
КНИГАТА на МОРМОН

ОЩЕ
ЕДНО СВИДЕТЕЛСТВО
ЗА
ИСУС ХРИСТОС

© 2004 на Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени

Printed in Germany 4/2011

19932004

Translation of the Book of Mormon
Bulgarian

ISBN: 978-1-59297-518-1 Hardcover (34406 112)

КНИГАТА НА МОРМОН

РАЗКАЗ, НАПИСАН ОТ
РЪКАТА НА МОРМОН
ВЪРХУ ПЛОЧИ,
ВЗЕТ ОТ ПЛОЧИТЕ НА НЕФИ

Поради което той е съкращение на летописа на народа на Нефи, също и на ламанитите — Написан за ламанитите, които са остатък от дома Израилев; също и за юдеин и езичник — Написан по заповед, а също и чрез духа на пророчеството и на откровението — Написан, запечатан и скрит в Господа, за да не може да бъде унищожен — За да се появи чрез дарбата и силата Божия, за да бъде изтълкуван — Запечатан от ръката на Мороний и скрит в Господа, за да се появи в подходящо време, по начина на езичника — Тълкуванието му чрез дарбата Божия.

Едно съкращение, взето също и от Книгата на Етер, която е летопис на народа на Яред, разпръснат по онова време, когато Господ обърка езика на людете, когато те строяха кула, за да достигнат небесата — Която трябва да покаже на остатъка от дома Израилев великите дела, които Господ е извършил за бащите им, за да могат те да разберат заветите Господни, че те не са отхвърлени навеки — Така също и за убеждаването на юдеин и езичник, че Исус е Христос, Вечният Бог, Който се показва на всички народи — И сега, ако има недостатъци, то те са грешки на човещи; ето защо, не осъждайте Божиите неща, за да можете да бъдете намерени неопетнени пред съдийския престол на Христа.

Оригинален превод на английски от плочите
от Джозеф Смит-младши
Първото английско издание е публикувано в
Палмира, Ню Йорк, САЩ, през 1830 г.

Публикувана от
Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни
Солт Лейк Сити, Юта, САЩ

СЪКРАЩЕНИЯ И ОЗНАЧЕНИЯ В БЕЛЕЖКИТЕ ПОД ЛИНИЯ И В РЪКОВОДСТВОТО КЪМ ПИСАНИЯТА

Стар Завет		Нов Завет		Книгата на Мормон	
Бит.	Битие	Мат.	Матей	1 Не.	1 Нефи
Изход	Изход	Марка	Марка	2 Не.	2 Нефи
Лев.	Левит	Лука	Лука	Яков	Яков
Числа	Числа	Иоана	Иоана	Енос	Енос
Втор.	Второзаконие	Деяния	Деянията на апостолите	Яром	Яром
Исус Н.	Исус Навиев			Омний	Омний
Съд.	Съдии	Яков.	Яковово	С. на М.	Словата на Мормон
Рут	Рут	1 Пет.	1 Петрово		
1 Цар.	1 Царете	2 Пет.	2 Петрово	Мосия	Мосия
2 Цар.	2 Царете	1 Иоан.	1 Иоаново	Алма	Алма
3 Цар.	3 Царете	2 Иоан.	2 Иоаново	Еламан	Еламан
4 Цар.	4 Царете	3 Иоан.	3 Иоаново	3 Не.	3 Нефи
1 Лет.	1 Летописи	Юд.	Юдово	4 Не.	4 Нефи
2 Лет.	2 Летописи	Римл.	Римляните	Морм.	Мормон
Ездра	Ездра	1 Кор.	1 Коринтяните	Етер	Етер
Неем.	Неемия	2 Кор.	2 Коринтяните	Мор.	Мороний
Ест.	Естир	Гал.	Галатяните		
Иов	Иов	Ефес.	Ефесяните	Учение и завети	
Псалми	Псалми	Филип.	Филипяните	У. и З.	Учение и завети
Притчи	Притчи	Кол.	Колосяните		
Екл.	Еклисиаст	1 Сол.	1 Солунците	О. И. — 1	Официално изявление
Песен	Песен на песните	2 Сол.	2 Солунците		— 1
		1 Тим.	1 Тимотея		
Исаия	Исаия	2 Тим.	2 Тимотея	О. И. — 2	Официално изявление
Ерем.	Еремия	Тита	Тита		— 2
Плач	Плачът на Еремия	Филим.	Филимона		
		Евр.	Евреите		
Езек.	Езекиил	Откр.	Откровението на Иоана	Скъпоценен Бисер	
Дан.	Даниил			Моисей	Моисей
Осия	Осия			Авр.	Авраам
Иоил	Иоил			Дж. С. — М.	Джозеф Смит — Матей
Амос	Амос				
Авд.	Авдий				
Иона	Иона			Дж. С. — И.	Джозеф Смит — История
Мих.	Михей				
Наум	Наум				
Авак.	Авакум			С. на В.	Символът на вярата
Соф.	Софония				
Агей	Агей				
Зах.	Захария				
Мал.	Малахия				

П. Дж. С. Преводът на Джозеф Смит

Р. П. Ръководство към Писанията

ЕВР алтернативен превод от еврейски език.

Т.Е. следва обяснение на идиоми и трудни за разбиране фрази.

ИЛИ означава, че следва обяснение на значението на архаични изрази.

ВЪВЕДЕНИЕ

Книгата на Мормон е том свято писание, подобно на Библията. Тя е летопис за взаимоотношенията на Бога с древните обитатели на Северна и Южна Америка и съдържа пълнотата на вечното Евангелие.

Книгата е написана от множество древни пророци, чрез духа на пророчеството и откровението. Техните слова, записани на златни плочи, са цитирани и съкратени от пророка-историк, наречен Мормон. Летописът разказва за две велики цивилизации. Едната от тях идва през 600 г. пр. Хр. от Ерусалим и впоследствие се разделя на два народа, известни като нефити и ламанити. Другата идва много по-рано, когато Господ обърква езиците на хората при Вавилонската кула. Тази народностна група е известна като яредити. След хиляди години всички са унищожени, с изключение на ламанитите, които са главните прадеди на американските индианци.

Върховното събитие, отбелязано в Книгата на Мормон, е личното служение на Господ Исус Христос сред нефитите наскоро след Неговото възкресение. Тя излага ученията на Евангелието, очертава плана за спасение и казва на хората какво трябва да направят, за да постигнат мир в този живот и вечно спасение в идния живот.

След като Мормон завършва своите писания, той предава разказа на сина си Мороний, който прибавя няколко слова от себе си и скрива плочите на хълма Кумора. На 21 септември 1823 г. същият този Мороний, прославен и възкресен, се явява на пророка Джозеф Смит и го наставлява относно древния летопис и неговото предопределено превеждане на английски език.

Плочите са предоставени своевременно на Джозеф Смит, който ги превежда чрез дарбата и силата Божия. Летописът вече е издаден на много езици като ново, допълнително свидетелство, че Исус Христос е Син на живия Бог и че всички, които дойдат при Него и се подчиняват на законите и обредите на Евангелието Му, могат да бъдат спасени.

Относно този летопис пророкът Джозеф Смит казва: “Казах на братята, че Книгата на Мормон е най-вярната от всички книги на земята, че тя е ключовият камък на религията ни и че човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга.”

Господ се погрижи, освен Джозеф Смит, още единадесет мъже да видят златните плочи и да станат особени свидетели за истинността и божествеността на Книгата на Мормон. Техните писмени показания са включени тук като “Свидете-

телството на тримата очевидци” и “Свидетелството на осемте очевидци.”

Ние приканваме хората от всички страни да прочетат Книгата на Мормон, да обмислят дълбоко в сърцата си посланието, което тя съдържа, и после да попитат Бога-Вечния Отец, в името на Христа, дали книгата е истинна. Онези, които последват този ред и попитат с вяра, ще получат чрез силата на Светия Дух свидетелство за нейната истинност и божественост. (Виж Мороний 10:3–5.)

Онези, които придобият това божествено свидетелство от Светия Дух, ще узнаят чрез същата сила, че Исус Христос е Спасителят на света, че Джозеф Смит е неговият откровител и пророк в тези последни дни и че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е отново установеното на земята царство Господне, подготвящо второто пришествие на Месията.

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ТРИМАТА ОЧЕВИДЦИ

Нека бъде известно на всички народи, племена, езици и люде, до които ще дойде този труд, че ние, чрез благодатта на Бога-Отец и нашия Господ Исус Христос, сме видели плочите, които съдържат този летопис, който е летопис на народа на Нефи, а също и на техните братя, ламанитите, а също и на народа на Яред, които дойдоха от кулата, за която е говорено. И знаем също, че те бяха преведени чрез дарбата и силата Божия, защото гласът Му ни го заяви; ето защо, ние знаем със сигурност, че този труд е истинен. И ние свидетелстваме също, че сме видели издълбаванията, които са върху плочите, и те ни бяха показани чрез силата Божия, а не на човек. И ние заявяваме със слова трезви, че един Божий ангел слезе от небесата и донесе, и положи пред очите ни плочите, тъй че ние можахме да погледнем и да ги видим, както и издълбаванията върху тях. И ние знаем, че е чрез благодатта на Бога-Отец и на нашия Господ Исус Христос, че ние ги видяхме и свидетелстваме, че тези неща са истинни. И това е чудно в очите ни. При все това, гласът Господен ни заповяда да свидетелстваме за това и ето защо, за да бъдем покорни на Божиите заповеди, ние свидетелстваме за тези неща. И знаем, че ако сме верни в Христа, ние ще пречистим одеждите си от кръвта на всички човеци и ще бъдем намерени неопетнени пред съдийския престол на Христа, и ще живеем вечно с Него в небесата. И да бъде почит за Отца, и за Сина, и за Светия Дух, Които са един Бог. Амин.

Оливър Каудъри
Дейвид Уитмър
Мартин Харис

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ОСЕМТЕ ОЧЕВИДЦИ

Нека бъде известно на всички народи, племена, езици и люде, до които ще дойде този труд, че Джозеф Смит-младши, преводачът на този труд, ни е показал плочите, за които бе говорено, които изглеждат като златни, и колкото листове споменатият Смит бе превел, ние пипнахме с ръцете си, видяхме също и издълбаванията върху тях, всички наглед старинни и с изкусна изработка. И за това ние свидетелстваме със слова трезви, че споменатият Смит ни показа плочите, защото ние ги видяхме и повдигнахме, и знаем със сигурност, че споменатият Смит притежава плочите, за които говорихме. И ние даваме имената си на света, за да свидетелстваме на света за това, което сме видели. И ние не лъжем, Бог ни е свидетел за това.

Кристиян Уитмър
Джейкъб Уитмър
Питър Уитмър-младши
Джон Уитмър

Хайръм Пейдж
Джозеф Смит-старши
Хайръм Смит
Самуел Х. Смит

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ПРОРОКА ДЖОЗЕФ СМИТ

Ето собствените думи на пророка Джозеф Смит относно появата на Книгата на Мормон:

“През нощта на 21 септември [1823 г.] . . . аз се отдадох на молитва и смирено умоляване на Всемогъщия Бог

Докато бях така в процес на призоваване на Бога, аз забелязах една светлина да се появява в стаята ми, която продължи да се увеличава, докато в стаята не стана по-светло и от ден, когато изведнъж една личност се появи до леглото ми, като стоеше във въздуха, така щото краката ѝ не докосваха пода.

Той беше облечен в широка роба с изключителна белота. Това беше белота, превъзхождаща всичко земно, което някога бях виждал, и не вярвам, че нещо земно би могло да бъде направено да изглежда толкова извънредно бяло и блестящо. Дланите му и ръцете му малко над китките бяха открити, също и ходилата му, както и краката му малко над глезените. Главата и вратът му също бяха открити. Можех да забележа, че той нямаше никаква друга дреха, освен тази роба, тъй като тя беше отворена и можех да виждам в пазвата му.

Не само че робата му беше извънредно бяла, но и цялата му личност бе неопишуемо великолепна, а изражението на лицето му беше наистина като светкавица. Стаята бе извънредно светла, но не толкова блестяща, колкото непосредствено около самия него. Когато го погледнах за първи път, се уплаших, но много скоро страхът ме напусна.

Той ме нарече по име и ми каза, че бил пратеник, изпратен от Божието присъствие при мен, и че името му било Мороний, че Бог имал за мене работа, която трябвало да изпълня; и че името ми щяло да бъде познато измежду всички нации, племена и езици за добро и за зло, сиреч, че за него ще се говори и добро, и лошо сред всички хора.

Той каза, че имало една предадена на съхранение книга, написана върху златни плочи, която разказва за предишните обитатели на този континент и първоизточника, откъдето са произлезли. Той също каза, че тя съдържа пълнотата на вечното Евангелие, тъй както е било предадено от Спасителя на древните обитатели;

освен това, че там има два камъка в сребърни дъги и че тези камъни, прикрепени към един нагръдник, съставляват това, което се нарича Урим и Тумим, и са сложени с плочите; и че притежаването и употребата на тези камъни било това, което представлявали “Гледачите” в древни или минали времена, и че Бог ги бил приготвил с цел да се преведе книгата.”

“Той ми каза още, че когато получа тези плочи, за които е говорил, понеже времето да бъдат получени не било още настало, аз не трябва да ги показвам на никого, нито нагръдника с Урима и Тумима, а само на тези, на които ще ми бъде заповядано да ги покажа, и ако го направя, съм щял да бъда унищожен. Докато той разговаряше с мене за плочите, в съзнанието ми се разкри видение, тъй че аз можах да видя мястото, където бяха поставени плочите, и то толкова ясно и точно, че когато го посетих, можах веднага да го позная.

След това съобщение видях, че светлината в стаята започна да се събира плътно около фигурата на този, който ми беше говорил, и това продължи дотогава, докато стаята отново стана тъмна, с изключение непосредствено около него, когато изведнъж съгледах нещо като проход, който се отвори направо нагоре в небесата и той се възнесе, докато не изчезна напълно, и стаята стана отново тъмна, както беше по-рано, преди да се появи тази небесна светлина.

Аз лежах и размишлявах върху необичайността на тази случка, чудейки се много на това, което ми беше казано от този необикновен пратеник; тогава посред моите размишления аз внезапно открих, че стаята ми отново беше започнала да се осветява и като че ли в един миг същият небесен пратеник беше отново до леглото ми.

Той започна отново да ми разказва съвсем същите неща, както през време на първото му посещение, без ни най-малка промяна, след което ме осведоми за големите възмездия, които идвали на земята със страшни опустошения от глад, меч и мор, и че тези мъчителни възмездия щели да дойдат на земята през това поколение. След като разказа тези неща, той се възнесе отново, както бе сторил това преди.

В този момент отпечатъкът върху съзнанието ми беше толкова дълбок, че сънят бе избягал от очите ми и аз лежах, преизпълнен с удивление от това, което бях видял и чул. Но колко голяма бе изненадата ми, когато аз отново съгледах същия пратеник до леглото си и го чух пак да разказва и преповтаря отново същите неща, както преди; и той добави едно предупреждение към мен, като ми каза, че Сатана щял да се опита да ме изкуши (като следствие от крайната бедност на бащиното ми семейство) да взема плочите с цел да забогатея. Това той ми забрани, като каза, че, получавайки плочите, аз не трябва да имам нищо друго предвид, освен да прославям Бога и да не бъда повлияван от никаква друга подбуда, освен тази за изграждането на Неговото царство, в противен случай не бих могъл да ги получа.

След това трето посещение, той отново се възнесе в небесата, както преди и аз бях отново оставен да размишлявам върху

странността на това, което току-що бях преживял; и почти веднага, след като небесният пратеник се беше възнесъл за трети път, петелът пропя и аз забелязах, че денят приближава, така че нашите разговори трябва да са продължили цялата тази нощ.

Скоро след това аз станах от леглото си и както обикновено се отдадох на всекидневния труд; но опитвайки се да работя, както друг път, аз почувствах силите си толкова изтощени, че не бях способен на нищо. Баща ми, който работеше заедно с мен, видя, че нещо не е наред с мен, и ми каза да се прибера у дома. Аз тръгнах с намерение да отида вкъщи, но опитвайки се да прескоча оградата около нивата, където се намирахме, силите ми ме напуснаха съвсем, аз паднах безпомощен на земята и за известно време бях неспособен да осъзная нищо.

Първото нещо, което си спомням, бе един глас, който ми говореше и ме наричаше по име. Вдигнах очи и видях същия пратеник да стои над главата ми, заобиколен от светлина както по-рано. Тогавя той отново ми повтори всичко, което ми беше казал предишната нощ, и ми заповяда да отида при баща си и да му разкажа за видението и заповедите, които бях получил.

Аз се подчиних, върнах се при баща си на нивата и му преповторих всичко. Той ми отговори, че това е било от Бога, и ми каза да ида и да сторя както пратеникът ми беше заповядал. Аз напуснах нивата и отидох на мястото, където пратеникът ми беше казал, че се намират плочите, и благодарение на яснотата на видението, което бях имал относно мястото, аз го познах в мига, щом пристигнах там.

Близо до селото Манчестър в околията Онтарио, щата Ню Йорк, се намира един хълм със значителни размери, най-високият от всички други в съседство. На западната страна на този хълм, недалече от върха, под един камък с доста голям размер, се намираха плочите, поставени в една каменна кутия. Този камък беше дебел и закръглен в средата на горната страна и по-тънък към краищата, така че средата му се показваше над земята, обаче краищата наоколо бяха покрити с пръст.

След като магнах пръстта, аз намерих един прът, който пъгнах под ръба на камъка и с малко усилие го повдигнах. Погледнах вътре и наистина там видях плочите, Урима и Тумима, и нагръдника, както пратеникът беше заявил. Кутията, в която те лежах, беше направена чрез сглобяване на камъни, свързани с някакъв вид цимент. На дъното на кутията бяха поставени напъряко два камъка и върху тези камъни се намираха плочите и другите предмети с тях.

Направих опит да ги извадя, но пратеникът ми забрани и ме осведоми отново, че моментът за изваждането им още не е дошъл, нито пък ще дойде, докато не изминат четири години;

той ми каза обаче, че ще трябва да дойда на това място точно след една година и че той ще ме срещне, и че трябва да продължавам да правя така, докато не настъпи времето за получаване на плочите.

Съобразно с това, което ми беше заповядано, аз отивах там в края на всяка година и всеки път намирах същия пратеник; и при всеки от нашите разговори получавах от него нареждане и сведения относно това, което Господ ще прави, как и по какъв начин трябва да бъде ръководено царството Му в последните дни.”

* * * * *

“Най-сетне настъпи времето за вземане на плочите, Урима и Тумима, и нагръдника. На двадесет и втория ден на септември, хиляда осемстотин двадесет и седма година, след като бях отишъл, както обикновено, след края на още една година, на мястото, където те бяха положени, същият небесен пратеник ми ги предаде с това поръчение: че трябва да бъда отговорен за тях и че ако допусна да ми се изплъзнат поради липса на грижа или някаква моя небрежност, ще бъда отхвърлен; обаче ако употребя всичките си усилия да ги запазя, докато той, пратеникът, не дойде да ги поиска, те ще бъдат запазени.

Аз скоро открих причината, поради която бях получил толкова строги заповеди да ги запазя в безопасност и защо пратеникът ми беше казал, че когато извърша това, което се изисква от мене, той ще ги поиска. Защото веднага, щом се разчу, че са у мене, бяха положени най-енергични усилия те да ми бъдат отнети. Всякаква хитрост, която можеше да се изнамери, беше употребена за тази цел. Преследванията станаха по-ярошни и по-жестоки отпреди и тълпите бяха постоянно нащрек да ми ги вземат, ако е възможно. Но чрез мъдростта Божия те останаха в безопасност в ръцете ми, докато не изпълних чрез тях това, което се изискваше от мене. И когато, според както беше уговорено, пратеникът ги поиска, аз му ги предадох и той ги има в свое владение до ден днешен, който е вторият ден на май, хиляда осемстотин тридесет и осма година.”

За пълния текст виж “Джозеф Смит — История” в “Скъпоценен бисер” и *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (“История на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни”), том първи, глави от 1 до 6 включително.

Древният летопис, изваден от земята по този начин, като глас на един народ, говорещ от пръстта, и преведен на съвременен език чрез дарбата и силата Божия, както беше засвидетелствано чрез Божествено потвърждение, е публикуван за първи път на английски през 1830 г. под заглавие “THE BOOK OF MORMON”.

КНИГАТА НА МОРМОН

Книгата на Мормон е свещен летопис на народите в древна Америка и е издълбана върху листове от метал. В самата книга се говори за четири вида метални плочи:

1. *Плочите на Нефи*, които са два вида: Малки плочи и Големи плочи. Първите са посветени най-вече на духовни въпроси, на служението и ученията на пророците, докато вторите разглеждат главно светската история на въпросните народи (1 Нефи 9:2–4). От времето на Мосия обаче Големите плочи съдържат също и въпроси от голямо духовно значение.
2. *Плочите на Мормон*, които се състоят от съкращение, направено от Мормон на Големите плочи на Нефи с много обяснения. Тези плочи съдържат също продължение на историята, написано от Мормон, и допълнения от неговия син Мороний.
3. *Плочите на Етер*, които представляват история на яредитите. Този летопис е съкратен от Мороний, който прибавя тук свои собствени обяснения и вмъква летописа в общата история под заглавие “Книгата на Етер”.
4. *Плочите от пиринч*, донесени от народа на Лехий от Ерусалим през 600 г. пр. Хр. Те съдържат “петте книги на Моисей, . . . а също и летопис на юдеите от началото, . . . до започването на царуването на Седекия, цар на Юда; а също и пророчествата на светите пророци” (1 Нефи 5:11–13). Много цитати от тези плочи, позоваващи се на Исаия и други библейски и небиблейски пророци, се появяват в Книгата на Мормон.

Книгата на Мормон включва петнадесет главни части или подразделения, известни (с едно изключение) като книги, и всяка една е обозначена с името на главния ѝ автор. Първата част (първите шест книги, завършващи с Омний) е превод от Малките плочи на Нефи. Между книгите на Омний и Мосия има една добавка, озаглавена Словата на Мормон. Тази добавка свързва летописа, издълбан върху Малките плочи, с Мормоновото съкращение на Големите плочи.

Най-дългата част, от Мосия до Мормон, глава седма включително, е превод на Мормоновото съкращение на Големите плочи на Нефи. Заклучителната част, от глава осма на Мормон до края на книгата, е издълбана от сина на Мормон — Мороний, който след като завършва летописа на живота на баща си, прави съкращение на яредитския летопис (Книгата

на Етер), и по-късно прибавя частите, познати като Книгата на Мороний.

Около 421 г. от Хр. Мороний, последният от нефитските пророци-историци, запечатва свещения летопис и го скрива в Господа, за да излезе наяве в последните дни, както е предсказано от гласа Божий чрез устата на Неговите древни пророци. През 1823 г. от Хр. този същият Мороний, вече възкръснал, посещава пророка Джозеф Смит и му предава издълбаните плочи.

 ЗАГЛАВИЯ И РЕД НА КНИГИТЕ В

 КНИГАТА НА МОРМОН

<i>Заглавие</i>	<i>Стр.</i>
Първа книга на Нефи	1
Втора книга на Нефи	66
Книга на Яков	147
Книга на Енос	169
Книга на Яром	172
Книга на Омний	174
Словата на Мормон	178
Книга на Мосия	180
Книга на Алма	258
Книга на Еламан	465
Трети Нефи	515
Четвърти Нефи	587
Книга на Мормон	592
Книга на Етер	616
Книга на Мороний	655

 РЪКОВОДСТВО КЪМ ПИСАНИЯТА

Въведение

Азбучен Списък на Темите

ИЛЮСТРАЦИИ

1. *Господ Исус Христос*
Картина от Хайнрих Хофман
2. *Пророкът Джозеф Смит*
Картина от Алвин Гитинс
Виж “Свидетелството на пророка Джозеф Смит”, стр. ix–xii
3. *Лехий намира Лиахоната*
Картина от Арнолд Фрибърг
Виж 1 Нефи 16, стр. 41–45
4. *Лехий и неговият народ пристигат в обетованата земя*
Картина от Арнолд Фрибърг
Виж 1 Нефи 18, стр. 51–54
5. *Алма кръщава във водите на Мормон*
Картина от Арнолд Фрибърг
Виж Мосия 18, стр. 224–228
6. *Самуил Ламанитът пророкува*
Картина от Арнолд Фрибърг
Виж Еламан 16, стр. 512–514
7. *Исус Христос посещава американските земи*
Картина от Джон Скот
Виж 3 Нефи 11, стр. 541–545
8. *Мороний заравя нефитския летопис*
Картина от Том Львъл
Виж Мормон 8, стр. 607–611

ПЪРВАТА КНИГА НА НЕФИ

НЕГОВОТО УПРАВЛЕНИЕ И СЛУЖЕНИЕ

Разказ за Лехий и неговата жена Сария, и за четиримата му синове, наричани (започвайки от най-стария) Ламан, Лемуил, Сам и Нефи. Господ предупреждава Лехий да напусне земята на Ерусалим, защото той пророкува на хората относно тяхното беззаконие и те се опитват да отнемат живота му. Той пътува три дена през пустошта със семейството си. Нефи взема братята си и се връща в земята на Ерусалим, за да се сдобие с летописа на юдеите. Разказ за техните страдания. Те вземат дъщерите на Исмаил за жени. Те вземат семействата си и тръгват в пустошта. Техните страдания и нещастия в пустошта. Ходът на пътуванията им. Те достигат до обширните води. Братята на Нефи се бунтуват против него. Той ги обръква и построява един кораб. Те дават на мястото името Изобилие. Прекосяват обширните води и пристигат в обетованата земя, и тъй нататък. Това е според разказа на Нефи; или с други слова, аз, Нефи, написах този летопис.

ГЛАВА 1

Нефи започва летописа на народа си. Лехий вижда във видение стълб от огън и чете от една книга на пророчества. Той слави Бога, предсказва пришествието на Месията и пророкува относно унищожението на Ерусалим. Той е преследван от юдеите. Около 600 г. пр. Хр.

Аз, ^аНефи, бидейки роден от ^бдобри ^вродители и следователно ^гобучен до известна степен във всичките познания на баща си, и като бях видял много ^догорчения

в течение на моите дни, въпреки това, бидейки много облагодетелстван от Господа във всичките си дни, да, притежаващ голямо знание за добрината и ^етайнствата Божии, затова аз правя ^жлетопис на постъпките си в моите дни.

2 Да, правя летопис на ^аезика на баща си, който се състои от познанието на юдеите и езика на египтяните.

3 И аз зная, че летописът, който правя, е ^аистинен и аз го правя със собствената си ръка, и го правя според моето познание.

[1 НЕФИ]

1 ^а р. п. Нефи, син на Лехий.

^б Притчи 22:1.

^в У. и З. 68:25, 28.

^г р. п. Родители.

^д Енос 1:1;

Мосия 1:2–3.

^{р. п.} Преподавам, учител.

^д р. п. Бедствие.

^е р. п. Тайнствата на Бог.

^ж р. п. Писания.

2^а Мосия 1:2–4;

Морм. 9:32–33.

3^а 1 Не. 14:30;

Мосия 1:6;

Етер 5:1–3;

У. и З. 17:6.

4 Защото стана така в началото на ^апървата година от царуването на ^бСедекия, цар на Юда (баща ми Лехий бе живял в ^вЕрусалим във всичките си дни); и същата онази година дойдоха много ^гпророци, пророкуващи на людете, че трябва да се покаят, ако не — великият град ^дЕрусалим ще трябва да бъде разрушен.

5 Ето защо, стана така, че баща ми ^аЛехий, като излезе, помоли се на Господа, да, тъкмо с цялото си ^бсърце в полза на своя народ.

6 И стана така, че докато той се молеше на Господа, появи се ^астълб от огън и застана на една канара пред него, и той видя, и чу много; и поради нещата, които видя и чу, той се потресе и разтрепера извънредно много.

7 И стана така, че той се завърна в собствената си къща в Ерусалим и се хвърли на леглото си, ^асломен от Духа и от нещата, които беше видял.

8 И бидейки така сломен от Духа, той бе отнесен далече във ^авидение, че дори съзря

^бнебесата да се отворят, и той разбра, че вижда Бог да седи на Своя престол, заобиколен от безбройни множества ангели да пеят и възхваляват техния Бог.

9 И стана така, че той видя Един да слиза отгоре изсред небесата и видя, че неговият ^аблясък надминаваше този на слънцето по пладне.

10 И видя също ^адванадесет други да го следват, и блясъкът им надминаваше този на звездите на небосвода.

11 И те слязоха, и тръгнаха по лицето на земята, и първият дойде, и застана пред баща ми, и му даде една ^акнига, като му заповяда да чете.

12 И стана така, че докато той четеше, беше изпълнен с ^аДуха Господен.

13 И той четеше, казвайки: Горко, горко на Ерусалим, защото аз видях твоите ^амерзости! Да, и много неща баща ми прочете относно ^вЕрусалим — че той ще бъде унищожен и жителите му; мнозина ще погинат от меч и мнозина ще бъдат ^аотведени в пленничество във Вавилон.

4а р. п. Хронология–598 пр. Хр.

б 2 Лет. 36:10;
Ерем. 52:3–5;
Омний 1:15.

в 1 Лет. 9:3.

г 4 Цар. 17:13–15;
2 Лет. 36:15–16;
Ерем. 7:25–26.

д р. п. Пророк.
Ерем. 26:18;

2 Не. 1:4; Ел. 8:20.

5а р. п. Лехий, баща на Нефи.

б Яков. 5:16.

6а Изход 13:21;

Ел. 5:24, 43;

У. и З. 29:12;

Дж. С. — И. 1:16.

7а Дан. 10:8;

1 Не. 17:47;

Моисей 1:9–10;

Дж. С. — И. 1:20.

8а 1 Не. 5:4.

р. п. Видение.

б Езек. 1:1;

Деяния 7:55–56;

1 Не. 11:14;

Ел. 5:45–49;

У. и З. 137:1.

9а Дж. С. — И. 1:16–17.

10а р. п. Апостол.

11а Езек. 2:9.

12а У. и З. 6:15.

13а 4 Цар. 24:18–20;

2 Лет. 36:14.

б 4 Цар. 23:27; 24:2;

Ерем. 13:13–14;

2 Не. 1:4.

в 4 Цар. 20:17–18;

2 Не. 25:10;

Омний 1:15.

14 И стана така, че след като баща ми беше прочел и видял много велики и чудни неща, той възкликна много неща към Господа като: Велики и чудни са твоите дела, о, Господи, Боже Всемогъщия! Престолът Ти е високо в небесата и Твоята сила, и добрина, и милост са над всички жители на земята; и понеже си милостив, Ти не ще позволиш онези, които ^аидват при Тебе, да погинат!

15 И такъв беше езикът на моя баща при възхваляването на неговия Бог, защото душата му се радваше и цялото му сърце беше пълно поради нещата, които беше видял, да, нещата, които Господ му беше показал.

16 И сега, аз, Нефи, не правя пълен разказ на нещата, които баща ми е написал, тъй като той е написал много неща, които е видял във видения и в сънища; и той също е написал много неща, които ^апророкуваше и казваше на децата си, на които аз няма да правя пълен разказ.

17 Но аз ще направя разказ за моите постъпки в моите дни. Ето, аз правя ^асъкращение на ^блетописа на моя баща върху плочи, които съм направил със собствените си ръце; затова след като съкратя

летописа на баща ми, тогава ще направя един разказ за собствения си живот.

18 Ето защо, аз бих желал да знаете, че след като Господ беше показал толкова много чудни неща на баща ми Лехий, да, относно ^аунищожението на Ерусалим, ето, той отиде между хората и започна да ^бпророкува и да им провъзгласява относно нещата, които беше и видял, и чул.

19 И стана така, че юдеите му се ^априсмиваха поради нещата, които той им свидетелстваше за тях; защото той наистина свидетелстваше за тяхното нечестие и техните мерзости; и той свидетелстваше, че нещата, които видя и чу, а също и нещата, които прочете в книгата, изявяват ясно пришествието на един ^бМесия, а също и изкуплението на света.

20 И когато юдеите чува тези неща, те му се разгневиха; да, тъй като на пророците в миналото, които те бяха ^апрогонвали и замервали с камъни, и убивали; те също се опитваха да отнемат живота му. Но ето аз, Нефи, ще ви покажа, че нежните ^бмилости Господни са над всички тези, които Той е избрал заради вярата им, за да ги направи

14а Алма 5:33–36;

3 Не. 9:14.

16а 1 Не. 7:1.

17а 1 Не. 9:2–5.

б 1 Не. 6:1–3; 19:1–6;

2 Не. 5:29–33;

У. и З. 10:38–46.

18а 2 Не. 25:9–10;

У. и З. 5:20.

б р. п. Пророчество, пророкувам.

19а 2 Лет. 36:15–16;

Ерем. 25:4;

1 Не. 2:13; 7:14.

б р. п. Месия.

20а Ел. 13:24–26.

б Алма 34:38;

У. и З. 46:15.

р. п. Милостив,

милост.

могъщи, тъкмо със сила за избавление.

ГЛАВА 2

Лехий взема семейството си в пустошта край Червеното море. Те оставят имота си. Лехий принася жертва на Господа и учи синовете си да спазват заповедите. Ламан и Лемуил роптаят срещу баща си. Нефи е послушен и се моли с вяра; Господ му говори и той е избран да управлява братята си. Около 600 г. пр. Хр.

И ето, стана така, че Господ проговори на баща ми, да, тъкмо в един сън и му каза: Благословен си ти, Лехий, поради нещата, които си направил; и защото ти си бил верен, и си заявил на тези люде това, което ти заповядах, ето, те се опитват да „отнемат живота ти.

2 И стана така, че Господ „заповяда на баща ми тъкмо в един ^бсън, че трябва да ^ввземе семейството си и да тръгне в пустошта.

3 И стана така, че той се „подчини на словото Господне, затова той направи така, както Господ му заповяда.

4 И стана така, че той тръгна в пустошта. И той напусна къщата си и земята на своето

наследство, и златото си, и среброто си, и скъпоценностите си, и не взе нищо със себе си освен семейството си и запасите, и шатрите си, и „тръгна в пустошта.

5 И той слезе до пределите близо до брега на „Червеното море; и той пътуваше в пустошта в пределите, които са по-близо до Червеното море. И той пътуваше в пустошта със семейството си, което се състоеше от майка ми Сария и по-старите ми братя, които бяха ^бЛаман, Лемуил и Сам.

6 И стана така, че след като бе пътувал три дена в пустошта, той разпъна шатрата си в една „долина до една река от вода.

7 И стана така, че той съгради „олтар от ^бкамъни и направи приношение на Господа, и въздаде ^бблагодарност на Господа, нашия Бог.

8 И стана така, че той даде на реката името Ламан и тя се вливаше в Червеното море; и долината беше в пределите близо до нейното устие.

9 И когато баща ми видя, че водите на реката се вливат в извора на Червеното море, той заговори на Ламан, казвайки: О, да би могъл да бъдеш като тази река, течаща

2 1а 1 Не. 7:14.

2а 1 Не. 5:8; 17:44.

б р. п. Сън.

в Бит. 12:1;

2 Не. 10:20;

Етер 1:42;

Авр. 2:3.

3а р. п. Подчинение,

подчинен,

подчинявам се.

4а 1 Не. 10:4; 19:8.

5а 1 Не. 16:14;

У. и З. 17:1.

б р. п. Ламан.

6а 1 Не. 9:1.

7а Бит. 12:7–8;

Исход 24:4;

Авр. 2:17.

б Исход 20:25;

Втор. 27:5–6.

в р. п. Благодарен, благодарности, благодарствен.

непрестанно към извора на всяка праведност.

10 И той каза също и на Лемуил: О, да би могъл да бъдеш като тази долина, непоколебим и постоянен и непоклатим в спазването на заповедите Господни!

11 Сега той каза това поради коравовратието на Ламан и Лемуил, тъй като ето, те ^ароптаеха за много неща против ^ббаща си, защото бил човек с ^ввидения и ги бил извел извън земята на Ерусалим, за да напуснат земята на своето наследство, и златото си, и среброто си, и скъпоценностите си, и да погинат в пустошта. И те казваха, че той бил направил това поради безумните въображения на сърцето си.

12 И така Ламан и Лемуил, бидейки по-възрастните, роптаеха срещу баща си. И те роптаеха, понеже не ^апознаваха делата на онзи Бог, Който ги беше сътворил.

13 Нито пък вярваха, че Ерусалим, онзи велик град, би могъл да бъде ^аунищожен според словата на пророците. И те бяха като юдеите в Ерусалим, които се опитваха да отнемат живота на баща ми.

14 И стана така, че баща ми им проговори в долината

Лемуил със ^асила, бидейки изпълнен с Духа, докато снагите им се ^бразтрепераха пред него. И той ги обърка така, че те не посмяха да продумат против него. Затова те сториха според както той им заповяда.

15 И баща ми живя в шатра.

16 И стана така, че аз, Нефи, бидейки извънредно млад, въпреки това едър на ръст, също имах голямо желание да познавам ^атайнствата Божии, затова призовах Господа; и ето, Той ме ^бпосети и ^всмекчи сърцето ми, така че аз ^гповярвах на всичките слова, изречени от ^дбаща ми. Затова аз не се разбунтувах срещу него както братята ми.

17 И аз проговорих на Сам, като му сторих знайни нещата, които Господ ми беше показал чрез Светия Си Дух. И стана така, че той повярва в словата ми.

18 Но ето, Ламан и Лемуил не искаха да се вслушат в словата ми; и бидейки ^аоскърбен поради коравосърдечието им, аз призовах Господа за тях.

19 И стана така, че Господ ми заговори, казвайки: Благословен си ти, Нефи, заради ^авярата ти, защото ти си Ме търсил усърдно, със смиреност на сърцето.

11а 1 Не. 17:17.
р. п. Роптая.
б Притчи 20:20.
в 1 Не. 5:2–4.
12а Моисей 4:6.
13а Ерем. 13:14;
1 Не. 1:13.
14а р. п. Сила.

б 1 Не. 17:45.
16а р. п. Тайнствата
на Бог.
б Псалми 8:4;
Алма 17:10;
У. и З. 5:16.
р. п. Откровение.
в 3 Цар. 18:37;

Алма 5:7.
г 1 Не. 11:5.
д р. п. Баща, земен;
Пророк.
18а Алма 31:24;
3 Не. 7:16.
19а 1 Не. 7:12; 15:11.

20 И доколкото вие ще пазите заповедите Ми, вие ще „преуспявате и ще бъдете заведени в една ^бземя на обета, да, тъкмо земята, която Аз съм приготвил за вас; да, земя, която е отбрана от всички други земи.

21 И доколкото братята ти ще се бунтуват срещу тебе, те ще бъдат „отхвърлени от присъствието Господне.

22 И доколкото ти ще спазваш Моите заповеди, ти ще бъдеш сторен „управител и учител на братята си.

23 Защото ето, в този ден, когато те ще се разбунтуват срещу Мене, Аз ще ги „прокълна, даже с тежко проклятие, и те няма да имат сила над твоето потомство, освен ако и те не се разбунтуват срещу Мене.

24 И ако бъде тъй, че те се разбунтуват срещу Мене, те ще станат „бич за твоето потомство, за да ги ^бподтикнат в пътищата на възпоменанието.

ГЛАВА 3

Синовете на Лехий се връщат в Ерусалим, за да се сдобият с плочите от пиринч. Лаван отказва да предаде плочите. Нефи

увещава и насърчава братята си. Лаван открива тяхната собственост и се опитва да ги убие. Ламан и Лемуил удрят Нефи и Сам, но са порицани от един ангел. Около 600–592 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че аз, Нефи, се върнах от разговора си с Господ при шатъра на моя баща.

2 И стана така, че той ми проговори, казвайки: Ето, аз сънувах „сън, в който Господ ми нареди, че ти и братята ти ще трябва да се върнете в Ерусалим.

3 Защото ето, Лаван има летописа на юдеите и също „родословието на прадедите ни, и те са издълбани върху плочи от пиринч.

4 Затова Господ ми нареди, че ти и братята ти ще трябва да отидете в къщата на Лаван, да потърсите летописите и да ги донесете тука в пустошта.

5 И сега, ето, братята ти роптаят, казвайки че това, което съм изискал от тях, е трудно; но ето, аз не съм го изискал от тях, а това е заповед от Господа.

6 Затова отивай, сине мой, и ти ще бъдеш благодетелства от Господа, защото ти „не роптаеш.

7 И стана така, че аз, Нефи,

20а Исус Н. 1:7;
1 Не. 4:14;
Мосия 1:7.
б Втор. 33:13–16;
1 Не. 5:5; 7:13;
Моисей 7:17–18.
р. п. Обетована земя.

21а 2 Не. 5:20–24;
Алма 9:13–15; 38:1.
22а Бит. 37:8–11;
1 Не. 3:29.
23а Втор. 11:28;
1 Не. 12:22–23;
У. и З. 41:1.
24а Исус Н. 23:13;

Съд. 2:22–23.
б 2 Не. 5:25.
3 2а р. п. Сън.
3а 1 Не. 5:14.
6а р. п. Подкрепяне на църковни ръководители.

казах на баща си: Аз “ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал, защото знам, че Господ не дава ^бзаповеди на чедата човешки, освен ако не ще ^вподготви пътя за тях, за да могат да изпълнят това, което Той им е заповядал.

8 И стана така, че когато баща ми чу тези слова, той се зарадва извънредно много, понеже знаеше, че съм бил благословен от Господа.

9 И аз, Нефи, и братята ми предприехме нашето пътуване в пустошта с шатрите си, за да възлезем в земята на Ерусалим.

10 И стана така, че когато бяхме стигнали до земята на Ерусалим, аз и братята ми се посъветвахме един други.

11 И “хвърлихме жребий кой от нас ще трябва да иде в къщата на Лаван. И стана така, че жребият се падна на Лаван; и Лаван отиде в къщата на Лаван, и говори с него, докато седе в къщата му.

12 И той пожела от Лаван летописите, които бяха издълбани върху плочите от пиринч, които съдържаха “родословието на баща ми.

13 И ето, стана така, че Лаван се разгневи и го изгони от присъствието си, и не

поиска да му даде летописите. И така, той му каза: Ето, ти си крадец и аз ще те убия.

14 Но Лаван избяга от присъствието му и ни разказа нещата, които Лаван беше сторил. И ние започнахме да се наскърбяваме извънредно, и братята ми бяха почти готови да се завърнат при баща ми в пустошта.

15 Но ето, аз им казах: Тъй както жив е Господ и както живеем и ние, няма да слезем при баща ни в пустошта, докато не свършим това, което Господ ни е заповядал.

16 Затова нека останем верни в спазването на заповедите Господни; ето защо, нека да слезем до земята на бащиното ни “наследство, защото ето, той остави злато и сребро, и всякакъв вид богатства. И всичко това той е сторил поради ^бзаповедите Господни.

17 Защото той знаеше, че Ерусалим трябва да бъде “унищожен поради нечестията на людете.

18 Защото ето, те са “отхвърлили словата на пророците. Затова ако баща ми бе останал да живее в тази земя, след като му е било ^бзаповядано да избяга от нея, ето, той би погинал също. Ето защо, той трябваше да избяга от земята.

7а 1 Цар. 17:32;
3 Цар. 17:11–15.
р. п. Вяр;
Подчинение,
подчинен,
подчинявам се.
б р. п. Заповеди на
Бог.

в Бит. 18:14;
Филип. 4:13;
1 Не. 17:3, 50;
У. и З. 5:34.
11а Неем. 10:34;
Деяния 1:26.
12а 1 Не. 3:3; 5:14.
16а 1 Не. 2:4.

б 1 Не. 2:2; 4:34.
17а 2 Лет. 36:16–20;
Ерем. 39:1–9;
1 Не. 1:13.
18а р. п. Бунт.
б 1 Не. 16:8.

19 И ето, мъдрост Божия е за нас да вземем тези “летописи, за да можем да запазим за децата си езика на нашите бащи.

20 А също и за да можем да “запазим за тях словата, които са били изречени чрез устата на всички свети пророци, които са им били предадени чрез Духа и силата Божия от началото на света чак до наше време.

21 И стана така, че с такъв език аз убедих братята си да бъдат верни в спазването на Божиите заповеди.

22 И стана така, че ние слязохме в земята на нашето наследство и събрахме наедно “златото си и среброто си, и скъпоценностите си.

23 И след като бяхме събрали тези неща наедно, възлязохме отново в къщата на Лаван.

24 И стана така, че ние влязохме при Лаван и пожелахме той да ни даде летописите, които бяха издълбани върху “плочите от пиринч, за което щяхме да му дадем нашето злато и нашето сребро, и всичките си скъпоценности.

25 И стана така, че когато Лаван видя нашето имущество и че то беше доста голямо, той “заламтя за него дотолкова, че ни изпъди и изпрати слугите си да ни убият, за да

може да придобие имуществото ни.

26 И стана така, че ние избягахме от слугите на Лаван и бяхме принудени да изоставим богатството си, и то падна в ръцете на Лаван.

27 И стана така, че ние избягахме в пустошта и слугите на Лаван не ни настигнаха, и се скрихме в кухнята на една канара.

28 И стана така, че Ламан се разгневи на мене, а също и срещу баща ми; и Лемуил беше също разгневен, защото той се вслуша в словата на Ламан. Ето защо, Ламан и Лемуил казаха много “груби слова против нас, по-малките им братя, и даже ни удряха с тояга.

29 И стана така, че докато ни удряха с тояга, ето, един “ангел Господен дойде и застана пред тях, и им заговори казвайки: Защо удряте малкия си брат с тояга? Не знаете ли, че Господ го е избрал да ви бъде “управител и това е заради вашите беззакония? Ето, ще възлезете в Ерусалим отново и Господ ще предаде Лаван в ръцете ви.

30 И след като “ангелът ни бе говорил, той си тръгна.

31 И след като ангелът си бе тръгнал, Ламан и Лемуил започнаха отново да “роптаят, казвайки: Как е възможно

19а Омний 1:17;

Мосия 1:2–6.

20а р. п. Писания —

Писанията трябва да бъдат запазени.

22а 1 Не. 2:4.

24а 1 Не. 3:3.

25а р. п. Пожелавам.

28а 1 Не. 17:17–18.

29а 1 Не. 4:3; 7:10.

р. п. Ангели.

б 1 Не. 2:22.

30а 1 Не. 16:38.

31а р. п. Роптая.

Господ да предаде Лаван в ръцете ни? Ето, той е могъщ човек и може да командва петдесет, да, пък и дори може да убие петдесет, тогава защо не и нас?

ГЛАВА 4

Нефи убива Лаван по заповед на Господ и се сдобива с плочите от пиринч чрез хитрост. Зорам избира да се присъедини към семейството на Лехий в пустошта. Около 600–592 г. пр. Хр.

Истана така, че аз заговорих на братята ми, казвайки: Нека възлезем отново в Ерусалим и нека бъдем ^вверни в спазването на заповедите Господни; защото ето, Той е по-могъщ от всичко земно, тогава защо да не е ^бпо-могъщ и от Лаван, и неговите петдесет, да, или дори от неговите десетки хиляди.

2 Затова нека да възлезем там; нека бъдем ^асилни както ^бМоисей; защото той наистина говори на водите на Червеното ^аморе и те се разделиха на едната и на другата страна, и бащите ни преминаха по суха земя навън от пленничеството, а войските на Фараона ги последваха и бяха удавени във водите на Червеното море.

3 Сега ето, вие знаете, че това

е истинно; и вие също знаете, че един ^аангел ви е говорил; затова можете ли да се съмнявате? Нека възлезем; Господ е способен да ни избави тъкмо както бащите ни и да унищожи Лаван тъкмо както египтяните.

4 Сега, след като им казах тези слова, те бяха все още разгневени и още продължаваха да роптаят; въпреки това те ме последваха, докато стигнахме отвън стените на Ерусалим.

5 И беше през нощта, и аз ги накарах да се скрият извън стените. И след като се бяха скрили, аз, Нефи, се промъкнах в града и се отпавих към къщата на Лаван.

6 И аз бях ^аводен от Духа, без да ^бзная предварително нещата, които трябваше да извърша.

7 При все това аз продължих и като се приближих до къщата на Лаван, видях един човек, и той беше паднал на земята пред мен, понеже беше пиян от вино.

8 И когато се приближих до него, разбрах, че това е Лаван.

9 И аз видях неговия ^амеч и го измъкнах от ножницата му; и дръжката му беше от чисто злато, а изработката му беше извънредно изкусна и видях, че острието му беше от най-скъпата стомана.

4 1а р. п. Храброст, храбър; Вяра.
б 1 Не. 7:11–12.
2а Втор. 11:8.
б р. п. Моисей.

в Изход 14:21;
1 Не. 17:26;
Мосия 7:19.
3а 1 Не. 3:29–31; 7:10.
6а р. п. Светият Дух;

Вдъхновение,
вдъхновявам.
б Евр. 11:8.
9а 2 Не. 5:14;
У. и З. 17:1.

10 И стана така, че аз бях “заставен от Духа, че трябва да убия Лаван; но аз си казах в сърцето: Никога не съм пролил човешка кръв. И се отдръпнах и желях да можеше да не го убивам.

11 Но Духът ми каза отново: Ето, “Господ го е предал в ръцете ти. Да, аз също знаех, че той беше опитал да отнеме собствения ми живот; да, и той не искаше да се вслуша в заповедите Господни, а беше ^ботнел също и имуществото ни.

12 И стана така, че Духът ми каза отново: Убий го, защото Господ го е предал в ръцете ти.

13 Ето, Господ ^аубива ^бнечестивите, за да изпълни справедливите си цели. ^аПо-добре да погине един човек, отколкото цял народ да чезне и погине в неверие.

14 И сега, когато аз, Нефи, чух тези слова, спомних си словата Господни, които Той ми каза в пустошта, казвайки, че: “Дотолкова, доколкото твоето потомство ще спазва Моите ^бзаповеди, те ще ^апреуспяват в ‘земята на обета.

15 Да, и аз също си помислих, че те не биха могли да спазват Господните заповеди според закона на Моисей, освен ако нямат закона.

16 И аз знаех също, че “законът беше издълбан върху плочите от пиринч.

17 И аз знаех също, че Господ беше предал Лаван в ръцете ми за тази цел — за да мога да се сдобия с летописите според Неговите заповеди.

18 Ето защо, аз се подчиних на гласа на Духа, хванах Лаван за косата и отсякох главата му с неговия собствен “меч.

19 И след като му бях отсякъл главата с неговия собствен меч, взех одеждите на Лаван и ги сложих на собственото си тяло; да, даже всяка дреболия; запасах около кръста си неговата броня.

20 И след като бях направил това, аз се отправих към съкровищницата на Лаван. И като се отправях към съкровищницата на Лаван, ето, аз видях “слугата на Лаван, у когото бяха ключовете от съкровищницата. И аз му заповядах с гласа на Лаван да дойде с мене в съкровищницата.

21 И той ме взе за господаря си Лаван, защото видя одеждите, а също и меча, препасан около кръста ми.

22 И той ми заговори относно юдейските старейшини, знаейки, че Лаван, неговият господар, е бил през нощта при тях.

10а Алма 14:11.
11а 1 Цар. 17:41–49.
б 1 Не. 3:26.
13а 1 Не. 17:33–38;
У. и З. 98:31–32.
б р. п. Нечестив,
нечестие.

в Алма 30:47.
14а Омний 1:6;
Мосия 2:22;
Етер 2:7–12.
б р. п. Заповеди
на Бог.
в 1 Не. 2:20.

г 1 Не. 17:13–14;
Яков 2:12.
16а р. п. Законът на
Моисей.
18а 1 Цар. 17:51.
20а 2 Не. 1:30.

23 И аз му отговорих като че ли бях Лаван.

24 И аз му казах също, че трябва да отнеса издълбаванията, които бяха върху "плочите от пиринч, на по-старите ми братя, които бяха извън стените.

25 И също, заповядах му да ме последва.

26 И той, мислейки си, че говоря за братята от църквата и че наистина съм същият този Лаван, когото бях убил, ме последва.

27 И той ми говорì многократно относно юдейските старейшини, докато вървах в посока към братята ми, които бяха извън стените.

28 И стана така, че когато Лаван ме видя, той се изплаши извънредно, а така също и Лемуил, и Сам. И те избягаха от моето присъствие, понеже помислиха, че е Лаван, и че той ме е убил, и се опитва да отнеме и техния живот.

29 И стана така, че аз извиках след тях, и те ме чува; ето защо, те престанаха да бягат от моето присъствие.

30 И стана така, че когато слугата на Лаван видя братята ми, той започна да трепери и бе готов да побегне от мен, за да се върне в Ерусалим.

31 И сега, аз, Нефи, бидейки едър на ръст, а също и получил голяма "сила от Господа,

ето защо, аз посегнах към слугата на Лаван и го задържах, за да не избяга.

32 И стана така, че аз му казах, че ако той се вслуша в словата ми, тъй както жив е Господ и както жив съм и аз, че ако се вслуша в словата ни, ние бихме пощадили живота му.

33 И аз му казах дори с "клетва, че не трябва да се страхува; че той ще бъде свободен човек като нас, ако иска да слезе в пустошта с нас.

34 И аз също му говорих, казвайки: Наистина Господ ни "заповяда да направим това нещо; и не трябва ли ние да бъдем усърдни в спазването на заповедите Господни? Затова ако желаш да слезеш в пустошта при баща ми, ти ще имаш място с нас.

35 И стана така, че "Зорам се насърчи от словата, които му казах. Сега, Зорам беше името на слугата; и той обеща, че ще слезе в пустошта при баща ни. Да, и той също направи клетва с нас, че ще остане с нас оттогава насетне.

36 Сега, ние желяхме той да остане с нас по тази причина, че юдеите да не разберат относно бягството ни в пустошта, за да не би да ни преследват и унищожат.

37 И стана така, че когато Зорам направи "клетва с нас,

24a 1 Не. 3:12, 19–24;
5:10–22.

31a Мосия 9:17;
Алма 56:56.

33a р. п. Клетва.

34a 1 Не. 2:2; 3:16.
35a 1 Не. 16:7;

2 Не. 5:5–6.
р. п. Зорам,
зорамити.

37a Исус Н. 9:1–21;
Екл. 5:4.
р. п. Клетва.

нашите стракове спрямо него престанаха.

38 И стана така, че ние взехме плочите от пиринч и слугата на Лаван и тръгнахме в пустошта, и пътувахме до шатъра на баща ни.

ГЛАВА 5

Сария се оплаква от Лехий. И двамата се радват на завръщането на синовете им. Те принасят жертви. Плочите от пиринч съдържат писанията на Моисей и на пророците. Плочите определят Лехий като потомък на Иосиф. Лехий пророкува относно потомството си и запазването на плочите. Около 600–592 г. пр. Хр.

И стана така, че след като бяхме слезли при баща ни в пустошта, ето, той бе изпълнен с радост, а също и майка ми “Сария беше извънредно доволна, тъй като наистина беше скърбила по нас.

2 Понеже тя беше предположила, че ние сме погинали в пустошта и се беше оплаквала също и срещу баща ми, наричайки го човек с видения, казвайки: Ето, ти ни изведе от земята на нашето наследство и синовете ми ги няма повече, и ние загиваме в пустошта.

3 И с такъв език майка ми се била оплаквала срещу баща ми.

4 И станало така, че баща ми ѝ отговорил, казвайки: Аз знам, че съм човек с “видения, защото ако не бях видял Божиите неща във ^бвидение, аз не бих познал добрината Божия, а щях да остана в Ерусалим и щях да погина с братята си.

5 Но ето, аз съм получил една “земя на обета, поради което се радвам извънредно; да, и аз ^бзнам, че Господ ще избави синовете ми от ръцете на Лаван и ще ги върне отново при нас в пустошта.

6 И с такъв език баща ми, Лехий, утешаваше майка ми Сария за нас, докато ние пътувахме в пустошта към земята на Ерусалим, за да се сдобием с летописа на юдеите.

7 И след като се бяхме върнали в шатрата на баща ни, ето, радостта им беше пълна и майка ми се беше утешила.

8 И тя проговори, казвайки: Сега знам със сигурност, че Господ бе “заповядал на мъжа ми да избяга в пустошта, да, аз също знам със сигурност, че Господ е закрилял синовете ми и ги е избавил от ръцете на Лаван, и им е дал сила, чрез която да могат да ^бизпълнят нещата, които Господ им е заповядал. И с такъв език говореше тя.

9 И стана така, че те се радваха извънредно много, и

5 1а р. п. Сария.
4а 1 Не. 2:11.
б 1 Не. 1:8–13.
р. п. Видение.

5а 1 Не. 2:20; 18:8, 22–23.
р. п. Обетована
земя.
б р. п. Вяр.

8а 1 Не. 2:2.
б 1 Не. 3:7.

принесоха "жертва и всеизгаряния на Господа, и въздадоха ⁶благодарност на Бога Израилев.

10 И след като бяха въздали благодарност на Бога Израилев, баща ми Лехий взе летописите, които бяха издълбани върху "плочите от пиринч, и ги прегледа от самото им начало.

11 И той видя, че те съдържаха петте "книги на Моисей, които разказваха за сътворението на света, а също за Адам и Ева, които бяха нашите първи родители;

12 а също и "летопис на юдеите от началото, чак до започването на царуването на Седекия, цар на Юда;

13 а също и пророчествата на светите пророци от началото чак до започването на царуването на "Седекия; а също и много пророчества, които са били изречени чрез устата на ⁶Еремия.

14 И стана така, че баща ми Лехий намери върху "плочите от пиринч също и родословие на бащите си; и така той научи, че е потомък на ⁶Иосиф; да, точно този Иосиф, който беше син на ⁶Яков, който

беше 'продаден в Египет и който беше ⁹запазен от ръката Господна, за да може да запази баща си Яков и цялото му домочадие да не погинат от глад.

15 И те бяха също "изведени от пленничество и вѐн от земята на Египет от същия този Бог, Който ги бе запазил.

16 И така баща ми Лехий откри родословието на бащите си. И Лаван също бе потомък на "Иосиф, ето защо, той и бащите му бяха водили летописите.

17 И сега, когато баща ми видя всичките тези неща, той беше изпълнен с Духа и започна да пророкува относно неговото потомство.

18 Че тези плочи от пиринч трябва да достигнат до всички народи, племена, езици и люде, които бяха от неговото потомство.

19 Ето защо, той каза, че тези плочи от пиринч не ще се изгубят "никога, нито пък ще се замъглят повече от времето. И той пророкуваше много неща относно неговото потомство.

20 И стана така, че досега аз и баща ми бяхме спазвали

9а Мосия 2:3;
3 Не. 9:19–20.
р. п. Законът на Моисей.
б р. п. Благодарен, благодарности, благодарствен.
10а 1 Не. 4:24, 38; 13:23.
р. п. Пиринчени плочи.
11а 1 Не. 19:23.
р. п. Петокнижие.

12а 1 Лет. 9:1.
р. п. Писания.
13а 4 Цар. 24:18;
Ерем. 37:1.
б Ездра 1:1;
Ерем. 36:17–32;
1 Не. 7:14; Ел. 8:20.
14а 1 Не. 3:3, 12.
р. п. Пиринчени плочи.
б 2 Не. 3:4; Алма 10:3.
р. п. Иосиф, син на

Яков.
в р. п. Яков, син на Исаак.
г Бит. 37:29–36.
д Бит. 45:4–5.
15а Изход 13:17–18;
Ам. 3:1–2;
1 Не. 17:23–31;
У. и З. 103:16–18;
136:22.
16а 1 Не. 6:2.
19а Алма 37:4–5.

заповедите, които Господ ни беше заповядал.

21 И ние се бяхме сдобили с летописите, което Господ ни беше заповядал, и ги изследвахме и открихме, че бяха желателни; да, дори с голяма ^астойност за нас, дотолкова, че бихме могли да ^бзапазим заповедите Господни за децата си.

22 Ето защо, беше мъдрост Господна, че трябваше да ги носим с нас, като пътувахме в пустошта към земята на обета.

ГЛАВА 6

Нефи пише за Божиите неща. Целта на Нефи е да убеди човеците да дойдат при Бога на Авраам и да бъдат спасени. Около 600–592 г. пр. Хр.

И СЕГА, аз, Нефи, не давам родословието на бащите си в ^атази част на моя летопис; нито ще го дам впоследствие на тези ^бплочи, върху които пиша; защото то е дадено в летописа, който води ^абаща ми; ето защо, аз не го описвам в този труд.

2 Понеже за мен е достатъчно да кажа, че сме потомци на ^аИосиф.

3 И за мен не е от значение да бъда изчерпателен и да

дам пълен разказ за всичките неща на баща ми, понеже те не могат да бъдат описани на ^атези плочи, защото аз искам да запазя място, за да пиша за Божиите неща.

4 Защото пълнотата на моето намерение е да мога да ^аубедя людете да ^бдойдат при Бога на Авраам, Бога на Исаак и Бога на Яков и да бъдат спасени.

5 Затова не пиша въобще за нещата, които са ^аугодни на света, а за нещата, които са угодни на Бога, и за онези, които не са от света.

6 Ето защо, ще дам заповед на моето потомство да не запълва тези плочи с неща, които са без ценност за чедата човешки.

ГЛАВА 7

Синовете на Лехий се завръщат в Ерусалим и поканват Исмаил и домочадието му да се присъединят към тях в тяхното пътуване. Ламан и другите се бунтуват. Нефи увещава братята си да имат вяра в Господа. Те го завързват с върви и замислят неговото унищожение. Той е освободен чрез силата на вярата. Братята му молят за прошка. Лехий и придружаващите го принасят жертва и

21а р. п. Писания —

Стойност на писанията.

б 2 Не. 25:26.

6 1а 2 Не. 4:14–15.

б 1 Не. 9:2.

в 1 Не. 1:16–17; 19:1–6.

2а 1 Не. 5:14–16.

3а Яков 7:27;

Яром 1:2, 14;

Омний 1:30.

4а Иоана 20:30–31.

Виж заглавна страница на

Книгата на Мормон

б 2 Не. 9:41, 45, 51.

5а 1 Сол. 2:4;

С. на М. 1:4.

всеизгаряния. Около 600–592 г. пр. Хр.

И СЕГА, аз бих желал да знаете, че след като баща ми, Лехий, бе свършил да „про-рокува относно потомството си, стана така, че Господ му проговори отново, казвайки, че не е уместно за него, Лехий, да заведе семейството си само в пустошта; но че синовете му трябва да вземат ^бдъщери за ^вжени, за да могат да въздигнат потомство на Господа в земята на обета.

2 И стана така, че Господ му „заповяда аз, Нефи, и братята ми да се завърнем в земята на Ерусалим, за да заведем Исмаил и семейството му в пустошта.

3 И стана така, че аз, Нефи, потеглих „отново с братята си в пустошта, за да възлезем в Ерусалим.

4 И стана така, че възлязохме в къщата на Исмаил, и спечелихме благоразположението на Исмаил дотолкова, че му казахме словата Господни.

5 И стана така, че Господ смекчи сърцето на Исмаил, също и на домочадието му дотолкова, че те предприеха своето пътуване с нас в пустошта към шатрата на баща ни.

6 И стана така, че докато пътувахме в пустошта, ето,

Ламан и Лемуил, и две от дъщерите на Исмаил, и двамата „синове на Исмаил, и семействата им се разбунтуваха срещу нас, да, срещу мене, Нефи, и Сам, и баща им, Исмаил, и жена му, и трите му други дъщери.

7 И стана така, че с този си бунт те пожелаха да се върнат в земята на Ерусалим.

8 И сега, аз, Нефи, бидейки „наскърбен от тяхното коравосърдечие, ето защо, им проговорих, казвайки, да, дори на Ламан и на Лемуил: Ето, вие сте моите по-големи братя. Как е възможно да сте толкова коравосърдечни и толкова умозаслепени, че трябва аз, по-младият ви брат, да ви говоря, да, и да ви давам пример?

9 Как е възможно да не сте се вслушали в словото Господне?

10 Как е възможно да сте „забравили, че сте видели ангел Господен?

11 Да, и как е възможно да сте забравили какви велики неща Господ е извършил за нас като ни „избави от ръцете на Лаван, а също и че трябваше да се сдобием с летописа?

12 Да, и как е възможно да сте забравили, че Господ е в състояние да направи всички „неща според волята Си за чедата човешки, ако е тъй, че

7 1а 1 Не. 5:17–19.

б 1 Не. 16:7.

в р. п. Брак,
сключвам брак.

2а 1 Не. 16:7–8.

3а 1 Не. 3:2–3.

6а 2 Не. 4:10.

8а Алма 31:2;
Моисей 7:41.

10а Втор. 4:9;

1 Не. 3:29; 4:3.

11а 1 Не. 4.

12а 1 Не. 17:50;

Алма 26:12.

те упражняват ^бвяра в Него? Затова нека Му бъдем верни.

13 И ако е тъй, че сме Му верни, ние ще получим ^аземята на обета; и вие ще научите в някой бъдещ момент, че словото Господне относно ^бунищожението на Ерусалим ще се изпълни; понеже всички неща, за които Господ е говорил относно унищожението на Ерусалим, трябва да бъдат изпълнени.

14 Защото ето, Духът Господен скоро ще престане да владее в тях, защото ето, те са ^аотхвърлили пророците и ^бЕремия са хвърлили в тъмница. И те се опитваха да отнемат ^аживота на баща ми дотолкова, че го изгониха от земята.

15 Сега ето, аз ви казвам, че ако се върнете в Ерусалим, вие също ще погинете с тях. И сега, ако пожелаете, възлезте в земята и помнете словата, които ви казах, че ако отидете там, вие също ще погинете, защото тъй Духът Господен ме застава да говоря.

16 И стана така, че когато аз, Нефи, бях изговорил тези слова на братята си, те се разгневиха на мене. И стана така, че сложиха ръка върху ми, защото ето, те бяха извънредно разгневени и ме ^авързаха с върви, защото се опитаха да отнемат живота ми, като

ме оставят в пустошта, за да бъда погълнат от дивите зверове.

17 Но стана така, че аз се помолих на Господа, казвайки: О, Господи, според вярата ми която имам в Теб, ще ме избавиш ли от ръцете на братята ми; да, дори ми дай сила да мога да ^аразкъсам тези върви, с които съм вързан.

18 И стана така, че когато бях изрекъл тези слова, ето, вървите паднаха от ръцете ми и нозете ми, и аз застанах пред братята си, и им заговорих отново.

19 И стана така, че те отново се разгневиха на мене и се опитаха да сложат ръка върху ми, но ето, една от ^адъщерите на Исмаил, да, също и майка ѝ, и един от синовете на Исмаил се обърнаха с молба към братята ми, така че сърцата им се смекчиха, и те престанаха да се опитват да ми отнемат живота.

20 И стана така, че те се наскърбиха поради нечестияето си дотолкова, че се поклониха пред мене и се обърнаха с молба към мене да им простя това, което бяха сторили против мене.

21 И стана така, че аз им ^апростих искрено всичко това, което бяха сторили, и ги заувещавах да се молят на Господа, техния Бог за прошка.

12б 1 Не. 3:7; 15:11.

13а 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована земя.

б 4 Цар. 25:1–21;

2 Не. 6:8; 25:10;

Омний 1:15;

Ел. 8:20–21.

14а Езек. 5:6;

1 Не. 1:18–20; 2:13.

р. п. Бунт.

б Ерем. 37:15–21.

в 1 Не. 2:1.

16а 1 Не. 18:11–15.

17а Алма 14:26–28.

19а 1 Не. 16:7.

21а р. п. Прощавам.

И стана така, че те направиха така. И след като бяха свършили да се молят на Господа, ние отново продължихме нашето пътуване към шатрата на баща си.

22 И стана така, че ние слязохме при шатрата на баща си. И след като аз и братята ми, и целият дом Исмаилов бяхме слезли при шатрата на баща ми, те въздадоха ^аблагодарности на Господа, техния Бог; и Му принесоха ^бжертва и всеизгаряния.

ГЛАВА 8

Лехий има видение за дървото на живота. Той взема от неговия плод и желае семейството му да направи същото. Той вижда прът от желязо, една стеснена и тясна пътека и мъглите от мрак, които обгръщат човеците. Сария, Нефи и Сам вземат от плода, но Ламан и Лемуил отказват. Около 600–592 г. пр. Хр.

И стана така, че ние бяхме събрали всякакъв вид различни семена, както и всякакъв вид зърно, също и семена от всякакъв вид плодове.

2 И стана така, че докато баща ми пребиваваше в пустошта, той ни говорѝ, казвайки: Ето, аз съм ^асънувал

сън, или с други слова, имах ^бвидение.

3 И ето, поради това, което съм видял, имах повод да се радвам в Господа за ^аНефи, а също и за Сам; защото имах повод да предполагам, че те, а също и много от тяхното потомство ще бъдат спасени.

4 Но ето, ^аЛамане и Лемуиле, аз много се страхувам за вас; защото ето, стори ми се, че видях в съня си една мрачна и тъмна пустош.

5 И случи се, че аз съзрях един мъж, и той беше облечен в бяла ^ароба, и той дойде и застана пред мене.

6 И стана така, че той ми заговори и ми заповяда да го последвам.

7 И стана така, че когато го последвах, аз се намерих в един мрачен и тъмен пущинак.

8 И след като бях пътувал в продължение на много часове в мрак, аз започнах да се моля на Господа да има ^амилост към мен, според множеството на нежните Му милости.

9 И стана така, че след като се бях помолил на Господа, аз съзрях едно голямо и просторно ^аполе.

10 И стана така, че съгледах едно ^адърво, чийто ^бплод

22а р. п. Благодарен, благодарности, благодарствен.

б 1 Не. 5:9.

8 2а р. п. Сън;

Откровение.

б 1 Не. 10:17.

р. п. Видение.

3а 1 Не. 8:14–18.

4а 1 Не. 8:35–36.

5а Дж. С. — И. 1:30–32.

8а р. п. Милостив,

милост.

9а Мат. 13:38.

10а Бит. 2:9;

Откр. 2:7; 22:2;

1 Не. 11:4, 8–25.

р. п. Дърво на живота.

б Алма 32:41–43.

беше желателен, за да направи човека щастлив.

11 И стана така, че аз отидох и взех от “плода му; и видях, че той беше най-сладкият, повече от всичко друго, което бях вкусвал дотогава. Да, и аз видях, че плодът на дървото беше бял и белотата му надминаваше всяка друга ^ббелота, която бях виждал някога.

12 И след като взех от плода му, той изпълни душата ми с извънредно велика ^арадост; ето защо, аз започнах да ^бискам семейството ми също да вземе от него; защото знаех, че той бе ^вжелателен повече от всички други плодове.

13 И като хвърлих поглед наоколо, та да мога да открия също и семейството си, аз видях една ^арека от вода; и тя течеше покрай и беше близо до дървото, от което аз вземах плода.

14 И погледнах, за да видя откъде идваше тя; и видях извора ѝ недалеч; и при извора ѝ съгледах майка ви Сария и Сам, и Нефи; и те стояха, като че не знаеха накъде трябва да идат.

15 И стана така, че аз им направих знак; и също им казах с висок глас, че трябва да дойдат при мене и да вземат от плода, който беше

желателен повече от всички други плодове.

16 И стана така, че те дойдоха при мене и също взеха от плода.

17 И стана така, че аз пожелах Ламан и Лемуил да дойдат и също да вземат от плода ето защо, аз хвърлих поглед към извора на реката с надежда да ги съгледам.

18 И стана така, че аз ги видях, но те ^ане поискаха да дойдат при мене и да вземат от плода.

19 И аз видях един ^апрът от желязо и той се обтягаше покрай брега на реката, и водеше към дървото, до което стоях.

20 И аз видях също една ^астеснена и тясна пътека, която минаваше покрай пръта от желязо, чак до дървото, при което стоях; и тя също водеше покрай мястото на извора и стигаше до едно голямо и просторно ^бполе, което като че беше един свят.

21 И аз видях безбройни множества от люде, мнозина от които напиреха напред, така че да могат да стигнат до ^апътеката, която водеше към дървото, до което стоях аз.

22 И стана така, че те тръгнаха и продължиха по пътеката, която водеше към дървото.

23 И стана така, че се

11а Алма 5:34.

б 1 Не. 11:8.

12а р. п. Радост.

б Алма 36:24.

в 1 Не. 15:36.

13а 1 Не. 12:16–18;

15:26–29.

18а 2 Не. 5:20–25.

19а Псалми 2:9;

Откр. 12:5;

П. Дж. С.,

Откр. 19:15;

1 Не. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20а Мат. 7:14;

2 Не. 31:17–20.

б Мат. 13:38.

21а р. п. Път.

надигна “мъгла от мрак, да, дори извънредно гъста мъгла от мрак, така че тези, които бяха тръгнали по пътеката, загубиха пътя си, така че те се заблудиха и се изгубиха.

24 И стана така, че аз видях и други, които напиреха напред, и те излязоха напред, и се хванаха за края на пръта от желязо; и те напиреха напред през мъглата от мрак, придържайки се за пръта от желязо, докато излязоха напред и взеха от “плода на дървото.

25 И след като бяха взели от плода на дървото, те хвърлиха поглед наоколо, като че ли бяха “засрамени.

26 И аз също хвърлих поглед наоколо и видях от другата страна на реката от вода едно величествено и “обширно здание; и то стоеше като че ли във въздуха, високо над земята.

27 И то беше пълно с люде, и стари и млади, и мъже и жени; и начинът, по който бяха облечени, беше извънредно изящен; и тяхното “поведение бе да се присмиват и да сочат с пръст онези, които бяха дошли и вземаха от плода.

28 И след като бяха “вкусили от плода, те се “засрамваха от онези, които им се подиграва-

ха; и те “отпаднаха в забранени пътеки и се загубваха.

29 И сега, аз, Нефи, не казвам “всичките слова на баща си.

30 Но за да бъда кратък в писането, ето, той видя и други множества, напирасци напред; и те идваха, и се хващаха за края на “пръта от желязо; и те напиреха в пътя си напред, непрестанно придържайки се здраво за пръта от желязо, додето не дойдеха и не паднеха долу, и не вземеха от плода на дървото.

31 И той видя също и други “множества, опитващи се да налучкат пътя си към онова величествено и обширно здание.

32 И стана така, че много се издавиха в дълбочините на “извора; и много се загубиха от погледа му, лутаци се по непознати пътища.

33 И огромно бе множеството, което влезе в това странно здание. И след като успяха да влязат в това здание, те сочеха “презрително с пръст към мене и към онези, които също вземаха от плода; но ние не им обръщаме внимание.

34 Това са словата на баща ми: Защото всички онези, които им “обърнаха внимание, пропаднаха.

23a 1 Не. 12:17; 15:24.

24a 1 Не. 8:10–12.

25a Римл. 1:16;

2 Тим. 1:8;

Алма 46:21;

Морм. 8:38.

26a 1 Не. 11:35–36; 12:18.

27a р. п. Гордост.

28a 2 Пет. 2:19–22.

б Марка 4:14–20; 8:38;

Лука 8:11–15;

Иоана 12:42–43.

в р. п. Вероотстъпничествово.

29a 1 Не. 1:16–17.

30a 1 Не. 15:23–24.

31a Мат. 7:13.

32a 1 Не. 15:26–29.

33a р. п. Преследвам, преследване.

34a Изход 23:2.

35 И “Ламан, и Лемуил не взеха от плода, каза баща ми.

36 И стана така, че след като баща ми беше изговорил всички слова за своя сън или видението си, които бяха много, той ни каза, че поради тези неща, които той е видял във видение, той извънредно се опасява за Ламан и Лемуил, да, той се опасяваше за тях, да не би да бъдат отхвърлени от присъствието Господне.

37 И тогава той ги заувещава с всички чувства на един нежен “родител, та да се вслушат в словата му, та Господ да би се смилил над тях и да не ги отхвърли; да, баща ми им проповядваше.

38 И след като той им беше проповядвал и им беше прокувал също много неща, той им нареди да спазват заповедите Господни; и спря да им говори.

ГЛАВА 9

Нефи прави два набора от летописи. Всеки един от тях е наречен плочи на Нефи. По-големите плочи съдържат светската история, а по-малките разглеждат най-вече свещени неща. Около 600–592 г. пр. Хр.

И всички тези неща, а също

и голямо множество други неща, които не могат да бъдат написани на тези плочи, баща ми видя и чу, и каза, докато живееше в шатра в “долината Лемуил.

2 И сега, както съм казал относно тези плочи, ето, те не са плочите, върху които аз правя пълен разказ на историята на моя народ; защото на “плочите, на които правя пълен разказ за народа ми, аз дадох името на Нефи, ето защо, те се наричат плочи на Нефи, по моето собствено име; и тези плочи също се наричат плочи на Нефи.

3 При все това аз получих заповед от Господа, че трябва да направя тези плочи с нарочната “цел да има разказ издълбан върху тях относно “служението на народа ми.

4 Върху другите плочи трябва да бъде издълбан разказ за царуването на царете и войните, и раздорите на моя народ; затова тези плочи са главно за служението; а “другите плочи са главно за царуването на царете и войните, и раздорите на моя народ.

5 Ето защо, Господ ми е заповядал да направя тези плочи с една “мъдра в Него цел, която цел аз не познавам.

6 Но Господ “познава всички

35а 1 Не. 8:17–18;
2 Не. 5:19–24.

37а р. п. Семейство;
Родители.

9 1а 1 Не. 2:4–6, 8, 14–15;
16:6.

2а 1 Не. 19:2, 4;
Яков 3:13–14;

С. на М. 1:2–11;
У. и З. 10:38–40.

р. п. Плочи.
3а У. и З. 3:19.

б 1 Не. 6:3.

4а Яков 1:2–4;
С. на М. 1:10.
5а 1 Не. 19:3;

С. на М. 1:7;
Алма 37:2, 12, 14.

6а 2 Не. 9:20;
У. и З. 38:2;

Моисей 1:6, 35.
р. п. Всеведущ.

неща от началото; ето защо, Той подготвя път, за да изпълни всички Свои дела сред чедата човешки; защото ето, Той има цялата ^бсила за изпълнението на всички Свои слова. И така е. Амин.

ГЛАВА 10

Лехий предсказва, че юдеите ще бъдат взети в плен от вавилонците. Той разказва за идването сред юдеите на един Месия, Спасител и Изкупител. Лехий разказва също за идването на един, който трябва да кръсти Агнеца Божий. Лехий разказва за смъртта и възкресението на Месията. Той сравнява разпръскването и събирането на Израил с маслиново дърво. Нефи говори за Божия Син, за дара на Светия Дух и за необходимостта от праведност. Около 600–592 г. пр. Хр.

И сега, аз, Нефи, продължавам да разказвам върху ^атези плочи за постъпките си, мое то управление и служение; затова, за да продължа разказа си, аз трябва да спомена донякъде за нещата на баща ми, а също и на моите братя.

2 Защото ето, стана така, че след като баща ми беше

сложил край на словата на ^асъня си, а също и увещанията към тях за пълно усърдие, той им заговори относно юдеите;

3 че след като те бъдат унищожени, дори и този велик град ^аЕрусалим, и мнозина бъдат ^ботведени в плен във ^аВавилон, в определеното от Господа време те ще се ^завърнат отново, да, дори ще бъдат върнати от пленничество; и след като бъдат върнати от пленничество, те ще притежават отново земята на тяхното наследство.

4 Да, точно ^ашестстотин години от времето, когато баща ми напусне Ерусалим, Господ Бог ще въздигне ^бпророк между юдеите — тъкмо един ^аМесия, или с други слова, един Спасител на света.

5 И той говорѝ също относно пророците, и колко много са тези, които бяха ^асвидетелствали за тези неща относно този Месия, за Когото той беше говорил, или този Изкупител на света.

6 Ето защо, цялото човечество беше в изгубено и ^ападнало състояние и би било завинаги, освен ако те не се уповават на този Изкупител.

7 И той говорѝ също относно един ^апророк, който трябва-

^{бб} Мат. 28:18.

10 ^{1а} 1 Не. 9:1–5; 19:1–6;
Яков 1:1–4.

^{2а} 1 Не. 8.

^{3а} Ест. 2:6; 2 Не. 6:8;
Ел. 8:20–21.

^б 2 Не. 25:10.

р. п. Хронология —
587 пр. Хр.

^в Езек. 24:2;

1 Не. 1:13;

Омний 1:15.

^з Ерем. 29:10;

2 Не. 6:8–9.

^{4а} 1 Не. 19:8;

2 Не. 25:19;

3 Не. 1:1.

^б 1 Не. 22:20–21.

^в р. п. Месия.

^{5а} Яков 7:11;

Мосия 13:33;

Ел. 8:19–24;

3 Не. 20:23–24.

^{6а} р. п. Падението на
Адам и Ева.

^{7а} 1 Не. 11:27;

2 Не. 31:4.

ше да дойде преди Месията, за да подготви пътя на Господа.

8 Да, точно той щял да върви напред и да вика в пустошта: “Подготвяйте пътя на Господа и правете пътеките Му прави; защото сред вас стои един, когото не познавате; и той е по-могъщ от мене, чийто ремък на обувката му аз не съм достоен дори да развържа. И много говорѝ баща ми относно това нещо.

9 И баща ми каза, че той щял да кръщава във “Витава-ра, отвъд Йордан; и каза също, че той щял да ^бкръщава с вода; дори, че щял да кръсти и Месията с вода.

10 И след като кръстел Месията с вода, той щял да види и да свидетелства, че е кръстил “Агнеца Божий, Който щял да отнесе греховете на света.

11 И стана така, че след като баща ми беше изрекъл тези слова, той говорѝ на братята ми относно Евангелието, което щяло да бъде проповядвано между юдеите, а също и относно “чезненето на юдеите в ^бневерие. И след като те ^бубиели Месията, Който щял да дойде, и след като Той бъдел убит, Той щял да се

^ввдигне от мъртвите, и щял да се покаже на езичниците чрез ^дСветия Дух.

12 Да, баща ми говорѝ много даже относно езичниците, а също и за дома Израилев, че той щял да бъде оприличен на “маслиново дърво, чиито клони щели да бъдат отчупени и ^бпръснати по цялото лице на земята.

13 Ето защо, той каза, че е нужно ние да бъдем водени единодушно в “земята на обета в изпълнението на словото Господне, че сме щели да бъдем пръснати по цялото лице на земята.

14 И след като домът Израилев бъдел разпръснат, той щял да бъде ^асъбран отново; или накратко казано, след като ^безичниците получили пълнотата на Евангелието, естествените клони на ^амаслиновото дърво или останките от дома Израилев щели да бъдат присадени, сиреч да стигнат до знанието за истинския Месия, техния Господ и техния Изкупител.

15 И с този език баща ми пророкуваше и говореше на братята ми, а също и много други неща, които аз не опис-

8а Исаия 40:3;

Мат. 3:1–3.

9а Иоана 1:28.

б р. п. Иоан

Кръстител.

10а р. п. Агнец Божи.

11а Яков 4:14–18.

б Морм. 5:14.

в р. п. Исус Христос;

Разпъване на

кръст.

г р. п. Възкресение.

д р. п. Светият Дух.

12а Бит. 49:22–26;

1 Не. 15:12;

2 Не. 3:4–5;

Яков 5; 6:1–7.

р. п. Маслиново

дърво; Лозето на

Господа.

б 1 Не. 22:3–8.

р. п. Израил —

Разпръсването на

Израил.

13а 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована земя.

14а р. п. Израил — Събирането на Израил.

б 1 Не. 13:42;

У. и З. 14:10.

в Яков 5:8, 52, 54, 60,

68.

вам в тази книга; защото съм написал толкова от тях, колкото ми беше нужно в „другата моя книга.“

16 И всички тези неща, за които съм говорил, бяха извършени по времето, когато баща ми живееше в шатра в долината Лемуил.

17 И стана така, че след като аз, Нефи, бях чул всичките „слова на баща ми относно нещата, които той видя във „видение, и също за нещата, за които той говори чрез силата на Светия Дух, силата, която той получи чрез вяра в Сина Божий — и Синът Божий беше „Месията, Който трябваше да дойде — аз, Нефи, пожелах също да мога да видя, и да чуя, и да знам тези неща чрез силата на Светия Дух, Който е „дар Божий за всички тези, които Го търсят „усърдно, както в „древните времена, така и по времето, когато Той трябва да се яви на чедата човешки.

18 Защото Той е „същият вчера, днес и навеки; и от основаването на света пътят е пригответен за всички човеци, ако бъде тъй, че те се покаят и дойдат при Него.

19 Защото този, който търси усърдно, ще намери; и „тайнствата Божиите ще им бъдат

разкрити чрез силата на „Светия Дух в сегашните времена, както и в древните времена, както и в бъдещите времена; защото „пътят на Господа е един вечен кръг.

20 Затова помни, о, човече, че за всичките ти дела ще бъдеш предаден на „съд.

21 Ето защо, ако вие сте се стремили да вършите нечестие в дните на „изпитанието си, тогава ще бъдете намерени „нечисти пред съдийския престол на Бога и нищо нечисто не може да живее с Бога, ето защо, вие трябва да бъдете отхвърлени навеки.

22 И Светият Дух ми дава власт да говоря тези неща, а не да ги премълчавам.

ГЛАВА 11

Нефи вижда Духа Господен и му е показано във видение дървото на живота. Той вижда майката на Сина Божий и научава за благоволенieto Божие. Той вижда кръщението, служението и разпъването на Агнеца Божий. Той вижда също така призоваването и служението на Дванадесетте апостоли на Агнеца. Около 600–592 г. пр. Хр.

Защото стана така, че след

15а 1 Не. 1:16–17.

17а Енос 1:3; Алма 36:17.

б 1 Не. 8:2.

в р. п. Месия.

г р. п. Светият Дух.

д Мор. 10:4–5, 7, 19.

е У. и З. 20:26.

18а Евр. 13:8; Морм. 9:9;

У. и З. 20:12.

р. п. Бог, божество.

19а р. п. Тайнствата на Бог.

б р. п. Светият Дух.

в Алма 7:20;

У. и З. 3:2; 35:1.

20а Екл. 12:14;

2 Не. 9:46.

р. п. Съд, последният.

21а Алма 34:32–35.

б 1 Кор. 6:9–10;

3 Не. 27:19;

У. и З. 76:50–62;

Моисей 6:57.

като бях пожелал да узная нещата, които баща ми беше видял, и вярвайки, че Господ е в състояние да ми ги стори знайни, тъй както седях, „размишлявайки в сърцето си, аз бях ^ботнесен в Духа Господен, да, на една извънредно висока ^впланина, която никога не бях виждал преди това и на която никога не бях стъпвал.

2 И Духът ми каза: Ето, какво желаеш?

3 И аз казах: Желая да видя нещата, които баща ми ^ввидя.

4 И Духът ми каза: Вярваш ли, че баща ти видя ^вдървото, за което той е говорил?

5 И аз казах: Да, ти знаеш, че ^ввярвам на всичките слова на баща си.

6 И след като бях изрекъл тези слова, Духът извика с висок глас, казвайки: Осанна на Господа, Всевишния Бог; защото Той е Бог на цялата ^вземя, да, дори над всичко. И благословен си ти, Нефи, понеже ^бвярваш в Сина на Всевишния Бог; затова ти ще видиш нещата, които си пожелал.

7 И ето, това ще ти бъде дадено като ^взнамение, че след като видиш дървото, което даде плода, който баща ти вкуси, ще видиш също и човек, който слеза от небето и

на него ще му бъдеш свидетел; и след като ти ще си го видял, ще ^бсвидетелстваш, че това е Божият Син.

8 И стана така, че Духът ми каза: Погледни! И аз погледнах и видях едно дърво; и то беше като ^вдървото, което баща ми беше видял; и красотата му беше ненадмината, да, превъзхождаща всякаква друга красота; и ^ббелотата му надминаваше белотата на пряспа сняг.

9 И стана така, че след като бях видял дървото, аз казах на Духа: Виждам, че ти си ми показал дървото, което е ^внай-ценно от всичко.

10 И Той ми каза: Какво желаеш?

11 И аз му казах: Да знам ^втълкуванието му. Защото аз Му говорех, тъй както говори човек, понеже виждах, че Той имаше ^бвид на човек; при все това знаех, че Той беше Духът Господен; и Той ми говореше, както един човек говори с друг.

12 И стана така, че Той ми каза: Погледни! И аз погледнах, като да Го видя, но не Го видях; понеже Той си беше отишъл от моето присъствие.

13 И стана така, че аз погледнах и видях великия град Ерусалим, както и други

11 1а У. и З. 76:19.
р. п. Размишлявам.
б 2 Кор. 12:1–4;
Откр. 21:10;
2 Не. 4:25;
Моисей 1:1.
в Втор. 10:1; Етер 3:1.
3а 1 Не. 8:2–34.

4а 1 Не. 8:10–12;
15:21–22.
5а 1 Не. 2:16.
6а Изход 9:29;
2 Не. 29:7;
3 Не. 11:14;
Моисей 6:44.
б р. п. Вярване,

вярвам.
7а р. п. Знамение.
б р. п. Свидетелство.
8а 1 Не. 8:10.
б 1 Не. 8:11.
9а 1 Не. 11:22–25.
11а Бит. 40:8.
б Етер 3:15–16.

градове. И аз съзрях град Назарет; и в града "Назарет съзрях една ^бдевица, и тя беше извънредно красива и бяла.

14 И стана така, че видях "небесата да се отварят; и един ангел слезе, и застана пред мене, и той ми каза: Нефи, какво виждаш?

15 И аз му казах: Девица, най-красивата и най-прекрасната от всички други девизи.

16 И той ми каза: Познаваш ли благоволенieto Божие?

17 И аз му казах: Аз зная, че Той обича чедата Си; при все това аз не разбирам значението на всички неща.

18 И той ми каза: Ето, "девицата, която виждаш, е ^бмайка на Сина Божий според начина на плътта.

19 И стана така, че аз видях, че тя беше отнесена в Духа; и след като беше отнесена в "Духа за известно време, ангелът ми заговори, казвайки: Погледни!

20 И аз погледнах, и видях отново девицата да носи "дете на ръцете си.

21 И ангелът ми каза: Ето "Агнецът Божий, да, тъкмо ^бСинът на Вечния "Отец. Знаеш ли значението на ^бдървото, което баща ти видя?

22 И аз му отговорих, казвайки: Да, това е "любовта Божия, която се излива нашироко в сърцата на чедата човешки. Ето защо, тя е най-желателна от всички неща.

23 И той ми отвърна, казвайки: Да, и "най-радостната за душата.

24 И след като беше казал тези слова, той ми каза: Погледни! И аз погледнах, и видях Божия Син да "ходи сред чедата човешки, и видях много от тях да се хвърлят в краката Му и да Му се покланят.

25 И стана така, че аз видях, че "прътът от желязо, който баща ми беше видял, беше словото Божие; и той водеше към извора на ^бживите води или към ^бдървото на живота, които водят представляват любовта Божия; и аз видях също, че дървото на живота представляваше любовта Божия.

26 И ангелът отново ми каза: Погледни и виж "благоволенieto Божие!

27 И аз погледнах и "видях Изкупителя на света, за Когото баща ми беше говорил; и аз видях също ^бпророка, който трябваше да подготви пътя пред Него. И Агнецът

13а Мат. 2:23.

^б Лука 1:26–27;

Алма 7:10.

р. п. Мария, майка на Исус.

14а Езек. 1:1;

1 Не. 1:8.

18а Исаия 7:14;

Лука 1:34–35.

^б Мосия 3:8.

19а Мат. 1:20.

20а Лука 2:16.

21а р. п. Агнец Божи.

^б р. п. Исус Христос.

^в р. п. Бог, божество — Бог Отец.

^з 1 Не. 8:10;

Алма 5:62.

р. п. Дърво на живота.

22а р. п. Любов.

23а р. п. Радост.

24а Лука 4:14–21.

25а 1 Не. 8:19.

^б р. п. Жива вода.

^в Бит. 2:9;

Алма 32:40–41;

Моисей 4:28, 31.

26а 1 Не. 11:16–33.

27а 2 Не. 25:13.

^б Мат. 11:10;

1 Не. 10:7–10;

2 Не. 31:4.

Божий дойде и беше ^акръстен от него; и след като беше кръстен, видях, че небесата се отвориха и Светият Дух слезе от небето и застана върху Него във вид на ^ггълб.

28 И аз видях, че Той тръгна да проповядва на хората с ^авласт и голяма слава; и множествата се бяха събрали наедно да Го чуят; и видях, че те Го прогониха от средата си.

29 И аз видях също ^ддванадесет други мъже да го следват. И стана така, че те бяха отнесени в Духа извън присъствието ми и аз не ги виждах.

30 И стана така, че ангелът ми проговори отново, казвайки: Погледни! И аз погледнах, и видях небесата да се отварят отново, и видях ^аангели, слизачи при чедата човешки, и те им служеха.

31 И той ми проговори отново, казвайки: Погледни! И аз погледнах, и видях Агнеца Божий да върви сред чедата човешки; и аз видях множества от люде, които бяха болни и измъчвани от всякакъв вид болести, и с ^адяволи, и ^бнечисти духове; и ангелът ми говори, и ми показа всички тези неща. И те бяха ^аизцелени чрез силата на Агнеца Божий; а дяволите и нечистите духове бяха прогонени.

32 И стана така, че ангелът ми заговори отново, казвайки: Погледни! И аз погледнах, и видях Агнеца Божий, и Той беше хванат от хората; да, Синът на Вечния Бог бе ^аосъден от света; аз видях и свидетелствам за това.

33 И аз, Нефи, видях, че Той беше издигнат на ^акръста и ^бубит за греховете на света.

34 И след като Той беше убит, аз видях земните множества, че се бяха събрали наедно, за да се борят срещу апостолите на Агнеца; защото така бяха наречени дванадесетте от ангела Господен.

35 И земното множество се беше събрало наедно; и аз видях, че то беше в едно голямо и обширно ^аздание, подобно на това, което баща ми беше видял. И ангелът Господен отново ми проговори, казвайки: Ето света и неговата мъдрост; да, виж, домът Израилев се е събрал наедно, за да се бори срещу дванадесетте апостоли на Агнеца.

36 И стана така, че аз видях и свидетелствам, че величественото и обширно здание беше светската ^агордост; и то падна, и падането му бе изключително голямо. И ангелът Господен ми проговори отново, казвайки: Тъкмо

27в р. п. Кръщение, кръщавам.
г р. п. Гълб, знак на.
28а У. и З. 138:25–26.
29а р. п. Апостол.
30а р. п. Ангели.
31а Марка 5:15–20;
Мосия 3:5–7.

р. п. Дявол.
б р. п. Дух — Зли духове.
в р. п. Изцелявам, изцелявания.
32а Марка 15:17–20.
33а Иоана 19:16–19;
Мосия 3:9–10;

З Не. 27:14.
р. п. Кръст.
б р. п. Единение, извършвам единение.
35а 1 Не. 8:26; 12:18.
36а р. п. Гордост.

такова ще бъде унищожението на всички народи, племена, езици и люде, които ще се борят срещу дванадесетте апостоли на Агнеца.

ГЛАВА 12

Нефи вижда във видение земята на обета, праведността, беззаконието и падението на нейните обитатели; пришествието на Агнеца Божий между тях; как Дванадесетте ученици и Дванадесетте апостоли ще съдят Израил; презряното и нечисто състояние на онези, които чезнат в неверие. Около 600–592 г. пр. Хр.

И стана така, че ангелът ми каза: Погледни и виж потомството си, както и потомството на братята ти. И аз погледнах, и видях “земята на обета, и видях множества от люде, да, тъкмо като че бяха на брой толкова, колкото пясъка на морето.

2 И стана така, че аз видях множества, събрани да се сражават едно срещу друго; и видях “войни и слухове за войни, и големи кланета с меч сред моя народ.

3 И стана така, че аз видях много поколения да загиват във войните и раздорите в страната; и видях много градове, да, та чак не можах да ги преброя.

4 И стана така, че съзрях “мъгла от ^бмрак по повърхността на земята на обета; и видях светкавици, и чух гръмотевици, и земетръси, и всякакъв вид метежни шумове; и аз видях земята и канарите да се разцепват; видях планини да се сгромолясват на парчета; и видях равнините на земята да се разтварят; и видях много градове, които бяха ^бпотънали; и видях много други, които бяха изгорени от огън; и видях много от тях, които се сринаха на земята поради нейното треперене.

5 И стана така, че след като аз видях тези неща, видях, че “пàрите на мрака се разпръснаха от лицето на земята; и ето, аз видях множества, които не бяха паднали от великите и страшни възмездия Господни.

6 И видях небесата да се отварят и “Агнецът Божий да слиза от небесата; и Той слезе, и им се показа.

7 И аз видях, и свидетелствам, че Светият Дух слезе върху други “дванадесет; и те бяха поставени от Бог и избрани.

8 И ангелът ми проговори, казвайки: Ето дванадесетте ученици на Агнеца, които са избрани да служат на потомството ти.

9 И Той ми каза: Ти помниш

12 1а р. п. Обетована земя.
2а Енос 1:24;
Морм. 8:7–8.

р. п. Война.
4а Ел. 14:20–28.
б 1 Не. 19:10.
в 3 Не. 8:14.

5а 3 Не. 8:20; 10:9.
6а 2 Не. 26:1, 9;
3 Не. 11:3–17.
7а 3 Не. 12:1; 19:12–13.

ли “дванадесетте апостоли на Агнеца? Ето, те са тези, които ще ^бсъдят дванадесетте племена Израилеви; ето защо, дванадесетте служители от потомството ти ще бъдат съдени от тях; защото вие сте от дома Израилев.

10 И тези ^адванадесет служители, които ти виждаш, ще съдят потомството ти. И ето, те са праведни навеки, защото поради вярата им в Агнеца Божий, ^бдрехите им са избелени в Неговата кръв.

11 И ангелът ми каза: Погледни! И аз погледнах, и видях ^атри поколения да преминават в праведност; и одеждите им бяха бели, тъкмо както на Агнеца Божий. И ангелът ми каза: Тези бяха избелени в кръвта на Агнеца поради вярата им в Него.

12 И аз, Нефи, видях също много от ^ачетвъртото поколение, които преминаха в праведност.

13 И стана така, че видях земните множества събрани наедно.

14 И ангелът ми каза: Ето твоето потомство и потомството на братята ти.

15 И стана така, че аз погледнах и видях людете от потом-

ството ми, събрани наедно в множества ^асрещу потомството на братята ми; и те бяха събрани наедно, за да се сражават.

16 И ангелът ми проговори, казвайки: Ето изворът на ^амръсната вода, който баща ти видя; да, даже и ^бреката, за която той говорѝ; и дълбините ѝ представляват дълбините на ^апъкълъ.

17 И ^амъглите от мрак са изкушенията на дявола, които ^бзаслепяват очите и вкоравяват сърцата на чедата човешки, и ги отвеждат по ^ашироки пътища, за да погинат и се изгубят.

18 И голямото и обширно ^аздание, което баща ти видя, са суетните ^бвъображения и ^агордостта на чедата човешки. И огромна, и ужасна ^ббездна ги разделя; да, тъкмо Словото на ^аправосъдието на Вечния Бог и на Месията, Който е Агнецът Божий, за Когото Светият Дух свидетелства от началото на света до ден днешен и отсега нататък и навеки.

19 И докато ангелът говореше тези слова, аз погледнах и видях, че потомството на братята ми се надигна срещу

9а Лука 6:13.

б Мат. 19:28;

У. и З. 29:12.

р. п. Съд,
последният.

10а 3 Не. 27:27;

Морм. 3:18–19.

б Откр. 7:14;

Алма 5:21–27;

13:11–13;

3 Не. 27:19–20.

11а 2 Не. 26:9–10;

3 Не. 27:30–32.

12а Алма 45:10–12;

Ел. 13:5, 9–10;

3 Не. 27:32;

4 Не. 1:14–27.

15а Морм. 6.

16а р. п. Нечистотия.

б 1 Не. 8:13; 15:26–29.

в р. п. Пъкълъ.

17а 1 Не. 8:23; 15:24;

У. и З. 10:20–32.

б р. п. Вероотстъпничество.

в Мат. 7:13–14.

18а 1 Не. 8:26; 11:35–36.

б Ерем. 7:24.

в р. п. Гордост.

г Лука 16:26;

1 Не. 15:28–30.

д р. п. Правосъдие.

моето потомство според словото на ангела; и поради гордостта на потомството ми и ^аизкушенията на дявола, аз видях, че потомството на братята ми ^бнадви хората от моето потомство.

20 И стана така, че аз погледнах и видях хората от потомството на братята ми и че те бяха надвили моето потомство; и те тръгнаха на множества по лицето на земята.

21 И аз ги видях събрани наедно на множества; и видях ^авойни и слухове за войни сред тях; и аз видях много поколения да преминават сред войни и слухове за войни.

22 И ангелът ми каза: Ето, тези ще ^ачезнат в неверие.

23 И стана така, че аз видях, че след като бяха чезнали в неверие, те станаха едни ^атъмни и презрени, и едни ^бнечисти люде, пълни с ^вленивост и всякакъв вид мерзости.

ГЛАВА 13

Нефи вижда във видение църквата на дявола, установена сред езичниците, откриването и колонизирането на Америка, изгубването на много ясни и ценни части от Библията, последвалото състояние на веро-

отстъпничество на езичниците, възстановяването на Евангелието, появата на писание от последните дни и изграждането на Сион. Около 600–592 г. пр. Хр.

И стана така, че ангелът ми заговори отново, казвайки: Погледни! И аз погледнах, и видях много народи и царства.

2 И ангелът ми каза: Какво виждаш? И аз казах: Виждам много народи и царства.

3 И той ми каза: Това са народите и царствата на езичниците.

4 И стана така, че аз видях сред ^аезическите народи образуването на една ^бголяма църква.

5 И ангелът ми каза: Ето образуването на една църква, която е най-мерзката от всички други църкви, която ^аубива Божиите светии, да, и ги измъчва, и ги завързва, и ги впряга в ^бярем от желязо, и ги откарва в пленничество.

6 И стана така, че аз видях тази ^аголяма и мерзка църква; и видях, че самият ^бдявол беше основателят ѝ.

7 И аз видях също ^азлато и сребро, и коприни, и багренници, и препреден висон, и всякакъв вид скъпи облекла; и аз видях много блудници.

19а р. п. Изкушавам, изкушение.

б Яром 1:10;
С. на М. 1:1–2.

21а Морм. 8:8; Мор. 1:2.
р. п. Война.

22а 1 Не. 15:13;
2 Не. 26:15.

23а 2 Не. 26:33.

б 2 Не. 5:20–25.

в р. п. Ленив, ленивост.

13 4а р. п. Езичници.

б 1 Не. 13:26, 34;

14:3, 9–17.

5а Откр. 17:3–6;

1 Не. 14:13.

б Ерем. 28:10–14.

6а У. и З. 88:94.

р. п. Дявол —

Църквата на дявола.

б 1 Не. 22:22–23.

7а Морм. 8:36–38.

8 И ангелът ми заговори, казвайки: Ето, златото и среброто, и коприните, и багрениците, и препредения висон, и скъпите облекла, и блудниците, това са „желанията на тази голяма и мерзка църква.

9 И също, за светска похвала те „унищожават Божиите светии и ги откарват в пленничество.

10 И стана така, че аз погледнах и видях много води; и те разделяха езичниците от потомството на братята ми.

11 И стана така, че ангелът ми каза: Ето, виж, Божият гняв е върху потомството на братята ти!

12 И аз погледнах, и видях един човек сред езичниците, който беше разделен от потомството на братята ми от многото води; и аз видях „Духът Божий да слиза и да подбужда този човек. И той тръгна по многото води точно към потомството на братята ми, които бяха в обетованата земя.

13 И стана така, че аз видях Духа Божий, че подбужда други езичници; и те излязоха от пленничество и тръгнаха по многото води.

14 И стана така, че аз видях много „множества от езичниците в ^бземята на обета; и

аз видях гнева Божий, който беше върху потомството на братята ми; и те бяха пръснати пред езичниците, и бяха поразени.

15 И аз видях, че Духът Господен беше над езичниците и те преуспяваха и получиха „земята за тяхно наследство; и аз видях, че те бяха бели и извънредно ^бкрасиви, и прекрасни като моя народ преди да бъде „избит.

16 И стана така, че аз, Нефи, видях, че езичниците, които бяха излезли от пленничество, се смириха пред Господа; и силата Господна бе с „тях.

17 И аз видях, че родствениците им езичници бяха събрани наедно по вода, а също и по суша, за да се сражават срещу тях.

18 И видях, че силата Божия беше с тях и освен това, че гневът Божий беше върху всички онези, които се бяха събрали срещу тях, за да се сражават.

19 И аз, Нефи, видях, че езичниците, които бяха излезли от пленничество, бяха „избавени чрез силата Божия от ръцете на всички други народи.

20 И стана така, че аз, Нефи, видях, че те преуспяха в страната; и видях една ^акнига, и тя бе разпространявана сред тях.

8а Откр. 18:10–24;
Морм. 8:35–38.

9а Откр. 13:4–7.
12а р. п. Вдъхновение,
вдъхновявам.

14а 2 Не. 1:11;
Морм. 5:19–20.

б р. п. Обетована
земя.

в 1 Не. 22:7–8.
р. п. Израил —
Разпръсването на
Израил.

15а 2 Не. 10:19.

б 2 Не. 5:21.

в Морм. 6:17–22.
16а У. и З. 101:80.

19а 2 Не. 10:10–14;
3 Не. 21:4;
Етер 2:12.

20а 1 Не. 14:23.

21 И ангелът ми каза: Знаеш ли значението на книгата?

22 И аз му казах: Не зная.

23 И той ми каза: Ето, тя излиза от устата на юдеин. И аз, Нефи, я видях; и той ми каза: “Книгата, която виждаш, е ^блетопис на ^аюдеите, който съдържа заветите Господни, които Той е сключил с дома Израилев; и освен това съдържа много от пророчествата на светите пророци; и това е летопис като издълбаванията върху ^вплочите от пиринч, само че не са толкова много; при все това, те съдържат заветите Господни, които Той сключи с дома Израилев; ето защо, те са от голяма ценност за езичниците.

24 И ангелът Господен ми каза: Ти си видял, че книгата излезе от устата на юдеин; и когато излезе от устата на юдеин, тя съдържаше пълнотата на Евангелието Господне, за което дванадесетте апостоли свидетелстват; и те свидетелстват според истината, която е в Агнеца Божий.

25 Затова тези неща излизат с цялата си яснота от ^аюдеите и отиват при ^безичниците, според истината, която е у Бога.

26 И след като те тръгнат чрез ръката на дванадесетте

апостоли на Агнеца от юдеите “към езичниците, ти виждаш образуването на тази ^бголяма и мерзка ^ацърква, която е най-мерзката от всички други църкви; защото ето, те са ^визвадили от Евангелието на Агнеца много части, които са ^дясни и най-ценни, както и много завети Господни са премахнали те.

27 И всичко това те са направили, за да могат да извратят правите пътища Господни, за да могат да заслепят очите и вкоравят сърцата на чедата човешки.

28 Затова виждаш, че след като книгата е преминала през ръцете на голямата и мерзка църква, много ясни и ценни неща са премахнати от книгата, която е книгата на Агнеца Божий.

29 И след като тези ясни и ценни неща бяха премахнати, тя отива при всички народи на езичниците; и след като тя отива при всички езически народи, да, даже отвъд многото води, които ти си видял, с езичниците, които са излезли от пленничество, ти виждаш, че поради това, че много ясни и ценни неща бяха премахнати от книгата, които бяха ясни за разбиране от чедата човешки, според

23а 1 Не. 13:38;
2 Не. 29:4–12.
б р. п. Писания.
в 2 Не. 3:12.
г 1 Не. 5:10–13.
25а 2 Не. 29:4–6;
У. и З. 3:16.
р. п. Юдеи.

б р. п. Езичници.
26а Мат. 21:43.
б 1 Не. 13:4–6;
14:3, 9–17.
в р. п. Вероотстъпничество —
Вероотстъпничество на

ранната
християнска
Църква.
г Морм. 8:33;
Моисей 1:41.
д 1 Не. 14:20–26;
С. на В. 1:8.

яснотата, която е в Божия Агнец — поради тези неща, които са премахнати от Евангелието на Агнеца, извънредно много люде се препъват, да, така че Сатана има голяма власт над тях.

30 При все това ти виждаш, че езичниците, които са излезли от пленничество и които бяха въздигнати чрез силата Божия над всички други народи върху лицето на земята, която е отбрана от всички други земи, която е земята, за която Господ Бог е сключил завет с баща ти, така че неговото потомство да я има като ^а“земя на тяхното наследство, затова ти виждаш, че Господ Бог не ще позволи на езичниците да унищожат напълно ^бсмесеното ти потомство, които са измежду братята ти.

31 Нито пък Той ще позволи на езичниците да “унищожат потомството на твоите братя.

32 Нито пък Господ Бог ще позволи езичниците да останат навеки в това ужасно състояние на слепота, в което ти виждаш, че са изпаднали поради премахването на ясните и най-ценни части от Евангелието на Агнеца, които са били задържани от тази “мерзка църква, чието образуване ти видя.

33 Ето защо, Агнецът Божий каза: Аз ще бъда милостив към езичниците, като остатъкът от дома Израилев бъде посетен с велико възмездие.

34 И стана така, че ангелът Господен ми говорй, казвайки: Ето, казва Агнецът Божий, след като съм посетил ^аостатъка от дома Израилев — и този остатък, за който говоря, са потомците на баща ти — затова след като съм ги посетил с възмездие и поразил чрез ръката на езичниците, и след като езичниците се ^бпрепънат извънредно много, поради това, че най-ясните и ценни части от ^вЕвангелието на Агнеца, които са били задържани от онази мерзка църква, която е майка на блудници, казва Агнецът, Аз ще бъда милостив към езичниците в този ден, дотолкова, че ще им ^гизпратя чрез силата Си голяма част от Моето Евангелие, което ще бъде ясно и ценно, казва Агнецът.

35 Понеже ето, казва Агнецът: Аз ще се явя на потомството ти, и те ще напишат много неща, които Аз ще им проповядвам и които ще бъдат ясни и ценни; и след като потомството ти бъде унищожено и зачезне в неверие, както и потомството на

30а р. п. Обетована земя.

б Алма 45:10–14.

31а 2 Не. 4:7; 10:18–19;

Яков 3:5–9;

Ел. 15:12;

3 Не. 16:8–9;

Морм. 5:20–21.

32а р. п. Дявол —

Църквата на дявола.

34а р. п. Иосиф, син на Яков.

б 1 Не. 14:1–3;

2 Не. 26:20.

в р. п. Евангелие.

г У. и З. 10:62.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

братята ти, ето, “тези неща ще бъдат скрити, за да излязат наяве за езичниците чрез дара и силата на Агнеца.

36 И в тях ще бъде написано Моето “Евангелие, казва Агнецът, и Моята ^бканара, и Моето спасение.

37 И “благословени са тези, които ще се стремят да установят Моя ^бСион в онзи ден, защото те ще имат ^адара и силата на Светия Дух; и ако ^аустоят до края, те ще бъдат възвисени в последния ден и ще бъдат спасени във вечното ^ацарство на Агнеца; и тези, които ще ^авъзвестят мир, да, вестта за великата радост, колко прекрасни върху планините ще бъдат те.

38 И стана така, че аз видях остатъка от потомството на братята ми, а също и “книгата на Агнеца Божий, която беше излязла от устата на юдеин, и тя беше донесена ^бна остатъка от потомството на братята ми от езичниците.

39 И след като тя беше дошла до тях, аз видях други “книги, които им бяха донесени чрез силата на Агнеца от езичниците, за да се ^бубедят

езичниците и остатъкът от потомството на братята ми, също и юдеите, които бяха пръснати по цялото лице на земята, че летописите на пророците и на дванадесетте апостоли на Агнеца са ^аистинни.

40 И ангелът ми говори, казвайки: Тези “последни летописи, които ти си видял сред езичниците, ще ^бустановят истината за ^апървите, които са на дванадесетте апостоли на Агнеца, и ще сторят знайни ясните и ценни неща, които са били премахнати от тях; и ще възвестят на всички народи, езици и люде, че Агнецът Божий е Синът на Вечния Отец и е ^аСпасителят на света; и че всички люде трябва да дойдат при Него или те не могат да бъдат спасени.

41 И те трябва да дойдат според словата, които ще бъдат установени чрез устата на Агнеца; и словата на Агнеца ще бъдат разкрити в летописите на потомството ти, както и в летописите на дванадесетте апостоли на Агнеца; ето защо, и двата летописа ще бъдат установени

35а 2 Не. 27:6; 29:1–2.

р. п. Книгата на Мормон

36а 3 Не. 27:13–21.

б Ел. 5:12;

3 Не. 11:38–39.

р. п. Канара.

37а У. и З. 21:9.

б р. п. Сион.

в р. п. Дар на Светия Дух.

г 3 Не. 27:16.

р. п. Устоявам.

д р. п. Селестиална слава.

е Исаия 52:7;

Мося 15:14–18;

3 Не. 20:40.

38а 1 Не. 13:23;

2 Не. 29:4–6.

б Морм. 5:15.

39а р. п. Писания — Писания, за които е пророкувано, че ще се появят.

б Езек. 37:15–20;

2 Не. 3:11–12.

в 1 Не. 14:30.

40а 2 Не. 26:16–17; 29:12.

р. п. Книгата на

Мормон

б Морм. 7:8–9.

в р. п. Библия.

г Виж заглавна

страница на

Книгата на Мормон.

Моисей 1:6.

в “едно, понеже има ^бедин Бог и един ^бПастир над цялата земя.

42 И идва времето, когато Той ще се яви на всички народи, както на “юдеите, така и на езичниците; и след като Той се яви на юдеите и също на езичниците, тогава Той ще се яви на езичниците, а също и на юдеите, и ^бпоследните ще бъдат първи, а ^бпървите ще бъдат последни.

ГЛАВА 14

Един ангел съобщава на Нефи за благословиите и проклятията, които ще паднат върху езичниците. Има само две църкви: Църквата на Агнеца Божий и църквата на дявола. Божиите светии във всички страни са преследвани от голямата и мерзка църква. Апостол Иоан ще пише отново края на света. Около 600–592 г. пр. Хр.

И ще стане така, че ако “езичниците се вслушат в Агнеца Божий в този ден, когато Той ще им се яви в слово, а също и в ^бсила, съвсем наистина, за премахване на ^бпрепънките им;

2 и ако не вкоравяват сърца-

та си против Агнеца Божий, те ще бъдат причислени към потомството на баща ти; да, те ще бъдат “причислени към дома Израилев; и те ще бъдат един навеки ^бблагословен народ в обетованата земя; те не ще бъдат повече откарвани в пленничество, и домът Израилев не ще бъде повече объркван.

3 И тази голяма “яма, която е била изкопана за тях от тази голяма и мерзка църква, която бе основана от дявола и неговите чеда, за да може да отведе човешките души надолу към пъкъла — да, тази голяма яма, която е била изкопана за унищожението на хората, ще бъде напълнена с онези, които я изкопаха, до пълното им унищожение, казва Агнецът Божий; не за унищожение на душата, но за захвърлянето ѝ в онзи ^бпъкъл, който няма край.

4 Понеже ето, това е според пленничеството на дявола и също според правосъдието Божие спрямо всички онези, които ще вършат нечестие и мерзост пред Него.

5 И стана така, че ангелът ми говореше на мене, Нефи, казвайки: Ти си видял, че ако

41а Езек. 37:17;
 б Втор. 6:4;
 Иоана 17:21–23;
 2 Не. 31:21.
 в р. п. Добрият пастир.
 42а У. и З. 90:8–9;
 107:33; 112:4.
 б Яков 5:63.
 в Лука 13:30;

1 Не. 15:13–20.
 14 1а 3 Не. 16:6–13.
 р. п. Езичници.
 б 1 Сол. 1:5;
 1 Не. 14:14;
 Яков 6:2–3.
 в Исаия 57:14;
 1 Не. 13:29, 34;
 2 Не. 26:20.
 2а Гал. 3:7, 29;

2 Не. 10:18–19;
 3 Не. 16:13; 21:6, 22;
 Авр. 2:9–11.
 б 2 Не. 6:12; 10:8–14;
 3 Не. 16:6–7; 20:27.
 3а 1 Не. 22:14;
 У. и З. 109:25.
 б р. п. Осъждане;
 Пъкъл.

езичниците се покаят, ще бъде добре за тях; и ти знаеш също относно заветите Господни с дома Израилев; и ти си чул също, че който не се ^апокае, трябва да погине.

6 Ето защо, ^агорко на езичниците ако бъде тъй, че те вкоравят сърцата си против Агнеца Божий.

7 Понеже идва времето, казва Агнецът Божий, когато аз ще извърша велико и ^ачудно дело сред чедата човешки; дело, което ще бъде вечно или на едната страна, или на другата — или за убеждаването им в мир и ^бживот вечен, или за предаването им на тяхното коравосърдечие и на слепотата на умовете им, до откарването им в пленничество и също до унищожение, както телесно, така и духовно, според ^бпленничеството на дявола, за което съм говорил.

8 И стана така, че когато ангелът беше изрекъл тези слова, той ми каза: Помниш ли ^азаветите на Отца с дома Израилев? аз му казах: Да!

9 И стана така, че той ми каза: Погледни и виж тази голяма и мерзка църква, коя-

то е майка на мерзости, чийто основател е ^адяволът.

10 И той ми каза: Ето, има само ^адве църкви: едната е църквата на Агнеца Божий, а ^бдругата е църквата на дявола; ето защо, всеки, който не принадлежи към църквата на Агнеца Божий, принадлежи към онази голяма и мерзка църква, която е майка на мерзости; и тя е ^бблудницата на цялата земя.

11 И стана така, че аз погледнах и видях блудницата на цялата земя, и тя седеше върху много ^аводи; и ^бимаше господство над цялата земя, сред всички народи, племена, езици и люде.

12 И стана така, че аз погледнах църквата на Агнеца Божий и броят на членовете ѝ бе ^амалък поради безчестието и мерзостите на блудницата, която седеше върху много води; въпреки това аз видях, че църквата на Агнеца, които бяха светиите Божи, бяха също по ^блицето на цялата земя; и нейните владения по лицето на земята бяха малки, поради нечестието на голямата блудница, която видях.

13 И стана така, че аз видях, че великата майка на мерзос-

5а р. п. Покаявам се, покаяние.

6а 2 Не. 28:32.

7а Исаия 29:14;

1 Не. 22:8;

2 Не. 27:26; 29:1–2;

У. и З. 4:1.

р. п. Възстановя-

ване на

Евангелието.

б р. п. Вечен живот.

в 2 Не. 2:26–29;

Алма 12:9–11.

8а р. п. Завет на

Авраам.

9а 1 Не. 15:35;

У. и З. 1:35.

р. п. Дявол.

10а 1 Не. 22:23.

б 1 Не. 13:4–6, 26.

в Откр. 17:5, 15;

2 Не. 10:16.

11а Ерем. 51:13;

Откр. 17:15.

б У. и З. 35:11.

12а Мат. 7:14;

3 Не. 14:14;

У. и З. 138:26.

б У. и З. 90:11.

ти събра множества по лицето на цялата земя измежду всичките народи на езичниците, за да се ^абият против Агнеца Божий.

14 И стана така, че аз, Нефи, съзрях силата на Агнеца Божий, която слезе върху светиите на църквата на Агнеца и върху заветния народ Господен, който беше пръснат по цялото лице на земята; и те бяха въоръжени с праведност и със ^асилата Божия във велика слава.

15 И стана така, че аз видях гневът Божий да се ^аизлива върху онази голяма и мерзка църква дотолкова, че имаше войни и слухове за войни сред всички ^бнароди и племена на земята.

16 И когато започнаха ^авойните и слуховете за войни сред всички народи, които принадлежаха на майката на мерзостите, ангелът ми заговори, казвайки: Ето, гневът Божий е върху майката на блудниците; и ето, ти виждаш всички тези неща.

17 И когато дойде ^аденят и ^бгневът Божий се излее върху майката на блудниците, която е голямата и мерзка църква по цялата земя, чийто основател е дяволът, тогава в

този ден ще започне ^аделото на Отца за подготвянето на пътя за изпълнението на Неговите ^азавети, които Той е направил със Своя народ, които са от дома Израилев.

18 И стана така, че ангелът ми заговори, казвайки: Погледни!

19 И аз погледнах и видях един мъж, и той беше облечен в бяла дреха.

20 И ангелът ми каза: Ето ^аедин от дванадесетте апостоли на Агнеца.

21 Ето, той ще види и ще напише останалата част от тези неща, да, а също и много неща, които са били.

22 И той ще пише също относно края на света.

23 Затова нещата, които той ще напише, са точни и истински; и ето, те са написани в ^акнигата, която ти видя да излиза от устата на юдеина; и по времето, когато те излязоха от устата на юдеина, или по времето, когато книгата излезе от устата на юдеина, нещата, които бяха написани, бяха ясни и чисти, и ^бнай-ценни, и лесни да бъдат разбрани от всички люде.

24 И ето, нещата, които този ^аапостол на Агнеца ще

13а Откр. 17:1–6; 18:24;
1 Не. 13:5;
У. и З. 123:7–8.

14а Яков 6:2;
У. и З. 38:32–38.

15а У. и З. 1:13–14.
^б Марка 13:8;
У. и З. 87:6.

16а 1 Не. 22:13–14;

Морм. 8:30.
17а р. п. Последните дни.

^б 1 Не. 22:15–16.
^в 3 Не. 21:7, 20–29.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

^г Морм. 8:21, 41.

р. п. Завет на Авраам.

20а Откр. 1:1–3;
1 Не. 14:27.

23а 1 Не. 13:20–24;
Морм. 8:33.

^б 1 Не. 13:28–32.

24а Етер 4:16.

напише, са много от нещата, които ти си видял; и ето, и останалата част от тях ще видиш.

25 Но за нещата, които ще видиш отсега нататък, ти не трябва да пишеш; понеже Господ Бог е поставил апостола на Агнеца Божий, който трябва да ги "напише.

26 И други имаше също, на които Той е показал всички неща, и те са ги написали; и те са "запечатани, за да излязат в чистотата си според истината, която е в Агнеца, в определеното от Господа време за дома Израилев.

27 И аз, Нефи, чух и свидетелствам, че името на апостола на Агнеца беше "Иоан според словата на ангела.

28 И ето, на мене, Нефи, ми бе забранено да напиша останалата част от нещата, които видях и чух; ето защо, нещата, които аз съм написал, са ми достатъчни; и аз съм написал само малка част от нещата, които видях.

29 И аз свидетелствам, че видях нещата, които "баща ми видя, и че ангелът Господен ми ги стори знайни.

30 И сега, спирам да говоря относно нещата, които видях, докато бях отнесен в Духа; и ако и всичките неща, които видях, да не са написани, нещата, за които писах, са "истинни. И така е. Амин.

ГЛАВА 15

Лехиевото потомство трябва да получи Евангелието от езичниците в последните дни. Събирането на Израил е оприличено на маслиново дърво, чиито естествени клони ще бъдат отново присадени. Нефи тълкува видението на дървото на живота и говори за правосъдието на Бога в разделянето на нечестивите от праведните. Около 600–592 г. пр. Хр.

И стана така, че след като аз, Нефи, бях отнесен в Духа и бях видял всички тези неща, аз се върнах в шатъра на баща ми.

2 И стана така, че видях братята си, и те се препираха един с друг относно нещата, които баща ми им беше казал.

3 Понеже той наистина им каза много велики неща, които бяха мъчни за "разбиране, освен ако човек не се обърне към Господа, и те, бидейки коравосърдечни, не се обръщаха към Господа, както трябваха.

4 И сега, аз, Нефи, бях натъжен поради коравосърдечие то им, а така също и поради нещата, които бях видял и които знаех, че трябва неизбежно да станат поради голямото нечестие на чедата човешки.

5 И стана така, че бях

25а Иоана 20:30–31;
Откр. 1:19.

26а 2 Не. 27:6–23;
Етер 3:21–27; 4:4–7;

У. и З. 35:18;
Дж. С. — И. 1:65.

27а Откр. 1:1–3.
29а 1 Не. 8.

30а 2 Не. 33:10–14.
15 3а 1 Кор. 2:10–12;
Алма 12:9–11.

обезсърчен от огорченията ми, защото смятах, че моите “огорчения бяха най-големи от всички поради ^бунищожението на народа ми, защото бях видял падението му.

6 И стана така, че след като бях събрал ^асили, аз говорих на братята си, желаейки да узная от тях причината на споровете им.

7 И те казаха: Ето, ние не можем да разберем словата, които баща ни е говорил относно естествените клони на маслиновото дърво, а също и относно езичниците.

8 И аз им казах: “Попитахте ли Господа?”

9 И те ми казаха: Не сме, защото Господ не ни сторва знайни такива неща.

10 И ето, аз им казах: Как е възможно вие да не спазвате заповедите Господни? Как е възможно вие да искате да погинете поради “коравосърдечието си?”

11 Не помните ли нещата, които Господ е казал? — ако не вкорвявате сърцата си и ако Ме “помолите с вяра, вярващи, че ще получите, с усърдие в спазването на заповедите Ми, тези неща

наистина ще ви бъдат сторени знайни.

12 Ето, аз ви казвам, че домът Израилев беше сравнен с маслиново дърво от Духа Господен, Който беше в баща ни; и ето, не сме ли ние откъснати от дома Израилев и не сме ли ние “клон от дома Израилев?”

13 И сега, това, което баща ни иска да каже относно присаждането на естествените клони чрез пълнотата на езичниците, е, че в последните дни, когато потомството ни ще “чезне в неверие, да, в продължение на много години и много поколения след като ^бМесията ще се е явил в тяло на чедата човешки, тогава пълнотата на ^вЕвангелието на Месията ще стигне при езичниците и от ‘езичниците — до остатъка от нашето потомство,

14 и в този ден остатъкът от нашето “потомство ще узнае, че те са от дома Израилев и че те са ^бзаветният народ Господен; и тогава те ще узнаят и стигнат до “знанието на бащите им, а също до знанието за Евангелието на техния Изкупител, което беше

5а р. п. Бедствие.

б Енос 1:13;
Морм. 6:1.

6а Моисей 1:10;
Дж. С. — И. 1:20, 48.

8а Мосия 26:13;
Алма 40:3.

р. п. Молитва.

10а р. п. Вероотстъпничество.

11а Яков. 1:5–6;
Енос 1:15; Мор. 7:26;

У. и З. 18:18.

р. п. Искан.

12а Бит. 49:22–26;
1 Не. 10:12–14; 19:24.
р. п. Лехий, баща на Нефи.

13а 1 Не. 12:22–23;

2 Не. 26:15.

б р. п. Месия.

в р. п. Евангелие.

г 1 Не. 13:42; 22:5–10;

У. и З. 14:10.

р. п. Езичници.

14а 2 Не. 10:2;
3 Не. 5:21–26; 21:4–7.

б р. п. Завет на Авраам.

в 2 Не. 3:12; 30:5;
Морм. 7:1, 9–10;

У. и З. 3:16–20.

Виж също заглавна страница на Книгата на Мормон

проповядвано на бащите им от Него; ето защо, те ще стигнат до знанието за Изкупителя им и до истинските точки на Неговото учение, та да узнаят как да дойдат при Него и да бъдат спасени.

15 И тогава, на този ден, няма ли те да се радват и отдадат хвала на техния Вечен Бог, тяхната “канара и тяхното спасение? Да, на този ден те няма ли да приемат силата и храната от истинската “лоза? Да, няма ли те да влязат в истинското Божие стадо?

16 Ето, казвам ви: Да, те ще бъдат споменати отново сред дома Израилев; бидейки естествен клон от маслиновото дърво, те ще бъдат “присадени на истинското маслиново дърво.

17 И това е, което баща ни иска да каже; и той иска да каже, че това няма да стане, преди те да бъдат пръснати от езичниците; и той иска да каже, че това ще дойде по начина на езичниците, за да може Господ да покаже на езичниците силата Си, по причина на това, че Той ще бъде “отхвърлен от юдеите, или от дома Израилев.

18 Ето защо, баща ни не говори само за потомството ни, но също и за целия дом Израилев, посочвайки завета,

който трябва да бъде изпълнен в последните дни; който завет Господ склучи с баща ни Авраам, казвайки: В твоето “потомство ще бъдат благоденствени всичките племена на земята.

19 И стана така, че аз, Нефи, им говорих много относно тези неща; да, говорих им относно “възстановяването на юдеите в последните дни.

20 И аз им повторих словата на “Исаия, който говореше относно възстановяването на юдеите, или на дома Израилев; че след като те бъдат възстановени, няма да бъдат повече обърквани, нито пък ще бъдат разпръсвани отново. И стана така, че аз изговорих много слова на братята си, така че те се успокоиха и “смириха пред Господа.

21 И стана така, че те ми проговориха отново, казвайки: Какво означава това, което баща ни видя насън? Какво означава “дървото, което той видя?

22 И аз им казах: Това бе изображение на “дървото на живота.

23 И те ми казаха: Какво означава “прътът от желязо, който баща ни видя и който водеше до дървото?

24 И аз им казах, че това бе “словото Божие и че всеки,

15а р. п. Канара.

б Бит. 49:11;

Иоана 15:1.

16а Яков 5:60–68.

17а р. п. Разпъване на кръст.

18а Бит. 12:1–3;

Авр. 2:6–11.

19а 1 Неф. 19:15.

р. п. Израил —
Събирането на
Израил.

20а 1 Неф. 19:23.

б 1 Неф. 16:5, 24, 39.

21а 1 Неф. 8:10–12.

22а 1 Неф. 11:4, 25;

Моисей 3:9.

23а 1 Неф. 8:19–24.

24а р. п. Слово Божие.

който се вслуша в словото Божие и се ^бдържи здраво за него, никога няма да погине, нито пък ще могат да ги надвият до слепота ^аизкушенията и огнените ^встрели на ^гпротивника, за да ги отведат към унищожение.

25 Затова аз, Нефи, ги увещавах да се ^авслушат в словото Господне; да, аз ги увещавах с цялата си душевна сила, и с всичките си способности, които притежавах, за да се вслушат в словото Божие и да помнят винаги да спазват заповедите Му във всички неща.

26 И те ми казаха: Какво означава ^ареката от вода, която баща ни видя?

27 И аз им отговорих, че ^аводата, която баща ни видя, представлява ^бнечистотия; и че неговият ум беше толкова погълнат от други неща, че той не забеляза нечистотията на водата.

28 И аз им казах, че това беше ужасна ^абездна, която отделяше нечестивите от дървото на живота, а също и от Божиите светии.

29 И аз им казах, че това бе изображение на този ужасен ^апъкъл, за който ангелът ми

каза, че е приготвен за нечестивите.

30 И аз им казах, че баща ни също видя, че Божието ^аправосъдие също разделяше нечестивите от праведните; и че блясъкът му беше като блясъка на пламтящ огън, който се възнеса во веки веков към Бога и няма край.

31 И те ми казаха: Дали това означава мъчението на тялото в дните на ^аизпитанието, или означава последното състояние на душата след ^бсмъртта на тленното тяло, или пък говори за нещата, които са тленни?

32 И стана така, че аз им казах, че това бе изображение на неща, както тленни, така и духовни; защото ще дойде денят, когато те ще бъдат съдени според ^аделата им, да, тъкмо според делата, които бяха извършени от тленното тяло в техните дни на изпитание.

33 Ето защо, ако те ^аумрат в нечестията си, трябва да бъдат ^ботхвърлени и според нещата, които са духовни и които принадлежат на праведността; ето защо, те трябва да бъдат доведени да застанат пред Бога, за да бъдат

24б 1 Не. 8:30;

2 Не. 31:20.

в 1 Не. 8:23.

р. п. Изкушавам, изкушение.

г Ефес. 6:16;

У. и З. 3:8; 27:17.

д р. п. Дявол.

25а У. и З. 11:2; 32:4;

84:43–44.

26а 1 Не. 8:13.

27а 1 Не. 12:16.

б р. п. Нечистотия.

28а Лука 16:26;

1 Не. 12:18;

2 Не. 1:13.

29а р. п. Пъкъл.

30а р. п. Правосъдие.

31а Алма 12:24; 42:10;

Ел. 13:38.

б Алма 40:6, 11–14.

32а р. п. Дела.

33а Мосия 15:26;

Мор. 10:26.

б Алма 12:12–16;

40:26.

“съдени според ‘делата им; и ако делата им са били нечистотия, те трябва да бъдат ‘нечисти; и ако те са нечисти, нужно е те да не могат да ‘живеят в царството Божие; иначе царството Божие трябва също да бъде нечисто.

34 Но ето, аз ви казвам, че царството Божие не е “нечисто и нищо нечисто не може да влезе в царството Божие; ето защо, трябва да съществува място на нечистота, приготвено за това, което е нечисто.

35 И има приготвено едно място, да, тъкмо онзи ужасен “пъкъл, за който съм говорил; и ‘дяволът е подготвителят му; затова последното състояние на човешките души е да живеят в царството Божие или да бъдат отхвърлени поради онова “правосъдие, за което съм говорил.

36 И така нечестивите са отхвърлени от праведните, а също и от онова “дърво на живота, чийто плод е най-ценния и ‘най-желателния от всички други плодове; да, и той е “най-големият дар от всички други ‘дарове Божии. И тъй говорих на братята си. Амин.

ГЛАВА 16

Нечестивите намират истината за тежка. Лехиевите синове се оженват за дъщерите на Исмаил. Лиахоната направлява хода им в пустошта. От време на време върху Лиахоната се изписват Господни послания. Исмаил умира; неговото семейство роптае поради бедствията. Около 600–592 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като аз, Нефи, бях свършил да говоря на братята си, ето, те ми казаха: Ти ни заяви тежки неща, повече отколкото можем да понесем.

2 И стана така, че аз им казах, че знам, че съм им казал тежки неща срещу нечестивите според истината; и че праведните аз оправдах и свидетелствах, че те ще бъдат въздигнати в последния ден; затова “виновните намират ‘истината за тежка, защото тя ги “пронизва до самата сърцевина.

3 И сега, братя мои, ако вие бяхте праведни и желаехте да се вслушате в истината и да ѝ обърнете внимание, за да можете да “ходите правдиво

33в р. п. Съд,
последният.
г 3 Не. 27:23–27.
д 2 Не. 9:16;
У. и З. 88:35.
е Псалми 15:1–5;
24:3–4;
Алма 11:37;
У. и З. 76:50–70;
Моисей 6:57.
34а р. п. Нечистотия.
35а 2 Не. 9:19;

Мосия 26:27.
р. п. Пъкъл.
б 1 Не. 14:9;
У. и З. 1:35.
в р. п. Правосъдие.
36а Бит. 2:9;
2 Не. 2:15.
б 1 Не. 8:10–12;
Алма 32:42.
в У. и З. 6:13.
г У. и З. 14:7.
р. п. Вечен живот.

16 2а Иоана 3:20;
2 Не. 33:5; Енос 1:23;
Ел. 14:10.
р. п. Вина.
б Притчи 15:10;
2 Не. 1:26; 9:40;
Ел. 13:24–26.
в Деяния 5:33;
Мосия 13:7.
3а У. и З. 5:21.
р. п. Ходя, ходя с
Бога.

пред Бога, тогава нямаше да роптаете поради истината и да казвате: Ти говориш тежки неща срещу нас.

4 И стана така, че аз, Нефи, увещавах братята си с цялото си усърдие да пазят заповедите Господни.

5 И стана така, че те се ^асмириха пред Господа, дотолкова, че аз бях радостен и имах големи надежди за тях да ги видя, че вървят по пътеките на правдата.

6 Сега всички тези неща бяха казани и сторени, когато баща ми живееше в шатра в долината, която той нарече Лемуил.

7 И стана така, че аз, Нефи, взех една от ^адъщерите на Исмаил за ^бжена и братята ми също взеха от дъщерите на Исмаил за жени; и ^вЗорам също взе най-възрастната дъщеря на Исмаил за жена.

8 И тъй баща ми беше изпълнил всички заповеди на Господа, които му бяха дадени. Също и аз, Нефи, бях благословен от Господа извънредно много.

9 И стана така, че гласът Господен заговори на баща ми през нощта и му заповяда, че на сутринта трябва да предприеме пътуването си в пустошта.

10 И стана така, че когато баща ми стана на сутринта и отиде към вратата на шатрата, за негово голямо учудване

той видя на земята една валчеста ^атопка с изкусна изработка; и тя беше от чист пиринч. И в топката имаше две вретена, и едното сочеше пътя, накъдето трябваше да отиваме в пустошта.

11 И стана така, че ние събрахме наедно всичко това, което трябваше да отнесем в пустошта, и всичката остана част от запасите ни, които Господ ни беше дал; и взехме семена от всякакъв вид, за да ги занесем в пустошта.

12 И стана така, че ние взехме шатрите си и се отправихме в пустошта, отвъд река Ламан.

13 И стана така, че пътувахме в продължение на четири дена почти в южно-югоизточна посока и опънахме отново шатрите си; и нарекохме мястото Сазер.

14 И стана така, че взехме лъковете си и стрелите си и отидохме в пустошта да убием дивеч за семействата си; и след като бяхме убили дивеч за семействата си, ние се върнахме отново при семействата си в пустошта на мястото Сазер. И ние отново тръгнахме в пустошта, следвайки същата посока, като оставахме в най-плодородните части, които бяха в пределите близо до ^аЧервеното море.

15 И стана така, че пътувахме в продължение на много

5а 1 Не. 16:24, 39; 18:4.

7а 1 Не. 7:1.

б р. п. Брак,

склучвам брак.

в 1 Не. 4:35;

2 Не. 5:5–6.

10а Алма 37:38–46.

р. п. Лиахона.

14а У. и З. 17:1.

дни, убивайки дивеч по пътя с лъковете си и стрелите си, и с камъните, и прашките си.

16 И следвахме “направленията на топката, която ни водеше в по-плодородните места на пустошта.

17 И след като бяхме пътували в продължение на много дни, опгнахме шатрите си за известно време, за да си отпочинем и се сдобием с храна за семействата си.

18 И стана така, че аз, Нефи, като отивах да убия дивеч за храна, ето, счупих лъка си, който беше направен от чиста “стомана; и след като счупих лъка си, ето, братята ми се разгневиха на мене, поради загубата на лъка ми, понеже не се сдобихме с никаква храна.

19 И стана така, че се върнахме без храна при семействата си, и те, бидейки много уморени от пътуването си, страдаха много поради липсата на храна.

20 И стана така, че Ламан и Лемуил, и синовете на Исмаил започнаха да роптаят извънредно много поради страданията и огорченията им в пустошта; дори и баща ми започна да роптае против Господа, своя Бог; да, и те всички бяха извънредно наскърбени, че дори роптаеха против Господа.

21 Сега стана така, че аз,

Нефи, бях натъжен заедно с братята си поради загубата на лъка ми, а техните лъкове бяха изгубили гъвкавостта си; и започна да става извънредно трудно, да, дотолкова, че не можехме да намерим никаква храна.

22 И стана така, че аз, Нефи, говорих продължително на братята си, защото отново бяха вкоравили сърцата си, дори до такава степен, че даже се “оплаквах от Господа, своя Бог.

23 И стана така, че аз, Нефи, направих от дърво лък и стрела от една права пръчка; и така, аз се въоръжих с лък и стрела, с прашка и с камъни. И аз казах на “баща си: Накъде да тръгна, за да се сдобия с храна?

24 И стана така, че той “запита Господа, понеже се бях смирили поради словата ми; защото им бях казал много неща с цялата си душевна сила.

25 И стана така, че гласът Господен дойде до баща ми; и той бе наистина “укорен поради роптаенето му против Господа дотолкова, че бе доведен до дълбините на скръбта.

26 И стана така, че гласът Господен му каза: Погледни топката и виж нещата, които са написани.

27 И стана така, че когато

16а 1 Не. 16:10, 16, 26;
18:12;
Алма 37:38–46.
18а 2 Цар. 22:35.

22а Изход 16:8;
Числа 11:1.
23а Изход 20:12;
Мосия 13:20.

24а р. п. Молитва.
25а Етер 2:14.
р. п. Наказвам,
наказване.

баща ми видя нещата, които бяха написани на топката, той се изплаши и разтрепера извънредно много, а също и братята ми, и синовете на Исмаил, и жените ни.

28 И стана така, че аз, Нефи, видях показалците, които бяха в топката, че те работеха според “вярата и усърдието, и вниманието, които им отдавахме.

29 И на тях беше изписано ново писание, което беше ясно да се чете, което ни даваше ясно “разбиране за Господните пътища; то беше написано и се изменяше от време на време, според вярата и усърдието, които му отдавахме. И тъй ние виждаме, че Господ може да направи велики неща с помощта на ^бмалки средства.

30 И стана така, че аз, Нефи, се изкачих на върха на планината според напътствията, които бяха написани върху топката.

31 И стана така, че аз убих диви зверове, дотолкова, че се сдобих с храна за нашите семейства.

32 И стана така, че се върнах при шатрите ни, като носех зверовете, които бях убил; и сега, когато те видяха, че се бях сдобил с храна, колко голяма беше радостта им! И стана така, че те се смириха

пред Господа и Му въздадоха благодарности.

33 И стана така, че ние отново предприехме нашето пътуване, пътувайки с почти същия ход както в началото; и след като бяхме пътували в продължение на много дни, разгънахме шатрите си отново, за да можем да се застоим за известно време.

34 И стана така, че “Исмаил умря и бе погребан в мястото, което се наричаше Наом.

35 И стана така, че дъщерите на Исмаил се опечалиха извънредно много, поради загубата на баща им и поради “огорченията си в пустинята, и те роптаеха против баща ми, затова че ги беше извел от земята на Ерусалим, казвайки: Баща ни е мъртъв; да, и ние се скитахме много в пустошта и изстрадахме много огорчения, глад, жажда и умора и след всички тези страдания ние трябва да погинем в пустошта от глад.

36 И тъй те роптаеха против баща ми, а също и против мене; и те желаеха да се върнат отново в Ерусалим.

37 И Ламан каза на Лемуил, а също и на синовете на Исмаил: Ето, нека да “убием баща ни, а също и брат ни Нефи, който се е заел да бъде наш ^буправител и учител на нас, по-старите му братя.

28а Алма 37:40.

р. п. Вяра.

29а р. п. Разбиране.

б 4 Цар. 5:13;

Яков. 3:4;

Алма 37:6–7, 41;

У. и З. 123:16.

34а 1 Не. 7:2–6.

35а р. п. Бедствие.

37а 1 Не. 17:44.

р. п. Убийство.

б Бит. 37:9–11;

1 Не. 2:22; 18:10.

38 Сега той казва, че Господ му говорил, а също че и “ангели са му служели. Но ето, ние знаем, че той ни лъже, и той ни казва тези неща, и крои още много други чрез лукавствата си, за да измами очите ни, мислейки, че ще сполучи да ни отведе в някоя непознатата пустош; и след като ни отведе, той мисли да се провъзгласи за цар и управител над нас, за да може да се отнася с нас според волята и прищевките си. И по този начин брат ми Ламан подтикваше сърцата им към гняв.

39 И стана така, че Господ беше с нас, да, тъкмо гласът Господен дойде и се чу да им казва много неща и ги “укорява извънредно много; и след като бяха укорени от гласа Господен, те отвърнаха гнева си и се покаяха за греховете си дотолкова, че Господ ни благослови отново с храна, за да не погинем.

ГЛАВА 17

На Нефи му е заповядано да построи кораб. Братята му се противопоставят. Той ги увещава, преразказвайки им историята на взаимоотношенията на Бог с Израил. Нефи е изпълнен със силата Божия. На братята му е забранено да се докосват до него, да не би да изсъхнат като

суха тръстика. Около 592–591 г. пр. Хр.

И стана така, че ние отново предприехме нашето пътуване в пустошта; и оттогава се движихме почти на изток. И ние пътувахме и преминахме през много страдания в пустошта; и жените ни родиха деца в пустошта.

2 И толкова големи бяха благословиите Господни върху ни, че през времето, когато се хранехме със “сурово месо в пустошта, жените ни имаха кърма в изобилие за децата си и бяха силни, да, тъкмо като мъжете; и те започнаха да понасят пътуванията си без роптания.

3 И тъй ние виждаме, че заповедите Божии трябва да бъдат изпълнявани. И ако е тъй, че чедата човешки “спазват заповедите Божии, Той ги храни, и ги подсилва, и им дава средства, чрез които те могат да изпълнят това, което Той им е заповядал, и затова Той ни ^бдаде средства, докато живеехме временно в пустошта.

4 И ние живяхме в продължение на много години, да, тъкмо осем години в пустошта.

5 И стигнахме до земя, която нарекохме Изобилие поради многото ѝ плодове, а също и див мед; и всички тези неща бяха приготвени от Господ,

38а 1 Не. 3:30–31; 4:3.
39а р. п. Наказвам,
наказване.
17 2а 1 Не. 17:12.

3а Мосия 2:41;
Алма 26:12.
р. п. Подчинение,
подчинен,

подчинявам се.
б 1 Не. 3:7.

за да не погинем. И видяхме морето, което нарекохме Иреантум, което изтълкувано означава много води.

6 И стана така, че ние опънахме шатрите си край морския бряг и макар че бяхме изстрадали много "огорчения и трудности, да, дори толкова много, че не можем да ги опишем всичките, ние бяхме извънредно радостни, когато пристигнахме до морския бряг; и нарекохме мястото Изобилие поради многото му плодове.

7 И стана така, че след като аз, Нефи, бях в земята Изобилие в продължение на много дни, гласът Господен дойде до мен, казвайки: Стани и иди в планината. И аз станах и възлязох в планината, и призовах Господа.

8 И стана така, че Господ ми заговори, казвайки: Ти ще построиш един кораб по "начина, който Аз ще ти покажа, за да мога да отведа твоя народ през тези води.

9 И аз казах: Господи, къде да ида, за да намеря руда за топене, та да мога да направя сечива и да построя кораба по начина, който Ти ще ми покажеш?

10 И стана така, че Господ ми каза къде трябва да отида, за да намеря руда, та да мога да направя сечива.

11 И стана така, че аз, Нефи,

направих мях от кожата на зверове, с който да раздухвам огъня и след като бях направил мях, за да имам с какво да раздухвам огъня, аз ударих два камъка един о друг, та да запаля огън.

12 Понеже Господ дотогава не беше допускал да палим много огън, докато пътувахме в пустошта; защото Той казваше: Аз ще направя храната ви да стане сладка, че да не я "готвите;

13 и Аз ще бъда също вашата светлина в пустошта; и ще "приготвя пътя пред вас, ако бъде тъй, че вие пазите Моите заповеди; ето защо, дотолкова, доколкото ще спазвате заповедите Ми, вие ще бъдете водени към ^бобетованата земя; и ще ^взнаете, че от Мене сте водени.

14 Да, и Господ каза също, че: След като пристигнете в обетованата земя, вие ще "знаете, че Аз, Господ, съм ^бБог и че Аз, Господ, ви избавих от унищожение; да, че Аз ви изведох от земята на Ерусалим.

15 Ето защо, аз, Нефи, се борех да спазвам заповедите Господни и увещавах братята си на вярност и усърдие.

16 И стана така, че аз направих сечива от рудата, която претопих от канарата.

17 И когато братята ми видяха, че се приготвих да "построя

6а 2 Не. 4:20.
8а 1 Не. 18:2.
12а 1 Не. 17:2.
13а Алма 37:38–39.

б 1 Не. 2:20;
Яков 2:12.
в Изход 6:7.
14а 2 Не. 1:4.

р. п. Свидетелство.
б У. и З. 5:2.
17а 1 Не. 18:1–6.

кораб, започнаха да роптаят против мене, казвайки: Брат ни е безумец, понеже той мисли, че може да построи кораб; да, и той мисли също, че може да прекоси тези огромни води.

18 И тъй братята ми се заоплакваха против мене и желанието им беше да не работят, понеже не вярваха, че аз мога да построя кораб, нито пък вярваха, че бях напътстван от Господа.

19 И сега стана така, че аз, Нефи, бях извънредно наскърбен поради коравосърдечieto им и когато забелязаха, че аз започнах да се наскърбявам, те се зарадваха в сърцата си дотолкова, че “ликуваха над мен, казвайки: Ние знаехме, че ти не би могъл да построиш кораб, защото знаехме, че ти липсва разсъдък; ето защо, ти не можеш да извършиш такава велика работа.

20 И ти си като баща ни, подведен от безумните “въображения на сърцето си; да, той ни изведе от земята на Ерусалим, и ние се скитахме в пустошта през всичките тези години; и жените ни работиха непосилно, бидейки непразни; и те родиха деца в пустошта и изстрадаха всичко, освен смърт; и щеше да бъде по-добре за тях да бяха умрели, преди да излязат от Ерусалим, отколкото да изстрадват всички тези огорчения.

21 Ето, през всичките тези години ние страдахме в пустошта, през което време можехме да се радваме на притежанията си и на земята на нашето наследство; да, и можехме да бъдем щастливи.

22 И ние знаем, че народът, който живее в земята на Ерусалим, е “праведен народ, защото спазва повеленията и разпоредбите Господни и всичките Му заповеди, според закона на Моисей; затова ние знаем, че те са праведен народ; и баща ни ги осъди и ни изведе оттам, и ние се вслушахме в словата му; да, и брат ни е като него. И с този език роптаеха братята ми и се оплакваха против нас.

23 И стана така, че аз, Нефи, им заговорих, казвайки: Вярвате ли, че бащите ни, които бяха чедата Израилеви, можеха да бъдат изведени от ръцете на египтяните, ако те не бяха се вслушали в словото Господне?

24 Да, мислите ли, че можеха да бъдат изведени от робство, ако Господ не беше заповядал на Моисей да ги “изведе от робство?

25 Сега вие знаете, че чедата Израилеви бяха в “робство; и знаете, че те бяха натоварени с ⁶бреме, което беше мъчително да се понася; ето защо, знаете, че трябва да е било добро нещо за тях да бъдат изведени от робство.

19а р. п. Преследвам,
преследване.
20а 1 Не. 2:11.

22а 1 Не. 1:13.
24а Изход 3:2–10;
1 Не. 19:10;

2 Не. 3:9; 25:20.
25а Бит. 15:13–14.
б Изход 1:11; 2:11.

26 Сега вие знаете, че на “Моисей му беше заповядано от Господ да извърши това велико дело; и знаете, че чрез неговото ^бслово водите на Червеното море бяха разделени на едната страна и на другата и те преминаха по суха земя.

27 Но вие знаете, че египтяните, които бяха във войските на Фараона, бяха удавени в Червеното море.

28 И вие също знаете, че те бяха хранени с “манна в пушота.

29 Да, и вие също знаете, че Моисей, по своето слово, според силата Божия, която беше в него, “удари канарата и оттам излезе вода, за да могат чедата Израилеви да утолят жаждата си.

30 И въпреки че бяха водени и че Господ, техният Бог, Изкупителят им, ходеше пред тях, като ги водеше денем и им даваше светлина нощем, и правеше за тях всичко, което беше “нужно на човек да получи, те вкоравиха сърцата си и заслепиха умове си, и ^боухлиха Моисей и истинския и жив Бог.

31 И стана така, че според

словото Си Той ги “унищожи; и според словото Си Той ги ^бводеше; и според словото Си Той направи всички неща за тях; и нищо не бе направено, освен ако не беше според словото Му.

32 И след като бяха прекосили реката Йордан, Той ги направи могъщи, за да “изгонят чедата на тази земя, да, да ги разпръснат до тяхното унищожение.

33 И сега смятате ли, че чедата на тази земя, които бяха в земята на обета, които бяха изгонени от бащите ни, мислите ли, че те бяха праведни? Ето, аз ви казвам: Не!

34 Мислите ли, че бащите ни щяха да бъдат по-облагодетелствани от тях, ако онези бяха праведни? Аз ви казвам: Не!

35 Ето, Господ счита еднакво всяка “плът. Този, който е ^бправеден, е “облагодетелстван от Бога. Но ето, този народ беше отхвърлил всяко слово Божие и те бяха узрели в беззаконие, и пълнотата на Божия гняв беше върху тях; и Господ прокле земята против тях и я благослови за бащите ни; да, Той я прокле против

26а Деяния 7:22–39.

б Изход 14:21–31;

1 Не. 4:2;

Мосия 7:19;

Ел. 8:11;

У. и З. 8:3;

Моисей 1:25.

28а Изход 16:4, 14–15, 35;

Числа 11:7–8;

Втор. 8:3;

Мосия 7:19.

29а Изход 17:6;

Числа 20:11;

Втор. 8:15;

1 Не. 20:21.

30а У. и З. 18:18;

88:64–65.

б Изход 32:8;

Числа 14:2–3;

Езек. 20:13–16;

У. и З. 84:23–25.

31а Числа 26:65.

б 1 Не. 5:15;

У. и З. 103:16–18.

32а Числа 33:52–53;

Исус Н. 24:8.

35а Деяния 10:15, 34;

Римл. 2:11;

2 Не. 26:23–33.

б Псалми 55:22;

1 Не. 22:17.

в 1 Цар. 2:30;

Псалми 97:10;

145:20;

Алма 13:4;

У. и З. 82:10.

тях за тяхното унищожение и я благослови за бащите ни, за да придобият власт над нея.

36 Ето, Господ е ^асътворил ^бземята, за да бъде ^внаселена; и Той е сътворил чедата Си, за да я притежават.

37 И Той ^авъздига праведния народ и унищожава нечестивите народи.

38 И Той отвежда праведните в прекрасни ^аземи, а нечестивите Той ^бунищожава и прокллина земята им заради тях.

39 Той управлява високо в небесата, защото те са Неговият престол, а тази земя е Неговото ^аподножие.

40 И Той обича онези, които Го имат за свой Бог. Ето, Той обичаше нашите бащи и направи ^азавет с тях, да, тъкмо с Авраам, ^бИсаак и ^вЯков; и Той си спомняше заветите, които беше сключил, затова Той ги изведе от земята на ^аЕгипет.

41 И Той ги притесни в пустошта с жезъла Си; защото те ^авкоравиха сърцата си, тъкмо както и вие; и Господ ги притесни поради беззаконие то им. Той изпрати горящи летящи ^бзмии сред тях; и след като бяха ухапани, Той приготви един начин, та да

могат да бъдат ^аизцелени; и трудът, който трябваше да сторят, беше да погледнат; и поради ^апростотата на начина или леснината му имаше мнозина, които погинаха.

42 И те вкоравяваха сърцата си от време на време и ^ахулеха ^бМоисей и Бога; при все това вие знаете, че чрез Неговата несравнима сила те бяха заведени в земята на обета.

43 И сега, след всички тези неща, идва времето, когато те стават нечестиви, да, почти до зрялост; и не знам дори в този ден дали те не са в навечерието на унищожението си; понеже знам, че обездателно трябва да дойде денят, когато те трябва да бъдат унищожени, с изключение само на неколцина, които ще бъдат откарани в пленничество.

44 Ето защо, Господ ^азаповяда на баща ми да тръгне в пустошта; и юдеите също се опитваха да отнемат живота му; да, и ^бвие също сте се опитвали да отнемете живота му, ето защо, вие сте убийци в сърцата си и сте като тях.

45 ^аБързи сте да вършите беззаконие, но сте бавни да си спомняте Господа, вашия

36а р. п. Сътворявам, сътворение.

б р. п. Земя.

в Исаия 45:18;

Авр. 3:24–25.

37а Притчи 14:34;

1 Не. 4:13; Етер 2:10;

У. и З. 117:6.

38а р. п. Обетована земя.

б Лев. 20:22.

39а Исаия 66:1;

У. и З. 38:17; Авр. 2:7.

40а р. п. Завет на

Авраам.

б Бит. 21:12;

У. и З. 27:10.

в Бит. 28:1–5.

г Втор. 4:37.

41а 4 Цар. 17:7–23.

б Числа 21:4–9;

Втор. 8:15;

Алма 33:18–22.

в Йоана 3:13–15;

2 Не. 25:20.

г Алма 37:44–47;

Ел. 8:15.

42а Числа 14:1–12.

р. п. Бунт.

б У. и З. 84:23–24.

44а 1 Не. 2:1–2.

б 1 Не. 16:37.

45а Мосия 13:29.

Бог. Вие сте видели ^бангел и той ви е говорил; да, вие чуввахте гласа му от време на време; и той ви е говорил с тих, мек глас, но вие бяхте ^ббезчувствени и не можяхте да почувствате словата Му; ето защо, Той ви е говорил с глас като гръмотевица, който направи земята да се разтресе, като че ли тя щеше да се разцепи на две.

46 И вие знаете също, че чрез ^асилата на Неговото всемогъщо слово Той може да направи земята да премине; да, и вие знаете, че чрез словото Си Той може да направи неравните места да станат равни и равните места ще бъдат разчупени. О, тогава как тъй можете да бъдете толкова коравосърдечни?

47 Ето, душата ми е раздирана от мъка заради вас и сърцето ми е огорчено; опасвам се да не би да бъдете отхвърлени навеки. Ето, аз съм ^аизпълнен с Духа Божий дотолкова, че снагата ми е ^ббезсилна.

48 И сега стана така, че когато бях изговорил тези слова, те се разгневиха на мене и желяеха да ме хвърлят в дълбините на морето; но когато се приближиха да сложат ръка върху ми, аз им заговорих, казвайки: В името на Всемогъщия Бог, аз ви заповядвам

да не ме ^адокосвате, понеже съм изпълнен със ^бсилата Божия чак до линеене на плътта ми; и който сложи ръцете си върху ми, ще ^аизсъхне като суха тръстика; и той ще бъде едно нищо пред силата Божия, защото Бог ще го порази.

49 И стана така, че аз, Нефи, им казах, че не трябва да роптаят повече против баща си; нито пък да ми отказват труда си, защото Бог ми беше заповядал да построя кораб.

50 И аз им казах: ^аАко Бог ми беше заповядал да направя всички неща, аз щях да мога да ги направя. Ако Той ми заповядаше да кажа на тази вода да стане на земя, тя щеше да стане на земя; и ако аз го кажех, то щеше да стане.

51 И сега, ако Господ има такава велика сила и е сторил толкова много чудеса между чедата човешки, как е възможно да не може да ме ^анаучи да построя кораб?

52 И стана така, че аз, Нефи, казах много неща на братята си, дотолкова, че те се объркаха и не можеха да ми се противопоставят; нито пък се осмелиха повече да сложат ръка върху ми; нито да ме докоснат с пръст, дори в продължение на много дни. Сега те не се осмелиха да сторят това, за да не би да изсъхнат

45б 1 Не. 4:3.
в Ефес. 4:19.
46а Ел. 12:6–18.
47а Мих. 3:8.
б 1 Не. 19:20.

48а Мосия 13:3.
б 2 Не. 1:26–27.
р. п. Сила.
в 3 Цар. 13:4–7.
50а Филип. 4:13;

1 Не. 3:7.
51а Бит. 6:14–16;
1 Не. 18:1.

пред мене, толкова могъщ беше “Духът Божий и тъй Той им беше подействал.

53 И стана така, че Господ ми каза: Простри отново ръката си към братята ти и те не ще изсъхнат пред тебе, но Аз ще ги разтърся, каза Господ, и това ще направя, за да узнаят, че Аз съм Господ, техният Бог.

54 И стана така, че аз прострях ръката си към братята ми, и те не изсъхнаха пред мен; но Господ ги разтърси тъкмо според словата, които Той беше изрекъл.

55 И сега, те казаха: Ние знаем със сигурност, че Господ е с тебе, защото знаем, че това, което ни разтърси, е силата Господна. И те паднаха пред мен и бяха готови да ми се “поклонят, но аз не им позволих, казвайки: Аз съм вашият брат; да, тъкмо вашият по-малък брат, затова поклонете се на Господа, вашия Бог и почитайте баща си и майка си, за да бъдат ^бдните ви дълги в земята, която вашият Господ ще ви даде.

ГЛАВА 18

Корабът е завършен. Споменават се ражданията на Яков и Иосиф. Цялата група се качва на кораба и потегля за обетованата земя. Синовете на Исмаил и техните жени участват в бурни веселия и бунт. Нефи е завързан

и ужасна буря отнася кораба назад. Нефи е освободен и бурята спира благодарение на молитвата му. Хората пристигат в обетованата земя. Около 591–589 г. пр. Хр.

И стана така, че те се поклониха на Господа и дойдоха с мене; и ние изработихме дървени греди с изкусна изработка. И Господ ми показваше от време на време по какъв начин трябва да изработвам дървените греди за кораба.

2 Сега аз, Нефи, не изработвах гредите по начина, който бях научил от хората, нито пък построих кораба по начина на хората; но го построих по начина, който Господ ми беше показал; ето защо, той не беше по начина на хората.

3 И аз, Нефи, често ходех в планината и се “молах често на Господа; ето защо, Господ ми ^бпоказа велики неща.

4 И стана така, че след като бях завършил кораба според словото Господне, братята ми видяха, че той беше хубав и изработката му беше извънредно добра; затова те се “смириха отново пред Господа.

5 И стана така, че гласът Господен дойде към баща ми, че ние трябва да се вдигнем и да слезем в кораба.

6 И стана така, че на другия ден, след като бяхме пригответили всички неща, много

52а р. п. Светият Дух.

55а Деяния 14:11–15.

б Изход 20:12;

Мосия 13:20.

18 3а р. п. Молитва.

б р. п. Откровение.

4а 1 Не. 16:5.

плодове и “месо от пустошта, и мед в изобилие, и запаси според както Господ ни беше заповядал, ние слязохме в кораба с всички си товар и семената ни, и всичко това, което бяхме донесли с нас, всеки според своята възраст. И така ние всички слязохме в кораба — с жените си и децата си.

7 И сега, на баща ми му се бяха родили двама синове в пустошта; по-възрастният се казваше “Яков, а по-младият — ⁶Иосиф.

8 И стана така, че след като всички бяхме слезли в кораба и бяхме взели със себе си нашите запаси и нещата, за които ни бе заповядано, ние се впуснахме в “морето и бяхме понесени от вятъра към ⁶обетованата земя.

9 И след като бяхме носени от вятъра в продължение на много дни, ето, братята ми и синовете на Исмаил, а също и жените им започнаха да се веселят, дотолкова, че започнаха да танцуват и пеят и да говорят с голяма грубост, да, че даже забравиха чрез коя сила бяха доведени дотук; да, те се издигнаха в извънредна грубост.

10 И аз, Нефи, започнах да се страхувам извънредно много да не би Господ да ни се разгневи и ни порази поради

беззаконието ни, така че да бъдем погълнати от дълбините на морето; ето защо, аз, Нефи, започнах да им говоря с голяма сериозност; но ето, те ми се “разгневиха, казвайки: Ние не искаме по-малкият ни брат да бъде ⁶управител над нас.

11 И стана така, че Ламан и Лемуил ме хванаха и ме вързаха с върви, и се отнесоха към мен с голяма жестокост; при все това Господ го “позволи, че да им покаже силата Си в изпълнението на словото Си, което беше изрекъл относно нечестивите.

12 И стана така, че след като те ме бяха вързали дотолкова, че не можех да мръдна, “компасът, който бе приготвен от Господа, спря да работи.

13 Ето защо, те не знаеха повече накъде да направляват кораба, дотолкова, че когато се надигна голяма буря, да, голям и ужасен ураган, ние бяхме “носени назад по водите в продължение на три дена; и те започнаха да се страхуват извънредно да не би да бъдат удавени в морето; при все това те не ме развързаха.

14 И на четвъртия ден, от както бяхме носени назад, бурята започна да става извънредно силна.

15 И стана така, че ние бяхме почти погълнати от

6a 1 Не. 17:2.

7a 2 Не. 2:1.

б 2 Не. 3:1.

8a 2 Не. 10:20.

б 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована

земя.

10a 1 Не. 17:17–55.

б Бит. 37:9–11;

1 Не. 16:37–38;

2 Не. 1:25–27.

11a Алма 14:11.

12a 1 Не. 16:10, 16, 26;

2 Не. 5:12;

Алма 37:38–47;

У. и З. 17:1.

13a Мосия 1:17.

дълбините на морето. И след като бяхме носени назад по водите в продължение на четири дена, братята ми започнаха да ^аразбират, че възмездията Божии са върху тях и че те трябва да погинат, освен ако не се покаят за беззаконията си; ето защо, те дойдоха при мене и развързаха връзките, които бяха около китките ми, и ето, те бяха извънредно подути; а също и глезените ми бяха много подути и големи бяха болките ми.

16 При все това аз обърнах очите си към моя Бог и Го ^аславих през целия ден, и аз не роптаех срещу Господа поради злощастията си.

17 Сега баща ми, Лехий, им беше казал много неща, също и на синовете на ^аИсмаил, но ето, те изричаха много заплахи срещу всеки, който говореше за мене; а родителите ми, бидейки налегнати от годините и като изживяха голяма скръб заради децата си, бяха повалени, да, тъкмо върху болничните им ложета.

18 Поради тяхната мъка и много скръб и поради беззаконието на братята ми, те бяха на път дори да бъдат изведени от това време, за да посрещнат Техния Бог; да, сивите им коси бяха на път да бъдат положени дълбоко в пръстта; да, те бяха близо до това да бъдат хвърлени със скръб в един воден гроб.

19 А Яков и Иосиф, бидейки

малки и имайки нужда от много храна, бяха измъчвани поради страданията на майка им; и нито ^ажена ми със сълзите и молитвите си, нито децата ми не можах да смекчат сърцата на братята ми, че да ме отвържат.

20 И нямаше нищо, освен силата Божия, която ги заплаши с унищожение, което можеше да смекчи сърцата на братята ми; ето защо, когато видяха, че скоро ще бъдат погълнати от дълбините на морето, те дотолкова се покаяха за нещата, които бяха сторили, че ме отвързаха.

21 И стана така, че след като ме бяха отвързали, ето, аз взех компаса и той заработи според моите желания. И стана така, че аз се помолих на Господа; и след като се бях помолил, ветровете стихнаха и бурята спря, и настана голямо спокойствие.

22 И стана така, че аз, Нефи, поведох кораба така, че да заплуваме отново към обетованата земя.

23 И стана така, че след като бяхме плували в продължение на много дни, ние пристигнахме в ^аобетованата земя; и слязохме на земята и опънахме шатрите си; и ние я нарекохме Обетована земя.

24 И стана така, че започнахме да обработваме земята и започнахме да засяваме семена; да, посадихме в земята всичките си семена, които

15а Ел. 12:3.
16а Алма 36:28.

17а 1 Не. 7:4–20.
19а 1 Не. 7:19; 16:7.

23а р. п. Обетована земя.

бяхме донесли от земята на Ерусалим. И стана така, че те пораснаха изключително бързо; ето защо, ние бяхме благословени в изобилие.

25 И стана така, че като пътувахме в пустошта, ние открихме в земята на обета зверове от всякакъв вид в горите, и крави, и волове, и магарета, и коне, и кози, и диви кози, и всякакъв вид диви животни, които бяха от полза за човека. И ние намерихме всякакъв вид руда — и златна, и сребърна, и медна.

ГЛАВА 19

Нефи прави плочи от руда и записва историята на своя народ. Богът на Израил ще дойде шестстотин години след времето, когато Лехий напуска Ерусалим. Нефи разказва за Неговите страдания и разпъването Му. Юдеите ще бъдат презирани и разпръснати до последните дни, когато те ще се завърнат при Господа. Около 588–570 г. пр. Хр.

И стана така, че Господ ми заповяда и затова аз направих плочи от руда, за да мога да издълбая върху тях летописа на моя народ. И на „плочите, които направих, аз издълбах летописа на ^ббаща ми, а също и пътуванията ни в пустошта и пророчествата на баща ми; а също и много от моите

собствени пророкувания съм издълбал аз на тях.

2 И по времето, когато ги направих, аз не знаех, че ще ми бъде заповядано от Господ да направя ^атези плочи; ето защо, летописът на баща ми и родословието на бащите му, и по-голямата част от постъпките ни в пустошта са издълбани на онези, първите плочи, за които говорих; ето защо, нещата, които се случиха преди да направя ^бтези плочи, наистина са по-подробно описани на първите плочи.

3 И след като бях направил тези плочи по заповед, аз, Нефи, получих заповед, че служението и пророчествата, най-ясните и ценни части от тях, трябва да бъдат написани върху ^атези плочи; и нещата, които бяха записани, трябва да бъдат запазени за наставление на моя народ, който ще притежава земята, а също и за други ^бмъдри цели, които цели са известни на Господа.

4 Ето защо, аз, Нефи, направих летопис върху другите плочи, който разказва, или който разказва по-подробно за войните и раздорите, и унищоженията на народа ми. И това аз направих и заповядах на моя народ какво да прави след като си отида; и че тези плочи трябва да бъдат

19 1а р. п. Плочи.

б 1 Не. 1:16–17; 6:1–3.

2а 2 Не. 5:30.

б 1 Не. 9:1–5.

3а Яков 1:1–4; 3:13–14;

4:1–4.

б 1 Не. 9:4–5;

С. на М. 1:7;

У. и З. 3:19–20;

10:1–51.

предавани от едно поколение на друго или от един пророк на друг до следващите заповеди на Господа.

5 И един разказ за това, как ^анаправих тези плочи, ще бъде даден по-късно; и тогава ето, аз продължавам според това, което казах; и аз правя това, за да могат по-светите неща да бъдат ^бзапазени за знанието на моя народ.

6 При все това аз не записвам нищо върху плочите, освен това, което смятам за ^асвято. И сега, ако аз сгреша, тези от стари времена също грешаха; и не че бих се извинил с други люде, но поради ^бслабостта, която е в мен, според плътта, аз бих се извинил.

7 Защото нещата, които някои човеци считат, че са с голяма стойност, както за тялото, така и за душата, други считат за ^анищо и ги тъпчат под нозете си. Да, дори и самият Бог Израилев ^бтъпчат под нозете си човеците. Аз казвам тъпчат под нозете си, но бих говорил и с други сло-

ва — те не Го считат за нищо и не се вслушват в съветите Му.

8 А ето, Той ^аидва според словата на ангела, ^бшестстотин години след времето, когато баща ми напусна Ерусалим.

9 И светът поради беззаконието си ще Го смята за едно нищо; ето защо, те ще Го бичуват и Той ще го изстрада; и ще Го удрят и Той ще го изстрада; да, те ще Го ^азаплюват и Той ще го изстрада поради Своята любяща доброта, и дълготърпението Си към чедата човешки.

10 И ^аБогът на бащите ни, които бяха ^бизведени от Египет от робство и които бяха запазени в пустошта от Него, да, ^аБогът на Авраам и на Исаак, и Богът на Яков ще се ^впредаде според словата на ангела като човек в ръцете на нечестиви човеци, за да бъде ^диздигнат според словата на ^еЗенок и ^жразпънат според словата на Неум, и погребан в ^згробница според словата на ^иЗенос, които той

5а 2 Не. 5:28–33.

б р. п. Писания —
Писанията трябва да бъдат запазени.

6а Виж заглавна страница на Книгата на Мормон.
р. п. Свят.

б Морм. 8:13–17;
Етер 12:23–28.

7а 2 Не. 33:2; Яков 4:14.

б р. п. Бунт.

8а р. п. Исус Христос — Пророчества за раждането и смъртта на Исус

Христос.

б 1 Не. 10:4;

2 Не. 25:19.

9а Исаия 50:5–6;

Мат. 27:30.

10а 2 Не. 26:12;

Мосия 7:27; 27:30–31;

Алма 11:38–39;

3 Не. 11:14–15.

б Изход 3:2–10; 6:6;

1 Не. 5:15;

У. и З. 136:22.

в Бит. 32:9;

Мосия 7:19;

У. и З. 136:21.

р. п. Иехова.

г р. п. Единение,

извършвам единение.

д 3 Не. 27:14.

е Алма 33:15; 34:7;

Ел. 8:19–20;

3 Не. 10:15–16.

р. п. Писания — Изгубени писания; Зенок.

ж 2 Не. 6:9; Мосия 3:9.

р. п. Разпъване на кръст.

з Мат. 27:60;

Лука 23:53;

2 Не. 25:13.

и Яков 6:1; Ел. 15:11.

р. п. Зенос.

изрече относно трите дена на ^атъмнина, които ще бъдат знамение, дадено за Неговата смърт на онези, които ще населяват островите в морето и по-специално дадено на онези, които са от ^адома Израилев.

11 Защото тъй говорì пророкът: Господ Бог със сигурност ще ^апосети целия дом Израилев в този ден, едни с гласа Си, поради тяхната праведност и за тяхна велика радост и спасение, а други с ^бгръмотевиците и светкавиците на силата Си, с ураган, с огън и с дим, и с пари от ^вмрак, и с отварянето на ^гземята, и с ^дпланини, които ще бъдат издигнати.

12 И ^авсички тези неща със сигурност ще дойдат, казва пророкът ^бЗенос. И ^вканарите на земята трябва да се разпукат; и поради стенанията на земята много от царете на островите в морето ще бъдат подтикнати от Духа Божий да възкликнат: Богът на природата страда!

13 И що се отнася до тези, които са в Ерусалим, казва пророкът, те ще бъдат ^абичувани от всички люде, защото ^бразпънаха Бога Израилев и

отвърщат сърцата си от Него, отхвърляйки знамения и изумления, и силата, и славата на Бога Израилев.

14 И защото те отвърщат сърцата си, казва пророкът, и са ^апрезирали Светия Израилев, те ще се скитат докато са в плът и ще погиват, и ще станат за ^бсмях и ^вподигравка, и ще бъдат мразени от всички народи.

15 При все това, когато дойде този ден, казва пророкът, когато те ^ане ще отвърщат повече сърцата си от Светия Израилев, тогава Той ще си спомни ^бзаветите, които направи с бащите им.

16 Да, тогава ще си спомни Той за ^аостровите в морето; и тогава според словата на пророка Зенос, Господ каза: Да, и аз ще ^бсъбера всички люде, които са от дома Израилев, от четирите краища на земята.

17 Да, и цялата земя ще ^авиди спасението Господне, казва пророкът; всеки народ, племе, език и люде ще бъдат благословени.

18 И аз, Нефи, съм написал тези неща за моя народ, за да мога да ги убедя да помнят Господа, техния Изкупител.

19 И ето защо, аз говоря на

10й 1 Не. 12:4–5;
Ел. 14:20, 27;
3 Не. 8:3, 19–23; 10:9.
к 3 Не. 16:1–4.
11а 3 Не. 9:1–22;
У. и 3. 5:16.
б Ел. 14:20–27;
3 Не. 8:5–23.
в Лука 23:44–45;
3 Не. 8:19–20.
г 2 Не. 26:5.

д 3 Не. 8:10.
12а Ел. 14:20–28.
б Яков 5:1.
в Мат. 27:51.
13а Лука 23:27–30.
б 2 Не. 10:3.
14а Исаия 53:3–6;
Мосия 14:3–6.
б р. п. Юдеи.
в Втор. 28:37;
3 Цар. 9:7;

3 Не. 16:9.
15а 1 Не. 22:11–12.
б р. п. Завет на Авраам.
16а 1 Не. 22:4;
2 Не. 10:21.
б Исаия 49:20–22.
р. п. Израил — Събирането на Израил.
17а Исаия 40:4–5.

целия дом Израилев, ако бъде тъй, че те получат “тези неща.

20 Защото ето, аз имам проявления в Духа за онези, които са в Ерусалим, които ме изнурават, че даже всичките ми стави са слаби; защото ако Господ не беше милостив да ми покаже нещата за тях, тъкмо както Той ги показва на пророците от древността, аз също щях да съм погинал.

21 И Той наистина показва на “пророците от древността всички неща ^ботносно тях; и Той показва също на мнозина относно нас; ето защо, нужно е ние да знаем за тях, защото те са написани върху плочите от пиринч.

22 Сега стана така, че аз, Нефи, научих братята си на тези неща; и стана така, че аз им четох много неща, които бяха издълбани върху “плочите от пиринч, за да могат те да научат за делата Господни по други земи, сред народите от стари времена.

23 И аз им четох много неща, които бяха написани в “книгите на Моисей; но за да успее по-пълно да ги убедя да повярват в Господа, техния Изкупител, аз им четох онова, което беше написано от пророк ^вИсаия; защото аз ^воприличих всички свети писания

за нас, та да могат да бъдат за наша ‘полза и поука.

24 Затова аз им говорих, казвайки: Чуйте словата на пророка, вие, които сте оставък от дома Израилев, “клон, който е бил отчупен; чуйте словата на пророка, които бяха написани за целия дом Израилев и ги оприличете за себе си, та да можете да имате надежда, тъй както и вашите братя, от които сте били отчупени; понеже по този начин е писал пророкът.

ГЛАВА 20

Господ разкрива целите Си на Израил. Израил е бил избран в нешта на страданията и трябва да напусне Вавилон. Сравни с Исаия, гл. 48. Около 588–570 г. пр. Хр.

Вслушайте се и чуйте това, о, доме Яковов, които сте наречени на името на Израила и сте излезли от водите на Юда или от водите на “кръщението, които се кълнете в името Господне и споменавате Бога Израилев, при все че те не се кълнат нито в истина, нито в праведност.

2 Въпреки това те наричат себе си от “светия град, но не се ^босланят на Бога Израилев,

19а Енос 1:16;
Морм. 5:12; 7:9–10.
21а 4 Цар. 17:13; Ам. 3:7.
р. п. Пророк.
б 3 Не. 10:16–17.
22а 1 Не. 22:1.
23а Изход 17:14;
1 Не. 5:11;

Моисей 1:40–41.
б 1 Не. 15:20;
2 Не. 25:4–6;
3 Не. 23:1.
в р. п. Писания —
Стойност на
писанията.
г 2 Не. 4:15.

24а Бит. 49:22–26;
1 Не. 15:12;
2 Не. 3:4–5.
20 1а р. п. Кръщение,
кръщавам.
2а Исаия 52:1.
р. п. Ерусалим.
б т. е. да разчитат.

който е Господ на Силите; да, Господ на Силите е името Му.

3 Ето, Аз съм прогласил “предишните неща още от началото; и те излязоха от устата Ми, и Аз ги показах. Аз ги показах внезапно.

4 И направих това, защото знаех, че “ти си упорит и че вратът ти е желязно сухожилие, а челото ти пиринчено.

5 И Аз съм ти ги обявил дори от самото начало; преди те да станат, Аз ти ги показах; и ти ги показах от опасение да не би да кажеш: Моят “идол ги е направил и моят издялан образ и моето излято изображение им е заповядало.

6 Ти видя и чу всичко това; и няма ли да го прогласите? И това, че ти показах нови неща от сегашно време, дори скрити неща, и ти не ги познаваше.

7 Те са създадени сега, а не от началото, дори преди деня, когато не ги чу, ти бяха обявени те, да не би да речеш: Ето, аз ги знаех.

8 Да, ти не чуваш; да, ти не знаеш; да, от онова време ухото ти не беше отворено; защото знаех, че ти щеше да постъпиш много коварно, и беше наречен “прегрешител още от утробата.

9 При все това, заради “името

Си Аз ще забавя Моя гняв и за славата Си ще се въздържа да не те отхвърля.

10 Понеже ето, Аз съм те очистил и съм те избрал в пещта на “страданието.

11 Заради Мене самия, да, заради Мене самия ще направя това, защото не ще търпя да се осквернява “името Ми и ^бне ще дам славата Си другиму.

12 Вслушайте се в Мене, о Якове и Израилю, Мои избрани, защото Аз съм Той; Аз съм “първият и Аз съм също ^бпоследният.

13 Моята ръка “постави основите на земята и десницата Ми разпротря небесата. Аз ги повиквам и те се изправят заедно.

14 Съберете се, всички вие и чуйте: Кой измежду тях им е известил тези неща? Господ го възлюби; да, и Той ще “изпълни словото Му, което Той прогласи чрез тях; и Той ще постъпи според угодата Си с ^бВавилон, и Неговата ръка ще дойде над халдейците.

15 Също така казва Господ: Аз, Господ, да, Аз говорих; да, и го повиках да провъзгласи, Аз го доведох и той ще преуспее в пътя си.

16 Приближете се към Мене; Аз не съм говорил в “тайно; от началото, още от времето,

3а Исаия 46:9–10.

4а т. е. Израил.

5а р. п. Идолопоклонничество.

8а Псалми 58:3.

9а 1 Цар. 12:22;

Псалми 23:3;

1 Иоан. 2:12.

10а р. п. Бедствие.

11а Ерем. 44:26.

б Исаия 42:8;

Моисей 4:1–4.

12а Откр. 1:17; 22:13.

р. п. Алфа;

Първороден.

б р. п. Омега.

13а Псалми 102:25.

р. п. Сътворявам, сътворение.

14а 3 Цар. 8:56;

У. и З. 64:31; 76:3.

б р. п. Вавилон.

16а Исаия 45:19.

когато това беше провъзгласено, Аз съм говорил; и Господ Бог и Неговият Дух ме изпратиха.

17 И тъй казва Господ, твоят ^аИзкупител, Светият Израилев: Аз го изпратих, Господ, твоя Бог, Който те учи за ползата ти, Който те ^бводи по пътя, по който трябва да ходиш, направих това.

18 О, да беше се вслушал в Моите ^азаповеди, тогава твоят мир щеше да бъде като река и твоята правда като морските вълни!

19 ^аПотомството ти също щеше да бъде като пясък; и плодът на утробата ти — като пещчинките му; неговото име нямаше да бъде отхвърлено, нито унищожено пред Мене.

20 ^аИзлезте от Вавилон, бягайте от халдейците, с пещ глас провъзгласявайте, казвайте това, разгласете го до земния край, казвайте: Господ е изкупил ^бслугата Си Якова.

21 И те не ^ажадуваха; Той ги водеше през пустините; Той направи за тях да потече вода от ^бканарата; Той още разцепи канарата и водите избликнаха оттам.

22 Въпреки че Той направи всичко това, а също и

по-велики неща, няма ^амир, казва Господ, за нечестивите.

ГЛАВА 21

Месията ще бъде светлина за езичниците и ще освободи затворниците. Израил ще бъде обединен със сила в последните дни. Царе ще бъдат техните бащи-хранители. Сравни с Исаия, гл. 49. Около 588–570 г. пр. Хр.

И отново: Вслушай се, о, ти, доме Израилев, всички вие, които сте откъснати и изгонени поради нечестията на пастирите на моя народ; да, всички вие, които сте откъснати, които сте пръснати надалече, които сте от моя народ, о, доме Израилев. Слушайте ме, о, ^аострови, и вслушайте се вие, народи ^ботдалеч; Господ ме е повикал още от рождение; от майчината ми утроба Той е споменал името ми.

2 И Той е направил устата ми като остър меч; в сянката на ръката Си Той ме криеше и ме направи лъскава стрела; в Своя колчан Той ме криеше.

3 И ми каза: Ти си Мой ^аслуга, о, Израилю, в който Аз ще бъда прославен.

4 Тогава аз казах: Аз съм се трудил напразно и за нищо

17а р. п. Изкупител.
б р. п. Вдъхновение,
вдъхновявам;
Откровение.

18а Екл. 8:5.

19а Бит. 22:15–19;

Осия 1:10.

20а Ерем. 51:6;

У. и З. 133:5-14.
б Исаия 44:1–2, 21.
21а Исаия 41:17–20.

б Изход 17:6;
Числ. 20:11;
1 Не. 17:29;
2 Не. 25:20.

22а р. п. Мир.

21 1а 1 Не. 22:4;
2 Не. 10:20–22.

б У. и З. 1:1.

3а Лев. 25:55;
Исаия 41:8;
У. и З. 93:45–46.

и напразно съм изтощавал силата си; но без съмнение моята съдба е с Господа и делото ми с моя Бог.

5 И сега, казва Господ, Който ме “създаде още от утробата да бъда Негов слуга, за да обърна Яков отново към Него — макар че Израил не е събран, все пак аз ще бъда славен в очите на Господ и моят Бог ще бъде моята сила.

6 И Той каза: Това е малко нещо да бъдеш Мой слуга, за да въздигнеш “племената на Якова и да възстановиш запазените на Израила. И Аз ще те дам още за ^бсветлина на ^везичниците, за да бъдеш Моето спасение по всички краища на земята.

7 Тъй казва Господ, Изкупителят на Израила, неговият Свети, на оногова, когото човек презира, на оногова, от когото людете се гнусят, на слугата на владетели: Царе ще видят и ще станат, князе също ще се поклонят заради Господа, Който е верен.

8 Тъй казва Господ: В благоприятно време съм те чул, о, морски острови, и в ден на спасение съм ти помогнал; и Аз ще те запазя и ще ти дам “Моя слуга за завет на народа, за да установиш земята, за да сториш да се наследят запустелите наследства;

9 за да можеш да кажеш на “затворниците: Излезте; и на ония, които седят в ^бтъмнина: Покажете се! И те ще пасат край пътищата и техните “пасбища ще бъдат по всички високи места.

10 Те не ще гладуват, нито жадуват, нито пък жега и слънце ще ги ударят; защото Този, Който се смилява над тях, ще ги води, дори при водните извори ще ги заведе Той.

11 И ще направя на път всички Мои планини, и Моите “друмове ще бъдат възвисени.

12 И тогава, о, доме Израилев, ето, “тези ще дойдат отдалеч; и ето, тези от север и от запад; и тези от земята Синим.

13 “Пейте, о, небеса, и радвай се, о, земя, защото нозете на онези, които са на изток, ще бъдат установени; и закълтете в песен, о, планини; защото те не ще бъдат повече поразявани, защото Господ утеши Своя народ и ще се смили над Своите оскърбени.

14 Но ето, Сион е казал: Господ ме е изоставил и моят Господ ме е забравил, но Той ще покаже, че не е.

15 Защото може ли една “жена да забрави кърмачето си, та да няма състрадание

5а Исаия 44:24.

6а р. п. Израил — Дванадесетте племена на Израил.

б У. и З. 103:8–10; Авр. 2:10–11.

в З Не. 21:11.

8а 2 Не. 3:6–15; 3 Не. 21:8–11; Морм. 8:16, 25.

9а р. п. Спасение за мъртвите.

б 2 Не. 3:5.

в Езек. 34:14.

11а Исаия 62:10; У. и З. 133:23–32.

12а Исаия 43:5–6.

13а Исаия 44:23.

15а р. п. Жена, жени.

към сина на утробата си? Да, те може да те ^бзабравят, обаче Аз няма да те забравя, о, доме Израилев.

16 Ето, на Своите ^а“длани съм те връзал; стените ти са непрестанно пред Мене.

17 Твоите чеда ще побързат срещу разрушителите ти и тези, които те ^а“опустошиха, ще си отидат от тебе.

18 Повдигни очите си наоколо и виж. Всички тези се ^а“събират заедно и ще дойдат при тебе. И тъй както Аз съм жив, казва Господ, ти непременно ще се облечеш с всички тях като с украшение и ще се накитиш с тях тъкмо като невеста.

19 Защото твоите разорени и запустели места и земята на твоето опустошение ще бъдат сега твърде тесни за жителите ти; и онези, които те погльщаха, ще бъдат надалече.

20 Чедата, които ще имаш, след като ще си загубила първите, ще рекат отново в ушите ти, казвайки: Мястото е много ^а“тъсно за мене, дай ми място, за да мога да живея.

21 Тогава ^а“ти ще кажеш в сърцето си: Кой ми роди тези, виждайки, че аз загубих децата си и съм ^б“изоставена, и пленница, и гонена насамнатам? Кой ги е отхранил

тези? Ето, аз бях оставена сама, а тези, къде бяха те?

22 Така казва Господ Бог: Ето, Аз ще простра ръката Си към ^а“езичниците и ще издигна ^б“знамето Си пред люде-те; и те ще донесат синовете ти на ^а“ръцете си, и дъщерите ти ще бъдат носени на раменете им.

23 И ^а“царе ще бъдат твои ^б“бащи-хранители и техните царици твои майки-кърмачки; ще ти се покланят с лице до земята и ще лижат праха от нозете ти; и ти ще узнаеш, че Аз съм Господ; защото не ще се посрамят тези, които Ме ^а“чакат.

24 Защото може ли да се отнеме пляката от могъщия и могат ли да се избавят ^а“законните пленници?

25 Но тъй казва Господ, дори и пленниците на могъщия ще бъдат отнети и пляката на страшния ще бъде избавена; защото Аз ще се възпротивя на този, който ти се противи, и ще спася твоите чеда.

26 И Аз ще ^а“нахраня тези, които те притесняват, със собствената им плът; и те ще бъдат опити със собствената си кръв като със сладко вино; и всяка ^б“плът ще узнае, че Аз, Господ, съм твоят Спасител и

15б Исаия 41:17;

Алма 46:8;

У. и З. 61:36.

16а Зах. 13:6.

17а 3 Не. 21:12–20.

18а Мих. 4:11–13.

20а или недостатъчно.

21а т. е. Сион.

б Исаия 54:1;

Гал. 4:27.

22а Исаия 66:18–20.

б Исаия 11:12; 18:3.

в 1 Не. 22:8;

2 Не. 10:8–9.

23а Исаия 60:16.

б 1 Не. 22:6.

в 2 Не. 6:13;

У. и З. 98:2;

133:10–11, 45.

24а 1 Не. 21:25.

26а 1 Не. 22:13–14.

б Мосия 11:22.

твоят Изкупител, ^аМогъщият Яковов.

ГЛАВА 22

Израил ще бъде разпръснат по цялото лице на земята. Езичниците ще закърмят и подхранват Израил с Евангелието в последните дни. Израил ще бъде събран и спасен, а грешните ще изгорят като стърнище. Царството на дявола ще бъде разрушено, а Сатана ще бъде завързан. Около 588–570 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като аз, Нефи, бях прочел тези неща, които бяха издълбани на ^аплочите от пиринч, братята ми дойдоха при мене и ми казаха: Какво означават тези неща, които прочете? Ето, трябва ли те да бъдат разбрани като духовни неща, които ще станат според духа, а не според плътта?

2 И аз, Нефи, им казах: Ето, те бяха ^апроявени на пророка чрез гласа на ^бДуха; защото чрез Духа стават знайни на ^апророците всички неща, които ще споделят чедата човешки според плътта.

3 Ето защо, нещата, за които съм прочел, са неща, принадлежащи на нещата и ^атленни и духовни; защото изглежда,

че домът Израилев рано или късно ще бъде ^бразпръснат по цялото лице на земята и също сред всички народи.

4 И ето, има мнозина, които са вече загубени за знанието на онези, които са в Ерусалим. Да, по-голямата част от всички ^аплемена са били ^боткарани надалеч и пръснати насам-натам по ^аостровите в морето; и къде са, никой от нас не знае, освен че знаем, че те са били отведени надалеч.

5 И откакто те са били отведени надалеч, тези неща са били пророкувани относно тях и също относно всички онези, които по-късно ще бъдат разпръснати и объркани заради Светия Израилев; защото срещу Него те ще вкоравят сърцата си; ето защо, те ще бъдат разпръснати сред всички народи и ще бъдат ^амразени от всички човеци.

6 При все това, след като бъдат ^аотгледани от ^безичниците и Господ простре ръката Си към езичниците, и ги издигне като знаме, и ^адецата им бъдат носени на ръцете им, и дъщерите им носени на раменете им, ето, тези неща, за които се говори, ще станат; понеже такива са заветите Господни с бащите ни; и това

26в р. п. Иехова.

22 1а 1 Не. 19:22;

2 Не. 4:2.

2а 2 Пет. 1:19–21.

б р. п. Светият Дух.

в р. п. Пророчество, пророкувам.

3а У. и З. 29:31–34.

б 1 Не. 10:12–14;

2 Не. 25:14–16.

р. п. Израил —

Разпръсването на Израил.

4а р. п. Израил — Десетте изгубени племена на

Израил.

б 2 Не. 10:22.

в 1 Не. 21:1;

2 Не. 10:8, 20.

5а 1 Не. 19:14.

6а 1 Не. 21:23.

б р. п. Езичници.

в 1 Не. 15:13.

се отнася за нас в идните дни, също и за всичките ни братя, които са от дома Израилев.

7 И това означава, че идва времето, когато, след като домът Израилев е бил разпръснат и объркан, Господ Бог ще въздигне един могъщ народ сред ^аезичниците, да, тъкмо по лицето на тази земя; и от тях потомството ни ще бъде ^бразпръснато.

8 И след като потомството ни бъде разпръснато, Господ Бог ще продължи да върши ^ачудно дело сред ^безичниците, което ще бъде от голяма ^аценност за потомството ни; ето защо, това е оприличено с тяхното хранене от езичниците и носенето им на ръце и на рамене от тях.

9 И това също ще бъде ^аценно за езичниците; и не само за езичниците, а и ^бза целия ^адом Израилев за разкриването на ^ззаветите на Отца от небесата с Авраама, казвайки: В твоето ^дпотомство ще бъдат ^аблагословени всичките племена на земята.

10 И аз бих желал, братя мои, да знаете, че всички племена

на земята не могат да бъдат благословени, освен ако Той не ^азапретне ръката Си пред очите на народите.

11 Ето защо, Господ Бог ще продължи да запрята ръката Си пред очите на всички народи, осъществявайки Неговите завети и Евангелието Си за онези, които са от дома Израилев.

12 Затова Той ще ги изведе отново от пленничество и те ще бъдат ^асъбрани заедно в земите на тяхното наследство; и те ще бъдат извадени от забвението и ^бмрака; и те ще узнаят, че ^аГоспод е техният ^сСпасител и техният Изкупител, ^дМогъщият Израилев.

13 И кръвта на онази огромна и ^амерзка църква, която е блудницата на цялата земя, ще се обърне върху собствените им глави; защото те ще ^бвоюват помежду си, и мечът от ^връцете им ще падне върху собствените им глави и те ще се опият със собствената си кръв.

14 И всички ^анароди, които воюват срещу тебе, о, доме Израилев, ще се обърнат един

7а 3 Не. 20:27.

б 1 Не. 13:12–14;

2 Не. 1:11.

8а Исаия 29:14;

1 Не. 14:7;

2 Не. 27:26.

р. п. Възстановя-

ване на

Евангелието.

б 2 Не. 10:10–11;

3 Не. 16:4–7;

Морм. 5:19.

в 1 Не. 15:13–18;

3 Не. 5:21–26; 21:7.

9а 1 Не. 14:1–5.

б 2 Не. 30:1–7.

в 2 Не. 29:13–14.

г Втор. 4:31.

д р. п. Завет на

Авраам.

е Бит. 12:2–3;

3 Не. 20:27;

Авр. 2:9–11.

10а Исаия 52:10.

12а р. п. Израил —
Събирането на

Израил.

б р. п. Тъмнина,
духовна.

в 2 Не. 6:10–11.

г р. п. Спасител.

д р. п. Йехова.

13а р. п. Дявол —

Църквата на
дявола.

б 1 Не. 14:3, 15–17.

в 1 Не. 21:26.

14а Лука 21:10.

срещу друг и те ще ^бпаднат в ямата, която изкопаха, за да хванат в клопка Господния народ. И всички онези, които се ^ббият против Сион, ще бъдат унищожени, и онази велика блудница, която е извратила правите пътища Господни, да, онази огромна и мерзка църква ще рухне в праха и голямо ще бъде падението ѝ.

15 Защото ето, казва пророкът, бързо идва времето, когато Сатана не ще има повече власт над сърцата на чедата човешки; защото денят идва скоро, когато всички горделиви и онези, които вършат нечестие, ще бъдат като ^астърнище; и идва денят, когато те трябва да бъдат ^бизгорени.

16 Защото скоро идва времето, когато пълнотата на Божия ^агняв ще се излее върху всичките чедата човешки; понеже Той не ще изтърпи нечестивите да унищожат праведните.

17 Ето защо, Той ще ^азапази ^бправедните чрез силата Си, дори и ако е тъй, че трябва пълнотата на гнева Му да се излее и праведните да бъдат запазени, чак до унищожаване на враговете им с огън.

Ето защо, праведните няма защо да се страхуват; защото така каза пророкът, те ще бъдат спасени, даже ако е тъй, че е чрез огън.

18 Ето, братя мои, аз ви казвам, че тези неща ще станат скоро; да, тъкмо кръв и огън, и пари от дим трябва дойдат; и нужно е това да стане по лицето на тази земя; и това ще стане с човеците според плътта, ако е тъй, че те вкоравят сърцата си против Светия Израилев.

19 Защото ето, праведните няма да погинат, защото със сигурност трябва да дойде времето, когато всички онези, които се бият срещу Сион, ще бъдат отхвърлени.

20 И Господ непременно ще подготви пътя за народа си в изпълнение на словата на Моисей, които той изрече, казвайки: Един ^апророк вашият Господ Бог ще въздигне за вас, такъв като мене; него ще слушате във всичко, каквото ви каже. И ще стане така, че всички онези, които не послушат този пророк, ще бъдат ^ботхвърлени от средата на народа.

21 И сега, аз, Нефи, ви заявявам, че този ^апророк, за когото говорй Моисей, беше

14б Исаия 60:12;
1 Не. 14:3;
У. и З. 109:25.
в 2 Не. 10:13; 27:3.
г Исаия 25:12.

15а Исаия 5:23–24;
Наум 1:10;
Мал. 4:1;
2 Не. 15:24; 26:4–6;

У. и З. 64:23–24;
133:64.
б Псалми 21:9;
З Не. 25:1;
У. и З. 29:9.
р. п. Земя —
Пречистване на
земята.
16а 1 Не. 14:17.

17а 2 Не. 30:10;
Моисей 7:61.
б 1 Не. 17:33–40.
20а Иоана 4:19; 7:40.
б У. и З. 133:63.
21а Втор. 18:15, 18;
Деяния 3:20–23;
1 Не. 10:4;
3 Не. 20:23.

Светият Израилев; затова Той ще раздава ^бправосъдие в праведност.

22 И праведните не е нужно да се страхуват, защото те са онези, които не ще бъдат объркани, а тъкмо царството на дявола, което ще бъде изградено сред чедата човешки, което царство е установено сред онези, които са в плътта;

23 защото бързо ще дойде времето, когато всички ^ацъркви, които са изградени за обогатяване, и всички онези, които са изградени за сдобиване с власт над плътта, и онези, които са изградени, за да станат ^бизвестни в очите на света, и онези, които търсят плътските страсти и светските неща, и да вършат всякакъв вид беззаконие; да, накрая всички онези, които принадлежат към царството на дявола, те са тези, които трябва да се страхуват, да треперят и да се ^втресат; те са тези, които трябва да бъдат сведени ниско в праха; те са тези, които трябва да бъдат унищожени като стърнище; и това е според словата на пророка.

24 И бързо идва времето, когато праведните трябва да бъдат изведени като ^гтелета

от обора и когато Светият Израилев трябва да царува и господства с мощ, и със сила, и велика слава.

25 И Той ^асъбира чедата си от четирите краища на земята; и Той преброява овцете Си, и те Го познават; и ще има едно стадо и един ^бпастир; и Той ще храни овцете си и в Него те ще намерят ^впаша.

26 И поради праведността на Неговия народ ^аСатана няма власт; ето защо, той няма да може да бъде отвързан в продължение на ^бмного години; понеже той няма власт над сърцата на хората, защото те живеят в праведност и Светият Израилев ^вцарува.

27 И сега, ето, аз, Нефи, ви казвам, че всички тези неща трябва да станат според плътта.

28 Но ето, всички народи, племена, езици и люде, ще живеят в безопасност със Светия Израилев, ако бъде тъй, че те се ^апокаят.

29 И сега, аз, Нефи, привършвам, тъй като не смея да говоря повече относно тези неща.

30 Затова, братя мои, аз бих желал да разберете, че

21б Псалми 98:9;
Моисей 6:57.

23а 1 Не. 14:10;
2 Не. 26:20.
р. п. Свещеническо
лукавство.
б Лука 6:26; Алма 1:3.
в 2 Не. 28:19.
г 2 Не. 26:6.

24а Ам. 6:4; Мал. 4:2;
3 Не. 25:2.

25а р. п. Израил —
Събирането на
Израил.
б р. п. Добрият
пастир.
в Псалми 23.
26а Откр. 20:2;

Алма 48:17;
У. и З. 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.
р. п. Дявол.
б Яков 5:76.
в р. п. Хилядолетие.
28а р. п. Покаявам се,
покаяние;
Прощавам.

нещата, които са написани на “плочите от пиринч, са истинни; и те свидетелстват, че човек трябва да се подчинява на заповедите Божии.

31 Ето защо, вие не трябва да мислите, че аз и баща ми

сме единствените, които сме свидетелствали за тях и също поучавали за тях. Следователно, ако се подчините на “заповедите и устоите до края, вие ще бъдете спасени в последния ден. И тъй е. Амин.

ВТОРАТА КНИГА НА НЕФИ

Разказ за смъртта на Лехий. Нефиевите братя се бунтуват против него. Господ предупреждава Нефи да тръгне в пустошта. Неговите пътувания в пустошта и тъй нататък.

ГЛАВА 1

Лехий пророкува за една земя на свободата. Неговото потомство ще бъде разпръснато и поразено, ако те отхвърлят Светия Израилев. Той увещава синовете си да облекат бронята на праведността. Около 588–570 г. пр. Хр.

ИСЕГА стана така, че след като аз, Нефи, бях свършил да поучавам братята си, “баща ни, Лехий, им говори също много неща и им преповтори колко велики неща Господ е извършил за тях, извеждайки ги от земята на Ерусалим.

2 И той им говори относно техните “бунтове по водите и Божието милосърдие в пощадяването на живота им,

че те не бяха погълнати от морето.

3 И той им говори също относно земята на обета, която те бяха получили — колко милостив е бил Господ, като ни предупреди, че трябва да избягаме от земята на Ерусалим.

4 Понеже ето, каза той, видял съм “видение, от което знам, че ^бЕрусалим е разрушен; и ако бяхме останали в Ерусалим и ние щяхме да ^бпогинем.

5 Но, каза той, въпреки нашите огорчения, ние получихме една “земя на обета, една земя, която е ^ботбрана от всички други земи; земя, за която Господ Бог е ^бсключил завет с мене да бъде земя за наследството на моето потомство. Да, Господ е сключил

30а 2 Не. 4:2.

31а Мат. 19:17.

р. п. Заповеди на Бог.

[2 НЕФИ]

1 а р. п. Патриарх,

патриархален.

2а 1 Не. 18:9–20.

4а р. п. Видение.

б 4 Цар. 24:14–15;

Ерем. 44:2;

1 Не. 1:4;

Ел. 8:20.

в Алма 9:22.

5а р. п. Обетована земя.

б Етер 2:9–10.

в р. п. Завет.

завет за тази земя с мене и с децата ми навеки, а също и с всички онези, които ще бъдат изведени от други страни от ръката Господна.

6 Ето защо, аз, Лехий, про-рокувам според въздействи-ята на Духа, Който е в мене, че “никой няма да дойде на тази земя, освен ако не бъде воден от ръката Господна.

7 Ето защо, тази “земя е посветена на оногова, когото Той ще доведе. И ако бъде тъй, че те Му служат според заповедите, които Той е дал, тя ще бъде земя на ^бсвободата за тях; ето защо, те никога не ще бъдат откарвани в плен-ничество, а ако стане тъй, това ще е поради беззаконие; защото ако беззаконието изоби-лства, земята ще бъде “проклетата заради тях, но за праведните тя ще бъде благо-словена навеки.

8 И ето, мъдрост е, че тази земя засега трябваше да бъде забранена за знанието на дру-ги народи; защото ето, много народи щяха да нахлуят в земята, тъй че нямаше да има място за наследство.

9 Ето защо, аз, Лехий, съм получил обещание, че “до-колкото онези, които Господ Бог ще изведе от земята на Ерусалим, ще спазват Него-вите заповеди, те ще ^бпреус-пяват по лицето на тази земя;

и те ще бъдат запазени от всички други народи, за да могат да притежават тази земя за себе си. И ако бъде тъй, че те “спазват заповедите Му, те ще бъдат благословени по лицето на цялата тази земя и никой няма да ги безпокои, нито да им отнема земята на тяхното наследство; и те ще живеят в безопасност навеки.

10 Но ето, когато дойде вре-мето те да чезнат в неверие, след като са получили тол-кова големи благословии от ръката Господна, имайки познание за сътворението на земята и на всички човеци, познавайки великите и чудни дела Господни от сътвори-ето на света; имайки сила, да-дена им да извършват всичко чрез вяра; имайки всичките заповеди от началото и след като са били доведени чрез Неговата безпределна доб-рина в тази скъпоценна земя на обета, ето, казвам аз, ако дойде ден те да отрекат Светия Израилев, истинския “Месия, техния Изкупител и техния Бог, ето, възмездията на Този, Който е справедлив, ще останат върху тях.

11 Да, Той ще доведе “други народи при тях и ще им даде сила, и ще им отнеме земите на техните владения, и Той ще стори те да бъдат ^браз-пръснати и изтребени.

6а 2 Не. 10:22.

7а Мосия 29:32;

Алма 46:10, 20.

б 2 Не. 10:11.

р. п. Свобода.

в Алма 45:10–14, 16;

Морм. 1:17;

Етер 2:8–12.

9а 2 Не. 4:4;

Алма 9:13.

б Втор. 29:9.

в р. п. Подчинение,

подчинен,

подчинявам се.

10а р. п. Месия.

11а 1 Не. 13:12–20;

Морм. 5:19–20.

б 1 Не. 22:7.

12 Да, от поколение на поколение ще има “кръвопротия и големи възмездия между тях; ето защо, синове мои, бих желал да помните; да, аз бих желал да се вслушате в словата ми.

13 О, да бяхте се събудили, събудете се от дълбок сън, да, тъкмо от “пъкления сън и се отърсете от ужасните ^бвериги, с които сте вързани, които са веригите, които обвързват чедата човешки, за да бъдат откарани пленници във вечната “бездна на окаяност и злочестина.

14 Събудете се, вдигнете се от праха и послушайте словата на един треперещ “родител, чиито останки скоро ще трябва да положите в студения и тих ^бгроб, откъдето никой пътник не може да се върне; още няколко дни и аз тръгвам по “пътя на цялата земя.

15 Но ето, Господ е “изкупил душата ми от пъкъла; аз съм видял славата Му и съм прегърнат завинаги в ^бобятията на “любовта Му.

16 И желая вие да помните да съблюдавате “повеленията и разпоредбите Господни; ето

това е била тревогата на душата ми от началото.

17 Сърцето ми беше от време на време изнемогващо от скръб, защото съм се боял да не би поради коравосърдечие то ви, Господ, вашият Бог да излее пълнотата на “гнева Си върху вас, та да бъдете ^ботхвърлени и унищожени навеки.

18 Или че проклятие ще ви сполети в продължение на “много поколения; и бъдете посетени от меч и от глад, и мразени, и водени според волята и пленничеството на ^бдявола.

19 О, синове мои, дано тези неща да не ви сполетят, но дано да бъдете един избран и “облагодетелстван народ Господен. Но ето, да бъде волята Му, защото Неговите ^бпътища са праведност навеки.

20 И Той е казал: “Доколкото спазвате Моите ^бзаповеди, вие ще “преуспявате в земята, но доколкото не спазвате Моите заповеди, ще бъдете отхвърлени от присъствието Ми.

21 И сега, за да се радва душата ми за вас, за да може сърцето ми да напусне този свят със задоволство от вас, та да не бъде повален от печал и

12а Морм. 1:11–19; 4:11.

13а р. п. Пъкъл.

б Алма 12:9–11.

в 1 Не. 15:28–30;

Ел. 3:29–30.

14а р. п. Родители.

б р. п. Смирт,

физическа.

в Исус Н. 23:14.

15а Алма 36:28.

р. п. Единение,

извършвам
единение.

б Яков 6:5; Алма 5:33;

3 Не. 9:14.

в Римл. 8:39.

р. п. Любов.

16а Втор. 4:5–8;

2 Не. 5:10–11.

17а 2 Не. 5:21–24;

Алма 3:6–19.

б Мосия 12:8.

18а 1 Не. 12:20–23.

б р. п. Дявол.

19а р. п. Избран.

б Осия 14:9.

20а Яром 1:9;

Мосия 1:6–7;

Алма 9:13–14.

б Лев. 26:3–14;

Иоил 2:23–26.

в Псалми 67:6;

Мосия 2:21–25.

скръб в гроба, вдигнете се от праха, синове мои, и бъдете ^амъже, и бъдете решителни в ^бедин дух и едно сърце, сдружени във всичко, за да не изпаднете в пленничество.

22 За да не бъдете прокълнати с тежко проклятие; а също и за да не си навлечете гнева на един ^асправедлив Бог за унищожението, да, тъкмо до вечното унищожение и на тялото, и на душата.

23 Събудете се, синове мои, облечете ^ббронята на праведността. Отърсете се от веригите, с които сте вързани, излезте от забвението и се вдигнете от праха.

24 Не се бунтувайте повече против брат си, чиито видения са славни и който е спазвал заповедите от времето, когато напуснахме Ерусалим; и който е бил оръдие в Божиите ръце за довеждането ни в земята на обета; защото ако не беше той, ние щяхме да сме погинали от ^аглад в пустошта; и при все това, вие се опитвахте да ^ботнемете живота му; да, и той изстрада много скръб заради вас.

25 И аз се страхувам извънредно много и треперя заради вас да не би той да страда отново; защото ето, вие го обвинихте, че търсел сила и ^авласт над вас; но аз знам, че той не е търсил нито сила,

нито власт над вас, но е търсил славата Божия и вашето собствено вечно благосъстояние.

26 И вие роптаехте, защото той беше откровен с вас. Казвате, че си бил послужил със ^астрогост; вие казвате, че бил разгневен на вас; но ето, строгостта му беше строгостта на силата на словото Божие, която беше в него; и това, което вие наричате гняв, беше истината, според тази, която е в Бога, която той не можеше да удържи, показвайки дръзновено относно вашите беззакония.

27 И нужно бе ^асилата Божия да бъде с него, дори дотам, че той да ви заповядва, а вие да се подчинявате. Но ето, това не беше той, а ^бДухът Господен, Който беше в него, Който му ^аотваряше устата, за да говори, така че той не можеше да я затвори.

28 И сега, синове мой Ламане, също и вие, Лемуиле и Саме, а също и вие синове мои, които сте синовете на Исмаил, ето, ако вие се вслушате в гласа на Нефи, вие не ще погинете. И ако се вслушате в него, аз ще ви оставя една ^аблагословия, да, тъкмо моята първа благословия.

29 Но ако вие не се вслушате в него, аз премахвам ^апървата си благословия, да, тъкмо

21а 1 Цар. 4:9;
3 Цар. 2:2.
б Моисей 7:18.
22а У. и З. 3:4.
23а Ефес. 6:11–17.
24а 1 Не. 16:32.

б 1 Не. 16:37.
25а Бит. 37:9–11.
26а Притчи 15:10;
1 Не. 16:2;
Мор. 9:4;
У. и З. 121:41–43.

27а 1 Не. 17:48.
б У. и З. 121:43.
в У. и З. 33:8.
28а р. п. Първородство.
29а Авр. 1:3.

моята благословия, и тя ще остане върху него.

30 И сега, Зораме, говоря на тебе: Ето, ти си “слугата на Лаван; при все това ти си бил изведен от земята на Ерусалим и аз знам, че ти си истински приятел на сина ми, Нефи, навеки.

31 Затова, че си бил верен, твоето потомство ще бъде благословено “с неговото потомство, така че да живеят в преуспяване дълго по лицето на тази земя; и нищо, освен ако не ще има беззаконие между тях, не ще навреди или обезпокои благоденствието им по лицето на тази земя навеки.

32 И тъй, ако спазвате заповедите Господни, Господ е посветил тази земя за безопасността на твоето потомство с потомството на моя син.

ГЛАВА 2

Изкуплението идва чрез Светия Месия. Свободата на избор е много важна за съществуването и напредъка. Адам падна, за да могат човеците да бъдат. Човеците са свободни да изберат свобода и вечен живот. Около 588–570 г. пр. Хр.

И СЕГА, Якове, аз говоря на тебе: Ти си моят “първороден син в дните на моята горест в пустошта. И ето, в детството

си ти изстрада огорчения и много скръб поради грубостта на братята ти.

2 При все това, Якове, мой първородний в пустошта, ти познаваш величието Божие; и Той ще посвети страданията ти за твоя полза.

3 Затова душата ти ще бъде благословена и ти ще живееш в безопасност с брат ти Нефи; и дните ти ще бъдат изживени в служба на твоя Бог. Затова аз знам, че ти си изкупен поради праведността на Изкупителя ти; защото ти си видял, че в пълнотата на времето, Той идва, за да донесе спасение на човеците.

4 И ти “видя славата Му в младостта си; затова ти си благословен, тъймо както и тези, на които Той ще служи в плътта. Защото Духът е същият вчера, днес и навеки. И пътят е приготвен от падението на човека, и спасението е^б даром.

5 И човеците са достатъчно поучени, че да “различават доброто от злото. И законът е даден на човеците. И по закона никоя плът не е^в оправдана; или по закона човеците са^б отхвърлени. Да, според тленния закон те бяха отхвърлени; и също според духовния закон те погиват от това, което е добро и стават окаяни навеки.

30а 1 Не. 4:20, 35.

31а 2 Не. 5:6.

2 1а 1 Не. 18:7.

4а 2 Не. 11:3;

Яков 7:5.

б р. п. Благодат.

5а Мор. 7:16.

б Римл. 3:20;

2 Не. 25:23;

Алма 42:12–16.

р. п. Оправдание, оправдавам.

в 1 Не. 10:6;

2 Не. 9:6–38;

Алма 11:40–45;

12:16, 24; 42:6–11;

Ел. 14:15–18.

6 Ето защо, “изкуплението идва в и чрез Светия ⁶Месия, понеже Той е изпълнен с “благодат и истина.

7 Ето, Той принася себе си в “жертва за греха, за да отговори на целите на закона за всички онези, които имат съкрушено сърце и разкаян дух; и за никой друг ⁶целите на закона не могат да намерят отговор.

8 Затова колко голяма е важността на това да се обясняват тези неща на обитателите на земята, та да узнаят, че няма плът, която да може да живее в присъствието Божие, “освен ако не бъде чрез заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия, Който полага живота Си според плътта и си го възвръща отново чрез силата на Духа, та да може да осъществи ⁶възкресението на мъртвите, бидейки първият, Който трябва да се вдигне.

9 Затова Той е първият плод на Бога, защото Той ще “ходатайства за всички чеда човешки; и тези, които повярват в Него, ще бъдат спасени.

10 И поради ходатайството за “всички, всички човеци

идват при Бога; ето защо, те застават в Неговото присъствие, за да бъдат ⁶съдени от Него според истината и ⁶святостта, които са в Него. Затова целите на закона, който Светият е дал за налагане на наказанието, което е придадено, което придадено наказание е в противоположност на онова на щастията, което е придадено, за да се отговори на целите на единението;

11 защото нужно е да има “противопоставяне във всички неща. Ако ли не, първородният мой в пустошта, праведността не би могла да съществува, нито нечестията, нито святостта, нито окаяността, нито доброто, нито злото. Затова всички неща е нужно да са обединени в едно; но ако те биха били едно тяло, то щеше да остане като мъртво, нямащо нито живот, нито смърт, нито тление, нито нетление, нито щастие, нито окаяност, нито чувство, нито безчувственост.

12 Затова то щеше да бъде сътворено за нищо; затова нямаше да има никаква “цел в неговото сътворение. Ето защо, това нещо трябваше да

6а 1 Не. 10:6;
2 Не. 25:20;
Алма 12:22–25.
р. п. План за изкупление.
б р. п. Месия.
в Иоана 1:14, 17;
Моисей 1:6.
7а р. п. Единение, извършвам единение.
б Римл. 10:4.

8а 2 Не. 25:20; 31:21;
Мосия 4:8; 5:8;
Алма 38:9.
б 1 Кор. 15:20;
Алма 7:12; 12:24–25;
42:23.
р. п. Възкресение.
9а Исая 53:1–12;
Мосия 14:12; 15:8–9.
10а р. п. Изкупител.
б р. п. Съд, последният.

в р. п. Святост.
г 2 Не. 9:7, 21–22, 26;
Алма 22:14; 33:22;
34:9.
11а У. и З. 29:39; 122:5–9.
р. п. Бедствие.
12а У. и З. 88:25–26.
р. п. Земя — Създадена за човека.

разруши мъдростта Божия и вечните Му цели, също и силата, и милостта, и ^бправосъдието Божие.

13 И ако кажете, че ^аняма закон, трябва също да кажете, че няма и грях. Ако кажете, че няма грях, трябва също да кажете, че няма и праведност. И ако няма праведност, няма и щастие. И ако няма нито праведност, нито щастие, няма и наказание, и окаяност. И ако тези неща ги няма, ^бняма и Бог. И ако няма Бог, нас също ни няма, нито пък земята; защото не би могло да има сътворение на неща, които нито действат, нито им се въздейства. Ето защо, всички тези неща щяха да изчезнат.

14 И сега, синове мои, аз ви говоря тези неща за ваша полза и поука, защото има Бог, Който е ^асътворил всички неща, и небесата и земята, и всички неща, които в тях са, и нещата, които действат, и нещата, на които се ^бвъздейства.

15 И за да осъществите своите вечни ^ацели за човека, след като беше сътворил нашите първи родители, и полските зверове, и птиците небесни,

и накрая всички неща, които са сътворени, трябваше да има едно противопоставяне; дори ^бзабраненият ^аплод беше в противоположност на ^{дървото} на живота; единият бидейки сладък, а другият — горчив.

16 Затова Господ Бог даде на човека да ^адейства за себе си. Защото човекът не можеше да действа за себе си, освен ако не биваше ^бсъблазнен от единия или другия.

17 И аз, Лехий, според нещата, които съм прочел, смятам за нужно да предположа, че един ^аангел Божий, според както е писано, бил ^бпаднал от небесата; и затова станал ^адявол, защото потърсил онова, което било зло пред Бога.

18 И защото бил паднал от небесата и бил станал окаян навеки, той ^апотърсил също окаяност за цялото човечество. Затова той казал на ^бЕва, да, тъкмо онази стара змия, която е дяволът, който е бащата на всичките ^алъжи, затова той казал: Вземете от забранения плод и няма да умрете, но ще станете като Бога, ^азнаещи добро и зло.

12б р. п. Правосъдие.

13а 2 Не. 9:25.

б Алма 42:13.

14а р. п. Сътворявам, сътворение.

б У. и З. 93:30.

15а Исаия 45:18;

Алма 42:26;

Моисей 1:31, 39.

б Бит. 2:16–17;

Моисей 3:17.

в Бит. 3:6;

Алма 12:21–23.

з Бит. 2:9;

1 Не. 15:22, 36;

Алма 32:40.

16а 2 Не. 10:23;

Алма 12:31.

р. п. Свобода на избор.

б У. и З. 29:39–40.

17а р. п. Дявол.

б Исаия 14:12;

2 Не. 9:8;

Моисей 4:3–4;

Авр. 3:27–28.

в р. п. Дявол.

18а 2 Не. 28:19–23;

3 Не. 18:18;

У. и З. 10:22–27.

б р. п. Ева.

в 2 Не. 28:8;

Моисей 4:4.

з Бит. 3:5;

Алма 29:5;

Мор. 7:15–19.

19 И след като Адам и Ева ^авзеха от забранения плод, те бяха изгонени от ^бЕдемската градина да обработват земята.

20 И те народиха деца; да, тъкмо ^асемейството на цялата земя.

21 И дните на чедата ^ачовешки бяха продължени според волята Божия, за да се ^бпокаят докато са в плътта. Ето защо, състоянието им стана състояние на ^аизпитание и времето им беше удължено според заповедите, които Господ Бог даде на чедата човешки. Понеже Той даде заповед, че всички човеци трябва да се покаят; защото Той показва на всички човеци, че те бяха ^аизгубени поради прегрешението на родителите им.

22 И сега, ето, ако Адам не беше прегрешил, той нямаше да падне, а щеше да остане в Едемската градина. И всичките неща, които бяха сътворени, щяха да останат в същото състояние, в което бяха след като бяха сътворени, и щяха да останат навеки, и нямаше да има край.

23 И нямаше да имат ^адеца. Ето защо, те щяха да останат в състояние на невинност, без

да имат радост, защото не знаеха окаяност; без да вършат добро, защото не знаеха грях.

24 Но ето, всички неща са били извършени по мъдростта на Този, Който ^азнае всичко.

25 ^аАдам ^бпадна, за да могат човеците да бъдат; и човеците ^аса, за да могат да имат ^арадост.

26 И ^аМесията идва в пълнотата на времето, за да може да ^бизкупи чедата човешки от падението. И защото те са изкупени от падението, те са станали ^асвободни навеки, различавайки доброто от злото, за да действат сами за себе си, а не да им се въздейства, освен ако това не е чрез наказанието на ^азакона във великия и последен ден, според заповедите, които Бог е дал.

27 Затова човеците са ^асвободни според плътта; и всички неща са им дадени, които са нужни на човека; и те са свободни да ^бизберат свобода и ^авечен живот чрез Великия Ходатай на всички човеци, или да изберат пленничество и смърт, според пленничеството и властта на дявола;

19а Алма 12:31.

р. п. Падението на Адам и Ева.

б р. п. Едем.

20а У. и З. 138:38–39.

21а Алма 12:24;

Моисей 4:23–25.

б Алма 34:32.

р. п. Покаявам се, покаяние.

в р. п. Смъртност, смъртен.

г Яков 7:12.

23а Моисей 5:11.

24а р. п. Бог, божество.

25а р. п. Адам.

б Моисей 6:48.

р. п. Падението на Адам и Ева.

в р. п. Смъртност, смъртен.

г Моисей 5:10.

р. п. Радост; Човек, хора.

26а р. п. Месия.

б р. п. План за изкупление.

в Алма 42:27;

Ел. 14:30.

г р. п. Закон.

27а Гал. 5:1;

Моисей 6:56.

б р. п. Свобода на избор.

в р. п. Вечен живот.

защото той иска всички човеци да бъдат окаяни като него.

28 И сега, синове мои, аз бих желал да погледнете към Великия "Ходатай и да се вслушате във великите Му заповеди, и да бъдете верни на словото Му, и да изберете вечния живот според волята на Светия Му Дух.

29 А не да изберете вечната смърт според желанието на плътта и злото, което е в нея, което дава власт на духа на дявола да "пленьва и да ви завлича в ^бпъкъла, за да може да царува над вас в своето собствено царство.

30 Аз казах тези няколко слова на всички ви, синове мои, в последните дни на моето изпитание; аз съм избрал добрата част според словата на пророка. И нямам никаква друга цел, освен вечното благосъстояние на душите ви. Амин.

ГЛАВА 3

Иосиф в Египет вижда нефитите във видение. Той пророкува за Джозеф Смит, гледача от последните дни; за Моисей, който ще избави Израил; за появяването на Книгата на Мормон. Около 588–570 г. пр. Хр.

И сега, аз говоря на тебе, Иосифе, мой "последнородени. Ти беше роден в пустошта на моите огорчения; да, в дните на най-голямата ми скръб твоята майка те роди.

2 И дано Господ ти посвети също тази "земя, която е една най-скъпоценна земя, за твое наследство и наследство на твоето потомство с братята ти, за твоята безопасност навеки, ако бъде т'й, че спазвате заповедите на Светия Израилев.

3 И сега, Иосифе, мой последнородени, когото изведох от пустошта на моите огорчения, дано Господ те благослови навеки, защото потомството ти не ще бъде напълно "унищожено.

4 Понеже ето, ти си плодът на слабините ми; и аз съм потомък на "Иосиф, който беше откаран ^бпленик в Египет. И велики бяха заветите Господни, които Той направи с Иосиф.

5 Затова Иосиф наистина "видя нашите дни. И той получи обещание от Господа, че от плода на неговите слабини Господ Бог ще въздигне един ^бправеден ^бклон за дома Израилев; не Месията, а клон, който трябва да бъде отчупен; при все това да се помни в заветите Господни,

28а р. п. Ходатай.

29а Римл. 6:16–18;

Алма 12:11.

^б р. п. Пъкъл.

3 1а 1 Не. 18:7.

2а 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована

земя.

3а 2 Не. 9:53.

4а Бит. 39:1–2; 45:4;

49:22–26;

1 Не. 5:14–16.

^б Бит. 37:29–36.

5а П. Дж. С. Бит.

50:24–38;

2 Не. 4:1–2.

^б Яков 2:25.

^в П. Дж. С. 49:22–26;

1 Не. 15:12; 19:24.

р. п. Лозето на

Господа.

че 'Месията ще им се яви в последните дни, в духа на силата за извеждането им от ^амрака на светлина, да, от скрития мрак и от пленничеството на свобода.

6 Защото Иосиф наистина свидетелстваше, казвайки: Един "гледач ще бъде въздигнат от Господа, моя Бог, който ще бъде един отбран гледач за плода на ^бслабините ми.

7 Да, Иосиф наистина каза: Тъй ми каза Господ: Един отбран "гледач ще въздигна от плода на слабините ти; и той ще бъде на голяма почит сред плода на слабините ти. И на него ще дам заповед да извърши дело за плода на слабините ти, неговите братя, което ще бъде от голяма стойност за тях, тъкмо за довеждането им до знанието за заветите, които съм сключил с бащите ти.

8 И аз ще му дам заповед да не върши "никаква друга работа освен тази, която аз ще му заповядам. И аз ще го направя велик в очите Ми, понеже той ще върши делото Ми.

9 И ще бъде велик като "Моисей, за когото казах, че ще го въздигна за вас, за да ^бизбави Мой народ, о, доме Израилев.

10 И Моисей ще въздигна, за да избави народа ти от земята на Египет.

11 Но гледач аз ще въздигна от плода на слабините ти; и на него ще дам "сила да представи словото Ми на потомството на слабините ти; и не само за представяне на словото Ми, казва Господ, а също и за убеждаването им в словото Ми, което ще е отишло вече между тях.

12 Затова плодът на слабините ти ще "пише; и плодът на слабините на ^бЮда ще "пише; и онова, което ще бъде написано от плода на твоите слабини и също онова, което ще бъде написано от плода на слабините на Юда, ще израснат в едно, за 'объркване на лъжливите учения, за потушаване на раздорите и за установяване на мир сред плода на слабините ти и за да го ^адоведат до "знанието за бащите им в последните дни, а също и до знанието на заветите Ми, казва Господ.

13 И от слабост той ще бъде направен силен в онзи ден, когато делото Ми започне сред целия Ми народ, за възстановяването ти, о, доме Израилев, казва Господ.

14 И така пророкуваше Иосиф, казвайки: Ето, Господ

5з 2 Не. 6:14;
У. и З. 3:16–20.

д Исаия 42:16.
6а 3 Не. 21:8–11;
Морм. 8:16.
р. п. Гледач.

б У. и З. 132:30.
7а р. п. Смит, Джозеф-

младши
8а У. и З. 24:7, 9.
9а Моисей 1:41.
б Изход 3:7–10;
1 Не. 17:24.
11а У. и З. 5:3–4.
12а р. п. Книгата на
Мормон

б 1 Не. 13:23–29.
в р. п. Библия.
з Езек. 37:15–20;
1 Не. 13:38–41;
2 Не. 29:8; 33:10–11.
д Морм. 1:4.
е 1 Не. 15:14; 2 Не. 30:5;
Морм. 7:1, 5, 9–10.

ще благослови този гледач; и тези, които се опитват да го погубят, ще бъдат объркани; защото това обещание, което получих от Господа относно плода на слабините ми, ще бъде изпълнено. Ето, аз съм уверен в изпълнението на това обещание.

15 И неговото ^аиме ще бъде наречено на мен и това име ще бъде по ^бимето на баща му. И той ще бъде като мене; защото това, което Господ ще донесе чрез ръката му, ще доведе народа ми до спасение чрез силата Господна.

16 Да, тъй пророкуваше Иосиф: Аз съм сигурен за това нещо, тъйкато съм сигурен в обещанието на Моисей; защото Господ ми е казал, че ще ^азапази потомството ти навеки.

17 И Господ е казал: Ще въздигна един Моисей; и ще му дам сила и един жезъл; и ще му дам разум в писането. Обаче Аз не ще развържа езика му, за да не говори много, защото Аз няма да го направя могъщ в говора. Но ще му ^анапиша Моя закон с пръста на собствената Си ръка, и ще му дам един ^бговорител.

18 И Господ ми каза също: Аз ще го въздигна за плода на твоите слабини; и ще му дам говорител. И ето, Аз ще му дам да напише писанието

на плода на слабините ти, до плода на слабините ти; и говорителят на твоите слабини ще го провъзгласи.

19 И словата, които той ще напише, ще бъдат слова, които по Моята мъдрост е полезно да стигнат до ^аплода на слабините ти. И ще бъде тъй, като че ли плодът на слабините ти им беше викал ^бот пръстта; защото Аз познавам вярата им.

20 И те ще ^авикат от пръстта; да, тъйкато покаяние за братята си, даже след като много поколения преминат след тях. И ще стане така, че викът им ще тръгне тъйкато според скромността на словата им.

21 Поради вярата им техните ^аслова ще произлязат от Моята уста за техните братя, които са плода на слабините ти; и слабостта на словата им ще направя Аз силна във вярата им, за да помнят завета Ми, който склжих с бащите ти.

22 И сега, ето, сине мой Иосифе, по този начин в старо време ^апророкуваше баща ми.

23 Затова поради този завет ти си благословен; защото потомството ти няма да бъде унищожено, понеже те ще се вслушат в словата на книгата.

24 И ще се въздигне един могъщ между тях, който ще върши много добро и на

15а У. и З. 18:8.
б Дж. С. — И. 1:3.
16а Бит. 45:1–8.
17а Втор. 10:2, 4;
Моисей 2:1.

б Изход 4:16.
19а У. и З. 28:8.
б Исаия 29:4;
2 Не. 27:13; 33:13;
Морм. 9:30;

Мор. 10:27.
20а 2 Не. 26:16;
Морм. 8:23.
21а 2 Не. 29:2.
22а 2 Не. 3:5.

слова и на дела, бидейки оръдие в ръцете Божии, с извънредна вяра да върши велики изумления и да стори туй, което е велико в Божиите очи, за да се осъществи голямо възстановяване на дома Израилев и на потомството на твоите братя.

25 И сега, благословен си ти, Иосифе. Ето, ти си малък; затова вслушай се в словата на брат си Нефи и ще ти бъде сторено тъкмо според словата, които съм казал. Помни словата на твоя умиращ баща. Амин.

ГЛАВА 4

Лехий съветва и благославя потомците си. Той умира и е погребан. Нефи възхвалява Божията добрина. Нефи се уповава навеки на Господа. Около 588–570 г. пр. Хр.

И СЕГА, аз, Нефи, говоря относно пророчествата, за които баща ми е говорил, относно "Иосиф, който бе откаран в Египет.

2 Защото ето, той наистина пророкуваше относно цялото негово потомство. И "пророчествата, които той написа, няма много, които да са по-велики от тях. И той пророкуваше относно нас и нашите бъдещи поколения; и те са

написани върху плочите от пиринч.

3 Ето защо, когато баща ми беше престанал да говори за пророчествата на Иосиф, той повика децата на Ламан, неговите синове и дъщерите му и им каза: Ето, синове мои и дъщери мои, които сте синове и дъщери на моя "първороден син, аз бих желал да дадете ухо на словата ми.

4 Понеже Господ Бог е казал, че: "Доколкото спазвате Моите заповеди, вие ще преуспявате в страната; и доколкото не спазвате Моите заповеди, ще бъдете отхвърлени от Моето присъствие.

5 Но ето, синове мои и дъщери мои, не мога да сляза в гроба си, без да оставя "благословия върху вас; защото ето, аз знам, че ако сте възпитани в "пътя, по който трябва да вървите, вие не ще се отклоните от него.

6 Затова ако сте прокълнати, ето, аз оставям върху вас моята благословия, та проклятието да бъде взето от вас и наложено върху "главите на родителите ви.

7 Затова поради благословията ми Господ Бог "не ще допусне да погинете; защото Той ще бъде "милостив към вас и към потомството ви навеки.

8 И стана така, че след като

4 1а Бит. 39:1–2.

2а 2 Не. 3:5.

3а р. п. Първороден.

4а 2 Не. 1:9.

5а р. п. Патриархални

благословии.

б Притчи 22:6.

6а У. и З. 68:25–29.

7а 2 Не. 30:3–6;

У. и З. 3:17–18.

б 1 Не. 13:31;

2 Не. 10:18–19;

Яков 3:5–9;

Ел. 15:12–13.

баща ми свърши да говори на синовете и дъщерите на Ламан, той накара синовете и дъщерите на Лемуил да бъдат доведени пред него.

9 И той им заговори, казвайки: Ето, синове мои и дъщери мои, които сте синовете и дъщерите на втория ми син; ето, аз ви оставям същата благословия, която оставих на синовете и дъщерите на Ламан. Ето защо, вие не ще бъдете унищожени напълно; но накрая потомството ви ще бъде благословено.

10 И стана така, че когато баща ми беше свършил да им говори, ето, той заговори на синовете на ^аИсмаил, да, дори на цялото му домочадие.

11 И след като беше свършил да им говори, той говори на Сам, казвайки: Благословен си ти и потомството ти; защото ти ще наследиш земята, като брат ти Нефи. И потомството ти ще бъде причислено към неговото потомство; и ти ще бъдеш като брат си, и потомството ти — като неговото потомство; и ти ще бъдеш благословен във всичките си дни.

12 И стана така, че след като баща ми, Лехий, беше говорил на цялото си домочадие според чувствата на сърцето си и Духа Господен, Който беше в него, той се състари.

И стана така, че той умря и беше погребан.

13 И стана така, че не много дни след смъртта му, Ламан и Лемуил, и синовете на Исмаил ми се разгневиха поради увещанията Господни.

14 Защото аз, Нефи, бях заставен да им говоря според словото Му; понеже аз им бях казал много неща, а също и баща ми преди смъртта си; много от които сказания са записани върху моите ^адруги плочи; защото частите с повече история са записани на другите мои плочи.

15 А върху ^атези аз пиша нещата на моята душа и много от писанията, които са издълбани върху плочите от пиринч. Понеже душата ми се наслаждава на писанията и сърцето ми потъва в ^бразмисъл за тях, и ги пиша за ^апоучението и ползата на децата ми.

16 Ето, ^адушата ми се наслаждава в нещата Господни; и ^бсърцето ми непрестанно потъва в размисъл за нещата, които съм видял и чул.

17 При все това, въпреки великата ^адобрина Господна да ми се покажат великите Му и чудни дела, сърцето ми възкликва: О, ^бокаян аз човек! Да, сърцето ми скърби поради плътта ми; душата ми е в горест поради беззаконията ми.

10а 1 Не. 7:6.

14а 1 Не. 1:16–17; 9:4.

15а 1 Не. 6:4–6.

б р. п. Размишлявам;
Писания.

в 1 Не. 19:23.

16а р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

б р. п. Сърце.

17а 2 Не. 9:10;

У. и З. 86:11.

б Римл. 7:24.

18 Аз съм заобиколен отвсякъде поради изкушенията и греховете, които толкова лесно ме “обсаждат.

19 И когато аз желая да се веселя, сърцето ми стене поради греховете ми; въпреки това, аз знам на кого съм се доверил.

20 Моят Бог е бил моята опора; водил ме е през огорченията ми в пустошта и ме е запазил по водите на голямата бездна.

21 Той ме е изпълвал с “любовта си чак до линеене на плътта ми.

22 Той е обърквал “враговете ми, карайки ги да се тресат пред мене.

23 Ето, Той е чувал повика ми през деня и ми е давал познание чрез “видения нощно време.

24 И денем аз ставах смел в усърдна “молитва пред Него; да, гласа си изпращах във висините и ангели слизаха, и ми служеха.

25 И върху крилата на Духа Му тялото ми бе “отнасяно на извънредно високи планини. И очите ми видяха велики неща, да, даже премного велики за човек; ето защо, ми беше заповядано да не ги пиша.

26 О, тогава като съм видял толкова велики неща и след като Господ в Своето благо-

воление към чедата човешки е посетил човеците с толкова много милост, “защо да плаче сърцето ми и душата ми да чезне в долината на скръбта, и плътта ми да линее, и силата ми да намалява поради огорченията ми?

27 И защо ще се “предавам на греха заради плътта ми ли? Да, защо трябва да давам път на ^бизкушенията, та лукавият да има място в сърцето ми, да нарушава “мира ми и да измъчва душата ми? Защо съм разгневен заради врага си?

28 Събуди се, душо моя! Не изпадай повече в грях! Радвай се, о, сърце мое, и не давай повече място за “врага на душата ми!

29 Не се гневи отново заради враговете ми. Не намалявай силата ми поради огорченията ми.

30 Радвай се, о, сърце мое, и призови Господа, и кажи: О, Господи, аз ще Те славословя навеки; да, душата ми ще се весели в Тебе, мой Боже и “канара на моето спасение.

31 О, Господи, ще изкупиш ли душата ми? Ще ме избавиш ли от ръцете на враговете ми? Ще ме направиш ли да треперя при появата на “греха?

32 Дано портите на пъкълта бъдат непрестанно затворени

18а Римл. 7:21–23;
Евр. 12:1; Алма 7:15.
21а р. п. Любов.
22а 1 Не. 17:52.
23а р. п. Видение.
24а Яков. 5:16; 1 Не. 2:16.

25а 1 Не. 11:1;
Моисей 1:1–2.
26а Псалми 43:5.
27а Римл. 6:13.
б р. п. Изкушавам,
изкушение.

в р. п. Мир.
28а р. п. Дявол.
30а 1 Кор. 3:11.
р. п. Канара.
31а Римл. 12:9;
Алма 13:12.

пред мене, защото “сърцето ми е съкрушено и духът ми е разкаян! О, Господи, не затваряй портите на праведността пред мене, та да мога да ^бходя по пътеката на дълбоката долина, за да мога да бъда точен в праведния път!

33 О, Господи, загърни ме в робата на твоята праведност! О, Господи, направи път, така че да се измъкна от враговете си! Направи права пътеката ми пред мене! Не поставяй препънка на пътя ми, но очисти пътя пред мене и не преграждай моя път, а пътищата на врага ми.

34 О, Господи, на Тебе съм се уповавал и ще се “уповавам на Тебе навеки. Аз няма да се ^буповавам на ръката от плът; защото зная, че проклет е онзи, който се “уповава на ръката от плът. Да, проклет е онзи, който се уповава на човек или който прави плътта своя мишца.

35 Да, знам, че Бог ще даде “щедро на оногова, който моли. Да, моят Бог ще ми даде, ако аз Го ^бмоля “праведно; ето защо, аз ще издигна гласа си към Тебе; да, аз ще Те призова, Боже мой, ‘канара на моята праведност. Ето, гласът ми ще се възнеса навеки към Тебе, канара моя и Вечний мой Боже. Амин.

ГЛАВА 5

Нефитите се разделят от ламанитите, спазват закона на Моисей и построяват храм. Поради своето неверие, ламанитите са отхвърлени от присъствието Господне, прокълнати са и стават бич за нефитите. Около 588–559 г. пр. Хр.

Ето, стана така, че аз, Нефи, призовах силно Господа, моя Бог заради “гнева на братята ми.

2 Но ето, гневът им срещу мене се увеличи дотолкова, че се опитаха да отнемат живота ми.

3 Да, те роптаеха срещу мене, казвайки: По-малкият ни брат мисли да ни “управлява; и ние претърпяхме големи изпитания поради него; затова нека сега го убием, за да не бъдем повече огорчавани от словата му. Защото ето, ние не искаме да го имаме за наш управител; понеже на нас, които сме по-големите му братя, принадлежи това да управляваме този народ.

4 Сега аз не пиша на тези плочи всичките слова, с които те роптаеха против мене. Но достатъчно ми е да кажа, че те се опитваха да отнемат живота ми.

5 И стана така, че Господ ме “предупреди, че аз, ^бНефи,

32а р. п. Съкрушено сърце.

б р. п. Ходя, ходя с Бога.

34а р. п. Упование.

б Псалми 44:6–8.

в Ерем. 17:5;

Морм. 3:9; 4:8.

35а Яков. 1:5.

б р. п. Молитва.

в Ел. 10:5.

г Втор. 32:4.

5 1а 2 Не. 4:13–14.

3а 1 Не. 16:37–38;

Мосия 10:14–15.

5а р. п. Вдъхновение,

вдъхновявам.

б Мосия 10:13.

трябва да си тръгна от тях и да избягам в пустошта с всички онези, които желаят да дойдат с мен.

6 Затова стана така, че аз, Нефи, взех семейството си, а също и "Зорам, и неговото семейство, и Сам, по-стария ми брат, и неговото семейство, и Яков, и Иосиф, помалките ми братя, а също и сестрите ми, и всички онези, които искаха да дойдат с мене. И всички онези, които искаха да дойдат с мене, бяха онези, които вярваха в ^бпредупрежденията и откровенията Божии; затова те се вслушваха в словата ми.

7 И ние взехме шатрите си и всичко, което ни беше възможно, и пътувахме в пустошта в продължение на много дни. И след като бяхме пътували в продължение на много дни, ние разпънахме шатрите си.

8 И моят народ пожела да нарече мястото "Нефи; затова ние го нарекохме Нефи.

9 И всички онези, които бяха с мене, възприеха да се наричат "народът на Нефи.

10 И ние съблюдавахме да спазваме разпоредбите и повеленията, и заповедите Господни във всяко нещо, според "закона на Моисей.

11 И Господ беше с нас; и ние преуспяхме извънредно много; защото ние сеехме семена и жънехме отново в изобилие. И ние започнахме да отглеждаме стада, черди и животни от всякакъв вид.

12 И аз, Нефи, бях донесъл също летописите, които бяха издълбани на ^аплочите от пиринч, също и ^бтопката, или ^вкомпаса, който беше приготвен за баща ми от ръката Господна, според онова, което е писано.

13 И стана така, че започнахме да преуспяваме извънредно и да се умножаваме в земята.

14 И аз, Нефи, взех ^амеча на Лаван и по неговия начин направих много мечове, да не би народът, който сега се наричаше ^бламанити, да ни връхлети и унищожи, защото знаех за тяхната голяма омраза към мене и децата ми, и към онези, които се наричаха мой народ.

15 И аз научих народа си как да строят сгради и как да обработват всякакъв вид дърво и "желязо, и мед, и пиринч, и стомана, и злато, и сребро, и скъпоценни руди, които бяха в голямо изобилие.

16 И аз, Нефи, съградих "храм; и го построих по

6а 1 Не. 4:35; 16:7;

2 Не. 1:30–32.

б р. п. Предупреждавам, предупреждение.

8а Омний 1:12, 27;

Мосия 9:1–4; 28:1.

9а Яков 1:13–14.

10а 2 Не. 11:4.

р. п. Законът на Моисей.

12а Мосия 1:3–4.

р. п. Плочи.

б Мосия 1:16.

в 1 Не. 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Алма 37:38–47;

У. и З. 17:1.

14а 1 Не. 4:9; Яков 1:10;

С. на М. 1:13.

б р. п. Ламанити.

15а Етер 10:23.

16а р. п. Храм, дом на Господа.

начина на ^бхрама на Соломон, само че той не беше изграден от толкова много ^сскъпоценни неща; понеже те не можеха да се намерят в страната; той не можеше да бъде съграден точно като Соломоновия храм. Но начинът на постройката беше като на храма на Соломон и изработката му беше извънредно изящна.

17 И стана така, че аз, Нефи, сторих народа ми да бъде ^т“трудлюбив и да се труди с ръцете си.

18 И стана така, че те поискаха да им стана ^ц“цар. Но аз, Нефи, имах желание те да нямат цар; при все това, аз направих за тях това, което беше в силата ми.

19 И ето, словата Господни се бяха изпълнили за братята ми, които Той каза относно тях, че ще бъда техен ^у“управител и ^б“учител. Затова аз бях техен управител и техен учител според заповедите Господни до времето, когато те се опитаха да отнемат живота ми.

20 Така словото Господне беше изпълнено, това, което Той ми говорì, казвайки, че: Доколкото те ^н“не ще се вслушат в словата ти, те ще бъдат отхвърлени от присъствието Господне. И ето, те бяха

^ботхвърлени от присъствието Му.

21 И Той беше накарал ^п“проклятието да ги споходи, да, тъкмо едно тежко проклятие поради тяхното беззаконие. Защото ето, те бяха вкоравили сърцата си против Него, така че те бяха станали като кремък; ето защо, тъй както бяха бели, извънредно красиви и ^бвъзхитителни, Господ Бог стори да ги сполети една ^к“кожа от чернота, та да не могат да бъдат привлекателни за моя народ.

22 И тъй каза Господ Бог: Аз ще ги направя да станат ^п“презрени за твоя народ, освен ако не се покаят за беззаконията си.

23 И проклето ще бъде потомството на този, който се ^с“смеси с тяхното потомство; защото те ще бъдат прокълнати тъкмо със същото проклятие. И Господ го каза, и беше сторено.

24 И поради тяхното проклятие, което беше върху тях, те станаха един ^л“ленив народ, пълен с коварство и лукавщина, и те търсеха хищни животни в пустошта.

25 И Господ Бог ми каза: Те ще бъдат бич за потомството ти, за да ги подтикват да си спомнят за Мене; и доколкото те не ще искат да си спомнят

16б 3 Цар. 6; 2 Лет. 3.
в У. и З. 124:26–27.

17а Бит. 3:19;
У. и З. 42:42.

18а Яков 1:9, 11.

19а 1 Не. 2:22.

б р. п. Преподавам,

учител.
20а 2 Не. 2:21.

б Алма 9:14.

21а р. п. Проклинам,
проклятия.

б 4 Не. 1:10.

в 2 Не. 26:33;

3 Не. 2:14–16.

22а 1 Не. 12:23.

23а р. п. Брак,
сключвам брак —
Междуверски брак.

24а р. п. Ленив,
ленивост.

за Мене и да се вслушват в словата Ми, те ще ги бичуват чак до унищожението им.

26 И стана така, че аз, Нефи, „посветих Яков и Иосиф да бъдат свещеници и учители в земята на народа ми.

27 И стана така, че ние заживяхме щастливо.

28 И тридесет години се бяха изменили от времето, когато напуснахме Ерусалим.

29 И аз, Нефи, бях водил досега летописите на народа ми върху плочите, които бях направил.

30 И стана така, че Господ Бог ми каза: Направи „други плочи; и ти ще издълбаеш много неща върху тях, които са добри в очите Ми, за ползата на твоя народ.

31 Ето защо, аз, Нефи, за да се подчиня на заповедите Господни, отидох и направих „тези плочи, на които съм издълбал тези неща.

32 И аз издълбах това, което е угодно на Бога. И ако моят народ се радва на Божиите неща, те ще се радват също и на моите издълбавания, които са върху тези плочи.

33 И ако моят народ желае да се запознае с по-подробната част от историята на народа ми, те трябва да я потърсят на другите ми плочи.

34 И за мен е достатъчно да кажа, че четиридесет години бяха изменили и че ние вече бяхме имали войни и раздори с нашите братя.

ГЛАВА 6

Яков разказва юдейската история: Вавилонското пленничество и завръщането; служението и разпъването на Светия Израилев; помощта, получена от езичниците; юдейското възстановяване в последните дни, когато те са поварвали в Месията. Около 559–545 г. пр. Хр.

Словата на Яков, брата на Нефи, които той изрече на народа на Нефи.

2 Ето, възлюбени мои братя, аз, Яков, бидейки призован от Бога и поставен според изискванията на светия Му ред и бидейки посветен от брат ми, Нефи, на когото вие гледате като на „цар или закрилник, и от когото зависите за безопасността ви, ето, вие знаете, че аз съм ви казвал извънредно много неща.

3 При все това аз ви говоря отново, понеже желая благосъстоянието на душите ви. Да, моята загриженост за вас е голяма; и вие самите знаете, че тя винаги е била такава. Понеже аз съм ви увещавал с цялото си усърдие; и съм ви учил на словата на баща ми; и съм ви говорил за всички неща, които са написани от сътворението на света.

4 И сега, ето, аз бих желал да ви говоря за неща, които са и които ще дойдат; ето защо, ще ви прочета словата на „Исаия. И това са словата,

които брат ми е искал да ви кажа. И аз ви говоря за ваше добро, че да можете да се научите да познавате и славите името на Бога си.

5 И сега, словата, които ще прочета, са тези, които Исаия произнесе относно целия дом Израилев; затова те могат да бъдат оприличени на вас, защото вие сте от дома Израилев. И има много неща, които са били изречени от Исаия, които могат да бъдат оприличени на вас, защото вие сте от дома Израилев.

6 И сега, това са словата: “Така казва Господ Бог: Ето, аз ще простра ръката Си към езичниците и ще издигна ^бзнамето Си пред людете; и те ще донесат синовете ти на ръцете си, и дъщерите ти ще бъдат носени на раменете им.

7 И царе ще бъдат твои бащи-хранители и техните царици твои майки-кърмачки; ще ти се поклонят с лице до земята и ще лижат праха от нозете ти; и ти ще узнаеш, че аз съм Господ, защото не ще се посрамят тези, които ме ^ачакат.

8 И сега, аз, Яков, искам да поговоря нещо относно тези

слова. Защото ето, Господ ми е показал, че онези, които бяха в “Ерусалим, откъдето ние дойдохме, са били избити и ^ботведени в плен.

9 При все това Господ ми е показал, че те отново ще се ^авърнат. И Той ми е показал също, че Господ Бог, Светият Израилев, ще им се покаже в плътта; и след като им се покаже, те ще Го бичуват и ще Го ^бразпънат, според словата на ангела, който ми го каза.

10 И след като са вкоравили сърцата и вратовете си срещу Светия Израилев, ето, ^авъзмездията на Светия Израилев ще ги сполетят. И денят идва, когато те ще бъдат поразени и опечалени.

11 Затова след като бъдат разкарвани насам-натам, по-неже тъй казва ангелът, много ще пострадат в плътта, но не ще бъде допуснато да погинат поради молитвите на верните; те ще бъдат разпръснати и поразени, и мразени; въпреки всичко, Господ ще бъде милостив към тях, така че ^акогато стигнат до ^бзнанието за Изкупителя си, те ще бъдат отново ^асъбрани заедно в земите на тяхното наследство.

6а Исаия 49:22–23.

б р. п. Знаме.

7а Моисей 1:6;
У. и З. 133:45.

8а Ест. 2:6;
1 Не. 7:13;
2 Не. 25:10;
Омний 1:15;
Ел. 8:20–21.

б 4 Цар. 24:10–16;
25:1–12.

р. п. Израил —
Разпръсването
на Израил.

9а 1 Не. 10:3.
б 1 Не. 19:10, 13;
Мосия 3:9;
3 Не. 11:14–15.

р. п. Разпъване на
кръст.

10а Мат. 27:24–25.

11а 1 Не. 22:11–12;
2 Не. 9:2.

б Осия 3:5.

в р. п. Израил —
Събирането на
Израил.

12 И благословени са “езициниците, тези, за които пророкът е писал; защото ето, ако бъде тъй, че те се покаят и не се борят против Сион, и не се съюзят с онази голяма и ^бмерзка църква, те ще бъдат спасени; защото Господ Бог ще изпълни “заветите Си, които е сключил с чедата Си; и по тази причина пророкът е написал тези неща.

13 Затова тези, които се борят против Сион и заветния народ Господен, ще лижат праха от нозете им; и народът Господен не ще бъде “посрамен. Понеже народът Господен са тези, които Го ^бчакат; защото те още чакат пришествието на Месията.

14 И ето, според словата на пророка Месията ще дойде “повторно, за да ги възстанови; затова Той ще им се ^бяви в сила и голяма слава, до “унищожението на враговете им, когато дойде денят, когато те ще повярват в Него; и нито един не ще унищожи Той от вярващите в Него.

15 И тези, които не вярват в Него, ще бъдат “унищожени от ^богън и от буря, и от земетресения, и от кръвопролития, и от ^бмор, и от глад. И те

ще узнаят, че Господ е Бог, Светият Израилев.

16 “Защото може ли да се отнеме плячката от могъщия или ^бзаконните пленници избавени?

17 Но тъй казва Господ: Дори “пленените от могъщия ще бъдат отнети и плячката на страшния ще бъде избавена; защото ^бМогъщият Бог ще “избави заветния Си народ. Защото така казва Господ: Аз ще се възпротивя на тези, които се противят на теб;

18 и Аз ще нахраня тези, които те притесняват, със собствената им плът; и те ще бъдат опити със собствената им кръв като от сладко вино; и всяка плът ще узнае, че Аз, Господ, съм твой Спасител и твой “Изкупител, ^бМогъщият Яковов.

ГЛАВА 7

Исаия говори за Месията. Месията ще има езика на учените. Той ще подложи гърба си на удрящите Го. Той няма да бъде объркан. Сравни с Исаия, гл. 50. Около 559–545 г. пр. Хр.

Да, защото така казва Господ: Изоставил ли съм те или

12а 1 Не. 14:1–2;
2 Не. 10:9–10.
б р. п. Дявол —
Църквата на
дявола.
в р. п. Завет на
Авраам.
13а 3 Не. 22:4.
б Исаия 40:31;
1 Не. 21:23;
У. и З. 133:45.

14а Исаия 11:11;
2 Не. 25:17; 29:1.
б 2 Не. 3:5.
в 1 Не. 22:13–14.
15а 2 Не. 10:16; 28:15;
3 Не. 16:8.
р. п. Последните
дни.
б Яков 6:3.
в У. и З. 97:22–26.
16а Исаия 49:24–26.

б т. е. заветният
народ на Господа,
тъй както се казва в
стих 17.
17а 1 Не. 21:25.
б р. п. Иехова.
в 4 Цар. 17:39.
18а р. п. Изкупител.
б Бит. 49:24;
Исаия 60:16.

отхвърлил ли съм те навеки? Защото така казва Господ: Къде е разводното писмо на майка ти? На кого съм те оставил, или на кои от моите заимодавци съм те продал? Да, на кого съм те продал? Ето, поради вашите беззакония сте се „продали вие и заради вашите прегрешения е изоставена майка ви.

2 Затова, когато дойдох, нямаше никой; когато „повиках, да, нямаше кой да отговори. О, доме Израилев, скъсила ли се е изобщо ръката Ми, та да не може да изкупва повече, или аз нямам сила да избавям? Ето, със смърянето си пресушавам ^бморето, техните ^бреки превръщам в пустош и ^брибата им правя да се вмирихва, понеже водите са пресъхнали, и те умират от жажда.

3 аз обличам небесата с „мрак и слагам ^бвретище за тяхно покривало.

4 Господ Бог ми е дал „езика на учените, за да знам как да ти кажа слово на време, о, доме Израилев. Когато си уморен, Той бди от зори до зори. Той събужда ухото ми, за да чувам като учен.

5 Господ Бог е отворил „ухото ми и аз не се разбунтувах, нито се отвърнах назад.

6 Гърба си предложих на „удрящия и бузите си на тези,

които скубеха космите ми. Лицето си не скрих от срам и заплювания.

7 Понеже Господ Бог ще ми помогне, ето защо, аз не ще бъда объркан. Затова съм втвърдил лицето си като кремък и знам, че не ще бъда посрамен.

8 И Господ е близо, и Той ме оправдава. Кой ще спори с мене? Нека застанем заедно. Кой е мой противник? Нека се приближи до мене и аз ще го поразя със силата на устата си.

9 Защото Господ Бог ще ми помогне. И всички онези, които ще ме ^босъждат, ето, всички те ще овехтеят като дреха и молец ще ги изяде.

10 Кой е измежду вас, който се бои от Господа, който се подчинява на „гласа на Неговия слуга, който ходи в мрак и няма светлина?

11 Ето, всички вие, които разпалвате огън, които заобикаляте себе си с главни, ходете в светлината на „огъня си и сред главните, които сте разпалили. Това е, което ще имате от ръката ми — в скръб ще легнете.

ГЛАВА 8

В последните дни Господ ще утеша Сион и ще събере Израил.

7 *1а* р. п. Вероотстъпничество.

2*а* Притчи 1:24–25;
Исаия 65:12;
Алма 5:37.
б Изход 14:21;

Псалми 106:9;
У. и З. 133:68–69.
в Исус Н. 3:15–16.
г Изход 7:21.
3а Изход 10:21.
б Откр. 6:12.

4*а* Лука 2:46–47.
5*а* У. и З. 58:1.
6*а* Мат. 27:26; 2 Не. 9:5.
9*а* Римл. 8:31.
10*а* У. и З. 1:38.
11*а* Съд. 17:6.

Изкупените ще дойдат в Сион сред голяма радост. Сравни с Исаия, гл. 51 и 52:1–2. Около 559–545 г. пр. Хр.

Вслушайте се в Мене, вие, които следвате праведността. Погледнете “канарата, от която сте отсечени, и в дупката на ямата, от която сте изкопани.

2 Погледнете на Авраама, вашия “баща, и на ^бСара, тази, която ви е родила; защото Аз повиках него единствения и го благослових.

3 Защото Господ ще утеши “Сион, Той ще утеши всичките му запустели места и ще направи ^бпустошта му като Едем, и пустинята му като Господната градина. Веселие и радост ще се намери в него, славословие и глас на мелодичност.

4 Вслушайте се в Мене, люде Мои; и дай ухо, народе Мой, защото “закон ще излезе от Мене и Аз ще сторя правосъдието Ми да остане за ^бсветлина на народа.

5 Моята праведност е близка; Моето “спасение се е явило и Моята ръка ще съди людете. ^бОстровите ще Ме чакат и на ръката Ми ще се уповават.

6 Повдигнете очите си към небесата и погледнете към земята отдолу; защото “небесата ще ^бизчезнат като дим и земята ще “овехтее като дреха; и тези, които живеят на нея, подобно ще измрат. Но Моето спасение ще пребъде навеки и праведността Ми няма да се отмени.

7 Вслушайте се в Мене, вие, които познавате праведността, народът, в чието сърце съм написал Моя закон, не се “бойте от укора на човеците, нито се страхувайте от хулите им.

8 Защото молец ще ги изяде като дреха и червей ще ги прояде като вълна. Но праведността Ми ще пребъде навеки и спасението Ми от поколение на поколение.

9 Събуди се, събуди се! Облечи се в “сила, о, ръко Господна; събуди се както в древните дни. Не си ли ти тази, която си съсякла Раава и която рани змея?

10 Не си ли ти, която си изсушила морето, водите на голямата бездна; която направи дълбочините морски “път, за да преминат изкупените?

11 Ето защо, “изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат с ^бпеене в Сион; и

8 1а р. п. Канара.

2а Бит. 17:1–8;
У. и З. 132:49.

б Бит. 24:36.

3а р. п. Сион.

б Исаия 35:1–2, 6–7.

4а или учение,
доктрина.

Исаия 2:3.

р. п. Евангелие.

б р. п. Светлина,
светлината на
Христос.

5а р. п. Спасение.

б 2 Не. 10:20.

6а 2 Пет. 3:10.

б евр ще бъдат
разпръснати.

Псалми 102:25–27.

в евр ще западне.

7а Псалми 56:4,
11; У. и З. 122:9.

9а У. и З. 113:7–8.

10а Исаия 35:8.

11а р. п. Изкупвам,
изкупен,
изкупление.

б Исаия 35:10.

вечна радост и святост ще бъде на главите им; и те ще придобият веселие и радост; скръбта и ^ооплакването ще побегнат.

12 “Аз съм този, да, Аз съм този, Който те утешава. Ето, кой си ти, та се ^ббоиш от човека, който ще умре, и от сина на човешки, който ще бъде сторен на ^отрева?

13 И “забравяш Господа, твоя Създател, Който е разпрострял небесата и положил основите на земята, и си се боял непрестанно всеки ден от яростта на притеснителя, като че той се приготвяше да те унищожи? И къде е яростта на притеснителя?

14 Изгнанието на пленника се ускорява, че да може той да бъде развързан и да не умре в ямата, нито да се лиши от хляб.

15 Но Аз съм Господ, Бог твой, чиито ^овълни реват, Господ на Силите е името Ми.

16 И Аз съм вложил словата си в устата ти и съм те покрил със сянката на ръката Си, за да устроя небесата и поставя основите на земята, и да кажа на Сион: Ето, ти си Мой ^онарод.

17 Събуди се, събуди се, стани, о, Ерусалиме, който си изпил от ръката на Господа ^очашата на ^бяростта Му — ти

си изпил утайките от чашата на трепетното пресушаване.

18 И няма кой да го води измежду всички синове от него родени, и няма кой за ръка да го вземе измежду всички синове от него отхранени.

19 Тези двама ^осинове са дошли при тебе, кой ще те съжали, твоето опустошение и унищожение, и глад, и меч, и чрез кого ще те утеша?

20 Синовете ти са припаднали, освен тези двама; те лежат по всички кръстопътища; като див бик в мрежа те са пълни с яростта Господна, с укора на твоя Бог.

21 Прочее, слушай сега това ти, страдащият и ^оопитият, но не от вино:

22 Така казва твоят Господ, Господът и Богът твой “защитава делото на Своя народ; ето, Аз съм взел от ръката ти трепетната чаша, утайките в чашата на Моята ярост; ти няма повече да я пиеш отново.

23 Но ^още я сложа в ръката на онези, които те оскърбяват; които са казали на душата ти: Падни ничком, та да минем отгоре — и ти си прострял тялото си като земя и като път за тези, които минаха отгоре.

24 “Събуди се, събуди се, облечи се в ^бсилата си, о, ^оСионе; облечи хубавите си одежди,

11в Откр. 21:4.

12а У. и З. 133:47; 136:22.

б Ерем. 1:8.

в Исаия 40:6–8;

1 Пет. 1:24.

13а Ерем. 23:27.

15а 1 Не. 4:2.

16а 2 Не. 3:9; 29:14.

17а Исаия 29:9;

Ерем. 25:15.

б Лука 21:24.

19а Откр. 11:3.

21а 2 Не. 27:4.

22а Ерем. 50:34.

23а Зах. 12:9.

24а Исаия 52:1–2.

б У. и З. 113:7–8.

в р. п. Сион.

о, Ерусалиме, свети граде; защото отсега нататък няма да влязат повече в тебе необрязаните и нечистите.

25 Отърси се от праха; „стани, седни, о, Ерусалиме; освободи се от ^бвръзките по врата ти, о, пленена дъщеря сионова.

ГЛАВА 9

Юдеите ще бъдат събрани във всички техни земи на обета. Единението откупува човека от падението. Телата на умрелите ще излязат от гроба, а техните духове — от пъкълa и от рая. Те ще бъдат съдени. Единението спасява от смъртта, от пъкълa, от дявола и от безкрайно мъчение. Праведните ще бъдат спасени в царството Божие. Посочени са наказания за греховете. Светият Израилев е пазачът на портата. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, мои възлюбени братя, аз съм ви прочел тези неща, за да знаете относно „заветите Господни, които Той е сключил с целия дом Израилев;

2 че Той е говорил на юдеите чрез устата на светите Си пророци, тъкмо от началото на времената, от поколение

на поколение, докато дойде времето, когато те ще бъдат ^авъзстановени в истинската църква и в стадото Божие; когато ще бъдат ^бсъбрани и отведени в ^вземите на тяхното наследство и ще бъдат установени във всичките техни земи на обета.

3 Ето, мои възлюбени братя, аз ви казвам тези неща, за да може да се радвате и да ^ввдигнете главите си навеки поради благословиите, които Господ Бог ще въздаде на децата ви.

4 Защото аз знам, че мнозина от вас са се стремили много да узнаят за идните дела; затова аз мисля, че вие знаете, че нашата плът ще трябва да изчезне и да умре; въпреки това, ние в ^ателата си ще видим Бога.

5 Да, аз знам, че вие знаете, че в тяло ще се покаже Той на онези, които са в Ерусалим, откъдето ние дойдохме, защото е по-добре да бъде сред тях; защото подобава на Великия ^аТворец да допусне самият Той да стане подвластен на човека в плътта и да умре за ^бвсички човеци, за да могат всички човеци да станат Негови подвластни.

24г Иоил 3:17.

25а т. е. надигни се от прахта и седни с достойнство, бидейки най-последен изкупен.

б У. и З. 113:9–10.

9 1а р. п. Завет на Авраам.

2а 2 Не. 6:11.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

б р. п. Израил — Събирането на Израил.

в 2 Не. 10:7–8.

р. п. Обетована земя.

3а П. Дж. С., Псалми

24:7–10.

4а Иов 19:26;
Алма 11:41–45; 42:23;
Ел. 14:15;
Морм. 9:13.

5а р. п. Сътворявам, сътворение.

б Иоана 12:32;

2 Не. 26:24;

3 Не. 27:14–15.

6 Защото, както смъртта е дошла за всички човеци, за да изпълни милостивия „план на Великия Творец, така трябва да има сила за ^бвъзкресение; и възкресението трябва да дойде за човека по причина на ^ападението; и падението дойде по причина на прегрешение; и понеже човекът падна, те бяха ^вотхвърлени от присъствието Господне.

7 Затова нужно е да има „безпределно ^бединение и ако единението не бъде безпределно, това тление не ще може да се облече в нетление. Затова ^апървото възмездие, което сполетя човека, би трябвало да ^впродължи безкрайно. И ако бе тъй, тази плът би трябвало да се върне в майката земя, за да изгние и се разпадне, за да не се вдигне повече.

8 О, „мъдрост Божия, о, ^бмилост и ^аблагодат Божии! Защото ето, ако ^вплътта не трябваше повече да се вдигне, нашите духове трябваше да станат подвластни на онзи ангел, който ^аотпадна от

присъствието на Вечния Бог и стана ^адявол, за да не се вдигнат повече.

9 И духовете ни щяха да станат като него, а ние — дяволи, ^аангели на един дявол, за да бъдем ^ботделени от присъствието на Бога си и за да останем с бащата на ^алъжите, в окаяност като самия него; да, като онова същество, което ^визмами първите ни родители, което се ^апреобразява едва ли не в ^аангел на светлината и което подтиква чедата човешки към ^{*}тайни заговори за убийства и всякакъв вид тайни дела на мрака.

10 О, колко велика е добрината на нашия Бог, Който приготвя път за бягството ни от хватката на това ужасно чудовище; да, това чудовище ^асмъртта и ^бпъкълът, както аз наричам смъртта на тялото, а също и смъртта на духа.

11 И поради начина на ^аизбавлението на Бога наш, Светия Израилев, тази ^бсмърт, за която съм говорил, която е телесната, ще предаде нейните мъртви; която смърт е гробът.

6а р. п. План за изкупление.
б р. п. Възкресение.
в р. п. Падението на Адам и Ева.
г 2 Не. 2:5.
7а Алма 34:10.
б р. п. Единение, извършвам единение.
в Мосия 16:4–5; Алма 42:6, 9, 14.
г Мосия 15:19.
8а Иов 12:13; Авр. 3:21.

р. п. Мъдрост.
б р. п. Милостив, милост.
в р. п. Благодат.
г У. и З. 93:33–34.
д Исаия 14:12; 2 Не. 2:17–18; Моисей 4:3–4; Авр. 3:27–28.
е р. п. Дявол.
9а Яков 3:11; Алма 5:25, 39.
б Откр. 12:7–9.
в р. п. Лъжа.

г Бит. 3:1–13; Мосия 16:3; Моисей 4:5–19.
д 2 Кор. 11:14; Алма 30:53.
е У. и З. 129:8.
ж р. п. Тайни заговори.
10а Мосия 16:7–8; Алма 42:6–15.
б р. п. Пъкъл.
11а р. п. Избавител.
б р. п. Смърт, физическа.

12 И тази "смърт, за която съм говорил, която е духовната смърт, ще предаде нейните мъртви, която духовна смърт е ^бпъкълът; защото смъртта и пъкълът трябва да предадат техните мъртви и пъкълът трябва да предаде пленените си духове и гробът трябва да предаде неговите пленени тела и телата и ^адуховете на човеците ще бъдат ^ввъзстановени един на друг, и това е чрез силата на възкресението на Светия Израилев.

13 О, колко велик е ^апланът на нашия Бог! Защото, от друга страна, ^браят Божий трябва да предаде духовете на праведните и гробът да предаде телата на праведните; и духът, и тялото са си ^авъзстановени отново, и всички човеци ще станат нетленни и ^вбезсмъртни, и те са живи души, имащи ^асъвършено ^азнание като нас в плътта, с изключение на това, че знанието ни ще бъде съвършено.

14 Затова ние ще имаме съвършено ^азнание за цялата си ^бвина, и нечистотата ни, и

^аголотата ни; и праведните ще имат съвършено знание за тяхната радост и тяхната ^вправедност, бидейки ^аоблечени в ^ачистота, да, тъкмо с ^жробата на праведността.

15 И ще стане така, че когато всички човеци ще са преминали от тази първа смърт в живот дотолкова, че ще станали безсмъртни, те ще трябва да се явят пред ^асъдийския престол на Светия Израилев; и тогава идва ^бсъдът, и те ще бъдат съдени според светия съд Божий.

16 И това е сигурно, тъй както жив е Господ, защото Господ Бог го е казал и това е Неговото вечно ^аслово, което не може да ^бпремине, че онези, които са праведни, ще бъдат все още праведни и тези, които са ^анечисти, ще бъдат все още ^внечисти; защото онези, които са нечисти, са ^адяволът и ангелите му; и те ще отидат във ^авечния огън, приготвен за тях; и тяхното мъчение е като ^жезеро от огън и жупел, чийто пламък се възнася во веки веков и няма край.

12а р. п. Смърт, духовна.
 б У. и З. 76:81–85.
 в р. п. Дух.
 г р. п. Възкресение.
 13а р. п. План за изкупление.
 б У. и З. 138:14–19.
 р. п. Рай.
 в Алма 11:43.
 г р. п. Безсмъртен, безсмъртие.
 д р. п. Съвършен.
 е У. и З. 130:18–19.

14а Мосия 3:25;
 Алма 5:18.
 б р. п. Вина.
 в Морм. 9:5.
 г р. п. Праведен, праведност.
 д Притчи 31:25.
 е р. п. Чист, чистота.
 ж У. и З. 109:76.
 15а р. п. Съд, последният.
 б Псалми 19:9;
 2 Не. 30:9.
 16а 3 Цар. 8:56;

У. и З. 1:38;
 Моисей 1:4.
 б У. и З. 56:11.
 в р. п. Нечистотия.
 г 1 Не. 15:33–35;
 Алма 7:21;
 Морм. 9:14;
 У. и З. 88:35.
 д р. п. Дявол.
 е Мосия 27:28.
 ж Откр. 21:8;
 2 Не. 28:23;
 У. и З. 63:17.

17 О, величие и ^аправосъдие на Бога наш! Защото Той изпълнява всичките Си слова; и те са излезли от устата Му, и законът Му трябва да бъде изпълнен.

18 Но ето, праведните, ^асветиите на Светия Израилев, тези, които са повярвали в Светия Израилев, тези, които са устояли на ^бкръстовете на света и са презрели неговия срам, те ще ^анаследят царството Божие, което беше приготвено за тях ^оот основаването на света, и тяхната радост ще бъде пълна ^анавек.

19 О, величие на милостта на Бога наш, Светия Израилев! Защото Той ^аизбави светиите си от онова ^бужасно чудовище дявола, и от смъртта и ^апъкъла, и от онова езеро от огън и жупел, което е безкрайно мъчение.

20 О, колко велика е ^асветостта на Бога Наш! Защото Той ^бзнае всички неща, и няма нищо, което Той да не знае.

21 И Той идва в света, за да ^аспаси всички човеци, ако те се вслушат в гласа Му; защото ето, Той изстрадва болките

на всички човеци, да, ^бболките на всяко живо създание, и мъже, и жени, и деца, които принадлежат към семейството на ^аАдам.

22 И Той изстрадва това, за да може възкресението да споходи всички човеци, че всички да могат да застанат пред Него във великия и съден ден.

23 И Той заповядва на всички човеци да се ^апокаят и да бъдат ^бкръстени в Негово име, имащи съвършена вяра в Светия Израилев, или те не могат да бъдат спасени в царството Божие.

24 И ако не се покаят и не повярват в Неговото ^аиме, и не се кръстят в Негово име, и не ^бустоят до края, те ще бъдат ^оосъдени; защото Господ Бог, Светият Израилев го е казал.

25 Затова Той е дал ^азакон; и там, където ^бняма даден закон, няма наказание; и там, където няма наказание, няма осъждане; и там, където няма осъждане, милостите на Светия Израилев имат право над тях заради единението; защото те са избавени чрез Неговата сила.

17а р. п. Правосъдие.

18а р. п. Светец.

б Лука 14:27.

в У. и З. 45:58; 84:38.

г р. п. Възвисяване.

д Алма 13:3.

е р. п. Вечен живот.

19а У. и З. 108:8.

б 1 Не. 15:35.

в р. п. Пъкъл.

20а р. п. Светост.

б Алма 26:35;

У. и З. 38:2.

21а р. п. Спасение.

б У. и З. 18:11; 19:18.

в р. п. Адам.

23а р. п. Покаявам се, покаяние.

б р. п. Кръщение, кръщавам.

24а р. п. Исус Христос — Да вземем върху нас името на Исус Христос.

б р. п. Устоявам.

в р. п. Осъждане.

25а Яков. 4:17.

р. п. Закон.

б Римл. 4:15;

2 Не. 2:13;

Алма 42:12–24.

р. п. Отговарям, отговорен, отговорност.

26 Защото „единението задоволява изискванията на правосъдието Му за всички онези, на които „законът не е даден, така че те са избавени от онова ужасно чудовище смъртта, и пъкъла, и дявола, и езерото от огън и жупел, което е безкрайно мъчение; и те са възстановени на този Бог, Който им даде дихание и Който е Светият Израилев.

27 Но горко на оногова, на когото „законът е даден, да, който има всичките заповеди Божии като нас и който ги прегрешава, и който прахосва дните на своето изпитание, защото ужасно е неговото положение.

28 О, този хитър „план на лукавия! О, суетност, слабост и безумие човешки! Когато са „учени, те мислят, че са „мъдри, и не се вслушват в съвета Божий, защото го оставят настрана, въобразявайки си, че знаят от самите себе си; затова тяхната мъдрост е безумие и не им служи за нищо. И те ще погинат.

29 Но да си учен е добре, ако

те се „вслушват в съветите Божии.

30 Но горко на „богатите, които са богати със светски неща. Понеже са богати, те презират бедните и преследват кротките, и техните сърца са в съкровищата им; затова тяхното съкровище е техният бог. И ето, тяхното съкровище също ще погине с тях.

31 И горко на глухите, които не искат да „чуят, защото те ще погинат.

32 Горко на слепите, които не искат да видят, защото те също ще погинат.

33 Горко на необрязаните по сърце, защото познанието за беззаконията им ще ги порази в последния ден.

34 Горко на „лъжеца, защото той ще бъде хвърлен в пъкъла.

35 Горко на убиеца, който съзнателно „убива, защото той ще умре.

36 Горко на онези, които вършат „блудства, защото те ще бъдат хвърлени в пъкъла.

37 Да, горко на онези, които се „покланят на идоли,

26a 2 Не. 2:10;
Алма 34:15–16.
р. п. Единение,
извършвам
единение.
б р. п. Правосъдие.
в Мосия 15:24;
У. и З. 137:7.
г Мосия 3:11.
д Бит. 2:7;
У. и З. 93:33;
Авр. 5:7.
27a Лука 12:47–48.
28a Алма 28:13.
б р. п. Суетен,
суета.

в Лука 16:15;
2 Не. 26:20; 28:4, 15.
г Притчи 14:6;
Ерем. 8:8–9;
Римл. 1:22.
р. п. Гордост;
Мъдрост.
д Алма 37:12.
р. п. Съвет.
29a 2 Не. 28:26.
б Яков 4:10.
30a Лука 12:34;
1 Тим. 6:10;
У. и З. 56:16.
б р. п. Беден.
31a Езек. 33:30–33;

Мат. 11:15;
Мосия 26:28;
У. и З. 1:2, 11, 14;
Моисей 6:27.
34a Притчи 19:9.
р. п. Честен,
честност; Лъжа.
б р. п. Пъкъл.
35a Изход 20:13;
Мосия 13:21.
б р. п. Смъртно
наказание.
36a 3 Не. 12:27–29.
р. п. Целомъдрие.
37a р. п. Идолопокло-
ничество.

защото дяволът на всички дяволи им се наслаждава.

38 И накрая, горко на всички онези, които умират в греховете си, защото те ще се “върнат при Бога, ще видят лицето Му и ще останат в греховете си.

39 О, мои възлюбени братя, помнете ужаса на прегрешаването срещу този Свят Бог и също ужаса на отдаването на изкушенията на “лукавия. Помнете, да бъдете с ^бплътски помисли е ^ссмърт, а да бъдете с духовни помисли е ^жживот ^ввечен.

40 О, мои възлюбени братя, дайте ухо на словата ми. Помнете величието на Светия Израилев. Не казвайте, че съм говорил тежки неща срещу вас; защото ако го сторите, ще похулите “истината; защото аз съм говорил словата на вашия Създател. Аз знам, че словата на истината са ^бтежки срещу всички нечисто; но праведните не се боят от тях, защото те обичат истината и са непоклатими.

41 О, тогава, мои възлюбени братя, “елате при Господа, Светия. Спомнете си, че Неговите пътеки са праведни. Ето, ^бпътят за човека е “тесен, но

той върви право пред него и пазачът на ‘портата е Светият Израилев; и Той не държи никакъв слуга там; и няма никакъв друг път, освен този през портата; защото Той не може да бъде измамен, защото Господ Бог е Неговото име.

42 И който чука, на него Той ще отвори; и ^ммъдрите, и учените, и тези, които са богати и са се ^ввъзгордели поради учеността си, и мъдростта си, и богатствата си, да, това са тези, които Той ненавижда; и ако те не отхвърлят тези неща и не се сметнат за ^ббезумци пред Бога, и не слязат в дълбините на ‘смирението, Той не ще им отвори.

43 Но нещата на мъдрия и разумния ще бъдат “скрити навеки от тях, да, това щастие, което е приготвено за светиите.

44 О, мои възлюбени братя, помнете словата ми. Ето, аз свалям дрехите си и ги изгървам пред вас; аз моля Бога на моето спасение, та да ме погледне Той с “всевиждащото Си око; защото вие ще знаете в последния ден, когато всички човеци ще бъдат съдени за делата си, че Богът Израилев засвидетелства, че

38а Алма 40:11, 13.
39а 2 Не. 28:20–22; 32:8;
Мосия 2:32; 4:14;
Алма 30:53.
б Римл. 8:6.
р. п. Плътско.
в р. п. Смърт,
духовна.
г Притчи 11:19.
д р. п. Вечен живот.
40а р. п. Истина.

б 1 Не. 16:2;
2 Не. 28:28; 33:5.
41а 1 Не. 6:4;
Яков 1:7;
Омний 1:26;
Мор. 10:30–32.
б 2 Не. 31:17–21;
Алма 37:46;
У. и З. 132:22, 25.
в Лука 13:24;
2 Не. 33:9;

Ел. 3:29–30.
г 2 Не. 31:9, 17–18;
3 Не. 14:13–14;
У. и З. 43:7; 137:2.
42а Мат. 11:25.
б р. п. Гордост.
в 1 Кор. 3:18–21.
г р. п. Смирен,
смирение.
43а 1 Кор. 2:9–16.
44а Яков 2:10.

аз ^боттърсих вашите беззакония от моята душа и че стоя сияещ пред Него и съм ^апречистен от вашата кръв.

45 О, мои възлюбени братя, отвърнете се от греховете си; оттърсете се от ^вверигите на онзи, който ви върза здраво; елате при този Бог, Който е ^бканарата на спасението ви.

46 Пригответе душите си за онзи славен ден, когато ще бъде раздадено ^аправосъдие на праведните, тъкмо на ^бсъдния ден, че да не се свивате в ужасен страх; че да не можете да си спомните вашата ужасна ^ввина в подробности и не бъдете заставени да възкликнете: Свети, свети са Твоите възмездия, о, Господи, Боже ^вВсемогъщи, но аз знам своята вина; аз прегреших закона Ти и прегрешенията ми са мои; и дяволът ме придоби, и аз съм плячка на неговата ужасна окаяност.

47 Но ето, братя мои, нужно ли е да ви събудя за ужасната действителност на тези неща? Щях ли да терзая душите ви, ако помислите ви бяха чисти? Щях ли да бъда ясен за вас според яснотата на истината, ако вие бяхте освободени от грях?

48 Ето, ако вие бяхте свети, аз щях да ви говоря за святост;

но тъй като вие не сте свети и гледате на мене като на учител, нужно е, дори е необходимо, да ви ^анауча за последствията от ^бгреха.

49 Ето, душата ми се отвращава от греха и сърцето ми се наслаждава на праведността; и аз ще ^аславя светото име на моя Бог.

50 Елате, братя мои, всеки един, който жадува, елате при ^вводите; и този, който няма пари, нека дойде и яде; да, елате да купите вино и мляко без ^бпари и без цена.

51 Затова не харчете пари за онова, което няма стойност, нито ^атруда си за онова, което не може да удовлетвори. Вслушайте се в мене внимателно и помнете словата, които съм казал; и елате при Светия Израилев и ^бугощавайте се с онова, което не погива, нито пък може да бъде тленно и нека душата ви се наслаждава на изобилие.

52 Ето, мои възлюбени братя, помнете словата на вашия Бог, молете Му се непрестанно през деня и въздавайте ^аблагодарност на святото Му име през нощта. Нека сърцата ви да ликуват.

53 И ето, колко велики са ^азаветите Господни, и колко велики са Неговите благово-

44б Яков 1:19.

в Яков 2:2; Мосия 2:28.

45а 2 Не. 28:22;

Алма 36:18.

б р. п. Канара.

46а р. п. Правосъдие.

б р. п. Съд,
последният.

в Мосия 3:25.

г 1 Не. 1:14;

Моисей 2:1.

48а Алма 37:32.

б р. п. Грях.

49а 1 Не. 18:16.

50а р. п. Жива вода.

б Алма 42:27.

51а Исаия 55:1–2.

б 2 Не. 31:20; 32:3;

3 Не. 12:6.

52а р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

53а р. п. Завет.

ления към чедата човешки; и заради Неговото величие и Неговата благодат и ^бмилост Той ни е обещал, че нашето потомство не ще бъде напълно унищожено според плътта, но че Той ще ги запази; и в бъдещи поколения те ще станат праведен ^аклон от дома Израилев.

54 И сега, братя мои, бих ви говорил още; но утре ще ви изявя останалата част от словата ми. Амин.

ГЛАВА 10

Юдеите ще разпънат техния Бог. Те ще бъдат разпръснати, докато не започнат да вярват в Него. Америка ще бъде земя на свободата, където никакъв цар не ще управлява. Помирете се с Бога и спечелете спасение чрез Неговата благодат. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, аз, Яков, ви говоря отново, възлюбени мои братя, за този праведен ^аклон, за който съм говорил.

2 Защото ето, ^аобещанията, които сме получили, са обещания за нас според плътта; затова, както ми е било показано, много от нашите деца

ще погинат в плътта поради неверие, при все това, Бог ще бъде милостив към мнозина; и децата ни ще бъдат възстановени, за да могат да стигнат до това, което ще им даде истинско знание за техния Изкупител.

3 Затова, както ви казах, полезно е, дори необходимо, Христос (защото ^аангелът ми каза снощи, че това ще е името Му), да ^бдойде сред юдеите, сред онези, които са по-нечестивата част на света; и те ще Го ^аразпънат, защото така подобава на нашия Бог; и няма друг народ на земята, който би ^аразпънал своя ^бБог.

4 Защото, ако великите ^ачудеса бяха направени сред други народи, те биха се покаяли и познали, че Той е техният Бог.

5 Но поради ^асвещенически лукавства и беззакония, тези в Ерусалим ще вкоравяват вратовете си срещу Него, за да бъде Той разпънат.

6 Затова, поради техните беззакония ще ги връхлетят унищожения, глад, чума и кръвопролития; и онези, които не бъдат унищожени, ще бъдат ^аразпръснати между всички народи.

53б р. п. Милостив, милост.

в р. п. Лозето на Господа.

10 1а 1 Не. 15:12–16;
2 Не. 3:5;
Яков 5:43–45.

2а 1 Не. 22:8;

3 Не. 5:21–26; 21:4–7.

3а 2 Не. 25:19;

Яков 7:5;
Мор. 7:22.

б р. п. Исус Христос—
Пророчества за
раждането и
смъртта на Исус
Христос.

в 1 Не. 11:33;

Мосия 3:9;

У. и З. 45:52–53.

г Лука 23:20–24.

д 1 Не. 19:10.

4а р. п. Чудо.

5а Лука 22:2.

р. п. Священническо
лукавство.

6а 1 Не. 19:13–14.

р. п. Израил—
Разпръсването на
Израил.

7 Но ето, така казва “Господ Бог: ^бКогато дойде денят те да повярват в Мене, че Аз съм Христос, тогава съм сключил завет с бащите им, че те на земята ще бъдат възстановени в плътта, в земите на тяхното наследство.

8 И ще стане така, че те ще бъдат ^асъбрани от дългото им разпръсване, от ^бостровите в морето, и от четирите краища на земята; и народите на езичниците ще бъдат велики в очите Ми, казва Бог, в ^вдовеждането им в земите на тяхното наследство.

9 ^аИ царете на езичниците ще станат техни бащи-хранители, а цариците ще им станат майки-кърмачки; защото ^бобещанията Господни към езичниците са велики, понеже Той го е казал и кой може да Му противоречи?

10 Но ето, тази земя, каза Бог, ще бъде земя на твоето наследство и ^аезичниците ще бъдат благословени на земята.

11 И тази земя ще бъде земя на ^асвобода за езичниците и няма да има никакви ^бцаре на земята, които ще се въздигат при езичниците.

12 И ще укрепя тази земя срещу всички други народи.

13 И този, който се ^абори срещу Сион, ще ^бпогине, казва Бог.

14 Понеже този, който въздигне цар срещу Мене, ще погине, защото Аз, Господ, ^аЦарят на Небесата, ще бъда техен цар, и Аз ще бъда навеки ^бсветлина на онези, които се вслушват в словата Ми.

15 Затова, поради тази причина, за да се изпълнят ^азаветите Ми, които съм сключил с чедата човешки, та да го направя, докато са в плътта, нужно е Аз да унищожа ^бтайните дела на ^вмрака, на убийствата и на мерзостите.

16 Затова този, който се бори срещу ^аСион — и юдеин, и езичник, и роб, и свободен, и мъж, и жена, ще погине; защото ^бте са тези, които са блудницата на цялата земя; защото ^вонези, които ^гне са за Мене, са ^дсрещу Мене, казва Нашият Бог.

17 Защото Аз ще ^аизпълня обещанията си, които съм направил на чедата човешки, което Аз ще сторя докато са в плътта.

7а р. п. Господ.
 б 2 Не. 25:16–17.
 8а р. п. Израил —
 Събирането на
 Израил.
 б 1 Не. 22:4;
 2 Не. 10:20–22;
 У. и З. 133:8.
 в 1 Не. 22:8.
 9а Исаия 49:22–23.
 б 1 Не. 22:8–9;
 У. и З. 3:19–20.
 10а 2 Не. 6:12.

11а р. п. Свободен,
 свобода.
 б Мосия 29:31–32.
 13а 1 Не. 22:14, 19.
 б Исаия 60:12.
 14а Алма 5:50;
 У. и З. 38:21–22;
 128:22–23;
 Моисей 7:53.
 б р. п. Светлина,
 светлината на
 Христос.
 15а р. п. Завет.

б Ел. 3:23.
 р. п. Тайни заговори.
 в р. п. Тъмнина,
 духовна.
 16а р. п. Сион.
 б 1 Не. 13:4–5.
 в 1 Не. 14:10.
 з 1 Не. 22:13–23;
 2 Не. 28:15–32;
 3 Не. 16:8–15;
 Етер 2:9.
 д Мат. 12:30.
 17а У. и З. 1:38.

18 Затова, мои възлюбени братя, така казва Нашият Бог: Аз ще измъчвам потомството ти чрез ръката на езичниците; при все това, Аз ще смекча сърцата на ^аезичниците, та те да бъдат като бащи за тях; затова езичниците ще бъдат ^бблагословени и ^впричислени сред дома Израилев.

19 Затова Аз ще ^апосветя тази земя на потомството ти и на онези, които ще бъдат причислени към потомството ти навеки за земята на тяхното наследство; защото това Ми е отбрана земя, казва Бог, най-отбрана от всички други, ето защо, Аз ще искам всички човеци, които живеят на нея, да се покланят на Мене, казва Бог.

20 И сега, мои възлюбени братя, виждайки, че нашият милостив Бог ни е дал толкова голямо знание относно тези неща, нека си спомним за Него и да отстраним греховете си, и да не свеждаме главите си, защото ние не сме отхвърлени; при все това ние бяхме ^аизгонени от земята на нашето наследство, но бяхме заведени в една ^бпо-добра земя, понеже Господ превърна морето в наша ^впътека и сме на ^гостров в морето.

21 Но велики са обещанията Господни за онези, които са на ^аостровите в морето; затова тъй като се казва острови, трябва да има и други освен този, и те също са населени от наши братя.

22 Защото ето, Господ Бог е ^аизвеждал от време на време люде от дома Израилев според волята и желанието Си. И сега, ето, Господ помни всички онези, които са били отчупени, ето защо, Той помни и нас.

23 Прочее, развеселете сърцата си и помнете, че сте ^асвободни да ^бпостъпвате сами за себе си — да ^визберете пътя на вечната смърт или пътя на вечния живот.

24 Затова, мои възлюбени братя, помирете се с волята Божия, а не с волята на дявола и на плътта; и помнете, след като сте помирени с Бога, че това, че сте ^аспасени, е само в и чрез ^бблагодатта Божия.

25 Затова дано Бог ви вдигне от смъртта чрез силата на възкресението, както и от вечната смърт чрез силата на ^аединението, за да бъдете приети във вечното Божие царство и да Го възхваляте чрез божествената благодат. Амин.

18а Лука 13:28–30;
У. и З. 45:7–30.

б Ефес. 3:6.

в Гал. 3:7, 29;

1 Не. 14:1–2;

3 Не. 16:13;

21:6, 22; 30:2;

Авр. 2:9–11.

19а 2 Не. 3:2.

20а 1 Не. 2:1–4.

б 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована

земя.

в 1 Не. 18:5–23.

г Исаия 11:10–12.

21а 1 Не. 19:15–16;

22:4.

22а 1 Не. 22:4.

23а р. п. Свобода на
избор.

б 2 Не. 2:16.

в Втор. 30:19.

24а р. п. Спасение.

б р. п. Благодат.

25а р. п. Единение,
извършвам
единение.

ГЛАВА 11

Яков вижда своя Изкупител. Законът на Моисей символизира Христа и доказва, че Той ще дойде. Около 559–545 г. пр. Хр.

И СЕГА, “Яков каза още много неща на моя народ по онова време; при все това, само тези неща сторих аз да бъдат ^бзаписани, защото нещата, които съм записал, са достатъчни за мен.

2 И сега, аз, Нефи, пиша още от словата на “Исаия, защото душата ми се наслаждава на неговите слова. Защото аз ще ги оприлича за народа ми и ще ги изпратя до всичките ми деца, защото той наистина видя моя ^бИзкупител, тъкмо както аз съм Го видял.

3 И брат ми, Яков, също Го е “видял, както аз съм Го видял; аз ще изпратя техните слова до децата ми, за да им докажа, че словата ми са истинни. Защото чрез словата на ^бтрима, е казал Бог, ще установя Аз Моето слово. При все това, Бог изпраща повече свидетели и доказва всичките Си слова.

4 Ето, душата ми се наслаждава да ^адоказва пред моя

народ истината за ^бпришествието на Христа; защото за тази цел е бил даден ^азаконът Моисеев; и всички неща, които са били давани на човек от Бога от началото на света, символизират Него.

5 И душата ми се наслаждава също на “заветите Господни, които Той е сключил с бащите ни; да, душата ми се наслаждава на благодатта Му, и на Неговото правосъдие, и сила, и на милостта на великия и вечен план на избавление от смъртта.

6 И душата ми се наслаждава да доказва пред моя народ, че ^аако Христос не дойде, всички човеци трябва да погинат.

7 Защото ако “няма Христос, няма Бог; и ако няма Бог, ние не сме, защото нямаше да има ^бсътворение. Но има Бог и Той е Христос, и Той идва в пълнотата на Неговото собствено време.

8 И сега, аз пиша някои от словата на Исаия, та който и да е от народа ми, който види тези слова, да развесели сърцето си и се радва за всички човеци. Това са сега словата и вие можете да ги оприличите за себе си и за всички други човеци.

11 1а 2 Не. 6:1–10.

б 2 Не. 31:1.

2а 3 Не. 23:1.

б р. п. Изкупител.

3а 2 Не. 2:3;

Яков 7:5.

б 2 Не. 27:12;

Етер 5:2–4;

У. и З. 5:11.

4а 2 Не. 31:2.

б Яков 4:5;

Яром 1:11;

Алма 25:15–16;

Етер 12:19.

в 2 Не. 5:10.

5а р. п. Завет на Авраам.

6а Мосия 3:15.

7а 2 Не. 2:13.

б р. п. Сътворявам, сътворение.

ГЛАВА 12

Исаия вижда храма от последните дни, събирането на Израил и хилядолетния съд и мир. Горделивите и нечестивите ще бъдат унижени при Второто пришествие. Сравни с Исаия, гл. 2. Около 559–545 г. пр. Хр.

Словото, което "Исаия, синът на Амос, ^бвидя относно Юда и Ерусалим.

2 И това ще стане в последните дни, когато ^апланината на ^бдома Господен ще бъде установена на върха на ^апланините, и ще се възвиси над хълмовете и всички народи ще се стекат там.

3 И много люде ще отидат и кажат: Елате, нека възлезем на планината Господна, в дома на Якововия Бог; и Той ще ни научи на пътищата Си, и ние ще ^аходим в пътеките Му; защото от Сион ще произлезе ^бзаконът и от Ерусалим словото Господне.

4 И Той ще ^асъди между народите и ще укори много люде: и те ще изковат от

мечовете си палешници на рала, и от копията си — сърпове; народ против народа не ще вдигне меч, нито ще се учат вече на война.

5 О, доме Яковов, ела и нека ходим в Господната светлина; да, елате, защото всички вие се ^аотклонихте, всеки един по своите нечестиви пътища.

6 Понеже, о, Господи, Ти си изоставил Своя народ, дома Яковов, защото те ^асе напълниха с обичаи от изтока, и се вслушват в предвещатели като ^бфилистимците, и се ^азабавляват с чедата на чужденци.

7 Земята им също е пълна със сребро и злато и съкровищата им нямат край; земята им е също пълна с коне и колесниците им са безброй.

8 Земята им е също пълна с ^аидоли; те се покланят на делото на собствените си ръце, това, което собствените им пръсти са направили.

9 И подлият човек ^ане се покланя, а големецът не се смирява, затова не му прощавай.

10 О, вие нечестивци, влезте

12 1а В глави 12–24 на 2 Не, Нефи цитира от пиринчените плочи глави 2–14 на Исаия; има някои разлики в текста, на които читателят трябва да обърне внимание.

б евр *khazah*, което значи "предвиждам". Това означава, че Исаия е получил

посланието чрез видение от Господа.

2а Иоил 3:17.

р. п. Сион.

б р. п. Храм, дом на Господа.

в У. и З. 49:25.

3а р. п. Ходя, ходя с Бога.

б евр учение, доктрина.

р. п. Евангелие.

4а 2 Не. 21:2–9.

5а 2 Не. 28:14;

Мосия 14:6;

Алма 5:37.

6а т. е. Бяха обсебени изцяло от чужди учения и вярвания. Псалми 106:35.

б р. п. Филлистимци.

в евр склучвам сделка, правя завет.

8а р. п. Идолопоклонничество.

9а т. е. на Бог;

вместо това той се покланя на идоли.

в канарата и “скрийте се в праха, защото страхът от Господа и славата на Неговото величие ще ви поразят.

11 И ще стане така, че надменните погледи човешки ще бъдат унижени, и високомерието на хората ще бъде снискано, и единствен Господ ще се възвиси в онзи ден.

12 Защото “денят на Господа на Силите идва скоро за всички народи, да, за всеки един; да, за горделиви и надменни и за всеки, който е високомерен, и той ще бъде унижен.

13 Да, денят Господен ще дойде за всички ливански кедри, защото те са високи и издигнати; и за всички васански дъбове.

14 И за всички високи планини, и за всички хълмове, и за всички народи, които са издигнати, и за всяко племе.

15 И за всяка висока кула, и за всяка укрепена стена.

16 И за всички кораби в “морето, и за всички тарсийски кораби, и за всички приятни картини.

17 И надменността човешка ще се сниши и високомерието на хората ще бъде унижено; и само Господ единствен ще се възвиси в “оня ден.

18 И идолите ще унищожи Той напълно.

19 И те ще влязат в дупките на канарите и в пещерите на земята, защото ще ги сполети страхът от Господа и славата на величието Му ще ги поразят, когато Той се вдигне да разтърси земята страхотно.

20 В оня ден човек ще “хвърли на къртиците и на прилепите идолите си от сребро и идолите си от злато, които е изработил за себе си, та да им се покланя.

21 За да отидат в пукнатините на канарите и по върховете на назъбени канари, защото ще ги споходи страхът от Господа и величието на славата Му ще ги поразят, когато Той се вдигне да разтърси земята страхотно.

22 Оставете се от “човека, чието дихание е в ноздрите му, защото в какво трябва да се зачита той?

ГЛАВА 13

Юда и Ерусалим ще бъдат наказани за тяхното неподчинение. Господ защитава и съди Своя народ. Дъщерите сионови са прокълнати и измъчвани заради

10а Алма 12:14.

12а р. п. Второ
пришествие на
Исус Христос.

б Мал. 4:1;
2 Не. 23:11;
У. и З. 64:24.

16а Гръцкият вариант
(Септагинта)
съдържа фраза,

която липсва в
еврейския, а в
еврейския вариант
има фраза, която
не се намира в
гръцкия. 2 Не 12:16
съдържа и двете
фрази. Псалми 48:7;
Езек. 27:25.

17а т. е. денят на

Господното
пришествие в
слава.

20а евр ще изостави.

22а т. е. престанете
да зависите от
смъртния човек,
той има малка сила
в сравнение с Бог.
Моисей 1:10.

светското им поведение. Сравни с Исаия, гл. 3. Около 559–545 г. пр. Хр.

Защото ето, Господ, Господ на Силите отнема от Ерусалим и от Юда подкрепата и опората, цялата опора от хляб и цялата подкрепа от вода:

2 Могъщия и ратника, съдията и пророка, предпазливия и стареца,

3 предводителя на петдесет и уважавания човек, съветника, и изкусния занаятчия, и вещия оратор.

4 И ще им дам деца да им бъдат князе и бебета ще управляват над тях.

5 И хората ще бъдат угнетявани един от друг, и всеки един от ближния си; детето ще се държи горделиво пред стареца и нищожният пред уважавания.

6 Когато един човек хване своя брат от дома на баща си и му каже: Ти имаш облекло, бъди наш управител и нека тия "развалини да не дойдат изпод твоята ръка.

7 В този ден той ще се закълне, казвайки: Аз не искам да бъда "целител; защото в къщата ми няма нито хляб, нито облекло; не ме прави управител на народа.

8 Защото Ерусалим е "сринат

и Юда ^бпадна, защото езикът им и делата им са били против Господа, предизвикателни за очите на славата Му.

9 Изгледът на лицето им свидетелства против тях и заявява, че грехът им е тъкмо като на "Содом и те не могат да го скрият. Горко на душите им, защото те сами на себе си въздадоха зло.

10 Кажете на праведните, че ще им бъде "добре. Защото те ще ядат плода на делата си.

11 Горко на нечестивите, защото те ще погинат; защото въздаянието, приготвено от ръцете им, ще бъде върху тях!

12 И угнетителите на Моя народ са деца, и жени управляват над тях. О, люде Мои, тези, които ви "водят, ви карат да се заблуждавате и развалят пътя, по който вървите.

13 Господ става за "съд и застава да съди хората.

14 Господ ще влезе в съда със старейшините на Своя народ и с "князете им; понеже вие сте ^бпогълнали ^влозето и ^гплячкосаното от ^дбедните в къщите си.

15 Какво си мислите? Вие разломявате хората Ми на парчета и стривате лицата на бедните, казва Господ Бог на Силите.

16 Освен това, казва Господ:

13 6а Исаия 3:6.

7а евр превръзка (на рана); т. е. не мога да обхвана проблемите ви.

8а Ерем. 9:11.

б Плач 1:3.

9а Бит. 19:1, 4–7, 24–25.

р. п. Хомосексуалност.

10а Втор. 12:28.

12а Исаия 9:16.

13а евр противопоставя се. Мих. 6:2; У. и З. 45:3–5.

14а евр управници

или водачи.

б евр унищожили, изгорили.

в Исаия 5:7.

г т. е. взетото с измама.

д 2 Не. 28:12–13.

Защото дъщерите сионови са високомерни и ходят с изпънати шии и безсрамни очи, “пристъпват ситно като ходят и дрънкат с нозете си.

17 Затова Господ ще удари с краста темето на дъщерите сионови и Господ ще “открие голотата им.

18 В този ден Господ ще отнеме славата на звънтящите им украшения и “мрежени забрадки, и ^блунички;

19 синджирите и гривните, и “тънките була;

20 шапчиците и украшенията за крака, връзките за глава, и кутиите с благовония, и обиците;

21 пръстените и украшенията за носа;

22 “празничните дрехи и туниките, и шаловете, и фуркетите;

23 “огледалата и висона, и качулките, и воалите.

24 И ще стане така, че вместо благовоние, ще има зловоние; и вместо пояс — “лента; и вместо добре подредени коси — плешивост; и вместо ^ббродирана препаска — опасване с вретинце; ^бжигосване вместо хубост.

25 Мъжете ти ще паднат от меч и могъщите ти във война.

26 И неговите порти ще въздишат и плачат; и той ще бъде изоставен и ще седи на земята.

ГЛАВА 14

Сион и неговите дъщери ще бъдат изкупени и очистени в хилядолетния ден. Сравни с Исаия, гл. 4. Около 559–545 г. пр. Хр.

И в онзи ден седем жени ще се хванат за един мъж, казвайки: Ще ядем нашия собствен хляб и ще носим нашите собствени одежди, само нека се наричаме с твоето име, за да премахнем “срама си.

2 В този ден “клонът Господен ще бъде прекрасен и славен; плодът на земята ще бъде превъзходен и приятен за тези, които са избягали от Израил.

3 И ще стане така, че тези, които са останали в Сион и оцелелите в Ерусалим, ще бъдат наречени свети, всеки един, който е записан между живеещите в Ерусалим,

16а т. е. ходят с малки, бързи стъпки, по въздействащ начин.

17а евр ще изложи; идиом, означаващ “ще ги засрами”.

18а Вероятно мрежички за коса. Специалистите не винаги имат съгласие относно

женските украшения, изброени в стихове 18–23.

б т. е. украшения във форма на полумесец.

19а евр воали.

22а евр блестящи облекла.

23а или прозрачни облекла.

24а евр дрипа, парцал. б или роба. в или белязване (знак за робство).

14 1а т. е. позора да бъдем неомъжени и бездетни.

2а Исаия 60:21;

2 Не. 3:5;

Яков 2:25.

4 ^аКогато Господ ще е ^бизмил мръсотията на дъщерите си-онови и ще е очистил кръвта на Ерусалим от сред него чрез духа на съдене и чрез духа на ^вгорение.

5 И Господ ще създаде над всяко жилище на хълма Сион и над събранията му ^аоблак и дим денем, и сияние от плам-тящ огън нощем; защото над цялата слава на Сион ще има защита.

6 И ще има заслон за сянка през деня от жегата и за ^априбежище и подслон от буря и от дъжд.

ГЛАВА 15

Господното лозе (Израил) ще запустее и народът Му ще бъде разпръснат. Неволити ще ги сполетят в състоянието им на веротстъпничество и разпръскване. Господ ще издигне знаме и ще събере Израил. Сравни с Исаия, гл. 5. Около 559–545 г. пр. Хр.

И ще запея тогава на моя възлюбен ^апесен на обичния ми за лозето Му. Моят възлюбен има лозе на много плодороден хълм.

2 И Той го загради и го очисти от камъните му, и насади в него най-отбрани ^алозови

пръчки, и съгради една кула наред с него, и направи лин там; и Той очакваше то да роди добро грозде, а то роди диво грозде.

3 И сега, о, обитатели на Ерусалим, и мъже юдейски, отсъдете, моля, между Мене и лозето Ми.

4 Какво още трябваше да сторя за Моето лозе, дете не го сторих? Защо тогава, когато го очаквах да роди добро грозде, то роди диво грозде.

5 И сега, ето, ще ви кажа какво ще направя с лозето Си: Ще ^амахна плета му и то ще бъде опустошавано; ще разбия оградата му и то и ще бъде тъпкано.

6 И ще го направя да запустее; то не ще бъде нито подрязвано, нито прекопавано; но ще обрасне с ^атръни и с бодили; Аз също ще заповядам на облаците да не ^бизливат дъжд върху него.

7 Защото ^алозето на Господа на Силите е домът Израилев, а мъжете юдейски — Негово обично растение; и Той потърси ^бправосъдие, но ето угнетение; потърси правда, но ето вопъл.

8 Горко на онези, които притурят ^акъща към къща, додето не остане място, та да

4а т. е. когато Господ ще е очистил земята.
б р. п. Умивам, умит, умивания.
в Мал. 3:2–3; 4:1.
5а Изход 13:21.
6а Исаия 25:4;
У. и З. 115:6.

15 1а т. е. пророкът съставя песен или поетична притча за едно лозе, показваща Божията милост и неотзивчивостта на Израил.
2а Ерем. 2:21.

5а Псалми 80:12.
6а Исаия 7:23; 32:13.
б Ерем. 3:3.
7а р. п. Лозето на Господа.
б или справедливост.
8а Мих. 2:1–2.

могат ^бсамо те да се поместят
посред земята!

9 Господ на Силите ми каза
в ушите: Наистина много
домове ще запустеят и голе-
мите и красиви градове ще
останат без жители.

10 Да, десет уврата лозе ще
дадат само един ^ават и един
кор посяно семе ще роди
една ефа.

11 Горко на онези, които
се вдигат от ранно утро да
^атърсят силно питие и про-
дължават до вечер, докато
^бвиното ги разпали.

12 И арфата, и гуслата, и
тъпанът, и свирката, и виното
са на пиршествата им; но те
не ^азачитат делото Господне,
нито обмислят действието на
ръцете Му.

13 Ето защо, Моят народ е
закаран в пленничество, за-
щото нямат ^азнание; и ува-
жаваните им мъже умират
от глад, и множеството съхне
от жажда.

14 Затова пъкълът се разши-
ри и отвори устата си безмер-
но; и славата им, и множес-
твото им, и великолепието
им, и онези, които се веселят,
ще слязат в него.

15 И подлият човек ще бъде
снишен, и могъщият ще бъде

смирнен, и очите на гордели-
вия ще бъдат смирени.

16 Но Господ на Силите ще
се възвиши чрез ^аправосъдие,
и Бог, Който е свят, ще се
освети чрез праведност.

17 Тогава агнетата ще пасат,
където завърнат, и чужденци
ще ядат запустелите места на
тлъстите.

18 Горко на онези, които вле-
кат след себе си беззаконието
с вървите на ^асуетата и греха
^бкато че ли с ремък от товар-
на кола;

19 които казват: Нека Той
^апобърза и ускори делото Си,
та да можем да го ^бвидим; и
нека съветът на Светия Из-
раилев се приближи и дойде,
че да можем да го узнаем.

20 Горко на онези, които
^анаричат злото добро и доб-
рото зло, които вземат ^бмрака
за светлина и светлината за
мрак, които вземат горчиво-
то за сладко и сладкото за
горчиво!

21 Горко на онези, които са
^амъдри в своите собствени
очи и които са разумни пред
самите себе си!

22 Горко на онези, които
са могъщи да пият вино и
силни люде да смесват силни
питиета;

8^б т. е. да останат да
живеят сами.
Богатите
земевладелци
поглъщат малките
ферми на бедните.

10^а Езек. 45:10–11.

11^а Притчи 23:30–32.

^б р. п. Слово на
мъдростта.

12^а Псалми 28:5.

13^а Осия 4:6.

р. п. Знание.

16^а р. п. Исус Христос
— Съдия.

18^а р. п. Суетен, суета.

^б т. е. те са вързани
за греховете си
като животни към
впряговете си.

19^а Ерем. 17:15.

^б т. е. те няма да
повярват в Месията
преди да Го видят.

20^а Мор. 7:14, 18;

У. и З. 64:16; 121:16.

^б 1 Иоан. 1:6.

21^а Притчи 3:5–7;

2 Не. 28:15.

23 които оправдават за подаръци нечестивите и “отнемат от праведните праведността им.

24 Прочее, тъй както “огнят поглъща ^бстърнище и пламъкът унищожава “плява, така и коренът им ще стане гнилоч и цветовете им ще се възнесат като прах; защото те са отхвърлили закона на Господа на Силите и са ‘презрели словото на Светия Израилев.

25 Ето защо е разпален “гневът Господен срещу людето Му и Той простря ръката Си срещу тях, и ги поразил; и хълмовете потрепераха, и труповете им бяха разкъсвани наред улиците; при все това, гневът Му не е отвърнат, но ръката Му е все още простряна.

26 И Той ще издигне “знаме за народите отдалеч и ще им ^бзасвири от края на земята; и ето, те ще “пристигнат с цялата си бързина; никой от тях не ще бъде уморен, нито ще се спъне.

27 Никой не ще задреме, нито ще заспи; нито ще се разпаше поясът от кръста им, нито ще се скъса ремъкът на обувката им.

28 Стрелите им ще бъдат

остри и всичките им лъкове запънати, и копитата на конете им ще бъдат считани за кремък, а колелата им за вихрушка, ревът им ще бъде като на лъв.

29 Те ще реват като млади “лъвовете; да, ще реват и ще сграбчат плячката, и ще я отвлекат, и никой не ще се избави.

30 И в оня ден те ще зареват против тях като ревът на морето; и ако погледнат към земята, ето, мрак и скръб, и светлината е помрачена в небесата ѝ.

ГЛАВА 16

Исаия вижда Господ. Греховете на Исаия са опростени. Той е призван да пророкува. Той пророкува, че юдеите ще отхвърлят Христовите учения. Един остатък ще се завърне. Сравни с Исаия, гл. 6. Около 559–545 г. пр. Хр.

В “годината, когато умря цар Озия, видях също Господа, седнал на един висок и издигнат престол, и ^бшлейфът Му изпълваше храма.

2 Над него стояха “серафимите, всеки от тях имаше по шест крила, с две всеки

23а т. е. лишават ги от законните им права.

24а Авд. 1:18; Мал. 4:1–2; 2 Не. 20:17.

б Иоил 2:5; 1 Не. 22:15, 23; 2 Не. 26:4, 6; У. и З. 64:23–24; 133:64.

в Лука 3:17; Мосия 7:29–31. ^з 2 Цар. 12:7–9.

25а У. и З. 63:32; Моисей 6:27.

26а р. п. Знаме. б или свиренето ще бъде сигнал за събиране. Исаия 7:18; 2 Не. 29:2.

в р. п. Израил — Събирането на Израил.

29а 3 Не. 21:12–13. 16 1а т. е. около 750 г. пр. Хр.

б т. е. края на дрехата Му или полите ѝ. 2а р. п. Херувими.

покриваше лицето си, с две покриваше нозете си и с две летеше.

3 И единият викаше на другия и казваше: Свят, свят, свят е Господа на Силите; цялата земя е изпълнена със славата Му.

4 И “подпорите на вратата се разклатиха от гласа на онзи, който викаше, и домът се изпълни с дим.

5 Тогава рекох си: Горко ми! Понеже съм “загинал; защото съм човек с нечисти устни, и живея сред люде, чиито устни са нечисти, защото очите ми видяха Царя, Господа на Силите.

6 Тогава един от серафимите долетя при мене, като държеше в ръката си разпален “въглен, който беше взел с щипци от олтара.

7 И го сложи върху устата ми, казвайки: Ето, това докосна устните ти и “беззаконие то ти се отне, и грехът ти се очисти.

8 Чух също гласа на Господа да казва: Кого да проводя и кой ще отиде за нас? Тогава аз казах: Ето ме, проводи мене.

9 И Той каза: Иди и кажи на този народ: Наистина слушате, но не разбирате; и наистина гледате, но не виждате.

10 Направй тлъсти сърцата

на тези люде и ушите им направи да чуват тежко, и затвори очите им, да не би да видят с очите си и “чуват с ушите си, и разберат със сърцето си, и да не би да бъдат обърнати и изцелени.

11 Тогава аз казах: Господи, докога? И Той каза: Докато градовете запустеят без обитатели и къщите без човек, и страната бъде изцяло опустошена.

12 И Господ “отдалечи хората, защото ще има голямо изоставяне напред земята.

13 Но все пак ще има една десета част, които ще се върнат; и те ще бъдат разядени като липа, и като дъб, чието вещество е в тях, когато капят листата им; тъй светото семе ще бъде тяхното “вещество.

ГЛАВА 17

Ефрем и Сирия водят война срещу Юда. Христос ще се роди от девица. Сравни с Исаия, гл. 7. Около 559–545 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че в дните на Ахаз, синът на Иотам, син на Озия, цар на Юда, сирийският цар Расин и Факей, Ромелиевият син, цар на Израил, възлязоха към Ерусалим, за

4а евр основите на праговете потрепериха.
5а евр отхвърлен; т. е. той е бил подтиснат от съзнанието за своите собствени

грехове и тези на народа му.
6а т. е. символ на очистиране.
7а р. п. Опрощаване на греховете.
10а Мат. 13:14–15.
12а 4 Цар. 17:18, 20.

13а т. е. също като едно дърво, в чиито листа, въпреки че са разпръснати, все още има живот и способност да произвеждат семена.

да воюват срещу него, но не можаха да го надвият.

2 И беше речено на дома Давидов, казвайки: Сирия се съюзи с “Ефрема. И неговото сърце потрепера, и сърцето на неговия народ потрепера, тъй както дърветата в гората се клатят от вятъра.

3 Тогава Господ рече на Исаия: Излез сега да посрещнеш Ахаза, ти и син ти “Сеар-Ясуб, при края на водопровода на горния водоем, по пътя към нивата на тепавичаря.

4 И кажи му: Внимавай и бъди спокоен; “не се страхувай и нека не отпада сърцето ти пред двата края на тези димящи главни поради свирепия гняв на Расин и Сирия, и на сина Ромелиев.

5 Защото Сирия, Ефрем и синът Ромелиев кроят зло срещу тебе, казвайки:

6 Да възлезем срещу Юда и да го размирим, и да “направим пролом в него за нас, и да поставим цар посред него, да, Тавеиловия син.

7 Така казва Господ Бог: Това няма да стане и не ще се случи.

8 Защото главата на Сирия е Дамаск, и главата на Дамаск — Расин; и до шестдесет и пет години Ефрем ще се

съкруши и ще престане да бъде народ.

9 И главата на Ефрема е Самария, и главата на Самария е синът Ромелиев. Ако не искате да “вярвате, наистина вие не ще се утвърдите.

10 Освен това, Господ говори още на Ахаз, казвайки:

11 Поискай си “знамение от Господа, Твоя Бог; поискай го или в дълбочините, или горе във висините.

12 Но Ахаз отговори: Нито ще искам, нито ще “изкушавам Господа.

13 И той рече: Слушайте сега, о, доме Давидов, нима ви е малко дето дотягате на людете, та искате да дотягате и на моя Бог?

14 Прочее, самият Господ ще ви даде знамение: Ето, “девица ще зачене и ще роди син, и ще го нарече с името “Емануил.

15 Масло и мед ще яде той, та да знае да отхвърля злото и да избира доброто.

16 Защото преди “детето да се научи да отхвърля злото и да избира доброто, земята, от която ти се ужасяваш, ще бъде изоставена и от “дватама ѝ царе.

17 Господ ще “докара на тебе и на народа ти, и на дома на

17 2а т. е. целият Северен Израил е наречен на името на Ефрем, което е било водещото племе, живеещо на север.
3а евр остатъкът ще се завърне.

4а т. е. не се тревожи от атаката, на тези двама царе им е останало малко огън.
6а евр да го разделим.
9а 2 Лет. 20:20.
11а р. п. Знамение.
12а т. е. изпитвам или

проверявам.
14а р. п. Девствен.
б евр С нас е Бог.
р. п. Емануил.
16а 2 Не. 18:4.
б 4 Цар. 15:30; 16:9.
17а 2 Лет. 28:19–21.

баща ти дни, каквито не са дохождали от деня, когато ⁶Ефрем се отдели от Юда — ще докара асирийския цар.

18 И ще стане така, че в онзи ден Господ ще “свирне на мухата в най-отдалечената част на Египет и на пчелата в земята на Асирия.

19 И те ще дойдат всичките и ще накажат по запустелите долини и в дупките на канарите, и по всички трънаци, и по всички хрусталаци.

20 В същия ден Господ ще “бръсне с бръснач, нает от онези, които са отвъд реката, от ⁶асирийския цар, главата и космите на нозете; и ще премахне дори и брадата.

21 И ще стане така, че в същия ден един човек ще “храни млада крава и две овце;

22 и ще стане така, че поради изобилието на млякото, което те ще дават, той ще се храни с масло; защото всеки, който ще е останал в страната, ще се храни с масло и мед.

23 И ще стане така, че в онзи ден всяко място, където е имало хиляда лози по хиляда “сребърника, ще бъде за глогове и тръни.

24 С лъкове и стрели ще отиват хората там, защото цялата земя ще стане глогове и тръни.

25 И на никой от хълмовете, разкопавани с търнокоп, не ще идва никой поради страха от глогове и тръни, и това място ще бъде за натирване на говеда и за тъпкане от “по-дребен добитък.

ГЛАВА 18

Христос ще бъде като камък за препъване и канара за оскърбление. Търсете Господа, а не шептящи врачове. Обърнете се към закона и към свидетелството за напътствие. Сравни с Исаия, гл. 8. Около 559–545 г. пр. Хр.

Освен това, словото Господне ми каза: Вземи един голям свитък и напиши на него с човешка писалка относно “Махер-шалал-хаш-база.

2 И аз взех със себе си верни “свидетели да свидетелстват — свещеника Урия и сина Еверехийев, Захарий.

3 И отидох при “пророчицата; и тя зачена и роди син. Тогава Господ ми каза: Наречи го Махер-шалал-хаш-баз.

4 Понеже ето, “преди да се научи ⁶детето да вика: татко мой и моя мамо, богатствата на Дамаск и “плячката на Самария ще бъдат отнесени пред царя на Асирия.

17б 3 Цар. 12:16–19.

18а или ще даде сигнал, ще събере. Исаия 5:26.

20а т. е. страната ще бъде обезлюдена от чужд завоевател.

б 4 Цар. 16:5–9.

21а т. е. ще останат само малък брой оцелели, които ще се самоизхранват.

23а или сребърни монети.

25а евр овце или кози.

18 1а т. е. Унищожението е неминуемо.

2а р. п. Свидетел.

3а т. е. неговата жена.

4а 2 Не. 17:16.

б Исаия 8:4.

в 4 Цар. 15:29.

5 Господ ми говори пак, казвайки:

6 Понеже този народ отказва водите на ^аСилоам, които текат тихо, и се радват на ^бРасина, и Ромелиевия син;

7 сега, прочее, ето, Господ докарва върху ^атях водите на реката, силни и много, тъймо царят на Асирия и цялата му слава; и той ще прелее всичките си канали и ще залее всичките си брегове.

8 И ще ^апремине през Юда и ще наводни, и ще прелее, ще стигне дори до гуша; и разпростирането на крилата му ще изпълни цялата шир на твоята земя, о, ^бЕмануиле.

9 ^аСъюзете се, о, народи, и ще бъдете разбити на парчета; надайте ухо, всички вие от далечни страни; препашете се и ще бъдете разбити на парчета; препашете се и ще бъдете разбити на парчета.

10 Свикайте съвет и той ще е сведен до нищо; изговорете словото и то няма да стои; ^апонеже Бог е с нас.

11 Защото така ми говори Господ със силна ръка и ме

поучи да не ходя в пътя на тия люде, казвайки:

12 Не наричайте ^асъюз всичко това, което тия люде ще нарекат съюз, и не се бойте от това, от което те се боят, нито пък се плашете!

13 Господа на Силите—Него осветете и нека Той да бъде вашият ^астрах, и нека Той да бъде вашият ужас.

14 И Той ще бъде ^асветилище, но и ^бкамък за препъване, и канара за оскъърбление и на двата дома Израилеви, клопка и примка за обитателите на Ерусалим.

15 И мнозина от тях ще се ^апрепънат и ще паднат, и ще се разбият, и ще се впримчат, и ще бъдат уловени.

16 Завържи свидетелството, запечатай ^азакона между последователите Ми.

17 И ще чакам Господа, Който ^акрие лицето Си от дома Яковов, и за Него ще гледам.

18 Ето, аз и децата, които Господ ми е дал, сме за ^азнамения и изумления в Израил от Господа на Силите, Който живее на планината Сион.

19 И когато ви рекат:

6а Бит. 49:10;

П. Дж. С., Бит. 50:24.

б Исаия 7:1.

7а т. е. първо върху Северен Израил.

8а т. е. Асирия ще проникне също и в Юда.

б р. п. Емануил.

9а т. е. образувайте съюзи.

10а т. е. Юда (земята на Емануил) ще бъде пощадена.

Псалми 46:7.

12а т. е. Юда не трябва да разчита на тайни заговори с други за безопасността си.

13а т. е. бъдете благоговейни и смирени пред Бог.

14а Езек. 11:15–21.

б 1 Пет. 2:4–8;

Яков 4:14–15.

15а Мат. 21:42–44.

16а Евр учения или

доктрина.

р. п. Евангелие.

17а Исаия 54:8.

18а т. е. Имената на Исаия и синовете му означават съответно: “Иехова спасява”, “Той ускорява плячката” и “Остатъкът ще се завърне”.
2 Неф. 17:3; 18:3.

Потърсете от онези, които имат „познати духове, и от ^бврачовете, които шептят и мърморят, и отговорете: „Не трябва ли един народ да се допита до своя Бог, та живите да имат известия ^вот мъртвите,

20 от закона и от свидетелството? И ако „те не говорят според това слово, това е защото няма светлина в тях.

21 И „те ще преминат зле притискани и гладни; и ще стане така, че когато огладнеят, те ще се разбеснеят и ще охулят своя цар и своя Бог, и ще погледнат нагоре.

22 И те ще се взрат в земята и ето беда и мрак, мъжделивост и мъка, и ще бъдат тласнати в мрака.

ГЛАВА 19

Исаия говори относно Месията. Людете в мрак ще видят голяма светлина. Ражда ни се дете. Той ще бъде Княз на мира и ще царува върху Давидовия престол. Сравни с Исаия, гл. 9. Около 559–545 г. пр. Хр.

ОБАЧЕ, мъжделивостта не ще бъде такава, каквато бе по време на нейното обезпокояване, когато най-напред Той

леко унизи „земята Завулон и земята Нефталим, и след това по-силно ги опечали с пътя на Червеното море отвъд Йордан в Галилея на народите.

2 Людете, които ходеха в „мрак, са видели голяма светлина; онези, които живеят в земята на сянката на смъртта, върху тях е блеснала светлината.

3 Ти си умножил людете и „увеличил радостта — те се радват пред Тебе, както се радваха по време на жетва и както човеците се радват, когато делят плячка.

4 Защото Ти си строшил ярема на тяхното бремене, тоягата за плещите им и бича на угнетителя им.

5 Защото всяка битка за ратника е придружена с шум и с дрехи, оваляни в кръв; но те ще бъдат за изгаряне и гориво за огън.

6 Защото „дете ни се роди, Син ни е даден; и ^бгосподството ще бъде на раменете Му, и името Му ще бъде Чудесен, Съветник, „Бог Могъщият, ^вОтец Вечен, Княз на ^гМира.

7 И „няма край нарастването на ^бгосподството и мирът Му върху престола на Давид и върху царството Му, за да го

19а Лев. 20:6.

б т. е. магьосници, гадатели.

в 1 Цар. 28:6–20.

г или в полза на.

20а т. е. духовните медиуми (виж също стихове 21–22)

21а т. е. Израил ще

бъде взет в робство, защото те няма да се вслушат.

19 1а Мат. 4:12–16.

2а Мъжделивостта и мракът са отстъплението от вярата и робството, а голямата

светлина е Христос.

3а Исаия 9:3.

6а Исаия 7:14; Лука 2:11.

б Мат. 28:18.

в Тита 2:13–14.

г Алма 11:38–39, 44.

д Йоана 14:27.

7а Дан. 2:44.

б р. п. Управление.

утвърди и го укрепил чрез правосъдие и чрез правда отсега нататък, даже навеки. Усърдието на Господа на Силите ще извърши това.

8 Господ изпрати словото Си на Якова и то е осветило ^аИзраиля.

9 И всички люде ще знаят, даже Ефрем и жителите на Самария, които с гордост и с упорито сърце казват:

10 Тухлите са паднали, но ние ще градим с дялани камъни; смоковниците са изсечени, но ние ще ги заменим с кедри.

11 Прочее, Господ ще вдигне противниците на ^аРасина срещу него и ще съюзи враговете му.

12 Сирийците отпред и филистимците отзад и те ще ^апогълнат Израиля с отворена уста. При все това, ^бгневът Му не е отвърнат, но ръката Му е все още простряна.

13 Понеже людетe не се ^аобръщат към Оногова, Който ги поразява, нито търсят те Господа на Силите.

14 Ето защо, Господ ще отсече от Израиля в един ден глава и опашка, и клон, и тръстика.

15 Старецът, това е главата; пророкът-лъжеучител е опашката.

16 Защото водачите на този

народ го въвеждат в заблуда и водените от тях загиват.

17 Ето защо, Господ не ще се радва на момците му, нито ще се ^асмили над сирачетата и вдовиците му; понеже всеки един от тях е лицемер и злосторник и всяка уста говори ^ббезумие. При все това, гневът Му не е отвърнат, но ^връката Му е все още простряна.

18 Защото нечестият гори както огъня; то ще погълне глоговете и трънаците, ще пламти в горските гъсталаци и те ще се издигнат като облаци дим.

19 От гнева на Господа на Силите се помрачава земята и людетe ще бъдат като гориво за огъня; ^аникой не ще пощади брата си.

20 И той ще граби надясно и ще гладува, и той ще ^аяде наляво, и те не ще се наситят; те ще ядат, всеки човек плътта на своята ръка —

21 ^аМанасий ^бЕфрема и Ефрем Манасия, те заедно ще бъдат против ^вЮда. При все това, гневът Му не е отвърнат, но ръката Му е все още простряна.

ГЛАВА 20

Унищожението на Асирия е пример за унищожаването на

8а т. е. пророческото послание, което следва (стихове 8–21) е едно предупреждение към десетте северни племена,

наречени Израил.
11а 4 Цар. 16:5–9.
12а 4 Цар. 17:6, 18.
б Исаия 5:25; 10:4.
13а Ам. 4:6–12.
17а р. п. Милостив, милост.

б 2 Не. 9:28–29.
в Яков 5:47; 6:4.
19а Мих. 7:2–6.
20а Втор. 28:53–57.
21а р. п. Манасия.
б р. п. Ефрем.
в р. п. Юда.

грешните при Второто пришествие. Малко люде ще останат, след като Господ дойде отново. В този ден ще се завърне остатъкът от Якова. Сравни с Исаия, гл. 10. Около 559–545 г. пр. Хр.

Горко на онези, които поставяват несправедни постановления и на онези, които пишат несправедливост, която са наложили;

2 за да лишат нуждаещите се от ^аправосъдие и отнемат правото на бедните от Моя народ, за да могат ^бвдовиците да им бъдат плячка и да могат да грабят сираците!

3 И какво ще направите в деня на ^ввъзмездието и на опустошението, което ще дойде отдалече? Към кого ще прибегнете за помощ? И къде ще оставите славата си?

4 Без Мене те ще се превият между пленените и ще паднат между убитите. При все това, гневът Му не е отвърнат, но ръката Му е все още простряна.

5 О, асириецо, жезъл на гнева Ми! Тоягата в ръката им е ^гтяхното негодувание.

6 Ще го проводя ^дсрещу един лицемерен народ и срещу народа на Моя гняв и ще му дам поръчение да вземе плячката, и да отнесе богатството, и да ги потъпче като улична кал.

7 Все пак той няма това намерение и сърцето му не мисли така; но в сърцето си възнамерява да унищожи и изтреби немалко народи.

8 Защото той казва: Моите князе не са ли също царе?

9 Не е ли Халне както Кархамис? Емат не е ли както Арфад? Самария не е ли както Дамаск?

10 Тъй както ^еръката ми е стигнала царствата на идолите, чиито изваяни образи надминаваха тези на Ерусалим и на Самария,

11 няма ли аз да сторя с Ерусалим и с неговите идоли същото, което сторих на Самария и на нейните идоли?

12 Затова ще стане така, че когато Господ извърши цялото Си дело над планината Сион и над Ерусалим, Аз ще накажа ^жплода на надменното сърце на ^засирийския цар и славата на високомерните му погледи.

13 Защото ^итой казва: Чрез силата на моята ръка и чрез моята мъдрост аз сторих тези неща; защото съм разумен; и преместих пределите на народите, и разграбих съкровищата им, и повалих жителите им като хабър мъж.

14 И ръката ми намери богатства на народа като

20 ^{2а} или
справедливост.
^б р. п. Вдовица.
^{3а} т. е. наказание.
^{5а} Исаия 10:5.

^{6а} т. е. срещу Израил.
^{10а} т. е. ръката на
асирийския цар
(стихове 10–11).
^{12а} т. е. горделивото

хвалене.
^б Соф. 2:13.
^{13а} т. е. асирийският
цар (стихове 13–14).

гнездо, и както се събират оставените яйца, така аз събрах отново цялата земя; и никоой не посмя да шавне с крило, нито да отвори човка, нито да писукне.

15 “Брадвата дали ^бще се похвали пред оногова, който сече с нея? Трионът ще се големее ли пред оногова, който го движи? Като че ли жезълът може да се разклати против онези, които го вдигат, или като че тоягата би се вдигнала, като че ли не е от дърво!

16 Затова Господ, Господът на Силите ще изпрати на тлъстите си немощ; и под славата “Си Той ще разпали пожар като пожар от огън.

17 И светлината на Израиля ще бъде за огън, и Светият Негов за пламък; и ще изгори и ще погълне в един ден тръните му и глоговете му;

18 и ще унищожи великолепието на гората му и на плодородното му поле, и “душа, и тяло; и те ще бъдат, както когато знаменосец изнемощее.

19 И “останалите дървета от гората му ще са толкова

малко, че едно дете да може да ги запише.

20 И ще стане така в “този ден, че остатъкът от Израиля и спасените от ^бдома Яковов не ще се ^босланят повече на този, който ги порази, но ще се осланят с истина на Господа, Светия Израилев.

21 “Остатъкът ще се завърне при Могъщия Бог, да, тъкмо остатъкът от Якова.

22 Защото ако и твоят народ, Израилю, да е като пясъка на морето, само остатъкът от него ще се върне; постановеното “изстребление ще ^бпреизобилства с праведност.

23 Защото Господ Бог на Силите ще “извърши изстребление, определено тъкмо за цялата земя.

24 Прочее, тъй казва Господ Бог на Силите: О, народе Мой, който живееш в Сион, не се бой от асириец; той ще те порази с жезъл и ще вдигне тоягата си срещу теб, според както “стори Египет.

25 Защото още съвсем малко и негодуванието ще престане, и гневът Ми с тяхното унищожение.

26 И Господ на Силите ще

15а т. е. пророкът сравнява царя със сечиво.
 б Всихи метафори в този стих задават следния въпрос: Може ли един човек (например асирийският цар) да има успех срещу Бог?
 16а т. е. на асирийския цар (също в

стихове 17–19)
 18а т. е. Асирия ще изчезне напълно.
 19а т. е. остатъците от асирийската войска.
 20а т. е. последните дни.
 б Ам. 9:8–9.
 в т. е. да зависят от.
 21а Исаия 11:11–12.
 22а У. и З. 63:34.
 р. п. Свят — Край

на света.
 б т. е. дори когато идва наказание, има милост.
 23а т. е. ще предизвика постановеното унищожение.
 24а т. е. както направиха египтяните в предишни времена.
 Изход 1:13–14.

подтикне за него бич, според клането на “Мадиам при канарата Орив; и както жезълът Му беше над морето, така ще го вдигне Той, както в Египет.

27 И ще стане така, че в този ден “бремето му ще бъде сне-то от раменете ти и яремът му ще бъде свален от врата ти, и този ярем ще бъде уни-щожен поради ^бпомазването.

28 “Той дойде в Гаят, мина през Мигрон и остави вещите си в Михмас.

29 Те са минали през прохо-да, ноцуваха в Гава; Рамат е изплашена, Главая Саулова избяга.

30 Издигни гласа си, о, дъще Галимова; нека се чуе до Лаис, о, бедни Анатоте.

31 Мадмина е премахната; жителите на Гевим се съби-рат, за да бягат.

32 Засега ще остане той в Ноб този ден; и ще помахаш с ръката си към планината на сионовата дъщеря, хълма на Ерусалим.

33 Ето, Господ, Господът на Силите, ще изкастри големите клони ужасно; и “най-високите ще бъдат отсечени;

и високомерните ще бъдат смирени.

34 И Той ще изсече горските гъсталаци с желязо, и Ливан ще бъде повален от могъщи.

ГЛАВА 21

Стволът на Есей (Христос) ще съди в праведност. Знанието за Бога ще покрие цялата земя през Милениума. Господ ще издигне знаме и ще събере Израил. Сравни с Исаия, гл. 11. Около 559–545 г. пр. Хр.

И ще израсне “пръчка от ^бствола “Есеев и един клон ще изникне от неговите корени.

2 И “Духът Господен ще почи-ва върху него, духът на мъдростта и разума, духът на съвета и на силата, духът на знанието и на страха от Господа.

3 И ще го направи бърз на разбиране в страх от Господа; и не ще “съди според каквото вижда с очите си, нито ще укорява според каквото чува с ушите си.

4 Но с “праведност ще съди Той бедните и ще ^букорява с правота за “кротките на

26а Бит. 25:1–2;
Съд. 7:25.

27а Исаия 14:25.

^б р. п. Помазаникът.

28а т. е. проследява се напредването на асирийските войски към Ерусалим, след това в стихове 33–34 се описват образно действията

на Господ срещу тях.

33а Ел. 4:12–13.

21 1а У. и З. 113:3–4.

^б У. и З. 113:1–2.

^в Есей бил бащата на Давид; има се предвид царската Давидова родословна линия, към която принадлежи и

Исус. Мих. 5:2;
Евр. 7:14.

р. п. Есей.

2а Исаия 61:1–3.

3а Иоана 7:24.

4а Псалми 72:2–4;

Мосия 29:12.

^б евр решава.

^в р. п. Кротък,
кротост.

земята; и Той ще порази земята с жезъла на устата Си, и с диханието на устните Си ще убие нечестивите.

5 И праведността ще бъде поясът на слабините Му, и верността ще бъде поясът на ^ахълбоците Му.

6 Вълкът също ще живее с агнето и леопардът ще лежи с ярето, и телето, и лъвчето, и угоеното ще бъдат заедно, и малко дете ще ги води.

7 И кравата и мечката ще пасат, малките им ще лежат заедно и лъвът ще яде слама също както вола.

8 И сучещото дете ще си играе над дупката на ^ааспида, и отбитото дете ще постави ръката си в гнездото на ^бехидната.

9 Те ^ане ще повреждат нито унищожават по цялата Ми свята планина, защото земята ще бъде пълна със ^бзнанието за Господа, тъй както водите покриват морето.

10 И в ^атози ден ще има ^бЕсеев корен, който ще застане като знаме за народите; ^везичниците ще прибягват

^вкъм него; и покоят му ще бъде славен.

11 И ще стане така, че в този ден Господ ще простре ръката Си отново за ^автори път, за да възвърне остатъка от Своя народ, оставен от Асирия и от Египет, и от Патрос, и от Етиопия, и от Елам, и от Сенаар, и от Емат, и от морските острови.

12 И той ще издигне ^азнаме за народите, и ще събере ^бизгнаниците Израилеви, и ще ^всъбере отново разпръснатите от Юда от четирите ъгъла на земята.

13 ^аЗавистта на Ефрем ще изчезне и противниците на Юда ще бъдат отсечени; Ефрем няма да ^бзавижда повече на ^вЮда и Юда няма да безпокои повече Ефрема.

14 Но те ще ^аполетят към запад върху плещите на филистимците; ще плячкосат заедно тези от изтока; ще сложат ръка върху Едом и Моав; и чедата на Амон ще им се покорят.

15 И Господ ще ^аунищожи напълно езика на Египетско-

5а или кръста.

8а малка отровна змия в Египет.

б друга отровна змия.

9а Исаия 2:4.

р. п. Хилядолетие.

б У. и З. 101:32–33; 130:9.

10а т. е. последните дни.

Дж. С. — И. 1:40.

б Римл. 15:12;

У. и З. 113:5–6.

в У. и З. 45:9–10.

г или на него.

11а 2 Не. 6:14; 25:17; 29:1.

12а р. п. Знаме.

б 3 Не. 15:15; 16:1–4.

в Неем. 1:9;

1 Не. 22:10–12;

У. и З. 45:24–25.

р. п. Израил —

Събирането на Израил.

13а Ерем. 3:18.

б След

историческите

събития, описани

в 3 Цар. 12:16–20,

племената, водени

от Юда и Ефрем,

станали

противници. През

последните дни те

ще се помират.

Езек. 37:16–22.

р. п. Завиждам.

в р. п. Юда.

14а т. е. ще атакуват

северните

склонове, които

били филистимска

територия.

15а Зах. 10:11.

то море; и с мощния Си върху ще помаха ръката Си върху реката, и ще я разбие на седем ръкава, и ще стори човечите да я преминават по сухо.

16 И ще има ^адрум за остатъка от народа Му, който ще бъде оставен от Асирия, както беше за Израила в деня, когато излезе от земята на Египет.

ГЛАВА 22

В хилядолетния ден всички човеци ще славят Господа. Той ще живее между тях. Сравни с Исаия, гл. 12. Около 559–545 г. пр. Хр.

И в онзи ден ти ще кажеш: О, Господи, аз ще Те славя; макар да бе разгневен на мене, гневът Ти е отвърнат и Ти ме утешаваш.

2 Ето, Бог е спасението ми, на Него ще се ^ауповавам и не ще се боя; защото Господ ^бИЕХОВА е моята сила и моята песен; и Той стана мое спасение също.

3 Ето защо, с радост ще черпите ^авода от изворите на спасението.

4 И в онзи ден ще кажете:

^аСлавете Господа, призовавайте името Му, огласявайте делата Му между людете, напомняйте, че името Му е възвишено.

5 ^аПейте Господу, защото делата Му са великолепни; това се знае по цялата земя.

6 ^аВикай и възклицавай, ти жителю на Сион, защото велик е Светият Израилев сред тебе.

ГЛАВА 23

Унищожението на Вавилон като пример за унищожението при Второто пришествие. Ще бъде ден на ярост и отмъщение. Вавилон (светът) ще падне навеки. Сравни с Исаия, гл. 13. Около 559–545 г. пр. Хр.

^аБРЕМОТО на ^бВавилон, което Исаия, Амосовият син видя.

2 Издигнете ^азнаме на високата планина, извисете глас към тях, ^бмахнете им с ръка, за да влязат през портите на благородните.

3 Аз заповядах на ^аосветените Си, повиках също и могъщите Си, защото гневът Ми не е върху тези, които тържествуват в Моето величие.

4 Шумът на множеството

16а Исаия 35:8;
У. и З. 133:27.

22 2а Мосия 4:6; Ел. 12:1.

б Изход 15:2;
Псалми 83:18.
р. п. Иехова.

3а р. п. Жива вода.

4а р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

5а У. и З. 136:28.

6а Исаия 54:1;
Соф. 3:14.

23 1а т. е. съдбоносно послание.

б Историческото унищожаване на нечестивия Вавилон, пророкувано в

Исаия 13 и 14, е станало символ на окончателното унищожение на целия нечестив свят. У. и З. 133:5, 7, 14.
р. п. Вавилон.

2а р. п. Знаме.

б т. е. дайте им сигнал.
3а т. е. Светиите.

в планините е като този на голям народ, метежен шум от “царствата на ^бсъбрани заедно народи, Господ на Силите преглежда войнствата за битката.

5 Те идват от далечна страна, от небесните краища, да, Господ и оръжията на негодуванието Му, за да унищожат цялата земя.

6 Ридайте, защото денят Господен приближи; той ще дойде като унищожение от Всеомогъщия.

7 Ето защо, ръцете на всички ще отпаднат и сърцето на всеки човек ще се стопи.

8 И те ще се уплашат, болки и скърби ще ги обземат; ще се гледат едни други с изумление; лицата им ще бъдат като пламъци.

9 Ето, денят Господен идва, жесток с ярост и със свирепия гняв, за да опустоши земята; и Той ще “унищожи грешниците ѝ от нея.

10 Защото небесните звезди и съзвездията им не ще дават светлината си; “слънцето ще бъде затъмнено при изгрева си, и луната не ще сияе със светлината си.

11 И Аз ще “накажа света заради злото и нечестивите заради беззаконието им; и Аз ще накарам високомерието на ^бгорделивите да престане

и ще унизя надменността на страшните.

12 Аз ще направя “човек да бъде по-скъп от чисто злато; дори по-скъп от кюлче офирско злато.

13 Ето защо, ще разклатя небесата и земята ще се “измести от мястото си поради яростта на Господа на Силите в деня на свирепия Му гняв.

14 И подобно на “подгонена сърна и на изоставена овца, която никой не приема, всеки човек ще се обърне към своя народ и ще избяга в страната си.

15 Всеки, който е горделив, ще бъде пронизан; да, и всеки, който е присъединен към нечестивите, ще падне от меч.

16 Децата им също ще бъдат смазани на парчета пред очите им, къщите им ще бъдат разграбени и жените им изнасилени.

17 Ето, Аз ще подтикна срещу тях мидяните, които не ще зачитат среброто и златото, нито ще им се наслаждават.

18 Техните лъкове също ще разбият на парчета младежите; и те ще бъдат без милост към плода на утробата; очите им не ще пощадят децата.

19 И Вавилон, славата на царствата, “красотата на халдейското величие, ще бъде

4а Зах. 14:2–3.

б Зах. 12:3.

9а р. п. Земя —

Пречистване на земята.

10а р. п. Свят — Край

на света.

11а Мал. 4:1.

б У. и З. 64:24.

12а Исаия 4:1–4.

13а р. п. Земя —

Окончателно

състояние на земята.

14а или елен

преследван от ловци.

19а т. е. суета.

както когато Бог разруши ⁶Содома и Гомора.

20 Той никога не ще бъде обитаван, нито ще се насели от поколение на поколение; нито пък арабите ще разпънат повече шатрите си там; нито пък овчарите ще водят стадата си там.

21 Но ^адиви зверове от пустинята ще лежат там; и къщите им ще се напълнят със злокобни същества; и бухали ще живеят там, и ^бсатири ще играят там.

22 И дивите зверове от островите ще вият в запустелите им ^адомове, и ^бзмейовете в увеселителните им палати; и времето му е близко и денят му не ще бъде продължен. Защото бързо ще го унищожа; да, защото Аз ще бъда милостив към хората Си, но нечестивите ще погинат.

ГЛАВА 24

Израил ще бъде събран и ще се радва на хилядолетен покой. Луцифер бе отхвърлен от небесата за бунт. Израил ще тържествува над Вавилон (света). Сравни с Исаия, гл. 14. Около 559–545 г. пр. Хр.

Защото Господ ще има милост за Якова и ще ^аизбере

пак Израила, и ще ги настани в собствената им земя; и ^бчужденците ще се присъединят към тях и те ще се прилепят към дома Яковов.

2 И ^алюдето ще ги вземат и ще ги заведат на мястото им; да, отдалече, по краищата на земята; и те ще се завърнат в техните ^бземи на обета. И домът Израилев ще ги притежава, и земята на Господа ще бъде за ^аслуги и служини; и те ще държат пленници тези, на които те са били пленници; и ще властват над угнетителите си.

3 И ще стане така в него ден, че Господ ще ти даде ^апокой от скръбта ти, и от страха ти, и от тежкото ти робство, в което ти беше накаран да служиш.

4 И ще стане така в него ден, че ти ще употребиш тази притча срещу ^ававилонския цар, като кажеш: Как така насилникът престана, как така златният град спря да съществува!

5 Господ е счупил тоягата на нечестивите, скиптрите на владетелите.

6 Този, който поразяваше хората в ярост с непрестанни удари, този, който управляваше народите с гняв, е преследван безпрепятствено.

19^б Бит. 19:24–25;
Втор. 29:23;
2 Не. 13:9.

20^а Ерем. 50:3, 39–40.

21^а Исаия 34:14–15.
^б Евр козли или демони.

22^а Евр дворци.

^б Евр (вероятно) чакали или диви кучета.

24 1^а Зах. 1:17.

^б Исаия 60:3–5, 10.
2^а т. е. други народи ще помогнат на Израил.

^б р. п. Обетована земя.

^в Исаия 60:14.

3^а Исус Н. 1:13;

У. и З. 84:24.

4^а р. п. Вавилон.

7 Цялата земя е в покой и в тишина; те избухват в ^апеене.

8 Да, ^аелите се радват за тебе, а също и ливанските кедри, казвайки: Откакто ^блежиш ти, ^сдървар не е излизал срещу нас.

9 ^аПъкълът изотдолу се раздвижи за тебе, за да те посрещне, когато дойдеш; за тебе той разбуди ^бмъртвите, даже всичките вождове на земята; той вдигна от престолите им всичките царе на народите.

10 Те всички ще ти говорят и ще ти кажат: Ти стана ли също слаб както сме ние? Стана ли като нас?

11 Великолепието ти е свалено в гроба; звука на арфите ти не се чува повече; червеят се протяга под тебе и червеи те покриват.

12 ^аКак, о, ^бЛуцифере, сине на зората, падна ти от небесата! Как си отсечен до земята, ти, който отслабваше народите!

13 Защото ти си казал в сърцето си: ^аЩе се възнеса в небесата и ще издигна престола си над Божиите звезди; ще седна също най-високо на

събранието в страните на ^бсевера.

14 Ще се възнеса във висините над облаците, ще бъда подобен на Всевишния!

15 Но ти ще бъдеш свален в пъкъла до стените на ^аямата.

16 Тези, които те видят, ще се ^авзрат в тебе, ще те разгледат и ще кажат: Този ли е човекът, който правеше да трепери земята, който разклащаше царствата?

17 И който превърна света в пустош и разруши градовете му, и не отвори дома на неговите затворници?

18 Всички царе на народите, да, всички почиват в слава, всеки в собствения ^аси дом.

19 Но ти си изхвърлен от твоя гроб като ^амерзък клон и като остатък от тези, които са убити, пронизани от меч, които слизат към ^бкамъните на ямата; ти си като потъпкан под нозе труп.

20 Ти не ще се съединиш с тях в погребение, защото ти си унищожил земята си и погубил народа си; ^апотомството на ^бзлодейците не ще бъде никога повече споменато.

21 Пригответе клане за

7а Исаия 55:12.

8а евр кипариси.

б т. е. в смъртта си.

в евр (дърво)секач не е идвал при нас.

9а р. п. Пъкъл.

б т. е. безтелесните духове.

12а У. и З. 76:26.

б евр утринна звезда, син на утрото. Управникът на нечестивия свят

(Вавилон) се отъждествява с Луцифер, управникът на всичката нечестивост.

13а Моисей 4:1–4.

б т. е. обиталището на боговете според вавилонските вярвания. Псалми 48:2.

15а 1 Не. 14:3.

16а евр ще хвърлят поглед върху теб и ще се замислят.

18а т. е. в семейната си гробница.

19а т. е. отхвърлен клон, окастрен и изоставен.

б т. е. до самото дъно.

20а Псалми 21:10–11; 37:28.

б р. п. Нечестив, нечестие.

чедата му поради “беззаконията на бащите им, за да не станат, нито завладеят земята, нито покрият лицето на света с градове.

22 Защото Аз ще стана срещу тях, казва Господ на Силите, ще излича из Вавилон “името и остатъка, и сина, и ^бплеменника, казва Господ.

23 И ще го направя “владение на ежове и локви вода; и ще го измета с метлата на унищожението, казва Господ на Силите.

24 Господ на Силите се закле, казвайки: Непременно както съм намислил, тъй ще стане, и това, което възнамерих, тъй ще стои.

25 Аз ще доведа “асириецата в Моята земя и ще го стъпча под краката Си върху ^бМоите планини; тогава “яремът му ще се снесе от тях, и бремето му ще се снесе от раменете им.

26 Това е решението, взето за цялата земя; и тази е ръката, която е простряна над “всички народи.

27 Защото Господ на Силите е решил и кой ще го осуети? И ръката Му е простряна, и кой ще я отвърне?

28 В “годината, когато умря цар ^бАхаз, беше това бреме.

29 Не се радвай, цяла филистимска земя, затова, че жезълът на онзи, който те порази, е счупен; защото от змийския корен ще излезе ехидна и плодът ѝ ще бъде огнена хвърчаща змия.

30 И първородните на бедните ще се нахранят, и нуждаещите се ще почиват в безопасност; и Аз ще уморя чрез глад корена ти и той ще убие остатъка ти.

31 Ридай, о, порто; плачи, о, граде; ти, цяла филистимска земя, си загубена; защото ще дойде дим от север и никой не ще бъде сам в определените му времена.

32 Какво ще отговарят тогава посланниците на народите? Че Господ е основал “Сион и ^ббедните от Неговия народ ще се “уповават на Него.

ГЛАВА 25

Нефи възхвалява яснотата. Пророчествата на Исаия ще бъдат разбрани в последните дни. Юдеите ще се завърнат от Вавилон, ще разпънат Месията и ще

21а Изход 20:5.

22а Притчи 10:7.

б Иов 18:19.

23а Исаия 34:11–15.

25а Темата на разказа се насочва към асирийското нападение и падането на Юда през 701 г. пр. Хр. (стихове 24–27).
4 Цар. 19:32–37;

Исаия 37:33–38.

б т. е. планините на Юда и Израил.
в Исаия 10:27.

26а т. е. Накрая всички светски народи ще бъдат победени по този начин.

28а т. е. През около 720 г. пр. Хр. това бреме или съдбоносно

послание е пророкувано относно филистимците, докато Юда ще остане в безопасност.
б 4 Цар. 16:20.

32а р. п. Сион.
б Соф. 3:12.
в или ще потърсят закрила в него.

бъдат разпръснати и бичувани. Те ще бъдат възстановени, когато повярват в Месията. Той ще дойде за първи път шестстотин години след като Лехий е напуснал Ерусалим. Нефитите спазват закона на Моисей и вярват в Христа, който е Светият Израилев. Около 559–545 г. пр. Хр.

Сега аз, Нефи, говоря нещо за словата, които съм написал, които са били изречени чрез устата на Исаия. Защото ето, Исаия говори много неща, които бяха “трудни за разбиране за мнозина от моя народ; понеже те не знаят за начина на пророкуване между юдеите.

2 Защото аз, Нефи, не съм ги научил на много неща относно начина на юдеите; понеже “делата им бяха дела на мрака и деянията им бяха деяния на мерзости.

3 Затова аз пиша на моя народ, на всички онези, които ще получат по-късно тези неща, които пиша, за да може да узнаят за възмездията Божии, че те ще споделят всички народи съгласно словото, което Той е изрекъл.

4 Затова вслушайте се, люде мои, които сте от дома Израилев, и дайте ухо на словата ми; защото макар словото на Исаия да не ви е ясно, то е ясно на всички онези, които

са изпълнени с “духа на б пророчеството. Обаче аз ви давам пророчество според духа, който е в мене; затова аз ще пророкувам според “яснотата, която е била с мене още от времето, когато излязох от Ерусалим с баща ми; защото ето, душата ми се наслаждава на яснотата, която моят народ може да научи.

5 Да, и душата ми се наслаждава на словото на “Исаия, защото аз излязох от Ерусалим и очите ми са видели писанията на б юдеите, и аз знам, че юдеите разбират писанията на пророците, и няма друг народ като тях, който да разбира нещата, които са били казани на юдеите, освен ако те не бъдат научени на начина на юдеите.

6 Обаче ето, аз, Нефи, не научих децата си на начина на юдеите; но ето, тъй като самият аз съм живял в Ерусалим, затова познавам областите наоколо; и аз споменах на децата си относно Божиите възмездия, които “настанаха сред юдеите, според всичко това, което Исаия е казал, но аз не ги записвам.

7 Но ето, аз продължавам с моето собствено пророчество, според моята “яснота, в която знам, че никой не може да се заблуди; при все това в дните, когато пророчествата

25 1а 2 Не. 25:5–6.

2а 4 Цар. 17:13–20.

4а р. п. Светият Дух.

б р. п. Пророчество, пророкувам.

в 2 Не. 31:3; 33:5–6;

Яков 4:13.

5а 1 Не. 19:23;

3 Не. 23:1.

б р. п. Юдеи.

6а 2 Не. 6:8;

Ел. 8:20–21.

7а 2 Не. 32:7;

Алма 13:23.

на Исаия ще бъдат изпълнени, човешките ще узнаят със сигурност времето, когато те ще станат.

8 Затова те са ^аценни за чедата човешки и този, който мисли, че не са, на него аз ще говоря изрично и ограничавам словата си само към моя ^бсобствен народ; защото знам, че в ^впоследните дни те ще бъдат от голяма стойност за тях; защото в този ден те ще ги разберат; затова за тяхно добро съм ги писал.

9 И тъй както едно поколение е било ^аунищожавано между юдеите поради беззаконие, тъймо тъй те са били унищожавани според беззаконията им от поколение на поколение; и нито едно от тях не е било унищожено, без да бъде ^бпредсказано от пророците на Господа.

10 Ето защо, на тях им беше казано за унищожението, което ще ги сполети веднага след като баща ми напусна Ерусалим; при все това, те вкоравиха сърцата си; и според моето пророчество бяха ^аунищожени, с изключение на онези, които са ^ботведени в плен във Вавилон.

11 И сега, аз говоря това,

благодарение на духа, който е в мен. И макар че са били откарани в плен, те ще се върнат отново и ще притежават земята на Ерусалим; ето защо, те ще бъдат отново ^авъзстановени в земята на тяхното наследство.

12 Но ето, те ще имат войни и слухове за войни помежду си; и когато настъпи денят, в който ^аЕдинородният на Отца, тъймо Отецът на небесата и на земята, им се яви в плътта, ето, те ще Го отхвърлят поради своите беззакония и коравосърдечие, и коравовертие.

13 Ето, те ще Го ^аразпънат; и след като бъде положен в ^бгробница в продължение на ^втри дена, Той ще се ^гвдигне от мъртвите с изцеление в крилата Си; и всички онези, които повярват в името Му, ще бъдат спасени в царството Божие. Ето защо, душата ми се наслаждава да пророкувам за Него, защото съм ^двидял деня Му и сърцето ми величае свящото Му име.

14 И ето, ще стане така, че след като ^аМесията се вдигне от мъртвите и се яви на Своя народ, на всички онези, които повярват в Неговото име,

8а р. п. Писания —
Стойност на
писанията.

б Енос 1:13–16;
Морм. 5:12–15;
У. и З. 3:16–20.

в р. п. Последните
дни.

9а Ерем. 39:4–10;
Мат. 23:37–38.

б Ам. 3:7;
1 Не. 1:13.

10а 1 Не. 7:13;
2 Не. 6:8;

Омний 1:15;
Ел. 8:20–21.

б 4 Цар. 24:14;
Ерем. 52:3–16.

11а Ездра 1:1–4;
Ерем. 24:5–7.

12а р. п. Единороден.
13а Лука 23:33.

б Иоана 19:41–42;
1 Не. 19:10.

в Лука 24:6–7;
Мосия 3:10.

г р. п. Възкресение.
д 1 Не. 11:13–34.

14а р. п. Месия.

ето, Ерусалим ще бъде ^бунищожен отново; защото горко на онези, които се борят срещу Бога и срещу хората на Неговата църква.

15 Ето защо, „юдеите ще бъдат ^бразпръснати сред всички народи; да, и ^вВавилон ще бъде също разрушен; ето защо, юдеите ще бъдат разпръснати от други народи.

16 И след като бъдат разпръснати и Господ Бог ги е бичувал чрез други народи в продължение на много поколения, да, дори от поколение на поколение, докато бъдат убедени да ^аповярват в Христа, Сина Божий, и в единението, което е безпределно за цялото човечество — и когато настъпи този ден, когато те ще повярват в Христа, и се поклонят на Отца в Неговото име, с непорочни сърца и чисти ръце, без да очакват повече някой друг Месия, тогава, по това време, ще дойде денят, в който те ще трябва да повярват в тези неща.

17 И Господ ще простре ръката Си отново за втори път, за да ^авъзстанови народа Си от тяхното изгубено и паднало състояние. Ето защо,

Той ще продължи да върши ^бчудно дело и изумление сред чедата човешки.

18 Ето защо, Той ще им разкрие ^асловата Си, които слова ще ги ^бсъдят в последния ден, защото те ще им бъдат дадени с цел да ги ^вубедят в истинския Месия, отхвърлен от тях, и за да ги убедят, че те не трябва повече да чакат идването на Месия, защото няма да дойде никой друг, освен ако не бъде някой ^влъжлив месия, който да измами людете, защото пророците говорят само за един Месия, и този Месия е Онзи, Който ще бъде отхвърлен от юдеите.

19 Защото според словата на пророците, ^аМесията ще дойде ^бшестстотин години от времето, когато баща ми напусна Ерусалим; и според словата на пророците, а също според словата на ^вангела Божий, името Му ще бъде Исус Христос, Синът Божий.

20 И сега, братя мои, аз ви говорих ясно, за да не можете да се заблудите. И тъй както жив е Господ Бог, Който ^аизведе Израила от земята на Египет, и даде на Моисей силата да ^бизцели людете, след

14б Лука 21:24;
Дж. С. — М 1:1–18.
15а р. п. Юдеи.
б Неем. 1:8–9;
2 Не. 10:6.
в р. п. Вавилон.
16а 2 Не. 10:6–9; 30:7;
Морм. 5:14.
17а 2 Не. 21:11–12; 29:1.
р. п. Възстановяване на

Евангелието.
б Исаия 29:14;
2 Не. 27:26;
3 Не. 28:31–33.
18а 2 Не. 29:11–12;
33:11, 14–15.
б р. п. Съд,
последният.
в 2 Не. 26:12–13.
г р. п. Антихрист.
19а р. п. Исус Христос

— Пророчества за раждането и смъртта на Исус Христос.
б 1 Не. 10:4;
3 Не. 1:1, 13.
в 2 Не. 10:3.
20а Изход 3:7–10;
1 Не. 17:24, 31; 19:10.
б Йоана 3:14;
1 Не. 17:41.

като са били изпохапани от отровните змии, ако се съгласяха да погледнат към ^азмията, която той издигна пред тях, и му даде също сила да разцепи ^аканарата и от нея да избликне вода, да, ето, аз ви го казвам, че както тези неща са истинни и тъй както жив е Господ Бог, така няма друго ^аиме, дадено под небето, освен това на Исуса Христа, за което съм говорил, чрез което човек може да бъде спасен.

21 Затова, поради тази причина Господ Бог ми е обещал, че нещата, които ^апища, ще бъдат съхранени и запазени, и предадени на моето потомство от поколение на поколение, за да се изпълни обещанието, дадено на Иосиф, че потомството му няма никога да ^бпогине, докато съществува земята.

22 Затова тези неща ще отиват от поколение в поколение, докато съществува земята; и те ще отиват според волята и желанието Божие; и народите, които ще ги притежават, ще бъдат ^асъдени според словата, които са написани.

23 Защото ние се трудим усърдно да пишем, да ^аубеждаваме децата си, също и братята си да повярват в Христа и да се помирят с Бога; понеже ние знаем, че чрез ^бблагодат сме спасени, след всичко, което можем да ^асторим.

24 И макар че вярваме в Христа, ние ^аспазваме закона на Моисей и очакваме непоколебимо Христа, докато бъде изпълнен закона.

25 Защото за тази цел бе даден ^азаконът; затова законът е станал ^бмъртъв за нас и ние бяхме сторени живи в Христа поради нашата вяра; въпреки това ние спазваме закона заради заповедите.

26 Ние ^аговорим за Христа, радваме се в Христа, проповядваме за Христа, ^бпророкуваме за Христа и пишем според пророчествата ни, та ^адецата ни да знаят към кой източник да се обърнат за ^аопрощение на греховете си.

27 Затова ние говорим за закона, за да знаят децата ни за смъртността на закона и тъй чрез познанието им за смъртността на закона те

20^в Числа 21:8–9;
Алма 33:19;
Ел. 8:14–15.
^г Изход 17:6;
Числа 20:11;
1 Не. 17:29; 20:21.
^д Осия 13:4;
Деяния 4:10–12;
Мосия 5:8;
Моисей 6:52.
р. п. Спасител.
21^а 2 Не. 27:6–14.

^б Ам. 5:15;
2 Не. 3:16;
Алма 46:24–27.
22^а 2 Не. 29:11; 33:10–15;
3 Не. 27:23–27.
23^а р. п. Дете, деца.
^б Римл. 3:23–24;
2 Не. 2:4–10;
Мосия 13:32;
Алма 42:12–16;
У. и З. 138:4.
р. п. Благодат.

^в Яков. 2:14–26.
р. п. Дела.
24^а Яков 4:4–5.
25^а р. п. Законът на Моисей.
^б Римл. 7:4–6.
26^а Яков 4:12; Яром 1:11;
Мосия 3:13.
^б Лука 10:23–24.
^в р. п. Дете, деца.
^г р. п. Опрощаване на греховете.

могат да очакват онзи живот, който е в Христа, и да познаят целта, за която е бил даден законът. И след като законът се изпълни в Христа, те да не вкоравят сърцата си против Него, когато законът ще трябва да премине.

28 И сега, ето, люде мои, вие сте “коравовратни люде; затова аз ви говорих ясно, за да не ме разберете неправилно. И словата, които съм изрекъл, ще стоят като ^бсвидетелство против вас; понеже те са достатъчни, за да ^{научат} всеки човек на правия път; защото правият път е да се повярва в Христа и да не Го отричаме; защото отричайки Го, вие отричате също пророците и закона.

29 И сега, ето, аз ви казвам, че правият път е да повярвате в Христа и да не Го отричате; и Христос е Светият Израилев; затова вие трябва да се преклоните пред Него и да Му се покланяте с цялата си “мощ, ум, сила и с цялата си душа; и ако направите това, по никакъв начин няма да бъдете отхвърлени.

30 И тъй като това наистина ще е необходимо, вие трябва да спазвате действията и “обредите Божии, докато законът, даден на Моисей, не бъде изпълнен.

ГЛАВА 26

Христос ще служи на нефитите. Нефи предвижда унищожението на своя народ. Те ще говорят от пръстта. Езичниците ще изградят лъжливи църкви и ще кроят тайни заговори-. Господ забранява на людетте да практикуват свещенически лукавства. Около 559–545 г. пр. Хр.

И след като Христос ще се е “вдигнал от мъртвите, Той ще ви се ^бпокаже, чеда мои и възлюбени мои братя; и словата, които Той ще ви каже, ще бъдат ^азаконът, който вие ще спазвате.

2 Защото ето, аз ви казвам, че видях, че много поколения ще минат, и ще има големи войни и раздори сред народа ми.

3 И след като Месията дойде, ще бъдат дадени “знамения на моя народ за Неговото ^браждане, както и за Неговата смърт и възкресение; и велик и страшен ще бъде този ден за нечестивите, защото те ще погинат; и те ще погинат, защото прогонват пророците и светиите, замерват ги с камъни и ги убиват; ето защо, викът на “кръвта на светиите срещу тях ще се възнесе от земята към Бога.

4 Ето защо, всички онези,

28а Мосия 3:14.

б р. п. Свидетелство.
в 2 Не. 33:10.

29а Втор. 6:5;

Марка 12:29–31.

30а р. п. Обреди.

26 1а 3 Не. 11:1–12.

б 1 Не. 11:7; 12:6.
в 3 Не. 15:2–10.

3а 1 Не. 12:4–6.

р. п. Знамение.

б р. п. Исус Христос

— Пророчества за
раждането и
смъртта на Исус
Христос.

в Бит. 4:10; 2 Не. 28:10;
Морм. 8:27.

които са горделиви, които вършат нечестие, идният ден ще ги ^аизгори, казва Господ на Силите, защото те ще бъдат като стърнище.

5 И дълбините ще ^апогълнат тези, които избиват пророците и светиите, казва Господ на Силите; и ^бпланини ще ги покрият, и вихрушки ще ги отнесат, и сгради ще се сгромолясат върху тях, и ще ги раздробят на парчета, и ще ги стрият на прах.

6 И ще бъдат посетени с гръмотевици и светкавици, и земетръси, и всякакъв вид унищожения, защото огънят на гнева Господен ще се разпали срещу тях, и те ще бъдат като слама, и идният ден ще ги унищожи, казва Господ на Силите.

7 О, болка и мъка за душата ми поради загубата на убитите от моя народ! Защото аз, Нефи, видях това и то ме съкруши напълно пред присъствието на Господа; но аз трябва да извикам към моя Бог: Твоите пътища са ^асправедливи!

8 Но ето, праведните, които се вслушат в словата на пророците и не ги избиват, а чакат Христа с непоколебимост в знаменията, които са дадени, въпреки всички

^апреследвания, ето, те са онези, които ^бняма да погинат.

9 Но Синът на Праведността ще им се ^аяви; и ще ги ^бизцели и те ще имат ^вмир в Него, докато не отминат в праведност ^гтри поколения и голяма част от ^дчетвъртото.

10 И след като тези неща ще са преминали, ще дойде бързо ^аунищожение за моя народ; защото въпреки болките на душата ми, аз го видях; затова аз знам, че то ще стане; и те се продават за нищо; понеже като награда за тяхната гордост и тяхното безумие те ще пожънат унищожение; понеже, отдавайки се на дявола и предпочитайки делата на мрака пред светлината, те трябва да слязат в ^бпъкъла.

11 Защото Духът Господен няма винаги да ^авладее в човека. И когато Духът спре да владее в човека, идва бързо унищожение и това огорчава душата ми.

12 И както казах относно ^аубеждаването на ^бюдеите, че Исус е ^всамият Христос, нужно е и езичниците да бъдат убедени, че Исус е Христос, Вечният Бог;

13 и че Той ще се яви на всички онези, които повярват

4а 3 Не. 8:14–24; 9:3, 9.

5а 1 Не. 19:11;

3 Не. 10:14.

б 3 Не. 8:10; 9:5–8.

7а р. п. Правосъдие.

8а р. п. Преследвам,

преследване.

б 3 Не. 10:12–13.

9а 3 Не. 11:8–15.

б 3 Не. 17:7–9.

в 4 Не. 1:1–4.

г 1 Не. 12:11–12;

3 Не. 27:30–32.

д Алма 45:10–12;

Ел. 13:9–10.

10а Алма 45:9–14;

Морм. 8:1–9.

б р. п. Пъкъл.

11а Етер 2:15.

12а 2 Не. 25:18.

б 2 Не. 30:7;

Морм. 5:14.

р. п. Юдеи.

в Морм. 3:21.

в Него чрез силата на “Светия Дух; да, на всеки народ, всяко племе, на всеки език и люде, вършейки велики чудеса, знамения и изумления сред чедата човешки, според вярата им.

14 Но ето, аз ви пророкувам относно “последните дни, когато Господ Бог ще ^бразкрие тези неща на чедата човешки.

15 След като потомството ми и потомството на моите братя ще са чезнали в неверие и ще са пометени от езичниците; да, след като Господ Бог ще е поставил стан наоколо срещу тях, и ще ги е обсадил с кули, и ще е издигнал укрепления срещу тях; след като бъдат сведени ниско в праха, че чак изчезнат, все още словата на праведните ще бъдат записвани, молитвите на верните ще бъдат чувани и всички онези, чезнали в неверие, не ще бъдат забравени.

16 Защото онези, които ще бъдат унищожени, ще им “проговорят изпод земята и словата им ще бъдат дълбоко изпод праха, гласът им ще бъде като глас на познат дух; понеже Господ Бог ще му даде сила да шепне това, което ги засяга, точно като че ли

изпод земята; и техните слова ще нашепват изпод праха.

17 Защото така казва Господ Бог: Те ще “записват нещата, които ще се вършат сред тях, и те ще бъдат написани и запечатани в една книга, и тези, които са чезнали в неверие, няма да ги получат, защото те се ^бопитват да унищожават Божиите неща.

18 Ето защо, също както тези, които са унищожени, са унищожени бързо и множеството на враговете им ще бъде като “пльава, която е отнесена — да, така казва Господ Бог: Това ще стане внезапно, като за миг.

19 И ще стане така, че тези, които са чезнали в неверие, ще бъдат “поразени от ръката на езичниците.

20 И езичниците са издигнати в “гордостта на очите си и се ^бспъват сами поради големината на ^бпрепъващия ги камък, тъй като са съградили много ‘църкви; а въпреки това, те омаловажават силата и чудесата Божии и си проповядват собствената си мъдрост и собственото си ^бучение, за да се обогатяват и да ^бстриват лицата на бедните.

21 И има много изградени

13а р. п. Светият Дух.

14а р. п. Последните дни.

б р. п. Възстановяване на Евангелието.

16а Исаия 29:4;

Мор. 10:27;

Моисей 7:62.

р. п. Книгата на Мормон

17а 2 Не. 29:12.

б Енос 1:14.

18а Морм. 5:16–18.

19а 3 Не. 16:8–9;

20:27–28.

20а р. п. Гордост.

б 1 Не. 13:29, 34.

р. п. Вероотстъпничество.

в Езек. 14:4.

г 1 Не. 14:10; 22:23;

Морм. 8:28.

д Морм. 9:7–8;

2 Не. 9:28.

е Исаия 3:15;

2 Не. 13:15.

църкви, които причиняват “зависти, спорове и злоба.

22 И има също и “тайни заговори, тъкмо както в древни времена, според заговорите на дявола, защото той е основателят на всички тези неща; да, основателят на убийства и дела на мрака; да, и той ги води за врата с ленена връв, докато не ги завърже навеки с неговите здрави върви.

23 Защото ето, мои възлюбени братя, аз ви казвам, че Господ Бог не действа в мрак.

24 Той не върши нищо, което да не е в полза на света; защото Той “обича света и дори дава живота Си, за да привлече ^бвсички човеци към Себе си. Затова Той не заповядва на никого да не участва в Неговото спасение.

25 Ето, призова ли Той някого, казвайки: Махни се от Мене? Ето, аз ви казвам: Не; но Той казва: “Елате при Мене, вие от всички краища на земята, ^бкупете мляко и мед без пари и без цена.

26 Ето, заповядал ли е Той на някой да се махне от синагогите, или от домовете за поклонение? Ето, аз ви казвам: Не!

27 Заповядал ли е Той на някой да не участва в Неговото

“спасение? Ето, аз ви казвам: Не; но Той го е ^бдал даром на всички човеци; и Той е заповядал на Своя народ да убеди всички човеци да се ^бпокаят.

28 Ето, заповядал ли е Господ на някой да не вземе от Неговата добрина? Ето, аз ви казвам: Не! Но “всички човеци са облагодетелствани, едините като другите, и никому не е забранено.

29 Той заповядва да няма “свещенически лукавства; защото ето, свещеническо лукавство е човеците да проповядват и да представят себе си за светлина на света, за да се обогатяват и получат ^бсветска похвала; и те не търсят благосъстоянието на Сион.

30 Ето, Господ е забранил това; затова Господ Бог е дал заповед всички люде да имат “милосърдие, което милосърдие е ^блюбов. И ако те не ще имат милосърдие, те ще са едно нищо. Ето защо, ако те имаха милосърдие, те нямаше да допуснат работникът в Сион да погине.

31 Но работникът в “Сион ще работи за Сион, защото ако те се трудят за ^бпари, ще погинат.

32 И отново Господ Бог е “заповядал на човеците да

21а р. п. Завиждам.

22а р. п. Тайни заговори.

24а Иоана 3:16.

^б 3 Не. 27:14–15.

25а Алма 5:33–35;

3 Не. 9:13–14.

^б Исаия 55:1–2.

27а р. п. Спасение.

^б Ефес. 2:8;

2 Не. 25:23.

^в р. п. Покаявам се, покаяние.

28а Римл. 2:11;

1 Не. 17:33–35.

29а р. п. Свещеническо лукавство.

^б У. и З. 121:34–37.

30а Мор. 7:47–48.

р. п. Милосърдие.

^б р. п. Любов.

31а р. п. Сион.

^б Яков 2:17–19;

У. и З. 11:7; 38:39.

32а р. п. Заповеди на Бог.

не убиват; да не лъжат; да не крадат; да не ^бизговарят на празно името на Господа, Техния Бог; да не завиджат; да нямат злоба; да не се карат един с друг; да не прелюбодействат и да не вършат нито едно от тези неща, защото онзи, който ги върши, ще погине.

33 Защото нито едно от тези беззакония не идва от Господа; защото Той върши това, което е добро сред чедата човешки; и Той не прави нищо, което не е ясно за чедата човешки; и Той ги кани всички да дойдат при Него и да вземат от Неговата добрина, и Той не ^{отказва} на никого, който идва при Него, черен и бял, роб и свободен, мъж и жена; и Той си спомня за ^бдруговерците; и ^{всички} са равни пред Бога, и юдеин, и езичник.

ГЛАВА 27

Мрак и вероотстъпничество ще покрият земята в последните дни. Ще се появи Книгата на Мормон. Трима очевидци ще свидетелстват за книгата. Ученият човек ще каже, че не може да чете запечатана книга. Господ ще извърши чудно дело и изумление. Сравни с Исаия, гл. 29. Около 559–545 г. пр. Хр.

Но ето, в “последните дни, или в дните на езичниците, да, ето всичките народи на езичниците, също и юдеите, както тези, които ще дойдат в тази земя, така и онези, които ще живеят в други земи, да, тъкмо по всичките части на земята, ето, те ще бъдат опиянени от беззаконие и всякакъв вид мерзости;

2 и когато дойде този ден, те ще бъдат посетени от Господа на Силите с гръмотевици и със земетресения, и с голям шум, и с бури, и с урагани, и с ^впламъка на поглъщащ огън.

3 И всички ^в“народи, които се борят срещу Сион и го притесняват, ще бъдат като видение през нощта; да, и с тях ще стане като с гладен човек, който сънува, и ето, той яде, но събужда се и душата му е празна; или като с ожаднял човек, който сънува, че пие, но ето, като се събуди, той е примрял и душата му има охота; да, така ще бъде с множеството на всички народи, които се борят срещу планината Сион.

4 Защото ето, всички вие, които вършите беззаконие, спрете се и се изумете, защото ще извикате и викате; да, вие ще бъдете пияни, но не от вино, ще залитате, но не от силно питие.

5 Понеже ето, Господ е излял

32б р. п. Скверно-
словие.

33а Деяния 10:9–35,
44–45.

б Алма 26:37.

в Римл. 2:11;
1 Не. 17:35.

27 1а р. п. Последните
дни.

2а Исаия 24:6; 66:15–16;

Яков 6:3;

3 Не. 25:1.

3а Исаия 29:7–8.

б 1 Не. 22:14.

върху ви духа на дълбок сън. Защото ето, вие затворихте очите си и отхвърлихте пророците; и управителите ви, и гледачите ви Той скри заради вашето беззаконие.

6 И ще стане така, че Господ Бог ще ^ави изяви словото на една ^бкнига и това ще бъдат словата на тези, които почиват в мир.

7 И ето, книгата ще бъде ^азапечатана; и в нея ще има ^боткровение от Бога, от началото на света до ^вкрая му.

8 Затова поради нещата, които са ^азапечатани, нещата, които са запечатани, ^бняма да бъдат предадени в деня на нечестията и мерзостите на людете. Затова книгата ще бъде забранена за тях.

9 Но книгата ще бъде предадена на един ^ачовек и той ще предаде словата на книгата, които са словата на онези, които почиват в пръстта, и той ще предаде тези слова на ^бдруг.

10 Но словата, които са запечатани, той няма да предаде, нито пък ще предаде книгата. Защото книгата ще бъде запечатана чрез силата Божия и откровението, което беше запечатано, ще бъде пазено в книгата до определеното от Господа време, та да могат да

излязат наяве; защото ето, те откриват всичко от началото на света до края му.

11 И идва денят, когато словата на книгата, които бяха запечатани, ще бъдат четени по горниците на къщите; и те ще бъдат четени чрез силата на Христа; и всички неща ще бъдат ^апоказани на чедата човешки, които някога са били между тях и които някога ще бъдат чак до края на света.

12 Затова в деня, когато книгата бъде предадена на човека, за когото съм говорил, книгата ще бъде скрита от очите на света, за да не я съзрат очите на никого, освен на ^атримата ^бсвидетели, които ще я видят чрез силата Божия, освен човека, на когото ще бъде предадена; и те ще свидетелстват за истинността на книгата и нещата в нея.

13 И никой друг няма да я види, с изключение на няколко, според волята Божия, за да свидетелстват на чедата човешки за Неговото слово; защото Господ Бог е казал, че словата на верните ще заговорят като че ли ^аот мъртвите.

14 Затова Господ Бог ще продължи да известява словата от книгата; и Той ще потвърди словото Си чрез

6а Яром 1:2;
Морм. 5:12–13.
б 2 Не. 26:16–17; 29:12.
р. п. Книгата на
Мормон
7а Исаия 29:11–12;
Етер 3:25–27; 4:4–7.
б Мосия 8:19.

в Етер 13:1–12.
8а Етер 5:1.
б 3 Не. 26:9–12;
Етер 4:5–6.
9а У. и З. 17:5–6.
б Дж. С. — И. 1:64–65.
11а Лука 12:3;
Морм. 5:8;

У. и З. 121:26–31.
12а 2 Не. 11:3;
Етер 5:2–4;
У. и З. 5:11, 15; 17:1.
б Втор. 19:15.
13а 2 Не. 3:19–20;
33:13–15;
Мор. 10:27.

устата на толкова свидетели, колкото му бъде угодно; и горко на оногова, който ^аотрича словото Божие!

15 Но ето, ще стане така, че Господ Бог ще каже на онзи, на когото ще предаде книгата: Вземи тези слова, които не са запечатани и ги предай на друг, за да може той да ги покаже на учения, казвайки: ^аПрочети това, моля те. И ученият ще каже: Донеси тук книгата и аз ще ги прочета.

16 И сега, за светска слава и за да се ^аобогатят ще кажат това, а не за славата Божия.

17 И ще каже човекът: Не мога да донеса книгата, защото е запечатана.

18 Тогава ученият ще каже: Не мога да я прочета.

19 И ще стане така, че Господ Бог ще предаде отново книгата и словата в нея на онзи, който не е учен; и човекът, който не е учен, ще каже: Аз не съм учен.

20 Тогава Господ Бог ще му каже: Учените няма да ги четат, защото те са ги отхвърлили, но аз мога сам да свърша делото Си; затова ти ще прочетеш словата, които ще ти дам.

21 ^аНе пипай това, което е запечатано, защото аз ще го покажа в определено от Мене

време; защото аз ще покажа на чедата човешки, че съм способен да върша собственото Си дело.

22 Затова, щом прочетеш словата, които ти заповядах и се сдобиеш със ^асвидетелите, които аз ти обещах, тогава ти ще запечаташ книгата отново и ще я скриеш в Мене, за да мога да запазя словата, които не си прочел, докато намеря за добре според мъдростта Си да открия всички неща на чедата човешки.

23 Защото ето, аз съм Бог; и аз съм Бог на ^ачудеса; и аз ще покажа на света, че съм ^бсъщият вчера, днес и навеки; и аз не действам сред чедата човешки иначе, освен само ^аспоред вярата им.

24 И ще стане така, че Господ ще каже отново на оногова, който ще прочете словата, които ще му бъдат предадени:

25 ^аТъй като тези люде се доближават до Мене с устата си, и с устните си Ме ^бпочитат, а са отдалечили сърцата си далеч от Мене, и страхът им от Мене идва от човешките ^апоучения,

26 ето защо, аз ще продължа да върша ^ачудно дело сред този народ, да, ^бчудно дело и изумление, защото мъдростта на техните мъдреци и

14a 2 Не. 28:29–30;
Етер 4:8.

15a Исаия 29:11–12;
Дж. С. — И. 1:65.

16a р. п. Свещеническо
лукавство.

21a Етер 5:1.

22a р. п. Свидетели за

Книгата на
Мормон

23a р. п. Чудо.

б Евр. 13:8.

в Евр. 11;

Етер 12:7–22.

25a Исаия 29:13.

б Мат. 15:8.

в 2 Не. 28:31.

26a 1 Не. 22:8;

2 Не. 29:1–2.

р. п. Възстановя-

ване на

Евангелието.

б Исаия 29:14;

2 Не. 25:17.

учени ще погине и разумът на разумните им ще бъде скрит.

27 “Горко на онези, които търсят да скрият дълбоко намерението си от Господа! И делата им са в мрака и те казват: Кой ни вижда и кой ни знае? И те също казват: Сигурно е, че вашето обръщане на нещата с главата надолу ще бъде считано за ^бгрънчарската глина. Но ето, аз ще им покажа, казва Господ на Силите, че познавам всичките им дела. Защото ще каже ли творбата за този, който я сътвори: Той не ме сътвори? Или изработеното нещо ще каже ли за този, който го изработи: Той не разбира нищо?

28 Но ето, казва Господ на Силите: аз ще покажа на чедата човешки, че след съвсем късо време Ливан ще бъде превърнат в плодородно поле; и плодородното поле ще бъде считано за гора.

29 “И в този ден глухите ще чуят словата на книгата, и очите на слепите ще прогледнат навън от забвението и навън от мрака.

30 И “кротките също ще се умножават и ^брадостта им ще бъде в Господа, и бедните измежду людете ще тържествуват в Светия Израилев.

31 Защото сигурно е, тъй както жив е Господ, те ще видят, че “страшният е сведен до нищо, а присмивачът е изгубен и всички, които дебнат случай да вършат беззаконие, са отхвърлени.

32 А също и тези, които изкарват човека “виновен за слово, и поставят клопка за този, който изобличава на ^бпортата и ^ботстраняват праведния за нищо.

33 Затова Господ, Който е изкупил Авраама, казва така за дома Яковов: Яков няма вече да се посрами, нито вече ще побледнее.

34 Но когато той “види децата си, делото на ръцете Ми сред него, те ще осветят името Ми и ще осветят Светия Яковов, и ще се боят от Бога Израилев.

35 Тогава ония, които се “заблудиха духом, ще се вразумят и тези, които роптаеха, ще ^бприемат поука.

ГЛАВА 28

В последните дни ще бъдат изградени много лъжливи църкви. Те ще проповядват лъжливи, празни и безумни учения. Поради лъжливите учители вероотстъпничеството ще изобилства. Дяволът ще вилнее в сърцата на човеците. Той ще учи на всякакъв

27а Исаия 29:15.

б Ерем. 18:6.

29а Исаия 29:18.

30а р. п. Кротък, кротост.

б У. и З. 101:36.

31а Исаия 29:20.

32а Лука 11:54.

б Ам. 5:10.

в 2 Не. 28:16.

34а Исаия 29:23–24.

35а 2 Не. 28:14;

У. и З. 33:4.

б Дан. 12:4.

вид лъжливи учения. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, ето, братя мои, говорил съм ви според както Духът ме застави; затова аз знам, че всичко това ще стане със сигурност.

2 И нещата, които ще бъдат записани от ^акнигата, ще имат голяма ^бстойност за чедата човешки, особено за нашето потомство, което е остатък от дома Израилев.

3 Защото в този ден ще стане така, че ^ацърквите, които са изградени, но не за Господа, ще кажат една на друга: Ето, аз съм Господната; а другите също ще кажат: Аз, аз съм Господната; и тъй ще говорят всички, които изграждат църкви, но не за Господа.

4 И те ще се препират една с друга; а свещениците им също ще се препират един с друг и ще проповядват тяхното си ^аучение, и ще отричат Светия Дух, Който дава изричане.

5 И те ^аотричат ^бсилата Божия, на Светия Израилев и казват на народа: В нас вслушайте се и чуйте нашите учения; защото днес ^вняма повече Бог, тъй като Господът и Изкупителят е изпълнил

делото Си и е предал властта Си на човеците;

^б и така, вслушайте се в моите учения; ако ви кажат, че е имало чудо, извършено от ръката Господна, не го вярвайте; защото днес няма повече Бог на ^ачудеса; Той е изпълнил делото Си.

7 Да, и ще има много, които ще кажат: ^аЯжте, пийте и се веселете, защото утре ще умрем; и всичко ще върви добре за нас.

8 И ще има също много, които ще кажат: Яжте, пийте и се веселете, обаче имайте страх от Бога — Той ще ^аоправдае извършването на малък грях; да, ^блъжете по малко, използвайте някой поради словата му, копайте ^вяма за ближния си; и няма вреда от това; и правете всички тези неща, защото утре ще умрем; и ако бъде тъй, че ни намерят за виновни, Бог ще ни удари няколко камшика и накрая ще бъдем спасени в царството Божие.

9 Да, и ще има много, които ще поучават по този начин с лъжливи, празни и ^абезумни ^бучения и ще се възгордеят в сърцата си, и ще търсят дълбоко да скрият намеренията си от Господа; и техните дела ще бъдат в мрака.

28 2а р. п. Книгата на Мормон
 б 1 Не. 13:34–42; 22:9;
 3 Не. 21:6.
 3а 1 Кор. 1:10–13;
 1 Не. 22:23;
 4 Не. 1:25–29;
 Морм. 8:28, 32–38.

4а 2 Не. 9:28.
 5а 2 Не. 26:20.
 б 2 Тим. 3:5.
 в Алма 30:28.
 6а Морм. 8:26; 9:15–26.
 7а 1 Кор. 15:32;
 Алма 30:17–18.
 8а Морм. 8:31.

б У. и З. 10:25;
 Моисей 4:4.
 р. п. Лъжа.
 в Притчи 26:27;
 1 Не. 14:3.
 9а Езек. 13:3;
 Ел. 13:29.
 б Мат. 15:9.

10 И “кръвта на светиите ще вика към Бога от земята против тях.

11 Да, те са се отклонили от правия “път; те са се ^бразвратили.

12 Поради ^агордост и поради лъжливи учители и лъжливо учение, църквите им са станали развратни; и техните църкви са се издигнали; и поради гордост те са се издигнали.

13 Те ^аогравват ^ббедните заради хубавите си светилища; те ограбват бедните заради скъпите си дрехи; и те преследват кротките и нищите по сърце, и поради ^агордостта си са се издигнали.

14 Те ходят ^акоравовратни и с вдигнати глави; да, и поради гордост, и нечестие, и мерзости, и блудства те всички са се ^ботклонили, с изключение на няколко, които са смирените последователи на Христа; при все това те са подвеждани, та в много случаи и те грешат, защото са учени на ученията на човеците.

15 О, ^амъдрещи и учени, и богати, които са се издигнали в ^бгордостта на сърцата си, и всички онези, които проповядват лъжливи учения, и всички онези, които извършват блудства и изопачават

правия път Господен, ^агорко, горко, горко на тях, казва Господ, Бог Всемогъщият, защото те ще бъдат хвърлени в пъкъла!

16 Горко на онези, които ^аотстраняват праведните за нищо и хулят това, което е добро и казват, че то не струва нищо! Защото ще дойде денят, когато Господ Бог ще посети бързо жителите на земята; и в оня ден, когато са ^бнапълно узрели в беззаконие те ще погинат.

17 Но ето, ако жителите на земята се покаят за нечестие то си и мерзостите си, те няма да бъдат унищожени, казва Господ на Силите.

18 Но ето, тази голяма и мерзка църква, ^аблудницата на цялата земя, трябва да се ^бсгромоляса на земята и голямо трябва да бъде нейното падение.

19 Защото царството на дявола трябва да се ^аразтресе и онези, които му принадлежат, трябва да бъдат подтикнати към покаяние, или ^бдяволът ще ги сграбчи с вечните си ^авериги и ще бъдат подтикнати към гняв, и ще погинат.

20 Понеже ето, в този ден той ще ^авилнее в сърцата на

10а Откр. 6:9–11;
2 Не. 26:3;
Морм. 8:27;
Етер 8:22–24;
У. и З. 87:7.

11а Ел. 6:31.
б Морм. 8:28–41;
У. и З. 33:4.

12а Притчи 28:25.

13а Езек. 34:8.
б Ел. 4:12.

в Алма 5:53.

14а Притчи 21:4.

б Исаия 53:6.

15а Притчи 3:5–7.

б в. п. Гордост.

в 3 Не. 29:5.

16а Исаия 29:21.

б Етер 2:9–10.

18а Откр. 19:2.

б 1 Не. 14:3, 17.

19а 1 Не. 22:23.

б Алма 34:35.

в Алма 12:11.

20а У. и З. 10:20–27.

чедата човешки и ще ги подтиква към гняв срещу това, което е добро.

21 А други той ще “усмири и ще ги приспи с плътско благополучие, тъй че те да кажат: Всичко е добре в Сион; да, Сион преуспява, всичко е добре; и тъй ^бдьяволът мами душите им и ги отвежда внимателно надолу в пъкъла.

22 И ето, други той ласкае, като им заявява, че няма “пъкъл; и им казва: Аз не съм дявол, защото такъв няма; и тъй им шепне той в ушите, докато не ги сграбчи с ужасните си ^бвериги, от които няма избавление.

23 Да, те са грабнати от смъртта и пъкъла; и смъртта, и пъкълът, и дяволът, и всички, които са били хванати от тях, ще трябва да застанат пред престола Божий и да бъдат ^асъдени според делата им, и оттам те трябва да отидат на пригответното за тях място — тъкмо едно ^безеро от огън и жупел, което е безкрайно мъчение.

24 Прочее, горко на оногова, комуто е леко в Сион!

25 Горко на оногова, който вика: Всичко е добре!

26 Да, горко на оногова, който се “вслуша в ученията

на човеците и отрича силата Божия и дара на Светия Дух!

27 Да, горко на оногова, който казва: Ние сме получили и нямаме “нужда от нищо повече!

28 И накрая, горко на всички онези, които треперят и се “гневят поради Божията истина! Защото ето, този, който е съграден на ^бканарата, Той приема с радост; а онзи, който е съграден на пясъчна основа, трепери, да не би да падне.

29 Горко на оногова, който ще каже: Ние сме получили словото Божие и “нямаме повече ^бнужда от слово Божие, защото си имаме достатъчно.

30 Защото ето, така казва Господ Бог: Аз ще давам на чедата човешки ред по ред, правило след “правило, тук малко и там малко; и благословени са онези, които се вслушат в Моите учения и дават ухо на Моя съвет, защото те ще се научат на ^бмъдрост; защото на онзи, който ^бприема, ще дам ‘повече; а от тези, които ще рекат: Имаме достатъчно, от тях ще бъде отнето дори онова, което имат.

31 Проклет е този, който се “уповава на човек, или прави ръката си плът, или се вслуша в ученията на човеците,

21а Морм. 8:31.

б 2 Не. 9:39.

22а р. п. Пъкъл.

б Алма 36:18.

23а р. п. Исус Христос

— Съдия; Съд,

последният.

б 2 Не. 9:16, 19, 26.

26а 2 Не. 9:29.

27а Алма 12:10–11.

28а 2 Не. 9:40; 33:5.

р. п. Бунт.

б Мат. 7:24–27.

р. п. Канара.

29а 2 Не. 27:14;

Етер 4:8.

б 2 Не. 29:3–10.

30а Исая 28:9–13;

У. и З. 98:12.

б р. п. Мъдрост.

в Лука 8:18.

г Алма 12:10;

У. и З. 50:24.

31а У. и З. 1:19–20.

освен ако ученията не им бъдат дадени чрез силата на Светия Дух.

32 “Горко на езичниците, казва Господ Бог на Силите! Защото, макар че ще им протягам ръката Си ден след ден, те ще Ме отричат; въпреки това, Аз ще бъда милостив към тях, казва Господ Бог, ако те се покаят и дойдат при Мене; защото ^бръката Ми е протегната през целия ден, казва Господ Бог на Силите.

ГЛАВА 29

Много езичници ще отхвърлят Книгата на Мормон. Те ще кажат: Нямаме нужда от друга Библия. Господ говори на много народи. Той ще съди света от книгите, които ще бъдат написани. Около 559–545 г. пр. Хр.

Но ето, ще има много в този ден, когато Аз ще започна да извършвам едно “чудно дело сред тях, за да Си спомня ^бзаветите, които съм направил с чедата човешки, за да простра ръката Си отново за “втори път и да възвърна Моя народ, който е от дома Израилев;

2 и също, за да Си спомня

обещанията, които дадох на тебе, Нефи, а също и на твоя баща, че ще помня вашето потомство; и че “слова на потомството ви ще произлязат от Моята уста за вашето потомство; и слова Ми ще ^бсвистят по всички краища на земята, за да бъдат като “знаме за Моя народ, който е от дома Израилев.

3 И понеже слова Ми ще засвистят — много от езичниците ще кажат: “Библия! Библия! Ние имаме Библия и не може повече да има друга Библия.

4 Но така казва Господ Бог: О, безумци, ще има Библия и тя ще произлезе от “юдеите, Моя старозаветен народ. А как благодарят те на ^бюдеите за “Библията, която получават от тях? Да, какво искат да кажат езичниците? Помнят ли трудностите и труда, и болките на юдеите, и тяхното усърдие към Мене за донасяне спасение на езичниците?

5 О, вие, езичници, помните ли юдеите, Моя старозаветен народ? Не; но вие ги проклинахте и ги “мразехте, и не се помъчихте да ги върнете. Но ето, Аз ще обърна всички тези неща върху вашите

32а 1 Не. 14:6.

^б Яков 5:47; 6:4.

29 1а 2 Не. 27:26.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

^б р. п. Завет на Авраам.

^в 2 Не. 6:14; 21:11–12; 25:17.

р. п. Израил — Събирането на Израил.

2а 2 Не. 3:18–21.

^б Исаия 5:26;
2 Не. 15:26;
Мор. 10:28.

^в 1 Не. 21:22.

р. п. Знаме.

3а 1 Не. 13:23–25.

р. п. Библия; Книгата на Мормон

4а У. и З. 3:16.

^б р. п. Юдеи.

^в р. п. Юда — Жезълът на Юда.

5а 3 Не. 29:8.

собствени глави; защото Аз, Господ, не съм забравил Моя народ.

6 Ти, безумецо, който ще кажеш: “Библия, ние имаме Библия и нямаме нужда от друга Библия. Сдобили ли сте се с Библия по друг начин, освен чрез юдеите?”

7 Не знаете ли, че има повече от един народ? Не знаете ли, че Аз, Господ, Вашият Бог, съм ^асътворил всички човеци и че си спомням за онези, които са на ^бостровите в морето; и че Аз управлявам в небесата горе, а също и на земята отдолу. И че Аз изпращам словото Си на чедата човешки, да, тъкмо на всички народи по земята.

8 Защо роптаете? Не е ли, защото ще получите още от Моето слово? Не знаете ли, че свидетелството на ^адва народа ви е дадено като ^бдоказателство, че Аз съм Бог и че помня единия народ както и другия? Затова Аз говоря на един народ същите слова, както на друг. И когато двата ^анарода се съединят, свидетелството на двата народа ще се съедини също.

9 И Аз правя това, за да докажа на мнозина, че Аз съм

^асъщият вчера, днес и навеки; и че изговарям словата Си според волята Си. И понеже Аз съм изрекъл едно ^бслово, не трябва да мислите, че не мога да изрека друго; защото делото Ми още не е завършено, нито пък ще бъде завършено до края на човека, нито оттогава нататък, нито навеки.

10 Затова, понеже имате Библия, не трябва да мислите, че тя съдържа всички Мои ^аслова, нито пък трябва да мислите, че не съм наредил да се пише повече.

11 Защото Аз заповядвам на ^авсички човеци и на изток, и на запад, и на север, и на юг, и на островите в морето да ^бпишат словата, които им казвам; защото от ^акнигите, които ще бъдат написани, ще ^ссъдя света, всеки човек според делата му, според онова, което е написано.

12 Защото ето, Аз ще говоря на ^аюдеите и те ще го напишат; и ще говоря също и на нефитите, и те ще го ^бнапишат; и ще говоря също и на другите племена от дома Израилев, които изведох надалеч, и те ще го напишат; и Аз ще говоря също на ^авсич-

6а 1 Не. 13:38.

7а р. п. Сътворявам, сътворение.

б 1 Не. 22:4.

8а Езек. 37:15–20;

1 Не. 13:38–41;

2 Не. 3:12.

б Мат. 18:16.

р. п. Свидетел.

в Осия 1:11.

9а Евр. 13:8.

б р. п. Откровение.

10а р. п. Писания — Писания, за които е пророкувано, че ще се появят.

11а Алма 29:8.

б 2 Тим. 3:16.

в р. п. Книга на живота.

г 2 Не. 25:22; 33:11, 14–15.

р. п. Съд, последният.

12а 1 Не. 13:23–29.

б 1 Не. 13:38–42;

2 Не. 26:17.

в 2 Не. 26:33.

ки народи по земята, и те ще го напишат.

13 И ще стане така, че „юдеите ще имат словата на нефитите, и нефитите ще имат словата на юдеите; и нефитите и юдеите ще имат словата на ^бизгубените Израилеви племена, и изгубените Израилеви племена ще имат словата на нефитите и юдеите.

14 И ще стане така, че Моите люде, които са от „дома Израилев, ще бъдат събрани у дома, в земите на техните владения; и словото Ми ще бъде събрано също в ^бедно. И аз ще покажа на онези, които се борят срещу словото Ми и срещу людето Ми, които са от „дома Израилев, че аз съм Бог и че аз ^зсклучих завет с Авраама да помня ^апотомството му ^енавек.

ГЛАВА 30

Обърнатите езичници ще бъдат причислени към заветния народ. Много ламанити и юдеи ще повярват в словото и ще станат възхитителни. Израил ще бъде възстановен, а нечестивите — унищожени. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, ето, възлюбени мои братя, аз бих ви говорил;

защото аз, Нефи, не ще допусна да се мислите за по-праведни от езичниците. Защото ето, ако не спазвате заповедите Божии, вие всички ще погинете по същия начин; и не трябва да мислите, че поради словата, които са казани, езичниците ще бъдат напълно унищожени.

2 Защото ето, казвам ви, че всички езичници, които се покаят, са „заветният народ Господен; и че всички ^бюдеи, които не се покаят, ще бъдат отхвърлени; защото Господ не сключва завет с никого, освен с тези, които се ^бпокаят и повярват в Неговия Син, Който е Светият Израилев.

3 И сега, аз бих пророкувал още нещо относно юдеите и езичниците. Защото след като книгата, за която съм говорил, излезе наяве и бъде написана за езичниците, и запечатана отново в Господа, ще има мнозина, които ще ^аповярват в словата, които са написани; и ^бте ще ги занесат на остатъка от нашето потомство.

4 И тогава остатъкът от нашето потомство ще научи за нас, как излязохме от Ерусалим и че те са потомци на юдеите.

5 И Евангелието на Исуса

13а Морм. 5:12–14.

^б р. п. Израил —
Десетте изгубени
племена на
Израил.

14а Ерем. 3:17–18.

^б Езек. 37:16–17.
^в 1 Не. 22:8–9.

^з Бит. 12:1–3;

1 Не. 17:40;

3 Не. 20:27;

Авр. 2:9.

р. п. Завет на
Авраам.

^д У. и З. 132:30.

^е Бит. 17:7.

30 2а Гал. 3:26–29.

^б Мат. 8:10–13.

р. п. Юдеи.

^в р. п. Покаявам се,
покаяние.

3а 3 Не. 16:6–7.

^б 1 Не. 22:8–9.

Христа ще бъде провъзгласено сред ^атях; затова ^бте ще бъдат възстановени в ^взнанието на бащите си и също в знанието за Исуса Христа, което бе сред бащите им.

6 И тогава те ще се зарадват; защото ще узнаят, че това е тяхна благословия от ръката Божия; и люспите на мрака ще започнат да падат от очите им; и няма да отминат много поколения сред тях и те ще бъдат чист и ^авъзхитителен народ.

7 И ще стане така, че ^аюдеите, които са разпръснати, също ще ^бзапочнат да вярват в Христа; и ще започнат да се събират по лицето на земята; и всички тези, които повярват в Христа, ще станат също възхитителен народ.

8 И ще стане така, че Господ Бог ще започне делото Си сред всички народи, племена, езици и люде, за да предизвика възстановяването на Своя народ на земята.

9 И с праведност ще ^асъди ^бГоспод Бог бедните и ще укорява с правота за ^акротките на земята. И Той ще порази земята с жезъла на устата Си, и с диханието на устните Си ще убие нечестивите.

10 Защото бързо идва ^авремето, когато Господ Бог ще причини велико ^бразделение сред хората и нечестивите Той ще унищожи; но ще ^апощади Своя народ, да, дори ако бъде тъй, че трябва да ^аунищожи нечестивите с огън.

11 И ^аправедността ще бъде поясът на слабните Му, и верността ще бъде поясът на хълбоците Му.

12 И тогава вълкът ще ^аживее с агнето, и леопардът ще лежи с ярето, и телето, и лъвчето, и угоеното ще бъдат заедно, и малко дете ще ги води.

13 И кравата и мечката ще пасат, малките им ще лежат заедно и лъвът ще яде слама също както вола.

14 И сучещото дете ще си играе над дупката на аспид, и отбитото дете ще постави ръката си в гнездото на ехидна.

15 Те не ще повреждат нито унищожават по цялата Ми свята планина, защото земята ще бъде пълна със знанието за Господа, тъй както водите покриват морето.

16 Затова делата на ^авсички народи ще бъдат сторени знайни; да, всички неща ще

5а 3 Не. 21:3–7, 24–26.

б У. и З. 3:20.

в 1 Не. 15:14;

2 Не. 3:12;

Морм. 7:1, 9–10.

6а У. и З. 49:24; 109:65.

7а 2 Не. 29:13–14.

б 2 Не. 25:16–17.

9а 2 Не. 9:15.

б Исаия 11:4–9.

в р. п. Кротък,
кротост.

10а р. п. Последните
дни.

б У. и З. 63:53–54.

в Моисей 7:61.

г 1 Не. 22:15–17, 23.

р. п. Земя —

Пречистване на
земята.

11а Исаия 11:5–9.

12а Исаия 65:25.

р. п. Хилядолетие.

16а У. и З. 101:32–35;
121:28–29.

бъдат ^бразкрити на чедата човешки.

17 Няма нищо тайно, което да не бъде “открито; няма дело на мрака, което да не излезе наяве; и няма нищо запечатано на земята, което да не бъде разпечатано.

18 Затова всички неща, които са били открити на чедата човешки чрез откровение, в този ден ще бъдат разкрити; и Сатана “не ще има повече власт над сърцата на чедата човешки за дълго време. И сега, възлюбени мои братя, аз слагам край на моите слова.

ГЛАВА 31

Нефи разказва защо Христос беше кръстен. Човеците трябва да следват Христа, да се кръстят, да получат Светия Дух и да устоят до края, за да бъдат спасени. Покаянието и кръщението са портата към стеснената и тясна пътека. Вечният живот идва за онези, които спазват заповедите след кръщението. Около 559–545 г. пр. Хр.

И СЕГА, аз, Нефи, слагам край на “пророкуването си на вас, мои възлюбени братя. И аз мога да напиша само малко неща, за които знам, че ще станат със сигурност; и мога да напиша само няколко от словата на брат ми, Яков.

2 Затова нещата, които написах, ми стигат, с изключение на няколко слова, които трябва да кажа относно “учението на Христа; и ще ви говоря ясно, според яснотата на моето пророкуване.

3 Защото душата ми се наслаждава на яснотата; понеже по този начин Господ Бог действа сред чедата човешки. Понеже Господ Бог дава “светлина на разума и Той говори на човеците според ^безика им, за да разбере.

4 Затова аз бих желал да помните, че съм ви говорил относно онзи “пророк, когото Господ ми показа, който трябва да кръсти ^бАгнеца Божий, Който ще отнесе греховете от света.

5 И сега, ако Агнецът Божий, Който е свят, се нуждае да бъде “кръстен с вода, за да изпълни всяка праведност, о, тогава, колко повече ние, които не сме свети, се нуждаем да бъдем кръстени, да, тъкмо с вода.

6 И сега, аз бих ви попитал, мои възлюбени братя, как изпълни Агнецът Божий всяка праведност, бидейки кръстен с вода?

7 Не знаете ли, че Той бе свят? Но макар че е свят, Той показва на чедата човешки, че според плътта Той се смирява пред Отца и

16б Етер 4:6–7.

17а У. и З. 1:2–3.

18а Откр. 20:1–3;
Етер 8:26.

31 1а 2 Не. 25:1–4.

2а 2 Не. 11:6–7.

3а р. п. Светлина,
светлината на
Христос.

б У. и З. 1:24.

4а 1 Не. 10:7; 11:27.

р. п. Иоан

Кръстител.

б р. п. Агнец Божи.

5а Мат. 3:11–17.

р. п. Кръщение,
кръщавам.

свидетелства на Отца, че ще Му се "подчинява в спазването на заповедите Му.

8 Затова, след като Той бе кръстен с вода, Светият Дух се спусна върху Него във "вид на ^бгълъб.

9 И това показва отново на чедата човешки стеснеността на пътеката и теснотата на "портата, през която те трябва да влязат, както Той самият им е дал пример.

10 И Той каза на чедата човешки: "Следвайте ме. Затова, мои възлюбени братя, можем ли да ^бследваме Исуса, ако не сме готови да спазваме заповедите на Отца?

11 И Отец ни каза: Покайте се, покайте се и бъдете кръстени в името на Моя Възлюбен Син.

12 А също и гласът на Сина дойде до мене, казвайки: Който се кръсти в Мое име, на него Отец Ми ще "даде Светия Дух, както на Мене; затова ^бследвайте Ме и правете това, което сте Ме виждали. Аз да правя.

13 Ето защо, мои възлюбени братя, аз знам, че ако следвате Сина с цялостно намерение в сърцето, без лицемерие и без измама пред Бога, но с искрена цел, покайвайки се

за греховете си и свидетелствайки на Отца, че сте готови да вземете върху си името на Христа чрез "кръщение, да, като последвате вашия Господ и Спасител във водата според словото Му, ето, тогава вие ще получите Светия Дух; да, тогава идва ^бкръщението с огън и със Светия Дух, и тогава вие ще може да говорите с ^безика на ангелите и да въздавате хваления на Светия Израилев.

14 Но ето, мои възлюбени братя, тъй гласът на Сина дойде към мене, казвайки: След като сте се покаяли за греховете си чрез кръщението с вода и сте засвидетелствали на Отца, че искате да пазите заповедите Ми, и след като сте приели кръщението с огън и със Светия Дух и можете да говорите на нов език, да, тъкмо на езика на ангелите, и ако след всичко това се "отречете от Мене, ^бпо-добре би било за вас да не бяхте Ме познавали въобще.

15 И чух глас от Отца, казвайки: Да, словата на Моя Възлюбен са истинни и верни. Този, който устои до края, същият ще бъде спасен.

16 И сега, мои възлюбени братя, така аз знам, че ако

7а Иоана 5:30.
р. п. Подчинение,
подчинен,
подчинявам се.

8а 1 Не. 11:27.
б р. п. Гълъб, знак на.

9а 2 Не. 9:41;
3 Не. 14:13–14;
У. и З. 22:4.

10а Мат. 4:19; 8:22; 9:9.
б Мор. 7:11;
У. и З. 56:2.

12а р. п. Дар на Светия
Дух.
б Лука 9:57–62;
Иоана 12:26.

13а Гал. 3:26–27.
б р. п. Дар на Светия

Дух; Огън.
в 2 Не. 32:2–3.
14а Мат. 10:32–33;
Алма 24:30;
У. и З. 101:1–5.
р. п. Непростим
грях.
б 2 Пет. 2:21.

човек не ^аустои до края, следвайки ^бпримера на Сина на живия Бог, той не може да бъде спасен.

17 Затова вършете нещата, за които съм ви казал, че съм виждал, че Вашият Господ и Изкупител трябва да върши; защото за тази цел те са ми били показани, за да знаете портата, през която трябва да влезете. Защото портата, през която трябва да влезете, е покаянието и ^акръщението с вода; и тогава идва ^бопрощението на греховете ви чрез огън и чрез Светия Дух.

18 И тогава вие сте в тази ^астеснена и тясна ^бпътека, която води към вечен живот; да, вие сте влезли през портата; вие сте направили това според заповедите на Отца и Сина; и вие сте приели Светия Дух, Който ^ссвидетелства за Отца и Сина, в изпълнението на обещанието, което Той е дал, че ако влезете през този път, ще получите.

19 И сега, мои възлюбени братя, след като бъдете в тази стеснена и тясна пътека, аз бих попитал дали всичко е ^асторено? Ето, аз ви казвам:

Не! Защото вие не сте отишли толкова далеч иначе, освен чрез словото на Христа, с непоклатима ^бвяра в Него, ^ауповаващи се изцяло на заслугите на Този, Който е могъщ да спасява.

20 Затова вие трябва да ^абързате напред с увереност в Христа, имайки свършена светла ^бнадежда и ^слюбов към Бога и към всички човеци. Затова, ако бързате напред, угощайки се със словото Христово и ^уустоите до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот.

21 И сега, ето, мои възлюбени братя, този е ^апътят; и не е даден под небето ^бдруг път, нито друго ^симе, чрез които човек може да бъде спасен в царството Божие. И сега, ето, това е ^уучението на Христа, и е единственото и истинско учение на ^оОтца, и на Сина, и на Светия Дух, които са ^еедин Бог без край. Амин.

ГЛАВА 32

Ангелите говорят чрез силата на Светия Дух. Човеците

16а Алма 5:13; 38:2;
У. и З. 20:29.

б р. п. Исус Христос—
Примерът на Исус
Христос.

17а Мосия 18:10.

р. п. Кръщение,
кръщаване.

б р. п. Опрощаване
на греховете.

18а 1 Не. 8:20.

б Притчи 4:18.

р. п. Път.
в Деяния 5:29–32.

19а Мосия 4:10.

б р. п. Вяра.
в У. и З. 3:20.

20а р. п. Ходя, ходя с
Бога.

б р. п. Надежда.
в р. п. Любов.

г р. п. Устоявам.

21а Деяния 4:10–12;
2 Не. 9:41;

Алма 37:46;
У. и З. 132:22, 25.

б Мосия 3:17.

в р. п. Исус Христос
— Да вземем върху
нас името на Исус
Христос.

г Мат. 7:28;

Иоана 7:16–17.

д р. п. Бог, божество.

е 3 Не. 11:27, 35–36.

р. п. Единство.

трябва да се молят и да получат знание за себе си чрез Светия Дух. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, ето, мои възлюбени братя, аз мисля, че вие размишлявате по малко в сърцата си относно това, което трябва да правите, след като сте влезли в пътя. Но ето, защо размишлявате за тези неща в сърцата си?

2 Не си ли спомняте, че ви казах, че след като сте ^априели Светия Дух, вие ще можете да говорите с ^безика на ангелите? И сега, как бихте могли да говорите с езика на ангелите, ако не чрез Светия Дух?

3 ^аАнгелите говорят чрез силата на Светия Дух; затова те говорят словата на Христа. Ето защо, аз ви казах, ^бугощавайте се със словата на Христа; защото ето, словата на Христа ще ви кажат всичко това, което трябва да правите.

4 Ето защо, ако след като ви казах сега тези слова, вие не можете да ги разберете, това ще е, защото ^ане питате, нито пък чукате. Ето защо, вие не сте доведени в светлината, а трябва да погинете в тъмнината.

5 Защото ето, аз ви казвам отново, че ако желаете да влезете в пътя и приемете Светия Дух, Той ще ви

покаже всичко, което трябва да правите.

6 Ето, това е учението на Христа и няма да бъде дадено друго учение, докато Той не ви се ^аяви в плътта. И когато Той ви се яви в плътта, нещата, които Той ще ви каже, вие ще трябва да съблюдавате.

7 И сега, аз, Нефи, не мога да кажа повече и Духът спира говора ми и съм оставен да скърбя поради ^аневерието и нечестията, и невежеството, и коравовратията на човеците; защото те не желаят да търсят знание, нито да разберат великото знание, когато им се дава в ^бяснота, точно толкова ясно, колкото словото може да бъде.

8 И сега, мои възлюбени братя, аз чувствам, че вие още размишлявате в сърцата си и това ме кара да скърбя, че трябва да ви говоря за това нещо. Защото ако искахте да се вслушате в Духа, който учи човека да се ^амоли, щяхте да знаете, че трябва да се молите, защото ^бзлият дух не учи човека да се моли, а го учи, че не трябва да се моли.

9 Но ето, аз ви казвам, че трябва да се ^амолите винаги и да не губите сили; и нищо да не правите за Господа, без да започнете преди всичко с молитва към Отца в ^бимето

32 ^а 3 Не. 9:20.
^б 2 Не. 31:13.
 3а р. п. Ангели.
^б Ерем. 15:16.
 4а р. п. Искам.

6а 3 Не. 11:8.
 7а р. п. Неверие.
^б 2 Не. 31:2–3;
 Яков 4:13.
 8а р. п. Молитва.

^б Мосия 4:14.
 р. п. Дявол.
 9а 3 Не. 20:1;
 У. и 3. 75:11.
^б Моисей 5:8.

на Христа, та Той да посвети начинанието ви на вас самите, така че начинанието да бъде за ^бблагосъстоянието на душите ви.

ГЛАВА 33

Словата на Нефи са истинни. Те свидетелстват за Христа. Онези, които повярват в Христа, ще повярват и в словата на Нефи, които ще бъдат свидетелство пред съдилището. Около 559–545 г. пр. Хр.

И сега, аз, Нефи, не мога да напиша всички неща, които бяха проповядвани сред моя народ; нито пък съм така ^амогъщ в писането, както в говоренето; понеже когато човек ^бговори чрез Силата на Светия Дух, Силата на Светия Дух отправя неговите слова в сърцата на чедата човешки.

2 Но ето, има много от тях, които ^авкоравяват сърцата си против Светия Дух, така че Той няма място в тях; затова те отхвърлят много от нещата, които са написани и ги считат за нищо.

3 Но аз, Нефи, съм написал това, което съм написал, и го считам от голяма ^астойност, особено за моя народ. Защото

аз се ^бмоля непрестанно за тях денем и очите ми мокрят възглавницата през нощта заради тях; и аз призовавам Бога с вяра и знам, че Той ще чуе жалбата ми.

4 И знам, че Господ Бог ще освети молитвите ми за щастието на моя народ. И словата, които съм написал в слабост, ще бъдат направени ^асилни за тях; защото те ги ^бподтикват да вършат добро; запознават ги с нещата за бащите им; те говорят за Исуса и ги убеждават да повярват в Него, и да устоят докрая, което е живот ^ввечен.

5 И те говорят ^астрого срещу греха, според ^бяснотата на истината; затова никой човек не ще се разгневи на словата, които съм написал, освен ако не е от духа на дявола.

6 Аз тържествувам в яснотата; аз тържествувам в истината; аз тържествувам в моя Исус, защото Той е ^аоткупил душата ми от пъкълъ.

7 Аз имам ^амилосърдие към моя народ и голяма вяра в Христа, че ще срещна много души, неопетнени пред съдийския Му престол.

8 Имам милосърдие към ^аюдеина — когато казвам юдеин, искам да кажа тези, от които аз дойдох.

9в Алма 34:27.
33 1а Етер 12:23–24.
б У. и З. 100:7–8.
2а Ел. 6:35–36.
3а р. п. Писания —
Стойност на
писанията.

б Енос 1:9–12;
С. на М. 1:8.
4а Етер 12:26–27.
б Мор. 7:13.
в р. п. Вечен живот.
5а 1 Не. 16:1–3;
2 Не. 9:40.

б 2 Не. 31:3;
Яков 4:13.
6а р. п. Изкупвам,
изкупен,
изкупление.
7а р. п. Милосърдие.
8а р. п. Юдеи.

9 Аз имам милосърдие и към ^аезичниците. Но ето, не мога да се надявам за никого от тях, освен ако не се ^бпомирят в Христа и влязат през ^втясната порта, и ^гходят по ^дстеснената пътека, която води към живота, и постоянстват в пътя до края на деня на изпитанието.

10 И сега, мои възлюбени братя, и вие също, юдеи, и вие от всички краища на земята, вслушайте се в тези слова и ^аповярвайте в Христа; и ако не повярвате в тези слова, повярвайте в Христа. И ако вие повярвате в Христа, вие ще повярвате в тези ^бслова, защото те са ^всловата на Христа, и Той ми ги е дал; и те ^гучат всички човеци, че трябва да вършат добро.

11 И дали те са словата на Христа, съдете вие, защото Христос ще ви покаже със ^асила и с голяма слава в последния ден, че те са Неговите слова; и вие, и аз ще застанем лице срещу лице пред Неговия ^бсъд; и вие ще знаете, че аз съм получил

от Него заповед да напиша тези неща, въпреки моята слабост.

12 И аз се моля на Отца в името на Христа, щото много от нас, ако не и всички, да бъдем спасени в Неговото ^ацарство в този велик и последен ден.

13 И сега, мои възлюбени братя, всички тези, които сте от дома Израилев, и вие от всички земни краища, аз ви говоря както гласа на някой, който ^авика от пръстта: Сбогом, докато дойде този велик ден.

14 И вие, които не вземате от Божията добрина, не почитате ^асловата на юдеите, и също и моите ^бслова, и словата, които ще излязат от устата на Агнеца Божий, ето, казвам ви вечно сбогом, понеже тези слова ще ви ^восъдят в последния ден.

15 Защото, каквото запечатан на земята, ще бъде изкарано срещу вас в ^асъдилището; защото така ми заповяда Господ и аз трябва да се подчинявам. Амин.

9а р. п. Езичници.

б р. п. Единение, извършвам единение.

в 2 Не. 9:41.

г р. п. Ходя, ходя с Бога.

д Ел. 3:29–30;

У. и З. 132:22.

10а р. п. Вярване,

вярвам.

б р. п. Книгата на Мормон

в Мор. 10:27–29.

г 2 Не. 25:28.

11а Етер 5:4;

Мор. 7:35.

б Откр. 20:12;

Мор. 10:34.

12а р. п. Селестиална

слава.

13а Исаия 29:4;

2 Не. 26:16.

14а р. п. Библия.

б р. п. Книгата на Мормон

в 2 Не. 29:11;

Етер 4:8–10.

15а С. на М. 1:11.

КНИГАТА НА ЯКОВ

БРАТЪТ НА НЕФИ

Словата на неговите проповеди към братята му. Той обвърква човек, който се опитва да събори учението за Христа. Няколко слова относно историята на народа на Нефи.

ГЛАВА 1

Яков и Иосиф се опитват да убедят хората да повярват в Христа и да спазват Неговите заповеди. Нефи умира. Нечестията преобладава между нефитите. Около 544–421 г. пр. Хр.

ЗАЩОТО ето, стана така, че бяха изминали петдесет и пет години от времето, когато Лехий напусна Ерусалим; затова Нефи даде на мене, ^аЯков, ^бзаповед относно ^амалките плочи, върху които са издълбани тези неща.

2 И той даде заповед на мене, Яков, да напиша на тези плочи някои от нещата, които аз смятах за най-ценни; че не трябва да засягам подробно, а само накратко историята на този народ, наречен народа на Нефи.

3 Защото той каза, че историята на неговия народ трябва да бъде издълбана върху други негови плочи и че трябва да запазя тези плочи

и ги предам на моето потомство, от поколение на поколение.

4 И че ако има проповед, която е свещена, или откровение, което е велико, или пророчество, аз трябва да издълбая ^анай-важното от тях и да пиша за тях на тези плочи толкова, колкото е възможно заради Христа и заради народа ни.

5 Защото поради вярата и голямата загриженост, наистина ни бяха изявени неща относно нашия народ, които неща трябваше да им се ^аслучат.

6 И имахме също много откровения и духа на многобройни пророчества; затова ние знаехме за ^аХриста и за царството Му, което трябва да дойде.

7 Затова ние се трудехме усърдно сред людетe ни, за да ги убедим да ^адойдат в Христа и да вземат от Божията добрина, за да могат да влязат в Неговия ^бпокой, освен ако по някакъв начин в яростта Си

[яков]

1 *а* р. п. Яков, син на Лехий.

б Яков 7:27.

в 2 Не. 5:28–33;

Яков 3:13–14.

р. п. Плочи.

4 *а* т. е. главното, определящото.

5 *а* 1 Не. 12.

6 *а* 1 Не. 10:4–11;

19:8–14.

7 *а* 2 Не. 9:41;

Омний 1:26;

Мор. 10:32.

б р. п. Покой.

Той не ги закълне да не ^ввлизат, както при ^ббунта в дните на изкушение, докато чедата Израилеви бяха в ^ппустошта.

8 Затова да беше дал Бог да можем да убедим всички човеци да не се ^ббунтуват срещу Бога и да не Го ^бпредизвикват към гняв, а всички човеци да повярват в Христа и видят смъртта Му, и изстрадат ^ккръста, и понесат срама на света; затова аз, Яков, вземам върху си изпълнението на заповедта на моя брат Нефи.

9 Сега, Нефи започна да остарява и видя, че скоро ще ^уумре; затова той ^бпомаза един човек да стане цар и управител на народа му, според царуването на ^ццарете.

10 Тъй като Нефи беше много обичан от народа си, защото той им беше голям защитник и беше използвал ^ммеча на Лаван за тяхна отбрана, и се беше трудил за благоденствието им във всичките си дни;

11 ето защо, народът пожела да запази в паметта си името му. И всеки, който щеше да царува на негово място след него, щеше да бъде наричан втори Нефи, трети Нефи и тъй нататък, според царува-

нето на царете; и така ги наричаше народът, каквито и да бяха имената им.

12 И стана така, че Нефи умря.

13 Сега людете, които не бяха ^лламанити, бяха ^бнефити; при все това те бяха наричани нефити, яковити, иосифити, ^ззорамити, ламанити, лему-илити и исмаилити.

14 Но аз, Яков, отсега нататък няма да ги различавам с тези имена, но ще ^ннаричам ламанити тези, които се опитват да унищожат народа на Нефи, а онези, които са приятелски на Нефи, ще наричам ^бнефити или ^ннарода на Нефи, според царуването на царете.

15 И сега стана така, че през царуването на втория цар, народът на Нефи започна да става коравосърдечен и да се отдава донякъде на нечестиви навици, такива като на Давид в древността, който желаше много ^жжени и наложници, а също и Соломон, неговият син.

16 Да, и те започнаха да търсят също много злато и сребро, и започнаха донякъде да се издигат в гордост.

17 Ето защо, аз, Яков, им

7в Числа 14:23;
Втор. 1:35–37;
У. и З. 84:23–25.
г Евр. 3:8.
д Числа 26:65;
1 Не. 17:23–31.
8а р. п. Бунт.
б 1 Не. 17:30;
Алма 12:36–37;
Ел. 7:18.

в П. Дж. С., Мат.
16:25–26;
Лука 14:27.
9а 2 Не. 1:14.
б р. п. Помазвам.
в 2 Не. 6:2; Яром 1:7.
10а 1 Не. 4:9; 2 Не. 5:14;
С. на М. 1:13;
Мосия 1:16;
У. и З. 17:1.

13а Енос 1:13;
У. и З. 3:18.
б р. п. Нефити.
в 1 Не. 4:35;
4 Не. 1:36–37.
14а Мосия 25:12;
Алма 2:11.
б 2 Не. 4:11.
в 2 Не. 5:9.
15а У. и З. 132:38–39.

предадох тези слова, с които ги поучавах в “храма, като първо бях получил ^бпоръчение от Господа.

18 Защото аз, Яков, и брат ми Иосиф бяхме “посветени за свещеници и учители на тези люде от ръката на Нефи.

19 И ние увеличавахме “службата си към Господа, вземайки върху си ^ботговорността да поемем върху собствените си глави греховете на людете, ако не ги учим на словото Божие с цялото си усърдие; ето защо, поради това, че се трудехме усилено, тяхната “кръв нямаше да дойде върху одеждите ни; иначе тяхната кръв щеше да дойде върху одеждите ни и ние нямаше да бъдем намерени неопетнени в последния ден.

ГЛАВА 2

Яков изобличава сребролюбието, гордостта и нецеломъдрието. Човеците могат да търсят богатство, за да помагат на ближните си. Яков порицава неразрешения обичай на многобрачието. Господ се наслаждава на целомъдрието на жените. Около 544–421 г. пр. Хр.

Словата, които Яков, братът на Нефи, изрече на народа на Нефи след смъртта на Нефи.

2 Сега, възлюбени мои бра-

тя, аз, Яков, съгласно отговорността, която имам пред Бога да увелича службата си със здрав разум и за да мога да пречистя одеждите си от греховете ви, възлизам в храма, за да мога да ви провъзглася Божието слово.

3 И вие самите знаете, че досега съм бил усърден в изпълнението на отговорността на моето призвание; но днес аз съм натоварен с много по-голямо желание и загриженост за благосъстоянието на вашите души, отколкото съм бил преди.

4 Защото ето, досега вие сте се подчинявали на словото Господне, което аз съм ви давал.

5 Но ето, вслушайте се в мене и знайте, че с помощта на Всесилния Творец на небето и земята аз мога да кажа какви са “помислите ви, как вие започвате да се трудите в грях, който грях ми се струва много мерзък, да, и мерзък пред Бога.

6 Да, това натъжава душата ми и ме кара да се свивам от срам в присъствието на моя Създател, че трябва да ви свидетелствам за нечестията на сърцата ви.

7 И ме натъжава също и това, че трябва да използвам толкова “строгост в словата си относно вас в присъствие-

17а 2 Не. 5:16.
р. п. Храм, дом на Господа.
б р. п. Призовавам, призван от Бог, призвание.

18а 2 Не. 5:26.
19а р. п. Служба, служител.
б У. и З. 107:99–100.
р. п. Настойник, настойничество.

в 2 Не. 9:44.
2 5а Алма 12:3;
У. и З. 6:16.
р. п. Бог, божество.
7а У. и З. 121:43.

то на жените и децата ви, чиито чувства пред Бога са извънредно нежни, ^бцеломъдрени и накърними, което е угодно на Бога.

8 И предполагам, че те са възлезли тука, за да чуят приятното ^аБожие слово, да, словото, което изцелява ранената душа.

9 Затова душата ми е обременена, че съм заставен, съгласно строгата заповед, която получих от Бога, да ви увещавам според вашите престъпления, а това увеличава раните на тези, които са вече ранени, вместо да ги утеши и да изцели раните им; а онези, които не са били наранени, вместо да се угощават с приятното слово Божие, ками пробождат сърцата им и нараняват нежните им души.

10 Но въпреки величието на задачата, аз трябва да действам според строгите Божии ^азаповеди и да ви кажа за вашето нечестие и мерзости в присъствието на чистосърдечни и съкрушени по сърце, под ^бпроницателния поглед на Всемогъщия Бог.

11 Ето защо, аз трябва да ви кажа истината според ^аяснотата на словото Божие. Защото ето, когато попитах Господа, така дойде словото до мене, казвайки: Якове, стани

и иди утре в храма, и провъзгласи на людете словото, което ще ти дам.

12 И сега, ето, възлюбени мои братя, словото, което ви провъзгласявам е, че голям брой измежду вас започнаха да търсят злато и сребро, и всякакъв вид скъпоценни ^аруди, с които тази земя, която е ^бземята на обета за вас и потомството ви, изобилства в големи количества.

13 И ето че провидението ви се усмихна най-благосклонно и вие сте се сдобили с големи богатства; и понеже някои от вас се сдобиха по-изобилно от вашите братя, вие сте ^аиздигнати в гордостта на сърцата си и ходите коравовратни и с вдигнати глави заради скъпите си одежди. Вие преследвате братята си, защото предполагате, че сте по-добри от тях.

14 И сега, братя мои, мислите ли, че Бог ви оправдава в това? Ето, казвам ви: Не! Но Той ви осъжда и ако вие упорствате в тези неща, Неговите възмездия трябва бързо да ви сполетят.

15 О, дано Той ви покаже, че може да ви пониже и че само с един поглед на окото Си може да ви събори в праха!

16 О, дано Той ви отърве от това беззаконие и мерзост! О, дано се вслушате в словото на заповедите Му и не позво-

7б р. п. Добродетел.
8а Алма 31:5.
10а р. п. Заповеди на
Бог.
б 2 Не. 9:44.

11а 2 Не. 25:4; 31:2–3.
12а 1 Не. 18:25;
Ел. 6:9–11;
Етер 10:23.
б 1 Не. 2:20.

р. п. Обетована
земя.
13а Морм. 8:35–39.

лите тази “гордост на сърцата ви да унищожи вашите души.

17 Мислете за братята си като за себе си и бъдете дружелюбни с всички и щедри с “богатството си, така че ^бте да може да бъдат богати като вас!

18 Но преди да потърсите “богатства, потърсете ^бцарството Божие!

19 И след като сте получили надежда в Христа, ще се сдобиете и с богатства, ако ги търсите; но ще ги търсите с намерение да “вършите добро — да облечете голите, да нахраните гладните, да освободите пленниците и да дадете помощ на болните и страдащите!

20 И сега, братя мои, аз ви говорих за гордостта; и тези от вас, които са наскърбили ближния си и са го преследвали, защото бяха горделиви в сърцата си с нещата, които Бог им е дал, какво ще кажат те за нея?

21 Не предполагате ли, че такива дела са мерзки за Този, Който сътвори всяка плът? И едното същество е толкова ценно в очите Му, колкото и другото. И всяка плът е от праха; и Той ги е сътворил с една-единствена цел — да

спазват “заповедите Му и да Го прославят навеки.

22 И сега, аз свършвам да ви говоря за тази гордост. И ако не беше тъй, че трябва да ви говоря отнсно едно по-голямо престъпление, сърцето ми щеше много да се радва за вас.

23 Но словото Божие ме обременява поради вашите огромни престъпления. Защото ето, така казва Господ: Тези люде започват да изпаднат в беззаконие, те не разбират светите писания, защото се опитват да се оневинят за извършването на блудства с нещата, които са написани за Давид и Соломон, неговия син.

24 Ето, Давид и “Соломон наистина имаха много ^бжени и наложници и това нещо беше мерзко пред Мен, казва Господ.

25 Затова, така казва Господ, Аз изведох тези люде от земята на Ерусалим чрез силата на ръката Ми, за да Си въздигна един “праведен клон от плода на Иосифовите слабини.

26 Затова Аз, Господ Бог, не ще допусна тези люде да постъпват като онези в миналото.

27 Ето защо, братя мои, чуйте ме и се вслушайте в

16а р. п. Гордост.
17а р. п. Милостиня, даване на милостиня; Благосъстояние.
б 4 Не. 1:3.
18а 3 Цар. 3:11–13; Марка 10:17–27; 2 Не. 26:31;

У. и З. 6:7.
р. п. Богатство.
б Лука 12:22–31.
19а Мосия 4:26.
21а У. и З. 11:20; Авр. 3:25–26.
24а 3 Цар. 11:1; Неем. 13:25–27.
б 3 Цар. 11:1–3;

Ездра 9:1–2;
У. и З. 132:38–39.
25а Бит. 49:22–26;
Ам. 5:15;
2 Не. 3:5;
Алма 26:36.
р. п. Лехий, баща на Нефи.

словото Господне: Защото никой мъж от вас не трябва да има повече от "една жена, и никакви наложници той не може да има.

28 Защото Аз, Господ Бог, се наслаждавам на "целомъдрието на жените. И блудствата са мерзост пред Мен; така казва Господ на Силите.

29 Затова тези люде трябва да спазват заповедите Ми, казва Господ на Силите, иначе "проклета да бъде земята заради тях.

30 Защото, казва Господ на Силите, ако искам да Си въздигна "потомство, Аз ще заповядам на Моя народ; иначе те ще се вслушат в тези неща.

31 Защото ето, Аз, Господ, видях скръбта и чух плача на дъщерите на Моя народ в земята на Ерусалим, да, по всички земи на Моя народ, поради нечестията и мерзостите на техните съпрузи.

32 И Аз не ще позволя, казва Господ на Силите, риданията на красивите дъщери на този народ, който изведох от земята на Ерусалим, да възлизат до Мене срещу мъжете на Моя народ, казва Господ на Силите.

33 Защото те не ще отведат в плен дъщерите на Моя народ заради нежността им, иначе ще ги посетя с тежко проклятие, даже до унищожение, защото те не трябва

да вършат "блудства като онези в миналото, казва Господ на Силите.

34 И сега, ето, братя мои, вие знаете, че тези заповеди бяха дадени на баща ни, Лехий; ето защо, вие сте ги знаели отпреди и дойдохте под голямо осъждане, защото извършихте това, което не трябваше да извършвате.

35 Ето, вие сте извършили "по-големи беззакония от ламанитите, нашите братя. Вие съкрушихте сърцата на нежните си съпруги и загубихте доверието на децата си поради дадените им от вас лоши примери; и риданията на сърцата им се въздигат до Бога против вас. И заради строгостта на словото Божие, което идва срещу вас, много сърца погинаха, пронизани с дълбоки рани.

ГЛАВА 3

Чистите по сърце получават приятното Божие слово. Праведността на ламанитите превъзхожда тази на нефитите. Яков предупреждава да няма изневяра, похотливост и всякакъв грях. Около 544–421 г. пр. Хр.

Но ето, аз, Яков, бих искал да говоря на вас, които сте чисти по сърце. Погледнете към Бога с непоколебимост на разума, молете Му се с из-

27а У. и З. 42:22; 49:16.
р. п. Брак,
склучвам брак.
28а р. п. Целомъдрие.

29а Етер 2:8–12.
30а Мал. 2:15;
У. и З. 132:61–66.
33а р. п. Похотлив,

похотливост;
Сексуално
безчестие.
35а Яков 3:5–7.

вънредна вяра и Той ще ви утеши в огорченията ви, и ще защити вашето дело, и ще изпрати правосъдие върху онези, които търсят унищожението ви.

2 О, всички вие, които сте чисти по сърце, вдигнете главите си и приемете приятно то слово Божие, угощавайте се с Неговата любов, защото това ще ви бъде навеки достъпно, ако сте ^анепоколебими в съзнанието си.

3 Но горко, горко на вас, които не сте чистосърдечни, които сте ^анечисти този ден пред Бога, защото ако не се покаете, земята е прокълнатата заради вас; и ламанитите, които не са нечисти като вас, въпреки че са ^бпроклетни с тежко проклетие, ще ви бичуват чак до унищожение.

4 И бързо идва времето когато, освен ако не се покаете, те ще притежават земята на наследството ви и когато Господ Бог ще ^аотведе праведните измежду вас.

5 Ето, ламанитите, вашите братя, които вие мразите заради нечистотата им и проклятието, което е паднало върху кожата им, са по-праведни от вас; защото те не ^азабравиха заповедта Господна, която беше дадена на баща ни — че трябва да имат само една жена и да нямат никакви наложници, и че

между тях не трябва да се извършват блудства.

6 И сега, тази заповед те съблюдават да спазват и затова поради това съблюдаване в спазването на тази заповед, Господ Бог не ще ги унищожи, но ще бъде ^амилостив към тях; и един ден те ще станат благословен народ.

7 Ето, техните съпрузи ^аобичат съпругите си и съпругите обичат съпрузите си; и мъжете и жените обичат децата си; и неверието им, и омразата им към вас са поради беззаконието на бащите им; и тъй, в какво вие сте по-добри от тях в очите на вашия велик Творец?

8 О, братя мои, боя се, че освен ако не се покаете за греховете си, тяхната кожа ще бъде по-бяла от вашата, когато бъдете доведени с тях пред престола Божий.

9 Затова една заповед ви давам, която е словото Божие: Да не ги повече хулите поради тъмнотата на кожата им; нито да ги хулите повече заради нечистотата им; но да си спомните вашата собствена нечистота и да си спомните, че тяхната нечистота дойде заради бащите им.

10 Затова вие ще си спомняте за ^адецата си и как сте натъжили сърцата им с дадения им от вас пример; и спомнете си също, че можете поради

3 2а Алма 57:26–27.

3а р. п. Нечистотия.

б 1 Не. 12:23.

4а Омний 1:5–7, 12–13.

5а Яков 2:35.

6а 2 Не. 4:3, 6–7;

Ел. 15:10–13.

7а р. п. Семейство;

Любов.

10а р. п. Дете, деца.

нечистотата си да доведете децата си до унищожение и греховете им да бъдат струпани върху вашите глави в последния ден.

11 О, братя мои, вслушайте се в словата ми; събудете способностите на душата си; разтърсете се, за да се ^асъбудите от мъртвешкия сън, освободете се от болките на ^бпъкъла, за да не станете ^вангели на дявола и да не бъдете хвърлени в онова езеро от огън и жупел, което е втората ^гсмърт.

12 И сега, аз, Яков, казах много неща на народа на Нефи, предупреждавайки ги срещу ^аизневярата, ^бпохотливостта и всякакъв вид грях, като им разказах за ужасните последствия от тях.

13 И даже една стотна част от постъпките на тези люде, които започнаха да стават многобройни, не може да бъде записана върху ^атези плочи; но много от техните постъпки са записани на поголемите плочи и войните им, и раздорите им, и царуването на царете им.

14 Тези плочи се наричат плочи на Яков и бяха направени от ръката на Нефи. И аз слагам край на тези слова.

ГЛАВА 4

Всички пророци са се покланяли на Отца в името на Христа.

Авраамовото жертвоприношение на Исаак е по подобие на Бога и Неговия единороден Син. Човеците трябва да се помирят в Бога чрез Единението. Юдеите ще отхвърлят основния камък. Около 544–421 г. пр. Хр.

Сега ето, стана така, че аз, Яков, служих много на моя народ чрез словото и мога да запиша само малка част от моите слова, поради трудността да издълбаем словата си върху плочи; и ние знаем, че нещата, които са издълбани на плочите, трябва да останат.

2 Но каквото и да запишем, освен ако не е върху плочи, трябва да бъде изгубено и да изчезне; но можем да запишем на плочите няколко слова, които ще дадат на децата ни, а също и на възлюбените ни братя, някои малки знания за нас самите или относно бащите им.

3 Сега, за това ние се радваме и се трудим усърдно да издълбаем тези слова върху плочи, надявайки се, че нашите възлюбени братя и децата ни ще ги получат с благодарни сърца и ще ги прочетат, за да научат за своите първи родители с радост, а не със скръб или с презрение.

4 Защото с това намерение сме написали тези неща, че те да знаят, че ние ^азнаехме за

11а Алма 5:6–9.
б р. п. Пъкъл.
в 2 Не. 9:8–9.
г р. п. Смерт,

духовна.
12а р. п. Блудство.
б р. п. Похот;
Нечестив,

нечестие.
13а 1 Не. 19:1–4;
Яков 1:1–4.
4 4а р. п. Исус Христос.

Христа, и че се надявахме на славата Му няколкостотин години преди Неговото пришествие; и че не само ние самите се надявахме на славата Му, но също и всички свети ^бпророци, които бяха преди нас.

5 Ето, те вярваха в Христа и се ^акланяха на Отца в Негово име, също както и ние се кланяме на Отца в Негово име. И с това намерение ние спазваме ^бзакона на Моисей, който ^внасочва душите ни към Него; и поради тази причина това ни е посветено за праведност, също както беше вменено на Авраама в пустошта да се подчини на заповедите Божии, принасяйки сина си Исаак в жертва, което е по подобие на Бога и на Неговия ^гЕдинороден Син.

6 Затова ние изучаваме пророците и имаме много откровения, и духа на ^апророчеството; и като имаме всички тези ^бсвидетелства, ние получаваме надежда и вярата ни става непоклатима дотолкова, че можем наистина да ^взаповядваме в ^гимето на Исуса и дори дърветата ни се

подчиняват, или планините, или вълните на морето.

7 При все това Господ Бог ни показва нашата ^аслабост, за да можем да разберем, че само чрез Неговата благодат и Неговите велики благоволения чедата човешки имаме силата да вършим тези неща.

8 Ето, велики и чудни са делата Господни! Колко ^аневедоми са дълбочините на Неговите ^бтайнства; и е невъзможно за човек да намери всичките Му пътища. И никой човек не ^впознава ^гпътищата Му, освен ако те не му бъдат открити; затова, братя, не презирайте откровенията Божии.

9 Защото ето, чрез силата на Неговото ^аслово ^бчовекът дойде на лицето на земята, която земя бе сътворена чрез силата на Неговото слово. Защото ако Бог можа да рече и светът да бъде, и да рече, и човекът да бъде сътворен, о, тогава, защо Той да не може да заповядва на ^вземята или на създаденото от Неговите ръце по нейното лице, според волята и желанието Си?

10 Затова, братя, не се

4б Лука 24:25–27;
Яков 7:11;
Мосия 13:33–35;
У. и З. 20:26.
5а Моисей 5:8.
б 2 Не. 25:24;
Яром 1:11;
Мосия 13:27, 30;
Алма 25:15–16.
р. п. Законът на Моисей.
в Гал. 3:24.

г Бит. 22:1–14;
Иоана 3:16–18.
р. п. Единороден.
6а р. п. Пророчество,
пророкувам.
б р. п. Свидетел.
в р. п. Сила.
г Деяния 3:6–16;
3 Не. 8:1.
7а Етер 12:27.
8а Римл. 11:33–36.
б У. и З. 19:10; 76:114.

р. п. Тайнствата на Бог.
в 1 Кор. 2:9–16;
Алма 26:21–22.
р. п. Знание.
г Исаия 55:8–9.
9а Морм. 9:17;
Моисей 1:32.
б р. п. Сътворявам,
сътворение;
Човек, хора.
в Ел. 12:8–17.

опитвайте да “съветвате Господа, но вземайте съвет от ръката Му. Защото ето, вие самите знаете, че Той съветва с ^бмъдрост и с правосъдие, и с велика милост всичко, създадено от Него.

11 Ето защо, възлюбени мои братя, помирете се с Него чрез “единението на Христа, Неговия ^бЕдинороден Син, и ще можете да получите ^ввъзкресение според силата на възкресението, която е в Христа, и ще бъдете представени на Бога като ‘първите плодове на Христа, имащи вяра и добили добра надежда в славата Му, преди Той да се яви в плътта.

12 И сега, възлюбени, не се чудете, че ви казвам тези неща; понеже защо да не “говорим за единението на Христа и да не постигнем съвършено знание за Него, та да постигнем знание за възкресението и идния свят?

13 Ето, братя мои, този, който пророкува, нека да пророкува така, че човеците да го разбират, понеже “Духът казва истината и не лъже. Затова той говори за нещата такива, каквито ^бса в действителност и каквито ще станат

в действителност, затова тези неща са ни изявени “ясно за спасението на душите ни. Но ето, ние не сме единствените свидетели за тези неща, защото Бог ги изрече също на пророците от древността.

14 Но ето, юдеите бяха “коравовратен народ; и те ^бпрезираха ясните слова и убиваха пророците, и търсеха неща, които не можеха да разберат. Затова поради “слепотата им, която слепота дойде от гледането им оттатък знака, те трябва непременно да паднат; защото Бог им е отнел яснотата Си и им е предал много неща, които те ‘не могат да разберат, защото те го пожелаха. И понеже те го пожелаха, Бог го стори, така че да се препънат.

15 И сега, аз, Яков, съм подбуден от Духа да пророкувам; и аз усещам под въздействията на Духа, Който е в мен, че поради “препъването си юдеите ще ^ботхвърлят “камъка, върху който можеха да градят и който щеше да им бъде сигурна основа.

16 Но ето, според Светите писания този “камък ще стане великата, последна и единствена сигурна ^боснова, върху

10а 2 Не. 9:28–29;
Алма 37:12, 37;
У. и З. 3:4, 13.
б р. п. Всеведущ;
Мъдрост.
11а р. п. Единение,
извършвам
единение.
б Евр. 5:9.
в р. п. Възкресение.
г Мосия 15:21–23; 18:9;

Алма 40:16–21.
12а 2 Не. 25:26.
13а р. п. Светият Дух;
Истина.
б У. и З. 93:24.
в Алма 13:23.
14а Мат. 23:37–38;
2 Не. 25:2.
б 2 Кор. 11:3;
1 Не. 19:7; 2 Не. 33:2.
в Исаия 44:18;

Римл. 11:25.
г 2 Не. 25:1–2.
15а Исаия 8:13–15;
1 Кор. 1:23;
2 Не. 18:13–15.
б 1 Не. 10:11.
в р. п. Крайъгълен
камък; Канара.
16а Псалми 118:22–23.
б Исаия 28:16;
Ел. 5:12.

която юдеите ще могат да градят.

17 И сега, възлюбени мои, как е възможно за тях, след като отхвърлиха сигурната основа, да могат „някога да градят върху нея, така че тя да стане глава на ъгъла им?

18 Ето, възлюбени мои братя, аз ще ви разкрия това тайнство, освен ако по някакъв начин не се разтърся от моята непоколебимост в Духа и не се препъна поради прекалената ми загриженост за вас.

ГЛАВА 5

Яков цитира Зенос относно алегорията за питомното и дивото маслиново дърво. Те са подобие на Израил и езичниците. Разпръсването и събирането на Израил са описани предварително. Намеква се за нефитите, ламанитите и целия Израилев дом. Езичниците ще бъдат присадени към Израил. Накрая лозето ще бъде изгорено. Около 544–421 г. пр. Хр.

Ето, братя мои, не си ли спомняте да сте чели словото на пророка “Зенос, което той изрече на дома Израилев, казвайки:

2 Вслушай се, о, доме Израилев, и чуи моите слова, слова на пророк Господен.

3 Защото ето, така казва Господ, Аз ще те оприлича, о, доме “Израилев, на едно облагородено ^бмаслиново дърво, което един човек взе и отгледа в ^влозето си, и то порасна, и остаря, и започна да ^ггние.

4 И стана така, че господарят на лозето излезе и видя, че неговото маслиново дърво започва да гние; и той каза: Аз ще го окастрия и ще го окопая, и ще го подхраня, за да може да прорасти с млади и нежни клонки и да не погине.

5 И стана така, че той го окастри и го окопа, и го подхрани според словото си.

6 И стана така, че след много дни то започна да прораства по малко с млади и нежни клонки; но ето, главният му връх започна да погива.

7 И стана така, че господарят на лозето го видя и каза на слугата си: Много ми е мъчно, че трябва да загубя това дърво; затова иди и откъсни клони от ^адиво маслиново дърво и ми ги донеси тука; и ще изрежем тези главни клони, които започват да вехнат, и ще ги хвърлим в огъня, за да бъдат изгорени.

8 И ето, казва Господарят на лозето, аз ще махна много от тези млади и нежни клонки и ще ги присадя там, където желая; и не е важно ако бъде тъй, че коренът на това дърво

17а Мат. 19:30;
У. и З. 29:30.

5 1а р. п. Зенос.

3а Езек. 36:8.
р. п. Израил.

б Римл. 11:17–24.
р. п. Маслиново
дърво.

в У. и З. 101:44.
р. п. Лозето на

Господа.

г р. п. Вероотстъп-
ничество.

7а Римл. 11:17, 24.

погине, аз мога да си запазя плода му; затова аз ще взема тези млади и нежни клонки и ще ги присадя там, където желая.

9 Ти вземи клоните на дивото маслиново дърво и ги присади на "тяхно място; и тези, които отскубнах, ще хвърля в огъня и ще ги изгоря, за да не обременяват земята на лозето ми.

10 И стана така, че слугата на Господаря на лозето направи според заповедта на Господаря на лозето и присади клоните на "дивото маслиново дърво.

11 И Господарят на лозето нареди, че то трябва да се окопае, да се подкастри и натори, казвайки на слугата си: Много ми е мъчно, че трябва да изгубя това дърво; затова аз направих това, за да мога по възможност да запазя корените му да не погинат, за да мога да ги запазя за себе си.

12 Затова върви по пътя си; грижи се за дървото и го подхранвай според словата ми.

13 И тези тука ще "поставя в най-ниската част на лозето, където желая, и това не е важно за тебе; и аз го правя, за да запазя за себе си естествените клони на дървото; и също за да мога да си съхраня плода му за подходящото време, защото ми е мъчно, че трябва да изгубя това дърво и плода му.

14 И стана така, че Господарят на лозето си тръгна по

своя път и скри естествените клони на питомното маслиново дърво в най-ниските части на лозето, едните тука, другите там, според волята и желанието си.

15 И стана така, че мина дълго време и Господарят на лозето каза на своя слуга: Ела, нека слезем в лозето, за да поработим в него.

16 И стана така, че Господарят на лозето и слугата му слязоха в лозето, за да поработят. И стана така, че слугата каза на Господаря си: Ето, гледай тука, погледни дървото.

17 И стана така, че Господарят на лозето погледна и видя дървото, на което бяха присадени дивите маслинови клони; и то беше покарало и започнало да дава "плод. И той видя, че дървото е добро; и неговият плод беше като естествения плод.

18 И той каза на слугата: Ето, клоните на дивото дърво са поели влагата от корена му, така че коренът му произведе много сила; и поради голямата сила на корена му, дивите клони народиха облагороден плод. Сега, ако ние не бяхме присадили тези клони, дървото щеше да погине. А сега ето, аз ще събера много плод, който е роден от дървото; и ще си съхраня плода му за подходящото време.

19 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата: Ела, нека да отидем в

9а Римл. 1:13.
10а р. п. Езичници.

13а 1 Не. 10:12.
17а Иоана 15:16.

най-ниската част на лозето, за да видим дали естествените клонове на дървото не са дали също много плод, за да мога да си съхрания плода му за подходящото време.

20 И стана така, че те отидоха там, където Господарят беше скрил естествените клонове на дървото, и той каза на слугата: Погледни тези; и той видя, че „първият беше породил много плод, и видя също, че беше добър. И каза на слугата: Вземи от плода му и го съхрани за подходящото време, за да може да го запазя за себе си; защото ето, каза той, аз го подхранвах през цялото това време и той роди много плод.

21 И стана така, че слугата каза на Господаря си: Защо дойде да посадиш тука това дърво или този клон от дървото? Защото ето, това беше най-лошото място от цялата земя на лозето ти.

22 И Господарят на лозето му каза: Не ме съветвай; аз знаех, че това беше лошо парче земя; затова ти казах, че го подхранвах толкова дълго време и ти виждаш, че то е дало много плод.

23 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата си: Погледни тука; ето, аз посадих също и друг клон от дървото; а ти знаеш, че това парче земя беше по-лошо от първото. Но погледни

дървото. Подхранвах го дълго време и то е родило много плод; затова събери го и го съхрани за подходящото време, че да мога да си го запазя.

24 И стана така, че Господарят на лозето каза отново на слугата: Погледни там и виж също този друг „клон, който съм посадил; виж, че и него съм подхранвал и че и той е родил плод.

25 И той каза на слугата: Погледни тука и виж последния. Ето, аз съм го посадил на „добро парче земя; и съм го подхранвал толкова дълго време и само една част от дървото е родила питомен плод, а ^бдругата част от дървото е родила див плод; а при това аз го подхранвах като другите.

26 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата: Отрежи клоните, които не са родили добър „плод и ги изхвърли в огъня.

27 Но ето, слугата му каза: Нека го окастрим и го окопаем наоколо, и го подхраним още малко и може би то ще ти роди добър плод, че да можеш да си го съхраниш за подходящото време.

28 И стана така, че Господарят на лозето и слугата на Господаря на лозето подхранваха всичкия плод в лозето.

29 И стана така, че беше минало много време и Господарят на лозето каза на

20а Яков 5:39.
24а Езек. 17:22–24;
Алма 16:17;

3 Не. 15:21–24.
25а 1 Не. 2:20.
б 3 Не. 10:12–13.

26а Мат. 7:15–20;
Алма 5:36;
У. и З. 97:7.

“слугата си: Ела, нека слезем в лозето, за да поработим отново в него. Защото ето, ^бвремето приближава и ^вкраят идва скоро; затова аз трябва да съхраня плод за себе си за подходящото време.

30 И стана така, че Господарят на лозето и слугата слязоха в лозето; и дойдоха до дървото, чиито естествени клони бяха отчупени и на което бяха присадени диви; и ето, всякакъв “вид плод отрупваше дървото.

31 И стана така, че Господарят на лозето вкуси от всеки вид плод според броя му. И Господарят на лозето каза: Ето, ние подхранвахме това дърво толкова дълго време и аз съм си съхранил много плод за подходящото време.

32 Но ето, този път то е народило много плодове и “ниито един от тях не е добър. И ето, има всякакъв вид лош плод; и нямам никаква полза от това, въпреки всичкия ни труд; и сега, мъчно ми е, че трябва да загубя това дърво.

33 И Господарят на лозето каза на слугата: Какво да направим с дървото, за да мога да си събирам отново хубав плод от него?

34 И слугата каза на Господаря си: Ето, понеже ти присади клоните от дивото маслиново дърво, те подхранваха корените, поради което те са живи

и не погинаха, затова ти виждаш, че те все още са добри.

35 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата си: Това дърво не ми е от полза, и корените му също не са ми от полза, докато то продължава да ражда лош плод.

36 При все това аз знам, че корените са добри, и аз ги запазих за моя лична цел; и поради голямата си сила те народиха досега добър плод по дивите клони.

37 Но ето, дивите клони пораснаха и “заглушиха неговите корени; и тъй като дивите клони надвиха корените му, то роди много лош плод; и защото то народи толкова много лош плод, ти виждаш, че дървото започва да погива; и то скоро ще узрее дотам, че да бъде хвърлено в огъня, освен ако не направим нещо, за да го запазим.

38 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата си: Нека слезем в най-ниските части на лозето и да видим дали естествените клони са народили също лош плод.

39 И стана така, че те слязоха в най-ниските части на лозето. И стана така, че те видяха, че плодовете на естествените клони се бяха развалили също; да, “първият и вторият, та дори и последният; те всички бяха изгнили.

40 И “дивият плод от послед-

29а У. и З. 101:55; 103:21.
б р. п. Последните дни.
в 2 Не. 30:10;

Яков 6:2.
30а р. п. Вероотстъпничество.
32а Дж. С. — И. 1:19.

37а У. и З. 45:28–30.
39а Яков 5:20, 23, 25.
40а Морм. 6:6–18.

ния беше взел такова надмощие над тази част от дървото, която даваше добър плод, че чак клонът беше изсъхнал и погинал.

41 И стана така, че Господарят на лозето заплака и каза на слугата си: „Какво повече бих могъл да направя за лозето си?”

42 Ето, аз знаех, че всички плодове на лозето, с изключение на тези тука, са се развалили. И ето сега, дори тези, които преди раждаха добър плод, също са се развалили; и сега всички дървета в лозето ми не стават за нищо, освен само да бъдат отсечени и хвърлени в огъня.

43 И виж това последно дърво, чийто клон е изсъхнал, аз го посадих на „добро парче земя; да, парче, което беше отбрано за мен от всички други парчета земя в лозето ми.

44 И ти виждаш, че аз изсякох също всичко онова, което „обременяваше това парче земя, за да мога да посадя в земята това дърво на неговото място.

45 И ти видя, че една част от това дърво роди добър плод, а друга част от него роди див; и понеже аз не отрязах клоните му и не ги хвърлих в огъня, ето, те са взели надмощие над добрия клон и той е изсъхнал.

46 И сега, ето, въпреки всички грижи, които положихме

за лозето ми, дърветата му се развалиха и не раждат добър плод; и аз се надявах да запазя тези, за да си съхраня плод за подходящото време. Но ето, че те са станали като на дивото маслиново дърво и не стават за нищо друго, освен да бъдат „отсечени и хвърлени в огъня; и ми е мъчно, че трябва да ги изгубя.

47 Но какво повече бих могъл да направя в лозето си? Отпуснах ли ръката си, не го ли подхранвах? Не, аз го подхранвах и го окопах, и го кастрих, и го торих; и почти цял ден „простирах ръката си, но ето, идва ^бкраят. И ми е мъчно да отсека всички дървета в лозето си и да ги хвърля в огъня, за да бъдат изгорени. Кой е този, който развали лозето ми?”

48 И стана така, че слугата каза на своя господар: Не е ли от височината на лозето ти — не са ли взели клоните му надмощие над корените, които са добри? И понеже клоните са надделели над корените му, ето, те пораснаха по-бързо от силата на корените, отнемайки силата им за себе си. Ето, казвам аз, не е ли именно това причината, поради която дърветата в лозето ти се развалиха?

49 И стана така, че Господарят на лозето каза на слугата: Нека отидем и отсечем дърветата на лозето и ги хвърлим

41а 2 Не. 26:24.

43а 2 Не. 1:5.

44а Етер 13:20–21.

46а 3 Не. 27:11.

47а 2 Не. 28:32;

Яков 6:4.

б р. п. Свят — Край на света.

в огъня, за да не обременяват лозето ми, защото аз сторих всичко. Какво повече бих могъл да сторя за лозето си?

50 Но ето, слугата каза на Господаря на лозето: Пощадя го за „още малко.

51 И Господарят каза: Да, ще го пощадя за още малко, понеже ми е мъчно, че трябва да изгубя дърветата на лозето си.

52 Затова да вземем от „клоните на тези, които съм засадил в най-ниските части на лозето си, и ги присадим върху дървото, от което те произлязоха; и после нека отсечем от дървото клоните, чийто плод е най-горчив, и присадим на тяхно място естествените клони на дървото.

53 И това аз ще направя, за да не погине дървото, и може би ще мога да си запазя корените му за моя лична цел.

54 И ето, корените на естествените клони на дървото, които посадих там, където поисках, са още живи; ето защо, за да ги запазя за своя лична цел, аз ще взема клони от това дърво и ще ги „присадя на тях. Да, ще присадя на тях клони от майчиното им дърво, за да си запазя също корените за мен лично, така че когато станат достатъчно силни, да могат да ми родят хубав плод и аз пак да мога да се славя с плода на лозето си.

55 И стана така, че те взеха

клоните от естественото дърво, което беше станало диво, и ги присадиха на естествените дървета, които също бяха станали диви.

56 И те взеха също и от естествените дървета, които бяха станали диви, и ги присадиха на майчиното им дърво.

57 И Господарят на лозето каза на слугата: Не откъсвай от дърветата диви клони, освен тези, които са най-горчиви; и тогава ти ще присадиш на тези дървета, според това, което съм ти казал.

58 И ще подхранваме отново дърветата на лозето, и ще подрежем клоните им; и ще откъснем от дърветата клоните, които трябва да погинат, и ще ги хвърлим в огъня.

59 И това аз правя, за да може по възможност корените им да получават сила, поради това че са добри; и поради смяната на клоните, за да може доброто да вземе надмощие над лошото.

60 И поради това аз запазих естествените клони и корените им, присадих отново естествените клони на майчиното им дърво и запазих корените на майчиното им дърво, така че по възможност дърветата от лозето ми да могат да народят отново добър „плод; и да мога отново да се радвам на плода на лозето ми и за да мога по възможност да се наслаждавам много на

това, че съм запазил корените и клоните на първия плод.

61 Затова иди и повикай още „слуги, за да се ^бтрудим усърдно с цялата си сила в лозето, за да приготвим пътя, та да мога аз да създам отново естествения плод, който естествен плод е добър и е най-ценният от всички други плодове.

62 Затова нека да идем и да работим за последен път с цялата си сила, защото ето, приближава краят и това е последният път, когато аз ще окастрия лозето си.

63 Присадете клоните; започнете от ^апоследните, за да може да бъдат те първи и за да може първите да бъдат последни, и окопайте дърветата наоколо, и старите, и младите, първите и последните; и последните, и първите, така че всички да бъдат отново подхранени за последен път.

64 Затова окопайте около тях, окастрийте ги, наторете ги още веднъж за последен път, защото приближава краят. И ако бъде тъй, че тези последни присадки се хванат и родят естествен плод, тогава вие ще подготвите пътя за тях, че да могат да пораснат.

65 И щом започнат да растат, ще премахвате клоните, които раждат горчив плод, според силата на добрите и

размера им; и няма да „премахвате лошите от тях наведнъж, за да не би корените им да станат твърде силни за присадките, присадките им да погинат и така да загубя дърветата от лозето си.

66 Защото ми е мъчно, че трябва да изгубя дърветата от лозето си; затова вие ще премахвате лошите според както растат добрите, така че коренът и върхът да могат да бъдат равни по сила, докато добрите вземат надмощие над лошите, и лошите бъдат отсечени и хвърлени в огъня, за да не обременяват земята на лозето ми; и така ще премахна лошите от моето лозе.

67 И клоните от естествено то дърво ще присадя аз отново на естественото дърво.

68 И клоните от естествено то дърво ще присадя аз върху естествените клоци на дървото; и така ще ги събера отново, че да родят естествения плод и те да бъдат едно.

69 И лошите ще бъдат ^аизхвърлени, да, дори извън земята на лозето ми; защото ето, ще окастрия лозето си още само този път.

70 И стана така, че Господарят на лозето изпрати ^аслугата си; и слугата отиде и направи както Господарят му беше заповядал и доведе други слуги; и те бяха ^бмалко.

71 И Господарят на лозето

61а Яков 6:2;

У. и З. 24:19.

б У. и З. 39:11, 13, 17.

63а 1 Не. 13:42;

Етеп 13:10–12.

65а У. и З. 86:6–7.

69а 1 Не. 22:15–17, 23;

2 Не. 30:9–10.

70а У. и З. 101:55; 103:21.

б 1 Не. 14:12.

им каза: Идете и се “трудете в лозето с всичките си сили. Защото ето, за ^бпоследен път ще подхраня лозето си; понеже краят е близо и времето бързо идва; и ако вие се трудите с мене с всичките си сили, ще се ^врадвате на плода, който ще съхраня за себе си за времето, което скоро ще дойде.

72 И стана така, че слугите отидоха и се трудиха с всички сили; и Господарят на лозето също се трудеше с тях; и те се подчиняваха във всичко на заповедите на Господаря на лозето.

73 И естественият плод започна отново да се появява в лозето; и естествените клони започнаха да израстват и да избуяват извънредно; и дивите клони бяха откъсвани и изхвърляни; и те държаха наравно корена и върха му според силата им.

74 И тъй, те се трудиха най-усърдно, според заповедите на Господаря на лозето, чак докато лошите бяха изхвърлени извън лозето, и Господарят беше съхранил дърветата да получат отново естествения си плод; и те станаха като “едно цяло; и плодовете бяха еднакви; и Господарят на лозето си беше съхранил естествения плод, който му беше най-скъп от началото.

75 И стана така, че когато Господарят на лозето видя, че плодът му е добър и че лозето му не е повече развалено, той свика слугите си и им каза: Ето, ние подхранихме лозето ми за последен път; и вие виждате, че аз съм направил всичко според волята си; и съм съхранил естествения плод, и той е добър, тъй-мо както беше в началото. И “благословени сте вие; и понеже бяхте усърдни в работата си с мене в лозето ми, и спазвахте заповедите ми, и ми възвърнахте отново ^бестествения плод, така че лозето ми да не е повече развалено и лошият да е изхвърлен, ето, вие ще се радвате с мене на плода на лозето ми.

76 Защото ето, аз ще си натрупам за “дълго от плода на моето лозе, за да имам за времето, което бързо идва; и за последен път аз подхраних лозето си, и го окастрих, и го окопах, и го наторих; затова ще си натрупам от плода за дълго време според това, което съм казал.

77 И когато дойде времето лошият плод да порасне отново в лозето ми, тогава ще накарам да се събере и добрия плод, и лошия; добрия ще съхраня за себе си, а лошия ще изхвърля на мястото му. И тогава идва “времето и

71a Мат. 21:28;
Яков 6:2–3;
У. и З. 33:3–4.
б У. и З. 39:17;
43:28–30.

в У. и З. 18:10–16.
74a У. и З. 38:27.
75a 1 Не. 13:37.
б р. п. Израил.
76a 1 Не. 22:24–26.

р. п. Хилядолетие.
77a Откр. 20:2–10;
У. и З. 29:22–24;
43:29–33; 88:110–116.

краят; и ще сторя лозето ми да бъде ^бизгорено с огън.

ГЛАВА 6

Господ ще възстанови Израил в последните дни. Светът ще бъде изгорен с огън. За да избегнат езерото от огън и жупел, човеците трябва да следват Христа. Около 544–421 г. пр. Хр.

И СЕГА, ето, братя мои, както ви казах, ще пророкувам и ето, това е моето пророчество — че нещата, които този пророк “Зенос изрече относно дома Израилев, когото той оприличи с питомно маслиново дърво, непременно ще се случат.

2 И денят, в който Той ще простре ръката Си отново за втори път, за да “възвърне народа Си, е денят, да, тъкмо този последен път, когато ^бслугите Господни ще тръгнат със ^всилата Му да ^гподхранват и кастрят ^длозето Му; и след това ^екраят скоро идва.

3 И колко благословени са онези, които са се трудили усърдно в лозето Му; и колко проклетни са онези, които ще бъдат изхвърлени на собственото им място! И светът ще бъде “изгорен с огън.

4 И колко милостив е нашият Бог към нас, защото Той си спомня за дома “Израилев, и за неговите корени, и за клоните му; и по цял ден Той простира ^бръцете Си към тях; и те са ^вкоравобратни и отричащи всичко люде; но всички тези, които не ще вкоравят сърцата си, ще бъдат спасени в царството Божие.

5 Затова, възлюбени мои братя, аз ви умолявам със слова трезви да се покаете и да дойдете с пълно намерение в сърцата си, и да се ^впридържате към Бога, тъй както Той се придържа към вас. И не вкоравявайте сърцата си, докато ^бръката Му на милост е протегната към вас в светлината на деня.

6 Да, ако искате да чуете гласа Му днес, не вкоравявайте сърцата си; защо трябва да “умирате?

7 Понеже ето, след като цял ден сте се хранили с доброто слово Божие, ще дадете ли лош плод, та да трябва да бъдете “отсечени и хвърлени в огъня?

8 Ето, ще отхвърлите ли тези слова? Ще отхвърлите ли словата на пророците и ще отхвърлите ли всички слова, които са били казани относно

77б р. п. Свят — Край на света.

6 1а Яков 5:1.

2а 1 Не. 22:10–12;

У. и З. 110:11.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

б Яков 5:61.

в 1 Не. 14:14.

г Яков 5:71.

д р. п. Лозето на Господа.

е 2 Не. 30:10.

3а 2 Не. 27:2;

Яков 5:77;

3 Не. 25:1.

4а 2 Цар. 7:24.

б Яков 5:47.

в Мосия 13:29.

5а р. п. Единство.

б Алма 5:33–34;

3 Не. 9:14.

6а Езек. 18:21–23.

7а Алма 5:51–52;

3 Не. 27:11–12.

ГЛАВА 7

Христа, след като толкова много люде са говорили за Него; и ще отречете ли доброто слово на Христа, и силата Божия, и "дара на Светия Дух, и ще угасите ли Светия Дух; и ще се подиграете ли с великия план на изкуплението, който беше приготвен за вас?

9 Не знаете ли, че ако направите всичко това, силата на изкуплението и на възкресението, която е в Христа, ще ви изправи в срам и ужасна "вина пред Божия ^бсъд?

10 И според силата на "правосъдието, понеже правосъдието не може да бъде отречено, вие ще трябва да отидете в онова ^безеро от огън и жупел, чиито пламъци са неугасими и чийто дим се възнася во веки веков, което езеро от огън и жупел е ^ббезкрайно 'мъчение.

11 О, тогава възлюбени мои братя, покайте се и влезте през "стеснената порта, и постоянствайте в пътеката, която е тясна, докато получите вечен живот.

12 О, бъдете "мъдри; какво повече мога да кажа?

13 Накрая аз ви казвам богом, докато ви срещна пред приятния съд Божий, който съд поразява нечестивите с "ужасен страх и боязън. Амин.

Серим отрича Христа, спори с Яков, изисква знамение и е поражен от Бога. Всички пророци са говорили за Христа и Неговото единение. Нефитите прекарват дните си като скитници, родени в горест и мразени от ламанитите. Около 544–421 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като бяха се минали няколко години, между народа на Нефи се появи един човек, чието име беше Серим.

2 И стана така, че той започна да проповядва сред людете и да им заявява, че няма да има никакъв Христос. И той проповядваше много неща, които бяха ласкателни за людете; и той правеше това, за да може да събори учението за Христа.

3 И той се трудеше усърдно да отклони сърцата на людете, дотолкова че подведе много сърца; и като знаеше, че аз, Яков, имам вяра в Христа, който трябва да дойде, той потърси възможност да дойде при мене.

4 И той беше учен човек, тъй че познаваше съвършено езика на людете; ето защо, той можеше да употребява много ласкателства и много сила на речта, според силата на дявола.

8а р. п. Дар на Светия Дух.

9а Мосия 15:26.

р. п. Вина.

б р. п. Съд,

последният.

10а р. п. Правосъдие.

б 2 Не. 28:23.

р. п. Пъкъл.

в У. и З. 19:10–12.

г р. п. Осъждане.

11а 2 Не. 9:41.

12а Морм. 9:28.

13а Алма 40:14.

5 И той се беше надявал да разклати вярата ми, въпреки многото “откровения и многото неща, които бях видял относно това; защото наистина бях видял ангели и те ми бяха служили. И също, аз без съмнение бях чувал гласа Господен да ми говори от време на време; ето защо, не можех да бъда разколебан.

6 И стана така, че той дойде при мене и ми проговори по този начин, казвайки: Брате Якове, много търсех удобен случай да ти говоря; защото чух да казват, а и знам, че ти отиваш често да проповядваш това, което ти наричаш Евангелие или учение за Христа.

7 И така ти си подвел много от тези люде, така че те изопачават правия Божий път и “не спазват закона на Моисей, който е правият път; те превръщат закона на Моисей в поклонение на едно същество, което ти казваш, щяло да дойде след няколкостотин години. И сега, ето, аз, Серим, ти заявявам, че това е богохулство; защото никой човек не знае за тези неща и ^бне може да предскаже идните неща. И по този начин Серим спореше с мене.

8 Но ето, Господ Бог изля Своя “Дух в душата ми, така

че аз го обърках във всичките му слова.

9 И аз му казах: Отричаш ли Христа, Който трябва да дойде? И той ми каза: Ако имаше Христос, аз нямаше да го отрека, но знам, че няма Христос и нито е имало, нито някога ще има.

10 И аз го попитах: Вярваш ли в Светите писания? И той каза: Да.

11 И аз му казах: Тогава ти не ги разбираш; защото те наистина свидетелстват за Христа. Ето, аз ти казвам, че никой от пророците не е писал, нито е “пророкувал, без да е говорил за този Христос.

12 И това не е всичко— на мене това ми бе показано, защото съм го чул и видял; и то ми бе показано също и чрез “силата на Светия Дух; затова аз знам, че ако няма единение, цялото човечество ще бъде ^бзагубено.

13 И стана така, че той ми каза: Покажи ми “знамение чрез тази сила на Светия Дух, чрез Който знаеш толкова много.

14 И аз му казах: Кой съм аз да изкушавам Бога да ти показва знамение за нещо, за което сам знаеш, че е “истина? Ти пак ще го отречеш, защото ти си от ^бдявола. При все това, нека не бъде според

7 5а 2 Не. 11:3;
Яков 2:11.

7а Яков 4:5.
б Алма 30:13.

8а р. п. Вдъхновение,
вдъхновявам.

11а Откр. 19:10;

1 Не. 10:5;
Яков 4:4;
Мосия 13:33–35;
У. и З. 20:26.

р. п. Исус Христос.
12а р. п. Бог, божество
— Бог–Светият

Дух; Светият Дух.
б 2 Не. 2:21.

13а Мат. 16:1–4;
Алма 30:43–60.
р. п. Знамение.

14а Алма 30:41–42.
б Алма 30:53.

моята воля; но ако Бог те порази, нека това ти бъде за знамение, че Той има власт и на небесата, и на земята; и също, че Христос ще дойде. И нека бъде Твоята воля, о, Господи, не моята.

15 И стана така, че когато аз, Яков, изрекох тези слова, Господната сила дойде върху него дотолкова, че той падна на земята. И стана така, че за него се грижиха в продължение на много дни.

16 И стана така, че той каза на хората: Съберете се утре, защото ще умра; затова аз искам да говоря на хората преди да умра.

17 И стана така, че на другия ден множеството беше събрано; и той им говори ясно и отрече нещата, на които ги беше учил, и призна Христа, и Силата на Светия Дух, и служението на ангелите.

18 И той им говори ясно, че е бил ^аизмамен от силата на ^бдявола. И той говори за пъкълта и за вечността, и за вечното наказание.

19 И той каза: Страхувам се да не би да съм допуснал ^анепростимия грях, защото съм излъгал Бога; защото отрекох Христа, а казах, че вярвам в Светите писания; а те наистина свидетелстват за Него. И защото така съм излъгал

Бога, аз се страхувам много да не би моето състояние да бъде ^бужасно; но аз се изповядвам пред Бога.

20 И стана така, че след като беше изрекъл тези слова, той не можа да каже нищо повече и ^апредаде дух.

21 И когато множеството стана свидетел, че той каза това, докато се готвеше да предаде дух, те бяха извънредно учудени; дотолкова, че силата Божия слезе върху тях и ги ^асломи, така че те паднаха на земята.

22 Сега това нещо ме направи много щастлив, мене, Яков, защото аз го бях измолвил от Моя Отец, Който е в небесата; защото Той беше чул моя повик и беше отговорил на молитвата ми.

23 И стана така, че Божият мир и любовта Божия бяха отново възстановени сред хората; и те ^ачетяха усърдно Светите писания и не се вслушваха повече в словата на този нечестив човек.

24 И стана така, че бяха употребени много начини за ^апревъзпитание и възстановяване на ламанитите в знанието за истината; но всичко беше ^бнапрасно, защото те се наслаждаваха на ^авойните, ^вкръвопролитията и изпитваха вечна ^домраза към нас, техните братя. И те непрестанно

18а Алма 30:53.
р. п. Измама, мамя,
заблуда.
б р. п. Дявол.
19а р. п. Непростим
грях.

б Мосия 15:26.
20а Ерем. 28:15–17.
21а Алма 19:6.
23а Алма 17:2.
24а Енос 1:20.
б Енос 1:14.

в Мосия 10:11–18.
г Яром 1:6;
Алма 26:23–25.
д 2 Не. 5:1–3;
Мосия 28:2.

се опитваха да ни унищожат чрез силата на оръжията си.

25 Затова народът на Нефи се укрепил против тях с оръжията си и с всичките си сили, уповавайки се на Бога и на „канарата на своето спасение; затова дотогава те бяха победители над враговете си.

26 И стана така, че аз, Яков, започнах да остарявам; и тъй като летописът на този народ се води на „другите плочи на Нефи, аз привършвам този летопис, заявявайки, че съм писал според най-доброто ми знание, и като казвам, че времето ни, а също и ^бживотът ни, преминаха като сън; ние бяхме един самотен и тържествен народ,

скитници, прогонени от Ерусалим, родени в горест, в пустош, мразени от братята си, които предизвикваха войни и раздори; затова ние оплаквахме дните си.

27 И аз, Яков, видях, че трябва скоро да слеза в гроба си; затова аз казах на сина си, „Енос: Вземи тези плочи. И му казах нещата, които брат ми, Нефи, ми беше ^бзаповядал; и той ми обеща да се подчинява на заповедите. И аз слагам край на писането върху тези плочи, което беше кратко; а на четеца казвам сбогом, надявайки се, че много от братята ми ще могат да прочетат словата ми. Братя, сбогом.

КНИГАТА НА ЕНОС

Енос се моли извънредно силно и получава опрощение на греховете си. Гласът Господен идва в съзнанието му и му обещава спасение за ламанитите в един бъдещ ден. Нефитите търсят да превъзпитат ламанитите. Енос ликува в Изкупителя си. Около 420 г. пр. Хр.

ЕТО, стана така, че аз, „Енос, като знам, че баща ми ^ббеше праведен човек, защото

той ме „поучаваше на своя език и съобразно ‘учението и увещанието Господни, и благословено да бъде името на моя Бог за това —

2 Аз ще ви кажа за „борбата, която имах пред Бога, преди да получа ^бопрощение на греховете си.

3 Ето, аз тръгнах на лов за животни из горите; и словата, които бях чувал често да говори баща ми за вечния живот

25а р. п. Канара.
26а 1 Не. 19:1–6;
Яром 1:14–15.
р. п. Плочи.
б Яков. 4:14.
27а Енос 1:1.
б Яков 1:1–4.

[ЕНОС]
1 1а р. п. Енос, син на Яков.
б 2 Не. 2:2–4.
в 1 Не. 1:1–2.
г Ефес. 6:4.
2а Бит. 32:24–32;

Алма 8:10.
р. п. Покаявам се, покаяние.
б р. п. Опрощаване на греховете.

и за “радостта на светиите, ^бпроникнаха дълбоко в сърцето ми.

4 И душата ми “зажадува; и аз ^бколеничих пред моя Създател и Го призовах в усърдна “молитва и жалба за моята собствена душа; и аз Го призовавах през целия ден; да, и когато падна нощта, аз още издигах гласа си, та да стигне небесата.

5 И тогава дойде “глас към мене, казвайки: Еносе, греховете ти са опростени и ти ще бъдеш благословен.

6 И аз, Енос, знаех, че Бог не може да лъже; затова вината ми беше премахната.

7 И аз казах: Господи, как става това?

8 И Той ми каза: Поради “вярата ти в Христа, Когото ти никога не си виждал, нито чувал. И много години ще минат, преди Той да се яви в плътта; затова иди си, твоята вяра те ^бизцели.

9 Сега стана така, че когато чух тези слова, аз започнах да изпитвам “желание за благосъстоянието на братята ми, нефитите; затова аз ^бизлях цялата си душа пред Бога за тях.

10 И докато аз се борих в духа по този начин, ето, гласът Господен дойде в “съзна-

нието ми отново, казвайки: Ще посетя братята ти според усърдието им в спазването на заповедите Ми. Аз съм им ^бдал тази земя и тя е света земя; и няма да я ^бпрокълъна, освен ако това не стане по причина на беззаконие; ето защо, Аз ще посетя братята ти според както съм казал; и техните прегрешения ще стоваря Аз със скръб върху собствените им глави.

11 И след като аз, Енос, чух тези слова, вярата ми в Господа започна да става непоколебима; и аз Му се помолих с дълготърпеливи усилия и за братята ми, ламанитите.

12 И стана така, че след като се бях “молил и употребил всичките си усилия и усърдие, Господ ми каза: Аз ще ти въздам според ^бжеланието ти, поради твоята вяра.

13 И сега, ето, това беше желанието, което аз желаех от Него — че ако бъде тъй, че моят народ, нефитите, изпадне в прегрешение и по някакъв начин бъде “унищожен, а ламанитите не бъдат унищожени, Господ Бог е способен да ^бзапази летопис на народа ми, нефитите; и даже ако може да бъде тъй, щото чрез силата на Неговата света

3а р. п. Радост.
б 1 Не. 10:17–19;
Алма 36:17–21.

4а 2 Не. 9:51;
3 Не. 12:6.

б р. п. Благоговение.
в р. п. Молитва.

5а р. п. Откровение.
8а Етер 3:12–13.

р. п. Вяра.
б Мат. 9:22.
9а 1 Не. 8:12;
Алма 36:24.

б 2 Не. 33:3;
С. на М. 1:8;
Алма 34:26–27.

10а р. п. Вдъхновение,
вдъхновявам; Ум.

б 1 Не. 2:20.
в Етер 2:7–12.
12а Морм. 5:21; 9:36.

б Псалми 37:4;
1 Не. 7:12;
Ел. 10:5.

13а Морм. 6:1, 6.
б С. на М. 1:6–11;
Алма 37:2.

ръка този летопис да може да бъде предаден един ден на ламанитите, за да могат те да бъдат доведени до спасение —

14 защото понастоящем усилията ни те да бъдат възстановени към истинската вяра бяха напразни. И те се кълнях в яростта си, че ако им е възможно, ще унищожат нашите летописи и нас, и също всичките предания на бащите ни.

15 Затова като знаех, че Господ Бог може да запази нашите летописи, аз Го умолявах непрестанно, защото Той ми беше казал: Каквото и да поискаш във вяра, като вярваш, че ще получиш в името на Христа, ще го получиш.

16 И аз имах вяра и призовавах Бога да благоволи да запази летописите; и Той склучи завет с мене да ги изкара наяве за ламанитите в определеното от Него време.

17 И аз, Енос, знаех, че това ще бъде така според завета, който Той беше склучил; затова душата ми се успокои.

18 И Господ ми каза: Бащите ти също поискаха това нещо от Мене; и ще им бъде сторено според вярата им;

понеже вярата им беше като твоята.

19 И сега стана така, че аз, Енос, тръгнах сред народа на Нефи, пророкувайки за идните неща и свидетелствайки за тези неща, които бях чул и видял.

20 И аз свидетелствам, че народът на Нефи се опитваше усърдно да възстанови ламанитите към истинската вяра в Бога. Но нашите усилия бяха напразни; тяхната омраза беше непоклатима и те бяха водени от злата си природа, така че те станаха диви и свирепи, и кръвожадни люде, пълни с идолопоклонничество и нечистота, хранещи се с хищни животни и живеещи в шатри, и странстващи в пустошта с къси кожени препаски около бедрата и обръснати глави; и цялата им сърчност беше в боравенето с лък, крив меч и брадва. И много от тях не ядяха нищо друго освен сурово месо; и те непрестанно се опитваха да ни унищожат.

21 И стана така, че народът на Нефи обработваше земята и отглеждаше всякакъв вид зърно и плодове, и стада, и черди, и всякакъв вид различен добитък, и кози, и диви кози, а също и много коне.

13в Алма 37:19;

Егер 12:22;

У. и З. 3:18.

г Алма 9:17.

14а Яков 7:24.

б Морм. 6:6.

15а р. п. Писания —

Писанията трябва

да бъдат запазени.

16а 3 Не. 5:13–15;

У. и З. 3:19–20;

10:46–50.

б р. п. Книгата на

Мормон

в 2 Не. 27:6.

20а Мор. 9:6.

б Яром 1:6.

в Мосия 9:12.

р. п. Идолопоклон-

ничество.

г Мосия 10:8.

21а Мосия 9:9.

22 И имаше извънредно много ^апророци сред нас. И людетe бяха ^бкоравовратни и трудно разбираха.

23 И нямаше нищо друго, освен извънредна ^астрогост, ^бпроповеди и пророчества за войни, и раздори, и унищожения, и непрестанно им ^анапомняхме за смъртта, за продължителността на вечността, за възмездията и силата Божии, и всички тези неща, като ги подтикваме ^внепрестанно, за да ги държим в страх от Господа. Аз казвам, че нищо, освен това, както и откровената реч, не можеше да ги предпази от бързо падение до унищожение. И по този начин пиша аз за тях.

24 И видях войни между нефити и ламанити в хода на дните си.

25 И стана така, че аз започнах да остарявам и сто и седемдесет и девет години се бяха изминали от времето,

когато баща ни, Лехий, ^анапусна Ерусалим.

26 И аз видях, че скоро ще трябва да сляза в гроба си, и бях подтикван от силата Божия, че трябва да проповядвам и пророкувам на тези люде, и да провъзгласявам словото според истината, която е в Христа. И аз съм го провъзгласявал във всичките си дни, и съм му се радвал повече, отколкото на словото на света.

27 И аз скоро ще отида на мястото на моя ^апокой, което е при Изкупителя ми; защото знам, че в Него ще намеря покой. И ще се наслаждавам на деня, когато моята ^бсмъртност ще се облече в ^вбезсмъртие и аз ще застана пред Него; тогава ще видя лицето Му с удоволствие, и Той ще ми каже: Ела при Мене ти, който си благословен, има място, пригответно за теб в ^гобиталищата на Отца Ми. Амин.

КНИГАТА НА ЯРОМ

Нефитите спазват закона на Моисей, очакват пришествието на Христа и преуспяват в страната. Много пророци се трудят, за да държат людетe в

пътя на истината. Около 399–361 г. пр. Хр.

СЕГА ето, аз, Яром, пиша няколко слова по заповед

22а С. на М. 1:16–18.

б Яром 1:3.

23а 1 Не. 16:2;

2 Не. 33:5.

б р. п. Проповядвам.

в Ел. 12:3.

г Яром 1:12;

Алма 31:5.

25а 1 Не. 2:2–4.

27а р. п. Покой.

б р. п. Смъртност,
смъртен.

в р. п. Безсмъртен,
безсмъртие.

г Иоана 14:2–3;

Етер 12:32–34;

У. и З. 72:4; 98:18.

на баща ми, Енос, за да се води "родословието ни.

2 И тъй като "тези плочи са ^бмалки, и тъй като тези неща са ^анаписани в полза на братята ни, ^вламанитите, затова е необходимо да пиша малко; но аз няма да пиша за моите пророчества, нито за моите откровения. Защото какво повече бих могъл да напиша от това, което бащите ми са написали? Не разкриха ли те плана за спасението? Аз ви казвам: Да! И това ми е достатъчно.

3 Ето, необходимо е да се направи много сред тези люде, поради коравосърдечие то им и глухотата на ушите им, и слепотата на умовете им, и ^акоравовратие то им; при все това Бог е много милостив към тях и не ги е ^бпомел още от лицето на земята.

4 И има мнозина измежду нас, които имат много ^аоткровения, защото те не всички са коравовратни. И всички, които не са коравовратни и имат вяра, имат ^бобщение със Светия Дух, Който се явява на чедата човешки според вярата им.

5 И сега, ето, бяха се изминали двеста години и народът

на Нефи беше станал силен в страната. Те съблюдоваха да ^аспазват закона на Моисей и да пазят ^бсъботния ден свещен за Господа. И не се ^аоскверняваха, нито ^вбогохулстваха. И законите на страната бяха извънредно строги.

6 И те бяха пръснати по голяма част от лицето земята, както и ламанитите. И те бяха извънредно по-многобройни от нефитите; и те обичаха да ^аубиват и пиеха кръвта на животни.

7 И стана така, че те идваха много пъти да се сражават срещу нас, нефитите. Но ^ацарете ни и водачите ни бяха мъже могъщи във вярата на Господа; и те поучаваха людето за пътищата Господни; затова ние устояхме на ламанитите и ги пометохме от ^бземите ни, и започнахме да укрепваме нашите градове и всички места на нашето наследство.

8 И ние се умножихме извънредно много, и се разпростряхме по лицето на земята, и станахме извънредно богати на злато и на сребро, и на скъпоценности, и на изкусни изработки от дърво, на сгради, и на механизми, също на

[Яром]

1 *1a* 1 Не. 3:12; 5:14.

2 *a* Яков 3:14;

Омний 1:1.

б 1 Не. 6:1–6.

в р. п. Писания — Стойност на писанията.

г 2 Не. 27:6;

Морм. 5:12.

3 *a* Енос 1:22–23.

б Етер 2:8–10.

4 *a* Алма 26:22;

Ел. 11:23;

У. и З. 107:18–19.

р. п. Откровение.

б р. п. Светият Дух.

5 *a* 2 Не. 25:24;

Алма 34:13–14.

б Изход 35:2.

р. п. Съботен ден.

в р. п. Сквернословие.

г р. п. Богохулствам, богохуство.

6 *a* Яков 7:24;

Енос 1:20.

7 *a* Яков 1:9, 11, 15.

б С. на М. 1:14.

желязо и мед, пиринч и стомана, като правехме всякакъв вид различни сечива за обработване на земята и “оръжия за война — да, островърхата стрела, и колчана, и късото копие, и дългото копие, и всякакви приспособления за война.

9 И така, бидейки подготвени да посрещнем ламанитите, те нямаха успех срещу нас. И беше потвърдено словото Господне, което Той изрече на бащите ни, казвайки, че: Доколкото вие спазвате заповедите Ми, ще преуспявате в страната.

10 И стана така, че пророците Господни заплашваха народа на Нефи според Божието слово, че ако те не спазват заповедите и изпаднат в прегрешение, ще бъдат “изтребени от лицето на земята.

11 Затова и пророците, и свещениците, и учителите се трудеха усърдно, увещавайки дълготърпеливо людеите да бъдат усърдни; учейки ги на “закона на Моисей и целта, за която той е даден; убежда-

вайки ги да б⁶чакат идването на Месията и да вярват в Него, Който ще дойде, е⁶като че ли Той беше вече дошъл. И по този начин те ги поучаваха.

12 И стана така, че правейки това, те ги предпазиха от “унищожение от лицето на земята; защото б⁶пробождаха сърцата им със словото, като ги подтикваша непрестанно към покаяние.

13 И стана така, че двеста и тридесет и осем години бяха се изминали във войни и раздори, и разногласия в продължение на повечето от времето.

14 И аз, Яром, не пиша повече, защото плочите са малки. Но ето, мои братя, вие можете да се обърнете към “другите плочи на Нефи; защото ето, на тях са издълбани летописите на войните ни съгласно писанията на царете, или онези, които те заповядаха да бъдат записани.

15 И аз предавам тези плочи в ръцете на сина си, Омний, за да бъдат запазени според “заповедите на бащите ми.

КНИГАТА НА ОМНИЙ

Омний, Амарон, Хамис, Авинадом и Амаликий, всички поред съхраняват летописите. Мосия

открива народа на Зарахемла, който идва от Ерусалим в дните на Седекия. Мосия е направен

8а Мосия 10:8.
10а 1 Не. 12:19–20;
Омний 1:5.
11а Яков 4:5;
Алма 25:15–16.

б 2 Не. 11:4;
Етер 12:18–19.
в 2 Не. 25:24–27;
Мосия 3:13; 16:6.
12а Етер 2:10.

б Алма 31:5.
14а 1 Не. 9:2–4.
15а Яков 1:1–4.

техен цар. Потомците на Мулик в Зарахемла откриват Кориантумър, последният от яредитите. Цар Вениамин наследява трона от Мосия. Човеците трябва да принесат душите си като приношение на Христа. Около 323–130 г. пр. Хр.

ЕТО, стана така, че аз, Омний, бях получил заповед от баща ми, Яром, да запиша нещо на тези плочи, за да запазя родословието ни.

2 Затова аз бих желал да знаете, че в моите дни се сражавах много с меч, за да запазя народа си, нефитите, та да не паднат в ръцете на своите врагове, ламанитите. Но ето, аз самият съм нечестив човек и не съм спазвал повеленията и заповедите Господни, както трябваше да направя.

3 И стана така, че двеста и седемдесет и шест години бяха изминали и имахме много периоди на мир; и имахме много периоди на сериозни войни и кръвопролития. Да, и накрая бяха изминали двеста и осемдесет и две години, и аз бях пазил тези плочи съгласно “заповедите на бащите ми; и ги предадох на сина си, Амарон. И аз слагам край.

4 И сега, аз, Амарон, пиша в книгата на баща ми нещата, които пиша, и те са малко.

5 Ето, стана така, че бяха се изминали триста и двадесет години и най-нечестивата част от нефитите беше “изтребена.

6 Защото Господ нямаше да позволи, след като ги беше извел от земята на Ерусалим и ги беше съхранявал и запазил от падане в ръцете на враговете им, да, той нямаше да позволи да не се потвърдят словата, които Той изрече на бащите ни, казвайки, че: Доколкото вие не ще спазвате Моите заповеди, вие не ще преуспявате в страната.

7 Затова Господ ги посети с велико възмездие; Той обаче пощади праведните, та да не погинат, и ги избави от ръцете на враговете им.

8 И стана така, че аз предадох плочите на брат си, Хамис.

9 Сега аз, Хамис, пиша малкото неща, които пиша, в същата книга, както брат ми; защото ето, аз видях последното, което той написа, и че той го написа със собствената си ръка; и той го написа в деня, в който ги предаде на мене. И по този начин ние водим летописите, защото това е според заповедите на бащите ни. И аз слагам край.

10 Ето, аз съм Авинадом, син на Хамис. Ето, стана така, че видях много войни и раздори сред народа ми, нефитите, и ламанитите; и аз със собствения си меч съм отнел живота на много от ламанитите, в защита на братята си.

11 И ето, летописът на този народ е издълбан върху плочите, които се притежават от царете според поколенията; и аз не знам за друго откровение

или пророчество, освен това, което е било написано; ето защо, това, което е написано, е достатъчно и аз слагам край.

12 Ето, аз съм Амаликий, синът на Авинадом. Ето, аз ще ви кажа нещо за Мосия, който беше направен цар в земята Зарахемла; защото ето, той, след като беше предупреден от Господа, че трябва да избяга от земята ^аНефи и всички онези, които пожелаят да се вслушат в гласа Господен, трябва също да ^бнапуснат земята с него и да отидат в пустошта,

13 стана така, че той направи според това, което Господ му беше заповядал. И те напуснаха земята и отидоха в пустошта, всички, които желяха да се вслушат в гласа Господен; и те бяха водени от много проповеди и пророчества. И те бяха непрестанно увещавани от Божието слово; и те бяха водени из пустошта чрез силата на Неговата ръка, докато не слязоха в земята, която е наречена земята Зарахемла.

14 И те откриха народ, който се наричаше народът на Зарахемла. И имаше голямо ликуване сред народа на ^аЗарахемла; и Зарахемла се радваше също извънредно много, защото Господ беше изпратил народа на Мосия с ^бплочите от пиринч,

които съдържахa летописа на юдеите.

15 Ето, стана така, че Мосия откри, че ^анародът на Зарахемла е излязъл от Ерусалим по времето, когато ^бСедекия, цар на Юда, е бил отведен в плен във Вавилон.

16 И те пътували в пустошта и били преведени от ръката Господна през големите води до земята, където Мосия ги открил; и те живеели там от онова време насам.

17 И по времето, когато Мосия ги открил, те били станали извънредно многобройни. При все това те бяха водили много войни и сериозни раздори и много от тях бяха падали от време на време от меч; и техният език се беше развалил; и те не бяха донесли със себе си никакви ^алетописи; и те отричаха съществуването на Твореца си; и нито Мосия, нито народът на Мосия можеха да ги разбират.

18 Но стана така, че Мосия стори, щото те да бъдат учени на неговия език. И стана така, че след като те бяха научени на езика на Мосия, Зарахемла даде по памет родословието на бащите си; и те са написани, но не на тези плочи.

19 И стана така, че народът на Зарахемла и на Мосия се ^аобединиха; и ^бМосия бе определен да бъде техен цар.

12а 2 Не. 5:6–9.

б Яков 3:4.

14а р. п. Зарахемла.

б 1 Не. 3:3, 19–20;

5:10–22.

15а Мосия 25:2.

б Ерем. 39:1–10;

Ел. 8:21.

17а Мосия 1:2–6.

19а Мосия 25:13.

б Омний 1:12.

20 И стана така, че в дните на Мосия му бе донесен един голям камък, покрит с издълбавания; и той ^аиздълкува тези издълбавания чрез дара и силата Божия.

21 И те съдържаха разказ за някой си ^аКориантумър и избиването на народа му. И Кориантумър бил намерен от народа на Зарахемла; и той живял с тях в продължение на девет луни.

22 На камъка се казваха няколко слова относно бащите му. И неговите първи родители дошли от ^акулата по времето, когато Господ ^бобъркал езика на людете; и суровият гняв Господен се стоварил върху тях според възмездията му, които са справедливи; и ^акостите им лежали пръснати по земята на север.

23 Ето аз, Амаликий, бях роден в дните на Мосия; и аз доживях да видя смъртта му; и неговият син ^аВениамин управлява на негово място.

24 И ето, в дните на цар Вениамин аз видях жестока война и големи кръвопролития между нефитите и ламанитите. Но ето, нефитите добиха голямо преимущество над тях, да, дотолкова, че цар Вениамин ги изгони от земята Зарахемла.

25 И стана така, че аз започ-

нах да остарявам; и нямайки потомство, и знаейки, че цар ^аВениамин е праведен човек пред Господа, затова аз ще му ^бпредам плочите, увещавайки всички човеци да дойдат при Бога, Светия Израилев и да повярват в пророкуванията и в откровенията, и в служението на ангели, и в дарбата за говорене на езици, и в дарбата за тълкуване на езици, и във всички неща, които са ^бдобри; защото няма нещо, което да е добро, освен ако не идва от Господа; а това, което е зло, идва от дявола.

26 И сега, възлюбени мои братя, аз бих желал да ^адойдете в Христа, Който е Светия Израилев, и да участвате в Неговото спасение, и в силата на Неговото изкупление. Да, елате при Него и Му ^бпринесете изцяло душите си като ^бприношение; и продължавайте в ^апост и молитва, и устояйте до края; и тъй както жив е Господ, вие ще бъдете спасени.

27 И сега, аз бих казал нещо за известен брой люде, които възлязоха в пустошта, за да се върнат в земята Нефи; защото имаше твърде много, които желаеха да притежават земята на тяхното наследство.

28 Затова те възлязоха в пустошта. И водачът им,

20а Мосия 8:13–19.

р. п. Гледач.

21а Етер 12:1.

р. п. Кориантумър.

22а Етер 1:1–5.

б Бит. 11:6–9;

Мосия 28:17;

Етер 1:33.

в Мосия 8:8.

23а С. на М. 1:3.

25а С. на М. 1:17–18;

Мосия 29:13.

б С. на М. 1:10.

в Алма 5:40;

Етер 4:12;

Мор. 7:15–17.

26а Яков 1:7; Алма 29:2;

Мор. 10:32.

б р. п. Причастие.

в 3 Не. 9:20.

г р. п. Пост, постене.

бидейки силен и могъщ човек, и коравовратен човек, предизвика раздор помежду им; и всички те бяха “избити в пустошта, с изключение на петдесет, които се върнаха отново в земята Зарахемла.

29 И стана така, че те взеха други с тях, много на брой,

и предприеха отново пътуването си в пустошта.

30 И аз, Амаликий, имах брат, който също отиде с тях; и оттогава не знам нищо за тях. И аз съм почти готов да легна в гроба си; и “тези плочи са пълни. И аз слагам край на говоренето си.

СЛОВАТА НА МОРМОН

Мормон съкращава големите плочи на Нефи. Той слага малките плочи при другите плочи. Цар Вениамин установява мир в страната. Около 385 г. от Хр.

И СЕГА аз, “Мормон, бидейки готов да предам летописа, който съм водил, в ръцете на сина си, Мороний, ето, аз станах свидетел на почти цялостното унищожение на народа ми, нефитите.

2 И сме “много стотин години след пришествието на Христа, когато предам тези летописи в ръцете на моя син, и ми се струва, че той ще бъде свидетел на цялостното унищожение на народа ми. Но дано Бог му даде да ги надживее, за да напише нещо за тях и нещо за Христа, с надежда, че това би могло да им бъде от ^бполза един ден.

3 А сега ще кажа нещо за

това, което съм написал; защото след като бях направил “съкращение на ^бплочите на Нефи до времето на царуването на този цар Вениамин, за когото Амаликий говорѝ, аз прегледах ^влетописите, които бяха предадени в ръцете ми и намерих тези плочи, които съдържаха този кратък разказ на пророците от Яков до царуването на този цар ^вВениамин, така както и много от словата на Нефи.

4 И нещата, които са на тези плочи, ми “харесват, поради пророчествата за пришествието на Христа; и моите бащи знаеха, че много от тях са изпълнени; да, и аз също знам, че всички неща, които бяха пророкувани относно нас до ден днешен, са изпълнени, че всички неща, които трябва да станат отсега нататък, ще се случат със сигурност.

28а Мосия 9:1–4.

30а 1 Не. 6:1–6.

[СЛОВАТА НА МОРМОН]

1 1а 3 Не. 5:9–12;

Морм. 1:1–4; 8:1, 4–5.

р. п. Мормон,
нефитски пророк.

2а Морм. 6:5–6.

^б У. и З. 3:16–20.

3а У. и З. 10:44.

^в У. и З. 10:38–40.

^в Мосия 1:6; Ел. 3:13–15;
Морм. 4:23.

^з Омний 1:23.

4а 1 Не. 6:5.

5 Затова аз избрах “тези неща, за да свърша летописа си с тях, и останалата част от летописа си аз ще взема от ^бплочите на Нефи; и не мога да запиша дори и ^ведна стотна част от нещата на народа ми.

6 Но ето, аз ще взема тези плочи, които съдържат тези пророчества и откровения, и ще ги присъединя към останалата част от моя летопис, защото те са много ценни за мене; и аз знам, че те ще бъдат ценни и за братята ми.

7 И аз правя това с ^амъдра цел; защото така ми се нашепва според въздействията на Духа Господен, Който е в мен. И сега, аз не знам всички неща; но Господ ^бзнае всички неща, които ще станат; ето защо, Той ме подбужда да действам според Неговата воля.

8 И ^амолитвата ми към Бога е за моите братя, така че те да могат още веднаж да стигнат до знанието за Бога, да, и за изкуплението на Христа; за да могат да станат още веднъж един ^бвъзхитителен народ.

9 И сега, аз, Мормон, продължавам, за да привърша летописа си, който вземам от плочите на Нефи; и го правя

според знанието и разбирането, които Бог ми е дал.

10 И тъй, стана така, че след като Амаликий беше “предал тези плочи в ръцете на цар Вениамин, той ги взе и ги сложи с ^бдругите плочи, които съдържаха летописи и които бяха предавани на ^вцарете от поколение на поколение до дните на цар Вениамин.

11 И от цар Вениамин нататък те бяха предавани от поколение на поколение, докато попаднаха в ^амои ръце. И аз, Мормон, се моля на Бога те да бъдат запазени отсега нататък. И знам, че те ще бъдат запазени, защото велики неща са записани върху тях, според които народът ми и техните братя ще бъдат ^бсъдени във великия и последен ден според словото Божие, което е записано.

12 И сега, относно този цар Вениамин — имаше някакви раздори сред собствения Му народ.

13 И стана така, че войските на ламанитите слязоха от ^аземята Нефи да се сражават срещу народа му. Но ето, цар Вениамин събра наедно войските си и им устоя; и той се биеше със силата на собствения си ръка, с ^бмеча на Лаван.

5а т. е. нещата, които му харесват, споменати в стих 4.

б 1 Не. 9:2.

в 3 Не. 5:8–11; 26:6–12.

7а 1 Не. 9:5; 19:3;

У. и З. 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

б р. п. Всеведущ.

8а 2 Не. 33:3–4;

Енос 1:11–12.

б 2 Не. 30:6.

10а Омний 1:25, 30.

б 1 Не. 9:4.

в Яром 1:14.

11а 3 Не. 5:8–12;

Морм. 1:1–5.

б 2 Не. 25:18; 29:11;

33:11–15;

3 Не. 27:23–27.

13а Омний 1:12.

б 1 Не. 4:9;

2 Не. 5:14;

Яков 1:10;

Мосия 1:16;

У. и З. 17:1.

14 И в силата Господна те се противопоставиха на враговете си, докато избиха много хиляди от ламанитите. И стана така, че те продължиха да се бият срещу ламанитите, докато ги изтласкаха извън всички земи на тяхното наследство.

15 И стана така, че след като бяха дошли лъжливи ^ахристи, и устите им бяха затворени, и те бяха наказани според престъпленията им;

16 и след като бяха дошли лъжливи пророци, лъжливи проповедници и лъжливи учители сред людете, и всички те бяха наказани за престъпленията си; и след като беше имало много раздори и

много отцепничества на страната на ламанитите, ето, стана така, че цар Вениамин, с помощта на светите ^апророци, които бяха сред народа му,

17 защото ето, цар Вениамин беше ^асвят човек и царуваше праведно над своя народ; и в страната имаше много свети мъже и те изричаха словото Божие със ^бсила и власт; и те използваша ^аостър език поради коравовратието на народа —

18 и тъй, с помощта на тези мъже цар Вениамин, трудейки се със силата на цялото си тяло и способностите на цялата си душа, заедно с пророците, успя да установи още веднъж мир в страната.

КНИГАТА НА МОСИЯ

ГЛАВА 1

Цар Вениамин обучава синовете си на езика и пророчествата на бащите им. Тяхната религия и цивилизация са били запазени, благодарение на летописите, водени върху различните плочи. Мосия е избран за цар и му е дадено да съхранява летописите и други неща. Около 130–124 г. пр. Хр.

И СЕГА, нямаше повече раздор по цялата ^аземя

Зарахемла сред никой от народите, които принадлежаша на цар Вениамин, така че цар Вениамин имаше непрестанен мир във всичките оставащи му дни.

2 И стана така, че той имаше трима синове; и той ги нарече Мосия и Елорум, и Еламан. И той стори щото те да бъдат ^аобучавани на всичко от ^безика на бащите му, за да станат разумни мъже и за да знаят за пророчествата, които са били изречени чрез

15а р. п. Антихрист.
16а Енос 1:22.
17а Алма 13:26.
б Алма 17:2–3.

в Мор. 9:4;
У. и З. 121:41–43.
[мосия]
1 1а Омний 1:13.

2а Мосия 4:14–15;
У. и З. 68:25, 28.
б Морм. 9:32.

устите на бащите им, които им бяха предадени от ръката Господна.

3 И той също ги обучаваше относно летописите, които бяха издълбани на плочите от пиринч, казвайки: Синове мои, аз бих желал да помните, че ако не бяха тези ^аплочи, които съдържат тези летописи и тези заповеди, ние щяхме да страдаме в ^бневежество чак до ден днешен, не познавайки тайнствата Божии.

4 Защото не беше възможно за баща ни Лехий да запомни всички тези неща и да поучава на тях децата си иначе, освен с помощта на тези плочи; защото, бидейки научен на ^везика на египтяните, той следователно можеше да чете тези издълбавания и да учи децата си на тях, за да могат така и те да учат на тях своите деца, изпълнявайки Божиите заповеди, чак до ден днешен.

5 Аз ви казвам, синове мои, че ако не бяха тези неща, които са били пазени и ^гсъхранени чрез ръката Божия, та да можем да ^дчетем и да разберем Неговите ^етайнства и да имаме винаги пред очите си заповедите Му, дори бащите ни щяха да чезнат в неверие и ние щяхме да бъдем като

нашите братя, ламанитите, които не знаят нищо за тези неща и даже не им вярват, дори когато са обучавани на тях поради ^жпреданията на бащите им, които не са правилни.

6 О, синове мои, аз бих желал да помните, че тези сказания са истинни и също, че тези летописи са ^зистинни. И ето, също и плочите на Нефи, които съдържат летописите и сказанията на бащите ни от времето, когато напуснаха Ерусалим до сега, и те са истинни; и ние можем да знаем за тяхната сигурност, защото ги имаме пред очите си.

7 И сега, синове мои, аз бих желал да помните да ги ^иизучавате усърдно, че да имате полза от това; и аз бих желал да ^кспазвате заповедите Божии, за да ^лпреуспявате в земята съгласно ^мобещанията, които Господ даде на бащите ни.

8 И на много други неща цар Вениамин поучаваше синовете си, които не са написани в тази книга.

9 И стана така, че след като цар Вениамин беше привършил да поучава синовете си, той остаря и видя, че ще трябва много скоро да поеме пътя на цялата земя; ето защо, той счете за нужно да

3а р. п. Плочи.

б Алма 37:8–9.

4а Дж. С. — И. 1:64.

5а р. п. Писания —

Писанията трябва да бъдат запазени.

б Втор. 6:6–8.

в р. п. Тайнствата на Бог.

г Мосия 10:11–17.

6а 1 Не. 1:3;

2 Не. 33:10–11;

Мор. 10:27.

7а р. п. Писания.

б Мосия 2:22;

Алма 50:20–22.

в Псалми 122:6;

1 Не. 2:20.

г Алма 9:12–14.

предаде царството на един от синовете си.

10 Ето защо, той заповяда да доведат при него Мосия; и това са словата, които той му рече, казвайки: Сине мой, аз бих желал да провъзгласиш из цялата тази земя, сред целия този народ, сиреч ^анародът на Зарахемла, и народът на Мосия, които живеят в земята, та тъй да могат да се съберат заедно; защото утре аз ще провъзглася на този мой народ със собствената си уста, че ти си ^бцар и управител на този народ, когото Господ нашият Бог ни е дал.

11 И нещо повече, аз ще дам на този народ ^аиме, та чрез него да може да се отличава от всички други народи, които Господ Бог е извел от земята на Ерусалим; и това аз правя, защото те са един усърден народ в спазването на заповедите Господни.

12 И аз им давам име, което никога няма да бъде лично, освен ако не бъде при ^апрегрешение.

13 Да, и нещо повече, аз ви казвам, че ако се случи тъй, че този много облагодетелстван народ Господен изпадне в ^апрегрешение и стане нечестив и прелюбодеен народ, тогава Господ ще ги остави, така че те ще станат ^бслаби като своите братя; и

Той не ще ги ^азапазва повече чрез несравнимата Си и чудна сила, тъй както е запазвал бащите ни досега.

14 Защото аз ви казвам, че ако Той не беше протегнал ръката Си в защита на бащите ни, те щяха да са паднали в ръцете на ламанитите и станали жертва на тяхната омраза.

15 И стана така, че след като цар Вениамин беше сложил край на тези указания към сина си, той го натовари с всички дела на царството.

16 И освен това, той също му повери летописите, които бяха издълбани върху ^аплочите от пиринч, също и плочите на Нефи; също и ^бмеча на Лаван, и ^атопката или пътеводителя, който преведе бащите ни през пустошта и който бе приготвен от ръката Господна, за да могат тъй те да бъдат водени, всеки един според вниманието и усърдието, които те Му отдаваха.

17 Ето защо, когато не бяха предани, те не преуспяваха, нито напредваха в пътешествието си, но биваха ^аотблъсквани назад и си навличаха Божието недоволство; и затова биваха помитани с глад и тежки огорчения, за да бъдат подтикнати да си спомнят своя дълг.

18 И сега стана така, че

10а Омний 1:14.

б Мосия 2:30.

11а Мосия 5:8–12.

12а р. п. Грях.

13а Евр. 6:4–6.

б Ел. 4:24–26.

в У. и З. 103:8–10.

16а Мосия 1:3.

б 1 Не. 4:8–19;

С. на М. 1:13;

У. и З. 17:1.

в 1 Не. 16:10.

17а 1 Не. 18:12–13.

Мосия отиде и стори според както баща му му беше заповядал и провъзгласи на всички люде, които бяха в земята Зарахемла, че трябва да се съберат заедно и да възлязат към храма, за да чуят словата, които баща му щеше да им каже.

ГЛАВА 2

Цар Вениамин се обръща към народа си. Той разказва за правотата, справедливостта и духовността на царуването си. Той ги съветва да служат на Небесния си Цар. Онези, които се бунтуват срещу Бога, ще изстрадат мъка като неугасим огън. Около 124 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че след като Мосия беше сторил според както баща му му беше заповядал и беше направил оповестение из цялата страна, людете от цялата страна се събраха заедно, та да възлязат към храма и да чуят словата, които цар Вениамин щеше да им говори.

2 И имаше много на брой, дори толкова много, че не ги преброиха; защото те се бяха умножили твърде много и бяха станали велик народ в земята.

3 И те взеха също от първородните в стадата си, за да

могат да принесат ^бжертва и ^ввсеизгаряния ^гспоред закона на Моисей;

4 и също за да могат да въздадат благодарности на Господа, техния Бог, Който ги беше извел от земята на Ерусалим и Който ги беше избавил от ръцете на техните врагове и беше ^допределил праведни мъже да бъдат техни ^еучители, както и един праведен мъж да бъде техен цар, който беше установил мир в ^жземята Зарахемла и който ги беше учил да ^зспазват Божиите заповеди, за да могат да се радват и бъдат изпълнени с ^илюбов към Бога и към всички човеци.

5 И стана така, че когато възлязоха към храма, те разпънаха шатрите си наоколо, всеки мъж със ^асемейството си, състоящо се от жена му и синовете му, и дъщерите му, и техните синове, и техните дъщери, от най-стария до най-младия, всяко семейство отделно едно от друго.

6 И те разпънаха шатрите си около храма, като всеки човек беше обърнал ^бшатрата си с вратата към храма, за да могат да останат в шатрите си и да чуват словата, които цар Вениамин щеше да им говори.

7 Защото множеството беше толкова голямо, че цар Вени-

2 За Бит. 4:4.

б р. п. Причастие.

в 1 Не. 5:9.

г 2 Не. 25:24;

Алма 30:3; 34:13–14.

4а р. п. Призовавам,

призован от Бог,
призвание.

б Мосия 18:18–22.

р. п. Преподавам,
учител.

в Омний 1:12–15.

г Иоана 15:10.

д р. п. Любов.

5а р. п. Семейство.

6а Изход 33:8–10.

амин не можеше да поучава всички тях между стените на храма, ето защо, той накара да се издигне една кула, за да може тъй народът му да чуе словата, които той щеше да им говори.

8 И стана така, че той започна да говори на народа си от кулата; и не всички можеха да чуват словата му поради големината на множеството; ето защо, той накара словата, които изричаше, да бъдат записвани и изпратени сред онези, до които не достигаше гласът му, за да могат и те да получат словата му.

9 И тези са словата, които той ^аизрече и накара да бъдат записани, казвайки: Братя мои, всички вие, които сте събрани заедно, вие, които можете да чувате словата ми, които ще ви кажа този ден; защото аз не ви заповядах да възлезете тука, за да се ^ботнесете лекомислено към словата, които ще ви кажа, но за да се ^ввслушате в мене и отворите ушите си, та да можете да чуете, и да отворите ^гсърцата си, та да можете да разберете, и ^доумовете си, та ^етайнствата Божии да могат да бъдат разкрити пред погледа ви.

10 Не ви заповядах да възлезете тука, за да се ^астрахувате от мене, или да мислите, че аз, сам по себе си, съм нещо повече от един смъртен човек.

11 Но аз съм като вас самите, изложен на всякакъв вид телесни и духовни немощи; все пак аз бях избран от този народ и посветен от баща ми, и ръката Господна ми позволи да бъда управител и цар на този народ; и бях пазен и съхраняван от Неговата несравнима сила, за да ви служа с цялата си мощ, ум и сила, с които Господ ме е надарил.

12 Аз ви казвам, че тъй като ми беше позволено да прекарам дните си във ваша служба, чак до ден днешен, и не съм търсил от вас нито ^а“злато, нито сребро, нито каквото и да е друго богатство;

13 нито съм позволявал да бъдете хвърляни в тъмници, нито да ставате роби един на друг, нито да извършвате убийства или грабежи, или да крадете, или да прелюбодействате; нито пък съм позволявал да извършвате каквото и да е друго нечестие; но съм ви учил, че трябва да спазвате заповедите Господни във всички неща, които Той ви заповяда;

14 и дори аз самият съм се ^а“трудил със собствените си ръце, за да мога да ви служа и да не бъдете обременявани с данъци, и да не ви сполетя нищо, което е мъчително да се понесе — и за всички тези неща, които съм казал, вие

9а Мосия 8:3.
б У. и З. 6:12.
в р. п. Вслушвам се.
г Мосия 12:27;

3 Не. 19:33.
д р. п. Ум.
е р. п. Тайнствата
на Бог.

10а р. п. Страх.
12а Деяния 20:33–34.
14а 1 Кор. 9:18.

самите сте свидетели в този ден.

15 И все пак, братя мои, аз не правех тези неща, за да мога да се хваля, нито ви казвам тези неща за да ви обвинявам; но ви казвам тези неща, за да знаете, че аз мога с чиста ^асъвест да отговарям пред Бога в този ден.

16 Ето, аз ви казвам, че не желая да се хваля като ви казвам, че съм прекарал дните си във ваша служба, защото аз съм бил само в служба на Бога.

17 И ето, аз ви казвам тези неща, за да се научите на ^амъдрост; за да се научите, че когато сте в ^бслужба на ^вближните си, вие сте само в служба на вашия Бог.

18 Ето, нарекли сте ме ваш цар; и ако аз, когото вие наричате ваш цар, се трудя, за да ви ^аслужи, тогава не трябва ли вие също да се трудите, за да си служите един на друг?

19 И също ето, ако аз, когото вие наричате ваш цар, който съм прекарал дните си във ваша служба, но все пак съм бил в служба на Бога, заслужавам някакви благодарности от вас, о, как трябва тогава да ^аблагодарите на вашия Небесен Цар!

20 Аз ви казвам, братя мои,

че ако отдадете всичките си благодарности и ^ахваления, които цялата ви душа има мощ да притежава, на този ^бБог, Който ви е сътворил, пазил и съхранявал и Който ви е сторил да се радвате и е дал да живеете в мир един с друг —

21 Аз ви казвам, че ако вие служите на Него, Който ви е сътворил от началото и ви съхранява от ден на ден, като ви дава дихание, за да можете да живеете и да се движите, и да действате според собствената си ^аволя, и даже ви поддържа от време на време, аз ви казвам, че дори ако вие Му служите с цялата си душа, пак бихте били ^ббезполезни слуги.

22 Но ето, всичко, което Той изисква от вас, е да ^аспазвате ^бзаповедите Му; и Той ви е обещал, че ако спазвате заповедите Му, ще преуспявате в земята; и Той никога не се ^вотклонява от това, което е казал; ето защо, ако вие наистина ^гспазвате заповедите Му, Той ще ви благославя и ще ви прави да преуспявате.

23 И сега, на първо място, Той ви е сътворил и ви е дарил вашия живот, за който вие сте Му длъжни.

24 И второ, Той изисква от

15а р. п. Съвест.

17а р. п. Мъдрост.

^б Мат. 25:40;

Яков. 1:27;

У. и З. 42:29–31.

р. п. Служба.

^в р. п. Братя, брат;

Сестра.

18а Мат. 20:26–27.

19а р. п. Благодарен, благодарности, благодарствен.

20а 1 Не. 18:16.

^б р. п. Бог, божество.

21а р. п. Свобода на избор.

^б Лука 17:7–10.

22а Лев. 25:18–19;

2 Не. 1:9.

^б р. п. Заповеди на Бог.

^в У. и З. 3:1–2.

^г У. и З. 14:7; 58:2–3.

вас да вършите това, което Той ви е заповядал; и ако вие го правите, Той ви ^аблагославя незабавно; и ето защо, Той ви е платил. А вие все още сте Му длъжни, и сте, и ще Му бъдете во веки веков; затова с какво имате да се похвалите?

25 И сега аз питам, можете ли да кажете нещо за самите вас? Аз ви отговарям: Не! Вие не можете да кажете, че сте равни дори на праха на земята; въпреки че бяхте ^асътворени от ^бпраха на земята; но ето, и тя принадлежи на Оногова, Който ви сътвори.

26 И аз, дори и аз, когото вие наричате ваш цар, не съм подобър, отколкото сте вие самите; защото аз съм също от праха. И вие виждате, че аз остарях и съм готов да предам тази смъртна снага на нейната майка земя.

27 Ето защо, тъй както ви казах, че съм ви служил, ^а“ходейки пред Бога с чиста съвест, тъкмо тъй аз накарах сега да се съберете заедно, та да бъде намерен за невинен, та вашата ^бкръв да не дойде върху ми, когато застана да бъде съден от Бога за нещата, които Той ми е заповядал относно вас.

28 Казвам ви, че съм накарал да се съберете заедно, за да мога да ^а“почистя одеждите си от вашата кръв сега, когато

съм готов да сляза в гроба си, за да мога да сляза в мир и моят безсмъртен ^бдух да може да се присъедини към ^а“хоровете горе и да пее хваленията на един справедлив Бог.

29 И нещо повече, аз ви казвам, че съм накарал да се съберете заедно, за да ви оповестя, че не мога повече да бъда ваш учител, нито ваш цар.

30 Защото дори и сега, докато се опитвам да ви говоря, цялата ми снага трепери извънредно; но Господ Бог ме поддържа и ми е позволил да ви говоря, и ми е заповядал да ви оповестя в този ден, че моят син Мосия е ваш цар и управител.

31 И сега, братя мои, аз бих желал да правите това, което досега сте правили. Тъй както сте спазвали моите заповеди и заповедите на моя баща и сте преуспявали, предпазени от попадане в ръцете на враговете ви, тъкмо тъй, ако вие спазвате заповедите на моя син, сиреч Божиите заповеди, които ще ви бъдат предавани чрез него, вие ще преуспявате в земята и враговете ви няма да имат никаква власт над вас.

32 Но, о, народе мой, пазете се да не би да възникнат ^а“раздори между вас и да не избере рете да се подчините на злия

24а р. п. Благославям, благословен, благословия.

25а р. п. Сътворявам, сътворение.

б Бит. 3:19; Яков 2:21.

27а р. п. Ходя, ходя с Бога.

б Яков 1:19.

28а Яков 2:2.

б р. п. Дух.
в Морм. 7:7.

32а 3 Не. 11:29–30.

дух, което бе казано от баща ми Мосия.

33 Защото ето, произнесе се злочестина на оногова, който избере да се подчинява на този дух; защото ако той избере да му се подчинява и остане тъй, и умре в греховете си, същият изпива ^аосъждане за собствената си душа, защото той получава като заплаща ^бвечно наказание, след като е прегрешил Божия закон, противно на своето собствено знание.

34 Аз ви казвам, че няма никой сред вас, с изключение на малките ви деца, които не са били поучавани на тези неща, който да не знае, че вие сте вечно задължени на вашия Небесен Отец да Му отдавате всичко, което имате и което сте; също и който да не е поучаван относно летописите, които съдържат пророчествата, които са били изречени от светите пророци, чак до времето, когато баща ни, Лехий, напусна Ерусалим;

35 а също и всичко, което е било изречено от бащите ни и досега. И също ето, те говореха това, което им беше заповядано от Господа; ето защо, те са праведни и истинни.

36 И сега, аз ви казвам, братя мои, че след като сте узнали и сте били научени на всички

тези неща, ако вие прегрешите и се опълчите срещу това, което е казано, вие се отдръпвате от Духа Господен, тъй че Той да не може да има място във вас, за да ви направлява в пътеките на мъдростта, за да може да бъдете благословени, преуспели и запазени,

37 аз ви казвам, че човекът, който прави това, същият излиза на открит ^абунт против Бога; следователно той избира да се подчинява на злия дух и става враг на всичката праведност; ето защо, Господ няма място в него, защото Той не живее в ^бнесвети храмове.

38 Ето защо, ако този човек не се ^апокае и остане тъй, и умре като враг на Бога, изискванията на божественото ^бправосъдие събуждат в безсмъртната му душа живо чувство за собствената му ^авина, което го заставя да се отдръпне от присъствието на Господа и изпълва гърдите му с вина и болка, и мъка, които са като неугасим огън, чийто пламък се възнеса во веки веков.

39 И сега, аз ви казвам, че ^амилостта няма никакво право над този човек, ето защо, неговата последна участ е да търпи нескончаемо мъчение.

40 О, всички вие, възрастни

33а р. п. Осъждане.

^б У. и З. 19:6, 10–12.

37а Мосия 3:12;

Ел. 8:24–25.

р. п. Бунт.

^б Алма 7:21.

38а р. п. Покаявам се, покаяние.

^б р. п. Правосъдие.

^в р. п. Вина.

39а Алма 34:8–9, 15–16.

р. п. Милостив, милост.

мъже, а също и вие, младежи, и вие, малки деца, които можете да разберете словата ми, защото аз ви говоря ясно, за да можете да разберете, аз се моля да се пробудите във възпоменанието за ужасното състояние на онези, които са изпаднали в прегрешение.

41 И нещо повече, аз бих пожелал да помислите за благословеното и щастливо състояние на онези, които спазват Божиите заповеди. Защото ето, те са ^бблагословени във всички неща, и тленни, и духовни; и ако останат ^вверни до края, те са приети в ^гнебесата, за да могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие. О, помнете, помнете, че тези неща са истинни, защото Господ Бог ги е казал.

ГЛАВА 3

Цар Вениамин продължава речта си. Всемогъщият Господ ще проповядва сред човеците в скиния от кал. Кръв ще потече от всяка Негова пора, когато Той ще извърши единение за греховете на света. Неговото име е единственото, чрез което идва спасението. Човеците могат да отхвърлят естествения човек и да станат светици чрез Единението. Мъчението на нечестивите

вите ще бъде като езеро от огън и жупел. Около 124 г. пр. Хр.

И отново, братя мои, аз бих призовал за вниманието ви, защото имам да ви кажа нещо повече; защото ето, аз имам да ви казвам неща относно това, което трябва да стане.

2 И нещата, които ще ви кажа, ми бяха сторени знайни от ^аангел Божий. И той ми каза: Пробуди се; и аз се пробудих, и ето, той стоеше пред мене.

3 И той ми каза: Пробуди се и чуй словата, които ще ти кажа; понеже ето, аз идвам да ти изявя ^бблаговестия на велика радост.

4 Понеже Господ чу молитвите ти и отсъди за твоята праведност, и ме изпрати да ти заявя, че може да ликуваш; и че може да заявиш на твоя народ, че те също може да бъдат изпълнени с радост.

5 Защото ето, идва времето, и то не е много далече, когато със сила ^аГоспод Всемогъщи, Който царува, Който бе и е от вечност до вечност, ще слезе от небесата между четата човешки и ще живее в ^бскиния от кал, и ще отиде сред човеците, вършейки велики ^вчудеса, като изцеляване на болни, вдигане на мъртви; ще прави куците да

40а Алма 5:18.

41а 4 Не. 1:15–18.

р. п. Радост.

б р. п. Благославям, благословен, благословия.

в У. и З. 6:13.

г р. п. Небеса.

3 2а р. п. Ангели.

3а Лука 2:10–11.

5а р. п. Иехова.

б Мосия 7:27;

Алма 7:9–13.

в Мат. 4:23–24;

Деяния 2:22;

1 Не. 11:31.

р. п. Чудо.

проходят, слепите да получават зрението си и глухите да чуват, и ще лекува всякакъв вид болести.

6 И Той ще прогонва „дяволи или злите духове, които обитават в сърцата на чедата човешки.

7 И ето, Той ще изтърпи „изкушения и телесна болка, „глад, жажда и умора, дори повече, отколкото човек може да „изтърпи, без да умре; защото ето, „кръв ще излиза от всяка пора, толкова велика ще е „мъката Му за нечестие-то и мерзостите на Неговия народ.

8 И Той ще се нарича „Исус Христос, „Синът Божий, „Отец на небесата и на земята, Творец на всички неща от самото начало; и „майка Му ще се нарича „Мария.

9 И ето, Той идва при своите си, та „спасението да може да дойде при чедата човешки, тъкмо чрез „вяра в Неговото име; и даже след всичко това те ще Го считат за човек и ще казват, че в Него има „дявол, и ще Го „бичуват, и ще Го „разпънат.

10 И на „третия ден Той ще се „вдигне от мъртвите; и ето, Той застава да „съди света; и ето, всички тези неща се вършат, за да може едно справедливо правосъдие да споходи чедата човешки.

11 Защото ето, също и „кръвта Му извършва „единение за греховете на онези, които са „паднали чрез прегрешението на Адам, които са умрели, без да узнаят Божи-ята воля относно тях, или които са съгрешили от „невежество.

12 Но горко, горко на оногo-ва, който знае, че се „бунтува против Бога! Защото спасението не идва при никой такъв, освен ако не бъде чрез покаяние и вяра в „Господа Исуса Христа.

13 И Господ Бог е изпратил Своите свети пророци сред всички чедата човешки, за да изявят тези неща на всяко племе, народ и език, та тъй всеки, който повярва, че Христос ще дойде, същият да може да приеме „опрощение на греховете си и да ликува с извънредно голяма радост,

6a Марка 1:32–34.
7a р. п. Изкушавам, изкушение.
б Мат. 4:1–2.
в У. и З. 19:15–18.
г Лука 22:44.
д Исаия 53:4–5.
8a р. п. Бог, божество — Бог; Грях.
б Алма 7:10.
в Ел. 14:12; 3 Не. 9:15.
г Мат. 1:16;
1 Не. 11:14–21.
д р. п. Мария, майка на Исус.

9a р. п. Спасение.
б р. п. Вяра.
в Иоана 8:48.
г Марка 15:15.
д Лука 18:33;
1 Не. 19:10;
2 Не. 10:3.
р. п. Разпъване на кръст.
10a Мат. 16:21;
2 Не. 25:13;
Ел. 14:20–27.
б р. п. Възкресение.
в р. п. Съдя, правосъдие.

11a р. п. Кръв.
б р. п. Единение, извършвам единение.
в р. п. Падението на Адам и Ева.
г 2 Не. 9:25–26.
12a Мосия 2:36–38;
Ел. 8:25.
р. п. Бунт.
б р. п. Господ.
13a р. п. Опрощаване на греховете.

тъкмо ^бкато че Той вече е дошъл сред тях.

14 Все пак Господ Бог видя, че народът Му е коравообратен народ, и им даде закон, тъкмо ^азакона на Моисей.

15 И много знамения и изумления, и ^апримери, и сенки им показа Той относно Своето пришествие; също и светите пророци им говориха за пришествието Му; но при все това те вкоравиха сърцата си и не разбраха, че ^бзаконът на Моисей не помага в нищо, освен ако не е чрез единението на Неговата кръв.

16 И даже, ако беше възможно малките ^адеца да могат да съгрешават, те нямаше да може да бъдат спасени; но аз ви казвам, че те са ^бблагодловени; защото ето, тъй както в Адам или по природа те падат, тъкмо тъй и кръвта Христова извършва единение за греховете им.

17 И освен това аз ви казвам, не ще бъде дадено ^аникакво друго име, нито друг някакъв път или средство, чрез които ^бспасението може да дойде при чедата човешки, а само в и чрез името на ^вХриста, Господа Всемогъщи.

18 Защото ето, Той съди и Неговият съд е справедлив; и младенецът, който умре в детинството си, не погива; но човеците пият осъждане за собствените си души, освен ако не се смирят и не ^астанат като малки деца, и не повярват, че спасението беше, и е, и трябва да дойде в и чрез ^бединяващата кръв на Христа, Господа Всемогъщи.

19 Защото ^аестественият човек е враг на Бога и е бил такъв от ^бпадението на Адам, и ще бъде такъв во веки веков, освен ако не се ^вотдаде на убежденията на Светия ^гДух и не отхвърли естествения човек, и не стане ^дсветия чрез единението на Господа Христа, и не стане като ^едете, покорен, кротък, смирен, търпелив, изпълнен с любов, готов да се покори на всички неща, които Господ сметне за нужно да му причини, тъкмо както детето се покорява на баща си.

20 И нещо повече, аз ви казвам, че ще дойде времето, когато ^азнанието за Спасителя ще се разпростре над ^бвсеки народ, племе, език и люде.

21 И ето, когато дойде това време, никой няма да бъде

13б 2 Не. 25:24–27;

Яром 1:11.

14а р. п. Законът на Моисей.

15а р. п. Исус Христос — Символи на Христос.

б Мосия 13:27–32.

16а р. п. Дете, деца.

б Мор. 8:8–9.

17а Деяния 4:10–12;

2 Не. 31:21.

б р. п. Спасение.

в р. п. Исус Христос — Да вземем върху нас името на Исус Христос.

18а Мат. 18:3.

б Мосия 4:2; Ел. 5:9.

19а 1 Кор. 2:11–14;

Мосия 16:2–3.

р. п. Естествен

човек.

б р. п. Падението на Адам и Ева.

в 2 Лет. 30:8.

г Мор. 10:4–5.

р. п. Светият Дух.

д р. п. Светец.

е 3 Не. 9:22.

20а У. и З. 3:16.

б р. п. Мисионерска работа.

намерен за “невинен пред Бога, с изключение на малките деца, освен чрез покаяние и вяра в името на Господа, Бога Всемогъщи.

22 И дори по това време, когато ти ще си научил народа си на нещата, които Господ, твоят Бог ти е заповядал, дори и тогава те не ще са повече невинни в Божиите очи, а само съгласно словата, които съм ти казал.

23 И сега, аз съм казал словата, които Господ Бог ми заповяда.

24 И тъй казва Господ: Те ще застанат като ярко свидетелство против този народ в съдния ден; и по това те ще бъдат съдени, всеки човек според делата си, били те добри или били те зли.

25 И ако те са зли, човеците ще бъдат предадени на ужасната “гледка на собствената си вина и мерзости, които ще ги заставят да се отдръпнат от присъствието Господне в едно състояние на ^бокаяност и безкрайно мъчение, откъдето не могат повече да се върнат; прочее, те са пили осъждение за собствените си души.

26 Ето защо, те са пили от чашата на Божия гняв, което правосъдието не можеше да им отрече повече, отколкото можеше да отрече, че “Адам

трябва да падне, защото взе от забранения ^бплод; ето защо, “милостта повече не може да има право над тях навеки.

27 И тяхното “мъчение е като ^безеро от огън и жупел, чиито пламъци са неугасими и чийто дим се възнася во веки веков. Тъй ми е заповядал Господ. Амин.

ГЛАВА 4

Цар Вениамин продължава обръщението си. Спасението идва чрез Единението. Повярвайте в Бога, за да се спасите. Получете опрощение на греховете си чрез вяроност. Раздавайте от вашето имущество на бедните. Вършете всички неща с мъдрост и в ред. Около 124 г. пр. Хр.

И сега стана така, че когато цар Вениамин беше свършил да говори словата, които му бяха предадени от ангела Господен, той хвърли поглед наоколо към множеството и ето, те бяха паднали на земята, защото ги споходи “страх от Господа.

2 И те се бяха видели в собственото си “плътско състояние, ^бпо-нищожни даже и от праха на земята. И всички те се провикнаха високо в един глас, казвайки: О, помилуй и приложи ^бединяващата кръв

21а р. п. Отговарям, отговорен, отговорност.

25а Алма 5:18; 12:14–15.

^б Морм. 8:38.

26а Морм. 9:12.

^б Бит. 3:1–12;
2 Не. 2:15–19;
Алма 12:21–23.

^в р. п. Милостив, милост.

27а р. п. Вина.

^б 2 Не. 9:16; Яков 6:10;
У. и З. 76:36.

4 1а р. п. Страх.

2а р. п. Плътско.

^б Ел. 12:7–8.

^в Мосия 3:18; Ел. 5:9.

на Христа, та да може да получи опрощение на греховете си и сърцата ни да се очистят; защото ние вярваме в Исуса Христа, Сина Божий, Който ^асътвори небесата и земята и всички неща и Който ще слезе между чедата човешки.

3 И стана така, че след като бяха изrekli тези слова, Духът Господен дойде върху тях и те бяха изпълнени с радост, след като получиха ^аопрощение на греховете си и спокойна ^бсъвест поради извънредната ^ввяра, която те имаха в Исуса Христа, Който трябваше да дойде според словата, които цар Вениамин им беше казал.

4 И цар Вениамин отвори отново устата си и започна да им говори, казвайки: Приятели мои и мои братя, мой роде и мой народе, отново бих призовал за вниманието ви, за да можете да чуете и разберете останалата част от словата ми, които ще ви кажа.

5 Защото ето, ако в този момент знанието за добрината ^аБожия е събудило у вас чувство за вашата нищожност и вашето долно и паднало състояние —

6 аз ви казвам, ако сте

стигнали до ^азнание за добрината Божия и Неговата несравнима сила, и Неговата мъдрост, и Неговото търпение, и Неговото дълготърпение към чедата човешки; както и ^бединението, което е било пригответено от ^восноваването на света, та тъй спасението да дойде при оногова, който се ^гуповава на Господа и който е усърден в спазването на Неговите заповеди, и който продължи във вратата чак до края на живота си, сиреч живота на смъртното тяло —

7 аз ви казвам, че това е човекът, който получава спасение чрез единението, пригответено от основаването на света за цялото човечество, което някога е било от ^ападението на Адам, или което е, или което някога ще бъде, чак до края на света.

8 И това е средството, чрез което идва спасението. И няма ^аникакво друго спасение освен това, за което бе говорено; нито пък има други условия, при които човек може да бъде спасен, освен условията, за които ви казах.

9 Вярвайте в Бога; вярвайте, че Той е и че Той сътвори всички неща и в небесата, и на земята; вярвайте, че Той е ^а“всемъдър и всемогъщ както

2г р. п. Сътворявам, сътворение.
3а р. п. Опрощаване на греховете.
б р. п. Съвест.
в р. п. Вяра.
5а Моисей 1:10.
6а р. п. Бог, божество.

б р. п. Единение, извършвам единение.
в Мосия 15:19.
г Псалми 36:7;
2 Не. 22:2;
Ел. 12:1.
р. п. Упование.

7а р. п. Падението на Адам и Ева.
8а Деяния 4:12;
2 Не. 31:21;
Мосия 3:17.
9а Римл. 11:33–34;
Яков 4:8–13.

на небето, тъй и на земята; вярвайте, че човек не може да ^бразбере всички неща, които Господ може да разбере.

10 И пак, вярвайте, че трябва да се ^апокаете за греховете си, да ги изоставите и да се смирите пред Бога; да Го помолите с искреност в сърцето да ви ^бпрости; и сега, ако ^ввярвате във всички тези неща, гледайте да ги ^ввършите.

11 И пак ви казвам, както съм казвал и преди, че тъй както сте стигнали до знанието за славата Божия, или ако сте познали добрината Му и сте вкусили от ^алюбовта Му, и сте получили ^бопрощение на греховете си, което предизвиква такава извънредно велика радост в душите ви, тъкмо тъй аз бих желал да помните и да запазите завинаги в паметта си величието Божие и вашата собствена ^анищожност, и Неговата ^вдобрината, и дълготърпението Му към вас, недостойни създания, и да се смирите чак в дълбините на ^дсмирението, ^епризовавайки всеки ден името Господне, и като останете непоколебими във вярата към това, което трябва да дойде,

което бе изречено чрез устата на ангела.

12 И ето, аз ви казвам, че ако направите това, вие винаги ще се радвате и ще бъдете изпълнени с ^алюбовта Божия, и ще ^бполучавате винаги опрощение на греховете си; и ще израствате в знанието за славата на Оногова, Който ви сътвори, или в знанието за това, което е праведно и истинно.

13 И няма да имате помисли да се наранявате един друг, а да живеете в ^амир и предоставяте на всеки човек това, което му се полага.

14 И вие не ще допуснете ^адецата ви да ходят гладни и голи; нито ще допуснете да прегрещават Божиите закони и да се ^ббият, и да се карат един с друг, и да служат на дявола, който е господарят на греха, или който е злият дух, враг на всяка праведност, за когото бяха говорили бащите ни.

15 Но вие ще ги ^апоучавате да ^бходят в пътищата на истината и трезвия разум; ще ги учите да се ^вобичат един друг и да си служат един на друг.

16 И също, вие самите ще

9б Исаия 55:9.

10а р. п. Покаявам се, покаяние.

б У. и З. 61:2.

в Мат. 7:24–27.

г 2 Не. 31:19–21.

11а Алма 36:24–26.

б р. п. Опрощаване на греховете.

в Моисей 1:10.

г Изход 34:6; Мор. 8:3.

д р. п. Смирен, смирение.

е р. п. Молитва.

12а р. п. Любов.

б Мосия 4:26;

Алма 4:13–14;

5:26–35;

У. и З. 20:31–34.

13а р. п. Миротворец.

14а 1 Тим. 5:8;

У. и З. 83:4.

б р. п. Раздор.

15а У. и З. 68:25–28;

Моисей 6:58.

р. п. Преподавам, учител.

б р. п. Ходя, ходя с Бога.

в Мосия 18:21.

“помагате на онези, които имат нужда от помощта ви; ще раздавате от имуществото си на оногова, който е в нужда; и не ще допуснете ^бпросякът да отправя прощението си към вас напразно и да го отблъснете да погине.

17 Може би ти ще “кажеш: Човекът си навлече сам окаяността си; ето защо, аз ще възпра ръката си и не ще му дам от храната си, нито ще му дам от имуществото си, за да може да не страда, защото наказанията му са справедливи.

18 Но аз ти казвам, о, човече, всеки, който направи това, същият има голяма причина да се покае; защото ако не се покае за това, което е сторил, той погива навеки и няма дял в царството Божие.

19 Защото ето, нима не сме всички ние просяци? Не зависим ли всички ние от същото Същество, тъкмо Бога, за всичко, което притежаваме: и за храната, и за облеклото, и за златото, и за среброто, и за всичките богатства от всякакъв вид, които имаме?

20 И ето, дори сега призовават името Му и просите опрощение на греховете си. И Той остави ли ви да просите напразно? Не; Той изля Духа Си върху вас и стори сърцата ви да се изпълнят с

“радост, и стори устата ви да замлъкне, та да не можете да намерите речта си, толкова голяма беше радостта ви.

21 И сега, ако Бог, Който ви е сътворил и на Когото сте задължени за живота си и за всичко, което имате и което сте, ви удостоява с това, което помолите и което е право, във вяра, вярвайки че ще получите, о, тогава, колко повече вие трябва да “раздавате от имуществото, което имате, един на друг.

22 И ако “съдите човека, който отправя прощението си към вас за вашето имущество, за да не погине, и го осъдите, колко по-справедливо ще бъде вашето осъждане, загдето ^бзапазихте богатството си, което не ви принадлежи, а е на Бога, Комуто принадлежи също и вашият живот; и при все това, вие не отправяте прощение нито се покайвате за онова, което сте вършили.

23 Аз ви казвам, горко на такъв човек, защото неговото имущество ще погине с него; и сега казвам тези неща на онези, които са “богати, що се отнася до нещата на този свят.

24 И пак, аз казвам на бедните: Вие, които нямате, но все пак имате достатъчно, за да съществувате от ден за ден; имам предвид всички вас,

16а р. п. Милосърдие;
Служба.
б Втор. 15:7–11;
Притчи 21:13;
Исаия 10:1–2.

17а Притчи 17:5.
20а р. п. Радост.
21а р. п. Служба;
Благосъстояние.
22а Мат. 7:1–2;

Иоана 7:24.
б 1 Иоан. 3:17.
23а У. и З. 56:16.

които отказвате на просяка, защото нямате; бих желал да кажете в сърцето си: Не давам, защото нямам, но ако имах, щях да ^адам.

25 Ако кажете това в сърцето си, вие оставате невинни, иначе сте ^аосъдени; и осъждането ви е справедливо, защото вие ламтите за онова, което не сте получили.

26 И сега, заради всичко това, което ви казах, сиреч заради това да запазите опрощение на греховете си от ден на ден, за да можете да ^аходите невинни пред Бога, аз бих желал да ^браздавате от имуществото си на ^ббедните, всеки човек според онова, което има, тъй че да се ^внахранят гладните, да се облекат голиите, да се посещават болните и да се служи за облекчаването им, както духовно, тъй и материално според нуждата им.

27 И гледайте всичко това да се изпълнява с мъдрост и в порядък; защото не е нужно човек да бяга ^апо-бързо, отколкото има сила. И отново, необходимо е той да бъде усърден, за да може да заслужи наградата; ето защо, всички неща трябва да се изпълняват в порядък.

28 И аз бих желал да помните, че всеки, който вземе нещо назаем от съседа си,

трябва да върне взетото назаем според както се е съгласил, иначе той ще извърши грях; и може би ще стори съседът му също да извърши грях.

29 И накрая, аз не мога да ви кажа всички неща, с които можете да извършите грях; защото има различни пътища и способности, дори толкова много, че не мога да ги изброя.

30 Но толкова аз мога да ви кажа, че ако сами не ^ввнимавате и не следите ^бмислите си и ^ссловата си, и делата си, и че ако не съблюдавате заповедите Божии и не продължите да вярвате в това, което сте чули относно пришествието на нашия Господ, чак до края на живота си, вие трябва да погинете. И сега, о, човече, помни и не погивай!

ГЛАВА 5

Светиите стават синове и дъщери Христови чрез вярата. Тогава те са наречени на името на Христа. Цар Вениамин ги увещава да бъдат постоянни и непоклатими в добрите дела. Около 124 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като цар Вениамин беше говорил така на народа си, той изпрати свои люде сред тях,

24а Марка 12:44.

25а У. и З. 56:17.

26а р. п. Ходя, ходя с Бога.

б Яков 2:17–19.

в Зах. 7:10;

Алма 1:27.

р. п. Милостиня, даване на милостиня.

г Исаия 58:10–11; У. и З. 104:17–18.

27а У. и З. 10:4.

30а Алма 12:14.

р. п. Бдя, стражи.

б Марка 7:18–23.

р. п. Мисли.

в Мат. 15:18–20.

р. п. Сквернословие.

желаейки да узнае от народа си дали те са повярвали на словата, които той им беше изрекъл.

2 И всички те се провикнаха в един глас, казвайки: Да, ние вярваме на всичките слова, които си ни казал; и ние също знаем за тяхната сигурност и истинност поради Духа на Господа Всемогъщи, Който е извършил голяма ^апромяна в нас, в сърцата ни, та да нямаме повече склонност да вършим ^бзло, а да вършим добро непрестанно.

3 И ние самите също чрез безпределната Божия добрина и чрез проявите на Неговия Дух имахме велики видения за онова, което трябва да дойде; и ако беше нужно, ние можем да пророкуваме за всички неща.

4 И вярата ни в нещата, които нашият цар ни е казал, е това, което ни доведе до това велико знание, поради което ние се радваме с такава велика радост.

5 И ние сме готови да встъпим в ^азавет с нашия Бог да вършим волята Му и да се подчиняваме на заповедите Му във всички неща, които Той ще ни заповяда във всичките оставащи ни дни, за да не си навлечем ^бнескон-

чаемо мъчение, както е било изречено от ^аангела, та да не пием от чашата на Божия гняв.

6 И сега, това са именно словата, които цар Вениамин желаше да чуе от тях; и ето защо, той им каза: Вие изрекохте словата, които желаех да чуя; и завета, който заключихте, е праведен завет.

7 И сега, поради завета, който заключихте, вие ще се наричате ^ачеда Христови, Негови синове и Негови дъщери; защото ето, днес Той ви ^броди духовно; защото казвате, че ^ссърцата ви са се променили чрез вяра в Неговото име; ето защо, вие сте ^гродени от Него и станяхте Негови ^дсинове и дъщери.

8 И под този надслов вие сте ^аосвободени и ^бняма друг надслов, чрез който да можете да бъдете освободени. Няма друго ^виме, чрез което идва спасението; ето защо, аз бих желал да ^гвземете върху си името на Христа, всички вие, които сте встъпили в завет с Бога да бъдете послушни до края на живота си.

9 И ще стане така, че всеки, който направи тъй, ще се намери на дясната страна на Бога, понеже той ще знае името, с което е наречен;

5 2а Алма 5:14.
 р. п. Роден отново,
 роден от Бога.
 б Алма 19:33.
 5а Мосия 18:10.
 б Мосия 3:25–27.
 в Мосия 3:2.
 7а Мосия 27:24–26;

Моисей 6:64–68.
 р. п. Синове и
 дъщери на Бога.
 б р. п. Роден.
 в р. п. Сърце.
 г Мосия 15:10–11.
 р. п. Роден отново,
 роден от Бога.

д У. и З. 11:30.
 8а Римл. 6:18; Гал. 5:1;
 Ел. 14:30.
 б Деяния 4:10, 12;
 Алма 21:9.
 в Мосия 26:18.
 г Деяния 11:26;
 Алма 46:15.

защото той ще бъде наречен с името на Христа.

10 И сега, ще стане така, че всеки, който не вземе върху си името на Христа, ще трябва да бъде наречен с някое „друго име; ето защо, той ще се намери от ^блявата страна на Бога.

11 И аз бих желал също да помните, че това е ^аимето, което казах, че ще ви дам, което никога няма да бъде заличено, освен ако не е чрез прегрешение; ето защо, внимавайте да не прегрешите, та името да не бъде заличено в сърцата ви.

12 Казвам ви, бих желал да помните да ^азапазите това име записано в сърцата ви винаги, за да не се намерите от лявата страна на Бога, а да чуете и познаете гласа, с който ще бъдете повикани, както и името, с което Той ще ви повика.

13 Защото как човек може да ^апознава господар, на когото не е служил и който е чужденец за него и е далеч от мислите и намеренията на сърцето му?

14 И пак, взема ли човек осел, който принадлежи на съседа му, за да го задържи? Казвам ви, не! Той не ще го допусне дори да пасе сред стадата му, но ще го напъди и ще го отхвърли. Аз ви казвам,

че тъкмо тъй ще бъде и с вас, ако не знаете името, с което сте наречени.

15 Ето защо, аз бих желал да останете постоянни и непоклатими, винаги изобилстващи на добри дела, та Христос, Господ Бог Всемогъщи, да ви ^азапечати за Негови, за да бъдете отведени в небесата, за да имате вечно спасение и вечен живот чрез мъдростта и силата, и правосъдието, и милостта на Оногова, Който ^бсътвори всички неща на небето и на земята, Който е Бог над всичко. Амин.

ГЛАВА 6

Цар Вениамин записва имената на хората си и назначава свещеници, за да ги обучават. Мосия управлява като праведен цар. Около 124–121 г. пр. Хр.

И сега, след като цар Вениамин беше свършил да говори на хората, той сметна за необходимо да ^авземе имената на всички онези, които бяха встъпили в завет с Бога да спазват заповедите Му.

2 И стана така, че нямаше нито една душа, с изключение на малките деца, която да не встъпи в завет и да не вземе върху си името на Христа.

3 И пак стана така, че когато цар Вениамин беше свършил

10а Алма 5:38–39.
б Мат. 25:33.

11а Мосия 1:11–12.
р. п. Исус Христос
— Да вземем върху

нас името на Исус
Христос.

12а У. и З. 18:23–25.

13а Мосия 26:24–27.

15а р. п. Призвание и

избиране;
Освещаване.

б Кол. 1:16; Мосия 4:2;
Алма 11:39.

6 1а У. и З. 128:8.

ГЛАВА 7

всичко това и беше посветил сина си “Мосия за управител и цар на народа му, и му беше предал всички отговорности по царството, и беше ⁶назначил също свещеници да ⁶проповядват на народа, та тъй те да могат да чуят и да научат заповедите Божии и да ги подтикне да си спомнят за ‘клетвата, която бяха сторили, той разпусна множеството и те се завърнаха всеки при семейството си и в собствената си къща.

4 И “Мосия започна да царува на мястото на баща си. И той започна да царува на тридесетата си година, което като цяло правеше около четиристотин и седемдесет и шест години от ⁶времето, когато Лехий напусна Ерусалим.

5 И цар Вениамин живя още три години и умря.

6 И стана така, че цар Мосия ходеше в пътищата Господни и съблюдаваше разпоредбите Му и повеленията Му във всички неща, които Той му заповядваше.

7 И цар Мосия накара народа си да обработва земята. И той самият също обработваше земята, та тъй да “не бъде в тежест на своя народ и да може тъй да върши според както баща му беше вършил всичко. И нямаше раздор между всичките му люде в продължение на три години.

Амон намира земята Лехий-Нефи, където Лимхий е цар. Народът на Лимхий е в робство на ламанитите. Лимхий разказва тяхната история. Един пророк (Авинадий) е свидетелствал, че Христос е Бог и Отец на всички неща. Тези, които сеят нечистота, пожъват вихрушки; а тези, които се уповават на Господа, ще бъдат избавени. Около 121 г. пр. Хр.

И сега, стана така, че след като цар Мосия беше имал непрестанен мир в продължение на три години, той изяви желание да узнае за людете, които “възлязоха да живеят в земята Лехий-Нефи, или в град Лехий-Нефи; защото народът му не беше чувал нищо за тях от времето, когато те напуснаха земята ⁶Зарахемла; ето защо, те го утежняваха с молбите си.

2 И стана така, че цар Мосия удостои шестнадесет от техните силни мъже да възлязат в земята Лехий-Нефи, за да се осведомят за братята си.

3 И стана така, че на другия ден те тръгнаха да възлязат, като имаше сред тях един на име Амон, силен и могъщ човек, който беше потомък на Зарахемла, и той беше също техен водач.

4 И сега, те не знаеха пътя,

3а Мосия 1:10; 2:30.
б р. п. Поставям, поставяне.
в Алма 4:7.

г Мосия 5:5–7.
4а р. п. Мосия, син на Вениамин.
б 1 Не. 1:4.

7а 2 Кор. 11:9.
7 1а Омний 1:27–30.
б Омний 1:13.

по който трябваше да пътуват в пустошта, за да възлязат в земята Лехий-Нефи; ето защо, те странстваха в пустошта много дни, тъкмо четиридесет дни те странстваха.

5 И след като бяха странствали четиридесет дни, те стигнаха до един хълм, който е на север от земята "Силом и там разпъгнаха шатрите си.

6 И Амон взе трима от братята си, и имената им бяха Амаликий, Елем и Хем, и те слязоха в земята "Нефи.

7 И ето, те срещнаха царя на народа, който живееше в земята Нефи и земята Силом; и царската стража ги обкръжи, и те бяха хванати, и бяха вързани, и бяха задържани в тъмница.

8 И стана така, че след като бяха прекарвали два дена в тъмница, те отново бяха доведени пред царя и връзките им бяха развързани; и те застанаха пред царя и им беше позволено, или по-скоро заповядано, да отговарят на въпросите, които той им задава.

9 И царят им каза: Ето, аз съм "Лимхий, син на Ной, който беше син на Заниф, който възлезе от земята Зарахемла, за да наследи тази земя, която беше земя на бащите им, и който беше избран за цар чрез гласа на народа.

10 И сега, искам да знам причината, поради която сте били толкова смели, та да

се приближите до стените на града, когато аз самият със стражите си бях извън портите?

11 И сега, по тази причина аз допуснах да бъдете запазени, за да мога да ви разпитам, иначе щях да сторя стражите ми да ви предадат на смърт. Позволено ви е да говорите.

12 И сега, когато Амон видя, че му е позволено да говори, той излезе напред и се поклони пред царя; и изправяйки се отново, той каза: О, царю, днес аз съм много благодарен на Бога, че съм още жив и че ми е позволено да говоря; и аз ще се постарая да говоря с безстрашие.

13 Защото аз съм уверен, че ако ти ме познаваше, нямаше да позволиш да бъда вързан с тези връзки. Защото аз съм Амон, потомък на "Зарахемла и съм възлязъл от земята Зарахемла, за да се осведомя за братята ни, които Заниф доведе от онази земя.

14 И сега стана така, че след като Лимхий чу словата на Амон, той се зарадва извънредно много и каза: Сега знам със сигурност, че братята ми, които са в земята Зарахемла, са още живи. И сега, аз ще ликувам; и утре ще сторя народът ми също да ликува.

15 Понеже ето, ние сме в робство на ламанитите и сме "облагани с данък, който е мъчително да бъде понасян. И сега, ето, братята ни ще ни

избавят от робството ни, сиреч от ръцете на ламанитите и ние ще им станем роби, защото по-добре е да сме роби на нефитите, отколкото да плащаме данък на царя на ламанитите.

16 И сега, цар Лимхий заповяда на стражите си да не връзват повече нито Амон, нито братята му, но да отидат до хълма, който е на север от Силом и да заведат братята си в града, та тъй те да могат да ядат, да пият и да се отморяят от негодите на пътуването си, защото те бяха изстрадали много неща; те бяха изстрадали глад, жажда и умора.

17 И сега стана така, че на сутринта цар Лимхий изпрати известие до всичките си люде да се съберат при "храма, за да чуят това, което той ще им каже.

18 И стана така, че когато те се бяха събрали заедно, той им говори по този начин, казвайки: О, вие, народе мой, вдигнете главите си и се успокойте; защото ето, приближи времето, сиреч не е твърде далече времето, когато няма повече да бъдем в подчинение на враговете ни, въпреки многото ни битки, които бяха напрасно; при все това аз вярвам, че ни остава още една, която ще бъде успешна.

19 Ето защо, вдигнете главите си, ликувайте и се упо-

вавайте на "Бога, на този Бог, Който беше Богът на Авраам и Исаак, и Яков; и също на този Бог, Който ^бизведе чедата Израилеви от земята на Египет и Който стори те да преминат Червеното море по сухо и ги нахрани с ^аманна, та да не погинат в пустошта; и много други неща направи Той за тях.

20 И друго нещо, същият този Бог ^аизведе бащите ни от земята на Ерусалим и съхрани и запази своя народ чак до ден днешен; и ето, поради беззаконията и мерзостите ни Той ни доведе в робство.

21 И днес всички сте свидетели, че Заниф, който беше направен цар на този народ, бидейки ^апрекомерно усърден да наследя земята на бащите си, бе измамен от хитростта и лукавството на цар Ламан, който склучи договор с цар Заниф и предаде в ръцете му притежанието на една част от земята, а именно града Лехий-Нефи, и града Силом, тъй както и земята наоколо.

22 И всичко това той направи с единствената цел да ^адоведе този народ в подчинение, сиреч в робство. И ето, сега ние плащаме данък на царя на ламанитите, равняващ се на половината от царевицата ни, и от ечемика ни, и даже от всичкото ни

17a 2 Не. 5:16.
19a Изход 3:6;
1 Не. 19:10.
б Изход 12:40–41;

Алма 36:28.
в Изход 16:15, 35;
Числа 11:7–8;
Исус Н. 5:12.

20a 1 Не. 2:1–4.
21a Мосия 9:1–3.
22a Мосия 10:18.

зърно от всякакъв вид, и половината от прираста на стадата и чердите ни; и царят на ламанитите изисква от нас или половината от всичко, което притежаваме, или нашия живот.

23 И сега, не е ли мъчително това да се понася? И не е ли това голямо страдание за нас? Сега ето, колко голяма причина имаме да тъжим.

24 Да, казвам ви, големи са причините ни да тъжим; защото ето, колко много от братята ни бяха убити и кръвта им бе пролята напразно, и всичко това заради беззакония.

25 Защото, ако този народ не беше изпаднал в прегрешение, Господ нямаше да допусне това голямо зло да го сполети. Но ето, те не искаха да се вслушат в словата Му; и възникнаха раздори между тях, чак такива, че те проляха кръв помежду си.

26 И те убиха един „пророк Господен; да, един избран Божий човек, който ги укоряваше за тяхното нечестие и мерзости и пророкуваше за много неща, които трябва да станат, да, дори и за пришествието на Христа.

27 И понеже той им казваше, че Христос е „Богът, Отецът на всички неща, и казваше, че Той ще вземе върху Си

човешки образ, и това ще бъде ^бобразът, по който човекът беше създаден в началото; или с други слова, той казваше, че човек е създаден по „Божий образ и че Бог ще слезе между чедата човешки, и че ще вземе върху Си плът и кръв, и че ще тръгне по лицето на земята.

28 И сега, те го предадоха на смърт, защото каза това; и много други неща сториха те, което доведе гнева Божий върху им. Ето защо, кой ще се учуди, че те са в робство и че са поразени с тежки страдания?

29 Защото ето, Господ е казал: Аз няма да „подкрепя народа Ми в деня на тяхното прегрешение; и ще преградя пътищата им, за да не преуспяват; и делата им ще бъдат спънка за тях.

30 И Той каза още: Ако народът Ми сее „нечистота, те ще ^бпожънат плевата ѝ във вихрушката; и проявлението ѝ е отрова.

31 И Той каза още: Ако народът Ми сее нечистота, те ще пожънат „източния вятър, който носи незабавно унищожение.

32 И сега, ето, обещанието Господне е изпълнено и вие сте пометени, и пострадали.

33 Но ако се „обърнете към Господа с пълно намерение и

26а Мосия 17:12–20.

27а р. п. Бог, божество.

б Бит. 1:26–28;

Етер 3:14–17;

У. и З. 20:17–18.

в Мосия 13:33–34;

15:1–4.

29а 1 Цар. 12:15;

2 Лек. 24:20.

30а р. п. Нечистотия.

б Гал. 6:7–8;

У. и З. 6:33.

р. п. Жътва.

31а Ерем. 18:17;

Мосия 12:6.

33а Морм. 9:6.

сърцето и се уповавате на Него, и Му служите с всичко-то усърдие на разума, и ако направите това, Той ще ви избави от робство според собствената Си воля и желание.

ГЛАВА 8

Амон поучава народа на Лимхий. Той научава за двадесет и четирите яредитски плочи. Древните летописи могат да бъдат преведени от гледачи. Няма по-голяма дарба от гледачеството. Около 121 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че след като цар Лимхий беше свършил да говори на народа си, защото той им каза много неща, но аз записах само някои от тях в тази книга, той разказа на своя народ всичко това, което се отнасяше до техните братя, които бяха в земята Зарахемла.

2 И той накара Амон да застане пред множеството и да им разкаже всичко, което се беше случило на братята им още от времето, когато Заниф възлезе от земята, чак до времето, когато той самият възлезе от страната.

3 И той разказа също последните слова, с които цар Вениамин ги беше поучавал и ги обясни на народа на цар Лимхий, за да могат да разберат всички словата, които той изрече.

4 И стана така, че след като

беше направил всичко това, цар Лимхий разпусна множеството и заповяда на всички да се разотидат по домовете си.

5 И стана така, че той накара да донесат на Амон плочите, които съдържаха "летописа на народа му от времето, когато те напуснаха земята Зарахемла, за да може той да ги прочете.

6 Сега, след като Амон прочете летописа, царят се поинтересува да разбере дали той може да тълкува езици и Амон му каза, че не може.

7 И царят му каза: Бидейки натъжен поради страданията на моя народ, аз накарах четиридесет и трима от людетe ми да предприемат пътуване в пустошта, за да намерят земята Зарахемла, та да помолим братята си да ни избавят от робство.

8 И те се лутаха в пустошта в продължение на много дни и въпреки усърдието си те не намериха земята Зарахемла, а се върнаха в нашата земя, след като бяха пътували през една земя сред много води, след като бяха открили земя, покрита с кости на люде и животни, също покрита и с развалини от всякакъв вид сгради, откривайки земя, която е била някога населена с народ, който е бил многоброен като множествата Израилеви.

9 И като свидетелство за

това, че нещата, които казват, са истинни, те донесоха “двадесет и четири плочи, изгълнени с изгълбавания; и те са от чисто злато.

10 И ето, те донесоха също и “нагръдници, които са големи и те са от ^бпиринч и от мед, и свършено запазени.

11 И донесоха също мечове, чиито дръжки липсваха и чиито остриета бяха разядени от ръжда; и нямаше нито един в земята, който да може да изгълкува езика или изгълбаванията, които са върху плочите. Ето защо, аз ти казах: Можеш ли да превеждаш?

12 И ти казвам отново: Познаваш ли някого, който може да превежда? Защото аз желая тези летописи да бъдат преведени на нашия език; защото може би те ще ни дадат познание за остатъка от тези люде, които са били унищожени, откъдето произлизат тези летописи; или може би те ще ни дадат познание за самия народ, който е бил унищожен; и аз желая да науча причината за тяхното унищожение.

13 Сега Амон му каза: Аз мога уверено да ти кажа, о, царю, че има човек, който може да “преведе летописите; защото той притежава това, чрез което може да погледне и преведе всякакви летописи, които са от древни времена; и това е дар от Бога. И тези

неща се наричат ^бгълкуватели, и никой човек не може да погледне в тях, освен ако не му е заповядано, за да не би да потърси това, което не бива, и да трябва да погине. И този, на когото е заповядано да гледа в тях, се нарича ^ггледач.

14 И ето, царят на народа, който живее в земята Зарахемла, е човекът, на когото е заповядано да прави това и който има тази висша дарба от Бога.

15 И царят каза, че гледачът е по-велик от пророка.

16 А Амон каза, че гледачът е откровител, а също и пророк; и никой човек не може да има по-голяма дарба, освен ако не притежава силата Божия, което никой човек не може; и все пак човек може да има велика сила, дадена му от Бога.

17 Но гледачът може да узнава нещата, които са минали, а също и нещата, които ще дойдат и чрез тях всичко ще бъде открито, или по-скоро тайните ще бъдат изявени и скритите неща ще излязат наяве, и неща, които не са познати, ще бъдат сторени знайни чрез тях, и други неща също ще бъдат сторени знайни чрез тях, които другояче не биха могли да бъдат узнати.

18 Тъй Бог е подготвил средство, с което човек чрез вяра да може да върши велики

9а Етер 1:1–2.
10а Етер 15:15.

б Етер 10:23.
13а Мосия 28:10–17.

б р. п. Урим и Тумим.
в р. п. Гледач.

чудеса; тъй той става от голяма полза на ближните си.

19 И сега, когато Амон беше свършил да говори тези слова, царят се зарадва извънредно много и въздаде благодарности на Бога, казвайки: Без съмнение “велика тайна се съдържа в тези плочи и тези тълкуватели без съмнение са били приготвени с цел да открият всички такива тайни на чедата човешки.

20 О, колко чудни са делата Господни и колко дълго търпи Той своя народ; и колко слепи и непроницаеми са разбиранията на чедата човешки; защото те не желаят да търсят мъдрост, нито желаят тя да ги управлява!

21 Да, те са като диво стадо, което бяга от пастира, и те се разпръскват, и са подплашвани и изяждани от зверовете горски.

Летописът на Заниф. Разказ за неговия народ от времето, когато те напускат земята Зарахемла, до времето на избавлението им от ръцете на ламанитите.

*Обхваща глави 9 до 22
включително.*

ГЛАВА 9

Заниф води група от Зарахемла да завладее земята Лехий-Нефи. Царят на ламанитите им позволява да наследят земята.

Между ламанитите и народа на Заниф се води война. Около 200–187 г. пр. Хр.

Аз, Заниф, бях обучен цялостно в езика на нефитите и като познавах “земята Нефи, сиреч земята на първото ни бащино наследство, бях изпратен като съгледвач сред ламанитите, за да разкрия силите им, та войската ни да може да ги връхлети и унищожи, но когато видях доброто сред тях, аз пожелах те да не бъдат унищожени.

2 Ето защо, аз спорех с братята си в пустошта, защото исках нашият управител да сключи договор с тях; но бидейки стръвен и кръвожаден човек, той заповяда да бъде убит; но аз бях спасен чрез проливането на много кръв; и баща се биеше с бащата, и брат с брата, докато по-голямата част от войските ни не беше унищожена в пустошта; и тези от нас, чийто живот беше пощаден, се върнахме в земята Зарахемла да разкажем тази история на техните жени и техните деца.

3 Въпреки това аз, желяейки прекомерно да наследя земята на нашите бащи, събрах всички тези, които желяеха да възлязат и завладеят земята, и тръгнахме отново на път в пустошта, за да възлезем в земята; но бяхме поразени от глад и тежки страдания, защото ние бяхме бавни да си

спомним за Господа, нашия Бог.

4 При все това, след дългодневно странстване в пустошта, ние разпгнахме шатрите си на мястото, където бяха убити братята ни, което беше близо до земята на бащите ни.

5 И стана така, че аз отново отидох в града при царя с четирима от моите люде, за да разбера предразположението на царя и за да разбера дали не бих могъл да вляза с моя народ и да завладея земята мирно.

6 И аз отидох при царя и той склучи договор с мене, че аз мога да завладея земята Лехий-Нефи и земята Силом.

7 И той заповяда също на народа си да напуснат земята и аз и народът ми влязохме в земята, за да я завладеем.

8 И започнахме да строим сгради и да поправяме стените на града, да, тъйкмо стените на града Лехий-Нефи и града Силом.

9 И започнахме да обработваме земята, да, дори с всякакъв вид семена, със семена от царевица, и от пшеница, и от ечемик, и с неас, и с шеум, и със семена на всякакъв вид плодове; и започнахме да се умножаваме и да преуспяваме в земята.

10 Сега хитростта и лукавството на цар Ламан, за да "доведе моя народ в робство,

беше, че той отстъпи земята, за да я завладеем.

11 Ето защо, стана така, че след като бяхме живели в страната в продължение на дванадесет години, цар Ламан започна да се безпокои да не би някак си моят народ да стане толкова силен в страната, че да не могат да го надвият и доведат в робство.

12 И сега, те бяха ленив и "идолопоклоннически народ; ето защо, те желяеха да ни доведат в робство, за да богатейт от труда на ръцете ни; да, за да се угощават със стадата по нашите полета.

13 Ето защо, стана така, че цар Ламан започна да подтиква своя народ да се кара с моя народ; и тъй настанаха войни и раздори в страната.

14 И на тринадесетата година от моето царуване в земята Нефи, далече на юг от земята Силом, докато моят народ пояха и пасяха стадата си и обработваха земите си, многобройно войнство от ламанити ги връхлетя и започна да ги избива и да си присвоява стадата и царевицата по полята им.

15 Да, и стана така, че те избягаха и не бяха настигнати чак до град Нефи, и ме помолиха за защита.

16 И стана така, че аз ги въоръжих с лъкове и със стрели, с мечове и криви ножове, и с боздугани, и с прашки, и с всякакъв вид оръжия, които

можахме да изобретим, и аз и народът ми излязохме да се сражаваме срещу ламанитите.

17 Да, в силата Господна излязохме да се сражаваме срещу ламанитите; защото аз и народът ми се молихме горещо на Господа да ни избави от ръцете на враговете ни, защото у нас се пробуди споменът за избавлението на бащите ни.

18 И Бог “чу молбите ни и отговори на молитвите ни; и тръгнахме напред с Неговата сила; и излязохме срещу ламанитите и за един ден и една нощ избихме три хиляди четиридесет и трима; и ги избивахме чак докато не ги изгонихме от земята ни.

19 И аз със собствените си ръце помогнах да погребем мъртвите им. И ето, за наша голяма скръб и оплакване, двеста седемдесет и девет от братята ни бяха убити.

ГЛАВА 10

Цар Ламан умира. Народът му е див и свиреп и вярва в лъжливи предания. Заниф и народът му вземат надмощие над тях. Около 187–160 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че ние започнахме отново да установяваме царството и отново започнахме да притежаваме земята в мир. И аз сторих така, че да се направят оръжия за война от всякакъв вид, та тъй да

имам оръжия за моя народ за времето, когато ламанитите възлязат отново да воюват срещу народа ми.

2 И аз поставих стражи из земята, та ламантите да не могат да ни връхлетят отново неочаквано и да ни унищожат; и тъй аз защитавах народа си и стадата си и ги пазех от падане в ръцете на враговете ни.

3 И стана така, че ние наследихме земята на бащите ни за много години, да, в продължение на двадесет и две години.

4 И аз накарах мъжете да обработват земята и да отглеждат всякакъв вид “зърно и всякакъв вид различни плодове.

5 И аз накарах жените да предат, да се трудят, да работят и да изработват всякакъв вид тънки ленени платна, да, и всякакъв вид “тъкани, за да покриваме голотата си; и тъй ние преуспявахме в земята и имахме непрестанен мир в земята в продължение на двадесет и две години.

6 И стана така, че цар “Ламан умря и синът му започна да царува на негово място. И той започна да подтиква народа си към бунт срещу народа ми; ето защо, те започнаха да се подготвят за война и да възлязат да се сражават срещу народа ми.

7 Но аз бях изпратил съгледвачи из земята “Семлон, за да мога да открия приго-

товленията им, та да можем да се защитаваме срещу тях, за да не могат да връхлетят народа ми и да го унищожат.

8 И стана така, че те възлязоха в северната част на земята Силом с многобройните си войнства от мъже, „въоръжени с ^блъкове и със стрели, и с мечове, и с криви ножове, и с камъни, и с прашки; и те бяха обръснали главите си до голо; и бяха опасани с кожени препаски около слабините си.

9 И стана така, че аз накарах жените и децата от народа ми да се скрият в пустошта; и накарах също всички старци, които можеха да носят оръжие, а също и всички младежи, които можеха да носят оръжие, да се съберат заедно, за да идат да се сражават срещу ламанитите; и аз ги наредах в редиците им, всеки мъж според възрастта му.

10 И стана така, че ние възлязохме да се сражаваме срещу ламанитите; и аз, дори и аз в старостта си възлязох да се сражавам срещу ламанитите. И стана така, че ние възлязохме в „силата Господна.

11 Сега ламанитите не знаеха нищо за Господа, нито за силата Господна, ето защо, те зависеха от собствената си сила. И все пак те бяха силен народ според силата човешка.

12 Те бяха един „див и свиреп, и кръвожаден народ,

вярващ в ^бпреданието на бащите си, което е това да вярват, че са били изгонени от земята на Ерусалим поради беззаконията на бащите им и че са били онеправдавани от братята си в пустошта, и също така били онеправдавани, докато пресичали морето.

13 И още, че те били онеправдани, докато живели в земята на „първото им наследство, след като пресекли морето; и всичко това, защото Нефи беше по-верен от тях в спазването на заповедите Господни и затова беше ^боблагодетелстван от Господа, защото Господ чу молитвите му и им отговори, и той пое ръководството на пътешествието им в пустошта.

14 И братята му се разгневиха, защото те не „разбираха делата Господни; и те му се ^бразгневиха сред водите на морето, защото вкоравиха сърцата си срещу Господа.

15 И още те се разгневиха отново против него, когато пристигнаха в обетованата земя, защото казаха, че той бил иззел „управлението от ръцете на народа; и те се опитаха да го убият.

16 И още те се разгневиха срещу него, когато той замина в пустошта, както Господ му беше заповядал и взе „ле-topисите, издълбани върху

8а Яром 1:8.

б Алма 3:4–5.

10а р. п. Упование.

12а Алма 17:14.

б 2 Не. 5:1–3.

13а 1 Не. 18:23.

б 1 Не. 17:35.

14а 1 Не. 15:7–11.

б 1 Не. 18:10–11.

15а 2 Не. 5:3.

16а 2 Не. 5:12.

плочите от пиринч, защото те казваха, че ги бил ⁶откраднал.

17 И тъй бяха научили децата си, че трябва да ги мразят и че трябва да ги убиват, и че трябва да ги ограбват и плячкосват, и да правят всичко, каквото могат, за да ги унищожат; ето защо, те имаха вечна омраза към чедата на Нефи.

18 Поради същата тази причина цар Ламан чрез лукавство и изкусност в лъжата и чрез красивите си обещания ме измами да доведе този мой народ в тази земя, та да могат те да го унищожат; да, и ние страдахме дълги години в страната.

19 И сега, аз, Заниф, след като разказах всичко това относно ламанитите на народа си, подтикнах ги да отидат да се сражават със сила, уповавайки се на Господа; и тъй ние им се противопоставихме лице в лице.

20 И стана така, че ние пак ги изгонихме от нашата земя; и ние ги изклахме с голямо клане, дори толкова много от тях, че не ги преброихме.

21 И стана така, че ние се върнахме отново в собствената си земя и народът ми започна отново да се грижи за стадата си и да обработва земята си.

22 И сега, аз, бидейки вече

стар, предадох царството на един от моите синове; ето защо, не казвам нищо повече. И нека Господ благослови моя народ. Амин.

ГЛАВА 11

Цар Ной управлява в нечестие. Той се отдава на разгулен живот с жените и наложниците си. Авинадий пророкува, че народът ще бъде взет в робство. Животът му е заплашен от цар Ной. Около 160–150 г. пр. Хр.

И сега стана така, че Заниф предаде царството на Ной, един от неговите синове; и Ной започна да царува на негово място; но той не ходеше в пътищата на баща си.

2 Защото ето, той не спазваше заповедите Божи, а вървеше подир желанията на собственото си сърце. И имаше много жени и ⁶наложници. И той ⁶накара народа му да върши грях и да прави онова, което е мерзко в очите Господни. Да, те вършеха ⁶блудства и всякакъв вид нечестие.

3 И той наложи данък от една пета част върху всичко, което те притежаваха, една пета част от златото им и от среброто им, и една пета част от ⁶зифа им и от медта им, и от пиринча им, и от желязото им, и една пета част от

166 Алма 20:10, 13.
11 2а Яков 3:5.
б 3 Цар. 14:15–16;
Мосия 29:31.

в 2 Не. 28:15.
3а Евр свързани думи:
прилагателно,
означаващо

“блестящ” и глагол,
със значение
“покривам или
обковавам с метал”.

угоените им стада, и една пета от зърното им.

4 И той си присвояваше всичко това, за да издържа себе си и жените си, и наложниците си; а също и свещениците си, и жените им, и наложниците им; тъй той промени делата на царството.

5 Защото той низвергна всички свещеници, които бяха посветени от баща му и посвети нови на тяхно място, които бяха издигнати в гордостта на сърцата си.

6 Да, и тъй те бяха поддържани в ленивостта си, в идолопоклонничеството си и в блудствата си от данъците, които цар Ной наложи на народа си; тъй народът му се трудеше извънредно, за да поддържа беззаконието.

7 Да, и те също станаха идолопоклонници, защото бяха измамани от суетните и ласкателни слова на царя и свещениците; защото те им говореха ласкателни неща.

8 И стана така, че цар Ной изгради много красиви и просторни сгради; и ги украси с изящни изработки от дърво и всякакъв вид скъпоценности от злато, и от сребро, и от желязо, и от пиринч, и от зиф, и от мед.

9 И той съгради също просторен палат с трон по средата му, направен изцяло от изящно дърво и украсен със злато и сребро, и със скъпоценности.

10 И той също накара работниците си да изработят всякакъв вид изящни изделия във вътрешността на храма, от изящно дърво, мед и пиринч.

11 И седалките, предназначени за висшите свещеници, които бяха над всички останали седалки, той украси с чисто злато; и накара да изградят пред тях ниска стена с парапет, та да могат те да облягат телата си и ръцете си на него, докато говорят лъжливи и суетни слова на народа му.

12 И стана така, че до храма той съгради "кула; да, една много висока кула, дори толкова висока, че той можеше да застане на върха ѝ и да наблюдава земята Силом, и също земята Семлон, която се притежаваше от ламанитите; и той можеше да обхване с поглед цялата земя наоколо.

13 И стана така, че той накара да се построят много сгради в земята Силом; и той накара да се изгради висока кула на хълма, северно от земята Силом, която беше прибежище за чедата на Нефи по времето, когато те избягаха от земята; и това стори той с богатствата, с които се сдобиваше от облагането с данъци на народа си.

14 И стана така, че той отдаде сърцето си на богатствата си и прекарваше времето си в разгулен живот с жените и наложниците си; тъй и него-

вите свещеници прекарваха също времето си с блудници.

15 И стана така, че той насади лозя навсякъде из страната; и направи преси за изстискване, и правеше вино в изобилие; и ето защо, той стана “винописец и народът му също.

16 И стана така, че ламанитите започнаха да нападат народа му на малки групи и да ги избиват по полетата, докато пасат стадата си.

17 И цар Ной изпрати стражи навсякъде из земята, за да ги държат на разстояние; но той не изпрати достатъчно на брой и ламанитите ги връхлетяха и избиха, и откараха много от стадата им извън земята; тъй ламанитите започнаха да ги унищожават и да упражняват омразата си върху тях.

18 И стана така, че цар Ной изпрати войските си срещу ламанитите и те бяха отблъснати, сиреч те успяха да ги отблъснат временно; ето защо, те се върнаха, радвайки се на плячката си.

19 И сега, поради тази голяма победа те бяха издигнати в гордостта на сърцата си; “хвалеха се със собствената си сила, като казваха, че петдесет от техните могат да устоят на хиляди ламанити; и тъй те се хвалеха и се наслаждаваха на кръв и на проливане-

то на кръвта на братята им, и това ставаше поради нечестие то на царя им и на свещениците им.

20 И стана така, че сред тях имаше един човек, чието име беше “Авинадий; и той тръгна сред тях и започна да прокува, казвайки: Ето, тъй рече Господ и тъй ми заповяда Той, казвайки: Иди и кажи на този народ, че тъй рече Господ: Горко на този народ, защото Аз видях неговите мерзости и нечестие то му, и блудствата му; и ако те не се покаят, Аз ще ги посетя в гнева Си.

21 И ако не се покаят и не се обърнат към Господа, техния Бог, ето, Аз ще ги предам в ръцете на враговете им; да, и те ще бъдат доведени в “робство; и ще бъдат подложени на страдания от ръката на враговете им.

22 И ще стане така, че те ще познаят, че Аз съм Господ, техният Бог, и че съм “ревнив Бог, въздавайки беззаконията на народа Си.

23 И ще стане така, че освен ако този народ не се покае и не се обърне към Господа, техния Бог, той ще бъде доведен в робство; и никой не ще ги избави, освен Господ, Всемогъщият Бог.

24 Да, и ще стане така, че когато Ме призоват, Аз ще бъда “бавен да чуя зова им;

15а р. п. Слово на мъдростта.
19а У. и З. 3:4.
р. п. Гордост.

20а р. п. Авинадий.
21а Мосия 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.
22а Изход 20:5;

Втор. 6:15;
Мосия 13:13.
24а Мих. 3:4;
Мосия 21:15.

да, и ще ги оставя да бъдат поразени от враговете им.

25 И ако не се покаят във вретище и с пепел, и не изви-кат силно към Господа, тех-ния Бог, Аз няма да ^ачуя молитвите им, нито ще ги избавя от страданията им; и тъй рече Господ, и тъй ми заповяда Той.

26 Сега стана така, че когато Авинадий изрече тези слова, те му се разгневиха и се опи-таха да отнемат живота му, но Господ го избави от ръце-те им.

27 Сега, когато цар Ной чу за словата, които Авинадий бе-ше казал на народа, той също се разгневи и каза: Кой е този Авинадий, та аз и народът ми да бъдем съдени от него, и ^акой е Господ, Който ще дока-ра такова голямо страдание на народа ми?

28 Заповядвам ви да ми до-ведете тука Авинадий, за да го убия, защото той е казал тези неща, за да подтикне людете ми към гняв един срещу друг и да създаде раз-дори сред народа ми; ето защо, аз ще го убия.

29 Сега, очите на людете бяха ^азаслепени; и те ^бвкора-виха сърцата си срещу слова-та на Авинадий и оттогава насетне се опитваха да го хванат. И цар Ной вкорови сърцето си срещу словото Господне, и не се покая за злодеянията си.

ГЛАВА 12

Авинадий е хвърлен в затвора за това, че пророкува унищожени-ето на народа и смъртта на цар Ной. Лъжливите свещеници ци-тират светите писания и се правят, че спазват закона на Моисей. Авинадий започва да ги учи на Десетте заповеди. Около 148 г. пр. Хр.

И стана така, че след про-междутък от две години, Авинадий дойде сред тях предрешен, та да не го по-знаят, и започна да пророку-ва сред тях, казвайки: Тъй ми заповяда Господ, казвайки: Авинадий, иди и пророкувай на този Мой народ, понеже те са вкоровили сърцата си сре-щу словата Ми; те не са се покаяли за злодеянията си; ето защо, Аз ще ги ^апосетя в гнева Си, да, за техните безза-кония и мерзости ще ги по-сетя Аз в свирепия Си гняв.

2 Да, горко на това поколе-ние! И Господ ми каза: Про-стри ръката си и пророкувай, казвайки: Тъй казва Господ, ще стане така, че поради без-законията си това поколение ще бъде доведено в ^аробство и удряно по ^ббузата; да, и ще бъдат гонени от човеците, и ще бъдат избивани; и лешо-ядите от въздуха, и кучетата, да, и дивите зверове ще по-гльщат плътта им.

3 И ще стане така, че ^аживо-

25а Исаия 1:15; 59:2.

27а Изход 5:2;

Мосия 12:13.

29а Моисей 4:4.

б Алма 33:20;

Етер 11:13.

12 1а Исаия 65:6.

2а Мосия 11:21; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

б Мосия 21:3–4.

3а Мосия 12:10.

тът на цар Ной ще струва тъкмо колкото дреха в нажежена ^бпещ; защото той ще узнае, че Аз съм Господ.

4 И ще стане така, че Аз ще ударя този мой народ с тежки страдания, да, с глад и с ^ачума; и ще ги накарам да ^бридаят по цял ден.

5 Да, и Аз ще сторя така, че да носят тежки ^атовари, вързани върху гърбовете им; и те ще бъдат подкарвани напред, като ням осел.

6 И ще стане така, че Аз ще изпратя градушка сред тях и тя ще ги помете; те ще бъдат също пометени и от ^аизточния вятър; и ^бнасекоми ще опустошат също земите им, и ще изпоядат зърното им.

7 И те ще бъдат поразени от голяма чума. И Аз ще направя всичко това поради техните ^абеззакония и мерзости.

8 И ще стане така, че ако не се покаят, ще ги ^аизстребя напълно от лицето на земята; при все това те ще оставят ^блетопис след себе си, който Аз ще запазя за другите народи, които ще притежават земята; да, тъкмо тъй Аз ще направя, за да разкрия на други народи мерзостите на този народ. И Авинадий пророкуваше много неща против този народ.

9 И стана така, че те му се разгневиха; и го хванаха, и го заведоха вързан пред царя, и

казаха на царя: Ето, ние доведохме човек, който пророкуваше зло за твоя народ и каза, че Бог ще го унищожи.

10 И той пророкува също лоши неща за живота ти и казва, че животът ти ще струва колкото дреха, хвърлена в пещ с огън.

11 И той казва още, че ти ще бъдеш като стъбло, тъкмо като сухо стъбло в полето, което е прегазено от зверовете и тъпкано с крака.

12 И той казва още, че ти ще бъдеш като цветовете на бодил, които, когато той узрее напълно, се разпръсват по лицето на земята ако духне вятър. И той твърди, че Господ го е казал. И той казва, че всичко това ще те сполети, ако не се покаеш, и всичко това поради беззаконията ти.

13 И сега, о, царю, какво голямо зло си вършил, или какви големи грехове е извършил твоят народ, та да бъдем укорявани от Бога или съдени от този човек?

14 И сега, о, царю, ето, ние сме невинни, и ти, о, царю, не си съгрешил; ето защо, този човек е казал лъжи за тебе и е пророкувал напразно.

15 И ето, ние сме силни и няма да бъдем доведени в робство или взети в плен от враговете ни; да, и ти преуспя в страната и ще продължаваш да преуспяваш.

3б Мосия 19:20.
4а У. и З. 97:26.
б Мосия 21:9–10.
5а Мосия 21:3.

6а Ерем. 18:17;
Мосия 7:31.
б Изход 10:1–12.
7а У. и З. 3:18.

8а Алма 45:9–14.
б Морм. 8:14–16.

16 Ето, тука е човекът, ние го предаваме в твои ръце; и можеш да правиш с него каквото намериш за добре.

17 И стана така, че цар Ной заповяда Авинадий да бъде хвърлен в тъмница; и той заповяда на „свещениците да се съберат, за да проведе съвет с тях и реши, какво да прави с него.

18 И стана така, че те казаха на царя: Доведи го тука, за да го разпитаем; и царят заповяда той да бъде доведен пред тях.

19 И те започнаха да го разпитват, за да могат да го засекат, та тъй да имат в какво да го обвинят; но той им отговаряше смело и „устоя на всичките им въпроси, да, за тяхно учудване; защото той им устоя във всичките им въпроси и ги обърка във всичките им слова.

20 И стана така, че един от тях му каза: Какво означават словата, които са написани и които бяха проповядвани от бащите ни, казвайки:

21 „Колко прекрасни са върху планините нозете на оновова, който носи благовестия; който проповядва мир; който носи благовестия за добро; който проповядва спасение; който говори на Сион: Твоят Бог царува.

22 Страхите ти ще издигнат глас; в един глас те ще запеят,

защото ще видят ясно с очите си, когато Господ ще възвърне Сион.

23 Възкликнете в радост, запейте заедно, вие, запустели Ерусалимски места; защото Господ е утешил народа Си, Той е изкупил Ерусалим.

24 Господ запретна святата Си „ръка пред очите на всички народи и всичките краища на земята ще видят спасението на нашия Бог.

25 И сега, Авинадий им отговори: „Свещеници сте и твърдите, че поучавате този народ, и че разбирате духа на пророкуването, и при все това желаете да знаете от мене какво означават тези неща?

26 Казвам ви, горко на вас, защото извращавате пътищата Господни! Защото ако разбирате тези неща, вие не сте ги проповядвали; ето защо, вие сте извратили пътищата Господни.

27 Вие не сте използвали сърцето си, за да „разберете; ето защо, вие не сте били мъдри. И тъй, на какво учите този народ?

28 И те отговориха: Ние проповядваме закона на Моисей.

29 И той каза още: Ако проповядвате „закона на Моисей, защо тогава не го спазвате? Защо насочвате сърцата си към богатствата? Защо вършите ^бблудства и прахосвате

17а Мосия 11:11.
19а У. и З. 100:5–6.
21а Исаия 52:7–10;
Наум 1:15.

24а 1 Не. 22:11.
25а Мосия 11:5.
27а р. п. Разбиране.
29а р. п. Законът на

Моисей.
б р. п. Прелюбодеяние.

силата си с блудници, да, и карате този народ да върши грях, та Господ е сторил да ме прати да пророкувам против този народ, да, дори да пророкувам голямо зло за този народ.

30 Не знаете ли, че казвам истината? Да, вие знаете, че казвам истината; и вие трябва да треперите пред Бога.

31 И ще стане така, че вие ще бъдете поразени заради беззаконията си, защото казахте, че проповядвате закона на Моисей. А какво знаете относно закона на Моисей? “Идва ли спасението чрез закона на Моисей? Какво казвате вие?”

32 И те отговориха и казаха, че спасението идва чрез закона на Моисей.

33 Но сега Авинадий им каза: Аз знам, че ако спазвате заповедите Божии, вие ще бъдете спасени; да, ако спазвате заповедите, които Господ предаде на Моисей на планината “Синай, казвайки:

34 “Аз съм Господ, твоят Бог, Който те ^бизведе из земята на Египет, из дома на робството.

35 Да нямаш “друг Бог освен Мене.

36 Не си прави никакъв кумир или каквото и да е подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята отдолу.

37 Сега Авинадий им каза: Правехте ли всичко това? Казвам ви, Не! Вие не го правехте. “Учехте ли този народ, че трябва да прави всичко това? Аз ви казвам, Не! Вие не сте го учили.

ГЛАВА 13

Божествена сила предпазва Авинадий. Той проповядва Десетте заповеди. Спасението не идва единствено чрез закона на Моисей. Сам Бог ще извърши единение и ще изкупи народа си. Около 148 г. пр. Хр.

И СЕГА, когато царят чу тези слова, той каза на свещениците си: Махнете този човек и го убийте; защото какво можем да направим с него, той е един луд.

2 И те се приближиха и се опитаха да сложат ръка на него; но той им устоя и им каза:

3 Не ме пипайте, защото ако сложите ръка върху ми, Господ ще ви порази, защото не съм предал още известието, което Господ ме изпрати да предам; нито пък съм ви казал онова, което вие “искахте да ви кажа; ето защо, Бог няма да позволи да бъда унищожен в този момент.

4 Но аз трябва да изпълня заповедите, които Господ ми

31а Мосия 3:15;
13:27–32;
Алма 25:16.
33а Изход 19:9, 16–20;
Мосия 13:5.

34а Изход 20:2–4.
б Изход 12:51;
1 Не. 17:40;
Мосия 7:19.
35а Осия 13:4.

р. п. Идолопоклонничество.
37а Мосия 13:25–26.
13 3а Мосия 12:20–24.

заповяда; вие ми се разгневихте, защото ви казах истината. И още, понеже аз ви изрекох словото Божие, вие сметнахте, че съм луд.

5 Сега стана така, че след като Авинадий беше изрекъл тези слова, людете на цар Ной не посмяха да сложат ръка върху му, защото Духът Господен беше върху него; и лицето му ^асияеше с извънреден блясък, тъкмо както Моисеевото, когато той беше на планината Синай, докато говореше с Господа.

6 И той говори със ^асила и власт от Бога; и той продължи словата си, казвайки:

7 Вие виждате, че нямате сила да ме убиете, ето защо, аз свършвам посланието си. Да, и аз усещам, че то ви ^апробожда в сърцата, защото ви казвам истината относно вашите беззакония.

8 Да, и словата ми ви изпълват с изумление, с учудване и с гняв.

9 Но аз свършвам посланието си; и тогава няма да има значение къде ще отида, ако е тъй, че съм спасен.

10 Но поне ви казвам, каквото направите с мене, след това ще бъде ^аобразец и сянка на нещата, които ще дойдат.

11 И сега, аз ви чета останалата част от ^азаповедите Божии, защото усещам, че те не са написани в сърцата ви; и аз схващам, че сте изучавали

и поучавали беззаконие през по-голямата част от живота си.

12 И сега, вие си спомняте, че ви казах: Не си прави кумир или каквото и да било подобие на нещата, които са на небето горе или на земята отдолу, или които са във водата под земята.

13 И още: Да не им се кланяш нито да им служиш; защото Аз, Господ, твоят Бог, съм ревнив Бог, въздавайки беззаконията на бащите върху чедата до третото и четвъртото поколение на тези, които Ме мразят,

14 а показвайки милост към хиляди от тези, които Ме обичат и спазват Моите заповеди.

15 Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог; защото Господ няма да счита за безгрешен оногова, който изговаря името Му напразно.

16 Помни ^асъботния ден, за да го пазиш свят.

17 Шест дни да работиш и да вършиш всичката си работа;

18 но на седмия ден, съботата на Господа, твоя Бог, да не вършиш никаква работа, нито ти, нито сина ти, нито дъщеря ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти.

19 Защото в ^ашест дни Господ направи небето и земята, и морето, и всичко, което е в тях; ето защо, Господ

5а Изход 34:29–35.
6а р. п. Сила.
7а 1 Не. 16:2.

10а Мосия 17:13–19;
Алма 25:10.
11а Изход 20:1–17.

16а р. п. Съботен ден.
19а Бит. 1:31.

благослови съботния ден и го освети.

20 "Почитай баща си и майка си, за да бъдат дълги дните ти на земята, която Господ, твоят Бог ти дава.

21 Не "убивай.

22 Не "прелюбодействай. Не ^бкради.

23 Не свидетелствай "лъжливо против ближния си.

24 Не "пожелавай къщата на ближния си и не пожелавай жената на ближния си нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито каквото и да е, което е на ближния ти.

25 И стана така, че след като Авинадий бе привършил тези слова, той им каза: Учили ли сте този народ, че трябва да съблюдава всички тези неща, за да спазва тези заповеди?

26 Казвам ви, че Не; защото ако бяхте, Господ не щеше да ме накара да изляза и да прокувам зло на този народ.

27 И сега, вие казахте, че спасението идва чрез "закона на Моисей. Аз ви казвам, че е нужно все още да спазвате закона на Моисей; но аз ви казвам, че ще дойде време, когато ^бне ще бъде повече

нужно да се спазва законът на Моисей.

28 И освен това аз ви казвам, че "спасението не идва единствено от ^бзакона; и ако не е "единението, което сам Бог ще извърши за греховете и беззаконията на своя народ, те неизбежно ще погинат, въпреки закона на Моисей.

29 И сега, казвам ви, че беше нужно да има закон, даден на чедата Израилеви, да, дори един много "строг закон, защото те бяха коравовратен народ, ^ббърз да върши беззаконие, но бавен да помни Господа, своя Бог.

30 Ето защо, им бе даден "закон, да, един закон за действия и за ^бобреди, един закон, който те трябваше да "съблюдават строго ден след ден, за да бъдат държани във възпоменание за Бога и за дълга си към Него.

31 Но ето, аз ви казвам, че всички тези неща бяха "примери за идните неща.

32 И сега, разбраха ли те закона? Аз ви казвам Не, не всички от тях разбраха закона; и това заради коравосърдечието им; защото те не разбраха, че никой човек не

20a Марка 7:10.

21a Мат. 5:21–22;

У. и З. 42:18.

р. п. Убийство.

22a р. п. Прелюбодеяние.

б р. п. Крада, кражба.

23a Притчи 24:28.

р. п. Лъжа.

24a р. п. Пожелавам.

27a р. п. Законът на

Моисей.

б 3 Не. 9:19–20; 15:4–5.

28a Гал. 2:16.

р. п. Изкупвам,

изкупен,

изкупление;

Спасение.

б Гал. 2:21;

Мосия 3:14–15;

Алма 25:15–16.

в р. п. Единение,

извършвам

единение.

29a Исус Н. 1:7–8.

б Алма 46:8.

30a Изход 20.

б р. п. Обреди.

в Яков 4:5.

31a Мосия 16:14;

Алма 25:15.

р. п. Символизъм.

може да бъде спасен, “освен чрез изкуплението Божие.

33 Защото ето, не им ли про- рокуваше Моисей за при- шествието на Месията и че Бог ще изкупи Своя народ? Да, и дори “всички пророци, които някога са про- рокували от началото на света, не са ли говорили те повече или по-малко за тези неща?

34 Не са ли казвали те, че сам “Бог ще слезе сред чедата човешки и ще вземе върху Си образа на човек, и ще се появи в могъща сила върху лицето на земята?

35 Да, не са ли казвали те също, че Той ще осъществи “възкресението на мъртвите и че Той самият ще бъде угнетяван и подлаган на страдания?

ГЛАВА 14

Исаия говори относно Месията. Изложени са унижението и страданията на Месията. Той направи душата Си приношение за грях и ходатайства за прегрешителите. Сравни с Исаия, гл. 53. Около 148 г. пр. Хр.

Да, не казва ли Исаия: Кой е повярвал на известието ни; и на кого се е открила ръката Господна?

2 Защото той ще израсне

пред Него като нежно расте- ние и като корен от суха земя; Той няма приличие, нито благообразие и когато Го видим, няма да има красота, та да Го пожелаем.

3 Той е презрян и отхвърлен от хората; човек на скърби и навикнал на печал; и ние скрихме лицата си от Него; Той беше презрян и ние за нищо не Го счетохме.

4 Той наистина “понесе на- шата ^бпечал и се натовари със скърбите ни; а ние Го счетох- ме за ударен, поразен от Бога и наскърбен.

5 Но Той беше наранен за нашите “прегрешения и бит за нашите беззакония; върху Него дойде наказанието за нашия мир; и чрез Неговите рани от камшика ние се ^бизцелихме.

6 Всички ние се заблудихме като “овце; отбихме се, всеки по пътя си; и Господ възложи върху Него беззаконията на всички ни.

7 Той бе угнетяван, и подло- жен на страдания, при все това “Той не отвори устата Си; Той е доведен като ^багне на заколение и както овцата пред стригачите си е без- гласна, така и Той не отвори устата Си.

8 Той беше грабнат от тъмница и от правосъдие; и

32a 2 Не. 25:23–25.

33a 1 Не. 10:5;

Яков 4:4; 7:11.

34a Мосия 7:27; 15:1–3.

р. п. Бог, божество.

35a Исаия 26:19;

2 Не. 2:8.

14 4a Алма 7:11–12.

^б Мат. 8:17.

5a Мосия 15:9;

Алма 11:40.

^б 1 Пет. 2:24–25.

6a Мат. 9:36;

2 Не. 28:14;

Алма 5:37.

7a Марка 15:3.

р. п. Исус Христос.

^б р. п. Агнец Божи;

Пасха.

кой ще прогласи рода Му? Защото Той беше отсечен от земята на живите; за прегрешенията на моя народ бе Той ударен.

9 И Той направи гроба Си със злодея и с “богатия в смъртта Си; защото не бе вършил ^бзло нито пък имаше измама в устата Му.

10 При все това угодно беше на Господа Той да бъде бит; Той Го предаде на печал; когато направиш душата Му приношение за грях, Той ще види “потомството Си и ще продължи дните Си и благоволениято Господне ще преуспее в ръката Му.

11 Той ще види плодовете от труда на душата Си и ще бъде доволен; чрез знанието Си праведният Мой слуга ще оправдае мнозина; защото Той ще “понесе беззаконията им.

12 Ето защо, ще Му отдели дял с великите и Той ще раздели плячката Си със силните; защото Той изложи душата Си на смърт и беше причислен към прегрешителите; и Той понесе греховете

на мнозина и стори “ходатайство за прегрешителите.

ГЛАВА 15

Как Христос е и Отец, и Син. Той ще извърши ходатайство и ще понесе прегрешенията на народа Си. Те и всичките свети пророци са Негово потомство. Той осъществява Възкресението. Малките деца имат вечен живот. Около 148 г. пр. Хр.

И сега, Авинадий им каза: Бих желал да разберете, че самият “Бог ще слезе сред чедата човешки и ще ^бизкупи Своя народ.

2 И понеже Той “пребивава в плът ще бъде наречен Син Божий, понеже е подчинил плътта на волята на ^бОтца, бидейки Отецът и Синът;

3 Отецът, “защото беше ^бзаченат чрез силата Божия; и Синът поради плътта; и така Той става Отецът и Синът —

4 И те са “един Бог, да, същинският ^бВечен “Отец на небето и на земята.

5 И тъй плътта, ставайки подчинена на Духа, или

9а Мат. 27:57–60;
Марка 15:27, 43–46.

р. п. Иосиф от
Ариматея.

^б Иоана 19:4.

10а Мосия 15:10–13.

11а Лев. 16:21–22;

1 Пет. 3:18;

У. и З. 19:16–19.

12а 2 Не. 2:9;

Мосия 15:8;

Мор. 7:27–28.

15 1а 1 Тим. 3:16;

Мосия 13:33–34.

р. п. Исус Христос.

^б р. п. Изкупвам,

изкупен,

изкупление.

2а Мосия 3:5; 7:27;

Алма 7:9–13.

^б Исаия 64:8;

Иоана 10:30; 14:8–10;

Мосия 5:7;

Алма 11:38–39;

Етер 3:14.

3а У. и З. 93:4.

^б Лука 1:31–33;

Мосия 3:8–9;

Алма 7:10;

3 Не. 1:14.

4а Втор. 6:4;

Иоана 17:20–23.

р. п. Бог, божество.

^б Алма 11:39.

^в Мосия 3:8;

Ел. 14:12;

3 Не. 9:15;

Етер 4:7.

Синът на Отца, бидейки един Бог, “изтърпява изкушение, но не се поддава на изкушението, а се оставя да бъде подиграван, и ^ббичуван, и отхвърлян, и ^вотречен от Своя народ.

6 И след всичко това, след като извърши много велики чудеса сред чедата човешки, Той ще бъде воден, тъкмо “както каза Исаия, както овцата пред стригача е безгласна, тъй Той ^бне ще отвори устата Си.

7 Да, тъкмо тъй Той ще бъде воден, “разпнат и убит, като плътта се подчини дори на смъртта, а ^бволята на Сина бъде погълната от волята на Отца.

8 И тъй Бог скъсва “връзките на смъртта, печелейки ^бпобедата над смъртта; давайки на Сина сила да направи “ходатайство за чедата човешки;

9 бидейки възнесен на небето, имащ милостиво сърце; изпълнен със състрадание към чедата човешки; стоящ между тях и правосъдието; скъсал връзките на смъртта, взел върху “си тяхното нечестие и техните прегрешения, изкупил ги и ^бзадоволил изискванията на правосъдието.

10 И сега, аз ви казвам, кой

ще прогласи рода Му? Ето, казвам ви, че когато душата Му бъде направена приношение за грях, тогава Той ще види “потомството Си. И сега, какво казвате вие? И кои ще бъдат Неговото потомство?

11 Ето, аз ви казвам, че всеки, който е чул словата на “пророците, да, всичките свети пророци, които са пророкували за пришествието на Господа, казвам ви, че всички онези, които са се вслушали в техните слова и са повярвали, че Господ ще изкупи Своя народ и са очаквали този ден за опрощаване на греховете си, аз ви казвам, че те са Неговото потомство, или те са наследниците на ^бцарството Божие.

12 Защото това са тези, чиито грехове “Той е понесъл; това са тези, за които Той умря, за да ги изкупи от прегрешенията им. И сега, не са ли те Неговото потомство?

13 Да, не са ли и пророците, всеки един, който е отворил устата си, за да пророкува, и който не е изпаднал в прегрешение, сиреч всички свети пророци от началото на света? Аз ви казвам, че те са Неговото потомство.

14 И те са онези, които са

5а Лука 4:2;
Евр. 4:14–15.

б Иоана 19:1.

в Марка 8:31;
Лука 17:25.

6а Исаия 53:7.

б Лука 23:9;
Иоана 19:9;
Мосия 14:7.

7а р. п. Разпъване на кръст.

б Лука 22:42;

Иоана 6:38;

3 Не. 11:11.

8а Мосия 16:7;

Алма 22:14.

б Осия 13:14;

1 Кор. 15:55–57.

в 2 Не. 2:9.

9а Исаия 53;

Мосия 14:5–12.

б р. п. Единение,

извършвам единение.

10а Исаия 53:10;
Мосия 5:7; 27:25;
Мор. 7:19.

11а У. и З. 84:36–38.

б р. п. Царство на Бога или небесно царство; Спасение.

12а Мосия 14:12;
Алма 7:13; 11:40–41.

“проповядвали мир, които са носили благовестия за добро, които са проповядвали спасение и са казали на Сион: Твоят Бог царува!

15 И о, колко прекрасни бяха техните нозе на планините!

16 И още колко прекрасни са върху планините нозете на онези, които все още проповядват мир!

17 И още, колко прекрасни са върху планините нозете на онези, които отсега нататък ще проповядват мир, да, отсега нататък и навеки.

18 И ето, аз ви казвам, това не е всичко. Защото о, колко прекрасни са върху планините “нозете на Оногова, Който носи благовестия, Който е основателят на ^бмира, да, тъкмо Господ, Който е изкупил Своя народ; да, Този, Който дари спасение на Своя народ!

19 Защото ако не беше изкуплението, което Той направи за Своя народ, което беше приготвено от “основаването на света, аз ви казвам, ако не беше то, цялото човечество трябваше да е ^бпогинало.

20 Но ето, връзките на смъртта ще бъдат скъсани и Синът ще царува, и ще има сила над мъртвите; ето защо, Той осъществява възкресението на мъртвите.

21 И ето идва възкресение, даже “първо възкресение; да, тъкмо едно възкресение за онези, които са били, които са и които ще бъдат, чак до възкресението на Христа, защото тъй ще се нарича Той.

22 И сега, възкресението на всичките пророци и на всички онези, които са повярвали в техните слова, или на всички онези, които са спазвали заповедите Божии, ще стане в първото възкресение; ето защо, те са първото възкресение.

23 Те са въздигнати, за да “живеят с Бога, Който ги е изкупил; тъй те имат вечен живот чрез Христа, Който е ^бскъсал връзките на смъртта.

24 И това са онези, които имат дял в първото възкресение; и това са онези, които умряха в невежеството си преди пришествието на Христа, без “спасението да им е изявено. И тъй Господ осъществява тяхното възстановяване; и те имат дял в първото възкресение, или имат вечен живот, бидейки изкупени от Господа.

25 И малките “деца имат също вечен живот.

26 Но вижте, “страхувайте се и треперете пред Бога, понеже вие трябва да треперите;

14а Исаия 52:7;
Римл. 10:15;
1 Не. 13:37;
Мосия 12:21–24.
р. п. Мисионерска
работа.
18а 3 Не. 20:40;
У. и З. 128:19.

б Иоана 16:33.
р. п. Мир.
19а Мосия 4:6.
б 2 Не. 9:6–13.
21а Алма 40:16–21.
23а Псалми 24:3–4;
1 Не. 15:33–36;
У. и З. 76:50–70.

б р. п. Смърт,
физическа.
24а 2 Не. 9:25–26;
У. и З. 137:7.
25а У. и З. 29:46; 137:10.
р. п. Спасение —
Спасение на деца.
26а Втор. 5:29; Яков 6:9.

защото Господ не изкупва никого от онези, които се ^ббунтуват против Него и ^вумират в греховете си; да, дори всички онези, които са погинали в греховете си от началото на света, които преднамерено са се разбунтували против Бога, които са знаели заповедите Божии, но не са ги спазвали; ^гте са онези, които ^днямат дял в първото възкресение.

27 Затова не трябва ли и вие да треперите? Защото за никой такъв няма спасение; понеже Господ не изкупва такива; да, нито пък може да изкупи Господ такива, защото Той не може да се самоотрече; защото Той не може да отрече ^еправосъдието, когато то има своето право.

28 И сега, аз ви казвам, че ще дойде времето, когато спасението Господне ще бъде ^жвъзвестено на всеки народ, племе, език и люде.

29 Да, Господи, ^зстражите Ти ще издигнат гласа си; в един глас те ще запоят, защото ще видят ясно с очите си, когато Господ ще възвърне Сион.

30 Възкликнете в радост, запейте заедно, вие, запустели Ерусалимски места; защото Господ е утешил народа Си, Той е изкупил Ерусалим.

31 Господ запретна святата Си ръка пред очите на всички народи; и всичките краища на земята ще видят спасението на нашия Бог.

ГЛАВА 16

Бог изкупва човеците от тяхното изгубено и паднало състояние. Онези, които са плътски, остават като че ли няма изкупление. Христос осъществява възкресението или за безкраен живот, или за безкрайно проклятие. Около 148 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като Авинадий беше казал тези слова, той простря ръката си и рече: Ще дойде времето, когато всички ще видят ^аспасението на Господа; когато всеки народ, племе, език и люде ще видят ясно с очите си и ще ^бизповядат пред Бога, че Неговите възмездия са справедливи.

2 И тогава нечестивите ще бъдат ^вотхвърлени и ще имат причина да ридаят и да ^гплачат, да викат и да скърцат със зъби; и това, защото не поискаха да се вслушат в гласа Господен; ето защо, Господ не ги изкупва.

3 Защото са ^дплътски и дяволски и ^едяволът има власт

26б 1 Не. 2:21–24.

^в Езек. 18:26;

1 Не. 15:32–33;

Мор. 10:26.

^г Алма 40:19.

^д У. и З. 76:81–86.

27а Алма 34:15–16; 42:1.

28а р. п. Мисионерска

работа.

29а р. п. Бдя, стражи.

16 1а р. п. Спасение.

^б Мосия 27:31.

2а У. и З. 63:53–54.

^г Мат. 13:41–42;

Лука 13:28;

Алма 40:13.

3а Гал. 5:16–25;

Мосия 3:19.

р. п. Естествен

човек.

^б 2 Не. 9:8–9.

р. п. Дявол.

над тях; да, тъкмо онази стара змия, която ^аизмами първите ни родители, което беше причина за тяхното ^ападение; което стана причина цялото човечество да стане плътско, похотливо, дяволско, ^аразличаващо доброто от злото, подчиняващо се на дявола.

4 Тъй цялото човечество беше ^аизгубено; и ето, те щяха да бъдат изгубени завинаги, ако Бог не беше изкупил Своя народ от неговото изгубено и паднало състояние.

5 Но помнете, че този, който упорства в своята ^аплътска природа и който ходи в пътищата на греха и бунта против Бога, той остава в своето паднало състояние и дяволът има цялата власт над него. Ето защо, за него все едно че не бе направено никакво ^бизкупление и той е враг на Бога, също както дяволът е враг на Бога.

6 И сега, ако Христос не беше дошъл в света, говорейки за неща, които ще дойдат, ^асякаш вече са дошли, нямаше да може да има изкупление.

7 И ако Христос не се беше вдигнал от мъртвите, или не беше скъсал връзките на

смъртта, та гробът да няма победа и смъртта да няма ^ажило, не можеше да има възкресение.

8 Но има ^авъзкресение, за това и гробът няма победа и жилото на ^бсмъртта е погълнато в Христа.

9 Той е ^асветлината и животът на света; да, светлина, която е безкрайна, която не може никога да бъде затъмнена; да, също и живот, който е безкраен, тъй че да не може да има повече смърт.

10 Дори тази смъртност ще се облече в ^абезсмъртие, и това тление ще се облече в нетление и ще бъдат доведени да ^бзастанат пред съдилището на Бога, за да бъдат ^асъдени от Него според делата им, били те добри или били те зли;

11 и ако те бъдат добри — към възкресението за ^абезкраен живот и щастие; и ако бъдат зли — към възкресението за ^ббезкрайно проклятие, като бъдат предавани на дявола, който ги е подчинил, което е проклятие;

12 ходили според плътската си воля и желания, никога не призовавали Господа, докато ръцете на ^амилостта бяха

3в Бит. 3:1–13;
Моисей 4:5–19.
г р. п. Падението на Адам и Ева.
д 2 Не. 2:17–18, 22–26.
4а Алма 42:6–14.
5а Алма 41:11.
р. п. Плътско.
б р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.

6а Мосия 3:13.
7а Осия 13:14;
Моисия 15:8, 20.
8а Алма 42:15.
р. п. Възкресение.
б Исаия 25:8;
1 Кор. 15:54–55;
Морм. 7:5.
9а У. и З. 88:5–13.
р. п. Светлина, светлината на

Христос.
10а Алма 40:2.
р. п. Безсмъртен, безсмъртие.
б р. п. Съд, последният.
в Алма 41:3–6.
11а р. п. Вечен живот.
б р. п. Осъждане.
12а р. п. Милостив, милост.

протегнати към тях, защото ръцете на милостта бяха протегнати към тях, а те не поискаха; предупредени за беззаконията си, те не пожелаха да се откажат от тях; и им беше заповядано да се покаят, и при все това те не пожелаха да се покаят.

13 И сега, не трябва ли да треперите и да се покаете за греховете си, и да си спомните, че само в и чрез Христа можете да бъдете спасени?

14 Ето защо, ако проповядват „закона на Моисей, проповядвайте също, че той е сянка на онези неща, които ще дойдат.

15 Поучавайте ги, че изкуплението идва чрез Христа Господа, Който е същинският „Вечен Отец. Амин.

ГЛАВА 17

Алма повярва на словата на Авинадий и ги записва. Авинадий изстрадва смърт от огън. Той пророкува, че неговите убийци ще бъдат сполетени от болести и смърт от огън. Около 148 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като Авинадий беше привършил тези слова, царят заповяда на „свещениците да го хванат и го предадат на смърт.

2 Но сред тях имаше един,

чието име беше „Алма, и той беше потомък на Нефи. Той беше младеж и ⁶повярва в словата, които Авинадий беше изрекъл, защото знаеше за беззаконието, за което Авинадий им беше свидетелствал; ето защо, той започна да се застъпва пред царя да не се гневи на Авинадий, а да го остави да си иде в мир.

3 Но царят се ядоса още повече и накара да прогонят Алма от средата им, и изпрати слугите си след него, за да го убият.

4 Но той побягна от тях и се скри, тъй че те не го намериха. И докато се криеше в продължение на много дни, той „написа всички слова, които Авинадий беше казал.

5 И стана така, че царят накара стражите си да обкръжат Авинадий и да го хванат; те го вързаха и го хвърлиха в тъмница.

6 И три дена по-късно, след като се беше съветвал със свещениците си, той накара да го доведат отново пред него.

7 И той му каза: Авинадий, ние намерихме обвинение срещу тебе и ти заслужаваш смърт.

8 Защото ти каза, че самият „Бог ще слезе сред чедата човешки; и сега, поради тази причина ти ще бъдеш предаден на смърт, освен ако не оттеглиш всички слова, които

14а р. п. Законът на Моисей.

15а Мосия 3:8; 5:7; Етер 3:14.

17 1а Мосия 11:1, 5–6.

2а Мосия 23:6, 9–10.

р. п. Алма-старши.
б Мосия 26:15.

4а р. п. Писания.

8а Мосия 13:25, 33–34.

изрече злонамерено относно мен и народа ми.

9 Сега Авинадий му каза: Казвам ти, че няма да оттегля словата, които съм ти казал относно този народ, защото те са истинни; и за да знаеш за тяхната сигурност, аз се оставих да падна в ръцете ти.

10 Да, и аз ще страдам дори до смърт, и няма да оттегля словата си, и те ще останат като свидетелство против тебе. И ако ти ме убиеш, ще пролееш “невинна кръв и това също ще остане като свидетелство против тебе в последния ден.

11 И сега, цар Ной беше готов да го освободи, защото се страхуваше от словото му; защото той се страхуваше, че възмездията Божии щяха да го сполетят.

12 Но свещениците издигнаха гласовете си срещу него и започнаха да го обвиняват, казвайки: Той охули царя. Ето защо, това подтикна царя към гняв срещу него и им го предаде, за да го убият.

13 И стана така, че те го хванаха и го вързаха, и нараниха кожата му с фашины чак до смърт.

14 И сега, когато пламъците започнаха да го обгарят, той извика към тях, казвайки:

15 Ето, тъкмо както сторихте с мен, тъй ще стане, че твоето потомство ще стори щото мнозина да изстрадат болките, които аз изстрадвам, тък-

мо болките от “смъртта от огън; и това, защото те върват в спасението на Господа, техния Бог.

16 И ще стане така, че вие ще страдате от всякакъв вид болести поради беззаконията си.

17 Да, вие ще бъдете “покосявани от всички страни, и подкарвани, и разпръсквани насам-натам, тъкмо както подплашеното стадо е подкарвано от диви и свирепи зверове.

18 И в този ден ще бъдете преследвани и ще бъдете хванати от ръката на враговете ви, и тогава вие ще страдате тъй, както аз изстрадвам сега болките от “смъртта от огън.

19 Тъй Бог изпълнява “мъст-та Си към онези, които унищожават народа Му. О, Боже, приеми душата ми.

20 И сега, когато Авинадий изрече тези слова, той падна, изстрадвайки смърт от огън; да, бидейки предаден на смърт, защото не пожела да отрече заповедите Божии, като запечата истинността на словата си със своята смърт.

ГЛАВА 18

Алма проповядва тайно. Той оповестява завета на кръщението и кръщава във водите на Мормон. Той организира църквата на Христа и поставя свещеници. Те се издържат сами и учат людетe. Алма и народът му

*избягат от цар Ной в пустош-
та. Около 147–145 г. пр. Хр.*

И сега стана така, че Алма, който беше успял да избяга от слугите на цар Ной, се ^апокая за своите грехове и беззакония и започна тайно да отива сред народа и да проповядва словата на Авинадий;

2 да, относно това, което трябваше да дойде, както и относно възкресението на мъртвите и ^аизкуплението на людете, което трябваше да се осъществи чрез ^бсилата, и страданията, и смъртта на Христа, Неговото възкресение и възнесение в небесата.

3 И той поучаваше всички, които искаха да чуят словото му. И ги поучаваше тайно, за да не стигне това до знанието на царя. И мнозина повярваха на словата му.

4 И стана така, че всички тези, които му повярваха, отидоха на едно ^амясто, наречено Мормон, получило името си от царя, намиращо се в пределите на земята, в която през дадени сезони и време на нахлуваха диви животни.

5 Сега, в Мормон имаше извор на чиста вода и Алма често отиваше там, където близо до водата имаше гъсталак от дръвчета и където той се

криеше през деня от издирванията на царя.

6 И стана така, че всички, които му бяха повярвали, отиваха там, за да чуят словата му.

7 И стана така, че след много дни се бяха събрали доста люде в местността Мормон, за да чуят словата на Алма. Да, всички тези, които вярваха в словата на Алма, се бяха събрали, за да го чуят. И той ги ^апоучаваше и им проповядваше покаяние, изкупление и вяра в Господа.

8 И стана така, че той им каза: Ето, тука са водите на Мормон (защото така се наричаха те), и сега, като ^ажелаете да влезете в ^бстадото Божие и да бъдете наречени Негов народ, и сте ^гготови да носите един другиму тегите си, за да може те да са леки;

9 да, и сте готови да скърбите с онези, които скърбят; да, и да утешавате онези, които се нуждаят от утешение, и да бъдете ^асвидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където може да се намирате, даже и до смърт, за да може да бъдете изкупени от Бога и бъдете причислени към онези от ^бпървото възкресение, та да може да имате ^ввечен живот,

10 сега аз ви казвам, ако това е желанието на сърцата ви,

18 1а Мосия 23:9–10.

2а р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.
б р. п. Единение, извършвам единение.

4а Алма 5:3.

7а Алма 5:11–13.

8а У. и З. 20:37.

б р. п. Църквата на Исус Христос.

в р. п. Състрадание.

9а р. п. Мисионерска

работа;

Свидетелствам;
Свидетел.

б Мосия 15:21–26.

в р. п. Вечен живот.

какво имате срещу това да бъдете “кръстени в името Господне като свидетели пред Него, че сте встъпили в ^бзавет с Него, че ще Му служите и ще спазвате Неговите заповеди, за да може Той да излее по-изобилно Духа Си върху вас?

11 И сега, когато хората чува тези слова, те плеснаха с ръце от радост и възкликнаха: Това е желанието на сърцата ни.

12 И сега стана така, че Алма взе Елам, като той беше един от първите, отиде и застана във водата и извика, казвайки: О, Господи, излей Духа Си върху Твоя слуга, за да може той да изпълни това дело със святост в сърцето.

13 И когато той произнесе тези слова, “Духът Господен слезе върху него и той каза: Еламе, имайки ^бвласт от Всемогъщия Бог, аз те ^акръщавам като свидетелство, че си встъпил в завет да Му служиш до смъртта на смъртното ти тяло; и нека Духът Господен да се излее върху тебе; и нека ти даде вечен живот чрез ^визкуплението на Христа, което Той е подготвил от ^досноваването на света.

14 И след като Алма изрече тези слова, Алма и Елам бяха

изцяло “потопени във водата; и те станаха и излязоха от водата ликувайки, изпълнени с Духа.

15 И Алма взе отново друг и влезе за втори път във водата, и го кръсти по същия начин, както бе направил с първия, но този път самият той не се потопи във водата.

16 И по този начин той кръсти всеки един, който беше дошъл в местността Мормон; и те бяха на брой около двеста и четири души; да, и те бяха “кръстени във водите на Мормон и бяха изпълнени с ^бБожията благодат.

17 И от този ден нататък те бяха наречени църквата на Бога, или “църквата на Христа. И стана така, че всеки, кръстен чрез силата и властта Божия, беше присъединен към Неговата църква.

18 И стана така, че Алма, имайки ^бвласт от Бога, постави свещеници; тъкмо по един свещеник на всеки петдесет от тях постави той, за да им проповядват и да ги ^бучат относно нещата, принадлежащи на царството Божие.

19 И той им заповяда да не проповядват нищо, освен нещата, които той беше проповядвал и които бяха

10а 2 Не. 31:17
р. п. Кръщение,
кръщавам.

б р. п. Завет.
13а р. п. Светият Дух.
б С. на В. 1:5.

р. п. Свещеничество.
в 3 Не. 11:23–26;

У. и З. 20:72–74.
г р. п. Изкупвам,
изкупен,
изкупление.
д Моисей 4:2; 5:9.
14а р. п. Кръщение,
кръщавам —
Кръщение чрез
пълно потапяне.

16а Мосия 25:18.
б р. п. Благодат.
17а 3 Не. 26:21; 27:3–8.
р. п. Църквата на
Исус Христос.
18а р. п. Свещеничество.
б р. п. Преподавам,
учител.

изречени чрез устата на светите пророци.

20 Да, той даже им заповяда да не ^апроповядват нищо, освен покаяние и вяра в Господа, Който беше изкупил народа Си.

21 И той им заповяда да нямат ^араздори един с друг, но да гледат напред като ^бедин, имайки само една вяра и едно кръщение, със сърца, обвързани в ^вединство и в любов един към друг.

22 И тъй той им заповяда да проповядват. И тъй те станаха ^гчета Божии.

23 И той им заповяда да съблюдават ^дсъботния ден и да го пазят свят, също и ежедневно да отдават благодарности на Господа, техния Бог.

24 И той им заповяда също, че свещениците, които беше поставил, трябва да ^еработят със собствените си ръце, за да се издържат.

25 И имаше един ден в седмицата, определен да се събират заедно да поучават людете, да се ^жпокланят на Господа, техния Бог и също тъй винаги, когато им е възможно, да се събират заедно.

26 И свещениците не трябваше да зависят от людете за издръжката си; но за труда си те трябваше да получат

^з“благодатта Божия, та да могат да станат силни в Духа, имащи ^дзнание за Бога, за да могат да поучават чрез силата и властта от Бога.

27 И Алма заповяда също, че хората на църквата трябва да раздават от своето имущество, ^е“всеки според това, което има; ако има в по-голямо изобилие, той трябва да раздава по-изобилно; и от оногова, който имаше само малко, трябваше да се иска само малко; а на оногова, който нямаше нищо, трябваше да му се даде.

28 И тъй те трябваше да раздават от имуществото си, според свободната си воля и доброжеланието си към Бога, на онези свещеници, които са в нужда, да, и на всяка нуждаеща се, гола душа.

29 И това им каза той, защото беше получил заповед от Бога; и те ^ж“ходеха правдиво пред Бога, ^з“раздавайки едни на други както материално така и духовно според техните нужди и техните потребности.

30 И сега стана така, че всичко това се вършеше в Мормон, да, близо до ^д“водите на Мормон, в гората, която беше близо до водите на Мормон; да, местността Мормон, водите на Мормон и гората на

20а У. и З. 15:6;
18:14–16.

21а 3 Не. 11:28–30.

р. п. Раздор.

б Мат. 6:22;

У. и З. 88:67–68.

в р. п. Единство.

22а Мосия 5:5–7;

Моисей 6:64–68.

23а Мосия 13:16–19;

У. и З. 59:9–12.

24а Деяния 20:33–35;

Мосия 27:3–5;

Алма 1:26.

25а р. п. Покланям се.

26а р. п. Благодат.

б р. п. Знание.

27а Деяния 2:44–45;

4 Не. 1:3.

29а р. п. Ходя, ходя с

Бога.

б р. п. Благосъстояние.

30а Мосия 26:15.

Мормон, колко прекрасни бяха те в очите на онези, които там стигнаха до знанието за техния Изкупител; да, и колко благословени са те, защото ще пеят в Негова възхвала навеки.

31 И тези неща бяха вършени в “пределите на земята тъй, че да не стигнат до знанието на царя.

32 Но ето, стана така, че царят, като откри движение сред народа, изпрати свои слуги да ги наблюдават. Ето защо, в деня, когато се събираха заедно, за да чуят словото Господне, те бяха открити на царя.

33 И сега, царят каза, че Алма подтиквал народа към бунт против него; ето защо, той изпрати войската си да ги унищожи.

34 И стана така, че народът Господен и Алма бяха “уведомени за идването на царската войска; ето защо, те взеха шатрите си и семействата си и се оттеглиха в пустошта.

35 И те бяха на брой около четиристотин и петдесет души.

ГЛАВА 19

Гедееон се опитва да убие цар Ной. Ламанитите нахлуват в земята. Цар Ной изстрадва смърт от огън. Лимхий управлява като васален самодържец. Около 145–121 г. пр. Хр.

И стана така, че войската на царя се завърна, като беше търсила напразно народа Господен.

2 И сега, ето, силите на царя бяха малко, тъй като бяха намалели; и настана разделение между останалата част от народа.

3 И по-малката част започна да изрича заплахи срещу царя и настана голям раздор сред народа.

4 И сега, имаше сред тях един човек, чието име беше Гедееон; и той, бидейки силен човек и враг на царя, изтегли меч си и се закле в яростта си, че ще убие царя.

5 И стана така, че той се би с царя, и когато царят видя, че той го надвива, побягна и се затича, и се качи на “кулата, която беше близо до храма.

6 И Гедееон го преследваше и беше готов да се изкачи на кулата, за да го убие, но царят хвърли поглед наоколо към земята Семлон и войската на ламанитите беше в пределите на земята.

7 И сега, царят извика в мъката на душата си, казвайки: Гедееоне, пощади ме, защото ламанитите идват върху ни и ще ни унищожат; да, те ще унищожат народа ми.

8 А сега царят не беше толкова загрижен за народа си, колкото за собствения си живот; въпреки това, Гедееон му пощади живота.

9 И царят заповяда на

народа си да побегнат пред ламанитите, а той самият тръгна преди тях, и те избягаха в пустошта с жените си и с децата си.

10 И стана така, че ламанитите ги преследваха и ги настигнаха, и започнаха да ги избиват.

11 Сега стана така, че царят им заповяда всички мъже да оставят жените си и децата си и да побегнат пред ламанитите.

12 Сега, имаше много от тях, които не пожелаха да ги оставят и предпочетоха да останат и погинат с тях. А останалите напуснаха жените си и децата си и побягнаха.

13 И стана така, че онези, които останаха с жените си и децата си, накараха красивите си дъщери да застанат отпред и се примолят на ламанитите да не ги избият.

14 И стана така, че ламанитите се смилеха над тях, защото бяха очаровани от красотата на жените им.

15 Ето защо, ламанитите им пощадиха живота и ги взеха в плен в земята Нефи, и ги удостоиха да могат да притежават земята при условие, че ще предадат цар Ной в ръцете на ламанитите и ще предадат собствеността си, тъкмо една половина от това, което притежават, половината от златото им, и от среброто им, и от скъпоценностите им, и тъй те трябваше да плащат данък

на царя на ламанитите от година на година.

16 И сега, сред пленените беше и един от синовете на царя, чието име беше "Лимхий.

17 И сега, Лимхий желаше баща му да не бъде убит; при все това Лимхий не беше в неведение за беззаконията на баща си, като той самият беше праведен човек.

18 И стана така, че Гедеон изпрати тайно воители в пустошта да потърсят царя и онези, които бяха с него. И стана така, че те срещнаха людете в пустошта, всички, с изключение на царя и свещениците му.

19 Сега, те се бяха заклели в сърцата си, че ще се върнат в земята Нефи и че ако жените и децата им, както и онези, които бяха останали с тях, са убити, те да потърсят отмъщение и също да погинат с тях.

20 И царят им беше заповядал да не се връщат, но те се разгневиха на царя и сториха така, щото той да изстрада "смърт от огън.

21 И за малко да хванат също и свещениците и да ги предадат на смърт, но те побегнали пред тях.

22 И стана така, че те почти се бяха върнали в земята Нефи, когато срещнаха войните на Гедеон. И войните на Гедеон им разказаха за всичко, което се беше случило с жените им и децата им; и че

ламанитите ги бяха удостоили да могат да притежават земята, като плащат като данък на ламанитите половината от всичко, което притежават.

23 И людете казаха на воините на Гедеон, че са убили царя и че свещениците му са избягали от тях по-навътре в пустошта.

24 И стана така, че след като бяха свършили церемонията, те се върнаха в земята Нефи, ликувайки, че жените им и децата им не са убити; и те казаха на Гедеон какво са направили с царя.

25 И стана така, че царят на ламанитите им даде “клетва, че народът му няма да ги убива.

26 А също и Лимхий, бидейки син на царя, на когото беше предадено царството “от народа, даде клетва на царя на ламанитите, че неговият народ ще му плаща данък, тъкмо една половина от всичко, което притежава.

27 И стана така, че Лимхий започна да установява царството и да установява мир сред своя народ.

28 И царят на ламанитите постави стражи навсякъде из земята, за да може да задържи народа на Лимхий в земята, та да не могат да се оттеглят в пустошта; и той издържаше стражите си чрез данъка, който получаваше от нефитите.

29 И сега, цар Лимхий имаше непрестанен мир в царството си в продължение на две години, през които ламанитите не ги смуцаваха, нито пък се опитваха да ги унищожат.

ГЛАВА 20

Някои ламанитски дъщери са отвлечени от свещениците на Ной. Ламанитите водят война с Лимхий и неговия народ. Ламанитското войнство е отблъснато и усмирено. Около 145–123 г. пр. Хр.

СЕГА, имаше местност в Семлон, където дъщерите на ламанитите се събираха, за да пеят, да танцуват и да се веселят.

2 И стана така, че един ден малък брой от тях се събра да пеят и танцуват.

3 И сега, свещениците на цар Ной, като се срамуваха да се върнат в град Нефи, да, и страхувайки се също, че людете ще ги убият, ето защо, те не смееха да се върнат при жените си и децата си.

4 И като останаха в пустошта и намериха дъщерите на ламанитите, скриха се и започнаха да ги дебнат.

5 И когато няколко от тях се събраха да танцуват, те излязоха от скришните си места, хванаха ги и ги закараха в пустошта; да, двадесет и четири

от дъщерите на ламанитите те закараха в пустошта.

6 И стана така, че когато ламанитите откриха, че дъщерите им липсват, те се разгневиха на народа на Лимхий, защото помислиха, че народът на Лимхий е направил това.

7 Ето защо, те изпратиха войските си, да, даже самият цар предвождаше хората си; и те възлязоха в земята Нефи, за да унишожат народа на Лимхий.

8 И сега, Лимхий ги беше забелязал от високата кула, дори всичките им приготовления за война беше забелязал той; затова той събра народа си и приготви засада в полетата и горите.

9 И стана така, че когато ламанитите дойдоха, народът на Лимхий започна да се навърля върху тях от засада и да ги избиват.

10 И стана така, че битката стана извънредно жестока, защото те се биеха като лъвово за плячката си.

11 И стана така, че народът на Лимхий започна да отблъсква ламанитите, въпреки че не бяха и наполовина толкова многобройни, колкото ламанитите. Но те се "биеха за живота си, за жените си и за децата си; ето защо, те се напругаха докрай и се биеха като хали.

12 И стана така, че те намериха царя на ламанитите

сред убитите им; все пак той не беше още мъртъв, въпреки че беше ранен и изоставен на земята, тъй бързо беше бягството на хората му.

13 И те го прибраха и превързаха раните му, заведоха го пред Лимхий и казаха: Ето, това е царят на ламанитите; бидейки ранен, той е паднал сред мъртвите им и те са го изоставили; и ето, ние го доведохме пред тебе; и нека сега го убием.

14 Но Лимхий им каза: Няма да го убивате, но го доведете тука, за да го видя. И те го доведоха. И Лимхий му каза: Каква причина имате да възлезете да воювате срещу народа ми? Ето, народът ми не е нарушил "клетвата, която ви сторих, тогава защо трябваше вие да нарушите клетвата, която сторихте пред моя народ?

15 И сега, царят каза: Аз наруших клетвата, защото твоите хора отвлякоха дъщерите на моя народ; ето защо, в гнева си аз накарах моя народ да възлезе да воюва срещу народа ти.

16 И сега, Лимхий не беше чул нищо относно това, ето защо, той каза: Ще потърся сред хората ми и който и да е направил това нещо, ще погине. Ето защо, той нареди да се направи разследване сред народа му.

17 Сега, след като "Геденон беше разбрал това и като

царски военачалник, той отиде и каза на царя: Аз те моля, въздръж се и не търси сред тези люде, и не ги обвинявай за това.

18 Защото не помниш ли свещениците на баща ти, които този народ търсеше да унищожи? И не са ли те в пустошта? И не са ли те тези, които са откраднали дъщерите на ламанитите?

19 И сега, ето, кажи на царя за тези неща, та той да може да каже на народа си и те да се усмирят към нас, защото ето, те вече се готвят да дойдат върху ни отново; и ето, ние сме малко на брой.

20 И ето, те идват с многобройните си войнства; и ако царят не ги усмири към нас, ние ще погинем.

21 Защото не са ли “изпълнени словата на Авинадий, които той пророкуваше срещу нас, и всичко това, защото не искахме да се вслушаме в словата Господни и да се отвърнем от беззаконията си?

22 И сега, нека усмирим царя и изпълним клетвата, която сме му дали; защото по-добре е да бъдем в робство, отколкото да загубим живота си; ето защо, нека сложим край на проливането на толкова много кръв.

23 И сега, Лимхий разказа на царя всичко относно баща си и “свещениците, които бяха избягали в пустошта и

отдаде на тях отвличането на дъщерите им в пустошта.

24 И стана така, че царят се усмири към народа на Лимхий и им каза: Нека да излезем да посрещнем народа ми без оръжие; и аз ти се кълна, че народът ми не ще изтреби твоя.

25 И стана така, че те последваха царя и излязоха без оръжия да посрещнат ламанитите. И стана така, че те срещнаха ламанитите; и царят на ламанитите се поклони пред тях и заговори в полза на народа на Лимхий.

26 И когато ламанитите видяха народа на Лимхий, че са без оръжия, “смилиха се над тях и се усмириха спрямо тях, и се върнаха в мир в собствената си земя заедно с царя си.

ГЛАВА 21

Народът на Лимхий е сразен и разгромен от ламанитите. Народът на Лимхий посреща Амон и е обърнат. Те разказват на Амон за двадесет и четирите яредитски плочи. Около 122–121 г. пр. Хр.

И стана така, че Лимхий и народът му се върнаха в град Нефи и започнаха отново да живеят в мир в земята.

2 И стана така, че след много дни ламанитите отново започнаха да бъдат подтиквани към гняв срещу нефитите и

започнаха да навлизат в пределите на земята наоколо.

3 Сега, те не се осмеляваха да ги избиват поради клетвата, която техният цар даде на Лимхий; само искаха да ги удрят по ^абузите и да упражняват власт над тях; и започнаха да товарят гърбовете им с тежко ^ббреме и ги подкарваха като да бяха неми осли.

4 Да, всичко това стана, за може да се изпълни словото Господне.

5 И сега, страданията на нефитите бяха големи и те нямаха начин да се избавят от ръцете им, защото ламанитите ги бяха обкръжили от всички страни.

6 И стана така, че хората започнаха да роптаят срещу царя поради страданията си; и те започнаха да желаят да отидат срещу тях да се сражават. И те додяваха много на царя с оплакванията си; ето защо, той им даде да сторят според желанието им.

7 И те се събраха отново заедно, и сложиха доспехите си, и тръгнаха срещу ламанитите, за да ги изгонят от земята си.

8 И стана така, че ламанитите ги победиха и ги отблъснаха, и избиха мнозина от тях.

9 И сега, имаше много ^апечал и ридания сред народа на Лимхий, вдовицата оплакваше съпруга си, синът и дъщерята оплакваха баща си, братята — братята си.

10 Сега, имаше много вдовици в страната и те ридаеха силно ден след ден, защото ги беше споходил голям страх от ламанитите.

11 И стана така, че непрестанните им плачове подтикнаха към гняв останалата част от народа на Лимхий срещу ламанитите; и те отидоха отново да се сражават, но бяха отблъснати отново, като понесоха много загуби.

12 Да, и те отидоха дори за трети път, и пострадаха по същия начин; и онези, които не бяха избити, се върнаха отново в град Нефи.

13 И те се смириха чак до земята, подчинявайки се на ярема на робството, приемаха ударите и се оставяха да бъдат гонени насам-натам и обременявани по угодата на враговете им.

14 И те се ^асмириха чак до дълбините на смирението; и те призоваваха усърдно Бога; да, дори по цял ден се молеха на Бога си, за да ги избави Той от техните страдания.

15 И сега, Господ беше ^абавен да чуе призива им поради техните беззакония; при все това Господ ги чу и започна да смекчава сърцата на ламанитите, тъй че те започнаха да облекчават тегобите им; все пак Господ не намери за уместно да ги избави от робство.

16 И стана така, че те

21 ^{3а} Мосия 12:2.
^б Мосия 12:5.
^{9а} Мосия 12:4.

14^а Мосия 29:20.
р. п. Смирен,
смирение.

15^а Притчи 15:29;
Мосия 11:23–25;
У. и З. 101:7–9.

започнаха постепенно да преуспяват в страната и започнаха да отглеждат зърно в по-голямо изобилие, и стада, и черди, тъй че не страдаха повече от глад.

17 Сега, имаше голям брой жени, повече отколкото мъже, ето защо, цар Лимхий нареди всеки мъж да ^аотделя за издръжка на ^бвдовиците и децата им, та да не погинат те от глад; и това те направиха заради големия брой жертви, които бяха дали.

18 Сега, народът на Лимхий се държеше сплотен в едно, доколкото им беше възможно, и пазеха зърното си и стадата си.

19 И самият цар не рискуваше да излиза извън градските стени, без да вземе стражите си, страхувайки се, че може някак си да попадне в ръцете на ламанитите.

20 И той накара людете си да наблюдават земята наоколо, за да могат някак си да хванат онези свещеници, които избягаха в пустошта, които бяха откраднали ^адъщерите на ламанитите и бяха предизвикали да ги сполети такова голямо унищожение.

21 Защото те желаеха да ги хванат, та да могат да ги накажат; защото те бяха дошли през нощта в земята Нефи и бяха отнесли зърното им и много от скъпоценностите

им; ето защо, те поставиха засада за тях.

22 И стана така, че не съществуваха повече смутове между ламанитите и народа на Лимхий чак до времето, когато ^аАмон и братята му дойдоха в страната.

23 И царят, който беше излязъл извън градските порти заедно със стражата си, откри Амон и братята му; и като предполагаше, че те са свещениците на Ной, той накара да бъдат хванати, вързани и хвърлени в ^атъмница. И ако те наистина бяха свещениците на Ной, той щеше да накара да бъдат предадени на смърт.

24 Но когато узна, че те не са свещениците, а са братята му и че те бяха дошли от земята Зарахемла, той се изпълни с извънредно голяма радост.

25 Сега, цар Лимхий беше изпратил ^амалък брой люде да ^бпотърсят земята Зарахемла преди пристигането на Амон; но те не можаха да я намерят, а се загубиха в пустошта.

26 При все това те намериха земя, която е била населена; да, земя, покрита с изсушени ^акости; да, земя, която е била населена, но е била унищожена; и те, като предположили, че това е земята Зарехемла, се върнаха в земята Нефи и пристигнаха в пределите на

17а Мосия 4:16, 26.

б р. п. Вдовица.

20а Мосия 20:5.

22а Мосия 7:6–13.

23а Ел. 5:21.

25а Мосия 8:7.

б Мосия 7:14.

26а Мосия 8:8.

земята не много дни преди пристигането на Амон.

27 И донесоха със себе си летопис, тъкмо летописа на народа, чиито кости бяха намерили; и той беше издълбан върху метални плочи.

28 И сега, Лимхий отново се изпълни с радост, като научи от устата на Амон, че цар Мосия има “дарба от Бога, чрез която може да тълкува такива издълбавания; да, и Амон също се радваше.

29 Все пак Амон и братята му бяха изпълнени със скръб затова, че толкова много от братята им са били избити;

30 а също и затова, че цар Ной и свещениците му бяха накарали людете да извършат толкова много грехове и беззакония против Бога; и те също оплакваха “смъртта на Авинадий; както и ^бзаминаването на Алма и на тези, които тръгнаха с него, които бяха образували църква Божия чрез силата и властта Божии и чрез вярата в словата, изречени от Авинадий.

31 Да, те оплакваха тяхното заминаване, защото не знаеха накъде бяха побягнали. И те искаха да се присъединят към тях с радост, защото те самите бяха встъпили в завет с Бога да Му служат и да спазват заповедите Му.

32 И сега, от идването на Амон цар Лимхий и мнозина от народа му също бяха встъпили в завет с Бога да Му

служат и да спазват заповедите Му.

33 И стана така, че цар Лимхий и мнозина от народа му пожелаха да бъдат кръстени; но нямаше никой в страната, който да има “власт от Бога. И Амон отказа да направи това, считайки себе си за недостоен слуга.

34 Ето защо, по това време те не образуваха църква, като чакаха Духа Господен. Сега те желаеха да станат тъкмо като Алма и братята му, които бяха избягали в пустошта.

35 Те желаеха да бъдат кръстени, като доказателство и свидетелство, че искат да служат на Бога с цялото си сърце; при все това, отложиха това за по-късно; и разказ за тяхното кръщение ще бъде “даден по-късно.

36 И сега, целият стремеж на Амон и на народа му, и на цар Лимхий, и на народа му беше да се избавят от ръцете на ламанитите и от робството.

ГЛАВА 22

Изработени са планове да се избяга от ламанитско робство. Ламанитите са напитки. Хората избягват, завръщат се в Зарахемла и стават поданици на цар Мосия. Около 121–120 г. пр. Хр.

И сега стана така, че Амон и цар Лимхий започнаха да се съветват с людете как да се избавят от робството; и те

28а Омний 1:20–22;
Мосия 28:11–16.

30а Мосия 17:12–20.
б Мосия 18:34–35.

33а р. п. Власт.
35а Мосия 25:17–18.

дори накараха всички люде да се съберат заедно; и те направиха така, за да имат гласа на народа относно това.

2 И стана така, че те не успяха да намерят друг начин да се избавят от робството, освен да вземат жените и децата си, и стадата си, и шатрите си и да се оттеглят в пустошта; защото ламанитите бяха толкова многобройни, че беше невъзможно на народа на Лимхий да им се противопостави, за да се избави от робство с меч.

3 Сега стана така, че Гедеон излезе напред, застана пред царя и му каза: Сега, о, царю, досега си се вслушвал много пъти в словата ми, докато се биехме с братята ни, ламанитите.

4 И сега, о, царю, ако не си ме смятал за недоходен слуга, или ако досега си се вслушвал в моите слова и те са ти били в служба, тъкмо тъй искам да послушаш словата ми днес и аз ще бъда твой слуга, и ще избавя този народ от робство.

5 И царят му позволи да говори. И Гедеон му каза:

6 Погледни задния проход през задната стена, в задната част на града. Ламанитите или стражите на ламанитите нощем са пияни; ето защо, нека изпратим известие сред целия този народ да съберат стадата си и чердите си, за да ги подкарат през нощта в пустошта.

7 И аз, следвайки заповедта

ти, ще отида да платя последния данък от вино на ламанитите и те ще се опият; и ние ще преминем през тайния проход вляво на стана им, додето те са пияни и спят.

8 Тъй ние ще отидем в пустошта с жените си и децата си, със стадата си и добитъка си, и ще заобиколим земята Силом.

9 И стана така, че царят се вслуша в словата на Гедеон.

10 И цар Лимхий накара народа си да събере наедно стадата си; и изпрати данъка от вино на ламанитите; и им прати повече вино като подарък; и те пиха много от виното, което цар Лимхий им изпрати.

11 И стана така, че народът на цар Лимхий тръгна през нощта в пустошта със стадата си, и добитъка си; и те заобиколиха земята Силом в пустошта и завиха пътя си към земята Зарахемла, и бяха водени от Амон и братята му.

12 И те бяха взели със себе си всичкото си злато и сребро, и скъпоценностите си, които можеха да носят със себе си, а също и запаси и продължиха пътуването си в пустошта.

13 И след много дни в пустошта те пристигнаха в земята Зарахемла и се присъединиха към Мосиевия народ, и станаха негови поданици.

14 И стана така, че Мосия ги прие с радост; той прие също и ^алетописите им и ^блетопи-

сите, които бяха намерени от народа на Лимхий.

15 И сега стана така, че след като ламанитите бяха забелязали, че народът на Лимхий беше напуснал страната през нощта, те изпратиха войска да ги преследва в пустошта.

16 И след като ги бяха преследвали два дена, те не можаха повече да последват следите им и се загубиха в пустошта.

Разказ за Алма и народа Господен, който бе изпъден в пустошта от людете на цар Ной.

Обхваща глави 23 и 24.

ГЛАВА 23

Алма отказва да бъде цар. Той служи като висш свещеник. Господ наказва народа Си и ламанитите завладяват земята Елам. Амулон, водачът на нечестивите свещеници на цар Ной, управлява като васал на ламанитския самодържец. Около 145–121 г. пр. Хр.

СЕГА, Алма, бидейки предупреден от Господа, че войските на цар Ной ще ги връхлетят и като съобщили това на народа си, те събраха наедно стадата си, взеха зърното си и се оттеглиха в пустошта пред войските на цар Ной.

2 И Господ ги усили, та людете на цар Ной не можаха да ги настигнат и унищожат.

3 И те избягаха на осем дни път в пустошта.

4 И стигнаха до една земя, да, даже една прекрасна и приятна земя, земя с чиста вода.

5 И те разпънаха шатрите си и започнаха да обработват земята, и започнаха да градят сгради; да, те бяха трудолюбиви и работеха извънредно много.

6 И народът пожела Алма да им бъде цар, защото той беше обичан от своя народ.

7 Но той им каза: Ето, не е нужно да имаме цар, защото тъй казва Господ: "Не считай една плът повече от друга, или един човек да не се мисли за по-горен от другия; затова ви казвам, че не е нужно да имате цар.

8 При все това, ако беше възможно да имате за царе винаги праведни люде, тогава би било добре да имате цар.

9 Но спомнете си "беззаконието на цар Ной и свещениците му; и аз самият ^бпопаднах в примка, и извърших много неща, които бяха мерзки в очите Господни, които ми причиниха тежко покаяние.

10 При все това, след много "горест Господ чу призивите ми и отговори на молитвите ми, и ме направи оръдие в ръцете Си за довеждането на ^бтолкова много от вас до познание за Неговата истина.

11 При все това аз не се

23 ^{7а} Мосия 27:3–5.
^{9а} Притчи 16:12;

Мосия 11:1–15.
^б Мосия 17:1–4.

10а У. и З. 58:4.
^б Мосия 18:35.

възхвалявам за това, защото съм недостоеен да се самовъзхвалявам.

12 И сега, аз ви казвам, че вие сте били угнетявани от цар Ной и сте били в робство на него и от свещениците му, и чрез тях бяхте доведени в беззаконие; ето защо, вие бяхте вързани с ^бвръзките на беззаконието.

13 И сега, след като сте избавени от тези връзки чрез силата Божия, да, дори от ръцете на цар Ной и людето му, също и от връзките на беззаконието, тъкмо тъй аз искам да ^бстоите здраво в тази ^бсвобода, с която сте били направени свободни, и да не поверявате на ^бникой човек да бъде цар над вас.

14 И също така не поверявайте никому да ви бъде ^бучител или проповедник, освен ако той не е Божий човек, не ходи в Неговите пътища и не спазва заповедите Му.

15 Тъй Алма поучаваше народа си, че всеки човек трябва да ^бобича ближния си както себе си, че не трябва да има ^браздори помежду им.

16 И сега, Алма им беше ^бвисш свещеник и основател на църквата им.

17 И стана така, че никой не получаваеше ^бвласт да проповядва или да поучава, освен чрез него от Бога. Ето защо,

той посвети всичките им свещеници и всичките им учители, и никой не беше посвещаван, ако не беше праведен човек.

18 Ето защо, те бяха над людето си и ги ^бподхранваха с неща, принадлежащи на праведността.

19 И стана така, че те започнаха да преуспяват извънредно в земята, и нарекоха земята Елам.

20 И стана така, че те се умножиха и преуспяха извънредно в земята Елам; и те построиха град и го нарекоха град Елам.

21 При все това Господ намери за уместно да ^бнакаже Своя народ; да, Той изпита тяхната вяра и ^бтърпението им.

22 При все това всеки, който се ^буповава на Него, същият ще бъде ^бвдигнат в последния ден. Да, и тъй стана с този народ.

23 Защото ето, аз ще ви покажа, че той бе доведен в робство и че никой не можеше да го избави освен Господ, техния Бог, да, тъкмо Богът на Авраам и Исаак, и на Яков.

24 И стана така, че Той ги избави и им показа могъщата Си сила и голямо беше ликуването им.

25 Защото ето, стана така, че докато бяха в земята Елам,

12а 2 Не. 28:19–22.

13а Гал. 5:1.

^б р. п. Свобода.

^в Мосия 29:13.

14а Мосия 18:18–22.

15а р. п. Любов.

^б 3 Не. 11:28–29.

16а Мосия 26:7.

17а р. п. Власт;

Свещеничество.

18а 1 Тим. 4:6.

21а Ел. 12:3;

У. и З. 98:21.

р. п. Наказвам,
наказване.

^б р. п. Търпение.

22а р. п. Упование.

^б 1 Не. 13:37.

да, в град Елам, докато обработваха земята наоколо, ето, една войска на ламанитите влезе в пределите на земята.

26 Сега стана така, че братята на Алма избягаха от полята си и се събраха наедно в град Елам; и бяха много уплашени поради появата на ламанитите.

27 Но Алма излезе и застана сред тях и ги увещаваше, че не трябва да се плашат, но че трябва да си спомнят Господа, техния Бог и Той ще ги избави.

28 Ето защо, те успокоиха страховете си и започнаха да призовават Господа да смекчи сърцата на ламанитите, та да ги пощадят, както и жените им и децата им.

29 И стана така, че Господ смекчи сърцата на ламанитите. И Алма и братята му излязоха и се предадоха в техни ръце; и ламанитите завладяха земята Елам.

30 Сега, войските на ламанитите, които преследвали народа на цар Лимхий, се загубили в пустошта за много дни.

31 И ето, те намерили свещениците на цар Ной в една местност, която те нарекли Амулон; и те били започнали да населяват земята Амулон и били започнали да обработват земята.

32 Сега името на водача на онези свещеници беше Амулон.

33 И стана така, че Амулон отпрати молба към ламанитите; и той също изпрати техните съпруги, които бяха “дъщерите на ламанитите, да умоляват братята си да не погубват съпрузите им.

34 И ламанитите се “смилиха над Амулон и братята му и не ги погубиха заради съпругите им.

35 И Амулон и братята му се присъединиха към ламанитите и тръгнаха на път в пустошта да търсят земята Нефи, когато откриха земята Елам, която беше притежавана от Алма и братята му.

36 И стана така, че ламанитите обещаха на Алма и на братята му, че ако те им покажат пътя, който води към земята Нефи, те ще им подарят живота и свободата.

37 Но след като Алма им показа пътя, който водеше към земята Нефи, ламанитите не устояха на обещанието си; и поставиха “стражи из земята Елам, за да пазят Алма и братята му.

38 И останалата им част отиде в земята Нефи; и част от тях се върна в земята Елам, и доведоха също и жените и децата на стражите, които бяха оставени в земята.

39 И царят на ламанитите даде на Амулон да стане цар и управител на народа си, който се намираше в земята Елам; при все това той нямаше власт да върши нищо

против волята на царя на ламанитите.

ГЛАВА 24

Амулон преследва Алма и народа му. Те трябва да бъдат предадени на смърт, ако се молят. Господ прави тегобите им да изглеждат леки. Той ги избавя от робство и те се завръщат в Зарахемла. Около 145–120 г. пр. Хр.

И стана така, че Амулон намери благоволение в очите на царя на ламанитите; ето защо, царят на ламанитите удостои него и братята му да бъдат назначени за учители на народа му, да, дори на народа, който беше в земята Семлон, и в земята Силом, и в земята Амулон.

2 Защото ламанитите завладяха всички тези земи; затова царят на ламанитите беше назначил царе на всички тези земи.

3 И сега, името на царя на ламанитите беше Ламан, наречен на името на баща си; и ето защо, той се наричаше цар Ламан. И той беше цар на многоброен народ.

4 И той назначи учители от братята на Амулон във всяка земя, притежавана от народа му; и така езикът на Нефи започна да се преподава на всички народи на ламанитите.

5 И те бяха народи, приятелски настроени едни към

други; при все това, те не познаваха Бога; нито пък братята на Амулон ги учеха нещо за Господа, техния Бог, или за закона на Моисей; нито пък ги учеха на словата на Авинадий.

6 Но те ги учеха, че трябва да водят летописа си и да могат да си пишат един на друг.

7 И тъй ламанитите започнаха да увеличават богатството си и започнаха да търгуват помежду си, и да стават велики; и започнаха да бъдат хитър и мъдър народ според мъдростта на света, да, един много хитър народ, наслаждаващ се на всякакъв вид нечестие и грабеж, стига да не беше между собствените им братя.

8 И сега стана така, че Амулон започна да упражнява “власт върху Алма и братята му и започна да го преследва, и накара децата си да преследват техните деца.

9 Защото Амулон познаваше Алма, че тъкмо той е бил “един от царските свещеници и че тъкмо той повярва на словата на Авинадий, и че беше изгонен от царя, и следователно му беше ядосан; защото той самият беше поданик на цар Ламан, и въпреки това упражняваше власт над тях и ги товареха със ⁶задачи и поставяше надзиратели над тях.

10 И стана така, че страданията им бяха толкова големи,

че те започнаха да призовават силно Бога.

11 И Амулон им заповяда да спрат призивите си; и постави стражи при тях да ги наблюдават, та всеки, който бъдеше намерен да призовава Бога, трябаше да бъде предаден на смърт.

12 И Алма и народът му спряха да издигат гласовете си към Господа, техния Бог, но ^аизливаха сърцата си пред Него; и Той знаеше помислите на сърцата им.

13 И стана така, че гласът Господен дойде до тях сред страданията им, казвайки: Вдигнете главите си и се успокойте, защото знам завета, който сте склучили с Мене, и аз ще склуча завет с Моя народ и ще ги избавя от робство.

14 И аз ще облекча тегобите, поставени на раменете ви, та даже вие да не можете да ги чувствате на гърбовете си, дори докато сте в робство; и това аз ще направя, за да можете да ми бъдете ^асвидетели отсега насетне и за да знаете със сигурност, че аз, Господ Бог, посещавам Моя народ в ^бстраданията му.

15 И сега стана така, че тегобите, които бяха наложени върху Алма и братята му, станаха леки; да, Господ ги ^аусили, за да могат да понесат ^бтегобите си с лекота, и

те се подчиняваха с желание и ^атърпеливо на волята Господна.

16 И стана така, че вярата и търпението им бяха толкова велики, че гласът Господен дойде отново до тях, казвайки: Успокойте се, защото утре сутринта ще ви избавя от робство.

17 И Той каза на Алма: Ти ще предвождаш този народ и аз ще вървя с тебе, и ще избавя този народ от ^аробство.

18 Сега стана така, че Алма и народът му събраха стадата си през нощта, както и от зърното си; да, даже цялата нощ прекараха те в събиране на стадата си наедно.

19 И на сутринта Господ стори ^адълбок сън да падне върху ламанитите, да, и всичките им надзиратели бяха в дълбок сън.

20 И Алма и народът му потеглиха към пустошта и след като бяха пътували цял ден, те разпънаха шатрите си в една долина и нарекоха долината Алма, защото той ги водеше по пътя им през пустошта.

21 Да, и в долината Алма те изляха своите ^аблагодарности към Бога, защото Той беше милостив към тях и беше облекчил тегобите им, и беше ги избавил от робство; защото те бяха в робство, и никой

12а р. п. Молитва.
14а р. п. Свидетел.
б р. п. Бедствие.
15а Мат. 11:28–30.

б Алма 31:38; 33:23.
в У. и З. 54:10.
р. п. Търпение.
17а р. п. Плен.

19а 1 Цар. 26:12.
21а р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

не можеше да ги избави, освен Господът, техният Бог.

22 И те въздадоха благодарности на Бога, да, всичките им мъже и всичките им жени, и всичките им деца, които можеха да говорят, издигнаха гласовете си във възхвала на техния Бог.

23 И сега, Господ каза на Алма: Побързай и изведи този народ извън тази земя, понеже ламанитите са се събудили и те преследват; ето защо, излез от тази земя и аз ще спра ламанитите в тази долина, та да не преследват понататък този народ.

24 И стана така, че те напуснаха долината и предприеха пътуването си в пустошта.

25 И след като бяха вървели дванадесет дена в пустошта, те пристигнаха в земята Зарахемла; и цар Мосия ги прие също с радост.

ГЛАВА 25

Потомците на Мулик в Зарахемла стават нефити. Те научават за народа на Алма и на Заниф. Алма кръщава Лимхий и целия му народ. Мосия угълномощава Алма да организира Църквата Божия. Около 120 г. пр. Хр.

И сега, цар Мосия накара целия народ да се събере наедно.

2 Сега, нямаше толкова много от чедата на Нефи, нито

пък толкова много от онези, които бяха потомци на Нефи, колкото имаше от "народа на Зарахемла, който беше потомък на ⁶Мулик, и онези, които дойдоха с него в пустошта.

3 И нямаше толкова от народа на Нефи и от народа на Зарахемла, колкото имаше от ламанитите; да, те не бяха и наполовина толкова многобройни.

4 И сега, целият народ на Нефи беше събран наедно, както и целият народ на Зарахемла, и те бяха събрани наедно в две групи.

5 И стана така, че Мосия прочете и накара да бъдат прочетени летописите на Заниф на народа му; да, той прочете летописите на народа на Заниф от времето, когато са напуснали земята Зарахемла до завръщането им обратно.

6 И той прочете също разказа на Алма и братята му и всичките им страдания от времето, когато са напуснали земята Зарахемла, до времето, когато се завръщат обратно.

7 И сега, когато Мосия сложи край на четенето на летописите, людетe му, които бяха останали в земята, бяха поражени от изумление и учудване.

8 Защото те не знаеха какво да мислят; и когато видяха онези, които бяха избавени "от робство, те бяха изпълнени с извънредно голяма радост.

9 И още, когато си мислеха за убитите от ламанитите техни братя, те се изпълваха със скръб и даже ронеха много сълзи от скръб.

10 И още, мислейки за пряката Божия добрина и силата Му при избавлението на Алма и братята му от ръцете на ламанитите и от робството, те издигнаха гласовете си и въздадоха благодарности на Бога.

11 И още, когато мислеха за ламанитите, които бяха техни братя, за грешното им и нечестиво състояние, те се изпълваха с ^бболка и мъка за благосъстоянието на ^бдушите им.

12 И стана така, че онези, които бяха чеда на Амулон и братята му, които бяха взели за жени дъщерите на ламанитите, бяха недоволни от поведението на бащите си и не пожелаха да бъдат наричани повече по имената на бащите си, ето защо, те взеха върху си името на Нефи, за да могат да се нарекат чеда на Нефи и бъдат причислени към онези, които бяха наречени нефити.

13 И сега, всички люде от Зарахемла бяха ^апричислени към нефитите и това, защото царството не беше предавано на никой друг, освен на онези, които бяха потомци на Нефи.

14 И сега стана така, че

когато Мосия беше свършил да говори и чете на народа си, той пожела Алма също да говори на народа.

15 И Алма им говорѝ, както бяха събрани заедно в големи групи, и той отиваше от една група в друга, проповядвайки на людете покаяние и вяра в Господа.

16 И той увещавахе народа на Лимхий и братята му, и всички онези, които бяха избавени от робство, че трябва да помнят, че Господ беше Този, Който ги е избавил.

17 И стана така, че след като Алма беше поучил людете на много неща и беше свършил да им говори, цар Лимхий пожела да бъде кръстен; и всички негови люде пожелаха също да бъдат кръстени.

18 Ето защо, Алма влезе във водата и ги ^акръсти; да, той ги кръсти по начина, по който кръсти братята си във ^бводите на Мормон; да, и всички онези, които кръщаваше, принадлежаха към църквата Божия; и това поради вярата им в словата на Алма.

19 И стана така, че цар Мосия удостои Алма да установява църкви по цялата земя Зарахемла; и му даде ^авласт да поставя свещеници и учители за всяка църква.

20 Сега, това бе направено, защото имаше толкова много люде, че беше невъзможно всички да бъдат напътствани

11а Мосия 28:3–4;

Алма 13:27.

^б р. п. Стойност на

душите.

13а Омний 1:19.

18а Мосия 21:35.

^б Мосия 18:8–17.

19а р. п. Свещеничество.

от един учител; нито пък беше възможно всички да чуят словото Божие на едно събрание.

21 Ето защо, те се събираха заедно в различни групи, наречени църкви; като всяка църква си имаше свещеници и учители и всеки свещеник проповядваше словото според както му беше предадено чрез устата на Алма.

22 И тъй, при все че имаше много църкви, те всички бяха една “църква, да, тъкмо църквата Божия; защото нищо друго не се проповядваше във всички църкви, освен покаяние и вяра в Бога.

23 И сега, имаше седем църкви в земята Зарахемла. И стана така, че всички, които пожелаеха да вземат върху си “името на Христа или на Бога, се присъединяваха към църквите Божии.

24 И те се наричаха “Божий народ. И Господ изля Духа Си над тях и те бяха благословени, и преуспяваха в земята.

ГЛАВА 26

Много членове на Църквата са въвлечени в грях от невярващите. На Алма е обещан вечен живот. Онези, които се покаят и се кръстят, получават опрощение. Църковните членове в грях, които се покаят и се изповядат пред Алма и пред Господа, ще

бъдат опростени; иначе те не ще бъдат причислявани към народа на Църквата. Около 120–100 г. пр. Хр.

Сега стана така, че имаше много люде от подрастващото поколение, които не можеха да разберат словата на цар Вениамин, бидейки малки деца по времето, когато той говорй на своя народ, и те не вярваха в преданието на бащите си.

2 Те не вярваха в казаното относно възкресението на мъртвите, нито пък вярваха в пришествието на Христа.

3 И сега, поради тяхното неверие те не можеха да “разберат словото Божие; и сърцата им бяха закоравели.

4 И те не искаха да бъдат кръстени; нито пък искаха да се присъединят към църквата. И те бяха отделен народ по отношение на вярата си, и останаха такъв завинаги, тъкмо в тяхното “плътско и грешно състояние; защото не искаха да призоват Господа, техния Бог.

5 И сега, през царуването на Мосия те не бяха и наполовина толкова многобройни, колкото Божия народ; но поради “разногласията между братята, техният брой се увеличи.

6 Защото стана така, че те измамиха мнозина в църквата с ласкателните си слова и

22а Мосия 18:17.
23а р. п. Исус Христос
— Да вземем върху нас името на Исус

Христос.
24а р. п. Завет.
26 3а р. п. Разбиране.
4а р. п. Естествен

човек.
5а р. п. Вероотстъпничество; Раздор.

ги накараха да извършат много грехове; ето защо, стана нужно онези, които извършваха грях и бяха в църквата, да бъдат “увещавани от църквата.

7 И стана така, че те бяха доведени пред свещениците и предадени на свещениците от учителите; а свещениците ги доведоха пред Алма, който беше “висшият свещеник.

8 Сега, цар Мосия беше дал на Алма власт над църквата.

9 И стана така, че Алма не знаеше за тях; но имаше много свидетели против тях; да, людете ставаха и свидетелстваха за беззаконията им изчерпателно.

10 Сега, такова нещо не беше се случвало преди в църквата; ето защо, Алма беше духовно смутен и накара да ги заведат пред царя.

11 И той каза на царя: Ето, тука има мнозина, които ние доведохме пред теб и които са обвинени от братята им; да, те бяха хванати в разни беззакония. И те не се покайват за беззаконията си, ето защо, ние ги доведохме пред тебе, за да ги съдиш според престъпленията им.

12 Но цар Мосия отговори на Алма: Ето, няма аз да ги съдя; затова ги “предавам в твои ръце, за да бъдат съдени.

13 И сега, духът на Алма

отново беше смутен; и той отиде и попита Господа какво да прави относно това, защото се страхуваше да не извърши нещо несправедно в Божиите очи.

14 И стана така, че след като изля цялата си душа на Бога, гласът Господен дойде към него, казвайки:

15 Благословен си ти, Алма, и благословени са онези, които бяха кръстени във “водите на Мормон. Благословен си ти, поради извънредната ти вяра единствено в словата на моя слуга Авинадий.

16 И благословени са те, поради извънредната им вяра единствено в словата, които ти си им казал.

17 И благословен си ти, защото установи “църква сред този народ; и те ще бъдат утвърдени и ще бъдат Мой народ.

18 Да, благословен е този народ, който иска да носи “името Ми; понеже по Мое име те ще се наричат; и те са Мои.

19 И защото се допита до Мене относно прегрешителя, благословен си ти.

20 Ти си Мой слуга; и Аз сключвам завет с тебе, че ти ще имаш “вечен живот; и ти ще Ми служиш и ще тръгнеш в Моето име, и ще събиращ наедно овцете Ми.

6а Алма 5:57–58; 6:3.
р. п. Предупреждавам, предупреждение.

7а Мосия 29:42.

12а У. и З. 42:78–93.

15а Мосия 18:30.

б Мосия 17:2.

р. п. Вяра.

17а Мосия 25:19–24.

18а Мосия 1:11; 5:8.

р. п. Исус Христос

— Да вземем върху нас името на Исус Христос.

20а р. п. Избрани; Избирание; Вечен живот.

21 И този, който чуе гласа Ми, ще бъде Моя “овца; и него ще приемете в църквата, и него Аз ще приема също.

22 Защото ето, това е Моята църква и всеки, който е “кръстен, ще бъде кръстен в знак на покаяние. И този, когото приемете, ще вярва в Моето име; и Аз щедро ще му ^бпроста.

23 Защото Аз съм Този, Който “взема върху Си греховете на света; защото Аз съм Този, Който е ^бсътворил човека; и Аз съм Този, Който дава мястото от дясната Си страна на оногова, който вярва до края.

24 Защото ето, в Моето име са призовани те; и ако Ме “познават, те ще се явят и ще имат място от дясната Ми страна завинаги.

25 И ще стане така, че когато зазвучи “втората гръба, онези, които никога не са Ме ^бпознавали, ще се явят и ще застанат пред Мене.

26 И тогава те ще узнаят, че Аз съм Господ, техния Бог, и че Аз съм техния Изкупител; но те не ще бъдат изкупени.

27 И тогава Аз ще им изповядам, че никога не съм ги “познавал; и те ще се ^боттег-

лят във “вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели.

28 Ето защо, Аз ти казвам, че онзи, който не “чуе гласа Ми, същият не приемайте в Моята църква, защото него Аз не ще приема в последния ден.

29 Ето защо, Аз ти казвам: Иди; и всеки, който прегреша срещу Мене, ще го “съдиш ^бспоред греховете, които е извършил; и ако той “изповяда греховете си пред тебе и Мене, и се “разкае искрено в сърцето си, на него ще ^бпростиш и Аз също ще му простя.

30 Да, и “всеки път, когато Моят народ се ^бпокаява, Аз ще прощавам простъпките им против Мене.

31 И вие също ще си “прощавате един на друг простъпките; защото истина ви казвам, онзи, който не прощава простъпките на ближния си, когато той казва, че се покаява, същият за е поставил под осъждане.

32 Сега Аз ти казвам: Иди; и всеки, който не се покае за греховете си, същият няма да бъде причисляван към Моя

21а р. п. Добрият пастир.

22а 2 Не. 9:23.

р. п. Кръщение, кръщавам.

б р. п. Прощавам; Опрощаване на греховете.

23а р. п. Изкупител.

б р. п. Сътворявам, сътворение.

24а Иоана 17:3.

25а У. и З. 88:99, 109.

б У. и З. 76:81–86.

27а Мат. 7:21–23.

б Лука 13:27.

в У. и З. 76:43–44.

28а 2 Не. 9:31;

У. и З. 1:14.

29а р. п. Съдя,

правосъдие.

б р. п. Отговарям,

отговорен, отговорност.

в 3 Не. 1:25.

р. п. Изповядвам, изповед.

г р. п. Покаявам се, покаяние.

д р. п. Прощавам.

30а Мор. 6:8.

б Езек. 33:11, 15–16;

Деяния 3:19–20;

Мосия 29:19–20.

31а 3 Не. 13:14–15;

У. и З. 64:9–10.

народ; и това ще се съблюдава отсега нататък.

33 И стана така, че когато Алма чу тези слова, той ги записа, за да ги има и да съди хората на тази църква според Божиите заповеди.

34 И стана така, че Алма отиде и осъди онези, които бяха хванати в беззаконие съгласно словото Господне.

35 И тези, които се покаяха за греховете си и ги “изповядваха, тях той причисли към хората на църквата.

36 И онези, които не желяеха да изповядат греховете си и да се покаят за беззаконието си, същите не бяха причислени сред хората на църквата и имената им бяха “заличени.

37 И стана така, че Алма сложи ред във всички дела на църквата; и те започнаха да имат мир и да преусияват извънредно много в делата на църквата, като ходеха благо-разумно пред Бога, като при-емаха и кръщаваха мнозина.

38 И сега, всички тези неща Алма и неговите помощници, които ръководеха църквата, вършеха като ходеха с цялото си усърдие, проповядвайки Божието слово във всички неща, изстрадвайки всякакъв вид огорчения, като бяха преследвани от онези, които не принадлежаха към църквата Божия.

39 И те увещаваха братята си; и те също бяха “увещавани чрез словото Божие, всеки един според греховете си, или за греховете, които той бе извършил, като Бог му заповядваше да се “моли непрестанно и да въздава “благодарности във всички неща.

ГЛАВА 27

Мосия забранява преследванията и постановява равенство. Алма младши и четиримата сина на Мосия се опитват да унищожат църквата. Появява се ангел и им заповядва да прекратят злия си ход. Алма онемява. Цялото човечество трябва да бъде родено отново, за да се спаси. Алма и синовете на Мосия прогласяват благовестия. Около 100–92 г. пр. Хр.

И сега стана така, че преследванията, които бяха наложени на църквата от невярващите, станаха толкова големи, че хората на църквата започнаха да роптаят и да се оплакват за това на водачите си и на Алма. И Алма изложи делото пред техния цар Мосия. И Мосия се посъветва със свещениците си.

2 И стана така, че цар Мосия изпрати възвание из цялата страна, че никой невярващ не трябва да “преследва

35а р. п. Изповядвам, изповед.

36а Изход 32:33;
Алма 1:24.
р. п. Книга на

живота; Отгълване.
39а р. п. Предупреждавам, предупреждение.
б 2 Не. 32:8–9.

в р. п. Благодарен, благодарности, благодарствен.
27 2а р. п. Преследвам, преследване.

онези, които принадлежаха към църквата Божия.

3 И бе изпратена строга заповед до всички църкви, че не трябва да има никакви преследвания между тях, че трябва да има “равенство между всички човеци,

4 че те не трябва да позволяват никаква гордост или надменност да нарушават “мира им и че всеки човек трябва да ^бсчита ближния си като самия себе си и да работи със собствените си ръце за своята издръжка.

5 Да, и всички техни свещеници и учители трябваше да “работят със собствените си ръце за издръжката си, винаги, освен ако не бяха болни или в голяма нужда; и вършейки тези неща, те изобилстваха с ^бблагодат от Бога.

6 И отново в страната започна да има много мир; и люде- те започнаха да стават твърде многобройни, и започнаха да се разпространяват надлъж и на шир по лицето на земята, да, на север и на юг, на изток, и на запад, като строяха големи градове и села из всички краища на земята.

7 И Господ ги посети и ги направи да преуспяват, и те станаха голям и богат народ.

8 Сега, синовете на Мосия бяха зачислени сред невярващите; също и един от “сино-

вете на Алма беше причислен към тях, който беше наричан Алма по името на баща си Алма; при все това той стана много нечестив човек и ^бидолопоклонник. И той беше човек с богата реч и говореше много ласкателства на люде- те; ето защо, привлече много люде, да, които вършеха същите беззакония като него.

9 И той стана голяма спънка за преуспяването на църквата Божия, като “съблазняваше сърцата на людете, причинявайки много разногласия сред народа и предоставяйки възможност на Божия неприятел да упражнява властта си над тях.

10 И сега стана така, че докато обикаляше с цел да унищожи църквата Божия, защото той обикаляше тайно заедно със синовете на Мосия, опитвайки се да унищожи църквата и да отклони люде- те Господни, противно на Божиите заповеди и дори на тези на царя;

11 и както ви казах, докато те обикаляха, “бунтувайки се срещу Бога, ето, ^бяви им се “ангелът Господен; и той се спусна като че ли беше в облак; и той заговори с глас като гръмотевица, който накара земята, върху която стояха, да затрепери.

12 И толкова голямо бе

3а Мосия 23:7; 29:32.

4а р. п. Мир.

б р. п. Цения.

5а Мосия 18:24, 26.

б р. п. Благодат.

8а р. п. Алма, син на Алма.

б р. п. Идолопоклонничество.

9а 2 Цар. 15:1–6.

11а р. п. Бунт.

б Деяния 9:1–9;

Алма 8:15.

в р. п. Ангели.

учудването им, че те паднаха на земята и не разбраха словата, които той им изрече.

13 При все това той извика отново, казвайки: Алма, вдигни се и излез напред, ти защо преследваш църквата Божия? Защото Господ е казал: „Това е Моята църква и Аз ще я установя, и нищо не ще я повали освен прегрешението на Моя народ.

14 И ангелът рече още: Ето, Господ е чул „молитвите на народа Си, а също и молитвите на Своя слуга, Алма, който е твой баща, защото той се е молил за тебе с много вяра, за да можеш да бъдеш доведен до знанието за истината; затова с тази цел аз дойдох да те убедя в силата и властта на Бога, тъй че на ⁶молитвите на Неговите слуги да може да се отговори според вярата им.

15 И сега, ето, можеш ли ти да се противиш на силата Божия? Защото ето, гласът ми не разтресе ли земята? И също не ме ли виждаш ти пред себе си? И аз съм изпратен от Бога.

16 Сега аз ти казвам: Иди си и си спомни за пленничеството на бащите ти в земята Елам и в земята Нефи; спомни си и великите неща, които Той е направил за тях; защото те бяха в робство и Той ги „избави. И сега, аз ти казвам, Алма, тръгни си по пътя и не се опитвай повече да унищожаваш църквата, за да може

молитвите им да получат отговор, и това даже ако ти самият искаш да бъдеш отхвърлен.

17 И сега стана така, че това бяха последните слова, които ангелът рече на Алма, и си отиде.

18 И сега, Алма и онези, които бяха с него, паднаха отново на земята, защото голямо беше учудването им; защото със собствените си очи те бяха видели ангел Господен, и гласът му беше като гръмотевица, която разтърси земята; и те знаеха, че няма нищо друго освен силата Божия, която може да разтърси земята и да я накара да трепери, като че ли ще се разцепи на две.

19 И сега, учудването на Алма беше толкова голямо, че той онемя, та не можеше да си отвори устата; да, и той стана слаб, дори не можеше да движи ръцете си; ето защо, той беше взет от онези, които бяха с него, и бе отнесен безпомощен чак докато беше положен пред баща му.

20 И те преповториха на баща му всичко това, което им се беше случило; и баща му се зарадва, защото знаеше, че това е силата Божия.

21 И той накара да се събере наедно множеството, за да може да засвидетелства това, което Господ бе сторил за сина му, също и за онези, които бяха с него.

22 И той накара свещениците да се съберат заедно; и те започнаха да посят и да се молят на Господа, техния Бог, за да отвори устата на Алма, та да може той да проговори, а също и да получат крайниците му сила — и тъй очите на хората да се отворят, за да видят и познаят добрината и славата Божия.

23 И стана така, че след като те бяха постили и се бяха молили в продължение на два дена и две нощи, крайниците на Алма получиха сила и той се вдигна, и започна да им говори, като ги увещаваше да се успокоят.

24 Защото, каза той, аз съм се покаял за греховете си и съм „изкупен от Господа; ето, роден съм от Духа.

25 И Господ ми каза: Не се чуди, че цялото човечество, да, мъже и жени, всички народи, племена, езици и люде трябва да бъдат „родени отново; да, родени от Бога, ^бпроменени от „плътското си и паднало състояние в състояние на праведност, като бъдат изкупени от Бога и станат Негови синове и дъщери.

26 И тъй те стават нови същества; и ако не направят това, те не могат по „никакъв начин да наследят царството Божие.

27 Казвам ви, че ако не стане така, те ще трябва да бъдат отхвърлени; и знам това, защото аз самият бях почти готов да бъда отхвърлен.

28 При все това, след като преминах през много горест и се покаях почти до смърт, Господ в милост намери за уместно да ме изтръгне от „вечния огън и сега съм роден от Бога.

29 Душата ми беше изкупена от жлъчната горчивина и от оковите на беззаконието. Аз бях в най-тъмната пропаст; но сега аз виждам чудната Божия светлина. Душата ми беше „изнурена от вечно мъчение; но бях изтръгнат отново и душата ми не е повече измъчвана.

30 Аз отхвърлих моя Изкупител и отрекох онова, за което беше говорено от бащите ни; но сега, за да могат да предвидят, че Той ще дойде и това, че Той си спомня за всяко творение, сътворено от Него, Той ще се яви на всички.

31 Да, „всяко коляно ще се преклони и всеки език ще се изповяда пред Него. Да, тъй-мо в последния ден, когато всички люде ще бъдат изправени пред Него, за да бъдат ^бсъдени, тогава те ще изповядат, че Той е Бог; и тогава онези, които живеят „без Бога

24а 2 Не. 2:6–7
р. п. Изкупвам,
изкупен,
изкупление.
25а Римл. 6:3–11;
Мосия 5:7;
Алма 5:14;

Моисей 6:59.
р. п. Роден отново,
роден от Бога.
б Мосия 3:19; 16:3.
в р. п. Плътско.
26а Иоана 3:5.
28а 2 Не. 9:16.

29а Мосия 2:38.
31а Филип. 2:9–11;
Мосия 16:1–2;
У. и З. 88:104.
б р. п. Исус Христос
— Съдия.
в Алма 41:11.

в света, ще изповядат, че осъждането им на вечно наказание е справедливо; и ще се тресат, и ще треперят, и ще се свиват под погледа на 'всевиждащото Му око.

32 И сега стана така, че оттогава нататък Алма и всички, които бяха с него, когато ангелът се появи, започнаха да поучават людете, като обикаляха из цялата страна, разгласявайки на всички люде това, което те бяха чули и видели, проповядвайки словото Божие сред много горест, бидейки жестоко преследвани от онези, които бяха невярващи, и удряни от много от тях.

33 Но въпреки всичко това, те донесоха велико успокоение на църквата, като утвърдиха вярата им и ги увещаваха с дълготърпение и много труд да спазват заповедите Божии.

34 И четирима от тях бяха ^асинове на Мосия; и те се наричаха Амон, Аарон, Омнер и Химний; това бяха имената на синовете на Мосия.

35 И те пътешестваха из цялата земя Зарахемла и сред всички народи, над които царуваше цар Мосия, ревностно стараяйки се да поправят всички щети, които те бяха нанесли на църквата, като изповядваха всичките си грехове и разгласяваха всички неща, които бяха видели,

и обясняваха пророчествата и светите писания на всички онези, които желяха да ги слушат.

36 И тъй те бяха оръдие в ръцете Божии за довеждането на мнозина до знанието за истината, да, до знанието за техния Изкупител.

37 И колко благословени са те! Защото те ^апроповядваха мир, проповядваха ^бблагостия за добро и провъзгласяваха на людете, че Господ царува.

ГЛАВА 28

Синовете на Мосия отиват да проповядват на ламанитите. Използвайки двата гледачески камъка, Мосия превежда яредитските плочи. Около 92 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че след като ^асиновете на Мосия бяха извършили тези неща, те взеха с тях малцина и се върнаха при баща си, царя, и пожелаха от него да им даде да възлязат с избраните от тях в земята ^бНефи, за да проповядват нещата, които бяха чули, и да споделят словото Божие със своите братя ламанитите,

2 та по възможност да ги доведат до знанието за Господа, техния Бог, и ги убедят в беззаконието на бащите им; и по възможност да ги изцелят от

31г р. п. Бог, божество.
34а р. п. Амон, син на Мосия.
37а Исаия 52:7;

Мосия 15:14–17.
р. п. Проповядвам.
б р. п. Евангелие.
28 1а Мосия 27:34.

б Омний 1:12–13;
Мосия 9:1.

“омразата им към нефитите, за да могат те също да се радват в Господа, техния Бог, за да станат дружелюбни един към друг и за да няма повече раздори никъде из цялата земя, която Господ, техният Бог, им беше дал.

3 Сега, те желяха спасението да бъде прогласено на всяко творение, защото не можеха да ^апонесат дори и една човешка ^бдуша да погине; да, дори самата мисъл, че някоя човешка душа трябва да понася ^вбезкрайно мъчение, ги караше да тръпнат и треперят.

4 И тъй действаше върху тях Духът Господен, защото те бяха ^анай-долните грешници. И Господ намери за уместно да ги пощади в безпределната Си ^бмилост; при все това те изстрадаха много душевна мъка поради беззаконията си, страдайки много, като се страхуваха, че ще бъдат отхвърлени навеки.

5 И стана така, че те умоляваха баща си много дни да възлязат в земята Нефи.

6 И цар Мосия отиде и попита Господа дали трябва да пусне синовете си да възлязат сред ламанитите, за да проповядват словото.

7 И Господ каза на Мосия: Пусни ги да възлязат, защото

мнозина ще повярват в словата им и ще имат вечен живот; и Аз ще ^аизбавя синовете ти от ръцете на ламанитите.

8 И стана така, че Мосия им даде да отидат и да направят това, което бяха поискали.

9 И те ^апредприеха пътуването си в пустошта, за да възлязат да проповядват словото сред ламанитите; ^бразказ за постъпките им ще дам по-нататък.

10 Сега, цар Мосия нямаше на кого да предаде царството, защото нито един от синовете му не желяеше да приеме царството.

11 Ето защо, той взе летописите, които бяха издълбани върху ^аплочите от пиринч, също и плочите на Нефи и всички неща, които той беше съхранявал и запазил според заповедите Божии, след като беше превел и накарал да бъдат записани летописите, които бяха върху ^бплочите от злато, които бяха намерени от народа на Лимхий и му бяха предадени от ръката на Лимхий.

12 И това той направи поради голямото желание на народа му; защото те желяеха неизмеримо да узнаят относно онзи народ, който е бил унищожен.

2а Яков 7:24.

3а Алма 13:27;

3 Не. 17:14;

Моисей 7:41.

б р. п. Стойност на душите.

в Яков 6:10;

У. и З. 19:10–12.

4а Мосия 27:10.

б р. п. Милостив, милост.

7а Алма 19:22–23.

9а Алма 17:6–9.

б Алма 17–26.

11а р. п. Пиринчени плочи.

б р. п. Златни плочи.

13 И сега, той ги преведе чрез онези два ^акамъка, които бяха закрепени в двете рамки на една дъга.

14 Сега, тези неща бяха приготвени от началото и бяха предавани от поколение на поколение за тълкувание на езици.

15 И те бяха съхранявани и запазени от ръката Господна, за да може Той да открие на всяко същество, което притежава земята, беззаконията и мерзостите на народа му.

16 И всеки, който има тези неща, се нарича ^бгледач, също както в древните времена.

17 Сега, след като Мосия беше свършил превода на тези летописи, ето, те съдържаша разказа за народа, който беше ^аунищожен от времето на унищожението им назад до изграждането на ^бголямата кула, по времето, когато Господ ^аобърка езика на хората и те бяха разпръснати надлъж и нашир по лицето на цялата земя, да, дори от онова време назад до сътворението на Адам.

18 Сега, този разказ накара народа на Мосия да скърби извънредно, да, и те бяха изпълнени със скръб, при все това той им даде много познание, за което те се зарадваха.

19 И този разказ ще бъде написан по-нататък; защото

ето, важно е всички люде да узнаят нещата, които са записани в този разказ.

20 И сега, както ви казах, след като цар Мосия беше извършил тези неща, той взе плочите от ^апиринч и всички неща, които беше запазил, и ги предаде на Алма, който беше син на Алма; да, всичките летописи, също и ^бтълкувателите, и го удостои, и му заповяда да ги съхранява и ^азапази, а също и да води летопис на народа, като ги предава от поколение на поколение, тъкмо както те са били предавани от времето, когато Лехий напусна Ерусалим.

ГЛАВА 29

Мосия предлага да бъдат избрани съдии вместо цар. Неправедните царе въвличат народа си в грях. Алма-тладши бе избран за върховен съдия чрез гласа на народа. Той е също и висшият свещеник на църквата. Алма-старши и Мосия умират. Около 92–91 г. пр. Хр.

СЕГА, след като Мосия направи това, той разгласи из цялата страна и сред целия народ, че желае да научи волята им относно това кой да бъде техен цар.

2 И стана така, че гласът на народа дойде, казвайки: Ние желаем Аарон, твоят син, да

13а р. п. Урим и Тумим.
16а Мосия 8:13–18.
р. п. Гледач.
17а Мосия 8:7–12.

^б Етер 1:1–5.
в Бит. 11:6–9.
20а Алма 37:3–10.
б р. п. Урим и Тумим.

в р. п. Писания —
Писанията трябва да бъдат запазени.

бъде наш цар и наш управител.

3 Сега, Аарон беше отишъл в земята Нефи, ето защо, царят не можеше да му предаде царството; нито пък Аарон желаше да поеме върху си царството; също и нито един от ^асиновете на Мосия не искаше да поеме върху си царството.

4 Ето защо, цар Мосия отново разгласи сред народа; да, той дори изпрати писмено слово до народа. И тези бяха словата, които бяха написани, казвайки:

5 Ето, о, народе мой и братя мои, защото аз ви считам за такива, аз желая да обмислите делото, което сте призвани да обмислите, защото вие желаете да имате ^ацар.

6 Сега, аз ви заявявам, че онзи, на когото царството принадлежи по право, отказа и не желаше да поеме върху си царството.

7 И сега, ако трябва да бъде назначен друг на негово място, ето, аз се страхувам, че ще настанат раздори между вас. И кой знае дали моят син, на когото царството принадлежи, няма да се разгневи и да увлече част от този народ след себе си, което ще причини войни и раздори между вас, което ще бъде причина за проливането на много кръв и извращаването на пътя Господен, да, и ще унищожи душите на много люде.

8 Сега, аз ви казвам, нека бъдем мъдри и да обмислим тези неща, защото ние нямаме право да погубим моя син, нито пък имаме правото да погубим другото, ако той бъде назначен на негово място.

9 И ако моят син се обърне отново към гордостта си и към празните неща, той ще се откаже от нещата, които е казал, и ще изиска правото си над царството, което ще подтикне него, а също и този народ да извършат много грях.

10 И сега, нека бъдем мъдри и предвидим тези неща, и нека сторим това, което е за мира на този народ.

11 Ето защо, аз ще бъда ваш цар през оставащите ми дни; при все това, нека ^аназначим ^бсъдии да съдят този народ според нашия закон; и ние ще подредим делата на този народ по новому, защото ще назначим мъдри мъже за съдии, които ще съдят този народ според заповедите Божии.

12 Сега, по-добре е човек да бъде съден от Бога, отколкото от човека, защото възмездията Божии са винаги справедливи, но възмездията на човека не винаги са справедливи.

13 Ето защо, ако беше възможно ваши царе да бъдат все ^аправедни мъже, които биха установявали законите Божии и биха съдили този

народ според Неговите заповеди, да, ако вие можете да имате за ваши царе мъже, които биха извършвали тъкмо това, което баща ми ^бВениамин направи за този народ, аз ви казвам, ако това можеше да става винаги, тогава би било необходимо винаги да имате царе да ви управляват.

14 И дори аз самият се трудих с цялата си сила и с всичките си способности, които притежавах, за да ви науча на заповедите Божии и за да установя мир в земята, за да няма нито войни, нито раздори, нито кражби, нито грабежи, нито убийства, нито каквото и да е беззаконие.

15 И който извършваше беззаконие, ^анаказвах го според престъплението, което беше извършил, съгласно закона, който ни е даден от бащите ни.

16 Сега, аз ви казвам, че тъй като всички човеци не са праведни, не е нужно да имате цар или царе да ви управляват.

17 Защото ето, колко много ^ббеззакония един ^бнечестив цар може да накара да бъдат извършени, да, и какво голямо унищожение!

18 Да, спомнете си за цар Ной, неговото ^анечестие и неговите мерзости, а също и за нечестия и мерзостите на неговия народ. Вижте какво

голямо унищожение ги сполетя; и поради техните беззакония те бяха доведени в ^бробство.

19 И ако не беше намесата на техния всемъдър Творец поради тяхното искрено покаяние, те трябваше неизбежно да си останат в робство и досега.

20 Но ето, Той ги избави, защото те се ^асмириха пред Него; и защото те Го ^бумоляваха пламенно, Той ги избави от робството; и тъй действа Господ със силата Си във всички дела сред чедата човешки, протягайки ръката на ^амилостта Си към онези, които се ^буповават на Него.

21 И ето, аз ви казвам, че не можете да свалите от престола един нечестив цар, освен чрез много раздори и проливането на много кръв.

22 Защото ето, той си има ^априятели в беззаконието и държи стражите си около себе си; и отменя законите на онези, които са царували в правда преди него; и тъпче под нозете си заповедите Божии.

23 И той издава закони и ги изпраща сред народа си, да, закони съобразни с неговото собствено ^анечестие; и всеки, който не се подчинява на законите му, той кара да бъде изстребен; и срещу всеки,

13б С. на М. 1:17–18.

15а Алма 1:32–33.

17а Алма 46:9–10.

б Мосия 23:7–9.

18а Мосия 11:1–15.

б 1 Цар. 8:10–18;

Мосия 12:1–8;

Етер 6:22–23.

20а Мосия 21:13–15.

б Изход 2:23–25;

Алма 43:49–50.

в Езек. 33:11, 15–16;

Мосия 26:30.

г р. п. Упование.

22а 3 Цар. 12:8–14.

23а р. п. Нечестив, нечестие.

който се бунтува срещу него, той ще изпрати войските си да воюват и ако може, ще го унищожи; и тъй един нечестив цар извращава пътищата на праведността.

24 И сега, ето, аз ви казвам, че не е нужно да ви сполетяват такива мерзости.

25 Ето защо, изберете си съдии чрез гласа на този народ, та да бъдете съдени според законите, които са ви били дадени от бащите ни, закони, които са правилни и които им бяха дадени от ръката Господна.

26 Сега, не се случва често гласът на народа да желае нещо противно на онова, което е право; но често се случва по-малката част от народа да желае онова, което не е право; ето защо, съблюдавайте това и го направете ваш закон — да вършите делата си съгласно гласа на народа.

27 И ако дойде времето, когато гласът на народа избере беззаконие, тогава е времето, когато ще ви сполетят възмездията Божии; да, тогава Той ще ви посети с голямо унищожение, тъйкмо както досега е посещавал тази земя.

28 И сега, ако имате съдии и ако те не ви съдят според закона, който е бил даден, вие можете да накарате те да бъдат съдени от по-висш съдия.

29 Ако по-висшите ви съдии не отсъждат справедливи присъди, ще накарате да се

събере един по-малък брой от по-нисшите ви съдии и те ще съдят по-висшите ви съдии според гласа на народа.

30 И аз ви заповядвам да правите тези неща със страх от Господа; и ви заповядвам да правите тези неща и да нямате цар; тъй че ако този народ извърши грехове и беззакония, това ще им бъде върнато върху собствените им глави.

31 Защото ето, аз ви казвам, греховете на много люде са били причинени от беззаконията на царете им; ето защо, беззаконията им се връщат върху главите на техните царе.

32 И сега, аз желая, щото това „неравенство да не съществува повече в тази земя, особено сред моя народ; но желая тази земя да бъде земя на ^бсвободата и ^ввсеки човек да се радва на правата си и привилегиите си по един и същи начин толкова дълго, колкото Господ намери за уместно да ни остави да живеем и да наследяваме земята, да, тъйкмо дотогава, докато все още има наши потомци по лицето на земята.

33 И много други неща им написа цар Мосия, като им разкри всичките изпитания и безпокойства на един праведен цар, да, цялото му духовно напрежение за техния народ, тъй както и всички оплаквания на людетe към

27а Алма 10:19.
32а Алма 30:11.

б 2 Не. 1:7; 10:11.
р. п. Свобода.

в Алма 27:9.

техния цар; и той им обясни всичко това.

34 И той им каза, че тези неща не трябва да стават; и че бремето трябва да тежи на целия народ, та всеки човек да носи своята част.

35 И той им разкри всички несподи, при които трябваше да се трудят, имайки един несподен цар да ги управлява;

36 да, всичките негови беззакония и мерзости, и всичките войни, и раздори, и кръвопролития, и кражбите, и грабежите, и извършването на блудства, и всякакъв вид беззакония, които не могат да бъдат изброени, като им каза, че тези неща не бива да стават и че те са съвсем противни на заповедите Божи.

37 И сега стана така, че след като цар Мосия беше разпратил тези слова сред народа си, те се увериха в истинността на словата му.

38 Ето защо, те се отказаха от желанията си за цар и се загрижиха извънредно всеки човек да има еднаква възможност из цялата земя; да, и всеки човек прояви желанието си да отговаря за своите собствени грехове.

39 Ето защо, стана така, че те се събраха заедно на групи из цялата страна, за да подадат гласовете си за тези, които трябва да бъдат техни съдии, за да ги съдят според "закона, който им е бил даден;

и те бяха извънредно радостни поради ^бсвободата, с която са удостоени.

40 И любовта им към Мосия се усиливаше; да, и те го почитаха повече от всеки друг човек; защото не гледаха на него като на тиранин, който търси да трупа печалба, да, тази печалба, която покварява душата; защото той не беше изисквал богатства от тях, нито пък се наслаждаваше на проливането на кръв; но беше установил "мир в земята и беше удостоил своя народ да бъде избавен от всякакъв вид робство; затова те го почитаха, да, извънредно, неизмеримо.

41 И стана така, че те назначиха "съдии, за да ги управляват или за да ги съдят според закона; и това те направиха из цялата земя.

42 И стана така, че Алма беше назначен като първи върховен съдия, като той беше също и висшият свещеник, и баща му му беше предал този сан заедно с отговорността за всички дела на църквата.

43 И сега стана така, че Алма "ходеше в пътищата Господни и спазваше заповедите Му, и отсъждаше справедливи присъди; и имаше непрестанен мир в земята.

44 И тъй започна управлението на съдиите в цялата земя Зарахемла, между всичките народи, които се нари-

39а Алма 1:14.
б р. п. Свобода.

40а р. п. Миротворец.
41а Мосия 29:11.

43а р. п. Ходя, ходя с
Бога.

чаха нефити; и Алма беше първият и върховен съдия.

45 И сега стана така, че баща му умря, бидейки на осемдесет и две години, като беше изживял живота си, изпълнявайки заповедите Божи.

46 И стана така, че Мосия също умря на тридесет и третата година от царуването

си, бидейки на “шестдесет и три години; което прави общо петстотин и девет години от времето, когато Лехий напусна Ерусалим.

47 И тъй свърши царуването на царете над народа на Нефи; и тъй привършиха дните на Алма, който беше основател на тяхната църква.

КНИГАТА НА АЛМА

СИНЪТ НА АЛМА

Разказът на Алма, който беше синът на Алма, първият и върховен съдия на народа на Нефи, а също и висшият свещеник на църквата. Разказ за управлението на съдиите, за войните и раздорите между хората. Също и разказ за войната между нефитите и ламанитите според летописа на Алма, първия и върховен съдия.

ГЛАВА 1

Нехор проповядва лъжливи учения, основава църква, въвежда свещеническото лукавство и убива Гедеон. Нехор е екзекутиран заради престъпленията си. Сред народа се разпространяват свещеническите лукавства и преследванията. Свещениците се издържат сами, хората полагат грижи за бедните и църквата преуспява. Около 91–88 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че през първата година на управлението на съдиите над народа на Нефи, отсега нататък,

след като цар Мосия беше “тръгнал по пътя на цялата земя, след като беше воювал добро войнстване и беше ходил правдиво пред Бога, той не остави никой да царува на негово място; при все това, той беше установил ^бзакони и те бяха признати от народа; ето защо, те бяха задължени да се придържат към законите, които той беше направил.

2 И стана така, че през първата година от управлението на Алма на съдийския престол, при него беше доведен един “човек, за да бъде съден, човек, който беше едър и

46а Мосия 6:4.
[АЛМА]

1 1а Мосия 29:46.
б Яром 1:5; Алма 4:16;

Ел. 4:22.
2а Алма 1:15.

забележителен заради многото си сила.

3 И той беше ходил насамнатам сред хората, проповядвайки им това, което той "казваше, че е словото Божие, и свидетелстваше "против църквата, като провъзгласяваше на хората, че всеки свещеник и учител трябва да стане "всеприет и че те 'не трябва да се трудят с ръцете си, а да бъдат издържани от хората.

4 И той също свидетелстваше на народа, че цялото човечество щяло да бъде спасено в последния ден и че те не трябва да се страхуват, нито да треперят, но че трябва да вдигнат глави и да се радват; защото Господ бил сътворил всички хора и също бил изкупил всички хора; и че накрая всички хора щели да имат вечен живот.

5 И стана така, че той поучаваше на тези неща така много, че мнозина повярваха на словата му, чак толкова много, че започнаха да го издържат и да му дават пари.

6 И той започна да се издига в гордостта на сърцето си и да носи много скъпо облекло, да, и дори започна да установява "църква според своето проповядване.

7 И стана така, че както беше тръгнал да проповядва

на онези, които вярваха на неговото слово, той срещна един човек, който принадлежеше към църквата, да, тъкмо един от учителите им; и започна остро да спори с него, та да може да отведе хората на църквата; но човекът му устоя, увещавайки го със "словата Божии.

8 Сега името на човека беше "Гедеон; и точно той беше оръдието в ръцете Божии за избавянето на народа на Лимхий от робство.

9 Сега, тъй като Гедеон му устоя със словата Божии, той му се разгневи, изтегли меч си и започна да го удря. Сега Гедеон, бидейки налегнат от многото си години, не можа да устои на ударите му, затова "загина от меч.

10 И човекът, който го уби, бе хванат от хората на църквата и бе заведен при Алма, за да бъде "съден според престъпленията, които беше извършил.

11 И стана така, че той заста на пред Алма и защитаваше делото си с много смелост.

12 Но Алма му каза: Ето, това е първият случай на използване на "свещеническо лукавство сред този народ. И ето, ти не само че си виновен в свещеническо лукавство, но ти се опита също да го наложиш с меч; и ако свещени-

3а Езек. 13:3.

б р. п. Антихрист.

в Лука 6:26;

1 Не. 22:23.

г Мосия 18:24, 26; 27:5.

6а 1 Не. 14:10.

7а р. п. Слово Божие.

8а Мосия 20:17; 22:3.

9а Алма 6:7.

10а Мосия 29:42.

12а 2 Не. 26:29.

р. п. Священническо лукавство.

ческото лукавство бъде наложено сред този народ, то ще потвърди цялостното им унищожение.

13 И ти си пролял кръвта на един праведен човек, да, на човек, който е направил много добро на този народ; и ако ние те пощадим, неговата кръв ще дойде върху ни за "отмъщение.

14 Ето защо, ти си осъден да умреш според закона, който ни бе даден от Мосия, нашия последен цар; и този закон бе признат от този народ; ето защо, този народ трябва да се "придържа към закона.

15 И стана така, че те го хванаха; и името му беше "Нехор; и го отведоха на върха на хълма Манти, и там той беше накаран, или по-скоро призна между небесата и земята, че това, на което беше поучавал людете, е противно на словото Божие; и там той изстрада позорна ^бсмърт.

16 Въпреки всичко това не сложи край на разпространението на свещеническото лукавство в страната; защото имаше мнозина, които обичаха празните светски неща и отиваха да проповядват лъжливи учения; и това те правеха за "богатства и слава.

17 При все това те не се осмеляха да "лъжат открито от страх пред закона, защото

лъжците биваха наказвани; затова те се преструваха, че проповядват според убеждението си; и сега, законът нямаше никаква сила над човек заради убеждението ^бму.

18 И те не смееха да "крадат от страх пред закона, защото крадците биваха наказвани; нито смееха да грабят, нито да убиват, защото този, който ^бубиеше, биваше наказван със ^асмърт.

19 Обаче стана така, че всички, които не принадлежаха към църквата Божия, започнаха да преследват онези, които принадлежаха към църквата Божия и които бяха взели върху си името на Христа.

20 Да, и те ги преследваха, и ги оскъряваха с всякакъв вид слова, и това поради скромността им; понеже те не бяха горделиви в собствените си очи и понеже си споделяха словото Божие едни с други, без ^апари и без цена.

21 Сега, съществуваше строг закон сред хората на църквата, че не трябва да има нито един човек, принадлежащ към църквата, който да се вдигне и да "преследва онези, които не принадлежат към църквата, и че не трябва да имат преследване помежду си.

22 При все това, имаше мнозина между тях, които за-

13а р. п. Отмъщение.

14а р. п. Смъртно наказание.

15а Алма 1:2.

б Втор. 13:1–9.

16а р. п. Богатство;

Суетен, суета.

17а р. п. Честен, честност; Лъжа.

б Алма 30:7–12;

С. на В. 1:11.

18а р. п. Крада, кражба.

б р. п. Убийство.

в р. п. Смъртно наказание.

20а Исаия 55:1–2.

21а р. п. Преследвам, преследване.

почнаха да стават горделиви и започнаха да спорят разпалено с противниците си, чак до удари; да, те се удряха едни други с юмруци.

23 Сега, това стана през втората година от управлението на Алма и беше причина за много злощастия на църквата; да, това беше причина за много изпитания на църквата.

24 Защото сърцата на мнозина се вкоравиха и техните имена бяха "изличени, та да не се помнят повече сред Божия народ. А също и мнозина се ^боттеглиха от средата им.

25 Сега, това беше голямо изпитание за онези, които стояха здраво във вратата; при все това, те бяха постоянни и непоклатими в спазването на заповедите Божии и понасяха с "търпение преследването, струпано върху тях.

26 И когато свещениците напускаха "делата си, за да споделят словото Божие с народа, людете също напускаха делата си, за да чуят словото Божие. И след като свещеникът им беше споделил словото Божие, те всички се връщаха усърдно към делата си; и свещеникът не считаше себе си за по-горен от слушателите си, защото проповедникът не беше по-добър от

слушателя, нито пък учителят беше с нещо по-добър от ученика; и тъй те всички бяха равни, и всички се трудеха, всеки човек ^бспоред силите си.

27 И "раздаваха от имуществото си, всеки човек според това, което имаше, на ^ббедните и на нуждаещите се, и на болните, и на нещастните; и те не носеха скъпи облекла, обаче бяха облечени чисто и спретнато.

28 И тъй те установяваха делата на църквата; и тъй започнаха отново да имат непрестанен мир, въпреки всичките им преследвания.

29 И сега, поради устойчивостта на църквата, те започнаха да стават извънредно "богати, имайки изобилие от всички неща, от които се нуждаеха: изобилие на стада и черди, и угоени животни от всякакъв вид, и също изобилие на зърно, и на злато, и на сребро, и на скъпоценности, и изобилие на ^бкоприна, и препреден висон, и всякакъв вид хубаво домашно платно.

30 И тъй, при своето "благосъстояние, те не отпращаха никой от тези, които бяха ^бголи, или които бяха гладни, или които бяха жадни, или които бяха болни, или онези, които не бяха нахранени; и

24а Изход 32:33;
Мосия 26:36;
Алма 6:3.
р. п. Отлъчване.
б Алма 46:7.
р. п. Вероотстъпничество.
25а р. п. Търпение.

26а Мосия 18:24, 26;
27:3–5.
б Мосия 4:27;
У. и З. 10:4.
27а р. п. Милостиня,
даване на
милостиня.
б Лука 18:22;

Мосия 4:26;
У. и З. 42:29–31.
29а р. п. Богатство.
б Алма 4:6.
30а Яков 2:17–19.
б р. п. Беден.

ГЛАВА 2

сърцата им не ламтяха за богатства; ето защо, те бяха великодушни към всички: и стари, и млади, и роби, и свободни, и мъже, и жени, в църквата или извън църквата, без „лицеприятие към нуждаещите се.

31 И тъй, те преуспяваха и станаха далеч по-богати от онези, които не принадлежаха към църквата им.

32 Защото онези, които не принадлежаха към църквата им, се отдаваха на магии и на „идолопоклонничество или ^бленивост, и ^впразнословие, ^гзависти, и спор; на носенето на скъпи облекла, бидейки ^диздигнати в гордостта на собствените си очи, като преследваха, лъжеха, крадяха, грабежа, вършеха блудства, убийства и всякакъв вид нечестие; при все това, доколкото беше възможно, законът биваше прилаган срещу всички онези, които го прегрешаваха.

33 И стана така, че упражнявайки тъй закона срещу тях, като всеки човек изтърпяваше според онова, което беше сторил, те станаха по-смирени и не смееха да извършват никакво нечестие открито; ето защо, имаше много мир сред народа на Нефи до петата година от управлението на съдиите.

Амлисий се опитва да стане цар, но е отхвърлен от гласа на народа. Последователите му го правят цар. Амлитите воюват с нефитите и са победени. Ламанитите и амлитите обединяват силите си, но са победени. Алма убива Амлитий. Около 87 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че в началото на петата година от управлението им, настана раздор сред людете; защото един човек, наречен Амлитий, бидейки много лукав човек, да, един мъдър човек според мъдростта на света, бидейки според реда на човека, който уби с меч „Гедеон, и който беше наказан със смърт според закона;

2 сега, този Амлитий чрез лукавството си беше привлякъл много люде след себе си; чак толкова много, че те започнаха да стават много силни и да се стараят да установят Амлитий за цар на народа.

3 Сега, това беше тревожно за хората на църквата, а също и за онези, които не бяха привлечени от увещанията на Амлитий, защото те знаеха, че според закона такива неща трябва да бъдат постановени чрез „гласа на народа.

4 Ето защо, ако Амлитий

30в Алма 16:14;
У. и З. 1:35.

32а р. п. Идолопоклонничество.
б р. п. Ленив,

ленивост.
в р. п. Злословене.
г р. п. Завиждам.
д Яков 2:13;
Алма 31:25;

Морм. 8:28.
р. п. Гордост.
2 1а Алма 1:8.
3а Мосия 29:25–27;
Алма 4:16.

спечелеше гласа на народа, тъй като той беше нечестив човек, щеше да ги "лиши от правата и привилегиите им в църквата; защото неговото намерение беше да унищожи църквата Божия.

5 И стана така, че из цялата страна хората се събраха заедно в различни групи, всеки човек според мнението си, дали беше за или против Амлисий, като спореха много и имаха учудващи "раздори едни с други.

6 И тъй, те се събраха заедно по цялата страна, за да пуснат гласовете си по въпроса; и гласовете бяха положени пред съдиите.

7 И стана така, че гласът на народа дойде срещу Амлисий, тъй че той не бе направен цар на народа.

8 Сега това причини голяма радост в сърцата на онези, които бяха срещу него; но Амлисий започна да подтиква към гняв онези, които бяха в негова угода, срещу онези, които не бяха в негова угода.

9 И стана така, че те се събраха заедно, и посветиха Амлисий да бъде техен цар.

10 Сега, след като Амлисий беше направен цар, той им заповяда да вдигнат оръжия против братята си; и той стори това, за да ги направи свои подчинени.

11 Сега, хората на Амлисий

се различаваха от другите по името си, наричайки се "амлисити; а останалите се наричаха "нефити, или народа Божий.

12 Затова народът на нефитите усетиха намерението на амлиситите и затова те се подготвиха да ги посрещнат; да, те се въоръжиха с мечове, и с криви ножове, и с лъкове, и със стрели, и с камъни, и с прашки, и с всякакъв вид различни "оръжия за война.

13 И тъй, те бяха готови да посрещнат амлиситите, когато те дойдат. И бяха назначени военачалници, по-висши военачалници и върховни военачалници, според броя на хората.

14 И стана така, че Амлисий въоръжи войните си с всякакъв вид оръжия за война; и той също избра управители и водачи за хората си, за да ги водят да воюват срещу братята им.

15 И стана така, че амлиситите възлязоха на хълма Амниху, който беше на изток от "реката Сидон, която минаваше покрай "земята Зарахемла, и там те започнаха да воюват с нефитите.

16 Сега Алма, бидейки "върховният съдия и управителят на народа на Нефи, възлезе с хората си, да, с военачалниците си и върховните си военачалници, да, начело на

4а Алма 10:19;
Ел. 5:2.
5а 3 Не. 11:29.
11а Алма 3:4.

б Яков 1:13–14;
Мосия 25:12;
Алма 3:11.
12а Мосия 10:8;

Ел. 1:14.
15а Алма 3:3.
б Омний 1:13–15.
16а Мосия 29:42.

войските си да се сражават срещу амлиситите.

17 И те започнаха да избиват амлиситите на хълма източно от Сидон. И амлиситите се противопоставяха на нефитите с голяма сила, дотолкова, че много от нефитите паднаха пред амлиситите.

18 При все това, Господ укрепил ръката на нефитите, тъй че те избиха с голямо клане амлиситите, тъй че се разбягаха пред тях.

19 И стана така, че нефитите преследваха амлиситите през целия този ден и ги избиха с голямо клане, дотолкова, че от амлиситите бяха избити дванадесет хиляди петстотин тридесет и двама души; а от нефитите имаше убити шест хиляди петстотин шестдесет и двама души.

20 И стана така, че когато не можеше да преследва повече амлиситите, Алма накара людете си да разпънат своите шатри в „долината Гедеон, наречена така на името на този Гедеон, който беше убит с меч от ръката на ⁶Нехор; и в тази долина нефитите разпънаха шатрите си през нощта.

21 И Алма изпрати съгледвачи да последват остатъка от амлиситите, за да узнае плановете и кроежите им, чрез което да може да се предпази от тях, та да може да спаси народа си от унищожение.

22 Сега онези, които той

беше изпратил да наблюдават стана на амлиситите, се наричаха Зарам и Амнор, и Манти, и Лимхер; това бяха тези, които излязоха с воините си да наблюдават стана на амлиситите.

23 И стана така, че на сутринта те се завърнаха в стана на нефитите с голяма бързина, бидейки много учудени и изпаднали в голям страх, казвайки:

24 Ето, следвахме стана на „амлиситите и за наше голямо учудване, в земята Минон над земята Зарахемла по посока към земята ⁶Нефи видяхме многобройно войнство на ламанитите; и ето, амлиситите са се присъединили към тях.

25 И те нападат братята ни в тази земя; и те бягат от тях със стадата си, и жените си, и децата си към нашия град; и ако не побързаме, те ще завладеят нашия град и бащите ни, и жените ни, и децата ни ще бъдат избити.

26 И стана така, че людете на Нефи взеха шатрите си и се оттеглиха извън долината Гедеон по посока на града си, който беше град „Зарахемла.

27 И ето, когато те преминаваха реката Сидон, ламанитите и амлиситите, бидейки почти толкова „многобройни, колкото песъчинките в морето, връхлетяха върху им, за да ги избият.

19а Алма 3:1–2, 26; 4:2.

20а Алма 6:7.

б Алма 1:7–15; 14:16.

24а Алма 3:4, 13–18.

б 2 Не. 5:8.

26а Омний 1:14, 18.

27а Яром 1:6.

28 При все това, нефитите бяха “подкрепени от ръката Господна, след като Му се бяха молили извънредно силно да ги избави от ръцете на враговете им, ето защо, Господ чу зова им и ги подсили, и ламанитите, и амлиситите паднаха пред тях.

29 И стана така, че Алма се би с меч лице в лице с Амлисий; и те се биха ожесточено един с друг.

30 И стана така, че Алма, който беше Божий човек, бидейки изпълнен с голяма “вяра, се провикна, казвайки: О, Господи, помилуй ме и пощади живота ми, та да бъда оръдие в ръцете Ти, за да спася и запазя този народ.

31 Сега, когато Алма изрече тези слова, той отново започна да се бие с Амлисий; и беше подсилен дотолкова, че уби с меч Амлисий.

32 И той се би и с ламанитския цар; но царят на ламанитите побягна пред Алма и изпрати стражите си да се бият с Алма.

33 Но Алма и стражите му се биха със стражите на царя на ламанитите, докато ги избиха и отблъснаха.

34 И тъй, той прочисти местността, или по-скоро брега, който беше на запад от река Сидон, като хвърляше трупове на убитите ламанити във водите на Сидон, та тъй людето му да имат място да преминат и да се бият с ламани-

тите и амлиситите на западната страна на река Сидон.

35 И стана така, че след като всички преминаха река Сидон, ламанитите и амлиситите побягнаха пред тях, при все че бяха толкова многобройни, че не можеха да бъдат преброени.

36 И те бягаха от нефитите към пустошта, която беше на запад и на север, далеч отвъд пределите на земята; и нефитите ги преследваха ожесточено, и ги избиваха.

37 Да, те бяха срещани от всяка страна и избивани, и подгонвани, докато бяха разпръснати на запад и на север и докато не достигнаха пустошта, която се наричаше Ермонтс; и това беше онази част от пустошта, която беше изпълнена с диви и грабливи зверове.

38 И стана така, че много измряха от раните си в пустошта, и бяха погълнати от онези зверове, а също и от лешоядите във въздуха; и костите им бяха изнамерени и бяха струпани върху земята.

ГЛАВА 3

Амлиситите са се белязали, съгласно пророческото слово. Ламанитите са били прокълнати заради бунта си. Човеците навличат върху си своите собствени прокълтия. Нефитите разгромяват още една ламанитска войска. Около 87–86 г. пр. Хр.

И стана така, че нефитите, които не бяха "избити от оръжията за война, след като погребяха онези, които бяха убити, и сега броят на убитите не беше изброен поради огромния им брой, и след като свършиха с погребването на мъртвите си, те всички се завърнаха по земите си и по домовете си, при жените си и при децата си.

2 Сега, много жени и деца бяха загинали от меч, а също и много от стадата и чердите им; а също и много от техните ниви със зърно бяха унищожени, защото бяха стъпкани от човешките множества.

3 И сега, всичките ламанити и амлисити, които бяха избити по бреговете на река Сидон, бяха хвърлени във "водите на Сидон; и ето, костите им са в дълбините на ^бморето и те са много.

4 И "амлиситите бяха различавани от ламанитите, защото те се бяха ^ббелязали с червено по челата по начина на ламанитите, но не бяха избръснали главите си като ламанитите.

5 Сега, главите на ламанитите бяха обръснати; и те бяха "голи, освен кожата, която беше препасана около слабините им, а също и броните им, с които се бяха препасали,

и лъковете им, и стрелите им, и камъните им, и прашките им, и тъй нататък.

6 И кожата на ламанитите беше тъмна според белега, поставен на бащите им, което беше "проклятие върху тях, поради тяхното прегрешение и бунта им срещу техните братя, които бяха Нефи, Яков и Иосиф, и Сам, които бяха праведни и свети мъже.

7 А братята им се опитаха да ги унищожат, ето защо, бяха прокълнати. И Господ Бог им постави "белег, да, на Ламан и Лемуил, а също и на синовете на Исмаил и на исмаилитските жени.

8 И това беше направено, за да може да се различава потомството им от потомството на техните братя, та тъй Господ Бог да запази Своя народ, за да не могат те да се "смесят и да повярват в неправилни ^бпредания, което би довело до унищожението им.

9 И стана така, че всеки, който смесваше семето си с това на ламанитите, докарваше същото проклятие върху потомството си.

10 Ето защо, който се оставеше да бъде подведен от ламанитите, биваше наречен по тяхното име и имаше белег върху му.

11 И стана така, че всички, които не вярваха в "предание-

3 1а Алма 2:19; 4:2.

3а Алма 2:15.

б Алма 44:22.

4а Алма 2:11.

б Алма 3:13–19.

5а Енос 1:20;

Мосия 10:8;

Алма 42:18–21.

6а 2 Не. 5:21; 26:33.

р. п. Проклинам,
проклятия.

7а 1 Не. 12:23.

8а р. п. Брак,

склучвам брак —

Междувверски брак.

б Мосия 10:11–18;

Алма 9:16.

11а Алма 17:9–11.

то на ламанитите, но вярваха на онези летописи, донесени от земята на Ерусалим, а също и на преданието на бащите си, което беше правилно, и които вярваха в заповедите Божии и ги спазваха, оттогава насетне бяха наречени нефити или народа на Нефи.

12 И те са тези, които са водили летописите, които са "истинни, за техния народ, а също и за народа на ламанитите.

13 Сега, ние ще се върнем отново към амлситите, защото на тях също бе поставен "белег; да, те сами си сложиха белега, да, тъкмо червен белег върху челата си.

14 Тъй словото Божие е изпълнено, защото тези са словата, които Той изрече на Нефи: Ето, Аз проклях ламанитите и ще сложа белег върху тях, за да могат те и потомството им да бъдат отделени от теб и от твоето потомство отсега нататък и навеки, освен ако те не се покаят за нечестията си и се "обърнат към Мене, за да може да се смиля над тях.

15 И още: Аз ще сложа белег на оновова, който смесва семето си с братята ти, за да бъдат прокълнати и те.

16 И още: Аз ще сложа белег на оновова, който се бие срещу тебе и потомството ти.

17 И още казвам, че онзи,

който се отдели от тебе, не ще бъде повече наричан твое потомство; и Аз ще благословя тебе и всички тези, които отсега нататък и навеки ще бъдат наричани твое потомство; и тези бяха обещанията Господни на Нефи и на потомството му.

18 Сега, амлситите не знаеха, че изпълняват словата Божии, когато започнаха да се белязват по челата; въпреки това, те се "разбунтуваха открито против Бога; ето защо, нужно бе проклятието да падне върху им.

19 Сега, аз бих желал да разберете, че те сами си навлякоха "проклятието; и тъкмо тъй всеки човек, който е прокълнат, навлича върху си своето собствено осъждане.

20 Сега стана така, че не много дни след битката, водена от ламанитите и амлситите в земята Зарахемла, друга войска на ламанитите врълетя народа на Нефи на "същото място, където преди войската срещна амлситите.

21 И стана така, че беше изпратена войска да ги изгони извън тяхната земя.

22 Сега, самият Алма, страдайки от "рана, не отиде да се сражава срещу ламанитите,

23 но изпрати многобройна войска срещу тях; и те възлязоха и избиха много от ламанитите, а останалата им част

12а Мосия 1:6;
Етер 4:6–11.
13а Алма 3:4.
14а 2 Не. 30:4–6.

18а 4 Не. 1:38.
р. п. Бунт.
19а 2 Не. 5:21–25;
Алма 17:15.

20а Алма 2:24.
22а Алма 2:29–33.

изгониха въвн от пределите на земята си.

24 И след това те се завърнаха отново, и започнаха да установяват мир в страната, като за известно време не бяха обезпокоявани от враговете си.

25 Сега, всичко това стана, да, всички тези войни и раздори започнаха и свършиха в петата година от управлението на съдиите.

26 И за една година хиляди и десетки хиляди души бяха изпратени във вечния свят, за да пожънат „наградата си според своите дела, били те добри или били те зли, да пожънат вечно щастие или вечна окаяност според духа, комуто са избрали да се подчиняват, бил той добър дух или зъл.

27 Защото всеки човек получава ^азаплата от онзи, на когото е избрал да се ^бподчинява, и това е според словата на духа на пророчеството; ето защо, нека бъде според истината. И тъй завършва петата година от управлението на съдиите.

ГЛАВА 4

Алма кръщава хиляди обвърнати във вярата. Беззаконието навлиза в Църквата и напредъкът ѝ е затруднен. Нефия е назначен за

върховен съдия. Като висш свещеник, Алма се посвещава на служението. Около 86–83 г. пр. Хр.

Сега стана така, че в шестата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, в „земята Зарахемла нямаше нито раздори, нито войни.

2 Но народът беше опечален, да, дълбоко опечален от „загубата на братията им, а също и от загубата на стадата и чердите им, а също и от загубата на нивите им със зърно, стъпкани под краката на ламанитите и унищожени.

3 И толкова големи бяха техните огорчения, че всяка душа имаше причина да жали; и те вярваха, че това бяха възмездията Божи, изпратени върху им заради тяхното нечестие и мерзостите им; ето защо, у тях се събуди спомена за дълга им.

4 И започнаха по-пълно да установяват църквата; да, и мнозина бяха „кръстени във водите на Сидон, и бяха присъединени към църквата Божия; да, те бяха кръстени от ръката на Алма, който беше посветен за ^бвисш свещеник на хората на църквата от ръката на баща си, Алма.

5 И стана така, че през седмата година от управлението на съдиите, около три хиляди и петстотин души се бяха присъединили към

26а р. п. Дела.
27а Мосия 2:31–33;
Алма 5:41–42.
б Римл. 6:16;

Ел. 14:29–31.
р. п. Подчинение,
подчинен,
подчинявам се.

4 1а Омний 1:12–19.
2а Алма 2:19; 3:1–2, 26.
4а Мосия 18:10–17.
б Мосия 29:42.

“църквата Божия и бяха кръстени. И тъй привърши седмата година от управлението на съдиите над народа на Нефи; и имаше непрестанен мир през цялото това време.

6 И стана така, че през осмата година от управлението на съдиите, хората на църквата започнаха да стават горделиви поради извънредните си “богатства и ^бтънките си копирини, и препредения си висон, и поради многобройните си стада и черди, и златото си, и среброто си, всякакъв вид скъпоценности, добити чрез тяхното трудолюбие; и с всичко това те се издигнаха в гордостта на очите си, защото започнаха да носят много скъпо облекло.

7 Сега, това беше причината за голямото огорчение на Алма, да, и на много от хората, които Алма беше “посветил да бъдат учители, свещеници и старейшини на църквата; да, много от тях бяха силно огорчени от нечестието, което виждаха, че е започнало да се появява сред людете им.

8 Защото те гледаха и виждаха с голяма скръб, че хората на църквата започват да се издигат в “гордостта на очите си и да отдават сърцата си на богатствата и на празните светски неща, че започват да

бъдат високомерни един към друг и започват да преследват онези, които ^бне следват волята и желанието им.

9 И тъй, през осмата година от управлението на съдиите, настанаха големи “раздори сред хората на църквата, да, имаше ^бзависти и спор, и злоба, и преследвания, и гордост, която дори надминаваше гордостта на онези, които не принадлежаха към църквата Божия.

10 И тъй привърши осмата година от управлението на съдиите; и нечестието на църквата беше голяма препънка за онези, които не принадлежаха към църквата; и тъй църквата започна да губи напредъка си.

11 И стана така, че в началото на деветата година Алма видя нечестието на църквата; и той видя също, че “примерът на църквата започва да води онези, които бяха невярващи, от едно беззаконие към друго, като тъй причиняваше унищожението на народа.

12 Да, и той забеляза голямо неравенство между людете, като едни се издигаха в гордостта си и презираха другите, обръщайки гръб на “неуждаещите се и на голите, и на онези, които бяха ^бгладни, и на онези, които бяха жадни,

5а Мосия 25:18–23;

3 Не. 26:21.

6а р. п. Богатство.

б Алма 1:29.

7а р. п. Власт.

8а р. п. Гордост;

Суетен, суета.

б Алма 1:21.

9а р. п. Раздор.

б р. п. Завиждам.

11а 2 Цар. 12:14;

Алма 39:11.

12а Исаия 3:14;

Яков 2:17.

б Мосия 4:26.

и на онези, които бяха болни и наскърбени.

13 Сега, това беше голяма причина за ридание сред людето, докато други се смиряваха, и подпомагаха онези, които имаха нужда от тяхното подпомагане, като “раздаваха имуществото си на бедните и на нуждаещите се, като хранеха гладните и понасяха всякакъв вид ^бстрадания ^взаради Христос, Който трябваше да дойде според духа на пророчеството;

14 очаквайки с нетърпение този ден, тъй те “запазваха опрощение за греховете си, бидейки изпълнени с велика ^брадост поради възкресението на мъртвите, съгласно волята и силата, и избавлението на Исуса Христа от връзките на смъртта.

15 И сега стана така, че Алма, когато видя страданията на смирените Божии последователи и преследванията, които се струпаха срещу тях от останалата част от народа му, и като виждаше цялото им “неравенство, започна много да се наскърбява; при все това, Духът Господен не го напусна.

16 И той избра един мъдър човек, който беше сред старейшините на църквата, и му

даде власт съгласно “гласа на народа, да има власт да издава ^бзакони според законите, които бяха дадени, и да ги привежда в сила съобразно нечестиято и престъпленията на людето.

17 Сега, този човек се наричаше Нефия и той беше назначен за “върховен съдия; и той седна на съдийския престол, за да съди и управлява народа.

18 Но Алма не го удостои със сана на висш свещеник на църквата, а запази сана на висшия свещеник за себе си, обаче предаде съдийския престол на Нефия.

19 И той направи това, за да може да тръгне “сам сред народа си, или сред народа на Нефи, та да може да им проповядва ^бсловото Божие и да ги ^вподтиква да си ^гспомнят за дълга си, за да може чрез словото Божие да премахне цялата гордост, и лукавство, и всичките раздори, които съществуваха сред народа му, като не виждаше друг начин да ги възвърне, освен да им изложи ясно ^дсвидетелство срещу тях.

20 И тъй, в началото на деветата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Алма предаде

13а р. п. Милостиня, даване на милостиня.

б р. п. Бедствие.

в 2 Кор. 12:10.

14а Мосия 4:12;

Алма 5:26–35.

р. п. Оправдание, оправдавам.

б р. п. Радост.

15а У. и З. 38:27; 49:20.

16а Алма 2:3–7.

б Алма 1:1, 14, 18.

17а Алма 50:37.

19а Алма 7:1.

б Алма 31:5;

У. и З. 11:21–22.

в Енос 1:23.

г Мосия 1:17;

Ел. 12:3.

д р. п. Свидетелство.

съдийския престол на "Нефия и се ограничи изцяло с ^бвисшето свещеничество на светия ред Божий, със свидетелството за словото, съгласно духа на откровението и пророчеството.

Словата, които Алма, висшият свещеник според светия ред Божий, предаде на народа по техните градове и села из цялата страна.

Обхваща глава 5.

ГЛАВА 5

За да постигнат спасение, човеците трябва да се покаят и да спазват заповедите, да бъдат родени отново, да очистят одеждите си чрез кръвта на Христа, да бъдат смирени и се освободят от гордостта и завистта, и да вършат праведни дела. Добрият Пастир призовава народа си. Онези, които вършат зли дела, са чеда на дявола. Алма свидетелства за истинността на учението си и заповядва на човеците да се покаят. Имената на праведните ще бъдат вписани в книгата на живота. Около 83 г. пр. Хр.

Сега стана така, че Алма започна да ^апредава на хората словото ^бБожие, първо в земята Зарахемла, а след това из цялата страна.

2 И това са словата, които той произнесе пред хората в църквата, установена в град Зарахемла, според собствения му летопис, казвайки:

3 Аз, Алма, бидейки ^апосветен от моя баща Алма за ^бвисш свещеник на църквата Божия, след като той имаше сила и ^ввласт от Бога да извърши тези неща, ето, аз ви казвам, че той започна да установява църква в ^гземята, която беше в пределите на Нефи; да, в земята, която се наричаше земята Мормон; да, и той кръсти братята си във водите на Мормон.

4 И ето, аз ви казвам, че те бяха ^аизбавени от ръцете на хората на цар Ной чрез милостта и силата Божии.

5 И ето, след това те бяха доведени в ^аробство от ръцете на ламанитите в пустошта; да, аз ви казвам, че те бяха в пленничество, и Господ ги избави отново от ^бробство чрез силата на словото Си; и бяхме доведени в тази земя, и започнахме да установяваме църквата Божия в цялата тази страна.

6 И сега, ето, аз ви казвам, братя мои, вие, които принадлежите към тази църква, достатъчно добре ли сте запазили в паметта си пленничеството на вашите бащи? Да, и достатъчно добре ли сте

20а Алма 8:12.
б Мосия 29:42;
Алма 5:3, 44, 49.
5 1а Алма 4:19.
б Алма 5:61.
3а р. п. Поставям,

поставяне.
б Алма 4:4, 18, 20.
в Мосия 18:13;
3 Не. 11:25.
г Мосия 18:4;
3 Не. 5:12.

4а Мосия 23:1–3.
5а Мосия 23:37–39;
24:8–15.
б Мосия 24:17.

запазили в паметта си милостта и дълготърпението Му към тях? И освен това, достатъчно добре ли сте запазили в паметта си, че Той избави душите им от пъкъла?

7 Ето, Той промени сърцата им; да, Той ги събуди от дълбок сън и те се събудиха в Бога. Ето, те бяха посред мрак; при все това душите им бяха озарени от светлината на вечното слово; да, те бяха овързани с ^авръзките на смъртта и с ^бверигите на пъкъла и ги очакваше вечно унищожение.

8 И сега, аз ви питам, братя мои, бяха ли те унищожени? Ето, аз ви казвам: Не, не бяха.

9 И аз питам още, скъсаха ли се връзките на смъртта и развързаха ли се веригите на пъкъла, които ги овързваха? Аз ви казвам: Да!, те бяха развързани и душите им пораснаха, и те възпяваха изкупващата любов. И аз ви казвам, че те са спасени.

10 И сега, аз ви питам, при какви условия са ^аспасени те? Да, и какви основания имаха те да се надяват на спасение? Коя е причината за тяхното освобождение от връзките на смъртта, да, също и от веригите на пъкъла?

11 Ето, аз мога да ви го кажа — не повярва ли баща ми, Алма, в словата, които бяха предадени чрез устата на ^аАвинадий? И не беше ли Авинадий един свят пророк? Не говорй ли той словата Божии и баща ми, Алма, не повярва ли в тях?

12 И според неговата вяра стана голяма ^апромяна в сърцето му. Ето, аз ви казвам, че всичко това е истина.

13 И ето, той ^апроповядваше словото на бащите ви, и в техните сърца също стана голяма промяна, и те се смириха, и започнаха да се ^буповават на истинския и ^вжив Бог. И ето, те останаха верни до ^гкрая и затова бяха спасени.

14 И сега, ето, аз ви питам, братя мои от църквата, ^ародени ли сте духовно от Бога? Получили ли сте Неговия образ на лицето си? Изпитали ли сте тази голяма ^бпромяна в сърцата си?

15 Упражнявате ли вяра в изкуплението на Този, Който ви ^асътвори? Гледате ли напред с око на вяра и виждате ли това смъртно тяло вдигнато в безсмъртие, и това тление, ^бвдигнато в нетление, за да застанете пред Бога и да

7а Мосия 15:8.

б Алма 12:11;
У. и З. 138:23.

10а р. п. Спасение;
План за
изкупление.

11а Мосия 17:1–4.

12а р. п. Обръщане,
обърнат.

13а Мосия 18:7.

б р. п. Упование.

в Морм. 9:28;

У. и З. 20:19.

г р. п. Устоявам.

14а Мосия 27:24–27;

Алма 22:15.

р. п. Роден отново,
роден от Бога.

б Римл. 8:11–17;

Мосия 5:2;

Моисей 6:65.

р. п. Обръщане,

обърнат.

15а р. п. Сътворявам,
сътворение.

б р. п. Възкресение.

бъдете ^асъдени според делата, извършени в смъртното тяло?

16 Аз ви казвам, можете ли да си представите, че чувате гласа Господен да ви казва в онзи ден: Елате при Мене вие, които сте ^аблагословени, защото ето, делата ви са били дела на праведността по лицето на земята?

17 Или, представяте ли си, че ще можете да излъжете Господа в онзи ден и да ^акажете: Господи, делата ни бяха дела праведни по лицето на земята, и че Той ще ви спаси?

18 Или иначе, можете ли да си представите самите себе си, доведени пред съда Божий с души, изпълнени с вина и угризения, със спомен за цялата ваша вина, да, свършен ^аспомен за цялото ви нечестие, да, спомен, че сте пренебрегвали заповедите Божии?

19 Казвам ви, ще можете ли в онзи ден да погледнете към Бога с непорочно сърце и чисти ръце? Казвам ви, бихте ли погледнали, имайки ^аобраза Божий отпечатан на лицата си?

20 Аз ви казвам, мислите ли, че ще бъдете спасени, когато сте се отдали на дявола да бъдете негови ^аподаници?

21 Казвам ви, че в онзи ден вие ще разберете, че не ще можете да бъдете ^аспасени;

защото никой човек не може да бъде спасен, ако ^бодеждите му не са избелени; да, одеждите му трябва да бъдат ^апречистени, докато се очистят от всички петна чрез кръвта на Оногова, за Когото е било говорено от нашите бащи, Който ще дойде, за да изкупи Своя народ от греховете им.

22 И сега, аз ви питам, братя мои, как ще се чувства всеки един от вас, ако застанете пред Божия съд с одежди, опетнени от ^акръв и всякакъв вид ^бнечистота? Ето, и какво ще засвидетелстват тези неща против вас?

23 Ето, няма ли да ^азасвидетелстват, че сте убийци, да, също и че сте виновни във всякакъв вид нечестие?

24 Ето, братя мои, допускате ли, че такъв един може да има място да седне в царството Божие с ^аАвраам, с Исаак и с Яков, както и с всички свети пророци, чиито одежди са очистени и неопетнени, чисти и бели?

25 Казвам ви: Не!, освен ако не направите Твореца ни лъжец поначало или не допуснете, че Той е лъжец поначало, вие не можете да допуснете, че такива могат да имат място в небесното царство; напротив, такива

15в р. п. Съд,
последният.
16а Мат. 25:31–46.
17а 3 Не. 14:21–23.
18а Езек. 20:43;
2 Не. 9:14;
Мосия 3:25;

Алма 11:43.
19а 1 Иоан. 3:1–3.
20а Мосия 2:32.
21а р. п. Спасение.
б 1 Не. 12:10;
Алма 13:11–13;
3 Не. 27:19–20.

в р. п. Чист, чистота.
22а Исаия 59:3.
б р. п. Нечистотия.
23а Исаия 59:12.
24а Лука 13:28.

ще бъдат отхвърлени, защото те са “чеда на царството на дявола.

26 И сега, ето, аз ви казвам, братя мои, че ако сте изпитали “промяна в сърцата си и ако сте почувствали, че пеете ^бпесента на изкупващата любов, бих ви попитал, ^бможете ли да се почувствате така и сега?

27 Живели ли сте, запазвайки се “невинни пред Бога? Можете ли да си кажете, ако бъдете призвани да умрете в този момент, че сте били достатъчно ^бсмирени? Че одеждите ви са били очистени и избелени чрез кръвта на Христа, Който ще дойде да ^бизкупи Своя народ от греховете им?

28 Ето, отърсихте ли се от “гордостта си? Аз ви казвам, че ако не сте, то вие не сте готови да посрещнете Бога. Ето, трябва бързо да се пригответе, защото небесното царство приближава скоро и такъв човек няма да има вечен живот.

29 Ето, казвам аз, има ли някой сред вас, който да не се е отърсил от “завистта си? Аз ви казвам, че такъв човек не е готов и аз бих желал той

бързо да се приготви, защото часът е съвсем близо и той не знае кога ще дойде времето; защото такъв човек не е намерен за невинен.

30 И пак ви казвам, има ли някой сред вас, който да се “подиграва на брат си или да струпва върху му преследване?

31 Горко на такъв, защото той не е подготвен, и приближава времето, когато той трябва да се покае, иначе той не може да бъде спасен!

32 Да, горко тъкмо на всички вас, ^бвършители на беззаконие; покайте се, покайте се, защото Господ Бог го е казал!

33 Ето, Той изпраща покана към ^бвсички човеци, защото ^бръцете на милостта Му са протегнати към тях и Той казва: Покайте се и Аз ще ви приема.

34 Да, Той казва: “Елате при Мене и вие ще вземете от ^бплода на дървото на живота; да, ще ядете от ^бхляба и ще пиете от водите на живота ^бсвободно.

35 Да, елате при Мене и принесете праведни дела, и няма да бъдете отсечени и хвърлени в огъня.

36 Защото ето, приближава

25а 2 Не. 9:9.

26а р. п. Обръщане, обрънат.

б Алма 26:13.

в Мосия 4:12;

У. и З. 20:31–34.

27а р. п. Оправдание, оправдавам.

б р. п. Смирени, смирение.

в р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.

28а р. п. Гордост.

29а р. п. Завиждам.

30а р. п. Злословене.

32а Псалми 5:5.

33а Алма 19:36;

3 Не. 18:25.

б Яков 6:5;

3 Не. 9:14.

34а 2 Не. 26:24–28;

3 Не. 9:13–14.

б 1 Не. 8:11; 15:36.

в р. п. Хляб на живота.

г 2 Не. 9:50–51;

Алма 42:27.

времето, че всеки, който “не принася добър плод, или който не върши праведни дела, същият да има причина да ридает да се оплаква.

37 О, вие, вършители на беззаконие; вие, които сте се издигнали в “празните светски неща, вие, които сте заявили, че познавате пътищата на праведността и при все това сте се ^ботклонили като ^вовце без пастир, въпреки че един пастир ви ^ззовеше и продължава да зове подир вас, но вие не ще се ^ввслушате в гласа Му!

38 Ето, аз ви казвам, че добрият “пастир ви зове; да, и Той ви призовава в Своето собствено име, което е името на Христа; и ако не се ^бвслушате в гласа на ^вдобрия пастир, в ^зимето, чрез което сте призвани, ето, вие не сте овцете на добрия пастир.

39 И сега, ако вие не сте овцете на добрия пастир, от кое “стадо сте? Ето, аз ви казвам, че ^бдяволът е ваш пастир, и вие сте от неговото стадо; и сега, кой може да отрече това? Ето, аз ви казвам:

който отрича това, е ^влъжец и ^зчедо на дявола.

40 Защото аз ви казвам, че всичко “добро идва от Бога, а всичко зло идва от дявола.

41 Ето защо, ако човек принася “добри дела, той се вслушва в гласа на добрия пастир и го следва, но който принася зли дела, същият става ^бизчадие на дявола, защото се вслушва в гласа му и го следва.

42 И този, който върши това, трябва да получи “заплатата си от него; ето защо, като ^бзаплата той получава ^всмърт според нещата, принадлежащи на праведността, бидейки мъртъв за всички добри дела.

43 И сега, братя мои, аз бих желал да ме послушате, защото говоря с цялата си душевна сила; защото ето, говорих ви ясно, за да не можете да се заблудите и съм ви говорил според заповедите Божии.

44 Защото аз съм призван да ви говоря по този начин, според “светия ред Божий, който е в Христа Исуса; да, заповядано ми е да застана и да свидетелствам на тези

36a Мат. 3:10; 7:15–20;
3 Не. 14:19;
У. и З. 97:7.

37a р. п. Суетен, суета.

б 2 Не. 12:5; 28:14;
Мосия 14:6.

в Мат. 9:36.

з Притчи 1:24–27;
Исаия 65:12.

д Ерем. 26:4–5;
Алма 10:6.

38a р. п. Добрият пастир.

б Лев. 26:14–20;
У. и З. 101:7.

в 3 Не. 15:24; 18:31.

з Мосия 5:8;
Алма 34:38.

39a Мат. 6:24;
Лука 16:13.

б Мосия 5:10.
р. п. Дявол.

в 1 Иоан. 2:22.
з 2 Не. 9:9.

40a Омний 1:25;
Етер 4:12;

Мор. 7:12, 15–17.
41a 3 Не. 14:16–20.

р. п. Дела.

б Мосия 16:3–5;
Алма 11:23.

42a Алма 3:26–27;
У. и З. 29:45.

б Римл. 6:23.
в Ел. 14:16–18.

р. п. Смърт, духовна.
44a Алма 13:6.

люде за това, което е било изречено от бащите ни относно идните неща.

45 И това не е всичко. Не смятате ли, че аз от само себе си ^азнам за тези неща? Ето, аз свидетелствам пред вас, че аз наистина знам, че тези неща, за които съм говорил, са истинни. И как мислите, че знам за тяхната сигурност?

46 Ето, аз ви казвам, че те ми бяха сторени ^азнайни чрез Светия Дух Божий. Ето, ^бпостих и се молих в продължение на много дни, за да мога аз самият да узная тези неща. И сега, самият аз знам, че те са истинни; защото Господ Бог ми ги изяви чрез Светия Си Дух; и това е Духът на ^воткровението, който е в мен.

47 И освен това, аз ви казвам, че тъй ми беше открито, че словата, които са били изречени от нашите бащи, са истинни, тъкмо според Духа на пророчеството, който е в мене, което също е чрез проявата на Духа Божий.

48 Казвам ви, че аз самият знам, че всичко, което ще ви кажа относно това, което ще дойде, е истинно; и аз ви казвам, че знам, че Исус Христос ще дойде, да, Синът, Единородният на Отца, изпълнен с благодат, и с милост, и с

истина. И ето, Той е Този, Който идва да отнеме греховете на света, да, греховете на всеки човек, който твърдо вярва в Неговото име.

49 И сега, аз ви казвам, че това е ^аредът, според който съм призован, да, да проповядвам на вас, възлюбени мои братя, да, и на всеки, който живее в страната; да, да проповядвам на всички, и стари, и млади, и роби, и свободни; да, аз ви казвам на вас, старците, и на зрелите, и на подрастващото поколение; да, да ги призовавам, че трябва да се покаят и да бъдат ^бродени отново.

50 Да, тъй казва Духът: Покайте се вие, всички краища на земята, защото царството небесно скоро приближава; да, Синът Божий идва в ^аславата Си, в могъществото Си, в Своято величие, сила и господство. Да, възлюбени мои братя, казвам ви, че Духът казва: Ето славата на ^бЦаря на цялата земя; и също: Царят Небесен ще засия много скоро между всички чеда човешки.

51 И Духът също ми казва, да, призовава ме с мощен глас, казвайки: Иди, кажи на този народ: Покайте се, защото освен ако не се покаете, не можете по никакъв

45а р. п. Свидетелство.
46а 1 Кор. 2:9–16.

^б р. п. Пост, постене.
^в р. п. Откровение.

49а р. п. Призовавам,
призован от Бог,
призвание;
Свещеничество.

^б р. п. Роден отново,
роден от Бога.

50а р. п. Слава; Второ
пришествие на
Исус Христос.

^б Псалми 24;
Мат. 2:2;
Лука 23:2;

2 Не. 10:14;
У. и З. 38:21–22;
128:22–23;
Моисей 7:53.
р. п. Исус Христос;
Царство на Бога
или небесно
царство.

начин да наследите царството “небесно.

52 И пак ви казвам, Духът казва: Ето, “секирата е сложена до корена на дървото; затова всяко дърво, което не принася добър плод, ще бъде ^ботсечено и хвърлено в огъня, да, в огън, който не може да бъде потушен, тъкмо един неугасим огън. Внимавайте и помнете, Светият Израилев го е изрекъл.

53 И сега, възлюбени мои братя, аз ви казвам, можете ли да устоите на тези слова, да, можете ли да отстраните тези неща и да “потъпчете под нозете си Светия Израилев; да, можете ли да се издигнете в ^бгордостта на сърцата си; да, ще упорствате ли в носенето на ^вскъпо облекло и ще отдавате ли сърцето си на празните светски неща, на вашите ^гбогатства?

54 Да, ще упорствате ли в предположението, че сте по-добри един от друг; да, ще упорствате ли в преследването на вашите братя, които се смиряват и ходят според светия ред Божий, чрез който са били доведени в тази църква, бидейки “осветени от Светия Дух, и принасят дела, съответствени на покаянието,

55 да, и ще упорствате ли да

обръщате гърба си на “бедните и на нуждаещите се и да им отказвате от вашето имущество?

56 И накрая, всички вие, които ще упорствате в нечестия си, аз ви казвам, че това са тези, които ще бъдат отсечени и хвърлени в огъня, освен ако не се покаят бързо.

57 И сега, аз ви казвам, всички вие, които желаете да следвате гласа на “добрия пастир, напуснете нечестивите и се ^ботделете, и не докосвайте нечистите им неща; и ето, имената им ще бъдат ^визличени, тъй че имената на нечестивите не ще бъдат причислени сред имената на праведните, за да може да бъде изпълнено словото Божие, което казва: Имената на нечестивите не ще бъдат смесвани с имената на Моя народ.

58 Защото имената на праведните ще бъдат записани в “книгата на живота и на тях ще дам наследство от дясната Ми страна. И сега, братя мои, какво имате да кажете против това? Аз ви казвам, дали ще говорите срещу това, няма значение, защото словото Божие трябва да се изпълни.

59 Защото има ли сред вас пастир с много овце, който да не бди над тях, та да не

51а р. п. Небеса.

52а Лука 3:9; У. и З. 97:7.

б Яков 5:46; 6:7;

3 Не. 27:11–12.

53а 1 Не. 19:7.

б р. п. Гордост.

в 2 Не. 28:11–14;

Морм. 8:36–39.

г Псалми 62:10;

У. и З. 56:16–18.

54а р. п. Освещаване.

55а Псалми 109:15–16;

Яков 2:17;

Ел. 6:39–40.

57а р. п. Добрият пастир.

б Ездра 6:21; 9:1;

Неем. 9:2;

2 Сол. 3:6;

У. и З. 133:5, 14.

в Втор. 29:20; Мор. 6:7;

У. и З. 20:8.

58а р. п. Книга на живота.

влязат вълци и да изпоядат стадото му? И ето, ако в стадото му влезе вълк, няма ли той да го изгони? Да, и най-после ако може, той ще го унищожи.

60 И сега, аз ви казвам, че добрият пастир ви зове; и ако искате да се вслушате в гласа Му, Той ще ви заведе в Своето стадо, и вие сте Негови овце, и Той ви заповядва да не допускате никакъв изгладнял вълк да влезе сред вас, за да не бъдете изтребени.

61 И сега, аз, Алма, ви заповядвам с езика на "Оногова, Който ми е заповядал, да съблюдавате и вършите словото, което съм ви казал.

62 Казвам го като заповед на вас, които принадлежите към църквата; а на онези, които не принадлежат към църквата, го казвам като покана, казвайки: Елате и бъдете кръстени в знак на покаяние, за да можете и вие да бъдете от онези, които вземат от плода на "дървото на живота.

ГЛАВА 6

Църквата в Зарахемла е прочистена и поставена в ред. Алма отива в Гедеон, за да проповядва. Около 83 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като Алма свърши да говори на хората на църквата, която беше установена в град Зарахемла, той "постави свещеници и "старейшини чрез полагане на "ръце според реда Божий, за да възглавяват и "бдят над църквата.

2 И стана така, че всички, които не принадлежаха към църквата, но се покаяха за греховете си, бяха "кръстени в знак на покаяние и бяха приети в църквата.

3 И стана така, че всички, които принадлежаха към църквата, които не се "покаяха за нечестията си и не се смириха пред Бога, имам предвид онези, които се бяха издигнали в "гордостта на сърцето си, същите бяха отхвърлени, а имената им "изличени, та имената им да не бъдат повече причислявани към тези на праведните.

4 И тъй, те започнаха да установяват реда на църквата в град Зарахемла.

5 Сега, аз бих желал да разберете, че словото Божие бе достъпно за всички и никои не бяха лишени от привилегията да се събират заедно, за да чуят словото Божие.

6 При все това, на чедата Божии беше заповядано да се

61а Алма 5:44.
62а 1 Не. 8:10; 11:21–23.
6 1а р. п. Поставям,
поставяне.
б р. п. Старейшина.
в р. п. Ръце,

полагане на.
г У. и З. 52:39.
2а р. п. Кръщение,
кръщавам.
3а Мосия 26:6.
б р. п. Гордост.

в Изход 32:33;
Мосия 26:36;
Алма 1:24; 5:57–58.
р. п. Отлъчване.

събират заедно често и да се обединяват в "пост и усърдна молитва за благосъстоянието на душите на онези, които не познаваха Бога.

7 И сега стана така, че след като Алма издаде тези наредби, той ги напусна, да, той напусна църквата, която бе в град Зарахемла и отиде на изток от река Сидон в "долината Гедеон, където беше построен град, който беше наречен град Гедеон, който беше в долината на име Гедеон, наречена на човека, който бе ^бубит с меч от ръката на Нехор.

8 И Алма отиде там и започна да известява словото Божие на църквата, която беше установена в долината Гедеон, според откровението за истинността на словото, което беше изречено от бащите му и според Духа на пророчеството, който беше в него, според "свидетелството за Исуса Христа, Сина Божий, Който трябва да дойде, за да изкупи Своя народ от греховете им, и според светия ред, според който той беше призован. И тъй е написано. Амин.

Словата на Алма, които той предаде на хората в Гедеон, според неговия собствен летопис.

Обхваща глава 7.

ГЛАВА 7

Христос ще се роди от Мария. Той ще развърже връзките на смъртта и ще понесе греховете на Своя народ. Онези, които се покаят, и са кръстени, и спазват заповедите, ще имат вечен живот. Нечистотата не може да наследи Божието царство. Изискват се смирение, вяра, надежда и милосърдие. Около 83 г. пр. Хр.

Ето, възлюбени мои братя, виждайки, че ми е позволено да дойда при вас, ето защо, се опитвам да ви "говоря лично, да, с моята собствена уста, виждайки, че това е първият път, когато ви говоря със словата на моята уста, бидейки изцяло зает в ^бсъдилището, като имах толкова много дела, че не можех да дойда при вас.

2 И даже и сега нямаше да мога да дойда, ако съдийският престол не беше "даден на друг, за да управлява на мое място; но Господ с голяма милост ми даде да мога да дойда при вас.

3 И ето аз дойдох, имайки големи надежди и голямо желание да намеря, че сте се смирили пред Бога и че сте продължили да измолвате Неговата благодат, та да намеря, че сте били невинни пред Него и че не сте в ужасното раздвоение, в което бяха братята ви в Зарахемла.

6а р. п. Пост, постене.
7а Алма 2:20.
б Алма 1:9.

8а Откр. 19:10.
7 1а Алма 4:19.
б Мосия 29:42.

2а Алма 4:16–18.

4 Но благословено да е името Божие, че Той ми даде да узная, да, даде ми извънредно голямата радост да узная, че те отново са установени в пътя на Неговата праведност.

5 И се надявам според Духа Божий, Който е в мене, че ще се радвам и за вас; при все това аз не желая радостта ми за вас да дойде с причиняването на толкова много огорчения и скръб, каквито преживях за братята в Зарахемла, защото ето, радостта ми за тях дойде, след като преминах през много огорчения и скръб.

6 Но ето, аз се надявам, че вие не сте в състояние на толкова голямо неверие, както бяха братята ви; надявам се също, че вие не сте се издигнали в гордостта на сърцата си, да, надявам се, че вие не сте отдали сърцата си на богатствата и на празните светски неща; да, надявам се, че вие не се покланяте на "идоли, а че се покланяте на истинския и ^бжив Бог, и че очаквате опрощението на греховете си, което ще дойде, с вечна вяра.

7 Защото ето, казвам ви, ще има много неща да се сбъднат; и ето, има нещо, което е по-важно от всички други — защото ето, не е толкова

далечно "времето, когато Изкупителят ще живее и ще дойде сред Своя народ.

8 Ето, аз не казвам, че Той ще дойде сред нас по времето, когато ще пребивава в своята смъртна скиния; защото ето, Духът не ми е казал, че ще стане тъй. Сега, относно това аз не зная нищо; но което зная е, че Господ Бог има сила да извършва всичко, което е според словото Му.

9 Но ето, толкова ми е казал Духът, казвайки: Призови този народ, казвайки: "Покайте се и подгответе пътя Господен, ходете в Неговите пътеки, които са прави, защото ето, царството небесно приближава и Синът Божий ^бидва на лицето на земята.

10 И ето, Той ще бъде "роден от ^бМария в Ерусалим, който е "земята на праотците ти и тя, бидейки 'девица, скъпоценен и избран съсъд, ще бъде осенена и ще ^бзачене чрез силата на Светия Дух и ще роди Син, да, тъкмо Сина Божий.

11 И Той ще се яви, изстрадайки болки и "оскърблениа, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ.

6a 2 Не. 9:37; Ел. 6:31.

б Дан. 6:26.

7a Алма 9:26.

9a Мат. 3:2–4;

Алма 9:25.

б Мосия 3:5; 7:27;

15:1–2.

10a Исаия 7:14;

Лука 1:27.

б Мосия 3:8.

р. п. Мария, майка на Исус.

в 1 Лет. 9:3;

2 Лет. 15:9;

1 Не. 1:4;

3 Не. 20:29.

з 1 Не. 11:13–21.

д Мат. 1:20;

Мосия 15:3.

11a Исаия 53:3–5;

Мосия 14:3–5.

12 И Той ще вземе върху Си “смъртта, за да развърже връзките на смъртта, които стягат Неговия народ; и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изгълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да ^бподпомага Своя народ според немощите му.

13 Сега, Духът “знае всички неща; при все това Синът Божий страда според плътта, за да може да ^бвземе върху Си греховете на Своя народ, за да може да изличи техните прегрешения чрез силата на избавлението Си; и сега ето, това е свидетелството, което е в мен.

14 Сега аз ви казвам, че трябва да се покаете и да бъдете “родени отново; защото Духът казва, че ако не бъдете родени отново, вие не можете да наследите царството небесно; ето защо, елате и се кръстете в знак на покаяние, за да може да бъдете очистени от греховете си, за да имате вяра в Агнеца Божий, Който отнася греховете на света и Който е могъщ да спасява и пречиства от всякаква неправедност.

15 Да, аз ви казвам, елате и не се плашете, отстранете всякакъв грях, който лесно ви “обладава и който ви увлича

към унищожение, да, елате, тръгнете и покажете на вашия Бог, че искате да се покаете за греховете си и да встъпите в завет с Него да спазвате заповедите Му, и да Му го засвидетелствате още днес, влизайки във водите на кръщението.

16 И всеки, който направи това, и спазва заповедите Божии отсега насетне, същият ще помни, че му казвам, да, той ще помни, че аз съм му казал, че ще има вечен живот, според свидетелството на Светия Дух, Който свидетелства в мен.

17 И сега, възлюбени мои братя, вярвате ли на тези неща? Ето, аз ви казвам, че знам, че им вярвате; и начинът, по който знам, че им вярвате, е чрез проявата на Духа, Който е в мен. И сега, голяма е радостта ми, понеже вярата ви в това е силна, да, вярата ви в нещата, които съм ви казал.

18 Защото както ви казах в началото, имах голямо желание да не сте в състояние на раздвоение като братята ви, и тъкмо тъй аз намирам, че желанията ми са удовлетворени.

19 Защото виждам, че сте в пътеките на праведността; виждам, че сте по пътеката, която води към царството

12а 2 Не. 2:8;
Алма 12:24–25.
р. п. Разпъване на
кръст.
б Евр. 2:18; 4:15;

У. и З. 62:1.
13а р. п. Бог, божество.
б Мосия 15:12.
р. п. Единение,
извършвам

единение.
14а р. п. Роден отново,
роден от Бога.
15а 2 Не. 4:18.

Божие; да, виждам, че вие правите “пътеките Му прави.

20 Аз виждам, че ви е сторено знайно чрез свидетелството на словото Му, че Той не може да “ходи в криви пътеки; нито се отклонява от това, което е казал; нито пък има и намек за обръщане от дясно към ляво, или от това, което е право, към онова, което е погрешно; ето защо, Неговият ход е един вечен кръг.

21 Той не живее в “несвети храмове; нито пък нечистотата или нещо, което е нечисто, могат да бъдат приети в царството Божие; ето защо, аз ви казвам, че ще дойде времето, да, и това ще бъде в последния ден, когато този, който е ^бнечист, ще остане в нечистотата си.

22 И сега, възлюбени мои братя, аз ви казах тези неща, за да мога да събудя у вас чувство за дълга ви към Бога, за да може да ходите невинни пред Него и да може да ходите според светия ред Божий, според който сте били приети.

23 И сега, бих желал да бъдете “смирени и покорни, и благи, лесни за умоляване; изпълнени с търпение и дълготърпение, бидейки умерени във всяко нещо, бидейки усърдни по всяко време в спазването на заповедите

Божии, молеци се за всяко едно нещо, от което се нуждаете, както духовно, така и материално; винаги въздаващи благодарности на Бога, за всичко, което получавате.

24 Гледайте да имате “вяра, надежда и милосърдие и тогава винаги ще изобилствате на добри дела.

25 И нека Господ ви благослови и пази одеянията ви неопетнени, за да можете най-накрая да бъдете доведени в царството небесно да седнете наред с Авраам, Исаак, Яков и светите пророци, които са били откакто свят светува, като вашите одеяния бъдат тъкмо тъй “неопетнени, както са техните, за да не излезете повече отттам.

26 И сега, възлюбени мои братя, аз ви казах тези слова според Духа, Който свидетелства в мене; и душата ми се радва извънредно, поради извънредното усърдие и внимание, което отдадохте на словото ми.

27 И сега, нека “мирът Божий да почива над вас, и над домовете и земите ви, и над стадата и чердите ви, и над всичко, което притежавате, над жените ви и децата ви, според вярата ви и добрите ви дела, отсега нататък и навеки. И тъй рекох. Амин.

19a Мат. 3:3.

20a 1 Не. 10:19;
Алма 37:12;
У. и З. 3:2.

21a 1 Кор. 3:16–17; 6:19;
Мосия 2:37;

Алма 34:36.

б 1 Не. 15:33–35;
2 Не. 9:16;
Морм. 9:14;
У. и З. 88:35.

23a р. п. Смирен,

смирение.

24a 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:30–35;
Мор. 7:33–48.

25a 2 Пет. 3:14.

27a р. п. Мир.

ГЛАВА 8

Алма проповядва и покръства в Мелик. Той е отхвърлен в Амония и го напуска. Един ангел му заповядва да се върне и да възвестява покаяние на хората. Той е приет от Амулик, след което и двамата отиват да проповядват в Амония. Около 82 г. пр. Хр.

И сега стана така, че Алма се върна от "земята Гедеон, след като беше научил народа на Гедеон на много неща, които не могат да бъдат записани, и след като беше установил реда в църквата, според както бе сторил преди в земята Зарахемла, да, той се завърна в собствената си къща в Зарахемла, за да си отдъхне от труда, който беше положил.

2 И тъй привърши деветата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

3 И стана така, че в началото на десетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Алма си тръгна оттам и предприе пътуването си към земята Мелик, на запад от "реката Сидон, на запад, към пределите на путошата.

4 И той започна да поучава хората в земята Мелик според "светия ред Божий, чрез който беше призван; и той започна да поучава народа из цялата земя Мелик.

5 И стана така, че народът дойде към него от всички предели на земята, която беше от страната на путошата. И те бяха кръстени из цялата земя.

6 И тъй, когато свърши делото си в Мелик, той си тръгна оттам и пропътува тридневно пътуване на север от земята Мелик; и той пристигна в един град, наречен Амония.

7 Сега, беше обичай на народа на Нефи да нарича земите си, градовете си и селата си, да, дори и малките си села, по името на оновова, който първи ги беше притежавал; и тъй беше и със земята Амония.

8 И стана така, че когато Алма пристигна в град Амония, той започна да им проповядва словото Божие.

9 Сега, Сатана беше придобил голяма "власт над сърцата на хората от град Амония, ето защо, те не искаха да се вслушат в словата на Алма.

10 При все това, Алма се "трудеше много в Духа, "борейки се с Бога в "усърдна молитва Той да излее Своя Дух над хората в града; и също да му даде да ги кръсти в знак на покаяние.

11 При все това, те вкоравиха сърцата си, казвайки му: Ето, ние знаем, че ти си Алма; и

8 1a Алма 2:20; 6:7.

3a Алма 16:6–7.

4a У. и З. 107:2–4.

р. п. Мелхиседеково

свещеничество.

9a 2 Не. 28:19–22;

У. и З. 10:20.

10a Алма 17:5.

б Енос 1:1–12.

в 3 Не. 27:1.

р. п. Молитва.

ние знаем, че ти си висшият свещеник на църквата, която си установил в много части на страната, съгласно преданието ви; но ние не сме от твоята църква и не вярваме в такива безумни предания.

12 И сега, ние знаем, че понеже не сме от твоята църква, ние знаем, че ти нямаш власт над нас; и ти предаде съдийския престол на ^аНефия, затова не си върховният съдия над нас.

13 Сега, когато хората казаха това и отрекоха всички слова на Алма, и го хулеха, и го заплюваха, и сториха да бъде прогонен от града им, той си тръгна оттам и предприе пътуването си за града, наречен Аарон.

14 И стана така, че докато пътуваше натам, изнемогвайки от скръб, преминавайки през много ^агорест и мъка на душата си поради нечестията на хората, които бяха в града Амония, случи се, че докато Алма изнемогваше от скръб, яви му се ^бангел Господен, казвайки:

15 Благословен си ти, Алма; ето защо, вдигни главата си и се радвай, защото имаш голяма причина да се радваш; защото ти си бил верен в изпълнението на заповедите Божии още от времето, когато получи първото си послание от Него. Ето, аз съм този, който ти го ^апредаде.

16 И ето, аз съм изпратен да ти заповядам да се върнеш в град Амония и да проповядваш отново на хората от града; да, проповядвай им. Да, кажи им, че ако не се покаят, Господ Бог ще ги ^аунищожи.

17 Защото ето, сега те се стараят, ако може, да унищожат свободата на твоя народ (защото тъй казва Господ), което е противно на повеленията и разпоредбите, и заповедите, които Той е дал на Своя народ.

18 Сега стана така, че след като Алма бе получил това известие от ангела Господен, той се върна бързо в земята Амония. И влезе в града по друг път, да, по пътя, който е на юг от град Амония.

19 И като влизаше в града, той беше изгладнял и каза на един човек: Ще дадеш ли на един смирен служител на Бога нещо за ядене?

20 И човекът му каза: Аз съм нефит и знам, че ти си свят Божий пророк, защото ти си човекът, за когото един ^аангел ми каза във видение: Ти ще го приемеш. Ето защо, ела с мене в къщата ми и аз ще ти дам от моята храна, и знам, че ти ще бъдеш благословия за мене и къщата ми.

21 И стана така, че човекът го прие в къщата си; и човекът се наричаше ^аАмулик; и

12а Алма 4:20.

14а р. п. Бедствие.

б Алма 10:7–10, 20.

р. п. Ангели.

15а Мосия 27:11–16.

16а Алма 9:12, 18, 24.

20а Алма 10:7–9.

21а р. п. Амулик.

той донесе хляб и месо, и ги сложи пред Алма.

22 И стана така, че Алма яде от хляб и се засити; и той “благослови Амулик и дома му, и отдаде благодарности на Бога.

23 И след като беше ял и се беше заситил, той рече на Амулик: Аз съм Алма и съм “висшият свещеник на църквата Божия из цялата страна.

24 И ето, бях призован да проповядвам словото Божие на целия този народ според Духа на откровението и пророчеството; и аз бях в тази земя, но те не пожелаха да ме приемат, а ме “прогониха и бях готов да обърна гръб на тази земя навеки.

25 Но ето, беше ми заповядано да се върна отново и да пророкувам на тези люде, да, и да свидетелствам срещу тях относно беззаконията им.

26 И сега, Амулик, понеже ти ме прие и ме нахрани, ти си благословен; защото бях изгладнял, понеже бях постил много дни.

27 И Алма остана с Амулик много дни, преди да започне да проповядва на людете.

28 И стана така, че людете още повече увеличиха беззаконията си.

29 И словото дойде до Алма, казвайки: Иди и кажи също на Моя служител Амулик да

иде и пророкува на този народ, казвайки: “Покайте се, защото така казва Господ, ако не се покаете, ще посетя този народ в гнева Си; да, и не ще отвърна свирепия Си гняв.

30 И Алма, а също и Амулик, излязоха сред народа, за да провъзгласят Божиите слова; и те бяха изпълнени със Светия Дух.

31 И им бе дадена “сила, дотолкова, че не беше възможно да ги затварят в ями; нито пък беше възможно някой човек да ги убие; при все това те не използваха своята ^бсила, докато не бяха вързани и хвърлени в тъмница. Сега, това бе сторено, та Господ да може да покаже силата Си чрез тях.

32 И стана така, че те излязоха и започнаха да проповядват, и да пророкуват на народа, според духа и силата, които Господ им беше дал.

Словата на Алма, а също и словата на Амулик, провъзгласени на людете в земята Амения. А също те са хвърлени в тъмница и са избавени чрез чудната сила Божия, която бе в тях, според летописа на Алма.

Обхваща глави 9 до 14
включително.

22а Алма 10:11.

23а Алма 5:3, 44, 49;
13:1–20.

24а Алма 8:13.

29а Алма 9:12, 18.

р. п. Покаявам се,

покаяние.

31а 1 Не. 1:20.

б Алма 14:17–29.

ГЛАВА 9

Алма заповядва народа на Амония да се покае. Господ ще бъде милостив към ламанитите в последните дни. Ако нефитите изоставят светлината, те ще бъдат унищожени от ламанитите. Божият Син ще дойде скоро. Той ще изкупи онези, които се покаят, кръстени са и имат вяра в Неговото име. Около 82 г. пр. Хр.

И тъй, аз, Алма, след като получих заповед от Бога, че трябва да взема с мен Амулик и да отида да проповядвам отново на този народ, или на народа в град Амония, стана така, че когато започнах да им проповядвам, те започнаха да ми се противопоставят, казвайки:

2 Кой си ти? Мислиш ли, че ще повярваме на свидетелството на "един човек, дори и ако ни проповядва, че земята ще премине?

3 Сега, те не разбираха словата, които изричаха; защото не знаеха, че земята ще премине.

4 И те казваха също: Ние няма да повярваме на словата ти, ако ще пророкуваш, че този велик град ще бъде унищожен за "един ден.

5 Сега, те не знаеха, че Бог може да върши такива чудни дела, защото те бяха коравосърдечни и коравовратни люде.

6 И те казваха: "Кой е Бог, Който дава власт ^бсамо на един човек от този народ, за да му извести истината за толкова велики и чудни неща?

7 И те се приближиха, за да сложат ръка върху ми; но ето, те не го направиха. И аз застанах смело, за да им провъзглася, да, аз смело им засвидетелствах, казвайки:

8 О, вие, нечестиво и извратено "поколение, как тъй сте забравили преданието на бащите си; да, колко скоро забравихте заповедите Божии.

9 Не си ли спомняте, че баща ни, Лехий, беше изведен от Ерусалим от "ръката Божия? Не си ли спомняте, че всички те бяха водени от Него през пустошта?

10 И толкова скоро ли забравихте колко пъти Той избави бащите ни от ръцете на техните врагове, и как ги запази от това да бъдат унищожени даже от ръцете на собствените им братя?

11 Да, и ако не беше поради несравнимата Му сила и милостта Му, и дълготърпението Му към нас, ние сме щели неизбежно да бъдем отхвърлени от лицето на земята отпреди дълго време и може би предадени на състояние на "безкрайна окаяност и злочестина.

12 Ето, сега аз ви казвам, че Той ви заповядва да се

9 2а Втор. 17:6.
4а Алма 16:9–10.
6а Изход 5:2;

Мосия 11:27;
Моисей 5:16.
б Алма 10:12.

8а Алма 10:17–25.
9а 1 Не. 2:1–7.
11а Мосия 16:11.

покаете, и освен ако не се покаете, вие по никакъв начин не можете да наследите царството Божие. Но ето, това не е всичко. Той ви е заповядал да се покаете, иначе ще ви ^аунищожи напълно от лицето на земята; да, Той ще ви посети в гнева Си, и в ^бсвирепия Си гняв Той няма да се отвърне.

13 Ето, не си ли спомняте словата, които Той изрече на Лехий, казвайки че: ^а„Доколкото спазвате заповедите Ми, вие ще преуспявате в земята? И пак е казано, че доколкото не спазвате заповедите Ми, вие ще бъдете отхвърлени от присъствието Господне.

14 Сега, аз бих желал да запомните, че доколкото ламанитите не са спазвали заповедите Божии, те са били ^аотхвърлени от присъствието Господне. Сега виждаме, че словото Господне е потвърдено в това и ламанитите са били отхвърлени от присъствието Му от началото на прегрешенията им в страната.

15 При все това, аз ви казвам, че съдният ден ще бъде ^апотърпим за тях, отколкото за вас, ако останете в греховете си, да, и дори потърпим за тях в този живот, отколкото за вас, освен ако не се покаете.

16 Защото много обещания

са ^апредназначени за ламанитите; защото заради ^бпреданията на своите бащи те останаха в състоянието си на ^аневежество. Ето защо, Господ ще бъде милостив към тях и ще ^впродължи съществуването им на земята.

17 И по някое време те ще бъдат ^адоведени до вяра в словото Му и до знанието за неправилността на бащините им предания; и много от тях ще бъдат спасени, защото Господ ще бъде милостив към всички, които ^бпризовават името Му.

18 Но ето, аз ви казвам, ако вие упорствате в нечестията си, дните ви в страната няма да бъдат продължени, защото ^аламанитите ще бъдат изпратени върху ви, и ако не се покаете, те ще дойдат в неznайно за вас време и ще бъдете наказани с ^бпълно унищожение; и това ще бъде според ^всвирепия гняв Господен.

19 Понеже Той няма да позволи да живеете в беззаконията си и да унищожите Неговия народ. Аз ви казвам: Не! Той по-скоро би допуснал ламанитите да ^аунищожат целия Негов народ, който е наречен народа на Нефи, ако стане тъй, че те ^бизпаднат в грехове и прегрешения,

12а Алма 8:16;
10:19, 23, 27.

б Алма 8:29.

13а 2 Не. 1:20;
Мосия 1:7;
Алма 37:13.

14а 2 Не. 5:20–24;

Алма 38:1.

15а Мат. 11:22, 24.

16а Алма 17:15.

б Мосия 18:11–17.

в Мосия 3:11.

г Ел. 15:10–12.

17а Енос 1:13.

б Алма 38:5; У. и З. 3:8.

18а Алма 16:2–3.

б Алма 16:9.

в Алма 8:29.

19а 1 Не. 12:15, 19–20;

Алма 45:10–14.

б Алма 24:30.

след като са им били дадени толкова много светлина и толкова много познание за Господа, техния Бог;

20 да, след като е бил един толкова много облагодетелстван народ на Господа; да, след като е бил по-облагодетелстван от всеки друг народ, племе, език и люде; след като всички неща са им били “сторени знайни според желанията им, и вярата им, и молитвите им за това, което е било, което е, и което трябва да дойде;

21 след като са били посетени от Духа Божий; след като са разговаряли с ангели и им е било говорено от Гласа Господен; и имайки Духа на пророчеството и Духа на откровението, както и много дарове, дара за говорене на езици и дара за проповядване, и дара на Светия Дух, и дара за “превеждане;

22 да, и след като бяха “избавени от Бога из земята на Ерусалим от ръката Господна; след като бяха спасени от глад и от болест, и от всякакъв вид различни страдания; станали силни в битка, за да не могат да бъдат унищожени; многократно извеждани от ^бробство, съхранявани и запазени до ден днешен, и преуспяващи, докато са забогатели във всичко,

23 и сега ето, аз ви казвам, че ако този народ, който е получил толкова много благословии от ръката Господна, прегрешил срещу светлината и познанието, което притежава, аз ви казвам, че ако бъде тъй и той изпадне в прегрешение, ще бъде много “по-търпимо за ламанитите, отколкото за тях.

24 Защото ето, “обещанията Господни ще са предназначени за ламанитите, а не за вас, ако прегрешите; защото не обеща ли ясно Господ и не постанови ли твърдо Господ, че ако се разбунтувате против Него, вие ще бъдете напълно унищожени от лицето на земята?

25 И сега, поради тази причина, за да не може да бъдете унищожени, Господ изпрати ангела Си да посети мнозина от народа Му и да им изяви, че трябва да излязат и призават силно този народ, казвайки: “Покайте се, защото близко е царството небесно.

26 И “не след много дни Синът Божий ще дойде в славата Си; и славата Му ще бъде славата на ^бЕдинородния на Отца, изпълнен с ^вблагодат, справедливост и истина, изпълнен с търпение, ^гмилост и дълготърпение, бърз да ^дчуе призивите на Своя народ и да отговаря на молитвите им.

20а р. п. Откровение.

21а Омний 1:20;
Мосия 8:13–19;
28:11–17.

22а 2 Не. 1:4.

б Мосия 27:16.

23а Мат. 11:22–24.

24а 2 Не. 30:4–6;
У. и З. 3:20.

25а Алма 7:9;

Ел. 5:32.

26а Алма 7:7.

б р. п. Единороден.

в р. п. Благодат.

г р. п. Милостив,
милост.

д Втор. 26:7.

27 И ето, Той идва да ^аизкупи онези, които ще бъдат ^бкръстени в знак на покаяние чрез вяра в Неговото име.

28 Ето защо, подгответе пътя Господен, защото наближава времето, когато всички човеци ще пожънат наградата за ^аделата си, според каквито те са били: ако са били праведни, те ще ^бпожънат спасение за души-те си, съгласно силата и избавлението на Исуса Христа; и ако са били зли, ще пожънат ^аосъждение за душите си, съгласно силата и пленничеството на дявола.

29 Сега ето, това е гласът на ангела, който вика към народа.

30 И сега, ^авъзлюбени мои братя, защото вие сте ми братя и трябва да сте възлюбени, трябва да принасяте дела, съответствени на покаянието, виждайки че сърцата ви са се вкоравили твърде срещу словото Божие и виждайки, че сте ^бизгубен и паднал народ.

31 Сега стана така, че когато аз, Алма, бях изрекъл тези слова, хората ми се разгневиха, понеже им бях казал, че са коравосърдечни и ^акоравовратни люде.

32 И също, понеже им бях казал, че са изгубен и паднал народ, те ми се разгневиха и потърсиха да сложат ръка

върху ми, та да могат да ме хвърлят в тъмница.

33 Но стана така, че тогава Господ не допусна те да ме хванат и да ме хвърлят в тъмница.

34 И стана така, че Амулик отиде и застана пред тях, и също започна да им проповядва. И сега, не всички ^аслова на Амулик са записани, при все това част от словата му са записани в тази книга.

ГЛАВА 10

Лехий произлиза от Манасия. Амулик разказва за ангелската заповед да се грижи за Алма. Молитвите на праведните са причина хората да бъдат пощадени. Неправедни законници и съдии полагат основата на унищожението на народа. Около 82 г. пр. Хр.

СЕГА, това са ^асловата, които ^бАмулик проповядваше на хората в земята Амония, казвайки:

2 Аз съм Амулик, син на Гедона, който беше син на Исмаил, който беше потомък на Аминадий; и това беше същият този Аминадий, който изтълкува писанието върху стената на храма, написано от пръста Божий.

3 И Аминадий беше потомък на Нефи, който беше

27а р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.
б р. п. Кръщение, кръщавам.

28а У. и З. 1:10; 6:33.
б Псалми 7:16.
в р. п. Осъждане.
30а 1 Иоан. 4:11.
б Алма 12:22.

31а 2 Не. 25:28;
Мосия 3:14.
34а Алма 10.
10 1а Алма 9:34.
б Алма 8:21–29.

синът на Лехий, който излезе от земята на Ерусалим и който бе потомък на “Манасия, синът на ⁶Иосиф, който беше ⁶продаден в Египет от ръцете на братята си.

4 И ето, аз съм човек, ползващ се с немалко уважение сред ония, които ме познават; да, и ето, имам много роднини и ⁴приятели и съм натрупал също много богатства чрез собственото си трудолюбие.

5 При все това, аз никога не съм знаел много за пътищата Господни, нито за Неговите ⁵тайнства и чудна сила. Аз казах, че никога не съм знаел много за тези неща; но ето, аз греша, защото съм видял много от тайнствата Му и чудната Му сила; да, тъкмо в съхраняването на живота на тези люде.

6 При все това, аз обаче вкоравих сърцето си, защото бях ⁶призован много пъти, но не исках да ⁶чуя; ето защо, аз знаех относно тези неща, въпреки че не исках да знам; и затова продължих да се бунтувам против Бога в нечестията на сърцето си тъкмо до четвъртия ден на седмия месец, което бе през десетата година от управлението на съдиите.

7 Докато пътувах да посетя един много близък роднина,

“ангел Господен ми се яви и ми каза: Амулик, върни се в къщата си, защото ще трябва да нахраниш един пророк Господен; да, един свят човек, избраник на Бога, който е ⁶постил в продължение на много дни заради греховете на тези люде, и той е огладнял, и ти ще го ⁶приемеш в къщата си, и ще го нахраниш, и той ще благослови тебе и къщата ти; и благословията Господна ще почива върху теб и върху дома ти.

8 И стана така, че аз се подчиних на гласа на ангела и тръгнах обратно към къщата си. И докато отивах натам, аз намерих ⁸човека, за когото ангелът ми каза: Ще го приемеш у дома си — и ето, той беше същият този човек, който ви говори относно Божиите неща.

9 И ангелът ми каза, че той е ⁹свят човек; и тъй, аз знам, че той е свят човек, защото ангел от Бога го каза.

10 И още аз знам също, че нещата, за които той свидетелства, са истинни; защото ето, казвам ви, тъй както жив е Господ, тъкмо тъй Той изпрати ¹⁰ангела Си да ми изяви тези неща; и Той направи това, докато този Алма ¹⁰пребиваваше в къщата ми.

11 Понеже ето, той ¹¹благослови дома ми, благослови и

3а Бит. 41:51; 1 Лет. 9:3.

б р. п. Иосиф, син на Яков.

в Бит. 37:29–36.

4а Алма 15:16.

5а р. п. Тайнствата

на Бог.

6а Алма 5:37.

б У. и З. 39:9.

7а Алма 8:20.

б Алма 5:46; 6:6.

р. п. Пост, постене.

в Деяния 10:30–35.

8а Алма 8:19–21.

9а р. п. Свят.

10а Алма 11:30–31.

б Алма 8:27.

11а Алма 8:22.

мене, и жените ми, и децата ми, и баща ми, и роднините ми; да, даже целия ми род е благословил той и благословията Господна почиваше върху нас според словата му.

12 И сега, когато Амулик изрече тези слова, людетe започнаха да се учудват, виждайки, че има ^аповече от един свидетел, който да свидетелства за нещата, в които бяха обвинени; също и за нещата, които трябва да дойдат, според духа на пророчеството, който беше в тях.

13 При все това, имаше неколцина сред тях, които мислеха да ги разпитат, та да могат чрез лукавите си ^апомисли да ги изобличат в собствените им слова, и да могат да намерят свидетелство против тях, и да могат да ги предадат на съдиите си, за да могат да бъдат осъдени според закона, и за да могат да бъдат убити или хвърлени в тъмница, според престъплението, което те можеха да изнамерят или засвидетелстват против тях.

14 Сега, това бяха точно онези люде, които се опитваха да ги погубят, и те бяха ^азаконници, наети или назначени от народа да служат на закона по време на техните съдебни процеси, или съдебните процеси за престъпленията на людетe пред съдиите.

15 Сега, тези законници бяха

научени на всичките човешки лукавства и хитрости; и това беше, за да бъдат те изкусни в занаята си.

16 И стана така, че те започнаха да разпитват Амулик, та тъй да могат да го накарат да се оплете в словата си, сиреч да си противоречи в словата, които щеше да изрече.

17 Сега, те не знаеха, че Амулик може да разбере за намеренията им. И стана така, че когато започнаха да го разпитват, той ^аусети мислите им и им каза: О, вие, нечестиво и извратено ^бпоколение, вие, законници и лицемери, защото вие полагате основите на дявола; защото поставяте ^аклопки и примки да хванете светите на Бога.

18 Кроите планове да ^аизвратите пътищата на праведните и да докарате гнева Божий върху главата си, чак до пълното унищожение на този народ.

19 Да, добре каза Мосия, нашият последен цар, когато беше готов да предаде царството и нямаше никой, на когото да го предаде, като нареди, че този народ трябва да бъде управляван чрез собствените им гласове, да, добре каза той, че ако дойде време, когато гласът на този народ ^аизбере беззаконие, сиреч, ако дойде време, когато този народ изпадне в прегре-

12а Алма 9:6.

13а Алма 11:21.

14а Алма 10:24;

11:20–21; 14:18.

17а Алма 12:3; 20:18, 32;

У. и З. 6:16.

^б Мат. 3:7;

Алма 9:8.

^в У. и З. 10:21–27.

18а Деяния 13:10.

19а Мосия 29:27;

Алма 2:3–7; Ел. 5:2.

шение, той ще бъде узрял за унищожение.

20 И сега, аз ви казвам, че Господ право съди беззаконията ви; право зове Той този народ чрез гласа на „ангелите Си: Покайте се, покайте се, защото царството небесно приближава.

21 Да, право зове Той чрез гласа на ангелите: „Аз ще сляза сред народа Си с правота и правосъдие в ръцете Си.

22 Да, аз ви казвам, че ако не бяха „молитвите на праведните, които са сега в страната, вие още сега щяхте да бъдете посетени с пълно унищожение. Все пак това няма да стане с ^бпотоп, както беше в дните на Ной, но ще стане чрез глад и чрез чума, и чрез меч.

23 Но това, че сте пощадени, е поради „молитвите на праведните; и затова, ако вие прогоните праведните от средата си, тогава Господ няма да спре ръката Си; но в яростния Си гняв Той ще излезе срещу вас; тогава ще бъдете поразени с глад и с чума, и с меч; и ^бвремето скоро приближава, освен ако не се покаете.

24 И сега стана така, че хората се разгневиха още повече на Амулик и се провикнаха, казвайки: Този човек хули нашите закони, които са справедливи, и нашите мъдри

законници, които ние сме избрали.

25 Но Амулик простря ръката си и им извика с всичка сила, казвайки: О, вие, нечестиво и извратено поколение, защо Сатана има такава голяма власт над сърцата ви? Защо искате да му се предадете, та да има той власт над вас, да „заслепява очите ви, за да не разбирате словата, казани според истината им?

26 Защото ето, свидетелствах ли аз срещу вашия закон? Вие не разбирате; казвате, че съм говорил срещу закона ви, но аз не съм, а говорих в полза на закона ви, за ваше осъждане.

27 И сега, ето, казвам ви, че основата за унищожаването на тези люде започва да се полага от несправедността на вашите „законници и вашите съдии.

28 И сега стана така, че когато Амулик беше изрекъл тези неща, хората се развикаха срещу него, казвайки: Сега знаем, че този човек е чедо на дявола, защото той ни „излъга; защото той говори срещу нашия закон. А сега казва, че не е говорил срещу него.

29 И още, той хулеше законниците ни и съдиите ни.

30 И стана така, че законниците внушиха на хората, че трябва да запомнят тези

20a Алма 8:14–16; 13:22.

21a Мосия 13:34.

22a Яков. 5:16;

Мосия 27:14–16.

^б Бит. 8:21;

3 Нe. 22:8–10.

р. п. Потоп по времето на Ной.

23a р. п. Молитва.

^б Алма 34:32–35.

25a 2 Кор. 4:4;

Алма 14:6.

27a Лука 11:45–52.

28a Алма 14:2.

неща като свидетелство срещу него.

31 И имаше един между тях, чието име беше Зиезрам. Сега, той беше първият, който “обвини Амулик и Алма, като беше един от най-опитните сред тях и имаше много дела с людете.

32 Сега, целта на тези законници беше да се обогатяват; и те бяха заплатени според службата си.

ГЛАВА 11

Излага се паричната система на нефитите. Амулик спори със Зиезрам. Христос няма да спаси людете в техните грехове. Спасени са само онези, които наследяват царството небесно. Всички човеци ще се вдигнат в безсмъртие. Няма смърт след Възкресението. Около 82 г. пр. Хр.

СЕГА, в закона на Мосия беше написано, че всеки човек, който е съдия на закона, или онези, които са назначени за съдии, би трябвало да получават заплати според времето, през което се трудят да съдят онези, доведени пред тях да бъдат съдени.

2 Сега, ако един човек дължеше на друг и отказваше да плати онова, което дължи, от него се оплакваша на съдията; и съдията упражняваше власт, и изпращаше служители да доведат човека при него; и той съдеше човека според

закона и доказателствата, дадени против него, и тъй човекът биваше принуждаван да плати онова, което дължи, или му го отнемаха, или го прогонваха от средата на народа като крадец и разбойник.

3 И съдията получаваше като заплата, в зависимост от времето си, една сенина злато на ден, или един сенум сребро, което е равно на една сенина злато; и това е според закона, който беше даден.

4 Сега, това са имената на различните техни монети от златото им и от среброто им според тяхната стойност. И имената са дадени от нефитите, защото те не брояха по начина на юдеите в Ерусалим; нито пък мереха по начина на юдеите; но те измениха броенето им и мерките им според волята на народа и обстоятелствата във всяко поколение до управлението на съдиите, когато те бяха “установени от цар Мосия.

5 Сега, броенето е това: една сенина злато, един сеон злато, един шум злато и една лимна злато.

6 Един сенум сребро, един амнор сребро, един езром сребро и един онти сребро.

7 Един сенум сребро беше равен на една сенина злато, поотделно равни на една мяра ечемик, също и на една мяра от всякакъв вид зърно.

8 Сега, стойността на един

сеон злато беше два пъти колкото стойността на една сенина.

9 И един шум злато беше два пъти по-скъп от един сеон.

10 А една лимна злато се равняваше на стойността на всички други, взети заедно.

11 И един амнор сребро беше колкото два сенума.

12 И един езром сребро беше колкото четири сенума.

13 И един онти беше колкото всички други, взети заедно.

14 Сега, това е стойността на по-малките бройки на тяхното броене:

15 Един сивелон е половината от сенума; следователно един сивелон за половин мяра ечемик.

16 И един сивелум е половината на сивелона.

17 И една лия е половината на сивелума.

18 Сега това е техният брой, съгласно броенето им.

19 Сега един антион злато е равен на три сивелона.

20 Сега, всичко беше с единствената цел за обогатяване, защото те получаваха своите заплати според работата си и затова подтикваха хората към безредици и всякакъв вид смутове и нечестие, та да могат да имат повече работа и да могат да ^аполучат повече пари според делата, представени пред тях; ето защо, те подтикваха хората срещу Алма и Амулик.

21 И този Зиезрам започна да разпитва Амулик, казвайки: Ще ми отговориш ли на няколко въпроса, които ще ти задам? И сега, Зиезрам беше човек, умел в ^азамислите на дявола, та да може да унищожи това, което е добро; ето защо, той каза на Амулик: Ще отговориш ли на въпросите, които ще ти поставя?

22 И Амулик му каза: Да, ако това е в съгласие с ^аДуха Господен, Който е у мене, защото няма да кажа нищо, което е противно на Духа Господен. И Зиезрам му каза: Ето, тук има шест онтии сребро и аз ще ти ги дам всичките, ако отречеш съществуването на Всевишния.

23 Сега, Амулик каза: О, ти, ^аизчадие на пъкъла, защо ме ^бизкушаваш? Знаеш ли ти, че праведните не се поддават на такива изкушения?

24 Вярваш ли, че няма Бог? Аз ти казвам: Не, ти знаеш, че има Бог, но ти обичаш ^апарите повече от Него.

25 И сега, ти ме излъга пред Бога. Ти ми каза: Виж тези шест онтии, които са с голяма стойност, аз ще ти ги дам, а си си наумил да ги задържиш; и твоето желание беше само да ме накараш да отрека истинския и жив Бог, за да намериш причина да ме погубиш. И сега, ето, за това голямо зло ти ще получиш наградата си.

26 И Зиезрам му каза: Ти

20а Алма 10:32.
21а Алма 10:13.
22а р. п. Светият Дух.

23а Алма 5:41.
б р. п. Изкушавам,
изкушение.

24а 1 Тим. 6:10;
Тита 1:11.

казваш, че има истински и жив Бог?

27 И Амулик отвърна: Да, има истински и жив Бог.

28 Сега, Зиезрам му каза още: Има ли повече от един Бог?

29 И той отговори: Не.

30 Сега Зиезрам му каза отново: Откъде знаеш ти тези неща?

31 И той рече: Един „ангел ми ги стори знайни.

32 И Зиезрам каза отново: Кой е този, който ще дойде? Това Синът Божий ли е?

33 И той му каза: Да.

34 И Зиезрам каза отново: Ще спаси ли Той Своя народ „в греховете му? И Амулик му отговори и му каза: Аз ти казвам, че Той не ще го направи, защото Му е невъзможно да се отрече от словото Си.

35 Сега, Зиезрам каза на людето: Гледайте да запомните тези неща, защото той каза, че има само един Бог; обаче той каза и че Синът Божий ще дойде, но няма да спаси народа Си — като че ли той има власт да заповядва на Бога.

36 Сега Амулик му каза отново: Ето, ти излъга, защото казваш, че говоря, като че ли имам власт да заповядвам на Бога, защото казах, че Той няма да спаси Своя народ в греховете му.

37 И аз ти казвам отново, че Той не може да ги спаси в „греховете им, защото не мога да отрека Неговото слово; и Той е казал, че ^бнищо нечисто не може да наследи „царството небесно; ето защо, как можете да бъдете спасени, освен ако не наследите царството небесно? Ето защо, вие не можете да бъдете спасени в греховете си.

38 Сега Зиезрам му каза отново: Синът Божий самият Вечен Отец ли е?

39 И Амулик му каза: Да, Той е самият „Вечен Отец на небето и на земята, и на ^бвсички неща, които в тях са. Той е началото и краят, първият и последният.

40 И Той ще дойде на „света, за да ^бизкупи Своя народ; и ще ^бвземе върху Си прегрешенията на онези, които вярват в Неговото име; и това са тези, които ще имат вечен живот, и спасението не идва за никой друг.

41 Ето защо, за нечестивите все едно че „не е било направено изкупление, с изключение на това, че връзките на смъртта ще бъдат развързани; защото ето, идва денят, когато ^бвсички ще се вдигнат от мъртвите и ще застанат

31а Алма 10:7–10.

34а Ел. 5:10–11.

37а 1 Кор. 6:9–10.

б 1 Не. 15:33;

Алма 40:26;

3 Не. 27:19.

р. п. Безбожен.

в р. п. Царство на

Бога или небесно царство.

39а Исаия 9:6.

б Кол. 1:16;

Мосия 4:2.

40а р. п. Свят.

б Римл. 11:26–27.

в Изход 34:6–7;

Исаия 53:5;

1 Иоан. 2:2;

Мосия 14:5; 15:12;

У. и З. 19:16–19.

41а Алма 12:18;

У. и З. 88:33.

б Откр. 20:12–13;

Алма 42:23.

пред Бога, и ще бъдат ^асъдени според делата им.

42 Сега, има една смърт, която се нарича телесна смърт; и смъртта на Христа ще развърже ^авръзките на тази телесна смърт, за да бъдат всички вдигнати от тази телесна смърт.

43 Духът и тялото ще бъдат ^аобединени отново в съвършената им форма; и крайник, и става ще бъдат възстановени на съответната им снага, тъкмо както сме ние сега в това време; и ние ще бъдем доведени да застанем пред Бога, знаейки тъкмо както знаем сега, и ще имаме ясен ^бспомен за цялата наша ^авина.

44 Сега, това възстановяване ще бъде за всички — и стари, и млади, и роби, и свободни, и мъже, и жени, и грешни, и праведни; и дори косъм от главите им не ще бъде изгубен, а всяко нещо ще бъде ^авъзстановено на съвършената си снага, тъй както е сега в тялото, и ще бъдат доведени и призвани на съд пред съдилището на Христа-Сина, и ^бБога-Отец, и Светия Дух, Които са ^аедин Вечен Бог, за да бъдат ^асъдени според делата им, били те добри или били те зли.

45 Сега ето, аз ви говорих относно смъртта на смъртното тяло и също относно ^авъзкресението на смъртното тяло. Аз ви казвам, че това смъртно тяло е ^бвдигнато в ^абезсмъртно тяло, сиреч от смъртта, тъкмо от първата смърт, към живот, тъй че да не могат да ^аумрат вече; духовете им се обединяват с телата им, за да не бъдат разделени никога; тъй цялото става ^бдуховно и безсмъртно, та да не могат повече да видят тление.

46 Сега, когато Амулик привърши тези слова, хората започнаха отново да се учудват, и Зиезрам също започна да трепери. И с това свършват словата на Амулик, или това е всичко, което съм записал.

ГЛАВА 12

Алма спори със Зиезрам. Тайнствата Божици могат да бъдат дадени само на верните. Човеците ще бъдат съдени според техните мисли, вярвания, слова и дела. Нечестивите ще изстрадат духовна смърт. Този смъртен живот е състояние на изпитание. Планът за изкупление осъществява Възкресението, а чрез вяра — и опрощаването на греховете. Покаяните се имат право

41в р. п. Съд,
последният.

42а Алма 12:16.

43а 2 Не. 9:13;

Алма 40:23.

б 2 Не. 9:14;

Мосия 3:25;

Алма 5:18.

в р. п. Вина.

44а Алма 41:12–15.

б р. п. Бог, божество

— Бог Отец.

в 3 Не. 11:27, 36.

р. п. Бог, божество.

г Откр. 20:12–13.

45а Алма 40:23;

У. и З. 88:16.

б р. п. Възкресение.

в р. п. Безсмъртен,

безсмъртие.

г Откр. 21:4;

У. и З. 63:49; 88:116.

д 1 Кор. 15:44.

на милост чрез Единородния Син. Около 82 г. пр. Хр.

СЕГА, Алма, като видя, че словата на Амулик накураха Зиезрам да замълчи, защото видя, че Амулик го хвана в ^алъжата му и измамата му, целящи да го погубят, и виждайки, че той започна да трепери поради ^бсъзнанието за вината си, Алма отвори уста и започна да му говори, и да потвърждава словата на Амулик, да обяснява нещата и разкрива светите писания извън това, което Амулик беше направил.

2 Сега, словата, които Алма изрече на Зиезрам, бяха чути от людетe наоколо, защото множеството беше голямо; и той говорѝ по този начин:

3 Сега, Зиезраме, ти виждаш, че си хванат в лъжите и измамите си, защото ти излъга не само човеците, но ти излъга и Бога; защото ето, Той знае всички твои ^амисли, и ти виждаш, че мислите ти са ни сторени знайни чрез Неговия Дух.

4 И виждаш, че знаем, че планът ти беше много лукав, според лукавството на дявола, да излъжеш и измамиш тези люде, за да можеш да ги насъскаш срещу нас, за да ни хулят и да ни прогонват.

5 Сега, това беше план на ^апротивника ти и той е упражнил силата си в тебе.

Сега, аз бих желал да запомниш, че това, което казвам на тебе, го казвам на всички.

6 И ето, аз казвам на всички вас, че това бе примка на противника, поставена от него, за да улови тези люде, за да може да ви доведе в негово подчинение, за да може да ви върже с ^аверигите си, за да може да ви прикове за вечно унищожение, според властта на неговото пленничество.

7 Сега, когато Алма беше изрекъл тези слова, Зиезрам започна да трепери още повече, защото се убеждаваше все повече и повече в силата Божия; и той също беше убеден, че Алма и Амулик знаеха за него, защото той се убеди, че те познават мислите и намеренията на сърцето му; защото им беше дадена сила да могат да познават тези неща според духа на пророчеството.

8 И Зиезрам започна усърдно да ги разпитва, та да научи повече за царството Божие. И той каза на Алма: Какво означава това, което Амулик е казал относно възкресението на мъртвите, че всички ще се вдигнат от мъртвите, и праведните и неправедните, и че ще бъдат доведени да застанат пред Бога, за да бъдат съдени според делата им?

9 И сега, Алма започна да му разяснява тези неща, казвайки: На мнозина е дадено да

12 1а Алма 11:20–38.

^б р. п. Съвест.

За Яков 2:5;

Алма 10:17;

У. и З. 6:16.

5а р. п. Дявол.

6а Алма 5:7–10.

познават "тайнствата Божии; при все това те са поставени под строга заповед да не ги споделят, ^босвен тази част от Неговото слово, с която Той дарява чедата човешки, според вниманието и усърдието, които те Му отдават.

10 И затова този, който ^вкорови сърцето си, същият получава ^бпо-малката част от словото; а онзи, който ^вне вкорави сърцето си, на него е ^вдадена по-голямата част от словото дотам, че му е дадено да узнае тайнствата Божии, докато ги узнае напълно.

11 И на онези, които ще вкоравят сърцата си, на тях е дадена по-малката ^вчаст от словото дотам, че те не ^бзнаят нищо за тайнствата Му; и тогава те са пленени от дявола и отведени от него според волята му надолу към погибел. Сега това е, което се разбира под ^вверигите на 'пъкъла.

12 И Амулик е говорил ясно относно ^всмъртта и вдигането от тази смъртност към състояние на безсмъртност и довеждането пред съда Божий, за да бъдем ^бсъдени според делата ни.

13 Тогава, ако нашите сърца са били вкоравявани, да, ако

ние сме вкоравявали сърцата си против словото дотолкова, че то въобще да не е намерило място в нас, тогава нашето състояние ще бъде ужасно, защото ще бъдем осъдени.

14 Защото нашите ^вслова ще ни осъдят, да, всички наши дела ще ни осъдят; ние не ще бъдем намерени неопетнени; и мислите ни също ще ни осъдят; и в това ужасно състояние ние не ще посмеем да погледнем към нашия Бог; и ние бихме били много щастливи, ако можехме да заповядаме на канарите и ^бпланините да паднат върху ни, за да ни ^вскрият от Неговото присъствие.

15 Но това не може да бъде; ние трябва да излезем и да застанем пред Него в славата Му, и в силата Му, и в могъществото Му, величието и господството Му, и да признаем за наш вечен ^всрам, че всички Негови ^бвъзмездия са справедливи; че Той е справедлив във всичките Си дела и че Той е милостив към чедата човешки, и че Той има цялата сила да спаси всеки човек, който вярва в Неговото име и принася плод, съответствен на покаянието.

9а Алма 26:22.
р. п. Тайнствата на Бог.

б Иоана 16:12;
Алма 29:8;
3 Не. 26:8–11;
Етер 4:7.

10а 2 Не. 28:27; Етер 4:8.
б У. и З. 93:39.
в р. п. Смирнен, смирение.

з 2 Не. 28:30;
У. и З. 50:24.

11а Мат. 25:29.
б р. п. Вероотстъпничество.

в Иоана 8:34;
2 Не. 28:19.

з Притчи 9:18;
2 Не. 2:29.
р. п. Пъкъл.

12а Алма 11:41–45.

б р. п. Съд, последният.

14а Мат. 12:36;
Яков. 3:6;
Мосия 4:29–30.

б Осия 10:8; 2 Не. 26:5.
в Иов 34:22;
2 Не. 12:10.

15а Мосия 3:25.
б 2 Пет. 2:9.

р. п. Правосъдие.

16 И сега, ето, аз ви казвам, че тогава идва смърт, тъкмо втора “смърт, която е духовна смърт; тогава е времето, когато всеки, който умира в греховете си според телесната ^бсмърт, ще ^аумре също и с духовна смърт; да, той ще умре според нещата, принадлежащи на праведността.

17 Тогава е времето, когато мъченията им ще бъдат като “езеро от огън и жупел, чийто пламък се възнася во веки веков; и тогава е времето, когато ще бъдат приковани към вечно унищожение, според силата и пленничеството на Сатана, който ги е подчинил на волята си.

18 Тогава, аз ви казвам, че за тях ще бъде все едно, че не е било направено “никакво изкупление; защото те не могат да бъдат изкупени според Божието правосъдие; и не могат да ^бумрат, тъй като няма повече тление.

19 Сега стана така, че когато Алма свърши да говори, людете започнаха да се учудват още повече.

20 Но имаше един човек на име Антиона, който им беше върховен управител, и той излезе напред, и му каза: Какво е това, което каза, че

човек ще се вдигне от мъртвите и ще бъде променен от смъртното си в “безсмъртно състояние, та душата да не може да умре никога?

21 Какво означава светото писание, което казва, че Бог поставил “херувими и пламтящ меч на изток от ^бЕдемската градина, да не би първите ни родители да влязат и вземат от плода на дървото на живота и да живеят навеки? И с това ние виждаме, че за тях нямаше никаква възможност да живеят навеки.

22 Сега, Алма му каза: Това е нещото, което щях да обясня. Сега, ние виждаме, че Адам “падна, като взе от забранения ^бплод, според словото Божие; и тъй виждаме, че чрез неговото падение цялото човечество стана “изгубен и паднал народ.

23 И сега, ето, аз ти казвам, че ако тогава би било възможно Адам да “вземе от плода на дървото на живота по онова време, нямаше да има смърт, и словото щеше да бъде напразно, като щеше да изкара Бога лъжец, защото Той каза: ^бАко ядеш от него, със сигурност ще умреш.

24 И ние виждаме, че “смъртта идва за цялото човечество,

16а р. п. Смърт,
духовна.
б Алма 11:40–45.

в 1 Не. 15:33;
Алма 40:26.

17а Откр. 19:20; 21:8;
Мосия 3:27.

18а Алма 11:41.
б Откр. 21:4;

Алма 11:45;
У. и З. 63:49.

20а р. п. Безсмъртен,
безсмъртие.

21а Бит. 3:24; Алма 42:2;
Моисей 4:31.
р. п. Херувими.

б р. п. Едем.

22а р. п. Падението на

Адам и Ева.

б Бит. 3:6;
2 Не. 2:15–19;
Мосия 3:26.

в Мосия 16:4–5.

23а Алма 42:2–9.
б Бит. 2:17.

24а р. п. Смърт,
физическа.

да, смъртта, за която Амулик говорѝ, която е телесната смърт; при все това на ^бчовека бе дадено време, през което той да може да се покае; ето защо, този живот стана състояние на изпитание; време да се ^вподготвим да срещнем Бога; да се подготвим за онова безкрайно състояние, за което ние говорихме, което е след възкресението на мъртвите.

25 Сега, ако не беше заради ^вплана на изкуплението, който беше приготвен от основаването на света, нямаше да има ^бвъзкресение на мъртвите; но имаше приготвен план за спасение, който ще осъществи възкресението на мъртвите, за което беше говорено.

26 И сега, ето, ако беше възможно нашите първи родители да могат да отидат и да вземат от ^вдървото на живота, те щяха да бъдат окаяни навеки, без да имат подготвително състояние; и тъй ^бпланът за изкуплението щеше да бъде осуетен и словото Божие щеше да бъде празно и да не влезе в сила.

27 Но ето, не беше тъй; а на людете бе ^вопределено, че трябва да умрат; и след

смъртта те трябва да дойдат на ^бсъд, тъкмо на същия този съд, за който ние говорихме, който е краят.

28 И след като Бог определи всичко това да сполети човека, ето, Той видя, че бе необходимо човеците да знаят относно нещата, които Той им беше определил.

29 Ето защо, Той изпрати ^вангели да разговарят с тях, които накараха човеците да съзрат от Неговата слава.

30 И от това време насетне те започнаха да призовават името Му; затова Бог ^вговорѝ с човеците и им стори знаен ^бплана за изкуплението, приготвен от ^восноваването на света; и това Той им стори знайно според вярата им, и покаянието им, и светите им дела.

31 Затова той даде ^взаповеди на човеците, след като те първо прегрешиха ^бпървите заповеди според нещата, които са тленни, станаха като богове, ^вразличаващи доброто от злото, като се поставиха в състояние да ^вдействат, или бяха поставени в състояние да действат според волята си и желанията си, вършейки зло или вършейки добро.

24б 2 Не. 2:21;
Моисей 5:8–12.
в Алма 34:32–35.

25а р. п. План за изкупление.

б 2 Не. 2:8;
Алма 7:12; 42:23.

26а Бит. 2:9; 1 Не. 15:36;
Алма 32:40.

б Алма 34:8–16;
42:6–28;

Моисей 6:59–62.

27а Иов 7:1;
Евр. 9:27;
У. и З. 42:48.

б р. п. Съд,
последният.

29а Мор. 7:25, 31;
У. и З. 29:42.

30а Моисей 5:4–5; 6:51.

б р. п. План за изкупление.

в Мосия 18:13;
Алма 13:3, 5, 7–8.

31а р. п. Заповеди на Бог.

б Бит. 2:16–17;
2 Не. 2:18–19.

в Бит. 3:22–23;
Моисей 4:11.

г 2 Не. 2:16.
р. п. Свобода на избор.

32 Ето защо, Бог им даде заповеди, след като им ^аоткри плана за изкуплението, за да не вършат зло, наказанието за което е втора ^бсмърт, която е вечната смърт според нещата, принадлежащи на праведността; защото върху такива човечи планът за изкупление няма сила, защото делата на ^вправосъдието не могат да бъдат унищожени, съгласно върховната Божия добрина.

33 Но Бог призова всички човечи в името за Сина Си (и това беше планът на изкуплението, който беше заложен), казвайки: Ако вие се покаете и не вкоравите сърцата си, ще имам милост към вас чрез Моя Единороден Син.

34 Затова, който се покае и не вкорави сърцето си, ще има право на ^амилост чрез Моя Единороден Син, за ^бопрощаване на греховете му; и тези ще влязат в Моя ^впокой.

35 А който вкорави сърцето си и върши беззаконие, ето, заклевам се в гнева Си, че той няма да влезе в Моя покой.

36 И сега, братя мои, ето, аз ви казвам, че ако вкоравите сърцата си, няма да влезете в покоя Господен; ето защо, вашето беззаконие Го предизвиква да изпрати гнева Си върху вас, както при ^апървото предизвикване, да, според словото Му при последното

предизвикване, както и при първото, за вечното ^бунищожение на душите ви; ето защо, според словото Си, ще ви обрече на последната смърт, както и на първата.

37 И сега, братя мои, познавайки тези неща и знаейки, че те са истинни, нека се покаем и да не вкоравяваме сърцата си, за да не ^апредизвикаме Господа нашия Бог да стовари върху ни Своя гняв в тези Негови втори заповеди, които ни е дал; но нека да влезем в ^бпокоя Божий, който е приготвен съгласно словото Му.

ГЛАВА 13

За висши свещеници са призовани мъже поради извънредната им вяра и добрите им дела. Те трябва да поучават на заповедите. Те са осветени чрез праведността си и влизат в покоя Господен. Един от тях е бил Мелхиседек. Ангели възвестяват из цялата страна благовестие. Те ще разкрият истинското пришествие на Христа. Около 82 г. пр. Хр.

И още, братя мои, аз бих желал да обърна съзнанието ви към времето, когато Господ Бог даде тези заповеди на чедата Си; и аз бих желал да си спомните, че Господ Бог ^апостави свещеници според

32а Моисей 5:4–9.

б р. п. Смерт, духовна.
в Мосия 15:27;
Алма 34:15–16;
42:15.

34а р. п. Милостив,

милост.

б р. п. Опрощаване
на греховете.
в р. п. Покой.

36а Яков 1:7–8;
Алма 42:6, 9, 14.

б р. п. Осъждане.

37а 1 Не. 17:30;
Яков 1:8;
Ел. 7:18.

б Алма 13:6–9.
13 1а Авр. 2:9, 11.

светия Си ред, което беше според реда на Сина Му, за да учат людетe на тези неща.

2 И тези свещеници бяха поставени според "реда на Неговия Син по ^бначин, по който людетe да могат да узнаят как да се надяват на Сина Му за изкупление.

3 И това е начинът, по който те бяха поставяни: бидейки "призовани и ^бподготвени от ^оосноваването на света според ^упредузнанието Божие, въз основа на извънредната им вяра и добрите им дела, най-напред бидейки оставени да ^дизберат доброто или злото; затова след като са избрали доброто, и са упражнили извънредно голяма ^ввяра, те са ^жпризовани със свято призвание; да, с това свято призвание, което беше подготвено с и според едно подготвително изкупление за такива.

4 И тъй, те са били "призовани в това свято призвание въз основа на тяхната вяра, докато други щяха да отхвърлят Духа Божий въз основа на коравосърдечие си и на слепотата на умовете си; и ако не беше заради това, те можеха да имат също такава

велика ^бпривилегия като братята си.

5 Прочее, отначало те са били в "същото състояние като братята си; тъй това свято призвание е подготвено от основаването на света за такива, които няма да вкоравят сърцата си, бидейки в и чрез единението на Единородния Син, Който беше подготвен;

^б и тъй са призовани с това свято призвание, и поставени във висшето свещеничество на светия ред Божий да учаваат на Неговите заповеди чедата човешки, за да могат и те да влязат в Неговия "покой;

7 това висше свещеничество е според реда на Неговия Син, който ред беше от основаването на света, или сиреч "без начало на дни или без край на години, бидейки приготвен от вечност до вечност, според предузнанието ^бМу за всички неща;

8 сега те бяха "поставени по този начин: бяха призовани със свято призвание и поставени със свят обряд; и те взеха върху си висшето свещеничество на светия ред, което призвание и обряд, и висше свещеничество са без начало или край.

2а У. и З. 107:2–4.

б Алма 13:16.

3а У. и З. 127:2.

р. п. Избиране;

Предопределение.

б У. и З. 138:55–56.

в Алма 12:25, 30.

р. п. Доземен живот.

г У. и З. 38:2.

д р. п. Свобода на избор.

е р. п. Вяра.

ж р. п. Призовавам, призован от Бог, призвание; Свещеничество.

4а Етер 12:10.

б 1 Не. 17:32–35.

5а 2 Не. 26:28.

6а Алма 12:37; 16:17.

р. п. Покой.

7а Евр. 7:3.

б р. п. Бог, божество.

8а У. и З. 84:33–42.

р. п. Мелхиседеково свещеничество.

9 Тъй те стават “висши свещеници навеки, според реда на Сина, Единородния на Отца, Който е без начало на дни или край на години, Който е изпълнен с ^бблагодат, правда и истина. И тъй е. Амин.

10 Сега, както казах относно светия ред или това “висше свещеничество, имаше мнозина, които бяха поставени и станаха висши свещеници Божии; и това беше въз основа на тяхната извънредна вяра и ^бпокаяние, и тяхната праведност пред Бога, защото те предпочетоха да се покаят и да вършат праведност, пред това да погинат.

11 Ето защо, те бяха призвани според този свят ред и бяха “осветени, и ^бодеянията им бяха избелени чрез кръвта на Агнеца.

12 Сега, те, след като бяха “осветени от ^бСветия Дух и одеянията им бяха избелени, те бяха “чисти и неопетнени пред Бога и не можеха да гледат на ^ггреха иначе, освен с ^дотвращение; и имаше мнозина, извънредно много, които бяха очистени и влязоха в покоя на Господа техния Бог.

13 И сега, братя мои, аз бих желал да се смирите пред

Бога и принесете “плод, съответствен на покаянието, за да може и вие да влезете в този покой.

14 Да, смирете се, тъкмо както хората в дните на “Мелхиседек, който също бе висш свещеник според същия този ред, за който говорих, който също взе върху си висшето свещеничество навеки.

15 И това беше същият Мелхиседек, на когото “Авраам плащаше ^бдесятьък; да, даже нашият баща Авраам плащаше ^бдесятьък от една десета част от всичко, което притежаваше.

16 Сега, тези “обреди бяха дадени по този начин, щото чрез тях хората да могат да се надяват на Сина Божий, като това беше ^бпример на Неговия ред или самият ред, и това бе, за да могат те да се надяват на Него за опрощаване на греховете си, та да могат да влязат в покоя Господен.

17 Сега, този Мелхиседек беше цар на земята Салим; и народът му бе станал силен в беззаконие и мерзост; да, те всички се бяха отклонили; те бяха пълни със всякакъв вид нечестие.

18 Обаче Мелхиседек, обла-

9а р. п. Висш свещеник.
б 2 Не. 2:6.

р. п. Благодат.
10а У. и З. 84:18–22.

б р. п. Покаявам се,
покаяние.

11а Моисей 6:59–60.
б 1 Не. 12:10;

Алма 5:21–27;
3 Не. 27:19–20.

12а Римл. 8:1–9.

р. п. Освещаване.

б р. п. Светият Дух.

в р. п. Чист, чистота.

г Мосия 5:2;

Алма 19:33.

д Притчи 8:13;

Алма 37:29.

13а Лука 3:8.

14а У. и З. 84:14.

П. Дж. С., Бит.
14:25–40.

р. п. Мелхиседек.

15а р. п. Авраам.

б Бит. 14:18–20;

Мал. 3:8–10.

р. п. Десятьъци,
десятьък.

16а р. п. Обреди.

б р. п. Символизъм.

дан от могъща вяра и приемайки сана на висшето свещеничество според "светия ред Божий, проповядваше покаяние на народа си. И ето, те се покаяха и Мелхиседек установи мир в земята през дните си; затова той бе наречен княз на мира, защото беше цар на земята Салим; и той царуваше под властта на баща си.

19 Сега, имаше "мнозина преди него и също имаше и мнозина след него, но ^бникой не беше по-велик; ето защо, за него се споменава по-специално.

20 Сега, няма нужда да преповтарям нещата; стига и това, което казах. Ето, "светите писания са пред вас; и ако ги ^бизопачите, това ще бъде за собственото ви унищожение.

21 И сега стана така, че след като Алма им каза тези слова, той простря ръката си към тях и извика с мощен глас, казвайки: Сега е времето да се "покаете, защото денят на спасението приближава.

22 Да, и гласът Господен го провъзгласява чрез "устата на ангели на всички народи; да, провъзгласява го, за да може да имат те благовестие за велика радост; да, Той разтръбява това радостно извес-

тие сред всичките Си люде, да, дори на онези, пръснати нашироко по лицето на земята; ето защо, то стигна и до нас.

23 И тези благи вести са ни съобщени по "ясен начин, та да можем да разберем и да не се заблудим; и това, понеже сме ^бстранници в чужда земя; ето защо, ние сме много благодетелствани, защото тези благи вести са ни провъзгласени във всички части на нашето лозе.

24 Защото ето, сега "ангели ги изявяват на мнозина в земята ни; и причина за това е да се подготвят сърцата на чедата човешки да приемат словото Му по времето на Неговото пришествие в славата Му.

25 И сега, ние само чакаме да чуем радостните новини за пришествието Му, изявени от устата на Неговите ангели, защото времето идва, но ние "не знаем колко скоро. Дано Бог даде това да стане през моите дни; но рано или късно, аз ще му се радвам.

26 И това ще бъде сторено знайно на "праведни и свети люде от устата на ангели по времето на Неговото пришествие, за да може да се изпълнят словата на нашите бащи относно това, което са

18а р. п. Мелхиседеково свещеничество.

19а Ел. 8:18;
У. и З. 84:6–16;
107:40–55.

^б У. и З. 107:1–4.

20а р. п. Писания.

^б 2 Пет. 3:16;
Алма 41:1.

21а р. п. Покаявам се,
покаяние.

22а Алма 10:20.

23а 2 Не. 25:7–8;
31:3; 32:7;

Яков 4:13;
Етер 12:39.

^б Яков 7:26.

24а Алма 10:10; 39:19.

25а 1 Не. 10:4;

3 Не. 1:13.

26а Ам. 3:7; Лука 2:8–11.

казали за Него, което е било според духа на пророчеството, който беше у тях.

27 И сега, братя мои, аз ^ажелая от все сърце, да, с голяма загриженост за вас, стигаща чак до болка, вие да се вслушате в словата ми, да отхвърлите греховете си и да не отлагате повече деня на вашето покаяние;

28 а да се смирите пред Господа, да призовавате светото Му име, да ^абдите и да се молите непрестанно, за да не бъдете ^бизкушени повече от това, което можете да понесете, и тъй да бъдете водени от Светия Дух, като станете смирени, ^вкротки, покорни, търпеливи, изпълнени с любов и всичкото дълготърпение;

29 ^аимайки вяра в Господа и надежда, че ще наследите вечен живот; като имате винаги в сърцата си ^бБожията любов, та да може да бъдете въздигнати в последния ден и да влезете в Неговия ^впокой.

30 И дано Господ Бог ви удостои с покаяние, за да не си навлечете гнева Му, та да не бъдете приковани с веригите на ^апъкъла, та да може да не изстрадате втората ^бсмърт.

31 И Алма каза още много други слова на людетe, които не са записани в тази книга.

ГЛАВА 14

Алма и Амулик са затворени и бити. Вярващите и светите им писания са изгорени от огън. Тези мъченици са приети от Господа в слава. Стените на тъмницата се разпукват и падат. Алма и Амулик са избавени, а техните преследвачи са убити. Около 82–81 г. пр. Хр.

И стана така, че след като той свърши да говори на людетe, много от тях повярваха на словата му и започнаха да се покаяват и да изследват усърдно ^аписанията.

2 Но по-голямата част от тях имаха желание да погубят Алма и Амулик, понеже бяха разгневени на Алма, поради ^аоткровеността на словата му към Зиезрам; и те казваха също, че Амулик ги бил ^бизлъгал и че бил хулил закона им, също и законниците и съдиите им.

3 И те бяха разгневени също и на Алма и Амулик; и защото бяха свидетелствали откровено срещу нечестиято им, те се опитаха да ги отпратят тайно.

4 Но стана така, че те не поискаха; и ги хванаха, вързаха ги със здрави върви и ги отведоха пред върховния съдия на страната.

5 И людетe излязоха и

27а Мосия 28:3.

28а р. п. Молитва;

Бдя, стражи.

б 1 Кор. 10:13.

в р. п. Кротък,

кротост; Търпение.

29а Алма 7:24.

б У. и З. 20:31; 76:116.

р. п. Милосърдие.

в У. и З. 84:24.

30а р. п. Осъждане;

Пъкъл.

б р. п. Смерт,
духовна.

14 1а 4 Цар. 22:8–13.

р. п. Писания.

2а Алма 12:3–7.

б Алма 10:27.

свидетелстваха срещу тях, като засвидетелстваха, че те били хулели закона, законниците и съдиите им в страната, а също и всички люде в страната; и засвидетелстваха също, че те били казали, че има само един Бог, и че Той щял да изпрати Сина Си сред людете, но че Той нямало да ги спаси; и много такива неща засвидетелстваха людете срещу Алма и Амулик. И всичко това ставаше пред върховния съдия на страната.

6 И стана така, че Зиезрам беше учуден от словата, които бяха казани; и той знаеше също относно слепотата на умовете, която беше причинявал сред людете със своите лъжливи слова; и душата му започна да се ^атерзае поради ^бсъзнанието за собствената му вина; да, и болките на пъкъла започнаха да го обземат.

7 И стана така, че той започна да призовава людете, казвайки: Ето, аз съм ^авиновен, а тези люде са неопетнени пред Бога. И оттогава нататък той започна да ги защитава, но людете го хулеха, казвайки: И ти ли си обладан от дявола? И го заплюха, и го ^бпрогониха от средата си, а също и всички онези, които повярваха в словата, които бяха изречени от Алма и Амулик; и те ги прогониха, и

изпратиха мъже да ги замърят с камъни.

8 И те събраха заедно жените и децата им и който беше повярвал или беше поучаван да повярва на словото Божие, те сториха да бъде хвърлен в огъня; и те донесоха също и летописите им, които съдържаха светите писания, и ги хвърлиха в огъня също, за да бъдат изгорени и унищожени от огън.

9 И стана така, че те хванаха Алма и Амулик и ги откараха до мястото на мъченичеството, за да бъдат свидетели на унищожението на онези, които бяха изгаряни от огън.

10 И когато Амулик видя болките на жените и децата, които бяха изгаряни от огъня, него също го заболя и той каза на Алма: Как можем да бъдем свидетели на тази ужасна гледка? Нека прострем ръцете си и да ^аупражним силата Божия, която е в нас, и да ги спасим от пламъците.

11 Но Алма му каза: Духът ме заставя да не простирам ръката си; защото ето, Господ ги приема при себе Си в ^аслава; и Той допуска те да могат да им сторят това според тяхното коравосърдечие, за да могат ^бвъзмездията, които Той ще им наложи в яростта Си, да бъдат справедливи; и ^вкръвта на ^гневинните ще

6а Алма 15:5.

б р. п. Съвест.

7а Алма 11:21–37.

б Алма 15:1.

10а Алма 8:30–31.

11а р. п. Слава.

б Псалми 37:8–13;

Алма 60:13;

У. и З. 103:3.

р. п. Правосъдие.

в р. п. Мъченик,

мъченичество.

г Мосия 17:10.

застане като свидетелство срещу им, да, и ще вика силно срещу им в последния ден.

12 Сега, Амулик каза на Алма: Ето, може би те ще изгорят и нас също.

13 И Алма каза: Нека бъде според волята Господна. Но ето, делото ни не е свършено; ето защо, те няма да ни изгорят.

14 Сега стана така, че когато телата на онези, които бяха хвърлени в огъня, изгоряха, а също и летописите, хвърлени в огъня с тях, върховният съдия на страната дойде и застана пред Алма и Амулик, тъй както бяха вързани; и ги удари с ръката си по бузите, като им каза: След това, което видяхте, ще проповядвате ли още на тези люде, че ще бъдат хвърлени в „езеро от огън и жупел“?

15 Ето, вие видяхте, че нямате власт да избавите онези, които бяха хвърлени в огъня; нито пък Бог ги избави, поради това че са от вашата вяра. И съдията отново ги удари по бузите и попита: Какво ще отговорите на това?

16 Сега, този съдия беше според реда и вярата на „Нехор, който уби Геденон“.

17 И стана така, че Алма и Амулик не му отговориха нищо; и той ги удари отново и ги предаде на служителите си да бъдат хвърлени в тъмница.

18 И след като престояха три

дена в тъмницата, надойдоха много „законници и съдии, и свещеници, и учители, които бяха от изповеданието на Нехор; и те дойдоха в тъмницата да ги видят, и ги разпитваха за много неща; но те не им отговориха нищо.“

19 И стана така, че съдията застана пред тях и каза: Защо не отговаряте на словата на тези люде? Не знаете ли, че имам власт да ви предам на пламъците? И той им заповяда да говорят; но те не отговориха нищо.

20 И стана така, че те се разотидоха всеки по пътя си, но на другия ден дойдоха отново; и съдията ги удари отново по бузите. И мнозина излязоха, и също ги удариха, казвайки: Ще застанете ли отново да съдите този народ и да осъждате закона ни? Ако имате толкова голяма сила, защо не се „избавите“?

21 И много такива неща те им наговориха, като скърцаха със зъби насреща им, заплюваха ги, казвайки: Как ще изглеждаме, когато бъдем проклетни?

22 И много такива неща, да, всякакъв вид такива неща им казаха те; и тъй им се надсмиваха в продължение на много дни. И ги лишаваха от храна, за да гладуват, и от вода, за да жадуват; и им взеха дрехите, та да са голи; и тъй те бяха вързани със здрави върви и затворени в тъмница.

23 И стана така, че след като бяха изстрадали много по този начин в продължение на много дни (и това беше на дванадесетия ден, през десетия месец, на десетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи), върховният съдия на земята Амония и много от учителите им и законниците им влязоха в тъмницата, където Алма и Амулик бяха вързани с върви.

24 И върховният съдия застана пред тях, удари ги отново и им каза: Ако притежавате силата Божия, избавете се от тези връзки и тогава ние ще повярваме, че Господ ще унищожи тези люде съгласно словата ви.

25 И стана така, че всички те излизаха напред и ги удряха, като казваха същите слова, чак до последния; и когато и последният им беше говорил, “силата Божия дойде върху Алма и Амулик, и те се изправиха, и застанаха на нозете си.

26 И Алма извика, казвайки: Колко дълго ще търпим тези велики “страдания, о, Господи? О, Господи, дай ни сила според вярата ни в Христа, за да се избавим. И те скъсаха вървите, с които бяха вързани; и когато людете видяха това, започнаха да бягат, защото страхът от погибелта ги беше върхлетял.

27 И стана така, че толкова голям беше страхът им, че те

паднаха на земята и не достигнаха външната врата на “тъмницата; и земята се разтресе мощно, и стените на тъмницата се разцепиха на две и паднаха на земята; и върховният съдия, и законниците, и свещениците, и учителите, които бяха удряли Алма и Амулик, бяха убити от падането им.

28 И Алма и Амулик излязоха от тъмницата, без да бъдат наранени; защото Господ им беше дал сила според вярата им в Христа. И те веднага излязоха от тъмницата; и бяха “освободени от връзките, и тъмницата се събори на земята, и всички вътре бяха убити, с изключение на Алма и Амулик; и те отидоха веднага в града.

29 Сега, людете, чувайки голям шум, се затичаха на множества да разберат причината за това; и когато видяха Алма и Амулик да излизат от тъмницата, и стените ѝ съборени на земята, те бяха обзети от голям страх и избягаха от присъствието на Алма и Амулик, тъкмо както коза с козленцата си бяга от два млади лъва; тъй избягаха те от присъствието на Алма и Амулик.

ГЛАВА 15

Алма и Амулик отиват в Сидом и установяват църква. Алма

25а Алма 8:31.
26а Яков. 5:10–11;
Мосия 17:10–20;

У. и З. 121:7–8.
27а Деяния 16:26;
Етер 12:13.

28а Яков 4:6;
3 Не. 28:19–22.

изцелява Зиезрам, който се присъединява към църквата. Мнозина са кръстени и църквата преуспява. Алма и Амулик отиват в Зарахемла. Около 81 г. пр. Хр.

И стана така, че на Алма и Амулик беше заповядано да напуснат този град; и те заминаха и излязоха чак в земята Сидом; и ето, там те намериха всички люде, които бяха напуснали земята „Амония, които бяха ^бпрогонени и замеряни с камъни, защото повярваха на словата на Алма.

2 И те им разказаха всичко, което се беше случило на техните „съпруги и деца, а също и относно самите себе си и за ^бсилата им за избавление.

3 А Зиезрам лежеше болен в Сидом с изгаряща треска, причинена от голямата му душевна горест заради „нечестията му, защото той предполагаше, че Алма и Амулик ги няма повече; и той предполагаше, че те са били убити заради неговото беззаконие. И този голям грях, и многото му други грехове терзаеха душата му, докато стана изключително тежко и нямаше избавление; затова той започна да гори от изгаряща треска.

4 Сега, когато той чу, че Алма и Амулик са в земята

Сидом, сърцето му започна да се ободрява; и той незабавно им изпрати послание, като им пишеше да дойдат при него.

5 И стана така, че те тръгнаха незабавно, подчинявайки се на посланието, което той им беше изпратил; и те влязоха в къщата при Зиезрам; и го намериха върху леглото му, болен, бидейки много зле от изгаряща треска; и съзнанието му също беше изключително много болно поради неговите беззакония; и когато ги видя, той простря ръката си към тях и ги помоли да го изцелят.

6 И стана така, че Алма му каза, хващайки го за ръката: „Вярваш ли в силата на Христа да спасява?

7 И той отговори и каза: Да, вярвам на всички слова, с които ти си поучавал.

8 И Алма каза: Ако вярваш в изкуплението на Христа, ти можеш да бъдеш „изцелен.

9 И той каза: Да, вярвам в словата ти.

10 И тогава Алма призова Господа, казвайки: О, Господи, Боже наш, помилуй този човек и го „изцели според вярата му в Христа.

11 И когато Алма изговори тези слова, Зиезрам „скочи на краката си и започна да ходи; и това стана за голямо учудване на всички люде; и

15 1а Алма 16:2–3, 9, 11.
б Алма 14:7.
2а Алма 14:8–14.
б Алма 14:28.

3а Алма 14:6–7.
6а Марка 9:23.
8а р. п. Изцелявам, изцелявания.

10а Марка 2:1–12.
11а Деяния 3:1–11.

вестта за това тръгна по цялата земя Сидом.

12 И Алма кръсти Зиезрам в Господа; и оттогава насетне той започна да проповядва на хората.

13 И Алма основа църква в земята Сидом, и посвети свещеници и учители в страната, за да кръщават в Господа онези, които желяха да бъдат кръстени.

14 И стана така, че те бяха мнозина; защото се тълпяха от цялата област около Сидом и бяха кръщавани.

15 А що се отнася до хората, които бяха в земята Амония, те си останаха все така коравосърдечни и коравовратни хора; и не се покаяха за греховете си, като приписваха цялата сила на Алма и Амулик на дявола; защото те бяха от изповеданието на ^аНехор и не вярваха в покаянието за греховете си.

16 И тъй стана с Алма и Амулик: Амулик ^аизостави цялото си злато и сребро, и скъпоценности, които бяха в земята Амония заради словото Божие, и бе ^ботхвърлен от онези, които някога му бяха приятели, а също и от баща си, и рода си.

17 Ето защо, след като Алма основа църквата в Сидом, виждайки голямото ^аизобличение, да, виждайки, че люде-

те, изобличени в гордостта на техните сърца, започват да се ^бсмириват пред Бога и започват да се събират в светилищата си, за да се ^впоклонят на Бога пред олтара, като ^ббяха и се молеха непрестанно, та да могат да бъдат избавени от Сатана и от ^дсмъртта, и от унищожение —

18 сега, както казах, след като Алма видя всички тези неща, той взе Амулик със себе си и отиде в земята Зарахемла, заведе го в собствената си къща и се грижеше за него в горестта му, и го укрепил в Господа.

19 И тъй привърши десетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

ГЛАВА 16

Ламанитите унищожават народа на Амония. Зорам води нефитите към победа над ламанитите. Алма, Амулик и много други проповядват словото. Те учат, че след възкресението Си, Христос ще се яви на нефитите. Около 81–77 г. пр. Хр.

И стана така, че през единадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, на петия ден от втория месец, след като беше имало много мир в земята Зарахемла, след като не беше

15а Алма 1:2–15.

16а Лука 14:33;

Алма 10:4.

б р. п. Преследвам, преследване.

17а Алма 16:21.

б р. п. Смирен, смирение.

в р. п. Покланям се.

г р. п. Молитва;

Бдя, стражи.

д р. п. Смерт, духовна.

имало войни и раздори в продължение на определен брой години, тъкмо до петия ден от втория месец през единадесетата година, из цялата земя се разнесе зов за война.

2 Защото ето, войските на ламанитите навлязоха в пределите на земята откъм страната на пустошта, тъкмо в град ^аАмония, и започнаха да избиват хората и да унищожават града.

3 И сега стана така, че преди още нефитите да могат да съберат достатъчно войска и да ги изгонят от земята, те ^аунищожиха хората в град Амония, а също и някои хора около пределите на Ной и отведоха други в плен в пустошта.

4 Сега стана така, че нефитите искаха да освободят онези, които бяха взети в плен в пустошта.

5 Ето защо, този, който бе назначен за върховен военачалник на войските на нефитите (и името му беше Зорам, и той имаше двама сина, Лехий и Аха), и сега Зорам и двамата му сина, като знаеха, че Алма е висшият свещеник на църквата, и бяха чули, че притежава духа на пророчеството, ето защо, те отидоха при него и пожелаха да разберат от него дали Господ иска те да отидат в пустошта в търсене на техните братя, взети в плен от ламанитите.

6 И стана така, че Алма се ^адопита до Господа относно този въпрос. И Алма се върна и им каза: Ето, ламанитите ще пресекат река Сидон в южната пустош, далече нагоре отвъд пределите на земята Манти. И ето, там ще ги срещнете, на изток от река Сидон, и там Господ ще ви предаде братята ви, които са били взети в плен от ламанитите.

7 И стана така, че Зорам и синовете му пресякоха река Сидон с войските си и отидоха далеч отвъд пределите на Манти в южната пустош, която се намираще от източната страна на река Сидон.

8 И те връхлетяха войските на ламанитите, и ламанитите бяха разпръснати и прогонени в пустошта; и те освободиха братята си, взети в плен от ламанитите, и животът на нито един от взетите в плен не беше изгубен. И те бяха доведени обратно от братята си да владеят собствените си земи.

9 Тъй свърши единадесетата година на съдиите, като ламанитите бяха изгонени от страната и народът на Амония бе ^аунищожен; да, всяка жива душа от амониите бе ^бунищожена, също и техния велик град, за който те бяха казали, че Бог не може да унищожии поради величието му.

16 ^{2а} Алма 15:1, 15–16.
^{3а} Алма 9:18.

^{6а} Алма 43:23–24.
^{9а} Алма 8:16; 9:18–24;

Морм. 6:15–22.
^б Алма 25:1–2.

10 Но ето, за ^аедин единствен ден той беше опустошен; а трупите им бяха разкъсани от кучета и диви зверове от пустошта.

11 При все това, след много дни трупите им бяха стругани по лицето на земята и бяха заровени на плитко. И сега, зловонието им беше толкова силно, че в продължение на много години хората не отиваха да живеят в земята Амения. И тя бе наречена Опустошението на Нехоровци; защото тези, които бяха убити, бяха от изповеданието на ^аНехор; и земите им останаха пусти.

12 И ламанитите не се върнаха повече да воюват срещу нефитите до четиринадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи. И тъй, народът на Нефи имаше непрестанен мир в цялата страна.

13 И Алма, и Амулик отидоха и проповядваха покаяние на хората в ^ахрамовете им и в светилищата им, както и в ^бсинагогите им, които бяха построени по начина на юдеите.

14 И те споделяха словото Божие с всички, които желяха да чуят словата им, без ^алицеприятие и непрестанно.

15 И тъй Алма и Амулик, както и много други, които

бяха избрани за това дело, отиваха да проповядват словото из цялата страна. И установяването на църквата стана всеобщо из цялата страна, из цялата област, сред целия народ на нефитите.

16 И ^ане съществуваше неравенство между тях; Господ изля Духа Си по цялото лице на земята, за да подготви умовете на чедата човешки или ^бсърцата им да приемат словото, което щеше да бъде проповядвано сред тях по време на Неговото присъствие;

17 за да не се възпротивяват на словото, за да не бъдат невярващи и да не вървят към гибел, но да могат да приемат словото с радост, и подобно на ^аклонка да бъдат присадени към истинската ^блоза, та да могат да влязат в ^апокоя на Господа, техния Бог.

18 Сега, тези ^асвещеници, които излязоха сред хората, проповядваха срещу всички лъжи и ^бизмами, и ^взависти, и спорове, и злоба, и хули, срещу кражбата, разбойничеството, грабежа, убийството, извършването на прелюбодеяние и всякакъв вид похотливост, като прогласявах, че всичко това не трябва да бъде;

19 изявявах неща, които трябва скоро да дойдат; да,

10а Алма 9:4.

11а Алма 1:15; 24:28–30.

13а 2 Не. 5:16.

б Алма 21:4–6, 20.

14а Алма 1:30.

16а Мосия 18:19–29;

4 Не. 1:3.

б р. п. Съкрушено сърце.

17а Яков 5:24.

б р. п. Лозето на Господа.

в Алма 12:37; 13:10–13.

18а Алма 15:13.

б р. п. Измама, мама, заблуда.

в р. п. Завиждам.

изявяваха “пришествието на Сина Божий, Неговите страдания и смърт, както и възкресението на мъртвите.

20 И мнозина от людето питаха за мястото, където Синът Божий щеше да дойде; и те ги учеха, че Той ще им се “яви ^бслед възкресението Си, и людето приеха това с радост и ликуване.

21 И сега, след като църквата бе установена из цялата страна, спечелила “победа над дявола, и словото Божие се проповядваше в чистотата си из цялата страна, и Господ изливаше благословиите Си върху народа, ето, тъй привърши четиринадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

Разказ за синовете на Мосия, които се отказаха от правата си върху царството заради словото Божие и възлязоха в земята Нефи, за да проповядват на ламанитите; техните страдания и избавление, според летописа на Алма.

*Обхваща глави 17 до 27
включително.*

ГЛАВА 17

Синовете на Мосия имат духа на пророчеството и откровени-

ето. Те тръгват по различни пътища, за да изявяват словото на ламанитите. Амон отива в земята Исмаил и става слуга на цар Ламоний. Амон спасява царските стада и избива враговете му при водите на Севус. Стихове 1–3 - около 77 г. пр. Хр.; стих 4 - около 91–77 г. пр. Хр.; стихове 5–39 - около 91 г. пр. Хр.

И сега стана така, че тъй както Алма си пътуваше на юг от земята Гедеон, надалеч от земята Манти, ето, за свое голямо учудване той “срещна ^бсиновете на Мосия, които пътуваха към земята Зарахемла.

2 Сега, синовете на Мосия бяха с Алма по времето, когато ангелът му се яви за “пръв път; ето защо, Алма се зарадва извънредно да види отново братята си; и това, което увеличи още повече радостта му, беше, че те все още бяха негови братя в Господа; да, и те бяха станали силни в знанието за истината; защото те бяха мъже с правилно разбиране и ^бизследваха усърдно светите писания, за да имат познание за словото Божие.

3 Но това не е всичко; те се бяха отдавали на много молитви и “пост; ето защо, притежаваха духа на проро-

19а р. п. Исус Христос
— Пророчества за
раждането и
смъртта на Исус
Христос.

20а 2 Не. 26:9;
3 Не. 11:7–14.
б 1 Не. 12:4–6.
21а Алма 15:17.
17 1а Алма 27:16.

б Мосия 27:34.
2а Мосия 27:11–17.
б р. п. Писания.
3а р. п. Пост, постене;
Молитва.

чеството и духа на откровението, и когато ^бпоучаваха, те поучаваха със сила и власт от Бога.

4 И те бяха проповядвали словото Божие сред ламанитите в продължение на четиринадесет години, като бяха имали много ^ауспех в ^бдовеждането на мнозина до знанието за истината, да, чрез силата на словата им мнозина бяха доведени пред Божия олтар, за да призват името Му и да ^визповядат греховете си пред Него.

5 Сега, това са нещата, които им се случиха по време на техните пътувания, защото те бяха претърпели много страдания, както телесни, така и умствени, като глад, жажда и умора, а също и много ^атруд в духа.

6 Сега, това бяха пътуванията им: след като бяха ^аполучили позволение от баща си, Мосия, през първата година на съдиите, след като се бяха ^ботказали от царството, което баща им желаше да им предаде, което беше и мнението на народа,

7 при все това, те напуснаха земята Зарахемла и взеха мечовете си, и копията си, и лъковете си, и стрелите си, и прашките си; и това те напра-

виха, за да могат да си доставят храна, докато са в пустошта.

8 Тъй те потеглиха в пустошта заедно с людеите си, които бяха избрали, за да възлязат в земята Нефи и да проповядват словото Божие на ламанитите.

9 И стана така, че пътуваха много дни в пустошта, като постеха и се ^амолеха много, та Господ да ги удостои с частца от Духа Си да ги придружава и остане с тях, за да могат да бъдат ^боръдие в ръцете Божии и да доведат, ако това е възможно, своите братя, ламанитите, до знанието за истината и до знанието за низостта на бащините им ^впредания, които не бяха правилни.

10 И стана така, че Господ ги ^апосети с ^бДуха Си, като им каза: ^вутешете се. И те се утешиха.

11 И Господ им каза също: Идете сред ламанитите, вашите братя, и утвърдете словото Ми; при все това, трябва да бъдете ^атърпеливи в дълготърпение и несгоди, та да можете да им покажете добър пример за Мене, и аз ще направя от вас оръдие в ръцете Ми за спасението на много души.

3б р. п. Преподавам, учител — Преподаване чрез Духа.

4а Алма 29:14.

б р. п. Мисионерска работа.

в р. п. Изповядвам,

изповед.

5а Алма 8:10.

6а Мосия 28:1, 5–9.

б Мосия 29:3.

9а Алма 25:17.

р. п. Молитва.

б Мосия 23:10;

Алма 26:3.

в Алма 3:10–12.

10а У. и З. 5:16.

б р. п. Светият Дух.

в Алма 26:27.

11а Алма 20:29.

р. п. Търпение.

12 И стана така, че сърцата на синовете на Мосия, а също и на онези, които бяха с тях, набраха смелост да отидат при ламанитите да им известяват словото Божие.

13 И стана така, че когато пристигнаха до пределите на земята на ламанитите, те се “разделиха и тръгнаха в различни посоки, уповавайки се на Господа, че ще се срещнат отново в края на ^бжетвата си; защото предполагаха, че велико е делото, което бяха предприели.

14 И със сигурност то беше велико, защото те предприемаха да проповядват словото Божие на един “див и закоравял, и ожесточен народ; на народ, който се наслаждаваше да убива нефитите и да ги обира, и ограбва; и сърцата им бяха отдадени на богатствата: на злато и сребро, и на скъпоценни камъни; и те се опитваха да се сдобият с тези неща чрез убийства или грабежи, за да не трябва да се трудят за тях със собствените си ръце.

15 Тъй те бяха едни много лениви люде, мнозина от които се покланяха на идоли, и “проклятието Божие беше паднало върху им заради ^бпреданията на бащите им; при все това, обещанията Господни бяха предназначени за тях, при условие на покаяние.

16 Ето защо, това беше “при-

чината, поради която синовете на Мосия предприеха това дело, та ако е възможно, да успеят да ги доведат до покаяние; и по възможност да могат да ги доведат до знанието за плана на изкуплението.

17 Ето защо, те се разделиха един от друг и отидоха сред тях, всеки поотделно, със словото и силата Божии, които им бяха дадени.

18 Сега, Амон беше главният сред тях, или по-скоро този, който ги водеше; и той се отдели от тях, след като ги беше “благословил според различните им санове, като им споделяше словото Божие и се грижеше за тях преди отпътуването си; и те тръгнаха по различните си пътища из земята.

19 И Амон отиде в земята Исмаил, наречена така на името на синовете на “Исмаил, които станаха също ламанити.

20 И когато Амон навлезе в земята Исмаил, ламанитите го хванаха и го вързаха според обичая им да връзват всички нефити, които попадат в ръцете им, и да ги отвеждат пред царя; и тъй биваше според прищявката на царя дали да ги убие или задържи в пленничество, или да ги хвърли в тъмница, или да ги прогони от земята си, съгласно неговата воля и прищявка.

13а Алма 21:1.
б Мат. 9:37
14а Мосия 10:12.
15а Алма 3:6–19;

3 Не. 2:15–16.
б Алма 9:16–24; 18:5.
16а Мосия 28:1–3.
18а р. п. Благославям,

благословен,
благословия.
19а 1 Не. 7:4–6.

21 И тъй Амон бе доведен пред царя на земята Исмаил; и името му беше Ламоний; и той беше потомък на Исмаил.

22 Тогава царят попита Амон дали намерението му е да живее в страната сред ламанитите, неговия народ.

23 И Амон му каза: Да, аз желая да остана известно време сред този народ, да, а може би и докато умра.

24 И стана така, че Амон се хареса много на Ламоний и той накара да го развържат; и той поиска Амон да вземе една от дъщерите му за жена.

25 И Амон му каза: Не, но ще стана твой слуга. Ето защо, Амон стана слуга на цар Ламоний. И стана така, че той бе поставен заедно с други слуги да пази стадата на Ламоний според обичая на ламанитите.

26 И след като беше служил на царя три дена, тъй както отиваше заедно с ламанитските слуги и със стадата им до водоема, наречен Севусова вода, и всичките ламанити подкарваха стадата си натам, та да ги напоят,

27 и тъй, докато Амон и слугите на царя подкарваха стадата си към този водоем, ето, известен брой ламанити, които бяха там да напоят стадата си, дойдоха и разпръснаха стадата на Амон и царските слуги; и те ги разпръснаха така, че те се разбягаха на всички страни.

28 Сега, слугите на царя

започнаха да роптаят, казвайки: Сега царят ще ни убие, както уби и братята ни, защото стадата им бяха разпръснати от нечестието на тези човеци. И те започнаха да ридаят извънредно, казвайки: Ето, стадата ни са вече разпръснати.

29 Сега, те плачеха от страх да не бъдат убити. Когато Амон видя това, сърцето му се изпълни с радост; защото, каза си той, сега аз ще покажа силата си на тези мои съслужители, или силата, която е в мене, и ще възстановя тези стада на царя, та да мога да спечеля сърцата на тези мои съслужители и да ги накарам да повярват в словата ми.

30 И сега, това бяха мислите на Амон, когато видя огорченията на онези, които той наричаше свои събрата.

31 И стана така, че той ги ободри със словата си, казвайки: Дерзайте, братя мои, и нека отидем и потърсим стадата; и ние ще ги съберем и ще ги върнем обратно при водоема; и тъй ще запазим стадата за царя и той няма да ни убие.

32 И стана така, че те отидоха да търсят стадата и последваха Амон, и се спуснаха напред с голяма бързина, поведоха царските стада и ги събраха отново наедно при водоема.

33 И онези същите човеци отново дойдоха да разпръснат стадата им, но Амон каза на братята си: Обкръжете

стадата наоколо, за да не избягат; и аз ще се противопоставя на тези човеци, които разпръскват стадата ни.

34 Затова те направиха това, което Амон им нареди; и той отиде и застана да се бие с онези, които стояха до водите на Севус; и те бяха много.

35 Затова те не се изплашиха от Амон, защото смятаха, че дори един от техните люде може да го убие по тяхна прищявка, защото не знаеха, че Господ беше обещал на Мосия, че ще „избави синовете му от техните ръце; нито пък знаеха нещо за Господа; ето защо, те се наслаждаваха на унищожението на братята си; и поради тази причина те разпръскваха стадата на царя.

36 Но „Амон излезе напред и започна да хвърля камъни към тях с прашката си; да, той хвърляше камъни с мोगъща сила сред тях и тъй уби ⁶определен брой от тях, така че те започнаха да се учудват от силата му; при все това бяха разгневени от убийството на братята си и бяха решени да го убият; и като видяха, че „не могат да го ударят с камъните си, те го нападнаха с боздугани, за да го убият.

37 Но ето, всеки, който вдигнеше боздугана си, за да удари Амон, той му отсичаше ръката с меч си; и тъй той устояваше на ударите им, като им отсичаше ръцете с острието на меч си, така че

те започнаха да се учудват и започнаха да побягват пред него; да, и те не бяха малко на брой; и той ги накара да побегнат чрез силата на ръката си.

38 Сега, шестима от тях бяха паднали убити от прашка, но той не уби с меч си никого, освен водача им; и той отсече толкова от техните ръце, колкото се вдигнаха срещу му, и те не бяха малко.

39 И след като ги прогони надалеч, той се върна обратно и те напоиха стадата си, и ги върнаха в пасбището на царя. Тогава те отидоха при царя, носейки ръцете на онези, които се опитаха да убият Амон, отсечени от меч му; и те бяха занесени на царя като доказателство за това, което бяха направили.

ГЛАВА 18

Цар Ламоний предполага, че Амон е Великият Дух. Амон поучава царя за Сътворението, за Божиите взаимоотношения с човеците и за изкуплението, което ще дойде чрез Христа. Ламоний повярва и пада на земята като мъртъв. Около 90 г. пр. Хр.

И стана така, че цар Ламоний накара слугите си да излязат и да свидетелстват за всичко, което бяха видели относно случката.

2 И когато всички те засвидетелстваха това, което бяха

35а Мосия 28:7;
Алма 19:22–23.

36а Етер 12:15.
б Алма 18:16.

в Алма 18:3.

видели, и когато той научи за верността на Амон в опазването на стадата му, също и за голямата му сила, с която се е сражавал с онези, които са се опитали да го убият, царят бе извънредно учуден и каза: Сигурно той е нещо повече от човек. Ето, не е ли той Великият Дух, който изпраща такива велики наказания на тези люде заради техните убийства?

3 И те отговориха на царя и казаха: Дали той е Великият Дух или е човек, ние не знаем; но дотолкова знаем, че той “не можа да бъде убит от враговете на царя; нито пък могат да разпръскват царските стада, когато той е с нас, поради неговата ловкост и голяма сила; ето защо, ние знаем, че той е приятел на царя. И сега, о, царю, ние не вярваме, че човек може да има толкова голяма сила, защото знаем, че той не може да бъде убит.

4 И сега, когато царят чу тези слова, той им каза: Сега знам, че това е Великият Дух; и той е слязъл сега, за да запази живота ви, така че да не ви “убия, както убих братята ви. Това е Великият Дух, за когото бащите ни са говорили.

5 Сега, това беше преданието, което Ламоний беше получил от баща си — че има “Велик Дух; независимо че вярваха във Великия Дух, те смятаха, че всичко, което вършат, е правилно; въпре-

ки това, Ламоний започна да се страхува извънредно, със страх, да не би да е извършил нещо неправилно с убийството на слугите си;

6 Защото той беше убил мнозина от тях, понеже братята им бяха разпръснали стадата им при водоема; и понеже бяха разпръснали стадата им, те бяха убити.

7 Сега, беше обичай на тези ламанити да застават при водите на Севус и да разпръскват стадата на людете, за да могат да откарат много от разпръснатите животни в земята си, като това беше обичайният начин за грабене сред тях.

8 И стана така, че цар Ламоний попита слугите си, казайки: Къде е този човек, който има такава голяма сила?

9 И те му отговориха: Ето, той храни конете ти. Сега, царят беше заповядал на слугите си още преди да отидат да напоят стадата му, че те трябва да приготвят конете му и колесниците му и да го изпроводят в земята Нефи; защото в земята Нефи имаше назначено голямо угощение от бащата на Ламоний, който беше цар на цялата страна.

10 Сега, когато цар Ламоний чу, че Амон приготвя конете му и колесниците му, той се учуди още повече на верността на Амон, казвайки: Със сигурност не е имало никой

сред всичките ми слуги, който да е бил толкова верен, колкото този човек; защото той дори запомня всички мои заповеди, за да ги изпълнява.

11 Сега знам със сигурност, че това е Великият Дух и бих искал той да дойде при мен, но не смея да го повикам.

12 И стана така, че когато Амон приготви конете и колесниците за царя и слугите му, той влезе при царя и видя, че лицето на царя беше променено; ето защо, той бе готов да се оттегли от неговото присъствие.

13 Но един от царските слуги му каза: Равана (което изтълкувано означава могъщ или велик цар, тъй като те считаха, че царете им са могъщи); и тъй той му каза: Равана, царят желае да останеш.

14 Тогава Амон се обърна към царя и му каза: Какво искаш да направя за тебе, о, царю? И царят не му отговори в продължение на час по тяхното време, защото не знаеше какво трябва да му каже.

15 И стана така, че Амон му каза отново: Какво желаеш от мене? Но царят не му отговори.

16 И стана така, че Амон, бидейки изпълнен с Духа Божий, усети "мислите на царя. И му каза: Това ли, което научи, че аз защитих слугите и стадата ти, и убих седем от братята им с прашка и с меч, и отрязах ръцете на другите,

за да защитя стадата и слугите ти, ето, това ли причинява изумлението ти?

17 Питам те, защо изумлението ти е толкова голямо? Ето, аз съм човек и твой слуга; ето защо, аз ще сторя всичко, което пожелаеш и което е право.

18 Сега, когато царят чу тези слова, той се учуди отново, защото видя, че Амон може да "прониква в мислите му; но въпреки това, цар Ламоний отвори устата си и му каза: Кой си ти? Ти ли си онзи Велик Дух, който ^бзнае всичко?

19 И Амон отговори и му каза: Не съм.

20 И царят каза: Как познаваш мислите на сърцето ми? Можеш да говориш смело и да ми обясниш тези неща; и да ми кажеш също с каква сила уби и отряза ръцете на братята ми, които разпръскаха стадата ми?

21 И сега, ако ти пожелаеш да ми кажеш това, ще ти дам всичко, което пожелаеш; и ако стане нужно, ще те защитавам с войските си; но знам, че ти си по-могъщ от всички тях; въпреки това, всичко, каквото поискаш от мене, ще ти го дам.

22 Сега Амон, който беше мъдър, но доброжелателен, каза на Ламоний: Ще се вслушаш ли в словата ми, ако ти кажа чрез каква сила правя тези неща? И това е, което искам от тебе.

23 И царят му отговори, като каза: Да, ще повярвам на всички твои слова. И така той бе хитро хванат.

24 И Амон започна да му говори със ^асмелост и му каза: Вярваш ли, че има Бог?

25 И той отговори и му каза: Не знам какво значи това.

26 И тогава Амон каза: Вярваш ли, че има Велик Дух?

27 И той отговори: Да!

28 И Амон каза: Това е Бог. И Амон му каза отново: Вярваш ли, че този Велик Дух, който е Бог, сътвори всички неща, които са на небесата и на земята?

29 И той каза: Да, вярвам, че той сътвори всички неща, които са на земята, но не знам за небесата.

30 И Амон му каза: Небесата са място, където пребивава Бог с всичките Си свети ангели.

31 И цар Ламоний каза: Над земята ли е това?

32 И Амон каза: Да, и Той гледа отгоре всичките чедра човешки; и Той познава всички ^амисли и всички намерения на сърцето; защото чрез Неговата ръка са били сътворени всички те от началото.

33 И цар Ламоний каза: Вярвам на всичко това, което ти каза. Ти от Бога ли си изпратен?

34 И Амон му каза: Аз съм

човек; и ^ачовекът в началото бе сътворен по образа Божий, и чрез Неговия Свети Дух аз съм призован да ^бпоучавам този народ на тези неща, за да може те да бъдат доведени до знание за онова, което е правдиво и истинно.

35 И част от този ^аДух живее в мене, Който ми дава ^бзнание, и също сила според вярата и желанията ми, които са в Бога.

36 Сега, след като Амон каза тези слова, той започна от сътворението на света, също и от сътворението на Адама, и му каза всичко относно падението на човека, и му ^апреповтори и изложи летописите и светите ^бписания на людете, които са били изречени от ^апророците, чак до времето, когато баща им, Лехий, напусна Ерусалим.

37 И той им разказа също (защото той говореше на царя и на слугите му) за всичките пътувания на бащите им в пустошта и за техните страдания от глад и жажда, и техните родилни мъки, и тъй нататък.

38 И той им разказа също за бунтовните Ламан и Лемуил, и синовете на Исмаил, да, той им описа всички техни бунтове; и им разясни всички летописи и свети писания от времето, когато

24а Алма 38:12.

32а Ам. 4:13;

3 Не. 28:6;

У. и З. 6:16.

34а Мосия 7:27;

Етер 3:13–16.

б р. п. Преподавам, учител — Преподаване чрез Духа.

35а р. п. Вдъхновение, вдъхновявам.

б р. п. Знание.

36а Мосия 1:4;

Алма 22:12; 37:9.

б р. п. Писания.

в Деяния 3:18–21.

Лехий напусна Ерусалим до настоящото време.

39 Но това не е всичко; защото той им разясни “плана за изкуплението, приготвен от основаването на света; и той също им стори знайно относно пришествието на Христа; и всички дела Господни им откри той.

40 И стана така, че след като каза всичко това и го разясни на царя, царят повярва на всичките му слова.

41 И той започна да призовава Господа, казвайки: О, Господи, смили се, имай същата изобилна “милост над мене и моя народ, според както имаш над народа на Нефи.

42 И сега, след като каза това, той падна на земята, като че ли бе мъртъв.

43 И стана така, че слугите му го взеха и го занесоха при жена му, и го положиха на легло; и той лежа като мъртъв в продължение на два дена и две нощи; и жена му, и синовете му, и дъщерите му го оплакваха по начина на ламанитите, ридаейки силно по неговата загуба.

ГЛАВА 19

Ламоний получава светлината на вечния живот и вижда Изкупителя. Неговото домочадие изпада в транс и мнозина виждат

ангели. Амон е запазен като по чудо. Той покръства мнозина и установява сред тях църква. Около 90 г. пр. Хр.

И стана така, че след два дена и две нощи те бяха вече готови да вземат тялото му и го положат в гробница, която бяха приготвили за погребване на техните мъртви.

2 Сега, царицата, като беше чула за славата на Амон, изпрати да му кажат, че желае той да дойде при нея.

3 И стана така, че Амон направи според както му бе заповядано, и влезе при царицата, и пожела да узнае какво тя иска той да направи.

4 И тя му каза: Слугите на мъжа ми ме уведомиха, че ти си “пророк на един Свят Бог и че имаш сила да вършиш много могъщи дела в Негово име.

5 Затова, ако това е тъй, аз бих желала да влезеш вътре и да видиш моя съпруг, защото той лежи на леглото си в продължение на два дена и две нощи; и едни казват, че не е мъртъв, а други казват, че е умрял и че се е вмирисал, и че трябва да бъде погребан в гробницата; но колкото до мен, на мене той не ми мирише.

6 Сега, точно това беше, което Амон желаеше, защото знаеше, че цар Ламоний бе под силата Божия; той

знаеше, че тъмната “завеса на неверието се премахваше от съзнанието му, и ^бсветлината, която осветяваше съзнанието му, която беше светлината на славата Божия, която беше чудната светлина на Неговата добрина, да, тази именно светлина беше вляла такава радост в душата му, че облакът от мрак бе разсеян и светлината на вечния живот бе запалена в душата му, да, той знаеше, че това е надвило естествената му снага и той бе отнесен в Бога;

7 ето защо, това, което царицата желаше от него, беше и неговото единствено желание. Затова той влезе да види царя, според както царицата желаше от него; и той видя царя и разбра, че не е мъртъв.

8 И Амон каза на царицата: Той не е мъртъв, но е заспал в Бога и утре ще стане отново; ето защо, не го погребвайте.

9 И Амон ѝ каза: Вярваш ли в това? И тя му каза: Аз нямам друго доказателство, освен словото ти и словата на слугите ми; при все това аз вярвам, че ще бъде според както ти каза.

10 И Амон ѝ каза: Благословена си ти поради извънредната ти вяра; и аз ти казвам, жено, че не е имало толкова голяма “вяра сред целия народ на нефитите.

11 И стана така, че тя започна да бди над леглото на съпруга си от този час чак до сутринта, когато Амон беше определил, че той трябва да стане.

12 И стана така, че той се надигна според словата на Амон; и като ставаше, простря ръка към жената и каза: Благословено да бъде името Божие и благословена да си ти.

13 Защото тъй както ти си жива сега, ето, аз видях моя Изкупител; и Той ще се яви, и ще бъде “роден от ^бжена, и Той ще изкупи цялото човечество, което вярва в Неговото име. След като изрече тези слова, сърцето му бе преизпълнено и той припадна отново от радост; и царицата, надвита от Духа, също припадна на земята.

14 Сега Амон, виждайки че Духът Господен се е излял според “молитвите му върху ламанитите, неговите братя, които са били причината за толкова много скръб сред нефитите или сред целия народ Божий поради беззаконията им и ^бпреданията им, падна на колене и започна да излива душата си в молитва и благодарности към Бога за това, което Той беше направил за братята му; и той също беше надвит от “радост; и

6а 2 Кор. 4:3–4.

р. п. Завеса.

б р. п. Светлина, светлината на Христос.

10а Лука 7:9.

р. п. Вяра.

13а р. п. Исус Христос — Пророчества за раждането и смъртта на Исус Христос.

б 1 Не. 11:13–21.

14а У. и З. 42:14.

б Мосия 1:5.
в р. п. Радост.

тъй и тримата 'припаднаха на земята.

15 Сега, щом слугите на царя видяха, че те са паднали на земята, те също започнаха да призовават Бога, защото страхът от Господа беше върхлетял и тях също; защото това бяха "онези, които бяха застанали пред царя да му свидетелстват за великата сила на Амон.

16 И стана така, че те призоваваха името Господне с всички сили, чак докато припаднаха на земята, с изключение на една ламанитска жена, чието име беше Авис, която беше обърната към Господа преди много години, благодарение на едно чудно видение на баща ѝ.

17 Тъй, бидейки обърната към Господа, без да го казва на никого, когато тя видя, че всички слуги на Ламоний са паднали на земята, също и господарката ѝ, царицата, и царят, и Амон, и че всички лежат прострени на земята, тя разбра, че това е силата Божия; и тя сметна, че това е възможност да разкрие на людетe случилото се сред тях, та като видят тази гледка, тя да ги "накара да повярват в силата Божия. И тя се затича от къща на къща, като го разправяше на людетe.

18 И те започнаха да се събират наедно в къщата на царя. И ето, събра се множество и

за тяхно учудване те видяха царя и царицата, и слугите им, прострени на земята, като че ли бяха мъртви; и те видяха и Амон, който беше нефит.

19 И сега, людетe започнаха да роптаят помежду си; едни казваха, че голямо зло ги е върхлетяло, върху царя и дома му, защото той беше позволил на нефит да "остане в страната.

20 Други обаче ги укоряваха, казвайки: Царят докара това зло върху дома си, защото уби слугите си, които оставиха стадата им да бъдат разпръснати при "водите на Севус.

21 И те също бяха укорявани от людетe, които бяха стояли при водите на Севус и бяха "разпръсквали стадата, които принадлежаха на царя, защото те бяха разгневени на Амон заради многото техни братя, които той беше избил при водите на Севус, докато защитаваше стадата на царя.

22 Сега, един от тях, чийто брат беше "убит с меч от Амон, беше извънредно разгневен на Амон, изтегли меча си и се приближи, за да го стовари върху Амон. И докато вдигаше меча си, за да го удари, ето, падна мъртъв.

23 Сега, ние виждаме, че Амон не можеше да бъде убит, защото "Господ беше казал на Мосия, неговия

14z Алма 27:17.
15a Алма 18:1–2.
17a Мосия 27:14.

19a Алма 17:22–23.
20a Алма 17:26; 18:7.
21a Алма 17:27; 18:3.

22a Алма 17:38.
23a Мосия 28:7;
Алма 17:35.

баща: Аз ще го пощадя и ще му бъде въздадено според вярата ти; затова Мосия го ⁶повери на Господа.

24 И стана така, че когато множеството видя, че човекът, който вдигна меча си, за да убие Амон, падна мъртъв на земята, страх връхлетя всички и никой не посмя да протегне ръка и да пипне някой от онези, които бяха паднали на земята; и людето се чудеха помежду си каква ли е причината за тази велика сила и какво означават всички тези неща.

25 Стана така, че много от тях казваха, че Амон е ⁶Великият Дух, а други казваха, че той е изпратен от Великия Дух.

26 Но други ги смъряха, казвайки, че той е чудовище, изпратено от нефитите, за да ги измъчва.

27 И имаше някои, които казваха, че Амон бил изпратен от Великия Дух, за да ги тормози поради беззаконията им; и че тъкмо Великият Дух винаги посещавал нефитите и ги избявял винаги от техните ръце; и те казваха, че тъкмо този Велик Дух е погубил толкова много от техните братя, ламанитите.

28 И тъй, раздорът между тях започна да става извънредно остър. И докато те спореха тъй, дойде ⁶слугинята, която беше сторила множеството да се събере, и когато

видя раздора, който става сред множеството, тя се наскърби извънредно много, чак до сълзи.

29 И стана така, че тя отиде и хвана царицата за ръката, с надежда да може да я вдигне от земята; и щом докосна ръката ѝ, царицата се изправи, застана на нозете си и се провикна с висок глас, казвайки: О, благословен Исусе, Който ме спаси от един ⁶ужасен пъкъл! О, благословени Боже, ⁶помилуй този народ!

30 И когато каза това, тя склучи ръцете си, бидейки изпълнена с радост, и изрече много слова, които не бяха разбрани; и след като направи това, тя хвана цар Ламоний за ръката и ето, той се изправи и застана на нозете си.

31 И той, като видя раздора между народа си, излезе напред и започна да ги мъмри, и да ги поучава със ⁶словата, които беше чул от устата на Амон; и всички, които го чува, повярваха и бяха обърнати към Господа.

32 Но имаше мнозина сред тях, които не поискаха да чуят словата му; ето защо, си тръгнаха по пътя.

33 И стана така, че когато Амон се изправи, той също започна да им помага, тъй сториха и всичките слуги на Ламоний; и те всички провъзгласяваха на народа същите тези неща — че сърцата им

23б р. п. Упование.
25а Алма 18:2–5.
28а Алма 19:16.

29а 1 Не. 14:3.
б р. п. Милостив,
милост.

31а Алма 18:36–39.

са “променени и че нямат повече желание да вършат ^бзло.

34 И ето, мнозина провъзгласиха на народа, че са видели “ангели и че са разговаряли с тях; и тъй, те им казваха неща за Бога и за правдата Му.

35 И стана така, че имаше мнозина, които повярваха в словата им; и всички тези, които повярваха, бяха “кръстени; и те станаха един праведен народ и основаха църквата сред тях.

36 И тъй делото Господне започна сред ламанитите; тъй Господ започна да излива Духа Си върху тях; и ние виждаме, че ръката Му е протегната към “всички люде, които се покаят и повярват в Неговото име.

ГЛАВА 20

Господ изпраща Амон в Мидоний, за да избави пленените си братя. Амон и Ламоний срещат бащата на Ламоний, който е цар на цялата страна. Амон принуждава стария цар да одобри освобождаването на неговите братя. Около 90 г. пр. Хр.

И стана така, че след като основаха църквата в тази земя, цар Ламоний пожела Амон да дойде с него в земята Нефи, за да може да го покаже на баща си.

2 И гласът Господен дойде

до Амон, казвайки: Ти няма да възлезеш в земята Нефи, защото ето, царят ще се опита да отнеме живота ти; но ще отидеш в земята Мидоний; защото ето, брат ти Аарон и също Мулокий, и Амма са в тъмница.

3 Сега стана така, че когато Амон чу това, той рече на Ламоний: Ето, брат ми и братята ми са в тъмница в Мидоний и аз отивам там, за да ги избавя.

4 Сега, Ламоний каза на Амон: Знам, че в “силата Господна ти можеш да извършиш всичко. Но ето, аз ще те придружа до земята Мидоний; защото царят на земята Мидоний, чието име е Антиомно, е мой приятел; ето защо, ще отида в земята Мидоний, за да полаская царя на страната и той ще освободи братята ти от ^бтъмницата. След това Ламоний му каза: Кой ти каза, че братята ти са в тъмница?

5 И Амон му каза: Никой друг освен Бог и Той ми каза: Иди и избави братята си, защото те са в тъмница в земята Мидоний.

6 Сега, когато Ламоний чу това, той заповяда на слугите си да подготвят “конете му и колесниците му.

7 И той каза на Амон: Ела, ще слеза заедно с тебе в земята Мидоний и там ще говоря

33а р. п. Роден отново, роден от Бога.
б Мосия 5:2;
Алма 13:12.

34а р. п. Ангели.
35а р. п. Кръщение, кръщавам.
36а 2 Не. 26:33;

Алма 5:33.
20 4а Алма 26:12.
б Алма 20:28–30.
6а Алма 18:9–10.

на царя да освободи братята ти от тъмницата.

8 И стана така, че докато Ламоний и Амон пътуваха натам, те срещнаха бащата на Ламоний, който беше цар “на цялата страна.

9 И ето, бащата на Ламоний го попита: Защо не дойде на “угощението на този велик ден, когато устройх угощение за всичките ми синове и за народа ми?

10 И той каза също: Накъде си тръгнал с този нефит, който е едно от чедата на “лъжец?

11 И стана така, че Ламоний му обясни накъде се беше запътил, защото се страхувахе да не би да го обиди.

12 И той му каза причината, поради която беше останал в своето царство и не отиде при баща си на угощението, което той беше приготвил.

13 И сега, след като Ламоний му разказа всичко това, ето, за негово голямо учудване, баща му му се разгневи и каза: Ламоний, ти си тръгнал да избавяш тези нефити, които са синове на лъжец. Ето, той ограби бащите ни и сега неговите чедата също са дошли сред нас, та да могат чрез лукавството си и лъжите си да ни измамат и да ограбят отново собствеността ни.

14 Сега, бащата на Ламоний му заповяда да убие Амон с мечата си. И му заповяда също

да не отива в земята Мидоний, но да се върне с него в земята “Исмаил.

15 Но Ламоний му каза: Няма да убия Амон, нито пък ще се върна в земята Исмаил, но ще отида в земята Мидоний, за да освободя братята на Амон, защото знам, че те са праведни люде и свети пророци на истинския Бог.

16 Сега, когато баща му чу тези слова, той му се разгневи и изтегли мечата си, за да го повали на земята.

17 Но Амон застана пред него и му каза: Ето, ти няма да убиеш сина си; въпреки че би било “по-добре да умре той, отколкото ти, защото ето, той се е ^бпокаял за греховете си; но ако ти умреш сега в гнева си, душата ти няма да може да бъде спасена.

18 И още, ти трябва да се възпрещ; защото ако ти “убиеш сина си, който е невинен, кръвта му ще вика от пръстта към Господа неговия Бог, за да те постигне възмездие; и тъй може би ти ще погубиш ^бдушата си.

19 Сега, когато Амон му каза тези слова, той му отговори, казвайки: Знам, че ако убия сина си, ще пролея невинна кръв; защото ти си този, който се е опитал да го погуби.

20 И той вдигна ръка да убие Амон, но Амон устоя на ударите му и удари ръката

8а Алма 22:1.

9а Алма 18:9.

10а Мосия 10:12–17.

14а Алма 17:19.

17а Алма 48:23.

б Алма 19:12–13.

18а р. п. Убийство.

б У. и З. 42:18.

му, та той да не може да си служи с нея.

21 Сега, когато царят видя, че Амон може да го убие, той започна да го умолява да пощади живота му.

22 Но Амон вдигна меча си и му каза: Ето, ще те ударя, ако ти не разрешиш братята ми да бъдат освободени от тъмницата.

23 Сега царят, страхувайки се, че ще изгуби живота си, каза: Ако ме пощадиш, ще ти дам каквото пожелаеш, дори и половината от царството.

24 Сега, когато Амон видя, че повлия на стария цар според желанието си, той му каза: Ако позволиш братята ми да бъдат освободени от тъмницата, а също и Ламоний да задържи царството си, и ако престанеш да си недоволен от него, но му позволиш да постъпва според собственото си желание във „всяко нещо, което замисли, тогава ще те пощадя; иначе ще те поваля на земята.

25 Сега, когато Амон каза това, царят започна да се радва за живота си.

26 И когато той видя, че Амон няма желание да го погуби, и когато видя голямата му любов към сина му Ламоний, той се учуди извънредно много и каза: Понеже ти ми поиска само това да освободя братята ти и да оставя сина си, Ламоний, да задържи царството си, ето, аз ще ти

дам синът ми да може да задържи царството си отсега и навеки; и аз няма повече да го направлявам.

27 И те удостоявам също с това — братята ти да бъдат освободени от тъмницата и заедно с братята си да можеш да дойдеш при мене в царството ми; понеже много желая да те видя. И тъй, царят беше много учуден от словата, които той беше изрекъл, и също и от словата, които бяха изречени от сина му, Ламоний, затова той „желаше да ги научи.

28 И стана така, че Амон и Ламоний продължиха пътешествието си към земята Мидоний. И Ламоний намери благосклонност в очите на царя на страната; ето защо, братята на Амон бяха освободени от тъмница.

29 И когато Амон ги видя, той се наскърби извънредно много, понеже ето, те бяха голи и кожата им беше извънредно наранена поради връзването им със здрави върви. И те бяха преживели глад, жажда и всякакъв вид страдания; при все това те се бяха показали „търпеливи във всичките си страдания.

30 И случи се така, че техният жребий бе да попаднат в ръцете на едни по-закоравели и коравовратни люде; ето защо, те не искаха да се вслушат в словата им и те ги бяха прогонвали, и били, и ги бяха

подкарвали от къща на къща и от едно място на друго, чак докато пристигнаха в земята Мидоний; и там те бяха хванати, и хвърлени в тъмница, и вързани със “здрави върви, и държани в тъмница много дни, и бяха избавени от Ламоний и Амон.

Разказ за проповядването на Аарон, Мулокий и техните братя сред ламанитите.

*Обхваща глави 21 до 26
включително.*

ГЛАВА 21

Аарон поучава амаликитите за Христа и неговото единение. Аарон и братята му са затворени в Мидоний. След избавлението си те проповядват в синагогите и обръщат много люде. Ламоний предоставя религиозна свобода на народа в земята Исмаил. Около 90–77 г. пр. Хр.

Сега, когато Амон и братята му се “разделиха на пределите на земята на ламанитите, ето, Аарон предприе пътуването си към земята, наречена от ламанитите Ерусалим, по името на родината на бащите им; и тя беше надалеч, опирайки до пределите на Мормон.

2 Сега, ламанитите и амаликитите, както и народът на

“Амулон, бяха построили голям град, който се наричаше Ерусалим.

3 Сега ламанитите от само себе си бяха достатъчно закоравели, но амаликитите и амулонитите бяха още по-закоравели; ето защо, те накараха ламанитите да вкоравят сърцата си, та да станат силни в нечестието и мерзостите си.

4 И стана така, че Аарон дойде в град Ерусалим, и най-напред започна да проповядва на амаликитите. И той започна да им проповядва в техните синагоги, защото те построиха синагоги според “реда на нехоровците; понеже много от амаликитите и амулонитите бяха според реда на нехоровците.

5 Ето защо, когато Аарон влезе в една от синагогите им да проповядва на людете и докато им говореше, ето, един амаликит се надигна и започна да спори с него, казвайки: Какво е това, за което ти свидетелстваш? Видял ли си “ангел? Защо на нас не ни се явяват ангели? Ето, този народ не е ли толкова добър, колкото твоят?

6 Ти казваш също, че ако не се покаем, ще погинем. Откъде можеш да знаеш помислите и намеренията на сърцата ни? Откъде знаеш, че имаме причина да се покаем? Откъде знаеш, че не сме праведен народ? Ето, ние

построихме светилища, в които се събираме заедно, за да се покланяме на Бога. И ние вярваме, че Бог ще спаси всички човечеци.

7 Сега, Аарон му каза: Вярваш ли, че Синът Божий ще дойде да изкупи човечеството за греховете му?

8 И човекът му каза: Ние не вярваме, че ти знаеш нещо такова. Ние не вярваме в тези безумни предания. Ние не вярваме, че ти знаеш за идните „неща, нито пък вярваме, че бащите ти, а също и нашите бащи, са знаели относно нещата, които са изrekli за идното.

9 Сега, Аарон започна да им отваря светите писания относно пришествието на Христа и също за възкресението на мъртвите, и също, че „няма да има изкупление за човечеството, освен чрез смъртта и страданията на Христа, и ^бединението на Неговата кръв.

10 И стана така, че когато той започна да им разяснява тези неща, те му се разгневиха и започнаха да го подиграват; и те не поискаха да чуят словата, които той изричаше.

11 Затова, когато видя, че те няма да чуят словата му, той напусна синагогата им и отиде в едно село, което се наричаше Ани-Анти; и там намери Мулокий да им проповядва словото, както и Амма

и братята му. И те спореха с мнозина относно словото.

12 И стана така, че те видяха, че людете ще вкоравят сърцата си, затова си заминаха и отидоха в земята Мидоний. И те проповядваха словото на мнозина, но малцина повярваха на словото, на което те учеха.

13 Въпреки всичко, Аарон и няколко от братята му бяха хванати и хвърлени в тъмница, а останалата им част избяга от земята Мидоний в областите наоколо.

14 И онези, които бяха хвърлени в тъмница, „изстрадаха много, но бяха избавени чрез ръката на Ламоний и Амон, и бяха нахранени и облечени.

15 И те тръгнаха отново да известяват словото и тъй бяха за първи път избавени от тъмница; и тъй бяха страдали те.

16 И те отиваха там, където „Духът Господен ги водеше, като проповядваха словото Божие във всяка синагога на амаликите и на всяко събрание на ламанитите, където биваха допускани.

17 И стана така, че Господ започна да ги благославя до толкова, че те доведоха мнозина до знанието за истината; да, те „убедиха мнозина за греховете им и за това, че преданията на бащите им са неправилни.

8а Яков 7:1–8.
9а Мосия 5:8;
Алма 38:9.

б р. п. Единение,
извършвам
единение.

14а Алма 20:29.
16а Алма 22:1.
17а У. и З. 18:44.

ГЛАВА 22

18 И стана така, че Амон и Ламоний се завърнаха от земята Мидоний в земята Исмаил, която беше земята на наследството им.

19 И цар Ламоний не допусна Амон да му слугува, или да бъде негов слуга.

20 Но той накара в земята Исмаил да бъдат построени синагоги; и той нареди народът му, или людете, които бяха под неговото управление, да се събират заедно.

21 И той им се радваше, и ги поучаваше на много неща. И той им заяви, че са народ под негово управление, но че са свободен народ и са освободени от угнетенията на царя, неговият баща; защото баща му го беше удостоил да може да царува над народа в земята Исмаил и по цялата земя наоколо.

22 И той им заяви също, че те имат "свободата да се поклонят на Господа техния Бог според желанията си, където и да бъдат, ако се намираха в страната, под управлението на цар Ламоний.

23 И Амон проповядваше на народа на цар Ламоний; и стана така, че той ги поучаваше на всички неща, отнасящи се до нещата, принадлежащи на праведността. И той ги увещаваеше ежедневно с цялото си усърдие; и те се вслушваха в словото му, и бяха ревностни в спазването на Божиите заповеди.

Аарон поучава бащата на Ламоний относно Сътворението, падението на Адам и плана за изкупление чрез Христа. Царят и цялото му домоладие са обърнати. Обяснява се разделението на земята между нефитите и ламанитите. Около 90–77 г. пр. Хр.

Сега, докато Амон поучава непрестанно народа на Ламоний по този начин, ние ще се върнем към разказа за Аарон и братята му; защото след като напусна земята Мидоний, той беше "заведен от Духа до земята Нефи, чак у дома на царя, който управляваше цялата страна с ^бизключение на земята Исмаил; и той беше бащата на Ламоний.

2 И стана така, че той влезе в царските палати при него заедно с братята си, поклонил се пред царя и му каза: О, царю, ние сме братята на Амон, които ти "избави от тъмница.

3 И сега, о, царю, ако пощадих живота ни, ще бъдем твои слуги. А царят им каза: Станете, защото аз ще ви подаря живота и няма да допусна да ми бъдете слуги; но аз ще настоявам да ме поучавате, защото съм нещо смутен в мислите си от благородството и величието на словата на брат ви Амон; и искам да науча причината, поради

която той не дойде от Мидоний с вас.

4 И Аарон каза на царя: Ето, Духът Господен го призова по друг път; той отиде в земята Исмаил да поучава народа на Ламоний.

5 Сега, царят им каза: Какво е това, което казахте относно Духа Господен? Ето това е, което ме смущава.

6 И също какво е това, което Амон каза: “Ако се покаете, ще бъдете спасени, но ако не се покаете, ще бъдете отхвърлени в последния ден?”

7 И Аарон му отговори, като каза: Вярваш ли, че има Бог? И царят каза: Знам, че амалитите казват, че има Бог и аз им позволих да построят светилища, та да могат да се събират заедно да Му се покланят. И ако ти казваш сега, че има Бог, ето, аз ще “повярвам.”

8 И сега, когато Аарон чу това, сърцето му се възрадва и той каза: Ето, както ти си жив, царю, тъй наистина има Бог.

9 И царят каза: Бог ли е този “Велик Дух, Който изведе бащите ни от земята на Ерусалим?”

10 И Аарон му каза: Да, Той е този Велик Дух и Той “сътвори всички неща и на небето, и на земята. Вярваш ли в това?”

11 И той каза: Да, вярвам, че Великият Дух сътвори всичко, и искам да ми кажеш относно всички тези неща, и ще “повярвам в словата ти.”

12 И стана така, че когато Аарон видя, че царят ще повярва на словата му, той започна от сътворението на Адам, като “четеше на царя светите писания — как Бог сътвори човека по свое подобие и че Бог му е дал заповеди, и че поради прегрешение човекът е паднал.

13 И Аарон му разясни светите писания от “сътворението на Адам, излагайки пред него падението на човека и неговото плътско състояние, а също и ^бплана за изкуплението, приготвен чрез Христа още “от основаването на света за всички онези, които повярват в Неговото име.

14 И тъй като човекът беше “паднал, той не можеше да ^бзаслужи нищо чрез самия себе си; но страданията и смъртта на Христа извършват ^бединение за техните грехове чрез вяра и покаяние, и така нататък; и че Той скъсва връзките на смъртта, та ‘гробът да не победи, и жилото на смъртта да бъде погълнато в надеждите за слава; да, и

6а Алма 20:17–18.

7а У. и З. 46:13–14.

9а Алма 18:18–28.

10а р. п. Сътворявам, сътворение.

11а р. п. Вярване, вярвам.

12а 1 Не. 5:10–18;

Алма 37:9.

13а Бит. 1:26–28.

б р. п. План за изкупление.
в 2 Не. 9:18.

14а р. п. Падението на Адам и Ева.

б 2 Не. 25:23;

Алма 42:10–25.

в Алма 34:8–16.
р. п. Единение, извършвам единение.

г Исаия 25:8;

1 Кор. 15:55.

Аарон разясни всички тези неща на царя.

15 И стана така, че след като Аарон разясни всичко това, царят каза: “Какво трябва да направя, за да може да получа този вечен живот, за който ти говориш? Да, какво трябва да направя, за да може да бъда ^броден от Бога и да изкореня този нечестив дух от гърдите си, и да приема Неговия Дух, та да мога да бъда изпълнен с радост и да не бъда отхвърлен в последния ден? Ето, каза той, ще се откажа от “всичко, което притежавам, да, ще изоставя царството си, за да получа тази велика радост.

16 Но Аарон му каза: Ако ти “желаеш това, ако се преклониш пред Бога, да, ако се покаеш за всичките си грехове и се преклониш пред Бога, и призовеш името Му с вяра, вярвайки че ще получиш, тогава ти ще получиш ^бнадеждата, която желаеш.

17 И стана така, че когато Аарон изрече тези слова, царят се “поклони на колене пред Господа; да, дори падна ничком на земята и ^бизвика със силен глас, казвайки:

18 О, Боже, Аарон ми каза, че има Бог; и ако има Бог, и ако ти си Бог, ще поискаш ли да ми се покажеш и аз ще Ти изкажа всичките си грехове, та да мога да бъда

вдигнат от мъртвите и спасен в последния ден. И сега, щом като царят изрече тези слова, той бе поразен, като че ли бе мъртъв.

19 И стана така, че слугите му изтичаха и казаха на царицата това, което се беше случило с царя. И тя дойде при царя, и като го видя да лежи като умрял, и Аарон и братята му да стоят до него, като че ли те са били причината за падането му, тя им се разгневи и заповяда на слугите си или на слугите на царя да ги хванат и да ги убият.

20 Сега, слугите бяха видели причината за падането на царя, ето защо, не смееха да сложат ръка на Аарон и братята му; и те започнаха да умоляват царицата, казвайки: Защо ни заповядваш да убием тези човеци, когато ето, само един от тях е “по-силен от всички ни? Ето защо, ние ще бъдем повалени от тях.

21 Сега, когато царицата видя страха на слугите си, тя също започна да се страхува извънредно да не би да я сполети някое зло. И тя заповяда на слугите си да отидат и повикат всички люде, та да могат да убият Аарон и братята му.

22 Сега, когато Аарон видя намерението на царицата, и като познаваше коравосърдечията на людето, изплаши

15а Деяния 2:37.
б Алма 5:14, 49.
в Мат. 13:44–46;
19:16–22.

16а р. п. Обръщане,
обърнат.
б Етер 12:4.
17а У. и З. 5:24.

б р. п. Молитва.
20а Алма 18:1–3.

се да не би да се събере множество и да настанат големи раздори и смутове сред тях; ето защо, той простря ръката си, вдигна царя от земята, и му каза: Стани! И той стана на крака, възвръщайки силата си.

23 Сега, това беше сторено в присъствието на царицата и на много от слугите. И когато видяха това, те се учудиха извънредно и започнаха да се страхуват. И царят се приближи до тях и започна да им ^апроповядва. И той им проповядваше дотолкова, че цялото му домочадие се ^бобърна към Господа.

24 Сега, голямо множество се беше събрало наедно по заповед на царицата и настанаха големи роптания сред тях относно Аарон и братята му.

25 Но царят застана сред тях и започна да се грижи за тях. И те бяха усмирени спрямо Аарон и онези, които бяха с него.

26 И стана така, че когато царят видя, че народът се усмири, той накара Аарон и братята му да застанат посред множеството и да им проповядват словото.

27 И стана така, че царят изпрати ^авъзвание из цялата страна, сред целия му народ по цялата му земя и във всички области наоколо, която граничеше чак с морето на

изток и на запад, и която беше отделена от земята ^бЗарахемла с една тясна ивица пустош, която се простираше от морето на изток чак до морето на запад и наоколо по пределите на морския бряг, и пределите на пустошта, която беше на север от земята Зарахемла, през пределите на Манти, край извора на реката Сидон, която течеше от изток към запад — и тъй бяха разделени нефитите и ламанитите.

28 Сега, ^анай-ленивата част от ламанитите живееше в пустошта в шатри и те бяха пръснати из пустошта на запад в земята Нефи; да, също и на запад от земята Зарахемла, в пределите край морския бряг, също и на запад, в земята Нефи, на мястото на първото ни бащино наследство, което граничеше с морския бряг.

29 И имаше много ламанити на изток край морския бряг, където нефитите ги бяха изгонили. И така нефитите бяха почти заобиколени от ламанитите; при все това нефитите бяха влезли във владение на всички северни части на страната, граничещи с пустошта при извора на река Сидон, от изток на запад и наоколо от страната на пустошта; на север, чак до земята, която те наричаха ^аИзобилие.

30 И тя граничеше със земя-

23а р. п. Служа;
Проповядвам;
Преподавам,
учител.

б р. п. Обръщане,
обърнат.
27а Алма 23:1–4.
б Омний 1:13–17.

28а 2 Не. 5:22–25.
29а Алма 52:9; 63:5.

та, която те наричаха “Опустошение, която беше толкова далече на север, че стигаше до земята, която в миналото била населена и по-късно унищожена, за ^бкостите на която ние говорихме, които бяха открити от народа на Зарахемла, като това беше мястото, където те стъпиха ^анай-напред.

31 И оттам те дойдоха в южната пустош. Тъй земята на север се наричаше “Опустошение, а земята на юг се наричаше Изобилие, като тя беше пустош, изпълнена с всякакъв вид различни диви животни, част от които бяха дошли от земята на север за храна.

32 И сега, беше само ден и половина път за един нефит да прекоси линията между земята Изобилие и земята Опустошение, за да отиде от източното до западното море; и тъй земята Нефи и земята Зарахемла бяха почти заобиколени от вода, като имаше само един тесен ^бпровлак земя между земята на север и земята на юг.

33 И стана така, че нефитите бяха населили земята Изобилие, чак от източното до западното море, и тъй нефитите в своята мъдрост, със стражите си и с войските си спираха ламанитите от юг, та по този начин да нямат повече владение на север, та

да не могат да нахлуват в земята на север.

34 Ето защо, ламанитите не можеха да се сдобият с повече владения, освен в земята Нефи и в пустошта наоколо. И това беше мъдростта на нефитите: тъй като ламанитите им бяха врагове, те не искаха да търпят атаките им от всички страни, а също и за да имат земя, където да могат да избягат според желанията си.

35 А сега, след като казах това, връщам се отново към разказа за Амон и Аарон, Омнер и Химний, и техните братя.

ГЛАВА 23

Прогласена е религиозна свобода. Обърнати са ламанитите от седем земи и града. Те се наричат анти-нефити-лехити и са освободени от проклятието. Амаликитите и амулонитите отхвърлят истината. Около 90–77 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че царят на ламанитите изпрати “възвание сред целия народ да не слагат ръка на Амон, нито на Аарон, Омнер или Химний, нито на който и да е от братята им, който отиде да проповядва словото Божие, където и да се намира, във всяка част на страната.

2 Да, той им изпрати поста-

30а Алма 50:34;
Морм. 4:1–3.
б Мосия 8:7–12;

28:11–19.
в Ел. 6:10.
31а Ел. 3:5–6.

32а Алма 50:34.
23 1а Алма 22:27.

новление да не слагат ръка върху им, за да ги връзват или да ги хвърлят в тъмница; нито да ги заплюват или удрят, нито да ги прогонват от синагогите си, нито да ги бичуват; нито да ги замерят с камъни, но че те трябва да имат свободен достъп до домовете им и храмовете им, и светилищата им.

3 И тъй, те можеха да ходят и да проповядват словото според желанието си, защото царят и цялото му домокадие се бяха обърнали към Господа; ето защо, той изпрати възвание на народа си из цялата страна, та словото Божие да не среща спънка, но да може да отиде из цялата страна, тъй че народът му да може да бъде убеден относно нечестивите ^апредания на бащите им и да могат да бъдат убедени, че всички те са братя и че не трябва нито да извършват убийства, нито да грабят, нито да крадат, нито да извършват прелюбодеяние или каквото и да е вид нечестие.

4 И сега стана така, че след като царят изпрати това проглашение, Аарон и братята му тръгнаха от град на град и от един дом за поклонение в друг, като основаваха църкви и посвещаваха свещеници и учители из страната сред ламанитите, за да проповядват и поучават словото Божие

сред тях; и тъй те започнаха да постигат голям успех.

5 И хиляди бяха доведени до знанието за Господа, да, хиляди бяха доведени да повярват в ^апреданията на нефитите; и те бяха учени на ^блетописите и пророчествата, предавани от поколение на поколение чак до днешно време.

6 И тъй както е сигурно, че жив е Господ, тъй е сигурно, че всички, които повярваха или всички, които бяха доведени до знанието за истината чрез проповядването на Амон и братята му, според духа на откровението и пророчеството и силата Божия, която вършеше чудеса чрез тях — да, аз ви казвам, тъй както жив е Господ, тези ламанити, които повярваха в техните проповеди и бяха ^аобърнати към Господа, ^бникога не отпаднаха.

7 Защото те станаха един праведен народ; защото те положиха оръжията на бунта си, за да не се борят никога повече против Бога, нито срещу някои от братята им.

8 Сега, ^атези са, които бяха обърнати към Господа:

9 Народът на ламанитите в земята Исмаил;

10 също част от народа на ламанитите в земята Мидоний;

11 също и част от народа на ламанитите в град Нефи;

12 също и част от народа на

3а Алма 26:24.
5а Алма 37:19.
б Алма 63:12.

р. п. Писания.
6а р. п. Обръщане,
обърнат.

б Алма 27:27.
8а Алма 26:3, 31.

ламанитите в земята “Силом, и в земята Семлон, и в град Лемуил, и в град Симнилом.

13 И тези са имената на градовете на ламанитите, които бяха “обърнати към Господа; и това са тези, които положи-ха оръжията на бунта си, да, всичките си оръжия за война; и всичките бяха ламанити.

14 Но амаликитите не бяха “обърнати, с изключение само на един; нито пък някой от ^бамулонитите; но те вкоравиха сърцата си, а също и сърцата на ламанитите в тази част на страната, където и да живееха те, да, във всичките им села и във всичките им градове.

15 Затова ние назовахме всичките градове на ламанитите, в които те се покаяха и дойдоха до знанието за истината, и бяха обърнати.

16 И сега стана така, че царят и онези, които бяха обърнати, желяеха да имат име, чрез което да могат да бъдат отличавани от братята си; ето защо, царят се посъветва с Аарон и с мнозина от свещениците им относно името, което да вземат върху си, та да могат да бъдат отличавани.

17 И стана така, че те се нарекоха “анти-нефити-лехити; те бяха наричани с това име и не бяха наричани повече ламанити.

18 И те започнаха да стават

един много трудолюбив народ; да, и живееха в приятелство с нефитите; ето защо, те започнаха общение с тях и “проклятието Божие не ги преследваше повече.

ГЛАВА 24

Ламанитите идват срещу Божия народ. Анти-нефитите-лехитите се радват в Христа и са посетени от ангели. Те избират да се подложат на смърт пред това да се защитават. Още ламанити са обърнати. Около 90–77 г. пр. Хр.

И стана така, че амаликитите, амулонитите и ламанитите, които бяха в земята Амулон, а също и в земята Елам, в земята “Ерусалим и въобще из цялата земя наоколо, които не бяха обърнати и не бяха взели върху си името ^банти-нефити-лехити, бяха подтиквани от амаликитите и от амулонитите към гняв срещу техните братя.

2 И омразата им срещу тях стана извънредно голяма чак дотолкова, че те започнаха да се бунтуват срещу царя си и не искаха той повече да им бъде цар; ето защо, те вдигнаха оръжие против народа на анти-нефити-лехитите.

3 Сега, царят предаде царството на сина си и го нарече Анти-Нефи-Лехий.

12а Мосия 22:8, 11.

13а Алма 53:10.

14а Алма 24:29.

б Мосия 23:31–39.

17а р. п. Анти-нефи-лехити.

18а 1 Не. 2:23;

2 Не. 30:5–6;

3 Не. 2:14–16.

24 1а Алма 21:1.

б Алма 25:1, 13.

4 И в същата тази година, когато ламанитите започнаха да правят приготовления за война срещу народа Божий, царят умря.

5 Сега, когато Амон и братята му, и всички онези, които го бяха последвали, видяха приготовленията на ламанитите да унищожат братята си, те отидоха в земята Мадиам и там Амон се срещна с всичките си братя; и оттам те отидоха в земята Исмаил, та да могат да проведат ^асъвет с Ламоний и също с брат му Анти-Нефи-Лехий относно това какво да правят, за да се защитят от ламанитите.

6 Сега, нямаше нито една душа от тези люде, които бяха обърнати към Господа, която да желае да вдигне оръжие срещу братята си; не, те дори не се готвеха за война; да, и царят им също им заповяда да не правят това.

7 Сега, това са словата, които той каза на народа по този повод: Благодаря на моя Бог, възлюбен народе мой, че нашият велик Бог в добрината Си ни изпрати тези наши братя, нефитите, да ни проповядват и да ни убедят относно ^апреданията на нечестивите ни бащи.

8 И ето, благодаря на моя велик Бог, че ни даде част от Неговия Дух да смекчи сърцата ни, така че да започнем

общение с тези братя, нефитите.

9 И ето, аз благодаря също на моя Бог, че чрез започването на това общение, ние бяхме убедени относно ^агреховете ни и многото убийства, които бяхме извършили.

10 И аз благодаря също на моя Бог, да, на моя велик Бог, че ни даде да можем да се покаем за тези неща и че ни ^апрости многото извършени от нас грехове и убийства, и премахна ^бвината от сърцата ни чрез заслугите на Сина Си.

11 И сега, ето, братя мои, тъй като това беше всичко, което можехме да направим (тъй като бяхме най-изгубените от цялото човечество), да се покаем за всичките си грехове и за многото извършени от нас убийства и да сторим Бог да ги ^апремахне от сърцата ни, защото това беше всичко, което можехме да направим, та да се покаем достатъчно пред Бога, та Той да премахне петното ни,

12 сега, най-възлюбени мои братя, понеже Бог премахна петната ни и мечовете ни светнаха, нека тогава да не опетняваме повече мечовете си с кръвта на нашите братя.

13 Ето, аз ви казвам: Не, нека удържим мечовете си, за да не бъдат опетнени с кръвта на братята ни; защото може би ако ние опетним мечовете си отново, те няма повече да

5а Алма 27:4–13.
7а Мосия 1:5.

9а У. и З. 18:44.
10а Дан. 9:9.

б р. п. Вина.
11а Исаия 53:4–6.

могат да бъдат "очистени до блясък чрез кръвта на Сина на нашия Велик Бог, която ще бъде пролята за единението за греховете ни.

14 И Великият Бог ни помилва и ни стори знайни тези неща, та да не погинем; да, и Той ни стори знайни тези неща предварително, защото Той обича "душите ни толкова, колкото обича и децата ни; ето защо, в милостта Си Той ни посещава чрез ангелите Си, за да може ^бпланът за спасението да бъде открит на нас, а също и на бъдещите поколения.

15 О, колко милостив е нашият Бог! И сега, ето, тъй като направихме всичко, което можехме да направим, за да сторим петната ни да бъдат премахнати от нас и мечовете ни да станат блестящи, нека ги скрием надалеч, та да могат да бъдат запазени блестящи като свидетелство за нашия Бог в последния ден или деня, когато ще бъдем доведени да застанем пред Него и да бъдем съдени, че не сме опетнили мечовете си в кръвта на нашите братя, откакто Той ни сподели словото Си и ни очисти чрез него.

16 И сега, братя мои, ако нашите братя потърсят да ни унищожат, ето, ние ще скрием надалече мечовете си, да, дори ще ги заровим дълбоко

в земята, за да могат да бъдат запазени блестящи като свидетелство в последния ден, че никога не сме ги употребявали; и ако нашите братя ни унищожат, ето, ние ще "отидем при нашия Бог и ще бъдем спасени.

17 И сега стана така, че когато царят сложи край на тези слова и всички люде бяха събрани наедно, те взеха мечовете си и всички оръжия за война, използвани за проливане на човешка кръв, и ги "заровиха дълбоко в земята.

18 И те направиха това, като в техните очи то беше свидетелство пред Бога, а също и пред човеците, че "никога повече не ще употребят оръжия за проливането на човешка кръв; и това те направиха, потвърждавайки и сключвайки ^бзавет с Бог, че по-скоро биха ^вотдали собствения си живот, отколкото да пролят кръвта на братята си; и вместо да вземат от свой брат, те по-скоро ще му дадат; и вместо да прекарат дните си в ленин, те по-скоро ще работят усърдно с ръцете си.

19 И тъй, ние виждаме, че когато тези ламанити бяха доведени във вратата и до знанието за истината, те бяха "непоколебими и готови по-скоро да страдат чак до смърт, отколкото да извършат грях; и тъй виждаме, че те заровиха

13а Откр. 1:5.
14а р. п. Стойност на
душите.
б р. п. План за

изкупление.
16а Алма 40:11–15.
17а Ел. 15:9.
18а Алма 53:11.

б р. п. Завет.
в р. п. Причастие.
19а р. п. Вяр.

оръжията си за мир, сиреч те заровиха оръжията си за война, за да има мир.

20 И стана така, че братята им, ламанитите, направиха подготовка за война и влязоха в земята Нефи с цел да убият царя и поставят друг на негово място, също така да унищожат народа на Анти-Нефи-Лехий в страната.

21 Сега, когато хората видяха, че идват срещу тях, излязоха да ги посрещнат и се “проснаха на земята пред тях, и започнаха да призовават името Господне; и те останаха тъй, докато ламанитите започнаха да ги връхлитат и започнаха да ги избиват с меч.

22 И тъй, без да срещнат никаква съпротива, те избиха хиляда и пет от тях; и ние знаем, че са благословени, защото са отишли да живеят със своя Бог.

23 Сега, когато ламанитите видяха, че братята им не искат да бягат от меча, нито че искат да се отвърнат надясно или наляво, но че ще легнат пред тях и ще “погинат, и че славят Бога, даже при самото си погиване под меча —

24 сега, когато ламанитите видяха това, те се “въздържаха да ги избият; и имаше мнозина, чиито сърца се ^бизпълниха с жалост заради братята им, паднали под меча и те се

покаяха за това, което бяха извършили.

25 И стана така, че те захвърлиха оръжията си за война и не искаха да ги вземат отново, защото бяха измъчвани от угризения заради убийствата, които бяха извършили; и те паднаха на земята, подобно на братята си, разчитайки на милостта на онези, чиито ръце бяха вдигнати да ги убият.

26 И стана така, че в този ден към Божия народ се присъединиха повече от броя на убитите; и убитите бяха праведни люде, ето защо, ние нямаме причина да се съмняваме, че те са “спасени.

27 И нито един нечестив човек не беше убит сред тях; а повече от хиляда бяха доведени до знанието за истината; тъй ние виждаме, че Господ действа по различни “начини за спасението на народа Си.

28 Сега, преобладаващата част от ламанитите, които убиха много от техните братя, бяха амаликити и амулонити, преобладаваща част от които бяха според “реда на ^бнехоровците.

29 Сега, сред онези, които се присъединиха към народа Господен, нямаше “нито един амаликит или амулонит, нито пък някой от реда на Нехор, но те бяха истински потомци на Ламан и Лемуил.

21а Алма 27:3.

23а Алма 26:32.

24а Алма 25:1.

^б р. п. Състрадание.

26а Откр. 14:13.

27а Исая 55:8–9;

Алма 37:6–7.

28а Алма 21:4.

^б Алма 1:15; 2:1, 20.

29а Алма 23:14.

30 И тъй, ние можем ясно да видим, че след като един народ е бил вече веднъж “осветен от Духа Божий и е придобил голямо ^бзнание за нещата, принадлежащи на праведността, и след това “изпадне в грях и прегрешение, той става по-жесток и тъй състоянието му става ‘по-лошо, отколкото ако никога не беше узнавал тези неща.

ГЛАВА 25

Ламанитските нападения се разширяват. Потомството на свещениците на Ной погива, както Авинадий е пророкувал. Много ламанити са обърнати и се присъединяват към народа на Анти-Нефи-Лехий. Те вярват в Христа и спазват закона на Моисей. Около 90–77 г. пр. Хр.

И ето, сега стана така, че онези ламанити се разгневиха още повече, защото бяха убили своите братя; ето защо, те се заклеха в отмъщение на нефитите; и по това време те повече не се опитваха да избиват народа на “Анти-Нефи-Лехий.

2 Но събраха войските си и навлязоха в пределите на земята Зарахемла, нападнаха жителите на земята Амония и ги “унищожиха.

3 И след това те имаха многобройни битки с нефитите, в които бяха прогонени и сразени.

4 И между ламанитите, които бяха убити, се намираше почти цялото “потомство на Амулон и братята му, които бяха свещеници на Ной, и те бяха убити от ръцете на нефитите.

5 И останалата част, след като избяга в пустошта на изток и заграби силата и властта над ламанитите, нареди мнозина от ламанитите да “погинат от огън заради вярата си.

6 Защото мнозина от “тях, след като претърпяха големи загуби и толкова много страдания, започнаха да бъдат подтиквани да си спомнят за ^бсловата, които Аарон и братята му им бяха проповядвали в страната им; ето защо, те започнаха да не вярват в “преданията на бащите си, а да вярват в Господа и във великата Му сила, дадена на нефитите; и тъй мнозина от тях бяха обърнати в пустошта.

7 И стана така, че онези управители, които бяха остатък от чедата на “Амулон, на караха те да бъдат предадени на ^бсмърт, да, всички онези, които вярваха в тези неща.

8 Сега, това мъченичество

30а Мат. 12:45.
б Евр. 10:26;
Алма 47:36.
в 2 Не. 31:14;
Алма 9:19.
р. п. Вероотстъпничество.

г 2 Пет. 2:20–21.
25 1а р. п. Анти-нефилехити.
2а Алма 8:16; 16:9.
4а Мосия 23:35.
5а Мосия 17:15.
6а г. е. ламанитите.

б Алма 21:9.
в Алма 26:24.
7а Алма 21:3;
24:1, 28–30.
б р. п. Мъченик,
мъченичество.

стори щото много от братята им да бъдат подтикнати към гняв; и настана раздор в пустошта; и ламанитите започнаха да “преследват потомството на Амулон и братята му, и започнаха да ги избиват; но те избягаха в източната пустош.

9 И ето, и до ден днешен те са преследвани от ламанитите. Тъй се сбъднаха словата на Авинадий, които той изрече относно потомството на свещениците, които сториха той да изстрада смърт от огън.

10 Защото той им каза: Това, което ще ми “сторите, ще бъде образец на идното.

11 И сега, Авинадий беше първият, който изстрада “смърт от огън заради вярата си в Бога; сега, това той имаше предвид, че мнозина ще изстрадат смърт от огън, тъй както той изстрада.

12 И той каза на свещениците на Ной, че потомството им ще накара мнозина да бъдат предадени на смърт по същия начин като него и че то ще бъде разпръснато и избито, тъкмо както една овца без пастир бива гонена и убита от диви зверове; и сега ето, тези слова бяха потвърдени, защото то беше гонено от ламанитите и беше преследвано, и беше поразено.

13 И стана така, че когато

ламанитите видяха, че не могат да надвият нефитите, те се върнаха обратно в земята си; и много от тях дойдоха да живеят в земята Исмаил и земята Нефи, и се присъединиха към Божия народ, които бяха народа на “Анти-Нефи-Лехий.

14 И те също “заровиха оръжията си за война, според както техните братя бяха направили, и започнаха да стават праведен народ; и те ходеха в пътищата Господни и съблюдаваха да спазват Неговите заповеди и повеления.

15 Да, те спазваха закона на Моисей; защото беше нужно те все още да спазват закона на Моисей, тъй като не беше се изпълнил изцяло. Но въпреки “закона на Моисей, те очакваха пришествието на Христа, като считаха закона на Моисей за ^бпример на Неговото идване и вярваха, че трябва да спазват тези ^ввъншни действия до времето, когато Той ще им се открие.

16 Сега, те не смятаха, че “спасението идва чрез ^бзакона на Моисей; но законът на Моисей служеше да укрепва вярата им в Христа; тъй те запазваха “надежда чрез вярата във вечното спасение, уповавайки се на пророческия дух, който говореше относно тези бъдни неща.

8а Мосия 17:18.

10а Мосия 13:10.

11а Мосия 17:13.

13а Алма 23:16–17.

14а Алма 24:15; 26:32.

15а Яков 4:5; Яром 1:11.

р. п. Законът на Моисей.

б Мосия 3:14–15;

16:14.

в Мосия 13:29–32.

16а Мосия 12:31–37; 13:27–33.

б 2 Не. 11:4.

в 1 Сол. 5:8–9.

17 И сега, Амон и Аарон, и Омнер, и Химний, и техните братя се радваха извънредно на успеха, който имаха сред ламанитите, виждайки, че Господ им беше въздал според „молитвите им и също че им беше потвърдил словото Си във всяка подробност.

ГЛАВА 26

Амон се хвали в Господа. Верните са укрепени от Господ и им се дава познание. С вяра човеците могат да доведат до покаяние хиляди души. Бог е всемогъщ и разбира всички неща. Около 90–77 г. пр. Хр.

И СЕГА, това са словата на Амон към неговите братя, които казваха следното: Мои братя и мои събрата, ето, аз ви казвам каква велика причина имаме да ликуваме; защото бихме ли могли да предположим, когато „тръгнахме от земята Зарахемла, че Бог ще ни удостои с толкова големи благословии?

2 И сега, аз питам с какви големи благословии Бог ни надари? Можете ли да кажете?

3 Ето, аз ще отговоря вместо вас: Нашите братя, ламанитите, бяха в мрак, да, тъкмо в най-мрачната бездна, но ето колко „много от тях са доведе-

ни да видят чудната светлина Божия! И това е благословията, която ни е била дадена — да бъдем ^боръдия в ръцете Божии за осъществяването на това велико дело!

4 Ето, „хиляди от тях се радват и са доведени в стадото Божие.

5 Ето, „нивата беше узряла и благословени сте, понеже простряхте ^бсърпа и жънахте с цялата си мощ, да, през целия ден се трудихте, и ето броят на ^бсноповете ви! И те ще бъдат събрани в житницата, за да не бъдат похабени!

6 Да, те не ще бъдат повалени от бурята в последния ден; да, нито пък ще бъдат разхвърляни от вихрушката; но когато дойде „бурята, те ще бъдат събрани заедно на мястото си, за да не може бурята да ги стигне; да, нито пък ще бъдат отвлечени от страшните ветрове натам, накъдето неприятелят поиска да ги отвлече.

7 Но ето, те са в ръцете на Господаря на „жътвата и са Негови; и Той ще ги ^бвдигне в последния ден.

8 Благословено да бъде името на нашия Бог; нека да „запеем в Негово възхваление и да въздадем ^бблагодарности на свящото Му име, защото

17а Алма 17:9.

26 1а Мосия 28:9;

Алма 17:6–11.

3а Алма 23:8–13.

б 2 Кор. 4:5;

Мосия 23:10.

4а Алма 23:5.

5а Иоана 4:35–37;

У. и З. 4:4.

б Иоил 3:13.

в У. и З. 33:7–11;

75:2, 5.

6а Ел. 5:12;

3 Не. 14:24–27.

7а р. п. Жътва.

б Мосия 23:22;

Алма 36:28.

8а У. и З. 25:12.

б р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

Той върши праведност навеки.

9 Защото ако не бяхме дошли от земята Зарахемла, тези наши скъпи възлюбени братя, които толкова силно ни обикнаха, щяха все още да бъдат измъчвани от омразата си към нас, да, и те щяха да бъдат чужденци за Бога.

10 И стана така, че след като Амон каза тези слова, брат му Аарон го порица, казвайки: Амоне, страхувам се, че радостта ти те увлича в хвалене.

11 Но Амон му каза: Не се "хваля със своята сила, нито със своята мъдрост; но ето, ^брадостта ми е пълна, да, сърцето ми е преизпълнено с радост и аз ще се радвам в моя Бог.

12 Да, аз знам, че съм нищо; що се отнася до моята сила, аз съм слаб; ето защо, аз не ще се "хваля със себе си, но ще се хваля с моя Бог, защото с Неговата ^бсила аз мога да правя всичко; да, ето, множество велики чудеса извършихме ние в тази земя, за които ще славим името Му навеки.

13 Ето, колко хиляди от братята ни освободи Той от болките на ^апъкъла; и те са доведени да ^бвъзпяват изкупващата любов и това поради силата на словото Му, което

е в нас; ето защо, нямаме ли велик повод да се радваме?

14 Да, имаме повод да Го славим навеки, защото Той е Всевишният Бог и е освободил братята ни от "веригите на пъкъла.

15 Да, те бяха заобиколени от вечен мрак и унищожение; но ето, Той ги доведе до Своята вечна "светлина, да, вечното спасение; и те са заобиколени от несравнимата щедрост на любовта Му; да, и ние бяхме оръдия в ръцете Му за извършването на това велико и чудно дело.

16 Ето защо, нека се "хвалим, да, ние ще се ^бхвалим в Господа; да, ще се радваме, защото нашата радост е пълна; да, ние ще славим Бога наш навеки. Ето, кой може да се хвали прекалено в Господа? Да, кой може да изговори прекалено много за великата Му сила и за ^амилостта Му, и за дълготърпението Му към чедата човешки? Ето, аз ви казвам, че аз не мога да изкажа и най-малката част от това, което чувствам.

17 Кой би могъл да предположи, че нашият Бог ще бъде толкова милостив да ни изтръгне от нашето ужасно, грешно и осквернено състояние?

18 Ето, ние тръгнахме с ярост

9а Мосия 28:1–2.

11а 2 Кор. 7:14.

б У. и З. 18:14–16.

р. п. Радост.

12а Ерем. 9:24;

Алма 29:9.

б Псалми 18:32–40;

Филип. 4:13;

1 Не. 17:3.

13а р. п. Пъкъл.

б Алма 5:26.

14а Алма 12:11.

15а р. п. Светлина,
светлината на

Христос.

16а Римл. 15:17;

1 Кор. 1:31.

б 2 Кор. 10:15–18;

У. и З. 76:61.

в Псалми 36:5–6.

и с големи заплахи да “унищожим Неговата църква.

19 О, защо тогава Той не ни предаде на ужасно унищожение, да, защо не остави Той меча на правосъдието Му да падне върху нас и да ни осъди на вечно отчаяние?

20 О, душата ми прималява при тази мисъл. И ето, Той не изпълни правосъдието Си спрямо нас, но в голямата Си милост Той ни отведе на другата страна на онази вечна “бездна на смърт и окаяност, тъкмо към спасението на душите ни.

21 И сега, ето, братя мои, кой “естествен човек тук познава тези неща? Аз ви казвам, че няма никой, който да ^бпознава тези неща, освен покаялият се.

22 Да, този, който се “покайва и упражнява ^бвяра, и принася добри дела, и се моли непрестанно безспир — на такъв е дадено да познава “тайнствата Божи; да, на такъв ще се даде да открива неща, които никога не са били откривани; да, на такъв ще бъде дадено да доведе хиляди души към покаяние; тъкмо както ни бе дадено на нас да доведем към покаяние тези наши братя.

23 Сега, спомняте ли си, братя мои, че когато казахме на нашите братя в земята

Зарахемла, че възлизаме в земята Нефи, за да проповядваме на нашите братя ламанитите, те ни се присмиваха подигравателно?

24 Защото те ни казаха: Смятате ли, че можете да доведете ламанитите до знанието за истината? Мислите ли, че вие можете да убедите ламанитите в неправилността на “преданията на бащите им, тях, каквито ^бкоравовратни люде са те; чиито сърца се наслаждават на кръвопролитие; чиито дни са преминали в най-голямо беззаконие; чиито пътища от самото начало са били пътища на прегрешител? Сега, братя мои, вие си спомняте, че с такъв език говореха те.

25 И освен това, те казаха: Нека вдигнем оръжия против тях, та да унищожим тях и беззаконието им от земята, да не би да ни преварят и те да унищожат нас.

26 Но ето, възлюбени мои братя, ние дойдохме в пустошта не с намерение да унищожим братята си, но с намерение по възможност да спасим душите на някои от тях.

27 Сега, когато сърцата ни бяха подтиснати и бяхме готови да свърнем обратно, ето, Господ ни “утеши и каза: Идете сред братята ви, лама-

18а Мосия 27:8–10.

20а 2 Не. 1:13;

Ел. 3:29–30.

21а р. п. Естествен човек.

б 1 Кор. 2:9–16;

Яков 4:8.

22а Алма 36:4–5.

р. п. Покайвам се, покаяние.

б р. п. Вяра.

в р. п. Тайнствата

на Бог.

24а Мосия 10:11–17.

б Мосия 13:29.

27а Алма 17:9–11.

нитите, понасяйте с ⁶търпение ⁶страданията си и аз ще ви дам успех.

28 И сега, ето, ние дойдохме и бяхме сред тях; и бяхме търпеливи в страданията си и понесохме всякакви лишения; да, ходехме от къща на къща, осланящи се на милостите на света — не само на милостите на света, но и на милостите Божии.

29 Ние влизахме в къщите им и ги учехме; учехме ги и по улиците им; да, учехме ги и по хълмовете им; влизахме също и в храмовете им, и в синагогите им и ги поучавахме; и бяхме прогонвани, и осмивани, и заплювани, и зашлевявани по бузите; и бяхме замервани с камъни, хващани и връзвани със здрави върви, и хвърляни в тъмница; но чрез силата и мъдростта Божия ние бивахме избавяни отново.

30 И ние изтърпяхме всякакъв вид страдания и всичко това с надежда, че бихме могли да бъдем средство за спасение на нечия душа; и ние предполагахме, че ⁶радостта ни ще бъде пълна, ако по възможност можехме да бъдем средство за спасението на някой.

31 Сега ето, ние можем да погледнем напред и да видим плодовете на нашите трудове; и малко ли са те на брой?

аз ви казвам, Не, те са ⁶много; да, и можем да свидетелстваме за тяхната искреност чрез тяхната любов към братята им и също към нас.

32 Защото ето, те предпочетоха по-скоро да ⁶пожертват живота си, отколкото да отнемат живота на врага си; и те ⁶заровиха оръжията си за война дълбоко в земята, поради любовта си към своите братя.

33 И сега, ето, казвам ви, имало ли е такава велика любов в цялата страна? Ето, аз ви казвам, Не, не е имало такава, дори и сред нефитите!

34 Защото ето, те можеха да вдигнат оръжия против братята си и не биха се оставили да бъдат убити. Но ето, колко много от тях пожертваха живота си; и ние знаем, че те отидоха при своя Бог поради любовта си и поради омразата си към греха.

35 Сега, нямаме ли повод да се радваме? Да, аз ви казвам, че откакто свят светува, никога не е имало човеци, които да са имали такъв велик повод да се радват, както нас; и радостта ми се превръща дори в хвалба в моя Бог; защото Той има цялата ⁶сила, мъдрост и пълното разбиране; Той ⁶разбира всички неща и е едно ⁶милосърдно същество, дори дава спасение на онези, които ще се покаят и повярват в Неговото име.

27б р. п. Търпение.
в Алма 20:29–30.
р. п. Бедствие.
30а У. и З. 18:15–16.

31а Алма 23:8–13.
32а Алма 24:20–24.
б Алма 24:15.
35а р. п. Сила.

б У. и З. 88:41.
в р. п. Милостив,
милост.

36 Сега, ако това е хвалба, тъкмо тъй аз ще се хваля; защото това е моят живот и моята светлина, и моята радост, и моето спасение, и моето изкупление от вечна злочестина. Да, благословено е името на моя Бог, Който си спомни за този народ, който е “клон от дървото Израилево, изгубен от стъблото си в чужда земя; да, казвам аз, благословено да бъде името на моя Бог, Който си спомня за нас, ^бскитниците в чужда земя.

37 Сега, братя мои, ние виждаме, че Бог помни всички “люде в която и страна да са те; да, Той брои Своите люде и Неговото милостиво сърце е над цялата земя. Сега, това е моята радост и моята голяма благодарност; да, и ще отдавам благодарности на моя Бог навеки. Амин.

ГЛАВА 27

Господ заповядва на Амон да изведе народа на Анти-Нефи-Лехий в безопасност. При срещата с Алма, радостта на Амон изтощава силите му. Нефитите дават на анти-нефитилехитите земята Иерсон. Те са наречени народът на Амон. Около 90–77 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че когато онези ламанити, които бяха

отишли да воюват срещу нефитите, след много усилия да ги унищожат разбраха, че напразно търсят тяхното унищожение, те се върнаха отново в земята Нефи.

2 И стана така, че амаликите бяха извънредно разгневени поради загубата си. И когато видяха, че не могат да потърсят отмъщение от нефитите, те започнаха да подтикват людете към гняв срещу “братята им, народа на ^бАнти-Нефи-Лехий; затова те започнаха отново да ги унищожават.

3 Сега, тези люде “отново отказаха да вземат оръжието си и се оставиха да бъдат убити според прищявките на враговете им.

4 Сега, когато Амон и братята му видяха това дело на унищожение между онези, които те обичаха толкова много и които също ги бяха заобичали толкова много, защото те се отнасяха към тях като че ли бяха ангели, изпратени от Бога да ги спасят от вечното унищожение, ето защо, когато Амон и братята му видяха това голямо дело на унищожение, те бяха трогнати от състрадание и “казаха на царя:

5 Нека съберем заедно този народ Господен и нека слезем в земята Зарахемла при братята ни, нефитите, да избяга-

36а Бит. 49:22–26;
Яков 2:25; 5:25.

б Яков 7:26.

37а Деяния 10:34–35;

2 Не. 26:33.
27а Алма 43:11.

б Алма 25:1.

р. п. Анти-нефи-

лехити.

3а Алма 24:21–26.

4а Алма 24:5.

ме от ръцете на враговете ни, та да не бъдем унищожени.

6 Но царят им рече: Ето, нефитите ще ни погубят поради многото убийства и грехове, които извършихме срещу тях.

7 И Амон каза: Ще отида и ще попитам Господа, и ако Той ни каже: Слезнете при братята си, ще отидете ли?

8 И царят му каза: Да, ако Господ ни каже идете, ние ще слезем при братята ни и ще им станем роби, додето им се изплатим за многото убийства и грехове, които извършихме срещу тях.

9 Но Амон му каза: Това да има "роби сред тях е противно на закона на братята ни, установен от баща ми; ето защо, нека слезем при тях и да се осланяме на милостта им.

10 Но царят му каза: Попитай Господа и ако Той ни каже да идем, ние ще отидем, иначе ще погинем в страната.

11 И стана така, че Амон отиде и попита Господ, и Господ му каза:

12 Изведи людето от тази земя, за да не погинат, защото Сатана има голяма власт над сърцата на амаликитите, които подтикват ламанитите към гняв срещу братята им, та да ги избиват; ето защо, напуснете земята; и благословени са людето от това поколение, защото аз ще ги запазя.

13 И сега стана така, че Амон отиде и каза на царя

всичко, което Господ му беше казал.

14 И те събраха наедно всички техен народ, да, целия народ Господен, и събраха наедно всичките си стада и черди, и напуснаха земята, и навлязоха в пустошта, която разделяше земята Нефи от земята Зарахемла, и дойдоха близо до пределите на земята.

15 И стана така, че Амон им каза: Ето, аз и братята ми ще отидем в земята Зарахемла, а вие ще останете тука, докато се върнем обратно; и ние ще изпитаме сърцата на нашите братя, за да узнаем дали искат да дойдете в земята им.

16 И стана така, че както Амон влизаше в страната, той и братята му срещнаха Алма на споменатото вече "място; и ето, това беше една радостна среща.

17 Сега, "радостта на Амон беше толкова голяма, че той бе обзет изцяло от нея; да, той беше погълнат от радостта си в неговия Бог чак до ^бпълно изтощение на силите му; и той ^ботново припадна на земята.

18 Сега, не беше ли това извънредна радост? Ето, това е радостта, която никой не може да получи, освен истински покаяният се и смирен търсач на щастие.

19 Сега, радостта на Алма при вида на братята му бе наистина велика, както и радостта на Аарон, на Омнер и

9а Мосия 2:13;
29:32, 38, 40.

16а Алма 17:1–4.
17а р. п. Радост.

б 1 Не. 1:7.
в Алма 19:14.

на Химний; но ето, радостта им не беше такава, че да надмогне силите им.

20 И сега стана така, че Алма заведе братята си обратно в земята Зарахемла; дори в собствения си дом. И те отидоха при „върховния съдия и му разказаха всичко онова, което им се беше случило в земята Нефи сред техните братя, ламанитите.

21 И стана така, че върховният съдия изпрати възвание из цялата страна, в което изискваше гласа на народа относно допускането на братята им, които бяха народа на Анти-Нефи-Лехий.

22 И стана така, че гласът на народа дойде, казвайки: Ето, ние ще предадем земята Иерсон, която е на изток покрай морето и се съединява със земята Изобилие, на юг от земята Изобилие; и тази земя Иерсон е земята, която ще дадем на братята ни в наследство.

23 И ето, ние ще поставим войските си между земята Иерсон и земята Нефи, та да можем да защитаваме братята си в земята Иерсон; и това правим за нашите братя, поради страха им да вдигнат оръжие против своите братя, за да не би да сторят грях; и този техен голям страх идва от горчивото им покаяние поради многото им убийства и ужасното им нечестие.

24 И сега, ето, това ще на-

правим за братята си, за да могат да наследят земята Иерсон; и ще ги пазим с войските си от враговете им, при условие че те ни дават част от тяхното имущество, за да ни подпомагат да поддържаме войските си.

25 Сега стана така, че когато Амон чу това, той се върна с Алма при народа на Анти-Нефи-Лехий в пустошта, където те бяха разпънали шатрите си, и им сториха знайни всички тези неща. И Алма им разказа за „обръщането си с Амон, Аарон и братята му.

26 И стана така, че това стана причина за голяма радост между тях. И те слязоха в земята Иерсон и влязоха във владение на земята Иерсон; и бяха наречени от нефитите народа на Амон; тъй те бяха отличавани с това име оттогава насетне.

27 И те живееха сред народа на Нефи, и бяха причислени към хората, които бяха от църквата Божия. И те бяха ревностни за Бога и също за човеците; понеже те бяха съвършено „честни и правдиви във всичко; и те бяха „непоколебими във вярата на Христа чак до края.

28 И те гледаха на кръвопролитие на братята си с най-голямо отвращение; и никой никога не можеше да ги накара да вдигнат оръжие против своите братя; те никога не се плашеха от смъртта и

в най-малка степен, поради надеждата си и виденията си за Христа и за възкресението; ето защо, за тях смъртта беше погълната от победата на Христа над нея.

29 Ето защо, те биха изстрадали „смърт по най-мъчителния и ужасен начин, която можеше да им бъде причинена от техните братя, наместо да вдигнат меча или кривия нож да ги поразят.

30 И тъй, те бяха един ревностен и възлюбен народ, много облагодетелстван от Господа.

ГЛАВА 28

Ламанитите са разбити в една страшна битка. Десетки хиляди са убити. Нечестивите са предадени на състояние на безкрайна злочестина; праведните постигат нескончаемо щастие. Около 77–76 г. пр. Хр.

И сега стана така, че след като народът на Амон се установи в земята „Иерсон, и след като в земята Иерсон беше основана църква и войските на нефитите бяха разположени около земята Иерсон, да, по всички предели около земята Зарахемла, ето, войските на ламанитите последваха братята си в пуштошта.

2 И тъй, там стана страхотна битка; да, дори такава, каквато никога преди не е била виждана от хората в страната

от времето, когато Лехий напусна Ерусалим; да, и десетки хиляди от ламанитите бяха убити и разпръснати надалеч.

3 Да, и имаше също голямо клане сред народа на Нефи; при все това ламанитите бяха „прогонени и разпръснати, и хората на Нефи се върнаха отново в земята си.

4 И сега, по това време беше велико оплакване и ридания се чуваха из цялата страна, сред целия народ на Нефи.

5 Да, плачът на вдовиците, оплакващи съпрузите си, и също на бащите, оплакващи синовете си, и дъщерята — брат си, да, и братът — бащата; и така плачът на риданията се чуваше сред всички тях, които оплакваха роднините си, които бяха убити.

6 И сега, това наистина беше един печален ден; да, време за тържество и време за много „постене и молитви.

7 И тъй свърши петнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

8 И това е разказът за Амон и братята му относно техните пътувания в земята Нефи, страданията им в страната, скърбите и огорченията им, и „неизразимата им радост, и приемането, и безопасността на братята в земята Иерсон. И сега, Господ, Изкупителят на човечеството да благослови душите им навеки.

29а Алма 24:20–23.
28 1а Алма 27:22; 30:1, 19.

3а Алма 30:1.
6а Алма 30:2.

8а Алма 27:16–19.

9 И това е разказът за войните и раздорите сред нефитите, както и войните между нефити и ламанити; и тъй свърши петнадесетата година от управлението на съдиите.

10 И от първата до петнадесетата година бяха унищожени много хиляди души; да, предизвикана бе ужасна гледка на кръвопролитие.

11 И телата на много хиляди са положени дълбоко в земята, докато телата на други хиляди се “разлагат на купове по лицето на земята; да, и много хиляди ^боплакват загубата на роднините си, защото имат причина да се страхуват според обещанията Господни, че те са предадени на състояние на безкрайна злочестина.

12 Докато много хиляди други наистина оплакват загубата на роднините си, но се радват и ликуват с надеждата и дори знаят, че според “обещанията Господни те ще са вдигнати да живеят от дялната страна на Бога, в състояние на нескончаемо щастие.

13 И тъй, ние виждаме колко голямо е човешкото “неравенство поради грях и прегрешение, и силата на дявола, която идва от лукавите ^бпланове, които той крои да въпримчи сърцата човешки.

14 И тъй, ние виждаме вели-

кия призив за усърдие на хората при труда им в “лозята Господни; и тъй ние разбираме голямата причина за скръб, а също и за радост — скръб поради смъртта и унищожението сред хората и радост поради ^бсветлината на Христа за живот.

ГЛАВА 29

Алма желае да възвести покаяние с ангелско усърдие. Господ дава учители за всички народи. Алма се хвали с Господното дело и с успеха на Амон и братята му. Около 76 г. пр. Хр.

О, да бях ангел и да можех да задоволя желанието на сърцето си, щото да мога да изляза и да заговоря с тръбата Божия с глас, който да разтресе земята и да възвестя покаяние на всички народи!

2 Да, бих провъзгласил на всяка душа с глас като гръмотевица покаянието и плана на изкуплението, та да се покаят и “дойдат при нашия Бог, за да няма повече скръб по цялото лице на земята.

3 Но ето, аз съм човек и греша в желанието си; и трябва да се задоволявам с нещата, които Господ ми е отредил.

4 Аз не трябва да терзая с желанието си непоколебимото постановление на един

11а Алма 16:11.
б Алма 48:23;
У. и З. 42:45–46.
12а Алма 11:41.
13а 1 Не. 17:35.

б 2 Не. 9:28.
14а р. п. Лозето на
Господа.
б р. п. Светлина,
светлината на

Христос.
29 2а Омний 1:26;
3 Не. 21:20.

справедлив Бог, защото знам, че Той въздава на човеците съгласно ^ажеланията им, било към смърт или към живот; да, знам, че Той възлага на човеците, да, постановява им постановления, които са неизменни според техните ^бжелания, било към спасение или към унищожение.

5 Да, и аз знам, че доброто и злото са дошли пред всички човеци; този, който не различава доброто от злото, е невинен; но този, който ^апознава доброто и злото, на него е дадено според желанията му дали желае добро или зло, живот или смърт, радост или угризение на ^бсъвестта.

6 Сега, като знам всичко това, защо трябва да искам повече от това да изпълнявам делото, за което съм бил призован?

7 Защо трябваше да искам да бъда ангел, та да можех да говоря на всичките краища на земята?

8 Понеже ето, Господ дава на ^авсички народи учители от собствения им народ и ^безик да поучават словото Му, да, с мъдрост, всичко, което Той смята ^ауместно, че те трябва да имат; ето защо, виждаме, че Господ съветва с мъдрост, според онова, което е справедливо и истинно.

9 Знам това, което Господ

ми е заповядал, и се хваля с това. Не се ^ахваля със себе си, но се хваля с това, което Господ ми е заповядал; да, това е хвалбата ми, по възможност да бъда оръдие в ръцете Божии, за да доведе някои души до покаяние; и това е моята радост.

10 И ето, когато виждам мнозина от братята ми истински покаяни и идващи при Господа техния Бог, тогава душата ми се изпълва с радост; тогава аз си спомням това, ^акоето Господ направи за мене, да, тъкмо това, че чу молитвата ми; да, тогава си спомням Неговата милостива ръка, която Той протегна към мене.

11 Да, и аз си спомням също пленничеството на бащите ми; защото знам със сигурност, че ^аГоспод ги избави от робството и тъй Той основа църквата Си; да, Господ Бог, Богът на Авраам, Богът на Исаак и Богът на Яков ги избави от робство.

12 Да, винаги съм си спомнял за пленничеството на бащите ми; и този същият Бог, Който ги ^аизбави от ръцете на египтяните, ги избави от робството.

13 Да, и този същият Бог основа църквата Си сред тях; да, този същият Бог ме е призовал със свято призвание

4а Псалми 37:4.

б р. п. Свобода на избор.

5а 2 Не. 2:18, 26;

Мор. 7:15–19.

р. п. Разпознаване,

дар за.

б р. п. Съвест.

8а 2 Не. 29:12.

б У. и З. 90:11.

в Алма 12:9–11.

9а Алма 26:12.

10а Мосия 27:11–31.

11а Мосия 24:16–21;

Алма 5:3–5.

12а Изход 14:30–31.

да проповядвам словото сред този народ и ми е дал голям успех, поради който "радостта ми е пълна.

14 Но аз не се радвам само на своя успех, но радостта ми е още по-пълна поради "успеха на братята ми в земята Нефи.

15 Ето, те се трудиха извънредно и принесоха много плод; и колко голяма ще бъде наградата им!

16 Сега, когато мисля за успеха на тези мои братя, душата ми се възнеся, та чак ще се отдели от тялото ми, както стана преди, толкова велика е радостта ми.

17 И сега, дано Господ да даде на тези мои братя да седнат в царството Божие; да, също и на всички онези, които са плодовете на труда им, за да не излизат повече, а да могат да Го славят навеки. И дано Бог да даде това да стане според словата ми, тъкмо както рекох. Амин.

ГЛАВА 30

Корихор, антихристът, осмива Христа, Единението и духа на пророчеството. Той учи, че няма Бог, няма човешко падение, няма наказание за греха и че няма Христос. Алма свидетелства, че Христос ще дойде и че всички неща обозначават, че има Бог. Корихор изисква знамение и е

поразен да онемее. Дяволът се е появил пред Корихор като ангел и го е научил какво да каже. Корихор е стъпкан и умира. Около 76–74 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че след като "народът на Амон се установи в земята Иерсон, да, също и след като ламанитите бяха ^бизгонени от страната, и мъртвите им погребани от народа в страната,

2 сега, техните мъртви не бяха преброени поради огромния им брой, нито пък мъртвите на нефитите бяха преброени, но стана така, че след като те бяха погребали мъртвите си и след дни на пост, на оплакване и на молитва (и това беше през шестнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи), настана продължителен мир из цялата страна.

3 Да, и хората съблюдаваха да спазват заповедите Господни; и те бяха точни в съблюдаването на "обредите Божии според закона на Моисей; защото те бяха учени да ^бспазват закона на Моисей, докато той се изпълни.

4 И тъй, нямаше смутове сред хората през цялата шестнадесета година на управлението на съдиите над народа на Нефи.

5 И стана така, че и през седемнадесетата година от

13а У. и З. 18:14–16.

14а Алма 17:1–4.

30 1а Алма 27:25–26.
р. п. Анти-нефи-

лехити.
б Алма 28:1–3.
За р. п. Законът на
Моисей.

б 2 Не. 25:24–27;
Алма 25:15.

управлението на съдиите имаше продължителен мир.

6 Но стана така, че в края на седемнадесетата година в земята Зарахемла пристигна човек, който беше “антихрист, защото започна да проповядва на хората срещу пророчествата, които бяха изречени от пророците относно пришествието на Христа.

7 Сега, нямаше закон против човешките “вярвания, защото беше напълно противно на заповедите Божии да има закон, който би поставил човеците на неравни начала.

8 Понеже тъй казва писанието: “Изберете днес кому искате да служите.

9 Сега, ако човек желаше да служи на Бога, това беше негова привилегия; или по-скоро, ако вярваше в Бога, имаше привилегията да Му служи; но ако той не вярваше в Него, нямаше закон да го накаже.

10 Но ако извършеше убийство, той биваше наказван със “смърт; и ако ограбеше, той също биваше наказван; и ако откраднеше, той също биваше наказван; и ако извършваше прелюбодеяние, той също биваше наказван; да, за всичкото това нечестие те биваха наказвани.

11 Защото съществуваше закон, според който човеците трябваше да бъдат съдени според престъпленията им.

Но нямаше закон против вярата на човек; ето защо, човек биваше наказван само за престъпленията, които беше извършил; ето защо, всички човеци бяха на “равни начала.

12 И този антихрист, чието име беше Корихор (и когото законът не можеше да хване), започна да проповядва на народа, че няма да има никакъв Христос. И той проповядваше по този начин, казвайки:

13 О, вие, които сте оковани с една безумна и напразна надежда, защо се заробвате с такива безумни неща? Защо очаквате някакъв Христос? Защото никой не може да познава нещо от идното.

14 Ето, тези неща, които вие наричате пророчества и казвате, че са предадени от свети пророци, ето, това са безумните предания на бащите ви.

15 Откъде знаете за тяхната сигурност? Ето, вие не можете да познавате това, което не “виждате; ето защо, не можете да знаете, че ще има Христос.

16 Вие очаквате и казвате, че виждате опрощение на греховете си. Но ето, това е сетнината на един помрачен разум; и това побъркване на ума ви идва от преданията на бащите ви, които ви подвеждат да вярвате в неща, които не са така.

17 И много други такива

6а р. п. Антихрист.
7а Алма 1:17.
8а Исус Н. 24:15.

р. п. Свобода на
избор.
10а р. п. Смъртно

наказание.
11а Мосия 29:32.
15а Етер 12:5–6.

неща им изрече той, като им казваше, че не може да бъде извършено единение за греховете на човеците, но че всеки човек получава в този живот според способностите на личността, ето защо, всеки човек преуспява според дарбата си; и че всеки човек побеждава според силата си; и каквото и да върши човек, нищо не е престъпление.

18 И тъй им проповядваше той, отклонявайки сърцата на мнозина, като ги караше да надигат глави в нечестията си, да, като увеличаше много жени, също и мъже да извършват блудства, като им казваше, че щом човек умре, това е краят му.

19 Сега, този човек отиде също и в земята Иерсон, за да проповядва тези неща сред народа на Амон, които бяха някога от народа на ламанитите.

20 Но ето, те се показаха помъдри от много нефити; защото го хванаха, вързаха го и го откараха пред Амон, който беше висш свещеник на този народ.

21 И стана така, че той накара Корихор да бъде изведен от земята. И той дойде в земята Гедеон и започна да им проповядва и на тях; но тук той нямаше много успех, защото те го хванаха, вързаха го и го закараха пред висшия свещеник и върховния съдия на земята.

22 И стана така, че висшият свещеник му каза: Защо ходиш наоколо и извращаваш пътищата Господни? Защо учиш людете, че няма да има Христос, та да прекъснеш радостта им? Защо говориш против всичките пророчества на светите пророци?

23 Сега, името на висшия свещеник беше Гедона. И Корихор му каза: Понеже не проповядвам безумните предания на бащите ви и понеже не уча тези люде да се обвързват с безумни обреди и действия, наложени от древни свещеници, за да заграбват силата и властта над тях и да ги държат в невежество, че да не може да надигнат главите си, но да бъдат държани в подчинение според словата ви.

24 Казвате, че този народ е свободен. Ето, аз казвам, че те са в робство. Вие казвате, че тези древни пророчества са истинни. Ето, аз казвам, че вие не знаете дали са истинни.

25 Казвате, че този народ е виновен и паднал народ поради прегрешението на един родител. Ето, аз казвам, че детето не е виновно заради родителите си.

26 И вие казвате също, че Христос ще дойде. Но ето, аз казвам, че вие не знаете, че ще има Христос. И казвате, че Той ще бъде убит заради "греховете на света."

27 И тъй вие подвеждате

тези люде по безумните предания на бащите ви, според собствените ви прищевки; и ги подтискате, тъкмо като че ли са в робство, та да можете да си угаждате от труда на ръцете им, тъй че те да не смеят да погледнат смело нагоре и да не смеят да се радват на своите права и привилегии.

28 Да, те не смеят да се възползват от това, което им принадлежи, за да не би да обидят свещениците си, които ги подчиняват на прищевките си и ги карат да вярват чрез преданията им и сънищата им, и прищевките им, и виденията им, и тъй наречените от тях тайнства, че щели, ако не следват словата им, да обидят някакво си неизвестно същество, което те наричат Бог — същество, което никога не е било видяно или известно, което никога не е било, нито пък някога ще бъде.

29 Сега, когато висшият свещеник и върховният съдия видяха коравосърдечието му, да, и когато видяха, че той хулеше дори и Бога, те не дадоха никакъв отговор на словата му; но накараха той да бъде вързан; и го предадоха в ръцете на стражите, и го изпратиха в земята Зарахемла, за да бъде заведен пред Алма и върховния съдия, който беше управител на цялата страна.

30 И стана така, че когато той беше доведен пред Алма и пред върховния съдия, продължи по същия начин, както в земята Гедeon; да, той продължи да “богохулства.

31 И той надигна глас пред Алма с големи, “надути слова и охули свещениците и учителите, като ги обвини в това, че увличат людете по глупавите предания на бащите им, с намерение да си угаждат от труда на людете.

32 Сега, Алма му каза: Ти знаеш, че ние не си угаждаме от труда на този народ; защото ето, аз съм се трудил със собствените си ръце тъкмо от началото на управлението на съдиите досега за издръжката си, въпреки многото ми пътувания из страната да проповядвам словото Божие на моя народ.

33 И въпреки многото трудове, които съм изпълнявал в църквата, никога не съм получавал дори и една “сенина за труда си; нито пък някой от моите братя е получавал, освен ако не е бил на съдийския престол; и тогава ние получавахме за нашето време според закона.

34 И сега, ако ние не получаваме нищо за трудовете си в църквата, каква ни е ползата да се трудим в църквата, освен за да провъзгласяваме истината, та да можем да имаме радост в “радостта на нашите братя?

35 Тогава защо казваш, че проповядваме на този народ, за да се обогатяваме, когато ти самият знаеш, че не получаваме никаква печалба? И сега, вярваш ли, че ние мамим този народ, което предизвиква такава голяма радост в сърцата на хората?

36 И Корихор му отговори: Да.

37 И тогава Алма му каза: Вярваш ли, че има Бог?

38 И той отговори: Не.

39 Сега, Алма му каза: Ще отричаш ли още, че има Бог и ще отричаш ли също Христа? Защото ето, аз ти казвам, аз знам, че има Бог и че Христос ще дойде.

40 И сега, какво доказателство имаш, че няма "Бог, или че Христос няма да дойде? Аз ти казвам, че ти нямаш никакво, освен само словото си.

41 Но, ето, аз имам всички "свидетелства за това, че тези неща са истинни; и ти също имаш всички свидетелства, че те са истинни; и ще ги отречеш ли? Вярваш ли, че тези неща са истинни?

42 Ето, аз знам, че вярваш, но ти си обладан от лъжлив дух и си отхвърлил Духа Божий, тъй че да не може да има място в тебе; обаче дяволът има власт над тебе и те тласка насам-натам, като прави кроежи да унищожи чедата Божи.

43 И сега, Корихор каза на Алма: Ако ми покажеш "знамение, за да се убедя, че има Бог, да, покажи ми, че Той има сила, и тогава ще бъда убеден в истинността на словата ти.

44 Но Алма му каза: Ти си имал достатъчно знамения; ще изкушаваш ли твоя Бог? Ще кажеш ли: Покажи ми знамение, когато имаш свидетелството на "всичките тези твои братя, а също и на всичките свети пророци? Писанията са положени пред тебе, да, и ^бвсички неща свидетелстват, че има Бог; да, тъкмо ^вземята и всичко по нейното лице, да, и ^гдвижението ѝ, и всичките ^дпланети, които се движат в обичайната си форма, свидетелстват, че има един Върховен Творец.

45 Въпреки това ти обикаляш, като увеличаваш сърцата на тези люде, като им свидетелстваш, че няма Бог. И все пак, ще отречеш ли всички тези свидетелства? И той каза: Да, ще отрека, освен ако не ми покажеш знамение.

46 И сега стана така, че Алма му каза: Ето, аз съм натъжен от коравосърдечието ти, да, от това, че все още се противиш на духа на истината, до толкова, че душата ти може да бъде унищожена.

40а Псалми 14:1.
41а р. п. Свидетел.
43а Яков 7:13–21;
У. и З. 46:8–9.

р. п. Знамение.
44а Мосия 13:33–34.
б Псалми 19:1;
У. и З. 88:47.

в Йов 12:7–10.
г Ел. 12:11–15.
д Моисей 6:63.

47 Но ето, "по-добре е душата ти да бъде загубена, отколкото да станеш причина за довеждането на много души под унищожение чрез твоите лъжливи и ласкателни слова; затова ако пак отречеш, ето, Бог ще те порази, тъй че да онемееш, та никога повече да не отвориш устата си и да не мамиш този народ повече.

48 Сега, Корихор му каза: Аз не отричам съществуването на Бога, но не вярвам, че има Бог; и казвам също, че ти не знаещ, че има Бог; и ако не ми покажеш знамение, аз няма да повярвам.

49 Сега, Алма му каза: Това ще ти дам за знамение: Ти ще "онемееш според словата ми, и аз казвам, че в името на Бога ти ще бъдеш поразен да онемееш, та да не можеш да говориш повече.

50 Сега, когато Алма произнесе тези слова, Корихор бе поразен да онемее, та да не може да говори повече, според словата на Алма.

51 И сега, когато върховният съдия видя това, той протегна ръката си и написа на Корихор, казвайки: Уверен ли си в силата Божия? Чрез кого желаеше ти Алма да покаже знаменията Му? Искаше ли ти той да направи да пострада други, за да покаже знамение на тебе? Ето, той ти показа знамение; сега ще спориш ли още?

52 И Корихор протегна ръката си и написа, казвайки: Знаем, че съм ням, защото не мога да говоря; и знам, че нищо освен силата Божия, не би могло да ми навлече това; да, и винаги съм "знаел, че има Бог.

53 Но ето, дяволът ме "измами; защото той ми се ^бяви във вид на ангел и ми каза: Иди и възстанови този народ, понеже те всички се отклониха след един непознат Бог. И той ми каза: "Няма Бог; да, и той ме научи какво трябва да кажа. И аз проповядвах на хората неговите слова; и ги проповядвах, защото те се харесваха на 'плътския ум; и ги проповядвах чак докато постигнах голям успех, дотолкова, че и аз наистина повярвах, че са верни; и по тази причина аз се противях на истината, чак докато не си навлякох това голямо проклятие.

54 Сега, след като изрече това, той помоли Алма да се помоли на Бога, та проклятието да може да се вдигне от него.

55 Но Алма му каза: Ако това проклятие бъде вдигнато от тебе, ти отново ще продължиш да подвеждаш сърцата на този народ; ето защо, нека стане с тебе тъкмо както Господ иска.

56 И стана така, че проклятието не бе вдигнато от

47а 1 Не. 4:13.
49а 2 Лет. 13:20.
52а Алма 30:42.

53а Яков 7:14.
б 2 Кор. 11:14;
2 Не. 9:9.

в Псалми 10:4.
г р. п. Плътско.

Корихор; и той бе прогонен и тръгна от къща на къща да проси за препитанието си.

57 Сега, вестта за случилото се на Корихор бе незабавно разгласена из цялата страна; да, беше изпратено възвание от върховния съдия до всички люде в страната, прогласявайки на тези, които бяха повярвали в словата на Корихор, че трябва бързо да се покаят, да не би да ги сполети същото възмездие.

58 И стана така, че всички те бяха убедени в нечестие-то на Корихор; и те всички бяха обърнати към Господа отново; и това сложи край на беззаконието на Корихор. И Корихор тръгна да обикаля от къща на къща да проси храна за препитанието си.

59 И стана така, че като отиде сред людето, да, сред един народ, който се беше отделил от нефитите и беше нарекъл себе си зорамити, водени от един мъж, чието име беше Зорам, и когато той отиде сред тях, ето, те минаха отгоре му и го стъпкаха, чак докато не умря.

60 И тъй, ние виждаме края на този, който извращава пътищата Господни; и тъй, виждаме, че ^б„дяволът не ще ^бподдържа чедата си в последния ден, но бързо ги завлича в ^впъкъла.

ГЛАВА 31

Алма оглавява мисия, за да възвърне отстъпниците-зорамити. Зорамитите отричат Христа, вярват в лъжливата идея за избраничеството и се покланят с установени молитви. Мисионерите са изпълнени със Светия Дух. Техните страдания са погълнати от радост в Христа. Около 74 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че след смъртта на Корихор, Алма, като получи вести, че зорамитите извращават пътищата Господни и Зорам, водачът им, увлича сърцата на людето да се ^б„кланят на неми ^бидоли, сърцето му се ^в„поболея поради беззаконието на народа.

2 Защото това бе причина за голяма ^в„скръб за Алма да научи, че има беззаконие сред народа му; ето защо, сърцето му бе извънредно наскърбено поради отделянето на зорамитите от нефитите.

3 Сега, зорамитите се бяха събрали заедно в една земя, която те наричаха Антионум, която беше на изток от земята Зарахемла, почти граничеща с морския бряг, което беше на юг от земята Иерсон, граничеща също с пустошта на юг, която пустош бе пълна с ламанити.

4 Сега, нефитите се опасяваха

60а р. п. Дявол.
б Алма 3:26–27;
5:41–42;
У. и З. 29:45.
в р. п. Пъкъл.

31 1а Изход 20:5;
Мосия 13:13.
б 2 Не. 9:37.
р. п. Идолопоклонничество.

в Алма 35:15.
2а Мосия 28:3;
3 Не. 17:14;
Моисей 7:41.

много, че зорамитите могат да влязат във връзка с ламанитите и че това би било причина за голяма загуба за нефитите.

5 И сега, тъй като “проповядването на ^бсловото имаше голяма склонност да ^вводи хората да правят това, което е право, да, то е имало по-силно въздействие върху съзнанието на хората от меча или нещо друго, което им се беше случвало, ето защо, Алма си помисли, че е нужно те да опитат добродетелта на словото Божие.

6 Затова той взе със себе си Амон и Аарон, и Омнер; а Химний остави в църквата в Зарахемла, първите трима той взе със себе си, както и Амулик и Зиезрам, които бяха в Мелик; и той също взе двама от синовете си.

7 Сега, най-големият си син на име “Еламан той не взе със себе си; но имената на онези, които взе със себе си, бяха Сивелон и Кориантон; и това са имената на онези, които отидоха с него сред ^бзорамитите да им проповядват словото.

8 Сега, зорамитите бяха “отцепници от нефитите; тъй че словото Божие им беше вече проповядвано.

9 Но те бяха “изпаднали в големи прегрешения, понеже не искаха да съблюдават спаз-

ването на заповедите Божии, нито Неговите повеления според закона на Моисей.

10 Нито пък искаха да съблюдават действията на църквата, да постоянстват ежедневно в молитва и умоляване на Бога, та да не могат да изпаднат в изкушение.

11 Да, в крайна сметка те извратиха пътищата Господни в много неща; ето защо, по тази причина, Алма и братята му отидоха в страната да им проповядват словото.

12 Сега, когато пристигнаха в страната, за тяхно голямо учудване намериха, че зорамитите бяха построили синагоги и се събираха заедно през един ден от седмицата, който ден те наричаха Господния ден; и правеха богослужението по начин, който Алма и братята му никога не бяха виждали.

13 Защото те бяха построили място в средата на синагогата, място за стоене, което се издигаше високо над главата; и на върха му можеше да застане само един човек.

14 Ето защо, всеки, който желаше да се “покланя, трябваше да излезе и да застане на върха му, да простре ръцете си към небето, и да извика с висок глас, казвайки:

15 Свети, Свети Боже, ние вярваме, че Ти си Бог и

5а Енос 1:23;
Алма 4:19.
р. п. Проповядвам.
б Евр. 4:12;
Яков 2:8;

Алма 36:26.
в Яром 1:11–12;
У. и З. 11:2.
7а р. п. Еламан,
син на Алма.

б Алма 30:59.
8а Алма 24:30.
9а р. п. Вероотстъп-
ничество.
14а Мат. 6:1–7.

вярваме, че Ти си Свят, и че си бил Дух, и че Ти си Дух, и че Ти ще бъдеш Дух навеки.

16 Свети Боже, ние вярваме, че Ти си ни отделил от братята ни; и ние не вярваме в преданията на нашите братя, предадени им чрез детинщината на бащите им; но ние вярваме, че Ти си ни „избрал да бъдем Твои“ ^бсвети чедата; и също, че Ти си ни сторил знайно, че няма да има Христос.

17 Но Ти си същият вчера, днес и навеки; и Ти си ни „избрал, за да бъдем спасени, докато всички около нас са избрани да бъдат хвърлени в пъкъла чрез яростта Ти; ние Ти благодарим, о, Боже, за тази святост, и ти благодарим също, че си ни избрал, за да не бъдем подведени от безумните предания на братята ни, които ги обвързват да вярват в Христа, което отдалечава сърцата им да се лутат надалече от Тебе, Боже наш.

18 И пак Ти благодарим, о, Боже, че сме избран и свят народ. Амин.

19 Сега стана така, че когато Алма, братята му и синовете му чува тези молитви, те се учудиха неизмеримо.

20 Защото ето, всеки човек отиваше и отправяше тези едни и същи молитви.

21 Сега, мястото беше наречено от тях Рамеумптом,

което изтълкувано означава свещен пиедестал.

22 Сега, от този пиедестал всеки от тях отправяше съвсем същата молитва към Бога, като благодареше на техния Бог, че били избрани от Него, че Той не ги бил подвел по преданията на братята им и че сърцата им не били подведени да повярват в идните неща, за които не знаели нищо.

23 Сега, след като всичките люде отправяха благодарности по този начин, те се завърщаха по домовете си, като „никога не говореха повече за техния Бог, докато отново не се съберяха при свещения пиедестал, за да отправят благодарности по техния начин.

24 Сега, когато Алма видя това, сърцето му се „наскърби; защото той видя, че те бяха един нечестив и извратен народ; да, видя, че сърцата им са отдадени на злато и на сребро, и на всякакъв вид изящни скъпоценности.

25 Да, и той видя също, че сърцата им в тяхната гордост са се „издигнали във велико самохвалство.

26 И той издигна гласа си към небесата и „извика, казвайки: О, докога, о, Господи, ще търпиш служителите Ти да живеят тук долу в плътта и да съзират това грамадно нечестие сред чедата човешки?

27 Ето, о, Боже, те Те „призо-

16а Алма 38:13–14.

б Исаия 65:3, 5.

17а р. п. Суетен, суета.

23а Яков. 1:21–25.

24а Бит. 6:5–6.

25а Яков 2:13;

Алма 1:32.

26а Моисей 7:41–58.

27а Исаия 29:13.

вават, обаче сърцата им са погълнати от тяхната гордост. Ето, о, Боже, те Те призовават с устните си, докато те самите са се ^биздигнали чак до крайност в празните светски неща.

28 Погледни, о, Боже, скъпото им облекло, пръстените им, ^агривните им, украшенията им от злато и всички скъпоценности, с които са накичени; и ето, сърцата им са отдадени на тях и въпреки това те призовават, и казват: Ние Ти благодарим, о, Боже, понеже сме Твоят избран народ, да, докато други ще погинат.

29 Да, те казват, че Ти си им сторил знайно, че няма да има Христос.

30 О, Господи Боже, докога ще търпиш да има такова нечестие и неискреност сред този народ: О, Господи, дай ми сила, за да понеса немощите си. Защото аз съм немощен и такова нечестие сред тези люде разболява душата ми.

31 О, Господи, сърцето ми е извънредно наскърбено; утеши душата ми ^вХриста. О, Господи, дай ми да имам сила, за да мога да изтрия с търпение тези страдания, които ще ме сполетят поради беззаконието на тези люде.

32 О, Господи, утеши

душата ми и ми дари успех, както и на моите помощници с мене, да, на Амон, Аарон, Омнер, Амулик и Зиезрам, както и на ^ддвамата ми сина — да, утеши всички тези, о, Господи. Да, утеши душите им в Христа.

33 Дай им да имат сила, за да могат да понесат огорченията си, които ще ги сполетят поради беззаконията на тези люде.

34 О, Господи, помогни ^ани да успеем да ги върнем отново към Тебе в Христа.

35 Ето, о, Господи, ^адушите им са скъпоценни и много от тях са наши братя; ето защо, дай ни, о, Господи, сила и мъдрост, за да върнем отново при Тебе тези наши братя.

36 Сега стана така, че след като Алма изрече тези слова, ^аположи ^бръце над всеки от тези, които бяха с него. И ето, когато той положи ръце над тях, те бяха изпълнени със Светия Дух.

37 И след това те се разделиха един от друг, ^абез да мислят за себе си какво ще ядат или какво ще пият, или за това с какво ще се обличат.

38 И Господ се грижеше за тях да не гладуват, нито да жадуват; да, и Той също им даде сила, за да не претърпят никакъв вид ^астрадания, които да не бъдат погълнати

27б р. п. Гордост.
28а Исаия 3:16–24.
31а Иоана 16:33.
32а Алма 31:7.
34а 2 Не. 26:33.

35а р. п. Стойност на
душите.
36а 3 Не. 18:36–37.
б р. п. Ръце, полагане
на.

37а Мат. 6:25–34;
3 Не. 13:25–34.
38а Мат. 5:10–12;
Мосия 24:13–15;
Алма 33:23.

от радостта в Христа. И това беше според молитвата на Алма; и това стана, защото той се молеше с ^бвяра.

ГЛАВА 32

Алма поучава бедните, чиито страдания са ги смирили. Вярата е надежда в това, което не се вижда и което е истинно. Алма свидетелства, че ангелите служат на мъже, жени и деца. Алма сравнява словото със семе. То трябва да бъде посадено и подхранвано. Тогава то израства като дърво, от което се събира плода на вечния живот. Около 74 г. пр. Хр.

И стана така, че те отидоха и започнаха да проповядват словото Божие на хората, като влизаха в синагогите им и в къщите им; да, те даже проповядваха словото и по улиците им.

2 И стана така, че след много труд сред тях, те започнаха да имат успех сред ^абедните; защото ето, те бяха прогонвани от синагогите заради грубото им облекло.

3 Ето защо, на тях не им се позволяваше да влизат в синагогите и да се покланят на Бога, като бяха считани за нечисти, защото бяха бедни; да, те бяха считани от братята им за шлак; затова те бяха ^абед-

ни откъм светски неща; но също бяха и нищи по сърце.

4 Сега, тъй както Алма поучаваше и говореше на хората на хълма Онида, при него дойде голямо множество от люде, които бяха тези, за които говорихме, които бяха ^анищи по сърце, поради бедността им откъм светски неща.

5 И те дойдоха при Алма; и този, който беше първият сред тях, му каза: Ето, ^ащо да сторят тези мои братя; те са презирани от всички човеци заради бедността им, да, и най-вече от нашите свещеници; защото те ни ^бпрогониха от синагогите ни, за изграждането на които се трудихме много със собствените си ръце; а те ни прогониха поради извънредната ни бедност; и нямаме къде да се покланяме на нашия Бог; и ето, ^ащо да сторим?

6 И сега, когато Алма чу това, той се обърна с лице право към него и го погледна с голяма радост; защото видя, че ^аогорченията им наистина ги бяха ^бсмирили и че те се ^аподготвяха да чуят словото.

7 Ето защо, той не каза нищо повече на другото множество; но простря ръката си и се провикна към онези, които гледаше, които бяха истински покаяни, и им каза:

38б р. п. Вярa.
32 2а р. п. Беден.
3а Алма 34:40.
4а р. п. Бедни —
Бедни духом.

5а Притчи 18:23.
б Алма 33:10.
в Деяния 2:37–38.
6а р. п. Бедствие.
б р. п. Смирен,

смирение.
в Алма 16:16–17;
У. и З. 101:8.

8 Виждам, че сте “смирени по сърце; и ако това е истина, благословени сте!

9 Ето, вашият брат попита: Що да сторим, понеже сме прогонени от синагогите ни, та да не можем да се покланяме на нашия Бог.

10 Ето, аз ще ви кажа, смятате ли, че не можете да се “покланяте на Бога никъде другаде, освен само в синагогите ви?

11 И освен това, бих попитал, смятате ли, че не трябва да се покланяте на Бога повече от веднъж в седмицата?

12 Казвам ви, че за вас е добре, че сте прогонени от синагогите ви, за да се смирите и да се научите на “мъдрост; защото е необходимо да се научите на мъдрост; понеже точно заради това, че сте прогонени и презирани от братята ви поради извънредната ви ^ббедност, вие бяхте доведени до смирение на сърцето; защото вие по необходимост сте доведени до смирение.

13 И сега, понеже сте принудени да се смирите, благословени сте; защото човек понякога, ако е принуден да се смири, търси покаяние; и сега сигурно е, че всеки, който се покае, ще намери милост; и този, който намери милост и “устои до края, същият ще бъде спасен.

14 И сега, както ви казвах, че понеже бяхте принудени да се смирите, сте благословени, не смятате ли, че по-благословени са онези, които наистина се смиряват поради словото?

15 Да, този, който наистина се смири и се покае за греховете си, и устои до края, същият ще бъде благословен, да, много по-благословен от онези, които са заставени да бъдат смирени поради извънредната си бедност.

16 Ето защо, благословени са, които се “смиряват, без да бъдат заставяни да бъдат смирени; или по-скоро, с други слова, благословен е, който вярва в словото Божие и се кръщава без съпротивление на сърцето, да, без да е принуден да узнае словото или даже да е заставен да го узнае, преди да повярва.

17 Да, мнозина са, които казват: Ако ти ни покажеш “знамение от небесата, тогава ние ще знаем със сигурност и тогава ще повярваме.

18 Сега, питам аз: Вярва ли е това? Ето, аз ви казвам, Не; защото ако човек знае нещо, той няма причина да “вярва, защото го знае.

19 И сега, колко по-проклет е онзи, който “познава волята Божия и не я върши, в сравнение с този, който само вярва

8а Мат. 5:3–5.
10а р. п. Покланям се.
12а Екл. 4:13.
б Притчи 16:8.

13а Алма 38:2.
16а р. п. Смирнен,
смирение.
17а р. п. Знамение.

18а Етер 12:12, 18.
19а Йоана 15:22–24.

или само има повод да вярва и изпада в прегрешение?

20 Сега, според това трябва да отсъдите. Ето, казвам ви, че от едната страна е тъкмо както от другата; и всекиму ще бъде според делата му.

21 И сега, както вече казах относно вярата—“вяра не е да имате свършено знание за нещата; ето защо, ако имате вяра, вие се ^бнадявате на неща, които ^вне се виждат, но са истинни.

22 И сега, ето, казвам ви и бих желал да запомните, че Бог е милостив към всички, които вярват в Неговото име; ето защо, Той иска първо да повярвате, да, тъкмо в словото Му.

23 И сега, Той споделя словото Си чрез ангели с хората, ^вне само с мъжете, но и с жените също. И сега, това не е всичко; на малките ^бдеца много пъти им се дават слова, които объркват мъдрите и учените.

24 И сега, възлюбени мои братя, понеже поискахте да научите от мен какво трябва да сторите, защото сте огорчени и прогонени, аз не желая да си помислите, че имам намерение да ви съдя само според това, което е истинно.

25 Защото аз не искам да кажа, че всички сте били заставени да се смирите;

защото наистина вярвам, че има някои между вас, които биха се смирили при каквито и да са били обстоятелства.

26 Сега, както вече казах относно вярата, че тя не е свършено знание, точно така е и с моите слова. Вие не можете да знаете за тяхната сигурност от самото начало в свършенство, не повече, отколкото вярата е свършено знание.

27 Но ето, ако желаете да се събудите и да съживите способностите си, дори само за да изпитате словата ми и упражните частица вяра, да, дори и ако нямате нищо повече от ^вжелание да повярвате, нека това желание да действа във вас, чак докато повярвате по начин, че дадете място на частица от словата ми.

28 Сега ще сравним словото със ^всеме. И тъй, ако дадете място да се посади ^бсеме в ^всърцето ви и ето, ако то е истинско семе или добро семе, ако не го изхвърлите чрез ^вневерието си, като се възпротивите на Духа Господен, ето, то ще започне да набъбва в гърдите ви; и когато почувствате това движение на набъбването му, ще започнете да си казвате: Това семе трябва да е добро, или че словото е добро, защото започва да разширява

21а Иоана 20:29;
Евр. 11.
б р. п. Надежда.
в Етер 12:6.
23а Иоил 2:28–29.

б Мат. 11:25;
Лука 10:21;
3 Не. 26:14–16;
У. и З. 128:18.
27а Марка 11:24.

28а Алма 33:1.
б Лука 8:11.
в р. п. Сърце.
г Мат. 17:20.

душата ми; да, то започва да осветлява ^оразума ми, да, и започва да ми става приятно.

29 Сега ето, това не би ли увеличило вярата ви? Аз ви казвам, Да; въпреки че тя не е още израснала до съвършено знание.

30 Но ето, когато семето набъбне и поникне, и започне да расте, по необходимост ще кажете, че семето е добро; защото ето, то набъбва, пониква и започва да расте. И сега, ето, няма ли това да усили вярата ви? Да, това ще усили вярата ви; защото ще си кажете: Знаем, че това е добро семе; защото ето, то пониква и започва да расте.

31 И сега, ето, сигурни ли сте, че това е добро семе? Аз ви казвам, Да; Защото всяко семе принася плод по свое собствено ^аподобие.

32 Ето защо, ако едно семе пониква, то е добро, но ако не пониква, ето, то не е добро, затова се изхвърля.

33 И сега, ето, понеже вие направихте този опит и посадихте семето, и то набъбва, пониква и започва да расте, вие трябва да разберете, че семето е добро.

34 И сега, ето, ^азнанието ви съвършено ли е? Да, знанието ви е съвършено в това, но ^бвярата ви е спяща; и това е, понеже знаете, защото вие знаете, че словото е набъбна-

ло душите ви и знаете също, че е покълнало, тъй че ^ссъзнанието ви започва да се просветлява и разумът ви започва да се разширява.

35 О, тогава не е ли вярно това? Казвам ви, Да! Защото то е ^асветлина; и всичко, което е светлина, е добро — защото е забележимо и затова трябва да познаете, че е добро; и сега ето, след като сте вкусили тази светлина, знанието ви съвършено ли е?

36 Ето, аз ви казвам, Не; Нито пък трябва да сложите настрана вярата си, защото вие само упражнихте вярата си, за да посадите семето, та да можете да направите опит да узнаете дали семето е било добро.

37 И ето, когато дървото започне да расте, вие ще кажете: Нека го подхраним с голяма грижа, че да може да хване корен, да израстне и ни принесе плод. И сега, ето, ако го подхранвате с голяма грижа, то ще хване корен, ще израстне и ще даде плод.

38 Но ако ^апренебрегнете дървото и не мислите повече за подхранването му, то няма да хване корен; и когато жаркото слънце дойде и го изгори, тъй като няма корен, то ще повехне и вие ще го изкорените и изхвърлите.

39 Сега, това е не защото семето не е добро, нито пък

28d р. п. Разбиране.
31a Бит. 1:11–12.
34a р. п. Знание.
б Етер 3:19.

в р. п. Ум.
35a Иоана 3:18–21.
р. п. Светлина,
светлината на

Христос.
38a р. п. Вероотстъп-
ничество.

защото плодът му няма да бъде желателен; но е, понеже “земята ви е неплодна и вие не подхранвате дървото, затова вие няма да берете от плода му.

40 И тъй, ако не подхранвате словото, очаквайки с око на вяра плода му, вие никога няма да можете да откъснете от плода на “дървото на живота.

41 Но ако вие подхранвате словото, да, подхранвате го, когато започне да расте, чрез вярата ви с голямо усърдие и с “търпение, очаквайки плода му, то ще се прихване; и ето, то ще бъде едно дърво, ^бпро-растващо към вечния живот.

42 И поради “усърдието ви, и вярата ви, и голямото ви търпение към словото в подхранването му, тъй че то да може да хване корен у вас, ето, вие веднага ще можете да откъснете от ^бплода му, който е най-скъпоценния и който е по-сладък от всичко, що е сладко, и по-бял от всичко, що е бяло, да, и почист от всичко, що е чисто; и вие ще се угощавате с този плод тъкмо докато се наситите, та да не гладувате, нито ще жадувате.

43 Тогава, братя мои, вие ще пожънете наградите за вярата си и усърдието си, търпението и дълготърпението си, докато сте очаквали дървото да ви принесе плод.

ГЛАВА 33

Зенос е поучавал, че човеците трябва да се молят и да се покланят на всички места и че възмездията са отклонени заради Сина. Зенос е поучавал, че милостта е подарена заради Сина. Моисей издига в пустошта символ на Сина Божий. Около 74 г. пр. Хр.

Сега, след като Алма изрече тези слова, те изпратиха да го попитат, желаейки да узнаят дали трябва да вярват в “един Бог, за да получат този плод, за който той беше говорил, и как трябва да посадят ^бсемето или словото, за което той беше говорил, за което той каза, че трябва да бъде посадено в сърцата им; а също и по какъв начин трябва да започнат да упражняват вярата си.

2 И Алма им каза: Ето, вие казахте, че “не можете да се покланяте на Вашия Бог, защото сте прогонени от си-нагогите ви. Но ето, аз ви казвам, че ако мислите, че не можете да се покланяте на Бога, вие много грешите и трябва да потърсите в ^бсвещителите писания; и ако смятате, че те ви учат на това, вие не ги разбирате.

3 Помните ли да сте чели това, което “Зенос, пророкът от древността, е казал относно-

39а Мат. 13:5.
40а Бит. 2:9; 1 Не. 15:36.
41а р. п. Търпение.
б Алма 33:23;
У. и З. 63:23.

42а р. п. Усърдие.
б 1 Не. 8:10–12.
33 1а 2 Не. 31:21;
Моисия 15:2–4.
б Алма 32:28–43.

2а Алма 32:5.
б Алма 37:3–10.
3а р. п. Писания —
Изгубени писания;
Зенос.

но молитвата или ^ббогослужението?

4 Защото той каза: Ти си милостив, о, Боже, понеже Ти чу молитвата ми, тъкмо когато бях в пустошта; да, Ти беше милостив, когато се молех за онези, които бяха мои “врагове, и Ти ги обърна към мене.

5 Да, о, Боже, Ти беше милостив към мене, когато Те призовавах в “нивата си; и когато Те призовавах в молитвата си, Ти ме чу.

6 И още, о, Боже, когато се връщах у дома си, Ти ме чу в моята молитва.

7 И когато се затворих в “стаята си, о, Господи, и Ти се молех, Ти ме чу.

8 Да, Ти си милостив към чедата Си, когато те Те призовават, за да бъдат чути от Тебе, а не от човеците; и Ти ще ги чуеш.

9 Да, о, Боже, Ти си бил милостив към мене и чу призивите ми сред паствата Си.

10 Да, и Ти ме чу също и когато бях “прогонван и презиран от враговете ми; Да, Ти чу призивите ми и се разгневи на враговете ми, и ги посети в гнева Си с бързо унищожение.

11 И Ти ме слушаше заради огорченията и искреността ми; и заради Твоя Син Ти си бил тъй милостив към мене, затова ще Те призовавам

във всички мои страдания, защото в Тебе е радостта ми; защото Ти си отклонил от мене Твоите възмездия заради Сина Си.

12 И сега, Алма им каза: Вярвате ли в тези “свети писания, писани от онези в старо време?

13 Ето, ако вярвате, вие трябва да вярвате в това, което каза “Зенос; защото той рече: Ти си отклонил Твоите възмездия заради Сина Си.

14 Сега ето, братя мои, бих ви попитал дали сте чели светите писания? Ако сте ги чели, как можете да не вярвате в Сина Божий?

15 Защото “не е писано, че единствено Зенос е говорил за тези неща, защото ^бЗенос също говори за тях;

16 защото ето, той каза: Ти си разгневен, о, Господи, срещу тези люде, защото те не искат да разберат милостите Ти, които си им дал заради Сина Си.

17 И сега, братя мои, вие виждате, че втори пророк от старо време е засвидетелствал за Сина Божий, и защото людете не поискаха да разберат словата му, убиха го с “камъни.

18 Но ето, това не е всичко; те не са единствените, които са говорили относно Сина Божий.

3б р. п. Покляням се.
4а Мат. 5:44.
5а Алма 34:20–25.
7а Мат. 6:5–6;
Алма 34:26.

10а Алма 32:5.
12а р. п. Писания.
13а Алма 34:7.
15а Яков 4:4.
б 1 Не. 19:10;

Алма 34:7.
17а р. п. Мъченик,
мъченичество.

19 Ето, за Него говорѝ “Моисей; и ето, един ^бсимвол бе ^виздигнат в пустошта, за да може всеки, който го погледне, да може да живее. И много погледнаха и живяха.

20 Но малцина разбраха значението на тези неща и това поради коравосърдечие-то им. И имаше мнозина, които бяха толкова ожесточени, че не поискаха да погледнат и затова погинаха. Сега, причината, поради която те не погледнаха, беше, че не вярваха, че това може да ги ^визцели.

21 О, братя мои, ако можехте да бъдете изцелени само чрез поглеждане наоколо, което да можеше да ви изцели, нямаше ли да погледнете бързо, или щяхте да предпочетете да вкоравите сърцата си в неверие и да бъдете лениви да погледнете наоколо, и тъй да погинете?

22 И ако е тъй, ще ви споле-ти злочестина; но ако не е тъй, тогава погледнете наоколо и ^взапочнете да вярвате в Сина Божий, че Той ще дойде да изкупи Своя народ, и че ще страда и ще умре, за да извърши ^бединение за греховете им; и че ще се ^ввдигне от мъртвите, което ще осъществи ^гвъзкресението, тъй че всички човеци да застанат пред Него, за да бъдат съдени

според ^дделата им в последния и съден ден.

23 И сега, братя мои, аз желая вие да ^впосадите словото в сърцата си, и когато то започне да набъбва, да го подхранвате с вярата си. И ето, то ще стане дърво, което ще ^бпрораствне във вас към вечен живот. И тогава дано Бог да даде ^втегобите ви да са леки чрез радостта в Неговия Син. И тъкмо всичко това вие можете да сторите, ако поискате. Амин.

ГЛАВА 34

Амулик свидетелства, че словото е в Христа за спасение. Ако не се извърши единение, цялото човечество трябва да погине. Целият закон на Моисей сочи за жертвата на Божия Син. Вечният план за изкуплението е основан на вярата и покаянието. Молете се за материални и духовни благословии. Този живот е времето, за да се подготвят човеците да срещнат Бога. Изработвайте спасението си със страх пред Бога. Около 74 г. пр. Хр.

И сега стана така, че щом Алма им изрече тези неща, седна на земята, а “Амулик стана и започна да ги поучава, казвайки:

2 Братя мои, мисля, че е

19а Втор. 18:15, 18;

Алма 34:7.

б Числа 21:9;

2 Не. 25:20;

Моися 3:15.

в Иоана 3:14;

Ел. 8:14–15.

20а 1 Не. 17:40–41.

22а Алма 32:27–28.

б Алма 22:14; 34:8–9.

в р. п. Възкресение.

г Алма 11:44.

д р. п. Дела.

23а Алма 33:1; 34:4.

б Алма 32:41;

У. и З. 63:23.

в Алма 31:38.

34 1а Алма 8:21.

невъзможно да бъдете невежи в това, което беше казано за пришествието на Христа, за Когото проповядваме, че е Синът Божий; да, знам, че всичко “това ви е било многократно проповядвано, преди вашето отцепление от средата ни.

3 И както пожелахте от моя възлюбен брат да ви стори знайно що да сторите при вашите страдания; и той ви е казал нещо, за да подготви разума ви; да, и той ви е увещавал да имате вяра и търпение.

4 Да, даже да имате толкова вяра, че дори да “посадите словото в сърцата си, та да можете да изпитате добриятата Му.

5 И ние видяхме, че главният въпрос, който е на ума ви, е дали словото е в Сина Божий, или няма да има Христос.

6 И вие видяхте също, че моят брат ви доказва чрез много примери, че “словото е в Христа за спасение.

7 Моят брат се позова на словата на Зенос, че изкуплението идва чрез Сина Божий; а също и на словата на Зенон; и той също се позова на Моисей, за да докаже, че тези неща са истинни.

8 И сега, ето, аз искам също да ви “засвидетелствам от

мен самия, че тези неща са истинни. Ето, казвам ви, че знам, че Христос ще дойде сред чедата човешки, за да вземе върху Си прегрешенията на Своя народ; и че ще извърши ^бединение за греховете на света, защото Господ Бог го е казал.

9 Защото е нужно да бъде извършено ^аединение; понеже според великия ^бплан на Вечния Бог, трябва да бъде извършено единение, иначе цялото човечество трябва неизбежно да погине; да, всички са се ожесточили; да, всички са ^ападнали и изгубени и трябва да погинат, освен ако няма единение, което е необходимо да се извърши.

10 Защото необходимо е да има една велика и последна ^ажертва; да, но не човешка жертва, нито на животно или на някаква птица; защото няма да е човешка жертва, но трябва да бъде една ^ббезпределна и вечна ^ажертва.

11 Сега, няма човек, който да може да пожертва собствената си кръв, с която да извърши единение за греховете на друг. И сега, ако някой убие, ето, нашият закон, който е ^асправедлив, ще отнеме ли живота на брат му? Казвам ви, Не.

12 Но законът изисква

2а Алма 16:13–21.

4а Алма 33:23.

6а Иоана 1:1, 14.

8а р. п. Свидетелствам.

б р. п. Единение,

извършвам
единение.

9а Алма 33:22.

б Алма 12:22–33;
Моисей 6:62.

в р. п. Падението на

Адам и Ева.

10а Моисей 5:6–7.

б 2 Не. 9:7.

в р. п. Причастие.

11а Втор. 24:16;

Мосия 29:25.

живота на онзи, който е “убил; ето защо, не може да има нищо, което да е по-малко от едно безпределно единение, което да е достатъчно за греховете на света.

13 Затова необходимо е да има една велика и последна жертва и тогава ще се спре или ще е необходимо да се “спре проливането на кръв; тогава ^бзаконът на Мойсей ще бъде изпълнен; да, той ще бъде изпълнен напълно, всяка точка и чертичка и нищо няма да е пропуснато.

14 И ето, това е пълният “смисъл на ^бзакона, всяка частичка от който сочи към тази велика и последна жертва; и тази велика и последна ^бжертва ще бъде Синът Божий, да, безпределна и вечна.

15 И тъй, Той ще донесе “спасение за всички, които повярват в Неговото име; защото това е намерението на тази последна жертва — да осъществи сърдечната милост, която надвива правосъдието и доставя средство на човеците да могат да имат вяра за покаяние.

16 И тъй, “милостта може да удовлетвори изискванията на ^бправосъдието и да обгърне човеците в ръцете на безопасността, докато този, който не

упражнява вяра за покаяние, ще бъде подложен на целия закон и на изискванията на ^бправосъдието; затова великият и вечен ^бплан за изкуплението се осъществява само за този, който има вяра за покаяние.

17 Ето защо, дано Бог ви даде, братя мои, да започнете да упражнявате “вярата си за покаяние и да започнете да ^бпризовавате Святото Му име, та Той да се смили над вас.

18 Да, призовавайте Го за милост, защото Той е могъщ да спасява.

19 Да, смирете се и продължавайте с молитвите си към Него.

20 Призовавайте Го, когато сте по нивите си, да, или за всичките ви стада.

21 ^аПризовавайте Го, когато сте в къщите си сред цялото ви домочадие, и сутрин, и по пладне, и вечер.

22 Да, призовавайте Го срещу силата на враговете ви.

23 Да, “призовавайте Го срещу ^бдявола, който е враг на всичко ^бправедно.

24 Призовавайте Го за посетите на нивите ви, за да преуспявате в тях.

25 Молете се за стадата по вашите поля, та да може те да се множат.

12а р. п. Смъртно наказание;
Убийство.

13а 3 Не. 9:17, 19–20.
б 3 Не. 15:5.

14а Алма 30:3.
б р. п. Законът на Мойсей.

в У. и З. 138:35.

15а р. п. Спасение.

16а р. п. Милостив,
милост.

б р. п. Правосъдие.

в Алма 12:32.

г р. п. План за изкупление.

17а р. п. Вяра.

б р. п. Молитва.

21а Псалми 5:1–3;
3 Не. 18:21.

23а 3 Не. 18:15, 18.

б р. п. Дявол.

в р. п. Праведен,
праведност.

26 Но това не е всичко; вие трябва да изливате цялата си душа във вътрешните ви ^астаи, по скритите ви места и в пустошта ви.

27 Да, и когато не призовавате Господа, нека ^асърцата ви бъдат ^бизпълнени и подтиквани да Му се молят непрестанно за вашето благоденствие, също и за благоденствието на околните ви.

28 И сега, ето, възлюбени мои братя, казвам ви, не смятайте, че това е всичко; защото след като сте вършили всички тези неща, ако върнете ^ануждаещите се и голите и не посещавате болните и страдащите, и не ^браздавате от вашето имущество ако го имате, на онези, които са в нужда, казвам ви, че ако не правите и едно от тези неща, ^амолитвата ви е ^внапрасно и не ви носи нищо; и вие сте като лицемерите, които отричат вратата.

29 Ето защо, ако не си спомняте да бъдете ^амилосърдни, вие сте като шлак, който пречистващите изхвърлят (понеже няма никаква стойност) и който е тъпкан под краката на хората.

30 И сега, братя мои, след като получите толкова много свидетелства и видяхте, че

светите писания свидетелстват за тези неща, бих желал да дойдете и да принесете ^аплод за покаяние.

31 Да, бих желал да дойдете и да не вкоравявате повече сърцата си; защото ето, сега е времето и ^аденят на вашето спасение; затова, ако вие се покаете и не вкоравявате сърцата си, за вас ще се осъществи незабавно великият план на изкуплението.

32 Защото ето, този живот е времето хората да се ^априготвят да срещнат Бога, да, ето, денят на този живот е денят, през който хората да изпълнят трудовете си.

33 И сега, както ви казах преди, тъй като сте получили толкова много свидетелства, ето защо, аз ви умолявам да не ^аотлагате деня на вашето ^бпокаяние за края, защото след този ден на живота, който ни е даден, за да се приготвим за вечността, ето, ако ние не подобрим времето си, докато сме в този живот, след това идва ^внощта от ^гмрак, в който никакъв труд не може да бъде изпълнен.

34 И когато бъдете доведени до тази страшна ^абеда, вие няма да можете да кажете: Аз ще се покая и ще се върна при моя Бог. Не, вие няма

26а Мат. 6:5–6.

27а р. п. Сърце.

б р. п. Размишлявам.

28а р. п. Беден.

б р. п. Милостиня, даване на милостиня.

в Мат. 15:7–8.

г Мор. 7:6–8.

29а р. п. Милосърдие.

30а Мат. 3:8; Алма 13:13.

31а Римл. 13:11–12.

32а 2 Не. 2:21;

Алма 12:24; 42:4–6.

33а Ел. 13:38;

У. и З. 45:2.

б р. п. Покаявам се, покаяние.

в Иоана 9:4;

У. и З. 45:17.

г р. п. Тъмнина, духовна;

Смърт, духовна.

34а Алма 40:13–14.

да можете да кажете това, защото същият този дух, който ще притежава телата ви по времето, когато излизате от този живот, същият този дух ще има власт да притежава тялото ви в онзи вечен свят.

35 Защото ето, ако вие отложите деня на покаянието си чак до смъртта, ето, вие ставате ^аподаници на духа на дявола и той ви ^бзапечатва като свои; ето защо, Духът Господен се оттегля от вас и няма място у вас, и дяволът има цялата власт над вас; и това е последното състояние на нечестивия.

36 Аз знам това, защото Господ е казал, че не живее в ^анесвети храмове, а в сърцата на ^бправедните; да, и Той е казал също, че праведните ще седнат в Неговото царство, за да не излязат никога повече оттам; и одеянията им ще бъдат избелени чрез кръвта на Агнеца.

37 И сега, възлюбени мои братя, желая да запомните тези неща и да ^аизработвате вашето спасение със страх пред Бога, и да не отричате повече пришествието на Христа;

38 да не се ^апротивопоставяте повече на Светия Дух, но да Го приемете и да вземете върху си ^бимето на Христа; да

се смирите чак до земята и да се ^апоклоняте на Бога, където и да сте, в дух и в истина; и да живеете, ежедневно отдавайки ^аблагодарности за многобройните милости и благословии, с които Той ви е надарил.

39 Да, и аз ви увещавам също, братя мои, да бъдете ^абдителни в непрестанна молитва, за да не бъдете подведени от ^бизкушенията на дявола, за да не може той да ви надвие и да не станете негови поданици в последния ден; защото ето, той не ви възнагражда с ^анищо добро.

40 И сега, възлюбени мои братя, бих ви увещавал да имате ^атърпение и да понасяте всякакъв вид огорчения; да не ^бхулите онези, които ви прогонват поради извънредната ви бедност, да не би да станете грешници като самите тях;

41 но да имате търпение и да понасяте тези огорчения с непоколебима надежда, че един ден ще си отпочинете от всички ваши страдания.

ГЛАВА 35

Проповядването на словото унищожава измамата на зорими-

35a 2 Не. 28:19–23.

б 2 Не. 9:9.

36a Мосия 2:37;

Алма 7:21;

Ел. 4:24.

б р. п. Праведен, праведност.

37a Филип. 2:12.

38a р. п. Раздор.

б Мосия 5:8;

Алма 5:38.

в р. п. Покланям се.

г Псалми 69:30;

У. и З. 59:7.

р. п. Благодарен, благодарности,

благодарствен.

39a р. п. Бдя, стражи.

б р. п. Изкушавам, изкушение.

в Алма 30:60.

40a р. п. Търпение.

б У. и З. 31:9.

тите. Те изгонват обърнатите, които след това се присъединяват към народа на Амон в Иерсон. Алма скърби поради нечестията на людето. Около 74 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че когато Амулик сложи край на тези слова, те се оттеглиха от множеството и тръгнаха за земята Иерсон.

2 Да, и останалите братя, след като бяха проповядвали словото на зорамитите, също дойдоха в земята Иерсон.

3 И стана така, че след като по-известните от зорамитите се посъветваха помежду си относно словата, проповядвани сред тях, те се разгневиха заради словото, защото то унищожи "измамата им; затова те не поискаха да се вслушат в словата.

4 И те изпратиха вестители и събраха наедно всички люде из цялата страна, и се посъветваха с тях относно словата, които бяха изречени.

5 Сега, управителите им и техните свещеници и учителите им не позволиха на людето да научат желанията им; но те скрито разузнаха мнението на всички люде.

6 И стана така, че след като разузнаха мнението на целия народ, тези, които бяха за словата, изречени от Алма и братята му, бяха прогонени от страната; и те бяха мнозина; и те също отидоха в земята Иерсон.

7 И стана така, че Алма и братята му им служеха.

8 Сега, народът на зорамитите се разгневи на народа на Амон, който беше в Иерсон и върховният управител на зорамитите, един много нечестив човек, изпрати послание до народа на Амон, в което изискваше от тях да прогонят от земята си всички онези зорамити, които бяха дошли в земята им.

9 И той изрече срещу тях много заплахи. И сега, народът на Амон не се изплаши от словата му; затова те не ги прогониха, а приеха всички бедни от зорамитите, които бяха дошли при тях. И те ги "нахраниха, облякоха ги и им дадоха земи за тяхно наследство, като им помагаша според нуждите им.

10 Сега, това подтикна зорамитите към гняв срещу народа на Амон и те започнаха да се смесват с ламанитите, и да ги подтикват също към гняв срещу тях.

11 И тъй зорамитите и ламанитите започнаха да правят приготовления за война срещу народа на Амон и срещу нефитите.

12 И тъй привърши седемнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

13 И народът на Амон напусна земята Иерсон и отиде в земята Мелик, за да направи място в земята Иерсон за вой-

ските на нефитите, за да могат те да се противопоставят на войските на ламанитите и на войските на зорамитите; и тъй започна война между ламанитите и нефитите през осемнадесетата година от управлението на съдиите; и “разказ за войните им ще бъде даден по-късно.

14 Тогава Алма и Амон, и братята им, както и двамата синове на Алма, се върнаха в земята Зарахемла, след като бяха служили като оръдия в ръцете Божии за довеждането на “мнозина от зорамитите до покаяние; и всички онези, които бяха доведени до покаяние, бяха изгонени от земята им; но те получиха земи за тяхно наследство в земята Иерсон и вдигнаха оръжие да защитят себе си и жените си, и децата, и земите си.

15 Сега, Алма беше наскърбен от беззаконието на своя народ, да, от войните и кръвопролитията и раздорите, които ставаха помежду им; и той беше за това словото да се известява на всички люде във всеки град; и виждайки, че сърцата на людете започват да се вкоравяват и че те започват да се “обиждат от строгостта на словото, сърцето му беше извънредно наскърбено.

16 Ето защо, той накара синовете му да се съберат, за да

може да даде на всеки един от тях поотделно “задължението им относно нещата, принадлежащи на праведността. И ние имаме разказ за заповедите, които той им даде според собствения му летопис.

Заповедите на Алма до сина му Еламан

Обхваща глави 36 и 37.

ГЛАВА 36

Алма свидетелства на Еламан за обръщането си, след като е видял ангел. Той страда с мъките на прокълнатата душа; той зове името на Исус и след това бива роден от Бога. Сладка радост изпълва душата му. Той вижда множества ангели, славещи Бога. Мнозина от обрънатите са вкусили и видели това, което той е изпитал и видял. Около 74 г. пр. Хр.

“Сине мой, надай ухо на словата ми, защото аз ти се заклевам, че доколкото спазваш заповедите Божии, ти ще преуспяваш в страната.

2 Аз бих желал да вършиш това, което аз съм вършил, спомняйки си за пленничеството на бащите ни; защото те бяха в “робство и никой не можеше да ги избави, освен “Богът на Авраам, Богът на Исаак и Богът на Яков; и Той

13а Алма 43:3.

14а Алма 35:6.

15а р. п. Вероотстъпничество.

16а р. п. Настойник, настойничество.

36 1а Ел. 5:9–14.

2а Мосия 23:23;

24:17–21.

б Изход 3:6;

Алма 29:11.

наистина ги избави от страданията им.

3 И сега, о, сине мой Еламане, ето, ти си в младостта си и затова аз те моля да чуеш словата ми и да се поучиш от мене; понеже знам, че всеки, който се уповава на Бога, ще бъде подкрепен в “изпитанията си и в грижите си, и в страданията си и ще бъде ^бвдигнат в последния ден.

4 И аз не бих желал да мислиш, че “знам това от мен самия — не е от телесното, а от духовното, не от ^бплътския ум, а от Бога.

5 Сега ето, аз ти казвам, че ако не бях се “родил от Бога, ^бнямаше да знам тези неща; но Бог ми ги стори знайни чрез устата на светия Си ангел, а не по моя собствена “заслуга.

6 Защото аз обикалях заедно със синовете на Мосия и търсех да “унищожа църквата Божия; но ето, Бог изпрати светия Си ангел да ни спре на пътя.

7 И ето, той ни проговори с глас, подобен на гръмотевица, и цялата земя под краката ни се “разтресе; и всички ние паднахме на земята, защото ^бстрахът от Господа ни връхлетя.

8 Но ето, гласът ми каза: Стани. И аз станах, изправих се и видях ангела.

9 И той ми каза: Ако ти самият не искаш да бъдеш унищожен, не търси повече да унищожаваш църквата Божия.

10 И стана така, че аз паднах на земята; и в продължение на “три дена и три нощи не можех да отворя устата си, нито можех да ползвам крайниците си.

11 И ангелът ми каза повече неща, които бяха чути от братята ми, но аз не ги чух, понеже след като чух словата: Ако ти самият не искаш да бъдеш унищожен, не търси повече да унищожаваш църквата Божия, аз бях обхванат от такъв голям страх и удивление да не би да бъда унищожен, че паднах на земята и не чух нищо повече.

12 И бях раздиран от “вечно мъчение, защото душата ми се терзаеше до най-голяма степен и се раздираше от всички мои грехове.

13 Да, аз си спомних всички мои грехове и беззакония, за които бях “измъчван от болките на пъкъла; да, аз видях, че се бях разбунтувал срещу своя Бог и че не бях спазвал Неговите свети заповеди.

14 Да, аз бях убил много от чедата Му или по-скоро ги бях отвел към унищожение; да, и накрая беззаконията ми бяха толкова големи, че самата

3а Римл. 8:28.

б Мосия 23:21–22.

4а 1 Кор. 2:11;

Алма 5:45–46.

р. п. Знание.

б р. п. Плътско.

5а р. п. Роден отново,
роден от Бога.

б Алма 26:21–22.

в р. п. Достоен,

достойнства.

6а Мосия 27:10.

7а Мосия 27:18.

б р. п. Страх — Страх
от Бога.

10а Мосия 27:19–23.

12а У. и З. 19:11–15.

13а р. п. Вина.

мисъл да се явя в присъствието на моя Бог раздираше душата ми с неизразим ужас.

15 О, помислих си аз, да “бих могъл да се махна и да изчезна като душа и тяло, за да не бъда заведен да застана в присъствието на моя Бог и бъда съден за ^бделата си.

16 И сега, в продължение на три дена и три нощи бях раздиран тъкмо с мъките на “прокълнатата душа.

17 И стана така, че докато бях тъй раздиран от мъчения и бях “изтерзан от спомена за многобройните си грехове, ето, аз си спомних, че бях чул баща ми да пророкува на хората относно пришествието на един Исус Христос, Син Божий, за да извърши единение за греховете на света.

18 Сега, веднага щом тази мисъл влезе в ума ми, аз извиках в сърцето си: О, Исусе, Ти, Сине Божий, помилуй мене, който съм “в жлъчната горчивина, обкръжен от вечните ^бвериги на смъртта.

19 И сега, ето, щом помислих за това, не можах да си спомня повече болките си; да, не бях “терзан повече от спомена за греховете си.

20 И о, каква “радост и каква чудна светлина видях аз; да, душата ми се изпълни с

радост, извънредна, каквато беше болката ми!

21 Да, казвам ти, сине мой, че няма нищо по-изключително и горчиво от болките ми. Да, аз ти казвам още, сине мой, че от друга страна, няма нищо по-изключително и по-сладко от моята радост.

22 Да, разбрах, че виждам Бога, тъй както баща ни “Лехий Го е видял, седнал на трона Си, заобиколен от безбройни множества ангели, възпяващи и славещи техния Бог; да, и душата ми копнееше да бъде там.

23 Но ето, крайниците ми възвърнаха “силата си и аз застанах на краката си, и засвидетелствах на хората, че се бях ^бродил от Бога.

24 Да, и оттогава чак до ден днешен аз съм се трудил неспирно, та да мога да доведа души до покаяние; за да ги доведа да “вкусят от извънредната радост, от която аз вкусих; за да могат и те да се родят от Бога, и да бъдат ^бизпълнени със Светия Дух.

25 Да, и сега ето, о, сине мой, Господ ми дава велика радост от плода на трудовете ми.

26 Защото чрез “словото, което Той ми даде, много люде се раждат от Бога и вкусват,

15а Откр. 6:15–17;

Алма 12:14.

^б Алма 41:3;

У. и З. 1:9–10.

16а р. п. Осъждане.

17а 2 Кор. 7:10.

18а т. е. в състояние на крайно разкаяние.

^б 2 Не. 9:45; 28:22;

Алма 12:11;

Моисей 7:26.

19а р. п. Вина.

20а р. п. Радост.

22а 1 Не. 1:8.

23а Моисей 1:10.

^б Алма 5:14.

р. п. Роден отново, роден от Бога.

24а 1 Не. 8:12;

Моисей 4:11.

^б 2 Не. 32:5;

3 Не. 9:20.

р. п. Светият Дух.

26а Алма 31:5.

тъй както аз вкусих, и виждат ясно с очите си, както и аз видях; затова те знаят за тези неща, за които говорих, както и аз знам; и знанието, което аз имам, е от Бога.

27 И аз съм бил подкрепян в изпитания и във всякакъв вид грижи, да, и във всякакъв вид страдания; да, Бог ме избави от тъмница, от окови и от смърт; да, аз се уповавам на Него и Той още ще ме ^аизбавя.

28 И аз знам, че в последния ден Той ще ме ^авдигне, за да заживея с Него в ^бслава; да, и аз ще Го славя навеки, защото Той ^аизведе бащите ни от Египет и Той погълна ^вегиптяните в Червеното море; и Той ги заведе чрез силата си в обетованата земя; да, и от време навреме ги избавяше от робство и пленничество.

29 Да, Той също изведе бащите ни от земята на Ерусалим; и също Той, чрез безкрайната Си сила, от време навреме, и чак до ден днешен ги избавя от ^аробство и от пленничество; да, и аз винаги съм запазвал в паметта си тяхното пленничество; да, и ти също трябва да запазваш в паметта си, както и аз, тяхното пленничество.

30 Но ето, сине мой, това не е всичко; защото ти трябва да знаеш, тъй както аз знам,

че ^адоколкото спазваш заповедите Божии, ти ще преуспяваш в страната; и ти трябва да знаеш също, че доколкото не спазваш заповедите Божии, ти ще бъдеш отхвърлен от Неговото присъствие. Сега, това е според словото Му.

ГЛАВА 37

Плочите от пиринч и други писания са запазени, за да водят душите към спасение. Яредитите са унищожени поради нечестиято си. Техните тайни клетви и завети трябва да се запазят скрити от хората. Съветвайте се с Господа за всички ваши дела. Както Лиакхоната е водела нефитите, така словото на Христа води хората към вечен живот. Около 74 г. пр. Хр.

И сега, сине мой Еламане, аз ти заповядвам да вземеш ^алетописите, които ми бяха ^бповерени.

2 И ти заповядвам също да водиш летопис на този народ, според както аз сторих върху плочите на Нефи и да запазиш свети всички тези неща, които аз пазих, тъкмо както аз ги пазих; защото те се пазят свети с ^амъдра цел.

3 И тези ^аплочи от пиринч, които съдържат тези издълбавания, върху които са записани светите писания и

27а Псалми 34:17.

28а 3 Не. 15:1.

^б р. п. Слава.

^в Изход 12:51.

^г Изход 14:26–27.

29а Мосия 24:17; 27:16;

Алма 5:5–6.

30а 2 Не. 1:9–11;

Алма 50:19–22.

37 1а Алма 45:2–8.

^б Мосия 28:20.

2а Енос 1:13–18;

С. на М. 1:6–11;

Алма 37:9–12.

3а 1 Не. 5:10–19.

р. п. Пиринчени

плочи.

родословието на праотците ни тъкмо от началото,

4 ето, беше пророкувано от бащите ни, че те трябва да бъдат пазени и предавани от едно поколение на друго, и че ще бъдат съхранени и запазени чрез ръката Господна, докато достигнат до всеки народ, племе, език и люде, за да познаят те ^атайнствата, които се съдържат в тях.

5 И сега, ето, ако се съхраняват, те трябва да запазят блясъка си; да, и те ще запазят блясъка си, също както и всички други плочи, които съдържат това, което е свято писание.

6 Сега, ти може да предположиш, че това е ^абезумие от моя страна; но ето, аз ти казвам, че великите дела се осъществяват чрез ^бмалки и прости средства; и в много случаи малки неща объркват мъдрите.

7 И Господ Бог действа чрез ^асредства, за да осъществи великите Си и вечни цели; и чрез ^бдребни средства Господ обърква мъдрите и осъществява спасението на много души.

8 И сега, досега по мъдростта Божия тези неща са били запазени; защото ето, те ^аувеличиха паметта на този народ и убедиха мнозина в заблудата на техните пъти-

ща, и ги доведоха до знанието за техния Бог, за спасението на душите им.

9 Да, и аз ти казвам, че ако тези неща, които тези летописи върху тези плочи съдържат, ^аги нямаше, Амон и братята му нямаше да успеят да ^бубедят толкова много хиляди от ламанитите в неправилността на преданието на бащите им; да, тези летописи и техните ^сслова ги доведоха до покаяние; сиреч, те ги доведоха до знанието за Господа техния Бог и до това да се радват в Исуса Христа, техния Изкупител.

10 И кой знае дали те няма да бъдат средството за довеждането на много хиляди от тях, да, и също много хиляди от техните коравовратни братя, нефитите, които сега вкоравяват сърцата си в грях и беззакония, до знанието за техния Изкупител.

11 Сега обаче, тези тайнства не са ми още открити напълно; ето защо, аз ще се въздържа.

12 И ще е достатъчно само да кажа, че те са запазени с мъдра цел, която цел е позната на Бога; защото Той ^аобмисля всичките Си дела с мъдрост и пътеките Му са прави, а ходът Му е ^бедин вечен кръг.

13 О, помни, помни, сине мой Еламане, колко ^астроги

4а р. п. Тайнствата на Бог.

6а 1 Кор. 2:14.

б 1 Не. 16:28–29;
У. и З. 64:33;
123:15–17.

7а Исаия 55:8–9.

б 4 Цар. 5:1–14.

8а 2 Тим. 3:15–17;
Мосия 1:3–5.

9а Мосия 1:5.

б Алма 18:36; 22:12.

в р. п. Евангелие.

12а 2 Не. 9:28;

Яков 4:10.

б 1 Не. 10:19;

Алма 7:20.

13а 2 Не. 9:41.

са заповедите Божии. И Той каза: ⁶Ако пазите Моите заповеди, ще ⁶преуспявате в страната; но ако вие не пазите Неговите заповеди, ще бъдете отхвърлени от присъствието Му.

14 И сега, помни сине мой, че Бог ти се ⁶довери за тези неща, които са ⁶свещени, и които Той е запазил свещени, и които Той ще съхрани и запази за Негова ⁶мъдра цел, та да може да покаже силата Си на бъдещите поколения.

15 И сега, ето, аз ти казвам чрез духа на пророчеството, че ако прегресиш заповедите Божии, ето, тези неща, които са свещени, ще ти бъдат отнети чрез силата Божия и ти ще бъдеш предаден на Сатана, за да те разнесе той като плява на вятър.

16 Но ако спазваш заповедите Божии и постъпваш с тези неща, които са свещени, според както Господ ти заповяда (защото ти трябва да се обръщаш към Господа за всяко нещо, което трябва да направиш с тях), ето, никаква сила, нито на земята, нито в пъкълта, не може да ти ги ⁶отнеме, защото Господ е силен да изпълнява всички Свои слова.

17 И Той ще изпълни всички Свои обещания, които ще ти даде, защото Той изпълни

обещанията Си, които даде на бащите ни.

18 Защото Той им обеща да ⁶съхрани тези неща за Своя мъдра цел, за да може да покаже силата Си на бъдещите поколения.

19 И сега, ето, една Своя цел Той изпълни, тъй като възстанови ⁶много хиляди ламанити в знанието за истината; и в тях Той показа силата Си; и Той все още ще показва силата Си в тях на ⁶бъдещите поколения; ето защо, те ще бъдат запазени.

20 Ето защо, аз ти заповядам, сине мой Еламане, да бъдеш усърден в изпълнението на всичките ми слова и да бъдеш прилежен в спазването на заповедите Божии, тъй както са записани.

21 И сега, ще ти говоря относно онези ⁶двадесет и четири плочи; пази ги, тъй че мистериите, делата на мрака и ⁶тайните им дела или тайните дела на онзи народ, който е бил унищожен, да не бъдат изявени на този народ; да, всички техни убийства и грабежите им, и плячкосванията, и всичките им нечестия и мерзости да не бъдат изявени на този народ; да, запази също и тези ⁶тълкуватели.

22 Защото ето, Господ видя, че Неговият народ започна да

13б Алма 9:13;
3 Не. 5:22.
в Мосия 1:7;
Алма 50:20.
14а У. и З. 3:5.
б р. п. Свят.

в 1 Не. 9:3–6.
16а Дж. С. — И. 1:59.
18а У. и З. 5:9.
19а Алма 23:5.
б Енос 1:13;
Морм. 7:8–10.

21а Етер 1:1–5.
б р. п. Тайни
заговори.
в р. п. Урим и Тумим.

върши тъмни дела, да, тайни убийства и мерзости; ето защо, Господ каза, че ако не се покаят, те ще бъдат унищожени от лицето на земята.

23 И Господ каза: Ще приготвя на Моя служител Газалем “камък, който ще излъчва светлина в тъмнината, за да разкрия на Моя народ, който Ми служи, за да мога да им разкрия делата на братята им, да, тайните им дела, техните дела на мрака, и нечестieto и мерзостите им.

24 И сега, сине мой, тези тълкуватели бяха пригответни, за да може да се изпълни словото Божие, което Той изрече, казвайки:

25 Ще “изкарам наяве, от тъмнината на светло, всичките им тайни дела и мерзости; и ако те не се покаят, ще ги ^бизтребя от лицето на земята; и ще изкарам наяве и на светло всички техни тайни и мерзости на всеки народ, който ще притежава от сега нататък тази страна.

26 И сега, сине мой, ние виждаме, че те не се покаяха; ето защо, бяха унищожени и тъй се изпълни словото Божие; да, тайните им мерзости излязоха наяве от тъмнината и ни бяха разкрити.

27 И сега, сине мой, аз ти заповядвам да запазиш скрити всички техни клетви и заветите им, и съглашенията им в тайни мерзости; да, и

всичките им “знаци, и изумленията им ти ще запазиш скрити от този народ, тъй че да не ги знаят, за да не би случайно също да изпаднат в мрак и да бъдат унищожени.

28 Защото ето, има “проклятие върху цялата тази земя, че съгласно силата Божия, унищожение ще сполети всички онези, които вършат тъмни дела, когато узреят напълно; затова аз желая този народ да не бъде унищожен.

29 Ето защо, ти ще пазиш скрити тези тайни планове на “клетвите им и заветите им от този народ и ще им сториш знайни само тяхното нечестие и убийствата им, и мерзостите им; и ти ще ги учиш да се ^ботвращават от такова нечестие, мерзости и убийства; и ще ги учиш също, че тези люде са били унищожени заради тяхното нечестие, мерзости и убийства.

30 Защото ето, те убиха всички пророци Господни, които дойдоха сред тях да им извяват относно техните беззакония; и кръвта на тези, които те убиха, зовеше към Господа Техния Бог за отмъщение върху техните убийци; и тъй, възмездията Божии сполетяха тези, които вършеха тъмнина и тайни заговори.

31 Да, и проклета да бъде земята во веки веков заради онези, които вършат тъмнина и тайни заговори, чак до

23а Мосия 8:13.
25а У. и З. 88:108–110.
б Мосия 21:26.

27а Ел. 6:22.
28а Алма 45:16;
Етер 2:7–12.

29а Ел. 6:25.
б Алма 13:12.

унищожение, освен ако не се покаят, преди да бъдат напълно узрели.

32 И сега, сине мой, помни словата, които ти казах; не доверявай тези тайни плановете на този народ, но го учи на вечна ^аомраза към греха и беззаконието.

33 ^аПроповядвай им покаяние и вяра в Господа Исуса Христа; учи ги да се смиряват и да бъдат ^бкротки и смирени по сърце; учи ги да устояват на всички ^визкушения на дявола с вярата си в Господа Исуса Христа.

34 Учи ги никога да не се уморяват от добри дела, но да бъдат кротки и смирени по сърце; защото такива ще намерят ^апокой на душите си.

35 О, помни, сине мой, и учи се на ^амъдрост в твоята младост; да, учи се в младостта си да пазиш заповедите Божи.

36 Да, и ^апризовавай Бога за всичко, от което имаш нужда; да, нека делата ти бъдат за Господа и където и да отидеш, отивай с Господа; да, отправяй всички твои мисли към Господа; да, нека любовта на сърцето ти бъде в Господа навеки.

37 ^аСъветвай се с Господа във всичките си дела и Той ще те упътва за добро; да, когато си лягаш вечер, лягай си в Господа, за да бди Той

над тебе в съня ти; и когато ставаш сутрин, нека сърцето ти бъде изпълнено с ^бблагодарности към Бога; и ако правиш това, ти ще бъдеш вдигнат в последния ден.

38 И сега, сине мой, имам да ти кажа нещо за предмета, който бащите ни наричаха топка или пътеводител; бащите ни го наричаха също ^аЛиахона, което изтълкувано означава компас; и Господ го приготви.

39 И ето, никой човек не може да изработи изделие с такава изкусна изработка. И ето, то беше приготвено, за да покаже на бащите ни пътя, по който трябва да пътуват в пустошта.

40 И то работеше за тях според ^авярата им в Бога; ето защо, когато те имаха вяра, че Бог може да накара онези вретена да посочват пътя, по който трябва да вървят, ето, това биваше сторено; ето защо, те имаха това чудо, както и много други чудеса, извършени чрез силата Божия ден след ден.

41 При все това, понеже тези чудеса се извършваха с ^адребни средства, то им показва чудни дела. Те бяха лениви и забравиха да упражняват вяра и усърдие, и тогава тези чудни дела секваха, и те не напредваха в пътуването си.

32а 2 Не. 4:31.

33а р. п. Проповядвам.

б р. п. Кротък,
кротост.

в р. п. Изкушавам,
изкушение.

34а Псалми 37:4–7;

Мат. 11:28–30.

35а р. п. Мъдрост.

36а р. п. Молитва.

37а Яков 4:10;

У. и З. 3:4.

б У. и З. 46:32.

38а 1 Не. 16:10; 18:12;

У. и З. 17:1.

40а 1 Не. 16:28.

41а Алма 37:6–7.

42 Ето защо, те се забавиха в пустошта и не пътуваха по правия път, и бяха тормозени от глад и жажда заради прегрешенията си.

43 И сега, сине мой, аз бих желал да разбереш, че тези неща не остават без сянка; понеже бащите ни бяха лениви да се вслушват в този компас (сега тези неща бяха материални), те не преуспяваха; и тъкмо тъй става и с духовните неща.

44 Защото ето, така лесно е да се вслушваш в "словото на Христа, което ще ти посочи прав път към вечното блаженство, както беше лесно за бащите ни да се вслушат в този компас, който им посочваше прав път към обетованата земя.

45 И сега, казвам аз, няма ли символ в това нещо? Защото както този пътеводител заведе бащите ни, които следваха неговото направление, в обетованата земя, така сигурно и словата на Христа, ако ние следваме тяхното направление, ще ни заведат отвъд тази долина на скърби в една по-добра земя на обет.

46 О, сине мой, нека да не бъдем "лениви поради това, че ^бпътят е лесен; защото тъй се случи с бащите ни; защото тъй им беше приготвено, че ако пожелаят да погледнат, да могат да "живеят; тъй е и с

нас. Пътят е приготвен и ако погледнем, може да живеем навеки.

47 И сега, сине мой, гледай да се грижиш за тези свещени неща, да, гледай да следваш Бога и бъди жив. Иди при този народ, провъзгласи словото и бъди благоразумен. Сине мой, сбогом!

Заповедите на Алма до сина му Сивелон.

Обхваща глава 38.

ГЛАВА 38

Сивелон е преследван заради праведността му. Спасението е в Христа, Който е животът и светлината на света. Обуздавай всички твои страсти. Около 74 г. пр. Хр.

Сине мой, надай ухо на словата ми, защото аз казвам, тъкмо както казах на Еламан, че доколкото спазваш заповедите Божии, ще преуспяваш в страната; но доколкото не спазваш заповедите Божии, ти ще бъдеш отхвърлен от Неговото присъствие.

2 И сега, сине мой, уверен съм, че ще имам голяма радост в тебе, поради твоята непоколебимост и вяроност на Бога; и тъй както започна в младостта си да гледаш към Господа твоя Бог, тъкмо тъй

44а Псалми 119:105;
1 Не. 11:25;
Ел. 3:29–30.

46а 1 Не. 17:40–41.
б Иоана 14:5–6;
2 Не. 9:41; 31:17–21;

У. и З. 132:22, 25.
в Иоана 11:25;
Ел. 8:15; 3 Не. 15:9.

се надявам да “продължиш в спазването на Неговите заповеди; защото благословен е този, който ^бустои до края.

3 Казвам ти, сине мой, аз вече имах голяма радост в тебе, поради твоята вярност и усърдие, търпението ти и дълготърпението ти към народа на “зорамитите.

4 Защото знам, че ти беше в окови; да, знам също, че са те замеряли с камъни заради словото; и ти понасяше всички тези неща с “търпение, понеже Господ беше ^бс тебе; и сега ти знаеш, че Господ те избави.

5 И сега, сине мой Сивелоне, бих желал да запомниш, че колкото пъти се “довериш на Бога, толкова пъти ще бъдеш ^бизбавян от изпитанията ти, “трудностите ти и страданията ти, и ще бъдеш вдигнат в последния ден.

6 Сега, сине мой, не бих желал да си мислиш, че аз знам от мене си всички тези неща, но Духът Божий, Който е в мен, е Този, Който ми открива всичко това; защото ако не бях “роден от Бога, нямаше да познавам тези неща.

7 Но ето, Господ във великата Си милост изпрати Негов “ангел да ми изяви, че трябва да спра ^бунищожителното

си дело сред Неговия народ; да, и аз се видях с един ангел лице в лице и той ми проговори, и гласът му беше като гръмотевица и разтърси цялата земя.

8 И стана така, че в продължение на три дни и три нощи аз бях в най-горчивата болка и мъка на душата си; и аз не получих “опрощение на греховете си, докато не призовах Господа Исуса Христа за милост. И ето, аз Го призовах и намерих мир за душата си.

9 И сега, сине мой, аз ти казвам това, за да се научиш на мъдрост и да научиш от мене, че “няма друг път или средство, чрез което човек може да бъде спасен, а само в и чрез Христа. Ето, Той е животът и ^бсветлината на света. Ето, Той е Словото на истината и праведността.

10 И сега, ти вече започна да поучаваш на словото и тъкмо тъй аз бих желал да продължиш да поучаваш; и аз бих желал да бъдеш усърден и умерен във всички неща.

11 Гледай да не се издигнеш в гордост; да, гледай да не се “хвалиш със собствената си мъдрост, нито с многото си сила.

12 Употребявай смелост, но не и надменност; и гледай

38 2а Алма 63:1–2.

б 2 Не. 31:15–20;

3 Не. 15:9; 27:6, 16–17.

3а Алма 31:7.

4а р. п. Търпение.

б Римл. 8:35–39.

5а Алма 36:27.

р. п. Упование.

б Мат. 11:28–30.

в У. и З. 3:8; 121:7–8.

6а Алма 36:26;

У. и З. 5:16.

р. п. Роден отново,
роден от Бога.

7а Мосия 27:11–17.

б Алма 26:17–18;

36:6–11.

8а р. п. Опрощаване
на греховете.

9а Ел. 5:9.

б Мосия 16:9.

11а р. п. Гордост.

също да обуздаваш всичките си страсти, за да можеш да бъдеш изпълнен с любов; гледай да се въздържаш от ленивост.

13 Не се моли като зорамитите, защото ти видя, че те се молят, за да бъдат чути от хората и за да ги хвалят за мъдростта им.

14 Не казвай: О, Боже, благодаря Ти, че ние сме „по-добри от нашите братя; но по-скоро кажи: О, Господи, прости ми, че съм ^бнедостоеен и си спомни с милост за братята ми; да, признавай по всяко време недостойнството си пред Бога.

15 И дано Господ да благослови душата ти и те приеме в царството Си в последния ден, за да седнеш в мир. Сега иди, сине мой, и проповядвай словото на този народ. Бъди благоразумен. Сине мой, с богом!

Заповедите на Алма до сина му Кориантон.

*Обхваща глави 39 до 42
включително*

ГЛАВА 39

Половият грях е мерзост. Греховете на Кориантон пречат на зорамитите да възприемат словото. Христовото изкупление има обратна сила за спасяване на

верните, живели преди Неговото изкупление. Около 74 г. пр. Хр.

И сега, сине мой, на тебе имам да кажа нещо повече от това, което казах на брат ти; защото ето, не забелязали постоянството на брат ти, верността и усърдието му в спазване на заповедите Божии? Ето, не ти ли даде той добър пример?

2 Защото ти не обръщаше толкова много внимание на словата ми като брат ти, когато бяхме сред народа на „зорамитите. Сега това е, което имам против тебе. Ти продължаваше да се хвалиш със силата и мъдростта си.

3 И това не е всичко, сине мой. Ти направи нещо, което много ме огорчи; защото ти изостави служението и отиде в земята Сирон в пределите на ламанитите, следвайки „блудницата Изабела.

4 Да, тя „прелъсти сърцата на мнозина; но това не беше извинение за тебе, сине мой. Ти трябваше да мислиш за служението, което ти беше поверено.

5 Не знаеш ли, сине мой, че „тези неща са мерзост в очите Господни? Да, най-гнусният грях след проливането на невинна кръв или отричането на Светия Дух.

6 Защото ето, ако ти „отречеш Светия Дух, след като веднъж Той е имал място в

14а Алма 31:16.
б Лука 18:10–14.
39 2а Алма 38:3.

3а р. п. Похотлив,
похотливост.
4а Притчи 7:6–27.

5а р. п. Сексуално
безчестие.
6а У. и З. 76:35–36.

тебе, да, и знаеш, че Го отричаш, да, това е грях, който е ^бнепростим; да, всеки, който убива против светлината и знанието Божие, няма лесно да може да се сдобие с ^оопрощение; да, аз ти казвам, сине мой, че няма да му е лесно да се сдобие с опрощение.

7 И сега, сине мой, да беше дал Бог ти да не си ^авиновен за толкова голямо престъпление, нямаше да припомням твоите престъпления и нямаше да терзая душата ти, ако не беше за твое добро.

8 Но ето, ти не можеш да скриеш престъпленията си от Бога; и ако не се покаеш, те ще останат свидетелство против тебе в последния ден.

9 Сега, сине мой, аз бих желал да се покаеш, да изоставиш греховете си и да не следваш повече ^астрастите на очите си, но да ^ботречеш всички тези неща; защото ако не направиш това, ти не ще можеш да наследиш по никакъв начин царството Божие. О, помни и се заеми със себе си, за да отречеш всички тези неща.

10 И аз ти заповядвам да се заемеш с това и да се съветваш с по-големите ти братя в твоите начинания; понеже ето, ти си млад и се нуждаеш от помощта на братята ти. Вслушвай се в съветите им.

11 Не се оставяй да бъдеш подведен от нещо суетно или безумно; не позволявай на дявола да отклони сърцето ти отново по тези нечестиви блудници. Ето, о, сине мой, какво голямо беззаконие докара ти на ^азорамитите; защото след като видяха ^бповедението ти, те не пожелаха да повярват на словата ми.

12 И сега, Духът Господен ми казва: ^аЗаповядай на чедата си да вършат добро, за да не би да отведат сърцата на много люде към унищожение; ето защо, аз ти заповядвам, сине мой, със страх от Бога, да се въздържаш от беззаконията си.

13 И да се обърнеш към Господа с целия си ум, мощ и сила; и да не подвеждаш сърцата на никого повече да върши нечестие; но по-скоро се върни при тях и ^апризнай грешките си и неправдата, която си сторил.

14 Не ^атърси нито богатства, нито суетните светски неща; защото ето, не можеш да ги отнесеш със себе си.

15 И сега, сине мой, аз бих ти казал нещо относно пришествието на Христа. Аз ти казвам, че Този е, Който със сигурност ще дойде да отнесе греховете от света; да, Той идва да извести благовестието за спасението на Своя народ.

6б р. п. Непростим
грях.

^в У. и З. 64:10.

р. п. Прощавам.

7а р. п. Вина.

9а р. п. Плътско.

б 3 Не. 12:30.

11а Алма 35:2–14.

б Римл. 2:21–23; 14:13;

Алма 4:11.

12а р. п. Заповеди на
Бог; Преподавам,

учител.

13а Мосия 27:34–35.

14а Мат. 6:25–34;

Яков 2:18–19;

У. и З. 6:6–7;

68:31–32.

16 И сега, сине мой, това беше служението, за което ти беше призван, да изявиш това благовестие на този народ, за да подготвиш съзнанието му; или по-скоро за да ги споходи спасението, та да погответят съзнанието на “децата си да чуят словото по времето на Неговото пришествие.

17 И сега, аз ще успокоя малко духа ти по този въпрос. Ето, ти се чудиш защо тези неща трябва да се знаят толкова дълго преди да станат. Ето, аз те питам, една душа сега не е ли също толкова скъпоценна за Бога, колкото ще бъде една душа по времето на Неговото пришествие?

18 Не е ли също така необходимо планът на изкуплението да бъде разкрит на този народ, а също и на техните деца?

19 Не е ли също толкова лесно за Господа сега да изпрати ангела Си да ни изяви това благовестие, колкото и на нашите деца или пък след времето на Неговото пришествие?

ГЛАВА 40

Христос осъществява възкресението на всички човеци. Праведните покойници отиват в рай, а грешните — във външния мрак в

очакване на деня на тяхното възкресение. Във Възкресението всички неща ще бъдат възстановени на своята съответна и съвършена снага. Около 74 г. пр. Хр.

Сега, сине мой, има още нещо, което бих ти казал, понеже забелязвам, че умът ти е обезпокоен относно възкресението на мъртвите.

2 Ето, аз ти казвам, че няма възкресение, или бих казал с други слова, че това смъртно тяло не ще се облече в “безсмъртие, че това тление не ще се ^боблече в нетление, “докато Христос не дойде.

3 Ето, Той осъществява “възкресението на мъртвите. Но ето, сине мой, възкресението още не е осъществено. Сега, аз ти разкривам едно тайнство; при все това, обаче, има много ^бтайнства, които се ^апазят скрити, тъй че никой не ги познава, освен самият Бог. Но ще ти покажа нещо, за което усърдно разпитвах Бога, за да мога да го науча — това е относно възкресението.

4 Ето, има определено време, когато всички ще ^аизлязат от мъртвите. Сега, кога ще дойде това време никой не знае; но Бог знае времето, което е определено.

5 Сега, няма значение дали ще има едно време или “второ време, или трето време, когато човеците ще излязат

16а р. п. Семейство — Отговорности на родителите.
40 2а Мосия 16:10–13.
р. п. Безсмъртен,

безсмъртие.
б 1 Кор. 15:53–54.
в 1 Кор. 15:20.
3а р. п. Възкресение.
б р. п. Тайнствата

на Бог.
в У. и З. 25:4; 124:41.
4а Иоана 5:28–29.
5а Мосия 26:24–25;
У. и З. 43:18; 76:85.

от мъртвите; защото Бог ^бзнае всички тези неща; но достатъчно ми е да знам, че това е тъй: че има определено време, когато всички ще се вдигнат от мъртвите.

6 Сега, по необходимост трябва да има промеждутък между времето на смъртта и времето на възкресението.

7 И сега, аз бих попитал, какво става с ^ддушите на хората от това време на смъртта до времето, определено за възкресението.

8 Сега, няма значение дали има повече от едно време, определено за хората да се вдигнат; защото всички не умират наведнаж и това няма значение; всичко това е като един ден за Бога и времето се измерва само от хората.

9 Ето защо, има определено време, когато хората ще се вдигнат от мъртвите; и има промеждутък между времето на смъртта и възкресението. И сега, това, за което усърдно съм питал Господа, за да го науча, е какво става с душите на хората в този промеждутък от време; и ето това е, което сега знам.

10 И когато дойде времето, когато всички ще се вдигнат, те ще узнаят, че Бог познава всички ^ввремена, определени за човека.

11 Сега, относно състоянието на душата между ^ссмъртта и възкресението: Ето, беше ми сторено знайно от един ангел, че духовете на всички хора, след като напуснат смъртното тяло, да, духовете на всички хора, били те добри или зли, се ^ввърщат при Този Бог, Който им даде живот.

12 И тогава ще стане така, че духовете на онези, които са праведни, ще бъдат приети в състояние на ^щщастие, което се нарича ^брай, състояние на ^ппокой, състояние на ^ммир, където те ще почиват от безпокойствата си и от всякакви грижи и скръб.

13 И тогава ще стане така, че духовете на нечестивите, да, на тези, които са зли — защото ето, те нямат нито част, нито дял от Духа Господен, защото ето, те избраха злите дела вместо добрите; ето защо, духът на дявола е влязъл в тях и влиза във владение на дома им — и те ще бъдат изхвърлени във външния ^ммрак; и там ще има ^пплач и ридание, и скърцане със зъби, и това заради собственото им беззаконие, увлечени в плен по волята на дявола.

14 Сега, това е именно състоянието на душите на ^ннечестивите, да, в тъмнина

5б р. п. Бог, божество.
7а Алма 40:21;
У. и З. 138.
р. п. Душа.
10а Деяния 17:26.
11а Лука 16:22–26;

1 Пет. 3:18–19; 4:6;
У. и З. 76:71–74; 138.
б Екл. 12:7; 2 Не. 9:38.
12а р. п. Радост.
б р. п. Рай.
в р. п. Покой.

г У. и З. 45:46.
р. п. Мир.
13а р. п. Пъкъл.
б Мат. 8:12;
Мосия 16:2.
14а У. и З. 138:20.

и в състояние на ^бстрашно и ужасно очакване на огненото негодувание на гнева Божий върху тях; и тъй те остават в това ^всъстояние, както праведните остават в рая до времето на тяхното възкресение.

15 Сега, има някои, които са разбрали, че това състояние на щастие и това състояние на окаяност на душата преди възкресението е първото възкресение. Да, аз приемам, че то може да се нарече възкресение, въздигане на духа или на душата и тяхното предаване на щастие или окаяност, според словата, които бяха изречени.

16 И ето, казано е още, че има ^впърво ^бвъзкресение, възкресение на всички онези, които са били, които са, или които ще бъдат до възкресението на Христа от мъртвите.

17 Сега, ние не смятаме, че това първо възкресение, за което се говори по този начин, може да бъде възкресението на душите и тяхното ^впредаване на щастие или окаяност. Ти не трябва да мислиш, че то означава това.

18 Ето, аз ти казвам, Не; но то означава обединяването отново на душата с тялото на онези от дните на Адам до ^ввъзкресението на Христа.

19 Сега, дали душите и

телата на онези, за които е говорено, ще бъдат обединени отново на един път, на нечестивите, както и на праведните, аз не казвам; но нека бъде достатъчно да кажа, че всички те излизат; или с други слова, тяхното възкресение става ^впреди възкресението на онези, които умират след възкресението на Христа.

20 Сега, сине мой, аз не казвам, че тяхното възкресение става при възкресението на Христа; но ето, давам това като мое мнение, че душите и телата на праведните ще се обединят отново при възкресението на Христа и Неговото ^ввъзнесение на небесата.

21 Но дали това ще стане при Неговото възкресение или след това, аз не казвам; но казвам само, че има известен ^впромеждутък между смъртта и възкресението на тялото, и състояние на ^бщастие или ^вокаяност за душата до определеното от Бога време, когато мъртвите ще излязат и ще бъдат обединени отново, душата и тялото, и ще бъдат ^взаведени да застанат пред Бога и съдени според делата им.

22 Да, това осъществява възстановяването на онези неща, за които е говорено чрез устата на пророците.

14б Яков 6:13;
Моисей 7:1.
в Алма 34:34.

16а Яков 4:11;
Мосия 15:21–23.

б р. п. Възкресение.
17а У. и З. 76:17, 32,
50–51.

18а Мат. 27:52–53.
19а Мосия 15:26.

20а р. п. Възнесение.
21а Лука 23:39–43.
б р. п. Рай.

в р. п. Пъкъл.
г Алма 42:23.

23 “Душата ще бъде ^бвъзстановена на “тялото и тялото на душата; да, и всеки крайник, и всяка става ще бъдат възстановени към тялото си; да, дори косъм от главата не ще бъде изгубен; но всички неща ще бъдат възстановени на своята съответна и свършена снага.

24 И сега, сине мой, това е възстановяването, за което е “говорено чрез устата на пророците —

25 и тогава праведните ще сияят в царството Божие.

26 Но ето, ужасна “смърт сполетява нечестивите; защото те умират според нещата, принадлежащи на нещата на праведността; понеже те са нечисти, а нищо ^бнечисто не може да наследи царството Божие; но те са отхвърлени и осъдени да вземат от плодовете на техните трудове или дела, които са били зли; и те ще изпият утайките на горчива чаша.

ГЛАВА 41

Във Възкресението човеците излизат до състояние на безкрайно щастие или на безкрайна окаяност. Нечестието никога не е било щастие. Плътските човеци

са без Бог в света. Във възстановяването всеки човек получава отново качествата и присъщите особености, придобити в смъртността. Около 74 г. пр. Хр.

И сега, сине мой, имам да кажа нещо относно възстановяването, за което беше говорено; защото ето, някои са “изопачили светите писания и поради това са се ^ботклонили много. И аз усещам, че умът ти е обезпокоен от това. Но ето, аз ще ти го обясня.

2 Казвам ти, сине мой, че планът на възстановяването е необходима част от Божието правосъдие; защото е необходимост всички неща да бъдат възстановени в съответния си ред. Ето, необходимост е и е справедливо според силата и възкресението на Христа, душата на човека да бъде възстановена на тялото си и всяка “част от тялото да му бъде възстановена.

3 И е необходимост за Божието “правосъдие човеците да бъдат ^бсъдени според “делата им; и ако делата им са били добри през този живот и желанията на сърцата им са били добри, в последния ден ще бъдат ^ввъзстановени към онова, което е добро.

4 Но ако делата им са зли, те

23а т. е. духа.
У. и З. 88:15–17.
р. п. Душа.
б 2 Не. 9:12–13;
Алма 11:40–45.
в р. п. Тяло.
24а Исаия 26:19.
26а 1 Не. 15:33;

Алма 12:16.
б Алма 11:37.
41 1а 2 Пет. 1:20; 3:16;
Алма 13:20.
б р. п. Вероотстъпничество.
2а Алма 40:23.
3а р. п. Правосъдие.

б р. п. Отговарям, отговорен, отговорност; Съдя, правосъдие.
в р. п. Дела.
г Ел. 14:31.

ще им бъдат “възстановени за зло. Затова всички неща ще бъдат възстановени в съответния им ред, всяко нещо на своята естествена снага —^б смъртност, вдигната в безсмъртие, “тление в нетление, вдигнати в “безкрайно щастие, за да наследят царството Божие, или в безкрайна окаяност, за да наследят царството на дявола, едните от едната страна, другите от другата;

5 едните вдигнати в щастие според желанията им за щастие или за добро според желанията им за добро; а пък другите — в зло, според желанията им за зло; защото тъй както през целия ден са желали да вършат зло, тъй ще имат своята награда от зло, когато дойде нощта.

6 И тъй е от другата страна. Ако човек се е покаял за греховете си и желае праведност до края на дните си, тъкмо тъй той ще бъде също възнаграден в праведност.

7 “Това са онези, които са изкупени от Господа; да, това са онези, които са изведени и които са освободени от онази безкрайна нощ на мрака; и тъй те ще застанат или ще паднат; защото ето, те са съдир на^б самите себе си дали

да вършат добро или да вършат зло.

8 Сега, постановленията Божии са “неизменни; ето защо, пътят е приготвен, та всеки, който желае, да може да ходи в него и да бъде спасен.

9 И сега, ето, сине мой, не рискувай още “един път да оскърбиш твоя Бог по тези точки на учението, против които ти досега рискуваше да извършваш грях.

10 Не смятай, че понеже се говори за възстановяване, ти ще бъдеш възстановен от грях в щастие. Ето, аз ти казвам, че “нечестието никога не е било щастие.

11 И сега, сине мой, всички човеци, които живеят в “естествено или аз бих казал в^б плътско състояние, се намират в жлъчната горчивина и са в оковите на беззаконието; те са “без Бога в света и са отишли против Божията природа; затова те са в състояние, противно на естеството на щастие.

12 И сега, означава ли думата възстановяване да се вземе нещо от естествено състояние и да се сложи в неестествено състояние, или да се сложи в състояние, противно на неговата природа?

13 О, сине мой, това не е така;

4а Алма 42:28.

б 2 Не. 9:12–13;

У. и З. 138:17.

р. п. Възкресение.

в 1 Кор. 15:51–55.

г р. п. Вечен живот.

7а У. и З. 76:50–70.

б 2 Не. 2:26;

Алма 42:27;

Ел. 14:30.

р. п. Свобода на избор.

8а У. и З. 1:38.

9а У. и З. 42:23–28.

10а Псалми 32:10;

Исаия 57:20–21;

Ел. 13:38.

11а Мосия 3:19.

р. п. Естествен човек.

б р. п. Плътско.

в Ефес. 2:12.

но значението на думата възстановяване е да се върне отново зло за злото или плътско за плътското; дяволско за дяволското; добро за това, което е добро; праведно за това, което е праведно; справедливо за това, което е справедливо; милостиво за това, което е милостиво.

14 Ето защо, сине мой, гледай да си милостив към братята си; действай ^асправедливо, ^бсъди праведно и непрестанно върши ^вдобро; и ако правиш всички тези неща, тогава ти ще получиш наградата си; да, ^гмилостта ще ти бъде възстановена отново; правосъдието ще ти бъде възстановено отново; и праведното съдене ще ти бъде възстановено отново; и доброто ти ще бъде възнаградено отново.

15 Защото това, което даваш, ще се върне отново при тебе и ще ти бъде възстановено; затова думата възстановяване осъжда по-пълно грешника и въобще не го оправдава.

ГЛАВА 42

Смъртността е изпитателно време, което дава възможност на човека да се покае и да служи на Бога. Падението донесе телесна и духовна смърт на цялото

човечество. Изкуплението идва чрез покаяние. Самият Бог извършва единение за греховете на света. Милостта е за онези, които се покаят. Всички останали са подложени на Божието правосъдие. Милостта идва поради Единението. Само истински покаяните се са спасени. Около 74 г. пр. Хр.

И сега, сине мой, аз усещам, че има още нещо, което безпокои мисълта ти и което не можеш да разбереш — това е относно ^аправосъдието Божие при наказването на грешника; защото ти се опитваш да предположиш, че е несправедливо, че грешникът ще бъде предаден на състояние на окаяност.

2 Сега ето, сине мой, аз ще ти обясня това. Защото ето, след като Господ Бог ^аизгони първите ни родители от ^бЕдемската градина да обработват земята, от която бяха взети — да, Той изпъди човека и постави на източния край на Едемската градина ^вхерувими и един пламтящ меч, който се въртеше на всички страни, за да пази ^гдървото на живота.

3 Сега, ние виждаме, че човекът беше станал като Бог, знаещ доброто и злото; и за да не би да протегне така ръка и вземе също и от плода

14а р. п. Честен, честност.

б Иоана 7:24;

У. и З. 11:12.

в У. и З. 6:13; 58:27–28.

г р. п. Милостив, милост.

42 1а 2 Не. 26:7;

Мося 15:26–27.

р. п. Правосъдие.

2а Бит. 3:23–24;

Моисей 4:28–31.

б р. п. Едем.

в р. п. Херувими.

г Бит. 2:9.

на дървото на живота, да яде от него и да живее навеки, Господ Бог постави херувими и пламтящия меч, за да не вземе той от плода.

4 И тъй, ние виждаме, че на човека беше дадено време, за да се покае, да, “изпитателно време, време да се покае и да служи на Бога.

5 Защото ето, ако Адам беше протегнал незабавно ръката си и беше взел от плода на дървото на живота, той щеше да живее навеки според словото Божие, без да има промеждутък за покаяние; да, също и словото Божие щеше да бъде напразно и великият план за спасение щеше да бъде осуетен.

6 Но ето, определено беше човекът да “умре, ето защо, тъй както те бяха отхвърлени от дървото на живота, тъй трябваше също да бъдат отхвърлени и от лицето на земята и човекът стана изгубен навеки, да, те станаха ^бпаднали люде.

7 И сега, ти виждаш от това, че нашите първи родители бяха “отхвърлени и телесно и духовно от присъствието Господне; и тъй ние виждаме, че те станаха поданици на това да следват собствената си ^бволя.

8 Сега ето, не беше необходимо човекът да бъде избавен от тази телесна смърт, защото това би унищожило великия “план на щастието.

9 Ето защо, както душата не може никога да умре, а “падението беше довело духовна смърт на цялото човечество, както и до телесна смърт, сиреч те бяха отхвърлени от присъствието Господне, стана необходимо цялото човечество да бъде избавено от тази духовна смърт.

10 И защото людете бяха станали “плътски, похотливи и дяволски по ^бприрода, това “изпитателно състояние стана за тях състояние на подготовка, стана едно подготвително състояние.

11 И сега, запомни, сине мой, ако не беше заради плана на изкуплението (слагайки го настрана), веднага след смъртта им техните души биха били “окаяни, бидейки отхвърлени от присъствието Господне.

12 И сега, нямаше никакво средство да се избавят човечите от това състояние на падение, което човекът си навлече поради собственото си непокорство.

13 Ето защо, според правосъдието, “планът на изкуплени-

4а Алма 34:32–33.

6а р. п. Смърт, физическа.

б Мосия 16:3–5.

р. п. Падението на Адам и Ева.

7а 2 Не. 2:5; 9:6;

Ел. 14:16.

р. п. Смърт, духовна.

б р. п. Свобода на избор.

8а Алма 34:9;

Моисей 6:62.

9а р. п. Падението на Адам и Ева.

10а р. п. Плътско.

б р. п. Естествен човек.

в р. п. Смъртност, смъртен.

11а 2 Не. 9:7–9.

13а р. п. План за изкупление.

ето би могъл да се осъществи единствено при условия на ^бпокаяние на човеците по време на това изпитателно състояние, да, в това подготвително състояние; защото без тези условия милостта не може да влезе в сила, без да унищожи делото на правосъдието. Сега, делото на правосъдието не може да бъде унищожено; ако беше тъй, Бог би ^апрестанал да бъде Бог.

14 И тъй, ние виждаме, че цялото човечество беше ^ападнало и се намираше в ръцете на ^бправосъдието; да, Божието правосъдие, което ги осъждаше да бъдат навеки отхвърлени от Неговото присъствие.

15 И сега, планът на милостта не може да бъде осъществен, освен ако не бъде извършено единението; затова самият Бог извършва ^аединение за греховете на света, за да осъществи плана на ^бмилостта, за да задоволи изискванията на ^аправосъдието, за да може Бог да бъде ^ссъвършен, справедлив Бог, а също и милостив Бог.

16 Сега, покаянието не можеше да споходи човеците, освен ако нямаше наказание, което също да е ^авечно, какъвто трябваше да бъде и живо-

тът на душата; наказание, намиращо се в противоположност на плана на щастие, което също да е толкова вечно, колкото животът на душата.

17 Сега, как можеше да се покае човек, освен ако не е ^апрегрешил? И как може той да прегреша, ако няма ^бзакон? И как може да има закон, без да има наказание?

18 Сега, определено бе наказание и бе даден справедлив закон, който доведе до угризение на ^асъвестта у човека.

19 Сега, ако нямаше даден закон — ако човек ^аубие, той трябва да умре — щеше ли той да се страхува, че ще умре, ако убие?

20 И също, ако нямаше даден закон против греха, човеците нямаше да се страхуват да грешат.

21 И ако ^анямаше даден закон и човеците прегрешаваха, какво би могло да направи правосъдието или милостта, защото те не биха имали право над създанието?

22 Но има даден закон и определено наказание, има и дадено ^апокаяние, над което покаяние милостта има право; иначе правосъдието има право над всяко създание и изпълнява закона, а зако-

13б р. п. Покаявам се, покаяние.

в 2 Не. 2:13–14.

14а Алма 22:13–14.

б 2 Не. 2:5.

15а 2 Не. 9:7–10;

Мосия 16:7–8.

р. п. Единение,

извършвам единение.

б р. п. Милостив, милост.

в р. п. Правосъдие.

г 3 Не. 12:48.

16а У. и З. 19:10–12.

17а р. п. Грях.

б Римл. 4:15.

18а р. п. Съвест.

19а р. п. Убийство.

21а 2 Не. 9:25–26;

Мосия 3:11.

22а р. п. Покаявам се,

покаяние.

нът налага наказанието; и ако не бе тъй, делата на правосъдието щяха да бъдат унищожени и Бог би престанал да бъде Бог.

23 Но Бог не престава да бъде Бог и “милостта има право над покаяните се, а милостта идва поради ^бединението; и единението осъществява ^авъзкресението на мъртвите; и възкресението на мъртвите връща човеците ‘обратно в Божието присъствие; и тъй те са възстановени в Неговото присъствие, за да бъдат ^дсъдени според делата им, според закона и правосъдието.

24 Защото ето, правосъдието изпълнява всичките си изисквания, както и милостта има право над всичко, което ѝ принадлежи; и тъй само истински покаяните се са спасени.

25 Какво, да не би да смяташ, че милостта може да ограби “правосъдието? Аз ти казвам: Не; ни най-малко. Ако това беше тъй, Бог би престанал да бъде Бог.

26 И тъй Бог осъществява Своите велики и вечни “цели, които бяха приготвени ^бот основаването на света. И тъй се осъществяват спасението и

изкуплението на човеците, а също и тяхното унищожение и окаяност.

27 Затова, о сине мой, “всеки, който иска да дойде, може да дойде и да пие от водите на живота свободно; и всеки, който не иска да дойде, същият не е заставен да дойде; но в последния ден ще му бъде ^бвъзстановено според “делата му.

28 Ако той е желал да върши “зло и не се е покаял в дните си, ето, зло ще му бъде сторено според Божието възстановяване.

29 И сега, сине мой, аз не искам да се оставиш да бъдеш смуцаван от тези неща повече, а нека само греховете ти те смуцават, което смущение ще те доведе до покаяние.

30 О, сине мой, не искам повече да отричаш Божието правосъдие. И не се опитвай и в най-малка степен да се извиняваш за греховете си, отричайки Божието правосъдие; но остави Божието правосъдие и милостта Му, и дълготърпението Му да имат пълна власт над сърцето ти; и нека това те сниши до земята в “смирение.

31 И сега, о, сине мой, ти си призован от Бога да пропо-

23а р. п. Милостив, милост.
б р. п. Единение, извършвам единение.
в 2 Не. 2:8; 9:4; Алма 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Ел. 14:15–18;

Морм. 9:13.
г Алма 40:21–24.
д р. п. Съд, последният.
25а р. п. Правосъдие.
26а 2 Не. 2:14–30; Моисей 1:39.
б Алма 13:3;
3 Не. 1:14.

27а Алма 5:34; Ел. 14:30.
р. п. Свобода на избор.
б Алма 41:15.
в Исая 59:18; Откр. 20:12.
28а Алма 41:2–5.
30а р. п. Смирнен, смирение.

вядваш словото сред този народ. И сега, сине мой, тръгни по пътя си, провъзгласявай словото с истина и разум, за да можеш да доведеш души до покаяние, та великият план на милостта да може да има право над тях. И дано Бог ти даде всичко тъй-мо според словата ми. Амин.

ГЛАВА 43

Алма и синовете му проповядват словото. Зорамитите и други нефитски отцепници стават ламанити. Ламанитите тръгват на война срещу нефитите. Мороний въоръжава нефитите със защитна броня. Господ разкрива на Алма стратегията на ламанитите. Нефитите защитават своите домове, свободи, семейства и религия. Войските на Мороний и Лехий обкръжават ламанитите. Около 74 г. пр. Хр.

И сега стана така, че синовете на Алма отидоха сред народа, за да му прогласяват словото. Самият Алма също не поиска да почива и също отиде.

2 Сега, ние няма да кажем повече относно тяхното проповядване, освен това, че те проповядваха словото и истината според духа на пророчеството и откровението; и те проповядваха според "светия ред Божий, чрез който бяха призовани.

3 И сега, аз се връщам към разказа за войните между

нефитите и ламанитите през осемнадесетата година от управлението на съдиите.

4 Защото ето, стана така, че "зорамитите станаха ламанити; затова в началото на осемнадесетата година народът на нефитите видя, че ламанитите идват срещу им; ето защо, те започнаха приготовления за война; да, те събраха наедно войските си в земята Иерсон.

5 И стана така, че ламанитите пристигнаха с хилядите си; и навлязоха в земята Антионум, която е земята на зорамитите; и един човек на име Зарахемна беше водачът им.

6 И сега, тъй като амаликитите бяха с по-голямо предразположение към нечестивост и убийства от ламанитите, ето защо, Зарахемна назначи върховни военачалници на ламанитите и те всички бяха амаликити и зорамити.

7 Сега той направи това, за да съхрани омразата им към нефитите, за да ги доведе до покорство и да изпълни своите кроежи.

8 Защото ето, неговите кроежи бяха да подтикне ламанитите към гняв срещу нефитите; и той направи това, за да може да заграби голяма власт над тях, а също и за да може да се сдобие с власт над нефитите като ги доведе в робство.

9 И сега, намерението на нефитите беше да защитят

земите си и домовете си, и “жените си, и децата си, та да могат да ги запазят от ръцете на врагове си; и също за да могат да запазят правата си и привилегиите си, да, също и ^бсвободата си, за да могат да се покланят на Бога според желанията си.

10 Защото те знаеха, че ако паднат в ръцете на ламанитите, всеки, който се “покланя на Бога в ^бдух и в истина, на истинския и жив Бог, ламанитите щяха да го унищожат.

11 Да, те познаваха също и изключителната омраза на ламанитите към “братята им, народа на Анти-Нефи-Лехий, който беше наречен народа на Амон — и те нямаше да вдигнат оръжията си, да, те бяха встъпили в завет и не искаха да го нарушат — ето защо, ако паднеха в ръцете на ламанитите, те щяха да бъдат унищожени.

12 А нефитите не искаха да допуснат те да бъдат унищожени; затова те им дадоха земи за тяхно наследство.

13 И народът на Амон даваше голяма част от имуществото си на нефитите за поддържането на техните войски; и тъй нефитите бяха заставени сами да устоят срещу ламанитите, които бяха смес от потомци на Ламан и Лемуил, и синовете на Исмаил, и всички онези, които се бяха отцепили от нефитите,

като амаликитите, зорамитите и “потомците на свещениците на Ной.

14 Сега, тези потомци бяха почти толкова многобройни, колкото и нефитите; и тъй нефитите бяха задължени да се противопоставят на братята си чак до кръвопролитие.

15 И стана така, че когато войските на ламанитите се бяха събрали наедно в земята Антионум, ето, войските на нефитите бяха готови да ги срещнат в земята Иерсон.

16 Сега, водачът на нефитите, сиреч, човекът, който беше назначен за върховен военачалник на нефитите, сега върховният военачалник пое командването на всички войски на нефитите, и името му беше Мороний;

17 и Мороний пое цялото командване и управление на войските им. И той беше само двадесет и пет годишен, когато беше назначен за върховен военачалник на войските на нефитите.

18 И стана така, че той срещна ламанитите в пределите на Иерсон; и людете му бяха въоръжени с мечове, криви ножове и всякакъв вид оръжия за война.

19 И когато войските на ламанитите видяха, че народът на Нефи беше подготвен от този Мороний с нагръдници и с щитове на ръцете, да, също и с шлемове, предпаз-

9а Алма 44:5; 46:12.

б р. п. Свобода.

10а р. п. Покланям се.

б Иоана 4:23–24.

11а Алма 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

13а Алма 25:4.

ващи главите им, и че те бяха също облечени с дебело облекло.

20 Сега, войската на Зарахемна не беше подготвена с никакви такива неща; те имаха само своите мечове, кривите си ножове, лъковете си и стрелите си, камъните и прашките си; и те бяха “голи, препасани само с една кожа около слабините си; да, всички бяха голи, с изключение на зорамитите и амаликитите.

21 Но те не бяха въоръжени нито с нагръдници, нито с щитове, ето защо, се страхуваха извънредно от войските на нефитите заради броните им, при все че броят им беше толкова по-голям от този на нефитите.

22 Ето, сега стана така, че те не посмяха да дойдат срещу нефитите в пределите на Иерсон; ето защо, те напуснаха земята Антионум и отидоха в пустошта, като предприеха пътуването си из пустошта, далеч при извора на река Сидон, та да могат да се промъкнат в земята Манти и да завладеят страната; защото те не предполагаха, че войските на Мороний ще разберат накъде бяха тръгнали.

23 Но стана така, че щом те заминаха в пустошта, Мороний изпрати съгледвачи в пустошта да наблюдават стана им; и освен това, Мороний, който знаеше за пророчествата на Алма, изпрати опреде-

лени люде при него, за да го помолят да попита Господа “накъде да тръгнат войските на нефитите, за да се защитят от ламанитите.

24 И стана така, че словото Господне дойде до Алма и Алма уведоми пратениците на Мороний, че войските на ламанитите напредват по заобиколен път в пустошта, за да могат да отидат в земята Манти и да нападнат по-слабата част от народа. И тези пратеници отидоха и доставиха съобщението на Мороний.

25 Сега Мороний, като остави една част от войската си в Иерсон, да не би някак си част от ламанитите да дойде и да превземе града, взе останалата част от войската си и навлезе в земята Манти.

26 И той накара всички люде от тази част на страната да се съберат заедно и да се сражават срещу ламанитите, за да “защитят земите и страната си, правата и свободите си; ето защо, те бяха готови за времето на идването на ламанитите.

27 И стана така, че Мороний заповяда на войската си да се укрие в долината близо до брега на река Сидон, който беше на запад от река Сидон в пустошта.

28 И Мороний постави съгледвачи наоколо, за да може да разбере кога ще дойде станът на ламанитите.

29 И сега, след като Мороний разбра намерението на ламанитите и че те възнамеряваха да унищожат братята си или да ги подчинят и доведат в робство, та да могат да установят царството си над цялата страна;

30 и знаейки също, че единственото желание на нефитите е да запазят земите си и “свободата си, и църквата си, ето защо, той не сметна за грях те да се защитят чрез хитрост; затова научи чрез съгледвачите си какъв път ще хванат ламанитите.

31 Затова той раздели войската си и преведе една част в долината, и ги укри на изток и на юг от хълма Рипла;

32 а останалата част той укри в западната долина на запад от река Сидон и навътре в пределите на земята Манти.

33 И след като разположи тъй войската си по свое усмотрение, той беше готов да ги посрещне.

34 И стана така, че ламанитите възлязоха откъм север на хълма, където беше скрита част от войската на Мороний.

35 И когато ламанитите преминаха хълма Рипла, дойдоха в долината и започнаха да прекосяват река Сидон, войската, която беше укрита на юг от хълма, водена от един човек, чието име беше “Лехий, излезе и обкръжи

ламанитите на изток откъм тила им.

36 И стана така, че когато ламанитите видяха, че нефитите ги нападат в тил, те се обърнаха и започнаха да се сражават с войската на Лехий.

37 И делото на смъртта отпочна и от двете страни, но то беше по-ужасно от страната на ламанитите, защото “голотата им беше изложена на тежките удари на нефитите от техните мечове и криви ножове, които носеха смърт почти с всеки удар.

38 Докато от другата страна, само отвреме навреме някой от нефитите падаше под удара на меч или от загуба на кръв, защото по-важните жизнени части на телата им бяха защитени от ударите на ламанитите от “нагръдниците им, щитовете на ръцете им и шлемовете им; и тъй нефитите продължиха делото на смъртта сред ламанитите.

39 И стана така, че ламанитите се уплашиха от голямото унищожение сред тях и чак побягнаха към река Сидон.

40 И те бяха преследвани от Лехий и воините му; и подкарвани от Лехий към водите на Сидон, те прекосиха водите на Сидон. И Лехий задържа войските си на брега на река Сидон да не преминават.

41 И стана така, че Мороний и войската му пресрещнаха ламанитите в долината от другата страна на река Сидон

и започнаха да ги нападат, и да ги избиват.

42 И ламанитите отново побягнаха пред тях към земята Манти; и те отново бяха пресрещнати от войските на Мороний.

43 Сега, този път ламанитите се сражаваха яростно; да, никога не е било известно ламанитите да са се сражавали с такава голяма сила, не, даже не и от началото.

44 И те бяха насърчавани от „зорамитите и амаликитите, които бяха техни върховни военачалници и водачи, и от Зарахемна, който беше върховният им, военачалник или техен върховен водач и командир; да, те се сражаваха като хали и много от нефитите бяха избити от ръцете им, да, защото те разцепиха на две много от шлемовете им и продупчиха много от нагръдниците им, и отсякоха много техни ръце; и тъй удряха ламанитите в свирепия си гняв.

45 При все това, нефитите бяха вдъхновявани да се бият от по-добро дело, понеже те не се „сражаваха за монархия, нито за власт, а се сражаваха за домовете си и ^бсвободите си, за жените си и децата си и всичко свое, да, за ритуалите си за богослужение, и своята църква.

46 И те правеха това, което чувстваха, че е техен „дълг и

задължение пред Бога; защото Господ беше казал на тях, а и на бащите им: ^бДокато не сте виновни за ^впърво престъпление, нито за второ, вие няма да допуснете да бъдете избити от ръцете на враговете си.

47 И Господ беше казал още: „Защитавайте семействата си чак до кръвопролитие. Затова по тази причина нефитите се сражаваха с ламанитите, за да защитят себе си и семействата си, и земите си, и страната си, и правата си, и религията си.

48 И стана така, че когато воините на Мороний видяха свирепостта и гнева на ламанитите, те бяха почти готови да отстъпят и да побегнат от тях. Но Мороний, разбирайки намерението им, изпрати пратеници и вдъхнови сърцата им с тези мисли — да, с мислите за земите им, за независимостта им, да, за свободата им от робство.

49 Тогава стана така, че те се обърнаха отново към ламанитите и „призоваха в един глас Господа техния Бог за независимостта си и свободата си от робство.

50 И те започнаха да устояват на ламанитите със сила; и в същия този час, в който те призоваха Господа за тяхната независимост, ламанитите започнаха да бягат пред

44а Алма 43:6.

45а Алма 44:5.

^б р. п. Свобода.

46а р. п. Задължение.

^б Алма 48:14;

У. и З. 98:33–36.

^в 3 Не. 3:21;

У. и З. 98:23–24.

47а У. и З. 134:11.

49а Изход 2:23–25;

Мосия 29:20.

тях; и те бягаха чак до водите на Сидон.

51 Сега, ламанитите бяха по-многобройни, да, над два пъти повече от броя на нефитите; при все това те бяха подгонени дотолкова, че бяха събрани наедно в една група в долината на брега на река Сидон.

52 Затова войските на Мороний ги обкръжиха, да, дори от двете страни на реката, защото ето, на изток се намираха воините на Лехий.

53 Затова когато Зарахемна видя воините на Лехий на изток от река Сидон и войските на Мороний на запад от река Сидон и че бяха обкръжени от нефитите, те изпаднаха в ужас.

54 Сега Мороний, като видя техния ужас, заповяда на воините си да спрат да проливат кръвта им.

ГЛАВА 44

Мороний заповядва ламанитите да заключат завет за мир или да бъдат унищожени. Зарахемна отхвърля предложението и битката се възобновява. Армиите на Мороний побеждават ламанитите. Около 74–73 г. пр. Хр.

И стана така, че те спряха и се оттеглиха на няколко крачки от тях. И Мороний каза на Зарахемна: Ето, Зарахемна, че ние “не желаем да бъдем кръвожадни люде.

Вие знаете, че сте в ръцете ни, но въпреки това, ние не желаем да ви избием.

2 Ето, ние не сме дошли да се сражаваме срещу вас, да проливаме вашата кръв, за да получим власт; нито пък желаем да наложим ярема на робството на когото и да било. Но това е истинската причина, поради която вие сте дошли срещу нас; да, и вие сте разгневени на нас заради религията ни.

3 Но сега вие виждате, че Господ е с нас; и виждате, че Той ви предаде в ръцете ни. И сега, аз бих желал да разберете, че това ни е дадено заради нашата религия и вярата ни в Христа. И сега, вие виждате, че не можете да унищожите тази наша вяра.

4 Вие виждате сега, че това е истинската вяра на Бога; да, вие виждате, че Бог ще ни поддържа, пази и предпазва, докато бъдем верни Нему и на нашата вяра и религия; и Господ никога няма да допусне да бъдем унищожени, освен ако не изпаднем в прегрешение и не се отречем от вярата си.

5 И сега, Зарахемна, аз ви заповядвам в името на този всемогъщ Бог, Който подкрепи ръката ни, за да придобием надмощие чрез вярата ни, религията ни и чрез “ритуалите ни за богослужение, чрез църквата ни и заради святата подкрепа, която

дължим на жените и децата ни, чрез ^бсвободата, която ни свързва със земите ни и със страната ни; да, също и чрез поддръжката на святото слово Божие, на което дължим цялото си щастие; и чрез всичко, което е най-скъпо за нас —

6 да, и това не е всичко; заповядам ви заради цялото ви желание, което имате да живеете, да ни предадете всичките си оръжия за война и ние няма да се опитваме да пролеем вашата кръв, и ще пощадим живота ви, ако си тръгнете по пътя, и не идвате повече да воювате срещу нас.

7 И сега, ако не направите това, ето, вие сте в ръцете ни и аз ще заповядам на воините си да ви нападнат и да нанесат смъртоносни рани по телата ви, за да бъдете изтребени; и тогава ще видим кой ще има власт над този народ; да, ще видим кой ще бъде доведен в робство.

8 И сега стана така, че когато Зарахемна чу тези слова, той излезе напред и предаде меча си, кривия си нож и лъка си на Мороний, и му каза: Ето нашите оръжия за война; ние ще ви ги предадем, но няма да допуснем да ви се закълнем с „клетва, която знаем, че ще нарушим, а също и децата ни; но вземете оръжията ни за война и ни пуснете да се оттеглим в

пустошта; иначе ще задържим мечовете си и ще погинем или победим.

9 Ето, ние не сме от вашата вяра; и не вярваме, че Бог ни е предал в ръцете ви; но ние вярваме, че вашето лукавство е, което ви предпази от мечовете ни. Ето, вашите „нагръдници и щитове ви предпазиха.

10 И сега, когато Зарахемна спря да говори, Мороний върна на Зарахемна меча и оръжията за война, които беше получил, казвайки: Ето, ще приключим със стълкновението.

11 Сега, не мога да си взема назад словата, които изрекох, ето защо, тъй както жив е Господ, вие не ще си заминете, освен ако не си заминете с клетва, че няма да се върнете да воювате отново срещу нас. Сега, тъй като сте в ръцете ни, ние или ще облеем земята с кръвта ви, или вие ще се подчините на условията, които предложих.

12 И сега, когато Мороний произнесе тези слова, Зарахемна взе обратно меча си и разгневен на Мороний се втурна напред, за да убие Мороний; но докато вдигаше меча си, ето, един от воините на Мороний го изби от ръцете му на земята и той се счупи от дръжката; и също нанесе удар на Зарахемна, тъй че му отрязва скалпа, който падна на земята. И Зарахемна се

отдръпна от тях и отиде сред войниците си.

13 И стана така, че войнът, който стоеше наблизко и който беше отрязъл скалпа на Зарахемна, вдигна скалпа за косите от земята, сложи го на върха на меча си и го протегна към тях, казвайки им с висок глас:

14 Тъкмо тъй, както този скалп падна на земята, който е скалпът на вашия вожд, тъй и вие ще паднете на земята, освен ако не предадете оръжията си за война и не си заминете със завет за мир.

15 Сега, имаше мнозина, които след като чуха тези слова и видяха скалпа на върха на меча, бяха обхванати от страх; и мнозина излязоха напред и положиха оръжията си за война в нозете на Мороний, и встъпиха в “завет за мир с него. И всички, които встъпиха в завет, бяха пуснати да заминат в пустошта.

16 Сега стана така, че Зарахемна се разгневи извънредно и подтикна останалата част от воините си към гняв, за да се сражават по-силно срещу нефитите.

17 А сега Мороний се разгневи поради упоритостта на ламанитите; ето защо, той заповяда на хората си да ги нападнат и да ги избият. И стана така, че те започнаха да ги избиват; да, и ламанитите се сражаваха с мечовете си и с цялата си сила.

18 Но ето, голата им кожа и голите им глави бяха изложени на остриите мечове на нефитите; да, ето, те бяха пронизвани и поразявани, да, и извънредно бързо падаха под мечовете на нефитите; и те започнаха да бъдат помитани, тъкмо както войнът на Мороний беше пророкувал.

19 Сега, когато Зарахемна видя, че скоро всички ще бъдат унищожени, извика силно на Мороний, като обеща, че той и хората му ще сключат завет за мир и че ако бъде пощаден животът на останалата част от тях, “никога вече няма да дойдат да воюват срещу тях.

20 И стана така, че Мороний отново заповяда делото на смъртта сред хората да секне. И той взе оръжията за война на ламанитите и след като те бяха встъпили в “завет за мир с него, беше им позволено да се оттеглят в пустошта.

21 Сега броят на мъртвите им беше толкова голям, че не беше изброен поради големостта им число; да, броят на мъртвите им беше изключително голям, както на нефитите, така и на ламанитите.

22 И стана така, че те хвърлиха мъртвите си във водите на Сидон, и те бяха отнесени и погребани в дълбините на морето.

23 И войските на нефитите или на Мороний се завърнаха

15a 1 Не. 4:37;
Алма 50:36.

19a Алма 47:6.
20a Алма 62:16–17.

и се прибраха по домовете и земите си.

24 И тъй свърши осемнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи. И тъй свършва летописът на Алма, който е написан върху плочите на Нефи.

Разказът за народа на Нефи, техните войни и отцепничества в дните на Еламан, според летописа на Еламан, който той водеше в дните си.

Обхваща глави 45 до 62
включително.

ГЛАВА 45

Еламан вярва в словата на Алма. Алма пророкува за унищожаването на нефитите. Той благославя и прокллина земята. Подобно на Моисей, Алма може би е бил взет от Духа. В църквата нараства разногласие. Около 73 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че народът на Нефи се зарадва извънредно, защото Господ отново ги беше избавил от ръцете на техните врагове; ето защо, те отдадоха благодарности на Господа, техния Бог; да, и те "постиха, и се молиха много, и се покланяха на Бога с извънредно голяма радост.

2 И стана така, че през деветнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Алма дойде при сина си Еламан и му каза: Вярваш ли в словата, които ти казах относно "летописите, които са били водени?

3 И Еламан му каза: Да, вярвам.

4 И Алма каза отново: Вярваш ли в Исуса Христа, Който ще дойде?

5 И той каза: Да, вярвам във всички слова, които ти си изрекъл.

6 И Алма му каза отново: Ще "спазваш ли моите заповеди?

7 И той каза: Да, ще спазвам твоите заповеди с цялото си сърце.

8 Тогава Алма му каза: Благословен си ти; и Господ ще те направи да "преуспееш в тази земя.

9 Но ето, аз имам да "пророкувам за нещо; но това, което ще ти пророкувам, ти няма да изявяваш; да, това, което ще ти пророкувам, не бива да се изявява, чак докато не се изпълни пророчеството; ето защо, запиши словата, които ще ти кажа.

10 И това са словата: Ето, според духа на пророчеството, който е в мене, аз чувствам, че същият този народ, нефитите, ще започнат да чезнат

45 1а р. п. Пост, постене.
2а Алма 37:1–5; 50:38.
6а р. п. Заповеди на

Бог; Подчинение, подчинен, подчинявам се.
8а 1 Не. 4:14;

Алма 48:15–16, 25.
9а р. п. Пророчество, пророкувам.

в „неверие“ б⁶четиристотин години след времето, когато Исус Христос им се яви.

11 Да, и тогава те ще видят войни и мор, да, глад и кръвопролитие, чак докато народът на Нефи „изчезне.“

12 Да, и това, понеже те ще зачезнат в неверие и ще изпаднат в дела на мрака, в „похотливост и във всякакъв вид беззакония; да, аз ти казвам, че понеже те ще грешат срещу такава великолепа светлина и такова познание, да, аз ти казвам, че от този ден нататък дори всички от четвъртото поколение не ще са преминали, когато ще настъпи това велико беззаконие.

13 И когато този велик ден дойде, ето идва много скоро времето когато онези, които са сега, или потомството на онези, които сега се числят към народа на Нефи, „не ще бъдат повече причислявани сред народа на Нефи.

14 Но всички тези, които останат и не бъдат погубени в този велик и страшен ден, ще бъдат „причислени към ламанитите и ще станат като тях, всички, с изключение на неколцина, които ще бъдат наречени ученици на Господа; и тях ламанитите ще преследват, б⁶докато не изчезнат.

И сега, поради беззаконието, това пророчество ще бъде изпълнено.

15 И сега стана така, че след като Алма каза тези неща на Еламан, той го благослови, а също и другите си синове; и той благослови също земята заради „праведните.

16 И той каза: Тъй казва Господ Бог — „проклета ще бъде земята, да, тази земя, до унищожението на всеки народ, племе, език и люде, които вършат нечестие, когато бъдат напълно узрели; и както го казах, тъй ще бъде; защото това е проклятието и б⁶благословията Божия над земята; защото Господ не може да гледа на греха и с „най-малка степен на позволение.

17 И сега, след като Алма каза тези слова, той благослови „църквата, да, всички онези, които щяха оттогава нататък да стоят здраво във вярата.

18 И след като Алма стори това, напусна земята Зарахемла, като че ли на път за земята Мелик. И стана така, че нищо повече не се чу за него; относно смъртта му и погребението му ние не знаем нищо.

19 Ето това е, което знаем: че той беше праведен човек; а в църквата се разпространи

10а р. п. Вероотстъпничество; Неверие.

б 1 Не. 12:10–15;

Ел. 13:9;

Морм. 8:6–7.

11а Яром 1:10;

Морм. 8:2–3, 6–7.

12а р. п. Похот.

13а Ел. 3:16.

14а Мор. 9:24.

б Мор. 1:1–3.

15а Алма 46:10; 62:40.

16а 2 Не. 1:7;

Алма 37:31;

Етер 2:8–12.

б У. и З. 130:21.

в У. и З. 1:31.

17а р. п. Църквата на Исус Христос.

мълвата, че той е вдигнат от Духа или "погребан от ръката Господна тъкмо както Моисей; но ето, писанията казват, че Господ е взел Моисей при себе Си; и ние мислим, че Той е приел и Алма при себе Си в духа; поради тази причина ние не знаем нищо относно неговата смърт и погребението му.

20 И сега стана така, че в началото на деветнадесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Еламан отиде сред народа, за да им известява словото.

21 Защото ето, поради войните, които имаха с ламанитите, и поради многобройните им дребни разногласия и смутове сред людете, стана нужно "словото Божие да бъде провъзгласявано, да, и да бъде установен ред из цялата църква.

22 Ето защо, Еламан и братята му заминаха да установяват наново църквата из цялата земя, да, във всеки град из цялата земя, притежавана от народа на Нефи. И стана така, че те назначиха свещеници из цялата страна, във всичките църкви.

23 И сега стана така, че след като Еламан и братята му бяха назначили свещеници и учители в църквите, сред тях възникна "разногласие и те не искаха да обърнат внимание на словата на Еламан и братята му.

24 И те станаха горделиви, бидейки издигнати в сърцата си поради техните извънредно големи "богатства; затова в ⁶собствените си очи те богатееха и не желяеха да обръщат внимание на словата на Еламан и на братята му да ходят правдиво пред Бога.

ГЛАВА 46

Амаликия заговорничи да стане цар. Мороний издига знамето на свободата. Той събира народа в защита на религията му. Истински вярващите са наречени християни. Остатък от Иосиф ще бъде запазен. Амаликия и отцепниците бягат в страната Нефи. Онези, които не поддържат делото на свободата, са предадени на смърт. Около 73–72 г. пр. Хр.

И стана така, че всички онези, които не искаха да се вслушат в словата на Еламан и на неговите братя, се събраха заедно против братята си.

2 И сега, ето, те бяха извънредно разгневени, дотолкова, че бяха решени да ги убият.

3 Сега, водачът на онези, които бяха разгневени на братята си, беше едър и силен човек; и името му беше Амаликия.

4 И Амаликия желяеше да бъде цар; и онези люде, които бяха разгневени, също желяеха той да им стане цар; и в по-голямата си част те бяха

“нисши съдии на страната, които търсеха власт.

5 И те бяха подведени от ласкателствата на Амаликия, че ако го подкрепят и го установят да им бъде цар, той ще ги направи управители на народа.

6 Тъй те бяха подведени от Амаликия към отцепничества, въпреки проповядването на Еламан и братята му, да, въпреки извънредно големите им грижи за църквата, защото те бяха висши свещеници на църквата.

7 И имаше мнозина в църквата, които повярваха в ласкателните слова на Амаликия и чак се отцепиха от църквата; и тъй делата на народа на Нефи станаха извънредно несигурни и опасни, въпреки голямата им “победа над ламанитите и голямата им радост заради избавлението им от ръката Господна.

8 Тъй, ние виждаме колко “бързо чедата човешки забравят Господа, техния Бог, да, колко бързи са да вършат беззаконие и да бъдат подвеждани от лукавия.

9 Да, и ние също виждаме голямото “нечестие, което един много нечестив човек може да причини между чедата човешки.

10 Да, ние виждаме, че по-неже беше човек на лукавия кроеж и на многото ласкател-

ни слова, Амаликия подведе сърцата на много люде да вършат нечестие; да, и да търсят да разрушат църквата Божия и да разрушат основите на “свободата, която Бог им беше дал, тази благословия, която Бог беше изпратил по лицето на земята заради ⁶праведните.

11 И сега стана така, че когато Мороний, който беше “върховен командир на войските на нефитите, научи за тези отцепничества, той се разгневи на Амаликия.

12 И стана така, че той разкъса наметалото си, взе парче от него и написа върху него: “В памет на нашия Бог, на нашата религия, на свободата ни и на нашия мир, и на нашите съпруги, и на нашите чедата, и го прикрепил към края на един прът.

13 И той закопча шлема си, нагръдника си, щитовете си и препаса бронята около слабините си; и той взе пръта, на върха на който беше парчето от разкъсаното му наметало (което той нарече знаме на свободата); и той се поклони до земята и се помоли усърдно на своя Бог за това благословиите на свободата да останат върху братята му, докато християни владеят страната;

14 защото тъй всички истински вярващи в Христа, които

46 4a Мосия 29:11, 28–29.
7a Алма 44:19–20.
8a Ел. 12:2, 4–5.
9a Мосия 29:17–18.

10a 2 Не. 1:7;
Мосия 29:32.
6 2 Не. 1:7.
11a Алма 43:16–17.

12a Неем. 4:14;
Алма 44:5.

принадлежаха към църквата Божия, бяха наречени от онези, които не принадлежаха към църквата.

15 И онези, които принадлежаха към църквата, бяха верни; да, всички онези, които бяха истински вярващи в Христа, взеха върху си с радост ^аимето на Христа, или както бяха наречени ^бхристияни, заради вярата им в Христа, Който трябваше да дойде.

16 И затова по това време Мороний се молеше делото на християните и свободата на страната да бъдат под покровителство.

17 И стана така, че след като изля душата си пред Бога, той нарече цялата земя, която беше на юг от земята ^аОпустошение, да, и в крайна сметка цялата земя, и на север и на юг, Избрана земя и земя на свободата.

18 И той каза: Бог със сигурност не ще допусне ние, които сме презирани, защото вземаме върху си името на Христа, да бъдем потъпкани и унищожени, докато ние сами не си го навлечем чрез нашите собствени прегрешения.

19 И когато Мороний изрече тези слова, той тръгна сред народа, като развяваше във въздуха парчето, откъснато от ^адрехата му, тъй че всички да могат да видят написаното

върху него, като викаше с висок глас, казвайки:

20 Ето, всички, които искат да поддържат това знаме в страната, нека дойдат в силата Господна и встъпят в завет, че ще запазят правата и религията си, та Господ Бог да ги благослови.

21 И стана така, че когато Мороний провъзгласи тези слова, ето, хората дотичаха заедно с броните си и с оръжията си, препасани около слабините им, разкъсвайки дрехите си в знак или като завет, че не ще изоставят Господа техния Бог; или с други слова, ако прегрешат заповедите Божии или изпаднат в прегрешение и бъде ^асрам за тях да вземат върху си името на Христа, да ги разкъса Господ тъкмо тъй, както те бяха разкъсали дрехите си.

22 Сега, това беше заветът, който те склучиха, хвърляйки дрехите си в краката на Мороний, казвайки: Ние склучваме завет с нашия Бог, че ще бъдем унищожени тъкмо както братята ни в земята на север, ако изпаднем в прегрешение; да, и нека Той ни хвърли в краката на враговете ни, тъкмо тъй както ние хвърлихме дрехите си в краката ти; и нека бъдем тъпкани под краката им, ако изпаднем в прегрешение.

23 И Мороний им каза: Ето, ние сме остатък от потом-

15а Мосия 5:7–9.
б Деяния 11:26;
1 Пет. 4:16.

17а Алма 22:30–31.
19а р. п. Знаме.
21а 1 Не. 8:25–28;

Морм. 8:38.

ството на Яков; да, ние сме остатък от “потомството на ^бИосиф, чиято “дреха беше разкъсана от братята му на много парчета; да, и сега ето, нека да помним да спазваме заповедите Божии, иначе нека дрехите ни да бъдат разкъсани от братята ни, ние да бъдем хвърлени в тъмница, продадени или убити.

24 Да, нека запазим свободата си като “остатък от Иосиф; да, нека да помним словата на Яков преди смъртта му, понеже ето, той видя, че една част от остатъка от дрехата на Иосиф е запазена и не е изгнила. И той каза: Тъкмо както този остатък от дрехата на моя син е бил запазен, тъй един ^бостатък от потомството на сина ми ще бъде запазен от Божията ръка и ще бъде взет при Него, докато останалата част от потомството на Иосиф ще погине, тъймо както остатъкът от дрехата му.

25 Сега ето, това наскърбява душата ми; при все това душата ми има радост в сина ми заради онази част от потомството, която ще бъде взета при Бога.

26 Сега ето, това бяха словата на Яков.

27 И сега, кой знае дали остатъкът от потомството на Иосиф, който ще погине подобно на дрехата му, не са онези, които се отцепиха от нас? Да, тъймо тъй ще стане

и с нас самите, ако не стоим здраво във вярата на Христа.

28 И сега стана така, че когато Мороний произнесе тези слова, той тръгна и изпрати и други във всички части на страната, където имаше отцепничества, и събра заедно всички люде, които желяеха да запазят свободата си и да застанат срещу Амаликия и всички, които се бяха отцепили от църквата, които бяха наречени амаликити.

29 И стана така, че когато Амаликия видя, че людете на Мороний бяха много по-многобройни от амаликитите, и той видя също, че людете му се съмняваха в справедливостта на делото, което бяха предприели, ето защо, страхувайки се, че няма да постигне целта си, той взе онези от неговите люде, които искаха да го последват и отиде в земята Нефи.

30 Сега, Мороний помисли, че не е за очакване ламанитите да имат все още някакви сили; ето защо, той реши да пресече пътя на людете на Амаликия или да ги хване и отведе обратно, а Амаликия да предаде на смърт; да, защото знаеше, че той щеше да подтиква ламанитите към гняв срещу тях и да стори те да дойдат да се сражават срещу тях; и той знаеше, че Амаликия би направил това, за да може да постигне целите си.

23а Бит. 49:22–26;

1 Не. 5:14–15.

б р. п. Иосиф, син на

Яков.

в Бит. 37:3, 31–36.

24а Ам. 5:15;

3 Не. 5:21–24; 10:17.

б 2 Не. 3:5–24;

Етер 13:6–7.

31 Ето защо, Мороний сметна за необходимо да вземе войските си, които се бяха събрали наедно и се бяха въоръжили, и бяха встъпили в завет да пазят мира; и стана така, че той взе войската си и те напреднаха в пустошта заедно с шатрите си, за да пресекат пътя на Амаликия в пустошта.

32 И стана така, че той постъпи по свое усмотрение, и напредна в пустошта, и се насочи към войските на Амаликия.

33 И стана така, че Амаликия избяга с малък брой от войните си, а останалата част попадна в ръцете на Мороний; и те бяха отведени в земята Зарахемла.

34 Сега, Мороний беше "назначен от върховните съдии и чрез гласа на народа, следователно той имаше право да установява и упражнява власт над войските на нефитите според волята си.

35 И стана така, че всеки от амаликитите, който не поиска да встъпи в завет да поддържа делото на свободата, за да могат да запазят свободно управление, Мороний заповяда да бъде предаден на смърт; и все пак имаше макар и малцина, които отказаха завета на свободата.

36 И също стана така, че той заповяда да се издигне знамето на свободата на

всяка кула в цялата земя, притежавана от нефитите; и тъй Мороний утвърди знамето на свободата сред нефитите.

37 И отново настана мир в страната; и тъй те запазиха мира в страната почти до края на деветнадесетата година от управлението на съдиите.

38 А Еламан и "висшите свещеници поддържаха реда също и в църквата; да, тъкмо в продължение на четири години те имаха много мир и радост в църквата.

39 И стана така, че имаше мнозина, които умряха, като твърдо "вярваха, че душите им са изкупени от Господа Исуса Христа; и тъй, те напуснаха света, ликувайки.

40 И имаше неколцина, които умряха от треска, която беше често срещана в страната през някои годишни времена, но те не бяха толкова много, благодарение на превъзходното качество на многото "растения и корени, които Бог беше приготвил за премахване на причините на болестите, на които людеите бяха изложени поради естеството на климата;

41 но имаше мнозина, които умряха от старост; и онези, които умряха във вярата на Христа, са "цастливи в Него, както следва да предположим.

34a Алма 43:16.
38a Алма 46:6.

39a Мор. 7:3, 41.
40a У. и З. 89:10.

41a Откр. 14:13.

ГЛАВА 47

За да стане цар на ламанитите, Амаликия изпозува предателства, убийства и интриги. Нефитските отцепници са по-нечестиви и свирепи от ламанитите. Около 72 г. пр. Хр.

Сега, ние ще се върнем в летописа си към Амаликия и онези, които бяха „избягали с него в пустошта; защото ето, той беше взел онези, които дойдоха с него, и беше възлязал в ^бземята Нефи сред ламанитите и подтикна ламанитите към гняв срещу народа на Нефи дотолкова, че царят на ламанитите изпрати възвание из цялата своя страна сред всички свои люде, че трябва отново да се съберат и да отидат да се сражават срещу нефитите.

2 И стана така, че когато възванието стигна до тях, те се изплашиха извънредно много; да, те се бояха да не разсърдят царя, а също се бояха и да се сражават срещу нефитите, да не би да изгубят живота си. И стана така, че те не поискаха, сиреч, по-голямата част от тях не пожелаха да се подчинят на заповедите на царя.

3 И сега стана така, че царят се разяри поради тяхното неподчинение; ето защо, той предаде на Амаликия командването на онази част от неговата войска, която се

подчиняваше на заповедите му, и му заповяда да отиде и застави останалите да се вържат.

4 Сега ето, това беше желанието на Амаликия, който беше много коварен и злонамерен човек, затова в сърцето си той замисли план да сваля царя на ламанитите от престола му.

5 И сега, той пое командването на онези части от ламанитите, които бяха в угода на царя; и той потърси да спечели благоволението на онези, които не се подчиняваха; ето защо, той отиде на мястото, което се наричаше „Онида, където бяха избягали всички ламанити; защото те откриха приближаващите се войски и като предположиха, че те идват да ги унищожат, избягаха в Онида, мястото, където бяха оръжията.

6 И те бяха избрали един човек да им бъде цар и водач и взеха твърдо решение, че няма да бъдат заставени да отидат срещу нефитите.

7 И стана така, че те се бяха събрали заедно на върха на планината, която се наричаше Антипа, в подготовка за битката.

8 Сега, намерението на Амаликия не беше да им даде битка според заповедите на царя; но ето, намерението му беше да спечели благоволението на войските на ламанитите, та да може да ги

оглави, да свали царя и да завладее царството.

9 И ето, стана така, че той накара войската си да разпъне шатри в долината, която беше близо до планината Антипа.

10 И стана така, че когато настъпи нощта, той изпрати тайно посланичество до планината Антипа, като поиска водачът на онези, които бяха в планината, чието име беше Лехонтий, да слезе долу в подножието на планината, защото той желае да говори с него.

11 И стана така, че когато Лехонтий получи това известие, той не посмя да слезе в подножието на планината. И стана така, че Амаликия изпрати за втори път послание, като го молеше да слезе долу. И стана така, че Лехонтий не пожела отново; и Амаликия изпрати послание за трети път.

12 И стана така, че когато Амаликия разбра, че той не може да накара Лехонтий да слезе от планината, той самият се изкачи в планината почти до стана на Лехонтий; и той изпрати за четвърти път известието си до Лехонтий, с което го молеше да слезе долу и да доведе стражите си.

13 И стана така, че когато Лехонтий слезе със стражите си при Амаликия, Амаликия му предложи да слезе през

нощта с войската си и да обкръжи онези воини в техните станове, командването над които му беше дадено от царя; и той обеща, че ще ги предаде в ръцете на Лехонтий, ако той направи него (Амаликия) втори водач над цялата войска.

14 И стана така, че Лехонтий слезе с воините си и обкръжи воините на Амаликия, тъй че преди да се събудят призори, те бяха обкръжени от войските на Лехонтий.

15 И стана така, че когато видяха, че са обкръжени, те помолиха Амаликия да им позволи да се предадат на братята си, за да не бъдат избити. Сега, това беше истинското желание на Амаликия.

16 И стана така, че той предаде воините си, "противно на царските заповеди. Сега, това беше истинското желание на Амаликия, за да може да изпълни кроежите си да свали царя от престола.

17 Сега, имаше обичай между ламанитите, че ако техният върховен водач бъде убит, те назначаваха втория водач за техен върховен водач.

18 И стана така, че Амаликия накара един от слугите си да дава малко по малко отрова на Лехонтий, тъй че той да умре.

19 Сега, щом Лехонтий умря, ламанитите назначиха Амаликия за техен водач и върховен командир.

20 И стана така, че Амаликия напредна с войските си към земята Нефи и града Нефи, който беше главният град, защото постигна това, което желаше.

21 И царят излезе да го посрещне със стражите си, като предполагаше, че Амаликия беше изпълнил заповедите му и че Амаликия беше събрал тази многобройна войска, за да отиде да се сражава срещу нефитите.

22 Но ето, когато царят отиде да го посрещне, Амаликия накара слугите си да отидат напред и да посрещнат царя. И те отидоха, и се поклониха пред царя, като че ли да го почетат заради величието му.

23 И стана така, че царят простря ръката си, за да ги изправи в знак на мир, според обичая на ламанитите, който обичай те бяха взели от нефитите.

24 И стана така, че когато първият слуга се изправи от земята, той прободде царя в сърцето; и той падна на земята.

25 Сега, слугите на царя побягнаха; а слугите на Амаликия издигнаха глас, казвайки:

26 Ето, слугите на царя го прободоха в сърцето и той падна, а те избягаха; ето, елате и вижте.

27 И стана така, че Амаликия заповяда на войската си да отиде и види какво се беше случило с царя; и когато те

дойдоха на мястото и намериха царя, лежащ в кръвта си, Амаликия се престори, че е разгневен, и каза: Всеки, който обичаше царя, нека отиде да преследва слугите му, за да бъдат те убити.

28 И стана така, че когато всички тези, които обичаха царя, чува това, те отидоха да преследват слугите на царя.

29 Сега, когато слугите на царя видяха, че ги преследва цяла войска, те се изплашиха отново, избягаха в пустошта и отидоха в земята Зарахемла, и се присъединиха към "народа на Амон.

30 И войската, която ги преследваше, се върна, след като ги беше преследвала напразно; и тъй Амаликия чрез своята измама спечели сърцата на хората.

31 И стана така, че на другия ден той влезе с войските си в град Нефи и завладя града.

32 И сега стана така, че когато царицата научи, че царят е убит — защото Амаликия беше изпратил посланичество до царицата да я уведоми, че царят е бил убит от слугите си, че той ги е преследвал с войската си, но напразно, и че те са успели да избягат —

33 затова щом царицата получи това известие, тя изпрати пратеници до Амаликия, като го молеше да пощади хората в града; и тя също го помоли да дойде при нея, и да доведе свидетели със себе

си, които да свидетелстват относно смъртта на царя.

34 И стана така, че Амаликия взе същия слуга, който беше убил царя, и всички онези, които бяха с него, и отиде при царицата, там където тя се намираше; и всички те свидетелстваха, че царят е убит от собствените си слуги; и те казаха също: Те избягаха; и не е ли това свидетелство срещу тях? И тъй те задоволиха въпросите на царицата относно смъртта на царя.

35 И стана така, че Амаликия потърси благоволение на царицата и я взе за жена; и тъй чрез измамата си и с помощта на лукавите си слуги, той се сдоби с царството; да, той беше признат за цар из цялата страна, сред целия народ на ламанитите, който беше "съставен от ламанити, лемуилити, исмаилити и от всички отцепници от нефитите, от управлението на Нефи до онова време.

36 Сега, тези "отцепници имаха същото обучение и същата информация както нефитите, да, въпреки че бяха обучени в същото ^бзнание за Господа, чудно е да се каже, че малко след тяхното отцепничество те станаха по-ожесточени, ^впо-непокаяни и по-дивни, и по-нечестиви, и по-свирепи от ламанитите, като попиваха преданията на ламанитите, като даваха път на безгрижието и всякакъв

вид похотливост; да, напълно забравили Господа, техния Бог.

ГЛАВА 48

Амаликия насъсква ламанитите срещу нефитите. Мороний подготвя народа си да защитава делото на християните. Той се радва на независимостта и свободата и е могъщ Божий човек. Около 72 г. пр. Хр.

И сега стана така, че щом Амаликия се сдоби с царството, той започна да подстрекава сърцата на ламанитите против народа на Нефи; да, той назначи люде, които да говорят на ламанитите от техните кули против нефитите.

2 И стана така, че той подстрекаваше сърцата им срещу нефитите дотолкова, че в края на деветнадесетата година от управлението на съдиите той, след като беше постигнал замислите си до това време, да, след като беше направен цар на ламанитите, той потърси да царува над цялата страна, да, над всички люде в страната, нефити и ламанити.

3 И той постигна замислите си, като вкорава сърцата на ламанитите, заслепи умовете им и ги подтикна към гняв дотолкова, че беше събрал многобройно войнство, готово да отиде да се сражава срещу нефитите.

35а Яков 1:13–14.
36а р. п. Вероотстъп-

ничество.
б Евр. 10:26–27;

Алма 24:30.
в Ерем. 8:12.

4 Защото той беше решен да надвие нефитите и да ги доведе в робство с големия брой на своите люде.

5 И тъй, той назначи “върховни военачалници от зорамитите, които бяха най-добре запознати със силата на нефитите, с техните убежища и слабостите на техните градове; и затова той ги избра за върховни военачалници на войските си.

6 И стана така, че те вдигнаха стана си и се придвижиха в пустошта към земята Зараемла.

7 Сега стана така, че докато Амаликия се сдобиваше по този начин с власт чрез лъжа и измама, Мороний от другата страна “подготвяше съзнанието на своя народ, за да бъдат верни на Господа техния Бог.

8 Да, той укрепяваше войските на нефитите и съграждаше малки укрепления или убежища; издигаше насипи от пръст наоколо, за да предпази войските си и съграждаше също каменни стени около градовете им в пределите на земите им; да, навсякъде из страната.

9 И в техните най-слаби укрепления той постави най-голям брой войници; и тъй, той укрепя и подсили страната, която нефитите владееха.

10 И тъй, той се готвеше

да “поддържа свободата им, земите им, съпругите им и децата им, и мира им, за да могат те да живеят за Господа, техния Бог и да могат да запазят онова, което техните врагове наричаха дело на християните.

11 И Мороний беше силен и могъщ човек; той беше човек със съвършено “разбиране; да, човек, който не се наслаждаваше на кръвопролитие; да, човек, чиято душа се радваше на независимостта и свободата на страната си и на братята си, свободни от робство и неволя.

12 Да, човек, чието сърце се изпълваше с благодарност към неговия Бог за многото привилегии и благословии, с които Той беше надарил народа му; човек, който се трудеше извънредно много за “благоденствието и безопасността на своя народ.

13 Да, това беше човек, непоколебим във вярата на Христа; и той се “закле с клетва да защитава своя народ, правата му и земята му, и религията му, дори ако трябваше да се пролива кръвта му.

14 Сега, нефитите бяха обучавани как да се защитават от враговете си, дори ако беше нужно да се пролива кръв; да, те бяха учени “никога да не обиждат, да, и никога да не вдигат меч, освен срещу

48 5а Алма 43:6.
7а Алма 49:8.
10а Алма 46:12–13.
11а р. п. Разбиране.

12а р. п. Благодарност-
яние.
13а Алма 46:20–22.
14а Алма 43:46–47;

3 Не. 3:20–21;
Морм. 3:10–11;
У. и 3. 98:16.

враг и то само, за да защитят живота си.

15 И беше според вярата им, че ако те правят това, Бог ще ги направи да преуспяват в земята, или с други слова, ако те са верни в спазването на заповедите Божи, Той ще ги направи да преуспяват в земята; да, да ги предупреди да избягат или да се подготвят за война според опасността за тях.

16 И също, че Бог ще им стори знайно къде трябва да отидат, за да се защитят от враговете си, и че тъй Господ ще ги избави; и това беше вярата на Мороний, и сърцето му тържествуваше в това; “не в кръвопролитие, а в правенето на добро, в предпазването на народа, да, в спазването на заповедите Божи, да, и в противопоставяне на беззаконието.

17 Да, истина, истина ви казвам, че ако всички човеци бяха, са, и бъдат като Мороний, ето, самите сили на пъкълъ биха се разклатили навеки; да, “дяволът никога нямаше да има власт над сърцата на чедата човешки.

18 Ето, той беше човек като Амон, сина на Мосия, да, тъкмо като другите синове на Мосия, да, и като Алма и неговите синове, защото те всичките бяха Божи люде.

19 Сега ето, Еламан и братята му служеха на народа не

по-малко от Мороний; понеже те проповядваха словото Божие и кръщаваха в знак на покаяние всички човеци, които се вслушваха в словата им.

20 И тъй, те отиваха от място на място и людете се “смириваха благодарение на словата им дотолкова, че биваха много ^боблагодетелствани от Господа; и тъй те нямаха войни и раздори помежду си, да, тъкмо в продължение на четири години.

21 Но както казах, към края на деветнадесетата година, да, въпреки мира сред тях, те бяха принудени неохотно да се противопоставят срещу братята си, ламанитите.

22 Да, в края на краищата войните им с ламанитите не секнаха в продължение на много години, въпреки голямото им нежелание.

23 Сега, те “съжаляваха, че трябва да вдигнат оръжие против ламанитите, защото не се наслаждаваха на кръвопролитие; да, и това не беше всичко — те съжаляваха, че трябва да бъдат средството за изпращането на толкова много от техните братя въвн от този свят, в един вечен свят, неподготвени да срещнат техния Бог.

24 При все това, те не можеха да допуснат да пожертват живота си, та “съпругите и децата им да бъдат изклани с варварска жестокост от

16а Алма 55:19.
17а 1 Не. 22:26;
3 Не. 6:15.

20а р. п. Смирен,
смирение.
б 1 Не. 17:35.

23а У. и З. 42:45.
24а Алма 46:12.

онези, които някога бяха техни братя, да, и се бяха ⁶отцепили от тяхната църква, и ги бяха напуснали, и бяха дошли да ги унищожат, като се присъединят към ламанитите.

25 Да, те не можеха да допуснат братята им да се радват на кръвта на нефитите, докато имаше такива, които спазваха заповедите Божии, защото обещанието Господне беше, че ако спазват заповедите Му, ще преуспяват в страната.

ГЛАВА 49

Нашествениците ламанити не могат да превземат укрепените градове Амония и Ной. Амаликия проклина Бога и се зарича, че ще пие от кръвта на Мороний. Еламан и братята му продължават да укрепват църквата. Около 72 г. пр. Хр.

И СЕГА стана така, че през единадесетия месец на деветнадесетата година, на десетия ден от месеца, войските на ламанитите бяха забелязани да се приближават към земята Амония.

2 И ето, градът беше преустроен и Мороний беше разположил войска до пределите на града, и те бяха натрупали пръст наоколо, за да ги предпазва от стрелите и камъните на ламанитите; защото ето, те се сражаваха с камъни и стрели.

3 Ето, аз казах, че град

“Амония е бил преустроен. И аз ви казвам, че той беше преустроен отчасти; и понеже ламанитите го бяха разрушили веднаж поради беззаконието на людете, те смятаха, че той отново ще стане лесна плячка за тях.

4 Но ето, колко голямо беше разочарованието им; защото ето, нефитите бяха издигнали насип около тях, който беше толкова висок, че ламанитите не можеха да хвърлят камъните си и стрелите си по тях резултатно, нито пък можеха да ги връхлетят, освен ако не минеха през мястото за влизане.

5 Сега, върховните военачалници на ламанитите се учудиха извънредно на мъдростта на нефитите в подготовката на техните защитени места.

6 Сега, водачите на ламанитите предположиха, че поради големия си брой, да, те предположиха, че ще имат преимущество, ако ги връхлетят тъй, както бяха правили дотогава; да, и те също се бяха подготвили, въоръжени с щитове и с нагръдници; и се бяха подготвили също с дрехи от кожа, да, много плътни дрехи, които покриваха голотата им.

7 И бидейки тъй подготвени, те смятаха, че ще могат лесно да надвият и подчинят братята си на ярема на робството или да ги избият и изколят според прищявките си.

8 Но ето, за тяхно най-голямо учудване, те се бяха „подготвили да ги посрещнат по начин, непознат дотогава сред чедата на Лехий. Сега те бяха готови да воюват срещу ламанитите според наставленията на Мороний.

9 И стана така, че ламанитите и амаликитите бяха извънредно учудени от начина на подготовката им за война.

10 Сега, ако цар Амаликия беше слязъл от „земята Нефи начело на войските си, може би той щеше да заповяда на ламанитите да нападнат нефитите в град Амония; защото ето, той не ценеше кръвта на хората си.

11 Но ето, сам Амаликия не слезе да се сражава. И ето, неговите върховни военачалници не посмяха да нападнат нефитите в града Амония, понеже Мороний беше измислил военното устройство сред нефитите, тъй че ламанитите бяха объркани в прибежищата си и не можеха да ги връхлетят.

12 Тогава те се оттеглиха в пустошта, вдигнаха стана си и напреднаха към земята Ной, предполагайки, че това ще е другото добро място да нападнат нефитите.

13 Защото те не знаеха, че Мороний беше укрепил и беше съградил защитни „укрепления около всеки град из цялата земя наоколо; ето защо, те напредваха към

земята Ной с непоколебима решителност; да, върховните им военачалници излязоха напред и дадоха клетва, че ще унищожат хората в града.

14 Но ето, за тяхно учудване, град Ной, който дотогава беше слабо място, с помощта на Мороний се укрепил, да, дотолкова, че дори надминаваше силата на град Амония.

15 И сега, ето, това беше мъдро от страна на Мороний; понеже той предположи, че те ще се изплашат от град Амония; и тъй като град Ной беше дотогава най-слабата част на страната, затова той очакваше, че те ще отидат да се сражават там; и това беше според желанието му.

16 И ето, Мороний беше назначил Лехий за върховен военачалник на войните в този град; и това беше „същият този Лехий, който се би с ламанитите в долината на изток от реката Сидон.

17 И сега, ето, стана така, че когато ламанитите откриха, че Лехий командва града, те бяха отново разочаровани, защото се бояха извънредно от Лехий; обаче техните върховни военачалници се бяха заклели с клетва да нападнат града; ето защо, те придвижиха войските си.

18 Сега ето, ламанитите не можеха да влязат в техните защитни укрепления освен през входа, поради височината на насипа, който беше

издигнат и дълбочината на рова, изкопан навсякъде наоколо, освен пред входа.

19 И тъй нефитите бяха подготвени да унищожат всички онези, които се опитат да се покатерят и да влязат в укреплението през какъвто и да е друг път, като ги замерят отгоре с камъни и стрели.

20 И те се бяха подготвили, една група от най-силните им мъже, за да поразят с мечовете си и с прашките си всички, които се опитат да влязат в укреплението им през мястото за влизане; и тъй те се бяха приготвили да се защитават срещу ламанитите.

21 И стана така, че военачалниците на ламанитите докараха войските си пред входа и започнаха да се бият с нефитите, за да влязат в тяхното укрепление; но ето, те бяха отблъсквани всеки път дотолкова, че бяха избити в ужасно клане.

22 Сега, като видяха, че не могат да надвият нефитите със сила през прохода, те започнаха да подкопават техните насипи от пръст, за да направят проход към техните войски и да могат да се бият при равни условия; но ето, при тези си опити те биваха помитани от камъни и стрели, хвърляни по тях; и наместо да запълнят рововете им като съборят земните насипи, те ги изпълниха отчасти със своите мъртви и ранени тела.

23 Тъй нефитите имаха пълно надмощие над враговете си; и тъй ламанитите се опитваха да унищожат нефитите, докато всичките им върховни военачалници не бяха избити; да, и повече от хиляда души от ламанитите бяха убити; докато от страна на нефитите нямаше нито един убит.

24 И имаше около петдесет ранени, които бяха изложени на стрелите на ламанитите в прохода, но те бяха защитени от щитовете си, нагръдниците си и шлемовете си, тъй че раните бяха по краката им, много от които бяха много тежки.

25 И стана така, че когато ламанитите видяха, че всичките им върховни военачалници са избити, те избягаха в пустошта. И стана така, че те се върнаха в земята Нефи, за да съобщят на своя цар Амалики, който беше нефит по рождение, за големите си загуби.

26 И стана така, че той се разгневи извънредно много на людете си, защото не беше постигнал желанието си относно нефитите и не беше ги подчинил на ярема на робството.

27 Да, той беше извънредно разгневен и “прокле Бога и Мороний, като се закле с ⁶клетва да пие от кръвта му; и това защото Мороний беше спазил заповедите Божи с приготвленията за безопасността на своя народ.

28 И стана така, че от друга-та страна, народът на Нефи “благодари на Господа техния Бог заради Неговата несравнима сила в избавлението от ръцете на враговете им.

29 И тъй свърши деветнаде-сетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

30 Да, и имаше непрестанен мир сред тях, и извънредно голямо преуспяване в църквата, поради тяхното усърдие и вниманието, което обръщаха на словото Божие, което им беше известявано от Еламан и Сивелон, и Кориантон, и Амон и неговите братя, да, и от всички онези, които бяха поставени в “светия ред Божий, като бяха кръстени в знак на покаяние и изпратени да проповядват сред людете.

ГЛАВА 50

Мороний укрепява земите на нефитите. Изграждат се много нови градове. Войни и разрушения сполетяват нефитите в дните на тяхното нечестие и мерзости. Мориантон и неговите отцепници са победени от Теанкум. Нефия умира и синът му Пахоран заема съдийския престол. Около 72–67 г. пр. Хр.

Исега стана така, че Мороний не спря да прави приготовления за война, за да защити своя народ от ламанитите; понеже в началото на двадес-

сетата година от управление-то на съдиите той накара войските си да започнат да копаят и да правят насипи от пръст около всички градове в земята, владение на нефитите.

2 И на върха на тези насипи от пръст той накара да поставят греди, да, съоръжения от дърво с човешки бой, около градовете.

3 И върху тези съоръжения от дърво той накара да поставят колове, поставени върху дървените греди на оградата наоколо; и те бяха здрави и високи.

4 И той заповяда да се издигнат кули, които се извисяваха над съоръженията от колове; и върху тези кули той нареди да се издигнат защитени места, за да не могат камъните и стрелите на ламанитите да ги нараняват.

5 И те бяха построени така, че те да могат да хвърлят камъни от върха им според волята и силата си и да убиват всеки, който се опита да се приближи до стените на града.

6 Тъй Мороний подготви укрепени места като защита срещу нахлуването на враговете им, построени около всеки град из цялата страна.

7 И стана така, че Мороний накара войските си да тръгнат към източната пустош; да, и те отидоха и прогониха всички ламанити, които бяха

в източната пустош, към техните земи на юг от земята Зарахемла.

8 И земята Нефи се простираше по права линия от морето на изток до морето на запад.

9 И стана така, че когато Мороний беше изгонил всички ламанити извън източната пустош, която беше на север от земите на техните собствени владения, той нареди на жителите в земята Зарахемла и в земите наоколо да отидат в източната пустош чак до пределите край морския бряг и да завладеят земята.

10 И той постави също войски и на юг, по пределите на техните владения, и им нареди да издигнат „укрепления, за да могат да защитят войските си и народа си от техните врагове.

11 И тъй, той отрязва всички крепости на ламанитите в източната пустош, да, също и на запад, като укрепваше линията между нефитите и ламанитите между земята Зарахемла и земята Нефи, от западното море до изворите на река Сидон. И нефитите завладяха според волята си цялата страна на север, да, дори цялата страна на север от земята Изобилие.

12 Тъй Мороний с войските си, които се увеличаваха ежедневно поради увереността в защитата, която неговите

дела им даваха, потърси да сложи край на силата и властта на ламанитите в земите на техните владения, тъй че те да нямат власт над земите на тяхното владение.

13 И стана така, че нефитите започнаха да основават град и те дадоха на града името Мороний; и той беше разположен до източното море, на юг до линията на владенията на ламанитите.

14 И те започнаха също да основават град между град Мороний и град Аарон, съединяващ пределите на градовете Аарон и Мороний; и те нарекоха града, сиреч земята, с името Нефия.

15 И през тази същата година те започнаха да строят много градове на север, и един от тях те построиха по особен начин, и го нарекоха Лехий, и той бе разположен на север, близо до пределите на морския бряг.

16 И тъй свърши двадесетата година.

17 И при такива условия на преуспяване живееше народът на Нефи в началото на двадесет и първата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

18 И те преуспяха извънредно много и станаха извънредно богати; и те се умножиха и станаха силни в страната.

19 И тъй, ние виждаме колко милостиви и справедливи са всички дела Господни в

изпълнението на всичките Му слова към чедата човешки; да, и можем да видим, че тъкмо сега се потвърждават словата Му, които Той изрече на Лехий, казвайки:

20 Благословен си ти и чедата ти; те ще бъдат благословени и доколкото ще спазват заповедите Ми, те ще преуспяват в земята. Но запомни, доколкото те не ще спазват заповедите Ми, те ще бъдат "отхвърлени от присъствието Господне.

21 И ние виждаме, че тези обещания бяха потвърдени относно народа на Нефи; защото точно техните свади и раздори, техните убийства и грабежите им, тяхното идолопоклонничество и блудства и техните мерзости, които бяха между тях, им навлякоха войните им и унищожението им.

22 И онези, които бяха верни в спазването на заповедите Господни, биваха избавяни по всяко време, докато хиляди от техните нечестиви братя бяха предадени на робство или погинаха от меч, или зачезнаха в неверие и се смесиха с ламанитите.

23 Но ето, никога от дните на Нефи насам не бе имало "по-щастливо време за народа на Нефи от дните на Мороний, да, тъкмо по това време през двадесет и първата година от управлението на съдиите.

24 И стана така, че двадесет и втората година от управлението на съдиите свърши също в мир; да, както и двадесет и третата година.

25 И стана така, че в началото на двадесет и четвъртата година от управлението на съдиите щеше също да царува мир сред народа на Нефи, ако не беше "раздорът, който настана между тях относно земята Лехий и земята Мориантон, която граничеше със земята Лехий, като и двете земи бяха в пределите край морския бряг.

26 Защото ето, хората, които владееха земята Мориантон, изискаха една част от земята Лехий; и вследствие на това настана разгорещен спор между тях дотолкова, че хората на Мориантон вдигнаха оръжие срещу братята си, решени да ги изколят с меч.

27 Но ето, хората, които притежаваха земята Лехий, избягаха в стана на Мороний и го помолиха за помощ, защото ето, те не бяха в грешка.

28 И стана така, че когато хората на Мориантон, водени от човек, чието име беше Мориантон, разбраха, че хората на Лехий бяха избягали в стана на Мороний, те се уплашиха извънредно да не би войската на Мороний да ги връхлети и унищожи.

29 Ето защо, Мориантон им внуши, че трябва да избягат

в земята на север, която беше покрита с големи водни пространства, и да завладеят земята на север.

30 И ето, те щяха да осъществят този план (което щеше да има печални последствия), обаче ето, Мориантон, бидейки твърде сприхав човек, се разгневи на една от слугините си, нахвърли се върху ѝ и я наби жестоко.

31 И стана така, че тя избяга и дойде в стана на Мороний, и разказа на Мороний всичко по този въпрос, както и за техните намерения да избягат в земята на север.

32 Сега ето, хората, които се намираха в земята Изобилие, или по-скоро Мороний, се страхуваха, че те ще се вслушат в словата на Мориантон и ще се обединят с неговите хора и по този начин той да придобие владение над тези части на страната, което можеше да доведе до сериозни последствия за народа на Нефи, да, до последствия, които биха довели до отхвърлянето на тяхната "свобода.

33 Ето защо, Мороний изпрати войска със стана си да пресрещне хората на Мориантон и да спре бягството им в страната на север.

34 И стана така, че те не ги пресрещнаха, чак докато не стигнаха до пределите на земята "Опустошение; и те ги пресрещнаха там при тесния

проход, който водеше покрай морето в земята на север, да, покрай морето на запад и на изток.

35 И стана така, че войската, която беше изпратена от Мороний, която беше водена от човек, чието име беше Теанкум, срещна хората на Мориантон; и толкова упорити бяха хората на Мориантон (след като бяха поощрени от неговото нечестие и ласкателни слова), че започна битка между тях, в която Теанкум уби Мориантон, победи войската му и ги взе в плен, и се върна обратно в стана на Мороний. И тъй свърши двадесет и четвъртата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

36 И по този начин хората на Мориантон бяха върнати обратно. И след като сключиха завет да съблюдават мира, те бяха възстановени в земята Мориантон; и беше сключен съюз между тях и хората на Лехий; и те също бяха възстановени в техните земи.

37 И стана така, че в същата година, в която бе възстановен мирът за народа на Нефи, Нефия, вторият върховен съдия, умря, след като беше заемал съдийския престол със свършена правдивост пред Бога.

38 Въпреки това, той отказа на Алма да влезе във владение на тези летописи и нещата, считани от Алма и бащите му

за най-свещени; затова Алма ги повери на сина си, Еламан.

39 И стана така, че синът на Нефи бе назначен да заеме съдийския престол на мястото на баща си; да, той беше назначен за върховен съдия и управител на народа, с клетва и със свещен обряд, да съди праведно и да запази мира и свободата на народа, и да им предоставя свещените им привилегии да се покланят на Господа, техния Бог, да, и да поддържа и защитава делото Божие във всичките си дни, и да раздава правосъдие на нечестивите според престъпленията им.

40 Сега ето, името му беше Пахоран. И Пахоран зае мястото на баща си, и започна управлението си над народа на Нефи в края на двадесет и четвъртата година.

ГЛАВА 51

Царските поддържници искат да променят закона и да поставят цар начело на управлението. Пахоран и свободолюбците са подкрепени от гласа на народа. Мороний заставя царските поддържници да защитават страната си или да бъдат предадени на смърт. Амаликия и ламанитите завладяват много укрепени градове. Теанкум отблъсква нахлулите ламанити и убива Амаликия в шатрата му. Около 67–66 г. пр. Хр.

И сега стана така, че в началото на двадесет и петата

година от управлението на съдиите над народа на Нефи се установи мир между людетe на Лехий и людетe на Мориантон относно земите им; и двадесет и петата година започна в мир.

2 Обаче те не запазиха пълен мир в страната, защото настана раздор сред народа относно върховния съдия Пахоран; защото ето, една част от народа поиска да бъдат изменени определени точки от закона.

3 Но ето, Пахоран не искаше нито да измени закона, нито пък да позволи законът да бъде изменен. Ето защо, той не се вслуша в тези, които му бяха изпратили гласовете си с молбите си относно промяната на закона.

4 Ето защо, онези, които желяеха законът да бъде изменен, му се разгневиха, поискаха той да не е повече върховен съдия в страната. Тъй възникна горещ спор по този повод, но не се стигна до кръвопролитие.

5 И стана така, че онези, които желяеха Пахоран да бъде свален от съдийския престол, бяха наречени царски поддържници, защото те желяеха законът да бъде изменен по такъв начин, че свободно управление да бъде свалено и начело на страната да бъде поставен цар.

6 А тези, които желяеха Пахоран да остане върховен съдия на страната, се нарекоха свободолюбци; и такава

беше разделението на народа, защото свободолюбците се заклеха и склучиха завет да защитават правата си и привилегиите на тяхната религия чрез свободно управление.

7 И стана така, че предметът на раздора им бе уреден чрез гласа на народа. И стана така, че гласът на народа дойде в полза на свободолюбците и Пахоран запази съдийския престол, което предизвика голямо ликуване сред братята на Пахоран, както и сред много от свободолюбците, които затвориха устата на царските поддържници, тъй че те да не смеят да се противопоставят, а да бъдат задължени да подкрепят делото на свободата.

8 Сега, тези, които бяха в угода на царете, бяха с “благородно потекло и търсеха да станат царе; и те бяха поддържани от онези, които търсеха сила и власт над народа.

9 Но ето, времето беше много неподходящо за такива раздори сред нефитите; защото ето, Амаликия отново беше подтикнал сърцата на народа на ламанитите срещу народа на нефитите; и той събираше войници от всички краища на страната си, и ги въоръжаваше, и ги подготвяше за война с най-голямо усърдие; защото той се беше “заклел да пие от кръвта на Мороний.

10 Но ето, ние ще видим, че обещанието, което той направи, беше безразсъдно. Въпреки всичко, той пригответи самия себе си и войските си, за да дойдат да се сражават срещу нефитите.

11 Сега, войските му не бяха толкова големи както преди, поради многото хиляди убити от ръцете на нефитите; но въпреки големите им загуби, Амаликия беше събрал наедно учудващо голяма войска, тъй че не се боеше да слезе в земята Зарахемла.

12 Да, дори самият Амаликия слезе начело на ламанитите. И това стана през двадесет и петата година от управлението на съдиите, по същото време, когато те бяха започнали да решават раздорите си относно върховния съдия Пахоран.

13 И стана така, че когато тези люде, които се наричаха царски поддържници, научиха, че ламанитите идват да се сражават срещу тях, те се зарадваха в сърцата си; и те отказаха да вдигнат оръжие, защото бяха ядосани на върховния съдия и също на “свободолюбците, и отказаха да вдигнат оръжие и да защитават страната си.

14 И стана така, че когато Мороний видя това и като видя също, че ламанитите навлизат в пределите на страната, той се разгневи извънредно на упоритостта на

тези люде, които се бе трудил да защитава с толкова голямо усърдие; да, той беше много ядосан и душата му се изпълни с гняв срещу тях.

15 И стана така, че той изпрати на управителя на страната молба с гласа на народа, желаейки той да я прочете и да даде на него (Мороний) сила и власт да застави отцепниците да защитават страната си или да ги предаде на смърт.

16 Защото първата му грижа беше да сложи край на тези раздори и разногласия сред народа; защото ето, това и преди е било причина за всяко унищожение сред тях. И стана така, че решението беше дадено според гласа на народа.

17 И тогава стана така, че Мороний заповяда на войската си да тръгне срещу тези царски поддържници, и да сломи гордостта и величието им, и да ги застави да вдигнат оръжие, и да подкрепят делото на свободата или да ги изравни със земята.

18 И стана така, че войските напреднаха срещу тях; и сломиха гордостта и величието им, тъй че когато вдигнаха оръжие да се сражават срещу воините на Мороний, те бяха посечени и изравнени със земята.

19 И стана така, че четири хиляди от тези "отцепници" бяха посечени с меч; а онези

от водачите им, които не бяха убити в битката, бяха хванати и хвърлени в тъмница, защото тогава нямаше време за съденето им.

20 А останалата част от тези отцепници предпочетоха да се подчинят на знамето на свободата, наместо да бъдат изравнени със земята и бяха заставени да издигнат "знамето на свободата по кулите в техните градове, и да вдигнат оръжие в защита на страната си.

21 И тъй Мороний свърши с царските поддържници, та да няма повече никой, който да се нарича царски поддържник; и тъй, той сложи край на упоритостта и гордостта на тези люде, които претендираха да имат благородна кръв; и те бяха задължени да се смирят като техните братя и да се бият храбро за свободата си от робство.

22 Ето, стана така, че докато "Мороний прекратяваше тъй войните и раздорите сред собствения си народ и ги подчиняваше на мира и културата, като даваше разпореждания за подготовка за война срещу ламанитите, ето, ламанитите бяха навлезли в земята Мороний, разположена в пределите край морския бряг.

23 И стана така, че нефитите в град Мороний не бяха достатъчно силни; и затова Амаликия ги прогони, като

19а Алма 60:16.
20а Алма 46:12–13.

22а р. п. Мороний,
върховен

военачалник.

изби мнозина от тях. И стана така, че Амаликия завладя града, да, той завладя всичките им укрепления.

24 И тези, които избягаха от град Мороний, отидоха в град Нефия; също и людете от град Лехий се събраха заедно и направиха приготовления, и бяха готови да посрещнат ламанитите с битка.

25 Но стана така, че Амаликия не позволи на ламанитите да се сражават срещу град Нефия, но ги задържа долу край морския бряг, като оставяше воители във всеки град да го пазят и да го защитават.

26 И тъй, той продължи, като завладя много градове: град Нефия и град Лехий, и град Мориантон, и град Омнер, и град Гед, и град Мулик, които всички бяха разположени по източните предели край морския бряг.

27 И тъй, благодарение на лукавството на Амаликия, ламанитите превзеха с безбройните си войнства толкова много градове, всички силно укрепени по примера на "укрепленията на Мороний; и те се превърнаха в крепости за ламанитите.

28 И стана така, че те напреднаха към пределите на земята Изобилие, отблъсквайки нефитите пред себе си и избивайки мнозина.

29 Но стана така, че те бяха пресрещнати от Теанкум, който беше "убил Мориантон

и беше пресрещнал хората му в тяхното бягство.

30 И стана така, че той пресрещна и Амаликия, докато той напредваше с многобройната си войска, за да завладее земята Изобилие, както и земята на север.

31 Но ето, той бе посрещнат от разочарование, защото беше отблъснат от Теанкум и неговите воители, които бяха велики воители; защото всеки воин на Теанкум превзехо-даше ламанитите по сила и военно изкуство, така че те спечелиха преимущество над ламанитите.

32 И стана така, че те ги преследваха и ги избиваха чак докато се мръкна. И стана така, че Теанкум и воилите му разпънаха шатрите си в пределите на земята Изобилие; а Амаликия разпъна шатрите в пределите край морския бряг; и тъй те бяха прогонени.

33 И стана така, че когато настъпи нощта, Теанкум и неговият слуга се прокраднаха през нощта и се вмъкнаха в стана на Амаликия; и ето, сънят ги бе надвил всичките поради голямата им умора, причинена от усилията и горещината на деня.

34 И стана така, че Теанкум се прокрадна тайно в шатрата на царя и заби копие в сърцето му; и причини незабавната смърт на царя, за да не събуди той слугите си.

35 И той се върна тайно в собствения си стан и ето, неговите воители бяха заспали; и той ги събуди, и им каза всичко, което бе сторил.

36 И той нареди войските да бъдат в готовност, за да не биламанитите да се събудят и ги връхлетят.

37 И тъй свърши двадесет и петата година от управлението на съдиите над народа на Нефи; и тъй свършиха дните на Амаликия.

ГЛАВА 52

Аморон наследява Амаликия като цар на ламанитите. Мороний, Теанкум и Лехий предвождат нефитите в победоносната война срещу ламанитите. Град Мулик е върнат, а Яков Зорамитът е убит. Около 66–64 г. пр. Хр.

И стана така, че през двадесет и шестата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, ето, когато ламанитите се пробудиха на първата сутрин от първия месец, ето, те намериха Амаликия мъртъв в собствената му шатра; и те видяха също, че Теанкум е готов да им даде битка още същия ден.

2 И сега, когато ламанитите видяха това, те бяха ужасени; и изоставиха замисъла си да напреднат в земята на север, оттеглиха се с цялата си вой-

ска в град Мулик и потърсиха защита в укрепленията си.

3 И стана така, че братът на Амаликия беше определен за цар на народа; и името му беше Аморон; тъй цар Аморон, братът на цар Амаликия, беше определен да царува на негово място.

4 И стана така, че той заповяда на людете си, че трябва да задържат градовете, които бяха завладяли чрез проливане на кръв; защото те не бяха завзели нито един град, без да загубят много кръв.

5 И сега, Теанкум видя, че ламанитите бяха решени да задържат превзетите от тях градове и тези части на страната, над които бяха придобили владение; и виждайки също огромния им брой, Теанкум сметна, че не трябва да се опитва да ги напада в укрепленията им.

6 Но той задържа войните си наоколо, като че ли правеше приготовления за война; да, и той наистина се приготвяше да се защитава от тях, като "издигна стени наоколо и като построи убежища.

7 И стана така, че той продължи тъй приготовленията си за война, докато Мороний не му изпрати като подкрепления за армията му голям брой воители.

8 И Мороний му изпрати също заповеди да задържа всички пленници, които паднат в ръцете му; защото тъй

като ламанитите бяха взели много пленници, той трябваше да задържи всички пленници на ламанитите за размяна срещу онези, които ламанитите бяха взели.

9 И той му изпрати също заповеди да укрепи земята Изобилие и да обезопаси “тесния проход, който водеше към земята на север, да не би ламанитите да превземат това място и оттам да имат сила да ги нападат от всички страни.

10 И Мороний му изпрати също послание, в което го молеше да бъде верен в задържането на тази част на земята, и да търси всеки удобен случай да избива ламанитите в тази част, доколкото е по силите му, та по възможност чрез хитрост или по някакъв друг начин да възвърне от ламанитите онези градове, които те бяха отнели от ръцете им; а също да укрепи и подсили градовете наоколо, които не бяха паднали в ръцете на ламанитите.

11 И той му каза също в посланието си: Аз бих дошъл при тебе, но ето, ламанитите са пред нас в пределите на страната покрай западното море; и ето, аз тръгвам срещу тях и затова не мога да дойда при тебе.

12 Сега, царят (Аморон) беше заминал извън земята Зарахемла и беше сторил знайно на лицата относно смъртта

на брат си; и той беше събрал наедно голям брой воители, и беше тръгнал срещу нефитите в пределите край западното море.

13 И тъй той се опитваше да изтощи нефитите и да отвлече част от силите им към онази част на страната, като в същото време беше заповядал на онези, които беше оставил да владеят градовете, които беше завзел, да изтощават нефитите по пределите при източното море и да завладеят от земите им, колкото е по силите им, съобразно мощта на войските им.

14 И тъй, в края на двадесет и шестата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, нефитите се намираха при тези опасни обстоятелства.

15 Но ето, стана така, че през двадесет и седмата година от управлението на съдиите, Теанкум получи заповеди от Мороний, който беше разположил войските си за защита на южните и западните предели на страната и беше започнал похода си към земята Изобилие, за да може да помогне на Теанкум с воините си да си възвърнат загубените от тях градове;

16 и стана така, че Теанкум беше получил заповеди да извърши нападение над град Мулик и да го възвърне, ако е възможно.

17 И стана така, че Теанкум

направи приготовления да извърши нападение над град Мулик и напредна с войската си срещу ламанитите; но видя, че е невъзможно да ги победи, докато те са в укрепленията си; затова той изостави замислите си и се върна отново в земята Изобилие, за да дочака идването на Мороний, та да може да подсили войската си.

18 И стана така, че в края на двадесет и седмата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Мороний пристигна с войската си в земята Изобилие.

19 И в началото на двадесет и осмата година Мороний, Теанкум и много от върховните им военачалници проведоха военен съвет, за да решат какво да правят, та да накарат ламанитите да излязат да се сражават срещу тях; или дали могат по някакъв начин да ги подмамят навън от техните укрепления, та да придобият преимущество над тях и завземат отново град Мулик.

20 И стана така, че те изпратиха посланичества във войската на ламанитите, която защитаваше град Мулик, при техния водач, чието име беше Яков, като го подканяха да излезе с войските си и ги срещне в равнините между двата града. Но ето, Яков, който беше зорамит, не поиска да излезе с войската си да ги срещне в равнините.

21 И стана така, че след като

Мороний загуби всякаква надежда да се бие с тях на честни начала, той се реши на план, с който да подмамя ламанитите навън от техните крепости.

22 Ето защо, той накара Теанкум да вземе малък брой от воители и да слезе близо до морския бряг; а Мороний със своята войска се отправи през нощта към пустошта на запад от град Мулик; и тъй на сутринта, когато стражите на ламанитите откриха Теанкум, те изтичаха и казаха за това на Яков, техния водач.

23 И стана така, че войските на ламанитите напреднаха срещу Теанкум, като смятаха чрез многобройността си да надвият Теанкум, защото той имаше малък брой от воители. И когато Теанкум видя войските на ламанитите да излизат срещу него, той започна да се оттегля надолу край морския бряг на север.

24 И стана така, че когато ламанитите видяха, че той започна да бяга, те се насърчиха и започнаха да го преследват усилено. И докато Теанкум отвличаше тъй ламанитите, които го преследваха напразно, ето, Мороний заповяда на част от войската си, която беше с него, да влезе в града и да го завладее.

25 И това те и направиха, и избиха всички онези, които бяха оставени да защитават града, да, всички онези, които не поискаха да предадат оръжията си за война.

26 И тъй Мороний завладя отново град Мулик с част от войската си, докато с останалата част той напредна да срещне ламанитите, когато те се завърнат от преследването на Теанкум.

27 И стана така, че ламанитите преследваха Теанкум, докато не стигнаха почти до град Изобилие; и там те бяха посрещнати от Лехий и една малка войска, оставена да защитава град Изобилие.

28 И сега, ето, когато върховните военачалници на ламанитите видяха Лехий да идва с войската си против тях, те побягнаха в голяма бъркотия, за да достигнат до град Мулик преди Лехий да ги е настигнал; защото те бяха изморени от прехода си, а воините на Лехий бяха свежи.

29 Сега, ламанитите не знаеха, че Мороний с войската си се намира в тила им и всичко, от което се бояха, беше Лехий и неговите воини.

30 Сега, Лехий не искаше да ги настига, докато те не срещнат Мороний и войската му.

31 И стана така, че преди ламанитите да се оттеглят надалеко, те бяха обкръжени от нефитите, от едната страна от воините на Мороний, а от другата — от воините на Лехий, които всички бяха бодри и пълни със сили; а ламанитите бяха изтощени от дългия си преход.

32 И Мороний заповяда на воините си да ги нападат, докато те не предадат оръжията си за война.

33 И стана така, че Яков като техен водач, бидейки също “зорамит и човек с непобедим дух, поведе ламанитите да се сражават срещу Мороний с извънредна ярост.

34 И тъй като Мороний беше на пътя им, Яков беше решен да избие воините му и да си пробие път до град Мулик. Но ето, Мороний и воините му бяха по-силни; ето защо, те не дадоха път на ламанитите.

35 И стана така, че те се биха с извънредна ярост и от двете страни; и имаше много убити и от двете страни; да, Мороний беше ранен, а Яков убит.

36 А Лехий със силните си воини ги притисна откъм гърба със същата ярост, тъй че ламанитите от тила предадоха оръжията си за война; а останалата им част беше толкова обърквана, че не знаеше накъде да отиде и къде да удари.

37 Сега, когато Мороний видя тяхното объркване, той им каза: Ако пожелаете да донесете оръжията си за война и ги предадете, ние ще се въздържим да пролеем вашата кръв.

38 И стана така, че когато ламанитите чуха тези слова, техните върховни военачалници, всички тези, които не

бяха убити, излязоха напред и хвърлиха на земята пред краката на Мороний оръжията си за война, и заповядаха и на своите воини да направят същото.

39 Но ето, имаше мнозина, които не пожелаха; и онези, които не предадоха мечовете си, бяха хванати и вързани, а оръжията за война им бяха отнети и те бяха заставени да се отправят с братята си към земята Изобилие.

40 И сега, броят на пленниците, които бяха взети, надминаваше броя на убитите, да, те бяха повече от тези, които бяха убити и от двете страни.

ГЛАВА 53

Ламанитските пленници са използвани за укрепяване на град Изобилие. Разногласия между нефитите предизвиква ламанитските победи. Еламан поема командването на двете хиляди млади синове от народа на Амон. Около 64–63 г. пр. Хр.

И стана така, че бяха поставени стражи да пазят ламанитските пленници и ги принудиха да отидат и да погребат мъртвите си, а също и мъртвите на нефитите, които бяха убити; и Мороний постави войници да ги пазят, докато те изпълняват работата си.

2 И Мороний отиде с Лехий

в град Мулик, пое управлението на града и го предаде на Лехий. Сега ето, този Лехий беше човек, който беше участвал заедно с Мороний в повечето от битките им; и той беше човек “като Мороний; и те взаимно се радваха на безопасността си; да, те се обичаха един друг и бяха обичани от целия народ на Нефи.

3 И стана така, че след като ламанитите свършиха да погребват мъртвите си и мъртвите на нефитите, те бяха изпратени обратно в земята Изобилие; и Теанкум по заповед на Мороний ги накара да започнат да работят по изкопаването на ров около земята и град Изобилие.

4 И той ги накара да съградят дървена “ограда от вътрешната стена на рова; и те нахвърлиха изкопаната от рова пръст върху дървената ограда; и тъй те накараха ламанитите да работят, докато не заобиколиха град Изобилие със здрава стена с извънредна височина от греди и пръст.

5 И оттогава този град стана извънредно силна крепост; и в този град те пазеха ламанитските пленници; да, тъкмо зад стената, която те ги бяха накарали да съградят със собствените си ръце. Сега, Мороний беше принуден да накара ламанитите да се трудят, защото беше полесно да ги пазят, докато се

трудеха; и той искаше да има всички свои сили на разположение, когато реши да нападне ламанитите.

6 И стана така, че тъй Мороний спечели победа над една от най-големите войски на ламанитите и завладя град Мулик, една от най-силните крепости на ламанитите в земята Нефи; и тъй той съгради и крепост да държи пленниците си.

7 И стана така, че през тази година той не се опита повече да се сражава срещу ламанитите, а натовари воините си с приготовления за война, да, с направата на укрепления за защита от ламанитите, да, с избавянето на жените и децата им от глад и страдания, и с доставката на храни за техните армии.

8 И сега стана така, че войските на ламанитите на юг от западното море, в отсъствието на Мороний и поради интриги сред нефитите, които предизвикаха разногласия сред тях, бяха спечелили известно преимущество над тях, да, дотолкова, че те бяха придобили владение над известен брой от техните градове в тази част на страната.

9 И тъй, вследствие на беззаконието сред тях самите, да, поради разногласията и интригите сред самите тях, нефитите бяха поставени при най-опасни обстоятелства.

10 И сега, ето, аз имам да кажа нещо и относно "народна на Амон, които в началото бяха ламанити, но които чрез Амон и братята му или по-скоро чрез силата на словото Божие бяха "обърнати към Господа и бяха доведени в земята Зарахемла, и оттогава бяха под защитата на нефитите.

11 И поради своята клетва те бяха възпрепятствани да вдигнат оръжие против братята си; защото те бяха положили клетва, че "никога повече няма да проливат кръв; и съгласно клетвата си щяха да са погинали, да, те щяха да са се оставили да попаднат в ръцете на техните братя, ако не беше жалостта и извънредната любов, които Амон и неговите братя бяха проявили към тях.

12 И по тази причина те бяха доведени в земята Зарахемла; и те винаги се бяха намирали под "защитата на нефитите.

13 Но стана така, че когато те видяха опасностите и многобройните страдания и горест, които нефитите понасяха заради тях, те бяха трогнати до състрадание и "поискаха да вдигнат оръжие в защита на страната си.

14 Но ето, когато бяха почти готови да вземат оръжията си за война, те бяха надмогнати от увещанията на Еламан и братята му, понеже бяха на

път да “нарушат ^бклетвата, която бяха дали.

15 И Еламан се опасяваше да не би ако те направят това, да погубят душите си; ето защо, всички онези, които бяха встъпили в този завет, бяха принудени да наблюдават как братята им преминават през страданията си при опасните обстоятелства по това време.

16 Но ето, стана така, че те имаха много синове, които не бяха встъпвали в завет да не вземат оръжие за защита от враговете си; ето защо, по това време те се събраха заедно, всички, които бяха способни да носят оръжие, и се нарекоха нефити.

17 И те встъпиха в завет да се бият за свободата на нефитите, да, да защищават страната до саможертва; да, те даже склучиха завет никога да не предадат “свободата си, но при всички случаи да се бият, за да предпазят нефитите и себе си от робство.

18 Сега ето, две хиляди бяха тези млади мъже, които встъпиха в този завет и взеха оръжията си за война да защитават страната си.

19 И сега, ето, тъй както никога досега те не бяха ставали слабост за нефитите, така по това време станаха голяма тяхна подкрепа; защото те взеха своите оръжия за вой-

на и пожелаха Еламан да им стане водач.

20 И всички те бяха млади мъже и бяха извънредно храбри и “сърцати, силни и жизнерадостни; но ето, това не беше всичко, те бяха мъже, винаги ^бпредани на всичко, което им е поверено.

21 Да, те бяха мъже на истината и разума, защото бяха учени да спазват заповедите Божии и да “ходят правдиво пред Него.

22 И сега стана така, че Еламан тръгна начело на своите “две хиляди млади воители, за да подкрепят людете в южните предели на страната, покрай западното море.

23 И тъй свърши двадесет и осмата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

ГЛАВА 54

Аморон и Мороний преговарят за размяната на пленници. Мороний изисква ламанитите да се оттеглят и да прекратят убийствените си нападения. Аморон изисква нефитите да сложат оръжие и да се подчинят на ламанитите. Около 63 г. пр. Хр.

И сега стана така, че в началото на двадесет и деветата година на съдиите, “Аморон изпрати известие до Мороний,

14а Числа 30:2.
б р. п. Клетва.

17а Алма 56:47.
р. п. Свобода.

20а р. п. Храброст,
храбър.

б р. п. Непорочност.
21а р. п. Ходя, ходя с

Бога.

22а Алма 56:3–5.

54 1а Алма 52:3.

в което желаеше да размени пленници.

2 И стана така, че Мороний се зарадва извънредно много на това предложение, защото той искаше запасите, които бяха раздавани за издръжка на ламанитските пленници, да бъдат използвани за издръжка на собствения му народ; и той също желаеше собствените си люде за подсилване на войската си.

3 Сега, ламанитите бяха хванали много жени и деца, а сред всички пленници, които Мороний беше пленил, нямаше нито една жена и нито едно дете; ето защо, Мороний се реши на хитрост, за да получи от ламанитите колкото е възможно повече от пленените нефити.

4 Затова той написа послание и го изпрати по слугата на Аморон, същият този, който беше донесъл посланието до Мороний. И ето словата, които той написа до Аморон, казвайки:

5 Виж, Амороне, написах ти нещо относно тази война, която ти водиш срещу моя народ, или по-скоро, която твоят брат води срещу тях и която вие все още сте решени да продължите и след неговата смърт.

6 Ето, аз бих ти казал нещо относно правосъдието Божие и мечата на всемогъщата Му ярост, който виси над тебе, освен ако ти не се покаеш и

не изтеглиш войските си обратно в собствените си земи, сиреч в земята на твоите владения, която е земята Нефи.

7 Да, аз щях да ти кажа тази неща, ако ти беше в състояние да се вслушаш в тях; да, аз щях да ти кажа за този ужасен пъкъл, който очаква да приеме такива убийци, каквито сте ти и твоят брат, освен ако ти не се покаеш и не се откажеш от убийствените си замисли, и не се завърнеш с войските си обратно в собствените си земи.

8 Но тъй както ти вече отхвърливеднаж това и продължи да воюваш с народа Господен, тъкмо тъй аз мога да очаквам, че ще го сториш пак.

9 И сега, ето, ние сме готови да те посрещнем; да, ако ти не се откажеш от намеренията си, ето, ти ще навлечеш върху себе си яростта на този Бог, Когото ти отхвърли, чак до пълното ти унищожение.

10 Но тъй както жив е Господ, ако ти не се оттеглиш, войските ни ще дойдат срещу тебе скоро и вие ще бъдете посетени със смърт, защото ние ще запазим градовете си и земите си; да, и ще запазим религията си и делото на нашия Бог.

11 Но ето, струва ми се, че напразно ти говоря за тези неща; и аз мисля, че ти си изчадие на пъкъла; ето защо, привършвам посланието си,

като ти казвам, че не ще разменям пленници, освен при условие, че ти предадеш за всеки един пленник по един мъж, жена му и децата му; и ако бъде тъй, че ти направиш това, ще направя размяна.

12 И ето, ако ти не направиш това, аз ще изляза срещу тебе с войските си; да, ще въоръжа даже жените ни и децата ни и ще дойда срещу теб, и ще те преследвам чак до собствената ти земя, която е земята на „първото ни наследство; да, и ще бъде кръв за кръв, да, живот за живот; и ще ти давам битки чак докато бъдете напълно унищожени от лицето на земята.

13 Ето, аз съм в гнева си, а също и народът ми; вие потърсихте да ни избие, а ние само търсехме да се защитим. Но ето, ако продължавате да се опитвате да ни избие, и ние ще потърсим да ви избием; да, и ние ще потърсим нашата земя, земята на първото ни наследство.

14 Сега, аз привършвам посланието си. Аз съм Мороний, водач на народа на нефитите.

15 Сега стана така, че когато получи това послание, Аморон се разгневи; и той написа друго послание до Мороний, и това са словата, които той написа, казвайки:

16 Аз съм Аморон, царят на ламанитите; аз съм братът на Амаликия, когото вие „убихте. Ето, аз ще ти отмъстя за

неговата кръв, да, ще дойда срещу теб с войските си, защото не се страхувам от твоите заплахи.

17 Понеже ето, вашите бащи онеправдаха братята си, като ограбиха тяхното „право да управляват, което по право им принадлежеше.

18 И сега, ето, ако вие сложите оръжие и се подчините да бъдете управлявани от тези, на които управлението по право принадлежи, тогава аз ще накарам и моите люде да сложат оръжие и да не воюват повече.

19 Ето, ти изрече много заплахи против мене и народа ми; но ето, ние не се боим от твоите заплахи.

20 При все това аз ще разреша размяната на пленници според молбата ти с радост, за да мога да запазя храната си за моите воители; и ще водим война, която ще бъде вечна, докато подчиним нефитите на властта си или до вечното им изстребление.

21 А що се отнася до Бога, Когото ти казваш, че сме отхвърлили, ние не познаваме това същество; нито пък вие Го познавате; но ако е тъй, че има такова същество, ние не знаем повече от това, че Той е създал както нас, така и вас.

22 И ако е тъй, че има дявол и пъкъл, ето, няма ли той да те изпрати там да живееш заедно с моя брат, когото вие

убихте и за когото намекувате, че бил отишъл на това място? Но ето, тези неща нямат значение.

23 Аз съм Аморон и съм потомък на "Зорам, когото бащите ви подтикаха и изведоха от Ерусалим.

24 И ето, сега аз съм смел ламанит; ето, тази война бе водена, за да отмъстим за онеправданията им и за да запазим и се сдобием с правата им над управлението; и аз завършвам посланието си до Мороний.

ГЛАВА 55

Мороний отказва да размени пленници. Ламанитските стражи са въвлечени в пиянство и нефитските пленници са освободени. Град Гед е превзет без кръвопролитие. Около 63–62 г. пр. Хр.

СЕГА СТАНА ТАКА, ЧЕ КОГАТО МОРОНИЙ ПОЛУЧИ ТОВА ПОСЛАНИЕ, ТОЙ СЕ РАЗГНЕВИ ОЩЕ ПОВЕЧЕ, ЗАЩОТО ЗНАЕШЕ, ЧЕ АМОРОН ПРЕКРАСНО ОСЪЗНАВА "ЛЪЖАТА СИ; ДА, НА НЕГО МУ БЕШЕ ИЗВЕСТНО, ЧЕ АМОРОН ЗНАЕ, ЧЕ ДЕЛОТО, КОЕТО ГО КАРА ДА ВОДИ ВОЙНА СРЕЩУ НАРОДА НА НЕФИ, НЕ Е СПРАВЕДЛИВО.

2 И той каза: Ето, аз няма да разменям пленници с Аморон, освен ако той не се откаже от намеренията си, тъй както заявих в посланието си; защото аз няма да му дам

повече власт от тази, която има сега.

3 Ето, аз познавам мястото, където ламанитите пазят хората ми, които те взеха в плен; и понеже Аморон не пожела да се съгласи с посланието ми, аз ще му въздам според словата си; да, ще сея смърт сред тях, докато не започнат да просят за мир.

4 И сега стана така, че когато Мороний изрече тези слова, той накара да се проведе търсене сред воините му, та по възможност да се намери човек сред тях, който да е потомък на Ламан.

5 И случи се, че те намериха един, чието име беше Ламан; и той беше "един от слугите на царя, убит от Амаликия.

6 Сега, Мороний накара Ламан и малък брой от воините му да отидат при стражите, които пазеха нефитите.

7 Сега, нефитите бяха пазени в град Гед; ето защо, Мороний избра Ламан и накара с него да отидат малък брой от воините.

8 Когато се свечери, Ламан отиде при стражите, които бдяха над нефитите, и ето, те го видяха да идва и го предупредиха; а той им каза: Не бойте се, ето, аз съм ламанит. Ето, ние избягахме от нефитите и те спят; и ето, ние взехме от виното им и го донесохме с нас.

9 Сега, когато ламанитите чуха тези слова, те го приеха

с радост; и те му казаха: Дай ни от виното си, за да прием от него; много сме щастливи, че сте взели вино със себе си, защото сме уморени.

10 Но Ламан им каза: Нека запазим нашето вино, докато отидем да се сражаваме срещу нефитите. Но тези слова още повече засилиха желанието им да пият от виното.

11 Ние сме изморени, казаха те, ето защо, нека вземем от твоето вино, а след малко ще получим и нашите дажби вино, което ще ни подсили за битката с нефитите.

12 И Ламан им каза: Сторете според както желаете.

13 И стана така, че те пиха доста от виното; и то им се услади; и те взеха от него още повече; и то беше силно, направено да опива.

14 И стана така, че те пиха и се развеселиха, и след малко всички се опиха.

15 И сега, когато Ламан и воините му видяха, че те всички бяха пияни и че спят дълбоко, те се върнаха при Мороний и му разказаха всичко, което се беше случило.

16 И сега, това беше според замисъла на Мороний. И Мороний беше подготвил воините си с оръжия за война; и докато ламанитите бяха в дълбок сън и пияни, той отиде в град Гед и прехвърли оръжия за война на пленниците, докато всички се въоръжиха;

17 да, дори на жените им и на всички от децата им, които можеха да носят оръжие. Тъй Мороний въоръжи всички тези пленници и всичко това стана в пълна тишина.

18 Но дори ако те бяха събудили ламанитите, ето, те бяха пияни и нефитите щяха да могат да ги избият.

19 Но ето, не това беше желанието на Мороний; той не се наслаждаваше на убийства, нито на "кръвопролития, но се радваше на спасението на хората си от гибел; да, и по тази причина не искаше да стори несправедливост и не нападна ламанитите, и не ги изби в пиянството им.

20 Но той постигна желанието си, защото въоръжи всички нефитски пленници, които се намираха зад градските стени, и им даде сила да завземат тези части на града, които се намираха зад стените.

21 И тогава той накара воините, които бяха с него, да се оттеглят малко от тях и да обкръжат войските на ламанитите.

22 Сега ето, всичко това бе сторено през нощта, тъй че на сутринта, когато ламанитите се събудиха, видяха, че са обкръжени от нефитите отвън и че пленниците им са въоръжени вътре в града.

23 И тъй, те видяха, че нефитите имат надмощие над тях; и при тези обстоятелства не намериха, че трябва да се

бият с нефитите; ето защо, техните върховни военачалници изискаха оръжията им за война, донесоха ги и ги хвърлиха в нозете на нефитите, молейки за милост.

24 Сега ето, това беше желанието на Мороний. Той ги взе в плен, превзе града и нареди всички пленници, които бяха нефити, да бъдат освободени; и те се присъединиха към войската на Мороний, и бяха мощно подкрепление за неговата войска.

25 И стана така, че той накара ламанитите, пленени от него, да започнат да се “трудят по подсилването на укрепленията около град Гед.

26 И стана така, че след като укрепил град Гед според желанието си, той нареди пленниците да бъдат отведени в град Изобилие; и той охраняваше този град с извънредно голяма сила.

27 И стана така, че въпреки всичките интриги на ламанитите, те запазили всички пленници, които бяха взели, и задържаха цялата земя и преимуществата, които си бяха възвърнали.

28 И стана така, че нефитите започнаха отново да побеждават, и да си възвръщат правата и привилегиите си.

29 Много пъти ламанитите се опитваха да ги обкръжат през нощта, но при тези си опити дадоха много пленници.

30 И много пъти те се опитваха да дадат от своето вино на нефитите, та да могат да ги унищожат с отрова или пиянство.

31 Но ето, нефитите бързо си “спомняха за Господа техния Бог в тези времена на страдание за тях. И те не можаха да бъдат хванати в техните примки, да, те не искаха да опитат от виното им, без да е дадено първо на някои от ламанитските затворници.

32 И тъй те внимаваха много да не им бъде дадена отрова сред тях; защото ако виното отрови ламанита, то ще отрови също и нефита; и тъй те изпитваха всичките им напитки.

33 И сега стана така, че Мороний трябваше да направи приготовления да нападне град Мориантон; защото ето, чрез своя труд ламанитите бяха укрепили град Мориантон и той стана една извънредно силна крепост.

34 И те непрестанно довеждаха нови сили в този град, както и нови доставки със запаси.

35 И тъй привърши двадесет и деветата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

ГЛАВА 56

Еламан изпраща послание до Мороний, разказвайки му за

положението на войната с ламанитите. Антипус и Еламан спечелват голяма победа срещу ламанитите. Еламановите две хиляди млади синове се бият с чудна сила и никой от тях не е убит. Стих 1 - около 62 г. пр. Хр.; стихове 2–19 - около 66 г. пр. Хр.; стихове 20–57 - около 65–64 г. пр. Хр.

И сега стана така, че в началото на тридесетата година от управлението на съдиите, на втория ден от първия месец, Мороний получи послание от Еламан, описващо делата на хората в тази част на страната.

2 И това са словата, които той написа, казвайки: Мой дълбоко възлюбени брате Мороний, както в Господа, така и в негодите на военните ни дела; ето, мой възлюбени брате, имам нещо да ти кажа относно военните ни дела в тази част на страната.

3 Ето, „две хиляди от синовете на онези човеци, които Амон доведе от земята Нефи — и сега, ти знаеш, че те бяха потомци на Ламан, първородния син на нашия баща Лехий;

4 сега, не е необходимо да преповтарям относно техните предания и тяхното неверие, защото ти знаеш всичко относно това,

5 и тъй, стига ми да ти кажа, че две хиляди от тези младежи грабнаха оръжията си за

война и поискаха да им бъде водач; и ние отидохме да защитаваме страната си.

6 И сега, ти знаеш също за „завета, който бащите им склучиха, че няма да вдигнат оръжията си за война срещу братята си, за да проливат кръв.

7 Но на двадесет и шестата година, когато видяха страданията и горестта ни заради тях, те бяха на път да „нарушат завета, който бяха склучили, и да вдигнат оръжията си в наша защита.

8 Но аз не допуснах те да нарушат този завет, който бяха склучили, предполагайки, че Бог ще ни подсили дотолкова, че да не страдаме повече поради изпълнението на клетвата, която те бяха положили.

9 Но ето, има нещо, което ни причини голяма радост. Защото ето, през двадесет и шестата година аз, Еламан, се отправих начело на тези две хиляди младежи към град Юдея в помощ на Антипус, който ти беше избрал за водач на народа в тази част на страната.

10 И аз присъединих моите две хиляди синове (защото те са достойни да бъдат наречени синове), към войската на Антипус и Антипус се зарадва извънредно на това подкрепление; защото ето, войската му беше силно намаляла, защото ламанитите

със своите сили бяха избили огромен брой от нашите воини; и по тази причина ние трябва да скърбим.

11 При все това ние можем да се утешим с това, че те загинаха за делото на тяхната страна и на техния Бог; да, и те са „щастливи“.

12 И ламанитите задържаха също много пленници, всички от които бяха върховни военачалници, понеже на никой друг те не пощадиха живота. И ние мислим, че сега те се намират в земята Нефи, ако е тъй, че още не са избити.

13 И сега, това са градовете, над които ламанитите придобиха владение, като проляха кръвта на толкова много от нашите храбри мъже:

14 Земята Манти и град Манти, и град Зиезрам, и град Кумени, и град Антипара.

15 И това са градовете, които те притежаваха, когато пристигнах в град Юдея; и аз намерих Антипус и воините му да се трудят усилено за укрепяването на града.

16 Да, и те бяха отпаднали и тялом и духом, защото се сражаваха храбро през деня, а през нощта работеха, за да укрепяват градовете си; и тъй те понасяха големи страдания от всякакъв вид.

17 И сега, те бяха решени или да победят на това място, или да загинат; ето защо, ти можеш да предположиш, че

тази малка сила, която бях довел със себе си, да, тези мои синове, им дадох много надежди и много радост.

18 И сега стана така, че когато ламанитите видяха, че Антипус е получил голямо подкрепление за войската си, те бяха заставени със заповед от Аморон да не идват срещу град Юдея, сиреч да не се сражават срещу нас.

19 И тъй ние бяхме облагодетелствани от Господа; защото ако ни бяха нападнали в тази наша слабост, може би те щяха да унищожат малката ни войска; но тъй ние бяхме предпазени.

20 И на тях им беше заповядано от Аморон да задържат тези градове, които бяха превзели. И тъй свърши двадесет и шестата година. И в началото на двадесет и седмата година ние подготвихме нашия град и самите себе си за отбрана.

21 Сега ние желяхме ламанитите да дойдат да ни нападнат; защото не искахме да ги нападаме в крепостите им.

22 И стана така, че ние разположихме наоколо съгледвачи да следят за придвижванията на ламанитите, та да не могат да минат покрай нас нито през нощта, нито през деня и да извършат нападения върху други наши градове, които бяха на север.

23 Защото знаехме, че тези градове не бяха достатъчно

силни да ги срещнат; затова ние искахме, ако те минат покрай нас, да се нахвърлим върху тях откъм гърба им и тъй да ги обкръжим в тил, и в същото време да ги посрещнем по фронта. Предполагахме, че можем да ги надвием; но ето, бяхме разочаровани в това наше желание.

24 Те не посмяха да минат покрай нас нито с цялата си войска, нито пък с част от нея, бойки се да не би да не бъдат достатъчно силни и да паднат.

25 Те не посмяха също да се отправят и към град Зарахемла; нито пък посмяха да преминат извора на река Сидон нагоре към град Нефия.

26 И тъй, те бяха решени да задържат със силите си превзетите от тях градове.

27 И сега стана така, че на втория месец от тази година бащите на моите две хиляди синове ни донесоха много запаси.

28 И също бяха ни изпратени две хиляди мъже от земята Зарахемла. И тъй ние бяхме подготвени с десет хиляди мъже и запаси за тях, както и за жените им и децата им.

29 И като видяха, че силите ни се увеличават ежедневно и че пристигат запаси за наша издръжка, ламанитите започнаха да се плашат и започнаха да ни нападат, та да не можем да получаваме запаси и подкрепления.

30 Сега, като видяхме, че

ламанитите започнаха да се безпокоят по този повод, ние изпитахме желание да им приложим хитрост; ето защо, Антипус ми заповяда да тръгна с моите малки синове за един съседен град, като се престорим, че носим запаси за един съседен град.

31 И ние трябваше да напреднем близо до град Антипара, все едно че отивахме в града оттагък, разположен в пределите край морския бряг.

32 И стана така, че ние се отправихме по посока на този град и се престорихме, че носим запаси.

33 И стана така, че Антипус тръгна с една част от войската си, като остави останалата част за защита на града. Той обаче не тръгна, преди аз и моята малка войска да бяхме стигнали близо до град Антипара.

34 И сега, в град Антипара беше разположена най-силната войска на ламанитите; да, и най-многобройната.

35 И стана така, че когато бяха уведомени от съгледвачите си за нас, те излязоха с войската си и тръгнаха срещу нас.

36 И стана така, че ние избягахме от тях на север. И тъй ние отклонихме най-силната войска на ламанитите;

37 да, дори на значително разстояние; и когато те забелязаха войската на Антипус да ги преследва с всички сили, те не завиха нито надясно,

нито наляво, но продължиха пътя си право след нас; и както предполагаме, намерението им беше да ни избият, преди Антипус да ги настигне, за да не бъдат обкръжени от нашите войски.

38 И сега, Антипус, виждайки опасността за нас, ускори хода на войската си. Но ето, настъпи нощ и затова те не ни настигнаха, нито пък Антипус успя да ги настигне; затова ние станувахме през нощта.

39 И стана така, че преди да настъпи утрото, ето, ламанитите вече ни преследваха. И ние не бяхме достатъчно силни да им се противопоставим; да, аз не исках да допусна моите малки синове да паднат в ръцете им; затова ние продължихме хода си и се отправихме към пустошта.

40 Сега, те не смееха да завият нито надясно, нито наляво, за да не би да бъдат обкръжени; нито пък аз исках да завия надясно или наляво, да не би те да ме настигнат, защото ние нямаше да можем да им устоим, а щяхме да бъдем избити, а те щяха да успеят да избягат; и тъй ние бягахме през целия този ден в пустошта, чак докато се стъмни.

41 И стана така, че когато дойде светлината на деня, ние видяхме ламанитите да ни връхлитат и побягнахме пред тях.

42 Но стана така, че те не ни преследваха надалече и спряха; и това стана в утрото на третия ден от седмия месец.

43 И сега, дали Антипус ги беше настигнал или не, ние не знаехме, но аз казах на моите воини: Ето, ние не знаем дали те не спряха, за да ни накарат да отидем насреща им, та да могат да ни уловят в примката си.

44 Затова какво ще кажете, синове мои, искате ли да отидете срещу тях да се сражавате?

45 И сега, аз ти казвам, възлюбени мой брате Мороний, че никога не бях виждал такава велика смелост, не, дори сред всички нефити.

46 И тъй както аз винаги ги бях наричал мои синове (защото те всички бяха много млади), тъкмо тъй те ми казваха: Татко, ето, нашият Бог е с нас и Той не ще допусне да паднем; затова нека тръгнем напред и не ще убием братята си, ако те ни оставят на мира; и тъй, нека тръгнем, за да не би те да надвият войската на Антипус.

47 Сега, те никога не бяха воювали, но въпреки това, не се страхуваха от смъртта, а мислеха повече за свободата на своите бащи, отколкото за собствения си живот; да, майките им ги бяха научили, че ако не се съмняват, Бог ще ги избави.

48 И те ми преповториха

словата на своите майки, казвайки: Нямаме никакво съмнение, че майките ни знаят това.

49 И стана така, че аз се върнах със своите две хиляди срещу тези ламанити, които ни бяха преследвали. И сега, ето, войските на Антипус ги бяха настигнали и беше започнала ужасна битка.

50 И войската на Антипус, изтощена от дългия поход, направен за толкова кратък промеждутък от време, беше на път да попадне в ръцете на ламанитите; и ако не се бях върнал със своите две хиляди, те щяха да постигнат целта си.

51 Защото Антипус беше паднал от меч, така както и много от неговите водачи, поради умората от бързината на прехода; и воините на Антипус, объркани от това, че водачите им бяха паднали, започнаха да дават път на ламанитите.

52 И стана така, че ламанитите се окуражиха и започнаха да ги преследват; и тъй ламанитите ги преследваха с голяма сила, когато Еламан ги връхлетя в тила им със своите две хиляди и започна да ги избива дотолкова, че цялата войска на ламанитите спря и се обърна срещу Еламан.

53 Сега, когато людете на Антипус видяха, че ламанитите се отвърнаха от тях, те

събраха воините си и връхлетяха тила на ламанитите.

54 И сега стана така, че ние, людете на Нефи, людете на Антипус и аз с моите две хиляди, обкръжихме ламанитите и ги избихме; да, дотолкова, че те бяха принудени да предадат оръжията си за война и самите себе си като военнопленници.

55 И сега стана така, че когато се предадоха, ето, аз преброих младежите, които се бяха били заедно с мене, като се страхувах да не би много от тях да са убити.

56 Но ето, за моя голяма радост, нямаше "нито един от тях паднал; да, и те се бяха сражавали, като че ли подкрепяни със силата Божия; да, никога не е било известно мъже да са се били с такава чудна сила; да, и с такава могъща сила те се нахвърлиха върху ламанитите, че ги изплашиха; и по тази причина ламанитите се предадоха като военнопленници.

57 И тъй като няхмахме място за нашите пленници, където да можем да ги държим надалеч от войските на ламанитите, ето защо, ние ги изпратихме в земята Зарахемла, а с тях и една част от воините на Антипус, които не бяха избити; останалата част взех и присъединих към моите млади "амонити и се отправихме към град Юдея.

ГЛАВА 57

Еламан разказва за превземането на Антипара и капитулацията, а след това за отбраната на Кумени. Неговите амонитски младежи се сражават смело; всички са ранени, но никой не е убит. Гед съобщава за избиването и бягството на ламанитските пленници. Около 63 г. пр. Хр.

И сега стана така, че аз получих послание от Аморон, царя, в което се казваше, че ако предам тези военнопленници, които бяхме взели, той щял да ни предаде град Антипара.

2 Аз обаче изпратих послание до царя, че ние сме уверени, че силите ни са достатъчни, за да превземем град Антипара със сила; и че ако освободим пленниците заради този град, ние бихме били неблагоприятни, и че бихме предали нашите пленници само при замяна.

3 И Аморон отказа на моето послание, защото той не искаше да разменя пленници; ето защо, започнахме да правим приготовления да тръгнем срещу град Антипара.

4 Но хората на Антипара напуснаха града и избягаха в други техни градове, които владееха, за да ги укрепяват; и тъй град Антипара падна в наши ръце.

5 И тъй свърши двадесет и

осмата година от управлението на съдиите.

6 И стана така, че в началото на двадесет и деветата година ние получихме доставка от запаси, а също и подкрепление за нашата войска от земята Зарахемла и от земите наоколо, на брой от шест хиляди души и още шестдесет "синове на амонитите, които бяха дошли да се присъединят към братята си от моя малък отряд от две хиляди. И сега, ето, ние бяхме силни, да, и ни бяха докарани много запаси.

7 И стана така, че желанието ни беше да започнем битка с войската, поставена да защитава град Кумени.

8 И сега, ето, ще ти покажа, че ние скоро изпълнихме желанието си; да, с нашата голяма сила или с част от нашата голяма сила ние обкръжихме град Кумени през нощта, малко преди жителите му да получат доставка от запаси.

9 И стана така, че ние станувахме около града за много нощи; но ние спяхме върху мечовете си и поставихме стражи, та ламанитите да не могат да ни връхлетят през нощта и да ни избият, нещо, което те опитваха много пъти; но всеки път, когато опитваха това, кръвта им биваше проливана.

10 Накрая запасите им пристигнаха и хората с тях искаха да ги вкарат в града през

нощта; но наместо ламанити, ние се оказахме нефити, защото ние ги хванахме заедно със запасите им.

11 Но въпреки че по този начин ламанитите бяха отрязани от поддръжката си, те все още бяха решени да задържат града; ето защо, стана наложително ние да вземем тези запаси и да ги изпратим в Юдея, а пленниците ни — в земята Зарахемла.

12 И стана така, че не минаха много дни и ламанитите започнаха да губят всякаква надежда за помощ; ето защо, те предадоха града в наши ръце; и тъй ние изпълнихме замисъла си да превземем град Кумени.

13 Но стана така, че пленниците ни бяха толкова многобройни, че въпреки нашия голям брой, ние бяхме принудени или да използваме всичката своя сила, за да ги охраняваме, или да ги предадем на смърт.

14 Защото ето, много от тях щяха да се изплъзнат и щяха да започнат да се бият срещу нас с камъни и тояги, и с всичко друго, което им попадне в ръцете; тъй че ние избихме над две хиляди от тези, които ни се бяха предали като военнопленници.

15 Следователно, беше нужно или да сложим край на живота им, или да ги изпратим под въоръжена стража в земята Зарахемла; също и запасите ни не бяха вече достатъчни за собствените ни

люде, въпреки онези, които бяхме взели от ламанитите.

16 И сега, при тези критични обстоятелства стана много сериозен въпрос да вземем решение относно тези военнопленници; при все това, ние решихме да ги изпратим в земята Зарахемла; ето защо, избрахме част от нашите войни и им възложихме отговорността пленниците ни да слязат в земята Зарахемла.

17 Но стана така, че на сутринта те се върнаха. И сега, ето, ние не ги разпитахме относно пленниците, защото ето, ламанитите ни нападаха и те се върнаха точно навреме да ни спасят, за да не попаднем в ръцете им. Защото ето, Аморон им беше изпратил като подкрепление нова доставка от запаси, а също и многобройна войска.

18 И стана така, че тези мъже, които бяхме изпратили заедно с пленниците, пристигнаха точно навреме да ги спрем, когато вече бяха на път да ни надвият.

19 Но ето, моят малък отряд от две хиляди и шестдесет се би най-отчаяно; да, и те бяха непоколебими пред ламанитите и въздадоха смърт на всички онези, които им се противопоставиха.

20 И въпреки че останалата част от нашата войска беше готова да отстъпи пред ламанитите, ето, тези две хиляди и шестдесет бяха непоколебими и неустрашими.

21 Да, и те се подчиняваха и

съблюдаваха да изпълняват всяка заповед с най-голяма точност; да, и с тях ставаше тъкмо според вярата им; и аз си спомних словата, за които те ми бяха казали, че са ги научили от „майките си.

22 И сега, ето, на тези мои синове и на мъжете, които бяха избрани да отведат затворниците, ние дължим тази велика победа; защото тъкмо те победиха ламанитите; и те бяха отблъснати назад в град Манти.

23 И ние задържахме нашия град Кумени, и не загинахме всички от меч; но при все това претърпяхме големи загуби.

24 И стана така, че когато ламанитите избягаха, аз незабавно заповядах воините ми, които бяха ранени, да бъдат намерени сред мъртвите и накарах раните им да бъдат превързани.

25 И стана така, че двеста от моите две хиляди и шестдесет бяха припаднали поради загуба на кръв; при все това, според добрината Божия и за наше голямо учудване и за радост на цялата ни войска, нямаше „нито един погинал сред тях; да, нито пък имаше някой погинал сред тези, които не бяха получили много рани.

26 И сега, тяхното запазване беше учудващо за цялата войска, да, това че те бяха пощадени, докато хиляда от братята ни бяха убити. И ние

с право го приписваме на „чудната сила Божия, поради извънредната им ^бвяра в това, в което бяха научени да вярват — че съществува справедлив Бог и всеки, който не се съмнява, ще бъде запазен от чудната Му сила.

27 Сега, такава беше вярата на тези, за които говорих; те са млади и тяхното съзнание е непоколебимо, и те непрестанно се уповават на Бога.

28 И сега стана така, че след като се погрижихме за ранените мъже и бяхме погребали нашите мъртви, а също и мъртвите на ламанитите, които бяха много, ето, ние попитахме Гед относно пленниците, с които те бяха тръгнали да слизат към земята Зарахемла.

29 Сега, Гед беше върховният военачалник на отряда, който беше определен да ги охранява, докато стигнат страната.

30 И сега, това са словата, които Гед ми каза: Ето, ние тръгнахме да слезем към земята Зарахемла заедно с нашите пленници. И стана така, че срещнахме съгледвачите на нашите войски, изпратени да наблюдават стана на ламанитите.

31 И те се провикнаха, казвайки: Ето, войските на ламанитите напредват към град Кумени; и ето, те ще ги нападнат, да, и ще унищожат народа ни.

32 И стана така, че нашите пленници чуха виковете им, които ги окуражиха; и те се вдигнаха на бунт срещу нас.

33 И стана така, че заради бунта им ние сторихме нашите мечове да се стоварят върху тях. И стана така, че те се втурнаха вкупом върху мечовете ни, при което по-голямата част от тях беше избита; а останалата им част проби път и избяга от нас.

34 И ето, след като те избягаха и ние не можахме да ги настигнем, тръгнахме с бърз ход към град Кумени; и ето, успяхме да пристигнем навреме, за да помогнем на братята си в защитата на града.

35 И ето, ние отново сме избавени от ръцете на нашите врагове. И благословено е името на нашия Бог; защото ето, Той е Този, Който ни избави; да, Той е, Който извърши това велико дело за нас.

36 И сега стана така, че когато аз, Еламан чух словата на Гед, сърцето ми се изпълни с извънредна радост поради добрината Божия, която ни запази, та да не погинем всички; да, и аз вярвам, че душите на тези, които са избити, са "влезли в покоя на техния Бог.

ГЛАВА 58

Еламан, Гед и Теомнер превземат град Манти чрез хитрост.

Ламанитите се оттеглят. Синовете на народа на Амон стоят здраво в защита на своята свобода и вяра и са запазени. Около 63–62 г. пр. Хр.

И ето, сега стана така, че следващата ни цел беше да завладеем град Манти; но ето, нямаше никакъв начин да изведем ламанитите от града с нашите малки отряди. Защото ето, те помнеха това, което бяхме сторили преди; затова не можахме да ги "примамим да излязат вън от своите укрепления.

2 И те бяха толкова по-многобройни от нашата войска, че ние не смеехме да отидем да ги нападнем в техните укрепления.

3 Да, и стана нужно да използваме наши воини за защитата на онези части на страната, които бяхме върнали в наше владение; ето защо, стана нужно да почакаме да получим подкрепления от земята Зарахемла, а също и нова доставка запаси.

4 И стана така, че аз изпратих посланичество до управителя на страната ни, за да го запозная с делата на нашия народ. И стана така, че чакахме да получим запаси и подкрепления от земята Зарахемла.

5 Но ето, това не ни беше много от полза, защото ламанитите от ден на ден получаваша все повече и повече подкрепления и много запа-

си; при такива обстоятелства бяхме ние по това време.

6 И от време на време ламанитите ни нападаха, решили да ни унищожат чрез хитрост; при все това ние не можехме да отидем да се сражаваме с тях, защото те веднага се оттегляха в укрепленията си.

7 И стана така, че ние чакахме при тези тежки обстоятелства в продължение на много месеци, чак докато бяхме на път да погинем от недостиг на храна.

8 Но стана така, че ние получихме храна, която беше охранявана от една войска от две хиляди души, изпратени за наше подкрепление; и това беше цялата подкрепа, която получихме, за да защитаваме себе си и страната си от падане в ръцете на нашите врагове, да, за да се противопоставим на един враг, който беше безброен.

9 И сега, ние не знаехме причината за тези наши унижения или причината, поради която не ни изпратиха повече сили; ето защо, ние се натъжихме и се изпълнихме със страх, да не би по някакъв начин възмездията Божии да дойдат върху нас, до пълното ни събаряне и унищожение.

10 Ето защо, ние изляхме душите си в молитва към Бога, за да ни подкрепи и ни избави от ръцете на нашите

врагове, да, също и да ни даде сила, за да задържим градовете си, земите си и владенията си за поддръжка на нашия народ.

11 Да, и стана така, че Господ, нашият Бог ни посети с увереност, че ще ни избави; да, дотолкова, че словата, които Той изрече изпълниха с мир душите ни, дадоха ни голяма вяра и ни накараха да се надяваме на Него за нашето избавление.

12 И ние се окуражихме от нашата малка сила, която бяхме получили, и твърдо решихме да победим враговете си и да “запазим земите си и владенията си, и жените си, и децата си, и делото на нашата ^бсвобода.

13 И тъй ние тръгнахме с цялата си сила на бой с ламанитите в град Манти; и разпънахме шатрите си откъм страната на пустошта, която беше близо до града.

14 И стана така, че на сутринта, когато ламанитите видяха, че ние сме в пределите край пустошта близо до града, те изпратиха съгледвачи навсякъде около нас, та да могат да открият броя и силата на нашата войска.

15 И стана така, че когато те видяха, че ние не сме силни по брой и понеже се страхуваха да не ги отрежем от поддръжката им, ако не излязат да се сражават срещу нас и да ни убият, като пред-

положиха също, че лесно ще могат да ни унищожат с многобройните си войнства, ето защо, те започнаха да правят приготовления да излязат да се сражават срещу нас.

16 И когато видяхме, че те правят приготовления да излязат да се бият срещу нас, ето, аз накарах Гед с малък брой от воители да се прикрият в пустошта, а също и Теомнер с малък брой от воители да се прикрият в пустошта.

17 Сега, Гед и неговите воители бяха отдясно, а другите отляво; и когато те се прикриха тъй, ето, аз останах с останалата част от войската ми на същото място, където най-напред разпънахме шатрите си по времето, когато ламанитите трябваше да излязат да се сражават.

18 И стана така, че ламанитите излязоха срещу нас с многобройната си войска. И когато те приближиха и бяха готови да ни нападнат с мечовете си, аз накарах моите воители, тези, които бяха с мене, да отстъпят в пустошта.

19 И стана така, че ламанитите ни последваха с голяма бързина, защото много искаха да ни настигнат и да ни избият; ето защо, те ни последваха в пустошта; и ние минахме между Гед и Теомнер но тъй, че ламанитите не ги открия.

20 И стана така, че когато ламанитите ги отминаха, или когато войската ги беше подминала, Гед и Теомнер

се вдигнаха от укрытията си и отрязаха съгледвачите на ламанитите, тъй че те да не могат да се върнат в града.

21 И стана така, че след като ги бяха отрязали, те се втурнаха към града и се нахвърлиха върху стражите, оставени да пазят града, избиха ги и завладяха града.

22 Сега това се случи, защото ламанитите допуснаха цялата им войска, с изключение на малобройни стражи, да бъде подмамена в пустошта.

23 И стана така, че по този начин Гед и Теомнер завладяха укрепленията им. И стана така, че след като пропътувахме много път в пустошта, ние тръгнахме към земята Зарахемла.

24 И когато ламанитите видяха, че напредват към земята Зарахемла, те се изплашиха извънредно много да не би да е скроен план да бъдат отведени към унищожение; затова те започнаха да се оттеглят обратно в пустошта, да, тъкмо обратно по същия път, по който бяха дошли.

25 И ето, свечери се и те разпънаха шатрите си, понеже върховните военачалници на ламанитите бяха предположили, че нефитите са изморени от прехода си; и като предполагаша, че бяха гонили цялата ни войска, те въобще не помислиха за град Манти.

26 Сега стана така, че когато настъпи нощта, аз накарах воите си да не заспават, а

да напреднат по друг път към земята Манти.

27 И благодарение на този наш поход, през нощта на другия ден ние бяхме отвъд ламанитите и тъй пристигнахме преди тях в град Манти.

28 И стана така, че чрез тази хитрост ние завладяхме град Манти, без да се пролива кръв.

29 И стана така, че когато войските на ламанитите наближиха града и видяха, че ние сме готови да ги посрещнем, те се учудиха извънредно и бяха обладани от велик страх, дотолкова, че избягаха в пустошта.

30 Да, и стана така, че войските на ламанитите избягаха далеч от цялата тази част на страната. Но ето, те откараха със себе си извън страната много жени и деца.

31 И "онези градове, които бяха превзети от ламанитите, всички от тях по това време бяха в наше притежание; и бащите ни, и жените ни, и децата ни се завръщат по домовете си, с изключение на онези, които бяха пленени и отведени от ламанитите.

32 Но ето, войските ни са много малки, за да задържат толкова голям брой градове и такива големи владения.

33 Но ето, ние се уповаваме на нашия Бог, Който ни даде победа над тези земи, тъй че

си получихме обратно тези градове и земи, които ни принадлежаха.

34 Сега ние не знаем причината, поради която управата не ни изпраща повече сили; нито пък воините, които дойдоха при нас, знаят защо не сме получили по-големи сили.

35 Ето, ние не знаем дали ти не си претърпял неуспех и не си оттеглил силите в онази част на страната; и ако е тъй, ние не искаме да роптаем.

36 Но ако не е тъй, ето, ние се боим, че има някакъв "разкол в управата, тъй че те не ни изпращат на помощ повече мъже; понеже знаем, че те са по-многобройни от тези, които ни изпратиха.

37 Но ето, това няма значение, ние вярваме, че Бог ще ни "избави, въпреки слабостта на нашите войски, да, Той ще ни избави от ръцете на враговете ни.

38 Ето, това е краят на двадесет и деветата година и ние сме във владение на земите си; а ламанитите избягаха в земята Нефи.

39 И онези синове на народа на Амон, за които аз говорих с такава почит, са с мене в град Манти; и Господ ги подкрепи, да, и ги предпази да не паднат от меч, тъй че нито "един от тях не е убит.

40 Но ето, те получиха много рани; но при все това те стоят здраво в онази "свобода, с

която Бог ги е направил свободни. И те са внимателни да си спомнят за Господа техния Бог ден след ден; да, и те съблюдават да спазват непрестанно Неговите повеления, разпоредбите Му и заповедите Му; и силна е вярата им в пророчествата относно идното.

41 И сега, мой възлюбени брате Мороний, дано Господ, нашият Бог, Който ни изкупи и ни направи свободни, да те държи непрестанно в присъствието Си; да, и дано Той да бъде благосклонен към този народ, за да можеш да успееш в завладяването на всичко това, което ламанитите ни отнеха и което беше за наша издръжка. И сега, ето, аз свършвам посланието си. Аз съм Еламан, синът на Алма.

ГЛАВА 59

Мороний моли Пахоран да подкрепи силите на Еламан. Ламанитите превземат град Нефия. Мороний е разгневен на управата. Около 62 г. пр. Хр.

СЕГА стана така, че на тридесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, след като Мороний получи и прочете Еламановото "послание, той се зарадва извънредно много на благополучието, да, на извънредния успех на Еламан във

възвръщането на тези земи, които бяха изгубени.

2 Да, и той го стори знайно на всички си народ по цялата земя около мястото, където беше той, за да могат и те да се радват.

3 И стана така, че той веднага изпрати "послание до ⁶Пахоран с молба той да накара да бъдат събрани мъже, за да се подкрепи Еламан или войските на Еламан дотолкова, че той с лекота да може да задържи онази част от страната, в чието възвръщане той тъй чудно беше преуспял.

4 И стана така, че когато Мороний изпрати това послание в земята Зарахемла, той започна отново да съставя план да си върне останалата част от онези владения и градове, които ламанитите им бяха отнели.

5 И стана така, че докато Мороний правеше тъй приготовления да отиде да се сражава срещу ламанитите, ето, людетe в Нефия, които се бяха събрали наедно от град Мороний и град Лехий, и град Мориантон, бяха нападнати от ламанитите.

6 Да, и всички тези, които бяха принудени да избягат от земята Манти и от земята наоколо, бяха дошли и се бяха присъединили към ламанитите в тази част на страната.

7 И бидейки тъй извънредно многобройни, да, и като

получаваха подкрепления от ден на ден по заповед на Аморон, те дойдоха срещу народа на Нефия и започнаха да ги избиват с извънредно голямо клане.

8 И техните войски бяха толкова многобройни, че останалата част от народа на Нефия беше принудена да избяга от тях; и те дойдоха и се присъединиха към войската на Мороний.

9 И сега, тъй като Мороний беше предположил, че ще бъдат изпратени мъже в град Нефия в помощ на народа за защитата на града и като знаеше, че е по-лесно да се предпази града от падане в ръцете на ламанитите, отколкото да се възвърне от тях, той предположи, че те лесно ще задържат града.

10 Ето защо, той задържа всичката си сила в защита на онези места, които беше възвърнал.

11 И сега, когато Мороний видя, че град Нефия е загубен, той се наскърби извънредно много и започна да се съмнява дали поради нечестиятостта на хората няма да паднат в ръцете на своите братя.

12 Сега, тъй беше и с всичките му върховни военачалници. Те също се съмняваха и недоумяваха дали нечестиятостта на хората е причината за успеха, който имаха ламанитите над тях.

13 И стана така, че Мороний

се разгневи на управата поради тяхното "равнодушие към свободата на страната им.

ГЛАВА 60

Мороний се оплаква на Пахоран от пренебрежението на управата към войските. Господ допуска праведните да бъдат избити. Нефитите трябва да използват цялата си сила и всички средства, за да се избавят от враговете си. Мороний заплашва, че ще се бори срещу управата, ако войските му не получат помощ. Около 62 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че той писа отново до управителя на страната Пахоран и ето словата, които той написа, казвайки: Ето, аз отправям посланието си към Пахоран в град Зарахемла, който е "върховния съдия и управител на страната, също и до всички тези, които са избрани от народа да управляват и ръководят делата на тази война.

2 Защото ето, аз имам да им кажа нещо осъдително; защото вие самите знаете, че бяхте назначени да събирате хора и да ги въоръжавате с мечове, криви ножове и всякакъв вид различни оръжия за война и да ги изпращате срещу ламанитите, в която и част на земята ни те да дойдат.

3 И сега, ето, аз ви казвам, че аз самият и воините ми, и

Еламан и неговите воители, претърпяхме извънредно големи страдания; да, даже глад, жажда и умора, и всякакъв вид различни лишения.

4 Но ето, ако това беше всичко, което претърпяхме, ние не бихме роптали, нито бихме се оплаквали.

5 Но ето, голямо беше клането сред народа ни; да, хиляди паднаха от меч, докато можеше да бъде другояче, ако бяхте отделили за войските ни достатъчно сили и помощ за тях. Да, голямо беше вашето пренебрежение към нас.

6 И сега, ето, ние искаме да узнаем причината за това извънредно голямо пренебрежение; да, желаем да узнаем причината за това ваше нехайство.

7 Нима мислите да си седите на престолите в състояние на нехайно вцепенение, докато враговете ви разгръщат смъртоносното си дело около вас? Да, докато те избиват хиляди от вашите братя?

8 Да, точно тези, които очакваха от вас защита, да, те ви поставиха в положение, в което можехте да им окажете помощ, да, можехте да им изпратите войски, за да ги подкрепите и тъй щяхте да спасите хиляди от тях да не загинат от меч.

9 Но ето, това не е всичко — вие не им изпратихте запаси, тъй че мнозина се сражаваха

и проляха кръвта си до смърт заради голямото им желание за благополучието на този народ; да, и това те правеха, докато бяха на път да “погинат от глад поради извънредно голямото ви пренебрежение към тях.

10 И сега, възлюбени мои братя, защото би трябвало да бъдете възлюбени, вие трябваше по-усърдно да се трудите за благополучието и свободата на този народ; но ето, вие ги пренебрегнахте и кръвта на хиляди ще дойде на главите ви за отмъщение, да, защото на Бога са известни всичките им вопли и всичките им страдания.

11 Ето, нима можете да си помислите, че ще си седите на престолите и Бог поради извънредната Си добрина ще ви избави, без вие да направите нищо? Ето, ако това сте си мислили, напразно сте го мислили.

12 Нима си “мислите, че толкова много от вашите братя са избити поради тяхното нечестие? Казвам ви, ако сте си мислили това, напразно сте го мислили; защото, казвам ви, мнозина паднаха от меч; и ето, това е за вашето осъждане.

13 Защото Господ допуска “праведните да бъдат убити, за да може Неговото правосъдие и възмездия да връхлетят нечестивите; ето защо, не трябва да си мислите, че пра-

ведните са изгубени, понеже са убити; но ето, те влизат в покоя на Господа техния Бог.

14 И сега, ето, аз ви казвам, че извънредно много се страхувам да не би възмездията Божии да постигнат тези люде поради тяхната извънредна мудност, да, тъкмо мудността на управата ни и тяхното извънредно голямо пренебрежение към братята им, да, към онези, които са избити.

15 Защото, ако не беше “нечестият, което най-напред започна от главата ни, ние щяхме да устоим на враговете си, тъй че те нямаше да придобият никаква власт над нас.

16 Да, ако не беше “войната, която избухна между нас самите; да, ако не беше заради тези “царски поддържници, които причиниха толкова много кръвопролития между нас; да, и ако по време на нашите междуособици ние бяхме обединили силите си, както правехме преди; да, и ако не беше заради желанието за сила и власт, които тези царски поддържници искаха да имат над нас; и ако те бяха предани на делото на свободата ни, и ако се бяха обединили с нас и бяха тръгнали срещу враговете ни, вместо да вдигнат мечовете си срещу нас, което беше причината за такова голямо кръвопролитие между нас самите; да,

ако бяхме тръгнали срещу тях в силата Господна, ние щяхме да разпръснем враговете си, защото това щеше да бъде сторено в изпълнение на словото Му.

17 Но ето, сега ламанитите ни нападат, завладявайки земите ни; и те избиват народа ни с меч, да, жените ни и децата ни и ги откарват също в плен, като ги карат да изстрадват всякакъв вид страдания; и всичко това заради голямото нечестие на онези, които търсят власт и сила, да, тъкмо онези царски поддържници.

18 Но защо трябва да говоря повече по този въпрос? Защото ние не знаем дали и вие самите не търсите власт. Ние не знаем дали вие също не сте предатели на своята страна.

19 Или пък, да не би да ни пренебрегнахте, защото сте в сърцето на страната ни и сте заобиколени с безопасност, та не накарахте да ни се изпрати храна, а също и мъже, за да подкрепят войските ни?

20 Забравихте ли заповедите на Господа, вашия Бог? Да, забравихте ли пленничеството на бащите ни? Забравихте ли многото пъти, когато сме били избавяни от ръцете на нашите врагове?

21 Или пък, да не би да мислите, че Господ все още ще ни избавя, докато седите на престолите си и не употребя-

вате средствата, които Господ ни е дал?

22 Да, ще седите ли в бездействие, заобиколени от хиляди други, да, десетки хиляди, които също седят в бездействие, докато има хиляди в пределите на страната, които падат от меч, да, ранени и окървавени?

23 Мислите ли, че Бог ще гледа на вас като на невинни, докато вие седите спокойно и наблюдавате всичко това? Ето, аз ви казвам, Не! Сега аз бих желал да си спомните, че Бог е казал, че първо "вътрешността на съда ще бъде очистена и тогава ще бъде очистена външността на съда.

24 И сега, освен ако не се покаете за това, което сте сторили, и не започнете да действате и не ни изпратите храна и воители, а също и на Еламан, за да може да защитава онези части на страната ни, които той възвърна, за да можем да си върнем и останалата част от нашите владения по тези места, ето, ще трябва да не се бием повече с ламанитите, докато не сме очистили вътрешността на съда си, да, тъкмо върховния глава на нашата управа.

25 И ако вие не удовлетворите посланието ми и не излезете, и не ми покажете истински "свободолюбив дух и старание за подсилване и укрепване на войските ни, и не дадете храна за издръж-

ката им, ето, аз ще оставя част от моите свободолюбци да задържат тази част на страната ни и ще оставя върху им силата и благословиите Божии, та никаква друга сила да не може да действа срещу тях;

26 (и това заради извънредната им вяра и търпение в тяхната горест);

27 и аз ще дойда при вас, и ако има някой сред вас, който има желание за свобода, да, ако има останала дори и една искра от свободата, ето, аз ще подтикна въстание сред вас, чак докато онези, които имат желание да си присвоят силата и властта, изчезнат.

28 Да, ето, аз не се страхувам нито от силата ви, нито от властта ви, но моят "Бог е Този, от Когото се боя; и е според Неговите заповеди аз да взема меч а си да защитавам делото на моята страна; а това, че претърпяхме такива големи загуби, е заради вашето беззаконие.

29 Ето, време е, да, близко е вече времето, когато ако не се заемете със защитата на страната си и децата си, "мечът на правосъдието надвисва над вас; да, и той ще се стовари върху вас, и ще ви накаже чак до пълното ви унищожение.

30 Ето, очаквам съдействие от вас; и ако вие не ни дадете нужната помощ, ето, аз ще дойда при вас, тъкмо в земя-

23а Мат. 23:25–26.

25а Алма 51:6; 61:15.

28а Деяния 5:26–29.

29а Ел. 13:5; 3 Не. 2:19.

та Зарахемла и ще ви поразя с меч, тъй че да нямате повече власт да забавяте напредъка на този народ в делото на нашата свобода.

31 Защото ето, Господ няма да допусне вие да живеете и станете силни в беззаконията си, за да унищожите Неговия праведен народ.

32 Ето, можете ли да предположите, че Господ ще ви пощади и ще отиде да осъди ламанитите, когато тъкмо преданието на бащите им е причинило тяхната омраза, да, и тя е удвоена от онези, които се отцепиха от нас, докато вашето беззаконие е по причина на любовта ви към славата и празните светски неща?

33 Вие сами знаете, че прегрешавате Божиите закони и знаете, че ги потъпквате под нозете си. Ето, Господ ми казва: Ако тези, които сте назначили за ваши управители, не се покаят за греховете и беззаконията си, вие ще възлезете да се сражавате срещу тях.

34 И сега, ето, аз, Мороний, съм заставен според завета, който съм сключил, да спазвам заповедите на моя Бог; ето защо, аз бих желал да се придържате към словото Божие и да ми изпратите бързо от вашите запаси и от вашите воители, а също и на Еламан.

35 И ако вие не изпълните това, аз бързо ще дойда при

вас; защото ето, Бог не ще допусне да погинем от глад; защото Той ще ни даде от вашата храна, дори ако трябва да стане чрез меч. Затова гледайте да изпълните словото Божие.

36 Ето, аз съм Мороний, вашият върховен военачалник. Аз “не търся власт, но искам да я съборя. Аз не търся светска слава, а славата на моя Бог, свободата и благополучието на моята страна. И с това приключвам посланието си.

ГЛАВА 61

Пахоран разказва на Мороний за въстанието и бунта срещу управата. Царските поддръжници превземат Зарахемла и са в обединение с ламанитите. Пахоран моли за военна помощ срещу бунтовниците. Около 62 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че скоро след като изпрати посланието си до върховния управител, Мороний получи послание от “Пахоран, върховния управител. И това са словата, които той получи:

2 Аз, Пахоран, върховният управител на тази страна, изпращам тези слова до Мороний, върховния военачалник на войската. Ето, аз ти казвам, Мороний, че не се радвам на големите ти “страдания, не, те натъжават душата ми.

3 Но ето, има такива, които се радват на страданията ви,

да, дотолкова, че се вдигнаха на бунт срещу мене и срещу людетe ми, които са "свободолюбци; и тези, които се вдигнаха, са извънредно многобройни.

4 И тъкмо тези, които потърсиха да ми отнемат съдийския престол, са причината за това голямо беззаконие; защото те използваша голямо ласкателство и подведоха сърцата на много люде, което ще бъде причина за горчиви страдания между нас; те не изпратиха нашите запаси и заплашиха нашите свободолюбци, та да не дойдат те при вас.

5 И ето, те ме изгониха и аз избягах в земята Гедеон с толкова люде, колкото ми беше възможно да събера.

6 И ето, аз пратих възвание из цялата тази част на страната; и ето, те ежедневно прииждат към нас, въоръжени за защита на земята си и на "свободата си, а и за да си отмъстят за нашите обиди.

7 И те надойдоха при нас дотолкова, че онези, които се вдигнаха на бунт срещу нас, са предизвикани, да, дотолкова, че те се боят от нас и не смеят да излязат да се сражават срещу нас.

8 Те завладяха земята, сиреч град Зарахемла; те си назначиха цар и той написа до царя на ламанитите, с което се обедини в съюз с него; и в

този съюз той се съгласи да задържи град Зарахемла, като смята, че това задържане ще позволи на ламанитите да завладеят останалата част от страната, а той ще бъде поставен за цар на този народ, когато те бъдат подчинени от ламанитите.

9 И сега, в посланието си ти ме порицаваш, но това няма значение; аз не се гневя, но се радвам на величието на сърцето ти. Аз, Пахоран, не търся власт, освен само да задържа съдийския си престол, за да може да запазя правата и свободата на моя народ. Моята душа стои здраво в тази свобода, в която Бог ни е направил "свободни.

10 И сега, ето, ние ще се съпротивляваме на нечестието дори чак до кръвопролитие. Но ние няма да проливаме кръвта на ламанитите, ако те останат в собствената си земя.

11 Ние няма да проливаме кръвта на братята си, ако те не се вдигат на бунт и не вдигнат меч срещу нас.

12 Ние ще се подчиним на ярема на робството, ако правосъдието Божие го изисква или ако Той ни заповяда да го направим.

13 Но ето, Той не ни заповядва да се покорим на враговете си, но да се "уповаваме на Него и Той ще ни избави.

14 Ето защо, възлюбени мой брате Мороний, нека да

се съпротивляваме на злото, а всяко зло, срещу което не можем да се съпротивляваме със словата си, да, като бунтовете и отцепничества, нека да им се „съпротивляваме с мечовете си, за да може да запазим свободата си, за да може да се радваме на голямата привилегия на нашата църква и на делото на нашия Изкупител и нашия Бог.

15 Ето защо, ела бързо при мене с някои от твоите воители и остави останалата част под надзора на Лехий и Теанкум; дай им власт да водят войната в тази част на страната според „Духа Божий, Който е също духа на свободата, Който е в тях.

16 Ето, аз им изпратих малко запаси, за да не погинат, докато ти можеш да дойдеш при мене.

17 Събери наедно колкото може по-голяма сила при похода си към нас и ние бързо ще отидем срещу онези отцепници в силата на нашия Бог и според вярата, която е в нас.

18 И ще завладеем град Зарахемла, за да може да се сдобием с повече храна и да изпратим на Лехий и Теанкум; да, ние ще отидем срещу тях в силата Господна и ще сложим край на това голямо беззаконие.

19 И сега, Мороний, аз се радвам, че получих твоето послание, защото бях малко

загрижен относно това какво да правим и дали е справедливо за нас да тръгнем срещу братята си.

20 Но ти каза, че освен ако те не се покаят, Господ ти е заповядал да тръгнеш срещу тях.

21 Гледай да „подкрепиш Лехий и Теанкум в Господа; кажи им да не се страхуват, защото Бог ще ги избави, да, тъй както и всички онези, които стоят здраво в тази свобода, с която Бог ги е направил свободни. И сега, аз приключвам посланието си до моя възлюбен брат Мороний.

ГЛАВА 62

Мороний тръгва към земята Гедеон в помощ на Пахоран. Царските поддържници, които отказват да защитават страната си, са предадени на смърт. Пахоран и Мороний превземат отново Нефия. Много ламанити се присъединяват към народа на Амон. Теанкум убива Аморон, но на свой ред също е убит. Ламанитите са изгонени от страната и мирът е възстановен. Еламан се завръща към служението и изгражда църквата. Около 62–57 г. пр. Хр.

И сега стана така, че когато Мороний получи това послание, сърцето му се окуражи и се изпълни с извънредно голяма радост заради верността на Пахоран, че той също не

е “предател на свободата и делото на страната си.

2 Но той много се натъжи заради беззаконието на онези, които бяха изгонили Пахоран от съдийския престол, да, и накрая заради онези, които се бяха разбунтували против страната си и против своя Бог.

3 И стана така, че Мороний, според желанието на Пахоран, взе малък брой от воители, предаде на Лехий и Теанкум командването на останалата част от своята войска и тръгна на поход към земята Гедеон.

4 И където и да отидеше по пътя си към земята Гедеон, той издигаше “знамето на ^бсвободата и събираше всяка сила, която можеше.

5 И стана така, че хиляди се стекоха под неговото знаме и взеха мечовете си в защита на своята свобода, та да могат да не попаднат в робство.

6 И тъй, когато Мороний събра наедно толкова мъже, колкото можеше да събере по време на целия си поход, той дойде в земята Гедеон; и като обединиха силите си с Пахоран, те станаха извънредно силни, даже по-силни от воините на Пакус, който беше “царят на онези отцепници, които бяха изгонили ^бсвободолубците от земята Зарахемла и бяха завладели земята.

7 И стана така, че Мороний и Пахоран слязоха с войски-

те си в земята Зарахемла, и излязоха срещу града и срещнаха воините на Пакус, тъй че те възлязоха в битка.

8 И ето, Пакус беше убит и воините му бяха пленени, а Пахоран беше възстановен на съдийския престол.

9 И воините на Пакус бяха осъдени според закона, както и онези царски поддържници, които бяха хванати и хвърлени в тъмница; и те бяха “екзекутирани според закона; да, онези от воините на Пакус и онези от царските поддържници, които не поискаха да вдигнат оръжие в защита на страната си, но искаха да се бият против нея, бяха предадени на смърт.

10 И тъй, стана нужно този закон да бъде строго съблюдаван заради безопасността на страната им; да, и всеки, който се намереше да отрича свободата им, бързо биваше екзекутиран според закона.

11 И тъй свърши тридесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, като Мороний и Пахоран възстановиха мира в земята Зарахемла сред собствения си народ и наказаха със смърт всички онези, които не бяха верни на делото на свободата.

12 И стана така, че в началото на тридесет и първата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, Мороний заповяда незабавно да

62 1а Алма 60:18.

4а Алма 46:12–13, 36.
р. п. Знаме.

б р. п. Свобода.

6а Алма 61:4–8.
б Алма 51:5–7.

9а р. п. Смъртно наказание.

се изпратят запаси, а също и войска от шест хиляди души на Еламан, за да му помогнат да запази тази част от страната.

13 И той накара също да се изпрати войска от шест хиляди души на Лехий и Теанкум, заедно с достатъчно количество храна. И стана така, че това бе сторено, за да се укрепи страната срещу ламанитите.

14 И стана така, че Мороний и Пахоран, след като оставиха голяма група от воители в земята Зарахемла, напреднаха с голяма група от воители към земята Нефия, решени да надвият ламанитите в този град.

15 И стана така, че докато напредваха към земята, те заловиха голяма група от воители от ламанитите, избиха мнозина от тях и взеха запасите им и оръжията им за война.

16 И стана така, че след като ги хванаха, те ги накараха да встъпят в завет, че няма да вдигнат повече оръжията си за война срещу нефитите.

17 И когато встъпиха в този завет, те ги изпратиха да живеят в страната с народа на Амон; и тези, които не бяха избити, бяха на брой около четири хиляди.

18 И стана така, че след като ги изпратиха, те продължиха похода си към земята Нефия. И стана така, че когато дойдоха до град Нефия, те разпънаха шатрите си в рав-

нината Нефия, която е близо до град Нефия.

19 Сега, на Мороний му се искаше ламанитите да излязат да се сражават срещу тях в равнината; но ламанитите, познавайки извънредно голямата им смелост и виждайки големия им брой, не посмяха да излязат против тях; ето защо, те не се биха на този ден.

20 И когато настъпи нощта, Мороний излезе в тъмнината и се изкачи на върха на стената, за да разучи в коя част на града ламанитите стануват с войските си.

21 И стана така, че те бяха на изток при входа; и те всички бяха заспали. Тогава Мороний се върна при войската си и заповяда да се приготвят бързо здрави върви и стълби, които да бъдат спуснати от върха на стената във вътрешността, заградена от стената.

22 И стана така, че Мороний накара воитеите си да излязат и се изкачат на върха на стената, и оттам да се спуснат в западната част на града, да, там където ламанитите не стануваха с войските си.

23 И стана така, че през нощта те всички се спуснаха в града посредством здравите върви и стълбите си; и тъй, когато дойде утрото, те всички бяха вътре в града.

24 И сега, когато ламанитите се събудиха и видяха, че войските на Мороний са отвътре стените, те се изплашиха извънредно, дотолкова, че побягнаха през прохода.

25 И сега, когато Мороний видя, че те бягат от него, той накара воините си да тръгнат срещу тях и изби мнозина, обкръжи и взе в плен много други, а останалата им част избяга в страната Мороний, която е в пределите край морския бряг.

26 Тъй Мороний и Пахоран придобиха владение над град Нефия, без да погине нито една душа, а имаше много от ламанитите, които бяха убити.

27 Сега стана така, че много от ламанитите, които бяха пленени, пожелаха да се присъединят към "народа на Амон и да станат свободни люде.

28 И стана така, че на всички, които пожелаха това, желанието им бе удовлетворено.

29 И тъй всички пленници от ламанитите се присъединиха към народа на Амон и започнаха да се трудят усилено, обработвайки земята, отглеждайки всякакъв вид зърно и стада, и черди от всякакъв вид; и тъй нефитите се отърваха от голямо бреме; да, защото те се отърваха от всички пленници на ламанитите.

30 Сега стана така, че след като беше завладял град Нефия и беше взел много пленници, което много намали войските на ламанитите, и като беше възвърнал много от нефитите, които бяха по-

паднали в плен, което много подсили неговата войска, Мороний тръгна от земята Нефия към земята Лехий.

31 И стана така, че когато ламанитите видяха, че Мороний идва срещу тях, те отново се уплашиха и побягнаха пред войската на Мороний.

32 И стана така, че Мороний и войската му ги преследваха от град на град, докато се срещнаха с Лехий и Теанкум; а ламанитите побягнаха от Лехий и Теанкум чак надолу към пределите край морския бряг, докато стигнаха в земята Мороний.

33 И всички войски на ламанитите бяха събрани наедно в земята Мороний. И Аморон, царят на ламанитите, беше също с тях.

34 И стана така, че Мороний и Лехий, и Теанкум стануваха с войските си наоколо в пределите на земята Мороний, тъй че ламанитите бяха заобиколени в пределите край пустошта на юг и в пределите край пустошта на изток.

35 И тъй те стануваха през нощта; защото ето, както нефитите, тъй и ламанитите бяха изнурени от дългия поход; ето защо, те не се решиха на никаква нощна хитрост, с изключение на Теанкум; защото той беше извънредно разгневен на Аморон дотолкова, че смяташе Аморон и брат му Амаликия за "причината за тази голяма и продъл-

жителна война между тях и ламанитите, която беше станала причина за толкова битки и кръвопролития, да, и също за такъв голям глад.

36 И стана така, че Теанкум в гнева си отиде в стана на ламанитите и се спусна по стените на града. И той се прехвърляше от едно място на друго с въже, докато не намери царя; и “хвърли копие по него, което го прободде близо до сърцето. Но ето, преди да умре, царят събуди слугите си, те подгониха Теанкум и го убиха.

37 Сега стана така, че когато Лехий и Мороний научиха, че Теанкум е убит, те бяха извънредно наскърбени; защото ето, той се беше бил храбро за страната си, да, бидейки истински приятел на свободата; и той беше изстрадал доста много извънредно тежки страдания. Но ето, той беше мъртъв и беше поел по пътя на цялата земя.

38 Сега стана така, че на сутринта Мороний напредна с войската си и връхлетя ламанитите, като ги изкла с голямо клане; и те бяха изгонени във от земята; и те побягнаха и не се върнаха повече срещу нефитите за това време.

39 И тъй свърши тридесет и първата година от управлението на съдиите над народа на Нефи; и тъй, те имаха войни и кръвопролития, и глад,

и страдания в продължение на много години.

40 И имаше убийства и раздори, и отцепничества, и всякакъв вид беззаконие сред народа на Нефи; при все това, те бяха пощадени заради “праведните, да, заради молитвите на праведните.

41 Но ето, поради извънредно голямата продължителност на войната между ламанитите и нефитите, мнозина се ожесточиха поради голямата продължителност на войната; докато мнозина други смекчиха сърцата си поради “страданията си дотолкова, че се смириха пред Бога чак до дълбината на смирението.

42 И стана така, че след като укрепил достатъчно силно онези части на страната, които бяха най-много изложени на ламанитите, Мороний се върна обратно в град Зарахемла; също и Еламан се върна обратно в мястото на своето наследство; и тъй сред народа на Нефи още веднъж бе установен мир.

43 И Мороний предаде командването на войските си в ръцете на своя син, чието име беше Морония, а той се оттегли в собствения си дом, та да може да прекара оставащите си дни в мир.

44 Пахоран се върна отново на съдийския си престол; а Еламан започна отново да проповядва на людето словото Божие, защото поради

многого войни и раздори отново бе станало нужно да се въведе ред в църквата.

45 Ето защо, Еламан и братята му тръгнаха и провъзгласяваха словото Божие с голяма сила, и “убедиха много люде в тяхното нечестие, и това ги накара да се покаят за греховете си и да бъдат кръстени в Господа, техния Бог.

46 И стана така, че те установиха отново църквата Божия из цялата страна.

47 Да, и бяха издадени разпоредби съгласно закона. И бяха избрани техните “съдии и върховни съдии.

48 И народът на Нефи отново започна да “преуспява в страната, да се умножава и отново да става извънредно силен. И людете започнаха много да забогатяват.

49 Но въпреки богатствата си и силата си, и преуспяването си, те не се издигнаха в гордостта на очите си, нито пък бяха бавни за да помнят Господа, своя Бог; но те се смиряваха извънредно пред Него.

50 Да, те си спомняха какви велики неща бе извършил Господ за тях и че ги беше избавил от смърт и от окови, и от тъмници, и от всякакъв вид страдания, и че Той ги беше избавил дори от ръцете на враговете им.

51 И те се молеха непрестанно на Господа, техния Бог дотолкова, че Господ ги

благослови според словото Си, тъй че те станаха силни и преуспяваха в страната.

52 И стана така, че всички тези неща се изпълниха. И Еламан умря на тридесет и петата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

ГЛАВА 63

Сивелон и по-късно Еламан влизат във владение на свещените летописи. Много нефити заминуват в земята на север. Агот строи кораби, които отплават в западното море. Морония разбива в битка ламанитите. Около 56–52 г. пр. Хр.

И стана така, че в началото на тридесет и шестата година от управлението на съдиите над народа на Нефи, “Сивелон влезе във владение на онези “свети неща, предадени на Еламан от Алма.

2 И той беше праведен човек и ходеше правдиво пред Бога; и непрестанно съблюдаваше да върши добро и да спазва заповедите на Господа, своя Бог; и брат му правеше същото.

3 И стана така, че Мороний също умря. И тъй свърши тридесет и шестата година от управлението на съдиите.

4 И стана така, че на тридесет и седмата година от управлението на съдиите голяма група хора, на брой

тъкмо до пет хиляди и четиристотин души, заедно със съпругите си и децата си напуснаха земята Зарахемла и отидоха в земята на "север.

5 И стана така, че Агот, бидейки извънредно любознателен човек, отиде и си построи извънредно голям кораб в пределите на земята Изобилие край земята Опустошение и го спусна в западното море, близо до "тесния провлак, който водеше към земята на север.

6 И ето, имаше много нефити, които се качиха на кораба, и отплаваха с много запаси, а също и с много жени и деца; и те поеха на север. И тъй свърши тридесет и седмата година.

7 И през тридесет и осмата година същият този човек построи други кораби. И първият кораб се завърна и още повече люде се качиха на него; и те също взеха много запаси и се отправиха на север.

8 И стана така, че за тях повече не се чу. И ние предполагахме, че те са се удавили в дълбините на морето. И стана така, че и друг кораб също отплава; и накъде отиде той, ние не знаем.

9 И стана така, че в същата година имаше много люде, които заминаха за земята на "север. И тъй свърши тридесет и осмата година.

10 И стана така, че на тридесет и деветата година от управлението на съдиите и Сивелон умря, а Кориантон беше отишъл в земята на север с кораб, за да закара запаси на людете, които бяха отишли в тази страна.

11 Ето защо, стана нужно преди смъртта си Сивелон да предаде тези свети неща на сина на "Еламан на име Еламан, наречен по името на баща си.

12 Сега ето, всичките тези "издълбавания, които бяха във владение на Еламан, бяха записани и изпратени сред чедата човешки по цялата страна, освен онези части, които Алма беше заповядал да ^бне се разпространяват.

13 При все това, тези неща трябваше да се пазят свети и да се "предават от едно поколение на друго; ето защо, през същата година, преди смъртта на Сивелон, те бяха поверени на Еламан.

14 И стана така, че и през тази година се появиха някои отцепници, които отидоха при ламанитите; и те отново бяха подтикнати към гняв срещу нефитите.

15 И през същата тази година те слязоха с многобройна войска да воюват срещу народа на "Морония, сиреч срещу войската на Морония,

4а Алма 22:31.
5а Алма 22:32;
Етер 10:20.
9а Ел. 3:11–12.

11а Виж заглавието
към Книгата на
Еламан.
12а Алма 18:36.

б Алма 37:27–32.
13а Алма 37:4.
15а Алма 62:43.

в която война те бяха бити и изгонени обратно в собствените им земи, като поне-соха големи загуби.

16 И тъй свърши тридесет и деветата година от управле-

нието на съдиите над народа на Нефи.

17 И тъй свърши разказът на Алма и на Еламан, неговия син, както и на Сивелон, който беше негов син.

КНИГАТА НА ЕЛАМАН

Разказ за нефитите. Техните войни и раздори, и техните разногласия. А също и пророчествата на много свети про-роци преди пришествието на Христа, според летописите на Еламан, син на Еламан, а също и според летописите на него-вите синове, чак до пришествието на Христа. И също много от ламанитите са обърнати. Разказ за тяхното обръщане. Разказ за праведността на ламанитите и за нечестия и мер-зостите на нефитите, според летописа на Еламан и неговите синове чак до пришествието на Христа, който летопис е на-речен Книгата на Еламан, и тъй нататък.

ГЛАВА 1

Пахоран Втори става върховен съдия и е убит от Кискумен. Пакумени заема съдийския престол. Кориантумър води ламанитските войски, превзема Зарахемла и убива Пакумени. Морония разгромява ламанитите и си възвръща Зарахемла, а Кориантумър е убит. Около 52–50 г. пр. Хр.

И СЕГА ето, стана така, че в началото на четириде-сетата година от управлени-ето на съдиите над народа на Нефи, настанаха сериозни трудности сред народа на нефитите.

2 Защото ето, “Пахоран беше

умрял и беше поел по пътя на цялата земя; затова на-стана сериозен раздор относ-но това кой от братята, кои-то бяха синове на Пахоран, трябва да заеме съдийския престол.

3 Сега, това са имената на тези, които се бореха за съ-дийския престол и които причиниха разпри и сред народа: Пахоран, Паанхий и Пакумени.

4 Сега, това не са всичките синове на Пахоран (защото той имаше много), но това са тези, които се бореха за съдий-ския престол; поради което образуваха три разделяния сред народа.

5 Въпреки това, стана така,

че Пахоран бе определен от "гласа на народа да бъде върховен съдия и управител на народа на Нефи.

6 И стана така, че когато Пакумени видя, че няма да може да се сдобие със съдийския престол, той присъедини гласа си към този на народа.

7 Но ето, Паанхий и онази част от народа, които желяеха той да им стане управител, се ядосаха извънредно много; ето защо, той беше готов да поощри тези люде да се вдигнат на бунт срещу братята си.

8 И стана така, че когато щеше да го направи, ето, той беше хванат и съден според гласа на народа, и беше осъден на смърт; защото се беше вдигнал на бунт и се беше опитал да унищожи "свободата на народа.

9 Сега, когато онези, които искаха той да стане техен управител, видяха, че той е осъден на смърт, те се разгневиха и ето, пратиха един на име Кискумен чак в съдилището на Пахоран и той уби Пахоран, както си седеше на съдийския престол.

10 И той беше преследван от слугите на Пахоран; но бягството на Кискумен беше толкова бързо, че никой човек не можа да го застигне.

11 И той се върна при онези, които го бяха изпратили, и те всички встъпиха в завет, да, като се заклеха в техния вечен Създател, да не казват

на никой човек, че Кискумен е убил Пахоран.

12 Ето защо, Кискумен не беше познат сред народа на Нефи, защото той беше предрешен по времето, когато уби Пахоран. И Кискумен, и бандата му, която беше сключила завет с него, се смесиха с людете по начин, че никой да не може да бъде открит; но колкото бяха открити, бяха осъдени на "смърт.

13 И сега ето, Пакумени бе избран от гласа на народа да бъде върховен съдия и управител на народа и да управлява на мястото на брат си Пахоран; и това беше според правото му. И всичко това беше извършено през четиридесетата година от управлението на съдиите; и годината свърши.

14 И стана така, че на четиридесет и първата година от управлението на съдиите ламанитите събраха безбройна войска и я вървожиха с мечове, и с криви ножове, и с лъкове, и със стрели, и с шлемове, и с нагръдници, и с всякакъв вид различни щитове.

15 И те слязоха отново, за да могат да започнат битка срещу нефитите. И те бяха водени от човек, чието име беше Кориантумър; и той беше потомък на Зарахемла; и той беше отцепник от нефитите; и той беше едър и могъщ човек.

16 Ето защо, царят на ла-

манитите, чието име беше Тувалат и който беше син на "Аморон, смяташе, че Кориантумър, бидейки могъщ човек, би могъл да застане срещу нефитите със силата си, а също и с голямата си мъдрост, тъй че като го изпрати, да може да придобие власт над нефитите,

17 затова той ги подтикна към гняв, събра войските си, назначи Кориантумър за темен водач и ги накара да слязат в земята Зарахемла, за да се сражават срещу нефитите.

18 И стана така, че поради всички тези раздори и всички тези трудности в управата, нефитите не бяха поставили достатъчно стражи в земята Зарахемла; защото те смятаха, че ламанитите няма да смеят да навлязат в сърцето на земите им, за да нападнат този голям град Зарахемла.

19 Но стана така, че Кориантумър напредна начело на многобройното си войнство и връхлетя жителите на града, и тяхното напредване беше с такава изключително голяма бързина, че нефитите нямаха никакво време да съберат войските си.

20 Поради това, Кориантумър посече стражата пред входа на града и навлезе в града с цялата си войска; и те избиха всички, които им се противопоставиха, тъй че завладяха целия град.

21 И стана така, че Пакумени,

който беше върховен съдия, побягна пред Кориантумър чак до градските стени. И стана така, че Кориантумър го удари в стената с такава сила, че той умря. И тъй свършиха дните на Пакумени.

22 И сега, когато Кориантумър видя, че е завладял град Зарахемла, и видя, че нефитите бягат пред тях и са избивани, залавяни и хвърляни в тъмница, и че той беше завладял най-силната крепост в цялата страна, сърцето му се окуражи толкова, че беше готов да тръгне срещу цялата страна.

23 И сега, той не остана в земята Зарахемла, а тръгна с голяма войска чак към град Изобилие; защото неговото намерение беше да напредва и да си пробива път с меч, за да може да се сдобие със северните части на страната.

24 И като смяташе, че най-голямата им сила е в средата на страната, той напредна, без да им даде време да се съберат наедно, освен на малки групи; и по този начин те ги връхлетяха и ги изравниха със земята.

25 Но ето, походът на Кориантумър през центъра на страната даде голямо предимство на Морония над тях, въпреки големия брой нефити, които бяха убити.

26 Защото ето, Морония беше предполагал, че ламанитите няма да посмеят да

дойдат в центъра на страната, а ще нападнат градовете, разположени около пределите, както бяха правили дотогава; затова Морония беше заповядал силните им войски да защитават онези части около пределите.

27 Но ето, ламанитите не се изплашиха според неговото желание, а дойдоха в центъра на страната и превзеха главния град, който беше град Зарахемла, и напредваха през най-централните части на страната, избивайки навсякъде людете с голямо клане, и мъже, и жени, и деца, завладявайки много градове и много крепости.

28 Но когато Морония откри това, той изпрати незабавно Лехий с войска, за да ги пресрещне, преди да стигнат до земята Изобилие.

29 И тъй той стори; и пресрещна ги преди да стигнат земята Изобилие, и им даде битка, тъй че те започнаха да отстъпват назад към земята Зарахемла.

30 И стана така, че Морония ги пресрещна в отстъплението им и им даде битка, и тя стана една извънредно кръвава битка; да, много бяха убити и между тези, които бяха убити, беше намерен и "Кориантумър.

31 И сега, ето, ламанитите не можеха да се оттеглят наникъде: нито на север, нито на юг, нито на изток, нито на

запад, защото бяха обкръжени от всички страни от нефитите.

32 И тъй, Кориантумър въведе ламанитите посред нефитите, тъй че те бяха във властта на нефитите и той самият беше убит, а ламанитите се предадоха в ръцете на нефитите.

33 И стана така, че Морония завладя отново град Зарахемла и заповяда на ламанитите, които бяха взети в плен, да напуснат страната в мир.

34 И тъй свърши четиридесет и първата година от управлението на съдиите.

ГЛАВА 2

Еламан, синът на Еламан, става върховен съдия. Гадиантон води бандата на Кискумен. Еламанов слуга убива Кискумен и Гадиантоновата банда бяга в пустошта. Около 50–49 г. пр. Хр.

И стана така, че през четиридесет и втората година от управлението на съдиите, след като Морония беше установил отново мир между нефити и ламанити, ето, нямаше кой да заеме съдийския престол; и затова отново настана раздор сред людете за това, кой трябва да заеме съдийския престол.

2 И стана така, че Еламан, който беше син на Еламан, бе избран от гласа на народа да заеме съдийския престол.

3 Но ето, "Кискумен, който беше убил Пахоран, устрои засада, за да погуби също и Еламан; и той имаше поддръжката на бандата си, която беше встъпила в завет никой да не узнае за неговото нечестие.

4 Защото имаше един човек на име "Гадиантон, който беше изключително вещь в говоренето и в занаята си да провежда тайното дело на убийството и разбойничеството, ето защо, той стана водач на бандата на Кискумен.

5 Затова той започна да ги ласкае, както и самия Кискумен, като им обеща, че ако го поставят на съдийския престол, той ще удостои онези, които принадлежат към бандата, с това да бъдат облечени с власт и сила пред народа; ето защо, Кискумен търсеше да погуби Еламан.

6 И стана така, че когато той отиваше към съдилището, за да погуби Еламан, ето, един от слугите на Еламан, който беше излязъл през нощта и бидейки предрешен, беше научил за тези планове на бандата да погуби Еламан —

7 и стана така, че той срещна Кискумен и му направи знак, ето защо, Кискумен му откри целта си, като кроеше планове той да го заведе в съдилището, за да може да убие Еламан.

8 И когато слугата на Еламан

узна помислите на сърцето на Кискумен и как неговата цел и целта на всички онези, които принадлежат към бандата му, е да убиват, да обират, и да се сдобиват със сила (и това беше техният "таен план и техният заговор), слугата на Еламан каза на Кискумен: Нека отидем в съдилището.

9 И сега, това се хареса извънредно много на Кискумен, защото той смяташе, че ще изпълни кроежите си; но ето, докато отиваха към съдилището, слугата на Еламан прободя Кискумен право в сърцето, тъй че той падна мъртъв, без да охне. И слугата изтича при Еламан и му каза всичко, което беше видял, чул и сторил.

10 И стана така, че Еламан изпрати да хванат тази банда от разбойници и тайни убийци, за да могат да бъдат екзекутирани съгласно закона.

11 Но ето, когато Гадиантон забеляза, че Кискумен не се връща, той се изплаши да не би той да е бил убит; ето защо, той заповяда бандата му да го последва. И те побягнаха извън страната в пустошта по един таен път, тъй че когато Еламан изпрати да ги хванат, те не можаха да бъдат открити.

12 Повече за този Гадиантон ще бъде казано по-късно. И тъй свърши четиридесет и втората година от управле-

нието на съдиите над народа на Нефи.

13 И ето, в края на тази книга вие ще видите, че този същият ^аГадиантон ще стане причина за разорението, да, за почти пълното унищожение на народа на Нефи.

14 Ето, аз нямам предвид края на книгата на Еламан, но имам предвид края на книгата на Нефи, от която взех целия този разказ, който написах.

ГЛАВА 3

Много нефити се преселват в земята на север. Те строят къщи от цимент и водят много летописи. Десетки хиляди са обърнати и са кръстени. Божието слово води човеците към спасение. Нефи, синът на Еламан, заема съдийския престол. Около 49–39 г. пр. Хр.

И сега стана така, че през четиридесет и третата година от управлението на съдиите нямаше никакъв раздор сред народа на Нефи, с изключение на известна гордост в църквата, която причини малки разногласия между хората, но и тези дела бяха уредени в края на четиридесет и третата година.

2 Сред народа нямаше никакъв раздор и през четиридесет и четвъртата година, нито пък имаше много раздори

през четиридесет и петата година.

3 И стана така, че през четиридесет и шестата година, да, имаше много раздори и много отцепничества, поради които извънредно много хора напуснаха земята Зарахемла и отидоха в земята на ^асевер, за да я наследят.

4 И те пропътуваха огромно разстояние, докато стигнаха до ^аобширни води и много реки.

5 Да, те се разпростряха по всички части на страната, които не бяха опустошени и обезлесени от многото жители, обитавали преди това земята.

6 И сега, никоя част от земята не беше опустошена, с изключение на липсата на дървета; но поради голямото ^аунищожение на народа, който беше населявал тази земя преди, тя беше наречена ^бопустошена.

7 И тъй като бяха останали много малко дървета по лицето на земята, хората, които се преселиха там, станаха извънредно искусни в работата с цимент; и затова построиха къщи от цимент, в които живееха.

8 И стана така, че те се умножиха, разпространиха се и излязоха от южната земя към земята на север; и се разпростряха толкова много, че започнаха да покриват лицето на цялата земя, от южното

море до северното, от “западното море до източното.

9 И людете, които обитаваха страната на север, живееха в шатри и в къщи от цимент, и оставяха всяко младо дървче, което се появяваше по лицето на земята, да порасне, за да могат да имат дървета да построят къщите си, да градовете си, и храмовете си, и синагогите си и светилищата си, и всякакъв вид техни постройки.

10 И стана така, че тъй като дърветата бяха извънредно оскъдни в земята на север, изпращаха им много по “кораби.

11 И тъй, на людете в земята на север се даваше възможност да построят много градове, както от дърво, тъй и от цимент.

12 И стана така, че мнозина от “народа на Амон, които бяха ламанити по рождение, също дойдоха в тази земя.

13 И сега, има много летописи относно постъпките на тези люде, водени от много от тях, които са много подробни и твърде обемисти.

14 Но ето, дори една стотна част от постъпките на този народ, да, разказът на ламанитите и на нефитите, и техните войни, и раздори, и разногласия, и проповядването им, и пророчествата им, и тяхното корабоплаване, и строежа им на кораби, и

строежа им на “храмове, и синагоги и техните светилища, и праведността им, и нечестият им, и убийствата им, и разбойничествата им, и грабежите им, и всякакъв вид мерзости и блудства, не може да бъде включена в този летопис.

15 Но ето, има много книги и летописи от всякакъв род и те са били водени главно от нефитите.

16 И те се “предаваха от едно поколение на друго чрез нефитите, чак докато те изпаднаха в прегрешение и бяха избивани, и ограбвани, и преследвани, и прогонвани, и убивани, и разпръсквани по лицето на земята, и смесени с ламанитите, докато ^бпрестанаха да се наричат нефити и станаха нечестиви, диви и свирепи, да, докато станаха тъкмо като ламанитите.

17 И сега, аз се връщам отново към моя разказ; това, което казах, се случи, след като имаше големи раздори и смутове, и войни, и разногласия сред народа на Нефи.

18 Четиридесет и шестата година от управлението на съдиите свърши.

19 И стана така, че все още имаше големи раздори в страната, да, дори и през четиридесет и седмата година, както и през четиридесет и осмата.

20 Въпреки всичко, Еламан

8а Алма 22:27, 32.
10а Алма 63:5–8.
12а Алма 27:21–26.

14а 2 Не. 5:16;
Яков 1:17;
3 Не. 11:1.

16а 1 Не. 5:16–19;
Алма 37:4.
б Алма 45:12–14.

зае съдийския престол с правосъдие и правота; да, той съблюдаваше да спазва поветленията и разпоредбите, и заповедите Божии; и той вършеше непрестанно това, което беше право в Божиите очи; и той ходеше в пътищата на своя баща, тъй че преуспя в страната.

21 И стана така, че той имаше двама сина. На по-големия даде името ^аНефи, а на по-малкия — името ^бЛехий. И те започнаха да израстват в Господа.

22 И стана така, че към края на четиридесет и осмата година от управлението на съдиите войните и раздорите сред народа на нефитите започнаха малко по малко да спират.

23 И стана така, че през четиридесет и деветата година от управлението на съдиите в страната беше установен непрестанен мир, с изключение на тайните заговори, които разбойникът ^аГадиантон беше организирил в по-обитаваните части на страната, заговори, които по онова време не бяха известни на онези, които бяха начело на управата; ето защо, те не бяха унищожени от страната.

24 И стана така, че през тази същата година в църквата имаше извънредно голямо

преуспяване, тъй че имаше хиляди, които се присъединиха към църквата и бяха кръстени в знак на покаяние.

25 И толкова голямо беше преуспяването на църквата, и толкова много бяха благословиите, които се изляха върху людете, че дори висшите свещеници и учителите бяха неизмеримо учудени.

26 И стана така, че делото Господне преуспяваше чрез кръщение и присъединяване на много души към църквата Божия, да, дори десетки хиляди.

27 Тъй ние можем да видим, че Господ е милостив към всички, които с искреност в сърцата ще зоват Неговото свято име.

28 Да, тъй ние виждаме, че небесната ^апорта е отворена за ^бвсички, тъкмо за онези, които ще вярват в името на Исуса Христа, Който е Синът Божий.

29 Да, ние виждаме, че всички, които поискат, могат да се хванат за ^асловото Божие, което е ^бживо и могъщо и което ще разцепи на две всички лукавства и примки, и хитростите на дявола, и ще поведе Христовия човек в един стеснен и ^атесен път, през онази вечна ^ббездна на окаяност, приготвена да погълне нечестивите,

21а р. п. Нефи, син на Еламан.

б р. п. Лехий, нефитски мисионер.

23а Ел. 2:4.

28а 2 Не. 31:9, 17.

б Деяния 10:28;
Римл. 2:10–11.

29а р. п. Слово Божие.

б Евр. 4:12;

У. и З. 11:2.

в 2 Не. 9:41; 33:9.

г 1 Не. 15:28–30.

30 и ще постави душите им, да, безсмъртните им души, от ^адясната страна на Бога в царството небесно, за да седнат заедно с Авраама и с Исаака, и с Якова, и с всички наши свети бащи, за да не излязат повече от там.

31 И през тази година имаше непрестанна радост в земята Зарахемла и по всички области наоколо, дори из цялата страна, която се владееше от нефитите.

32 И стана така, че през останалата част от четиридесет и деветата година имаше мир и извънредна радост; да, също и през петдесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи имаше непрестанен мир и голяма радост.

33 И през петдесет и първата година от управлението на съдиите също имаше мир, с изключение на гордостта, която започна да навлиза в църквата, не в църквата Божия, но в сърцата на хората, които твърдяха, че принадлежат към църквата Божия.

34 И те се издигнаха в ^агордост дотолкова, че дори започнаха да преследват много от братята си. Сега, това беше едно голямо зло, което накара по-смирената част от хората да понесе големи преследвания и да премине през много страдания.

35 При все това те ^апостеха и се ^бмолеха често, и ставаха все по-силни и по-силни в ^асмирението си, и все по-непоколебими и по-непоколебими във вратата на Христа дотам, че душите им се изпълниха с радост и утеха, да, че чак сърцата им се ^впрочистиха и ^госветиха, което освещение дойде поради това, че те ^дотдадоха сърцата си на Бога.

36 И стана така, че петдесет и втората година свърши също в мир, като се изключи извънредно голямата гордост, която беше проникнала в сърцата на хората; и това стана поради техните извънредно големи ^абогатства и преуспяването им в страната; и тази гордост растеше от ден на ден.

37 И стана така, че през петдесет и третата година от управлението на съдиите Еламан умря и първородният му син Нефи започна да управлява на негово място. И стана така, че той заемаше съдийския престол с правосъдие и правота; да, той пазеше заповедите Божии и ходеше в пътищата на баща си.

ГЛАВА 4

Нефитски отцепници и ламанитите обединяват силите си и превземат земята Зарахемла. Пораженията на нефитите

30а Мат. 25:33–34.

34а р. п. Гордост.

35а р. п. Пост, постене.

б р. п. Молитва.

в р. п. Смирен,
смирение.

г р. п. Чист, чистота.

д р. п. Освещаване.

е 2 Лет. 30:8;

Мосия 3:19.

36а р. п. Богатство.

идват поради тяхното нечестие. Църквата запада и людете стават слаби като ламанитите. Около 38–30 г. пр. Хр.

И стана така, че през петдесет и четвъртата година се появиха много разногласия в църквата, имаше също и “раздор между людете дотолкова, че станаха големи кръвопролития.

2 И бунтовниците бяха избити или изгонени от страната, и те отидоха при царя на ламанитите.

3 И стана така, че те положиха усилия да подтикнат ламанитите към война с нефитите; но ето, ламанитите се страхуваха извънредно много, тъй че не пожелаха да се вслушат в словата на тези отцепници.

4 Но стана така, че през петдесет и шестата година от управлението на съдиите се появиха “отцепници, които възлязоха от нефитите при ламанитите; и заедно с онези другите, сполучиха да подтикнат към гняв ламанитите срещу нефитите; и през цялата тази година те се подготвяха за война.

5 И на петдесет и седмата година те слязоха срещу нефитите да се сражават и започнаха делото на смъртта; да, дотолкова, че през петдесет и осмата година от управлението на съдиите те успяха да завладеят земята Зарахем-

ла; да, както и всички други земи чак до земята, разположена до земята Изобилие.

6 И нефитите, и войските на Морония бяха отблъснати чак до земята Изобилие.

7 И там те се укрепиха срещу ламанитите, от западното море чак до източното; и разстоянието по продължение на линията, по която те се укрепиха и разположиха войските си, за да отбраняват страната си на север, представляваше едновременно пътуване за един нефит.

8 И тъй, тези отцепници от нефитите, с помощта на многобройна войска на ламанитите си присвоиха всички владения на нефитите, които бяха разположени в земята на юг. И всичко това стана през петдесет и осмата и петдесет и деветата година от управлението на съдиите.

9 И стана така, че през шестдесетата година от управлението на съдиите Морония успя да възвърне с войските си много части от страната; да, те си възвърнаха много градове, които бяха паднали в ръцете на ламанитите.

10 И стана така, че на шестдесет и първата година от управлението на съдиите те успяха да си възвърнат тъкмо половината от всички техни владения.

11 Сега, тези големи загуби на нефитите и настаналото сред тях голямо клане няма-

ше да се случат, ако сред тях нямаше нечестие и мерзости; да, те съществуваха също и сред онези, които заявяваха, че принадлежат към църквата Божия.

12 И това стана заради ^агордостта на сърцата им и заради извънредните им ^ббогатства, да, заради това, че угнетяваха ^вбедните, не даваха от храната си на гладните, нито от дрехите си на голите и удряха смирените си братя по бузата, подиграваха се с това, което беше свято, отричаха духа на пророчеството и откровението, убиваха, плячкосваха, лъжеха, крадяха и прелюбодействаха, вземаха участие в големи раздори и бягаха в земята Нефи при ламанитите.

13 И поради това тяхно голямо нечестие, и поради ^гхвалбите им със собствената им сила, те бяха оставени само на собствената им сила; затова не преуспяваха, а бяха измъчвани, удряни и гонени от ламанитите, докато не изгубиха владение над почти всичките си земи.

14 Но ето, Морония проповядваше много неща на людето поради беззаконието им, а също и ^дНефи и Лехий, които бяха синовете на Еламан, проповядваха много неща на людето, да, и им пророкуваха много неща относно техните беззакония и това, което ще

ги сполети, ако не се покаят за греховете си.

15 И стана така, че те се покаяха, и тъй като се покаяха, започнаха да преуспяват.

16 Защото когато Морония видя, че те се са покаяли, той се осмели да ги поведе от място на място, от град на град, чак докато си възвърнаха половината от техните имуществва и половината от всичките си земи.

17 И тъй свърши шестдесет и първата година от управлението на съдиите.

18 И стана така, че през шестдесет и втората година от управлението на съдиите Морония не можа да завземе повече земи от ламанитите.

19 Ето защо, те се отказаха от намерението си да си възвърнат останалата част от земите си, защото ламанитите бяха толкова многобройни, че за нефитите стана невъзможно да вземат надмощие над тях; ето защо, Морония използваше всичките си войски, за да запази онези части, които беше завзел.

20 И стана така, че поради големия брой на ламанитите, нефитите се страхуваха много да не би да бъдат надвити и потъпкани, избити и унищожени.

21 Да, и те започнаха да си спомнят пророчествата на Алма, както и словата на Мосия; и разбраха, че са били кора-

12а Авд. 1:3–4;
У. и З. 101:42.
б 1 Тим. 6:17;

2 Не. 9:42.
в У. и З. 42:30–31.
13а р. п. Гордост.

14а Ел. 3:21.

вовратни люде и че бяха отвърляли заповедите Божии;

22 и че бяха променили и потъпкали под нозете си “законите на Мосия, тези, които Господ му беше заповядал да даде на народа; и те видяха, че законите им са станали извратени и че бяха станали един нечестив народ, тъй че те бяха нечестиви тъкмо като ламанитите.

23 И поради тяхното беззаконие църквата беше започнала да “запада; и те започнаха да не вярват в духа на пророчеството и в духа на откровението; и Божиите възмездия ги гледаха в лицето.

24 И те видяха, че бяха станали “слаби, като своите братя ламанитите и че Духът Господен не ги пази повече; да, Той се беше оттеглил от тях, защото ⁶Духът Господен не обитава ⁴несвети храмове.

25 Ето защо, Господ престана да ги пази с чудната Си и несравнима сила, защото те бяха изпаднали в състояние на “неверие и ужасно нечестие; и те видяха, че ламанитите са извънредно много по-многобройни от тях и че ако не се ⁶придържат към Господа, техния Бог, те неизбежно трябва да погинат.

26 Защото ето, те виждаха, че силата на ламанитите е толкова голяма, колкото и

тяхната, тъкмо човек за човек. И тъй те изпаднаха в това голямо прегрешение; да, тъй в продължение на “не много години, те станаха слаби, поради своето прегрешение.

ГЛАВА 5

Нефи и Лехий се посвещават на проповядване. Техните имена ги задължават да следват в живота си примера на своите предци. Христос изкупва онези, които се покаят. Нефи и Лехий обръщат мнозина, затворени са и огън ги обкръжава. Облак от мрак засенчва триста души. Земята се тресе и глас заповядва на човеците да се покаят. Нефи и Лехий разговарят с ангели, а множеството е обкръжено от огън. Около 30 г. пр. Хр.

И СТАНА така, че в тази същата година, ето, “Нефи предаде съдийския престол на един човек, чието име беше Сезорам.

2 Защото тъй като законите им и управите им бяха установени чрез “гласа на народа, а онези, които ⁶избираха злото, бяха по-многобройни от тези, които избираха доброто, затова те узряваха за унищожение, защото законите им бяха станали извратени.

3 Да, и това не беше всичко; те бяха коравовратни люде

22а Алма 1:1.

23а р. п. Вероотстъпничество.

24а Мосия 1:13.

б р. п. Светият Дух.

в Мосия 2:37;

Алма 7:21; 34:36.

25а р. п. Неверие.

б Яков 6:5.

26а Алма 46:8;

Ел. 12:3–4.

5 1а Ел. 3:37.

2а Мосия 29:25–27.

б Алма 10:19.

дотолкова, че не можеше да се управляват нито със закон, нито с правосъдие, освен ако не беше за тяхно унищожение.

4 И стана така, че Нефи се умори от беззаконието им; и той ^апредаде съдийския престол и пое върху си да проповядва словото Божие във всичките оставащи му дни, и брат му Лехий също във всичките оставащи му дни.

5 Защото те си спомняхя словата, които баща им Еламан им беше казал. И тези бяха словата, които той им каза:

6 Ето, синове мои, аз желая да помните да спазвате заповедите Божии; и аз бих желал да провъзгласите на народа тези слова. Ето, аз ви дадох имената на първите ни ^ародители, които дойдоха от земята на Ерусалим; и това направих, та да можете да си спомняте за тях, като се сетите за имената си; а щом си спомните за първите ни родители, да можете да си спомните за делата им; и като си спомните за делата им, да знаете, че е казано и също написано, че делата им бяха ^бдобри.

7 Ето защо, синове мои, аз бих желал да вършите това, което е добро, за да може и

за вас да се каже и напише тъкмо тъй, както е казано и писано за тях.

8 И сега, синове мои, ето, аз искам нещо повече от вас и моето желание е вие да не вършите тези дела, за да се хвалите с тях, но да вършите тези дела, за да си трупате ^асъкровище на небето, да, вечно съкровище, което не се губи; да, за да можете да имате този ^бсъщпоценен дар на вечния живот, за който имаме причини да смятаме, че е бил даден на бащите ни.

9 О, спомнете си, спомнете си, синове мои, ^асловата, които цар Вениамин каза на народа си; да, спомнете си, че няма друг начин, нито средство, чрез които човек може да бъде спасен, а само чрез ^бединяващата кръв на Исуса Христа, Който ще дойде; да, помнете, че Той идва, за да ^визкупи 'света.

10 Спомнете си също и ^асловата на Амулик, които той изрече на Зиезрам в град Амония; защото той му каза, че Господ със сигурност ще дойде, за да изкупи Своя народ, но че Той не ще дойде, за да ги изкупи в греховете им, а да ги изкупи от греховете им.

11 И сила Му е дадена от Отца да ги изкупи от греховете им поради покаянието;

4а Алма 4:15–20.

6а 1 Не. 1:1, 5.

б 2 Не. 33.

8а 3 Не. 13:19–21.

б У. и З. 14:7.

9а Мосия 2:9.

б Мосия 3:17–18.

р. п. Единение, извършвам единение.

в р. п. Изкупвам, изкупен,

изкупление.

г р. п. Свят — Хора, които не се подчиняват на заповедите.

10а Алма 11:34.

затова Той е “изпратил Своите ангели да провъзгласят вестта за условията на покаянието, което води до силата на Изкупителя за спасението на душите им.

12 И сега, синове мои, помнете, помнете, че върху “канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите ^босновите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни ^ббури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако човеците градят, не могат да паднат.

13 И тъй, това бяха словата, с които Еламан “поучаваше синовете си; да, и той ги поучаваше на много неща, които не са записани, и на много неща, които са записани.

14 И те запомниха словата му; и затова те излязоха, спазвайки заповедите Божии, за да проповядват словото Божие сред целия народ на Нефи, като започнаха от град Изобилие.

15 И оттам в град Гед; а от град Гед — в град Мулик.

16 И тъкмо тъй от един град в друг, докато не посетиха целия народ на Нефи, който беше в земята на юг; и оттам се отправиха в земята Зараземла сред ламанитите.

17 И стана така, че те проповядваха с толкова голяма сила, че объркаха мнозина от онези “отцепници, които бяха напуснали нефитите, дотолкова, че те дойдоха, изповядаха греховете си и бяха кръстени в знак на покаяние, и се върнаха веднага при нефитите, за да се опитат да поправят злините, които им бяха причинили.

18 И стана така, че Нефи и Лехий проповядваха на ламанитите с такава голяма сила и власт, защото те притежаваха силата и властта, дадени им, за да могат да “говорят, и им беше дадено също и това, което трябваше да им говорят;

19 затова те говореха за голямо учудване на ламанитите, докато ги “убедиха дотолкова, че осем хиляди от ламанитите, които бяха в земята Зараземла и наоколо, се кръстиха в знак на покаяние и бяха убедени в нечестията на преданията на бащите им.

20 И стана така, че Нефи и Лехий продължиха оттам за земята Нефи.

11а Алма 13:24–25.

12а Мат. 7:24–27;

У. и З. 6:34;

Моисей 7:53.

р. п. Крайгълен камък; Канара.

б Исаия 28:16;

Яков 4:16.

в 3 Не. 14:25, 27.

13а Мосия 1:4.

17а Ел. 4:4.

18а У. и З. 100:5–8.

р. п. Пророчество, пророкувам.

19а р. п. Обръщане, обърнат; Мисионерска работа.

21 И стана така, че те бяха хванати от войска на ламанитите и хвърлени в “тъмница; да, тъкмо в тази същата тъмница, в която Амон и братята му бяха хвърлени от слугите на Лимхий.

22 И след като бяха оставени в тъмницата много дни без храна, ето, те влязоха в тъмницата да ги вземат и убият.

23 И стана така, че Нефи и Лехий бяха обкръжени като че ли от “огън, тъй че те не посмяха да сложат ръка върху тях от страх да не би да изгорят. При все това Нефи и Лехий не бяха изгорени; и те като че ли стояха в средата на огъня и не бяха изгорени.

24 И когато те видяха, че са обкръжени от “огнен стълб и че той не ги изгаря, сърцата им се окуражиха.

25 Защото видяха, че ламанитите не смееха да сложат ръка върху им; нито пък смееха да се приближат до тях, а стояха като че ли бяха онемели от изумление.

26 И стана така, че Нефи и Лехий започнаха да им говорят, казвайки: Не бойте се, защото ето, Бог е Този, Който ви показва това чудно нещо, с което ви показва, че не можете да сложите ръка върху нас и да ни убиеете.

27 И ето, когато изрекоха тези слова, земята се разтресе извънредно и стените на тъм-

ницата се разтресоха, като че щяха да се срутят на земята; но ето, те не се събориха. И ето, тези, които бяха в тъмницата, бяха ламанити и нефити, които бяха отцепници.

28 И стана така, че те бяха засенчени от облак от “мрак и ги обзе ужасен и тежък страх.

29 И стана така, че дойде един “глас като че ли от някъде над облака от мрак, казвайки: Покайте се, покайте се и не търсете повече да унищожите Моите служители, които Аз изпратих да ви провъзгласят благовестия.

30 И стана така, че когато чува този глас, те разбраха, че това не беше глас като гръмотевица, нито пък глас като голям метежен шум, но ето, това беше един “тих глас на свършена мекота, като че ли шепот, и той пронизваше до самата душа.

31 И въпреки мекотата на гласа, ето, земята се разтресе извънредно и стените на тъмницата потрепериха отново, сякаш щяха да се срутят на земята; и ето, облакът от мрак, който ги покриваше, не се разпръсна.

32 И ето, гласът дойде отново, казвайки: Покайте се, покайте се, защото царството небесно приближава; и не търсете повече да унищожите Моите служители. И стана

21а Мосия 7:6–7; 21:23.

23а Изход 3:2.

24а Изход 14:24;

1 Не. 1:6;

У. и З. 29:12;

Дж. С. — И. 1:16.

28а Изход 14:20.

29а 3 Не. 11:3–14.

30а 3 Цар. 19:12;

У. и З. 85:6.

така, че земята се разтресе отново и стените потрепераха.

33 И за трети път дойде гласът и им изрече чудни слова, които човек не може да изкаже; и стените потрепераха отново и земята се разтресе, като че щеше да се разцепи на две.

34 И стана така, че ламанитите не можеха да избягат поради облака от мрак, който ги засенчваше; да, и те бяха неподвижни поради страха, който ги беше споходил.

35 Сега, между тях имаше един, който беше нефит по рождение и който някога беше принадлежал към църквата Божия, но се беше отцепил от нея.

36 И стана така, че той се обърна и ето, през облака от мрак той видя лицата на Нефи и Лехий; и ето, те “сияеха извънредно, тъкмо като лицата на ангели. И той видя, че те повдигнаха очи към небето и изглеждаше, че говорят или издигат гласовете си към някакво създание, което виждат.

37 И стана така, че този човек призова множеството да се обърнат и да погледнат. И ето, беше им дадена сила да се обърнат и да погледнат; и те видяха лицата на Нефи и на Лехий.

38 И те казаха на човека: Ето, какво означават всички

тези неща и кой е този, с когото тези човеци разговарят?

39 Сега, името на човека беше Аминадав. И Аминадав им каза: Те разговарят с ангелите Божии.

40 И стана така, че ламанитите му казаха: “Какво трябва да направим, та да се махне този облак от мрак, който ни засенчва?”

41 И Аминадав им каза: Трябва да се “покайвате и да призовавате гласа, чак докато добиете вяра в Христа, за Когото ви е проповядвано от Алма и от Амулик, и от Зиезрам; и когато направите това, облакът от мрак ще бъде махнат, за да не ви засенчва.

42 И стана така, че те всички призоваха гласа на Оногова, Който беше разтресъл земята; да, те се провикваха чак докато облакът от мрак не се разпръсна.

43 И стана така, че когато хвърлиха поглед наоколо и видяха, че облакът от мрак се е разпръснал и не ги засенчва, ето, те видяха, че са “обкръжени, да, всеки един от тях, от стълб от огън.

44 И Нефи, и Лехий бяха помежду им; да, те бяха обкръжени, да, те се намираха като че ли посред пламтящ огън, но той не им причиняваше вреда, нито пък гореше стените на тъмницата; и те бяха изпълнени с онази “радост,

36a Изход 34:29–35;
Деяния 6:15.
40a Деяния 2:37–39.

41a р. п. Покайвам се,
покаяние.
б р. п. Вяра.

43a 3 Не. 17:24; 19:14.
44a р. п. Радост.

която е неизразима и пълна със слава.

45 И ето, "Светият Дух Божий слезе от небето и влезе в сърцата им, и те бяха изпълнени като че ли с огън, и можеха да ^бизговарят чудни слова.

46 И стана така, че до тях дойде глас, да, приятен глас, който като че ли беше шепот, казвайки:

47 "Мир, мир вам поради вярата ви в Моя Многовъзлюбен, Който беше от основането на света.

48 И сега, когато чува това, те вдигнаха очи, като че да видят откъде идва гласът; и ето, те видяха "небесата да се отварят; и ангели слязоха от небесата и им служеха.

49 И там имаше около трис-та души, които видяха и чува тези неща; и им бе заповядано да си отидат и да не се чудят, нито пък да се съмняват.

50 И стана така, че те тръгнаха и служеха на народа, като провъзгласяваха във всички области наоколо всичко, което бяха чули и видели, тъй че по-голямата част от ламанитите бяха убедени от тях поради силата на доказателствата, които бяха получили.

51 И всички онези, които бяха "убедени, положиха оръжията си за война и се отказаха от омразата си и от преданието на бащите си.

52 И стана така, че те преда-

доха на нефитите земите на тяхното владение.

ГЛАВА 6

Праведните ламанити проповядват сред нечестивите нефити. И двата народа преуспяват през една ера на мир и изобилие. Луцифер, начинателят на греха, подтиква сърцата на нечестивите и на Гадриантоновите разбойници към убийства и нечестие. Разбойниците завземат нефитската управа. Около 29–23 г. пр. Хр.

И стана така, че до края на шестдесет и втората година от управлението на съдиите всички тези събития бяха се случили и ламанитите в по-голямата си част се бяха превърнали в праведен народ, тъй че "праведността им превъзхождаше тази на нефитите, поради тяхната твърдост и непоклатимост във вярата.

2 Защото ето, много от нефитите бяха станали "жестоки, непоправими и изключително нечестиви, дотолкова, че отхвърлиха словото Божие, както и всички учения и пророчества, които бяха дошли сред тях.

3 Въпреки това, хората на църквата имаха голяма радост поради обръщането на ламанитите, да, поради църквата Божия, установена сред

45а 3 Не. 9:20;
Етер 12:14.
б р. п. Дарове на

Духа.
47а р. п. Мир.
48а 1 Не. 1:8.

51а Алма 31:5.
6 1а Ел. 13:1.
2а Римл. 1:28–32.

тях. И те се „сприятеляваха едно с други, ликуваха заедно и имаха голяма радост.

4 И стана така, че мнозина от ламанитите слязоха в земята Зарахемла и възвестиха на народа на нефитите как се бяха „обърнали и ги увещаваха към вяра и покаяние.

5 Да, и мнозина проповядваха с такава велика власт и сила, че успяха да доведат мнозина от тях до дълбините на смирението, за да бъдат смирени последователи на Бога и на Агнеца.

6 И стана така, че мнозина от ламанитите отидоха в земята на север; и също Нефи и Лехий отидоха в „земята на север, за да проповядват на хората там. И тъй свърши шестдесет и третата година.

7 И ето, в цялата страна имаше мир, тъй че нефитите отиваха навсякъде в страната, където пожелаеха, било при нефитите или при ламанитите.

8 И стана така, че ламанитите отиваха също навсякъде, където пожелаеха, било при ламанитите или при нефитите; и тъй те можеха свободно да общуват едни с други, да купуват и да продават, и да се обогатяват според желанието си.

9 И стана така, че те станаха извънредно богати, както ламанитите, тъй и нефитите; и имаха извънредно изобилие

на злато и на сребро, и на всякакъв вид благородни метали, както в земята на юг, тъй и в земята на север.

10 Сега, земята на юг се наричаше Лехий, а земята на север — „Мулик, на името на сина на Седекия; защото Господ доведе Мулик в земята на север, а Лехий — в земята на юг.

11 И ето, имаше всякакъв вид злато и в двете земи, и сребро, и скъпоценни руди от всякакъв вид; и имаше също и изкусни занаятчии, които обработваха всякакъв вид руда и я пречистваха; и тъй те станаха богати.

12 И те отглеждаха зърно в изобилие и на север, и на юг; и те процъфтяваха извънредно много, и на север, и на юг. И те се умножиха и станаха извънредно силни в страната. И отглеждаха много стада и черди, да, много угоени.

13 Ето, жените им се трудеха, предяха и правеха всякакъв вид платна, препреден висон и най-различни тъкани, за да покриват голотата си. И тъй, шестдесет и четвъртата година премина в мир.

14 И през шестдесет и петата година те също имаха много радост и мир, да, много проповеди и пророчества за всичко, което трябваше да дойде. И тъй измина шестдесет и петата година.

15 И стана така, че през

3а р. п. Общуване,
общение.
4а р. п. Обръщане,

обърнат.
6а Алма 63:4–9;
Ел. 3:11–12.

10а Мосия 25:2–4;
Ел. 8:21.

шестдесет и шестата година от управлението на съдиите, ето, "Сезорам беше убит от неизвестна ръка, тъй както си седеше на съдийския престол. И стана така, че през същата тази година неговият син, избран от народа да заеме мястото му, също беше убит. И тъй свърши шестдесет и шестата година.

16 И в началото на шестдесет и седмата година людето започнаха отново да стават извънредно нечестиви.

17 Защото ето, Господ ги беше благославял досега с богатствата на света, та да не бъдат подтиквани нито към гняв, нито към война, нито към кръвопролитие; затова те започнаха да отдават сърцата си на своите богатства; да, те започнаха да търсят да се обогатяват, за да могат да се издигнат един над друг; ето защо, започнаха да вършат "тайни убийства, да грабят и плячкосват, за да могат да се обогатяват.

18 И сега, ето, тези убийци и грабители бяха една банда, образувана от Кискумен и "Гадантон. И стана така, че в Гадантоновата банда имаше мнозина, дори и нефити. Но ето, те бяха по-многобройни сред по-нечестивата част от ламанитите. И те бяха наречени Гадантоновите разбойници и убийци.

19 И те бяха тези, които убиха върховния съдия Сезорам

и сина му върху съдийския престол; и ето, те не бяха открити.

20 И сега стана така, че когато ламанитите откриха, че между тях има разбойници, те се наскърбиха извънредно много; и употребиха всички средства, които бяха по силата им, за да ги изтребят от лицето на земята.

21 Но ето, Сатана подтикна сърцата на по-голямата част от нефитите, тъй че те се обединиха с тези разбойнически банди и влязоха в заветите и клетвите им, та да се защитават и предпазват едни други в каквито и трудни обстоятелства да бъдат поставени, тъй че да не пострадат за убийствата, обирите и кражбите си.

22 И стана така, че те имаха свои знаци, да, свои "тайни знаци и тайни слова, тъй че да могат да различават всеки техен брат, който е встъпил в завет с тях, тъй че каквото и нечестие да извърши брат му, да не бъде наранен от своя брат, нито от онези, които принадлежат към бандата му и които са приели този завет.

23 И тъй те можеха да убиват, и да плячкосват, и да крадат, и да извършват блудства и всякакъв вид нечестие, противно на законите на страната им, а също и на законите на техния Бог.

24 И всички тези, които принадлежаха към бандата

им и които откриеха пред света тяхното „нечестие и техните мерзости, трябваше да бъдат съдени не според законите на страната им, но според законите на тяхното нечестие, дадени от Гадиантон и Кискумен.

25 И сега, ето, точно тези бяха тайните „съзаклятия и заговори, за които Алма заповяда на сина си да не разкрива пред света, за да не би те да станат средство за довеждане на хората до унищожение.

26 Сега ето, тези „тайни клетви и завети не дойдоха при Гадиантон от летописите, предадени на Еламан; но ето, те бяха поставени в сърцето на Гадиантон от ^бсъщото онова същество, което примами първите ни родители да вземат от забранения плод;

27 да, същото това същество, което направи заговор с „Каин, като му каза, че ако убие брат си Авел, това няма да стане достояние на света. И оттогава насам той прави заговори с Каин и последователите му.

28 И същото това същество постави в сърцата на хората идеята да „съградят кула, достатъчно висока, та да могат да стигнат до небето. И същото това същество продължаваше да води хората,

дошли от онази кула в тази страна, като разпространи делата на мрака и мерзостите по цялото лице на земята, докато не завлече хората към ^бпълно унищожение и към вечен пъкъл.

29 Да, това е същото същество, което подтикна сърцето на „Гадиантон да продължи делото на мрака и на тайните убийства; и това същество ги е донесло от началото на човека до днес.

30 И ето, той е „начинателят на всеки грях. И ето, той продължава да провежда своите дела на мрака и тайни убийства и предава от поколение на поколение заговорите им, и клетвите им, и заветите им, и ужасно нечестивите им планове, според както може да завладее сърцата на чедата човешки.

31 И сега, ето, той беше завладял силно сърцата на нефитите; да, дотолкова, че те бяха станали извънредно нечестиви; да, по-голямата част от тях се бяха отвърнали от пътя на праведността и „потъпкаха под нозете си заповедите Божии, и завиха по техните си пътища, и си съградиха идоли от тяхното злато и тяхното сребро.

32 И стана така, че всичките тези беззакония ги споходиха в продължение на „не много

24а р. п. Нечестив, нечестие.

25а Алма 37:27–32.

26а Моисей 5:29, 49–52.

б 3 Не. 6:28;

Моисей 4:6–12.

27а Моисей 5:18–33.

28а Бит. 11:1–4;

Етер 1:3.

б Етер 8:9, 15–25.

29а Ел. 2:4–13.

30а Алма 5:39–42;

Мор. 7:12, 17;

Моисей 4:4.

31а 1 Не. 19:7.

32а Алма 46:8.

години, тъй че повечето от беззаконията ги споходиха през шестдесет и седмата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

33 И те умножиха беззаконията си през шестдесет и осмата година за голяма скръб и печал на праведните.

34 И тъй, ние виждаме, че нефитите започнаха да чезнат в неверие и да израстват в нечестие и мерзости, докато ламанитите започнаха да израстват извънредно в знанието за своя Бог; да, те започнаха да спазват повеленията и заповедите Му и да ходят пред Него в истина и правда.

35 И тъй, ние виждаме, че Духът Господен започна да се "оттегля от нефитите поради нечестието и коравосърдечieto им.

36 И тъй, ние виждаме, че Господ започна да излива Духа Си върху ламанитите, поради тяхната смиреност и готовност да повярват в словата Му.

37 И стана така, че ламанитите преследваха бандата на разбойниците на Гадиантон; и те проповядваха словото Божие между по-нечестивата част от тях, тъй че тази разбойническа банда беше изцяло унищожена сред ламанитите.

38 И стана така, че от друга страна нефитите, започвайки

от по-нечестивата част от тях, окуражаваха и поддържаха разбойниците, докато те не се разпростряха по цялата земя на нефитите и не съблазниха по-голямата част от праведните, докато те не стигнаха дотам, че да повярват в делата им, да споделят плячката им и да се съюзят с тях в тайните им убийства и заговори.

39 И те единствени се сдоби-ха с властта на управлението, тъй че тъпчеха под нозете си и удряха, и терзаеха, и обръщаха гръб на "бедните, на кротките и смирени последователи Божии.

40 И тъй, ние виждаме, че те се намираха в едно ужасно състояние и "узряваха за вечно унищожение.

41 И стана така, че тъй свърши шестдесет и осмата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

Пророчеството на Нефи, синът на Еламан. Бог заплашва народа на Нефи, че в своя гняв Той ще ги посети и ще ги унищожии напълно, освен ако не се покаят за нечестието си. Бог наказва народа на Нефи с мор; те се покаяват и се обръщат към Него. Самуил, едни ламанит, про- рокува на нефитите.

*Обхваща глави 7 до 16
включително.*

35а Мосия 2:36;

У. и З. 121:37.

39а Псалми 109:16;

Алма 5:54–56;

У. и З. 56:16.

40а Ел. 5:2; 11:37;

У. и З. 18:6.

ГЛАВА 7

На север Нефи е отхвърлен и се завръща в Зарахемла. Той се моли от градинската си кула и след това призовава хората да се покаят или да погинат. Около 23–21 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че през шестдесет и деветата година от управлението на съдиите над народа на нефитите, Нефи, синът на Еламан, се "върна от земята на север в земята Зарахемла.

2 Защото той беше живял сред народа в земята на север и им беше проповядвал словото Божие, и им беше про- рокувал много неща.

3 А те отхвърлиха всичките му слова, тъй че за него стана невъзможно да остане между тях и той се върна обратно в родната си страна.

4 И той видя хората в това състояние на ужасно нечестие и онези Гадиантонови разбойници, заемащи съдийските престоли, заграбили силата и властта над страната, отказали се от заповедите Божии, без да са ни най-малко праведни пред Него, без да раздават правосъдие на чедата човешки.

5 Те осъждаха праведните заради тяхната праведност; освобождаваха виновните и нечестивите ненаказани заради парите им и освен това, за да могат да останат начело

на управата, за да управляват и вършат каквото си искат, за да могат да се обогатяват и сдобиват със "светска слава и освен това, за да могат най-лесно да вършат прелюбодейства, да крадат и да убиват, и да правят каквото си искат.

6 Сега, това велико беззаконие се беше появило сред нефитите в продължение на не много години; и когато Нефи видя всичко това, сърцето в гърдите му се сви от скръб; и той възкликна в терзанието на душата си:

7 О, да можех да живея в дните, когато баща ми Нефи дойде за пръв път от земята на Ерусалим, та да се радвам с него в обетованата земя; тогава беше лесно хората му да се увещаят, бяха непоколебими в съблюдаването на заповедите Божии и бяха бавни да се увличат да вършат беззаконие, а бяха бързи да се вслушват в словата Господни.

8 Да, ако можех да живея в онези дни, тогава душата ми щеше да се радва на праведността на братята ми.

9 Но ето, обречен съм да живея в тези дни и душата ми да бъде изпълнена със скръб заради това нечестие на братята ми.

10 И ето, сега стана така, че това беше на една кула, която се намираще в градината на Нефи, близо до голям

път, който водеше към главния пазар в град Зарахемла. По тази причина Нефи беше коленичил на кулата, която се намираще в градината му, която кула беше също близо до градинската порта, покрай която минаваше големият път.

11 И стана така, че неколцина, които минаваха оттам, видяха Нефи, тъй както изливаше душата си на Бога от кулата; и те изтичаха и казаха на хората какво са видели, и народът се стече на множество, за да узнае причината за тази голяма скръб по нечестията на хората.

12 И сега, когато Нефи се надигна, той видя множествата от хора, които се бяха събрали наедно.

13 И стана така, че той отвори устата си и им каза: Ето, „защо сте се събрали наедно? За да ви говоря за вашите беззакония ли?

14 Да, защото аз се изкачих на кулата си, за да излея душата си на моя Бог поради извънредната скръб на сърцето ми, която е заради вашите беззакония!

15 И вие сте се събрали наедно и се чудите на моята скръб и печал; да, и вие имате голяма нужда да се чудите; и трябва да се чудите, защото сте се отдали, тъй че дяволът

толкова много да завладее сърцата ви.

16 Да, как можяхте да дадете път на съблазните на оногова, който търси да хвърли душите ви долу във вечна окаяност и безкрайна злочестина?

17 О, покаяйте се, покаяйте се! „Защо да умираете? Обърнете се, обърнете се към Господа, вашия Бог! Защо ви е изоставил Той?

18 Това е, защото сте вкоравили сърцата си; да, и не щете да се вслушате в гласа на „добрия пастир; да, вие сте Го ^бпредизвикали към гняв срещу вас.

19 И ето, освен ако не се покаете, вместо да ви „събере отново, Той ще ви разпръсне, та да станете храна на кучета и диви зверове.

20 О, как можяхте да забравите вашия Бог в същия този ден, когато Той ви избави?

21 Но ето, това е, за да се обогатявате, за да бъдете възхвалявани от хората, да, и за да можете да получите злато и сребро. И вие насочихте сърцата си към богатството и „празните неща на този свят, за тях вие убивате и плячкосвате, и крадете, и ^бсвидетелствате лъжливо против ближния си, и вършите всякакъв вид беззаконие.

22 И поради тази причина ще ви сполети злочестина,

13а Мат. 3:5–8.

17а Езек. 18:23, 31–32.

18а Езек. 34:12;

Иоана 10:14–16;

Алма 5:38–41, 57–60.

р. п. Добрият пастир.

б Яков 1:8;

Алма 12:36–37.

19а 3 Не. 10:4–7.

21а р. п. Светски стремежи.

б Изход 20:16;

Мат. 15:19–20.

освен ако не се покаете. Защото, ако не се покаете, ето този велик град, както и всички онези големи градове наоколо, които са в земята на нашето владение, ще ни бъдат отнети и няма да има повече място за вас в тях; защото ето, Господ няма повече да ви дава ^асила да устоявате на враговете си, тъй както е правил досега.

23 Защото ето, тъй казва Господ: Няма да покажа силата Си на нечестивите, на единия не повече, отколкото на другия, с изключение на тези, които се покаят за греховете си и се вслушат в словата Ми. Затова сега аз бих желал да видите, братя мои, че ще бъде ^апо-добре за ламанитите, отколкото за вас, освен ако не се покаете.

24 Защото ето, те са по-праведни от вас, тъй като не са съгрешили против това велико знание, което вие сте получили; ето защо, Господ ще бъде милостив към тях; да, Той ще ^аудължи дните им и ще увеличи потомството им, дори когато вие ще бъдете напълно ^бунищожени, освен ако не се покаете.

25 Да, горко ви за тази голяма мерзост, която се появи между вас; и вие се присъединихте към нея, да, към тази ^атайна банда, създадена от Гадиантон!

26 Да, ще ви сполети ^азлочест

стина поради гордостта, която допуснахте да влезе в сърцата ви и която ви издигна отвъд това, що е добро, поради извънредно големите ви ^ббогатства!

27 Да, горко на вас, заради вашето нечестие и мерзости!

28 И ако не се покаете, вие ще погинете; да, дори земите ви ще бъдат отнети от вас и вие ще бъдете унищожени от лицето на земята.

29 Сега ето, аз не ви казвам тези неща от себе си, защото не от себе си аз ^азнам тези неща; но ето, аз знам, че тези неща са истинни, защото Господ Бог ми ги стори знайни, ето защо, свидетелствам, че те ще бъдат.

ГЛАВА 8

Подкупни съдии търсят да насъскат народа срещу Нефи. Авраам, Моисей, Зенос, Зенок, Езияс, Исаия, Еремия, Лехий и Нефи — всички те свидетелстват за Христа. Чрез вдъхновение Нефи съобщава за убийството на върховния съдия. Около 23–21 г. пр. Хр.

И СЕГА стана така, че когато Нефи изрече тези слова, ето, имаше мъже, които бяха съдии и които също принадлежаха към тайната банда на Гадиантон, и те се разгневиха, и се провикнаха срещу него, казвайки на людете: Защо

22а Мосия 7:29.
23а Ел. 15:11–15.
24а Алма 9:16;

У. и З. 5:33.
б Алма 9:19.
25а Ел. 3:23.

26а Исаия 5:8–25.
б Яков 2:13.
29а Алма 5:45–46.

не хванете този човек и не го доведете, за да бъде съден според престъплението, което е извършил?

2 Защо гледате този човек и го слушате как хули този народ и нашите закони?

3 Защото ето, Нефи им беше говорил за покварата на техните закони; да, много неща изрече Нефи, които не могат да бъдат записани; но той не каза нищо, което да е противно на заповедите Божи.

4 И онези съдии му се разгневиха, защото той им "говореше открито относно техните тайни дела на мрака; въпреки всичко, те не смееха да сложат ръка върху него, защото се бояха от народа — да не би той да се обяви срещу тях.

5 Ето защо, те призоваха людете, казвайки: Защо позволявате на този човек да ни хули? Защото ето, той осъжда целия този народ на унищожение; да, и също да ни бъдат отнети тези наши велики градове, та ние да нямаме място в тях.

6 И сега, ние знаем, че това е невъзможно, защото ето, ние сме силни, а градовете ни са големи, ето защо, враговете ни не могат да имат власт над нас.

7 И стана така, че по този начин подтикнаха людете към гняв срещу Нефи и предизвикаха раздори по-

между им; защото имаше някои, които се провикнаха: Оставете този човек на мира, защото той е праведен човек и всичко, което той каза, ще се сбъдне със сигурност, освен ако не се покаем.

8 Да, ето, всички възмездия, за които той ни свидетелства, ще ни сполетят; защото ние знаем, че той свидетелства вярно относно нашите беззакония. И ето, те са много и той "познава много добре всичко, което ще ни сполети, тъй както познава и нашите беззакония.

9 Да, и ето, ако той не беше пророк, нямаше да може да свидетелства за всички тези неща.

10 И стана така, че онези, които търсеха да погубят Нефи, се видяха принудени да не слагат ръка върху му поради страха си; ето защо, виждайки, че беше намерил благоволение в очите на някои докато останалата им част беше обзета от страх, Нефи започна да им говори отново.

11 И затова той беше заставен да говори повече на людете, казвайки: Ето, братя мои, не сте ли чели, че Бог даде сила на един човек, тъкмо на Моисей, да удари водите на Червеното "море и те се разделиха на едната и на другата страна, тъй че нашите бащи израилтяните преминаха по

8 4а 1 Не. 16:2–3.

8а Ел. 7:29.

11а Изход 14:16;

1 Не. 17:26;

Мосия 7:19;

У. и З. 8:2–3;

Моисей 1:25.

сухо и водите се затвориха отново върху войските на египтяните, и ги погълнаха?

12 И сега, ето, ако Бог е дал такава сила на този човек, тогава защо се препирате помежду си и казвате, че Той не може да ми даде сила да знам относно възмездията, които ще ви сполетят, освен ако не се покаете?

13 Но ето, вие не само че отричате словата ми, но вие също тъй отричате всички слова, които са били изречени от бащите ни и словата, които бяха изречени от този човек Моисей, на когото беше дадена такава велика сила, да, словата, които той е изрекъл относно пришествието на Месията.

14 Да, не свидетелстваше ли той, че Синът Божий трябва да дойде? И както той “издигна бронзовата змия в пустошта, тъйкмо тъй ще бъде издигнат и Онзи, Който трябва да дойде.

15 И както всички онези, които щяха да погледнат змията, трябваше да “живеят, тъйкмо тъй и всички онези, които ще погледнат Сина Божий с вяра и с каещ се дух, биха могли да ^бживеят тъйкмо онзи живот, който е вечен.

16 И сега, ето, Моисей не е единственият, който свидетелства за тези неща, но също и “всичките свети пророци от негови дни, чак до дните на Авраам.

17 Да, и ето, “Авраам видя Неговото пришествие и се изпълни с радост, и беше щастлив.

18 Да, и ето, аз ви казвам, че Авраам не беше единственият, който знаеше за тези неща, но имаше и “мнозина други преди дните на Авраам, които бяха призвани според ^бреда Божий; да, тъйкмо според реда на Неговия Син; и всичко това, за да бъде показано на людете много хиляди години преди пришествието Му, че изкуплението ще ги споходи.

19 И сега, аз бих желал вие да знаете, че от дните на Авраам е имало много пророци, които са свидетелствали за тези неща; да, ето, пророкът “Зенос свидетелства смело за това и поради тази причина беше убит.

20 И ето, също “Зенок и Езияс, също и ^бИсаия, и ^вЕремия (Еремия беше същият този пророк, който свидетелстваше за унищожението на ^вЕрусалим), а сега ние знаем,

14а Числа 21:6–9;
2 Не. 25:20;
Алма 33:19–22.
р. п. Исус Христос
— Символи на
Христос.
15а 1 Не. 17:41;
Алма 37:45–47;
3 Не. 15:9.

^б Иоана 11:25.
16а Яков 4:4–5; 7:11.
17а Бит. 22:8–14;
Иоана 8:56.
18а Алма 13:19;
У. и З. 84:6–16;
136:37.
^б р. п. Мелхиседеково
свещеничество.

19а Алма 34:7.
20а 1 Не. 19:10;
3 Не. 10:15–16.
р. п. Писания —
Изгубени писания.
^б Исаия 53.
^в 1 Не. 5:13; 7:14.
^з Ерем. 26:18;
1 Не. 1:4.

че Ерусалим е бил унищожен според словото на Еремия. О, защо тогава и Синът Божий да не дойде според пророчеството му?

21 И сега, ще спорите ли, че „Ерусалим беше разрушен? Ще кажете ли, че ^бсиновете на Седекия не бяха убити всички, с изключение на „Мулик? Да, и не виждате ли, че потомството на Седекия беше изгонено от земята на Ерусалим и е между нас? Но ето, това не е всичко.

22 Нашият баща Лехий беше изгонен от Ерусалим заради това, че свидетелстваше за тези неща. Нефи също свидетелстваше за тези неща, както и почти всички наши бащи чак до ден днешен; да, те са свидетелствали за ^апришествието на Христа, гледали са напред и са се радвали за деня Му, който ще дойде.

23 И ето, Той е Бог и Той е с тях; и Той им се яви, тъй че те бяха изкупени чрез Него; и те Му въздадоха слава за това, което ще стане.

24 И сега, понеже вие знаете тези неща и не можете да ги отречете, освен ако не излъжете, ето защо, в това вие съгрешихте, защото отхвърлихте всички тези неща, въпреки многото доказател-

ства, които сте получили, да, вие дори получихте ^авсичко, и нещата на небето, и всичко, което е на земята като свидетелство, че те са истинни.

25 Но ето, вие отхвърлихте истината и се ^аразбунтувахте срещу Светия ваш Бог; и дори и сега, наместо да събирате ^бсъкровища на небето, където нищо не се разваля и където нищо нечисто не може да влезе, вие трупате ярост за ^асъдния ден.

26 Да, дори и сега вие узрявате за вечно унищожение поради вашите убийства и вашите ^аблудства, и нечестие, да, и освен ако не се покаете, то ще дойде скоро върху ви.

27 Да, ето, дори и сега то е пред вратите ви; да, идете в съдилището и търсете; и ето, вашият съдия е убит и ^алежи в кръвта си; и той е убит ^бот брат си, който търси да седне на съдийския престол.

28 И ето, те и двамата принадлежат към вашата тайна банда, чиито ^аначинатели са Гадриантон и лукавият, който търси да унищожи душите на хората.

ГЛАВА 9

Пратеници намират върховния съдия мъртъв на съдийския пре-

21а 2 Не. 6:8;

Омний 1:15.

б 4 Цар. 25:7;

Ерем. 39:6; 52:10.

в Езек. 17:22–23;

Ел. 6:10.

22а р. п. Исус Христос

— Пророчества за

раждането и смъртта на Исус Христос.

24а Алма 30:44;

Моисей 6:63.

25а Мосия 2:36–38; 3:12.

б Ел. 5:8;

3 Не. 13:19–21.

в У. и З. 10:20–23;
121:23–25.

26а р. п. Блудство.

27а Ел. 9:3, 15.

б Ел. 9:6, 26–38.

28а Ел. 6:26–30.

стол. Те са затворени, но след това са освободени. Чрез вдъхновените Нефи разкрива, че убиецът е Сеантум. Някои приемат Нефи за пророк. Около 23–21 г. пр. Хр.

Ето, сега стана така, че когато Нефи изрече тези слова, няколко мъже, които бяха измежду тях, изтичаха към съдилището; да, бяха тъкмо петима тези, които отидоха, и си казаха помежду си, докато отиваха:

2 Ето, сега ние ще узнаем със сигурност дали този човек е пророк и дали Бог му е заповядал да ни пророкува такива чудни неща. Ето, ние не вярваме, че Той му е заповядал, да, не вярваме, че той е пророк; независимо от това ако нещата, които той каза за върховния съдия, са истина, че той е мъртъв, тогава ще повярваме, че и другите му слова, които той е изрекъл, са истинни.

3 И стана така, че те се затичаха с цялата си сила и влязоха в съдилището; и ето, върховният съдия бе паднал на земята и „лежеше в собствената си кръв.

4 И сега, ето, когато видяха това, те се учудиха извънредно много, дотолкова, че паднаха на земята; защото те не бяха повярвали в словата, които Нефи беше казал относно върховния съдия.

5 Но сега, когато видяха, те повярваха и бяха връхлетени

от страх да не би всички възмездия, за които Нефи беше говорил, да споходят людете; ето защо, те се разтрепераха и паднаха на земята.

6 Сега, веднага след като съдията беше убит, пронизан от преоблечения си брат, който избяга, слугите изтичаха и разказаха на людете, викайки с висок глас за убийството.

7 И ето, людете се събраха наедно на мястото на съдийския престол и ето, за тяхно учудване те видяха онези петима мъже, които бяха паднали на земята.

8 И сега, ето, людете не знаеха нищо за множеството, което се беше събрало пред „градината на Нефи, ето защо, те си казаха: Това са людете, които са убили съдията и Бог ги е поразил, за да не могат да ни избягат.

9 И стана така, че те ги хванаха, вързаха ги и ги хвърлиха в тъмница. И беше възвестено навсякъде, че съдията е убит и че убийците са заловени и хвърлени в тъмница.

10 И стана така, че на другия ден людете се събраха наедно, за да жалейт и „постят на погребението на великия върховен съдия, който беше убит.

11 И тъй и онези съдии, които бяха при градината на Нефи, и които бяха чули словата му, също се събраха на погребението.

12 И стана така, че те започ-

наха да разпитват людете, казвайки: Къде са петимата, които бяха изпратени да узнаят относно това дали върховният съдия е мъртъв? А те отговориха и казаха: Относно тези петима, за които казвате, че сте изпратили, ние не знаем нищо, но има петима, които са убийците и които ние хвърлихме в тъмница.

13 И стана така, че съдиите пожелаха те да бъдате доведени; и те бяха доведени, и ето, това бяха петимата мъже, които бяха изпратени; и ето, съдиите ги разпитаха, за да се осведомят относно въпроса, и те им разказаха всичко, което бяха направили, казвайки:

14 Ние изтичахме и дойдохме до мястото на съдийския престол, и когато видяхме всичко това, за което Нефи беше свидетелствал, ние се учудихме толкова много, че паднахме на земята, и когато се съвзахме от учудването си, ето, хвърлиха ни в тъмница.

15 Сега, колкото до убийството на този човек, ние не знаем кой го е извършил, но само това знаем, че изтичахме, както вие поискахте, и ето, той беше мъртъв според словата на Нефи.

16 И сега стана така, че съдите разясниха случилото се на людете и издигнаха глас срещу Нефи, казвайки: Ето, ние знаем, че този Нефи сигурно се е сдружил с някого, за да убие съдията и после да може

да ни го извести, за да може да ни обърне в неговата вяра, за да може да издигне себе си като велик човек, избран от Бога, и пророк.

17 И сега, ето, ние ще намерим този човек и той ще изповяда вината си, и ще ни изкаже истинския убиец на този съдия.

18 И стана така, че петимата бяха освободени в деня на погребението. При все това, те укориха съдиите за словата, които бяха изrekli против Нефи, и спориха с тях един по един дотолкова, че ги объркаха.

19 Въпреки това, те наредиха Нефи да бъде хванат, вързан и доведен пред множеството, и те започнаха да го разпитват по различни начини, за да могат да го засекат, та да могат да го осъдят на смърт,

20 казвайки му: Ти си съучастник. Кой е този човек, който извърши убийството? Изкажи ни го сега и признай вината си; казвайки: Ето, тук има пари; освен това ние ще ти пощадим живота, ако ни кажеш и си признаеш заговора, който си направил с него.

21 Но Нефи им каза: О, вие ^абезумци, вие необрязани по сърце, вие, слепи и ^бкораворатни люде, знаете ли колко време още Господ, вашият Бог ще ви търпи да ходите в този греховен път?

22 О, вие би трябвало да започнете да ридаете и да

“оплаквате себе си, поради голямото унищожение, което сега ви очаква, освен ако не се покаете.

23 Ето, вие казвате, че аз съм се уговорил с някой човек да убие Сизорам, върховния ни съдия. Но ето, аз ви казвам, че това е защото ви свидетелствах, за да можете да узнаете това; да, тъкмо като доказателство пред вас, че знам за нечестиято и мерзостите сред вас.

24 И защото сторих това, вие сега казвате, че съм се уговорил с някакъв човек, за да извърши това; да, понеже аз ви показах това знамение, вие сте ми разгневени и се опитвате да отнемете живота ми.

25 И сега, ето, аз ще ви покажа друго знамение и ще видя дали няма и за това да се опитате да отнемете живота ми.

26 Ето, аз ви казвам: Идете в дома на Сеантум, който е “брат на Сизорам и му кажете:

27 Уговарял ли се е с теб Нефи, мнимият пророк, който пророкува за толкова много злини за този народ, в това да убиеш Сизорам, който е твой брат?

28 И ето, той ще ви каже: Не!

29 И вие ще му кажете: Ти ли уби брат си?

30 И той ще бъде обхванат от страх, без да знае какво да каже. И ето, той ще го отрече пред вас и ще се престори на учуден, и ще ви каже, че е невинен.

31 Но ето, вие ще го претърсите и ще откриете кръв по полите на наметалото му.

32 И когато видите това, ще запитате: Откъде е тази кръв? Мислиш ли, че не знаем, че това е кръвта на брат ти?

33 И тогава той ще се разтрепери и ще побледнее тъкмо като че ли смъртта го е споходила.

34 И тогава вие ще кажете: Ето, от страха ти и от това побледняване по лицето ти ние знаем, че си виновен.

35 И тогава по-голям ужас ще го споходи; и тогава той ще ви се изповяда и няма да отрича повече, че той е извършил това убийство.

36 И тогава той ще ви каже, че аз, Нефи, не знам нищо относно този въпрос, освен това, което ми е било дадено чрез силата Божия. И тогава вие ще узнаете, че аз съм честен човек и че съм изпратен при вас от Бога.

37 И стана така, че те отидоха и сториха тъкмо според както Нефи им беше казал. И ето, словата, изречени от него, бяха истина; защото според словата му той отрече и пак според словата му той се изповяда.

38 И беше принуден да покаже, че той е истинският убиец, тъй че петимата бяха освободени, а също и Нефи.

39 И имаше някои от нефитите, които повярваха в словата на Нефи, и също

имаше някои, които повярваха поради свидетелството на петимата, защото те са били обърнати, докато са били в тъмницата.

40 И сега, имаше някои измежду хората, които казваха, че Нефи е пророк.

41 И имаше други, които казваха: Ето, той е Бог, защото ако не беше Бог, не би могъл да знае всички тези неща. Защото ето, той ни каза мислите на сърцата ни и ни откри неща; и тъкмо той доведе до знанието ни истинския убиец на нашия върховен съдия.

ГЛАВА 10

Господ дава на Нефи запечатващата сила. Той е овластен да връзва и развързва на земята и в небесата. Той заповядва на хората да се покаят или ще погинат. Духът го води от множество към множество. Около 21–20 г. пр. Хр.

И сега стана така, че се създаде разцепление между хората, тъй че те се разделиха насам и натам и тръгнаха по своите си пътища, като оставиха Нефи сам, тъй както стоеше сред тях.

2 И стана така, че Нефи тръгна по своя път към дома си, "размишлявайки върху нещата, които Господ му беше показал.

3 И стана така, че тъй както бе потънал в размисъл, бидейки твърде обезсърчен поради нечестие на народа на нефитите, поради техните тайни дела на мрака и убийствата им, и обирите им, и всякакъв вид беззакония, стана така, че докато размишляваше тъй в сърцето си, ето, един глас дойде до него, казвайки:

4 Благословен си ти, Нефи, за това, което си направил; защото Аз видях как "неуморно провъзгласяваше на тези люде словото, което ти дадох. И ти не се уплаши от тях и не се опита да спасиш ^бсобствения си живот, но търсеше Моята ^вволя и спазването на Моите заповеди.

5 И сега, тъй като ти направи това толкова неуморно, ето, Аз ще те благословя навеки, и ще те направя могъщ в слова и в дело, и във вяра, и в работа, да, дори ^ввсички неща ще ти се изпълняват според ^бсловото ти, защото ти ^вне ще поискаш онова, което е противно на Моята воля.

6 Ето, ти си Нефи, а Аз съм Бог. Ето, Аз ти го заявявам в присъствието на Моите ангели, че ти ще имаш власт над този народ и ще поразиш земята с ^вглад и с мор, и с унищожение според нечестие на този народ.

7 Ето, Аз ти давам власт,

10 2а р. п. Размишлява-
вам.
4а р. п. Усърдие.
б р. п. Причастие.

в 3 Не. 11:11.
5а 3 Не. 18:20;
У. и З. 88:63–65.
б Енос 1:12.

в 2 Не. 4:35;
У. и З. 46:30.
6а Ел. 11:4–18.

щото всичко, което “запечатих на земята, да бъде запечатано в небесата; и всичко, което развържеш на земята, да бъде развързано в небесата; тъй ти ще имаш власт сред този народ.

8 И тъй, ако ти кажеш на този храм да се разцепи на две, това ще бъде сторено.

9 И ако кажеш на тази “планина, Улегни се и се изравни, и това ще бъде сторено.

10 И ето, ако кажеш Бог да порази този народ, ще бъде извършено.

11 И сега, ето, Аз ти заповядвам да отидеш и да кажеш на този народ, че тъй казва Господ Бог, Който е Всемогъщият: Освен ако не се покаете, ще бъдете поразени дори до “унищожение.

12 И ето, сега стана така, че когато Господ изрече тези слова на Нефи, той се спря и не отиде у дома си, но се върна при множествата, които се бяха разпръснали по лицето на земята и започна да им провъзгласява словото Божие, което му беше изречено относно тяхното унищожение, ако те не се покаят.

13 Сега ето, въпреки великото чудо, което направи Нефи, откривайки им за смъртта на върховния съдия, те вкоравиха сърцата си и не се вслушаха в словата Господни.

14 Ето защо, Нефи им извести словото Господне, казвай-

ки: Освен ако не се покаете, тъй каза Господ: Вие ще бъдете поразени, дори до унищожение.

15 И стана така, че когато Нефи им извести словото, ето, те все още вкоравяваха сърцата си и не искаха да се вслушат в словата му; и затова те го хулеха и потърсиха да сложат ръка на него, за да могат да го хвърлят в тъмница.

16 Но ето, силата Божия беше с него и те не можаха да го хванат и хвърлят в тъмница, защото той беше взет от Духа и беше отнесен от средата им.

17 И стана така, че тъй той отиваше в Духа от множество на множество, като известяваше словото Божие, чак докато не го извести на всички тях или докато не го предаде на всички люде.

18 И стана така, че те не искаха да се вслушат в словата му; и настанаха раздори до толкова, че людете се разделяха помежду си и започнаха да се избиват един друг с меч.

19 И тъй свърши седемдесет и първата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

ГЛАВА 11

Нефи склонява Господ да замени войната им с глад. Много люде погиват. Те се покаяват и Нефи

7а Мат. 16:19.
р. п. Запечатвам,
запечатване.

9а Мат. 17:20;
Яков 4:6;
Морм. 8:24;

Етер 12:30.
11а Ел. 5:2.

настоятелно моли Господа за дъжд. Нефи и Лехий получават много откровения. Гадиантоновите разбойници се укрепяват в страната. Около 20–6 г. пр. Хр.

И СЕГА стана така, че през седемдесет и втората година от управлението на съдиите раздорите се увеличиха до толкова, че имаше войни из цялата страна, сред целия народ на Нефи.

2 И тъкмо "тайната банда разбойници провеждаше това дело на унищожение и нечестие. И тази война продължи цялата тази година; и тя продължи и през седемдесет и третата година.

3 И стана така, че тази година на Нефи призова Господа, казвайки:

4 О, Господи, не допускай този народ да бъде унищожен от меч; о, Господи, нека по-добре да има "глад в страната, за да ги подтикне да си спомнят за Господа, техния Бог, и може би ще се покаят и ще се обърнат към Тебе.

5 И беше сторено според словата на Нефи. И страшен глад настана в страната сред целия народ на Нефи. И тъй през седемдесет и четвъртата година гладът продължи и делото на унищожение се прекрати от меча, но стана жестоко от глада.

6 И това дело на унищожение продължи също и през седемдесет и петата година.

Защото земята беше поразена, че да стане суха и не произвеждаше вече зърно през сезона за зърно. И цялата земя беше поразена при ламанитите тъкмо тъй, както и при нефитите, тъй че те бяха поразени и погинаха хиляди в по-нечестивите части на страната.

7 И стана така, че хората видяха, че са на път да погинат от глад, и започнаха да си "спомнят за Господа, техния Бог; и започнаха да си спомнят словата на Нефи.

8 И хората започнаха да умоляват своите върховни съдии и водачи да кажат на Нефи: Ето, ние знаем, че ти си Божий човек и затова призови Господа, нашия Бог, да отвърне от нас този глад, за да не се изпълни "всичко това, което ти каза относно нашето унищожение.

9 И стана така, че съдиите казаха на Нефи това, което хората желяеха да му кажат. И стана така, че когато Нефи видя, че хората се бяха покаяли и че се бяха смирили във власеница, той призова отново Господа, казвайки:

10 О, Господи, ето, този народ се покая; и те премахнаха от себе си бандата на Гадиантон, тъй че тя престана да съществува и скри своите тайни планове в земята.

11 И сега, о, Господи, заради това тяхно смирение, отвърни гнева Си и нека гневът Ти

бъде укротен с унищожението на онези нечестиви човеци, които Ти вече унищожи.

12 О, Господи, отвърни гнева Си, да, свирепия Си гняв, и стори гладът да престане в тази земя.

13 О, Господи, вслушай се в мене и стори да стане според словата ми, и изпрати „дъжд по лицето на земята, за да може тя да произведе плода си и зърното си в сезона на зърното.

14 О, Господи, Ти се вслуша в словата „ми, когато казах: Нека да бъде глад, та морът от меча да секне; и знам, че и сега Ти ще се вслушаш в словата ми, защото Ти рече: Ако този народ се покае, Аз ще го пощадя.

15 Да, о, Господи, Ти виждаш, че те са се покаяли заради глада и мора, и унищожението, което ги сполетя.

16 И сега, о, Господи, отвърни гнева Си и провери отново дали те ще Ти служат. И ако е тъй, о, Господи, Ти можеш да ги благословиш според словата, които си изрекъл.

17 И стана така, че през седемдесет и шестата година Господ отвърна гнева Си от народа и стори, щото „дъжд да падне върху земята, тъй че тя произведе плода си в плодния сезон. И стана така, че тя произведе зърно в зърнения си сезон.

18 И ето, хората се радваха и славеха Бога, и цялото лице на земята се беше изпълнило с ликуване, и те повече не търсеха да погубят Нефи, но го ценяха като „велик пророк и Божий човек, имащ голяма власт и сила, дадени му от Бога.

19 И ето, Лехий, неговият брат, не остана „ни най-малко по-назад от него, що се отнася до нещата, принадлежащи на праведността.

20 И стана така, че народът на Нефи започна отново да преуспява в страната и започна да застроява запустелите си места, и започнаха да се умножават и да се разпростират, чак докато покриха цялото лице на земята, както на север, тъй и на юг, от морето на запад, до морето на изток.

21 И стана така, че седемдесет и шестата година свърши в мир. И седемдесет и седмата година започна в мир; и „църквата се разпростря по лицето на цялата земя; и по-голямата част от хората, както нефитите, тъй и ламанитите, принадлежаха към църквата; и те имаха изключително голям мир в страната; и тъй свърши седемдесет и седмата година.

22 И те имаха мир и през седемдесет и осмата година, с изключение на някои раздори относно точките на

13а 3 Цар. 18:1, 41–46.
14а Ел. 11:4.
17а Втор. 11:13–17.

18а Ел. 10:5–11.
19а Ел. 5:36–44.
21а р. п. Църквата на

Исус Христос.

учението, което беше изложено от пророците.

23 И през седемдесет и деведатата година започна да има много спорове. Но стана така, че Нефи и Лехий, и много от техните братя, които познаваха истинските точки на учението и ежедневно имаха много "откровения, проповядваха на народа и сложиха край на техните спорове в същата тази година.

24 И стана така, че през осемдесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи имаше известен брой отцепници от народа на Нефи, които няколко години преди това бяха отишли при ламанитите и бяха взели върху си името на ламанитите, както и известен брой истински потомци на ламанитите, които бяха подтикнати към гняв от тях или от онези отцепници, и затова започнаха война срещу братята си.

25 И те се отдаваха на убийства и грабежи, след което се оттегляха назад в планините, в пустошта и в тайни места и се скриваха там, за да не могат да бъдат открити, като ежедневно техният брой се увеличаваше, тъй като имаше отцепници, които се присъединяваха към тях.

26 И тъй с времето, да, в продължение на не много години, те станаха извънредно голяма банда разбойници;

и те издириха всички тайни планове на Гадиантон; и тъй те станаха разбойници на Гадиантон.

27 И сега, ето, тези разбойници правеха големи разорения, да, дори големи опустошения сред народа на Нефи, а също сред народа на ламанитите.

28 И стана така, че беше необходимо да се сложи край на това дело на унищожение; ето защо, изпратиха войска от силни воини в пустошта и по планините, за да намерят тази банда разбойници и да ги унищожат.

29 Но ето, случи се, че в тази същата година те бяха отблъснати назад чак до собствените им земи. И тъй се свърши осемдесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

30 И стана така, че в началото на осемдесет и първата година те тръгнаха отново срещу тази банда разбойници и унищожиха мнозина; но те също бяха посетени с голямо унищожение.

31 И те отново бяха длъжни да напуснат пустошта и планините и да се приберат обратно в собствените си земи поради извънредно големия брой на тези разбойници, които плъзнаха из планините и в пустошта.

32 И стана така, че тъй свърши тази година. И разбойниците продължаваха да се

увеличават и да стават силни, дотолкова, че предизвикваха цели войски на нефитите, също и на ламанитите; и те сториха голям страх да сподоби народа по цялото лице на земята.

33 Да, защото те посетиха много части на земята и причиниха големи опустошения в тях; да, те убиха мнозина, а други откараха пленници в пустошта, да, и най-вече жените им и децата им.

34 Сега, това голямо зло, което сполетя людете заради техните беззакония, отново ги подтикна да си спомнят за Господа, техния Бог.

35 И тъй свърши осемдесет и първата година от управлението на съдиите.

36 И през осемдесет и втората година те започнаха отново да “забравят Господа, техния Бог. И на осемдесет и третата година те започнаха да стават силни в беззаконие. И през осемдесет и четвъртата година те не се поправиха.

37 И стана така, че през осемдесет и петата година те ставаха все по-силни и по-силни в гордостта си и нечестият им се засилваше; и тъй те отново узряваха за унищожение.

38 И тъй свърши осемдесет и петата година.

ГЛАВА 12

Човеците са непостоянни, безумни и бързи да вършат зло. Господ наказва своя народ. Нищожността на човеците е сравнена със силата Божия. В съдния ден човеците ще спечелят вечен живот или вечно осъждение. Около 6 г. пр. Хр.

И тъй, ние можем да видим колко са лъжливи и също колко са непостоянни сърцата на чедата човешки; да, ние можем да видим, че Господ в своята велика и безпределна добрина благославя и помага да “преуспяват онези, които се ^буповават на Него.

2 Да, и ние можем да видим, че в същото време, когато Той прави народа Си да преуспява, да, и увеличава нивите им, стадата им и чердите им, и златото, и среброто, и всякакъв вид и род различни скъпоценности; и пощадява живота им, и ги избавя от ръцете на враговете им, като смекчава сърцата на враговете им, за да не им обявяват войни; да, и накрая правейки всичко това за благосъстоянието и щастието на Неговия народ, да, именно тогава те вкоравяват “сърцата си и забравят Господа, техния Бог и ^бпотъпкват под нозете си Светия, да, и всичко това заради

36a Алма 46:8.

12 1a 2 Лет. 26:5;

Псалми 1:2–3.

б Псалми 36:7–8;

2 Не. 22:2;

Мосия 4:6.

р. п. Упование.

2a р. п. Вероотстъпни-

чество.

б Алма 5:53;

3 Не. 28:35.

леснината си и своето извънредно голямо преуспяване.

3 И тъй, ние виждаме, че ако Господ не ^анаказва народа Си с много страдания, да, ако не ги посещава със смърт и с ужас, и с глад, и с всякакъв вид напаст, те не биха си ^бспомняли за Него.

4 О, колко безумни, колко суетни, колко зли и дяволски, колко ^абързи да вършат беззаконие и колко бавни да вършват добро са чедата човешки; да, колко бързо се вслушват в словата на лукавия и насочват ^бсърцата си към празните светски неща!

5 Да, колко бързи да се издигат в ^агордост; да, колко бързи да се хвалят и вършат всякакъв вид беззаконие; и колко бавни са да си спомнят за Господа, техния Бог, и да дават ухо на Неговите съвети, да, колко бавни са да ^бходят в пътеките на мъдростта!

6 Да, ето, те не желаят Господ, техният Бог, Който ги ^асътвори, да ги ^буправлява и да царува над тях; въпреки Неговата велика добрина и милостта Му към тях, те не считат съветите Му за нищо и не искат Той да им бъде водач.

7 О, колко голяма е ^анищож-

ността на чедата човешки; да, те са даже по-нищожни от праха на земята.

8 Защото ето, прахът на земята се движи насам и натам и се разделя на части по заповед на нашия Велик и Вечен Бог.

9 Да, ето, от гласа Му се тресат и ^атреперят хълмовете и планините.

10 И от ^асилата на Неговия глас те се разпукват и изравняват, да, тъкмо като равнина.

11 Да, от силата на гласа Му ^ацялата земя трепери.

12 Да, от силата на гласа Му основите се разклащат чак до самата среда.

13 Да, и ако Той каже на земята: Отмести се — тя е отместена.

14 Да, и ако Той каже на ^аземята: ^бДвижи се обратно, за да може това да ^аудължи деня с много часове, това е извършено.

15 И тъй, според Неговото слово земята се движи обратно и на човека се струва, че слънцето стои на едно място; да, и ето, това е тъй; защото сигурно е, че земята е тази, която се движи, а не слънцето.

16 И ето, ако Той каже също на ^аводите на голямата

3а Мосия 23:21;
У. и З. 98:21; 101:8.

б Ам. 4:6–11.

4а Изход 32:8.

б Мат. 15:19;

Евр. 3:12.

5а Притчи 29:23.

р. п. Гордост.

б р. п. Ходя, ходя с

Бога.

6а Исаия 45:9;

У. и З. 58:30;

Моисей 7:32–33.

б У. и З. 60:4.

7а Исаия 40:15, 17;

Мосия 4:19;

Моисей 1:10.

9а 3 Не. 22:10.

10а 1 Не. 17:46.

11а Морм. 5:23;

Етер 4:9.

14а Исус Н. 10:12–14.

б Исаия 38:7–8.

в 4 Цар. 20:8–11.

16а Мат. 8:27.

бездна: ⁶Пресъхнете — това е извършено.

17 И ето, ако Той каже на тази планина: Вдигни се, ^аела тук и падни върху този град, за да бъде погребан — ето, това е извършено.

18 И ето, ако човек ^аскрие съкровище в земята и Господ каже: Нека да бъде ⁶прокълнато поради беззаконие то на този, който го скри — ето, то ще бъде прокълнато.

19 И ако Господ каже: Бъди проклето, тъй че никой човек да не те намери отсега нататък и навеки — ето, никой човек не ще го намери отсега нататък и навеки.

20 И ето, ако Господ каже на един човек: Поради твоите беззакония ти ще бъдеш проклет навеки — ще бъде извършено.

21 И ако Господ каже: Поради твоите беззакония ти ще бъдеш отхвърлен от Моето присъствие — Той ще стори това да бъде така.

22 И горко на този, на когото Той ще каже това, защото то ще бъде за оногова, който върши беззаконие и той не може да бъде спасен; ето защо, по тази причина беше провъзгласено покаянието, за да могат човеците да бъдат спасени.

23 Ето защо, благословени са тези, които се покаят и се вслушват в гласа на Господа,

техния Бог; защото това са тези, които ще бъдат ^аспасени.

24 И дано Бог според Неговото велико съвършенство дари на човеците да бъдат доведени до покаяние и добри дела, за да бъдат възстановени от благодат към ^аблагодат според делата им.

25 И аз бих желал всички човеци да могат да бъдат спасени. Ние обаче четем, че в страшния и последен ден ще има някои, които ще бъдат изхвърлени, да, които ще бъдат отхвърлени от присъствието на Господа.

26 Да, които ще бъдат предадени на състояние на безкрайна окаяност, изпълнявайки словата, които казват: Онези, които са вършили добро, ще имат ^аживот вечен; а онези, които са вършили зло, ще имат вечно ⁶проклятие. И тъй е. Амин.

Пророчеството на Самуил Ламанита към нефитите.

*Обхваща глави 13 до 15
включително.*

ГЛАВА 13

Самуил Ламанитът пророкува за унищожението на нефитите в случай, че не се покаят. Те и техните богатства са прокълнати. Те отхвърлят и убиват с камъни пророците, обкръжени

166 Исаия 44:27; 51:10.
17а 3 Не. 8:10.
18а Морм. 1:18;
Етер 14:1.

⁶ Ел. 13:17.
23а р. п. Спасение.
24а р. п. Благодат.
26а Мат. 25:46;

Иоана 5:28–29;
Римл. 6:13.
6 р. п. Осъждане.

са от демони и търсят щастие във вършенето на беззаконие. Около 6 г. пр. Хр.

И сега стана така, че през осемдесет и шестата година нефитите все още оставаха в нечестие, да, в голямо нечестие, докато „ламанитите усърдно съблюдаваха да спазват заповедите Божии според закона на Моисей.

2 И стана така, че в тази същата година имаше един човек на име Самуил, ламанит, който пристигна в земята Зарахемла и започна да проповядва на хората. И стана така, че той проповядваше покаяние на хората в продължение на много дни, а те го прогониха и той щеше да се върне обратно в своята страна.

3 Но ето, гласът Господен дойде до него и му заповяда да се върне отново и да прокукува на хората всичко, което му идва в „сърцето.

4 И стана така, че не му позволиха да влезе в града; ето защо, той отиде и се качи на градската стена, простря ръката си, издигна силно глас и започна да пророкува на народа всичко, което Господ беше вложил в сърцето му.

5 И той им каза: Ето, аз, Самуил, едни ламанит, изричам словата Господни, които Той вложи в сърцето ми; и ето, Той

вложи в сърцето ми да кажа на този народ, че „мечът на правосъдието е надвиснал над този народ и преди да изминат и четиристотин години, мечът на правосъдието ще се стовари върху този народ.

6 Да, тежко „унищожение очаква този народ и то със сигурност ще споходи този народ, и нищо не може да спаси този народ освен покаянието и вярата в Господа Исуса Христа, Който ще дойде със сигурност на този свят и ще изстрада много неща, и ще бъде убит заради своя народ.

7 И ето, „ангел Господен ми го изяви и донесе „благовестие за душата ми. И ето, изпратен съм при вас, за да го изявя и на вас, за да можете да имате и вие благовестие; но ето, вие не пожелахте да ме приемете.

8 Ето защо, тъй рече Господ: Поради коравосърдечието на народа на нефитите, освен ако те не се покаят, Аз ще оттегля от тях словото Си и ще им „отнема Духа Си, и не ще ги търпя повече, и ще обърна сърцата на техните братя против тях.

9 И „четиристотин години няма да са изминали, когато Аз ще сторя те да бъдат поразени; да, ще ги посетя с меч и с глад, и с мор.

10 Да, Аз ще ги посетя в свирепия Си гняв и тези от

13 1а Ел. 15:4–5.
3а У. и З. 100:5.
5а Алма 60:29;
3 Не. 2:19.

6а Алма 45:10–14;
Ел. 15:17.
7а Алма 13:26.
б Исаия 52:7.

8а Ел. 6:35.
9а Алма 45:10–12.

“четвъртото поколение на враговете ви, които ще живеят, ще видят пълното ви унищожение; и това ще стане със сигурност, освен ако не се покаете, казва Господ; и тези от четвъртото поколение ще ви посетят с унищожение.

11 Но ако вие се покаете и се “върнете при Господа, вашия Бог, Аз ще отвърна гнева Си, каза Господ; да, тъй рече Господ, благословени са тези, които ще се покаят и обърнат към Мене, но горко на онагова, който не се покаява.

12 Да, “горко на този велик град Зарахемла; защото ето, заради праведните той е запазен; да, горко на този велик град, защото виждам, казва Господ, че има мнозина, да, дори по-голямата част от този велик град, които ще вкоравят сърцата си против Мене, казва Господ.

13 Но благословени са онези, които се покаят, защото тях ще пощадя. Но ето, ако не бяха праведните в този велик град, ето, Аз щях да заповядам да слезе “огън от небето и да го унищожи.

14 Но ето, заради праведните той е пощаден. Но ето, идва времето, казва Господ, когато вие ще прогоните праведните от средата си и тогава ще бъдете узрели за унищожение; да, горко на този велик град заради нечес-

тието и мерзостите, които са в него.

15 Да, и горко на град Гедеон заради нечестието и мерзостите, които са в него.

16 Да, и горко на всички градове в земята наоколо, които се притежават от нефитите, заради нечестието и мерзостите, които са в тях.

17 И ето, “проклятие ще сполети страната, казва Господ на Силите, заради люде-те, които са в страната, да, заради тяхното нечесие и мерзостите им.

18 И ще стане така, казва Господ на Силите, да, нашият велик и истински Бог, че който “скрие съкровища в земята, не ще ги намери повече поради голямото проклятие на земята, освен ако той не е праведен човек и ги не скрие в Господа.

19 Защото Аз желая, казва Господ, те да крият съкровищата си в Мене; и проклети да бъдат онези, които не скриват съкровищата си в Мене; защото никой, освен праведните, не крие съкровищата си в Мене; и онзи, който не скрие съкровищата си в Мене, проклет е той, а също и съкровището му и никой не ще го намери поради проклятието на земята.

20 И денят ще дойде, когато те ще скрият съкровищата си, защото насочиха сърцата

10а 1 Не. 12:12;
2 Не. 26:9;
3 Не. 27:32.
11а 3 Не. 10:5–7.

12а 3 Не. 8:8, 24; 9:3.
13а Бит. 19:24;
4 Цар. 1:9–16;
3 Не. 9:11.

17а Ел. 12:18.
18а Морм. 1:18;
Етер 14:1.

си към богатството; и защото са насочили сърцата си към богатството си, те ще скрият съкровищата си, когато побегнат пред враговете си; и защото те не ще го скрият в Мене, проклетии да бъдат, а също и съкровищата им, и в този ден те ще бъдат поразени, казва Господ.

21 Ето, вие, людето на този велик град, „вслушайте се в словата ми; да, вслушайте се в словата, които казва Господ; понеже ето, Той казва, че вие сте проклетии поради богатствата си, а вашите богатства са проклетии, защото вие насочихте сърцата си към тях и не се вслушахте в словата на Оногова, Който ви ги даде.

22 Вие не си спомняте Господа, вашия Бог за нещата, с които ви е благословил, но винаги си спомняте за „богатствата си и то не за да благодарите за тях на Господа, вашия Бог; да, сърцата ви не са обърнати към Господа, а са изпълнени с голяма ^бгордост, дори до самохвалство и до голяма надутост, „зависти, спорове, злоба, преследвания, убийства и всякакъв вид беззакония.

23 Поради тази причина Господ Бог стори проклетие да падне върху земята и върху богатствата ви и всичко това поради вашите беззакония.

24 Да, горко на този народ поради времето, което настъпи, когато „прогонвате пророците и се подигравате с тях, и ги замеряте с камъни, и ги убивате, и вършите всякакъв вид беззаконие срещу тях, тъкмо както правеха онези в древността.

25 И сега, като говорите, казвате: Ако дните ни бяха по времето на „бащите ни от древността, ние нямаше да убиваме пророците; ние нямаше да ги замерваме с камъни и нямаше да ги прогонваме.

26 Но ето, вие сте по-лоши от тях; защото тъй както жив е Господ, ако някой „пророк дойде между вас и ви извести словото Господне, което свидетелства за греховете и беззаконията ви, вие му се ^бгневите, прогонват го и търсите всякакъв вид средства да го унищожите; да, вие ще кажете, че той е лъжлив „пророк и че е грешник, и че е от дявола, защото „свидетелства, че делата ви са зли.

27 Но ето, ако между вас дойде човек и каже: Направете това и няма беззаконие; направете онова и вие не ще страдате; да, ако той ви каже: Следвайте гордостта на сърцата си, да, следвайте гордостта на очите си и правете всичко, което сърцето

21а р. п. Вслушвам се.

22а Лука 12:34.

р. п. Богатство;

Светски стремежи.

^б р. п. Гордост.

в р. п. Завиждам.

24а 2 Лет. 36:15–16;

1 Не. 1:20.

25а Деяния 7:51.

26а 2 Лет. 18:7;

Лука 16:31.

^б Исаия 30:9–10.

в Мат. 13:57.

^г Гал. 4:16.

ви поиска, и ако човек дойде сред вас и рече това, вие ще го приемете и ще кажете, че е „пророк.

28 Да, вие ще го издигнете и ще му дадете от имущество то си, ще му дадете от златото си и от среброто си, и ще го облечете в скъпи одежди; защото ще ви говори „ласкателни слова и ще ви казва, че всичко е наред, затова вие не ще намерите вина в него.

29 О, вие, нечестиво и извратено поколение; вие, закоравели и коравовратни люде, колко време мислите, че Господ ще ви търпи? Да, докога ще се оставяте да бъдете водени от „безумни и ^бслепи водачи? Да, докога ще „предпочитате тъмнината пред светлината?

30 Да, ето, гневът Господен е разпален вече срещу вас, ето, Той прокле земята заради вашето беззаконие.

31 И ето, идва времето, когато Той ще прокълне богатствата ви, тъй че да станат „хлъзгави и вие да не можете да ги задържите; и в дните на бедността си да не можете да ги запазите.

32 И в дните на бедността си ще призовете Господа; но напразно ще призовавате, защото вашето опустошение вече е дошло над вас и унищожението ви е сторено сигурно; и тогава вие ще

плачете и ще ридаете в този ден, казва Господ на Силите. И тогава ще се оплаквате и ще речете:

33 О, „да бях се покаял и да не бях убивал пророците, да не бях ги ^бзамерял с камъни и прогонил. Да, в този ден вие ще кажете: О, ако си бяхме спомнили за Господа, нашия Бог в деня, когато Той ни даде нашите богатства, тогава те нямаше да станат хлъзгави, та да ги загубим; защото ето, богатствата ни ни напуснаха.

34 Ето, ние слагаме тука сечиво и на другия ден то е изчезнало; и ето, мечовете са ни взети в деня, когато ги потърсихме за битка.

35 Да, ние скрихме съкровищата си и те ни се изплъзнаха заради проклятието на земята.

36 О, ако се бяхме покаяли в този ден, когато словото Господне дойде към нас; защото ето, земята е прокълната и всички неща са станали хлъзгави, и не можем да ги задържим.

37 Ето, ние сме заобиколени от демони, да, заобиколени сме от ангелите на този, който търси да унищожи душите ни. Ето, нашите беззакония са големи. О, Господи, не може ли да отвърнеш гнева Си от нас? Ето, тъй ще говорите в тези дни.

27а Мих. 2:11.
р. п. Свещеническо
лукавство.
28а 2 Тим. 4:3–4.

29а 2 Не. 28:9.
б Мат. 15:14.
в Иоана 3:19.
г Иов 24:13.

31а Морм. 1:17–18.
33а Морм. 2:10–15.
б Мат. 23:37.

38 Но ето, „дните на вашето изпитание преминаха; вие ⁶отлагахте деня на вашето спасение, докато не стана безвъзвратно късно и вашето унищожение е сигурно; да, защото във всичките дни на живота си вие търсихте онова, което не можете да получите; и вие търсехте ⁶щастие във вършенето на беззаконие, което е противно на естеството на тази праведност, която е в нашия велик и Вечен Глава!

39 О, вие, люде на страната, да бяхте се вслушали в словата ми! Аз се моля гневът Господен да се отвърне от вас, вие да се покаете и да бъдете спасени!

ГЛАВА 14

Самуил предсказва светлина през нощта и появата на нова звезда при Рождеството Христово. Христос изкупува люде от телесна и духовна смърт. Знаменията за неговата смърт включват три дни тъмнина, разпадане на канари и големи природни катаклизми. Около 6 г. пр. Хр.

И СЕГА стана така, че „Самуил Ламанитът пророкуваше още много други неща, които не могат да бъдат записани.

2 И ето, той им каза: Ето,

давам ви знамение; защото ще минат още пет години и ето, тогава идва Синът Божий, за да изкупи всички онези, които ще повярват в Неговото име.

3 И ето, това ще ви дам за ⁶знамение за времето на Неговото пришествие: защото ето, ще има големи светлини в небесата, дотолкова, че през нощта преди пришествието Му няма да се стъмни, тъй че на човек ще му се струва като че ли е ден.

4 Ето защо, ще има един ден и една нощ, и един ден, които ще са като един ден без нощ; и това ще ви бъде като знамение, защото вие ще познаете по изгрева на слънцето и също по неговия залез, затова ще знаете със сигурност, че има два дена и една нощ; при все това през нощта няма да се стъмни; и тя ще бъде нощта преди ⁶Неговото рождество.

5 И ето, ще изгрее нова ⁶звезда, такава, каквато никога не сте виждали; и това също ще ви бъде като знамение.

6 И ето, това не е всичко, ще има много други знамения и изумления на небето.

7 И ще стане така, че вие всички ще бъдете толкова учудени и изумени, тъй че ще ⁶паднете на земята.

8 И ще стане така, че всеки,

38a Морм. 2:15.
б Алма 34:33–34.
в Алма 41:10–11.
14 1a Ел. 13:2.
3a 3 Не. 1:15.

4a р. п. Исус Христос
— Пророчества за
раждането и
смъртта на Исус
Христос.

5a Мат. 2:1–2;
3 Не. 1:21.
7a 3 Не. 1:16–17.

който “повярва в Сина Божий, същият ще има вечен живот.

9 И ето, тъй Господ ми заповяда чрез Неговия ангел: да дойда и да ви кажа всичко това; да, Той ми заповяда да ви пророкувам за тези неща; да, Той ми рече: Призови този народ: Покайте се и пригответе пътя Господен.

10 И сега, защото съм ламанит и защото ви казах тези слова, които Господ ми заповяда и защото те са сурови и са срещу вас, вие се гневите на мен и се опитвате да ме унищожите, и ме “прогонихте от средата си.

11 И вие ще чуете словата ми, понеже с тази цел аз възлязох на стените на този град, за да можете да чуете и узнаете за възмездията Божии, които ви очакват заради беззаконията ви, а също и за да можете да научите условията на покаянието.

12 И за да можете да научите също и за пришествието на Исуса Христа, Синът Божий, “Бащата на небето и на земята, Творецът на всички неща от началото; и за да познаете знаменията за Неговото пришествие, тъй че да повярвате в Неговото име.

13 И ако “повярвате в Неговото име, вие ще се покаете за всичките си грехове, та с това

да може да имате опрощение за тях чрез Неговите ^бзаслуги.

14 И ето, аз ще ви дам едно друго знамение, да, знамение за Неговата смърт.

15 Защото ето, Той наистина ще трябва да умре, за да може да дойде “спасението; да, тъй подобава Нему и тъй трябва, за да се осъществи ^бвъзкресението на мъртвите, та тъй човеците да може да бъдат доведени в присъствието Господне.

16 Да, ето тази смърт осъществява възкресението и “изкупва цялото човечество от първата смърт — духовната смърт; защото цялото човечество чрез ^бпадението на Адам, бидейки ^ботхвърлено от присъствието Господне, бе смятано за ‘мъртво и според тленните неща, и според духовните неща.

17 Но ето, възкресението на Христа “изкупва човечеството, да, тъкмо цялото човечество, и го отвежда обратно в присъствието Господне.

18 Да, и то осъществява условието за покаяние, тъй че всеки, който се покае, не ще бъде отсечен и хвърлен в огъня; но който не се покае, ще бъде отсечен и хвърлен в огъня; и него отново го сполетява духовната смърт, да, втората смърт, защото те

8а Иоана 3:16.

10а Ел. 13:2.

12а Мосия 3:8;

3 Не. 9:15;

Етер 4:7.

р. п. Исус Христос.

13а Деяния 16:30–31.

б У. и З. 19:16–20.

15а р. п. Спасител.

б Алма 42:23.

р. п. Възкресение.

16а р. п. План за

изкупление.

б р. п. Падението

на Адам и Ева.

в Алма 42:6–9.

г р. п. Смърт,

духовна.

17а р. п. Изкупвам,

изкупен,

изкупление.

отново са отхвърлени според нещата, принадлежащи на праведността.

19 Ето защо, покайте се, покайте се, да не би като знаете тези неща и не ги вършите, да се оставите да попаднете под осъждане и да си докарате тази втора смърт.

20 Но ето, както ви казах относно едно друго „знамение, знаменieto за Неговата смърт, ето, в този ден, в който Той ще изстрада смъртта, слънцето ще бъде ^бзатъмнено и ще откаже да ви даде светлината си, също луната и звездите; и няма да има светлина по лицето на тази земя тъкмо от времето, когато Той ще изстрада смъртта в продължение на ^втри дена до времето, когато Той ще се вдигне от мъртвите.

21 Да, по времето, когато Той предаде дух, в продължение на много часове ще има ^ггръмотевици и светкавици и земята ще се разтърсва и трепери; и канарите, които са по лицето на тази земя, които са и отгоре, и отдолу на земята, за които вие знаете, че сега са цели, или в по-голямата част са една твърда маса, ще бъдат ^бразбити.

22 Да, те ще се разцепят на две и винаги след това ще бъдат ^внамирани с ръbove и с пукнатини като отломки по

лицето на цялата земя, да, и отгоре на земята, и отдолу.

23 И ето, ще има големи бури и много планини ще бъдат снишени като долини, и ще има много места, които сега се наричат долини, които ще станат планини, чиято височина е голяма.

24 И много друмове ще бъдат разбити, и много ^гградове ще запустеят.

25 И много ^ггробове ще се отворят и ще предадат много от мъртвите си; и много светии ще се явят на мнозина.

26 И ето, така ми е говорил ^аангелът; защото той ми каза, че ще има светкавици и гръмотевици в продължение на много часове.

27 И той ми каза, че докато траят гръмотевиците, светкавиците и бурята, че тези неща ще станат и че ^амрак ще покрива лицето на цялата земя в продължение на три дена.

28 И ангелът ми каза, че мнозина ще видят и по-велики неща от тези, с цел да могат да повярват, че ^втези знамения и тези изумления ще станат по лицето на цялата тази земя, с цел да няма никаква причина за неверие между чедата човешки.

29 И това с цел щото да могат всички, които повярват, да бъдат спасени и всички, които не желаят да повярват,

20а 3 Не. 8:5–25.

^б Лука 23:44.

^в Мосия 3:10.

21а 3 Не. 8:6.

^б 3 Не. 10:9.

22а 3 Не. 8:18.

24а 3 Не. 9:3–12.

25а Мат. 27:50–54;

3 Не. 23:9–11.

26а Алма 13:26.

27а 1 Не. 19:10; 3 Не. 8:3.

28а 1 Не. 12:4–5.

да може да ги споходи справедливо “възмездие; и още, ако те са осъдени, те самите ще са си навлекли своето собствено възмездие.

30 И сега, помнете, помнете, братя мои, че всеки, който погива, погива за себе си; и всеки, който върши беззаконие, за себе си го върши; понеже ето, вие сте “свободни, разрешено ви е да действате за самите себе си; защото ето, Бог ви е дал ^бзнание и ви е направил свободни.

31 Той ви е дал да можете да “различавате доброто от злото, Той ви е дал да можете да ^бизбирате живота или смъртта; и вие можете да вършите добро и да бъдете “възстановени към онова, което е добро или това, което е добро, да ви бъде възстановено; или можете да вършите зло и това, което е зло, да ви бъде възстановено.

ГЛАВА 15

Господ наказва нефитите, защото ги обича. Обърнатите ламанити са непоколебими и постоянни във вярата. В последните дни Бог ще бъде милостив към ламанитите. Около 6 г. пр. Хр.

И СЕГА, МОИ ВЪЗЛЮБЕНИ БРАТЯ, ето, аз ви заявявам, че ако

вие не се покаете, домовете ви ще “запустеят.

2 Да, ако вие не се покаете, жените ви ще имат голяма причина да ридаят в деня, когато ще кърмят; защото вие ще се опитате да бягате, но не ще имате убежище; да, и горко на тези, които ще бъдат непразни “с дете, защото те ще бъдат натежали и не ще могат да бягат; ето защо, те ще бъдат стъпкани и ще бъдат оставени да погинат.

3 Да, горко на този народ, който се нарича народът на Нефи, освен ако не се покае, когато види всички тези знамения и всички тези изумления, които ще му бъдат показани; защото ето, той беше избран народ Господен; да, Той обичаше народа на Нефи и го “наказва; в дните на беззаконията му Той го наказва, защото го обичаше.

4 Но ето, мои братя, Той мразеше ламанитите, защото делата им непрестанно бяха зли и това поради беззаконието на “преданието на бащите им. Но ето, спасението ги споходи чрез проповедите на нефитите и с тази цел Господ ^будължи дните им.

5 И аз бих желал да видите, че “по-голямата част от тях са в пътя на дълга си, ходят благоразумно пред Бога и

29а р. п. Съд, последният.
30а 2 Не. 2:26–29;
Моисей 6:56.
р. п. Свобода на избор.
б р. п. Знание.

31а Мор. 7:16.
б 2 Не. 2:28–29;
Алма 3:26–27.
в Алма 41:3–5.
15 1а Мат. 23:37–38.
2а Мат. 24:19.
3а Притчи 3:12;

Евр. 12:5–11;
У. и З. 95:1.
4а р. п. Обичай.
б Алма 9:16.
5а Ел. 13:1.

съблюдават да спазват заповедите Му и повеленията Му, и разпоредбите Му според закона на Моисей.

6 Да, аз ви казвам, че по-голямата част от тях го правят и се стремят с неуморно усърдие да доведат останалата част от своите братя до знанието за истината; ето защо, мнозина се присъединяват ежедневно към техния брой.

7 И ето, вие самите знаете, защото бяхте свидетели, че всички тези, които са доведени до знанието за истината и до знанието за нечестивите и мерзки предания на бащите си, и започнаха да вярват в светите писания, да, и в пророчествата на светите пророци, които са написани и които ги доведоха до вяра в Господа и до покаяние, които вярва и покаяние извършиха ^апромяна в сърцата им;

8 ето защо, всички онези, които са дошли до това, вие го знаете от вас самите, са ^анепоколебими и постоянни във вярата и в това, с което бяха сторени свободни.

9 И вие знаете също, че те ^азаровиха оръжията си за война и се страхуват да ги вдигнат, за да не би по някакъв начин да съгрешат; да, можете да видите, че те се страхуват да не съгрешат,

защото ето, те ще се оставят да бъдат потъпкани и избити от враговете си, но няма да вдигнат мечовете си срещу тях и това поради вярата им в Христа.

10 И сега, заради постоянството им, затова, че вярват в това, в което вярват, заради тяхната непоколебимост, след като веднъж са били озарени, ето, Господ ще ги благослови и ще удължи дните им, въпреки беззаконието им.

11 Да, даже и ако те да зачезнат в неверие, Господ ще ^аудължи дните им, докато дойде времето, за което бащите ни са говорили, а също и пророка ^бЗенос и много други пророци, относно ^авъзстановяването на нашите братя ламанитите отново в знанието за истината.

12 Да, аз ви казвам, че в последното време ^аобещанията Господни ще бъдат предназначени и за нашите братя ламанитите; и въпреки многото страдания, които те ще понесат, и макар че ще бъдат ^бгонени насам-натам по лицето на земята, и ще бъдат преследвани, и ще бъдат поразявани и разпръсвани надалеч, без да имат място за убежище, Господ ще бъде ^амилостив към тях.

13 И това е според пророчеството, че те отново ще

7а р. п. Обръщане, обърнат.

8а Алма 23:6; 27:27;

3 Не. 6:14.

9а Алма 24:17–19.

11а Алма 9:16.

б Ел. 8:19.

в 2 Не. 30:5–8.

12а Енос 1:12–13.

б Морм. 5:15.

в 1 Не. 13:31;

2 Не. 10:18–19;

Яков 3:5–6.

бъдат „доведени до истинското знание, което е знанието за техния Изкупител и техния велик и истински ^бпастир и ще бъдат зачислени между Неговите овце.

14 Ето защо, аз ви казвам, че за тях ще бъде „по-добре, отколкото за вас, освен ако не се покаете.

15 Защото ето, „ако могъщите дела, които бяха показани на вас, им бяха показани на тях, да, на тях, които чезнеха в неверие заради преданията на своите бащи, вие самите щяхте да видите, че те никога нямаше да чезнат отново в неверие.

16 Ето защо, казва Господ: Аз няма да ги унищожа напълно, но ще направя така, че в деня на Моята премъдрост те ще се върнат отново при Мене, казва Господ.

17 И сега, ето, тъй казва Господ относно народа на нефитите: Ако те не се покаят и не съблюдават да изпълняват волята Ми, Аз ще ги „унищожа напълно, казва Господ, поради неверието им, въпреки многото могъщи дела, които извърших сред тях. И както е сигурно, че жив е Господ, тъй и тези неща ще станат, казва Господ.

ГЛАВА 16

Нефитите, повярвали на Самуил, са кръстени от Нефи.

Самуил не може да бъде убит от стрелите и камъните на непокаялите се нефити. Някои вкоравяват сърцата си, а други виждат ангели. Невярващите казват, че не е разумно да се вярва в Христа и в Неговото пришествие в Ерусалим. Около 6–1 г. пр. Хр.

И сега стана така, че имаше мнозина, които чуваха словата на Самуил Ламанита, които той изрече от градските стени. И всички онези, които повярваха в словото му, отидоха и потърсиха Нефи; и когато дойдоха и го намериха, те му изповядаха греховете си, без да отричат нищо и пожелаха да бъдат кръстени в Господа.

2 Но всички онези, които не повярваха в словата на Самуил, му се разгневиха и започнаха да хвърлят камъни по него, тъй както беше на стената; и мнозина изстреляха стрели по него, докато той стоеше върху стената; но Духът Господен беше с него, тъй че те не можаха да го ударят нито с камъните си, нито със стрелите си.

3 И сега, когато видяха, че не могат да го ударят, мнозина повярваха в словата му и отидоха при Нефи, за да бъдат кръстени.

4 Защото ето, Нефи кръщаваше и пророкуваше, и проповядваше, възвестяваше покаяние на народа, показваше знамения и изумления,

вършеше “чудеса сред народа, за да знаят, че Христос трябва да дойде ^бскоро;

5 казваше им за нещата, които трябва скоро да станат, та да могат те да узнаят и да помнят в деня на тяхното изпълнение, че са им били сторени знайни предварително, с цел те да могат да повярват; ето защо, всички тези, които повярваха в словата на Самуил, отидоха при него да се кръстят, защото те идваха, покаявайки се и изповядвайки своите грехове.

6 Но по-голямата част от тях не повярваха в словата на Самуил; ето защо, когато видяха, че не могат да го ударят с камъните и със стрелите си, те се развикаха на своите военачалници, казвайки: Хванете този човек и го вържете, защото в него има дявол; и поради силата на дявола, който е в него, ние не можем да го ударим с нашите камъни и нашите стрели; затова хванете го, вържете го и го махнете отгук.

7 И когато отидоха да сложат ръка върху него, ето, той се хвърли от стената и избяга от земите им, да, тъкмо в страната си, където започна да проповядва и да пророкува на собствения си народ.

8 И ето, никога не се чу повече за него сред нефитите; и такива бяха делата на хората.

9 И тъй свърши осемдесет и шестата година от управле-

нието на съдиите над народа на Нефи.

10 И тъй свърши също и осемдесет и седмата година от управлението на съдиите, като по-голямата част от хората останаха в своята гордост и нечестие, а по-малката част ходеше благоразумно пред Бога.

11 Такова беше положението и през осемдесет и осмата година от управлението на съдиите.

12 И през осемдесет и деветата година от управлението на съдиите нямаше ни най-малка промяна в делата на народа с изключение на това, че хората започнаха още повече да закоравяват в беззаконието си и все повече и повече да правят неща, противни на заповедите Божи.

13 Но стана така, че през деветдесетата година от управлението на съдиите “големи знамения бяха дадени на хората, а също и чудеса; и словата на пророците ^бзапочнаха да се изпълняват.

14 И “ангели се явиха на хората, на мъдреците, и им изявиха благовестие на голяма радост; тъй през тази година писанията започнаха да се изпълняват.

15 Въпреки това, хората започнаха да вкоравяват сърцата си, да, всички, с изключение на най-вярващата част от тях, както от нефитите, тъй и от ламанитите; и те започнаха

да се осланят на собствените си сили и “собствената си мъдрост, казвайки:

16 От толкова много неща може и да са познали вярно за някои; но ето, ние знаем, че всички тези велики и чудни дела, за които се говори, не могат да се случат.

17 И започнаха да разискват и да спорят помежду си, казвайки:

18 “Не е разумно такова същество като Христос да дойде; и ако това е така, и ако Той е Синът Божий, Баща на небето и на земята, както е било казано, защо Той да не се покаже и на нас, както на тези, които ще бъдат в Ерусалим?

19 Да, защо да не се покаже Той и в тази земя, както в Ерусалимската?

20 Но ето, ние знаем, че това е нечестиво “предание, предадено от бащите ни, за да ни накарат да повярваме в някакво велико и чудно нещо, което трябвало да се сбъдне, но не между нас, а в една много далечна земя, земя, която не познаваме; ето защо, тъй те могат да ни държат в невежество, защото ние не можем да ^бвидим със собствените си очи дали всичко това е истинно.

21 И чрез лукавството и мистериозните изкуства на лукавия те вършат някакво

велико тайнство, което ние не можем да разберем и което ще ни унижи да бъдем слуги на словата им, а също и слуги на самите тях, защото ние зависим от тях, за да ни поучават със словото; и тъй те ще ни държат в невежество във всичките дни на живота ни, ако им се предадем.

22 И много други неща си въобразяваха хората в сърцата си, които бяха безумни и “празни; и те бяха много разстроени, защото Сатана ги подтикваше да вършат беззаконие непрестанно; да, той ходеше наоколо и разпространяваше слухове и раздори по цялото лице на земята, та да може да вкорави сърцата на хората против всичко, което е добро и против това, което трябваше да стане.

23 И въпреки знаменията и изумленията, които бяха извършени сред народа Господен, и въпреки многото чудеса, които те извършиха, Сатана напълно завладя сърцата на хората по цялото лице на земята.

24 И тъй свърши деветдесетата година от управлението на съдиите над народа на Нефи.

25 И тъй свърши книгата на Еламан, според летописа на Еламан и синовете му.

15а Исаия 5:21.
18а Алма 30:12–13.

20а р. п. Обичаи.
б Етер 12:5–6, 19.

22а р. п. Суетен, суета.

ТРЕТИ НЕФИ

КНИГАТА НА НЕФИ

СИНЪТ НА НЕФИ, КОЙТО БЕ СИН НА ЕЛАМАН

А Еламан бе син на Еламан, който бе син на Алма, който бе син на Алма, потомък на Нефи, който бе син на Лехий, който излезе от Ерусалим през първата година от царуването на Седекия, царят на Юда.

ГЛАВА 1

Нефи, синът на Еламан, напуска страната, а синът му Нефи води летописите. Въпреки изобилието от знамения и изумления, нечестивите планират да избият праведните. Настъпва нощта на рождеството Христово. Знамението е дадено, изгрява нова звезда. Лъжите и измамите се увеличават, а Гадиянтоновите разбойници избиват мнозина. Около 1–4 г. от Хр.

СЕГА стана така, че беше изтекла деветдесет и първата година и се изпълниха „шестстотин години от времето, когато Лехий напусна Ерусалим; това беше в годината, когато Лахонеус беше върховен съдия и управител на страната.

2 И Нефи, синът на Еламан, беше заминал от земята Зарахемла, като даде поръчение на своя син „Нефи, който бе неговият най-голям син, относно ⁶плочите от пиринч и всичките водени летописи, както и всички онези неща,

пазени като свещени от заминаването на Лехий от Ерусалим.

3 Тогава той напусна страната и „къде отиде, никой човек не знае; а синът му Нефи водѝ летописите вмес-то него, да, летописа на този народ.

4 И стана така, че в началото на деветдесет и втората година, ето, пророчествата на пророците започнаха да се изпълняват все повече и повече; защото започнаха да стават още по-велики знамения и по-велики чудеса между людете.

5 Но имаше някои, които започнаха да казват, че е вече минало времето за сбъждане на словата, „изречени от Самуил Ламанита.

6 И те започнаха да ликоват над братята си, казвайки: Ето на, мина вече времето и словата на Самуил не се изпълниха; тъй че радостта ви и вярата ви относно това бяха напразни.

7 И стана така, че те надигнаха голяма врява из цялата

[3 НЕФИ]

1 1а 2 Не. 25:19.

2а р. п. Нефи, син на

Еламан.

6 Алма 37:3–5.

3а 3 Не. 2:9.

5а Ел. 14:2–4.

страна; и людете, които вярваха, започнаха много да се наскърбяват да не би някак си тези неща, които бяха изречени, да не могат да се сбъднат.

8 Но ето, те очакваха непоколебимо този ден и тази нощ, и следващия ден, които трябваше да бъдат като един ден като че ли без нощ, че да могат да узнаят, че вярата им не е била напразно.

9 Сега стана така, че беше определен ден от невярващите, в който всички вярващи в тези предания щяха да бъдат „предадени на смърт, ако не се сбъднеше знамението, дадено от пророка Самуил.

10 Сега стана така, че когато Нефи, синът на Нефи, видя това нечестие на народа си, сърцето му беше извънредно наскърбено.

11 И стана така, че той излезе и коленичи на земята, като призова усърдно своя Бог в полза на народа си, да, точно на онези, които бяха на път да бъдат унищожени заради вярата им в преданието на техните бащи.

12 И стана така, че той умоляваше усърдно Господа „целия този ден; и ето, гласът Господен дойде до него, казвайки:

13 Вдигни главата си и се окуражи; защото ето, времето

наблужи и тази нощ ще бъде дадено знамението, и „утре идвам в света, за да му покажа, че ще изпълня всичко, което сторих да бъде ^бизречено чрез устата на Моите свети пророци.

14 Ето, Аз ^аидвам при своите си, за да ^бизпълня всички неща, които възвестих на чедата човешки от ^восноваването на света, и да изпълня волята ^ии на Отца, и на Сина: на Отца заради Мене, и на Сина заради Моята плът. И ето, времето наблужи и тази нощ ще бъде дадено знамението.

15 И стана така, че словата, дошли до Нефи, бяха изпълнени според както бяха казани; защото ето, при залязването на слънцето ^ане настъпи тъмнина; и людете започнаха да се учудват, защото не ставаше тъмно с настъпването на нощта.

16 И имаше мнозина, които не бяха повярвали в словата на пророците и които ^ападнаха на земята и станаха като мъртви, защото те знаеха, че великият ^бплан за унищожение, който бяха скроили за вярващите в словата на пророците, се беше осуетил; защото знамението, което е било дадено, вече наблизаваше.

17 И започнаха да разбират,

9а р. п. Мъченик, мъченичество.

12а Енос 1:4;

Алма 5:46.

13а Лука 2:10–11.

б р. п. Исус Христос

— Пророчества за раждането и смъртта на Исус Христос.

14а Иоана 1:11.

б Мат. 5:17–18.

в Алма 42:26.

г У. и З. 93:3–4.

15а Ел. 14:3.

16а Ел. 14:7.

б 3 Не. 1:9.

че Синът Божий трябва скоро да се яви; да, накрая всичките люде по лицето на цялата земя от запад до изток, както в земята на север, тъй и в земята на юг, бяха тъй извънредно учудени, че паднаха на земята.

18 Защото те знаеха, че пророците бяха свидетелствали за тези неща в продължение на много години и че знаменieto, което е било дадено, вече приближава; и те започнаха да се страхуват поради беззаконието си и неверието си.

19 И стана така, че нямаше тъмнина през цялата тази нощ, а беше толкова светло, като че бе пладне. И стана така, че слънцето изгря отново на сутринта, според своя присъщ ред; и те разбраха, че това е денят, когато Господ трябваше да се ^а“роди, поради знаменieto, което е било дадено.

20 И всичко беше станало, да, всички неща, и най-дребните, според словата на пророците.

21 И стана така, че също се появи и една нова ^а“звезда според словото.

22 И стана така, че оттогава нататък Сатана започна да изпраща лъжи сред людетe, за да вкорави сърцата им, с цел те да не могат да повярват в тези знамения и изумления, които бяха видели; но въпреки тези лъжи и измами,

по-голямата част от людетe повярваха и бяха обърнати към Господа.

23 И стана така, че Нефи тръгна сред людетe, а също и мнозина други, като кръщаваха в знак на покаяние, с което имаше голямо ^а“опрощение на греховете. И тъй людетe отново имаха мир в страната.

24 И нямаше раздори, с изключение на неколцина, които започнаха да проповядват, като се стараеха да доказват чрез писанията, че повече не е ^а“нужно да се съблюдава законът на Моисей. И те се заблуждаваха в това, неразбирайки писанията.

25 Но стана така, че те скоро бяха обърнати и бяха убедени в грешката, в която бяха изпаднали, защото им беше възвестено, че законът не е още ^а“изпълнен и че той трябва да се изпълни във всяка частица; да, словото дойде до тях, че той трябва да се изпълни; да, нито една точка или чертичка не трябва да се отмине, докато всичко не се изпълни; ето защо, същата тази година те бяха доведени до знание за заблудата си и ^б“изповядаха грешките си.

26 И тъй премина деветдесет и втората година, като донесе благовестие на людетe поради знаменията, които станаха съгласно пророческите слова на всички свети пророци.

19а Лука 2:1–7.
21а Мат. 2:1–2;
Ел. 14:5.

23а р. п. Опрощаване
на греховете.
24а Алма 34:13.

25а Мат. 5:17–18.
б Мосия 26:29.

27 И стана така, че деветдесет и третата година премина също в мир, освен за "Гадиантоновите разбойници, които живееха по планините и тормозеха страната; защото техните твърдини и скривалища бяха тъй укрепени, че хората не можеха да ги надвият; и затова те извършваха много убийства и правеха големи кланета сред хората.

28 И стана така, че през деветдесет и четвъртата година те започнаха да се увеличават в голяма степен, защото имаше много отцепници от нефитите, които избягаха при тях, и това причини много скръб на онези нефити, които останаха в страната.

29 И имаше причина за много скръб и сред ламанитите; понеже ето, те имаха много деца, които растяха и узряваха, ставаха самостоятелни и биваха подвеждани от лъжите и ласкателните слова на някои "зорамити да се присъединят към онези Гадиантонови разбойници.

30 И тъй ламанитите бяха също наскърбени и започнаха да намаляват във вярата и праведността си поради нечестieto на подрастващото поколение.

ГЛАВА 2

Нечестieto и мерзостите между хората се увеличават.

Нефитите и ламанитите се обединяват, за да се защитават срещу Гадиантоновите разбойници. Обърнатите ламанити стават бели и са наречени нефити. Около 5–16 г. от Хр.

И СТАНА така, че тъй измина също и деветдесет и петата година, а хората започнаха да забравят чутите от тях знамения и изумления и започнаха да се учудват все по-малко и по-малко на знамение или изумление от небесата дотолкова, че те започнаха да стават коравосърдечни и умозаслепени и започнаха да не вярват на нищо, което бяха чули и видели,

2 въобразявайки си празни неща в сърцата си, че били извършени от човеци и чрез силата на дявола, за да подведат и "измамят сърцата на хората. Тъй Сатана завладя отново сърцата на хората дотолкова, че заслепи очите им и ги склони да вярват, че учението за Христа е безумно и празно нещо.

3 И стана така, че хората започнаха да стават силни в нечестieto и мерзостите си; и те не вярваха, че ще има дадени повече знамения или изумления; и Сатана "ходеше наоколо, отклонявайки хората сърца, изкушавайки ги и поощрявайки ги да вършат голямо нечестие в страната.

4 И тъй измина деветдесет и шестата година; и също

27а р. п. Гадиантоновите разбойници.

29а Алма 30:59.
2а р. п. Измама,

мамя, заблуда.
3а У. и З. 10:27.

деветдесет и седмата година; и също деветдесет и осмата година; и също деветдесет и деветата година.

5 И сто години бяха изминали от дните на “Мосия, който бе цар на народа на нефитите.

6 И шестстотин и девет години бяха изминали, откакто Лехий напусна Ерусалим.

7 И девет години бяха изминали от времето, когато бе дадено знамението, за което бе говорено от пророците, че Христос ще дойде в света.

8 Сега, нефитите започнаха да смятат тяхното време от момента, когато бе дадено знамението или от пришествието на Христа; и тъй, девет години бяха изминали.

9 И Нефи, който беше бащата на Нефи, който имаше отговорността за летописите, “не се върна в земята Зарахемла и не можа да бъде намерен никъде из цялата страна.

10 И стана така, че хората продължаваха да живеят в нечестие, въпреки многото проповеди и пророчества, които им бяха изпратени; тъй измина също и десетата година; и единадесетата година също измина в беззаконие.

11 И стана така, че през тринадесетата година настанаха войни и раздори из цялата страна; защото Гадриантоновите разбойници бяха станали толкова многобройни и

бяха избили толкова много люде, и бяха опустошили толкова много градове, и бяха разпространили толкова много смърт и зверства из цялата страна, че се наложи целият народ — както нефитите, тъй и ламанитите, да вдигнат оръжия срещу тях.

12 Ето защо, всички ламанити, които се бяха обърнали към Господа, се присъединиха към своите братя нефитите и бяха заставени заради безопасността на живота си и на жените си, и на децата си, да вдигнат оръжия срещу тези Гадриантонови разбойници, да, и също за да запазят правата си, привилегиите на църквата и богослужението си, и ^асвободата си, и ^бнезависимостта си.

13 И стана така, че преди да бяха изминали тези тринадесет години, нефитите бяха застрашени от пълно унищожение поради тази война, която беше станала извънредно жестока.

14 И стана така, че онези ламанити, които се бяха присъединили към нефитите, бяха причислени към нефитите.

15 И “проклятието им бе снето от тях, и тяхната кожа стана ^ббяла като тази на нефитите.

16 И младежите, и дъщерите им станаха изключително красиви и те бяха причислени към нефитите, и бяха нари-

5а Мосия 29:46–47.

9а 3 Не. 1:2–3.

12а р. п. Свободен,

свобода.

б р. п. Свобода.

15а Алма 17:15; 23:18.

б 2 Не. 5:21; 30:6;

Яков 3:8.

чани нефити. И тъй свърши тринадесетата година.

17 И стана така, че в началото на четиринадесетата година войната между разбойниците и народа на Нефи продължи и стана извънредно жестока; въпреки това, народът на Нефи получи известно преимущество над разбойниците доколкова, че ги отблъсна въвн от земите си, в планините и по техните скривалища.

18 И тъй свърши четиринадесетата година. И през петнадесетата година те излязоха отново срещу народа на Нефи; и поради нечестията на народа на Нефи и многото им раздори и разногласия, Гадиантоновите разбойници постигнаха много преимущества над тях.

19 И тъй свърши петнадесетата година, и тъй людете бяха в многострадално състояние; и “мечът на изстреблението надвисна над тях, тъй че бяха на път да бъдат пометени от него и това, поради беззаконието им.

ГЛАВА 3

Геданхий, Гадиантоновият водач, изисква Лахонеус и нефитите да предадат себе си и земите си. Лахонеус назначава Гедгедоний за върховен военачалник на войските. Нефитите се събират в Зарахемла и Изобилие, за да се защитят. Около 16–18 г. от Хр.

И сега стана така, че на шестнадесетата година след пришествието на Христа, Лахонеус, управителят на страната, получи послание от водача и управителя на тази банда разбойници; и това бяха словата, които бяха написани, казвайки:

2 Лахонеусе, най-благородни и върховни управителю на страната, ето, пиша ти това послание и те възхвалявам извънредно много заради твоята твърдост, а също и за твърдостта на твоите люде в отстояването на това, което смятате за ваше право и независимост; да, и вие устоявате добре, като че ли сте поддържани от ръката на някой бог в защита на вашата независимост, вашата собственост, вашата страна или онова, което вие наричате така.

3 Но ми се струва жалко, високоблагородни Лахонеусе, че вие сте толкова безумни и празни, като смятате, че ще можете да устоите на толкова много храбри мъже под моя команда, които сега са във всеоръжие и очакват с голямо нетърпение словата: Слезте срещу нефитите и ги унищожете.

4 И аз, познавайки техния непобедим дух, след като съм ги изпитал на бойното поле и като знам за тяхната вечна омраза към вас заради многото злини, които им причинихте, ето защо, ако те

свят срещу вас, ще ви посетят с пълно унищожение.

5 Ето защо, аз написах това послание и го запечатвам със собствената си ръка, като изпитвам съчувствие за благополучието ви, поради вашата твърдост в това, което вярвате, че е право и заради благородния ви дух на бойното поле.

6 Ето защо, аз ти пиша, защото желая вие да предадете на моите люде вашите градове, вашите земи и вашите владения, вместо те да ви посетят с меч и да ви сполети унищожение.

7 Или с други слова, предайте ни се, присъединете се към нас, запознайте се с нашите тайни дела и станете наши братя, за да бъдете като нас — не наши роби, а наши братя и наши съучастници във всичко, което притежаваме.

8 И ето, аз ти се заклевам с клетва, ако направите това, вие не ще бъдете унищожени; но ако не го направите, аз ти се заклевам с клетва, че идния месец ще заповядам на войските си да слязат срещу теб и те не ще спрат ръката си, и не ще ви пощадят, но ще ви избият и мечовете им ще падат върху вас, докато не бъдете изтребени.

9 И ето, аз съм Гедеанхий, управител на това тайно общество на Гадиантон; и аз

знам, че това общество и делата му са добри; и че те съществуват от древни времена, и че са ни били предадени.

10 И аз пиша това послание до тебе, Лахонеусе, и се надявам, че ще ни предадеш земите и владенията си без кръвопролитие, тъй че този мой народ, който се отцепи от вас поради нечестият ви в това, че го лишихте от правата на управлението, да може да си възвърне своите права да управлява; и ако вие не направите това, аз ще отмъстя за техните обиди. Аз съм Гедеанхий.

11 И сега стана така, че когато Лахонеус получи това послание, той се учуди извънредно много от дързостта на Гедеанхий, който изискваше владение над земята на нефитите и също от заплашването на народа с отмъщение за злодействата срещу онези, над които не бе извършено никакво злодейство, освен че те сами се бяха озлочестили чрез присъединяването си към тези нечестиви и мерзки разбойници.

12 Сега ето, този Лахонеус, управителят, беше праведен човек; и той не можеше да бъде уплашен от исканията и заплашването на един разбойник; затова той не се вслуша в посланието на Гедеанхий,

37а Ел. 6:22–26.
8а Етер 8:13–14.
9а р. п. Тайни
заговори.

б Алма 30:53.
в Ел. 6:26–30;
Моисей 5:29, 49–52.
11а Ел. 14:30.

12а Алма 54:5–11;
3 Не. 4:7–10.

управителя на разбойниците, но накара народа си да призове Господа да му даде сила по времето, когато разбойниците ще слязат срещу тях.

13 Да, и той изпрати възвание до всички люде, че трябва да съберат наедно жените си и децата си, и стадата си, и добитъка си, и всичкото си имущество, с изключение на земите си.

14 И той накара да се съградят укрепления около тях и здравината им трябваше да бъде изключителна. И накара войските както на нефитите, тъй и на ламанитите или на всички онези, които бяха причислени към нефитите, да бъдат разположени като стражи наоколо, за да ги пазят и охраняват от разбойниците денонощно.

15 Да, и той им каза: Тъй както жив е Господ, ако вие не се покаете за всичките си беззакония и не призовете Господа, вие по никакъв начин няма да бъдете избавени от ръцете на тези Гадиантонови разбойници.

16 И толкова велики и чудни бяха словата и пророчествата на Лахонеус, че те всяха страх във всички люде; и те напрегнаха всичките си сили, за да вършат всичко според словата на Лахонеус.

17 И стана така, че Лахонеус назначи върховни военачалници на всичките войски на нефитите, за да ги команд-

ват, когато разбойниците слязат от пустошта срещу тях.

18 Сега, бе назначен най-върховният от всички върховни военачалници и велик командир на всички войски на нефитите; и името му бе "Гедгедоний.

19 Сега, бе обичай при всички нефити да назначават за върховни военачалници (освен по време на нечестието им) мъже, които притежават духа на откровението и на "пророчеството; ето защо, този Гедгедоний беше голям пророк, а също и върховен съдия сред тях.

20 Сега, народът каза на Гедгедоний: Помоли се на Господа и нека отидем горе в планините и в пустошта, та да нападнем разбойниците и ги унищожим в собствените им земи.

21 Но Гедгедоний им отговори: "Да не дава Господ! Защото ако тръгнем срещу тях, Господ ще ни ⁶предаде в ръцете им; ето защо, ние ще се приготвим в средата на земите си и ще съберем наедно всички наши войски, но няма да ги нападнем, а ще чакаме те да дойдат срещу нас; затова, тъй както жив е Господ, ако направим това, Той ще ги предаде в ръцете ни.

22 И стана така, че през седемнадесетата година, точно в самия ѝ край, възванието на Лахонеус се разпространи из цялата страна; и те взеха

18а 3 Не. 6:6.
19а р. п. Пророчество,

пророкувам.
21а Алма 48:14.

б 1 Цар. 14:12.

конете си, и колесниците си, и добитъка си, и всичките си стада и черди, и зърното си, и цялото си имущество и тръгнаха с хиляди и с десетки хиляди, докато всички те не достигнаха мястото, определено да се съберат наедно, за да се защитават срещу враговете си.

23 И земята, която беше определена, беше земята Зарахемла и земята между Зарахемла и Изобилие, да, по чертата между земята Изобилие и земята Опустошение.

24 И имаше много хиляди люде, наречени нефити, които се събраха наедно в тази земя. Тогава Лахонеус нареди те да се съберат наедно в земята на юг, поради голямото проклятие, което тегнеше върху „земята на север.

25 И те се укрепиха против враговете си; и живееха заедно на една земя и в една група, и дотолкова се побояха от словата, изречени от Лахонеус, че се покаяха за всичките си грехове; и отправяха молитвите си към Господа, техния Бог да ги „избави по времето, когато враговете им дойдат срещу тях да се сражават.

26 И те бяха извънредно наскърбени заради враговете си. И Гедгедоний нареди да се направят „оръжия от всякакъв вид; и те трябваше да бъдат силни с доспехи, с

щитове и брони, според неговите наставления.

ГЛАВА 4

Войските на нефитите разбиват Гадантоновите разбойници. Геддеанхий е убит, а неговият приемник Замнария е обесен. Нефитите славят Господа за победите си. Около 19–22 г. от Хр.

И стана така, че в самия край на осемнадесетата година войските на разбойниците се бяха подготвили за битка и започнаха да слизат и да налитат от хълмовете, планините и пустошта, от своите укрепления и тайниците си, и започнаха да завладяват земите, както тези в земята на юг, тъй и онези в земята на север, и започнаха да завладяват всички земи, „изоставени от нефитите, и градовете, които бяха напуснати и опустошени.

2 Но ето, нямаше нито диви зверове, нито дивеч в онези земи, които бяха напуснати от нефитите и нямаше дивеч за разбойниците никъде другаде, освен в пустошта.

3 И разбойниците не можеха да преживяват другаде, освен в пустошта, поради нуждата от храна; защото нефитите бяха напуснали земите си, които запустяха и бяха събрали стадата си и чердите си, и всички техни имущества, и бяха всички заедно.

24а Алма 22:31.

25а р. п. Упование.

26а 2 Не. 5:14.

4 1а 3 Не. 3:13–14, 22.

4 И тъй за разбойниците нямаше никаква възможност да плячкосват и да се снабдяват с храна, освен ако не възлезе на открита битка срещу нефитите; а нефитите бяха всички наедно и бяха многобройни, и бяха се снабдили със запаси и коне, и добитък, и стада от всякакъв вид, за да могат да преживеят в продължение на седем години, през което време те се надяваха да унищожат от лицето на земята всички разбойници; и тъй свърши осемнадесетата година.

5 И стана така, че през деветнадесетата година Гедеанхий намери за необходимо да възлезе да се сражава срещу нефитите, защото нямаше друг начин те да преживяват, освен като плячкосват, грабят и убиват.

6 И те не смееха да се пръснат по лицето на земята, за да могат да отглеждат зърно, защото нефитите щяха да ги връхлетят и да ги избият; ето защо, Гедеанхий даде заповед на войските си, че през тази година те трябва да възлязат да се сражават срещу нефитите.

7 И стана така, че те възлязоха да се сражават; и това стана в шестия месец; и ето, беше велик и ужасен денят, когато те възлязоха да се сражават; и те бяха стъкмени по разбойнически; и те имаха агнешки кожи около слаби-

ните си и бяха намазани с кръв, и главите им бяха остригани, и носеха шлемове; и внушителен, и страшен беше видът на войските на Гедеанхий поради тяхното въоръжение и поради кръвта, с която се бяха намазали.

8 И стана така, че когато войските на нефитите видяха войските на Гедеанхий, всички те паднаха на земята и издигнаха глас към Господа, техния Бог, молейки се Той да ги пощади и да ги избави от ръцете на техните врагове.

9 И стана така, че когато войските на Гедеанхий видяха това, те започнаха да викат гръмогласно от радост, защото сметнаха, че нефитите бяха изпадали от страх поради ужаса си от техните войски.

10 Но в това те бяха разочаровани, защото нефитите не се бояха от тях; но те се “бояха от своя Бог и Го умоляваха да ги закриля; затова, когато войските на Гедеанхий се нахвърлиха върху тях, те бяха готови да ги посрещнат, да, в силата Господна те ги приеха.

11 И битката започна в шестия месец; и голяма, и ужасна беше битката им, да, наистина голямо и ужасно беше клането им; и такова голямо клане никога не бе виждано от целия народ на Лехий, от както той напусна Ерусалим.

12 И въпреки “заплахите и клетвите на Гедеанхий, ето,

нефитите ги надвиха дотолкова, че те отстъпиха пред тях.

13 И стана така, че “Гедгедоний заповяда на войските си да ги преследват чак до пределите на пустошта и да не щадят никой, който падне в ръцете им из пътя; и тъй те ги преследваха и избиваха чак до пределите на пустошта, докато не изпълниха заповедта на Гедгедоний.

14 И стана така, че Гедеанхий, който се съпротивляваше и се сражаваше смело, беше преследван в бягството си; и тъй като беше уморен от дългата битка, той бе настигнат и убит. И това беше краят на Гедеанхий, разбойника.

15 И стана така, че войските на нефитите се върнаха обратно в своето защитено място. И стана така, че деветнадесетата година измина и разбойниците не се върнаха повече да се сражават, нито дойдоха отново през двадесетата година.

16 И на двадесет и първата година те не възлязоха да се сражават, а възлязоха от всички страни да наложат обсада около народа на Нефи; защото смятаха, че ако отрежат народа на Нефи от земите му и го оградят отвсякъде, и ако му отнемат всякакви външни предимства, то ще могат да го накарат да се предаде според волята им.

17 Сега, те си назначиха един друг водач, чието име беше Замнария; ето защо, Замнария беше този, който нареди да се наложи тази обсада.

18 Но ето, това беше в полза на нефитите; защото беше невъзможно за разбойниците да наложат обсадата за достатъчно дълго време, тъй че да има някакво въздействие върху нефитите, поради многото запаси, натрупани от тях в хранилищата,

19 и поради оскъдицата на запаси сред разбойниците; защото ето, те нямаха нищо друго за прехраната си освен месо, което си доставяха от пустошта.

20 И стана така, че “дивечът стана оскъден в пустошта, тъй че разбойниците бяха на път да погинат от глад.

21 И нефитите излизаха непрестанно през деня и през нощта и нападаха войските им, като ги колеха с хиляди и с десетки хиляди.

22 И тъй стана желателно за хората на Замнария да се откажат от замисъла си поради голямото унищожение, което ги сполетяваше ден и нощ.

23 И стана така, че Замнария даде заповед на хората си да вдигнат обсадата и да тръгнат за най-отдалечената част на страната на север.

24 И сега, Гедгедоний, бидейки осведомен за тяхното намерение и познавайки

тяхната слабост поради нуждата от храна и голямото клане, извършено между тях, изпрати войските си по тъмно и пресече пътя на тяхното отстъпление, и разположи своите войски на пътя на отстъплението им.

25 И те направиха това през нощта, и тръгнаха на поход по-напред от разбойниците, тъй че на следващия ден, когато разбойниците започнаха похода си, те бяха пресрещнати от войските на нефитите и отпред, и в гръб.

26 И разбойниците на юг също бяха отрязани от местата им за отстъпление. И всичко това бе направено по заповед на Гедгедоний.

27 И много хиляди се предадоха в плен на нефитите, а останалата им част беше избита.

28 И техният водач Замнария бе хванат и обесен на едно дърво, да, точно на върха му, чак докато не умря. И след като го обесиха и той умря, те повалиха дървото на земята и извикаха с висок глас, казвайки:

29 Дано Господ запази Своя народ в праведност и в святост на сърцето, за да може той да стори да бъдат отсечени дозиemi всички, които поискат да ги избият чрез сила и тайни заговори, също както този човек бе отсечен доземи.

30 И те възликуваха и извикаха отново в един глас, казвайки: Дано “Богът на Авраам и Богът на Исаак, и Богът на Яков закриля този народ в праведност, додето той ^бпризовава името на своя Бог за закрила.

31 И стана така, че те всички като един избухнаха в песни и “славене на своя Бог за великото нещо, което Той бе направил за тях, като ги бе запазил да не паднат в ръцете на своите врагове.

32 Да, и те викаха: “Осанна на Всевишния Бог. И викаха: Благословено да бъде името на Господа, Бога ^бВсемогъщия, Всевишния Бог.

33 И сърцата им се изпълниха с радост и много сълзи бликнаха заради великата добрина Божия в избавлението им от ръцете на техните врагове; и те знаеха, че тъкмо заради покаянието си и смирението си са били избавени от едно вечно унищожение.

ГЛАВА 5

Нефитите се покаяват и изоставят греховете си. Мормон пише историята на народа си и му обявява вечното слово. Израил ще бъде събран след дългото си разпръсване. Около 22–26 г. от Хр.

И СЕГА, ето, нямаше нито една жива душа от целия народ на

30a Алма 29:11.
б Етер 4:15.
31a Алма 26:8.

р. п. Благодарен,
благодарности,
благодарствен.

32a р. п. Осанна.
б 1 Не. 1:14.
р. п. Бог, божество.

нефитите, която да се съмнява и най-малко в словата на всичките свети пророци, които бяха говорили; защото те знаеха, че всички неща трябваше да се изпълнят непременно.

2 И те знаеха, че със сигурност Христос трябва да е дошъл поради многото знамения, които са били дадени според словата на пророците; и поради нещата, които вече се бяха случили, те знаеха, че трябва всичко да се извърши съгласно онова, което е речено.

3 Ето защо, те изоставиха всичките си грехове и мерзостите си, и блудствата си, и служеха на Бога с голямо усърдие ден и нощ.

4 И сега стана така, че след като бяха пленили всичките разбойници, тъй че да не избяга нито един от онези, които не бяха убити, те хвърлиха затворниците си в тъмница и накараха да им се проповядва словото Божие; и всички онези, които се покаяха за греховете си и встъпиха в завет да не убиват повече, бяха пуснати на „свобода.

5 Но всички онези, които отказаха да встъпят в завет и които запазиха в сърцата си желанието за тайни убийства, да, всички онези, които изричаха заплахи срещу братята си, бяха осъдени и наказани според закона.

6 И тъй се сложи край на всички онези нечестиви и тайни, и мерзки заговори, чрез които бяха извършени толкова много нечестия и толкова много убийства.

7 И тъй измина „двадесет и втората година, както и двадесет и третата, двадесет и четвъртата, и двадесет и петата; и тъй двадесет и пет години изминаха.

8 И узнаха се много неща, които в очите на някои биха били велики и чудни; обаче те не могат всичките да бъдат записани в тази книга; да, тази книга не може да обхване дори една „стотна част от това, което стана с толкова много люде в продължение на двадесет и пет години.

9 Но ето, има „летописи, които съдържат всичките постъпки на този народ; и един по-къс, но истинен разказ бе даден от Нефи.

10 Затова аз съм направил моя летопис за тези неща според летописа на Нефи, който беше издълбан върху плочите, наречени плочи на Нефи.

11 И ето, аз правя този летопис върху плочи, които съм направил със собствените си ръце.

12 И ето, аз се наричам „Мормон, наречен така на името на „земята Мормон, земята, където Алма основа църквата сред людето, да, първата

църква, основана сред тях след прегрешението им.

13 Ето, аз съм ученик на Исуса Христа, Сина Божий. Аз съм призван от Него да провъзгласям словото Му на Неговия народ, за да могат да имат живот вечен.

14 И стана нужно според волята Божия и за да може да бъдат изпълнени според вярата им молитвите на онези, които си бяха отишли оттам и които бяха светии, аз да правя ^алетопис за всички станали събития.

15 Да, един малък летопис за всичко, което стана от времето, когато Лехий напусна Ерусалим, чак до ден днешен.

16 Ето защо, аз правя моя летопис според разказите, дадени от онези, които бяха преди мен, до началото на моето време.

17 И след това, аз правя ^алетопис за нещата, които съм виждал със собствените си очи.

18 И знам, че летописът, който правя, е точен и истинен летопис; при все това има много неща, които не ни е възможно да ^азапишем според начина на нашия език.

19 И сега, аз слагам край на моето сказание, което е за мен самия, и продължавам да предавам моя разказ за нещата, станали преди мен.

20 Аз съм Мормон, пряк

потомък на Лехий. Аз имам основание да благославям моя Бог и Спасител Исус Христос затова, че изведе бащите ни от земята на Ерусалим, (и ^а“никой не го знаеше, освен Него самия и онези, които Той изведе от тази земя) и че Той даде на мен и на моя народ толкова голямо познание за спасението на нашите души.

21 Сигурно е, че Той е благословил ^а“дома ^бЯковов и е бил ^а“милостив към потомството на Иосиф.

22 И ^а“доколкото чедата на Лехий са спазвали Неговите заповеди, Той ги е благославял и им е помагал да преуспяват според словото Му.

23 Да, и сигурно е, че Той ще доведе отново един ^а“остатък от потомството на Иосиф до ^б“знанието за Господа, техния Бог.

24 И тъй както е сигурно, че жив е Господ, Той ще ^а“събере от четирите краища на земята целия остатък от потомството на Яков, което е разпръснато по цялото лице на земята.

25 И както Той е сключил завет с целия дом Яковов, тъкмо тъй заветът, който Той е сключил с дома Яковов, ще бъде изпълнен в определеното от Него време за ^а“възстановяването на целия дом

14а Енос 1:13–18;
У. и З. 3:19–20.

17а Морм. 1:1.

18а Етер 12:25.

20а 1 Не. 4:36.

21а р. п. Израил.

б Бит. 32:28.

в Втор. 33:13–17.

22а 2 Не. 1:20.

23а Алма 46:24.

б 2 Не. 3:12.

24а р. п. Израил —
Събирането на
Израил.

25а 3 Не. 16:5.

Яковов в знанието за завета, който Той е сключил с тях.

26 И тогава те ще „познаят Изкупителя си, Който е Исус Христос, Синът Божий; и тогава те ще бъдат събрани от четирите краища на земята в собствените им земи, откъдето са били разпръснати; да, тъй както жив е Господ, тъй ще бъде. Амин.

ГЛАВА 6

Нефитите преуспяват. Появяват се гордост, богатство и класови различия. Църквата се разкъсва от разногласия. Сатана води хората на открит бунт. Много пророци възвестяват покаяние и са убити. Техните убийци заговорничат да завземат управата. Около 26–30 г. от Хр.

И сега стана така, че целият народ на нефитите се завърна в собствените си земи на двадесет и шестата година, всеки мъж със семейството си, стадата и чердите си, конете си, добитъка си и всичко онова, което им принадлежеше.

2 И стана така, че те не бяха изяли всичките си запаси; затова взеха със себе си всичко това, което не беше погълнато, и тяхното зърно от всякакъв вид, и златото си, и среброто си, и всичките си скъпоценности и се върнаха в собствените си земи и

техните владения на север и на юг, както в страната на север, тъй и в страната на юг.

3 И те раздадоха земя на тези разбойници, които бяха встъпили в завет да спазват мира в страната и които желяеха да си останат ламанити, земи, съобразени с техния брой, за да могат да имат, благодарение на труда си, с какво да преживяват; и тъй те установиха мир в цялата страна.

4 И те започнаха отново да преуспяват и да стават велики; и двадесет и шестата и седмата години изминаха и имаше голям ред в страната; и те създадоха законите си, основани на правота и правосъдие.

5 И сега, нямаше нищо из цялата страна, което да пречи на хората да преуспяват непрестанно, освен ако не изпаднеше в прегрешение.

6 И сега, тъкмо Гедгедоний, съдията Лахонеус и онези, които бяха назначени за водачи, бяха тези, които установиха този велик мир в страната.

7 И стана така, че много градове бяха съградени наново, и много стари градове бяха възстановени.

8 И бяха проправени много друмове, и направени много пътища, които водеха от град в град, от земя в земя и от едно място към друго.

9 И тъй изтече двадесет и осмата година, и хората имаха непрестанен мир.

10 Но стана така, че през двадесет и деветата година настанаха някои спорове между хората; и някои се бяха издигнали в “гордост и самохвалство поради извънредно големите си богатства, да, стигна се дори до големи преследвания.

11 Защото имаше много търговци в страната, тъй както и много законници и чиновници.

12 И хората започнаха да се делят на прослойки според “богатството си и своите възможности за учение; да, едни бяха невежи поради бедността си, а други получаваха много знания поради богатството си.

13 Едни се бяха издигнали в гордост, а други бяха извънредно смирени; някои отвърщаха на ругатнята с ругатня, докато други приемаха ругатните и “преследванията, и всякакъв вид страдания, и не ^бхулеха на свой ред, а бяха смирени и покаяни пред Бога.

14 И тъй, настана голямо неравенство из цялата страна дотолкова, че църквата започна да се разпада; да, дотолкова, че на тридесетата година църквата се разпадна из цялата страна, освен сред малък брой ламанити, които бяха обърнати към истинната вяра; и те не поискаха да се

отклонят от нея, понеже бяха непоколебими и постоянни, и непоклатими, желаещи да спазват с всичкото си “усърдие заповедите Господни.

15 Сега, причината за това беззаконие сред народа беше тази — Сатана имаше голяма сила да подтиква хората да вършат всякакъв вид беззаконие и да се издигат в гордост, като ги изкушаваше да търсят сила, власт, богатство и празните светски неща.

16 И тъй Сатана подвеждаше сърцата на хората да вършат всякакъв вид беззаконие; ето защо, те се радваха на мира само за няколко години.

17 И тъй, в началото на тридесетата година хората, предадени в продължение на дълго време да бъдат водени от “изкушенията на дявола натам, накъдето той искаше да ги отведе и да вършат всякакъв вид беззаконие, каквото той желаше да вършат, и тъй, в началото на тази тридесета година те се намираха в състояние на ужасно нечестие.

18 Сега, те не грешаха поради “невежество, защото познаваха волята Божия относно тях, защото тя им е била проповядвана; тъй че те съзнателно се ^бразбунтуваха срещу Бога.

19 И сега, това стана в дните на Лахонеус, син на Лахонеус, защото Лахонеус заемаше

6 10а р. п. Гордост.

12а 1 Тим. 6:17–19;

Ел. 4:12.

13а р. п. Преследвам,

преследване.

б Мат. 5:39; 4 Не. 1:34;

У. и З. 98:23–25.

14а р. п. Усърдие.

17а р. п. Изкушавам,
изкушение.

18а Мосия 3:11.

б р. п. Бунт.

престола на баща си и управляваше народа през тази година.

20 И започнаха да се появяват мъже, „вдъхновени от небесата и изпратени, които се изправяха между хората в цялата страна, като им проповядваха и свидетелстваха смело за греховете и беззаконията на хората, и им свидетелстваха за изкуплението, което Господ ще извърши за своя народ, или с други слова, за възкресението на Христа; и те свидетелстваха смело за Неговата ^бсмърт и Неговите страдания.

21 Сега, имаше много люде, които се разгневиха извънредно много на онези, които свидетелстваха за тези неща; и онези, които бяха разгневени, бяха най-вече върховните съдии и онези, които „бяха висши свещеници и законници; да, всички онези, които бяха законници, бяха разгневени на онези, които свидетелстваха за тези неща.

22 Сега, нямаше нито законник, нито съдия, нито висш свещеник, които можеха да имат власт да осъдят когото и да било на смърт, освен ако присъдата не беше подписана от управителя на страната.

23 Сега, много от тези, които свидетелстваха за нещата относно Христа и го правеха

смело, бяха хванати и тайно предадени на смърт от съдиите, тъй че вестта за тяхната смърт да достигне до управителя чак след смъртта им.

24 Сега ето, беше противно на законите на страната някой да бъде предаден на смърт, освен ако не е имало овластяване от управителя на страната.

25 Ето защо, в земята Зарахемла се получи оплакване до управителя на страната против тези съдии, които бяха осъдили на смърт проците Господни противно на закона.

26 Сега стана така, че те бяха хванати и доведени пред съдията, за да бъдат съдени за престъплението, което бяха извършили според „закона, даден от хората.

27 Сега стана така, че тези съдии имаха много приятели и роднини; и останалата част, да, почти всички законници и висши свещеници се събраха наедно и се присъединиха към роднините на онези съдии, които трябваше да бъдат съдени според закона.

28 И те встъпиха в „завет едни с други, да, тъкмо в същия този завет, който беше предаден от онези в миналото, завет, даден и прилаган от ^бдявола, за да се обединят против всяка праведност.

20а р. п. Вдъхновение, вдъхновявам; Пророк.
б р. п. Единение, извършвам

единение;
Разпъване на кръст.
21а У. и З. 121:36–37.
р. п. Вероотстъпни-

чество.
26а Мосия 29:25;
Алма 1:14.
28а р. п. Тайни заговори.
б Ел. 6:26–30.

29 Ето защо те се обединиха срещу народа Господен и встъпиха в завет да го унищожат и да избавят от ръцете на правосъдието онези, които бяха виновни за убийствата, което правосъдие тъкмо щеше да бъде въздадено според закона.

30 И те поругаха закона и правата на страната си; и склочиха завет едни с други да унищожат управителя и да поставят “цар над страната, та страната да не бъде повече свободна, а подчинена на царе.

ГЛАВА 7

Върховният съдия е убит, управата е унищожена и народът се разделя на племена. Яков, един антихрист, става цар на таен заговор. Нефи проповядва покаяние и вярва в Христа. Ангели му служат ежедневно и той вдига от мъртвите брат си. Мнозина се покаяват и са кръстени. Около 30–33 г. от Хр.

Сега ето, аз ще ви покажа, че те не установиха цар в страната; но през тази същата година, да, тридесетата година, те убиха върховния съдия на страната, да, погубиха го върху съдийския престол.

2 И хората се надигнаха един срещу друг; и се разделиха един от друг на племена, всеки съобразно семейството

си, роднините и приятелите си; и тъй те унищожиха управата на страната.

3 И всяко племе си избра главатар или водач, и тъй се образуваха племена и водачи на племена.

4 Сега ето, нямаше човек измежду тях без голямо семейство и много роднини и приятели; затова техните племена станаха извънредно многобройни.

5 Сега, всичко това бе сторено и все още нямаше войни между тях; и цялото това беззаконие беше дошло върху им, защото те се “предадоха на властта на Сатана.

6 И правилата на управата бяха унищожени поради “тайния заговор на приятелите и роднините на онези, които избиха пророците.

7 И те предизвикаха голям раздор в страната, тъй че почти всички от по-праведните люде станаха нечестиви; да, остана само малък брой праведни сред хората.

8 И тъй, не бяха изменили и шест години, откакто погълматата част от хората се бяха отвърнали от праведността си, както кучето се връща до “бълвоча си или както свинята до търкалянето си в калта.

9 Сега, заговорниците, които донесоха такова голямо беззаконие между хората, се събраха заедно и сложиха

30а 1 Цар. 8:5–7;
Алма 51:5.
7а Римл. 6:13–16;

Алма 10:25.
6а 2 Не. 9:9.
8а Притчи 26:11;

2 Пет. 2:22.

начело човек, когото наричаха Яков.

10 И те го нарекоха свой цар; ето защо, той стана цар на тази нечестива банда; и той беше един от най-главните, които бяха дали гласа си против пророците, свидетелствали за Исуса.

11 И стана така, че те не бяха толкова много на брой, колкото племената на народа, който беше обединен, докато техните водачи не установиха свои закони, всеки един според своето си племе; и въпреки това те бяха врагове; и независимо, че не бяха праведни люде, все пак бяха единни в омразата си към онези, които бяха встъпили в завет да унищожат управата.

12 Ето защо, Яков, като видя, че враговете им са по-многобройни от тях, като цар на бандата, той заповяда на людето си да побегнат към най-северната част на страната и там да си построят "царство, докато към тях не се присъединят отцепници, (защото той ги ласкаеше, че ще има много отцепници) и те не станат достатъчно силни, за да могат да се бият против племената на този народ; и те направиха така.

13 И тъй бързо бе тяхното бягство, че нищо не можа да го забави, докато не забегнаха далеч от обсега на народа. И тъй свърши тридесетата

година; и такива бяха делата на народа на Нефи.

14 И стана така, че през тридесет и първата година те бяха разделени на племена, всеки човек според семейството си, роднините си и приятелите си; но въпреки това, бяха постигнали съгласие да не воюват помежду си; но не бяха обединени по закон и начин на управление, защото се бяха организирали според волята на онези, които бяха техни главатари и водачи. Но те установиха много строги закони, тъй че едно племе да не може да престъпи правата на друго, дотолкова, че до известна степен те имаха мир в страната; при все това техните сърца се бяха отвърнали от Господа, техния Бог; и те замеряха с камъни пророците и ги прогонваха от средата си.

15 И стана така, че "Нефи, след като беше посетен от ангели и също от гласа Господен, и като видя ангели, и стана очевиден, и му бе дадена сила да може да научи относно служението на Христа, и бидейки също очевиден на това как народът бързо се върна от праведността към нечестията и мерзостите си;

16 и тъй, опечален от тяхното коравосърдечие и слепота на умовете им, той тръгна сред тях в същата тази година и започна да свидетелства смело за покаяние и опроща-

ване на греховете чрез вяра в Господа Исуса Христа.

17 И той ги поучаваше на много неща; но не всички могат да бъдат описани, а само една част би била недостатъчна, затова те не са записани в тази книга. И Нефи служеше със „сила и с велика власт.“

18 И стана така, че те му се разгневиха, тъйкмо защото той имаше по-голяма сила от тях, защото „не беше възможно да не повярват на словата му; защото толкова велика беше вярата му в Господа Исуса Христа, че ангели му служеха ежедневно.“

19 И в името на Исуса той прогонваше дяволи и „нечисти духове; и дори брат си той вдигна от мъртвите, след като беше замерян с камъни и умъртвен от хората.“

20 И хората видяха това и го засвидетелстваха, и му се разгневиха поради неговата сила; и той извърши още „много други чудеса пред очите на народа в името на Исуса.“

21 И стана така, че тридесет и първата година измина и имаше само малцина, които се обърнаха към Господа; но всички тези, които се бяха обърнали, наистина заявиха на хората, че те са били посетени от силата и Духа Божий, Който беше в Исуса Христа, в Когото те вярваха.

22 И всички онези, от които бяха прогонени дяволи и

бяха изцелени от болестите си и немощите си, наистина провъзгласиха на хората, че Духът Божий им е въздействал и са били изцелени; и те показваха също знамения и правеха някои чудеса сред народа.

23 Тъй измина също и тридесет и втората година. И в началото на тридесет и третата година Нефи призоваваше хората и им проповядваше покаяние и опрощение на греховете.

24 Сега, аз бих желал да запомните също, че нямаше нито един сред онези, които бяха доведени до покаяние, който да не беше „кръстен с вода.“

25 Ето защо, имаше поставени от Нефи мъже за това служение, тъй че всички, които идваха при тях, можеха да бъдат кръстени с вода и това като свидетелство и доказателство пред Бога и пред хората, че те са се покаяли и са получили „опрощение на греховете си.“

26 И имаше мнозина в началото на тази година, които бяха кръстени в знак на покаяние; и тъй премина по-голямата част от годината.

ГЛАВА 8

Бури, земетресения, пожари, вихрушки и природни катаклизми

17а р. п. Сила.

18а 2 Не. 33:1;

Алма 4:19.

19а р. п. Дух — Зли

духове.

20а 3 Не. 8:1.

24а р. п. Кръщение,
кръщавам.

25а У. и З. 20:37.

р. п. Опрощаване
на греховете.

потвърждават разпъването на Христа. Много люде са унищожени. Тъмнина покрива земята за три дни. Оцелелите оплакват съдбата си. Около 33–34 г. от Хр.

И сега стана така според нашия летопис, а ние знаем, че нашият летопис е истинен, защото ето, един праведен човек водеше летописа, защото той наистина направи много „чудеса в ^бимето на Исуса; и нямаше човек, който би могъл да извърши чудо в името на Исуса, освен ако той не е изцяло очистен от беззаконието си.

2 И сега стана така — ако този човек не е направил грешка в изчислението на нашето време, „тридесет и третата година беше изминала.

3 И людете започнаха да очакват с голяма сериозност знаменията, дадено от пророка Самуил Ламанита, да, за времето, когато ще настъпи „тъмнина в продължение на три дни по лицето на земята.

4 И макар че бяха дадени толкова много „знамения, настанаха големи съмнения и спорове сред людете.

5 И стана така, че на тридесет и четвъртата година, през първия месец, на четвъртия ден от месеца се вдигна

страховита буря, такава, каквато никога не е била позната дотогава в цялата земя.

6 И имаше също голям и ужасен ураган; и тресна ужасна „гръмотевица, тъй че ^бразтърси цялата земя, като че ли щеше да я разцепи.

7 И блеснаха такива ослепителни светкавици, каквито никога не бяха виждани из цялата земя.

8 И „градът Зараземла се подпали.

9 И градът Мороний потъна в морските дълбини и жителите му се издавиха.

10 И земята се насложи върху града Морония, тъй че на мястото на града се появи голяма планина.

11 И стана голямо и ужасно унищожение в земята на юг.

12 Но ето, дори по-голямо и ужасно унищожение стана в земята на север; понеже ето, цялото лице на земята се измени заради бурята и вихрушките, и гръмотевиците, и светкавиците, и извънредно голямото сътресение на цялата земя.

13 И „друмовете бяха прекъснати на много места, и равните пътища бяха повредени, и много гладки места станаха неравни.

14 И много големи и забележителни градове бяха „погълнати в земята, и много

8 1а 3 Не. 7:19–20;
Морм. 9:18–19.
б Деяния 3:6;
Яков 4:6.
2а 3 Не. 2:8.
3а 1 Не. 19:10;

Ел. 14:20, 27;
3 Не. 10:9.
4а р. п. Разпъване на кръст.
6а 1 Не. 19:11;
Ел. 14:21.

б Мат. 27:45, 50–51.
8а 4 Не. 1:7–8.
13а Ел. 14:24;
3 Не. 6:8.
14а 1 Не. 12:4.

изгоряха, други се разкла-
тиха, докато зданията им
паднаха на земята, жители-
те им погинаха и всичко
запустя.

15 И имаше някои градове,
които оцеляха; но вредите в
тях бяха извънредно големи
и имаше мнозина в тях, които
бяха убити.

16 И имаше някои, които
бяха отнесени във вихруш-
ката; и къде отидоха, никой
човек не знае, само се знаеше,
че бяха отнесени.

17 И тъй, лицето на цялата
земя се обезобрази заради
бурите и гръмотевиците, и
светкавиците, и земетръсите.

18 И ето, "канарите се разчу-
пиха на две и се натрошиха
на парчета по лицето на ця-
лата земя, тъй че ги намериха
на отломки, наръбени и
напукани, по цялото лице на
земята.

19 И стана така, че когато
гръмотевиците, светкавици-
те, вилицата, бурята и земе-
тръсите престанаха, понеже
ето те продължиха в продъл-
жение на около "три часа; а
някои казаха, че е било по-
дълго от това; при все това,
всички тези велики и ужасни
неща станаха в продължение
на около три часа; и тогава
ето, настъпи тъмнина по
лицето на земята.

20 И стана така, че настъпи
гъста тъмнина по цялото ли-
це на земята, тъй че нейните
жители, които бяха оцелели,

можеха да "усетят^б парите на
мрака.

21 И поради тъмнината не
можеше да има никаква
светлина, нито свещи, нито
факли; нито можеше да се
разпали огън от хубаво и
съвсем сухо дърво, тъй че не
можеше да има никаква
светлина.

22 И не се виждаше никаква
светлина, нито огън, нито
блещукане, нито слънцето,
нито луната, нито звездите,
защото толкова велики бяха
мъглите от мрак, паднали
върху лицето на земята.

23 И стана така, че в про-
дължение на "три дни не се
виждаше никаква светлина;
и имаше голяма скръб, ридан-
ние и плач непрестанно сред
народа; да, големи бяха сте-
нанията на людете заради
тъмнината и великото уни-
щожение, което ги беше
сполетяло.

24 И на едно място се чу
те да викат, казвайки: О, да
бяхме се покаляли преди този
велик и ужасен ден и тогава
братята ни щяха да бъдат
пощадени, и нямаше да бъ-
дат изгорени в този велик
град "Зарахемла.

25 А на друго място се чу те
да викат и да оплакват, каз-
вайки: О, да бяхме се покаляли
преди този велик и ужасен
ден, и да не бяхме убивали и
замеряли с камъни проро-
ците, и да не ги бяхме прогон-
вали; тогава майките ни,

18а Ел. 14:21–22.
19а Лука 23:44.

20а Изход 10:21–22.
б 1 Не. 12:5; 19:11.

23а 1 Не. 19:10.
24а Ел. 13:12.

красивите ни дъщери и чедата ни щяха да бъдат пощадени, и нямаше да бъдат заровени в онзи велик град Морония. И тъй, голям и ужасен беше воят на людете.

ГЛАВА 9

В тъмнината гласът на Христа обявява унищожаването на много народи и градове заради тяхното нечестие. Той възвестява също своята божественост, съобщава, че законът на Моисей е изпълнен и кани людете да дойдат при Него и да бъдат спасени. Около 34 г. от Хр.

И СТАНА така, че се чу "глас между всички жители на земята по цялото лице на тази земя, който викаше:

2 Горко, горко, горко на този народ; "горко на жителите на цялата земя, освен ако не се покаят; защото дяволът се б⁶сmee и ангелите му ликуват заради убитите красиви синове и дъщери на народа Ми; и тъкмо заради своите беззакония и мерзости те паднаха!

3 Ето, този велик град Зарахемла Аз го изгорих с огън заедно с жителите му.

4 И ето, този велик град Мороний Аз сторих да бъде потопен в дълбините на морето и жителите му да бъдат издавени.

5 И ето, този велик град Морония Аз покрих със земя

заедно с жителите му, за да скрия беззаконията и мерзостите им от лицето Ми, за да не идва към Мене кръвта на пророците и светиите повече срещу тях.

6 И ето, градът Галгал Аз сторих да потъне и жителите му да бъдат погребани в недрата на земята.

7 Да, и градът Ония и жителите му, и градът Мокум, и жителите му, и градът Ерусалим, и жителите му; и направих "водите да се издигнат на тяхно място, за да скрия тяхното нечестие и мерзости от лицето Ми, за да не идва към Мене кръвта на пророците и светиите повече срещу тях.

8 И ето, градът Гадиандий и градът Гадиомна, и градът Яков, и градът Гимгимно — всички тези градове Аз сторих да потънат и направих "хълмове и долини на мястото им; и жителите им погребях в недрата на земята, за да скрия тяхното нечестие и мерзости от лицето Ми, за да не идва към Мене кръвта на пророците и светиите повече срещу тях.

9 И ето, този велик град Яковугат, който беше населен с людете на цар Яков, направих го да бъде изгорен с огън заради техните грехове и нечестиято им, което беше над всичкото нечестие по цялата земя, заради техните "тайни убийства и заговори;

9 1а 1 Не. 19:11;

3 Не. 11:10.

2а Мат. 11:20–21.

б Моисей 7:26.

7а Езек. 26:19.

8а 1 Не. 19:11.

9а Ел. 6:17–18, 21.

защото те бяха онези, които унищожиха мира на народа Ми и управата на страната; затова сторих те да бъдат изгорени, за да ги ^бунищожа и ги махна от лицето Си, за да не идва към Мене кръвта на пророците и светиите повече срещу тях.

10 И ето, градът Ламан и градът Иос, и градът Гад, и градът Кискумен Аз направих да бъдат изгорени с огън, те и жителите им, заради нечестията им в това, че прогонваха пророците и замеряха с камъни онези, които изпратих да им известяват за нечестията и мерзостите им.

11 И защото те ги прогониха всичките и нямаше никой праведен измежду тях, Аз пратих ^аогън и ги погубих, та тяхното нечестие и мерзостите им да могат да бъдат скрити от лицето Ми и кръвта на пророците и светиите, които изпратих сред тях, да не вика към Мене срещу тях ^бот земята.

12 И причиних ^амного велики опустошения да сполетят тази земя и този народ заради тяхното нечестие и мерзостите им.

13 О, всички вие, които сте ^апощадени, защото бяхте по-праведни от тях, не искате ли сега да се върнете към Мене и да се покаете за греховете си, и да се обърнете, за да може да ви ^бизцеля?

14 Да, истина ви казвам, ако ^адойдете при Мене, ще имате ^бживот вечен. Ето, Моята ^аръка на милост е протегната към вас и този, който дойде, него ще приема; и благословени са онези, които идват при Мене.

15 Ето, Аз съм Исус Христос, Синът Божий. Аз ^асътворих небесата и земята, и всичките неща, които са в тях. Аз бях с Отца от началото. ^бАз съм в Отца и Отец е в Мене, и в Мене Отец прослави името Си.

16 При своите Си дойдох, но ^асвоите Ми не Ме приеха. И писанията относно Моето пришествие са изпълнени.

17 И онези, които Ме приеха, на тях ^ададох да станат синове Божии; и тъкмо тъй ще дам на онези, които повярват в Моето име, понеже ето, чрез Мене идва ^бизкуплението и в Мене ^азаконът Моисеев е изпълнен.

9б Мосия 12:8.
11а 4 Цар. 1:9–16;
Ел. 13:13.
б Бит. 4:10.
12а 3 Не. 8:8–10, 14.
13а 3 Не. 10:12.
б Ерем. 3:22;
3 Не. 18:32.
14а 2 Не. 26:24–28;
Алма 5:33–36.
б Иоана 3:16.

в Алма 19:36.
15а Иоана 1:1–3;
Кол. 1:16;
Ел. 14:12;
Етер 4:7;
У. и З. 14:9.
б Иоана 17:20–22;
3 Не. 11:27; 19:23, 29.
16а Иоана 1:11;
У. и З. 6:21.
17а Иоана 1:12.

р. п. Човек, хора —
Човек, възможност
да стане като
Небесния Отец;
Синове и дъщери
на Бога.
б р. п. Изкупвам,
изкупен,
изкупление.
в 3 Не. 12:19, 46–47;
15:2–9.

18 Аз съм “светлината и животът на света. Аз съм ^бАлфа и ^вОмега, началото и краят.

19 И вие “не ще Ми принасяте повече кръвопролитие; да, вашите жертви и вашите всеизгаряния ще бъдат премахнати, защото Аз не ще приема никоя от вашите жертви и вашите всеизгаряния.

20 И вие ще Ми принесете в “жертва съкрушено сърце и разкаян дух. И който дойде при Мен със съкрушено сърце и разкаян дух, него ще ^бкръстя с огън и със Светия Дух, тъкмо както ламанитите поради вярата им в Мене по времето на тяхното обръщане, когато бяха кръстени с огън и със Светия Дух, но не го знаеха.

21 Ето, Аз съм дошъл в света, за да донеса изкупление на света, за да спася света от греха.

22 Затова, който се “покае и дойде при Мене като малко ^бдете, него ще приема, защото на такъв е царството Божие. Ето, за такива ^вотдадох живота Си и Си го възвърнах отново; затова покайте се и елате при Мене, вие, краища на земята, и бъдете спасени.

ГЛАВА 10

За много часове по земята настава тишина. Гласът на Христа обещава да събере народа си, както кокошка събира пилетата си. По-праведната част от народа е била запазена. Около 34–35 г. от Хр.

И сега, ето, стана така, че всички люде от страната чува тези слова и ги засвидетелстваха. И след тези слова настъпи тишина над земята в продължение на много часове.

2 И толкова велико беше учудването на людете, че те престанаха да ридаят и оплакват загубата на близките си, които бяха погинали; ето защо, настана тишина по цялата земя в продължение на много часове.

3 И стана така, че отново дойде глас до народа и всички люде чува, и го засвидетелстваха, казвайки:

4 О, вие жители на тези “велики градове, които паднаха, вие, потомци на Яков, да, вие от дома Израилев, колко пъти съм ви събирал, както кокошка събира своите пилци под крилата си и съм ви ^бхранил.

5 И отново, “колко пъти щях

18а р. п. Светлина,
светлината на
Христос.

^б Откр. 1:8.

р. п. Алфа.

^в р. п. Омега.

19а Алма 34:13.

20а 3 Не. 12:19;

У. и З. 20:37.

^б 2 Не. 31:13–14.

22а р. п. Покаявам се,
покаяние.

^б Марка 10:15;

Мосия 3:19;

3 Не. 11:37–38.

^в Иоана 10:15–18.

10 4а 3 Не. 8:14.

^б 1 Не. 17:3.

5а Мат. 23:37;

У. и З. 43:24–25.

да съм ви събрал, да, както кокошка събира своите пилци под крилата си, о, ти народе от дома Израилев, който падна; да, и ти, народе от дома Израилев, вие, които живеете в Ерусалим, както и вие, които паднахте; да, колко пъти щях да съм ви събрал както кокошка събира пилците си, но вие не поискахте.

6 О, ти доме Израилев, когото аз „пощадих, колко пъти ще те събирам, както кокошка събира пилците под крилата си, ако се покаеш и се „върнеш при Мене с пълно намерение в „сърцето.

7 Но ако ти не го направиш, о, доме Израилев, местата на обиталищата ти ще запустеят до времето на изпълнението на „завета с бащите ти.

8 И сега стана така, че след като хората чува тези слова, ето, те започнаха да ридаят и да вийат отново, поради загубата на техните роднини и приятели.

9 И стана така, че тъй изминаха три дни. И настъпи утрото, и „мракът се разпръсна от лицето на земята, и земята престана да трепери, и канарите престанаха да се пукат, и ужасните стенания секнаха и всички метежни шумове преминаха.

10 И земята се затвори отново така, че застана; и скръбта,

плачът и риданието на пощадените люде престанаха; и тяхната скръб се превърна в радост, а риданията им — във възхвала и благодарности към Господа Исуса Христа, техния Изкупител.

11 И тъй бяха „изпълнени писанията, които бяха изречени от пророците.

12 И тъкмо „по-праведната част от хората беше спасена, и това бяха тези, които приемаха пророците и не ги замеряха с камъни; и тъкмо тези, които не проливаха кръвта на светиите, бяха спасени.

13 И те бяха пощадени и не бяха погълнати и погребани в земята; и те не бяха издавени в дълбините на морето; и не бяха изгорени с огън, нито пък бяха затрупани и смазани до смърт; и не бяха отнесени във вирушката, нито бяха задушени от парите на дима и на мрака.

14 И сега, нека този, който чете, да разбере; този, който има писанията, нека да ги „изучи, да погледне и види дали всичките тези жертви и всички тези унищожения с огън и с дим, и от бури, и от вихрушки, и от „разтваряне на земята, за да ги поеме, и тъй, дали всички тези неща не бяха в изпълнението на пророчествата на много от светите пророци.

6а 3 Не. 9:13.
б 1 Цар. 7:3;
Ел. 13:11;
3 Не. 24:7.
в Езек. 36:26.

7а р. п. Завет.
9а 3 Не. 8:19.
11а Деяния 3:18–20.
12а 2 Не. 26:8;
3 Не. 9:13.

14а р. п. Писания —
Стойност на
писанията.
б 1 Не. 19:11;
2 Не. 26:5.

15 Ето, аз ви казвам, да, мнозина свидетелстваха за тези неща при пришествието на Христа и бяха “убити, защото свидетелстваха за тези неща.

16 Да, пророкът “Зенос свидетелстваше за тези неща, както и Зенок говорѝ относно тези неща, и те свидетелстваха изключително за нас, които сме остатъкът от потомството им.

17 Ето, баща ни Яков също свидетелстваше за един “остатък от потомството на Иосиф. И ето, не сме ли ние остатък от потомството на Иосиф? И тези неща, които свидетелстват за нас, не са ли те написани върху плочите от пиринч, които баща ни Лехий изнесе от Ерусалим?

18 И стана така, че в края на тридесет и четвъртата година, ето, аз ще ви покажа, че народът на Нефи, който беше пощаден, и всички онези, които бяха наречени ламанити и бяха спасени, получиха големи благоволения и благословии, които се изляха върху главите им дотолкова, че малко след “възнесението на Христа на небето Той им се яви наистина,

19 като им “показваше тялото си и им служеше; разказ на Неговото служение ще бъде даден оттук натък. Ето защо, засега слагам край на сказанията си.

Исус Христос се яви пред народа на Нефи, докато множеството е събрано в земята Изобилие и му служи; и по този начин Той им се яви.

*Обхваща глави 11 до 26
включително.*

ГЛАВА 11

Отец свидетелства за Своя възлюбен Син. Христос се появява и възвестява единението Си. Хората пипат белезите от раните по ръцете, краката и ребрата Му. Те викат Осанна. Той възвестява способа и начина на кръщение. Духът на раздора е от дявола. Според Христовото учение човеците трябва да повярват, да бъдат кръстени и да получат Светия Дух. Около 34 г. от Хр.

И сега стана така, че имаше едно голямо множество от народа на Нефи, събрано около храма, който беше в земята Изобилие; и те се учудваха, и изумяваха помежду си, и си показваха едни на други “великата и чудна промяна, която беше станала.

2 И те разговаряха също за този Исус Христос, относно смъртта на Когото е било дадено “знамение.

3 И стана така, че докато разговаряха помежду си по този начин, те чуха “глас,

15а р. п. Мъченик,
мъченичество.
16а Ел. 8:19–20.
17а 2 Не. 3:4–5;

Алма 46:24;
3 Не. 5:23–24.
18а Деяния 1:9–11.
19а 3 Не. 11:12–15.

11 1а 3 Не. 8:11–14.
2а Ел. 14:20–27.
3а Втор. 4:33–36;
Ел. 5:29–33.

който като че идваше от небето; и хвърлиха поглед наоколо, защото не разбраха гласа, който чуха; и той не беше рязък глас нито беше силен глас; въпреки това и макар че беше ^бмек глас, той прониза до самата сърцевина онези, които го чуваха, тъй че нямаше част от снагата им, която да не бе сторено да се разтърси; да, гласът ги прониза в самата душа и на- кара сърцата им да горят.

4 И стана така, че те чува отново гласа и не го разбраха.

5 И за трети път чува те гласа и отвориша ушите си, за да го чуят; и очите им бяха отправени по посока на звука му; и те гледаха съсредоточено към небето, откъдето идваше звукът.

6 И ето, третия път те разбраха гласа, който чува; и той им каза:

7 Ето Моя ^вВъзлюбен Син, ^бв Когото е Моето благоволение, в Когото прославих името Си — слушайте Него.

8 И стана така, че когато разбраха, те вдигнаха отново очите си към небето; и ето, те ^ввидяха един Човек да се спуска от небесата; и Той беше облечен в бяла роба; и Той слезе и застана сред тях; и очите на цялото множество се обърнаха към Него и

людете не смееха да отворят уста, даже за да си говорят едни на други, и не знаеха какво значи това, защото те мислеха, че е ангел, който им се беше явил.

9 И стана така, че Той простря ръката Си и заговори на людете, казвайки:

10 Ето, Аз съм Исус Христос, за Когото пророците свидетелстваха, че ще дойде в света.

11 И ето, Аз съм ^в“светлината и животът на света; и Аз пих от тази горчива ^бчаша, която Отец Ми даде и прославих Отца, ^в“вземайки върху Си греховете на света, с което изстрадах ^в“волята на Отца във всички неща от началото.

12 И стана така, че когато Исус изговори тези слова, цялото множество падна на земята; защото те си спомниха, че им беше ^в“пророкувано, че Христос ще им се покаже след възнесението Си на небето.

13 И стана така, че Господ им говори, казвайки:

14 Станете и елате при Мене, за да ^в“поставите ръце в ребрата Ми, също и за да ^б“почувствате белезите от гвоздеите на ръцете Ми и на нозете Ми, за да узнаете, че Аз съм ^в“Богът Израилев и Богът на

3б 3 Цар. 19:11–13;
У. и З. 85:6.

7а Мат. 3:17; 17:5;
Дж. С. — И. 1:17.
б 3 Не. 9:15.

8а 1 Не. 12:6; 2 Не. 26:1.
11а р. п. Светлина,

светлината на
Христос.

б Мат. 26:39, 42.
в Иоана 1:29;
У. и З. 19:18–19.
г Марка 14:36;
Иоана 6:38;

У. и З. 19:2.
12а Алма 16:20.
14а Иоана 20:27.
б Лука 24:36–39;
У. и З. 129:2.
в Исаия 45:3;
3 Не. 15:5.

цялата 'земя и че бях предаден на смърт заради греховете на света.

15 И стана така, че множеството отиде и поставиха ръце в ребрата Му, и почувстваха белезите от гвоздеите на ръцете Му и нозете Му; и това те направиха, като пристъпваха напред един след друг, докато всичките не се извървяха и не видяха с очите си, и не почувстваха с ръцете си, и не узнаха със сигурност, и не за свидетелстваха, че "това беше Този, за Когото пророците бяха писали, че ще дойде.

16 И когато всичките бяха пристъпили напред и бяха станали сами свидетели, те извикаха в един глас, казвайки:

17 Осанна! Благословено да е името на Всевишния Бог! И паднаха в нозете на Исуса и Му се "поклониха.

18 И стана така, че Той говорѝ на "Нефи (понеже Нефи беше сред множеството) и му заповяда да пристъпи напред.

19 И Нефи стана, приближи се, поклони се пред Господа и целуна нозете Му.

20 И Господ му заповяда да стане. И той стана и се изправи пред Него.

21 И Господ му каза: Аз ти давам "сила да ^бкръщаваш този народ, когато Аз отново се възнеса на небето.

22 И Господ призова за това "други и им каза същото; и Той им даде сила да кръщават. И Той им каза: По този начин вие ще кръщавате и нека да няма ^бникакви спорове между вас.

23 Истина ви казвам, че всички, който се покае за греховете си чрез вашите "слова и ^бпожелае да бъде кръстен в Моето име, вие ще го кръстите по този начин — ето, вие ще слезете и ще "застанете във водата, и в Моето име ще ги кръстите.

24 И сега, ето словата, които ще произнесете, назовавайки ги по име, казвайки:

25 Имайки "власт, дадена ми от Исуса Христа, аз те кръщавам в името на ^бОтца, и на Сина, и на Светия Дух. Амин.

26 И тогава ще ги "потопите във водата и ще излезете от водата.

27 И по този начин ще кръщавате в Моето име, защото ето, истина ви казвам, че и Отец, и Синът, и Светият Дух са "едно; и Аз съм в Отца,

14: 1 Не. 11:6.

15а р. п. Исус Христос — Явявания на Христос след смъртта Му.

17а р. п. Покляням се.

18а 3 Не. 1:2, 10.

21а р. п. Сила.

б р. п. Кръщение, кръщавам.

22а 1 Не. 12:7;

3 Не. 12:1.

б 3 Не. 18:34.

23а 3 Не. 12:2.

б р. п. Кръщение, кръщавам — Изисквания за кръщение.

в 3 Не. 19:10–13.

25а Мосия 18:13;

У. и 3. 20:73.

р. п. Кръщение,

кръщавам —

Съответна власт.

б р. п. Бог, божество.

26а р. п. Кръщение, кръщавам — Кръщение чрез пълно потапяне.

27а Иоана 17:20–22;

3 Не. 28:10;

Морм. 7:7;

У. и 3. 20:28.

и Отец е в Мене, и Отец и аз сме едно.

28 И според както ви повядах, тъй ще кръщавате. И няма да има повече никакви ^аспорове между вас, както е имало досега; нито пък ще има повече спорове между вас относно точките на Моето учение, както е имало досега.

29 Защото истина, истина ви казвам, този, който има духа на ^араздора, не е от Мене, но е от ^бдявола, който е бащата на раздора и който подтиква сърцата на човеците да спорят гневно едни с други.

30 Ето, това не е Моето учение — да се подтикват сърцата на човеците към гняв един срещу друг; а Моето учение е това, че такива неща трябва да бъдат премахнати.

31 Ето, истина, истина ви казвам, аз ще ви възвестя Моето ^аучение.

32 И това е Моето ^аучение, и това е учението, което Отец Ми е дал; и аз ^бсвидетелствам за Отца, и Отец свидетелства за Мене, и ^сСветият Дух свидетелства за Отца и за Мене; и аз свидетелствам, че Отец заповяда на всички човеци,

навсякъде, да се покаят и да повярват в Мене.

33 И който повярва в Мене и е ^акръстен, същият ще бъде ^бспасен; и това са тези, които ще ^снаследят царството Божие.

34 А всеки, който не повярва в Мене и не е кръстен, ще бъде прокълнат.

35 Истина, истина ви казвам, че това е Моето учение, и аз свидетелствам за него от Отца; и който ^авярва в Мене, вярва също и в Отца; и на него Отец ще му засвидетелства за Мене, защото Той ще го посети ^бс огън и със ^сСветия Дух.

36 И тъй Отец ще засвидетелства за Мене, и Светият Дух ще му засвидетелства за Отца и за Мене, защото и Отец, и аз, и Светият Дух сме едно.

37 И още ви казвам, че трябва да се покаете и да ^астанете като малко дете, и да бъдете кръстени в Моето име, или вие няма да можете по никакъв начин да получите тези неща.

38 И отново ви казвам, че трябва да се покаете и да бъдете кръстени в Моето име, и да станете като малко дете,

28а 1 Кор. 1:10;
Ефес. 4:11–14;
У. и З. 38:27.

29а 2 Тим. 2:23–24;
Мосия 23:15.
р. п. Раздор.

б П. Дж. С., Ефес. 4:26;
Мосия 2:32–33.

31а 2 Не. 31:2–21.
32а р. п. Учение на

Христос.
б 1 Иоан. 5:7.
в 3 Не. 28:11;
Етер 5:4.
33а Марка 16:16.
р. п. Кръщение,
кръщавам —
съществува
условие.
б р. п. Спасение.

в р. п. Селестиална
слава.

35а Етер 4:12.
б 3 Не. 9:20; 12:2.

в р. п. Светият Дух.
37а Марка 10:15;
Лука 18:17;
Мосия 3:19;
3 Не. 9:22.

или вие няма да можете по друг начин да наследите царството Божие.

39 Истина, истина ви казвам, че това е Моето учение и всеки, който „гради върху това, той гради върху Моята канара, и ^бпортите на пъкълa не ще надвият над него.

40 И всеки, който извести повече или по-малко от това и го постанови за Мое учение, той самият идва от злото и не е съграден върху Моята канара, а гради на „пясъчна основа и портите на пъкълa стоят отворени, за да приемат такива, когато дойдат наводненията и ветровете се стоварят върху тях.

41 Затова идете при този народ и известете словата, които казах, по всичките краища на земята.

ГЛАВА 12

Исус призовава Дванадесетте и им възлага мисия. Той произнася пред нефитите проповед, подобна на проповедта от Планината. Той изрича благословенията. Неговите учения превъзхождат и имат предимство пред закона на Моисей. На човеците е заповядано да бъдат съвършени, тъкмо както са съвършени Той и Неговият Отец. Сравни с

Евангелие от Матей, гл. 5. Около 34 г. от Хр.

И СТАНА така, че когато Исус каза тези слова на Нефи и на онези, които бяха призовани (и сега, броят на онези, които бяха призовани и които бяха получили сила и власт да кръщават беше „дванадесет) ето, Той простря ръката Си към множеството и извика към тях, казвайки: ^бБлагословени сте, ако се вслушате в словата на тези дванадесет, които Аз ^бизбрах измежду вас, за да ви поучават и да бъдат ваши служители; и Аз им дадох сила да могат да ви кръщават с вода; и след като бъдете кръстени с вода, ето, Аз ще ви кръстя с огън и със Светия Дух; затова благословени сте, ако повярвате в Мене и бъдете кръстени, след като Ме видяхте и узнахте, че Аз съм.

2 И още по-благословени ще бъдат онези, които ще „повярват на словата ви, защото вие ще свидетелствате, че сте Ме виждали и че знаете, че Аз съм. Да, благословени ще бъдат онези, които ще повярват на словата ви и се ^бснисшат в дълбините на смирението, и бъдат кръстени, защото те ще бъдат посетени ^бс огън и със Светия Дух

39а Мат. 7:24–29;

Ел. 5:12.

р. п. Канара.

б 3 Не. 18:12–13.

40а 3 Не. 14:24–27.

12 1а 3 Не. 13:25.

б р. п. Благославям, благословен, благословия.

в р. п. Призовавам, призован от Бог, призвание.

2а У. и 3. 46:13–14.

р. п. Вярване, вярвам.

б Етер 4:13–15.

в 3 Не. 11:35; 19:13.

и ще получат опрощение на греховете си.

3 Да, благословени са “нищите по дух, които ^бидват при Мене, защото тяхно е царството небесно.

4 И още, благословени са всички, които скърбят, защото те ще бъдат утешени.

5 И благословени са “кротките, защото те ще наследят ^бземята.

6 И благословени са всички тези, които ^агладуват и ^бжадуват за ^аправедност, защото те ще бъдат изпълнени със Светия Дух.

7 И благословени са “милостивите, защото те ще получат милост.

8 И благословени са всичките ^ачисти по сърце, защото те ще ^бвидят Бога.

9 И благословени са всички ^амиротворци, защото те ще бъдат наречени ^бчедата Божии.

10 И благословени са всички онези, които са ^апреследвани заради Моето име, защото тяхно е царството небесно.

11 И благословени ще бъдете вие, когато човеците ви хулят и ви преследват, и говорят лъжливо всякакъв вид зло против вас заради Мене.

12 Защото ще имате велика

радост и ще се веселите извънредно много, защото голяма ще бъде вашата ^анаграда на небето, понеже тъй те преследваха и пророците, които бяха преди вас.

13 Истина, истина ви казвам, Аз ви давам да бъдете ^асолта на земята, но ако солта изгуби вкуса си, с какво ще се осоли земята? Оттогава на-сетне солта не ще служи за нищо, освен да се изхвърли вън и да се тъпче под краката човешки.

14 Истина, истина ви казвам, Аз ви давам да бъдете светлината на този народ. Не може да се укрие град, поставен на хълм.

15 Ето, човеците палят ли ^асвещ, за да я сложат под шиник? Не, но я слагат на светилника и тя свети на тези, които са в къщата.

16 Затова нека вашата ^асветлина също тъй да свети пред този народ, тъй че те да могат да видят вашите добри дела и да прославят Отца ви, Който е на небесата.

17 Не мислете, че Аз съм дошъл да разруша закона или пророците. Аз не съм дошъл да разруша, а да изпълня.

18 Защото истина ви казвам, нито една точка, нито

3а У. и З. 56:17–18.

р. п. Смирен, смирение.

б Мат. 11:28–30.

5а Римл. 12:16;

Мосия 3:19.

р. п. Кротък,

кротост.

б р. п. Земя.

6а 2 Не. 9:51; Енос 1:4.

б Ерем. 29:13.

в Притчи 21:21.

7а р. п. Милостив,

милост.

8а р. п. Чист, чистота.

б У. и З. 93:1.

9а р. п. Миротворец.

б р. п. Синове и

дъщери на Бога.

10а У. и З. 122:5–9.

р. п. Преследвам, преследване.

12а Етер 12:4.

13а У. и З. 101:39–40.

р. п. Сол.

15а Лука 8:16.

16а 3 Не. 18:24.

една чертичка от “закона не е преминала, но в Мене се изпълнява всичко.

19 И ето, Аз ви дадох закона и заповедите на Моя Отец: Да повярвате в Мене, да се покаете за греховете си и да дойдете при Мене със “съкрушено сърце и разкаян дух. Ето, имате заповедите пред вас и ⁶законът е изпълнен.

20 Ето защо, елате при Мене и бъдете спасени; понеже истина ви казвам, че ако не спазвате Моите заповеди, които ви заповядвам сега, вие не ще влезете по никакъв начин в царството небесно.

21 Чули сте, че е било казано от древните и това също е написано пред вас, не “убивай, и който убие, ще бъде в опасност от Божието възмездие.

22 А пък Аз ви казвам, че всеки, който се разгневи на брат си, ще бъде в опасност от Неговото възмездие. И който каже на брат си, Рака, ще бъде в опасност пред съвета; и който каже: Ти, безумцо, ще бъде в опасност от огъня на пъкъла.

23 Ето защо, ако ще идваш при Мене, или пожелаеш да дойдеш при Мене, и си спомниш, че брат ти има нещо против тебе,

24 иди при брата си и “помири се най-напред с него, и тогава ела при Мене с пълно намерение в сърцето си, и Аз ще те приема.

25 Помирявай се с противника си бързо, докато си още на път с него, за да не би той да те предаде да бъдеш хвърлен в тъмница.

26 Истина, истина ви казвам, ти не ще излезеш по никакъв начин оттам, докато не изплатиш и последната сенина. И докато си в тъмница, можеш ли да платиш дори и една “сенина? Истина, истина ти казвам, не!

27 Ето, писано е от древните, не “прелюбодействай.

28 Но Аз ви казвам, че всеки, който погледне на жена, за да я “пожелае, той вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.

29 Ето, давам ви заповед да не позволявате никое от тези неща да влезе в “сърцето ви.

30 Защото е по-добре да се отречете от тези неща и да вдигнете “кръста си, отколкото да бъдете хвърлени в пъкъла.

31 Писано е, че всеки, който напусне жена си, нека да й даде “разводно писмо.

32 Истина, истина ви казвам, че ако някой “напусне жена си, освен поради ⁶блудство,

18а р. п. Законът на Моисей.

19а 3 Не. 9:20.

р. п. Съкрушено сърце.

б 3 Не. 9:17.

21а Изход 20:13;

Мосия 13:21;

У. и З. 42:18.

24а р. п. Прощавам.

26а Алма 11:3.

27а 2 Не. 9:36;

У. и З. 59:6.

28а У. и З. 42:23.

р. п. Похот.

29а Деяния 8:22.

30а Мат. 10:38; 16:24;
Лука 9:23.

31а р. п. Развод.

32а Марка 10:11–12.

б р. п. Блудство.

прави я да ^апрелюбодейства; и който се ожени за нея, която е напусната, прелюбодейства.

33 И още е писано да не престъпваш клетвата си, но изпълнявай пред Господа ^аклетвите си.

34 Но истина, истина ви казвам, ^ане се кълнете никак; нито в небето, защото е престолът на Бог;

35 нито в земята, защото тя е Негово подножие.

36 Нито се кълни в главата си, защото ти не можеш да направиш нито един косъм черен или бял.

37 Но нека говорят ти бъде: Да, да; не, не, защото всичко, което е в повече от това, е зло.

38 И ето, писано е ^аоко за око и зъб за зъб.

39 Но Аз ви казвам да не се ^апротивите на злото и ако някой те удари по дясната буза, ^бобърни му и другата.

40 И ако някой поиска да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и горната си дреха.

41 И който те принуди да вървиш с него една миля, върви с него две.

42 ^аДай на оногова, който ти проси и не се отвърщай от оногова, който ти иска на заем.

43 И ето, писано е още,

обичай ближния си и мрази врага си.

44 Но ето, Аз ви казвам: Обичайте ^авраговете си и благославяйте онези, които ви проклинат, вършете добро на онези, които ви мразят, и ^бмолете се за ония, които ви позорят и преследват;

45 за да бъдете чеда на вашия Отец, Който е на небесата, защото Той прави слънцето Си да изгрява над злите и над добрите.

46 Ето защо, тези неща, които бяха в старо време, които бяха в закона, в Мене всички са изпълнени.

47 И ^астарите неща са свършени, и всички неща са станали нови.

48 И тъй, Аз бих желал да бъдете ^асвършени, както Аз съм, или както вашият Отец, Който е на небесата, е свършен.

ГЛАВА 13

Исус учи нефитите на Господната молитва. Те трябва да събират съкровища на небето. На Дванадесетте е наредено да не се грижат за материални неща в своето служение. Сравни с Евангелие от Матей, гл. 6. Около 34 г. от Хр.

ИСТИНА, истина ви казвам, че

32в р. п. Прелюбодеяние.

33а р. п. Клетва.

34а р. п. Сквернословие.

38а Лев. 24:20.

39а 3 Не. 6:13;

4 Не. 1:34;

У. и З. 98:23–32.

б р. п. Търпение.

42а Яков 2:17–19;

Мосия 4:22–26.

44а Притчи 24:17;

Алма 48:23.

б Деяния 7:59–60.

47а 3 Не. 15:2, 7;

У. и З. 22:1.

48а Мат. 5:48;

3 Не. 27:27.

р. п. Свършен.

бих желал да правите “милостини на бедните, но внимавайте да не правите милостините си пред хората, за да бъдете видени от тях, иначе нямате наградата от Отца ви, Който е на небесата.

2 И тъй, когато правите милостините си, не тръбете пред себе си, както правят лицемерите в синагогите и по улиците, за да се “прославят пред хората. Истина ви казвам, те имат своята награда.

3 Но когато правиш милостиня, нека лявата ти ръка да не знае какво прави дясната ти ръка;

4 тъй че да бъде милостинята ти в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, Той самият ще ти въздаде наяве.

5 И когато се “молиш, не прави както лицемерите, защото те обичат да се молят изправени в синагогите и по ъглите на улиците, за да бъдат видени от хората. Истина ви казвам, че те имат своята награда.

6 Но ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стая и след като затвориш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

7 Но когато се молиш, не употребявай празни повторения

като другояците, които мислят, че ще бъдат чути поради многото им говорене.

8 Прочее, не бъдете като тях, защото вашият Отец “знае от какво се нуждаете още преди да поискате от Него.

9 А “молете се ^бтака: “Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име.

10 Да бъде волята Ти на земята, тъй както е на небесата.

11 И прости ни нашите дългове, както ние прощаваме на нашите длъжници.

12 И “не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия.

13 Защото Твое е царството и силата, и славата навеки. Амин.

14 Защото, ако вие “простите на хората простъпките им, вашият небесен Отец ще ви прости също.

15 Но ако не простите на хората техните простъпки, то и вашият Отец няма да ви прости вашите простъпки.

16 Нещо повече, когато “постите, не бъдете като лицемерите с унило изражение, защото те помрачават лицата си, за да изглеждат пред хората, че постят. Истина ви казвам, че те имат своята награда.

17 Но ти, когато постиш, помажи главата си и умий лицето си;

13 1а р. п. Милостиня, даване на милостиня.
2а У. и З. 121:34–35.
5а р. п. Молитва.
8а У. и З. 84:83.

9а р. п. Молитва.
б Мат. 6:9–13.
в р. п. Бог, божество — Бог Отец.
12а П. Дж. С., Мат. 6:14.
14а Мосия 26:30–31;

У. и З. 64:9.
р. п. Прощавам.
16а Исаия 58:5–7.
р. п. Пост, постене.

18 за да те не виждат човеците, че постиш, а твоят Отец, Който е в “тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.

19 Не събирайте за себе си съкровища на земята, където молец и ръжда ги разяждат и където крадци ги подкопават и крадат.

20 Но събирайте за себе си “съкровища на небесата, където нито молец, нито ръжда ги разяждат, и където крадци не ги подкопават, нито крадат.

21 Защото, където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.

22 Окото е “светилото за тялото; затова, ако твоето око е здраво, цялото ти тяло ще бъде изпълнено със светлина.

23 Ако пък окото ти бъде зло, цялото твоє тяло ще бъде изпълнено с мрак. Прочее, ако светлината в теб е мрак, то колко голям ще е този мрак!

24 Никой човек не може да “служи на двама господари, защото или ще намрази единия, а другия ще обикне, или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите и на Бога, и на мамона.

25 И сега стана така, че когато Исус изговори тези слова, Той погледна към дванадесетте, които Той беше избрал, и им каза: Помнете словата,

които ви казах. Защото ето, вие сте тези, които избрах, за да “служите на този народ. Затова казвам ви, “не се грижете за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото си с какво ще го облечете. Животът не е ли повече от храната и тялото — от облеклото?

26 Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и все пак вашият небесен Отец ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?

27 И кой от вас с грижене може да додаде един лакът на ръста си?

28 И защо се безпокоите за облекло? Разгледайте полските кремове как растат; те нито се трудят, нито предат.

29 Но казвам ви, че даже Соломон в цялата си слава не се е обличал като един от тях.

30 Прочее, ако Бог облича така полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещта, тъкмо тъй Той ще облече и вас, ако не сте маловерни.

31 Затова не се грижете, казвайки: Какво ще ядем? или: Какво ще прием? или: С какво ще се облечем?

32 Защото вашият небесен Отец знае, че се нуждаете от всичко това.

33 Но търсете първо “царството Божие и Неговата

18а У. и З. 38:7.
20а Ел. 5:8; 8:25.
22а У. и З. 88:67.

24а 1 Цар. 7:3.
25а р. п. Служа.
б Алма 31:37–38;

У. и З. 84:79–85.
33а Лука 12:31.

правда и всичко това ще ви се прибави.

34 Ето защо, не се безпокойте за утре, защото утрешният ден сам се грижи за своето. Достатъчен е денят на неговото зло.

ГЛАВА 14

Исус заповядва: Не съдете; искайте от Бога; пазете се от лъжливи пророци. Той обещава спасение за онези, които вършат волята на Отца. Сравни с Евангелие от Матей, гл. 7. Около 34 г. от Хр.

И сега стана така, че когато Исус изговори тези слова, Той се обърна към множеството, отвори отново устата Си, казвайки: Истина, истина ви казвам, „не съдете, за да не бъдете съдени.

2 „Защото с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.

3 И защо гледаш съчицата в окоето на брата ти, а не мислиш за гредата в твоето собствено око?

4 Или как ще кажеш на брата си: Остави да извадя съчицата от твоето око, а ето, в твоето собствено око има греда?

5 Лицемерецо, извади първо „гредата от собственото си око, тогава ще видиш ясно,

за да извадиш съчицата от братовото си око.

6 Не давайте това, което е „свято, на псетата, нито хвърляйте бисерите си пред свине, да не би да ги стъпчат под нозете си и се обърнат, и ви разкъсат.

7 „Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.

8 Защото всеки, който иска, получава; и всеки, който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.

9 Има ли някой сред вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък?

10 Или ако поиска риба, ще му даде ли той змия?

11 И тъй, ако вие, бидейки зли, умеете да давате блага на чедата си, колко повече вашият Отец, Който е на небесата, ще даде блага на тези, които искат от Него?

12 Прочее, всичко, което искате човеците да правят на вас, „правете и вие на тях, защото това е законът и пророците.

13 Влезте през „стеснената порта; защото широка е портата и ^бпространен е пътят, който води към гибел, и мнозина са, които вървят по него.

14 Понеже стеснена е „портата и ^бтесен е пътят, който води към живот, и ^вмалцина са ония, които го намират.

14 ^{1а} П. Дж. С.,
Мат. 7:1–2;
Иоана 7:24.
^{2а} Морм. 8:19.
^{5а} Иоана 8:3–11.
^{6а} р. п. Свят.

^{7а} 3 Не. 27:29.
р. п. Молитва.
^{12а} р. п. Състрадание.
^{13а} Лука 13:24;
3 Не. 27:33.
⁶ У. и З. 132:25.

^{14а} 2 Не. 9:41; 31:9, 17–18;
У. и З. 22:1–4.
^б 1 Не. 8:20.
^в 1 Не. 14:12.

15 Пазете се от “лъжливи пророци, които идват при вас с овчи кожи, а отвърте са вълци-грабители.

16 По плодовете им ще ги познаете. Събират ли човечите грозде от тръни или смокини от репей?

17 Тъкмо тъй всяко добро дърво дава добър плод, а лошото дърво дава лош плод.

18 Не може добро дърво да даде лош плод, нито пък лошо дърво да даде добър плод.

19 Всяко дърво, което “не дава добър плод, отсича се и се хвърля в огъня.

20 И тъй, по “плодовете им ще ги познаете.

21 Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в царството небесно; но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата.

22 Мнозина ще Ми “кажат в него ден: Господи, Господи, не пророкувахме ли в Твоето име? И в Твоето име не прогонвахме ли дяволи и не извършвахме ли в Твоето име много прекрасни дела?

23 И тогава Аз ще им кажа: Аз никога не съм ви “познавал, ^бмахнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.

24 И тъй, всеки, който чуе тези Мои указания и ги изпълнява, ще го оприлича на благоразумен човек, който

е съградил къщата си на “канара.

25 И заваля “дъждът, и придойдоха реките, и духнаха ветровете, и стовариха се върху тая къща; и тя ^бне падна, защото беше основана върху канара.

26 И всеки, който чуе тези Мои указания и не ги изпълнява, ще се оприличи на безумен човек, който е съградил къщата си на “пясък.

27 И заваля дъждът, и придойдоха реките, и духнаха ветровете, и стовариха се върху тази къща; и тя падна и падането ѝ бе голямо.

ГЛАВА 15

Исус съобщава, че законът на Моисей е изпълнен в Него. Нефитите са другите овце, за които Той говори в Ерусалим. Поради беззаконието си Господният народ в Ерусалим не знае за разпръснатите Израилеви овце. Около 34 г. от Хр.

И СЕГА стана така, че когато Исус свърши тези указания, Той хвърли поглед наоколо към множеството и им каза: Ето, вие чухте нещата, на които Аз поучавах, преди да се възнеса при Моя Отец; и тъй, който си спомня тези Мои указания и ги

15а Ерем. 23:21–32;
2 Не. 28:9, 12, 15.

19а Мат. 3:10;
Алма 5:36–41;
У. и З. 97:7.

20а Лука 6:43–45;
Мор. 7:5.

22а Алма 5:17.
23а Мосия 5:13; 26:24–27.
б Лука 13:27.

24а р. п. Канара.

25а Алма 26:6;
Ел. 5:12.
б Притчи 12:7.
26а 3 Не. 11:40.

“изпълнява, него ще ^бвдигна в последния ден.

2 И стана така, че когато Исус произнесе тези слова, Той усети, че има някои между тях, които се изумяват и се чудят на това, което Той поиска относно “закона на Моисей; защото те не разбраха казаното, че старите неща са преминали и че всички неща са станали нови.

3 И Той им каза: Не се учудвайте на това, което ви казах, че старите неща са преминали и че всички неща са станали нови.

4 Ето, Аз ви казвам, че “законът, който беше даден на Моисей, е изпълнен.

5 Ето, “Аз съм Този, Който даде закона и Аз съм Този, Който склучи завет с Моя народ Израил; прочее, законът в Мене е изпълнен, защото Аз дойдох, за да ^бизпълня закона, следователно той има край.

6 Ето, Аз “не унищожавам пророците, защото, колкото не е било изпълнено в Мене, истина ви казвам, ще бъде всичко изпълнено.

7 И защото ви казах, че старите неща са преминали, Аз не унищожавам това, кое-

то е било казано относно идните неща.

8 Защото ето, “заветът, който склучих с Моя народ, не е изцяло изпълнен; но законът, който бе даден на Моисей, има край в Мене.

9 Ето, Аз съм “законът и ^бсветлината. Погледнете Ме, устойте до края и вие ще ^бживеете; защото на този, който ‘устой до края, ще дам вечен живот.

10 Ето, Аз съм ви дал “заповедите; затова спазвайте Моите заповеди. И това е законът и пророците, защото те наистина ^бсвидетелстваха за Мене.

11 И сега стана така, че когато Исус изрече тези слова, Той каза на дванадесетте, които беше избрал:

12 Вие сте Мои ученици; и вие сте светлина за този народ, който е остатък от дома на “Иосиф.

13 И ето, тази “земя е ваше наследство; и Отец ви я даде.

14 И никога Отец не ми е давал заповед, че трябва да “кажа това на братята ви в Ерусалим.

15 Нито пък Отец Ми е давал някога заповед да им кажа за “другите племена от

15 1а Яков. 1:22.

б 1 Не. 13:37;

У. и З. 5:35.

2а р. п. Законът на Моисей.

4а Мосия 13:27–31;
3 Не. 9:17–20.

5а 1 Кор. 10:1–4;
3 Не. 11:14.

р. п. Иехова.

б Алма 34:13.

6а 3 Не. 23:1–5.

8а 3 Не. 5:24–26.

9а 2 Не. 26:1.

б р. п. Светлина, светлината на Христос.

в Иоана 11:25;
У. и З. 84:44.

г р. п. Устоявам.

10а 3 Не. 12:20.

б Мосия 13:33.

12а р. п. Иосиф, син на Яков.

13а 1 Не. 18:22–23.

14а 3 Не. 5:20.

15а 3 Не. 16:1–4.

р. п. Израил —

Десетте изгубени племена на Израил.

дома Израилев, които Отец изведе въвн от страната.

16 И Отец Ми заповяда да им кажа само това:

17 Че и други овце имам, които не са от това стадо; и тях също трябва да доведе и те да чуят гласа Ми; и ще има едно стадо и един ^апастир.

18 И сега, поради коравовратие и неверие те ^ане разбраха словото Ми; ето защо, Моят Отец Ми заповяда да не им казвам нищо повече за това.

19 Но истина ви казвам, че Отец Ми заповяда и Аз ви го казвам, че вие бяхте отделени от тях поради беззаконието им; ето защо, тъкмо поради беззаконието си те не знаят за вас.

20 И още, истина ви казвам, че Отец отдели от тях другите племена; и поради беззаконието си те не знаят нищо за тях.

21 И истина ви казвам, че вие сте тези, за които казах: ^аДруги овце имам, които не са от това стадо; и тях трябва също да доведе, и те ще чуят гласа Ми; и ще има едно стадо и един пастир.

22 И те не Ме разбраха, защото предположиха, че това са ^аезичниците; понеже не разбраха, че езичниците трябва да се ^бобърнат чрез тяхното проповядване.

23 И те не Ме разбраха, когато казвах, че те ще чуят гласа Ми; и те не Ме разбраха, че ^аезичниците няма никога да чуят гласа Ми, и че Аз не ще им се явя, освен чрез ^бСветия Дух.

24 Но ето, вие чухте гласа ^аМи и Ме видяхте; и вие сте Моите овце и сте причислени към онези, които Отец Ми ^бдаде.

ГЛАВА 16

Исус ще навести и други от изгубените овце на Израил. В последните дни Евангелието ще отиде при езичниците, а след това и в дома Израилев. Господният народ ще види ясно с очите си, когато Той възвърне Сион. Около 34 г. от Хр.

И истина, истина ви казвам, че имам ^адруги овце, които не са от тази земя, нито от земята на Ерусалим, нито от никаква друга земя наоколо, където Аз бях да служа.

2 Защото онези, за които говоря, са тези, които все още не са чули гласа Ми; нито пък Аз някога съм се показвал пред тях.

3 Но Аз получих заповед от Отца да отида при ^атях и те да чуят Моя глас, и да бъдат причислени към овцете Ми,

17а р. п. Добрият пастир.

18а У. и З. 10:59.

21а Иоана 10:14–16.

22а р. п. Езичници.

^б Деяния 10:34–48.

23а Мат. 15:24.

^б 1 Не. 10:11.

р. п. Светият Дух.

24а Алма 5:38;

3 Не. 16:1–5.

^б Иоана 6:37;

У. и З. 27:14.

16 1а 3 Не. 15:15.

р. п. Израил — Десетте изгубени племена на Израил.

3а 3 Не. 17:4.

за да има едно стадо и един пастир; и затова Аз отивам, за да им се явя.

4 И ви заповядвам да запишете тези "слова, след като си отида, тъй че ако бъде тъй, че Моят народ в Ерусалим, тези, които Ме видяха и бяха с Мене в служението Ми, не поискат от Отца в Моето име да получат знание чрез Светия Дух за вас, а също и за други племена, които са им непознати, то тези слова, които вие ще запишете, да бъдат запазени и да бъдат разкрити на ^безичниците, тъй че чрез пълнотата на езичниците остатъкът от тяхното потомство, който ще бъде разпръснат по цялата земя заради неверието му, да може да бъде докаран или доведен до ^бзнанието за Мене, техния Изкупител.

5 И тогава Аз ще ги ^асъбера от четирите краища на земята; и тогава Аз ще изпълня ^бзавета, който Отец сключи с целия народ от ^бдома Израилев.

6 И благословени са ^аезичниците поради вярата им в Мене и в ^бСветия Дух, Който им свидетелства за Мене и за Отца.

7 Ето, поради тяхната вяра в Мене, казва Отец, и поради

твоего неверие, о, доме Израилев, в "последния ден истината ще дойде до езичниците, тъй че тези неща ще им бъдат открити в пълнотата си.

8 Но горко на невярващите от езичниците, казва Отец, защото при все че са се появили на лицето на тази земя и са ^аразпръснали Моя народ, който е от дома Израилев; и Моят народ, който е от дома Израилев, беше ^бпрогонен от средата си и бе потъпкан под нозете им;

9 и поради милостите на Отца спрямо езичниците, и поради възмездията на Отца към Моя народ, който е от дома Израилев, истина, истина ви казвам, че всичко това, което сторих, тъй че Моят народ, който е от дома Израилев, да бъде поразяван и наскърбяван, и ^аизбиван, и отхвърлян от средата им, и да стане мразен от тях, и да стане за смях и подигравка сред тях,

10 и тъй, Отец Ми заповяда да ви кажа: В този ден, когато езичниците съгрешат срещу Моето Евангелие, отхвърлят пълнотата на Моето Евангелие и се ^аиздигнат в гордостта на сърцата си над всички народи и люде из цялата земя,

4а р. п. Писания.

б 1 Не. 10:14;

3 Не. 21:6.

в Езек. 20:42–44;

3 Не. 20:13.

5а р. п. Израил —
Събирането на
Израил.

б 3 Не. 5:24–26.

в 1 Не. 22:9;

3 Не. 21:26–29.

6а 1 Не. 13:30–42;

2 Не. 30:3.

б 2 Не. 32:5;

3 Не. 11:32, 35–36.

р. п. Светият Дух.

7а р. п. Възстановяване на
Евангелието.

8а 1 Не. 13:14;

Морм. 5:9, 15.

б 3 Не. 20:27–29.

9а Ам. 9:1–4.

10а Морм. 8:35–41.

и бъдат изпълнени с всякакъв вид лъжи и измами, и злини, и всякакъв вид лицемерие, и убийства, и ^бсвещенически лукавства, и блудства, и тайни мерзости; и ако те вършат всички тези неща и отхвърлят пълнотата на Моето Евангелие, ето, казва Отец: Аз ще отнема пълнотата на Моето Евангелие от тях.

11 И тогава ще си ^аспомня Моя завет, който склouchих с Моя народ, о, доме Израилев, и ще му донеса Моето Евангелие.

12 И Аз ще ти покажа, о, доме Израилев, че езичниците не ще имат сила над тебе; но Аз ще си спомня за завета Ми с тебе, о, доме Израилев, и ти ще стигнеш до ^азнанието за пълнотата на Моето Евангелие.

13 Но ако езичниците се покаят и се върнат при Мене, казва Отец, ето, те ще бъдат ^апричислени към Моя народ, о, доме Израилев.

14 И Аз не ще позволя на народа Ми, който е от дома Израилев, да мине сред тях и да ги потъпче, казва Отец.

15 Но ако те не се обърнат към Мене и не се вслушат в гласа Ми, Аз ще им позволя, да ще позволя на Моя народ, о, доме Израилев, да мине сред тях и да ги ^апотъпче както сол, която е изгубила вкуса

си и която оттогава насетне не я бива за нищо, освен да бъде изхвърлена и стъпкана под краката на Моя народ, о, доме Израилев.

16 Истина, истина ви казвам, тъй Ми заповяда Отец — да дам на този народ тази земя за тяхно наследство.

17 И тогава ще бъдат изпълнени ^асловата на пророка Исаия, които казват:

18 ^б“Стражите ^бти ще издигнат глас; в един глас те ще запоят, защото ще видят ясно с очите си, когато Господ ще възвърне Сион.

19 Възкликнете в радост, запейте заедно, вие, запустели Ерусалимски места, защото Господ е утешил народа Си, Той е изкупил Ерусалим.

20 Господ запретна святата Си ръка пред очите на всички народи; и всичките краища на земята ще видят спасението Божие.

ГЛАВА 17

Исус насочва хората да обмислят словата Му и да се помолят, за да ги разберат. Той изцелява техните болни, Той се моли за хората, като използва говор, който не може да бъде записан. Ангели прислужават и огън заобикаля техните деца. Около 34 г. от Хр.

10б 2 Не. 26:29.
11а 3 Не. 21:1–11;
Морм. 5:20.
12а Ел. 15:12–13.
13а Гал. 3:7, 29;
1 Не. 15:13–17;

2 Не. 10:18;
3 Не. 30:2;
Авр. 2:9–11.
15а Мих. 5:8–15;
3 Не. 20:16–19;
21:12–21;

У. и З. 87:5.
17а 3 Не. 20:11–12.
18а Езек. 33:1–7.
р. п. Бдя, стражи.
б Исаия 52:8–10.

Ето, сега стана така, че когато Исус изговори тези слова, Той отново огледа множеството наоколо и им каза: Ето, “времето Ми наближи.

2 Виждам, че сте немощни и не можете да “разберете всички Мои слова, които Моят Отец Ми заповяда да ви кажа сега.

3 Затова, върнете се по домовете си и “обмислете нещата, които ви казах, и помолете се на Отца в Моето име, за да можете да разберете, и ^бподгответе умовете си за “утре, и Аз ще дойда при вас отново.

4 Но сега Аз “отивам при Отца, а също и да се ^бпокажа на “изгубените племена Израилеви, защото те не са изгубени за Отца, понеже Той знае къде ги е отвел.

5 И стана така, че след като Исус говорì така, Той погледна отново към множеството наоколо и видя, че те се бяха просълзили и Го гледаха, без да помръднат, като че искаха да Го помолят да остане още малко при тях.

6 И Той им каза: Ето, сърцето Ми е изпълнено със “състрадание към вас.

7 Имате ли болни сред вас? Доведете ги тука. Имате ли някои, които са куци или

слепи, или хроми, или сакати, или прокажени, или изсъхнали, глухи, или страдащи по някакъв друг начин? Доведете ги тука и Аз ще ги изцеля, защото Аз ви съчувствам и сърцето Ми е изпълнено с милост.

8 Защото виждам, че желаете да ви покажа това, което направих с братята ви в Ерусалим и виждам, че “вярата ви е ^бдостатъчна, за да ви изцеля.

9 И стана така, че след като Той каза това, цялото множество едновременно излезе напред с болните и страдащите си, с куците си и със слепите си, и с немите си, и с всички, които страдаха по някакъв начин; и Той “изцели всеки един от тези, които Му бяха доведени.

10 И всички, и тези, които бяха изцелени, и онези, които бяха здрави, се наведоха в нозете Му и Му се поклониха; и всички тези от множеството, които можаха да се приближат, “целунаха нозете Му, тъй че измиха нозете Му със солзите си.

11 И стана така, че Той заповяда да Му доведат “малките си деца.

12 И те доведоха малките си деца и ги поставиха на земята около Него, и Исус застана по

17 *1а* т. е. да се завърна при Отца. Вж. стих 4.

2*а* Иоана 16:12; У. и З. 78:17–18.

3*а* р. п. Размишлявам. *б* У. и З. 132:3. *в* З Не. 19:2.

4*а* З Не. 18:39.

б З Не. 16:1–3.

в р. п. Израил — Десетте изгубени племена на Израил.

6*а* р. п. Състрадание. 8*а* Лука 18:42.

б 2 Не. 27:23;

Етер 12:12.

9*а* Мосия 3:5;

3 Не. 26:15.

10*а* Лука 7:38.

11*а* Мат. 19:13–14;

3 Не. 26:14, 16.

средата; и множеството даде път, докато всички деца не бяха доведени при Него.

13 И стана така, че когато всички бяха доведени и Исус застана сред тях, Той заповяда на множеството да “коленичат на земята.

14 И стана така, че когато коленичиха на земята, Исус въздъхна в себе Си и каза: Отче, “смутен съм от нечестието на народа от дома Израилев.

15 И когато изрече тези слова, Той самият коленичи на земята; и ето, Той се помоли на Отца, и нещата, за които се помоли, не могат да бъдат записани и множеството, което Го чу, засвидетелства това.

16 И те засвидетелстваха така: “Око никога не е виждало, нито ухо чувало преди толкова велики и чудни неща, каквито ние видяхме и чухме Исус да говори на Отца.

17 И никой “език не може да изкаже, нито пък някой човек да напише това, нито пък могат сърцата на люде да схванат великите и чудни неща, които ние видяхме и чухме Исус да говори; и никой не може да разбере радостта, която изпълни душите ни в момента, когато Го чухме да се моли за нас на Отца.

18 И стана така, че когато Исус свърши молитвата Си към Отца, Той се изправи;

и толкова велика беше “радостта на множеството, че те се бяха изтощили.

19 И стана така, че Исус им заговори и им заповяда да се вдигнат.

20 И те се вдигнаха от земята, и Той им каза: Благословени сте заради вярата си. И сега, ето, радостта Ми е пълна.

21 И след като каза тези слова, Той се “разплака и множеството засвидетелства това; и Той взе малките им деца едно по едно и ги “благослови, като се молеше на Отца за тях.

22 И когато направи това, Той заплака отново.

23 И Той заговори на множеството и им каза: Вижте малките си деца.

24 И когато погледнаха, за да видят, те вдигнаха очи към небето и видяха небесата да се отварят, и видяха ангели да се спускат от небесата, като че ли посред огън; и те слязоха и “заобиколиха онези малки дечица, и бяха заобиколени от огън; и ангелите им служеха.

25 И множеството видя и чу, и засвидетелства това; и те знаят, че тяхното свидетелство е истинно, защото те всички видяха и чуха, всеки човек за себе си; и те бяха на брой около две хиляди и петстотин души — мъже, жени и деца.

13а Лука 22:41;
Деяния 20:36.
14а Моисей 7:41.
16а Исаия 64:4;

1 Кор. 2:9;
У. и З. 76:10, 114–119.
17а 2 Кор. 12:4.
18а р. п. Радост.

21а Йоана 11:35.
б Марка 10:14–16.
24а Ел. 5:23–24, 43–45.

ГЛАВА 18

Господ въвежда причастието сред нефитите. Наредено им е да се молят винаги в Неговото име. Онези, които ядат Неговата плът и пият Неговата кръв, без да са достойни, са прокълнати. На учениците е дадена сила да предават Светия Дух. Около 34 г. от Хр.

И стана така, че Исус заповяда на учениците Си да Му донесат малко “хляб и вино.

2 И през времето, докато те бяха за хляба и виното, Той заповяда на множеството да насяда по земята.

3 И когато учениците пристигнаха с “хляба и виното, Той взе от хляба, разчупи го и го благослови; и даде от него на учениците Си, и им заповяда да ядат.

4 И когато те ядоха и се заситиха, Той им заповяда да раздадат от него на множеството.

5 И когато множеството яде и се засити, Той каза на учениците Си: Ето, трябва да има един от вас поставен и на него ще дам власт да “разчупва хляба, да го благославя и да го раздава на хората на църквата Ми — на всички онези, които повярват и бъдат кръстени в Моето име.

6 И винаги съблюдавайте да правите това, тъкмо както аз го направих, тъкмо както

аз разчупих и благослових този хляб, и ви го раздадох.

7 И това вие ще правите във “възпоменание на Моето тяло, което ви показах. И това ще бъде свидетелство за Отца, че вие наистина винаги си спомняте за Мене. И ако вие наистина винаги си спомняте за Мене, ще имате с вас Моя Дух.

8 И след като каза тези слова, Той заповяда на учениците Си да вземат от виното в чашата и да пият от него, и да дадат също на множеството, та те да могат да пият от него.

9 И стана така, че те направиха това и пиха от него, и се заситиха; и дадоха на множеството, и те пиха и се заситиха.

10 И след като учениците направиха това, Исус им каза: Благословени сте за това, което направихте, защото това е изпълнението на заповедите Ми и свидетелства на Отца, че сте готови да правите това, което ви заповядах.

11 И вие ще правите винаги това за онези, които се покаят и бъдат кръстени в името Ми; и ще го правите във възпоменание на Моята кръв, която пролях за вас, за да може да свидетелствате на Отца, че си спомняте винаги за Мене. И ако вие наистина винаги си спомняте за Мене, Моят Дух ще бъде с вас.

12 И аз ви давам заповед винаги да правите тези неща. И ако винаги правите тези

неща, ще бъдете благословени, защото ще сте съградени на Моята ^аканара.

13 Но всички от вас, които ще правят повече или по-малко от тези неща, не са съградени на Моята канара, но са съградени на пясъчна основа; и когато завали дъждът и придойдат водите, и духнат ветровете, и се стоварят върху тях, те ще ^ападнат и ^бпортите на пъкъла стоят отворени, за да ги приемат.

14 Прочее, благословени ще сте, ако спазвате Моите заповеди, които Отец Ми е заповядал да ви дам.

15 Истина, истина ви казвам, че вие трябва да бдите и да се ^амолите винаги, за да не би да бъдете изкушени от дявола и бъдете отведени в плен от него.

16 И както Аз се молих сред вас, тъкмо тъй ще се молите и вие в църквата Ми и сред людете Ми, които се покаят и бъдат кръстени в Моето име. Ето, Аз съм ^асветлината. Аз ви дадох ^бпример.

17 И стана така, че когато Исус каза тези слова на учениците Си, Той се обърна отново към множеството и им каза:

18 Ето, истина, истина ви казвам, вие трябва да бдите

и да се молите винаги, за да не би да влезете в изкушение, защото ^аСатана желае да ви завладее и да ви пресеке като жито.

19 Затова вие трябва да се молите винаги на Отца в Моето име.

20 И ^акаквото и да поискате от Отца в Моето име, което е право, като вярвате, че ще получите, ето, то ще ви бъде дадено.

21 ^аМолете се в семействата си на Отца винаги в Моето име, за да бъдат жените ви и децата ви благословени.

22 И ето, ще се събирате често заедно; и не ще забранявате на никой човек да идва при вас, когато се събирате заедно, а ще им позволявате да идват при вас и не ще им го забранявате.

23 Но ще се ^амолите за тях и няма да ги прогонвате; и ако бъде тъй, че те идват често при вас, молете се на Отца за тях в Моето име.

24 Прочее, вдигнете ^асветлината си, за да свети на света. Ето, Аз съм ^бсветлината, която вие трябва да издигнете — това, което Ме видяхте да правя. Ето, вие виждате, че Аз се молих на Отца и всички вие сте свидетели.

25 И вие виждате, че Аз ви

12а р. п. Канара.
13а р. п. Вероотстъпничество.
б 3 Не. 11:39.
15а Алма 34:17–27.
р. п. Молитва.
16а р. п. Светлина, светлината на

Христос.
б р. п. Исус Христос—
Примерът на
Исус Христос.
18а Лука 22:31;
2 Не. 2:17–18;
У. и З. 10:22–27.
20а Мат. 21:22;

Ел. 10:5;
Мор. 7:26;
У. и З. 88:63–65.
21а Алма 34:21.
23а 3 Не. 18:30.
24а Мат. 5:16.
б Мосия 16:9.

заповядах “никой от вас да не се оттегля от Мене, но напротив, Аз ви заповядах да дойдете при Мене, за да можете да ^бпипнете и видите; тъкмо тъй ще правите и вие в света; и който наруши тази заповед, оставя се да бъде отведен в изкушение.

26 И сега стана така, че когато Исус изговори тези слова, Той обърна отново поглед към учениците Си, избрани от Него, и им каза:

27 Ето, истина, истина ви казвам — давам ви друга заповед и след това трябва да отида при “Отца Си, за да може да изпълня ^бдруги заповеди, които Той Ми е дал.

28 И сега, ето, това е заповедта, която ви давам: Да не допускате никого съзнателно да “взема от Моята плът и кръв, ^ббез да е достоен, когато ги раздавате.

29 Защото, който яде и пие Моята плът и “кръв, ^ббез да е достоен, той яде и пие осъждане за душата си; затова, ако знаете, че някой е недостоен да яде и пие от Моята плът и кръв, ще му забраните.

30 При все това, няма да го “прогонвате от средата ви, но ще му служите и ще се молите на Отца за него в Моето

име; и ако бъде тъй, че той се покае и бъде кръстен в Моето име, тогава вие ще го приемете и ще му раздавате от Моята плът и кръв.

31 Но ако той не се покае, той не ще бъде причислен към людете Ми, за да не може да унищожи народа Ми, защото ето, Аз познавам “Моите овце и те са преброени.

32 При все това вие няма да го прогонвате от вашите синагоги или от местата ви за богослужение, а на такива ще продължавате да служите; защото вие не знаете дали те не ще се върнат и покаят, и дойдат при Мене с пълно намерение на сърцето си, и Аз ще ги “изцеля; и вие ще станете средството за донасяне на спасение за тях.

33 Затова спазвайте тези указания, които ви заповядах, за да не попаднете под “осъждане, защото горко на оногова, когото Отец осъди.

34 И Аз ви давам тези заповеди поради споровете, които има между вас. И благословени ще бъдете, ако “нямате спорове между вас.

35 А сега Аз отивам при Отца, защото е необходимо да отида при Отца “заради вас.

36 И стана така, че когато Исус сложи край на тези

25а Алма 5:33.

б 3 Не. 11:14–17.

27а р. п. Бог, божество
— Бог Отец.

б 3 Не. 16:1–3.

28а 1 Кор. 11:27–30.

б Морм. 9:29.

29а р. п. Кръв;

Причастие.

б У. и З. 46:4.

30а У. и З. 46:3.

31а Иоана 10:14;

Алма 5:38;

3 Не. 15:24.

32а 3 Не. 9:13–14;

У. и З. 112:13.

33а р. п. Осъждам,
осъждане.

34а 3 Не. 11:28–30.

35а 1 Иоан. 2:1;

2 Не. 2:9;

Мор. 7:27–28;

У. и З. 29:5.

слова, Той докосна с “ръката Си ⁶учениците, които беше избрал, един по един, чак докато ги докосна всичките, и им говореше, докато ги докосваше.

37 И множеството не чу словата, които Той произнасяше, ето защо, те не засвидетелстваха; но учениците засвидетелстваха, че Той им даде “сила да даряват ⁶Светия Дух. И аз ще ви покажа от сега нататък, че това свидетелство е истинно.

38 И стана така, че когато Исус ги бе докоснал всички, дойде “облак и засенчи множеството, тъй че не можеха да виждат Исуса.

39 И докато те бяха засенчени от облака, Той ги напусна и се възнесе на небесата. И учениците видяха и засвидетелстваха, че Той се възнесе отново на небесата.

ГЛАВА 19.

Дванадесетте ученици служат сред народа и се молят за Светия Дух. Учениците са кръстени и получават Светия Дух и служението на ангелите. Исус се моли със слова, които не могат да бъдат записани. Той потвърждава изключително голямата вяра у тези нефити. Около 34 г. от Хр.

И СЕГА стана така, че когато Исус се възнесе на небето,

множеството се разпръсна и всеки човек взе жена си и децата си, и се върна обратно в своя дом.

2 И още преди да се мръкне, сред народа се разнесе мълвата, че множеството е видяло Исуса и че Той им е служил, и че Той също ще се яви на множеството на другия ден.

3 Да, и слухът относно Исуса продължаваше да се носи през цялата нощ; и тъй като те изпратиха много вестносци сред народа, имаше мнозина, да, извънредно много, които се трудеха с всички сили през цялата тази нощ, за да могат да присъстват на другия ден на мястото, където Исус щеше да се покаже на множеството.

4 И стана така, че на другия ден, когато множеството се беше събрало наедно, ето, Нефи и брат му, когото той беше вдигнал от мъртвите, чието име беше Тимотей, и синът му, който се наричаше Иона, а също Матоний и Матония, неговият брат, и Кумен, и Куменонхий, и Еремия, и Семнон, и Ионас, и Седекия, и Исаия — сега, това бяха имената на учениците, които Исус беше избрал — и стана така, че те отидоха напред и застанаха сред множеството.

5 И ето, множеството беше толкова голямо, че те сториха

36а р. п. Ръце, полагане на.
б 1 Не. 12:7; 3 Не. 19:4.

37а р. п. Сила.
б р. п. Дар на Светия Дух.

38а Изход 19:9, 16.

то да се раздели на дванадесет групи.

6 И дванадесетте поучаваха множеството; и ето, те заповядаха на множеството да коленичи на земята и се помоли на Отца в името на Исуса.

7 И учениците се молиха на Отца, също в името на Исуса. И стана така, че те станаха и започнаха да служат на народа.

8 И след като те бяха поучавали с тези същите слова, казани от Исус — без никакво изменение на словата, които Исус беше изрекъл, ето, те коленичиха отново и се помолиха на Отца в името на Исуса.

9 И те се молеха за онова, което най-много желяеха; и те желяеха да им бъде даден „Светият Дух.

10 И след като се помолиха така, те слязоха към брега на водата и множеството ги последва.

11 И стана така, че Нефи слезе „във водата и бе кръстен.

12 И той излезе от водата и започна да кръщава. И той кръсти всички онези, които Исус бе избрал.

13 И стана така, че когато всички те бяха „кръстени и бяха излезли от водата, Светият Дух дойде върху им и те бяха изпълнени със „Светия Дух и с огън.

14 И ето, те бяха „заобиколе-

ни като че с огън; и този огън слезе от небесата, и множеството го видя, и засвидетелства за него; и ангели слязоха от небесата, и им служеха.

15 И стана така, че докато ангелите служеха на учениците, ето, Исус дойде и заста на сред тях, и започна да ги поучава.

16 И стана така, че Той говорѝ на множеството и им заповяда да коленичат отново на земята и че също и учениците Му трябва да коленичат на земята.

17 И стана така, че когато те всички коленичиха на земята, Той заповяда на учениците Си да се помолят.

18 И ето, те започнаха да се молят и се молеха на Исуса, наричайки Го техен Господ и техен Бог.

19 И стана така, че Исус напусна средата им и се отдалечи малко от тях, поклонил се до земята и каза:

20 Отче, благодаря Ти, че си дал Светия Дух на тези, които съм избрал; и тъкмо заради тяхната вяра в Мене Аз ги избрах от света.

21 Отче, Аз Те моля да дариш Светия Дух на всички онези, които ще повярват в техните слова.

22 Отче, Ти си им дал Светия Дух, защото те вярват в Мене; и Ти виждаш, че те вярват в Мене, защото Ти ги

19 9а 3 Не. 9:20.
11а 3 Не. 11:23.
13а р. п. Кръщение,
кръщавам.

б 3 Не. 12:2;
Морм. 7:10.
р. п. Дар на Светия
Дух.

14а Ел. 5:23–24, 43–45;
3 Не. 17:24.

чуваш и те се молят на Мене; и те Ми се молят, защото Аз съм с тях.

23 И сега, Отче, Аз те моля за тях, а също и за всички онези, които ще повярват на техните слова, за да може да повярват в Мене, за да може да бъда в тях, “както Ти, Отче, си в Мене, за да може да бъдем ^бедно.

24 И стана така, че когато Исус се помоли тъй на Отца, Той дойде при учениците Си и ето, те все още продължаваха безспирно да Му се молят; и те не “говореха излишни слова, защото им беше дадено за какво да се ^бмолят и те бяха изпълнени с желание.

25 И стана така, че Исус ги благослови, докато те Му се молеха; и лицето Му се усмихна и светлината от “образа Му блесна над тях, и ето, те бяха толкова ^ббели, колкото лицето и одеждите на Исуса, и ето, тяхната белота превъзходеше всяка белота, да, даже не би могло да има нищо толкова бяло на тази земя, колкото тяхната белота.

26 И Исус им каза: Продължавайте да се молите, при все че те не бяха спирали да се молят.

27 И Той се отдръпна отново от тях, като се отдалечи и отиде малко настрана, и

коленичи на земята, и се помоли отново на Отца, казвайки:

28 Отче, благодаря Ти, че “очисти онези, които Аз избрах заради вярата им, и Аз се моля за тях, също и за онези, които ще повярват на техните слова, така щото да може да бъдат очистени в Мене чрез вяра в словата им, тъкмо както те са очистени в Мене.

29 Отче, не се моля за света, но за онези, които Ти Ми даде “вън от света, заради вярата им, за да може да бъдат очистени в Мене, за да може да бъда в тях, както Ти, Отче, си в Мене, за да може да бъдем едно, та да може да се прославя в тях.

30 И когато Исус изговори тези слова, Той дойде отново при учениците Си; и ето, те Му се молеха упорито и не престанно; и Той им се усмихна отново; и ето, те бяха “бели тъкмо както Исус.

31 И стана така, че Той отиде отново малко настрана и призова Отца.

32 И езикът не може да изговори словата, с които Той се помоли, нито пък могат да се “запишат от човек словата, които Той произнесе в молитвата Си.

33 И множеството чу и засвидетелства това; и сърцата им се отвориха, и те разбраха в

23а 3 Не. 9:15.
б Иоана 17:21–23.
р. п. Единство.
24а Мат. 6:7.
б У. и З. 46:30.
25а Числа 6:23–27.

б р. п. Преображение
— Преобразени
същества.
28а Мор. 7:48;
У. и З. 50:28–29;
88:74–75.

р. п. Чист, чистота.
29а Иоана 17:6.
30а Мат. 17:2.
32а У. и З. 76:116.

сърцата си словата, които Той произнесе в молитвата Си.

34 При все това, толкова велики и чудни бяха словата в молитвата Му, че не могат да бъдат записани, нито пък могат да бъдат „изречени от човек.

35 И стана така, че когато Исус престана да се моли, Той отново отиде при учениците Си и им каза: Такава голяма „вяра не съм виждал никога сред всичките юдеи; затова аз не можах да им покажа толкова велики чудеса, поради тяхното ^бневерие.

36 Истина ви казвам, няма никой от тях, които да са видели толкова велики неща, както които вие сте видели, нито пък са чули толкова велики неща, както които вие сте чули.

ГЛАВА 20

Исус доставя по чудотворен начин хляб и вино и отново раздава причастие на людетe. Остатъкът от Якова ще стигне до знанието за Господ, техния Бог и ще наследи американските земи. Исус е пророк като Моисей, а нефитите са деца на пророците. Други от Господния народ ще бъдат събрани в Ерусалим. Около 34 г. от Хр.

И стана така, че Той заповяда на множеството да престанат

да се молят, а също и на учениците Си. Но им заповяда да не престават да се „молят в сърцата си.

2 И Той им заповяда да се вдигнат и да застанат на краката си. И те се изправиха и застанаха на краката си.

3 И стана така, че Той отново разчупи хляб и го благослови, и даде на учениците да ядат.

4 И когато ядоха, Той им заповяда да разчупят хляба и да го раздадат на множеството.

5 И когато го раздадоха на множеството, Той им даде също да пият вино и им заповяда да раздадат и на множеството.

6 Сега, нито „хляб, нито вино бяха донесени от учениците, нито от множеството.

7 Но Той наистина им ^ададе хляб да ядат и също вино да пият.

8 И Той им каза: Този, който ^аяде този хляб, яде от Моето тяло за душата си; и този, който пие от това вино, пие от Моята кръв за душата си; и душата му няма никога да гладува нито да жадува, а ще бъде изпълнена.

9 Сега, когато множеството яде и пи, ето, те бяха изпълнени с Духа; и извикаха в един глас, и отдадоха слава на Исуса, Когото те виждаха и чуваха.

10 И стана така, че когато те всички отдадоха слава на

34а 2 Кор. 12:4;
3 Не. 17:17.
35а р. п. Вяра.
б Мат. 13:58.

р. п. Неверие.
20 1а 2 Не. 32:9;
Мосия 24:12.
6а Мат. 14:19–21.

7а Иоана 6:9–14.
8а Иоана 6:50–58;
3 Не. 18:7.
р. п. Причастие.

Исуса, Той им каза: Ето, сега Аз изпълних заповедта, която Отец Ми заповяда относно този народ, който е остатък от дома Израилев.

11 Вие си спомняте, че ви говорих и ви казах, че когато “словата на ^бИсаия бъдат изпълнени — ето, те са написани и вие ги имате пред вас, затова изучете ги;

12 и истина, истина ви казвам, че когато те бъдат изпълнени, тогава ще е изпълнението на “завета, който Отец склучи със Своя народ, о, доме Израилев.

13 И тогава “остатъците, които ще бъдат ^бразпръснати нашироко по лицето на земята, ще бъдат “събрани от изток и от запад, от юг и от север; и ще бъдат доведени до ‘знанието за Господа, техния Бог, Който ги изкупи.

14 И Отец Ми заповяда да ви дам тази “земя във ваше наследство.

15 И Аз ви казвам, че ако езичниците не се “покаят след благословиите, които ще получат, след като разпръснат Моя народ,

16 тогава вие, които сте остатък от дома Яковов, ще отидете сред тях и ще бъдете сред тяхното множество; и

ще бъдете сред тях като лъв сред горски животни и като млад “лъв сред стада от овце, който, ако мине сред тях, ^бстъпква ги и ги разкъсва на парчета, и никоя не може да се избави.

17 Ръката ти ще бъде вдигната срещу противниците ти и всичките ти врагове ще бъдат изтребени.

18 И Аз ще “събера отново Моя народ, както човек събира снопите си по земята.

19 Защото Аз ще направя народа Си, с когото Отец склучи завет, да, Аз ще направя “рога ти железен, а копитата ти пиринчени. И ти ще разбиеш много народи на парчета; и ще посветя печалбата им на Господа и тяхното имуществено на Господа на цялата земя. И ето, Аз съм Този, Който го прави.

20 И ще стане така, казва Отец, че в него ден “мечът на Моето правосъдие ще надвисне над тях; и ако не се покаят, той ще падне върху тях, казва Отец, да, дори върху всички народи на езичниците.

21 И ще стане така, че Аз ще утвърдя Моя “народ, о, доме Израилев.

22 И ето, този народ Аз ще утвърдя на тази земя в

11а 3 Не. 16:17–20;
23:1–3.

б 2 Не. 25:1–5;
Морм. 8:23.

12а 3 Не. 15:7–8.

13а 3 Не. 16:11–12; 21:2–7.

б р. п. Израил —
Разпръсването на

Израил.

в р. п. Израил —
Събирането на
Израил.

г 3 Не. 16:4–5.

14а р. п. Обетована
земя.

15а 3 Не. 16:10–14.

16а Морм. 5:24;

У. и З. 19:27.

б Мих. 5:8–9;

3 Не. 16:14–15; 21:12.

18а Мих. 4:12.

19а Мих. 4:13.

20а 3 Не. 29:4.

21а 3 Не. 16:8–15.

изпълнението на “завета, който сключих с баща ви Яков; и това ще бъде един ^бНов Ерусалим. И силите небесни ще бъдат посред този народ, да, дори ^аАз самият ще бъда сред вас.

23 Ето, Аз съм Онзи, за Когото Моисей говорì, казвайки: “Пророк като мене ще ви въздигне Господ, вашият Бог, измежду вашите братя; Него ще слушате във всяко нещо, което Той ще ви каже. И ще стане така, че всяка душа, която не ще послуша този пророк, ще бъде отхвърлена от средата на хората.

24 Истина ви казвам, да, “всичките пророци от Самуила нататък и тези, които го последваха, всичките тези, които говориха, са свидетелствали за Мене.

25 И ето, вие сте чедата на пророците; вие сте от дома Израилев, и вие сте от “завета, който Отец сключи с бащите ви, казвайки на Авраама: ^бВ твоето потомство всичките племена на земята ще бъдат благословени.

26 Отец, след като първо Ме вдигна за вас, Ме изпрати да ви благословя, за да се “отвърне всеки един от вас от

своите беззакония; и това, защото сте чедата на завета.

27 И след като бяхте благословени, Отец ще изпълни завета, който сключи с Авраама, казвайки: “В твоето потомство ще бъдат благословени всичките племена на земята — в изливането на Светия Дух чрез Мене върху езичниците, която благословия над ^безичниците ще ги направи могъщи над всички до разпръсването на Моя народ, о, доме Израилев.

28 И те ще бъдат “бич за хората на тази земя. При все това, ако и след като получат пълнотата на Моето Евангелие те вкоравят сърцата си срещу Мене, Аз ще върна беззаконията им върху собствените им глави, казва Отец.

29 И Аз ще си “спомня завета, който сключих с Моя народ; и Аз сключих завет с тях да ги ^бсъбера отново в определеното от Мене време; и ще им върна обратно “земята на техните бащи в тяхно наследство, която е земята на ^бЕрусалим, която е обетованата им земя навеки, казва Отец.

30 И ще стане така, че ще дойде времето, когато пълно-

22а Бит. 49:22–26;

У. и З. 57:2–3.

б Исаия 2:2–5;

3 Не. 21:23–24;

Етер 13:1–12;

У. и З. 84:2–4.

р. п. Нов Ерусалим.

в Исаия 59:20–21;

Мал. 3:1; 3 Не. 24:1.

23а Втор. 18:15–19;

Деяния 3:22–23;

1 Не. 22:20–21.

24а Деяния 3:24–26;

1 Не. 10:5;

Яков 7:11.

25а р. п. Завет на

Авраам.

б Бит. 12:1–3; 22:18.

26а Притчи 16:6.

27а Гал. 3:8; 2 Не. 29:14;

Авр. 2:9.

б 3 Не. 16:6–7.

28а 3 Не. 16:8–9.

29а Исаия 44:21;

3 Не. 16:11–12.

б р. п. Израил —

Събирането на Израил.

в Ам. 9:14–15.

г р. п. Ерусалим.

тата на Моето Евангелие ще бъде проповядвана сред тях.

31 И те ще “повярват в Мене, че Аз съм Исус Христос, Синът Божий, и ще се молят на Отца в Моето име.

32 Тогава “стражите им ще издигнат гласа си и в един глас те ще запеят, защото ще видят ясно с очите си.

33 Тогава Отец ще ги събере отново заедно и ще им даде Ерусалим като земя за тяхно наследство.

34 Тогава те ще възкликнат в радост: “Запейте заедно, вие, запустели Ерусалимски места; защото Отец е утешил народа Си, Той е изкупил Ерусалим.

35 Отец запретна святата Си ръка пред очите на всичките народи; и всичките краища на земята ще видят спасението на Отца; и Отец, и Аз сме едно.

36 И тогава ще се осъществи онова, което е писано: “Събуди се, събуди се отново и облечи се в силата си, о, Сионе; облечи хубавите си одежди, о, Ерусалиме, свети граде, защото отсега нататък няма да влязат повече в тебе необрязаните и нечистите.

37 Отгърси се от праха, вдигни се, седни, о, Ерусалиме; освободи се от връзките по

врата ти, о, пленена дъще сионова.

38 Защото тъй говори Господ: Вие се продадохте за нищо и ще бъдете откупени без пари.

39 Истина, истина ви казвам, че Моят народ ще познае името Ми; да, в него ден те ще познаят, че Аз съм Този, Който говори.

40 И тогава те ще кажат: “Колко прекрасни са върху планините нозете на оногова, който им носи благовестия, който им носи благовестия за добро, който проповядва спасение; който говори на Сион: Твоят Бог царува!

41 И тогава ще се разнесе вик: “Идете си, идете си, излезте оттам, не се допирайте до ^бнечисто; излезте от средата му, ^вочистете се, вие, които носите съсъдите Господни.

42 Защото “не ще излезете набързо, нито ще побегнете; защото Господ ще върви пред вас и Богът Израилев ще бъде задната ви стража.

43 Ето, Моят служител ще внимава; той ще бъде въздигнат, възхвален и възвеличен.

44 И мнозина бяха учудени от тебе — ликът Му беше тъй обезобразен, повече, отколкото на който и да е човек, а

31a 3 Не. 5:21–26;
21:26–29.

32a Исаия 52:8;
3 Не. 16:18–20.
р. п. Бдя, стражи.

34a Исаия 52:9.

36a Исаия 52:1–3;

У. и З. 113:7–10.
р. п. Сион.

40a Исаия 52:7;
Наум 1:15;
Мосия 15:13–18;
У. и З. 128:19.

б Марка 13:10;

1 Не. 13:37.

41a Исаия 52:11–15.

б р. п. Чист и нечист.
в У. и З. 133:5.

42a 3 Не. 21:29.

видът Му — много повече от синовете човешки.

45 Така Той ще “поръси много народи; царете ще затворят устата си пред Него, защото онова, което не им е било казано, ще го видят; и онова, което не са чули, ще узнаят.

46 Истина, истина ви казвам, всички тези неща със сигурност ще дойдат, тъкмо както Отец Ми заповяда. Тогава този завет, който Отец склучи със Своя народ, ще бъде изпълнен; и тогава “Ерусалим отново ще бъде населен с Моя народ, и той ще бъде земята на тяхното наследство.

ГЛАВА 21

Израил ще бъде събран, когато се появи Книгата на Мормон. Езичниците ще бъдат установени в Америка като свободен народ. Те ще бъдат спасени, ако повярват и се подчиняват; в противен случай ще бъдат отхвърлени и унищожени. Израил ще построи Новия Ерусалим и изгубените племена ще се завърнат. Около 34 г. от Хр.

И истина ви казвам, Аз ще ви дам знамение, за да може да познаете “времето, когато тези неща ще бъдат почти готови да се случат: Това, че Аз ще събера Моя народ от

дългото им разпръсване, о, доме Израилев, и ще установя Моя Сион сред тях отново.

2 И ето това е, което Аз ще ви дам за знамение, защото истина ви казвам, че когато тези неща, които Аз ви известявам, и тези, които ще ви известя по-нататък от Мене самия и чрез силата на Светия Дух, Който ще ви бъде даден от Отца, бъдат разкрити на езичниците, за да узнаят това, което се отнася до този народ, който е остатък от дома Яковов и до народа ми, който ще бъде разпръснат от тях;

3 истина, истина ви казвам, че когато “тези неща ще им бъдат сторени знайни от Отца и те ще дойдат от Отца, от тях към вас;

4 защото това е мъдрост в Отца те да бъдат установени на тази земя и да бъдат устроени като “свободен народ чрез силата на Отца, тъй че тези неща да могат да произлязат от тях към остатъка от вашето потомство, за да може да се изпълни ^бзаветът, който Отец склучи със Своя народ, о, доме Израилев.

5 Ето защо, когато тези дела и делата, които ще бъдат сторени между вас оттук насетне, излязат “от езичниците към вашето ^бпотомство, което ще чезне в неверие поради беззаконие,

45а Исаия 52:15.

46а Етер 13:5, 11.

21 1а р. п. Последните дни.

3а Етер 4:17;

Дж. С. — И. 1:34–36.

4а 1 Не. 13:17–19;

У. и З. 101:77–80.

б Морм. 5:20.

р. п. Завет на

Авраам.

5а 3 Не. 26:8.

б 2 Не. 30:4–5;

Морм. 5:15;

У. и З. 3:18–19.

6 защото тъй подобава на Отца, това да дойде чрез ^аезичниците, за да може да покаже Той силата Си на езичниците, по причина на това, че езичниците, ако не вкоравят сърцата си, да могат да се покаят и да дойдат при Мене, и да бъдат кръстени в Моето име, и да познаят истинските точки на Моето учение, за да могат да бъдат ^бпричислени към Моя народ, о, доме Израилев,

7 и когато тези неща станат, та ^апотомството ти започне да узнава тези неща, ще им бъде дадено знамение, за да разберат, че делото на Отца в изпълнението на завета, който Той склучи с народа от дома Израилев, е вече започнало.

8 И когато този ден дойде, ще стане така, че царе ще затворят устата си; защото онова, което не им е било казано, те ще го видят, и онова, което не са чули, ще го узнаят.

9 Защото в този ден заради Мене, Отец ще сътвори едно дело, което ще бъде велико и ^ачудно дело сред тях; и ще има някои сред тях, които не ще го повярват, макар че човек ще им го извести.

10 Но ето, животът на Моя служител ще бъде в ръката Ми. Ето защо, те не ще му навредят, макар че той ще

бъде ^аобезобразен заради тях. Обаче Аз ще го изцеля, защото ще искам да им покажа, че ^бМоята мъдрост е по-голяма от лукавството на дявола.

11 Затова ще стане така, че всички, които не повярват на Моите слова, защото Аз съм Исус Христос, които слова Отец ще ^аго накара да донесе на езичниците и ще му даде сила, за да ги донесе на езичниците (и това ще стане, тъкмо както каза Моисей), ще бъдат ^ботхвърлени от средата на Моя народ, който е от завета.

12 И Моят народ, който е остатък от Якова, ще бъде сред езичниците, да, в тяхната среда, като ^алъв сред горски животни, като млад лъв сред стада от овце, който, ако мине сред тях, ^бстъпква ги и ги разкъсва на парчета, и никоя не може да се избави.

13 Ръката им ще бъде вдигната срещу противниците им и всичките им врагове ще бъдат изтребени.

14 Да, горко на езичниците, освен ако не се ^апокаят; защото ще стане така, че в него ден, казва Отец, ще отнема конете от средата ти и ще строша колесниците ти.

15 И ще изтребя градовете по земята ти, и ще срутят всичките ти укрепления.

6a 1 Не. 10:14; Яков 5:54;
3 Не. 16:4–7.

б Гал. 3:7, 29;
3 Не. 16:13;
Авр. 2:9–11.

7a 3 Не. 5:21–26.

9a Исаия 29:13;

Деяния 13:41;
1 Не. 22:8.

р. п. Възстановяване на Евангелието.

10a У. и З. 135:1–3.

б У. и З. 10:43.

11a 2 Не. 3:6–15;
Морм. 8:16, 25.

б У. и З. 1:14.

12a Мих. 5:8–15;
3 Не. 20:16.

б 3 Не. 16:13–15.

14a 2 Не. 10:18; 33:9.

16 И ще премахна магьосниците от страната ти, и не ще има повече гадатели.

17 И ще изтребя "рисуваните и стоящите ти идоли от средата ти, и ти не ще се покланяш повече на творенията на ръцете си.

18 И ще изкореня дъбравите ти от твоята среда, и така ще разоря градовете ти.

19 И ще стане така, че всички "лъжи и измами, и завист, и спорове, и свещенически лукавства, и блудства ще бъдат премахнати.

20 Защото ще стане така, казва Отец, че в него ден този, който не се покае и не дойде при Моя Възлюбен Син, ще го отхвърля от Моя народ, о, доме Израилев.

21 И Аз ще упражня възмездие и ярост върху тях, тъкмо както върху друговерците, такива, каквито не са чували.

22 Но ако те се покаят и се вслушат в словата ми, и не вкоравят сърцата си, Аз ще "основа църквата Си сред тях и те ще встъпят в завета, и ще бъдат ^бпричислени към този остатък от Якова, на който Аз съм дал тази земя в тяхно наследство.

23 И те ще помагат на Моя народ, остатъка от Якова, и

също на всички тези от дома Израилев, които дойдат, да съградят град, който ще бъде наречен "Новият Ерусалим.

24 И тогава те ще помогнат на Моя народ, който е разпръснат по цялото лице на земята, да бъде събран в Новия Ерусалим.

25 И тогава "силата небесна ще слезе между тях; и ^бАз ще бъда също в средата.

26 И тогава делото на Отца ще започне в същия този ден, тъкмо когато това Евангелие ще бъде проповядвано сред остатъка от този народ. Истина ви казвам, че в този ден делото на Отца ще "започне сред всички разпръснати от Моя народ, да, даже и сред племената, които бяха ^бизгубени, тези, които Отец е извел във от Ерусалим.

27 Да, делото ще започне сред всички "разпръснати от Моя народ с това, че Отец ще приготви пътя, по който те да дойдат при Мене, за да може да призоват Отца в Моето име.

28 Да, и тогава делото ще започне, с Отца сред всичките народи, приготвяйки пътя, по който Неговите люде да може да бъдат "събрани в

17а Изход 20:3–4;
Мосия 13:12–13;
У. и З. 1:16.
р. п. Идолопоклонничество.
19а 3 Не. 30:2.
22а р. п. Диспенсация.
б 2 Не. 10:18–19;
3 Не. 16:13.

23а 3 Не. 20:22;
Етер 13:1–12.
р. п. Нов Ерусалим.
25а 1 Не. 13:37.
б Исаия 2:2–4;
3 Не. 24:1.
26а 1 Не. 14:17;
3 Не. 21:6–7.
б р. п. Израил —

Десетте изгубени племена на Израил.
27а 3 Не. 16:4–5.
28а р. п. Израил —
Събирането на Израил.

дома си в земята на тяхното наследство.

29 И те ще произлязат от всички народи; и те не ще излязат “набързо, нито ще побегнат, защото Аз ще вървя пред тях, казва Отец, а Аз ще бъда задната им стража.

ГЛАВА 22

В последните дни Сион и неговите колове ще бъдат установени, а Израил ще бъде събран в милост и нежност. Те ще ликуват. Сравни с Исаия, гл. 54. Около 34 г. от Хр.

И тогава ще се сбъдне това, което е писано: Запей, о, неплодна, ти, която не раждаш; “възкликни и извикай от радост, ти, която не си изпитала родилни мъки; защото повече са чедата на самотната, отколкото чедата на омъжената съпруга, казва Господ.

2 Разшири мястото на шатрата си и нека опънат завесите на жилищата ти; не се скъпи, удължи вървите си и заякчи “коловете си.

3 Защото ти ще се разпространиш надясно и наляво; потомството ти ще наследи “езичниците и ще направят запустелите градове да бъдат населени.

4 Не бой се, защото няма да бъдеш объркана; не се

смущавай, защото не ще бъдеш “поругана; защото ще забравиш позора на младостта си и няма да си спомняш повече за укора на вдовството си.

5 Защото Съзателят ти, Твоят съпруг, Господ на Силите е името Му; и Той ще бъде наречен твой Изкупител, Свети Израилев, Бог на цялата земя.

6 Защото Господ те повика като жена, напусната и наскърбена духом, и като съпруга на младини, когато ти беше отказано, казва твоят Бог.

7 За малко време Аз те изоставих, но с голяма милост ще те събера.

8 В малък гняв скрих за един миг лицето Си от тебе, но с вечна доброта ще те “помилвам, казва Господ, твоят Изкупител.

9 Защото “това за Мене е като “водите на Ной, защото както се заклех, че водите Ноеви не ще дойдат повече на земята, тъй се заклех, че повече не ще ти се гневя.

10 Защото “планините ще изчезнат и хълмовете ще се поместят, но Моята доброта няма да “отстъпи от тебе, нито заветът на Моя мир ще се отнеме, казва Господ, Който е милостив към тебе.

11 О, ти, оскърбена и подхвърляна от бури, и

29а Исаия 52:12;
3 Не. 20:42.

22 1а р. п. Пея.

2а р. п. Кол.

3а р. п. Езичници.

4а 2 Не. 6:7, 13.

8а р. п. Милостив,
милост.

9а Исаия 54:9.

б р. п. Потоп по

времето на Ной.

10а Исаия 40:4.

б Псалми 94:14;

У. и З. 35:25.

безутешна! Ето, Аз ще полага "камъните ти с ярки цветове и ще полага основата ти от сапфири.

12 И ще направя прозорците ти от ахати и портите ти от рубини, и всичките ти огради от хубави камъни.

13 И "всички твои чеда ще бъдат поучавани от Господа, и голям ще бъде мирът на чедата ти.

14 С "правда ще се утвърдиш; ще бъдеш далеч от угнетение, защото не ще се боиш; и далеч от ужас, защото той не ще се приближи до тебе.

15 Ето, те сигурно ще се съюзят срещу тебе, обаче не чрез Мене; всички, които се съберат срещу тебе, ще паднат заради тебе.

16 Ето, Аз създадох ковача, който духа възглицата в огъня и който произвежда сечиво за работата си; Аз създадох също и разсипника, за да унищожава.

17 Никакво оръжие, скроено срещу тебе, няма да успее; и всеки език, който те хули в съд, ти ще го осъдиш. Това е наследството на слугите Господни и правдата им е от Мене, казва Господ.

ГЛАВА 23

Исус одобрява словата на Исаия. Той нарежда на людеите да

изучават пророците. Словата на Самуил Ламанита относно Възкресението са добавени към техните летописи. Около 34 г. от Хр.

И сега, ето, Аз ви казвам, че вие трябва да "изучавате тези неща. Да, давам ви заповед да изучавате усърдно тези неща, защото велики са словата на ⁶Исаия.

2 Защото наистина той говори относно всички тези неща, касаещи Моя народ, който е от дома Израилев; затова нужно е той също да говори и на езичниците.

3 И всички неща, които той каза, са били и "ще бъдат, тъкмо според словата, казани от него.

4 Прочее, обърнете внимание на словата Ми; запишете всички неща, които съм ви казал; и съгласно времето и според волята на Отца, те ще стигнат до езичниците.

5 И който се вслуша в словата Ми, покае се и бъде кръстен, същият ще бъде спасен. Изучавайте "пророците, защото има много от тях, които свидетелстват за тези неща.

6 И сега стана така, че след като Исус произнесе тези слова, Той им каза отново, след като им разясни всички писания, които бяха получили. Той им каза: Ето, други писания бих желал да напишете, такива, каквито сега нямате.

11а Откр. 21:18–21.
13а Ерем. 31:33–34.
14а р. п. Праведен, праведност.

23 1а р. п. Писания.
б 2 Не. 25:1–5;
Морм. 8:23.
р. п. Исаия.

3а 3 Не. 20:11–12.
5а Лука 24:25–27.

7 И стана така, че Той каза на Нефи: Донеси летописа, който ти си водил.

8 И когато Нефи донесе летописите и ги сложи пред Него, Той хвърли поглед върху тях и каза:

9 Истина ви казвам: Аз заповядах на Моя слуга „Самуил Ламанита да свидетелства на този народ, че в деня, когато Отец ще прослави името Си в Мене, ще има ^бмного ^ссветии, които ще се ^ввдигнат от мъртвите и ще се явят на мнозина, и ще им служат. И Той им каза: Не беше ли така?

10 И Неговите ученици Му отговориха и казаха: Да, Господи, Самуил пророкуваше според словата Ти и те всички се изпълниха.

11 И Исус им каза: Как стана така, че не сте записали това, че много светии се вдигнаха, явиха се на мнозина и им служиха?

12 И стана така, че Нефи си спомни, че това не е било записано.

13 И стана така, че Исус заповяда, че това трябва да се запише; ето защо, то бе записано според Неговата заповед.

14 И сега стана така, че когато Исус ^аразясни всички писания наведнъж, които те бяха записали, Той им запо-

вяда да проповядват нещата, които им беше разяснил.

ГЛАВА 24

Господният пратеник ще приготви пътя за Второто пришествие. Христос ще бъде съдникът. На Израил е заповядано да плаща десетъци и приношения. Води се паметна книга. Сравни с Малахия, гл. 3. Около 34 г. от Хр.

И стана така, че Той им заповяда да запишат словата, които Отец беше дал на Малахия и които Той трябваше да им каже. И стана така, че след като те бяха записани, Той ги разясни. И тези са словата, които Той им рече, казвайки: Тъй рече Отец на Малахия — Ето, Аз ще провоя ^авестителя Си и той ще приготви пътя пред Мене, и Господ, Когото вие търсите, внезапно ще дойде в храма Си, тъкмо вестителят на завета, на Когото се наслаждавате; ето, Той ще дойде, казва Господ на Силите.

2 Но кой може да ^аиздържи деня на пришествието Му и кой ще устои, когато Той се появи? Защото Той е като ^богън на пречиствач и като сапун на тепавичар.

3 И Той ще седне като един, който претопява и

9а Ел. 13:2.

б Ел. 14:25.

в р. п. Светец.

г Мат. 27:52–53.

р. п. Възкресение.

14а Лука 24:44–46.

2а 1а У. и З. 45:9.

2а 3 Не. 25:1.

б Зах. 13:9;

У. и З. 128:24.

р. п. Земя —

Пречистване на земята; Второ пришествие на Исус Христос.

пречиства сребро; и Той ще очисти “синовете на Левий, и ще ги прочисти като злато и сребро, за да могат да ^бпринесат на Господа приношение в праведност.

4 Тогава приношението на Юда и на Ерусалим ще бъде приятно на Господа, както в старите дни и както в прежните години.

5 И ще се приближа до вас за съд, и ще съм бърз свидетел против баятелите и против прелюбодейците, и против кълнещите се лъжливо, и против онези, които угнетяват наемника в заплатата му, вдовицата и “сирачето, и отблъскват чужденеца, и не се боят от Мене, казва Господ на Силите.

6 Защото Аз съм Господ, Аз не семеня; поради това, вие, синове Яковови, не сте изтребени.

7 От дните на бащите си вие се “отклонихте от обредите Ми и не ги спазвахте. ^бВърнете се при Мене и Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите. Но вие казвате: В какво да се върнем?

8 Ще краде ли човек Бога? Обаче вие Ме крадохте. Но говорите: В какво Те крадем? В “десятьците и ^бприношенията.

9 Вие сте проклети с клетва,

защото вие Ме крадохте, тъкмо целият този народ.

10 Донесете всичките “десятьци в хранилището, за да има храна в дома Ми; и изпитайте Ме сега в това, казва Господ на Силите, дали няма да ви разтворя отворите небесни и да излея ^бблаговонии върху вас, тъй щото да няма достатъчно място да ги побере.

11 И заради вас ще смърря поглъщача, и той няма повече да опустошава плодовете на земята ви; нито пък лозата ви ще хвърля плода си преждевременно на полето, казва Господ на Силите.

12 И всичките народи ще ви наричат благословени, защото ще бъдете възхитителна земя, казва Господ на Силите.

13 Словата ви са били безочливи пред Мене, казва Господ. А казвате: Какво сме говорили против Тебе?

14 Вие казахте: Напразно е да служим на Бога и каква полза, че сме спазвали обредите Му и че сме ходили с жалене пред Господа на Силите?

15 И сега, ние считаме горделивите за щастливи; да, ония, които вършат нечестие, по-добре се нареждат; да, онези, които изкушават Бога, са дори избавени.

16 Тогава онези, които се бояха от Господа, често си

3а Втор. 10:8;
У. и З. 84:31–34.

б У. и З. 13:1.

5а Яков. 1:27.

7а р. п. Вероотстъп-

ничество.

б Ел. 13:11; 3 Не. 10:6;
Мор. 9:22.

8а р. п. Десятьци,
десятьък.

б р. п. Дарение.

10а У. и З. 64:23; 119:1–7.

б р. п. Благовониям,
благословен,
благословия.

“говореха един на друг и Господ се вслуша и чу; и ^бпаметна книга се написа пред Него за онези, които се бояха от Господа и мислеха за името Му.

17 И те ще бъдат Мои, казва Господ на Силите, в него ден, когато Аз ^априготвя скъпоценностите Си; и Аз ще ги пощадя, както човек пощадява собствения си син, който му служи.

18 Тогава ще се върнете и ще ^аразпознаете праведните от нечестивите, този, който служи на Бога, от този, който не Му служи.

ГЛАВА 25

При Второто пришествие горделивите и нечестивите ще бъдат изгорени като плява. Илия ще се върне преди този велик и страшен ден. Сравни с Малахия, гл. 4. Около 34 г. от Хр.

Защото ето, идва денят, който ще ^агори като пещ; и всички ^бгорделиви, да, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява; и идващият ден ще ги изгори, казва Господ на Силите, та няма да им остави ни корен, ни клон.

2 Но за вас, които се боите от името Ми, “Синът на Праведността ще се вдигне с изцеление в крилата Си; и ще излезете, и ще ^брастете като ^ателци в обор.

3 И ще ^астъпчите нечестивите, защото те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви в него ден, когато Аз ще извърша това, казва Господ на Силите.

4 Помнете закона на Моисей, Моя слуга, на когото Аз заповядах в “Хорив за целия Израил с повеленията и разпоредбите.

5 Ето, Аз ще ви изпратя “Илия, пророка, преди да настъпи великият и страшен ^бден Господен.

6 И той ще ^аобърне сърцата на бащите към чедата и сърцата на чедата към бащите им, за да не дойда и поразя земята с проклятие.

ГЛАВА 26

Исус разяснява всички неща от началото до края. Бебетата и децата изричат чудни неща, които не могат да се запишат. Онези, които са в църквата на

16а Мор. 6:5.

б У. и З. 85:9;

Моисей 6:5.

р. п. Възпоменателна книга.

17а У. и З. 101:3.

18а р. п. Разпознаване, дар за.

25 1а Исаия 24:6;

1 Не. 22:15;

3 Не. 24:2;

У. и З. 29:9;

64:23–24; 133:64;

Дж. С. — И. 1:37.

р. п. Земя —

Пречистване на земята.

б 2 Не. 20:33.

р. п. Гордост.

2а Егер 9:22.

б У. и З. 45:58.

в Ам. 6:4; 1 Не. 22:24.

3а 3 Не. 21:12.

4а Изход 3:1–6.

5а 4 Цар. 2:1–2;

У. и З. 2:1; 110:13–16;

128:17–18.

р. п. Илия;

Спасение за

мъртвите;

Запечатвам,

запечатване.

б р. п. Второ пришествие на Исус Христос.

6а У. и З. 2:2.

Христа, имат всички неща съвместно. Около 34 г. от Хр.

И сега стана така, че когато Исус изрече тези неща, Той ги разясни на множеството; и Той им обясни всички неща, и големи, и малки.

2 И Той каза: “Тези писания, които вие нямахте с вас, Отец Ми заповяда да ви ги дам, защото това беше според Неговата мъдрост — те да бъдат дадени на бъдещите поколения.

3 И Той разясни всички неща, тъкмо от началото, чак до времето, когато Той ще дойде в “славата Си, да, дори всички неща, които ще станат по лицето на земята, даже додето ^белементите ѝ се стопят от пламтяща горещина и земята бъде ^внагъната като свитък, и небесата и земята преминат.

4 И дори до “великия и последен ден, когато всички люде и всички племена, и всички народи, и езици ще ^бзастанат пред Бога да бъдат съдени за делата им, били те добри или били те зли:

5 Ако са добри — на “възкресение за живот вечен; и ако са зли, на възкресение за

осъждане; бидейки паралелни, едното на едната страна, а другото — на другата страна, съгласно милостта и ^бправосъдието, и святостта, която е в Христа, Който беше, ^впреди светът да почне.

6 И сега, не може да се напише в тази книга дори и една “стотна част от нещата, на които Исус наистина учеше людете.

7 Но ето, “плочите на Нефи съдържат по-голямата част от нещата, с които Той поучаваше народа.

8 И аз записах тези неща, които са по-малка част от нещата, с които Той поучаваше людете; и аз ги написах с намерение те да може да бъдат донесени отново на този народ “от езичниците, според словата, които Исус Христос е изрекъл.

9 И когато те ще са получили това, което е необходимо да имат най-напред, за да се изпита вярата им, и ако стане така, че те повярват в тези неща, тогава и “по-великите неща ще им бъдат показани.

10 Но ако бъде така, че те не повярват в тези неща, тогава по-великите ще им бъдат “задържани за тяхно осъждане.

26 *2а* т. е. Мал. глави 3 и 4, цитирани в 3 Не. глави 24 и 25.

3а р. п. Исус Христос — Славата на Исус Христос.

б Ам. 9:13;
2 Пет. 3:10, 12;
Морм. 9:2.
р. п. Земя —

Пречистване на земята; Свят — Край на света.

в Морм. 5:23.
4а Ел. 12:25; 3 Не. 28:31.

б Мосия 16:10–11.
р. п. Съд, последният.
5а Дан. 12:2; Иоана 5:29.
б р. п. Правосъдие.

в Етер 3:14.
р. п. Исус Христос—
Доземният живот на Христос.

6а Иоана 21:25;
3 Не. 5:8.

7а р. п. Плочи.
8а 3 Не. 21:5–6.

9а Етер 4:4–10.
10а Алма 12:9–11.

11 И ето, аз бях почти готов да ги напиша, всичко това, което беше издълбано върху плочите на Нефи, но Господ ми го забрани, казвайки: Аз ще “изпитам вярата на Моя народ.

12 Ето защо, аз, Мормон, пиша нещата, които са ми заповядани от Господа. И сега, аз, Мормон, слагам край на моите сказания и продължавам да пиша за нещата, за които ми е заповядано.

13 Затова аз бих желал да видите, че Господ наистина поучаваше народа в продължение на три дена; и след това Той им се “явяваше често, и разчупваше често ^бхляба, и го благославяше, и им го раздаваше.

14 И стана така, че Той поучаваше и служеше на “децата на множеството, за което се говорì, и им развърза езиците, и те казаха на бащите си велики и чудни неща, дори по-велики неща от тези, които Той беше разкрил на народа; и Той им ^бразвърза езиците, за да могат да говорят.

15 И стана така, че след като Той се възнесе на небесата, втория път, когато Той им се показа и бе отишъл при Отца, след като “изцели всичките им болни и сакатите им, и

отвори очите на слепите им, и отпуши ушите на глухите, и даже бе сторил всякакъв вид изцеления сред тях, и вдигна един човек от мъртвите, и беше показал силата Си на тях, и се беше възнесъл при Отца,

16 ето, стана така, че на другия ден множеството се събра наедно и те видяха и чуха тези деца; да, даже “бебета отвориха устите си и изричаха чудни неща; и нещата, които те изрекоха, бяха забранени, та никой човек да не може да ги запише.

17 И стана така, че “учениците, които Исус бе избрал, започнаха оттогава насетне да ^бкръщават и да поучават всички, които идваха при тях; и всичките, кръстени в името на Исуса, бяха изпълнени със Светия Дух.

18 И много от тях видяха и чуха неизказваеми неща, които “не е законно да се запишат.

19 И те се поучаваха и си служеха едни други; и имаха “всички неща ^бобщии между тях, като всеки човек се отнасяше справедливо към другия.

20 И стана така, че те направиха всички неща, точно както Исус им бе заповядал.

21 И тези, които бяха кръсте-

11а Етер 12:6.

13а Иоана 21:14.

б 3 Не. 20:3–9.

р. п. Причастие.

14а 3 Не. 17:11–12.

б Алма 32:23;

3 Не. 26:16.

15а 3 Не. 17:9.

р. п. Изцелявам,
изцелявания; Чудо.

16а Мат. 11:25.

17а 3 Не. 19:4–13.

б 4 Не. 1:1.

18а 3 Не. 26:11.

19а 4 Не. 1:3.

б р. п. Посвещавам,
закон за
посвещаването.

ни в името на Исуса, бяха наречени “църквата на Христа.

ГЛАВА 27

Исус им заповядва да нарекат църквата на Негово име. Неговата мисия и единяваща жертва съставляват Евангелието Му. На човеците е заповядано да се покаят и да бъдат кръстени, за да могат да бъдат осветени от Светия Дух. Те трябва да бъдат тъкмо такива, какъвто е Исус. Около 34–35 г. от Хр.

И стана така, че докато учениците на Исуса пътуваха и проповядваха нещата, които бяха видели и чули, и кръщаваха в името на Исуса, случи се, че учениците се събраха заедно и се “обединиха в усърдна молитва и ^бпост.

2 И Исус им се “яви отново, защото те се молеха на Отца в Неговото име; и Исус дойде и застана сред тях, и им каза: Какво искате да ви дам?

3 И те Му казаха: Господи, ние искаме да ни кажеш името, с което да наричаме тази църква; понеже има спорове между хората по този въпрос.

4 И Господ им каза: Истина, истина ви казвам, защо хората трябва да роптаят и да спорят заради това нещо?

5 Не са ли чели писанията, които казват, че вие трябва да вземете върху си “името на Христа, което е Моето име? Защото с това име ще бъдете призвани в последния ден.

6 И който вземе върху си Моето име и “устои до края, същият ще бъде спасен в последния ден.

7 Ето защо всичко, което правите, ще го правите в Мое име; ето защо, вие ще наречете църквата на Мое име; и ще призвете Отца в Моето име, за да благослови църквата заради Мене.

8 И как да бъде “Моя ^бцърквата, освен ако не е наречена на Мое име? Защото, ако една църква е наречена на Моисеевото име, тогава тя е църквата на Моисей; или ако тя е наречена на името на човек, тогава тя е църква човешка; но ако тя е наречена на Моето име, тогава тя е Моята църква, ако е изградена върху Моето Евангелие.

9 Истина ви казвам, че вие сте съградени върху Моето Евангелие; ето защо трябва каквото и да наричате, да го наречете с Моето име; затова, ако призвете Отца за църквата, ако това е в Мое име, Отец ще ви чуе.

10 И ако е тъй, че църквата е изградена върху Моето

21а Мосия 18:17.
р. п. Църквата на Исус Христос.

27 1а У. и З. 29:6.

б Алма 6:6.

р. п. Пост, постене.

2а З Не. 26:13.

р. п. Исус Христос — Явявания на Христос след смъртта Му.

5а р. п. Исус Христос — Да вземем върху нас името на Исус

Христос.
6а З Не. 15:9.
8а У. и З. 115:4.

б р. п. Исус Христос — Главата на Църквата.

Евангелие, тогава Отец ще покаже делата Си в нея.

11 Но ако тя не е изградена върху Моето Евангелие, а е изградена върху делата човешки или делата дяволски, истина ви казвам, че те ще се радват за кратко време на делата си, и скоро идва краят, и те ще са ^аотсечени и хвърлени в огъня, откъдето връщане няма.

12 Защото делата им ги ^аследват и заради техните дела те са отсечени; затова помнете нещата, които ви казах.

13 Ето, Аз ви дадох Моето ^аЕвангелие и това е Евангелието, което ви дадох — че Аз дойдох в света, за да върша ^бволята на Моя Отец, защото Моят Отец Ме изпрати.

14 И Моят Отец Ме изпрати, за да мога да бъда ^аиздигнат на кръста; за да мога, след като бъда издигнат на кръста, да ^бпривлека всички човеци към Мене и тъй както Аз бях издигнат от човеците, тъймо тъй човеците да бъдат вдигнати от Отца, за да застанат пред Мене и да бъдат ^асъдени според делата им, били те добри или били те зли.

15 И поради тази причина Аз бях ^авдигнат; ето защо,

според силата на Отца Аз ще привлека всичките човеци към Мене, за да може да бъдат съдени според делата им.

16 И ще стане така, че всеки, който се ^апокае и е ^бкръстен в Моето име, същият ще бъде изпълнен; и ако ^аустои до края, ето, него ще считам за невинен пред Моя Отец в него ден, когато ще застана да съдя света.

17 А онзи, който не устои до края, той ще бъде отсечен и хвърлен в огъня, откъдето не може да се върне повече, заради ^аправосъдието на Отца.

18 И това е словото, което Той е дал на чедата човешки. И поради тази причина Той изпълнява словата, които е дал; и Той не лъже, а изпълнява всичките Си слова.

19 И ^анищо нечисто не може да влезе в Неговото царство; ето защо, нищо не влиза в ^бпокоя Му, освен онези, които са ^аочистили одеждите си в Моята кръв, поради тяхната вяра и покаяние за всичките им грехове и верността им до края.

20 Сега, тази е заповедта: ^аПокайте се, вие, от всички земни краища, елате при Мене и бъдете ^бкръстени в

11а Алма 5:52.

12а Откр. 14:13;
У. и З. 59:2.

13а У. и З. 76:40–42.
р. п. Евангелие.

б Иоана 6:38–39.

14а 1 Не. 11:32–33;
Моисей 7:55.

б Иоана 6:44; 2 Не. 9:5;
У. и З. 27:18.

в р. п. Исус Христос

— Съдия.

15а р. п. Единение,
извършвам
единение.

16а р. п. Покаявам се,
покаяние.

б р. п. Кръщение,
кръщавам.

в 1 Не. 13:37.

р. п. Устоявам.

17а р. п. Правосъдие.

19а Алма 11:37.

б У. и З. 84:24.

р. п. Покой.

в Откр. 1:5; 7:14;
Алма 5:21, 27;
13:11–13.

20а Етер 4:18.

б р. п. Кръщение,
кръщавам —
Съществено
условие.

Моето име, за да може да бъдете ^аосветени чрез приемането на Светия Дух, за да може да застанете ^инеопетнени пред Мене в последния ден.

21 Истина, истина ви казвам, това е Моето Евангелие; и вие познавате нещата, които трябва да вършите в Моята църква; защото делата, които сте Ме виждали да върша, и вие ще ги вършите също; защото това, което сте Ме виждали да върша, тъкмо същото ще вършите.

22 Затова, ако вършите тези неща, благословени сте, защото ще бъдете вдигнати в последния ден.

23 Запишете нещата, които видяхте и чухте, освен онези, които са ^азабранени.

24 Запишете делата на този народ, които ще бъдат тъкмо както е било писано за онова, което беше.

25 Защото ето, този народ ще бъде ^асъден от книгите, които са написани и тези, които ще бъдат написани, защото чрез тях ^бделата им ще станат знайни на човеците.

26 И ето, всичките неща са ^анаписани от Отца; ето защо, светът ще бъде съден според книгите, които ще бъдат написани.

27 И знайте, че ^авие ще бъдете съдии на този народ според правосъдието, което Аз ще ви дам и което ще бъде справедливо. Прочее, ^бкакви човеци трябва да бъдете вие? Истина ви казвам, тъкмо ^акаквото съм Аз.

28 И сега, Аз ^аотивам при Отца. И истина ви казвам, каквито и неща да поискате от Отца в Мое име, ще ви се дадат.

29 Ето защо, ^аискайте и ще получите; хлопайте и ще ви се отвори; защото този, който иска, получава, и на този, който хлопа, ще се отвори.

30 И сега, ето, велика и пълна е радостта Ми за вас и за това поколение; да, дори и Отец също се радва, и всички свети ангели се радват за вас и за това поколение, защото ^аникой от тях не е изгубен.

31 Ето, Аз бих желал да разберете; защото Аз имам пред вид тези, които са живи ^асега от ^бтова поколение; и никой от тях не е изгубен; и в тях Аз имам пълнотата на ^арадостта.

32 Но ето, наскърбен съм за ^ачетвъртото поколение от това поколение, защото те са отведени в плен от оногава, тъкмо както беше синът на погибелта; защото те ще Ме продадат за сребро и за

20^в р. п. Освещаване.

^з У. и З. 4:2.

23^а 3 Не. 26:16.

25^а 2 Не. 33:10–15;

С. на М. 1:11.

^б 1 Не. 15:32–33.

26^а 3 Не. 24:16.

р. п. Книга на

живота.

27^а 1 Не. 12:9–10;

Морм. 3:19.

^б р. п. Исус Христос–
Примерът на Исус
Христос.

^в Мат. 5:48;

3 Не. 12:48.

28^а Иоана 20:17.

29^а Мат. 7:7; 3 Не. 14:7.

30^а Иоана 17:12.

31^а 3 Не. 9:11–13; 10:12.

^б 3 Не. 28:23.

^в р. п. Радост.

32^а 2 Не. 26:9–10;

Алма 45:10, 12.

злато, и за онова, което ⁶молец разяжда и крадци подкопават и крадат. И в него ден Аз ще ги посетя, тъймо като върна делата им върху техните собствени глави.

33 И стана така, че когато Исус свърши тези слова, Той каза на учениците Си: Влезте през “стеснената порта; защото стеснена е портата и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са, които го намират; но широка е портата и пространен е пътят, който води към смърт, и мнозина са тези, които вървят по него, докато не настъпи нощта, в която никой човек не може да работи.

ГЛАВА 28

Девет от Дванадесетте пожелават и им е обещано наследство в Христовото царство, когато умрат. Трима нефити пожелават и им е дадена сила над смъртта, за да останат на земята, докато Исус дойде отново. Те са преобразени и виждат неща, които не е законно да бъдат изречени, и те сега служат между човеците. Около 34–35 г. от Хр.

И стана така, че след като изрече тези слова, Исус говори на учениците Си поотделно, казвайки им: Какво

желаете от Мене, след като отида при Отца?

2 И те всички, с изключение на трима, Му отговориха, казвайки: Ние желаем, след като доживеем човешката възраст, нашето служение, в което Ти ни призова, да може да има край, за да може да дойдем бързо при Теб в Твоето царство.

3 И Той им каза: Благословени сте вие, защото поискахте това от Мене; ето защо, след като навършите седемдесет и две години, вие ще дойдете при Мене в царството Ми; и с Мене ще намерите “покой.

4 И след като им говорих, Той се обърна към тримата и им каза: Какво искате да направя за вас, когато отида при Отца?

5 И те се наскърбиха в сърцата си, защото не смееха да Му кажат това, което желяеха.

6 И Той им каза: Ето, Аз “знам помислите ви; вие пожелахте това, което пожела от Мен ⁶Иоан, Моят възлюбен, който беше с Мене в служението Ми, преди да бъда издигнат от юдеите.

7 Ето защо, по-благословени сте вие, защото не ще вкусите “никога ⁶смърт; а ще живеете, за да видите всички дела на Отца спрямо чедата човешки, чак докато всичките неща не бъдат изпълнени според

32б Мат. 6:19–21;
3 Не. 13:19–21.

33а Мат. 7:13–14;
3 Не. 14:13–14;
У. и З. 22:1–4.

28 3а р. п. Покой.

6а Ам. 4:13;
Алма 18:32.

б Иоана 21:21–23;
У. и З. 7:1–4.

7а 4 Не. 1:14;
Морм. 8:10–11;
Етер 12:17.
б р. п. Преселени
същества.

волята на Отца, когато Аз дойда в славата Си със ^асилите небесни.

8 И вие никога не ще претърпите болките на смъртта; но когато дойда в славата Си, ще бъдете променени в мигновението на окоето от ^асмъртност в ^ббезсмъртие; и тогава ще бъдете благословени в царството на Моя Отец.

9 И още, докато бъдете в плътта, вие не ще изпитвате болка, нито скръб, освен за греховете на света; и всичко това Аз ще направя заради нещото, което пожелахте от Мене, защото вие пожелахте да можете да ^адовеждате при Мене душите човешки, докато свят светува.

10 И по тази причина вие ще имате ^апълнотата на радостта; и ще седнете в царството на Моя Отец; да, радостта ви ще бъде пълна, тъкмо както Отец Ми е дал пълнотата на радостта; и вие ще бъдете тъкмо като Мене, и Аз съм тъкмо като Отца; и Отец, и Аз сме ^бедно.

11 И ^аСветият Дух свидетелства за Отца и за Мене; и Отец дава Светия Дух на чедата човешки заради Мене.

12 И стана така, че когато изговори тези слова, Исус докосна всеки един от тях с пръст, с изключение на три-

мата, които щяха да останат, след което Той си отиде.

13 И ето, небесата се отвори-ха и те бяха ^ауловени нагоре в небесата, и видяха, и чува неизказваеми неща.

14 И им беше ^азабранено да ги изричат; нито пък им беше дадена сила да могат да изрекат нещата, които видяха и чува.

15 И дали бяха в тялото или вън от тялото, те не можеха да кажат; защото им се струваше като тяхно ^апреображение и че бяха изменени от това тяло от плът в безсмъртно състояние, тъй че да могат да видят Божиите дела.

16 Но стана така, че те служеха отново по лицето на земята; при все това те не проповядваха за нещата, които бяха чули и видели заради заповедта, която им беше дадена в небесата.

17 И сега, дали те са смъртни или безсмъртни от деня на тяхното преображение, аз не знам.

18 Но според летописа, който е даден, аз знам, че те тръгнаха по земята и служеха на всички люде, като присъединяваха към църквата всички онези, които вярваха в техните проповеди; кръщаваха ги и тези, които бяха кръстени, получаваха Светия Дух.

7в 3 Не. 20:22.

8а 3 Не. 28:36–40.

р. п. Смъртност, смъртен.

б р. п. Безсмъртен, безсмъртие.

9а Филип. 1:23–24;
У. и З. 7:5–6.

10а У. и З. 84:36–38.

б Иоана 17:20–23.

11а 2 Не. 31:17–21;
3 Не. 11:32.

13а 2 Кор. 12:2–4.

14а У. и З. 76:114–116.

15а Моисей 1:11.

р. п. Преображение.

19 И те бяха хвърляни в тъмница от тези, които не принадлежаха към църквата. Но “тъмниците не можеха да ги задържат, защото биваха разцепвани на две.

20 И те бяха хвърляни дълбоко в земята; но те поразяваха земята със словото Божие, тъй че чрез Неговата “сила те биваха избавяни от земните недра, затова не можеха да изкопаят достатъчно дълбоки ями, в които да ги заровят.

21 И на три пъти ги хвърляха в “пещ, но те не пострадаха.

22 И на два пъти бяха хвърляни в “клетка с диви зверове; и ето, те си играеха със зверовете, както детето си играе с агне-сукалче и не пострадаха.

23 И стана така, че тъй те ходеха сред народа на Нефи и проповядваха “Евангелието на Христа на всички люде по лицето на земята; и обръщаха людето към Господа, и ги присъединяваха към църквата на Христа, и тъй людето от ^бтова поколение бяха благословени според словото на Исуса.

24 И сега, аз, Мормон, слагам край на речта относно тези неща за известно време.

25 Ето, аз щях за малко да запиша “имената на тези, които няма да вкусят никога смъртта, но Господ забрани;

ето защо, Аз не ги пиша, защото те са скрити от света.

26 Но ето, аз съм ги виждал и те са ми служили.

27 И ето, те ще бъдат сред езичниците, но езичниците няма да ги познаят.

28 Те ще бъдат също и сред юдеите, но юдеите няма да ги познаят.

29 И ще стане така, че когато Господ намери за добре в мъдростта Си, те ще служат на всички “пръснати племена Израилеви и на всички народи, племена, езици и люде и ще доведат много души от тях при Исуса, за да може да бъде задоволено желанието им, а също и заради убедителната сила Божия, която е в тях.

30 И те са като “ангелите Божии, и ако се помолят на Отца в името на Исуса, те могат да се явят на който и да е човек, според както намерят за добре.

31 Прочее, велики и чудни дела ще бъдат извършени от тях преди “великия и приближаващ ден, когато всички люде със сигурност трябва да застанат пред съдийския престол на Христа.

32 Да, дори и сред езичниците ще има “велико и чудно дело, извършено от тях преди съдния ден.

19а Деяния 16:26;
Алма 14:26–28.

20а Морм. 8:24.

21а Дан. 3:22–27;
4 Не. 1:32.

22а Дан. 6:16–23;
4 Не. 1:33.

23а р. п. Евангелие.
б 3 Не. 27:30–31.

25а 3 Не. 19:4.

29а р. п. Израил —
Разпръсването на
Израил; Израил —
Десетте изгубени

племена на
Израил.

30а р. п. Ангели.

31а Ел. 12:25;
3 Не. 26:4–5.

32а 2 Не. 25:17.

33 И ако имайте всички писания, които разказват за всички чудни дела на Христа, вие сящте да знаете, че според словата на Христа тези неща трябва със сигурност да дойдат.

34 И горко на оногова, който ^ане ще се вслуша в словата на Исуса, и на ^бонези, които Той избра и изпрати сред людете; защото, който не приема словата на Исуса и словата на онези, които Той изпрати, Него не приема; ето защо, Той не ще приеме такъв в последния ден.

35 И по-добре би било за тях да не бяха се раждали. Защото мислите ли, че можете да се отървете от правосъдието на един обиден Бог, Който е ^атъпкан под човешки нозе, и че с това би могло да дойде спасението?

36 И сега, ето, когато говорих за онези, които Господ беше избрал, да, тъкмо тези трима ученици, които бяха уловени в небесата, аз казах, че не знам дали те бяха пречистени от смъртност в безсмъртие —

37 Но ето, след като написах това, аз попитах Господа и Той ми разкри, че е било нужно да бъде сторена промяна на телата им, иначе е трябвало те да вкусят смъртта.

38 Затова, за да могат да не вкусят смъртта, била е извършена ^апромяна на телата им,

за да не могат да страдат нито от болка, нито от скръб, освен ако не е за греховете на света.

39 Сега, тази промяна не е като онази, която ще стане в последния ден; но имаше промяна, извършена над тях, тъй че Сатана да няма сила над тях, та да не ги ^аизкушава; те бяха ^босветени по плът, тъй че бяха станали ^всвяти и земните сили не можеха да ги спрат.

40 И те трябваше да останат в това състояние до съдния ден на Христа; и в него ден те трябваше да получат друга голяма промяна, и да бъдат приети в царството на Отца, за да не излязат повече оттам, но за да живеят вечно с Бога в небесата.

ГЛАВА 29

Появата на Книгата на Мормон е знамение, че Господ е започнал да събира Израил и че ще изпълни заветите Си. Онези, които отхвърлят откровенията и даровете Му от последните дни, ще бъдат прокълнати. Около 34–35 г. от Хр.

И сега, ето, аз ви казвам, че когато Господ намери за уместно в мъдростта Си, тези сказания ще ^астигнат до езичниците според словото Му; и тогава ще научите, че ^бзаветът, който Отец склучи с

34а Етер 4:8–12.
б р. п. Пророк.

35а Ел. 12:2.

38а р. п. Преселени

същества.
39а р. п. Изкушавам,
изкушение.
б р. п. Освещаване.

в р. п. Святост.
29 1а 2 Не. 30:3–8.
б Морм. 5:14, 20.

чедата Израилеви относно тяхното възстановяване в земите на тяхното наследство, вече е започнал да се изпълнява.

2 И вие ще научите, че словата Господни, които са били изречени от светите пророци, ще бъдат изпълнени всичките; и няма защо да казвате, че Господ ^абави пришествието Си при чедата Израилеви.

3 И няма защо да си въобразявате в сърцата си, че словата, които бяха изречени, са празни, защото ето, Господ ще си спомни за Своя завет, който склучи с народа Си от дома Израилев.

4 И когато видите тези сказания да идват сред вас, тогава няма да е нужно да презирате повече делата Господни, защото ^амечът на Неговото ^бправосъдие е в десницата Му; и ето, ако презрете делата Му в него ден, Той ще стори, щото мечът на правосъдието Му да ви настигне скоро.

5 ^аГорко на оногова, който ^бпрезира делата Господни; да, горко на оногова, който ще ^аотрече Христа и Неговите дела!

6 Да, ^агорко на оногова, който ще отрече откровенията Господни и който ще рече, че Господ не действа повече чрез откровения или чрез

пророчества, или чрез ^бдарби, или чрез езици, или чрез изцелявания, или чрез силата на Светия Дух!

7 Да, горко на оногова, който, за да се ^аобогати, ще каже в него ден, че ^бне може да има никакво чудо, извършено от Исуса Христа; защото онзи, който направи това, ще стане като ^асина на погибелта, за когото според словото на Христа нямаше милост!

8 Да, и не ще има повече нужда да ^аобиждате, нито да ^бпрезирате, нито да се подигравате нито с ^аюдеите, нито с някой друг от остатъка на дома Израилев; защото ето, Господ помни завета Си с тях и Той ще им стори това, в което се е заклел.

9 Затова не мислете, че вие можете да обърнете десницата Господна наляво, за да не може Той да раздаде правосъдие в изпълнението на завета, който Той склучи с дома Израилев.

ГЛАВА 30

На езичниците от последните дни е заповядано да се покаят, да дойдат при Христа, за да бъдат причислени към дома Израилев. Около 34–35 г. от Хр.

Вслушайте се, о, вие езичници, и послушайте словата на

2а Лука 12:45–48.

4а 3 Не. 20:20.

б р. п. Правосъдие.

5а 2 Не. 28:15–16.

б Морм. 8:17;

Етер 4:8–10.

в Мат. 10:32–33.

6а Морм. 9:7–11, 15.

б р. п. Дарове на Духа.

7а р. п. Свещеническо лукавство.

б 2 Не. 28:4–6;

Морм. 9:15–26.

в р. п. Синове на погибелта.

8а 1 Не. 19:14.

б 2 Не. 29:4–5.

в р. п. Юдеи.

Исуса Христа, Сина на живия Бог, които Той ми “заповяда да кажа относно вас, защото ето, Той ми заповяда да пиша, казвайки:

2 Отвърнете се вие, всички ^аезичници, от нечестивите си пътища; ^бпокайте се за злите си дела, за лъжите и измамите си, и за блудствата си, и за тайните си мерзости, и за идолопоклонничествата си,

и за убийствата си и свещенческите си лукавства, и за завистите си, и за споровете си, и за цялото си нечестие и мерзости, елате при Мене и бъдете кръстени в Моето име, за да може да получите опрощение на греховете си и да бъдете изгълнени със Светия Дух, та да може да бъдете ^впричислени към Моя народ, който е от дома Израилев.

ЧЕТВЪРТИ НЕФИ КНИГАТА НА НЕФИ

КОЙТО Е СИН НА НЕФИ, ЕДИН ОТ УЧЕНИЦИТЕ НА ИСУС ХРИСТОС

Разказ за народа на Нефи, според неговия летопис.

Всички нефити и ламанити са обърнати към Господа. Те имат всички неща общи, вършат чудеса и преуспяват в земята. След два века възникват разцепления, злини, лъжливи църкви и преследвания. След три века и нефитите и ламанитите стават нечестиви. Амарон скрива свещените летописи. Около 35–321 г. от Хр.

И СТАНА така, че тридесет и четвъртата година се измина, както и тридесет и петата и ето, учениците на Исуса бяха образували църква на Христа във всички земи

наоколо. И всички, които идваха при тях и наистина се покаяваха за греховете си, биваха кръстени в името на Исуса; и те получаваха също и Светия Дух.

2 И стана така, че през тридесет и шестата година всички люде по цялото лице на земята, както нефити, тъй и ламанити, бяха обърнати към Господа; и нямаше нито раздори, нито спорове сред тях и всички люде постъпваха справедливо едни към други.

3 И те имаха “всичко между тях като общо; ето защо, нямаше нито богати, нито

30 *1а* 3 Не. 5:12–13.

2а р. п. Езичници.

б р. п. Покайвам се, покаяние.

в Гал. 3:27–29;

2 Не. 10:18–19;

3 Не. 16:10–13;

21:22–25;

Авр. 2:10.

[4 НЕФИ]

1 *3а* Деяния 4:32;

3 Не. 26:19.

р. п. Посвещавам, закон за посвещаването.

бедни, нито роби, нито свободни, а всички бяха направени свободни и се ползваха от небесния дар.

4 И стана така, че тридесет и седмата година измина също и мирът все още продължаваше на земята.

5 И учениците на Исуса извършваха велики и чудни дела дотолкова, че “изцеляваха болни и вдигаха мъртви, и правеха куците да ходят, и слепите да проглеждат, и глухите да чуват; и правеха всякакъв вид ^бчудеса сред чедата човешки; и в нищо друго те не вършеха чудеса, освен в името на Исуса.

6 И тъй измина тридесет и осмата година, както и тридесет и деветата и четиридесет и първата, и четиридесет и втората, да, дори четиридесет и девет години се изминаха, така както и петдесет и първата и петдесет и втората; да, дори петдесет и девет години изминаха.

7 И Господ ги направи да преуспеят извънредно много в земята; да, тъй че те съградиха отново градове там, където е имало изгорени градове.

8 Да, дори онзи велик “град Зарахемла те сториха да бъде съграден отново.

9 Но имаше много градове,

които бяха “погълнати и води придошли на тяхно място; затова тези градове не можаха да бъдат възобновени.

10 И сега, ето, стана така, че народът на Нефи стана силен и се умножи извънредно бързо, и стана един извънредно “красив и възхитителен народ.

11 И те се женеха и се омъжваха, и бяха благославяни според множеството обещания, които Господ им беше дал.

12 Те не следваха повече “действията и обредите на “закона на Моисей, а следваха заповедите, получени от техния Господ и от техния Бог, като постоянстваха в “пост и молитва, и в честото събиране заедно, за да се молят и да чуват словото Господне.

13 И стана така, че нямаше раздори сред целия народ и в цялата земя, а имаше велики чудеса, вършени сред учениците на Исуса.

14 И стана така, че седемдесет и първата година и също седемдесет и втората, да, и накрая и седемдесет и деветата година се беше изминала; да, тъкмо сто години се бяха изминали и учениците на Исуса, които Той беше избрал, бяха всички отишли в “рая Божий, с изключение на “тримата, които трябваше да останат; и имаше други “ученици,

5а р. п. Изцелявам, изцелявания.

б Иоана 14:12.

р. п. Чудо.

8а 3 Не. 8:8.

9а 3 Не. 9:4, 7.

10а Морм. 9:6.

12а 2 Не. 25:30;

3 Не. 15:2–8.

б р. п. Законът на Моисей.

в Мор. 6:5;

У. и З. 88:76–77.

14а р. п. Рай.

б 3 Не. 28:3–9.

р. п. Преселени същества.

в р. п. Ученик.

които бяха 'поставени на тяхно място; също и мнозина от това поколение се бяха поминали.

15 И стана така, че "нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на хората.

16 И "нямаше зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид ^бпохотливост; и наистина не можеше да съществува "по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия.

17 И нямаше нито разбойници, нито убийци, нито пък имаше ламанити, нито какъвто и да е друг вид -ити; но те бяха всички събрани в "едно, чедата Христови и наследници на царството Божие.

18 И колко благословени бяха те! Защото Господ ги благославяше във всички техни дела; да, те бяха благословени и преуспяваха, чак докато не се изминаха сто и десет години; и първото поколение от Христа се помина, и нямаше раздори в цялата земя.

19 И стана така, че Нефи, този, който водеше този последен летопис (и той го водеше върху "плочите на Нефи) умря и синът му Амос го водеше вместо него; и той го водеше също върху плочите на Нефи.

20 И той ги водѝ осемдесет и четири години и все още имаше мир в земята, с изключение на една малка част от хората, които се разбунтуваха против църквата и се нарекоха ламанити; затова започна отново да има ламанити в земята.

21 И стана така, че Амос също умря (и се бяха изминали сто и деветдесет и четири години от пришествието на Христа), и синът му Амос водѝ летописа вместо него; и той също го водеше върху плочите на Нефи; и той беше също така записан в книгата на Нефи, която е тази книга.

22 И стана така, че се изминаха двеста години; и всички от второто поколение се бяха поминали, с изключение на малцина.

23 И сега, аз, Мормон, бих искал вие да знаете, че хората се бяха умножили дотолкова, че се бяха разпространили по цялото лице на земята и че бяха станали извънредно богати поради тяхното преуспяване в Христа.

24 И сега, в тази двеста и първа година започна да има между тях такива, които се бяха издигнали в "гордост, обличаха се в скъпи одежди и носеха всякакъв вид прекрасни бисери, и всякакъв вид изящни светски неща.

25 И от това време нататък

14г р. п. Поставям, поставяне.
15а р. п. Мир.
16а р. п. Единство.

б р. п. Похот.
в Мосия 2:41;
Алма 50:23.
р. п. Радост.

17а Йоана 17:21.
р. п. Сион.
19а р. п. Плочи.
24а р. п. Гордост.

те нямаха повече благата си и богатствата си “общии помежду си.

26 И те започнаха да се делят на класи; и започнаха да градят “църкви за тях самите, за да се ^бобогатяват, и започнаха да отричат истинската църква на Христа.

27 И стана така, че когато изминаха двеста и десет години, в земята съществуваха много църкви; да, имаше много църкви, които провъзгласяваха, че познават Христа, но въпреки това, “отричаха по-голямата част от Неговото Евангелие дотолкова, че приемаха всякакъв вид нечестие и раздаваха това, което беше свято, на оновова, за когото то беше ^бзабранено поради недостойнството му.

28 И тази “църква се разпространяваше много поради беззаконието ѝ и поради силата на Сатана, който беше обладал сърцата им.

29 И още, имаше и друга църква, която отричаше Христа и “преследваше истинската църква на Христа заради смиренieto им и вярата им в Христа; и те ги презираха заради многото чудеса, които се вършеха сред тях.

30 Ето защо, те упражняваха сила и власт над учениците на Исуса, които останаха с

тях; и те ги хвърляха в “тъмница, но чрез силата на словото Божие, която беше в тях, тъмниците се разцепваха на две; и те ходеха навсякъде, и вършеха велики чудеса.

31 При все това и въпреки всички тези чудеса, людето вкоравиха сърцата си; и те също потърсиха да ги убият, както юдеите в Ерусалим потърсиха да убият Исуса според Неговото слово.

32 И ги хвърляха в “огнени ^бпещи, но те излизаха оттам невредими.

33 И ги хвърляха също в “ями с диви зверове, а те си играеха с дивите зверове, също както дете си играе с агне, и излизаха оттам невредими.

34 При все това, людето вкоравиха сърцата си, защото бяха подведени от много свещеници и лъжливи пророци да построят много църкви и да вършат всякакъв вид беззаконие. И те “удряха по людето на Исуса, но людето на Исуса не отвръщаха на ударите. И тъй от година на година те чезнеха все повече в неверие и нечестие, докато не се изминаха двеста и тридесет години.

35 И сега стана така, че в тази година, да, в двеста тридесет и първата година, стана голямо разделение между людето.

25а 4 Не. 1:3.
26а 1 Не. 22:23;
2 Не. 28:3;
Морм. 8:32–38.
б У. и З. 10:56.
р. п. Свещеническо
лукавство.

27а р. п. Вероотстъпничество.
б 3 Не. 18:28–29.
28а р. п. Дявол —
Църквата на
дявола.
29а р. п. Преследвам,

преследване.
30а 3 Не. 28:19–20.
32а Дан. 3:26–27.
б 3 Не. 28:21.
33а 3 Не. 28:22.
34а 3 Не. 12:39;
У. и З. 98:23–27.

36 И стана така, че в същата тази година се издигнаха едни люде, които бяха наречени нефити и бяха истински вярващи в Христа; и сред тях бяха онези, които бяха наречени от ламанитите яковити, иосифити и зорамити.

37 Ето защо, истински вярващите в Христа и истинските поклонници на Христа, между които се намираха и “тримата ученици на Исуса, които трябваше да останат, бяха наречени нефити и яковити, и иосифити, и зорамити.

38 И стана така, че онези, които отрекоха Евангелието, бяха наречени ламанити и лемуилити, и исмаилити; и те не чезнеха в неверие, но съзнателно се “бунтуваха срещу Евангелието на Христа; и учеха децата си да не вярват, тъкмо както бащите им чезнеха в началото.

39 И това стана поради нечестие и мерзостта на бащите им, тъкмо както беше в началото. И те бяха “учени също да мразят чедата Божии, тъкмо както и ламанитите някога бяха учени да мразят чедата на Нефи, още от начало.

40 И стана така, че двеста четиридесет и четири години се изминаха и такива бяха делата на народа. И по-нечестивата част от народа стана силна и стана извънредно по-многобройна от народа Божий.

41 И те все още продължаваха да градят църкви за себе си и да ги украсяват с всякакъв вид скъпоценности. И тъй изминаха двеста и петдесет години, също и двеста и шестдесет години.

42 И стана така, че нечестивата част от людето започна отново да изгражда тайните клетви и “заговори на Гадиантон.

43 Също и людето, които се наричаха народът на Нефи, започнаха да стават горделиви в сърцата си поради извънредните си богатства и да стават суетни като своите братя ламанитите.

44 И оттогава учениците започнаха да скърбят за “греховете на света.

45 И стана така, че след като се бяха изминали триста години, ето, и народът на Нефи, и ламанитите, станаха извънредно нечестиви, едните като другите.

46 И стана така, че разбойниците на Гадиантон се разпростряха по цялото лице на земята; и нямаше никои, които бяха праведни, с изключение на учениците на Исуса. И злато, и сребро те трупаха в изобилие, и търгуваха всякакъв вид търговия.

47 И стана така, че след като се изминаха триста и пет години (и людето живееха още в нечестие), Амос умря; и брат му Амарон води летописа вместо него.

37a 3 Не. 28:6–7;
Морм. 8:10–11.

38a р. п. Бунт.
39a Мосия 10:17.

42a р. п. Тайни заговори.
44a 3 Не. 28:9.

48 И стана така, че когато се изминаха триста и двадесет години, Амарон, заставен от Светия Дух, скри „летописите, които бяха свещени, да, дори всички свещени летописи, които бяха предавани от поколение на поколение и бяха свещени, чак до триста и

двадесетата година от пришествието на Христа.

49 И той ги скри в Господа, за да могат един ден да „достигнат отново до остатъка от дома Яковов според пророчествата и обещанията Господни. И това е краят на летописа на Амарон.

КНИГАТА НА МОРМОН

ГЛАВА 1

Амарон наставлява Мормон относно свещените летописи. Между нефитите и ламанитите започва война. Тримата нефити са оттеглени. Нечестие, неверието, чародействата и магьосничеството преобладават. Около 321–326 г. от Хр.

И СЕГА аз, „Мормон, правя ^блетопис за нещата, които видях и чух, и го наричам Книгата на Мормон.

2 И по времето, когато „Амарон скри летописите в Господа, той дойде при мене (аз бях на възраст около десет години и бях започнал да се ^бобразовам до известна степен според ученията на моя народ); и Амарон ми каза: Аз чувствам, че ти си сериозно дете и си много наблюдателен.

3 Затова, когато станеш на двадесет и четири години,

бих желал да си спомниш нещата, които си видял относно този народ; и когато достигнеш тази възраст, иди в земята Антум на един хълм, който ще се нарича „Сим; и там аз предадох на съхранение в Господа всички свети издълбавания относно този народ.

4 И ето, ти ще вземеш със себе си „плочите на Нефи, а останалата част ще оставиш на мястото, където е; и ще издълбаеш върху плочите на Нефи всичко, което си видял относно този народ.

5 И аз, Мормон, потомък на „Нефи (и името на баща ми беше Мормон) запомних това, което Амарон ми заповяда.

6 И стана така, че аз бях единадесетгодишен, когато баща ми ме заведе в земята на юг, тъкмо в земята Зарахемла.

7 Цялото лице на земята беше покрито със сгради и

48а Ел. 3:13, 15–16.

49а Енос 1:13.

[МОРМОН]

1 1а р. п. Мормон,

нефитски пророк.

б 3 Не. 5:11–18.

2а 4 Не. 1:47–49.

б Мосия 1:3–5.

3а Етер 9:3.

4а С. на М. 1:1, 11.

р. п. Плочи.

5а 3 Не. 5:12, 20.

народът беше толкова многоброен, почти колкото пясъкът на морето.

8 И стана така, че в същата тази година настана война между нефитите, които включваха нефитите и яковитите, и иосифитите, и зорамитите; и тази война беше между нефитите и ламанитите, лемуилитите и исмаилитите.

9 Сега, ламанитите, лемуилитите и исмаилитите бяха наречени ламанити и двете противоположни страни бяха нефити и ламанити.

10 И стана така, че войната започна между тях в пределите на Зарахемла край водите на Сидон.

11 И стана така, че нефитите събраха наедно голям брой воители, така че те надвишаваха числото тридесет хиляди. И стана така, че те участваха през тази година в множество битки, в които нефитите победиха ламанитите и избиха мнозина от тях.

12 И стана така, че ламанитите изоставиха кроежите си и бе установен мир в земята; и мирът остана в продължение на около четири години, през които нямаше кръвопролитие.

13 Но нечестият преобладаваше по лицето на цялата земя до такава степен, че Господ оттегли "възлюбените

си ученици и делата на чюдеса и изцеления престанаха поради беззаконията на хората.

14 И нямаше "дарове от Господа, и "Светият Дух не идваше повече върху никого заради тяхното нечестие и "неверие.

15 И аз, бидейки петнадесетгодишен и до известна степен надарен със здрав разум, бях посетен от Господа и вкусих, и познах добрината на Исуса.

16 И аз се опитах да проповядвам на този народ, но устата ми беше затворена и ми беше забранено да им проповядвам; защото ето, те се "разбунтуваха умишлено против техния Бог; и възлюбените ученици бяха "оттеглени от земята поради беззаконието на хората.

17 Аз обаче останах сред тях, но ми беше забранено да им проповядвам поради коравосърдечията им; и поради коравосърдечията им земята беше "прокълната заради самите тях.

18 И тези Гадиантонови разбойници, които бяха между ламанитите, плъзнаха из земята, тъй че жителите ѝ започнаха да крият "съкровищата си в земята; и те започнаха да стават хлъзгави, защото Господ прокле земята, тъй че хората да не могат да ги

13а 3 Не. 28:2, 12.

14а Мор. 10:8–18, 24.

б р. п. Светият Дух.

в р. п. Неверие.

16а р. п. Бунт.

б Морм. 8:10.

17а 2 Не. 1:7;

Алма 45:10–14, 16.

18а Ел. 13:18–20;

Етер 14:1–2.

задържат, нито да си ги получат отново.

19 И стана така, че имаше вълшебства и чародейства, и магьосничества; и силата на лукавия вилнееше по цялото лице на земята, чак до изпълнението на всички слова на Авинадий, както и на Самуил Ламанита.

ГЛАВА 2

Мормон предвожда армиите на нефитите. Кръв и зверства обхващат земята. Нефитите оплакват и жалелят със скръбта на прокълнатите. Техният ден на изпитание е минал. Мормон получава плочите на Нефи. Войните продължават. Около 327–350 г. от Хр.

И стана така, че в същата тази година отново настана война между нефити и ламанити. И въпреки младостта си, аз бях едър на ръст; ето защо народът на Нефи ме избра да бъда негов водач, сиреч водач на войските им.

2 И стана така, че на шестнадесетата си година аз тръгнах начело на една войска на нефитите срещу ламанитите; и тъй триста двадесет и шест години се бяха изменили.

3 И стана така, че на триста двадесет и седмата година ламанитите ни връхлетяха с извънредно голяма сила, до толкова, че изплашиха войските ми; ето защо, те не искаха да се бият и започнаха

да се оттеглят към северните области.

4 И стана така, че ние дойдохме в град Ангола, завладяхме града и направихме приготовления да се защитаваме против ламанитите. И стана така, че ние укрепихме града със силата си; но въпреки всички наши укрепления, ламанитите ни връхлетяха и ни изгониха въвн от града.

5 Те ни изгониха също и въвн от земята Давид.

6 И ние напреднахме, и дойдохме в земята Йошуа, която се намираше в пределите на запад край морския бряг.

7 И стана така, че ние събрахме нашия народ толкова бързо, колкото беше възможно, за да можем да ги съберем наедно в една група.

8 И ето, земята беше изпълнена с разбойници и с ламанити; и въпреки голямото унищожение, което беше надвиснало над моя народ, те не се покаяха за злите си дела; ето защо кръв и зверства се разпространиха по лицето на цялата земя, както от страната на нефитите, тъй и от страната на ламанитите; и това беше една пълна революция по цялото лице на земята.

9 И сега, ламанитите имаха цар, и неговото име беше Аарон; и той тръгна против нас с една войска от четиридесет и четири хиляди. И ето, аз му се противопоставих с четиридесет и две хиляди. И стана така, че аз го победих с войската си,

така че той побягна пред мене. И ето, всичко това стана и триста и тридесет години бяха изминали.

10 И стана така, че нефитите започнаха да се покаяват за беззаконието си и започнаха да се вайкат, тъкмо както беше пророкувано от Самуил Пророкът; защото ето, никой човек не можеше да опази това, което беше негово поради крадците и разбойниците, и убийците, и магическото изкуство, и чародейството в земята.

11 И тъй, настана оплакване и плач из цялата земя поради всичко това и най-вече сред народа на Нефи.

12 И стана така, че когато аз, Мормон, видях плача им и оплакването им, и скръбта им пред Господа, сърцето в мене започна да се радва, познавайки милостта и дълготърпението Господни, като предполагах, че Той ще се смили над тях и те ще станат отново един праведен народ.

13 Но ето, тази моя радост беше напразно, защото "скърбенето им не беше за покаяние поради добрината Божия; но то беше по-скоро скърбене на ^бпрокълнати, защото Господ нямаше винаги да ги търпи да имат ^вщастие в греха.

14 И те не идваха при Исуса със съкрушени ^асърца и

каещи се духове, а ^бпроклинаха Бога и искаха да умрат. При все това, те се биеха с меч за живота си.

15 И стана така, че скръбта ми се върна отново и видях, че "денят на ^бизпитание ^вбеше отминал за тях, и телесно, и духовно; защото аз видях хиляди от тях посечени в открития им бунт срещу техния Бог и натрупани като тор по лицето на земята. И тъй, триста и четиридесет и четири години се бяха изминали.

16 И стана така, че през триста четиридесет и петата година нефитите започнаха да бягат пред ламанитите; и те бяха преследвани, докато не стигнаха земята Ясон, когато стана възможно да бъдат спрени в отстъплението им.

17 И сега, градът Ясон беше близо до "земята, където Амарон беше предал на съхранение летописите в Господа, за да не могат да бъдат унищожени. И ето, аз отидох според словото на Амарон, взех плочите на Нефи и направих летопис според словата на Амарон.

18 И върху плочите на Нефи аз направих пълен разказ за цялото нечестие и мерзости; но на тези "плочи аз се въздържах да направя пълен разказ за тяхното нечестие и мерзости, защото ето, една

2 13a 2 Кор. 7:10;

Алма 42:29.

б р. п. Осъждане.

в Алма 41:10.

14a р. п. Съкрушено

сърце.

б р. п. Богохулствам,
богохулство.

15a Ел. 13:38.

б р. п. Благодат.

в Ерем. 8:20;

У. и З. 56:16.

17a Морм. 1:1–4.

18a р. п. Плочи.

непрестанна гледка на нечестие и мерзости беше пред очите ми, откакто узрях и започнах да съзирам пътищата на човека.

19 И горко ми поради тяхното нечестие, защото сърцето ми е било изпълнено със скръб във всичките ми дни поради тяхното нечестие; въпреки това аз знам, че ще бъда “вдигнат в последния ден.

20 И стана така, че тази година народът на Нефи беше отново преследван и гонен. И стана така, че ние бяхме гонени, докато не стигнахме земята на север, която се наричаше Сим.

21 И стана така, че ние укрепихме град Сим и събрахме там толкова наши люде, колкото беше възможно, та по възможност да можем да ги спасим от унищожение.

22 И стана така, че през триста четиридесет и шестата година те започнаха отново да ни нападат.

23 И стана така, че аз говорих на людето ми и ги увещавах с голяма сила да застанат смело срещу ламанитите и да се “бият за жените си, децата си, къщите си и домовете си.

24 И словата ми повдигнаха духа им до известна степен, тъй че те не побягнаха пред ламанитите, но им се опълчиха със смелост.

25 И стана така, че ние се бихме с войска от тридесет хиляди против войска от петдесет хиляди. И стана така, че ние им устояхме с такава твърдост, че те побягнаха пред нас.

26 И стана така, че когато те побягнаха, ние ги преследвахме с войските си, отново ги срещнахме и пак ги победихме. Въпреки това, силата Господна не беше с нас; да, ние бяхме оставени на самите себе си, тъй че Духът Господен не пребиваваше у нас; ето защо, ние бяхме станали слаби като нашите братя.

27 И сърцето ми скърбеше поради това голямо бедствие на народа ми, заради тяхното нечестие и техните мерзости. Но ето, ние излизахме срещу ламанитите и разбойниците на Гадиантон, докато не завладяхме отново земите на нашето наследство.

28 И триста и четиридесет и деветата година се беше изменила. И през триста и петдесетата година ние сключихме договор с ламанитите и с разбойниците на Гадиантон, според който земите на нашето наследство бяха поделени.

29 И ламанитите ни дадоха земята на север, да, чак до “тесния проход, който водеше към земята на юг. И ние дадохме на ламанитите цялата земя на юг.

ГЛАВА 3

Мормон възвестява покаяние на нефитите. Те спечелват голяма победа и слава със собствени сили. Мормон отказва да ги предвожда и молитвите му за тях са без вяра. Книгата на Мормон приканва дванадесетте племена Израилеви да вярват в Евангелието. Около 360–362 г. от Хр.

И стана така, че още десет години се изминаха без ламанитите да се върнат да воюват против нас. И ето, аз заповядах на моя народ, нефитите, да се заемат и подготвят земите си и оръжията си за военно време.

2 И стана така, че Господ ми каза: Призови този народ: Покайте се и елате при Мене, и бъдете кръстени, и съградете отново Моята църква, и ще бъдете пощадени.

3 И аз призовавах този народ, но беше напразно; и те не осъзнаваха, че Господ беше Този, Който ги пощади и Който им даде възможност за покаяние. И ето, те вкоравиха сърцата си против Господа, техния Бог.

4 И стана така, че след като изминаха тези десет години, което прави всичко триста и шестдесет години от пришествието на Христа, царят на ламанитите ми изпрати послание, което ми даде да разбера, че те се подготвяха

отново да дойдат да се сражават срещу нас.

5 И стана така, че аз накарах хората ми да се съберат в земята Опустошение при един град, който беше в пределите до тесния проход, който водеше към земята на юг.

6 И там ние разположихме войските си, за да спрем войските на ламанитите, за да не могат да завладеят никоя от земите ни; прочее, ние се укрепихме срещу тях с всичката си сила.

7 И стана така, че през триста шестдесет и първата година ламанитите слязоха към град Опустошение да се сражават срещу нас; и стана така, че през тази година ние ги победихме, тъй че те се върнаха отново в земите си.

8 И през триста шестдесет и втората година те отново слязоха да се сражават. И ние ги победихме отново, и избихме много от тях, и мъртвите им бяха хвърлени в морето.

9 И сега, поради това велико дело, което народът ми, нефитите, бяха извършили, те започнаха да се „хвалят със собствената си сила и започнаха да се заклеват пред небесата, че ще си отмъстят за кръвта на техните братя, погубени от враговете им.

10 И те се кълнях в небесата, също и в престола Божий, че „ще възлязат да се сражават срещу враговете си и ще

ги отхвърлят от лицето на земята.

11 И стана така, че аз, Мормон, оттогава нататък отказах напълно да бъда командир и водач на този народ поради неговото нечестие и мерзост.

12 И ето, аз ги предвождах въпреки тяхното нечестие, предвождах ги много пъти на битка и ги обичах с цялото си сърце според „любовта Божия, която беше в мене; и душата ми се изливаше целодневно в молитва към моя Бог за тях; обаче това беше ^ббез вяра, поради коравосърдечието им.

13 И на три пъти ги избавях от ръцете на враговете им, но те не се покаяха за греховете си.

14 И когато се бяха заклели във всичко това, в което им беше „забранено от нашия Господ и Спасител Исус Христос, че ще възлязат да се сражават срещу враговете си и ще си отмъстят за кръвта на братята си, ето, гласът Господен дойде до мене, казвайки:

15 Мое е ^ботмъщението и аз ще се ^ботплатя; и защото този народ не се покая, след като аз го избавих, ето, той ще бъде отхвърлен от лицето на земята.

16 И стана така, че аз съвсем отказах да отида срещу

враговете си; и сторих тъкмо това, което Господ ми заповяда; и останах като бездеен свидетел да изявявам на света нещата, които видях и чух според проявите на Духа, Който бе свидетелствал за идните неща.

17 Ето защо, аз пиша „до вас, езичници, също и до тебе, доме Израилев, че когато делото започне, вие тъкмо ще се приготвяте да се завърнете в земята на вашето наследство.

18 Да, ето, аз пиша до всички земни краища, да, до вас, дванадесет племена Израилеви, които ще бъдете „съдени според делата ви от дванадесетте, които Исус избра да бъдат Негови ученици в земята на Ерусалим.

19 И аз пиша също до остатъка от този народ, който също ще бъде съден от „дванадесетте, които Исус избра в тази земя; и те ще бъдат съдени от другите дванадесет, които Исус избра в земята на Ерусалим.

20 И тези неща ми изяви Духът, затова аз пиша до всички вас. И по тази причина аз ви пиша, за да може да знаете, че трябва всички да застанете пред „съдийския престол на Христа, да, всяка душа, която принадлежи към цялото човешко ^бсемејство на Адам;

12а р. п. Любoв.
б Морм. 5:2.

14а 3 Не. 12:34–37.

15а р. п. Отмъщение.
б У. и З. 82:23.

17а 2 Не. 30:3–8;
3 Не. 29:1.

18а Мат. 19:28;

Лука 22:29–30;
У. и З. 29:12.

19а 1 Не. 12:9–10.

20а р. п. Съд,
последният.
б У. и З. 27:11.

и трябва да застанете да бъдете съдени за делата ви, били те добри или зли.

21 А също и за да “повярвате в Евангелието на Исуса Христа, което ще дойде сред вас; и също, за да могат “юдеите, заветният народ Господен, да имат друг “свидетел, освен Онзи, Когото те видяха и чуха, че Исус, Когото те убиха, е ‘истинският Христос и истинският Бог.

22 И аз бих желал да мога да убедя “всички вас, земни краища, да се покаете и да се пригответе да застанете пред съдийския престол на Христа.

ГЛАВА 4

Войната и зверствата продължават. Нечестивите наказват нечестивите. Преобладава поголямо нечестие, отколкото когато и да било преди в цял Израил. Жени и деца са принасяни в жертва на идоли. Ламанитите започват да помитат пред себе си нефитите. Около 363–375 г. от Хр.

И СЕГА стана така, че през триста и шестдесет и третата година нефитите възлязоха с войските си извън земята Опустошение, за да се сражават срещу ламанитите.

2 И стана така, че войските на нефитите бяха отблъснати отново до земята Опустошение. И докато бяха още

изморени, свежа войска на ламанитите ги връхлетя; и настана жестока битка, до толкова, че ламанитите завладяха град Опустошение и избиха много от нефитите, и взеха много пленници.

3 А останалата част избяга и се присъедини към жителите на град Теанкум. А град Теанкум беше в пределите край морския бряг; и той беше близо и до град Опустошение.

4 И “защото войските на нефитите възлязоха при ламанитите, те започнаха да бъдат поразявани; защото ако не беше поради това, ламанитите нямаше да могат да вземат надмощие над тях.

5 Но ето, възмездията Божии ще настигнат нечестивите; и тъкмо чрез нечестивите се “наказват нечестивите; защото нечестивите са тези, които подтикват сърцата на чедата човешки към кръвопролитие.

6 И стана така, че ламанитите направиха подготовка да тръгнат срещу град Теанкум.

7 И стана така, че през триста шестдесет и четвъртата година ламанитите тръгнаха срещу град Теанкум, за да могат да завладеят и град Теанкум също.

8 И стана така, че те бяха отблъснати и изгонени от нефитите. И когато видяха, че са изгонили ламанитите, нефитите отново започнаха да се хвалят със силата си; и те

21а У. и З. 3:20.
б р. п. Юдеи.
в 2 Не. 25:18.

2 Не. 26:12;
Мосия 7:27.
22а Алма 29:1.

4а Морм. 3:10.
5а У. и З. 63:33.

продължиха, и със собствени-
те си сили овладяха отново
град Опустошение.

9 И сега, всички тези неща
станаха и хиляди погинаха и
от двете страни — и нефити,
и ламанити.

10 И стана така, че триста
шестдесет и шестата година
се измина и ламанитите връх-
летяха отново нефитите, за да
се сражават; и въпреки това
нефитите не се покаяха за
злото, което бяха вършили и
непрестанно упорстваха в
нечестието си.

11 И не е възможно езикът да
опише или човек да направи
пълно описание на ужасната
кървава гледка и зверствата,
които ставаха сред народите
както на ламанитите, тъй и
на нефитите; и всички сърца
се бяха вкоравили, тъй че те
се наслаждаваха на непре-
станните кръвопролития.

12 И според словото Господ-
не никога не е имало толкова
голямо “нечестие сред всички
чеда на Лехий, дори и сред
целия дом Израилев, каквото
беше сред този народ.

13 И стана така, че лама-
нитите завладяха град Опу-
стошение, защото техният
“брой надминаваше броя на
нефитите.

14 И те потеглиха напред сре-
щу град Теанкум, и изгониха
от него жителите, и отведоха
мнозина в плен — и жени, и
деца, и ги принесоха в жертва
на техните “богове-идоли.

15 И стана така, че през три-
ста шестдесет и седмата
година нефитите, бидейки
разгневени за това, че лама-
нитите бяха принесли в жерт-
ва жените им и децата им,
тръгнаха срещу ламанитите
с извънредно голям гняв, до-
толкова, че победиха отново
ламанитите и ги изгониха от
земите си.

16 И ламанитите не напада-
ха повече нефитите до триста
седемдесет и петата година.

17 И през тази година те сля-
зоха срещу нефитите с цяла-
та си сила; и те не можеха
да бъдат преброени поради
многобройността им.

18 И “оттогава нататък не-
фитите не постигнаха повече
преимущество над ламани-
тите, а започнаха да бъдат
помитани от тях, тъкмо как-
то слънцето росата.

19 И стана така, че лама-
ните нападаха град Опусто-
шение; и в земята Опусто-
шение се поведе извънредно
жестока битка, през време на
която те победиха нефитите.

20 И те отново побягнаха
пред ламанитите и стигнаха
до град Вооз; и там те се из-
правиха срещу ламанитите с
извънредна смелост, тъй че
ламанитите не успяха да ги
победят, докато не ги срещ-
наха повторно.

21 И когато те дойдоха за
втори път, нефитите бяха
изгонени и изклани в едно
изключително голямо клане,

а жените и децата им пак бяха принесени в жертва на идолите.

22 И стана така, че нефитите отново побягнаха пред тях, като вземаха със себе си всички жители на градове и на села.

23 И сега, аз, Мормон, виждайки, че ламанитите бяха на път да завладеят страната, ето защо, аз отидох на хълма „Сим и взех всичките летописи, които Амарон беше скрил в Господа.

ГЛАВА 5

Мормон отново повежда войските на нефитите в битки с кръв и зверства. Книгата на Мормон ще се появи, за да убеди целия Израил, че Исус е Христос. Поради неверието си ламанитите ще бъдат разпръснати и Духът ще престане да владее в тях. В последните дни те ще получат Евангелието от езичниците. Около 375–384 г. от Хр.

И стана така, че отидох при нефитите и се покаях за „клетвата, която бях дал да не им помагам повече; и те ми дадоха отново командването на войските си, защото смятаха, че мога да ги избавя от злощастията им.

2 Но ето, аз бях „без надежда, защото знаех възмездията Господни, които щяха да ги сполетят; защото те не се покаяха за беззаконията си, а се

бореха за живота си, без да призовават онова Същество, Което ги беше сътворило.

3 И стана така, че ламанитите дойдоха срещу нас, когато бяхме побягнали към град Йордан; но ето, те бяха отблъснати, тъй че не можах да превземат града по това време.

4 И стана така, че те ни нападناха отново и ние задържахме града. Имаше и други градове, които бяха задържани от нефитите, чиито укрепления ги спряха и те не можах да влязат в страната, разположена пред нас, за да унищожат жителите на земята ни.

5 И стана така, че всички земи, през които минахме и чиито жители не бяха събрани, бяха унищожени от ламанитите, и техните градове и села, и големите им градове бяха изгорени с огън; и тъй изминаха триста седемдесет и девет години.

6 И стана така, че през триста и осемдесетата година ламанитите отново излязоха да се сражават срещу нас и ние им се противопоставихме смело; но всичко беше напразно, защото техният брой беше толкова голям, че те стъпкваха народа на нефитите под нозете си.

7 И стана така, че ние отново побягнахме и онези, които бягаха по-бързо от ламанитите, се изплъзнаха, но тези,

които не бягаха по-бързо от ламанитите, бяха пометени и унищожени.

8 И сега, ето, аз, Мормон, не желая да терзая душите на човеците, представяйки им такава ужасна сцена на кръв и зверства, каквато беше разгърнатата пред моите очи; но аз знам, че тези неща трябва наистина да бъдат открити и че всичко, което е скрито, трябва да бъде ^аоткрито върху горниците на къщите —

9 и че познанието за тези неща трябва да ^астигне до остатъка от този народ, също и до езичниците, за които Господ е казал, че ще ^бразпръснат този народ и че този народ ще бъде считан за нищо сред тях; ето защо, аз пиша едно ^всъкращение, като не смея да дам пълнен разказ за нещата, които видях, поради получената от мене заповед, а също и за да не ви причинявам толкова голяма скръб поради нечестието на този народ.

10 И сега, ето, тъй говоря аз на тяхното потомство, както и на езичниците, които имат грижа за дома Израилев и които знаят откъде идват благословиите им.

11 Защото знам, че те ще скърбят за бедствието на дома Израилев; да, ще скърбят

за унищожението на този народ; ще скърбят затова, че този народ не се покая, за да може да бъде прегърнат в ръцете на Исуса.

12 Сега, ^атези неща са написани за ^бостатъка от дома Яковов; и са написани по този начин, защото Бог знае, че нечестието не ще им ги разкрие никога и те трябва да бъдат ^вскрити в Господа, за да може да излязат отново в определеното от Него време.

13 И това е заповедта, която получих; и ето, те ще излязат според заповедта на Господа, когато Той ще намери за добре според Неговата мъдрост.

14 И ето, те ще отидат при невярващите от ^аюдеите; и с тази цел ще отидат, та да може те да бъдат ^бубедени, че Исус е Христос, Синът на живия Бог; за да може Отец да изпълни чрез Своя най-възлюбен Своята велика и вечна цел за възстановяването на юдеите, сиреч на целия дом Израилев, в земята на тяхното наследство, която Господ, техният Бог им е дал в изпълнението на Своя ^взавет.

15 И за да може също потомството на ^атози народ да повярва по-пълно в Неговото Евангелие, което трябва да ^бдойде до тях чрез езичниците; защото този народ ще

8а Лука 12:2–3;
2 Не. 27:11;
У. и З. 1:3.
9а 4 Не. 1:49.
б 3 Не. 16:8.
в Морм. 1:1.
12а Енос 1:16;

Ел. 15:11–13.
р. п. Книгата на Мормон
б У. и З. 3:16–20.
в Морм. 8:4, 13–14;
Мор. 10:1–2.
14а 2 Не. 29:13; 30:7–8.

р. п. Юдеи.
б 2 Не. 25:16–17.
в 3 Не. 29:1–3.
15а 3 Не. 21:3–7, 24–26.
б 1 Не. 13:20–29, 38;
Морм. 7:8–9.

бъде ‘разпръснат и ще ‘стане тъмен, нечист и презрян народ, извън всякакво описание на онова, което някога е било между нас, да, дори онова, което е било между ламанитите, и това заради тяхното неверие и идолопоклонничество.

16 Защото ето, Духът Господен спря вече да ‘владее в техните бащи; и те са без Христа и без Бога в този свят; и те са отвявани като ‘слама от вятъра.

17 Някога те бяха един възхитителен народ и имаха Христос за свой ‘пастир; да, те бяха водени дори от Бог Отец.

18 Но сега, ето, те са ‘водени от Сатана, точно както сламата се отвява от вятъра или както кораб се люшка от вълните без платна или котва, без нищо, с което да е направляван; точно като този кораб са и те.

19 И ето, Господ е задържал благословиите им, които те можеха да получат в земята, за ‘езичниците, които ще владеят земята.

20 Но ето, ще стане така, че те ще бъдат гонени и разпръсвани от езичниците; и след като бъдат изгонени и разпръснати от езичниците, ето, тогава Господ ще си

‘спомни ^бзавета, който сключи с Авраама и с целия дом Израилев.

21 И Господ ще си спомни също ‘молитвите на праведните, които Му бяха отправяни за тях.

22 И тогава, о, вие езичници, как ще можете да издържите пред силата Божия, освен ако не се покаете и не изоставите злите си пътища?

23 Не знаете ли вие, че сте в ръцете Божии? Не знаете ли вие, че Той има цялата сила и по Неговата велика ‘заповед земята ще бъде ‘навита като свитък?

24 Ето защо, покайте се и се смирете пред Него, да не би Той да дойде с правосъдие срещу вас и да не би остатък от потомството на Яков да дойде между вас като ‘лъв и да ви разкъса на парчета, и няма никой да се избави.

ГЛАВА 6

Нефитите се събират в земята Кумора за последните битки. Мормон скрива свещените летописи в хълма Кумора. Ламанитите побеждават, а нефитският народ е унищожен. Стотици хиляди загиват от меч. Около 385 г. от Хр.

И сега, аз свършвам моя

15^в 1 Не. 10:12–14;

3 Не. 16:8.

2 2 Не. 26:33.

16^а Бит. 6:3; Етер 2:15.

^б Псалми 1:4.

17^а р. п. Добрийт

пастир.

18^а 2 Не. 28:21.

19^а 3 Не. 20:27–28.

20^а 3 Не. 16:8–12.

^б р. п. Завет на

Авраам.

21^а Енос 1:12–18;

Морм. 9:36–37.

23^а Ел. 12:8–17.

^б 3 Не. 26:3.

24^а Мих. 5:8;

3 Не. 20:15–16.

летопис относно “унищожението на моя народ, нефитите. И стана така, че ние тръгнахме пред ламанитите.

2 И аз, Мормон, написах едно послание до ламанитския цар и пожелах той да ни позволи да съберем наедно народа си в “земята Кумора близо до един хълм, който се наричаше Кумора, и там да можем да им дадем битка.

3 И стана така, че ламанитският цар ми позволи това, което желяех.

4 И стана така, че ние отидохме в земята Кумора и разпънахме шатрите си около хълма Кумора; и това беше в земя с много води, реки и извори; и там ние се надявахме да надвием ламанитите.

5 И когато се бяха изминали триста осемдесет и четири години, ние събрахме цялата останала част от нашия народ в земята Кумора.

6 И стана така, че когато събрахме наедно целия ни народ в земята Кумора, ето, аз, Мормон, започнах да остарявам; и тъй като знаех, че това щеше да бъде последната битка на моя народ и след като ми беше заповядано от Господа да не допусна летописите, които ни бяха предавани от нашите бащи и бяха свещени, да попадат в ръцете на ламанитите (защото ламанитите щяха да ги

унищожат), ето защо, аз направих “този летопис от плочите на Нефи и ⁶скрих в хълма Кумора всички летописи, които ми бяха поверени от ръката Господна, с изключение на “тези няколко плочи, които дадох на сина си ⁷Мороний.

7 И стана така, че людете ми, заедно с жените си и децата си, съзряха “войските на ламанитите да идват към тях; и тъкмо с този ужасен страх от смъртта, който изпълва сърцето на всичките нечестиви, ги очакваха те, за да ги посрещнат.

8 И стана така, че те пристигнаха да се сражават срещу нас и всяка душа бе изпълнена от ужас поради големия им брой.

9 И стана така, че те връхлетяха народа ми с меч и с лък, и със стрела, и със секира, и с всякакъв вид оръжия за война.

10 И стана така, че моите воини бяха посечени, да, дори всичките ми десет хиляди, които бяха с мене, и аз паднах ранен сред тях; но те ме отминаха, тъй че не сложиха край на живота ми.

11 И когато отминаха и посякоха “целия ми народ с изключение на двадесет и четирима от нас (между които беше и синът ми Мороний), ние, които бяхме надживели мъртвите на народа ни, на

6 1а 1 Не. 12:19;
Яром 1:10;
Алма 45:9–14;
Ел. 13:5–11.

2а Етер 9:3.
6а р. п. Плочи.
б Етер 15:11.
в С. на М. 1:2.

г Морм. 8:1.
7а 1 Не. 12:15.
11а 1 Не. 12:19–20;
Ел. 15:17.

другия ден, когато ламанитите се върнаха в своите станове, съзряхме от върха на хълма Кумора покосените десет хиляди от людете ми, които аз водих на битка.

12 И ние видяхме също и десетте хиляди от людете ми, които бяха водени от сина ми Мороний.

13 И ето, и десетте хиляди на Гедгедона бяха паднали, а също и той самият сред тях.

14 И Лама беше паднал с неговите десет хиляди; и Галгал беше паднал с неговите десет хиляди; и Лимха беше паднал с неговите десет хиляди; и Иенеум беше паднал с неговите десет хиляди; и Кумения, и Морония, и Антионум, и Сивелон, и Сим, и Иос — всички те бяха паднали, всеки с неговите десет хиляди.

15 И стана така, че имаше още десет други, които бяха паднали от меч, всеки със своите десет хиляди; да, дори "всички мои люде паднаха, с изключение на двадесет и четиримата, които бяха с мене, както и неколцина, които бяха избягали в южните страни, и неколцина, които бяха преминали на страната на ламанитите; и тяхната плът, и техните кости, и тяхната кръв лежат по лицето на земята, изоставени от ръцете на онези, които ги бяха убили, да се разпаднат върху земята и да се разложат, и да се върнат в майката земя.

16 И душата ми се раздираше от мъка поради убитите от моя народ, и аз извиках:

17 О, вие прекрасни, как можяхте да се отделите от пътищата Господни! О, вие прекрасни, как можяхте да отхвърлите този Исус, Който стоеше с отворени обятия, за да ви приеме!

18 Ето, ако не бяхте направили това, вие нямаше да паднете. Но ето, вие паднахте и аз оплаквам загубата ви.

19 О, вие красиви синове и дъщери, вие бащи и майки, вие съпрузи и съпруги, вие прекрасни, как можяхте да паднете?

20 Но ето, вие си отидохте и скърбите ми не могат да ви върнат обратно!

21 И скоро ще дойде денят, когато вашата смъртност ще трябва да се облече в безсмъртие и когато тези тела, които сега се разлагат в тление, трябва скоро да станат "нетленни тела; и тогава вие ще трябва да застанете пред съдийския престол на Христа, за да бъдете съдени според делата ви; и ако е тъй, че сте праведни, вие ще бъдете благословени с бащите си, които си отидоха преди вас.

22 О, да бяхте се покаяли преди това голямо унищожение да се стовари върху вас. Но ето, вие си отидохте и Отец, да, Вечният Отец на небесата познава вашето състояние; и Той действа

спрямо вас според Своето “правосъдие и ^бмилост.

ГЛАВА 7

Мормон приканва ламанитите от последните дни да повярват в Христа, да приемат Неговото Евангелие и да бъдат спасени. Всички, които вярват в Библията, ще повярват също и в Книгата на Мормон. Около 385 г. от Хр.

И СЕГА, ето, аз бих желал да кажа нещо на “остатъка от този народ, който е пощаден, ако бъде тъй, че Бог му даде моите слова, за да познае делата на бащите си; да, аз ви говоря на вас, остатъка от дома Израилев, и ето словата, които ви казвам:

2 Знайте, че вие сте от “дома Израилев.

3 Знайте, че трябва да дойдете до покаяние или не можете да бъдете спасени.

4 Знайте, че трябва да положите оръжията си за война и да не се наслаждавате повече на проливането на кръв, и да не ги вземате отново, освен ако Бог не ви заповяда.

5 Знайте, че трябва да стигнете до “знанието за вашите

бащи и да се покаете за всички ваши грехове и беззакония, и да ^бповярвате в Исуса Христа, че Той е Синът Божий, и че Той бе убит от юдеите, и че чрез силата на Отца Той се вдигна отново, чрез което Той спечели “победа над гроба; и че в Него жилото на смъртта е погълнато.

6 И Той осъществява “възкресението на мъртвите, чрез което човек трябва да бъде вдигнат, за да застане пред Неговия ^бсъдийски престол.

7 И Той осъществи “изкуплението на света, чрез което на този, който се намери ^бневинен пред Него в съдния ден, ще му бъде дадено да “живее в присъствието Божие и в Неговото царство, за да пее непрестанни хваления горе в небесните “хорове за Отца и за Сина, и за Светия Дух, Които са ^дедин Бог, в едно състояние на “щастие, което няма край.

8 Ето защо, покайте се, бъдете кръстени в името на Исуса и се хванете за “Евангелието на Христа, което ще ви бъде изложено не само в този летопис, но и в ^блетописа, който ще дойде за езичниците ^сот

22а р. п. Правосъдие.

б р. п. Милостив, милост.

7 1а Ел. 15:11–13.

2а Алма 10:3.

5а 2 Не. 3:12.

б р. п. Вярване, вярвам; Вяра.

в Исаия 25:8;

Мосия 16:7–8.

6а р. п. Възкресение.

б р. п. Исус Христос — Съдия; Съд, последният.

7а р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.

б р. п. Оправдание, оправдавам.

в 1 Не. 10:21;

У. и З. 76:62;

Моисей 6:57.

г Мосия 2:28.

д У. и З. 20:28.

р. п. Бог, божество.

е р. п. Радост.

8а р. п. Евангелие.

б р. п. Библия.

в 2 Не. 29:4–13.

юдеите, който летопис ще дойде от езичниците 'за вас.

9 Защото ето, "тези са написани с намерението да можете да ^бповярвате на онези; и ако повярвате на онези, вие ще повярвате също и на тези; и ако повярвате на тези, вие ще знаете истината за вашите бащи, а също и за чудните дела, които бяха извършени сред тях чрез силата Божия.

10 И вие ще узнаете също, че сте остатък от потомството на Яков; ето защо, вие се числите към народа на първия завет; и ако бъде тъй, че повярвате в Христа и бъдете кръстени първо с вода, после с огън и със Светия Дух, следвайки "примера на нашия Спасител съгласно това, което Той ни е заповядал, ще бъде добре за вас в съдния ден. Амин.

ГЛАВА 8

Ламанитите откриват и унищожават нефитите. Книгата на Мормон ще се появи чрез силата Божия. Произнесени са злочестини за онези, които изричат ярост и спор срещу Господното дело. Нефитският летопис ще се появи във време на нечестие, израждане и вероотстъпничество. Около 400–421 г. от Хр.

Ето, аз, "Мороний, привърш-

вам ^блетописа на моя баща Мормон. И аз трябва да напиша някои неща, които моят баща ми заповяда.

2 И сега стана така, че след "великата и ужасна битка при Кумора, ето, нефитите, които избягаха в страната на юг, бяха преследвани от ^бламанитите, докато всичките не бяха унищожени.

3 И моят баща също беше убит от тях и аз останах "сам да пиша тъжната история за унищожението на народа ми. Но ето, те си отидоха и аз изпълнявам заповедта на моя баща. И аз не зная дали ще ме убият.

4 Ето защо, ще напиша и ще скрия летописите в земята; и няма значение къде ще отида след това.

5 Ето, моят баща направи "този летопис и написа за неговата цел. И ето, аз също щях да я напиша, ако имах място върху ^бплочите, но нямам; и руда никаква нямам, защото съм сам. Баща ми беше убит в битка, както и всичките ми роднини; и аз нямам приятели и не знам къде да отида; и колко време ще ме остави Господ да живея аз също не зная.

6 Ето, "четиристотин години се изминаха от пришествието на нашия Господ и Спасител.

7 И ето, ламанитите пре-

8: 1 Не. 13:38.
9а р. п. Книгата на Мормон
б 1 Не. 13:38–41.
10а 2 Не. 31:5–9.

8 1а р. п. Мороний, син на Морм.
б р. п. Плочи.
2а Морм. 6:2–15.
б У. и З. 3:18.

3а Морм. 9:22.
5а Морм. 2:17–18.
б Морм. 6:6.
6а Алма 45:10.

следваха моя народ, нефитите, от град на град и от място на място, тъйкато докато не остана нито един от тях; и голямо беше тяхното „падение; да, голямо и изумително е унищожението на моя народ, нефитите.

8 И ето, ръката Господна е, която го направи. И ето, сега и ламанитите са във „война едни срещу други; и цялото лице на тази земя е един непрестанен кръговрат от убийства и кръвопролитие; и никой не знае края на войната.

9 И сега, ето, аз няма да говоря повече за тях, защото няма никой друг, освен ламанити и „разбойници върху лицето на земята.

10 И няма никой, който да познава истинния Бог, освен „учениците на Исуса, които останаха в земята, докато нечестията на народа не стана толкова голяма, че Господ не им позволи да ^бостанат с людете; и дали те са още по лицето на земята, никой човек не знае.

11 Но ето, моят „баща и аз сме ги виждали и те са ни служили.

12 И който получи този летопис и не го осъди поради несъвършенствата, които са в него, същият ще узнае за неща „по-велики от това. Ето,

аз съм Мороний; и ако това беше възможно, щях да ви сторя знайни всички неща.

13 Ето, аз спирам да говоря относно този народ. Аз съм син на Мормон и баща ми беше „потомък на Нефи.

14 И аз съм същият, който „скрива този летопис в Господа; и плочите му нямат никаква стойност поради заповедта Господна. Защото Той каза наистина, че никой не ще ги получи, ^бза да се обогати; но тяхното съдържание е от голяма стойност и който ги изкара на бял свят, него Господ ще благослови.

15 Защото никой не може да има силата да ги изкара на бял свят, освен ако не му е дадена от Бога; защото Бог желае това да бъде направено с „очи, отправени единствено към Неговата слава или за благополучието на древния и разпръснат от дълго време заветен народ Господен.

16 И благословен ще е „този, който ще ги изкара на бял свят; защото те ще бъдат ^бизвадени от тъмнина на светлина според словото Божие; да, те ще бъдат взети от земята и ще засияят от тъмнината, и ще стигнат до знанието на людете; и това ще бъде извършено чрез силата Божия.

17 И ако има „грешки, те са

7а 1 Не. 12:2–3.
8а 1 Не. 12:20–23.
9а Морм. 2:8.
10а 3 Не. 28:7;
Етер 12:17.
р. п. Тримата
нефитски ученици.

б Морм. 1:16.
11а 3 Не. 28:24–26.
12а 3 Не. 26:6–11.
13а 3 Не. 5:20.
14а Мор. 10:1–2.
б Дж. С. — И. 1:46.
15а У. и З. 4:5.

16а 2 Не. 3:6–7, 11, 13–14.
б Исаия 29:18;
2 Не. 27:29.
17а Морм. 9:31, 33;
Етер 12:23–28.

грешки на човек. Но ето, ние не знаем за никаква грешка. Обаче Бог знае всичките неща; ето защо, онзи, който ^босъжда, нека да знае това, да не би да бъде застрашен от пъклен огън.

18 И този, който каже: Покажи ми или ще бъдеш поразен — нека се пази да не би да заповяда онова, което е забранено от Господа.

19 Защото ето, този, който ^асъди прибързано, ще бъде съден също прибързано; понеже неговата заплата ще бъде според делата му; ето защо, този, който поражява, ще бъде също поразен от Господа.

20 Вижте какво казва писанието: Човек не трябва да поражява, нито да съди; защото съденето Ми принадлежи, казва Господ, и отмъщението Ми принадлежи също, и аз ще се отплатя.

21 И онзи, който изрича ярост и спорове срещу делото Господне и срещу заветния народ Господен, който е домът Израилев, и каже: Ние ще унищожим делото Господне и Господ не ще си спомни завета, който склучи с дома Израилев — същият е в опасност да бъде отсечен и хвърлен в огъня.

22 Защото вечните ^ацели на Господа ще продължават

хода си, додето всичките Негови обещания не бъдат изпълнени.

23 Изучавайте пророчествата на ^аИсаия. Ето, аз не мога да ги напиша. Да, ето, аз ви казвам, че тези светии, които са били преди мене, които са притежавали тази земя, ще ^бпризовават, да, дори от пръстта те ще призват Господа; и тъй както жив е Господ, Той ще си спомни за завета, който склучи с тях.

24 И Той познава техните ^амолитви и знае, че те бяха в полза на братята им. И Той познава вратата им, защото в Неговото име те можеха да поместят ^бпланини; и в Неговото име те можеха да направят земята да се тресе; и чрез силата на Неговото слово те накараха да се срутват доземи ^атъмници; да, дори огнената пещ не можеше да им навреди, нито дивите зверове, нито отровните змии поради силата на Неговото слово.

25 И ето, техните ^амолитви бяха също в полза на този, на когото Господ ще позволи да изкара на бял свят тези неща.

26 И никой не трябва да казва, че те не ще дойдат, защото те със сигурност ще дойдат, защото Господ го е казал; понеже ^аот земята те ще излязат чрез ръката Господна и никой не може да я спре; и

17б 3 Не. 29:5;
Егер 4:8.

19а П. Дж. С., Мат. 7:1–2;
3 Не. 14:1–2;
Мор. 7:14.

22а У. и З. 3:3.

23а 3 Не. 20:11; 23:1.

б Исаия 29:4;
2 Не. 3:19–20; 26:16.
24а Енос 1:12–18;
Морм. 9:36;
У. и З. 10:46.

б Яков 4:6;

Ел. 10:9.
в Алма 14:27–29.
25а Морм. 5:21.
26а Исаия 29:4;
2 Не. 33:13.

това ще стане в ден, когато ще се говори, че ^бчудесата са премахнати; и това ще дойде точно, като че ли някой ще заговори ^вот мъртвите.

27 И това ще стане в ден, когато ^акръвта на светиите ще призовава Господа поради ^бтайните заговори и делата на мрака.

28 Да, това ще стане в ден, когато силата Божия ще бъде отречена и ^ацърквите ще бъдат осквернени, и ще бъдат издигнати в гордостта на сърцата си; да, тъкмо в ден, когато водачите на църквите и учителите ще се издигнат в гордостта на сърцата си дотолкова, че да завидят на онези, които принадлежат към църквите им.

29 Да, това ще стане в ден, когато ^аще се чуе да се говори за огньовете и за бури, и за ^бпàри от дим в чужди страни.

30 И също ще се чуе за ^авойни, слухове за войни и за земетресения в различни места.

31 Да, това ще стане в ден, когато ще има голяма нечистота по лицето на земята; ще има убийства и кражби, и лъжи, и измами, и блудства, и всякакъв вид мерзости; когато ще има мнозина, които ще кажат: Направѝ това или

направѝ онова и ^ане ще има значение, защото Господ ще ^бподдържа такива в последния ден. Но горко на такива, защото те са в ^ажлъчна горчивина и в оковите на беззаконието.

32 Да, това ще стане в ден, когато ще бъдат изградени църкви, които ще кажат: Елате при мен и за парите си ще получите прошка за вашите грехове.

33 О, вие нечестиви, извратени и коравовратни люде, защо си съградихте църкви, за да се ^аобогатявате? Защо ^бизопахихте святото слово Божие, та да донесете ^восъждане на душите си? Ето, погледнете Божиите откровения; защото ето, времето идва, когато в него ден всички тези неща трябва да бъдат изпълнени.

34 Ето, Господ ми показва велики и чудни неща относно онова, което трябва скоро да стане в него ден, когато тези неща ще се появят между вас.

35 Ето, аз ви говоря като че ли сте тук, обаче вие не сте. Но ето, Исус Христос ви показва на мен и аз познавам делото ви.

36 И аз знам, че вие ^аходите в гордостта на сърцата си; и

26б Морм. 9:15–26;
Мор. 7:27–29, 33–37.

в 2 Не. 26:15–16;

Морм. 9:30;

Мор. 10:27.

27а Етер 8:22–24;

У. и З. 87:6–7.

б р. п. Тайни заговори.

28а 2 Тим. 3:1–7;

1 Не. 14:9–10;

2 Не. 28:3–32;

У. и З. 33:4.

29а Иоил 2:28–32;

2 Не. 27:2–3.

б 1 Не. 19:11;

У. и З. 45:39–42.

30а Мат. 24:6;

1 Не. 14:15–17.

31а 2 Не. 28:21–22.

б 2 Не. 28:8.

в Алма 41:11.

33а р. п. Свещеническо лукавство.

б 1 Не. 13:26–29.

в р. п. Осъждане.

36а р. п. Ходя, ходя с Бога.

няма никой, освен малцина, които да не се ^биздигат в гордостта на сърцата си в носенето на ^амного изящни одежди, в завист и в спорове, и в злоба, и в преследвания, и във всякакъв вид беззакония; и църквите ви, да, дори всяка една, са омърсени поради гордостта на сърцата ви.

37 Защото ето, вие обичате повече ^апарите, вашето имущество и изящните ви одежди, и украшенията на църквите ви, отколкото обичате бедните и нуждаещите се, и болните, и нещастните.

38 О, вие нечестивци, вие лицемери, вие учители, които се продавате за онова, което ще изгние, защо омърсихте светата църква Божия? Защо се ^асрамувате да вземете върху си името на Христа? Защо не помислите, че по-голяма е стойността на безкрайното щастие, отколкото на онази ^бокаяност, която никога не умира — поради ^асветска похвала ли?

39 Защо се украсявате с онова, което няма живот, а пък оставяте гладните и нуждаещите се, и голите, и болните, и страдащите да минават покрай вас и да не ги забелязвате?

40 Да, защо изграждате ^атайните си мерзости, за да се обогатявате, и правите

вдовиците да скърбят пред Господа, и също сирачетата да скърбят пред Господа, а също и кръвта на бащите им и на съпрузите им да призовава Господа от земята за отмъщение върху главите ви?

41 Ето, мечът на отмъщението е надвиснал над вас; и времето скоро ще дойде, когато Той ще ви ^аотмъсти за кръвта на светиите върху ви, защото Той не ще понася повече виковете им.

ГЛАВА 9

Мороний призовава онези, които не вярват в Христа, да се покаят. Той провъзгласява един Бог на чудесата, Който дава откровения и излива дарби и знамения върху верните. Чудесата престават поради неверие. Знаменията следват онези, които вярват. Човеците са съветвани да бъдат разумни и да спазват заповедите. Около 401–421 г. от Хр.

И СЕГА, аз говоря също за онези, които не вярват в Христа.

2 Ето, ще повярвате ли в деня, когато бъдете посетени — ето, когато Господ ще дойде, да, дори в този ^авелик ден, когато ^аземята ще бъде навита като свитък и когато елементите ѝ ще се ^астоят от пламтяща горещина, да, в този велик ден, когато бъдете

36б Яков 2:13.

в Алма 5:53.

37а 2 Не. 28:9–16.

38а Римл. 1:16;

2 Тим. 1:8;

1 Не. 8:25–28;

Алма 46:21.

б Мосия 3:25.

в 1 Не. 13:9.

40а р. п. Тайни заговори.

41а 1 Не. 22:14.

9 2а Мал. 4:5; 3 Не. 28:31.

б Морм. 5:23;

У. и З. 63:20–21.

р. п. Свят — Край на света.

в Ам. 9:13;

3 Не. 26:3.

доведени да застанете пред Агнеца Божий — ще кажете ли тогава, че няма Бог?

3 Тогава ще отричате ли повече Христа и ще можете ли да погледнете Агнеца Божий? Мислите ли, че ще живеете с Него със съзнанието за вашата вина? Мислите ли, че бихте могли да бъдете щастливи да живеете с това свято Същество, когато душата ви е раздирана от съзнанието за виновност, че винаги сте злоупотребявали с Неговите закони?

4 Ето, аз ви казвам, че ще бъдете по-окаяни да живеете с един свят и справедлив Бог със съзнанието за вашата нечистота пред Него, отколкото да живеете с ^аосъдените души в ^бпъкъла.

5 Защото ето, когато бъдете доведени да прозрете ^аголотата си пред Бога, а също славата Божия и святостта на Исуса Христа, това ще запали у вас пламъка на един неугасим огън.

6 Тогава, о, вие ^аневярващи, ^бобърнете се към Господа; призовете силно Отца в името на Исуса, тъй че в онзи велик и последен ден по възможност да може да бъдете намерени неопетнени, ^бчисти,

красиви и бели, бидейки очистени чрез кръвта на ^аАгнеца.

7 И още говоря на вас — вие, които ^аотричате откровенията Божии и казвате, че те са премахнати и че няма откровения, нито пророчества, нито дарби, нито изцеление, нито говорене на езици или ^бтълкувание на езици.

8 Ето, казвам ви, който отрича тези неща, не познава ^аЕвангелието на Христа; да, той не е чел писанията, а ако ги е чел, значи не ги ^бразбира.

9 Защото не четем ли, че Бог е ^асъщият вчера, днес и навек и че у Него няма изменчивост, нито сянка на промяна.

10 И сега, ако си представяте един бог, който се изменя и у когото има и сянка на промяна — тогава вие си представяте един бог, който не е Бог на чудесата.

11 Но ето, аз ще ви покажа един Бог на чудеса, тъкмо Бога на Авраам и Бога на Исаак, и Бога на Яков; и това е същият този ^аБог, Който сътвори небесата и земята, и всичките неща, които са в тях.

12 Ето, Той сътвори Адам и чрез ^аАдам дойде ^бпадението на човека. И заради падението на човека дойде Исус Христос, тъкмо Отецът и Синът; и

4а р. п. Осъждане.

б р. п. Пъкъл.

5а 2 Не. 9:14.

6а р. п. Неверие.

б Езек. 18:23, 32;

У. и З. 98:47.

в р. п. Чист, чистота.

г р. п. Агнец Божи.

7а 3 Не. 29:6–7.

б 1 Кор. 12:7–10;

С. на В. 1:7.

8а р. п. Евангелие.

б Мат. 22:29.

9а Евр. 13:8;

1 Не. 10:18–19;

Алма 7:20;

Мор. 8:18;

У. и З. 20:12.

11а Бит. 1:1;

Мосия 4:2;

У. и З. 76:20–24.

р. п. Исус Христос.

12а Мосия 3:26.

б р. п. Падението на

Адам и Ева.

поради Исуса Христа дойде ^аизкуплението на човека.

13 И заради изкуплението на човека, което дойде чрез Исуса Христа, човеците са доведени обратно в присъствието Господне; да, това е, в което всички люде са изкупени, защото смъртта на Христа осъществява ^авъзкресението, което осъществява изкуплението от един безкраен ^бсън, от който сън всички човеци ще бъдат събудени чрез силата Божия, когато тръбата затръби; и те ще излязат, малки и големи, и всички ще застанат пред Неговия съд, бидейки изкупени и освободени от тази вечна ^авръзка на смъртта, която смърт е телесна смърт.

14 И тогава идва ^авъзмездие то на Светия върху им; тогава идва времето, когато онзи, който е ^бнечист, ще остане нечист; а онзи, който е праведен, ще остане праведен; онзи, който е щастлив, ще остане пак щастлив; а онзи, който е нещастен, ще си остане нещастен.

15 И сега, о, всички вие, които сте си въобразили един бог, който ^ане може да върши чудеса, бих ви попитал, сбъднаха ли се всичките неща, за

които ви говорих? Дошъл ли е вече краят? Ето, казвам ви, не! Бог не е престанал да бъде Бог на чудесата!

16 Ето, не са ли нещата, които Бог е извършил, чудни в нашите очи? Да, и кой може да разбере чудните ^адела Божии?

17 Кой ще каже, че не е било чудо това, че небето и земята трябваше да бъдат чрез Неговото ^аслово; и че чрез силата на Неговото слово човекът бе ^бсътворен от ^апръстта на земята; и че чрез силата на словото Му се вършат чудеса?

18 И кой ще каже, че Исус Христос не извърши много велики ^ачудеса? И имаше много велики чудеса, извършени от ръцете на апостолите.

19 И ако тогава бяха извършени ^ачудеса, защо Бог престана да бъде Бог на чудесата и въпреки това пак е едно неизменно Същество? И ето, казвам ви го, че Той не се променя; ако се променяше, Той би престанал да бъде Бог; но той не престава да бъде Бог и Той е Бог на чудесата.

20 И причината, поради която Той престана да върши ^ачудеса между чедата човешки, е защото те чезнат в неве-

12в р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.

13а Ел. 14:15–18.

б У. и З. 43:18.

в У. и З. 138:16.

14а р. п. Съд, последният.

б Алма 7:21;

У. и З. 88:35.

15а Мор. 7:35–37;

У. и З. 35:8.

р. п. Чудо.

16а Псалми 40:5;

У. и З. 76:114;

Моисей 1:3–5.

17а Яков 4:9.

б р. п. Сътворявам,

сътворение.

в Бит. 2:7;

Моисей 2:25.

18а Йоана 6:14.

19а У. и З. 63:7–10.

20а Съд. 6:11–13;

Етер 12:12–18;

Мор. 7:35–37.

рие и напускат правия път, и не познават Бога, на Когото трябва да се ^буповават.

21 Ето, аз ви казвам, че всеки, който вярва в Христа без да се съмнява в нищо, “всичко, каквото той поиска от Отца в името на Христа, ще му бъде дадено; и това обещание е за всички, чак до краищата на земята.

22 Защото ето, тъй рече Исус Христос, Синът Божий, на Своите ученици, които трябваше да останат, да, и също и на всичките си ученици, на всеослушание пред множеството: “Тръгнете по целия свят и проповядвайте Евангелието на всяко творение.

23 И онзи, който повярва и бъде кръстен, ще бъде спасен, но онзи, който не повярва, ще бъде “осъден.

24 И тези “знамения ще последват онези, които вярват: В Моето име те ще прогонват ^бдяволи; ще говорят с нови езици; ще хващат змии и ако изпият нещо смъртоносно, то не ще им навреди; и ще полагат ^бръце на болни и те ще се възстановяват.

25 И който повярва в Моето име, без да се съмнява, на

него ще “потвърдя всичките Си слова, чак до краищата на земята.

26 И сега, ето, кой може да устои срещу делата Господни? “Кой може да отрече Неговите слова? Кой ще се издигне срещу всемогъщата сила на Господа? Кой ще презре делата Господни? Кой ще презре чедата Христови? Ето, всички вие, които ^бпрезирате делата Господни, вие ще изпаднете в изумление и ще погинете.

27 О, тогава не презирайте и не се изумявайте, а вслушайте се в словата Господни и поискайте от Отца в името на Исуса всичко, от което се нуждаете. Не се съмнявайте, а вярвайте, започнете както в стари времена, “елате при Господа с цялото си ^бсърце и “изработвайте пред Него със страх и трепет собственото си спасение.

28 Бъдете “мъдри в дните на вашето изпитание; очистете се от всяка нечистота, не искайте нищо, с което можете да задоволите ^бстрастите си, но поискайте с непоколебима решителност да не се поддавате на никакво изкушение, а да служите на истинския и “жив Бог.

20б р. п. Упование.

21а Мат. 21:22;

3 Не. 18:20.

22а Марка 16:15–16.

р. п. Мисионерска работа.

23а р. п. Осъждане.

24а Марка 16:17–18.

р. п. Знамение.

б Деяния 16:16–18.

в р. п. Благославяне на болните.

25а р. п. Откровение; Свидетелство.

26а 3 Не. 29:4–7.

б Притчи 13:13.

27а Мор. 10:30–32.

б Исус Н. 22:5;

У. и З. 64:22, 34.

р. п. Сърце.

в Филип. 2:12.

28а Яков 6:12.

б р. п. Похот.

в Алма 5:13.

29 Гледайте да не бъдете кръстени „недостойно; гледайте да не вземете от причастията на Христа „недостойно; но гледайте да вършите всяко нещо в „достойнство и вършете го в името на Исуса Христа, Сина на живия Бог; и ако вие правите това и устоите до края, вие няма по никакъв начин да бъдете отхвърлени.

30 Ето, аз ви говоря, като че ли „говоря от мъртвите, защото знам, че вие ще имате словата ми.

31 Не ме осъждайте заради моето „несъвършенство, нито пък моя баща заради неговото несъвършенство, нито онези, които са писали преди него; но по-добре благодарете на Бога, че Той ви показва нашите несъвършенства, за да можете да се научите да бъдете по-мъдри, отколкото ние сме били.

32 И сега, ето, ние написахме този летопис според нашето знание, с буквите на език, който ние наричаме помежду си „променен египетски, който ни бе предаден, а ние го изменихмe според начина ни да говорим.

33 И ако нашите плочи бяха достатъчно големи, ние щяхме да пишем на еврейски, но и еврейският език също беше изменен от нас; и ако ние можехме да пишем на еврейски, ето, нямаше да има несъвършенство в летописа ни.

34 Но Господ познава нещата, които ние написахме; Той знае, че никой друг народ не познава нашия език; ето защо, Той е приготвил „средство за тълкуването му.

35 И тези неща са написани, за да можем да пречистим одеждите си от кръвта на братята ни, които чезнеха в „неверие.

36 И ето, това, което „желаехме относно нашите братя, да, тъкмо тяхното възстановяване в знанието за Христа, е според молитвите на всички светии, които са живели на земята.

37 И дано Господ Исус Христос да даде на молитвите им да може да се отговори според вярата им; и дано Бог-Отец да си спомни завета, който е сключил с дома Израилев; и дано ги благослови навеки чрез вярата им в името на Исуса Христа. Амин.

29а р. п. Кръщение, кръщавам — Изисквания за кръщение.
б 1 Кор. 11:27–30;
3 Не. 18:28–32.
в р. п. Достоеен,

достойнства.
30а Морм. 8:26;
Мор. 10:27.
31а Морм. 8:17;
Етер 12:22–28, 35.
32а 1 Не. 1:2;
Мосия 1:4.

34а Мосия 8:13–18;
Етер 3:23, 28;
У. и З. 17:1.
35а 2 Не. 26:15.
36а Морм. 8:24–26;
У. и З. 10:46–49.

КНИГАТА НА ЕТЕР

Летописът на яредитите, взет от двадесет и четирите плочи, намерени от народа на Лимхий в дните на цар Мосия.

ГЛАВА 1

Мороний съкращава написаното от Етер. Изложено е родословието на Етер. Езикът на яредитите не е объркан при Вавилонската кула. Господ им обещава да ги поведе към една отбрана земя и да ги направи велик народ.

ИСЕГА, аз, "Мороний, продължавам да предавам разказ за онези древни жители, които бяха унищожени от ^бръката Господна от лицето на тази северна страна.

2 И аз вземам моя разказ от "двадесет и четирите плочи, намерени от народа на Лимхий и наречени Книгата на Етер.

3 И тъй като аз предполагам, че първата част от този летопис, в която се говори относно сътворението на света, както и на Адам, и която съдържа разказ за събития от онова време чак до "великата кула и всичко, което стана сред чедата човешки до това време, го има сред юдеите,

4 затова аз не пиша за тези неща, които се случиха от дните на "Адам до онова време, но това го има върху

плочите и който ги намери, същият ще има силата да получи пълния разказ.

5 Но ето, аз не предавам пълния разказ, а предавам само част от разказа, от кулата до времето, когато те бяха унищожени.

6 И по този начин предавам разказа. Написалият този летопис беше "Етер и той беше потомък на Кориантор.

7 И Кориантор беше син на Морон.

8 И Морон беше син на Етем.

9 И Етем беше син на Аах.

10 И Аах беше син на Сит.

11 И Сит беше син на Сивелон.

12 И Сивелон беше син на Ком.

13 И Ком беше син на Кориантум.

14 И Кориантум беше син на Амнигада.

15 И Амнигада беше син на Аарон.

16 И Аарон беше потомък на Хет, който беше син на Артом.

17 И Артом беше син на Лив.

18 И Лив беше син на Кис.

19 И Кис беше син на Кором.

[ЕТЕР]

1 *1а* р. п. Мороний, син на Морм.

б Морм. 5:23;

У. и З. 87:6–7.

2а Алма 37:21;

Етер 15:33.

3а Омний 1:22;

Мосия 28:17;

Ел. 6:28.

4а т. е. обхващащи

същия период от време като Битие, глави 1–10.

6а Етер 12:2; 15:34.

20 И Кором беше син на Левий.

21 И Левий беше син на Ким.

22 И Ким беше син на Мориантон.

23 И Мориантон беше потомък на Риплакис.

24 И Риплакис беше син на Сез.

25 И Сез беше син на Хет.

26 И Хет беше син на Ком.

27 И Ком беше син на Кориантум.

28 И Кориантум беше син на Емер.

29 И Емер беше син на Омер.

30 И Омер беше син на Сул.

31 И Сул беше син на Кив.

32 И Кив беше син на Ория, който беше син на Яред;

33 който "Яред дойде заедно с брат си и със семействата им, с още някои и със семействата им от великата кула по времето, когато Господ ^бобърка езика на хората и се закле в яростта Си, че те ще бъдат разпръснати по цялото "лице на земята; и съгласно словото Господне хората бяха разпръснати.

34 И "братът на Яред беше едър и могъщ човек, много облагодетелстван от Господа; и неговият брат Яред му каза: Призови Бога, за да не ни обърка и да не можем да разбираме словата си.

35 И стана така, че братът на Яред призова Господа и Господ показа милосърдие

над Яред; и затова Той не обърка езика на Яред; и Яред и брат му не бяха объркани.

36 Тогава Яред каза на брат си: Призови отново Господа и може би Той ще отвърне гнева Си от тези, които са наши приятели, и не ще обърка езика им.

37 И стана така, че братът на Яред призова отново Господа и Господ показа милосърдие над техните приятели и семействата им, тъй че те не бяха объркани.

38 И стана така, че Яред говори отново с брат си, казвайки: Иди и попитай Господа дали ще ни изгони от земята, и ако ни изгони от земята, попитай Го къде трябва да отидем. И кой знае дали Господ няма да ни отведе в земя, която е "отбрана от целия свят? И ако е тъй, нека бъдем верни на Господа, за да я получим за наше наследство.

39 И стана така, че братът на Яред призова Господа според словата, изречени чрез устата на Яред.

40 И стана така, че Господ чу брата на Яред, показа милосърдие над него и му каза:

41 Иди и събери стадата си от всякакъв вид, мъжки и женски; също и всякакви семена от земята; и "семействата ти, както и брат ти Яред и семейството му, твоите ^бприятели и семействата им,

33а р. п. Яред.
б Бит. 11:6–9.
в Мосия 28:17.

34а р. п. Яред, брат на.
38а р. п. Обетована
земя.

41а Етер 6:20.
б Етер 6:16.

и приятелите на Яред, и семействата им.

42 И след като направиш това, ти ще ^атръгнеш начело на всички към долината на север. И там Аз ще те посрещна и ще вървя ^бпред теб до земя, която е ^вотбрана от всички земи на света.

43 И там ще благословя тебе и потомството ти; и от твоето потомство, и от потомството на брат ти, и от тези, които ще отидат с тебе, Аз ще Си въздигна велик народ. И не ще има по цялото лице на земята по-велик народ, който Аз ще Си въздигна от потомството ти. И тъй ще сторя спрямо тебе, защото ти Ме призоваваше в продължение на толкова дълго време.

ГЛАВА 2

Яредитите се подготвят за пътуването си до една обетована земя. Тя е отбрана земя, където хората трябва да служат на Христа, в противен случай ще бъдат пометени. Господ говори три часа на брата на Яред. Яредитите построяват кораби. Господ иска от брата на Яред да направи предложение как да се осветяват корабите.

И СТАНА така, че Яред и брат му, и семействата им, а също приятелите на Яред и на брат му и техните семейства слезоха в долината на север

(и името на долината беше "Нимрод, наречена така на името на могъщ ловец) със своите стада, които те събраха наедно — мъжки и женски от всякакъв вид.

2 И те сложиха примки и уловиха хвъркати птици, подготвиха също и съд, в който носеха със себе си риба от водите.

3 И те носеха със себе си дезерет, което в тълкувание означава медоносна пчела; и тъй те взеха със себе си рояци пчели и от всичко друго, намиращо се върху лицето на земята, всякакъв вид семена.

4 И стана така, че когато те слезоха в долината Нимрод, Господ слезе и говори с брата на Яред; и Той се намираще в "облак, и братът на Яред не Го видя.

5 И стана така, че Господ им заповяда да отидат в пустошта, да, в онази ѝ част, където човек никога не бе ходил. И стана така, че Господ вървеше пред тях и говореше с тях, тъй както стоеше в "облак, и ги направляваше накъде да вървят.

6 И стана така, че те пътуваха в пустошта; и съградиха кораби, с които преминаха много води, бидейки непрестанно направлявани от ръката Господна.

7 И Господ не ги остави да се установят в пустошта отвъд морето, а пожела да достиг-

42а 1 Не. 2:1–2;
Авр. 2:3.
б У. и З. 84:88.

в 1 Не. 13:30.
2 1а Бит. 10:8.
4а Числа 11:25;

У. и З. 34:7–9;
Дж. С. — И. 1:68.
5а Изход 13:21–22.

нат чак до “земята на обета, която беше отбрана от всички други земи, и която Господ Бог беше запазил за един праведен народ.

8 И Той се беше заклеЛ в яростта Си пред брата на Яред, че отсега нататък и навеки всички, които притежават тази земя на обета, ще трябва да “служат на Него, истинския и единствен Бог, или ще бъдат ^бпометени, когато пълнотата на яростта Му ги сполети.

9 И сега, ние можем да видим постановленията Божии относно тази земя, че тя е една земя на обета; и че всеки народ, който я притежава, ще трябва да служи на Бога, иначе те ще бъдат пометени, когато пълнотата на яростта Му ще ги сполети. И пълнотата на яростта Му ще ги сполети, когато те узреят в беззаконие.

10 Защото ето, това е земя, която е отбрана от всички други земи; ето защо, този, който я притежава, трябва или да служи на Бога, или ще бъде пометен, защото това е вечното постановление Божие. И чедата човешки биват “пометени едва при настъпване на ^бпълнотата на беззаконието им.

11 И това ще ви постигне, о, “езичници, за да можете

да узнаете постановленията Божии; за да се покаете и да не продължавате в беззаконията си, докато не дойде пълнотата, за да не си навлечете пълнотата на Божия гняв, както го направиха преди вас жителите на земята.

12 Ето, това е отбрана земя и който и народ да я притежава, ще бъде “свободен от робство и от пленничество, и от всички други народи под небето, ако те ^бслужат само на Бога на земята, Който е Исус Христос и Който бе показан чрез нещата, които ние написахме.

13 И сега, аз продължавам моя летопис; защото ето, стана така, че Господ доведе Яред и братята му до онова голямо море, което разделя земите. И когато стигнаха до морето, те разпънаха шатрите си и нарекоха мястото Морианкумър; и те живяха в шатри, и живяха в шатри по морския бряг в продължение на четири години.

14 И стана така, че в края на тези четири години Господ се яви отново при брата на Яред и застана в облак, и говори с него. И Господ говори с брата на Яред в продължение на три часа и го “укори за това, че не си е спомнил да ^бпризове името на Господа.

15 И братът на Яред се покая

7а 1 Не. 4:14.
р. п. Обетована земя.

8а Етер 13:2.
б Яром 1:3, 10;

Алма 37:28;
Етер 9:20.
10а 1 Не. 17:37–38.
б 2 Не. 28:16.
11а 2 Не. 28:32.

12а р. п. Свобода.
б Исаия 60:12.
14а р. п. Наказвам, наказване.
б р. п. Молитва.

за злото, което беше вършил, и призова името Господне заради братята си, които бяха с него. И Господ му каза: Аз ще опростя греховете на тебе и на братята ти, но недей да грешиш повече и запомни, че Моят „Дух няма да ^бвладее винаги в човека; ето защо, ако вие прегрешите и узреете напълно в прегрешението си, вие ще бъдете отхвърлени от присъствието Господне. И тези са Моите мисли относно земята, която ще дам за ваше наследство, защото тя ще бъде земя, „отбрана от всички други земи.

16 И Господ каза: Иди да работиш и построй кораби по начина, по който досега си ги строил. И стана така, че братът на Яред отиде да работи заедно с братята си и те построиха кораби по същия начин, по който бяха ги строили по-рано според „наставленията Господни. И те бяха малки и леки върху водата, тъкмо като с лекотата на птица върху вода.

17 И те бяха построени по такъв начин, че бяха извънредно „непроницаеми и даже щяха да държат вода както чиния; и дъното им беше непроницаемо като чиния; и страните им бяха непроницаеми като чиния; и краищата им бяха заострени и горната им част беше непроницаема като чиния; те имаха дължината на дърво, а врата-

та им, когато беше затворена, беше непроницаема като чиния.

18 И стана така, че братът на Яред призова Господа, казвайки: О, Господи, свърших работата, както Ти ми заповяда, и построих корабите тъй, както Ти ме упъти.

19 И виж, о, Господи, в тях няма никаква светлина, и накъде да ги направляваме? Освен това ние ще погинем, защото в тях няма да можем да дишаме нищо друго, освен въздуха, който се намира в тях; и затова ще погинем.

20 И Господ каза на брата на Яред: Ето, ти ще направиш дупка в горната част, а също и на дъното; и когато имате нужда от въздух, ще отпушиш дупката и ще получиш въздух. И ако стане така, че вода влезе при тебе, ще запушиш дупката, за да не погинете от наводнение.

21 И стана така, че братът на Яред направи това, което Господ им беше заповядал.

22 И той призова отново Господа, казвайки: О, Господи, ето, аз направих това, което Ти ми заповяда; и аз приготвих плавателните съдове за народа ми, и ето, в тях няма светлина. Ето, о, Господи, ще ни оставиш ли да пресечем тези огромни води в тъмнина?

23 И Господ каза на брата на Яред: Какво искаш да

15а Етер 15:19.

б Бит. 6:3; 2 Не. 26:11;

Морм. 5:16.

в Етер 9:20.

16а 1 Не. 17:50–51.

17а Етер 6:7.

направя, за да имате светлина във вашите плавателни съдове? Защото ето, ти не можеш да имаш прозорци, защото те ще се разбият на парчета; нито пък можеш да вземеш огън със себе си, защото ти няма да пътуваш на светлина от огън.

24 Защото ето, ти ще бъдеш като кит сред морето и вълни като планини ще се стоварват върху вас. При все това Аз ще те изведа от дълбините на морето; защото “ветровете произлизат от устата Ми и Аз изпращам ^бдъждовете и потоците.

25 И ето, Аз те подготвям за всичко това; защото ти не можеш да пресечеш тази голяма бездна, без Аз да те подготвя срещу морските вълни и ветровете, които са изпратени напред и срещу потоците, които ще дойдат. Затова, какво искаш да приготвя за теб, че да може да имаш светлина, когато бъдете погълнати в дълбините на морето?

ГЛАВА 3

Братът на Яред вижда Господния пръст, когато Той докосва шестнадесетте камъка. Христос показва духовното си тяло на брата на Яред. Онези, които имат свършено знание, не могат да бъдат държани пред завесата. Дадени са тълкуватели, за да се

извади на бял свят яредитският летопис.

И СТАНА така, че братът на Яред (сега, броят на плавателните съдове, които бяха приготвени, беше осем) се изкачи на планината, наречена от тях планината Селим поради извънредната ѝ височина, и отрони от една канара шестнадесет малки камъка; те бяха бели и прозрачни, тъкмо като прозрачно стъкло; и той ги занесе в ръцете си на върха на планината, и призова отново Господа, казвайки:

2 О, Господи, Ти каза, че ние ще бъдем заобиколени от водите. И сега, о, Господи, не се гневи на Твоя слуга поради неговата слабост пред Тебе; защото знаем, че Ти си свят и че Ти живееш в небесата, и че сме недостойни пред Теб; поради “падението, нашето ^бестество стана непростанно зло; въпреки това, о, Господи, Ти си ни дал заповед, че ние трябва да Те призоваваме, за да може да получаваме от Тебе според желанията си.

3 Ето, о, Господи, Ти ни порази поради беззаконието ни, изгони ни и през тези много години ние бяхме в пустошта; но въпреки това, Ти си бил “милостив към нас. О, Господи, погледни ме със съжаление и отвърни гнева Си от тези Твои люде, и не ги

24а Етер 6:5.
б Псалми 148:8.

3 2а р. п. Падението на
Адам и Ева.

б Мосия 3:19.
3а Етер 1:34–43.

оставяй да прекосят тази страшна бездна в тъмнина; виж тези неща, които отро-них от канарата.

4 И аз знам, о, Господи, че Ти имаш цялата ^асила и можеш да направиш всичко, каквото пожелаеш, за ползата на човека; ето защо, докосни тези камъни с пръста си, о, Господи и ги пригответи да могат да светят в тъмнината; и те ще ни светят в съдовете, които пригответихме, за да може да имаме светлина, докато прекосяваме морето.

5 Ето, о, Господи, Ти можеш да направиш това. Ние знаем, че Ти си в състояние да проявиш велика сила, която ^аизглежда малка за разбира-нето на хората.

6 И стана така, че когато братът на Яред изрече тези слова, ето, ^аГоспод простря ръката Си и докосна с пръста Си камъните един по един. И ^бзавесата бе снета от очите на брата на Яред, и той видя пръста Господен; и той беше като човешки пръст от плът и кръв; и братът на Яред падна пред Господа, защото беше поразен от страх.

7 И Господ видя, че братът на Яред бе паднал на земята, и му каза: Стани, защо падна?

8 И той каза на Господа: Видях пръста Господен и се

изплаших да не би да ме порази; защото не знаех, че Господ има плът и кръв.

9 И Господ му каза: Поради вярата си ти си видял, че аз ще взема върху Си ^аплът и кръв; и никога досега не е идвал пред Мене човек с такава извънредна вяра, каквато ти имаш; защото, ако това не беше тъй, ти не би могъл да видиш пръста Ми. Виждаш ли нещо повече от това?

10 И той отговори: Не! Господи, покажи ми се.

11 И Господ му каза: Вярваш ли на словата, които ще кажа?

12 И той отговори: Да, Господи, аз знам, че Ти говориш истината, защото Ти си Бог на истината и ^ане можеш да лъжеш.

13 И когато той изрече тези слова, ето, Господ му се ^апоказа и рече: ^бТъй като ти знаеш тези неща, изкупен си от падението; ето защо, ти бе доведен в Моето присъствие и затова аз ти се ^апоказвам.

14 Ето, аз съм Този, Който е подготвен от основаването на света да ^аизкупи Своя народ. Ето, аз съм Исус Христос. аз съм ^бБащата и Синът. В Мен цялото човечество ще има ^аживот и то завинаги, тъкмо онези, които повярват

4а р. п. Сила.
5а Исаия 55:8–9;
1 Не. 16:29.

6а р. п. Исус Христос.
б Етер 12:19, 21.

9а р. п. Плът;
Исус Христос;

Смъртност,
смъртен.

12а Евр. 6:18.

13а У. и З. 67:10–11.

б Енос 1:6–8.

в р. п. Исус Христос–
Доземният живот

на Христос.
14а р. п. Изкупвам,

изкупен,

изкупление;

Изкупител.

б Мосия 15:1–4.

в Мосия 16:9.

в Моето име; и те ще станат Мои 'синове и дъщери.

15 И никога не съм се показвал на човек, когото съм сътворил, защото никога човек не е "вярвал в Мене така, както ти вярваш. Виждаш ли, ти си сътворен по Моя ^бобраз? Да, дори всички люде са сътворени в началото по Мой собствен образ.

16 Ето, това тяло, което виждаш, е тялото на Моя "дух; и Аз сътворих човека според тялото на духа Ми; и тъкмо както се явявам на тебе, бидейки в духа, ще се явя на Моя народ и в плътта.

17 И сега, както вече ви казах, аз, Мороний, не мога да направя пълен разказ за това, което е написано, но ми е достатъчно да кажа, че Исус се показва на този човек в духа тъкмо по начина и по подобие на същото това тяло, в което Той се "яви на нефитите.

18 И Той му служи също тъй, както служи и на нефитите; и всичко това стана, за да узнае този човек, че Той беше Бог, поради многобройните велики дела, които Господ му беше показал.

19 И заради познанието си този човек не можеше да бъде задържан да не погледне през "завесата; и той видя пръста на Исуса и когато го видя, падна от страх; защото

знаеше, че това бе пръстът Господен; и той вече не вярваше, защото знаеше без всякакво съмнение.

20 Ето защо, притежавайки това съвършено знание за Бога, той "не можеше да бъде държан пред завесата; тъй че той видя Исуса; и Той му служи.

21 И стана така, че Господ каза на брата на Яред: Ето, ти няма да допуснеш нещата, които видя и чу, да се разпространят по света, докато не дойде "времето, когато ще прославя името Си в плътта; ето защо, ти ще съхраниш нещата, които видя и чу, и не ще ги покажеш на никой човек.

22 И ето, когато дойдеш при Мене, ти ще ги напишеш и ще ги запечаташ, тъй че никой да не може да ги изтълкува; защото ще ги напишеш на език, който те да не могат да прочетат.

23 И ето, Аз ще ти дам тези "два камъка и ти ще ги запечаташ заедно с нещата, които ще напишеш.

24 Защото ето, Аз обърках езика, на който ще пишеш; затова, когато дойде определеното от Мене време, Аз ще накарам тези камъни да увеличат в очите на човеците нещата, които ти ще напишеш.

25 И когато Господ изрече

14z р. п. Синове и дъщери на Бога.

15a р. п. Вярване, вярвам.
б Бит. 1:26–27;

Мосия 7:27;
У. и З. 20:17–18.

16a р. п. Дух.
17a 3 Не. 11:8–10.
19a р. п. Завеса.

20a Етер 12:19–21.
21a Етер 4:1.

23a р. п. Урим и Тумим.

тези слова, Той показа на брата на Яред “всички жители на земята, които са били, и всички онези, които ще бъдат; и Той не ги скри от погледа му, чак по всичките краища на земята.

26 Защото му беше казал преди, че “ако ^бповярва в Него, Той ще може да му покаже “всички неща, които трябва да му се покажат; ето защо, Господ не можеше да скрие нищо от него, защото той знаеше, че Господ може да му покаже всички неща.

27 И Господ му каза: Напиши тези неща и ги “запечатай; и аз ще ги покажа в определеното от Мене време на чедата човешки.

28 И стана така, че Господ му заповяда да запечата двата “камъка, които беше получил, и да не ги показва до времето, когато Господ щеше да ги покаже на чедата човешки.

ГЛАВА 4

На Мороний е заповядано да запечата написаното от брата на Яред. То няма да бъде разкрито, докато човеците не придобият толкова вяра, колкото братът на Яред. Христос заповядва на хората да вярват в словата му и в словата на Неговите ученици. На човеците е заповядано да се

покаят, да повярват в Евангелието и да бъдат спасени.

И Господ заповяда на брата на Яред да слезе от планината от присъствието Господне и да “запише нещата, които беше видял; и тези неща бе забранено да се откриват на чедата човешки ^бдотогава, докато Той не бъде издигнат на кръста; и именно поради тази причина цар Мосия ги пазеше да не излизат на бял свят дотогава, докато Христос не се яви на Своя народ.

2 И след като Христос наистина се беше явил на Своя народ, Той заповяда този летопис да бъде оповестен.

3 И сега, след всичко това те чезнеха в неверие всичките; и не остана никой от тях, с изключение на ламанитите, и те също отхвърлиха Евангелието на Христа; и затова ми е заповядано да ги “скрия отново в земята.

4 Ето, аз написах на тези плочи същите неща, които братът на Яред видя; и никога не са били показвани по-велики неща от онези, които бяха показани на брата на Яред.

5 Ето защо, Господ ми заповяда да ги напиша и аз ги написах. И Той ми заповяда да ги “запечатам; и Той също ми заповяда да запечатам тълкуванието им; и затова аз

25а Моисей 1:8.
26а Етер 3:11–13.
б р. п. Вярване,
вярвам.

в Етер 4:4.
27а 2 Не. 27:6–8.
28а У. и З. 17:1.
4 1а Етер 12:24.

р. п. Писания.
б Етер 3:21.
3а Морм. 8:14.
5а Етер 5:1.

запечатан ^бтълкувателите, съгласно заповедта Господна.

6 Защото Господ ми каза: Те няма да дойдат до езичниците преди деня, когато те се покаят за беззаконието си и станат чисти пред Господа.

7 И в него ден, когато те упражнят вяра в Мене, казва Господ, тъкмо тъй, както направи братът на Яред, за да може да бъдат ^аосветени в Мен, тогава Аз ще им покажа нещата, които братът на Яред видя, като дори им разкрия всички Мои откровения, казва Исус Христос, Синът Божий, ^бОтецът на небесата и земята и на всичко, което се намира в тях.

8 И онзи, който се ^апротиви на словото Господне, нека бъде проклет; и онзи, който ^ботрече тези неща, нека бъде проклет; защото на тях ^аняма да покажа по-големи неща, казва Исус Христос, защото Аз съм Този, Който говори.

9 И по Моя заповед се отварят и ^азатварят небесата; и от словото Ми ^бземята ще трепери; и по Моя заповед ще погиват жителите ѝ, тъкмо като от огън.

10 И онзи, който не вярва в Моите слова, не вярва на

Моите ученици; и ако бъде тъй, че Аз не говоря, съдете вие, защото вие ще узнаете в ^апоследния ден, че Аз съм Този, Който говори.

11 И който ^аповярва в нещата, които изрекох, ще го посетя с проявите на Моя Дух и той ще знае, и ще свидетелства. Защото чрез Моя Дух той ще ^бузнае, че тези неща са ^аистинни; защото Той убеждава човеците да вършат добро.

12 И всичко това, което убеждава човеците да вършат добро, е от Мене, защото ^адоброто не идва от никой друг, освен от Мене. Аз съм Същият, Който води човеците само към добро; и онзи, който ^бне повярва в Моите слова, на Мен не вярва — че Аз съм; и този, който не ще повярва на Мене, не ще повярва и на Отца, Който ме изпрати. Защото ето, Аз съм Отец, Аз съм ^асветлината и ^бживотът, и истината на света.

13 ^аЕлате при Мене, о, вие езичници, и Аз ще ви покажа още по-велики неща — знаннието, което е скрито поради неверие.

14 Ела при Мене, о, доме Израилев, и ще ти бъде

5б У. и З. 17:1;
Дж. С. — И. 1:52.
р. п. Урим и Тумим.
7а р. п. Освещаване.
б Мосия 3:8.
8а 3 Не. 29:5–6;
Морм. 8:17.
б 2 Не. 27:14; 28:29–30.
в Алма 12:10–11;
3 Не. 26:9–10.

9а 3 Цар. 8:35;
У. и З. 77:8.
б Ел. 12:8–18;
Морм. 5:23.
10а 2 Не. 33:10–15.
11а У. и З. 5:16.
б р. п. Свидетелство.
в Етер 5:3–4;
Мор. 10:4–5.
12а Алма 5:40;

Мор. 7:16–17.
б 3 Не. 28:34.
в р. п. Светлина,
светлината на
Христос.
г Иоана 8:12;
Алма 38:9.
13а 3 Не. 12:2–3.

“показано колко велики неща Отец е съхранил за теб от основаването на света; и това не е стигнало до тебе поради неверие.

15 Ето, когато ти разкъсаш тази завеса на неверие, която те прави да останеш в твоето ужасно състояние на нечестие, коравосърдечие и слепота на ума, тогава великите и чудни неща, “скрити за тебе от основаването на света, да, когато започнете да призовавате Отца в Моето име със съкрушено сърце и каещ се дух, тогава ще научите, че Отец си е спомнил завета, който склучи с бащите ти, о, доме Израилев.

16 И тогава Моите “откровения, които заповядах да бъдат записани от Моя слуга Йоан, ще бъдат разкрити пред очите на всички люде. Спомни си, че когато видиш тези неща, ти можеш да разбереш, че е близо времето, когато те ще бъдат показани на дело.

17 Ето защо, “когато получиш този летопис, ти ще знаеш, че делото на Отца е вече започнало по цялото лице на земята.

18 Затова “покайте се вие, от всички земни краища, и елате при Мене, и повярвайте в

Моето Евангелие, и бъдете ^бкръстени в Моето име; защото онзи, който повярва и бъде кръстен, ще бъде спасен; но онзи, който не вярва, ще бъде прокълнат; и ^азнамения ще последват онези, които повярват в Моето име.

19 И благословен е онзи, който бъде намерен “верен на Моето име в последния ден, защото той ще бъде вдигнат да живее в царството, приготвено за него ^бот основаването на света. И ето, Аз съм, Който ви го е казал. Амин.

ГЛАВА 5

Трима свидетели и самото дело ще бъдат доказателство за верността на Книгата на Мормон.

И СЕГА, аз, Мороний, записах по памет словата, които ми беше заповядано да запиша; и аз ви казах за нещата, които “запечатях; затова не ги пипайте, за да ги превеждате; защото това ви е забранено, но по-късно това ще бъде разрешено според мъдростта Божия.

2 И ето, вие ще бъдете удостоени да може да покажете плочите на ^аонези, които ще

14а У. и З. 121:26–29.

15а 2 Не. 27:10.

16а Откр. 1:1;

1 Не. 14:18–27.

17а 3 Не. 21:1–9, 28.

18а 3 Не. 27:20;

Мор. 7:34.

б Йоана 3:3–5.

р. п. Кръщение, кръщавам — Съществено условие.

в р. п. Дарове на Духа.

19а Мосия 2:41;

У. и З. 6:13.

р. п. Исус Христос

— Да вземем върху нас името на Исус Христос.

б 2 Не. 9:18.

5 1а 2 Не. 27:7–8, 21;

Етер 4:4–7.

2а 2 Не. 27:12–14;

У. и З. 5:9–15.

помогнат в изпълнението на това дело.

3 И те ще бъдат показани на "трима чрез силата Божия; ето защо, те ще ⁶знаят със сигурност, че нещата са ⁶истинни.

4 И тези неща ще бъдат потвърдени от устата на трима "очевидци; и свидетелството на тримата, и това писание, в което ще бъде показана силата Божия, както и Неговото слово, за което Отецът, Синът и Светият Дух свидетелстват — всичко това ще застане като свидетелство пред света в последния ден.

5 И ако бъде тъй, че те се покаят и "дойдат при Отца в името на Исуса, те ще бъдат приети в царството Божие.

6 И сега, вие съдете дали имам власт за тези неща; и ще научите, че имам власт, когато ме видите и застанем заедно пред Бога в последния ден. Амин.

ГЛАВА 6

Яредитските кораби са отнесени от ветровете към обетованата земя. Народът славослови Господа за добрината Му. Ория е назначен за техен цар. Яред и брат му умират.

И СЕГА, аз, Мороний, продължавам да предавам летописа на Яред и неговия брат.

2 Защото стана така, че след като Господ приготви "камъните, които братът на Яред занесе горе в планината, братът на Яред слезе от планината и нареди камъните в готовите плавателни съдове, по един във всеки техен край; и ето, те даваха светлина на съдовете.

3 И тъй Господ направи камъните да светят в тъмнината, за да дадат светлина на мъже, жени и деца, за да могат да не прекосяват големите води в тъмнина.

4 И стана така, че когато бяха приготвили всякакъв вид храна за тяхното препитание по море, също и храна за стадата и чердите им, за всички зверове, животни и птици, които трябваше да вземат с тях, и стана така, че когато направиха всичко това, те се качиха на съдовете или корабите си и тръгнаха в морето, предавайки се в ръцете на Господа, техния Бог.

5 И стана така, че Господ Бог стори да духне "силен вятър по водите къмто обетованата земя; и тъй те бяха подхвърляни по вълните и гонени от вятъра.

6 И стана така, че те бяха много пъти потапяни в дълбините на морето поради вълните като планини, които се разбиваха отгоре им и

3а 2 Не. 11:3; 27:12.

б У. и З. 5:25.

в Етер 4:11.

4а Виж У. и З.,
заглавието към
раздел 17 и стихове

1–3; виж също
Свидетелството на
Тримата Очевидци
и началните
страници на
Книгата на

Мормон.

5а Морм. 9:27;

Мор. 10:30–32.

6 2а Етер 3:3–6.

5а Етер 2:24–25.

също поради големите и ужасни бури, причинени от силата на вятъра.

7 И стана така, че когато биваха погребвани в дълбините, водите не им навреждаха, защото техните съдове бяха ^анепроницаеми като чиния и бяха непроницаеми също като ^бНоевия ковчег; и ето защо, когато бяха обгръщани от много води, те призоваваха Господа и Той ги извеждаше отново на повърхността на водите.

8 И стана така, че вятърът въобще не спря да духа към обетованата земя, докато те бяха по водите; и тъй те бяха тласкани от вятъра.

9 И те ^апееха славословия на Господа; да, братът на Яред пееше славословия на Господа и ^бблагодареше на Господа, и Го славеше през целия ден; и когато настъпваше нощта, те пак не преставаха да славословят Господа.

10 И тъй те бяха тласкани напред; и никакво морско чудовище не можеше да ги разбие, нито пък кит можа да им навреди; и те имаха светлина непрестанно, било над или под водата.

11 И тъй те бяха тласкани напред по водата в продължение на триста четиридесет и четири дни.

12 И те слезоха на брега на обетованата земя. И когато

стъпиха на брега на обетованата земя, те се поклониха доземи и се смириха пред Господа, и проляха сълзи на радост пред Господа заради множеството на нежните Му милости спрямо тях.

13 И стана така, че те тръгнаха по лицето на земята и започнаха да обработват земята.

14 И Яред имаше четирима сина, които се наричаха Яком и Гилга, и Маха, и Ория.

15 И на брата на Яред се родиха също синове и дъщери.

16 И ^априятелите на Яред и брат му бяха на брой около двадесет и двама души; и те също народиха синове и дъщери, преди да стигнат до обетованата земя; и тъй те започнаха да се умножават.

17 И те бяха поучавани да ^аходят смирено пред Господа; и те бяха също ^бпоучавани свише.

18 И стана така, че започнаха да се разпространяват по лицето на земята, да се множат и да обработват земята; и те станаха силни в земята.

19 И братът на Яред започна да остарява и разбра, че скоро трябва да слезе в гроба; ето защо, той каза на Яред: Нека да съберем наедно народа си, за да можем да ги преброим и да разберем от тях това, което желаят, преди да слезем в гробовете си.

7а Етер 2:17.
б Бит. 6:14;
Моисей 7:43.
9а р. п. Пей.

б 1 Лет. 16:7–9;
Алма 37:37;
У. и З. 46:32.
16а Етер 1:41.

17а р. п. Ходя, ходя с
Бога.
б р. п. Откровение.

20 И съобразно с това, людете бяха събрани наедно. Сега, броят на синовете и дъщерите на брата на Яред беше двадесет и двама души; и броят на синовете и дъщерите на Яред беше дванадесет, като четирима от тях бяха синове.

21 И стана така, че те преброиха людете си; и след като ги бяха преброили, ги попитаха за нещата, които искат от тях, преди да слязат в гробовете си.

22 И стана така, че людете пожелаха от тях да „помажат един от синовете им за цар над тях.

23 И сега, ето, това им причини мъка. И братът на Яред им каза: Това със сигурност „води към пленничество.

24 Но Яред каза на брат си: Позволи им да имат цар. Ето защо, той им каза: Изберете някого от синовете ни за цар, тъкмо онзи, когото искате.

25 И стана така, че те избраха тъкмо първородния син на брата на Яред; и името му беше Пагаг. И стана така, че той отказа и не пожела да бъде техен цар. И людете поискаха баща му да го застави, но баща му не пожела; и той им заповяда да не заставят никого да им става цар.

26 И стана така, че те избраха един по един всички от братята на Пагаг, но те не пожелаха.

27 И стана така, че и синовете на Яред не пожелаха, с

изключение на един; и Ория бе помазан за цар на народа.

28 И той започна да царува и людете започнаха да преуспяват; и те станаха извънредно богати.

29 И стана така, че Яред умря и неговият брат също.

30 И стана така, че Ория ходи смирено пред Господа и си спомняше колко велики неща Господ беше направил за неговия баща и също поучаваше людете си колко велики неща Господ беше направил за техните бащи.

ГЛАВА 7

Ория управлява в праведност. Посред заграбване на власт и спорове са основани противниковите царства Сул и Кохор. Пророци осъждат нечестията и идолопоклонничеството на людете, които след това се покаяват.

И стана така, че Ория раздаваше правосъдие в земята в праведност във всичките си дни, и дните му бяха извънредно много.

2 И му се родиха синове и дъщери; да, родиха му се тридесет и едно деца, от които двадесет и трима сина.

3 И стана така, че на стари години му се роди Кив. И случи се, че Кив зацарува на негово място; и Кив роди Корихор.

4 И когато Корихор стана на тридесет и две годишна

възраст, той се разбунтува против баща си и отиде да живее в земята Нехор; и на него му се родиха синове и дъщери, и те бяха извънредно красиви; ето защо, Корихор привлече много люде след себе си.

5 И като събра войска, той възлезе в земята Морон, където живееше царят, и го взе в плен, с което се изпълни “казаното от брата на Яред, че те ще бъдат откарани в пленничество.

6 Сега, земята Морон, където живееше царят, се намираще недалече от земята, която нефитите наричат Опустошение.

7 И стана така, че Кив живя в пленничество, а людете му — под властта на сина му Корихор, докато той стана извънредно стар; въпреки това, на стари години, докато все още беше в пленничество, на Кив му се роди Сул.

8 И стана така, че Сул се разгневи на брат си; и стана така, че Сул стана силен и могъщ според силата човешка; и той също беше могъщ в разсъдливост.

9 Затова той отиде до хълма Ефрем, стопи руда от хълма и направи стоманени мечове за онези, които той беше привлякъл със себе си; и след като ги въоръжи с мечове, той се върна в град Нехор и даде битка на брат си Корихор, като по този начин

получи царството и го възстанови на баща си Кив.

10 И сега, поради това, което Сул направи, баща му му повери царството; и ето защо, той започна да царува вместо баща си.

11 И стана така, че той раздаваше правосъдие в праведност; и той разшири царството си по лицето на цялата земя, защото народът беше станал извънредно многоброен.

12 И стана така, че на Сул също му се родиха много синове и дъщери.

13 И Корихор се покая за многото злини, които беше причинил; ето защо, Сул му даде власт в царството си.

14 И стана така, че Корихор имаше много синове и много дъщери. И измежду синовете на Корихор имаше един, чието име беше Ной.

15 И стана така, че Ной се разбунтува против цар Сул и също против баща си Корихор, като привлече брат си Кохор, всички други свои братя и много от людете.

16 И той даде битка на цар Сул, в която се сдоби със земята на първото им наследство; и стана цар на тази част от земята.

17 И стана така, че той отново даде битка на цар Сул; и хвана царя, и го отведе в плен в Морон.

18 И стана така, че докато се готвеше да го предаде на

смърт, синовете на Сул се вмъкнаха в къщата на Ной през нощта и го убиха, изкъртиха вратата на тъмницата, изведоха баща си и го поставиха на престола в собственото му царство.

19 Ето защо, синът на Ной съгради царството му вместо него; при все това те не получиха повече власт над цар Сул и хората, които бяха под управлението на цар Сул, преуспяха извънредно много и станаха велики.

20 И страната бе разделена; и имаше две царства — царството на Сул и царството на Кохор, синът на Ной.

21 И Кохор, синът на Ной, накара хората си да дадат битка на Сул, по време на която Сул победи и уби Кохор.

22 И сега, Кохор имаше син, който се наричаше Нимрод; и Нимрод остави Кохоровото царство на Сул, и той спечели благоволение в очите на Сул; затова Сул го отрупа с големи благоволения и Нимрод постъпваше според волята си в царството на Сул.

23 И по време на управлението на Сул дойдоха пророци, изпратени от Господа сред народа, които пророкуваха, че нечестието и “идолопоклонничеството на хората носят проклятие на земята и че те ще бъдат унищожени, ако не се покаят.

24 И стана така, че народът хулеше пророците и им се подиграваше. И стана така,

че цар Сул раздаде правосъдие над всички онези, които хулеха пророците.

25 И той упражни из цялата земя един закон, който даваше власт на пророците да могат да отидат където си поискат; и поради тази причина хората бяха доведени до покаяние.

26 И понеже хората се покаяха за беззаконията и идолопоклонничеството си, Господ ги пощади и те започнаха отново да преуспяват в земята. И стана така, че на стари години на Сул му се родиха снове и дъщери.

27 И нямаше повече войни в дните на Сул; и той си спомняше великите неща, които Господ бе направил за бащите им, като ги беше довел “през голямата бездна в обетованата земя; ето защо, той раздаваше правосъдие в праведност във всичките си дни.

ГЛАВА 8

Над царството надвисват спорове и раздори. Акис устройва съзаклятнически заговор за убийството на царя. Тайните заговори са от дявола и водят до унищожението на народите. Съвременните езичници се предупреждават срещу тайния заговор, който се опитва да унищожи свободата на всички земи, народи и страни.

И стана така, че той роди

Омер и Омер зацарува на негово място. И на Омер му се роди Яред, и Яред роди синове и дъщери.

2 И Яред се разбунтува против баща си и отиде да живее в земята Хет. И стана така, че той приласка много люде с лукавите си слова, докато не спечели на своя страна половината от царството.

3 И след като спечели половината от царството, той даде битка на баща си, отведе го в пленничество и го застави да му служи в пленничество.

4 И сега, в дните на царуването на Омер той беше в пленничество половината от дните си. И стана така, че той роди синове и дъщери, сред които бяха Есрон и Кориантумър.

5 И те бяха извънредно разгневени на брат си Яред заради делата му дотолкова, че вдигнаха една войска и дадоха битка на Яред. И стана така, че му дадоха битка през нощта.

6 И стана така, че те избиха войската на Яред и за малко щяха да убият и самия него; но той им се примоли да не го убиват и че ще отстъпи царството на баща си. И стана така, че те му подариха живота.

7 И сега, Яред стана извънредно наскърбен затова, че загуби царството си, защото

сърцето му принадлежеше на царството и светската слава.

8 Сега, дъщерята на Яред, бидейки извънредно изкусна и като забеляза скръбта на баща си, замисли да скрои план, чрез който да възвърне царството на баща си.

9 Сега, дъщерята на Яред беше извънредно красива. И стана така, че тя говори с баща си и му каза: От какво баща ми е тъй наскърбен? Не е ли чел той летописа, който бащите ни донесоха през голямата бездна? Ето, няма ли разказ относно онези от древни времена, как чрез своите "тайни планове те са получавали царства и велика слава?

10 И сега, нека баща ми изпрати да повикат Акис, сина на Кимнор; и ето виж ме, аз съм красива; ще "затанцувам пред него и ще му се харесам, тъй че той ще ме пожелае за съпруга; и ако той ме поиска от тебе да ме дадеш за негова съпруга, ще му кажеш: Ще ти я дам, ако донесеш главата на баща ми, царят.

11 И сега, Омер беше приятел на Акис; затова когато Яред прати за Акис, дъщерята на Яред затанцува пред него, тъй че тя му се хареса толкова много, че той я пожела за съпруга. И стана така, че той каза на Яред: Дай ми я за съпруга.

12 А Яред му каза: Ще ти я

дам, ако ми донесеш главата на моя баща, царят.

13 И стана така, че Акис събра в къщата на Яред всичките си роднини и им каза: Ще ми се закълнете ли, че ще ми бъдете верни в това, което поискам от вас?

14 И стана така, че те всички му се “заклеха в Бога на Небесата, също и в небесата, в земята и в главите си, че който откаже помощта, която Акис пожелаеше, ще изгуби главата си; и който разкрие това, което Акис им каже, същият ще изгуби живота си.

15 И стана така, че тъй те се съгласиха с Акис. И Акис им предаде “клетвите, които бяха дадени от онези от старо време, които също търсеха власт, които бяха предадени от самия ⁶Каин, който беше убиец от началото.

16 И те бяха подбудени от силата на дявола да предадат тези клетви на народа, за да го държат в тъмнина и да помагат на тези, които търсят власт, да се сдобият с власт и да убиват, и да обират, и да лъжат, и да извършват всякакъв вид нечестие и блудства.

17 И дъщерята на Яред беше тази, която втълпи в сърцето му идеята да потърси отново тези неща от древността; а Яред ги втълпи на Акис, след което Акис ги предаде на всички свои роднини и

приятели, отклонявайки ги с красиви обещания да правят всичко това, което той желаше.

18 И стана така, че те образуваха таен “заговор, тъкмо като онези от древността, който заговор е най-мерзкият и най-нечестивият от всички други в очите на Бога.

19 Защото Господ не действа чрез тайни заговори, нито пък иска хората да проливат кръв, а е забранил всичко това още от началото на човека.

20 И сега, аз, Мороний, не записвам начина на клетвите им и заговорите им, защото ми бе показано, че тях ги има между всички народи и че ги има и сред ламанитите.

21 И те причиниха “унищожението на този народ, за когото говоря сега, също и унищожението на народа на Нефи.

22 И всеки народ, който поддържа такива тайни заговори, за да се сдобие с власт и обогатяване, след като те бъдат разпространени сред целия народ, ето, той ще бъде унищожен, защото Господ няма да допусне “кръвта на светиите Му, пролята от тях, да Го призовава от пръстта за ⁶отмъщение, без Той да отмъсти.

23 Ето защо, о, вие езичници, мъдрост Божия е тези неща да ви бъдат показани, за да

14а р. п. Богохулствам, богохулство.

15а р. п. Клетва.
б Бит. 4:7–8;

Моисей 5:28–30.
18а р. п. Тайни заговори.
21а Ел. 6:28.

22а Морм. 8:27, 40–41.
б р. п. Отмъщение.

може чрез това да се покаете за греховете си и да не допускате тези убийствени заговори, които се изграждат, за да се получи “власт и печалба, да ви надмогнат; и делото, да, тъкмо делото на унищожението, ще ви споходи, да, тъкмо мечът на правосъдието на Вечния Бог ще падне върху вас до вашето поражение и унищожение, ако позволите на тези неща да станат.

24 Ето защо, Господ ви заповядва, като видите тези неща да стават между вас, да се пробудите към чувството за ужасното ви положение, поради този таен заговор сред вас; иначе горко на този заговор заради кръвта на онези, които са били убити, защото те изпод пръстта викат за отмъщение срещу него и срещу онези, които го съградиха.

25 Защото ще стане така, че който го съгради, същият се опитва да унищожи “свободата на всички земи, народи и страни; и ще докара унищожението на всички люде, защото е основан от дявола, който е баща на всички лъжи; тъкмо този лъжец, който ^бизмами нашите първи родители, да, тъкмо този лъжец, който накара човек да извърши убийство още от самото начало; който вкорави човешките сърца, тъй че да избиват пророците, да ги

замерват с камъни и да ги прогонват от началото.

26 Ето защо, аз, Мороний, получих заповед да напиша тези неща, за да може злото да бъде премахнато; за да може да дойде времето, когато Сатана “няма да има повече сила над сърцата на чедата човешки, но те да може да бъдат ^бубедени да вършат добро непрестанно, за да може да се доближат до извора на всяка праведност и да бъдат спасени.

ГЛАВА 9

Царството преминава от един към друг по наследство чрез интриги и чрез убийства. Емер вижда Сина на Праведността. Много пророци възвестяват покаяние. Глад и отровни змии нападат народа.

И СЕГА, аз, Мороний, продължавам моя летопис. И стана така, че поради “тайните заговори на Акис и приятелите му, ето, те събориха царството на Омер.

2 Въпреки това Господ беше милостив към Омер и синовете, и дъщерите му, които не потърсиха неговото унищожение.

3 И Господ предупреди на сън Омер да напусне земята; ето защо, Омер напусна земята заедно със семейството

23а 1 Не. 22:22–23;
Моисей 6:15.
25а р. п. Свободен,
свобода.

^б Бит. 3:1–13;
2 Не. 9:9;
Моисей 16:3;
Моисей 4:5–19.

26а 1 Не. 22:26.
^б 2 Не. 33:4;
Мор. 7:12–17.
9 1а Етер 8:13–17.

си и пропътува много дни, стигна и мина покрай хълма "Сим и пристигна на мястото, ^акъдето нефитите бяха унищожени, оттам се отправи на изток и стигна до мястото край морския бряг, наречено Авелом, и там опъна шатъра си заедно със синовете и дъщерите си, и цялото си домоцадие, с изключение на Яред и семейството му.

4 И стана така, че Яред беше помазан за цар на народа от ръката на нечестieto; и той даде дъщеря си на Акис за съпруга.

5 И стана така, че Акис се опита да отнеме живота на тъста си; и той се обърна към онези, с които се беше заклел с клетвата на древните, и те се сдобиха с главата на тъста му, докато той седеше на престола си и изслушваше хората си.

6 Защото толкова много се бе разраснало това нечестиво и тайно сдружение, че поквари сърцата на всички люде; и затова Яред беше убит на престола си и Акис зацарува на негово място.

7 И стана така, че Акис започна да ревнува от сина си и затова го затвори в тъмница и го държа там на малко или почти никаква храна, докато той не умря.

8 И сега, братът на умрелия (и името му беше Нимра) се разгневи на баща си за това,

което баща му беше направил с неговия брат.

9 И стана така, че Нимра събра наедно малък брой мъже, избяга от земята, пристигна при Омер и заживя с него.

10 И стана така, че на Акис му се родиха други синове и те спечелиха сърцата на хората, макар че му се бяха заклели да вършат всякакъв вид беззаконие според желанията му.

11 Сега, хората на Акис бяха алчни за печалба, както Акис беше алчен за власт; ето защо, синовете на Акис им предложиха пари, като по този начин те увлякоха по-голямата част от народа след себе си.

12 И настана война между синовете на Акис и самия Акис, която продължи много години, да, и целият народ в царството бе унищожен, да, почти всички, с изключение на тридесет души и онези, които бяха избягали при Омер.

13 Затова Омер бе възстановен отново в земята на неговото наследство.

14 И стана така, че Омер започна да остарява; при все това на стари години му се роди Емер; и той помаза Емер за цар да управлява на негово място.

15 И след като помаза Емер за цар, той видя мир в земята в продължение на две години и се помина, след като беше видял извънредно много дни,

изпълнени със скръб. И стана така, че Емер зацарува на негово място и тръгна по стъпките на баща си.

16 И Господ отново започна да вдига проклятието от земята; и домът на Емер преуспя извънредно много през царуването на Емер; и в продължение на шестдесет и две години те станаха извънредно силни, тъй че станаха извънредно богати,

17 имайки всякакъв вид плодове и зърно, и коприна, и тънък лен, и злато, и сребро, и скъпоценности;

18 както и всякакъв вид добитък, волове, крави, овце, свине, кози, и много други видове животни, полезни за храна на човека.

19 И те имаха също ^аконе, магарета, слонове, куреломии и кумоми, които бяха всички полезни за човека, а най-вече слоновете, куреломите и кумомите.

20 И така Господ изля благословиите Си над тази земя, която бе ^аотбрана от всички други земи; и Той заповяда всички, които притежават земята, да я притежават в Господа, иначе ще трябва да бъдат ^бунищожени, когато узреят в беззаконие; защото върху такива, казва Господ, ще излея пълнотата на Моята ярост.

21 И Емер раздаваше правосъдие в праведност във всичките си дни; и му се родиха

много синове и дъщери; и му се роди Кориантум, и той помаза Кориантум да царува на негово място.

22 И след като помаза Кориантум да царува на негово място, той живя още четири години и видя мир в земята си; да, той видя дори и ^аСина на Праведността и се радваше, и тържествуваше в неговия ден; и умря в мир.

23 И стана така, че Кориантум вървя наистина по стъпките на своя баща и съгради много велики градове, и раздаваше на народа си това, което е добро във всичките си дни. И стана така, че той нямаше никакви деца чак до дълбока старост.

24 И стана така, че жена му умря на сто и две години. И стана така, че на стари години Кориантум взе за съпруга едно младо момиче и му се родиха синове и дъщери; и тъй той живя докато стана на сто четиридесет и две години.

25 И стана така, че му се роди Ком; и Ком зацарува на негово място; и той царуваше в продължение на четиридесет и девет години и му се роди Хет; на него му се родиха също и други синове и дъщери.

26 И людете отново се разпространиха по цялото лице на земята и отново настана едно извънредно голямо нечестие по лицето на земята; и Хет започна да възприема отново тайните заговори от

древността, за да унищожи баща си.

27 И стана така, че той свали баща си от престола, като го уби със собствения си меч, и зацарува вместо него.

28 И се появиха отново процори по земята, възвестяващи покаяние сред тях, и че трябва да подготвят пътя на Господа или проклятие ще падне върху цялата тази земя; да, дори че ще има голям глад, по време на който те ще бъдат изтребени, освен ако не се покаят.

29 Но хората не повярваха на словата на пророците, а ги прогониха; и хвърлиха някои от тях в ровове, където ги оставиха да погинат. И стана така, че те правеха всичко това по заповед на цар Хет.

30 И стана така, че настана голям недоимък в земята и жителите започнаха да бъдат унищожавани извънредно бързо поради недоимъка, защото нямаше дъжд по лицето на земята.

31 И появиха се също отровни змии по лицето на земята и изтровиха много люде. И стана така, че стадата им започнаха да бягат от отровните змии към земята на юг, наречена от нефитите "Зарахемла.

32 И стана така, че много от тях погинаха по пътя; при все това някои от тях избягаха в земята на юг.

33 И стана така, че Господ

накара "змиите да не ги преследват повече, а да преградят пътя, тъй че хората да не могат да минат, и който се опита да мине, да падне от отровните змии.

34 И стана така, че хората следваха хода на животните и изпояждаха трупите им, паднали по пътя, докато не ги изядоха всичките. Сега, когато хората видяха, че ще трябва да погинат, те започнаха да се "покайват за беззаконията си и да призовават Господа.

35 И стана така, че когато се "смириха достатъчно пред Господа, Той изпрати дъжд върху лицето на земята; и хората започнаха отново да се съживяват, и започна пак да има плодове в страните на север и във всички страни наоколо. И Господ им показа силата Си, предпазвайки ги от глада.

ГЛАВА 10

Един цар наследява друг. Някои от царете са праведни, а други — нечестиви. Когато праведността надделява, народът е благословен и Господ го прави да преуспява.

И стана така, че Сез, който беше потомък на Хет (защото Хет беше погинал от глада с цялото си домочадие с изключение на Сез), и така, Сез започна да възстановява разорения народ.

2 И стана така, че Сез си спомняше унищожението на бащите си и устрои едно праведно царство; защото той си спомни за това, което Господ беше направил, превеждайки Яред и неговия брат “през бездната; и той ходеше в пътищата Господни; и му се родиха синове и дъщери.

3 И най-големият му син, който се наричаше Сез, се разбунтува срещу него; въпреки това Сез беше поразен от ръката на един разбойник заради извънредните му богатства, което донесе отново мир на баща му.

4 И стана така, че баща му съгради много градове по лицето на земята и людето отново започнаха да се умножават по цялото лице на земята. И Сез живя до предълбока старост и му се роди Риплакис. И той умря, и Риплакис зацарува вместо него.

5 И стана така, че Риплакис не вършеше това, което бе праведно в очите Господни, защото имаше много съпруги и “наложници и стовари върху човешките рамене онова, което беше трудно да се понася; да, той обложи народа с тежки данъци; и с данъците съгради много обширни здания.

6 И си издигна един извънредно красив престол; и построи много тъмници, и който отказваше да плаща данъци, той го хвърляше в

тъмница, и който нямаше възможност да плаща данъци, той го хвърляше в тъмница; и ги караше да се трудят непрестанно за издръжката си; и който отказваше да работи, предаваше го на смърт.

7 И тъй, той се сдоби с всичките си изкусни творения, да, дори неговото чисто злато той накара да се пречиства в тъмницата; и всякакъв вид изящни изделия накара той да се изработват в тъмницата. И стана така, че той съсипа народа с разврата и мерзостите си.

8 И след като беше царувал в продължение на четиридесет и две години, народът се вдигна на бунт срещу него; и в земята отново настана война, тъй че Риплакис беше убит, а неговите потомци бяха изгонени от земята.

9 И стана така, че след промеждутък от много години Мориантон (който беше потомък на Риплакис), събра наедно войска от изгнаниците и отиде, и даде битка на народа; и наложи моцта си над много градове; и войната беше извънредно жестока, и трая в продължение на много години; и той завладя цялата земя и се самопостави за цар над цялата земя.

10 И след като се бе самопоставил за цар, той облекчи товара на людето, чрез което си спечели благоволение в

очите на народа; и те го помазаха за техен цар.

11 И той раздаваше правосъдие на хората, но не и на самия себе си заради многото си блудства; ето защо, той беше отхвърлен от присъствието Господне.

12 И стана така, че Мориантон съгради много градове и хората станаха извънредно богати при неговото управление, както със сгради, така и със злато и сребро, и с отглеждането на зърно, и със стада, и с черди, и с всичко друго, което им беше възстановено.

13 И Мориантон живя до извънредно дълбока старост, и тогава му се роди Ким; и Ким зацарува на мястото на баща си; и той бе царувал осем години, когато баща му умря. И стана така, че Ким не царуваше в праведност, ето защо, той не беше благодетелстван от Господа.

14 И брат му се вдигна на бунт срещу него и го откара в пленничество; и той остана в пленничество във всичките си дни; и му се родиха синове и дъщери в пленничество; и на стари години той роди Левий и се помина.

15 И стана така, че Левий служи в пленничество в продължение на четиридесет и две години след смъртта на баща си. И той воюва срещу царя на земята и по този начин се сдобил с царството.

16 И след като получи цар-

ството, той вършеше онова, което беше праведно в очите на Господа; и народът му преуспя в земята; и той живя до дълбока старост, и му се родиха синове и дъщери; и му се роди също Кором, когато той помаза за цар на свое място.

17 И стана така, че Кором правеше онова, което беше добро в очите на Господа във всичките си дни; и му се родиха много синове и дъщери; и след като беше видял много дни, той се помина, тъкмо както всеки на земята; и Кис зацарува на негово място.

18 И стана така, че Кис се помина също и Лив зацарува вместо него.

19 И стана така, че Лив също правеше онова, което беше добро в очите на Господа. И в дните на Лив "отровните змии бяха изтребени. Ето защо, те започнаха да ходят в земята на юг на лов, за да доставят храна за хората по земята, понеже земята беше пълна с горски животни. А самият Лив стана голям ловец.

20 И те построиха голям град до тесния проход на мястото, където морето разделя земята.

21 И те запазиха земята на юг ненаселена, за да имат лов. И цялото лице на земята на север беше покрито с обитатели.

22 И те бяха извънредно

трудолюбиви и купуваха, продаваха и търгуваха помежду си, за да могат да се обогатяват.

23 И обработваха всякакъв вид руди, и правеха злато и сребро, и “желязо, и пиринч, и всякакъв вид метали; и те ги изкопаваха от земята, ето защо, натрупаха грамадни купове земя, за да се сдобият със златна, сребърна, желязна и медна руда. И произвеждаха всякакъв вид изящни изделия.

24 И имаха коприни и препреден висон; и изработваха всякакъв вид плат, за да могат да покрият голотата си.

25 И правеха всякакъв вид сечива за обработване на земята — да орат и сеят, да жънат и копаят, и също да вършеят.

26 И те произвеждаха всякакъв вид сечива, в които впрягаха животните си.

27 И правеха всякакъв вид оръжия за война. И произвеждаха всякакъв вид изделия с извънредно изкусна изработка.

28 И никога не е имало по-благословен народ от тях и по-преуспяващ чрез ръката Господна. И те бяха в земя, отбрана от всички земи, защото Господ го беше казал.

29 И стана така, че Лив живя много години и му се народиха синове и дъщери; и му се роди също Артом.

30 И стана така, че Артом зацарува на мястото на баща си. И след като Артом бе царувал в продължение на двадесет и четири години, ето, царството му бе отнето. И той служи много години в пленничество, да, чак всичките оставащи му дни.

31 И му се роди Хет, и Хет изживя в пленничество всичките си дни. И на Хет се роди Аарон, и Аарон изживя всичките си дни в пленничество; роди му се и Амнигада, и Амнигада изживя всичките си дни в пленничество; и му се роди Кориантум, и Кориантум изживя всичките си дни в пленничество; и му се роди Ком.

32 И стана така, че Ком увлече след себе си половината от царството. И той царуваше над половината от царството четиридесет и две години; и той отиде да се сражава срещу цар Амгид и те воюваха в продължение на много години, през което време Ком взе надмощие над Амгид и се сдоби с власт над останалата част от царството.

33 И в дните на Ком започна да има разбойници в земята; и те възприеха древните тайни планове и предаваха “клетви по начина на древните, и отново потърсиха да унищожат царството.

34 Сега, Ком се борѝ много срещу тях, обаче не успя да ги надвие.

ГЛАВА 11

Войни, разногласия и нечестие господстват в живота на яредитите. Пророци пророкуват пълното унищожение на яредитите, ако те не се покаят. Народът отхвърля словата на пророците.

И в дните на Ком дойдоха също много пророци, които пророкуваха за изстреблението на този велик народ, ако той не се покае, не се обърне към Господа и не изостави убийствата си и нечестия си.

2 И стана така, че пророците бяха отхвърлени от народа и избягаха при Ком, за да получат неговата защита, защото хората потърсиха да ги унищожат.

3 И те пророкуваха на Ком за много неща, и той беше благословен във всичките оставащи му дни.

4 И той живя до доста дълбока старост и му се роди Сивелом; и Сивелом зацарува на негово място. Но братът на Сивелом се разбунтува срещу него и настана извънредно голяма война из цялата земя.

5 И стана така, че братът на Сивелом накара да бъдат избити всички пророци, които бяха пророкували унищожението на народа.

6 И настана голямо нещастие по цялата земя, защото те свидетелстваха, че голямо

проклятие ще споходи земята, а също и хората, и че ще има голямо унищожение между тях, такава, каквото никога не е имало по лицето на земята, и че костите им ще станат като "купове от пръст по лицето на земята, освен ако те не се покаят за нечестия си.

7 И те не се вслушаха в гласа Господен поради нечестивите си заговори; ето защо, настана война и раздори из цялата земя, а също и голям глад и мор, тъй че настъпи велико унищожение, каквото никога не е било знайно по лицето на земята; и всичко това стана в дните на Сивелом.

8 И хората започнаха да се покаяват за беззаконията си и доколкото те правеха това, Господ ги "помилва.

9 И стана така, че Сивелом беше убит, а Сит — откаран в пленничество и изживя в пленничество всичките си дни.

10 И стана така, че синът му Аах придоби царството; и той царуваше над хората през всичките си дни. И той вършеше всякакъв вид беззаконие в дните си, с което причиняваше проливането на много кръв; и малко бяха дните му.

11 И Етем, който беше потомък на Аах, придоби царството; и той също правеше в дните си това, което беше нечестиво.

12 И стана така, че в дните на Етем дойдоха много пророци и пророкуваха пак на людете; да, те пророкуваха, че Господ ще ги изтреби напълно от лицето на земята, ако не се покаят за беззаконията си.

13 И стана така, че людете вкоравиха сърцата си и не искаха да се “вслушат в словата на пророците; и пророците скърбяха и се отдръпнаха от народа.

14 И стана така, че Етем раздаваше правосъдие в нечестие във всичките си дни; и му се роди Морон. И стана така, че Морон зацарува на негово място; и Морон вършеше онова, което беше нечестиво пред Господа.

15 И стана така, че избухна “бунт сред народа поради онзи таен заговор, който беше направен за сдобиване с власт и обогатяване; и се издигна между тях в беззаконие един могъщ човек; и той даде битка на Морон, в която събори половината от царството; и той запази половината от царството за много години.

16 И стана така, че Морон го свали и се сдоби отново с царството си.

17 И стана така, че се появи друг могъщ човек и той беше потомък на брата на Яред.

18 И стана така, че той свали Морон и се сдоби с царството; затова Морон изживя

в пленничество всичките оставащи му дни; и му се роди Кориантор.

19 И стана така, че Кориантор изживя в пленничество всичките си дни.

20 И в дните на Кориантор дойдоха много пророци, които пророкуваха велики и чудни неща и възвестяваха покаяние сред народа; и че, ако те не се покаят, Господ Бог ще им раздаде “правосъдие до пълното им унищожение.

21 И че Господ Бог ще изпрати или издигне “друг народ да владее земята чрез Неговата сила, тъй както беше довел бащите им.

22 И те отхвърлиха всички слова на пророците поради тайното им сдружение и нечестивите им мерзости.

23 И стана така, че на Кориантор му се роди “Етер и той умря, след като изживя в пленничество всичките си дни.

ГЛАВА 12

Пророкът Етер увещава людете да вярват в Бога. Мороний изброява изумленията и чудесата, извършвани чрез вяра. Вярата дава възможност на брата на Яред да види Христа. Господ дава на човеците слабост, за да може те да бъдат смирени. Братът на Яред премества планината Зарин чрез вярата си. Най-важни за спасението са вярата, надеж-

13а Мосия 16:2.
15а р. п. Бунт.

20а р. п. Съдя,
правосъдие.

21а Етер 13:20–21.
23а Етер 1:6; 15:33–34.

дата и милосърдието. Мороний вижда Исус лице в лице.

И стана така, че дните на Етер бяха в дните на Кориантумър и "Кориантумър беше цар над цялата земя.

2 И "Етер беше пророк Господен; ето защо, Етер излезе в дните на Кориантумър и започна да пророкува на людето, защото не можеше да бъде ^будържан поради Духа Господен, Който беше в него.

3 Защото той ^апризоваваше от сутрин чак до залез слънце, увещавайки людето да повярват в Бога за покаяние, за да не би да бъдат ^бунищожени, като им казваше, че чрез ^ввяра всички неща са изпълнени,

4 ето защо, който вярва в Бога, може със сигурност да се ^анадява на един по-добър свят, да, дори за място от дясната страна на Бога, която надежда идва от вярата и става ^бкотва за душите на хората, която би ги направила сигурни и постоянни, винаги изобилстващи на ^вдобри дела и водени да ^гпрославят Бога.

5 И стана така, че Етер пророкуваше велики и чудни неща на людето, на които те не повярваха, защото не ги виждаха.

6 И сега, аз, Мороний, бих желал да поговоря относно тези неща; аз бих желал да покажа на света, че ^авярата е нещо, за което се ^бнадяваме, но ^вне виждаме; ето защо, не оспорвайте затова, че не виждате, защото няма да получите никакво свидетелство, докато вярата ви не бъде ^гизпитана.

7 Защото именно чрез вярата Христос се яви на бащите ни, след като се вдигна от мъртвите; и Той им се показа, след като те повярваха в Него; ето защо, трябваше някои да имат вяра в Него, иначе Той нямаше да се покаже на света.

8 Но заради вярата на хората Той се яви на света и прослави името на Отца, и приготви път, чрез който други да могат да се ползват от небесния дар, за да могат да се надяват на онези неща, които не са видели.

9 Ето защо, вие също може да имате надежда и да получите дара, само ако имате вяра.

10 Ето, чрез вяра бяха ^апризовани тези от миналото според светия ред Божий.

11 Затова чрез вяра беше даден законът на Моисей. Но в дара на Сбоя Син, Бог е приготвил още ^апо-превъзхо-

12 *1a* Етер 13:13–31.

2a р. п. Етер.

б Ерем. 20:9;

Енос 1:26;

Алма 43:1.

3a У. и З. 112:5.

б Етер 11:12, 20–22.

в р. п. Вяр.

4a р. п. Надежда.

б Евр. 6:19.

в 1 Кор. 15:58.

г 3 Не. 12:16.

6a Евр. 11:1.

б Римл. 8:24–25.

в Алма 32:21.

г 3 Не. 26:11;

У. и З. 105:19;

121:7–8.

10a Алма 13:3–4.

р. п. Призовавам,

призован от Бог,

призвание.

11a 1 Кор. 12:31.

ден път; и именно чрез вяра това се е изпълнило.

12 Защото, ако няма “вяра сред чедата човешки, Бог не ще може да върши никакви ^бчудеса сред тях; затова Той не им се явяваше, докато не повярваха.

13 Ето, тъкмо вярата на Алма и Амулик накара “тъмницата да рухне на земята.

14 Ето, тъкмо вярата на Нефи и Лехий извърши “промяната у ламанитите, тъй че те бяха кръстени с огън и със ^бСветия Дух.

15 Ето, тъкмо вярата на “Амон и на братята му ^бизвърши такова велико чудо сред ламанитите.

16 Да, и всички онези, които вършеха “чудеса, ги вършеха чрез ^бвяра, дори и онези, които бяха преди Христа, а също онези, които бяха след Него.

17 И беше чрез вяра това, че тримата ученици получиха обещание, че “не ще вкусат смърт; и те не получиха това обещание, докато не доказаха вярата си.

18 Нито пък някой някога е извършвал чудеса, преди да е повярвал; ето защо, те вярваха първо в Сина Божий.

19 И имаше мнозина, чиято вяра беше толкова извън-

редно силна, тъкмо “преди да дойде Христос, че не беше възможно да бъдат държани отвъд ^бзавесата; и те наистина видяха с очите си това, което бяха съзрели с окоето на вярата, и бяха доволни.

20 И ето, ние виждаме от този летопис, че един от тях беше братът на Яред; защото толкова силна беше вярата му в Бога, че когато Бог посочи с “пръста Си, Той не можа да го скрие от погледа на брата на Яред, поради Неговото слово, което Той му беше изрекъл, което слово братът на Яред беше получил чрез вярата.

21 И след като братът на Яред видя пръста Господен, поради “обещанието, което беше получил чрез вяра, Господ не можеше да скрие нищо от погледа му; ето защо, Той му показва всичките неща, защото той не можеше повече да бъде държан отвъд ^бзавесата.

22 И чрез вяра моите бащи получиха “обещанието, че тези неща ще дойдат чрез езичниците до братята им; ето защо, Господ ми заповяда, да, тъкмо Исус Христос.

23 И аз му казах: Господи, езичниците ще се подиграят

12a 2 Не. 27:23;
Мосия 8:18;
Мор. 7:37;
У. и З. 35:8–11.

^б Мат. 13:58;
Морм. 9:20.

13a Алма 14:26–29.

14a Ел. 5:50–52.

^б Ел. 5:45; 3 Не. 9:20.

15a Алма 17:29–39.

^б т. е. както е казано в Алма, глави 17–26.

16a р. п. Чудо.

^б Евр. 11:7–40.

17a 3 Не. 28:7;

Морм. 8:10–12.

19a 2 Не. 11:1–4;

Яков 4:4–5;

Яром 1:11;

Алма 25:15–16.

^б Етер 3:6.

р. п. Завеса.

20a Етер 3:4.

21a Етер 3:25–26.

^б Етер 3:20;

У. и З. 67:10–13.

22a Енос 1:13.

с тези неща поради ^аслабостта ни в писането; защото, Господи, Ти ни направи могъщи в словото чрез вяра, но не ни направи ^бмогъщи в писането; защото Ти направи целия този народ да може да говори много поради Светия Дух, който Ти му даде.

24 И Ти ни направи да можем да пишем само малко, поради несръчността на ръцете ни. Ето, Ти не ни направи могъщи в ^аписане като брата на Яред, защото Ти направи така, щото нещата, които той написа, да бъдат могъщи, както Ти си, дори да съкрушават човека, който ги чете.

25 Ти направи словата ни мощни и велики, тъй че не можехме да ги запишем; затова, когато пишем, виждаме слабостта си и се препъваме поради подреждането на нашите слова; и аз се страхувам да не би езичниците да се ^априсмеят на словата ни.

26 И когато изрекох това, Господ ми говорѝ, казвайки: Безумците се ^априсмиват, но те ще ридаят; но Моята благодат е достатъчна за кротките, тъй че те не ще се възползват от вашата слабост.

27 И ако хората дойдат при Мене, Аз ще им покажа тяхната ^аслабост. Аз ^бдавам на

хората слабост, за да бъдат смирени; и Моята ^аблагодат е достатъчна за всички хора, които се ^асмиряват пред Мене; защото ако те се смирят пред Мене и повярват в Мене, тогава Аз ще сторя ^аслабите им страни да станат силни.

28 Ето, Аз ще покажа на езичниците слабостта им, ще им покажа, че ^авярата, надеждата и милосърдието водят при Мене — извора на всяка праведност.

29 И аз, Мороний, след като чух тези слова, утеших се и казах: О, Господи, нека да бъде Твоята добродетелна воля, защото знам, че Ти правиш за чедата човешки според вярата им.

30 Защото братът на Яред каза на планината Зарин: ^аОтмести се — и тя бе отместена. И ако той нямаше вяра, тя нямаше да бъде преместена; затова Ти действаш, след като хората имат вяра.

31 Защото тъй Ти се яви на Твоите ученици; защото, след като те получиша ^авяра и говориха в Твое име, Ти им се показа във велика сила.

32 И аз също си спомням, че Ти каза, че си приготвил дом за човека, да, тъкмо между ^аобиталищата на Твоя Отец,

23а Морм. 8:17; 9:33.

б 2 Не. 33:1.

24а р. п. Език.

25а 1 Кор. 2:14.

26а Гал. 6:7.

27а Яков 4:7.

б Изход 4:11;

1 Кор. 1:27.

в р. п. Благодат.

г Лука 18:10–14;

У. и З. 1:28.

р. п. Смирен,
смирение.

д Лука 9:46–48;

2 Кор. 12:9.

28а 1 Кор. 13:1–13;

Мор. 7:39–47.

30а Мат. 17:20; Яков 4:6;

Ел. 10:6, 9.

р. п. Сила.

31а р. п. Вяра.

32а Иоана 14:2;

Енос 1:27;

У. и З. 72:4; 98:18.

в който човек може да има по-превъзходна ^бнадежда; ето защо, човек трябва да се надява или той не ще може да получи наследство в мястото, което Ти си приготвил.

33 И пак, аз си спомням, че Ти каза, че си ^ввъзлюбил света тъй, че да отдадеш живота Си за света, за да можеш да го вземеш отново и да приготвиш място за чедата човешки.

34 И сега, аз знам, че тази ^алюбов, която Ти си имал към чедата човешки, е милосърдието; ето защо, ако човещите нямат милосърдие, те не могат да наследят онова място, което си приготвил в обиталищата на Твоя Отец.

35 Ето защо, аз знам от това, което Ти си казал, че ако езичниците поради слабостта ни нямат милосърдие, Ти ще ги изпиташ и ще отнемеш ^адарбата им, да, тъкмо онази, която са получили, и ще я дадеш на онези, които ще имат по-изобилно.

36 И стана така, че аз помолих Господа да даде ^аблагодат на езичниците, за да могат да имат милосърдие.

37 И стана така, че Господ ми каза: Ако те нямат милосърдие, за теб това няма

значение, ти беше верен; ето защо, одеждите ти ще бъдат ^аочистени. И понеже видя ^бсвоята слабост, ти ще бъдеш направен силен, за да седнеш на мястото, което Аз приготвих в обиталищата на Моя Отец.

38 И сега, аз, Мороний, казвам сбогом на езичниците, да, също и на братята ми, които обичам, докато се срещнем пред ^асъдийския престол на Христа, където всички люде ще узнаят, че ^бодеждите ми не са опетнени от кръвта ви.

39 И тогава ще разберете, че аз ^авидях Исуса и че Той говори с мене ^блице в лице; и че Той ми каза за всички тези неща с обикновено смирение на родния ми език, тъкмо както един човек говори на друг.

40 И поради моята слабост в писането, аз записах много малко.

41 И сега, аз бих ви препоръчал да ^апотърсите този Исус, за Когото пророците и апостолите са писали, за да може благодатта на Бога-Отец, също и на Господа Исуса Христа и на Светия Дух, Който ^бсвидетелства за тях, да бъде и пребъде във вас навеки. Амин.

32б р. п. Надежда.

33а Иоана 3:16–17.

34а Мор. 7:47.

р. п. Милосърдие;
Любов.

35а Мат. 25:14–30.

р. п. Дар; Талант.

36а р. п. Благодат.

37а У. и З. 38:42;

88:74–75; 135:4–5.

б Етер 12:27.

38а р. п. Исус Христос

— Съдия.

б Яков 1:19.

39а р. п. Исус Христос

— Явявания на

Христос след
смъртта Му.

б Бит. 32:30;

Изход 33:11.

41а У. и З. 88:63; 101:38.

б 3 Не. 11:32.

ГЛАВА 13

Етер говори за Нов Ерусалим, който ще бъде изграден в Америка от потомството на Иосиф. Той пророкува, прогонен е, пише историята на яредитите и предсказва тяхната гибел. По цялата земя върлува война.

И сега, аз, Мороний, продължавам да свършвам моя летопис относно унищожението на народа, за който пиша.

2 Защото ето, те отхвърлиха всички слова на Етер, защото той наистина им разказа за всички неща от началото на човека; и че след като водите се бяха отдръпнали от лицето на тази земя, тя бе станала отбрана земя от всички други земи, земя, избрана от Господа; затова Господ би желал, щото всички човеци, които живеят по лицето ѝ, да Му ^бслужат;

3 и че тя е мястото на ^аНовия Ерусалим, който ще ^бслезе от небето и е светото убежище Господне.

4 Ето, Етер видя дните на Христа и говорѝ за ^аНовия Ерусалим на тази земя.

5 И той говорѝ също за дома Израилев и за ^аЕрусалим, от където щеше да дойде ^бЛехий;

и че след като бъде унищожен, той ще трябва да бъде построен отново, ^ссвят град за Господа; ето защо, той не би могъл да бъде новият Ерусалим, защото е съществувал в миналото, но трябва да бъде съграден отново, да стане свят град Господен; и трябва да бъде съграден за дома Израилев;

6 и че един ^аНов Ерусалим трябва да бъде съграден на тази земя за остатъка от потомството на ^бИосиф, за който има вече ^спример.

7 Защото Иосиф отведе баща си долу в ^аегипетската земя, където той умря; тъй Господ изведе остатък от потомството на Иосиф от земята на Ерусалим, за да може да бъде милостив спрямо потомството на Иосиф, за да ^бне погинат, тъкмо както Той беше милостив спрямо бащата на Иосиф, за да не погине и той.

8 Ето защо, остатъкът от дома на Иосиф ще се засели на тази ^аземя; и това ще бъде земя за тяхно наследство; и те ще построят свят град за Господа като стария Ерусалим; и те ^бне ще бъдат повече обърквани, докато не дойде краят, когато земята ще премине.

13 ^{2а} Бит. 7:11–24; 8:3.

^б Етер 2:8.

^{3а} 3 Не. 20:22; 21:23–24.

р. п. Нов Ерусалим.

^б Откр. 3:12; 21:2.

^{4а} р. п. Сион.

^{5а} р. п. Ерусалим.

^б 1 Не. 1:18–20.

в Откр. 21:10;

3 Не. 20:29–36.

^{6а} У. и З. 42:9;

45:66–67; 84:2–5;

С. на В. 1:10.

^б р. п. Иосиф, син на Яков.

в Алма 46:24.

р. п. Символизъм.

^{7а} Бит. 46:2–7; 47:6.

^б 2 Не. 3:5.

^{8а} р. п. Обетована земя.

^б Мор. 10:31.

9 И ще има “ново небе и нова земя; и те ще бъдат като старите, само че старите ще са преминали и всички неща ще са станали нови.

10 И тогава ще дойде Новият Ерусалим; и благословени са тези, които ще го обитават, защото това са онези, чиито одежди са “избелени чрез кръвта на Агнеца; и това са онези, които са причислени към остатъка от потомството на Иосиф, които бяха от дома Израилев.

11 И тогава ще дойде и старият Ерусалим; и благословени са обитателите му, защото те бяха умити в кръвта на Агнеца; и това са онези, които бяха разпръснати и “събрани от четирите краища на земята и от ^бсеверните страни; и те са участници в изпълнението на завета, който Бог склучи с техния баща “Авраам.

12 И когато тези неща дойдат, осъществява се писанието, което казва: Има такива, които бяха “първи, които ще бъдат последни; и има такива, които бяха последни, които ще бъдат първи.

13 И аз се готвех да напиша повече, обаче ми беше забранено; но велики и чудни бяха пророчествата на Етер, но те не го считаха за нищо и го прогониха; и той се криеше

в кухнята на канара през деня, а през нощта излизаше оттам и наблюдаваше нещата, които щяха да връхлетят народа.

14 И докато живееше в кухнята на канара, той направи останалата част от този летопис, като наблюдаваше през нощта унищожението, което връхлиташе народа.

15 И стана така, че в същата година, когато той бе прогонен от средата на народа, настана голяма война сред народа, защото имаше мнозина, които се вдигнаха и които бяха могъщи мъже, и потърсиха да унищожат Кориантумър чрез своите тайни и нечестиви планове, за които беше вече говорено.

16 И сега, след като бе изучил самият той всички военни изкуства и светски лукавства, Кориантумър даде битка на онези, които търсеха да го унищожат.

17 Но той не се покайваше, нито красивите му синове, нито красивите му дъщери; нито красивите синове и дъщери на Кохор; нито красивите синове и дъщери на Корихор; и на края не остана никой от красивите синове и дъщери по лицето на цялата земя, които да се покаят за греховете си.

18 Ето защо, стана така, че

9а 2 Пет. 3:10–13;
Откр. 21:1;
3 Не. 26:3;
У. и З. 101:23–25.
10а Откр. 7:14;
1 Не. 12:10–11;

Алма 5:27.
11а р. п. Израил —
Събирането на
Израил.
б У. и З. 133:26–35.
в р. п. Завет на

Авраам.
12а Марка 10:31;
1 Не. 13:42;
Яков 5:63;
У. и З. 90:9.

през първата година, откакто Етер живееше в кухнята на канара, имаше много люде, които бяха убити от меча на онези "тайни заговорници, които се сражаваха против Кориантумър, за да могат да се сдобият с царството.

19 И стана така, че синовете на Кориантумър се биха много и изгубиха много кръв.

20 И през втората година словото Господне дойде до Етер, за да го накара да отиде и да пророкува на "Кориантумър, че ако той желае да се покае с цялото си домочадие, Господ ще му даде царството му и ще пощади народа.

21 Иначе те ще бъдат унищожени: цялото му домочадие, с изключение на него самия. И той ще трябва да живее сам, за да види изпълнението на пророчествата, които бяха изречени относно "другия народ, който ще получи земята в свое наследство; и че Кориантумър ще бъде погребан от тях и всяка душа ще бъде унищожена, с изключение на "Кориантумър.

22 И стана така, че Кориантумър не се покая, нито домочадието му, нито народът, и войните не престанаха; и те потърсиха да убият Етер, но той избяга от тях и се скри в кухнята на канарата.

23 И стана така, че Саред се вдигна и също даде битка на Кориантумър, и го победи,

тъй че през третата година той го откара в пленничество.

24 И през четвъртата година синовете на Кориантумър победиха Саред и придобиха отново царството за баща си.

25 Сега, настана война по цялото лице на земята и всеки мъж с групата си се биеше за онова, което желаше.

26 И имаше разбойници, сиреч всякакъв вид нечестие по цялото лице на земята.

27 И стана така, че Кориантумър се разгневи извънредно много на Саред и отиде срещу него да се сражава с войските си; и те се срещнаха в голям гняв; и те се срещнаха в долината Галгал, и битката стана извънредно жестока.

28 И стана така, че Саред се би с него в продължение на три дни и Кориантумър го победи, и го преследваше, докато не стигна равнините Еселон.

29 И стана така, че в равнините Саред отново му даде битка; и ето, той победи Кориантумър и го отблъсна назад в долината Галгал.

30 И Кориантумър даде отново битка на Саред в долината Галгал, в която победи Саред и го уби.

31 А Саред рани Кориантумър в бедрото, тъй че той не отиде да се сражава в продължение на две години, през което време всички люде по лицето на земята

18а Етер 8:9–26.
20а Етер 12:1–2.

21а Омний 1:19–21;
Етер 11:21.

б Етер 15:29–32.

проливаха кръв и нямаше кой да ги спре.

ГЛАВА 14

Беззаконието на хората докарва проклятие върху земята. Кориантумър влиза във война с Галаад, след това с Лив и после със Сиз. Кръв и зверства покриват земята.

И СЕГА, настана голямо „проклятие из цялата земя поради беззаконието на народа, тъй, че ако човек оставеше сечиво или меч на рафта си или на дадено място, за да ги съхранява според волята си, ето, на другия ден той не можеше вече да ги намери, толкова голямо беше проклятието върху земята.

2 Ето защо, всеки човек държеше с ръка това, което беше негова собственост, не вземаше и не даваше нищо на заем; и всеки държеше с дясната ръка дръжката на меча си за защита на собствеността си, живота си и живота на съпругите и децата си.

3 И сега, след промеждутък от две години и след смъртта на Саред, ето, братът на Саред се вдигна и даде битка на Кориантумър, в която Кориантумър го победи и го преследва до пустошта, наречена Акис.

4 И стана така, че братът на Саред му даде битка в пустошта Акис; и битката стана

извънредно жестока и много хиляди паднаха от меч.

5 И стана така, че Кориантумър наложи обсада на пустошта; и братът на Саред се измъкна от пустошта през нощта и избяга част от войниците на Кориантумър, докато бяха пияни.

6 И той отиде в земята Морон и зае престола на Кориантумър.

7 И стана така, че Кориантумър прекара с войската си в пустошта в продължение на две години, през което време той получи голяма подкрепа за войската си.

8 Сега, братът на Саред, чието име беше Галаад, получи също голяма подкрепа за войската си, благодарение на тайни заговори.

9 И стана така, че неговият висш свещеник го уби, докато си седеше на престола.

10 И стана така, че участник в тайните заговори го уби в един таен проход и си присвои царството; и той се казваше Лив; и Лив беше едър на ръст човек, най-едрият от народа.

11 И стана така, че в първата година от царуването на Лив Кориантумър възлезе в земята Морон и даде битка на Лив.

12 И стана така, че докато се сражаваше с Лив, същият го рани в ръката, но въпреки това войската на Кориантумър се нахвърли върху Лив и

той побягна, и избяга към пределите по морския бряг.

13 И стана така, че Кориантумър започна да го преследва; и Лив му даде битка на морския бряг.

14 И стана така, че Лив разби войската на Кориантумър, тъй че те избягаха отново в пустошта Акис.

15 И стана така, че Лив ги преследваше, докато не стигнаха до равнините Агос. И Кориантумър беше взел със себе си целия народ по времето, когато избяга от Лив в онази част на земята, където избяга.

16 И след като пристигна в равнините Агос, той даде битка на Лив и го порази до смърт; при все това, братът на Лив тръгна срещу Кориантумър вместо него; и битката стана извънредно жестока, по време на която Кориантумър избяга отново от войската на брата на Лив.

17 Сега, братът на Лив се казваше Сиз. И стана така, че Сиз започна да преследва Кориантумър и разруши много градове, избиваше жени и деца и изгаряше градовете.

18 И ужасът от Сиз се разпространи из цялата земя; да, разнесе се ридание из земята: Кой може да устои на войската на Сиз? Ето, той помита земята пред себе си!

19 И стана така, че народът започна да се събира във войски по цялото лице на земята.

20 И те се разделиха: една част се присъедини към войската на Сиз, а другата избяга към войската на Кориантумър.

21 И толкова голяма и продължителна беше войната, и толкова дълги бяха кръвопролитията и зверствата, че цялото лице на земята беше покрито с телата на мъртвите.

22 И толкова светкавична и бърза беше войната, че не остана никой да погребее мъртвите, а хората преминаваха от едно кръвопролитие към друго и оставяха телата на мъже, жени и деца, пръснати по лицето на земята, да станат плячка на червеите на плътта.

23 И смрадта им се разнесе по лицето на земята, чак по цялото лице на земята; ето защо, хората страдаха непрекъснато от тази смрад през деня и през нощта.

24 При все това, Сиз не престана да преследва Кориантумър; защото той се бе закле да си отмъсти на Кориантумър за кръвта на своя брат, който беше убит, и за словото Господне, което дойде до Етер, че Кориантумър няма да падне от меч.

25 И тъй ние виждаме, че Господ ги посети в пълнотата на яростта Си и тяхното нечестие и мерзости подготвиха пътя за вечното им унищожение.

26 И стана така, че Сиз преследваше Кориантумър на изток чак до пределите край морския бряг и там той даде битка на Сиз в продължение на три дена.

27 И толкова ужасно беше унищожението сред войските на Сиз, че людете започнаха да се плашат и започнаха да бягат от войските на Кориантумър; и те избягаха в земята Корихор и пометоха жителите ѝ, всички онези, които не искаха да се присъединят към тях.

28 И разпънаха шатрите си в долината Корихор, а Кориантумър разпъна шатрите си в долината Сур. Сега, долината Сур се намираше до хълма Комнор; ето защо, Кориантумър събра наедно войските си на хълма Комнор и затръби с тръба към войските на Сиз, за да ги призове за битка.

29 И стана така, че те напреднаха, но бяха отблъснати; върнаха се за втори път и повторно бяха отблъснати. И стана така, че те се върнаха за трети път и битката стана извънредно жестока.

30 И стана така, че Сиз удари Кориантумър и му нанесе много дълбоки рани. И Кориантумър припадна от загубата на много кръв и беше отнесен, като че ли беше мъртъв.

31 Сега, загубите на мъже, жени и деца и от двете

страни бяха толкова големи, че Сиз заповяда на народа си да не преследва войските на Кориантумър; ето защо, те се върнаха в стана си.

ГЛАВА 15

Милиони яредити са убити в битка. Сиз и Кориантумър събират всичките си люде за смъртоносната битка. Духът Господен престава да владее в тях. Яредитският народ е напълно унищожен. Само Кориантумър остава.

И стана така, че след като Кориантумър се възстанови от раните си, той започна да си спомня "словата, които Етер му беше казал.

2 Той видя, че почти два милиона от неговия народ бяха вече погинали от меч и започна да се наскърбява в сърцето си; да, два милиона могъци мъже лежаха между убитите, а също жените им и децата им.

3 И той започна да се покайва за злото, което беше вършил; и започна да си спомня словата, изречени чрез устата на всички пророци, и видя, че те бяха изгълнени до това време във всяка подробност; и душата му се опечали, и отказа да бъде утешена.

4 И стана така, че Кориантумър написа послание до Сиз, че желае той да пощади людете и че ще му предаде

своето царството заради живота на хората.

5 И стана така, че когато Сиз получи посланието му, също написа послание до Кориантумър, в което му каза, че ако той се предаде, за да го убие със собствения си меч, ще пощади живота на хората.

6 И стана така, че народът не се покоя за беззаконието си; и народът на Кориантумър бе подтикнат към гняв срещу народа на Сиз; а народът на Сиз бе подтикнат към гняв срещу народа на Кориантумър; ето защо, народът на Сиз даде битка на народа на Кориантумър.

7 И когато Кориантумър видя, че го очаква поражение, той побягна пред хората на Сиз.

8 И стана така, че той стигна до водите на Риплианкум, което в тълкувание означава огромен или превъзхождащ всичко; и тъй, когато стигнаха до тези води, те разпънаха шатрите си; Сиз също разпъна шатрите си до тях и още на сутринта дойдоха да се сражават.

9 И стана така, че те водиха извънредно жестока битка, в която Кориантумър беше отново ранен и припадна от загубата на кръв.

10 И стана така, че войските на Кориантумър притиснаха войските на Сиз, победиха ги и ги накараха да побягнат

пред тях; и те побягнаха на юг, и разпънаха шатрите си на едно място, което се наричаше Огет.

11 И стана така, че войската на Кориантумър разпъна шатрите си до хълма Рама; и това беше същият този хълм, където баща ми, Мормон, “скри в Господа летописите, които бяха свещени.

12 И стана така, че те събраха наедно всички хора по цялото лице на земята, които не бяха убити, с изключение на Етер.

13 И стана така, че Етер видя всички действия на народа; и видя, че народът, който беше за Кориантумър, се присъедини към войската на Кориантумър; и хората, които бяха за Сиз, се присъединиха към войската на Сиз.

14 Ето защо, в продължение на четири години те събираха хората наедно, та да могат да вземат всички, които бяха по лицето на цялата земя, и да могат да получат цялата мощ, която можеха да получат.

15 И стана така, че когато всички бяха събрани, всеки един във войската, която беше избрал, заедно с жените си и децата си — и мъжете, и жените, и децата бяха въоръжени с оръжия за война и имаха щитове, и “нагръдници, и шлемове; и облечени като за война, те тръгнаха на битка един срещу друг да

се сражават; и се биха през целия ден, но не се победиха.

16 И стана така, че когато настъпи нощта, те се умориха и се оттеглиха в станомете си; и след като се оттеглиха в станомете си, те започнаха да ридаят и да плачат за загубата на убитите от народа им; и толкова силни бяха риданията, плачовете и виковете им, че раздираха въздуха.

17 И стана така, че на сутринта те отидоха отново да се сражават; и велик, и ужасен беше този ден; при все това те не се победиха и когато настъпи нощта, започнаха отново да раздират въздуха с виковете, риданията и плачовете си за загубата на убитите от народа им.

18 И стана така, че Кориантумър написа отново послание до Сиз, за да го помоли да престане да се сражава, да вземе царството и пощади живота на хората.

19 Но ето, Духът Господен бе престанал да владее в тях и “Сатана имаше пълна власт над сърцата на хората, защото те се бяха предали на коравосърдечието си и слепотата на умовете си, та да могат да бъдат унищожени; затова те отидоха отново да се сражават.

20 И стана така, че се биха през целия ден и когато нощта дойде, те спаха върху мечовете си.

21 И на другия ден те се биха отново, чак докато не настъпи нощта.

22 И когато настъпи нощта, те бяха “опиянени от гняв, тъкмо както човек се опива от вино; и те пак спаха върху мечовете си.

23 И на другия ден те се биха отново; и когато нощта дойде, те всички бяха паднали от меч, с изключение на петдесет и двама от хората на Кориантумър и шестдесет и девет души от хората на Сиз.

24 И стана така, че те спаха тази нощ върху мечовете си и на другия ден се биха отново със своите мечове и щитовете си, с всичката си сила, през целия този ден.

25 И когато настъпи нощта, бяха останали тридесет и двама от хората на Сиз и двадесет и седем души от хората на Кориантумър.

26 И стана така, че те ядоха и спаха, и се приготвиха за смърт на другия ден. И те бяха едри и могъщи мъже според силата човешка.

27 И стана така, че те се биха в продължение на три часа и припаднаха от загубата на кръв.

28 И стана така, че когато воините на Кориантумър получиха достатъчно сила да могат да ходят, почти щяха да избягат, за да спасят живота си; но ето, Сиз се надигна, а също и воините му, и

той се закле в яростта си, че ще убие Кориантумър или ще погине от меч.

29 Ето защо, той ги последва и на сутринта ги догони; и те отново се сражаваха с меч. И стана така, че “всички паднаха от меч, освен Кориантумър и Сиз; и ето, Сиз припадна от загубата на кръв.

30 И стана така, че когато Кориантумър се подпря на меча си и си почина малко, той отсече главата на Сиз.

31 И стана така, че след като той беше отсякъл главата на Сиз, Сиз се вдигна на ръцете си и падна; и след като се напрегна да си поеме дъх, той умря.

32 И стана така, че “Кориан-

тумър падна на земята и стана като безжизнен.

33 И Господ проговори на Етер и му каза: Иди. И той отиде и видя, че словата Господни се бяха изпълнили всичките. И той завърши “летописа си (аз не съм записал и една стотна част от него); и той го скри по такъв начин, че людете на Лимхий го намериха.

34 Сега, последните слова, които са написани от “Етер, са тези: Дали Господ иска аз да бъда преобразен или да понеса волята Господна в плътта, няма значение, ако бъде тъй, че бъда спасен в царството Божие. Амин.

КНИГАТА НА МОРОНИЙ

ГЛАВА 1

Мороний пише в полза на ламанитите. Нефитите, които не отричат Христа, са предадени на смърт. Около 401–421 г. от Хр.

СЕГА, аз, “Мороний, след като завърших съкращаването на разказа за народа на Яред, смятах да не пиша повече, но все още не съм погинал; и не съм се показал

на ламанитите, за да не би да ме унищожат.

2 Защото ето, “войните между самите тях са извънредно свирепи; и поради омразата си те ⁶предават на смърт всеки нефит, който не иска да отрече Христа.

3 И аз, Мороний, няма да “отрека Христа; затова се скитам където мога, за безопасността на собствения си живот.

4 Ето защо, аз ще напиша

29а Етер 13:20–21.
32а Омний 1:20–22.
33а Мосия 8:9;
Алма 37:21–31;
Етер 1:1–5.

34а Етер 12:2.
[Мороний]
1 1а р. п. Мороний, син
на Морм.
2а 1 Не. 12:20–23.

б Алма 45:14.
3а Мат. 10:32–33;
3 Не. 29:5.

още някои неща, противно на това, което възнамерявах; защото аз възнамерявах да не пиша повече; но пиша още някои неща, които може би в един бъдещ ден по волята Господна ще имат стойност за моите братя ламанитите.

ГЛАВА 2

Исус дава на дванадесетте нефитски ученици сила да предават дара на Светия Дух. Около 401–421 г. от Хр.

Словата на Христа, които Той каза на “учениците Си, на дванадесетте, които Той избра, като положи ръце върху тях.

2 И Той ги назова по име, казвайки: Вие ще призовете Отца в Моето име в усърдна молитва; и след като направите това, ще имате “силата да ^бдавате Светия Дух на този, върху когото положите “ръцете си; и ще го давате в Моето име, защото така правят Моите апостоли.

3 Сега, Христос им каза тези слова по времето на Своето първо появяване; и множеството не ги чу, но учениците ги чуха; и Светият Дух слезе върху всички тези, върху които те “положиха ръце.

ГЛАВА 3

Старейшините поставят свещеници и учители чрез полагање на ръце. Около 401–421 г. от Хр.

Начинът, по който учениците, които бяха наречени “старейшини на църквата, ^бпоставяха свещеници и учители:

2 След като се бяха молили на Отца в името на Христа, те полагаха ръцете си върху тях и казваха:

3 В името на Исуса Христа, аз те поставям да бъдеш свещеник (или ако е учител, аз те поставям да бъдеш учител), да проповядваш покаяние и “опрощение на греховете чрез Исуса Христа с устояване във вярата в Неговото име до края. Амин.

4 И по този начин те “поставяха свещеници и учители, съгласно ^бдарбите и призиванията Божии на човеците; и ги поставяха чрез ^ссилата на Светия Дух, Който беше в тях.

ГЛАВА 4

Обяснено е как старейшини и свещеници се грижат за причастния хляб. Около 401–421 г. от Хр.

“Начинът, по който ^бстарейшините им се грижеха за

2 1а 3 Не. 13:25.

2а р. п. Сила.

б 3 Не. 18:37.

в р. п. Ръце, полагање на.

3а Деяния 19:6.

3 1а Алма 6:1.

р. п. Старейшина.

б р. п. Поставям, поставяне.

3а р. п. Опрощаване на греховете.

4а У. и З. 18:32; 20:60.

б р. п. Дар.

в 1 Не. 13:37;

Мор. 6:9.

4 1а 3 Не. 18:1–7.

б р. п. Старейшина.

плътта и кръвта на Христа в църквата; и те се „грижеха за тях според заповедите на Христа; ето защо, ние знаем, че този начин е истинен; и старейшината или свещеникът го обслужваше.

2 И те коленичиха в църквата и се молеха на Отца в името на Христа, казвайки:

3 О, Боже, Вечний Отче, ние Те молим в името на Твоя Син Исус Христос да благословиш и осветиш този „хляб за душите на всички онези, които вземат от него, за да може да ядат във ^бвъзпоманение на тялото на Твоя Син и Ти свидетелстват, о, Боже, Вечний Отче, че те желаят да вземат върху си ^вимето на Твоя Син, и си спомнят винаги за Него, и спазват Неговите заповеди, които Той им е дал, за да може винаги да имат Неговия ^гДух да бъде с тях. Амин.

ГЛАВА 5

Дава се начинът на грижа за причастното вино. Около 401–421 г. от Хр.

„Начинът на грижа за виното — ето, те взимаха чашата и казваха:

2 О, Боже, Вечний Отче, ние Те молим в името на Твоя

Син Исус Христос да благословиш и осветиш това ^а„вино за душите на всички онези, които пият от него, за да може да го направят във ^бвъзпоманение на кръвта на Твоя Син, която беше пролята за тях, за да може те да Ти свидетелстват, о, Боже, Вечний Отче, че си спомнят винаги за Него, за да може да имат Неговия Дух да бъде с тях. Амин.

ГЛАВА 6

Покаяните се биват кръщавани и приобщавани. Членовете на църквата, които се покаят, са опростени. Събранията се водят чрез силата на Светия Дух. Около 401–421 г. от Хр.

И сега, аз говоря за ^а„кръщението. Ето, бяха кръстени старейшини, свещеници и учители; и те не бяха кръщавани, освен ако не принасяха плод, съответствен на това, че са ^бдостоини;

2 нито приемаха някого за кръщение, освен ако той не идваше със ^в„съкрушено сърце и каещ се дух, и не засвидетелстваше на църквата, че наистина се покайва за всичките си грехове.

3 И никой не бе приеман за кръщение, освен ако не

1 ^в У. и З. 20:76–77.

3 ^а р. п. Причастие.

^б Лука 22:19;

1 Кор. 11:23–24;

3 Не. 18:7.

^в р. п. Исус Христос

— Да вземем върху нас името на Исус

Христос.

2 р. п. Светият Дух.

5 1^а 3 Не. 18:8–11;

У. и З. 20:78–79.

2^а У. и З. 27:2–4.

р. п. Причастие.

^б Лука 22:19–20;

1 Кор. 11:25.

6 1^а р. п. Кръщение, кръщавам.

^б р. п. Достоеен, достойства.

2^а р. п. Съкрушено

сърце.

“вземеше върху си името на Христа, с твърдост да Му служи до края.

4 И след като приемеха кръщението и биваха повлиявани и “очиствани чрез силата на Светия Дух, те бяха причислявани към хората на църквата на Христа; и ^бимената им се взимаха, за да могат да бъдат запомнени и хранени с доброто слово Божие, за да ги задържат в правия път, за да ги задържат непрестанно ^вбудни за молитва, ^гуповаващи се само на заслугите на Христа, Който беше ^дначинателят и завършителят на вярата им.

5 И “църквата ^бчесто се събираше наедно, за да ^впостят, да се молят и да разговарят едни с други относно благосъстоянието на душите си.

6 И те се събираха често, за да вземат от хляба и виното във възпоменание на Господа Исуса.

7 И те бяха точни в съблюдаването да “няма беззаконие между тях; и които биваха намерени, че извършват беззаконие, ^бтрима свидетели от църквата ги осъждаха пред ^встарейшините; и ако те не се покайваха и не се ^гизповядва-

ха, имената им се ^бзаличаваха и те не бяха повече причислявани към народа на Христа.

8 Но “винаги, когато те се покайваха и търсеха опрощение с искрено чувство, на тях им биваше ^бпрощавано.

9 И събранията им бяха “ръководени от църквата според въздействията на Духа и чрез силата на ^бСветия Дух; защото, както силата на Светия Дух ги водеше било да проповядват или да увещават, или да се молят, или да умоляват, или да пеят, тъкмо тъй се правеше.

ГЛАВА 7

Дава се покана за влизане в покоя на Господа. Молй се с искрено намерение. Духът на Христа дава възможност на човеците да различават доброто от злото. Сатана кара човеците да отричат Христа и да вършат зло. Пророците обявяват пришествието на Христа. Чрез вярата се вършат чудеса и ангели служат. Човеците трябва да се надяват на вечен живот и да се придържат към милосърдието. Около 401–421 г. от Хр.

И СЕГА, аз, Мороний, записвам

3а р. п. Исус Христос
— Да вземем върху нас името на Исус Христос.

4а р. п. Чист, чистота.
б У. и З. 20:82.
в Алма 34:39;
3 Не. 18:15–18.

г 2 Не. 31:19;
У. и З. 3:20.
д Евр. 12:2.

5а р. п. Църквата на Исус Христос.

б 3 Не. 18:22;
4 Не. 1:12;
У. и З. 88:76.

в р. п. Пост, постене.
7а У. и З. 20:54.
б У. и З. 42:80–81.
р. п. Свидетел.
в Алма 6:1.
р. п. Старейшина.

г р. п. Изповядвам, изповед.

д Изход 32:33;
У. и З. 20:83.

р. п. Отлъчване.
8а Мосия 26:30–31.

б р. п. Прощavam.
9а У. и З. 20:45; 46:2.
б р. п. Светият Дух.

някои от словата на баща ми Мормон, които той каза относно “вярата, надеждата и милосърдието; защото по този начин той говореше на народа, докато ги поучаваеше в синагогата, която бяха съградили като място за богослужение:

2 И сега, аз, Мормон, се обръщам към вас, възлюбени мои братя; и на мен сега ми е разрешено да ви говоря поради благодатта на Бога-Отец и Господа наш Исус Христос и чрез Неговата свята воля, и поради дарбата на “призванието ми от Него.

3 И сега, бих се обърнал към вас, които принадлежите към църквата и които сте мирни последователи на Христа, към вас, които се сдобихте с достатъчно надежда, чрез която можете да влезете в “покоя на Господа отсега нататък до тогава, докато ще почивате при Него в небесата.

4 И сега, братя мои, аз отсъждам тези неща за вас поради кроткото ви “държание спрямо чедата човешки.

5 Защото си спомням словото Божие, което казва: По делата им ще ги “познаете; защото ако делата им са добри, тогава и те са добри.

6 Защото ето, Бог е казал, че един “зъл човек не може да върши онова, което е добро; понеже, ако той предложи дар или се ^бпомоли на Бога, освен ако не го извърши с искрено намерение, това не ще му бъде от полза.

7 Понеже ето, това не му се счита за праведност.

8 Понеже ето, ако един “зъл човек поднася дар, той го прави ^бпротив волята си; ето защо, на него му се зачита все едно, че е задържал дара си; и затова пред Бога той си остава зъл човек.

9 И също тъй, човек се зачита за зъл, ако се моли без “искрено чувство в сърцето; да, и това не му е от полза, защото Бог не приема такива.

10 Ето защо, един зъл човек не може да върши това, което е добро, нито пък ще поднесе добър дар.

11 Защото ето, горчив “извор не може да дава сладка вода; нито пък сладък извор горчива вода; затова, който служи на дявола, не може да следва Христа; и ако ^бследва Христа, не може да бъде служител на дявола.

12 И тъй, всяко нещо, което е “добро, идва от Бога; а което е ^бзло, идва от дявола; защото

7 *1a* 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:3–22, 27–37;
Мор. 8:14; 10:20–23.

2*a* р. п. Призовавам,
призован от Бог,
призвание.

3*a* р. п. Покой.

4*a* 1 Иоан. 2:6;
У. и З. 19:23.

5*a* 3 Не. 14:15–20.

6*a* Мат. 7:15–18.

б Алма 34:28.

р. п. Молитва.

8*a* Притчи 15:8.

б У. и З. 64:34.

9*a* Яков. 1:6–7; 5:16;

Мор. 10:4.

11*a* Яков. 3:11–12.

б Мат. 6:24;

2 Не. 31:10–13;

У. и З. 56:2.

12*a* Яков. 1:17;

1 Иоан. 4:1–2;

Етер 4:12.

б Алма 5:39–42.

дяволът е враг Божий и се бори непрестанно срещу Него, и подканва и примамва да се "грешни и непрестанно да се върши онова, което е зло.

13 Но ето, това, което идва от Бога, подканва и подбужда да се върши добро непрестанно; ето защо, всичко, което подканва и "подбужда да се върши добро, да се обича Бога и да Му се служи, е ^бвдъхновено от Бога.

14 Ето защо, внимавайте, възлюбени мои братя, да не решите че това, което е "зло, е от Бога или че това, което е добро и е от Бога, е от дявола.

15 Защото ето, братя мои, дадено ви е да "отсъждате, та да различавате доброто от злото; и начинът да отсъдите е толкова ясен, колкото светлината на деня се различава от тъмната нощ, за да можете да знаете със съвършено знание.

16 Защото ето, "Духът на Христа е даден на всеки човек, за да може да ^бразличава той доброто от злото; ето защо, аз ви показвам начина да отсъждате, защото всичко, което ви подбужда да вършите добро и ви убеждава да

вярвате в Христа, е изпратено чрез силата и дарбата на Христа; ето защо, можете да знаете със съвършено знание, че то е от Бога.

17 Но всяко едно нещо, което убеждава людете да вършат "зло и да не вярват в Христа, и да Го отричат, и да не служат на Бога, вие може да знаете със съвършено знание, че то е от дявола; защото по този начин действия дяволът, защото той никого не убеждава да върши добро, да, нито един човек; и това не правят нито ангелите му, нито пък тези, които му се подчиняват.

18 И сега, братя мои, виждайки, че познавате светлината, чрез която може да съдите, която светлина е "светлината на Христа, гледайте да не отсъдите погрешно, защото тъй както вие ^бсъдите, тъй и на вас ще се отсъди.

19 Ето защо, аз ви умолявам, братя, да търсите усърдно в "светлината на Христа, за да може да различите доброто от злото; и ако се хванете за всяко добро нещо и не го осъдите, със сигурност ще бъдете ^бчеда Христови.

20 И сега, братя мои, как е

12в Ел. 6:30.

р. п. Грях.

13а 2 Не. 33:4; Етер 8:26.

б р. п. Вдъхновение, вдъхновявам.

14а Исаия 5:20;
2 Не. 15:20.

15а р. п. Разпознаване, дар за.

16а р. п. Съвест;

Светлина, светлината на Христос.

б Бит. 3:5;

2 Не. 2:5, 18, 26;

Мосия 16:3;

Алма 29:5; Ел. 14:31.

17а р. п. Грях.

18а Мосия 16:9;

У. и З. 50:24; 88:7–13.

р. п. Светлина, светлината на Христос.

б П. Дж. С., Мат. 7:1–2;
Лука 6:37; Иоана 7:24.

19а У. и З. 84:45–46.

б Мосия 15:10–12;

27:25.

р. п. Синове и дъщери на Бога.

възможно да се хванете за всяко добро нещо?

21 И сега, аз идвам до вярата, за която обещах да ви говоря; и ще ви покажа начина, по който може да се хванете за всяко добро нещо.

22 Защото ето, Бог, Който ^азнае всички неща, бидейки от вечността и до вечността, ето, Той изпрати ^бангели да служат на чедата човешки и да им предвещават относно пришествието на Христа; и в Христа трябва да дойде всяко добро нещо.

23 И Бог възвести на пророците със собствената Си уста, че Христос ще дойде.

24 И ето, Той показваше по различни начини на чедата човешки нещата, които бяха добри; и всичко, което е добро, идва от Христа; иначе цялото човечество би ^ападнало и нищо добро не би могло да го споходи.

25 Ето защо, чрез служението на ^аангелите и чрез всяко слово, което излизаше от устата на Бога, човеците започнаха да упражняват вяра в Христа; и тъй чрез вярата те се хващаха за всяко добро нещо; и тъй беше до пришествието на Христа.

26 И след като Той дойде, човеците също биваха спасявани чрез вяра в Неговото име; и чрез вярата те ставаха

синове Божии. И тъй както е сигурно, че жив е Христос, така Той изрече тези слова на бащите ни, казвайки: “Всяко добро нещо, което поискате с вяра от Отца в Моето име, уверени, вярвайки че ще го получите, всичко това ще ви бъде сторено.

27 Ето защо, възлюбени мои братя, престанаха ли ^ачудесата, понеже Христос се възнесе на небето и седна от дясната страна на Бога, за да ^бизиска от Отца правата Си за милост, които Той има над чедата човешки?

28 Защото Той отговори на целите на закона и има право над всички онези, които имат вяра в Него; защото онези, които имат вяра в Него, ще се ^апридържат към всичко, което е добро; затова Той се ^бзастъпва за делото на чедата човешки; и Той обитава небесата во веки.

29 И престанаха ли чудесата, възлюбени мои братя, защото Той стори това? Ето, аз ви казвам, Не; нито пък ангелите престанаха да служат на чедата човешки.

30 Защото ето, те са Му подчинени да служат според словото на Неговата заповед, явявайки се на онези, които имат силна вяра и непоколебимо съзнание във всяка форма на божественост.

22а р. п. Бог, божество.

б Моисей 5:58.

р. п. Ангели.

24а 2 Не. 2:5.

25а Алма 12:28–30.

26а 3 Не. 18:20.

р. п. Молитва.

27а р. п. Чудо.

б Исаия 53:12;

Мосия 14:12.

28а Римл. 12:9;

У. и З. 98:11.

б 1 Иоан. 2:1;

2 Не. 2:9.

р. п. Ходатай.

31 И отговорност на служението им е да призовават човеците към покаяние, да изпълняват и извършват дела по заветите на Отца, които Той даде на чедата човешки, да приготвят пътя сред чедата човешки, провъзгласявайки словото на Христа на избраните съсъди Господни, за да може да свидетелстват за Него.

32 И правейки това, Господ Бог подготвя пътя, тъй че останалите човеци да имат "вяра в Христа, за да може Светият Дух да има място в сърцата им според силата им; и по този начин Отец осъществява заветите, които е сключил с чедата човешки.

33 Христос е казал: "Ако вие имате вяра в Мене, ще имате сила да вършите всичко, което Ми е ^бнеобходимо.

34 И Той е казал: "Покайте се вие, всички земни краища и елате при Мене, бъдете кръстени в Мое име и имайте вяра в Мене, за да може да бъдете спасени.

35 И сега, възлюбени мои братя, ако е тъй, че нещата, които ви казах, са истинни, ако Бог ви покаже в последния "ден със ^бсила и велика слава, че те са истинни и щом те са истинни, може ли денят на чудесата да е свършил?

36 И престанаха ли да се

явяват ангели на чедата човешки? И "оттегли ли се от тях силата на Светия Дух? Ще бъде ли оттеглен докато трае времето или докато земята съществува, или докато остане дори един човек на земята, за да бъде спасен?

37 Ето, аз ви казвам, Не; защото само чрез вярата се правят "чудеса; и чрез вярата ангели се явяват и служат на човеците; и ако тези неща са престанали, то е поради ^бневерие; в такъв случай горко на чедата човешки, защото всичко е напразно.

38 Защото според словата на Христа никой човек не може да бъде спасен, освен ако няма вяра в името Му; затова ако тези неща са престанали, тогава и вярата е престанала също; и ужасно е състоянието на човека, защото то е такова, че все едно не е било извършено никакво изкупление.

39 Но ето, възлюбени мои братя, аз очаквам по-добри неща за вас, защото смятам поради вашето смирение, че имате вяра в Христа; защото, ако нямате вяра в Него, тогава не сте "годни да бъдете причислени към хората на Неговата църква.

40 И още, възлюбени мои братя, аз бих желал да ви говоря относно "надеждата. Как

32а р. п. Вярата.
33а Мат. 17:20.
б У. и З. 88:64–65.
34а 3 Не. 27:20;
Етер 4:18.
35а 2 Не. 33:11.

б У. и З. 35:8.
36а Мор. 10:4–5, 7, 19.
37а Мат. 13:58;
Морм. 9:20;
Етер 12:12–18.
б Мор. 10:19–24.

39а р. п. Достоен,
достойнства.
40а Етер 12:4.
р. п. Надежда.

можете да стигнете до вярата, освен ако нямате надежда?

41 И на какво ще се ^анадявате? Ето, аз ви казвам, че ще имате ^бнадежда чрез единението на Христа и силата на Неговото възкресение да бъдете въздигнати към ^вживот вечен, и това поради вярата ви в Него според обещанието.

42 Ето защо, ако човек има ^авяра, той ^бтрябва да има надежда, защото без вяра не може да има никаква надежда.

43 И аз ви казвам и друго: Не може някой да има вяра и надежда, освен ако не бъде ^акротък и смирен по сърце.

44 Иначе неговата ^авяра и надежда са напразни, защото никой не е приемлив пред Бога, освен кротките и смирените по сърце; и ако човек е кротък и смирен по сърце, и ^бизповяда чрез силата на Светия Дух, че Исус е Христос, той трябва да има милосърдие; защото ако няма милосърдие, той не представлява нищо; ето защо, той трябва да има милосърдие.

45 И ^амилосърдието дълго търпи и е любезно, и не ^бзавижда, не се възгордява, не търси своето си, не се дразни лесно, не мисли зло и не се

радва на беззаконието, а се радва на истината, понася всичко, вярва на всичко, надява се на всичко и устоява на всичко.

46 Затова, възлюбени мои братя, ако нямате милосърдие, вие сте нищо, защото милосърдието никога не свършва. Затова дръжте се за милосърдието, което е най-великото от всичко, защото всички неща трябва да свършат,

47 а ^амилосърдието е чистата ^блюбов Христоса и устоява навеки; и този, който бъде намерен да го притежава в последния ден, на него ще му бъде добре.

48 Ето защо, възлюбени мои братя, ^амолете се на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински ^бпоследователи на Неговия Син Исус Христос; за да може да станете чедата Божи, та когато Той се яви, ние да ^абъдем подобни на Него, защото ще го видим такъв, какъвто е; за да имаме тази надежда и да може да бъдем ^вочистени, тъкмо както Той е чист. Амин.

41а У. и З. 138:14.

б Тита 1:2;
Яков 4:4;
Алма 25:16;
Мор. 9:25.

в р. п. Вечен живот.

42а р. п. Вяра.

б Мор. 10:20.

43а р. п. Кротък,
кротост.

44а Алма 7:24;

Етер 12:28–34.

б Лука 12:8–9.
р. п. Изповядвам,
изповед;
Свидетелство.

45а 1 Кор. 13:1–13.

б р. п. Завиждам.

47а 2 Не. 26:30.

р. п. Милосърдие.

б Исус Н. 22:5.

р. п. Любов.

48а р. п. Молитва.

б р. п. Исус Христос–
Примерът на Исус
Христос;
Подчинение,
подчинен,
подчинявам се.

в 1 Иоан. 3:1–3;

3 Не. 27:27.

з 3 Не. 19:28–29.

р. п. Чист, чистота.

ГЛАВА 8

Кръщаването на малки деца е нечестива мерзост. Малките деца са живи в Христа поради Единението. Към спасението водят вярата, покаянието, кротостта и смиреността на сърцето, получаването на Светия Дух и устояването до края. Около 401–421 г. от Хр.

Послание от “баща ми, Мормон, написано до мене, Мороний; то беше написано малко след моето призвание за служение. И той ми писа така, казвайки:

2 Мой възлюбени сине Мороний, радвам се извънредно много затова, че твоят Господ Исус Христос си е спомнил за тебе и те е призовал в служение на Него и на Неговото свято дело.

3 Аз винаги си спомням за тебе в молитвите си, призовавайки непрестанно Бога Отец в името на Неговото Свято Чедо Исус, тъй че чрез Неговата безпределна “добрината и “благодат, Той да те опази чрез устояване във вярата в Неговото име до края.

4 И сега, сине мой, аз ти говоря за онова, което ме натъжава извънредно; защото ме натъжава това, че между вас възникват “спорове.

5 Защото ако това, което

научих, е истина, имало е спорове между вас относно кръщението на малките ви деца.

6 И сега, сине мой, аз желая ти да се потрудиш усърдно, тъй че тази голяма грешка да бъде премахната от сред вас; защото тъкмо с това намерение написах това послание.

7 И веднага след като научих това за вас, аз попитах Господа по този въпрос. И “словото Господне дойде до мен чрез силата на Светия Дух, казвайки:

8 Слушай словата на Христа, твоя Изкупител, твоя Господ и твоя Бог. Ето, Аз дойдох в света, за да призова не праведните, а грешните към покаяние; не “здравите се нуждаят от лекар, а болните; и тъй, малките ^бдеца са “здрави, защото не са способни да вършат ‘грях; ето защо, проклятието на ^аАдам е снето от тях в Мене и то няма сила над тях; и законът на ‘обрязването е премахнат в Мене.

9 И по този начин Светият Дух ми изяви словото Божие; ето защо, възлюбени мой сине, аз знам, че е сериозна подигравка пред Бога да кръщавате малки деца.

10 Ето, казвам ти, че на това нещо ти трябва да поучаваш: Покаяние и кръщение

8 1а С. на М. 1:1.

3а Мосия 4:11.

б р. п. Благодат.

4а 3 Не. 11:22, 28; 18:34.

7а р. п. Слово Божие.

8а Марка 2:17.

б Марка 10:13–16.

в Мосия 3:16;

У. и З. 74:7.

г р. п. Грех.

д 2 Не. 2:25–27.

р. п. Падението на Адам и Ева.

е Бит. 17:10–11.

р. п. Обрязване.

за онези, които са “отговорни и способни да вършат грях; да, поучавай родителите, че трябва да се покаят, да бъдат кръстени и да се смирят като своите малки ^бдеца и те ще бъдат всички спасени с техните малки деца.

11 И малките им “деца не се нуждаят нито от покаяние, нито от кръщение. Ето, кръщението е за покаяние, в изпълнение на заповедите, за ^бопрощение на греховете.

12 Но малките “деца са живи в Христа, дори от основаването на света; ако не е тъй, Бог е един пристрастен Бог, един променящ се Бог, Който показва ^бпредпочитание, защото колко много малки деца са умрели без кръщение!

13 Ето защо, ако малките деца не можеха да бъдат спасени без кръщение, те трябваше да отидат във безкрайния пъкъл.

14 Ето, аз ти казвам, че който смята, че малките деца се нуждаят от кръщение, той е в жлъчна горчивина и е в оковите на беззаконието; защото той няма нито “вяра, нито надежда, нито пък милосърдие; ето защо, ако той

умре с тази мисъл, той би трябвало да слезе в пъкъла.

15 Защото ужасно нечестие е да мислиш, че Бог спасява едно дете поради кръщение, а друго трябва да погине, защото няма кръщение.

16 Горко на онези, които изопачават по този начин пътищата Господни, защото те ще погинат, освен ако не се покаят. Ето, аз говоря със смелост, имайки “власт от Бога; и не се боя от това, което човек може да направи; защото съвършената ^блюбов ^бпрогонва всякакъв страх.

17 И аз съм изпълнен с “милосърдие, което е вечна любов; затова всички деца са еднакви за мене; затова аз обичам малките ^бдеца със съвършена любов; и те са всички еднакви, и участници в спасението.

18 Защото знам, че Бог не е пристрастен Бог, нито е едно изменящо се същество; но Той е “неизменен от ^бвечността до вечността.

19 Малките “деца не могат да се покайват; затова ужасно нечестие е да отречеш чистите Божии милости за тях, защото те всички са живи в Него поради ^бмилостта Му.

10а р. п. Отговарям, отговорен, отговорност.
б р. п. Дете, деца; Смирен, смирение.

11а р. п. Кръщение, кръщавам — Изисквания за кръщение; Дете, деца.
б р. п. Опрощаване

на греховете.
12а У. и З. 29:46–47;
93:38.

б Ефес. 6:9;
2 Не. 26:33;
У. и З. 38:16.
14а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:6;
Мор. 7:25–28;
10:20–23.

16а р. п. Власт.

б р. п. Любав.
в 1 Иоан. 4:18.
17а р. п. Милосърдие.
б Мосия 3:16–19.
18а Алма 7:20;
Морм. 9:9.
р. п. Бог, божество.
б Мор. 7:22.
19а Лука 18:15–17.
б р. п. Милостив, милост.

20 И този, който казва, че малките деца се нуждаят от кръщение, отрича милостите на Христа и счита за нищо Неговото ^аединение и силата на Неговото изкупление.

21 Горко на такива, защото те са заплашени от смърт, от ^апъкъл и от едно ^ббезкрайно мъчение. Аз казвам смело: Бог ми го заповяда. Слушайте словата ми и им обърнете внимание или те ще свидетелстват срещу вас пред ^всъдийския престол на Христа.

22 Защото ето, че всички малки деца са ^аживи в Христа, както и всички онези, които нямат ^бзакона. Защото силата на ^аизкуплението обхваща всички онези, които нямат закон; ето защо, този, който не е осъден или този, който не е под осъждане, не може да се покае; и на такъв кръщението не дава нищо.

23 А е подигравка пред Бога да се отричат милостите на Христа и силата на Неговия Свети Дух и да се уповава на ^амъртви дела.

24 Ето, сине мой, това нещо не трябва да става; защото

^апокаянието е за онези, които са под осъждане и под проклятието на един нарушен закон.

25 И първият плод на ^апокаянието е ^бкръщението; и кръщението идва чрез вяра в изпълнението на заповедите; а изпълнението на заповедите донася ^вопрощение на греховете.

26 И опрощението на греховете води към ^акротост и смиреност на сърцето; и поради кротостта и смиреността на сърцето идва посещението на ^бСветия Дух, ^вУтешителят, Който изпълва с ^гнадежда и със свършена ^длюбов, която любов чрез ^еусърдие в ^жмолитвите устоява докато дойде краят, когато всичките ^зсветии ще живеят с Бога.

27 Ето, сине мой, аз ще ти пиша отново, ако не изляза скоро срещу ламанитите. Ето, ^агордостта на този народ или народа на нефитите потвърждава тяхното унищожение, освен ако те не се покаят.

28 Моли се за тях, сине мой, за да ги споходи покаянието.

20а р. п. Единение, извършвам единение; План за изкупление.

21а р. п. Пъкъл.
б Яков 6:10;
Мосия 28:3;
У. и З. 19:10–12.
в р. п. Исус Христос — Съдия.

22а р. п. Спасение — Спасение на деца.
б Деяния 17:30;
У. и З. 76:71–72.

в р. п. Изкупвам, изкупен, изкупление.

23а У. и З. 22:2.

24а р. п. Покаявам се, покаяние.

25а р. п. Кръщение, кръщавам — Изисквания за кръщение.

б Моисей 6:58–60.

в У. и З. 76:52.

р. п. Опрощаване на греховете.

26а р. п. Кротък, кротост.

б р. п. Светият Дух.

в р. п. Утешител.

г р. п. Надежда.

д 1 Пет. 1:22;

1 Не. 11:22–25.

е р. п. Усърдие.

ж р. п. Молитва.

з р. п. Светец.

27а У. и З. 38:39.

р. п. Гордост.

Но ето, боя се да не би Духът да е престанал да „владее в тях; и в тази част на страната те се опитват да унищожат всяка сила и власт, идваща от Бога; и ^ботричат Светия Дух.

29 И след като отхвърлиха едно такова велико знание, сине мой, те трябва скоро да погинат в изпълнението на пророчествата, които бяха изречени от пророците, както и словата на самия наш Спасител.

30 Сбогом, сине мой, докато не ти пиша или не те видя отново. Амин.

Второто послание на Мормон до сина му Мороний.

Обхваща глава 9.

ГЛАВА 9

И нефтитите, и ламанитите са покварени и изродени. Те се изтезават и убиват едни други. Мормон се моли, за да може благодатта и добротата да почиват навеки върху Мороний. Около 401–421 г. от Хр.

Мой възлюбени сине, пиша ти отново, за да знаеш, че съм още жив; но ти пиша нещо и за онова, което ме натъжава.

2 Защото ето, аз имах жестока битка с ламанитите, в която ние не победихме; и

Археантус падна от меч, също и Лурам, и Емрон; да, ние изгубихме голям брой от нашите най-отбрани воители.

3 И сега, ето, сине мой, аз се боя да не би ламанитите да унищожат този народ; защото те не се покайват и Сатана ги подтиква непрестанно към гняв един към друг.

4 Ето, аз непрестанно се трудя за тях; но когато им проповядвам със „строгост словото Божие, те се разтреперват и се гневят срещу мене; а когато не говоря със строгост, те вкоравяват сърцата си срещу това, което казвам; ето защо, боя се да не би Духът Господен да е престанал да ^бвладее в тях.

5 Защото те така извънредно се гневят, че ми се струва, че нямат страх от смъртта; изгубили са любовта си един към друг и са непрестанно „жадни за кръв и отмъщение.

6 И сега, възлюбени сине мой, въпреки тяхната ожесточеност, нека се трудим „усърдно; защото ако престанем да се ^бтрудим, ще си навлечем осъждане; защото имаме да вършим работа, докато сме в тази скиния от кал, за да победим врага на всичката праведност, тъй че душите ни да почиват в царството Божие.

7 И сега, пиша нещо относно страданията на този народ.

28а Морм. 5:16.
б Алма 39:6.
р. п. Непростим
грях.

9 4а 2 Не. 1:26–27;
У. и З. 121:41–43.
б У. и З. 1:33.
5а Морм. 4:11–12.

6а р. п. Усърдие.
б Яков 1:19;
Енос 1:20.
р. п. Задължение.

Защото според знанието, което получих от Аморон, ето, ламанитите имат много заговорници, които взеха от кулата Сериса; и сред тях имаше мъже, жени и деца.

8 И те убиха мъжете и бащите на тези жени и деца; и те хранят жените с плътта на мъжете им, а децата с плътта на бащите им и им дават само малко вода.

9 При все това, тази ужасна мерзост на ламанитите не надминава тази на нашия народ в Мориантум. Защото ето, те плениха много от ламанитските дъщери; и след като ги лишиха от най-съкровено и най-скъпоценното от всичко, което е „целомъдрието и^б добродетелта,

10 и след като направиха това, те ги убиха по най-жесток начин, като измъчваха телата им чак до смърт; и след като направиха това, те поглъщаха плътта им като диви зверове, поради коравосърдечието си; и това го правят в знак на храброст.

11 О, мой възлюбени сине, как може народ, нецивилизован като този

12 (а само преди няколко години той беше цивилизован и възхитителен народ),

13 о, сине мой, как може да има подобен народ, който се наслаждава на такава мерзост,

14 как може да очакваме, че Бог ще „спре ръката Си в отсждане срещу нас?

15 Ето, сърцето ми вика: Горко на този народ! Излез на съд, о, Боже, и скрий греховете им, нечестието и мерзостите им от лицето Си!

16 И още, сине мой, има много „вдовици с дъщерите си, които останаха в Сериса; и войската на Занефи отнесе тази част от запасите им, които ламанитите не взеха със себе си, и ги остави да се скитат, търсейки каквото и да е за храна; и по пътя много стари жени припаднат и умират.

17 И войската, която е с мене, е слаба; и войските на ламанитите са между Сериса и мен; и всички тези, които избягаха в „Аароновата войска, станаха жертва на техните ужасни зверства.

18 О, колко развратен е моят народ! Те са без ред и без милост! Ето, аз съм човек и притежавам само сила човешка, и не мога повече да ги карам да се подчиняват на заповедите ми.

19 И те са станали силни в тяхната извратеност, и те са еднакво жестоки, никого не щадят: нито стари, нито млади; и се наслаждават на всичко несправедливо; и страданието на жените ни и децата ни по цялото лице на тази земя надминава всичко друго; да, език не може да разкаже, нито пък е възможно да бъде описано.

20 И сега, сине мой, не желая повече да живея с тази ужасна гледка. Ето, ти

9а р. п. Целомъдрие.
б р. п. Добродетел.

14а Алма 10:23.
16а р. п. Вдовица.

17а Морм. 2:9.

познаваш нечестията на този народ; ти знаеш, че те са без съвест и без всякакво чувство, и нечестията им „надминава това на ламанитите.

21 Ето, сине мой, аз не мога да ги препоръчам на Бога от страх да не би Той да ме порази.

22 Но ето, сине мой, аз препоръчвам тебе на Бога и се надявам в Христа, че ще бъдеш спасен; и се моля на Бога да „пощади твоя живот, за да бъдеш свидетел или на завръщането на този Негов народ при Него, или на пълното им унищожение; защото знам, че те ще погинат, освен ако не се ^бпокаят и не се върнат при Него.

23 И ако погинат, това ще е като яредитите и ще е поради упоритостта на сърцата им да „търсят кръв и ^ботмъщение.

24 И ако бъде тъй, че те погинат, ние знаем, че много от братята ни „преминаха към ламанитите и че един още по-голям брой ще преминат към тях; ето защо, ако ти бъдеш пощаден, а аз погина и не те видя повече, ти напиши някоя неща; но аз вярвам, че ще може да те видя скоро, защото имам да ти ^бповеря свещени летописи.

25 Сине мой, бъди верен в Христа; и дано нещата, които написах, не те натъжат и не

те доведат до смърт; но дано Христос те издигне и дано Неговите „страдания и Неговата смърт, и явяването Му в тяло на нашите бащи, и Неговата милост, и дълготърпението Му, и надеждата за славата Му и за ^бвечен живот да почиват в твоето ^бсъзнание навеки.

26 И дано бъде и пребъде с теб навеки благодатта на Бога-Отец, чийто престол е горе в небесата, и тази на нашия Господ Исус Христос, Който е седнал от „дяната страна на силата Му, докато всички неща не Му станат подчинени. Амин.

ГЛАВА 10

Свидетелството за Книгата на Мормон идва чрез силата на Светия Дух. Даровете на Духа са раздадени на верните. Духовните дарби винаги придружават вярата. Словата на Мороний говорят от пръстта. Елате в Христа, станете свършени в Него и осветете душите си. Около 421 г. от Хр.

СЕГА, аз, Мороний, пиша нещо от това, което ми изглежда добро; и аз пиша за моите братя „ламанитите; и бих желал да знаят, че се изминаха повече от четиристотин и двадесет години,

20а Ел. 6:34–35.

22а Морм. 8:3.

б Мал. 3:7; Ел. 13:11;
3 Не. 10:6; 24:7.

23а Морм. 4:11–12.

б Етер 15:15–31.

24а Алма 45:14.

б Морм. 6:6.

25а р. п. Единение,
извършвам
единение.

б р. п. Вечен живот.

в р. п. Ум.

26а Лука 22:69;

Деяния 7:55–56;
Мосия 5:9;
Алма 28:12.

10 1а У. и З. 10:48.

откакто бе дадено знаменieto за пришествието на Христа.

2 И ще “запечатвам тези летописи, след като ви кажа няколко слова чрез увещание.

3 Ето, бих ви увещавал, че когато четете тези неща, ако е мъдрост Божия да ги прочетете, да си спомните колко милостив е бил Господ към чедата човешки от сътворението на Адам чак до времето, когато ще получите тези неща и ще “размислите върху тях в ^бсърцата си.

4 И когато получите тези неща, аз бих ви увещавал да “попитате Бога Вечния Отец в името на Христа дали тези неща са ^бистинни; и ако попитате с ^вискрено сърце, с ^гистинско намерение и ^двярвайки в Христа, Той ще ви ^еизяви *истината за тях чрез силата на Светия Дух.

5 И чрез силата на Светия Дух вие можете да “узнаете ^бистината за всичко.

6 И всичко, което е добро, е също праведно и истинно; ето защо, нищо, което е добро, не отрича Христа, а признава, че Той е.

7 И чрез силата на Светия

Дух вие можете да узнаете, че Той е; и ето защо, аз бих ви увещавал да не отричате силата Божия; защото Той действа чрез сила “според вярата на чедата човешки по един и същи начин — днес и утре, и навеки.

8 И още аз ви увещавам, братя мои, да не отричате “дарбите Божии, защото те са много; и те идват от същия Бог. Има ^бразлични начини, по които тези дарби се дават; но това е тъкмо същият Бог, Който действа всеобхватно; и те са дадени на човеците чрез проявите на Духа Божий, за да са им от полза.

9 Защото ето, “на един е дадено чрез Духа Божий да може да ^бпоучава за словото на мъдростта;

10 и на друг — чрез същия Дух, да може да поучава за словото на знанието;

11 и на друг — извънредно голяма “вяра; а на друг — дарбите за ^бизцеление чрез Същия Дух;

12 и още на друг — да може да извършва велики “чудеса;

13 и още на друг — да може да пророкува относно всички неща;

2а Морм. 8:4, 13–14.
 р. п. Писания — Писания, за които е пророкувано, че ще се появят.
 3а Втор. 11:18–19.
 р. п. Размишлявам.
 б Втор. 6:6–7.
 4а р. п. Молитва.
 б 1 Не. 13:39; 14:30; Мосия 1:6; Етер 4:10–11; 5:3.

в р. п. Честен, честност.
 г Яков. 1:5–7; Мор. 7:9.
 д р. п. Вяра.
 е р. п. Откровение.
 ж р. п. Истина.
 5а У. и З. 35:19.
 р. п. Разпознаване, дар за; Свидетелство.
 б Иоана 8:32.

7а 1 Не. 10:17–19.
 8а р. п. Дарове на Духа.
 б У. и З. 46:15.
 9а 1 Кор. 12:8–11;
 У. и З. 46:8–29.
 б У. и З. 88:77–79, 118.
 11а р. п. Вяра.
 б р. п. Изцелявам, изцелявания.
 12а р. п. Чудо.

14 и още на друг — да вижда ангели и духове, които служат;

15 и още на друг — всички видове реч;

16 и още на друг — тълкуването на езици и на различни видове ^ареч.

17 И всички тези дарби идват чрез Духа на Христа; и те идват при всеки човек поотделно, според както Той желае.

18 И аз бих ви увещавал, възлюбени мои братя, да си спомните, че ^авсяка добра дарба идва от Христа.

19 И аз бих ви увещавал, възлюбени мои братя, да си спомните, че Той е ^асъщият вчера, днес и навеки, и че всички тези дарби, за които говорих, са духовни; и те никога няма да бъдат премахнати, чак докато свят светува, освен ако това не стане поради ^бневерие на чедата човешки.

20 Ето защо, трябва да има ^авяра; и ако трябва да има вяра, трябва да има също и надежда; и ако трябва да има надежда, трябва да има също и милосърдие.

21 И ако нямате ^амилосърдие, вие не можете по никакъв начин да бъдете спасени в царството Божие; нито пък можете да бъдете спасени в

царството Божие, ако нямате вяра или ако нямате надежда.

22 И ако нямате надежда, вие трябва задължително да сте в отчаяние; а отчаянието идва поради беззаконието.

23 И Христос наистина каза на бащите ни: ^аАко имате вяра, ще можете да вършите всичко, което Ми е угодно.

24 И сега, говоря на всичките земни краища: Ако дойде ден силата и дарбите Божии да бъдат премахнати от сред вас, това ще стане ^апоради ^бневерие.

25 И горко на чедата човешки, ако това стане; защото няма да има ^аникой между вас, който да върши добро, нито един. Понеже, ако има и един между вас, който да върши добро, той ще действа чрез силата и дарбите Божии.

26 И горко на онези, които премахнат тези неща и умрат, защото те ^аумират в ^бгреховете си и не могат да бъдат спасени в царството Божие; и казвам това според словата на Христа; и аз не лъжа.

27 И увещавам ви да запомните всичко това; защото бързо идва времето, когато ще узнаете, че не лъжа, защото ще ме видите пред Бога по време на съда; и Господ ще ви каже: Не ви ли провъзгласих Моите ^аслова, които бяха

16а р. п. Езици, дар за.

18а Яков. 1:17.

19а Евр. 13:8.

б Мор. 7:37.

20а Етер 12:3–37.

21а 1 Кор. 13:1–13;

Мор. 7:1, 42–48.

р. п. Милосърдие.

23а Мор. 7:33.

24а Мор. 7:37.

б р. п. Неверие.

25а П. Дж. С., Псалми

14:1–7;

Римл. 3:10–12.

26а Езек. 18:26–27;

1 Не. 15:32–33;

Мосия 15:26.

б Иоана 8:21.

27а 2 Не. 33:10–11.

написани от този човек като някой, който ви ^бпризовава от мъртвите; да, тъкмо като някой, който говори от ^впръстта?

28 Аз провъзгласявам тези неща в изпълнението на пророчествата. И ето, те ще излязат от устата на Вечния Бог; и Неговото слово ще се ^впредава от поколение на поколение.

29 И Бог ще ви покаже, че онова, което написах, е истинно.

30 И още аз бих ви увещавал да ^вдойдете в Христа и да се хванете за всяка добра дарба, и да ^бне докосвате злата дарба, нито нечистото нещо.

31 ^вСъбуди се и стани от праха, о, Ерусалиме; да, и облечи хубавите си одежди, о, дъще ^бСионова; и ^вукрепи ^вколовете си, и разшири пределите си навеки, за да ^бне бъдеш повече обърквана, та заветите, които Вечният Отец направи с тебе, о, доме Израилев, да може да бъдат изпълнени.

32 Да, ^велате в Христа и станете ^бсъвършени в Него, и отречете се от всякакво без-

божие; и ако се отречете от всякакво безбожие и ^взаобичате Бога с цялата си мощ, ум и сила, тогава Неговата благодат е достатъчна за вас и вие ще може да бъдете съвършени в Христа чрез Неговата благодат; и ако чрез ^вблагодатта Божия сте съвършени в Христа, вие не можете по никакъв начин да отречете силата Божия.

33 И още, ако чрез благодатта Божия сте съвършени в Христа и не отричате Неговата сила, тогава вие сте ^восветени в Христа чрез благодатта Божия, чрез проливането на ^бкръвта на Христа, която е в завета на Отца за ^вопрощение на греховете ви, за да станете ^всвети и неопетнени.

34 И сега, аз казвам на всички сбогом. Скоро ще отида да ^впочивам в ^брая Божий, докато моят ^вдух и тяло не бъдат ^всъбрани отново и не бъдат доведен тържествуващ през ^бвъздуха, за да ви посрещна пред ^вприятния съд на Великия ^{*}Иехова, Вечния ^вСъдия на живи и на мъртви. Амин.

27б 2 Не. 3:19–20;

27:13; 33:13;

Морм. 9:30.

в Исаия 29:4.

28а 2 Не. 29:2.

30а 1 Не. 6:4; Морм. 9:27;

Етер 5:5.

б Алма 5:57.

31а Исаия 52:1–2.

б р. п. Сион.

в Исаия 54:2.

г р. п. Кол.

д Етер 13:8.

32а Мат. 11:28;

2 Не. 26:33; Яков 1:7;

Омний 1:26.

б Мат. 5:48; 3 Не. 12:48.

р. п. Съвършен.

в У. и З. 4:2; 59:5–6.

г 2 Не. 25:23.

33а р. п. Освещаване.

б р. п. Единение,

извършвам

единение.

в р. п. Опрощаване на греховете.

г р. п. Святост.

34а р. п. Покой.

б р. п. Рай.

в р. п. Дух.

г р. п. Възкресение.

д 1 Сол. 4:17.

е Яков 6:13.

ж р. п. Иехова.

з р. п. Исус Христос

— Съдия.

РЪКОВОДСТВО КЪМ ПИСАНИЯТА

ВЪВЕДЕНИЕ

АЗБУЧЕН СПИСЪК НА ТЕМИТЕ

ВЪВЕДЕНИЕ

Азбучният списък на темите в Ръководството към Писанията описва и дава определения на избрани учения, принципи, хора и местности, които се срещат в светата Библия, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер. Дава също така и ключови справки от писанията за изучаването на всяка тема. Това ръководство може да Ви е от помощ при индивидуалното и семейно изучаване на писанията. Може да Ви помогне да си отговорите на въпроси за Евангелието, да изучавате теми от писанията, да подготвите изказвания и уроци и да увеличите познанията си и свидетелството си за Евангелието.

За да бъдете подпомогнати още повече при изучаването на Светите писания, ръководството има още няколко полезни особености. Например, ако отидете на термина "Исус Христос", ще намерите изчерпателен списък на всички теми в ръководството, които дават информация, свързана пряко със Спасителя и Неговото служение. Това е единствената тема в ръководството с толкова обширен списък, което подчертава значението на Христос за цялото човечество. Освен това, в темата "Хронология" са изброени някои от най-важните събития, станали във времената, описани в Библията и в Книгата на Мормон, заедно с приблизителните дати. Темата "Евангелия" включва и съпоставяне на евангелията, при което се сравняват ученията на Спасителя така, както ги намираме в Матей, Марка, Лука, Йоана и в откровенията от последните дни.

В ръководството са използвани следните съкращения за книгите от писанията:

Стар завет		Езекиил	Езек.
Битие	Бит.	Даниил	Дан.
Изход	Изход	Осия	Осия
Левит	Лев.	Иоил	Иоил
Числа	Числа	Амос	Ам.
Второзаконие	Втор.	Авдий	Авд.
Исус Навиев	Исус Н.	Иона	Иона
Съдии	Съд.	Михей	Мих.
Рут	Рут	Наум	Наум
1 Царете	1 Цар.	Авакум	Авак.
2 Царете	2 Цар.	Софония	Соф.
3 Царете	3 Цар.	Агей	Агей
4 Царете	4 Цар.	Захария	Зах.
1 Летописи	1 Лет.	Малахия	Мал.
2 Летописи	2 Лет.		
Ездра	Ездра	Нов завет	
Неемия	Неем.	Матей	Мат.
Естир	Ест.	Марка	Марка
Иов	Иов	Лука	Лука
Псалми	Псалми	Йоана	Йоана
Притчи	Притчи	Деянията на	
Еклисиаст	Екл.	апостолите	Деяния
Песен на песните	Песен	Яковово	Яков.
Исаия	Исаия	1 Петрово	1 Пет.
Еремия	Ерем.	2 Петрово	2 Пет.
Плачът на Еремия	Плач	1 Иоаново	1 Иоан.

2 Иоаново	2 Иоан.	Словата на Мормон	С. на М.
3 Иоаново	3 Иоан.	Мосия	Мосия
Юдово	Юд.	Алма	Алма
Римляните	Римл.	Еламан	Еламан
1 Коринтяните	1 Кор.	3 Нефи	3 Не.
2 Коринтяните	2 Кор.	4 Нефи	4 Не.
Галатяните	Гал.	Мормон	Морм.
Ефесяните	Ефес.	Етер	Етер
Филипяните	Филип.	Мороний	Мор.
Колосяните	Кол.		
1 Солунците	1 Сол.	Учение и Завети	У. и З.
2 Солунците	2 Сол.	Официално	
1 Тимотея	1 Тим.	изявление — 1	О. И. — 1
2 Тимотея	2 Тим.	Официално	
Тита	Тита	изявление — 2	О. И. — 2
Филимона	Филим.		
Евреите	Евр.	Скъпоценен бисер	
Откровението на Иоана	Откр.	Моисей	Моисей
		Авраам	Авр.
Книгата на Мормон		Джозеф Смит — Матея	Дж. С. — М.
1 Нефи	1 Не.	Джозеф Смит — История	Дж. С. — И.
2 Нефи	2 Не.	Символът на вярата	С. на В.
Яков	Яков		
Енос	Енос	Преводът на	
Яром	Яром	Джозеф Смит	П. Дж. С.
Омний	Омний		

АЗБУЧЕН СПИСЪК НА ТЕМИТЕ

Как да се ползва. Ръководството към Писанията е азбучен списък на теми от Евангелието. Ръководството дава кратко определение на всяка тема и предоставя най-важните справки от Писанията относно тази тема. Всяка справка се предхожда от кратък цитат или резюме на текст от Писанието. Справките са дадени в следния ред: Стар завет, Нов завет, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер. Обяснението на един примерен термин се дава със следната схема:

Темите са дадени с удебелени главни букви.

На всяка тема е дадено кратко определение.

Някои теми имат подточки, които са дадени с курсив.

Справките от писанията, свързани с цитираната справка, са дадени в скоби.

В някои случаи информацията по даден въпрос не е включена към темата, която разглеждате. Напечатаната с курсив дума *виж* Ви насочва към темата, където се намира тази информация.

ЗЕМЯ. *Виж също* Сътворявам, Сътворение; Свят

Планетата, на която живеем, създадена от Бог чрез Исус Христос, за да бъде използвана от човека по време на земното му изпитание. Нейното крайно предназначение е да бъде прославена и възвисена (У. и З. 77:1–2; 130:8–9). Земята ще стане вечно наследство на онези, които са живели достойно за селестриална слава (У. и З. 88:14–26). Те ще се радват на присъствието на Отца и на Сина (У. и З. 76:62).

Създадена за човека: Бог даде на човека да властва над земята, **Бит.** 1:28 (Моисей 2:28). Земята е на Господа, **Изх.** 9:29 (Псалми 24:1). Бог е дал земята на чедата човешки, **Псалми** 115:16. Чрез силата на Неговото слово човекът дойде на земята, **Яков** 4:9. Бедните и кротките на земята ще я наследят, **У. и З.** 88:17 (Мат. 5:5; 3 Не. 12:5). Ще направим земя и ще ги изпитаме, **Авр.** 3:24–25.

ИЗБОР. *Виж* Свобода на избор; Избирам

КРАЙ НА СВЕТА. *Виж* Свят —
Край на света

Понякога други теми в Ръководството съдържат информация, свързана с темата, която изучавате. Напечатаните с курсив думи *виж също* Ви насочват към тези теми.

Справките от Писанията, които Ви помагат да разберете определението, са дадени в скоби.

Всяка справка от Писанията се предхожда от кратък цитат или от резюме на стиха (стиховете).

Напечатаната с курсив дума *виж* (или *виж също*), последвана от тире, Ви показва, че информацията се намира в подточка (“Край на света”) на основната тема (“Свят”).

ААРОН, БРАТ НА МОИСЕЙ.

Виж също Аароново свещеничество; Моисей

В Стария завет, син на Амрам и Иохаведа, от племето на Левий (Изход 6:16–20); по-големият брат на Моисей (Изход 7:7).

Назначен от Господ да помага на Моисей при извеждането на чедата на Израил от Египет и да бъде негов говорител, **Изход** 4:10–16, 27–31; 5:1–12; 51. На Синайската планина Моисей получил напътствия за назначаването на Аарон и на четиримата му синове за Аароново свещеничество, **Изход** 28:1–4. Направил златен телец по молба на народа, **Изход** 32:1–6, 21, 24, 35. Умрял на планината Ор на 123 годишна възраст., **Числа** 20:22–29 (Числа 33:38–39). Господ потвърдил свещеничеството върху Аарон и потомството му, **У. и З.** 84:18, 26–27, 30. Онези, които увеличат свещеническите си призвания, стават синове на Моисей и на Аарон, **У. и З.** 84:33–34. Господ ще оправдае праведните действия на онези, които са били призвани от Отца, тъй както е бил Аарон, **У. и З.** 132:59.

ААРОН, СИН НА МОСИЯ.

Виж също Мосия, син на Вениамин; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон, син на цар Мосия. Аарон служил като мисионер, чийто прилежни усилия са помогнали много души да се обърнат към Христос.

Бил неверник, който търсил начин да разруши Църквата, **Мосия** 27:8–10, 34. Пред него и придружителите му се явил ангел, **Мосия** 27:11. Покаял се и започнал да проповядва словото Божие, **Мосия** 27:32–28:8. Отказал да бъде наречен цар и вместо това отишъл да проповядва словото Божие в страната на ламанитите, **Алма** 17:6–9. Постил и се молил за напътствие, **Алма** 17:8–11.

Поучавал бащата на цар Ламоний, **Алма** 22:1–26. Отишъл да проповядва на зорамитите, **Алма** 31:6–7.

ААРОНОВО СВЕЩЕНИЧЕСТВО.

Виж също Аарон, брат на Моисей; Закон на Моисей; Свещеничество

По-низшето свещеничество (Евр. 7:11–12; У. и З. 107:13–14). Неговите служби са епископ, свещеник, учител и дякон (У. и З. 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). В древността, съгласно закона на Моисей, е имало висши свещеници, свещеници и левити. Аароновото свещеничество било разкрито на Моисей, защото древните израилтяни се разбунтували срещу Бога. Те отказали да бъдат осветени и да получат свещеничеството на Мелхиседек и неговите обреди (У. и З. 84:23–25). Аароновото свещеничество се занимава с материалните и видими обреди на закона и на Евангелието (1 Лет. 23:27–32; У. и З. 84:26–27; 107:20). Държи ключовете на служенето на ангели, на Евангелието за покаяние и на кръщенето (У. и З. 13). Аароновото свещеничество било възстановено на земята в тази диспансация на 15 май 1829 г. Иоан Кръстител го предава на Джозеф Смит и Оливър Каудъри на бреговете на река Саскуехана, близо до Хармони, Пенсилвания (У. и З. 13; Дж. С. — И. 1:68–73).

И той ще има завета на едно вечно свещеничество, **Числа** 25:13. Господ ще очисти синовете на Левий и ще ги пречисти, **Мал.** 3:3 (3 Неф. 24:3). Никой човек не взема сам тази почит върху си, **Евр.** 5:4. Съвършенството не идва чрез левитското свещеничество, **Евр.** 7:11. Това свещеничество няма никога да бъде отнето от земята, докато синовете на Левий не направят приношение в праведност, **У. и З.** 13:1. Джозеф Смит и Оливър Каудъри са поставени в Аароновото свещеничество, **У. и З.** 27:8. По-низшето свещеничество държи ключовете на служението на ангели,

У. и З. 84:26 (13:1). Има две свещеничества, а именно Мелхиседековото и Аароновото, У. и З. 107:1. Второто свещеничество се нарича Свещеничество на Аарон, У. и З. 107:13.

АВАКУМ

В Стария завет пророк в Юдея, вероятно по време на царуването на Иоахин (600 г. пр. н.е.), който говорил за греховността на хората.

Книгата на Авакум: Глава 1 е беседа между Господ и Неговия пророк, подобна на тези в Еремия 12 и У. и З. 121. Авакум е обезпокоен, че нечестивите изглеждат преуспяващи. В глава 2 Господ посъветвал Авакум да бъде търпелив — праведните трябва да се научат да живеят с вяра. В глава 3 е записана молитвата на Авакум, в която той признава Божиата справедливост.

АВДЕНАГО. Виж също Даниил

В Стария завет Седрах, Мисах и Авденаго били трима израелски младежи, които били заведени заедно с Даниил в двореца на Навуходоносор, цар на Вавилон. Еврейското име на Авденаго било Азария. Четиримата млади мъже отказали да се осквернят като вземат от месото и виното на царя (Даниил 1). Седрах, Мисах и Авденаго били хвърлени от царя в огнена пещ, но били запазени от Божия Син.

АВДИЙ

Пророк от Стария завет, който предсказал гибелта на Едом. Вероятно той е пророкувал по време на царуването на Иорам (848–844 г. пр. Хр.) или по време на вавилонското нашествие през 586 г. пр. Хр.

Книгата на Авдий: Книга от Стария завет, която има само една глава. В нея Авдий писал за падението на Едом и пророкувал, че върху хълма Сион ще застанат спасители.

АВЕЛ. Виж също Адам; Каин

В Стария завет, син на Адам и Ева.

Предложил на Бога по-добра жертва от брат си Каин, **Бит.** 4:4–5 (Евреите 11:4; Моисей 5:16–21). Бил убит от Каин, **Бит.** 4:8 (Моисей 5:32). Получил свещеничеството от Адам, У. и З. 84:16. Сатана заговорнич с Каин да убие Авел, **Моисей** 5:28–31 (Еламан 6:27).

АВИНАДИЙ. Виж също Мъченик, Мъченичество

Нефитски пророк в Книгата на Мормон.

Пророкувал, че Бог ще накаже народа на нечестивия цар Ной, освен ако не се покаят, **Мосия** 11:20–25. Бил хвърлен в затвор, защото, че пророкувал унищожението на цар Ной и на народа му, **Мосия** 12:1–17. Получавал Нечестивите свещеници на цар Ной той поучавал на закона на Моисей и на Христос, **Мосия** 12–16. Алма-старши повярявал на словата му и ги записал, **Мосия** 17:2–4. Бил изгорен до смърт от цар Ной, **Мосия** 17:20.

АВРААМ. Виж също Завет на Авраам

Син на Тара, роден в Ур Халдейски (**Бит.** 11:26, 31; 17:5). Пророк на Господа, с когото Господ сключил вечни завети, чрез които са благословени всички народи на земята. В началото Авраам се е казвал Аврам.

Преселил се в Харан, където умрял Тара, **Бит.** 11:31–32 (Авр. 2:1–5). Бил призван от Бога да отиде в Ханаан и да получи божествен завет, **Бит.** 12:1–8 (Авр. 2:4, 15–17). Пътувал до Египет, **Бит.** 12:9–20 (Авр. 2:21–25). Заселил се в Хеврон, **Бит.** 13:18. Спасил Лот, **Бит.** 14:1–16. Срещнал се с Мелхиседек, **Бит.** 14:18–20. Агар му ражда син Исмаил, **Бит.** 16:15–16. Името му било променено на Авраам, **Бит.** 17:5. Господ казал на Авраам и Сара, че ще си имат син, **Бит.** 17:15–22; 18:1–14. Сара му родила син, Исаак, **Бит.** 21:2–3. Заповядано му било да пожертва Исаак, **Бит.** 22:1–18. Сара умира и е погребана,

Бит. 23:1–2, 19. Авраам умира и е погребан, **Бит.** 25:8–10. Готовността на Авраам да жертва Исаак била по подобие на Бога и Неговия Единороден Син, **Яков** 4:5. Плащал десетък на Мелхиседек, **Алма** 13:15. Предсказал и свидетелствал за идването на Христос, **Еламан** 8:16–17. Получил свещеничеството от Мелхиседек, **У. и З.** 84:14. Верните стават потомци на Авраам, **У. и З.** 84:33–34 (Гал. 3:27–29). Получил всички неща чрез откровение, **У. и З.** 132:29. Бил възвисен, **У. и З.** 132:29. Пожелал благословиите на отците и да бъде поставен в свещеничеството, **Авр.** 1:1–4. Бил преследван от жреците на Халдея, **Авр.** 1:5–15. Бил спасен от Господа, **Авр.** 1:16–20. Научил за слънцето, луната и звездите, **Авр.** 3:1–14. Научил за живота, който предшества земния, и за сътворението, **Авр.** 3:22–28.

Книгата на Авраам: Древни летописи, написани от Авраам, които стават притежание на Църквата през 1835 г. Летописите, заедно с няколко мумии, били открити в египетски катакомби от Антонио Леболо, който ги завещал на Майкъл Чандлър. Чандлър ги изложил в Съединените Штати през 1835 г. Няколко приятели на Джозеф Смит закупили летописите от Чандлър и ги дали на Пророка, който ги превел. Някои от тези летописи сега се намират в Скъпоценен бисер.

Глава 1 описва преживяванията на Авраам в Ур Халдейски, където нечестиви жреци се опитват да го принесат в жертва. Глава 2 разказва за пътуването му до Ханаан. Пред него се явил Господ и сключил с него завети. В глава 3 се описва как Авраам видял Вселената и доловил взаимовръзките между небесните тела. Глави 4–5 са още едно описание на Сътворението.

Потомството на Авраам: Хора, които чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието на Исус

Христос, получават обещанията и заветите, сключени между Бог и Авраам. Мъжете и жените могат да получат тези благословии, ако са преки потомци на Авраам или ако са осиновени в неговото семейство чрез приемане на Евангелието и кръщение (Гал. 3:26–29; 4:1–7; У. и З. 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Авр. 2:9–11). Преките потомци на Авраам могат да загубят своите благословии при неподчинение (Рим. 4:13; 9:6–8).

АВРАМ. *Виж* Авраам

АГАР. *Виж също* Авраам; Исмаил, син на Авраам

В Стария завет, египтянка, прислужница на Сара. Тя станала жена на Авраам и майка на Исмаил (**Бит.** 16:1–16; 25:12; У. и З. 132:34, 65). Господ обещал на Агар, че синът ѝ ще даде началото на велик народ (**Бит.** 21:9–21).

АГЕЙ

В Стария завет, пророк, който прокувал в Ерусалим около 520 г. пр. Хр., скоро след като еврейският народ се завърнал от заточението си във Вавилония (**Ездра** 5:1; 6:14). Той говорил за възстановяването на Господния храм в Ерусалим и упреждал хората за това, че храмът не бил завършен. Писал също така относно храма през Хилядолетието и царуването на Спасителя.

Книгата на Агей: В глава 1 Господ упреква хората, че живеят в своите завършени къщи, докато храмът стои недовършен. Глава 2 съдържа пророчеството на Агей, че Господ ще даде мир на Своя храм.

АГНЕЦ БОЖИ. *Виж също*

Извършвам Единение, Единение; Исус Христос; Пасха

Име на Спасителя, което отразява отношението към Исус като към жертвоприношение, направено за нас.

Той е воден като агне на заколение, **Исаия** 53:7 (Моисия 14:7). Вижте Агнеца Божий, Който отне греховете на света, **Иоана** 1:29 (Алма 7:14). Вие бяхте изкупени чрез скъпоценната кръв на Христа, като агне без недостатък, **1 Пет.** 1:18–20. Достойно е Агнето, което е било заклано, **Откр.** 5:12. Ние надвихме Сатана чрез кръвта на Агнето, **Откр.** 12:11. Тези са избелени в кръвта на Агнеца, поради вярата си в Него, **1 Не.** 12:11. Агнецът Божий е Син на Вечния Отец и е Спасителят на света, **1 Не.** 13:40 (1 Не. 11:21). Призовете силно Отца в името на Исус, за да можете накрая да бъдете очистени чрез кръвта на Агнеца, **Морм.** 9:6 (Откр. 7:14; Алма 34:36). Синът Човешки е Агнецът, жертван от основаването на света, **Моисей** 7:47.

АГОТ

Нефитски строител на кораби в Книгата на Мормон (Алма 63:5–7).

АГРИПА. Виж също Павел

В Новия завет син на Ирод Агрипа I и брат на Верникия и Друсилія. Той бил цар на Калцис в Ливан. Той изслушал апостол Павел и бил почти убеден да стане християнин (Деяния 25–26; Дж. С. — И. 1:24).

АДАМ. Виж също Адам-онди-Ахман; Архангел; Ева; Едем; Михаил; Падението на Адам и Ева

Първият човек, създаден на земята.

Адам е бащата и патриархът на човешката раса на земята. Неговото прегрешение в Едемската градина (Бит. 3; У. и З. 29:40–42; Моисей 4) е причина за падението му и за това, че е станал смъртен, стъпка, необходима за развитието на човечеството на тази земя (2 Не. 2:14–29; Алма 12:21–26). Следователно Адам и Ева трябва да бъдат почитани, защото че са направили възможно нашето вечно израстване. Адам е Старият по дни, известен също като Михаил

(Дан. 7; У. и З. 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Той е архангелът и ще дойде отново на земята като патриарх на човешкото семейство, като подготовка за Второто пришествие на Исус Христос (У. и З. 29:26).

Бог създал човека по Свой собствен образ, **Бит.** 1:26–28 (Моисей 2:26–28; Авр. 4:26–28). Бог дал на човека да властва над всички неща и му заповядал да се умножава и да изпълни земята, **Бит.** 1:28–31 (Моисей 2:28–31; Авр. 4:28–31). Бог поставил Адам и Ева в Едемската градина и им забранил да ядат от дървото на познанието на доброто и злото, **Бит.** 2:7–9, 15–17 (Моисей 3:7–9, 15–17; Авр. 5:7–13). Адам дал име на всяко живо същество, **Бит.** 2:19–20 (Моисей 3:19–20; Авр. 5:20–21). Адам и Ева били бракосъчетани от Бог, **Бит.** 2:18–25 (Моисей 3:18–25; Авр. 5:14–21). Адам и Ева били изкушени от Сатана, взели от забранения плод и били изгонени от Едемската градина, **Бит.** 3 (Моисей 4). Адам умрял на 930 г., **Бит.** 5:5 (Моисей 6:12). Адам бил първият човек, **У. и З.** 84:16. Преди смъртта си Адам свикал праведните си потомци в Адам-онди-Ахман и ги благословил, **У. и З.** 107:53–57. Адам принесъл жертва, **Моисей** 5:4–8. Адам бил кръстен, получил Светия Дух и бил поставен в Свещеничеството, **Моисей** 6:51–68.

АДАМ-ОНДИ-АХМАН.

Виж също Адам

Мястото, където Адам благословил праведните си потомци три години преди да умре (У. и З. 107:53–56) и където той ще дойде преди времето на Второто пришествие (У. и З. 116).

АЗ СЪМ. Виж също Иехова; Исус Христос

Едно от имената на Господ Исус Христос.

Бог каза на Моисей **АЗ СЪМ ОНЯ, КОЙТО СЪМ, Изх.** 3:14–15. Аз съм Господ, **Изх.** 6:2–3. Преди да е бил

Авраам, АЗ СЪМ, **Иоана** 8:56–59. Слушайте гласа на Исус Христос, Великия АЗ СЪМ, **У. и З.** 29:1 (**У. и З.** 38:1; 39:1).

АЛКОХОЛ. Виж Слово на мъдростта

АЛМА, СИН НА АЛМА.

Виж също Алма-старши; Амулик; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон, първият главен съдия и пророк на нефитския народ. В младежките си години той искал да унищожи Църквата (Мосия 27:8–10). Но му се явил ангел и Мосия бил обърнат към Евангелието (Мосия 27:8–24; Алма 36:6–27). По-късно той се отказал от поста си на главен съдия, за да поучава хората (Алма 4:11–20).

Книгата на Алма: Отделна книга в Книгата на Мормон, съдържаща в съкратен вид летописите на пророците Алма, сина на Алма и неговия син Еламан. В книгата са описани събития, станали между 91 и 52 г. пр. Хр. Книгата съдържа 63 глави. 1–4 глави описват въстанието на последователите на Нехор и Амлисий срещу нефитите. Последвалите от това войни били между най-разрушителните в историята на нефитите до този момент. 5–16 глави съдържат описание на ранните мисионерски пътувания на Алма, включително и неговата проповед за Добрия пастир (Алма 5) и проповедите им с Амулик в град Амония. 17–27 глави съдържат летописите за синовете на Мосия и тяхната служба сред ламанитите. 28–44 глави съдържат някои от най-важните проповеди на Алма. В 32 глава Алма сравнява словото със семе; в 36 глава той разказва историята на своето обръщане към Бога на сина си Еламан. Глави 39–42 предават съвета на Алма към сина му Коринтон, който извършил морално престъпление; тази важна проповед обяснява правосъдието, милостта, възкресението,

Единението. Глави 45–63 описват войните на нефитите по това време и миграцията под ръководството на Агот. Чрез своите смели и навременни действия такива велики водачи като капитан Мороний, Теанкум и Лехий помогнали да се запазят нефитите.

АЛМА-СТАРШИ

Пророк на нефитите от Книгата на Мормон, който организира Църквата в дните на нечестивия цар Ной.

Бил свещеник на нечестивия цар Ной и потомък на Нефи, **Мосия** 17:1–2. След като чул Авинадий и му повярвал, бил изгонен от царя. Той избягал, скрил се и записал думите на Авинадий, **Мосия** 17:3–4. Покаял се и проповядвал думите на Авинадий, **Мосия** 18:1. Кръстен във водите на Мормон, **Мосия** 18:12–16. Организира Църквата, **Мосия** 18:17–29. Пристигнал с хората си в Зарахемла, **Мосия** 24:25. Била му дадена власт над Църквата, **Мосия** 26:8. Съдил и ръководил Църквата, **Мосия** 26:34–39. Предал на сина си длъжността висш свещеник, **Алма** 4:4 (**Мосия** 29:42; **Алма** 5:3).

АЛФА И ОМЕГА. Виж също Исус Христос

Алфа е първата буква от гръцката азбука, а Омега — последната. Те са също и имена, дадени на Исус Христос, които се използват като символ, който показва, че Христос е както началото, така и край на цялото сътворение (**Откр.** 1:8; **У. и З.** 19:1).

АМАЛИКИТИ (Книгата на Мормон)

Група нефитски отстъпници, които предвождали ламанитите в битката срещу нефитите (**Алма** 21–24, 43).

АМАЛИКИТИ (Стар завет)

Арабско племе, живяло в пустинята Фаран между Арава и Средиземно море. Те били в непрекъсната война

с евреите от времето на Моисей (Изх. 17:8) до времето на Саул и Давид (1 Цар. 15; 27:8; 2 Цар. 8:11–12).

АМАЛИКИЯ

В Книгата на Мормон, нефитски предател, който придобил власт сред ламанитите и ги повел срещу нефитите (Алма 46–51).

АМИН. *Виж също* Молитва

Означава “нека да бъде така” или “така е”. *Амин* се казва, за да се изрази сърдечно или тържествено приемане и съгласие (Втор. 27:14–26), или истинност (3 Цар. 1:36). В днешно време в края на молитви, свидетелства или речи, онези, които са чули молитвата или посланието, казват *Амин*, за да изразят съгласие и приемане.

По времето на Стария завет човек трябвало да казва *Амин*, когато дава клетва (1 Лет. 16:7, 35–36; Неем. 5:13; 8:2–6). Христос е наречен “Амин, верният и истинският свидетел” (Откр. 3:14). *Амин* служел още и като символ на завет в училището на пророците (У. и З. 88:133–35).

АМЛИСИЙ, АМЛИСИТИ

Личност от Книгата на Мормон, който предвождал група нефити, които искали да имат цар по времето на управлението на съдиите. Тези нефити, наричани амлисити, възстали открито срещу Бога, за което били прокълнати (Алма 2–3).

АМОН, ПОТОМЪК НА

ЗАРАХЕМЛА. *Виж също*

Лимхий

В Книгата на Мормон, силен и могъщ човек, който предвождал едно пътешествие от Зарахемла до земята Лехий-Нефи (Мосия 7:1–16). Били му показани древни летописи и той обяснил какво е гледач (Мосия 8:5–18). По-късно той помогнал на цар Лимхий и народът му да бъдат освободени от ламанитите и да се върнат обратно в Зарахемла (Мосия 22).

АМОН, СИН НА МОСИЯ.

Виж също Анти-Нефи-Лехити; Мосия, син на Вениамин; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон син на цар Мосия. Амон служил като мисионер, чието усърдие спомогнало за обръщането на много души към Христос.

Бил неверник, който се опитвал да унищожи Църквата, **Мосия** 27:8–10, 34. Пред него и приятелите му се явил ангел, **Мосия** 27:11. Покаял се и започнал да проповядва словото Божие, **Мосия** 27:32–28:8. Отказал да бъде наречен цар и вместо това отишъл да проповядва словото Божие в страната на ламанитите, **Алма** 17:6–9. Стилил и се молил за напътствие, **Алма** 17:8–11. Бил взет в плен от цар Ламоний, **Алма** 17:20–21. Спасил стадата на Ламоний, **Алма** 17:26–39. Проповядвал на Ламоний, **Алма** 18:1–19:13. Благодарил на Бога и бил надвит от радост, **Алма** 19:14. Хората, които той обърнал никога не отпаднали, **Алма** 23:6. Ликувал, че е инструмент в Божиите ръце за довеждане на хиляди в истината, **Алма** 26:1–8 (26:1–37). Извел в безопасност народа на Анти-Нефи-Лехи, **Алма** 27. Изпитал огромна радост при срещата с братята си, **Алма** 27:16–18.

АМОС

Пророк от Стария завет, който про- рокувал приблизително от 792 до 740г. пр. Хр. по времето на юдейския цар Озия и царя на Израил Иеровоам.

Книгата на Амос. Книга от Стария завет. Много от пророчествата на Амос предупреждават Израил и народите около него да се върнат към праведността.

Глави 1–5 призовават Израил и съседните му народи към покаяние. Глава 3 обяснява, че Господ открива тайните си на пророците и че поради престъплението си Израил ще бъде разрушен от враг. Глави 6–8

предсказват падането на Израил много години преди асирийското нашествие. Глава 9 предсказва, че Израил ще бъде възстановен в собствената си земя.

АМУЛИК. *Виж също* Алма, Син на Алма

В Книгата на Мормон, мисионер, спътник на Алма, синът на Алма.

Бил посетен от ангел, **Алма** 8:20; 10:7. Приел Алма в дома си, **Алма** 8:21–27. Проповядвал с власт на хората в Амония, **Алма** 8:29–32; 10:1–11. Бил потомък на Нефи, Лехий и Манасия, **Алма** 10:2–3. Свидетелствал за истината, **Алма** 10:4–11. Призовавал хората към покаяние и бил отхвърлен, **Алма** 10:12–32. Спорил със Зиезрам, **Алма** 11:20–40. Проповядвал за възкресението, съда и възстановяването, **Алма** 11:41–45. Искал да прекрати мъченичеството на вярващите, **Алма** 14:9–10. Бил затворен заедно с Алма, **Алма** 14:14–23. Освободил се от оковите в затвора чрез вяра, **Алма** 14:24–29. Свидетелствал за Единението, милостта и справедливостта, **Алма** 34:8–16. Почувал за молитвата, **Алма** 34:17–28. Окуражавал хората да не отлагат покаянието, **Алма** 34:30–41, Вратата на Алма и Амулик накарала стените на затвора да се срутят, **Етер** 12:13.

АНАНИЯ ОТ ДАМАСК.

Виж също Павел

Ученик на Христос в Дамаск, който кръстил Павел (Деяния 9:10–18; 22:12).

АНАНИЯ ОТ ЕРУСАЛИМ

В Новия завет той и жена му Сапфира излъгали Господния Дух, като задържали част от парите, които били посветили на Господа. Когато Петър се изправил срещу тях, те паднали на земята и умрели (Деяния 5:1–11).

АНГЕЛИ

Има два вида небесни същества, които се наричат ангели: едните са

духове, а другите имат тела от плът и кости. Ангелите, които са духове или още не са получили тяло от плът и кости, са духове, които едно време са имали земно тяло и сега чакат възкресението. Ангелите, които имат тела от плът и кости, или са били възкресени от мъртвите, или са били преселени хора. В писанията често се споменава за служението на ангелите. Понякога ангелите говорят с гръмотевичен глас, когато предават Божиите съобщения (Мосия 27:11–16). Като ангели могат да бъдат призовани и праведни смъртни хора (П. Дж. С., Бит. 19:18). Някои ангели служат около трона на Бога в небесата (**Алма** 36:22).

Писанията говорят също така и за ангелите на дявола. Това са тези духове, които са последвали Луцифер, били са изгонени от Божието присъствие в доземния живот и са били низвергнати на земята (Откр. 12:1–9; 2 Не. 9:9, 16; У. и З. 29:36–37).

Яков видял Божиите ангели да се спускат и издигат, **Бит.** 28:12. Божии ангели срещнали Яков, **Бит.** 32:1–2. Гедеон видял лице в лице един ангел Господен, **Съд.** 6:22. Един ангел прострял ръката си над Ерусалим, за да го разруши, **2 Цар.** 24:16. Един ангел докоснал Илия и му казал, Стани и яз, **3 Цар.** 19:5–7. Даниил видял в едно видение ангела Гавриил, **Дан.** 8:15–16. Ангелът Михаил помогнал на Даниил, **Дан.** 10:13. Ангелът Гавриил бил изпратен от Бога, **Лука** 1:19, 26–27. Ангелите на дявола ще бъдат държани във вериги до съда, **Юд.** 1:6 (2 Пет. 2:4). Хората видели ангели да се спускат от небето, **3 Не.** 17:24. Мороний пише за служението на ангели, **Мор.** 7:25–32. Аароновото свещеничество държи ключовете на служението на ангелите, **У. и З.** 13. Мороний, Иоан Кръстител, Петър, Яков, Иоан, Моисей и Илия служили на Джозеф Смит като ангели, **У. и З.** 27:5–12. Вие не можете да оживеете при служението на ангелите, **У. и З.** 67:13.

Архангелът Михаил е Адам, **У. и З.** 107:54. Ангелите са възкресени личности, които имат тела от плът и кости, **У. и З.** 129. Няма ангели, които да служат на земята и да не ѝ принадлежат, **У. и З.** 130:5. Хората, които не се подчинят на закона на Бога за вечен брак, не се женят нито не омъжват, биват назначени за ангели на небето, **У. и З.** 132:16–17.

АНДРЕЙ

В Новия завет, брат на Симон Петър и един от дванадесетте апостоли, призовани от Исус по време на земното му служение (Мат. 4:18–19; Марка 1:16–18, 29).

АННА

В Новия завет, пророчица от Асирското племе. По време на раждането на Исус тя била възрастна вдовица. Тя Видяла детето Исус по време на представянето му в храма и Го познала като Изкупителя (Лука 2:36–38).

АННА. *Виж също* Каиафа

В Новия завет човек, който имал голямо влияние в Синедриона. Когато Исус бил арестуван, той бил отведен първо при него (Иоана 18:13); освен това, той играл водеща роля в процеса срещу апостолите (Деяния 4:3–6).

АННА. *Виж също* Самуил, пророк от Стария завет

Майката на Самуил, пророк от Стария завет. Господ дал Самуил на Анна в отговор на нейните молитви (1 Цар. 1:11, 20–28). Анна посветила Самуил на Господа. Нейната песен на благодарност може да бъде сравнена с тази на Мария, майката на Исус (1 Цар. 2:1–10; Лука 1:46–55).

АНТИ-НЕФИ-ЛЕХИТИ. *Виж също*

Амон, син на Мосия; Еламан, синове на; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон това е име, дадено на ламанитите, които са били обърнати от синовете на Мосия. След обърщането си, тези хора,

наричани също народ на Амон, останали верни през целия си живот (Алма 23:4–7; 16–17; 27:20–27).

Те взели името анти-нефи-лехити, **Алма** 23:16–17; 24:1. Отказали да проливат кръв и заровили оръжията си, **Алма** 24:6–19. Техните синове се приготвили за война и избрали Еламан за свой водач, **Алма** 53:16–19; 56–58 (тези синове са известни също и като 2000-те млади воини).

АНТИХРИСТ. *Виж също* Дявол

Всеки или всичко, което подправя истинския евангелски план за спасение и открито или тайно се противопоставя на Христос. Иоан Откровителят описва антихриста като измамник (1 Иоан. 2:18–22; 4:3–6; 2 Иоан. 1:7). Големият антихрист е Луцифер, но той има много помощници — както духовни същества, така и смъртни.

Синът на погибелта се противопоставя и се въздига над всичко, което се нарича Бог, **2 Сол.** 2:1–12. С помощта на чудеса той заблуждава онези, които обитават земята, **Откр.** 13:13–17. Серим отрекъл Христос и заблудил мнозина, **Яков** 7:1–23. Нехор проповядвал фалшиви учения, основал Църква и въвел свещеническото лукавство, **Алма** 1:2–16. Корихор се присмял на Христос, на Единението и на духа на пророчеството, **Алма** 30:6–60.

АПОКАЛИПСИС. *Виж също*

Откровението на Иоана

Книгата Откровение, последната книга в Новия завет; думата може да означава също така всяко забележително откровение; произлиза от гръцка дума, означаваща “открит”, или “разкрит”.

АПОКРИФИ. *Виж също* Библия; Писания

Свещени книги на юдейския народ, които не били включени в еврейската Библия, но са запазени в Библиите на някои християнски църкви. Тези

книги често са ценна връзка между Стария и Новия завет и се считат от Църквата за полезно четиво.

Апокрифите, в по-голямата си част, са преведени правилно, но с неправилни добавки, **У. и З.** 91:1–3. Апокрифите могат да донесат полза на тези, които са просветлени от Духа, **У. и З.** 91:4–6.

АПОСТОЛ. *Виж също* Откровение; Ученик

На гръцки апостол означава “пратеник”. Това било званието, което Исус дал на дванадесетте, които избрал и поставил за свои най-близки ученици и помощници по време на земната си служба (Лука 6:13; Иоана 15:16). След като се възнесъл на небесата, Той ги изпратил да Го представяват и да служат вместо Него. Както в древни времена, така и днес, в Кворума на дванадесетте апостоли на възстановената Църква, апостолът е специален свидетел за Исус Христос в целия свят, за да свидетелства за Неговата божественост и за възкресението Му от мъртвите (Деяния 1:22; **У. и З.** 107:23).

Христовата църква е изградена на основата на апостоли и пророци, **Ефес.** 2:20; 4:11. Лехий и Нефи видели дванадесетте апостоли да следват Исус, **1 Не.** 1:10; 11:34. Апостолите ще съдят дома на Израил, **Морм.** 3:18. Онези, които не се вслушват в думите на пророците и апостолите, ще бъдат отхвърлени, **У. и З.** 1:14 (3 Не. 12:1). Разкрити са призиванието и мисията на Дванадесетте, **У. и З.** 18:26–36. Джозеф Смит е поставен за апостол, **У. и З.** 20:2; 21:1. Апостолите са специални свидетели за името на Христос и носят ключовете на служението, **У. и З.** 27:12 (**У. и З.** 112:30–32). Дванадесет апостоли образуват кворум, равен по власт на Първото Президентство, **У. и З.** 107:23–24. Дванадесетте са един пътуващ председателстващ Висш съвет, **У. и З.** 107:33. Апостолите държат

ключовете на мисионерската дейност, **У. и З.** 107:35. Описани са някои от задълженията на апостолите, **У. и З.** 107:58. Казвам на всичките дванадесет: последвайте Ме и нахранете овцете Ми, **У. и З.** 112:14–15. Ние вярваме в апостоли, **С. на В.** 1:6.

Избиране на апостоли: Апостолите се избират от Господ (Иоана 6:70; 15:16).

От Своите ученици Исус избра дванадесет апостоли, **Лука** 6:13–16. Матия бе избран да бъде апостол, **Деяния** 1:21–26. На Оливър Каудъри и на Дейвид Уитгър беше заповядано да намерят Дванадесетте, **У. и З.** 18:37–39.

АРМАГЕДОН. *Виж също* Второ пришествие на Исус Христос; Гог; Магог

Името Армагедон е съставено от древноеврейското “Ар Мегидон”, което означава “планината на Магедон”. Долината Магедон е в западната част на равнината Ездрелон, на 80 километра северно от Ерусалим, и е била място на няколко решителни битки по времето на Стария завет. Един голям и последен конфликт ще стане малко преди Второто пришествие на Господ и ще се нарича битката при Армагедон, защото ще започне на същото място. (Виж **Езек.** 39:11; **Зах.** 12–14, особено 12:11; **Откр.** 16:14–21.)

АРХАНГЕЛ. *Виж също* Адам; Михаил

Михаил или Адам е Архангелът или главният ангел.

Господ ще слезе от небето с вик, с глас на архангел, **1 Сол.** 4:16. Михаил е архангелът, **Юд.** 1:9 (**У. и З.** 29:26; 88:112; 128:20–21).

АСА

В Стария завет това е третият цар на Юда. Писанията отбелязват, че “сърцето му беше свършено пред Господа през всичките му дни” (3 Цар. 15:14). По време на царуването си той повишил боеспособността

на армията, отхвърлил етиопското робство, отстранил идолите и приканил хората да сключат завет да търсят Иехова (3 Цар. 15–16; 2 Лет. 14–16). Въпреки това, когато краката му заболели, той не потърсил помощ от Господ и умрял (3 Цар. 15:23–24; 2 Лет. 16:12–13).

АСИР. *Виж също* Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, син на Яков и Зелфа, сругинята на Лия (Бит. 30:12–13).

Племето на Асир: Яков благословил Асир (Бит. 49:20), а Моисей благословил потомците на Асир (Втор. 33:1, 24–29). Тези потомци били наречени “силни и храбри” (1 Лет. 7:40).

АСИРИЯ

Древна империя, която, заедно със съперника си Вавилон, управлявала голяма част от древните държави Сирия и Палестина през по-голямата част от времето на Стария завет. Макар че асирийците били основна сила от средата на 12 столетие пр. Хр. до края на 7 век пр. Хр., те никога не успели да изградят стабилна политическа структура. Те властвали чрез терор, побеждавайки враговете си с огън или меч, или ги отслабвали, като изселвали големи части от населението в други части на империята си. Поданиците им никога не престанали да им бъдат врагове и цялата история на империята била белязана от непрекъснати бунтове. (Виж 4 Цар. 18–19; 2 Лет. 32; Исаия 7:17–20; 10; 19; 37).

АХААВ. *Виж също* Езавел

В Стария завет, един от най-нечестивите и могъщи царе на северен Израил. Той се жени за Езавел, Сидонска принцеса, чрез която в Израел се установило преклонението пред Ваал и Астарта (3 Цар. 16:29–33; 4 Цар. 3:2) и бил направен опит да се премахнат пророците и преклонението пред Иехова (3 Цар. 18:13).

Царувал над Израел и Самария 22 години, **3 Цар.** 16:29 (3 Цар. 16–22). Вършил зло пред Господа повече от всичките преди него, **3 Цар.** 16:30. Убит в битка, **3 Цар.** 22:29–40.

БАЛСАМ ОТ ГАЛААД

Ароматна смола или подправка, използвана за изцеляване на рани (Бит. 43:11; Ерем. 8:22; 46:11; 51:8). Храстът, даващ смолата, от която бил правен балсамът, растял толкова обилно в Галаад по времето на Стария завет, че балсамът станал известен като “балсамът от Галаад” (Бит. 37:25; Езек. 27:17).

БАЩА, ЗЕМЕН. *Виж също*

Патриарх, патриархален;

Патриархални благословии;

Родители; Семейство

Свято звание, отнасящо се за човек, който е създал или законно е осиновил дете.

Почитай баща си и майка си, **Их.** 20:12 (Втор. 5:16; Мат. 19:19; Мосия 13:20). Бащата изобличава сина, който му е мил, **Притчи** 3:12. Бащи, не дразнете децата си, **Ефес.** 6:1–4. Аз бях обучен във всичките познания на баща си, **1 Не.** 1:1. Баща ми беше праведен човек, защото ме поучаваше, **Енос** 1:1. Алма се молил за сина си, **Мосия** 27:14. Алма дал заповеди на синовете си, **Алма** 36–42. Еламан нарекъл синовете си на своите предци, **Еламан** 5:5–12. Мормон винаги си спомнял за сина си в своите молитви, **Мор.** 8:2–3. Велики неща могат да бъдат изисквани от ръцете на бащите, **У. и З.** 29:48. Всеки човек е длъжен да обезпечава собствено-то си семейство, **У. и З.** 75:28. Той ми заповяда да отида при баща си, **Дж. С. — И.** 1:49.

БДЯ, СТРАЖИ. *Виж също*

Предупреждавам,

предупреждение

Да се проявява бдителност, да се охранява. Човек, който бди и се подчинява, е подготвен за всичко.

Стражите са водачи, които са призвани от представителите на Господа да поемат определени отговорности за благополучието на другите. Онези, които са призвани за ръководители, имат и специалната отговорност да бъдат стражи на останалата част от света.

Поставих те страж, **Езек.** 3:17–21. Стражите, които повдигат глас на предупреждение, спасяват собствените си души, **Езек.** 33:7–9. Затова бдете, защото не знаете часа, в който ще дойде вашият Господ, **Мат.** 24:42–43 (**Мат.** 25:13; **Марка** 13:35–37; **У. и З.** 133:10–11). Бдете и се молете да не влезете в изкушение, **Мат.** 26:41 (3 **Не.** 18:15, 18). Ако сами не внимавате за мислите си, за словата си, за делата си, трябва да погинете, **Мосия** 4:30. Алма поставил свещеници и старейшини да възглавяват Църквата и да бдят над нея, **Алма** 6:1. Този, който не бди за Спасителя, ще бъде отхвърлен, **У. и З.** 45:44. Епископът и другите са призвани и поставени от Бога да бдят над Църквата, **У. и З.** 46:27. Господ постави стражи над лозето, **У. и З.** 101:44–58.

БЕДЕН. *Виж също* Благополучие; Дарение; Милостиня, даване на милостиня; Пост, постене; Смирявам се, смирение

В писанията думата *беден* се отнася до: 1. Хора, които нямат необходимите им материални средства, като храна, дрехи или подслон; 2. Хора, които са смирени и без гордост.

Материално бедни: Не трябва да отдръпваш ръката си от бедния си брат, **Втор.** 15:7. Нечестивият в гордостта си преследва сиромаша, **Псалми** 10:2. Този, който дава на сиромасите, няма да остане в немотия, **Притчи** 28:27. Доведи сиромаша в дома си, **Исаия** 58:6–7. Ако искаш да бъдеш съвършен, раздай на сиромасите, **Мат.** 19:21 (**Марка** 10:21; **Лука** 18:22). Не избра ли Бог сиромасите на този свят? **Яков.** 2:5. Понеже са

богати, те презират бедните, **2 Не.** 9:30. За да си осигуриш опрощение на греховете, раздай от имуществото си на бедните, **Мосия** 4:26. Те раздаваха от имуществото си на бедните, **Алма** 1:27. Ако върнете нуждаещите се, молитвата ви е напразна, **Алма** 34:28. Всички неща на нефитите били общи; нямало нито богати, нито бедни, **4 Не.** 1:3. Трябва да си спомняш бедните, **У. и З.** 42:30 (**У. и З.** 52:40). Горко на бедните, чиито сърца не са съкрушени, **У. и З.** 56:17–18. Бедните ще дойдат на сватбата на Агнеца, **У. и З.** 58:6–11. Епископът трябва да издирва бедните, **У. и З.** 84:112. Евангелски закон управлява грижата за бедните, **У. и З.** 104:17–18. Сред тях нямало бедни, **Моисей** 7:18.

Бедни духом: Още по-благословени са онези, които се смирят, без да бъдат принудени за това от бедността, **Алма** 32:4–6, 12–16. Благословени са нищите по дух, които идват при Мене, **3 Не.** 12:3 (**Мат.** 5:3). На бедните и кротките ще се проповядва Евангелието, **У. и З.** 35:15.

БЕДСТВИЕ. *Виж също* Издържам; Изкушавам, Изкушение; Наказвам, наказване; преследвам, преследване

Чрез бедствията — изпитания, проблеми и мъка — човек може да изживее много неща, които водят до духовно израстване и вечно развитие, посредством обръщане към Господа.

Бог сам ви избави от всичките ви бедствия и скърби, **1 Цар.** 10:19. Те викнаха към Господа в бедствието си, **Псалми** 107:6, 13, 19, 28. И ако и Господ да ви даде хляб на скръб, пак учителите ти няма да бъдат скрити, **Исаия** 30:20–21. Трябва да има противопоставяне във всички неща, **2 Не.** 2:11. Ако никога не усетят горчивото, не биха могли да познаят сладкото, **У. и З.** 29:39. Бедствията ти ще бъдат само краткотрайни, **У. и З.** 121:7–8. Всички тези неща ще

ти дадат опит и ще бъдат за твое добро, **У. и З.** 122:7 (5–8). Те опитват горчилката, за да могат да оценят доброто, **Моисей** 6:55.

БЕЗБОЖЕН. *Виж също* Грях; Неправеден, неправедност; Нечестив, нечестие; Нечист, Нечистотия

Някой или нещо, което не съответства на волята или на заповедите на Бога; нечестив и невят.

Пътят на нечестивите ще бъде погубел, **Псалми** 1:6. Ако праведният едвам се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят? **1 Пет.** 4:18. Отречете се от всяко безбожие, **Мор.** 10:32. Отмъщението идва скоро върху безбожниците, **У. и З.** 97:22. Гласът на Спасителя не бе издигнат сред безбожните, **У. и З.** 138:20.

БЕЗБРАЧИЕ. *Виж* Брак, Жения се

БЕЗКРАЕН. *Виж също* Бог, Божество

Едно от имената на Бог, показващо вечната Му природа (**У. и З.** 19:10–12; **Моисей** 1:3; 7:35).

БЕЗСМЪРТЕН, БЕЗСМЪРТИЕ.

Виж също Възкресение; Извършвам Единение, Единение; Исус Христос; Смъртен, смъртност; Спасение

Вечен живот във възкресено състояние, неподлежащо на физическа смърт.

Той възкръсна, **Марка** 16:6. Така и в Христа всички ще оживеят, **1 Кор.** 15:22. Смъртта ще е погълната, когато това тленното се облече в безсмъртие, **1 Кор.** 15:53–54. Христос премагна смъртта и донесе безсмъртие, **2 Тим.** 1:10. Безсмъртието е възстановяване на духа на тялото, **2 Не.** 9:13. Духовете им, обединени с телата им, стават безсмъртни, за да не умрат никога вече, **Алма** 11:45. Верните ще бъдат увенчани с безсмъртие и вечен живот, **У. и З.** 75:5. Земята ще бъде осветена и без-

смъртна, **У. и З.** 77:1 (**У. и З.** 130:9). Делото и славата на Бога е да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека, **Моисей** 1:39.

БЕЛЕЗИ НА ИСТИНСКАТА

ЦЪРКВА. *Виж* Църква, белези на истинската

БИБЛИЯ, ПРЕВОД НА ДЖОЗЕФ

СМИТ (П. Дж. С.). *Виж* Превод на Джозеф Смит (П. Дж. С.)

БИБЛИЯ. *Виж също* Апокрифи;

Ефрем — Жезълът на Ефрем или Иосиф; Канон; Нов завет; Писания; Стар завет; Юда — Жезълът на Юда

Сборник от еврейски и християнски писания, който съдържа божествени откровения. Думата *Библия* означава "Книгите". Библията е дело на много пророци и боговдъхновени автори, действали под влиянието на Светия Дух (2 Пет. 1:21).

Християнската Библия има два раздела, широко известни като Стар и Нов завет. Старият завет се състои от книгите на писанията, използвани от юдеите в Палестина по време на земното служение на Господ. Новият завет се състои от писания от времето на Апостолите, считани за също толкова свети и авторитетни, както юдейските писания. Книгите на Стария завет се основават на националното писмено творчество, обхващащо много векове, писано почти изцяло на еврейски, докато книгите от Новия завет са дело на автори от едно единствено поколение и са написани главно на гръцки.

В Стария завет думата *завет* идва от еврейски и означава "договор". Старият Договор е законът, даден на Моисей, когато Израил отказва пълнотата на Евангелието, притежавана от Божия народ от началото на земното съществуване. Новият Договор е Евангелието, според както било проповядвано от Исус Христос.

В еврейската Библия (Старият завет) книгите били разделени на три

части: Закон, Пророци и Писания. Библията, използвана от християнския свят, подрежда книгите според предмета им, напр. исторически, поетични и пророчески.

Книгите на Новия завет обикновено са в този ред: четирите евангелия и дежията на апостолите, посланията на Павел, съборните послания на Яков, Петър, Иоан и Юда, откровението на Иоана.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни почита и уважава Библията, като твърди също така, че Господ продължава да дава допълнителни откровения чрез пророците Си в последните дни, което подкрепя и потвърждава библейското описание на взаимоотношенията на Бог с човечеството.

Жезълът на Юда (Библията) и жезълът на Иосиф (Книгата на Мормон) ще станат едно в ръката на Господа, **Езек.** 37:15–20. Истинността на Библията ще бъде установена от писания в последните дни, **1 Не.** 13:38–40. Книгата на Мормон ще се присъедини към Библията при отричането на лъжливото учение, **2 Не.** 3:12. Библия! Библия! Имаме си Библия, **2 Не.** 29:3–10. Всички, които вярват в Библията, ще повярват и в Книгата на Мормон, **Морм.** 7:8–10. Старейшините ще проповядват принципите на Моето Евангелие, които са в Библията и в Книгата на Мормон, **У. и З.** 42:12. Ние вярваме, че Библията е словото Божие, доколкото е преведена правилно, **С. на В.** 1:8.

БИРНИК. *Виж също* Римска империя

Събирач на данъци в Древния Рим. Бирниците по принцип били мразени от юдеите. Някои бирници с готовност приели Евангелието (Мат. 9:9–10; Лука 19:2–8).

БИТИЕ. *Виж също* Петокнижие

Книжовна, остаряла дума в българския език. Означава живот в реални условия, съществуване. *Битие* е пър-

вата книга от Стария завет, която е била написана от пророка Моисей. Тя описва много начала, като сътворяването на земята, поставянето на животните и човека на земята, падението на Адам и Ева, откровението на Евангелието на Адам, началото на племената и расите, произхода на различните езици във Вавилон и началото на семейството на Аврам, довело до установяването на дома Израилев. В Битие се набляга на ролята на Иосиф като спасител на Израил.

Откровение от последните дни потвърждава и изяснява описаното в Битие (1 Не. 5; Етер 1; Моисей 1–8; Авр. 1–5).

В книгата Битие, глави 1–4 разказват за сътворяването на света и за развитието на семейството на Адам. Глави 5–10 описват историята на Ной. Глави 11–20 разказват за Аврам и неговото семейство до времето на Исаак. Глави 21–35 проследяват семейството на Исаак. Глава 36 разказва за Исав и семейството му. Глави 37–50 разказват за семейството на Яков и описват продаването на Иосиф в Египет, както и неговата роля за спасението на дома Израилев.

БЛАГОВЕСТИТЕЛ. *Виж също*

Патриарх, патриархален;
Патриархални благословии

Човек, който носи или проповядва благите вести на Евангелието на Исус Христос. Джозеф Смит поучавал, че благовестителят е патриарх. Патриарсите се призовават и поставят под ръководството на Дванадесетте апостоли, за да дават специални благословии, наречени патриархални благословии.

Господ призовава някои хора за апостоли, други за пророци, а трети за благовестители, **Ефес.** 4:11. Извърши делото на благовестител, **2 Тим.** 4:5. Ние вярваме в апостоли, пророци, пастири, учители, благовестители, **С. на В.** 1:6.

БЛАГОГОВЕНИЕ. *Виж също*

Почит; Страх

Дълбоко уважение към свещени неща; удивление.

Господ заповядал на Моисей да събуе обувката си, защото стоял на свята земя, **Изм.** 3:4–5. От Бога трябва да се боим и да Го почитаме, **Псалми** 89:7. Служете благоугодно на Бога, с благоговение и страхопочитание, **Евр.** 12:28. Мороний се поклонил до земята и се помолил усърдно, **Алма** 46:13. Множеството паднало на земята и се поклонило на Христа, **3 Не.** 11:12–19. Поклони се пред Мен, **У. и З.** 5:24. Всичко се прекланя в смирено благоговение пред Божия престол, **У. и З.** 76:93. Умовете ви са били помрачени, защото сте се отнесли несериозно към нещата, които сте получили, **У. и З.** 84:54–57. Всяко коляно трябва да се преклони и всеки език да изповяда, **У. и З.** 88:104. От уважение и благоговение към името на Всевишния, Църквата нарекла това свещеничество Мелхиседеково, **У. и З.** 107:4. Благословии ще се излеят над онези, които благоговееят пред Господа в дома Му, **У. и З.** 109:21.

**БЛАГОДАРЕН,
БЛАГОДАРНОСТИ,
БЛАГОДАРСТВЕН.** *Виж също*Благославям, благословен,
благословия; Поклонение

Признателност за благословии, получени от Бога. Изразяването на признателност доставя радост на Бога и истинското Му почитане включва благодарност към Него. Трябва да благодарим на Господа за всички неща.

Добро е да славословим Господа, **Псалми** 92:1. Елате в Неговото присъствие със славословие, **Псалми** 95:1–2. Бъдете Му благодарни и благославяйте името Му, **Псалми** 100:1–5. Не преставайте да благодарите, **Ефес.** 1:15–16. Бъдете благодарни,

Кол. 3:15. Благословение и слава, и благодарение, и почит на нашия Бог, **Откр.** 7:12. О, как трябва да благодарим на своя небесен Цар, **Мосия** 2:19–21. Живейте, отдавайки благодарности всеки ден, **Алма** 34:38. Когато станеш сутрин, нека сърцето ти бъде изпълнено с благодарности към Бога, **Алма** 37:37. Трябва да вършиш всички неща с молитва и отдаване на благодарност, **У. и З.** 46:7. Трябва да благодарите на Бога, **У. и З.** 46:32. Върши тези неща с благодарност, **У. и З.** 59:15–21. Приеми тази благословия от ръката на Господа с благодарно сърце, **У. и З.** 62:7. Този, който приема всички неща с благодарност, ще бъде прославен, **У. и З.** 78:19. За всичко благодари, **У. и З.** 98:1 (1 Сол. 5:18). Слави Господа с молитва на възхваля и благодарност, **У. и З.** 136:28.

БЛАГОДАРНОСТ. *Виж*Благодарен, благодарности,
благодарствен**БЛАГОДАТ.** *Виж също* Извършвам
Единение, Единение; Исус
Христос; Милостив, милост;
Спасение

Божията сила, която дава възможност на мъжете и жените да получат благословии в този живот и да придобият вечен живот и възвисяване, след като са упражнявали вяра, покаjali са се и са положили всички усилия да спазват заповедите. Тази небесна помощ или сила се дава чрез милостта и любовта на Бога. Всеки земен човек се нуждае от божествена благодат поради падението на Адам и поради човешките слабости.

Благодатта и истината дойдоха чрез Исус Христос, **Иоана** 1:17. Чрез благодатта на Христос ние ще бъдем спасени, **Деяния** 15:11 (Римл. 3:23–24; **У. и З.** 138:14). Чрез вярата си ние имаме достъп до Неговата благодат, **Римл.** 5:2. Благодарение на благодатта вие сте спасени чрез вярата, **Ефес.** 2:8. Божията благодат носи

спасение, **Тита** 2:11. Елате смело при трона на благодатта, **Евр.** 4:16. Бог дава благодат на смирените, **1 Пет.** 5:5. Никой не може да живее в присъствието на Бога, освен чрез заслугите, милостта и благодатта на Светия Месия, **2 Не.** 2:8. Хората са спасени само във и чрез Божията благодат, **2 Не.** 10:24. След всичко, което можем да сторим, ние сме спасени чрез благодат, **2 Не.** 25:23. Чрез благодат ние имаме сили да вършим тези неща, **Яков** 4:7. Според своите дела хората могат да бъдат възстановени към благодат чрез благодат, **Еламан** 12:24. Моята благодат е достатъчна за кротките и всички онези, които се смиряват, **Етер** 12:26–27. Мороний се моли да бъде дадена благодат на езичниците, за да могат да имат милосърдие, **Етер** 12:36, 41. Чрез Божията благодат вие сте свършени в Христа, **Мор.** 10:32–33. Исус получава благодат след благодат, **У. и З.** 93:12–13, 20.

БЛАГОСЛАВЯМ, БЛАГОСЛОВЕН,

БЛАГОСЛОВИЯ. *Виж също*

Благодат; Благославяне на болните; Блогодарен, благодарности, Славословие; Закон; Патриархални благословии

Означават някой да бъде удостоен с божествена милост. Всяко нещо, допринасящо за истинското щастие, благополучие или разцвет, е благословия.

Всички благословии се основават на вечни закони (**У. и З.** 130:20–21). Тъй като Бог иска чедата Му да намерят радост в живота (**2 Не.** 2:25), Той им дава благословии като резултат от изпълнението на заповедите Му (**У. и З.** 82:10), в отговор на молитва или свещенически обряд (**У. и З.** 19:38; 107:65–67), или чрез Своята благодат (**2 Не.** 25:23).

Блаженствата (**Мат.** 5:1–12; **3 Не.** 12:1–12) представляват широко известно изброяване на поучения относно благословиенето.

Общо: Ще те направя голям народ и ще те благословя, **Бит.** 12:2–3 (**1 Не.** 15:18; **Авр.** 2:9–11). Благословения почиват на главата на праведния, **Притчи.** 10:6. Верният човек ще има много благословения, **Притчи** 28:20. Господ ще отвори прозорците на небесата и ще излее върху вас благословения, **Мал.** 3:10 (**3 Не.** 24:10). Блаженствата обещават благословии, **Мат.** 5:1–12 (**3 Не.** 12:1–2). Блажени са тези, които са призвани на сватбената вечеря на Агнето, **Откр.** 19:9. Бог е благосклонен към праведника, **1 Не.** 17:35 (**Мосия** 10:13). Ако се вслушате, ще ви оставя благословия, **2 Не.** 1:28. Оставям ви същата благословия, **2 Не.** 4:9. Той незабавно ви благославя, **Мосия** 2:24. Господ благославя и подпомага тези, които се уповават на Него, **Еламан** 12:1. Помогнете за напредването на работата Ми и ще бъдете благословени, **У. и З.** 6:9. Молете се винаги и големи ще са благословиите ви, **У. и З.** 19:38. Кръстете се и ще получите Духа Ми и такава голяма благословия, каквато никога не сте познали, **У. и З.** 39:10. Благословиите идват след много тежки изпитания, **У. и З.** 58:4. Хората не се подчиняват; аз оттеглям думата Си и те не получават благословията, **У. и З.** 58:32. Не сте разбрали какви големи благословии Отец е приготвил за вас, **У. и З.** 78:17. От висшето свещеничество идва прилагането на обредите и благословиите върху Църквата, **У. и З.** 107:65–67. Има закон, според който са основани всички благословии, **У. и З.** 130:20. Всички, които ще получат благословия от ръката Ми, трябва да спазват закона, **У. и З.** 132:5. Благословии се държат в запас за онези, които обичат Господа, **У. и З.** 138:52. Авраам потърсил благословиите на бащите и правото да дава същите, **Авр.** 1:2.

Благославяне на деца: Той ги взе в ръцете Си и ги благослови, **Марка** 10:16. Той взе малките им деца едно

по едно и ги благослови, **3 Не.** 17:21. Старейшините трябва да благославят децата в името на Исус Христос, **У. и З.** 20:70.

БЛАГОСЛАВЯНЕ НА БОЛНИТЕ.

Виж също Изцелявам,
Изцелявания; Масло;
Помазвам; Ръце, полагаане на;
Свещеничество

Благословия, давана на болните от мъже, които притежават Свещеничеството на Мелхиседек и която включва използването на осветено масло.

Положи ръката си върху нея, **Мат.** 9:18. Исус положи ръцете си върху неколцина болни и ги изцели, **Мар.** 6:5. Апостолите на Христос помазаха с масло много болни и ги изцелиха, **Мар.** 6:13. Старейшините трябва да помазват и изцеляват болните, **Яков** 5:14–15. Не трябва да изцеляват болните, освен ако тези, които желаят, не го поискат от вас, **У. и З.** 24:13–14. Старейшините трябва да полагат ръце върху болните, **У. и З.** 42:44. Положете ръце върху болните и те ще се възстановят, **У. и З.** 66:9.

БЛАГОСЪСТОЯНИЕ. *Виж също*

Беден; Дарение; Милостиня,
даване на милостиня; Пост,
постене; Служба

Процесът и средствата за задоволяване на духовните и материалните нужди на хората.

Непременно да отваряш ръката си към бедния си и към оскъдния си брат в земята си, **Втор.** 15:11. Който дава на сиромасите, няма да изпадне в немотия, **Притчи** 28:27. Не е ли това постът, който Аз съм избрал? Да разделяш хляба си с гладния и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив, **Исаия** 58:6–7. Гладен бях и ме нахранихте; странник бях и ме прибрахте. Понеже сте направили това на един от тези най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили, **Мат.** 25:35–40. Дайте от имущест-

ството си на този, който се нуждае, **Мосия** 4:16–26. Те раздаваха един другиму от материалните и духовните неща според нуждите и потребностите си, **Мосия** 18:29. Беше им заповядано да се обединяват в пост и молитва за онези, които не познаваха Бога, **Алма** 6:6. Молете се за благоденствието си и за благоденствието на онези, които са около вас, **Алма** 34:27–28. Всичко между тях беше общо, **4 Не.** 1:3. Спомняйте си за бедните, **У. и З.** 42:30–31. Посещавайте бедните и нуждаещите се, **У. и З.** 44:6. Спомняйте си във всички неща бедните и нуждаещите се, **У. и З.** 52:40. Горко на вас богатите, които не дават от своето на бедните, и горко вам бедняци, чийто глад не е задоволен, които сте алчни и не желаете да работите, **У. и З.** 56:16–17. В Сион нямаше бедни сред тях, **Моисей** 7:18.

БЛАЖЕНСТВА. *Виж също*

Проповедта на хълма

Поредица от поучения, дадени от Исус в Проповедта на хълма, които описват благородния и духовен характер (**Мат.** 5:3–12; **Лука** 6:20–23). Блаженствата са подредени по такъв начин, че всяко следващо твърдение доизгражда предходното го. По-разбираем и точен запис на Блаженствата е даден в **3 Не.** 12.

БЛУДСТВО. *Виж също*

Прелюбодеяние; Целомъдрие;
Чувствен, чувственост

Противозаконна сексуална връзка между двама души, които не са сключили брак помежду си. В писанията се използва понякога и като символ на вероотстъпничество.

Не ме насилвай, защото не бива да се прави такова нещо, **2 Цар.** 13:12. Въздържайте се от блудство, **Деания** 15:20. Тялото не е за блудство, а за Господа, **1 Кор.** 6:13–18. За да избегнете блудството, нека всеки мъж си има жена, **1 Кор.** 7:2–3. Това е волята Божия, да се въздържате от блуд-

ство, **1 Сол.** 4:3. Яков предупреди народа на Нефи срещу блудството, **Яков** 3:12. Поради вашите убийства и блудства вие узрявате за унищожение, **Еламан** 8:26. Блудниците трябва да се покаят, за да се присъединят към Църквата, **У. и З.** 42:74–78.

БОГ, БОЖЕСТВО. *Виж също*

Господ; Исус Христос; Небесен Отец; Светият Дух

Божеството се състои от три отделни личности: Бог Вечният Отец; Неговият Син Исус Христос и Светият Дух. Ние вярваме във всяка една от тях (С. на В. 1:1). От откровение от последните дни ние научаваме, че Отецът и Синът имат осезаеми тела от плът и кости, а Светият Дух е духовна личност, без плът и кости (У. и З. 130:22–23). Тези три Личности са едно в съвършеното Си единство и хармония на цел и учение (Иоана 17:21–23; 2 Не. 31:21; 3 Не. 11:27; 36).

Бог Отец: Обикновено с титлата Бог се обръщаме към Отца или Елохим. Той се нарича Отец, защото е Баща на нашите духове (Мал. 2:10; Числа 16:22; 27:16; Мат. 6:9; Ефес. 4:6; Евр. 12:9). Бог Отец е върховният владетел на вселената. Той е всемогъщ (Бит. 18:14; Алма 26:35; У. и З. 19:1–3), всезнаещ (Мат. 6:8; 2 Не. 2:24) и е навсякъде чрез Духа Си (Псалми 139:7–12; У. и З. 88:7–13, 41). Човечеството има специална връзка с Бога, която отличава човека от всички останали създания: мъжете и жените са духовни чеда на Бога (Псалми 82:6; 1 Иоан. 3:1–3; У. и З. 20:17–18).

Има малко записани случаи, в които Бог Отец се явява или говори на човек. Писанията казват, че той е говорил с Адам и Ева (Моисей 4:14–31) и в няколко случая е представлял Исус Христос (Мат. 3:17; 17:5; Иоана 12:28–29; 3 Не. 11:3–7). Той се е явил пред Стефан (Деяния 7:55–56) и пред Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1:17). По-късно Той се е явил пред Джозеф

Смит и Сидни Ригдън (У. и З. 76:20, 23). На онези, които обичат Бога и са чисти пред Него, Бог понякога дава привилегията да видят и да узнаят сами, че Той е Бог (Мат. 5:8; 3 Не. 12:8; У. и З. 76:116–118; 93:1).

Боже Мой, Боже Мой защо си Ме оставил? **Марка** 15:34. Тези човеци са служители на Всевишния Бог, **Деяния** 16:17. Ние сме Божието потомство, **Деяния** 17:28–29. Принасяй свещенодействията си на Всевишния, **У. и З.** 59:10–12. Енох вижда духовете, създадени от Бог, **Моисей** 6:36. Свет Човек е Неговото име, **Моисей** 6:57.

Бог Син: Богът, известен като Иехова, е Синът Исус Христос, (Исаия 12:2; 43:11; 49:26; 1 Кор. 10:1–4; 1 Тим. 1:1; Откр. 1:8; 2 Не. 22:2). Исус действа под напътствието на Отца и е в пълна хармония с Него. Цялото човечество сме Негови братя и сестри, защото Той е най-големият от духовните чеда на Елохим. В някои части от писанията той е наричан *Бог*. Например, в писанията се казва, че “Бог създаде небето и земята” (Бит. 1:1), но всъщност Творецът е бил Исус, под ръководството на Бог Отец (Иоана 1:1–3, 10, 14; Евр. 1:1–2).

Господ се самоопределя като АЗ СЪМ, **Изх.** 3:13–16. Аз съм Господ [Иехова] и освен Мен няма друг Спасител, **Исаия** 43:11 (Исаия 45:23). Аз съм светлината на света, **Иоана** 8:12. Преди да се е родил Авраам, Аз съм, **Иоана** 8:58. Господ ще служи между хората в скиния от кал, **Моисей** 3:5–10. Авинадий обяснява как Христос е и Отецът, и Синът, **Моисей** 15:1–4 (Етер 3:14). Господ се явил пред брата на Яред, **Етер** 3. Слушайте словата на Христос, вашият Господ и Бог, **Мор.** 8:8. Иехова е съдия на живите и на мъртвите, **Мор.** 10:34. Исус се е явил на Джозеф Смит и на Сидни Ригдън, **У. и З.** 76:20, 23. Господ Иехова се е явил в храма в Къртлънд, **У. и З.** 110:1–4. Иехова е говорил на Авраам, **Авр.**

1:16–19. Исус се е явил на Джозеф Смит, Дж. С. — И. 1:17.

Бог — Светият Дух: Светият Дух също е Бог и бива наричан още Дух Светий, Духът и Дух Божий, както и други подобни имена и титли. С помощта на Светия Дух, човек може да узнае волята на Бог Отец и да разбере, че Исус е Христос (1 Кор. 12:3).

Светият Дух ще ви научи какво трябва да кажете, **Лука** 12:12. Светият Дух е Утешителят, **Иоана** 14:26 (16:7–15). Исус даде заповеди на апостолите чрез Светия Дух, **Деяния** 1:2. Светият Дух дава свидетелство за Бог и Христос, **Деяния** 5:29–32 (1 Кор. 12:3). Светият Дух ни свидетелства, **Евр.** 10:10–17. Чрез силата на Светия Дух можете да узнаете истината за всички неща, **Мор.** 10:5. Светият Дух е Духът на откровението, **У. и З.** 8:2–3 (У. и З. 68:4).

БОГАТСТВО. *Виж също* Гордост; Пари

Заможност или изобилие. Господ съветва светиите да не търсят светското богатство, освен ако не е за да правят добро. Светиите не трябва да дават предимство на търсенето на светско богатство пред търсенето на Божието царство, което държи богатството на вечността (Яков 2:18–19).

Ако изникне богатство, не прилепвайте към него сърцето си, **Псалми** 62:10. В ден на гняв богатството не ползува, **Притчи** 11:4. Този, който се уповава на богатството си, ще падне, **Притчи** 11:28. По-добре е да бъде избрано добро име, отколкото голямо богатство, **Притчи** 22:1. Колко мъчно ще влязат в Божието царство ония, които имат богатство, **Марка** 10:23 (Лука 18:24–25). Сребролюбието е корен на всякакви злини, **1 Тим.** 6:10. Горко на богатите, които презират бедните и чието съкровище е техен бог, **2 Не.** 9:30. И сърцата им не ламтяха за богатства, а бяха великодушни към всички,

Алма 1:30. Хората станаха горделиви, поради богатствата си, **Алма** 4:6–8. Хората започнаха да се делят на прослойки според богатството си, **3 Не.** 6:12. Търсете не богатство, а мъдрост, **У. и З.** 6:7 (Алма 39:14; У. и З. 11:7). Богатствата на земята ги дава Бог, но пазете се от гордост, **У. и З.** 38:39.

Богатства на вечността: Трупайте богатства в небесата, **Мат.** 6:19–21. Колко често съм ви призовавал чрез богатствата на вечния живот, **У. и З.** 43:25. Богатствата на вечността ги давам Аз, **У. и З.** 67:2 (У. и З. 78:18).

БОГОХУЛСТВАМ,

БОГОХУЛСТВО. *Виж също*

Непростим грях; Оскверняване

Да се говори неуважително или непочтително за Бог или за свети неща. Исус е обвиняван на няколко пъти от юдеите, че богохулства, защото е претендирал за правото да опрощава грехове (**Мат.** 9:2–3; **Лука** 5:20–21), защото се е наричал Божий Син (**Иоана** 10:22–36; 19:7) и защото е казал, че ще Го видят да седи от дясната страна на силата и да идва в облаците на небето (**Мат.** 26:64–65). Тези обвинения щяха да бъдат истина, ако Той не е бил в действителност това, което е твърдял, че е. Обвинението, предявено срещу Него от лъжесвидетелите на процеса в Синедрiona (**Мат.** 26:59–61), е било в богохулство срещу Божия храм. Непростимият грях представлява богохулството срещу Светия Дух, което означава съзнателно отричане на Христос, след получаване на съвършено знание за Него (**Мат.** 12:31–32; **Марка** 3:28–29; У. и З. 132:27).

Този, който богохулства с Името на Господа, ще бъде предаден на смърт, **Лев.** 24:11–16. Враговете на Господа няма да бъдат оставени да хулят името Му, **У. и З.** 105:15. Отмъщение ще споходи онези, които хулят Господа, **У. и З.** 112:24–26.

БОЖЕСТВЕННОСТ. *Виж* Вечен живот; Бог, Божество; Възвисяване; Човек, хора — Човек, Възможност да стане като Небесния Отец

БОЛЕН, БОЛЕСТ

Да имаш някакво заболяване или болестно състояние. В писанията, физическото заболяване понякога символизира липсата на духовно благополучие (Исаия 1:4–7; 33:24).

Чух твоята молитва, видях твоите сълзи; ето, Аз ще те изцеля, **4 Цар.** 20:1–5; (2 Лет. 32:24; Исаия 38:1–5). Исус обикалял, изцелявайки всички видове заболявания и всички видове болести, **Мат.** 4:23–24 (1 Не. 11:31; Мосия 3:5–6). Здравите нямат нужда от лекар, а болните, **Мат.** 9:10–13 (Марка 2:14–17; Лука 5:27–32). Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните старейшини, **Яков.** 5:14–15. Христос ще вземе върху Си болките и немощите на Своя народ, **Алма** 7:10–12. Исус изцелил всички болни сред нефитите, **3 Не.** 26:15. Хранете болните с нежност, билки и умерена храна, **У. и З.** 42:43 (Алма 46:40). Спомняйте си във всички неща болните и огорчените, **У. и З.** 52:40. Положете ръцете си върху болните и те ще оздравеят, **У. и З.** 66:9.

БРАК В ХРАМА. *Виж* Брак, сключвам брак

БРАК, СКЛЮЧВАМ БРАК.

Виж също Развод; Семейство

Законен завет или договор между мъж и жена, който ги прави съпруг и съпруга. Бракът е постановен от Бог (**У. и З.** 49:15).

Не е хубаво мъжът да е сам, **Бит.** 2:18 (Моисей 3:18). Мъжът ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът, **Бит.** 2:24 (Мат. 19:5; Авр. 5:18). Това, което Бог е събрал, човекът да го не разделя, **Мат.** 19:6 (Марка 10:9). В последните дни някои ще отстъ-

пят от вярата и ще забраняват брака, **1 Тим.** 4:1–3. Женитбата е на почит, **Евр.** 13:4. Господ заповядал на синовете на Лехий да се оженият за дъщерите на Исмаил, **1 Не.** 7:1, 5 (1 Не. 16:7–8). Бог създаде Адам и Ева да бъдат съпруг и съпруга, **Моисей** 3:7, 18, 21–25.

Новият и вечен завет на брака: Бракът, сключен според закона на Евангелието и свялото свещеничество, е и за земния живот, и за вечността. Достойните мъже и жени, запечатани по този начин в храма, могат да продължат да бъдат съпрузи във вечността.

Исус проповядвал закона за брака, **Лука** 20:27–36. Нито мъжът е без жената в Господа, **1 Кор.** 11:11. Мъжът и жената са сънаследници на благодатта на живота, **1 Пет.** 3:7. Каквото запечатите на земята, ще бъде запечатано на небесата, **Еламан** 10:7 (Мат. 16:19). За да постигне най-висшата степен на селестиалното царство, човек трябва да влезе в новия и вечен завет на брака, **У. и З.** 131:1–4. Ако човек се ожени не чрез Мен, техният завет и брак не остават в сила след смъртта им, **У. и З.** 132:15. Ако човек се ожени чрез Моето слово и чрез новия и вечен завет и това се запечати от Светия Дух на обещанието, бракът ще бъде в пълна сила и когато те са извън този свят, **У. и З.** 132:19.

Междуверски брак: Брак между мъж и жена с различни религиозни вярвания и обичаи.

Не трябва да вземаш жена за синами от дъщерите на ханаанците, **Бит.** 24:3. Ако Яков вземе жена от хетейските дъщери, какъв смисъл има да живея? **Бит.** 27:46 (28:1–2). Израил няма да се ожени за ханаанка, **Втор.** 7:3–4. Израилтяните се изпоженили за ханаанците, почитали чужди богове и били проклетни, **Съд.** 3:1–8. Жените на Соломон обърнали сърцето му към почитане на чужди богове, **3 Цар.** 11:1–6. Да не даваме

дъщерите си на племената на земята, и да не вземаме техните дъщери за синовете си, **Неем.** 10:30. Не се впрягайте заедно с невярващите, **2 Кор.** 6:14. Господ беляза ламанитите, за да не могат нефитите да се смесват с тях и да не повярват в неправилни предания, **Алма** 3:6–10. Ако човек вземе жена не чрез Мен, техният завет и брак няма да е в сила, когато умрат, **У. и З.** 132:15. Синовете човешки си вземаха жени, както си избираха, **Моисей** 8:13–15.

Многобрачие: Брак на мъж с две или повече живи жени. Законно е човек да има само една жена, освен ако Господ не му заповяда друго чрез откровение (**Яков** 2:27–30). Чрез откровение многобрачието било практикувано по времето на Стария завет и в ранните дни на възстановената Църква, под напътствията на пророка, който държал ключовете на свещеничеството (**У. и З.** 132:34–40, 45). То не се практикува вече в Църквата (**У. и З.** О. И — 1); днес бракът с повече от една съпруга е несъвместим с членството в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Сарайя даде Агар за жена на Авраам, **Бит.** 16:1–11. Яков получил за жени Лия и Рахил и техните слугини, **Бит.** 29:21–28 (**Бит.** 30:4, 9, 26). Ако мъжът си вземе още една жена, да не лишава първата си жена от притежанията ѝ, **Иzx.** 21:10. Давид и двете му жени отишли в Хеврон, **2 Цар.** 2:1–2. Авраам, Исаак и Яков изпълнили това, което им било заповядано, като взели няколко жени за съпруги, **У. и З.** 132:37. Давид и Соломон не прегрешили с нищо, освен в онези неща, които не били получили от Господа, **У. и З.** 132:38–39.

БРАТЯ, БРАТ. *Виж също* Сестра;
Човек, хора

Като чеда на нашия небесен Отец, всички мъже и жени са духовни братя и сестри. В Църквата това е

често обръщение към членовете-мъже или приятели на Църквата.

Когато се обърнеш, утвърди братята си, **Лука** 22:32. Който не люби брата си, остава в смърт, **1 Иоан.** 3:10–17. Мислете за братята си като за себе си, **Яков** 2:17. Нека всеки човек зачита своя брат като самия себе си, **У. и З.** 38:24–25. Усилвайте братята си във всичките си увещания, **У. и З.** 108:7.

БУНТ. *Виж също*

Вероотстъпничество; Грях;
Дявол; Мърморя

Противопоставяне или борба с Господа, включително и отказване да се следват Неговите избрани водачи, както и съзнателно неподчинение на Неговите заповеди.

Не се бунтувайте срещу Господа, **Числа** 14:9. Един порочен човек търсел само бунт, **Притчи** 17:11. Горко на непокорните чеда, **Исаия** 30:1. Господ не изкупва тези, които се бунтуват против Него и умират в греховете си, **Мосия** 15:26. Амлиситите се разбунтували открито против Бога, **Алма** 3:18–19. Бунтовниците ще бъдат пронизани с много скръб, **У. и З.** 1:3. Господният гняв е разпален срещу бунтовниците, **У. и З.** 56:1 (**У. и З.** 63:1–6). Сатана се разбунтувал срещу Бога, **Моисей** 4:3.

ВААЛ. *Виж също*

Идолопоклонничество

Бог-слънце от мъжки род, почитан основно във Финикия (3 Цар. 16:31), но по различни начини и на много други места: от моавците, като Ваал-фегор (**Числа** 25:1–3), в Сихем, като Ваалверит (**Съд.** 8:33; 9:4), в Акарон, като Ваалзеву (4 Цар. 1:2). Възможно е Ваал да е също вавилонският Вил и гръцкият Зевс. Думата *Ваал* изразява връзката между господар и неговия роб. Обичайният символ на Ваал е бил бик. Астарта е богинята, която обикновено е била почитана заедно с Ваал.

Понякога *Ваал* е комбиниран с друго име или дума, за да се означаи връз-

ката с Ваал, като например място, където е бил почитан, или човек с атрибути, подобни на тези на Ваал. По-късно, поради това, че думата Ваал придобила много лошо значение, в тези комбинации е била заменена с думата Востей. Востей означава “срам”.

БАВИЛОН. *Виж също*

Навуходоносор; Свят

Столицата на Вавилония.

Вавилон е основан от Нимрод и е бил един от най-старите градове в Месопотамия или Сенаар (Бит. 10:8–10). Господ разбъркал езиците по времето, когато хората строели Вавилонската кула (Бит. 11:1–9; Етер 1:3–5, 33–35). По-късно Вавилон станал столица по времето на Навуходоносор. Той построил един огромен град, чийто останки все още стоят. Вавилон станал много порочен град и оттогава символизира порочността на света.

Бягайте отсред Вавилон, **Ерем.** 51:6. Вавилон ще бъде установен и ще падне, **Откр.** 17–18. Вавилон ще бъде разрушен, **2 Не.** 25:15. Вавилон ще падне, **У. и З.** 1:16. Няма да пощада никой, който остане във Вавилон, **У. и З.** 64:24. Излезте от Вавилон, **У. и З.** 133:5, 7, 14.

БАЛААМ

Пророк в Стария завет, който искал да прокълне Израил за пари. Господ му заповядал да не го прави (Числа 22–24).

Ослицата на Валаам отказала да върви напред, защото на пътя ѝ застанал ангел, **Числа** 22:22–35.

БАЛТАСАР. *Виж също* Вавилон

В Стария завет, последният вавилонски цар, царувал преди Кир да покори Вавилон; син и наследник на Навуходоносор (Дан. 5:1–2).

БАРАВА

Името на човека, пуснат вместо Исус по време на Разпъването. Барава бил

затворник, убиец и разбойник (Мат. 27:16–26; Марка 15:6–15; Лука 23:18–25; Иоана 18:40).

ВАРНАВА

Името, дадено на Иосиф (наричан също Иосий), левит от Кипър, който продал земята си и дал полученото на апостолите (Деяния 4:36–37). Макар и да не бил един от първоначалните дванадесет апостоли, той станал апостол (Деяния 14:4, 14) и отслужил няколко мисионерски пътувания (Деяния 11:22–30; 12:25; 13:15; 1 Кор. 9:6; Гал. 2:1, 9; Кол. 4:10).

ВАРТОЛОМЕЙ. *Виж също*

Натанаил

В Новия завет, един от първоначалните дванадесет апостоли на Исус Христос (Мат. 10:2–4).

ВДОВИЦА. *Виж също*

Благосъстояние

Жена, чийто съпруг е починал и която не се е омъжила отново.

Сирачето и вдовицата да дохождат и да ядат, **Втор.** 14:29. Тази бедна вдовица пусна всичко, което имаше, **Марка** 12:41–44. Посещавайте сираците и вдовиците в неволята им, **Яков.** 1:27. Господ ще бъде бърз свидетел против онези, които угнетяват вдовицата и сирачето, **3 Не.** 24:5 (Зах. 7:10). Вдовиците и сираците ще бъдат обезпечавани, **У. и З.** 83:6 (У. и З. 136:8).

ВДЪХНОВЕНИЕ,

ВДЪХНОВЯВАМ. *Виж също*

Откровение; Светият Дух

Напътствие на човека, дадено от Бог. Вдъхновението идва чрез Духа в ума и сърцето на човек по много различни начини.

След огъня дойде тих и тънък глас, **3 Цар.** 19:12. Светият Дух ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, **Иоана** 14:26. Духът на истината ще ви упътва към всяка истина,

Иоана 16:13. Аз бях воден от Духа, като не знаех предварително нещата, които трябваше да извърша, **1 Не.** 4:6. Гласът на Господа дойде в ума ми, **Енос** 1:10. Всичко, което те подканва и подбужда да вършиш добро, е вдъхновено от Бога, **Мор.** 7:13–16. Не говорих ли мир на ума ти? **У. и З.** 6:23. Ще ви кажа в ума и в сърцето ви, **У. и З.** 8:2. Моят Дух ще осветли умовете ви и това ще изпълни душата ви с радост, **У. и З.** 11:13. В същия час ще ти бъде дадено това, което трябва да говориш или да напишеш, **У. и З.** 24:6 (**У. и З.** 84:85). Тихият, мек глас нашепва и прониква през всички неща, **У. и З.** 85:6

ВЕЗДЕСЪЩ. *Виж също* Бог, божество

Способността на Бога да бъде навсякъде чрез Своя Дух (**Псалми** 139:7–12; **У. и З.** 88:7–13, 41).

ВЕЛИКДЕН. *Виж* Исус Христос; Възкресение

ВЕНЕЦ. *Виж също* Вечен живот

Украшение с кръгла форма, носено от управниците на главата. Той може да бъде символ на селестиална сила, суверенна власт и божественост. Онези, които издържат до края, спазвайки всички Божии заповеди, ще получат венец на вечния живот. (**Виж** **У. и З.** 20:14; **Моисей** 7:56; **Дж. С.** — **М.** 1:1).

Там за мен се пази венецът на правдата, **2 Тим.** 4:8. Ти ще получиш венец на слава, който не похваля, **1 Пет.** 5:4. Мъртвите, които умряха в Мен, ще получат венец от праведност, **У. и З.** 29:13. В обиталищата на Отца Ми те ще получат венец, **У. и З.** 59:2. Господ подготвя светиите да се издигнат до венеца, приготвен за тях, **У. и З.** 78:15. Господ е обещал на светиите Си венец на слава от дясната Си страна, **У. и З.** 104:7.

ВЕНИАМИН, БАЩА НА МОСИЯ. *Виж също* Мосия, син на Вениамин

Пророк и цар от Книгата на Мормон (**Мосия** 1–6).

Разрешил сериозни проблеми при установяването на мир в страната, **Омний** 1:23–25 (**С.** на **М.** 1:12–18). Поучавал синовете си, **Мосия** 1:1–8. Прехвърлил царството си на своя син Мосия, **Мосия** 1:9–18. Народът му се събрал да чуе последното му обръщение, **Мосия** 2:1–8. Обърнал се към народа си, **Мосия** 2:9–4:30. Народът му сключил завет с Господа, **Мосия** 5–6.

ВЕНИАМИН, СИН НА ЯКОВ.

Виж също Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, вторият син на Яков и Рахил (**Бит.** 35:16–20).

Племето на Вениамин: Яков благословил Вениамин (**Бит.** 49:27). Потомците на Вениамин били войнствена раса. Двама бележити Вениаминови потомци били Саул, първият израилски цар (1 **Цар.** 9:1–2) и Павел, апостолът от Новия завет (**Рим.** 11:1).

ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО.

Виж също Бунт; Възстановяване на Евангелието

Отвъръщане от истината на отделни личности, на Църквата или на цели народи.

Общо вероотстъпничество: Израилтяните трябва да внимават сърцата им да не се отклонят от Господа, **Втор.** 29:18. Където няма пророческо видение, хората загиват, **Притчи** 29:18. Те нарушиха вечния завет, **Исаия** 24:5. Ветровете удариха върху тази къща и тя падна, **Мат.** 7:27. Чудя се как бързо преминавате към друго благовестие, **Гал.** 1:6. Те тръгнаха по добрата пътека, но загубиха пътя си в мъглата, **1 Не.** 8:23 (1 **Не.** 12:17). След като опитваха плода, те се загубиха

в забранени пътеки, **1 Не.** 8:28. Вероотстъпничеството на нефитите става препятствие за неверниците, **Алма** 4:6–12. Много членове на Църквата се възгордяха и започнаха да преследват други членове, **Еламан** 3:33–34 (Еламан 4:11–13; 5:2–3). Когато Господ дава благоденствие на хората, те понякога вкоравяват сърцата си и Го забравят, **Еламан** 12:2; 13:38. Нефитите вкоравиха сърцата си и попаднаха под властта на Сатана, **3 Не.** 2:1–3. Мороний прокувал за вероотстъпничеството през последните дни, **Морм.** 8:28, 31–41. Вероотстъпничеството ще предложи Второто пришествие, **У. и З.** 1:13–16.

Вероотстъпничество на ранната християнска Църква: Тези хора се приближават до Мен с уста си, **Исаия** 29:10, 13. Тъмнина ще покрие земята, **Исаия** 60:2. Господ ще изпрати глад за слушане на думите Господни, **Амос** 8:11. Ще се появят лъжехристи и лъжепророци, **Мат.** 24:24. Между вас ще навлязат свирепи вълци, **Деянния** 20:29. Учудвам се, че така скоро се отстранихте от Него, **Гал.** 1:6. Ще има отстъпление преди Второто пришествие, **2 Сол.** 2:3. Някои хора грешат по отношение на истината, **2 Тим.** 2:18. Някои хора имат вид на благочестиви, но отричат силата Му, **2 Тим.** 3:5. Ще дойде време, когато те няма да търпят здравото учение, **2 Тим.** 4:3–4. Сред народа ще има лъжепророци и лъжеучители, **2 Пет.** 2:1. Вмъкнаха се някои човеци, които отричат единствения Господ Бог, **Юд.** 1:4. Някои хора казваха, че са апостоли, а не бяха, **Откр.** 2:2. Нефи видял образуването на велика и мерзка църква, **1 Не.** 13:26. Езичниците се объркаха и построиха много църкви, **2 Не.** 26:20. Те се отклониха от моите обреди и нарушиха вечния ми завет, **У. и З.** 1:15. Мрак покрива земята и гъст мрак — умовете на хората, **У. и З.** 112:23. На Джозеф било казано, че всички църкви са грешни и

сърцата им са далече от Бога, **Дж. С. — И.** 1:19.

ВЕТИЛ

На еврейски означава “дом Божи” и е едно от най-светите места в Израил. Намира се на около двадесет километра северно от Ерусалим. Тук Авраам построил олтара по време на първото си идване в Ханан (Бит. 12:8; 13:3). Тук Яков видял във видение стълба, достигаща до небесата (Бит. 28:10–19). Това било свято място и по времето на Самуил (1 Цар. 7:16; 10:3).

ВЕЧЕН ЖИВОТ. *Виж също Венец;*
Възвисяване; Живот;
Извършвам Единение,
Единение; Селестиална слава

Да живеем завинаги като семейства в Божието присъствие (**У. и З.** 132:19–20, 24, 55). Вечният живот е най-големият дар на Бога за човека.

Ти имаш думите на вечния живот, **Иоана** 6:68. Това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог и Исус Христос, **Иоана** 17:3 (**У. и З.** 132:24). Подвизавай се в доброто войнстване на вярата, хвани се за вечния живот, **1 Тим.** 6:12. Човеците са свободни да изберат свободата и вечния живот, **2 Не.** 2:27 (Еламан 14:31). Да се отдалеш на духовното е живот вечен, **2 Не.** 9:39. Тогава, дали сте в тясната пътека, която води към вечен живот, **2 Не.** 31:17–20. Да вярваш в Христос и да издържиш до край е вечен живот, **2 Не.** 33:4 (3 Не. 15:9). Този, който има вечен живот, е богат, **У. и З.** 6:7 (**У. и З.** 11:7). Вечният живот е най-великият от всички Божии дарове, **У. и З.** 14:7 (Римл. 6:23). Праведните ще получат мир в този свят и вечен живот в идния, **У. и З.** 59:23. Онези, които постоянстват до края, ще имат венец на вечен живот, **У. и З.** 66:12 (**У. и З.** 75:5). Всички, които са умрели без познание за Евангелието, но които биха го приели ако им е било позволено да останат, ще бъдат на-

следници на селестиалното царство, **У. и З.** 137:7–9. Божието дело и слава са да осъществят безсмъртие и вечен живот на човека, **Моисей** 1:39. Бог дава вечен живот на всички, които се подчиняват, **Моисей** 5:11.

ВЕЧЕН ЗАВЕТ. *Виж* Завет; Нов и вечен завет

ВЕЧЕН ОТЕЦ. *Виж* Небесен Отец; Бог, Божество

ВИДЕНИЕ. *Виж също* Откровение; Първо видение; Сън

Визуално откровение за някакво събитие, за човек или за нещо, получено чрез силата на Светия Дух.

Някои от по-важните видения са следните: видението на Езекиил за последните дни (Езек. 37–39), видението на Стефан как Исус стои от дясната страна на Бога (Деяния 7:55–56), откровението на Йоан за последните дни (Откр. 4–21), видението на Лехий и Нефи за дървото на живота (1 Не. 8, 10–14), видението на Алма-младши за ангела Господен (Мосия 27), видението на брата на Яред за всички жители на земята (Етер 3:25), Видението за степените на слава (У. и З. 76), виденията, дадени на Джозеф Смит и на Оливър Каудъри в храма в Къртлгънд (У. и З. 110), видението на Джозеф Ф. Смит за изкуплението на мъртвите (У. и З. 138), видението на Моисей за Бога и Неговите създания (Моисей 1), видението на Енох за Бога (Моисей 6–7), Първото видение на Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1). Където няма пророческо видение, хората гинат, **Притчи** 29:18. Юношите ви ще виждат видения, **Иоил** 2:28 (Деяния 2:17). Той ми даде познание чрез видения, **2 Не.** 4:23. Той беше пратеник, изпратен от Божието присъствие, **Дж. С. — И.** 1:33. Ние вярваме в пророчества, откровения, видения, **С. на В.** 1:7.

ВИНА. *Виж също* Покаявам се, покаяние

Състоянието на човек, извършил

нещо лошо или чувствата на съжаление и тъга, които би трябвало да придружават греха.

Той е съгрешил и е виновен, **Лев.** 6:1–6. Който вземе от причастието недостойно, е виновен за тялото и кръвта на Исус, **1 Кор.** 11:27. За виновните истината е тежка, **1 Не.** 16:2. Ние ще имаме съвършено знание за цялата си вина, **2 Не.** 9:14. Вината ми беше премахната, **Енос** 1:6. Беше определено наказание, което доведе до угризение на съвестта, **Алма** 42:18. Нека твоите грехове те смуцават, което смуцение ще те доведе до покаяние, **Алма** 42:29. Някои от вас са виновни пред Мен, но Аз ще бъда милостив, **У. и З.** 38:14. Божият Син извърши Единение за първоначалната вина, **Моисей** 6:54.

ВИСШ СВЕЩЕНИК. *Виж също*

Аароново свещеничество;

Мелхиседеково свещеничество

Служба в свещеничеството. В писанията, “висш свещеник” има две значения: 1. Служба в Мелхиседековото свещеничество; и 2. Председателстващият служител в Аароновото свещеничество според закона на Моисей.

Първото значение се отнася до Исус Христос, Който е великият Висш свещеник. Адам и всички патриарси също са били висши свещеници. Понастоящем трима председателстващи висши свещеници образуват Президентството на Църквата и председателстват над всички останали носители на свещеничеството и църковни членове. Днес и други достойни мъже са поставяни за висши свещеници, според както е необходимо в Църквата. Висшите свещеници могат да бъдат призовани, отделени и поставени за епископи (У. и З. 68:19; 107:69–71).

Второто значение според закона на Моисей се отнася до служителя, председателстващ над Аароновото свещеничество, който бил наричан

висш свещеник. Службата е била наследствена и се наследявала от първородния в семейството на Аарон, като самият Аарон е бил първият висш свещеник от Аароновия ред (Изх. 28; 29; Лев. 8; У. и З. 84:18).

Мелхиседек беше свещеник на Всевишния Бог, **Бит.** 14:18 (Алма 13:14). Висши свещеници са били призовавани и подготвяни от основаването на света, **Алма** 13:1–10. Висшите свещеници управляват духовните неща, **У. и З.** 107:10, 12, 17.

ВИСШ СЪВЕТ

Съвет от дванадесет висши свещеници.

В ранните дни на възстановената Църква терминът *Висш съвет* се отнасял до две различни управителни тела: 1. Кворумът на Дванадесетте апостоли на Църквата (**У. и З.** 107:33, 38); и 2. Висшият съвет, служещ във всеки един от коловете (**У. и З.** 102; 107:36).

ВИСШЕ СВЕЩЕНИЧЕСТВО.

Виж Мелхиседеково свещеничество

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ. *Виж*

Апостол; Първо Президентство; Председателстващ епископ; Седемдесетници

ВИТАНИЯ

Селото, в което Исус Христос отседнал през последната седмица от земния си живот (**Мат.** 21:17; **Марка** 11:11). Разположено на югоизточния склон на Елеонския хълм, местоживеене на Лазар, Мария и Марта (**Иоана** 11:1–46; 12:1).

ВИТЛЕЕМ

Малко градче, намиращо се на 8 километра южно от Ерусалим. На еврейски Витлеем означава “Дом на хляба”; нарича се още Ефрат, което означава “плодовит”. Исус Христос е роден във Витлеем (**Мих.** 5:2; **Мат.** 2:1–8). Това е мястото, където е погребана Рахил (**Бит.** 35:19; 48:7).

Тук живяла Рут, **Рут** 1:22. Тук Самуил помазал Давид, **1 Цар.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Тук Ирод накарал да убият децата, **Мат.** 2:16.

ВИТСАБЕЕ. *Виж също* Давид

Жена на Урия; по-късно жена на Давид и майка на Соломон. Цар Давид извършил с нея прелюбодеяние. Той организираше също така смъртта на съпруга ѝ по време на битка (2 Цар. 11), последиците от този грях били вечни за Давид (**У. и З.** 132:39).

ВЛАСТ. *Виж също* Ключове на свещеничеството; Поставям, Поставяне; Призовавам, призван от Бог, призвание; Свещеничество; Сила

Разрешението, давано на мъже докато са на земята, които са призвани или поставени да действат за и от името на Бог Отец или Исус Христос при извършването на Божието дело.

Аз те изпратих, **Изх.** 3:12–15. Говори всичко, което ти заповядам, **Изх.** 7:2. Той даде на дванадесетте ученика власт, **Мат.** 10:1. Вие не сте ме избрали, но Аз ви избрах и ви определих. **Иоана** 15:16. Нефи и Лехий проповядвали с голяма власт, **Еламан** 5:18. Нефи, синът на Еламан, бил Божий човек, имащ голяма сила и власт от Бога, **Еламан** 11:18 (3 Не. 7:17). Исус даде сила и власт на дванадесет нефити, **3 Не.** 12:1–2. Джозеф Смит беше призван от Бога и поставен, **У. и З.** 20:2. Николай не трябва да проповядва Моето Евангелие или да строи Моя Църква, ако не е поставен и на Църквата не е известно, че той има власт, **У. и З.** 42:11. Старейшините трябва да проповядват Евангелието, действайки с власт, **У. и З.** 68:8. Свещеничеството на Мелхиседек има властта да служи в духовните неща, **У. и З.** 107:8, 18–19. Това, което е извършено с божествена власт, става закон, **У. и З.** 128:9. Всеки, който проповядва и служи на Бога, трябва да бъде призван от

Бога чрез онези, които имат власт, **С. на В. 1:5.**

ВОЙНА В НЕБЕСАТА.

Виж също Доземен живот;
Съвет в небесата

Конфликтът, който се състоял в доземния живот между духовните чедата на Бога.

Сатана бил свален от небето на земята, **Откр. 12:4, 7–9.** Дяволът и една трета от небесните множества били низвергнати, **У. и З. 29:36–37.** Луцифер се разбунтувал против Единородния Син, **У. и З. 76:25–26.** Сатана пожелал славата на Отца и искал да унищожи свободата на избор на човека, **Моисей 4:1–4** (Исаия 14:12–15; Авр. 3:27–28). Тези, които последвали Бога, запазили първото си състояние, дошли на земята и получили тела, **Авр. 3:26.**

ВОЙНА. *Виж също* Мир

Сражение или въоръжен конфликт; битка с оръжия. Господ одобрява войната само като последно средство за светиите Си при защита на техните семейства, собственост, права, привилегии и свободи (**Алма 43:9, 45–47**).

Мороний искаше да защити своя народ, правата му, земята му и религията му, **Алма 48:10–17.** Джозеф Смит получи откровение и пророчество за война, **У. и З. 87.** Откажете се от войната и възвестете мир, **У. и З. 98:16, 34–46.** Ние вярваме, че хората са оправдани, когато защитават себе си, приятелите си, имуществото си и правителството, **У. и З. 134:11.** Ние вярваме в подчинението, уважението и подкрепянето на закона, **С. на В. 1:12.**

ВООЗ. *Виж също* Рут

Съпруг на Рут (**Рут 4:9–10**); прадядо на Давид, царя на Израил (**Рут 4:13–17**); и прародител на Христос, Царя на Царете (**Лука 3:32**).

ВРАЖДА. *Виж също* Завист;
Любов; Отмъщение

В писанията, противопоставяне, неприязън и омраза.

Ще поставя вражда между тебе и жената, **Бит. 3:15** (Моисей 4:21). Копнежът на плътта е враждебен на Бога, **Римл. 8:7.** Приятелството със света е вражда с Бога, **Яков. 4:4.** В него ден враждата ще престане да съществува пред лицето Ми, **У. и З. 101:26.**

ВСЕВЕДУЩ. *Виж също* Бог,
божество

Божественото качество да се притежава всичкото знание (**Мат. 6:8; 2 Не. 2:24**).

ВСЕМОГЪЩ. *Виж също* Бог,
божество

Божественото качество да се притежава всичката сила (**Бит. 18:14; Алма 26:35; У. и З. 19:1–3**).

ВСЕОРЪЖИЕ

Покритие (броня), носено за предпазване на тялото от ударите и промушванията на оръжията. Думата се използва също и за обозначаване на духовните атрибути, които предпазват човека от изкушения или зло.

Облечете се в Божието всеоръжие, **Ефес. 6:10–18** (**У. и З. 27:15–18**).

ВСЛУШВАМ СЕ. *Виж също*

Послушание, послушен,
подчинявам се; Ухо

Да чуваш и да се подчиняваш на гласа и ученията на Господ.

Господ ще въздигне пророк като Себе Си и вие ще Го слушате, **Втор. 18:15.** Послушанието е по-добро от тлъстината на жертвените овни, **1 Цар. 15:20–23.** Ние не послушахме слугите Ти, пророците, **Дан. 9:6.** Праведните, които се вслушват в словата на пророците, няма да погинат, **2 Не. 26:8.** Ако не се вслушате в гласа на Добрия пастир, вие не сте Негови овце, **Алма 5:38** (Еламан 7:18).

Слушайте, О, вие хора на Моята Църква, **У. и З.** 1:1. Онези, които послушат гласа на Духа, са осветени и идват при Отца, **У. и З.** 84:46–47. Те се бавеха да слушат Господа, затова и Той се бави да чуе техните молитви, **У. и З.** 101:7–9. Онези, които не се вслушват в заповедите, биват наказвани, **У. и З.** 103:4 (Моисей 4:4).

ВТОРИ УТЕШИТЕЛ.

Виж Утешител

ВТОРО ПРИШЕСТВИЕ НА

ИСУС ХРИСТОС. *Виж също*

Армагедон; Бог; Знамения на времената; Исус Христос; Магог

В началото на ерата на Хилядолетието Христос ще се върне на земята. Това събитие ще сложи край на смъртния изпитателен период на тази земя. Нечестивите ще бъдат премахнати от земята, а праведните ще бъдат вдигнати в облак, докато земята се прочисти. Макар никой човек да не знае точно кога Христос ще дойде за втори път, Той ни е дал знамения, за които да следим и които ще ни покажат, че времето приближава (Мат. 24; Дж. С. — М. 1).

Аз зная, че Изкупителят ми ще застане в последния ден на земята, **Иов** 19:25. Пред Мен ще се преклони всяко коляно, всеки език ще се закълне в Мен, **Исаия** 45:23 (У. и З. 88:104). Човешкият Син ще дойде с облаци небесни, **Дан.** 7:13 (Мат. 26:64; Лука 21:25–28). Те ще погледнат на Мене, Когото прободоха, **Зах.** 12:10. Някой ще го попита: Какви са тези рани по ръцете ти, **Зах.** 13:6 (У. и З. 45:51). Кой ще устои в деня, когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач, **Мал.** 3:2 (3 Не. 24:2; У. и З. 128:24). Човешкият Син ще дойде в славата на Своя Отец, **Мат.** 16:27 (Мат. 25:31). За този ден и час не знае никой човек, само Отец Ми, **Мат.** 24:36 (У. и З. 49:7; Дж. С. — М. 1:38–48). Същият този Исус така ще дойде, както Го видяхте да отива на небето, **Деяния** 1:11. Сам Гос-

под ще се спусне от небесата, **1 Сол.** 4:16. Господният ден ще дойде като крадец, **2 Пет.** 3:10. Господ идва с десетки хиляди от Своите светии, **Юд.** 1:14. Той идва с облаци и всяко око ще го види, **Откр.** 1:7. Исус ще се изправи да съди света, **3 Не.** 27:14–18. Подгответе се, подгответе се, защото Господ е близо, **У. и З.** 1:12. Аз ще се покажа от небесата със сила и ще пребивавам на земята хиляда години, **У. и З.** 29:9–12. Издигнете глас и призовавайте към покаяние, подготвяйки пътя на Господа за Второто Му пришествие, **У. и З.** 34:5–12. Аз съм Исус Христос и ще дойда внезапно в Моя храм, **У. и З.** 36:8 (У. и З. 133:2). Скоро ще дойде денят, в който ще Ме видите и ще знаете, че Аз съм, **У. и З.** 38:8. Този, който се бои от Мен, ще очаква с нетърпение знаменията за пришествието на Човешкия Син, **У. и З.** 45:39. Лицето на Господа ще бъде разбулено, **У. и З.** 88:95. Великият и страшен ден Господен е близо, **У. и З.** 110:16. Когато Спасителят се яви, ние ще Го видим както е, **У. и З.** 130:1. Спасителят ще застане посред Своите хора и ще царува, **У. и З.** 133:25. Кой е Този, Който слиза от Бога в небесата с обagrени одежди, **У. и З.** 133:46 (Исаия 63:1).

ВТОРО СЪСТОЯНИЕ.

Виж Смъртен, смъртност

ВТОРОЗАКОНИЕ. *Виж също*

Петокнижие

Означава “повторение на закона” и е петата книга на Стария завет.

Второзаконието съдържа последните три проповеди на Моисей, които той изнася в равнините на Моав, точно преди да бъде преселен. Първата проповед (глави 1–4) е въвеждаща. Втората проповед (глави 5–26) се състои от две части: 1. Глави 5–11 — Десетте божии заповеди и практическото им обяснение; 2. Глави 12–26 — кодекс със закони, които образуват ядрото на цялата книга. Третата проповед (глави

27–30) съдържа тържественото възобновяване на завета между Израил и Бога и обявяване на благословиите, които следват послушанието, и на проклятията, които следват непослушанието. Глави 31–34 описват предаването на закона на левитите, песента и последната благословия на Моисей, както и кончината на Моисей.

ВЪЗВИСЯВАНЕ. *Виж също* Венец;

Вечен живот; Извършвам
Единение, Единение;
Селестиална слава; Човек,
хора — Човек, възможност да
стане като Небесния Отец

Най-висшата степен на щастие и слава в селестиалното царство.

Пред Твоето присъствие има пълнота от радост, **Псалми** 16:11. Те са богове, тъкмо синовете Божи — затова всичко е тяхно, **У. и З.** 76:58–59. Светиите ще получат своето наследство и ще бъдат сторени равни Нему, **У. и З.** 88:107. Тези ангели не спазиха Моя закон, следователно те ще останат поотделно и самостоятелно, без възвисяване, **У. и З.** 132:17. За да бъдат възвисяени, мъжете и жените трябва да се ожени според Божия закон, **У. и З.** 132:19–20. Тесни са портите и стеснен е пътят, който води към възвисяването, **У. и З.** 132:22–23. Авраам, Исаак и Яков влязоха във възвисяването си, **У. и З.** 132:29, 37. Аз запечатвам върху теб възвисяването ти, **У. и З.** 132:49.

ВЪЗВРЪЩАНЕ,

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ. *Виж също*
Възстановяване на Евангелието

Възвръщането на нещо или към състояние, което е било отнето или изгубено. Духът и тялото ще бъдат обединени отново в съвършената си форма, **Алма** 11:43–44. Възстановяването връща зло за зло, праведност за праведност, **Алма** 41:10–15. Ние вярваме във възстановяването на Десетте Племена и че земята ще

бъде възстановена към райската си слава, **С. на В.** 1:10 (**У. и З.** 133:23–24).

ВЪЗКРЕСЕНИЕ. *Виж също*

Безсмъртен, безсмъртие;
Дух; Извършвам Единение,
Единение; Исус Христос;
Смърт, физическа; Тяло

Свързване на духовното тяло с физическото тяло от плът и кости след смъртта. След възкресението духът и тялото никога няма да се разделят и човекът ще стане безсмъртен. Всеки човек, роден на земята, ще бъде възкресен, защото Исус Христос е победил смъртта (**1 Кор.** 15:20–22).

Исус Христос бил първият човек, възкресен на тази земя (**Деяния** 26:23; **Кол.** 1:18; **Откр.** 1:5). Новият завет дава предостатъчно доказателства, че Исус е възкръснал с физическото Си тяло: гробницата Му била празна, ял риба и мед, имал тяло от плът и кости, хората Го докосвали и ангелите казали, че Той е възкръснал (**Марка** 16:1–6; **Лука** 24:1–12; 36–43; **Иоана** 20:1–18). Откровение от последните дни потвърждава реалността на възкресението на Христос и на цялото човечество (**Алма** 11:40–45; 40; **3 Не.** 11:1–17; **У. и З.** 76; **Моисей** 7:62).

Не всички хора ще бъдат възкресени в същата слава (**1 Кор.** 15:39–42; **У. и З.** 76:89–98), нито пък това ще стане по едно и също време (**1 Кор.** 15:22–23; **Алма** 40:8; **У. и З.** 76:64–65, 85). Много светии били вдигнати от мъртвите след възкресението на Христос (**Мат.** 27:52). Праведните ще бъдат възкресени преди нечестивите, при първото възкресение (**1 Сол.** 4:16); непокаялите се грешници ще възкръснат при последното възкресение (**Откр.** 20:5–13; **У. и З.** 76:85).

Макар това тяло да бъде унищожено, пак в плът ще видя Бога, **Иов** 19:26 (**Моисей** 5:10). Ще отворя гробовете ви и ще ви накарам да излезете, **Езек.** 37:12. Гробовете бяха отворени и много тела възкръснаха, **Мат.**

27:52–53 (3 Не. 23:9). Господ възкръсна, **Лука** 24:34. Духът няма плът и кости, както виждате, че аз имам, **Лука** 24:39. Аз съм възкресението и животът, **Иоана** 11:25. Дванадесетте апостоли проповядвали, че Исус е възкръснал, **Деяния** 1:21–22 (Деяния 2:32; 3:15; 4:33). В Христа всички ще оживеят, **1 Кор.** 15:1–22. Умрелите в Христа ще възкръснат по-напред, **1 Сол.** 4:16. Блажен и свят е оня, който участва в първото възкресение, **Откр.** 20:6. Христос положи живота Си и Си го възвърна отново, за да може да осъществи възкресението на мъртвите, **2 Не.** 2:8 (Мосия 13:35; 15:20; Алма 33:22; 40:3; Еламан 14:15). Без възкресение ние ще станем подчинени на Сатана, **2 Не.** 9:6–9. Възкресението ще споходи всички човеци, **2 Не.** 9:22. Авинадий проповядвал за първото възкресение, **Мосия** 15:21–26. Нечестивите остават все едно, че не е било направено изкупление, с изключение на това, че връзките на смъртта ще бъдат развързани, **Алма** 11:41–45. Алма обяснил състоянието на душите между смъртта и възкресението, **Алма** 40:6, 11–24. При идването на Господа мъртвите, които са умрели в Христа, ще излязат, **У. и З.** 29:13 (У. и З. 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Оплаквайте особено онези, които нямат надежда за славно възкресение, **У. и З.** 42:45. Тези, които не са познавали закона, ще вземат дял в това първо възкресение, **У. и З.** 45:54. Те ще възкръснат от мъртвите и не ще умират след това, **У. и З.** 63:49. Възкресението на мъртвите е изкуплението на душата, **У. и З.** 88:14–16. Дух и вещество, свързани неразделно, получават пълнотата на щастието, **У. и З.** 93:33. Ангелите, които са възкресени личности, имат тела от плът и кости, **У. и З.** 129:1. Какъвто и разум да придобием в този живот, той ще възкръсне с нас при възкресението, **У. и З.** 130:18–19.

ВЪЗНЕСЕНИЕ. *Виж също* Второ пришествие на Исус Христос; Исус Христос

Напускане на земята от Спасителя, четиридесет дни след възкресението Му. Възнесението е станало от едно място на Елеонския хълм в присъствието на учениците (**Марка** 16:19; **Лука** 24:51). По това време два небесни ангела са свидетелствали, че в бъдеще Господ ще се върне “по същия начин” (**Деяния** 1:9–12).

ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА КНИГА.

Виж също Книга на живота; Родословие

Книга, започната от Адам, в която били описани действията на неговите потомци; както и всички подобни летописи, водени от пророци и верни членове от онова време досега. Адам и децата му водели възпоменателна книга, в която са писали чрез духа на вдъхновението, както и книга на поколенията, която е съдържала родословие (**Моисей** 6:5, 8). Тези летописи по всяка вероятност ще вземат участие при определянето на крайната ни присъда.

И се написа възпоменателна книга, **Мал.** 3:16–18 (3 Не. 24:13–18). Всички, които не са записани във възпоменателната книга, няма да получат наследство в онзи ден, **У. и З.** 85:9. Мъртвите бяха съдени според книгите, съдържащи записи за делата им, **У. и З.** 128:7. Нека направим книга, съдържаща записи за нашите мъртви, **У. и З.** 128:4. Водена беше възпоменателна книга, **Моисей** 6:5–8. Ние водихме възпоменателна книга, **Моисей** 6:46. Авраам се постара да напише летопис за своето потомство, **Авр.** 1:31.

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ЕВАНГЕЛИЕТО.

Виж също Вероотстъпничество; Диспансация; Евангелие; Смит, Джозеф-младши.

Възвръщането от Бог на истините и

обредите на Неговото Евангелие сред хората на земята. Евангелието на Исус Христос било изгубено на земята поради вероотстъпничеството, което настъпило след земното служение на Христовите апостоли. Това вероотстъпничество предизвикало необходимостта от възстановяване на Евангелието. Бог възстановил Евангелието чрез видения, служение на ангели и откровения за хората на земята. Възстановяването започнало чрез пророка Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1:1–75; У. и З. 128:20–21) и продължава и досега чрез работата на живите пророци на Господа.

Домът на Господа ще бъде установен на върха на планините, **Исаия** 2:2 (Мих. 4:2; 2 Не. 12:2). Бог ще извърши чудно дело и изумление, **Исаия** 29:14 (2 Не. 25:17–18; У. и З. 4:1). Бог ще установи царство, което никога няма да бъде разрушено, **Дан.** 2:44. Илия ще дойде и ще възстанови всички неща, **Мат.** 17:11 (Марка 9:12; У. и З. 77:14). Ще дойде време на възстановяване на всички неща, **Деяния** 3:21 (У. и З. 27:6). В диспенсацията на пълнотата на времената Бог ще събере в едно всички неща, **Ефес.** 1:10. Видях друг ангел, който проповядваше вечното Евангелие, **Откр.** 14:6. Пълнотата на Евангелието ще дойде при Езичниците, **1 Не.** 15:13–18. Юдеите ще бъдат възстановени към истинската Църква, **2 Не.** 9:2. В последният ден ще дойде истината, **3 Не.** 16:7. Върху вас предавам Свещеничеството на Аарон, **У. и З.** 13:1 (Дж. С. — И. 1:69). Аз предадох ключовете за царството за последен път, **У. и З.** 27:6, 13–14 (У. и З. 128:19–21). Съберете наедно племената на Израил и възстановете всички неща, **У. и З.** 77:9. Предадени са ключовете на тази диспенсация, **У. и З.** 110:16 (У. и З. 65:2). Дадено е Свещеничеството в диспенсацията на пълнотата на времената, **У. и З.** 112:30. Аз видях две Личности,

Дж. С. — И. 1:17. Аз ще ти разкрия Свещеничеството чрез ръката на Илия, **Дж. С. — И.** 1:38 (Мал. 4:5–6).

ВЪЗХВАЛА. *Виж Слава; Благодарен, благодарности, благодарствен*

ВЪНШНА ТЪМНИНА.

Виж Пъкъл

ВЪРША. *Виж Подчинение, подчинявам се, подчинен*

ВЯРА. *Виж също* Вярване, Вярвам; Исус Христос; Надежда; Упование

Доверие в нещо или в някой. Както най-често се използва в писанията, вярата е доверие и упование в Исус Христос, които карат човек да Му се подчинява. За да доведе човека до спасение, вярата трябва да е съсредоточена в Исус Христос. Светиите от последните дни вярват също така в Бог Отец, в Светия Дух, в силата на свещеничеството и в други важни аспекти на възстановеното Евангелие.

Вярата включва надежда за неща, които не се виждат, но са истина (Евр. 11:1; Алма 32:21; Етер 12:6). Вярата се разпалва чрез слушане на Евангелието, проповядвано от упълномощени служители, изпратени от Бога (Римл. 10:14–17). Чудесата не предизвикват вяра; силната вяра се развива чрез подчинение на Евангелието на Исус Христос. С други думи, вярата идва чрез праведността (Алма 32:40–43; Етер 12:4, 6, 12; У. и З. 63:9–12).

Истинската вяра носи чудеса, видения, сънища, изцелявания и всички дарове, които Бог дава на светиите Си. Чрез вяра човек получава опрощение на греховете си и накрая има възможността да живее в Божието присъствие. Липсата на вяра води човека до отчаяние, което идва поради беззаконие (Мор. 10:22).

Праведните ще живеят чрез вяра, **Авак.** 2:4. Твоята вяра те изцели,

Мат. 9:22 (Марка 5:34; Лука 7:50). Нека ви бъде според вярата ви, **Мат.** 9:29. Ако имате вяра колкото синапово зърно, нищо няма да ви бъде невъзможно, **Мат.** 17:20 (Лука 17:6). Молих се за теб да не отслабне вярата ти, **Лука** 22:32. Вярата в Христовото име направи този човек силен, **Деянния** 3:16. Вярата идва от слушане на Христовото слово, **Римл.** 10:17. Ако Христос не е възкръснал, то вашата вяра е напразна, **1 Кор.** 15:14. Вярата действа чрез любов, **Гал.** 5:6. По благодат сте спасени чрез вяра, **Ефес.** 2:8 (2 Не. 25:23). Вземете щита на вярата, **Ефес.** 6:16 (У. и З. 27:17). Попрището свърших, вярата опазих, **2 Тим.** 4:7. Вярата е твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, **Евр.** 11:1. Без вяра е невъзможно да се угоди Богу, **Евр.** 11:6. Вярата, ако няма дела, е мъртва, **Яков** 2:17–18, 22. Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал, **1 Не.** 3:7. Господ е в състояние да направи всичко за чедата човешки, ако те упражняват вяра в Него, **1 Не.** 7:12. Показалците на Лиахоната работят според вярата, **1 Не.** 16:28. Покайте се и бъдете кръстени в Негово име, имащи свършена вяра в Светия Израилев, **2 Не.** 9:23. Христос извършва велики чудеса между чедата човешки според тяхната вяра, **2 Не.** 26:13 (Етер 12:12; Мор. 7:27–29, 34–38). Греховете на Енос били простени поради вярата му в Христа, **Енос** 1:3–8. Спасението не идва при никой, освен чрез вяра в Господа Исус Христос, **Мосия** 3:12. Сърцата се променят чрез вяра в Неговото име, **Мосия** 5:7. Молитвите на Божиите служители получават отговор съобразно тяхната вяра, **Мосия** 27:14. Дай ни сила според вярата ни в Христос, **Алма** 14:26. Призовете Божието име с вяра, **Алма** 22:16. Вярата не е да имаш свършено знание за нещата, **Алма** 32:21 (Етер 12:6). Когато словото започне да набъбва, подхранвайте го с вярата си, **Алма** 33:23 (Алма

32:28). Тяхното запазване е приписано на чудната сила Божия, поради извънредната им вяра, **Алма** 57:25–27. Които ще погледнат Сина Божий с вяра, биха могли да живеят, **Еламан** 8:15. Виждам, че вярата ви е достатъчна, за да ви изцеля, **3 Не.** 17:8. Вярата, е нещо, за което се надяваме, но не виждаме, **Етер** 12:6. Всички тези, които правят чудеса, ги правят чрез вяра, **Етер** 12:12–18. Ако имат вяра в Мен, ще сторя слабите им страни да станат силни, **Етер** 12:27–28, 37. Мормон проповядва за вяра, надежда и милосърдие, **Мор.** 7. Всяко добро нещо, което поискате с вяра от Отца в Моето име, уверени, че ще го получите, всичко това ще ви бъде сторено, **Мор.** 7:26. Тези, които имат вяра в Христос, ще се придържат към всичко, което е добро, **Мор.** 7:28. Ако попитате, вярвайки в Христа, Той ще ви изяви истината, **Мор.** 10:4. Без вяра не можете да направите нищо, затова искайте с вяра, **У. и З.** 8:10. Ще им бъде дадено според вярата им в техните молитви, **У. и З.** 10:47, 52. Всички хора трябва да устоят до края с вяра в Неговото име, **У. и З.** 20:25, 29. Оправдаването чрез благодатта на Христос е справедливо и истинно, **У. и З.** 20:30. Духът ще ви бъде даден чрез молитва с вяра, **У. и З.** 42:14. Вярата не идва чрез знамения, но знаменията следват тези, които вярват, **У. и З.** 63:9–12. Родителите трябва да учат децата на вяра в Христос, **У. и З.** 68:25. Търсете знания, както чрез учене, така и чрез вяра, **У. и З.** 88:118. Вярата в Господ Исус Христос е първият принцип на Евангелието, **С. на В.** 1:4.

ВЯРВАНЕ, ВЯРВАМ. *Виж също*
Вяра; Доверие; Исус Христос;
Неверие

Да вярваш в някого или да приемаш нещо за истина. Човек трябва да се покае и да вярва в Исус Христос, за да бъде спасен в Божието царство (У. и З. 20:29).

Вярвайте в Господа, вашия Бог, вярвайте на пророците Му, **2 Лет.** 20:20. Даниил не бил наранен в рова с лъвовете, защото уповавал на Бога, **Дан.** 6:23. Както си повярявал, така нека ти бъде, **Мат.** 8:13. Каквото и да поискаш в молитва с вяра, ще го получиш, **Мат.** 21:22. Не бой се, само вярвай, **Марка** 5:36. Всички неща са възможни за този, който вярва, **Марка** 9:23–24. Този, който вярва и се кръсти, ще бъде спасен, **Марка** 16:16 (2 Не. 2:9; 3 Не. 11:33–35). Този, който вярва в Сина, има живот вечен, **Иоана** 3:16; 18, 36 (Иоана 5:24; У. и З. 10:50). Ние вярваме и знаем, че ти си Христос, **Иоана** 6:69. Този, който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее, **Иоана** 11:25–26. Ние, повярвалите, влизаме в тая почивка (покой), **Евр.** 4:3. Вярвайте в Исус Христос и се обичайте един друг, **1 Иоан.** 3:23. Месията не ще унищожи никой, който вярва в него, **2 Не.** 6:14. Юдеите ще бъдат преследвани, докато не бъдат убедени да повярват в Христос, **2 Не.** 25:16. Ако вярваш в тези неща, гледай да ги изпълняваш, **Мосия** 4:10. Синът ще поеме върху си прегрешенията на онези, които вярват в името Му, **Алма** 11:40. Блажен е онзи, който вярва в словото Божие, без да бъде принуждаван, **Алма** 32:16. Ако нямате нищо повече от желание да повярвате, нека това желание да действа във вас, **Алма** 32:27. Ако вярвате в името на Христос, ще се покаете, **Еламан** 14:13. Онези, които вярват в Христос, вярват и в Отца, **3 Не.** 11:35. Никой човек не е вярвал в Господа така, както братът на Яред, **Етер** 3:15. Всяко нещо, което убеждава да се вярва в Христос, е пратено чрез силата на Христос, **Мор.** 7:16–17. На онези, които вярват в словото Господне, ще бъде дадено проявление на Духа, **У. и З.** 5:16. Онези, които вярват в името на Господа, ще станат синове на Бога, **У. и З.** 11:30 (Иоана 1:12). На някои е дадено да вярват на думите на другите, **У. и З.**

46:14. Знаменията следват онези, които вярват, **У. и З.** 58:64 (У. и З. 63:7–12). Онези, които повярват, покаят се и се кръстят, ще получат дара на Светия Дух, **Моисей** 6:52.

ГАВРИИЛ. Виж също Ангели; Мария, майка на Исус; Ной, Библейски патриарх

Ангел, изпратен на Даниил (Дан. 8:16; 9:21), Захария (Лука 1:11–19; У. и З. 27:7), Мария (Лука 1:26–38) и други (У. и З. 128:21). Пророкът Джозеф Смит посочва, че Гавриил е пророкът Ной от Стария завет.

ГАД ГЛЕДАЧЪТ. Виж също Писания — Изгубени писания

В Стария завет, пророк и верен приятел и съветник на Давид (1 Цар. 22:5; 2 Цар. 24:11–19). Написал книга с делата на Давид, превърнала се в изгубено писание (1 Лет. 29:29).

ГАД, СИН НА ЯКОВ. Виж също Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, син на Яков и Зелфа (Бит. 30:10–11). Неговите потомци станали племе от Израил.

Племето на Гад: За благословията на Яков към сина му Гад, виж Бит. 49:19. За благословията на Моисей към племето на Гад, виж Втор. 33:20–21. Според тези благословии потомците на Гад трябвало да бъдат воинствен род. Отредените им в Ханаан земи се намирали на изток от река Йордан и притежавали добри пасища и вода в изобилие.

ГАДИАНТОНОВИТЕ РАЗБОЙНИЦИ. Виж също Тайни заговори

В Книгата на Мормон, разбойническа банда, основана от един нечестив нефит, на име Гадиянтон. Тяхната организация се основавала на тайнственост и сатанински клетви.

Гадиянтон предизвикал унищожаването на народа на Нефи, **Еламан** 2:12–13. Дяволът сключил с Гадиян-

тон тайни клетви и завети, **Еламан** 6:16–32. Тайните заговори предизвикали унищожаването на народа на яредитите, **Етер** 8:15–26.

ГАЛАТЯНИТЕ, ПОСЛАНИЕ

КЪМ. *Виж също* Павел;

Посланията на Павел

Книга от Новия завет. Първоначално това е било писмо, написано от апостол Павел до светиите, живеещи в Галатия. Темата на това писмо е, че истинска свобода може да се постигне само като се живее според Евангелието на Исус Христос. Ако светиите приемат ученията на юдейските християни, които държат на спазването на закона на Моисей, те ще ограничат или разрушат свободата, която са намерили в Христа. В посланието Павел изказва собствена си позиция като апостол, обяснява учението за праведност чрез вяра и потвърждава ценността на духовната религия.

В глави 1 и 2 Павел изразява съжалението си за новините, които е получил за вероотстъпничество между галатяните и изяснява позицията си сред апостолите. Глави 3 и 4 обсъждат ученията за вярата и делата. Глави 5 и 6 съдържат проповед за практическите резултати от учението за вярата.

ГАЛИЛЕЯ

В древността и в днешно време, това е най-северната област на Израел, на запад от река Йордан и Галилейското езеро. Галилея е дълга около деветдесет и седем км. и е широка около четиридесет и осем км. В древността там се намирала част от най-добрата земя и най-големите градове на Израил. През Галилея минавали важни пътища за Дамаск, Египет и източен Израил. Прекрасният климат и плодородната почва давали големи добиви маслини, жито, ечемик и грозде. Рибарниците до Галилейското езеро обезпечавали голяма износна търговия са

били източник на голямо богатство. Спасителят прекарал голяма част от времето Си в Галилея.

Голяма светлина ще изгрее в Галилея, **Исаия** 9:1–3 (2 Не. 19:1–3). Исус обиколи Галилея проповядвайки, поучавайки и изцелявайки, **Мат.** 4:23. След като Исус бил възкръснал, Той се явил в Галилея, **Марка** 14:28 (Иоана 21:1–14). Славата на Исус се разнесе из Галилея, **Лука** 4:14. Исус започна знаменията Си в Кана Галилейска, **Иоана** 2:11.

Галилейското езеро: Намира се в северен Израел. В Стария завет то е наричано още езерото Хинерот, а в Новия — езерото Ганисарет или Тивериада. Там Исус е изнесъл няколко проповеди (Мат. 13:2). Езерото е с крушовидна форма, дълго е 20 километра, а най-голямата му ширина е 12 километра. То се намира на 207 метра под морското равнище, поради което околният въздух често е доста горещ. Студеният въздух, който се спуска от хълмовете наоколо, често предизвиква внезапни бури при срещата си с топлия въздух над водата (Лука 8:22–24).

ГАМАЛИИЛ. *Виж също* Фарисеи

В Новия завет, добре известен фарисей, който знаел и преподавал юдейския закон. Апостол Павел бил един от учениците му (Деяния 22:3). Бил много влиятелен в Синедриона (Деяния 5:34–40).

ГЕДЕОН (Книгата на Мормон)

Верен нефитски водач.

Бил силен човек и враг на цар Ной, **Мосия** 19:4–8. Съветвал се с цар Лимхий, **Мосия** 20:17–22. Предложил план за бягство от ламанитско робство, **Мосия** 22:3–9. Убит от Нехор, **Алма** 1:8–10.

ГЕДЕОН (Стар завет)

Водач, който избавил Израил от мадиамците (Съдии 6:11–40; 7–8).

ГЕТСИМАНИЯ. *Виж също*

Елеонският хълм; Извършвам
Единение, Единение

Градина, за която в Новия завет се казва, че е близо до Елеонския хълм. На арамейски думата *гетсемана* означава “маслинова преса”. Исус отишъл в градината през нощта, когато Юда Го предал. Там Той се молил и страдал за греховете на човечеството (Мат. 26:36, 39; Марка 14:32; Иоана 18:1; Алма 21:9; У. и З. 19:15–19).

ГЕТСИМАНСКАТА ГРАДИНА.

Виж Гетсимания

ГЛАС. *Виж също* Откровение

Така както е използвано в писанията, това е съобщение, изказано от Господа или Неговите пратеници, което понякога може да се чуе. Гласът на Духа може да бъде и недоловим за слуха и да е насочен към сърцето и ума.

Адам и Ева чуха гласа на Господа Бога, **Бит.** 3:8 (Моисей 4:14). Господ говорил на Илия с тих и тънък глас, **3 Цар.** 19:11–13. Праведните следват гласа на Добрия пастир, **Иоана** 10:1–16. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас, **Иоана** 18:37. Аз се подчиних на гласа на Духа, **1 Не.** 4:6–18. Към мен дойде глас, казвайки: Енос, греховете ти са опростени, **Енос** 1:5. Това беше тих глас на съвършена мекота и пронизваше до самата душа, **Еламан** 5:29–33 (3 Не. 11:3–7). Все едно е дали чрез Собствения Ми глас или чрез гласа на Моите служители, **У. и З.** 1:38. Каквото и да говорят, когато са повлияни от Светия Дух, ще бъде гласът Господен, **У. и З.** 68:2–4. Всяка душа, която се подчини на гласа Ми, ще види лицето Ми и ще познае, че Аз съм, **У. и З.** 93:1.

ГЛАСУВАМ. *Виж* Общо съгласие**ГЛЕДАЧ.** *Виж също* Пророк; Урим и Тумим

Човек, упълномощен от Бога да вижда с духовни очи нещата, които

Бог е скрил от света (Моисей 6:35–38). Гледачът е откровител и пророк (Моисей 8:13–16). В Книгата на Мормон, Амон проповядвал, че само гледач може да използва специалните тълкуватели или Урима и Тумима (Мосия 8:13; 28:16). Гледачът знае миналото, настоящето и бъдещето. В древността пророкът често бил наричан гледач (1 Цар. 9:9; 2 Цар. 24:11).

Джозеф Смит е великият гледач на последните дни (У. и З. 21:1; 135:3). Първото Президентство и Съветът на Дванадесетте също са подкрепени като пророци, гледачи и откровители.

Те са непокорни люде, които казват на гледачите: Не гледайте. И на пророците: Не пророкувайте, **Исаия** 30:9–10. Отбран гледач ще въздигна от плода на слабните ти, **2 Не.** 3:6–15. Ето, това тук е мъдрост, да, да бъдеш гледач, откровител, преводач и пророк, **У. и З.** 107:92. Господ назначи Хайръм Смит да бъде пророк, гледач и откровител на Църквата, **У. и З.** 124:91–94.

ГНЯВ. *Виж също* Любов, Мразя, Омраза

Гневът е проява на лошо настроение. Господ предупреждава светите Си да контролират своя гняв (Мат. 5:22). Нито родител, нито дете може да малтретира друг член на семейството. В писанията много често гневът е изобразяван в преносен смисъл като огън. (2 Не. 15:25; У.и З. 1:13).

И Каин се огорчи твърде много и лицето му се помрачи, **Бит.** 4:5. Господ е дълготърпелив и милостив, **Псалми** 145:8. Мекият отговор отклонява от ярост, **Притчи** 15:1. Яростният човек повдига спорове, а този, който не се гневи бързо, усмирява враждата, **Притчи** 15:18 (Притчи 14:29). Заради Своето име ще отложи изливането на гнева Си, **Исаия** 48:9. Простирах ръцете Си цял

ден към люде, които непрестанно Ме дразнят, **Исаия** 65:2–3. Ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата, **Мат.** 5:39. Вие бащи, не дразнете децата си, **Ефес.** 6:4. Вие ми се разгневихте, защото ви казах истината, **Мосия** 13:4. Ще посетя този народ в гнева Си, **Алма** 8:29. Срещу никого не е разпален Неговият гняв, освен срещу онези, които не признават ръката Му във всички неща, **У. и З.** 59:21. Аз, Господ съм разгневен на нечестивите, **У. и З.** 63:32.

ГОГ. *Виж също* Второто Пришествие на Исус Христос; Магог

Цар на Магог. Езекиил пророкувал, че Гог ще нападне Израил по време на Второто Пришествие на Господа (Езекиил 38–39). Друга битка, наречена битката на Гог и Магог, ще се осъществи в края на Хилядолетието (Откр. 20:7–9; У. и З. 88:111–116).

ГОЛГОТА. *Виж също* Исус Христос; Разпъване на кръст

Голгота на арамейски означава “череп”. Това е името на мястото, където бил разпнат Христос (Мат. 27:33; Марка 15:22; Иоана 19:17). Латинското наименование на това място е Калвари — “лобно” (Лука 23:33).

ГОЛИАТ. *Виж също* Давид

В Стария завет, филистимски великан, който предизвиквал войските на Израил. Давид приел предизвикателството му и го убил с помощта на Господ (1 Цар. 17).

ГОЛЯМА И МЕРЗКА ЦЪРКВА.

Виж Дявол — Църквата на дявола

ГОМОРА. *Виж също* Содом

В Стария завет, нечестив град, който бил разрушен от Господа (Бит. 19:12–29).

ГОРДОСТ. *Виж също* Богатство; Пари; Светски стремежи;

Смирен, смирение; Суетен, суета

Липса на смирение или на желание да се приеме поука. Гордостта противопоставя хората едни на други, а също и на Бога. Гордият човек се поставя над околните и следва своята собствена воля, вместо волята Божия. Самонадеяността, завистта, коравосърдечие и високомерие то са също типични черти на гордия човек.

Внимавай да не забравиш Господа, за да не се възгордее сърцето ти, **Втор.** 8:11–14. Аз мразя гордост и високоумие, **Притчи** 8:13 (Пр. 6:16–17). Гордостта предшества гибелта, **Притчи** 16:18. Денят Господен ще бъде върху гордите, **Исаия** 2:11–12 (2 Не. 12:11–12). Гордостта на сърцето ти те е измамила, **Авд.** 1:3. Всички горделиви ще бъдат плява, **Мал.** 4:1 (1 Не. 22:15; 3 Не. 25:1; У. и З. 29:9). Който възвисява себе си, ще се смири, **Мат.** 23:12 (У. и З. 101:42). Бог се противи на горделивите, **1 Пет.** 5:5. Великото и обширно здание беше светската гордост, **1 Не.** 11:36 (1 Не. 12:18). Когато са учени, те си мислят, че са мъдри, **2 Не.** 9:28–29. Вие сте издигнати в гордостта на сърцата си, **Яков** 2:13, 16 (Алма 4:8–12). Отърсихте ли се от гордостта си? **Алма** 5:28. Изключително голяма гордост е влязла в сърцата на хората, **Еламан** 3:33–36. Колко бързо чедата човешки се издигат в гордост, **Еламан** 12:4–5. Гордостта на този народ потвърждава тяхното унищожение, **Мор.** 8:27. Пазете се от гордостта, за да не станете като нефитите, **У. и З.** 38:39. Прекратете всичката си гордост и лекомислие, **У. и З.** 88:121.

ГОСПОД НА СИЛИТЕ. *Виж също* Исус Христос

Друго име на Исус Христос. Той царува над духовете в небесата и на земята и води праведните против злото (У. и З. 29:9; 121:23).

Господ на Силите е Царят на слава-

та, **Псалми** 24:10. Богът на Израил е Господ на Силите, **1 Не.** 20:2. Моят Дух няма винаги да владее в човека, казва Господ на Силите, **У. и З.** 1:33.

ГОСПОД. *Виж също* Бог, Божество; Исус Христос

Звание, изразяващо дълбоко уважение и почит към Бог Отец и Спасителя Исус Христос. Званието се отнася до тяхната позиция на върховни господари, които обичат Своите творения.

Нищо не е невъзможно за Господа, **Бит.** 18:14. Господ говори на Моисей лице в лице, **Изм.** 33:11. Трябва да възлюбиш Господа, твой Бог, **Втор.** 6:5 (**Мат.** 22:37; **Марка** 12:30). Колкото до мен и моя дом, ние ще служим на Господа, **Исус Н.** 24:15. Господ е моят пастир, **Псалми** 23:1. Господ е силен и могъщ, могъщ в битка, **Псалми** 24:8. Господ Иехова е моята сила, **Исаия** 12:2 (2 **Не.** 22:2). Аз, Господ, съм твоят Спасител и твоят Изкупител, **Исаия** 60:16. Трябва да почиташ Господа, твой Бог, **Мат.** 4:10 (**Лука** 4:8). Какви велики неща е направил Господ, **Марка** 5:19. Има един Господ Исус Христос, **1 Кор.** 8:6. Има един Господ, една вяра, едно кръщение, **Ефес.** 4:5. Сам Господ ще се спусне от небесата, **1 Сол.** 4:16. Ще отида и ще сторя нещата, които Господ ми заповяда, **1 Не.** 3:7. Господ ще съди бедните с праведност, **2 Не.** 30:9. Господ Бог, Богът на Авраам, избави израилтяните от робство, **Алма** 29:11. Нищо не може да спаси хората освен покаяние и вяра в Господа, **Еламан** 13:6 (**Мосия** 3:12). Слушайте словата на Исус Христос, вашият Господ, **У. и З.** 15:1. Винаги търсете лицето на Господа, **У. и З.** 101:38. При Второто пришествие Господ ще бъде в червено облекло, **У. и З.** 133:48 (**Исаия** 63:1–4). Авраам говорил с Господа лице с лице, **Авр.** 3:11. Ние вярваме, че първият принцип на Евангелието е вяра в Господ Исус Христос, **С. на В.** 1:4.

ГОСПОДЕН ДЕН. *Виж* Съботен Ден

ГОСПОДЕН ДОМ. *Виж* Храм, Дом на Господа

ГОСПОДНА ВЕЧЕРЯ.
Виж Причастие

ГОСПОДНА МОЛИТВА.
Виж също Молитва

Молитва, дадена от Спасителя на Неговите ученици, която служи като образец за всички молитви (**Мат.** 6:9–13; **3 Не.** 13:9–13).

ГРОБ. *Виж също* Възкресение

Мястото, където се погребва смъртното тяло. Благодарение на Единението, всички ще възкръснат от гроба.

След възкресението на Христос гробовете се отварят и много тела се вдигат, **Мат.** 27:52–53 (3 **Не.** 23:9–13). О, гроб, къде е твоята победа? **1 Кор.** 15:55. Гробът трябва да предаде мъртвите си, **2 Не.** 9:11–13. Тези, които спят в гробовете, ще се вдигнат, **У. и З.** 88:97–98. Кръщелният купел е символ на гроба, **У. и З.** 128:12–13.

ГРЯХ. *Виж също* Мерзък, мерзост; Нечистотия, нечистота; Оскърбявам; Бунт; Безбожен; Неправеден, неправедност; Нечестив, нечестие

Умишлено неподчинение на Божиите заповеди.

Този, който прикрива греховете си, няма да успее, **Притчи** 28:13. Макар греховете ви да са морави, те ще станат бели като сняг, **Исаия** 1:18. Грешниците ще умрат, а праведните ще бъдат спасени, **Езек.** 18. Агнецът Божий отнема греховете на света, **Иоана** 1:29. Кръсти се и отми греховете си, **Деяния** 22:16. Отплатата за греха е смърт, **Римл.** 6:23. Ако някой знае да прави добро и не го прави, е негов грях, **Яков.** 4:17. Ще ме направиш ли да треперя при появата на греха, **2 Не.** 4:31. Горко на всички онези, които уми-

рат в греховете си, **2 Не.** 9:38. Те не можеха да гледат на греха иначе, освен с отвращение, **Алма** 13:12. Не мислете, че ще бъдете възстановени от грях в щастие, **Алма** 41:9–10. Господ не може да гледа на греха и с най-малката степен на позволение, **Алма** 45:16 (У. и З. 1:31). Малките деца не са способни да вършат грях, **Мор.** 8:8. За да се покаят, хората трябва да изповядат греховете си и да ги изоставят, **У. и З.** 58:42–43. По-големият грях остава у този, който не прощава, **У. и З.** 64:9. Този, който съгреша срещу по-голямата светлина, ще получи по-голямо осъждане, **У. и З.** 82:3. Върху душата, която прегреша отново, ще се върнат предишните грехове, **У. и З.** 82:7. Когато се опитваме да прикрием греховете си, небесата се оттеглят, **У. и З.** 121:37.

ГЪЛЪБ, ЗНАК НА. *Виж също*

Свети Дух

Предварително подготвен знак, по който Иоан Кръстител трябва да познае Месията (Иоана 1:32–34). Джозеф Смит е поучавал, че знаменето на гълъба е било учредено като свидетелство за Светия Дух още преди сътворението на света; ето защо, дяволът не може да се яви като гълъб.

Духът Божий се спусна като гълъб, **Мат.** 3:16. След като Исус беше кръстен, Светият Дух се спусна като гълъб, **1 Не.** 11:27. Аз, Иоан, давам свидетелство и вижте, небесата се отвориха и Светият Дух се спусна над Него във вид на гълъб, **У. и З.** 93:15.

ДАВИД. *Виж също* Витсавее;

Псалми

В Стария завет, цар на древен Израил.

Давид бил син на Есей от племето Юда. Той бил смел младеж, който убил лъв, мечка и филистимския великан Голиат (1 Цар. 17). Давид

бил избран и помазан за цар на Израил. Също като Саул, в годините на зрелостта си, той извършил сериозни престъпления, но за разлика от него бил способен на истинско разкаяние. Затова успял да получи опрощение, освен за убийството на Урия (У. и З. 132:39). Животът му може да бъде разделен на четири части: 1. Във Витлеем, когато бил овчар (1 Цар. 16–17); 2. В двора на цар Саул (1 Цар. 18–19:18); 3. Като беглец (1 Цар. 19:18–2 Цар. 1:27); 4. Като цар на Юда в Хеврон (2 Цар. 2–4) и по-късно като цар на цял Израил (2 Цар. 5–3 Цар. 2:11).

Грехът на Давид от прелюбодеянието му с Витсавее бил последван от поредица нещастия, които помрачили последните двадесет години от живота му. По време на царуването му, народът като цяло благоденствал, но самият Давид страдал от последиците на своите грехове. Имало непрекъснати семейни вражди, които в случаите с Авесалом и Адония завършили с открит бунт. Всичко това е в изпълнение на предсказанието на пророка Натан за Давид, поради неговите грехове (2 Цар. 12:7–13).

Независимо от тези бедствия, царуването на Давид било най-ярокото в израелската история, защото: 1. Той обединил племената в един народ; 2. Осигурил неоспоримо владение над страната; 3. Основал управлението на истинската религия, така че волята на Бога била законът на Израил. Поради тези причини управлението на Давид било разглеждано по-късно като златен век за народа и като първообраз на по-славното време, в което ще дойде Месията (Исаия 16:5; Ерем. 23:5; Езек. 37:24–28).

Животът на Давид показва, че за всеки човек е необходимо да издържи в праведност до края. Като младеж за него се е казвало, че е човек “според сърцето” на Господа (1 Цар. 13:14); като зрял мъж той говорел

чрез Духа и имал много откровения, но платил висока цена за неподчинението си на Божиите заповеди. (У. и З. 132:39).

ДАЛИЛА. *Виж също* Филистимци

В Стария завет, филистимка, която измамила и предала Самсон (Съд. 16).

ДАМАСК

Древен сирийски град.

Дамаск е разположен в богата равнина на границата на пустинята и е добре снабден с вода от река Барада. Споменаван е често в писанията (като се започне от Бит. 15:2). Павел бил на път за Дамаск, когато възкръсналият Господ му се явил (Деяния 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2 Кор. 11:32–33).

ДАН. *Виж също* Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, син на Яков и Вала, слугинята на Рахил (Бит. 30:5–6).

*Племе*то на Дан: За благословията на Дан от Яков виж Битие 49:16–18. За благословията на Дановото племе от Моисей виж Второзаконие 33:22. След като се установило в Ханаан, Дановото племе получило малък, но изключително плодороден къс земя (Исус Н. 19:40–48). Било им много трудно да го защитават срещу аморейците (Съд. 1:34) и срещу филистимците (Съд. 13:2, 25; 18:1). Поради това, Данците се преселили северно от Палестина (Съд. 18) около Лаис и преименували този град на Дан. Градът е добре известен като северна граница на Палестина, която се простирала “от Дан дори до Витсавее”.

ДАНИИЛ

Основният герой в Книгата на Даниил в Стария завет; пророк на Бога и човек с голяма вяра.

За родителите му не се знае нищо, въпреки че вероятно е бил от царски произход (Дан. 1:3). Бил пленник

във Вавилон, където получил името Валтасасар (Дан. 1:6–7). Даниил и трима други пленника отказали храната на царя по религиозни причини (Дан. 1:8–16).

Даниил спечелил благоволенieto на Навуходоносор и Дарий чрез силата си да тълкува сънища (Дан. 2; 4). Също така, прочел и разтълкувал написаното на стената (Дан. 5). Враговете му заговорничели срещу него и той бил хвърлен в ров с лъвовете, но Господ запазил живота му (Дан. 6).

Книгата на Даниил: Книгата има две части: глави 1–6 са истории за Даниил и тримата му съпътници; глави 7–12 са пророческите видения, които Даниил имал. Книгата учи за важноста да бъдеш верен на Бога и показва как Господ благославя верните.

Голям принос на книгата е тълкуването на съня на цар Навуходоносор. В съня царството на Бога в последните дни е изобразено като камък, откъснат от планината. Камъкът ще се търкаля напред, докато не изпълни цялата земя (Дан. 2; Виж също У. и З. 65:2).

ДАР НА СВЕТИЯ ДУХ. *Виж също*

Дар; Дарове на Духа; Бог, Божество; Светият Дух

Право на всеки достоен кръстен член на Църквата е да чувства постоянно влиянието на Светия Дух. След като човек се кръсти в истинската Църква на Исус Христос, той получава дара на Светия Дух чрез полагање на ръце от някой, който притежава необходимата власт (Деяния 8:12–25; Мор. 2:1–3; У. и З. 39:23). За приемането на дара на Светия Дух често се говори като за кръщение с огън (Мат. 3:11; У. и З. 19:31).

На хората е заповядано да се покаят, да се кръстят и ще получат дара на Светия Дух, **Деяния** 2:38. Петър и Йоан дават дара на Светия Дух чрез полагање на ръце, **Деяния** 8:14–22.

Светият Дух се дава чрез полагаане на ръце, **Деяния** 19:2–6. Опрощаването на греховете идва чрез огън и чрез Светият Дух, **2 Не.** 31:17. Ние вярваме в полагаането на ръце за даване дара на Светия Дух, **С. на В.** 1:4.

ДАР. Виж също Дарът на Светия Дух; Дарове на Духа

Бог дава на хората много дарове и благословии.

Има много духовни дарове, **1 Кор.** 12:4–10. Търсете усърдно най-добрите дарове, **1 Кор.** 12:31. Всеки съвършен дар е от Бога, **Яков.** 1:17. Силата на Светия Дух е дар Божий, **1 Не.** 10:17. Онези, които казват, че няма дарове, не познават Евангелието на Христос, **Морм.** 9:7–8. Всеки добър дар идва от Христос, **Мор.** 10:8–18. Вечният живот е най-великият от всички Божии дарове, **У. и З.** 14:7 (1 Не. 15:36). Дарове се дават на онези, които обичат Господа, **У. и З.** 46:8–11. Не на всички е даден всеки дар, **У. и З.** 46:11–29.

ДАРЕНИЕ. Виж също Милостиня, даване на милостиня; Пост, постене; Жертва; Десятъци, Десятък; Състояние

Дар за Господа. В Стария завет думата често се е използвала за обозначаване на жертвите или всеизгарянията. Църквата днес използва даренията от пост и други доброволни дарения (включително на време, таланти и притежания), за да подпомага бедните и за други достойни цели.

Вие Ме ограбвахте с десетъци и дарения, **Мал.** 3:8–10. Първо се помири с брата си и после принеси дара си, **Мат.** 5:23–24. Принесете душите си изцяло като приношение за Христа, **Омний** 1:26. Ако човек предлага дар без искрено намерение, това не ще му бъде от полза, **Мор.** 7:6. Ключовете на свещеничеството няма никога да бъдат взети отново, докато синовете на Левий не принесат отново на Господа приношение в

праведност, **У. и З.** 13:1. На този ден на Господа ти ще принесеш на Весевинския своите приноси и причастия, **У. и З.** 59:12. Нека като църква и като народ да принесем на Господа приношение в праведност, **У. и З.** 128:24.

ДАРИЙ. Виж също Вавилон

В Стария завет, цар на Мидия, царувал във Вавилон след смъртта на Валтасар (**Дан.** 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

ДАРОВЕ НА ДУХА. Виж също Дар

Специални духовни благословии, давани от Господа на достойни хора, за да бъдат от полза за тях и за да ги използват за благославяне на другите. За описание на даровете на Духа прочетете Учение и Завети 46:11–33; 1 Кор. 12:1–12; Мор. 10:8–18.

Копнейте за най-добрите дарове, **1 Кор.** 12:31 (1 Кор. 14:1). На нефитите бяха дадени много дарове на Духа, **Алма** 9:21. Горко на този, който казва, че Господ не действа повече чрез дарове или чрез силата на Светия Дух, **3 Не.** 29:6. Бог дава дарове на верните, **Морм.** 9:7. Даровете идват чрез Духа на Христос, **Мор.** 10:17. Има много дарове и на всеки човек е даден дар от Духа, **У. и З.** 46:11. На църковните водачи е дадена силата да разпознават даровете на Духа, **У. и З.** 46:27. Президентът на Църквата притежава всички Божи дарове, **У. и З.** 107:92.

ДВНАДЕСЕТТЕ ПЛЕМЕНА НА ИЗРАИЛ. Виж Израил — 12-те племена на Израил

ДВНАДЕСЕТТЕ, КВОРУМ НА.
Виж Апостоли

ДЕВА МАРИЯ. Виж Мария, майка на Исус

ДЕВОРА

В Стария завет, пророчица, която съдила Израил и настърчавала Варак да се бори срещу ханаанците (Съд.

4). Песента на Девора и Варак била в чест на освобождението на Израил от робство (Съд. 5).

ДЕВСТВЕН. *Виж също* Мария, майка на Исус

Мъж или жена, които никога не са имали полово сношение. В писанията, девствен се нарича понякога и някой, който е морално чист (Откр. 14:4).

Девица ще зачене и ще роди син, **Исаия** 7:14 (Мат. 1:23; 2 Не. 17:14). Небесното царство е оприличено на десет девици, **Мат.** 25:1–13. В град Назарет съзрях девица, която беше майката на Сина Божий, **1 Не.** 11:13–18. Мария беше девица, скъпоценен и избран създ, **Алма** 7:10.

ДЕЗЕРЕТ. *Виж също* Яредити

В Книгата на Мормон, яредитска дума, означаваща “медоносна пчела” (Етер 2:3).

ДЕЛА

Действията на човек, добри или лоши. Всеки човек ще бъде съден според собствените си дела.

Господ ще въздаде на всеки човек според делата му, **Притчи** 24:12. Нека свети вашата величина пред човечите, за да виждат добрите ви дела, **Мат.** 5:16 (3 Не. 12:16). Този, който изпълнява волята на Отца Ми, ще влезе в небесното царство, **Мат.** 7:21. Вярата, ако няма дела, е мъртва, **Яков.** 2:14–26. Те трябва да бъдат съдени според делата си, **1 Не.** 15:32 (Мосия 3:24). Ние знаем, че сме спасени чрез благодат, след всичко, което можем да сторим, **2 Не.** 25:23. Учете ги никога да не се уморяват да вършат добри дела, **Алма** 37:34. Необходимо е човечите да бъдат съдени според делата им, **Алма** 41:3. По делата им ще ги познаете, **Мор.** 7:5 (У. и З. 18:38). Аз, Господ, ще съдя всички хора според делата им, **У. и З.** 137:9.

ДЕН НА ГОСПОДА. *Виж* Съд, Последният; Съботен Ден; Второ пришествие на Исус Христос

ДЕСЕТТЕ ЗАПОВЕДИ.

Виж Заповеди, десетте

ДЕСЕТТЕ ПЛЕМЕНА.

Виж Израил

ДЕСЯТЪЦИ, ДЕСЯТЪК.

Виж също Пари; Дарение

Една десета част от годишната печалба на човек, давана на Господа чрез Църквата. Фондовете от десетъка се използват, за да се строят църкви и храмове, да се поддържа мисионерската дейност и за да се изгражда Божието царство на земята.

Авраам дал десетък от всичко, което притежавал, на Мелхиседек, **Бит.** 14:18–20 (Евр. 7:1–2, 9; Алма 13:15). Всичкият десетък е на Господа; той е свят за Господа, **Лев.** 27:30–34. Непременно да даваш десетък от всичките си произведения, **Втор.** 14:22, 28. Те донесоха в изобилие и десетъците от всяко нещо, **2 Лет.** 31:5. Ще краде ли човек Бога? В какво сме Те окрали? В десетъците и в приносите, **Мал.** 3:8–11 (3 Не. 24:8–11). Този, който плаща десетък, няма да бъде изгорен при пришествието Му, **У. и З.** 64:23 (У. и З. 85:3). Домът на Господа ще бъде построен от десетъка на Неговия народ, **У. и З.** 97:11–12. Господ разкрил закона за десетъка, **У. и З.** 119. Десетъкът ще се управлява от съвет, **У. и З.** 120.

ДЕТЕ, ДЕЦА. *Виж също* Отговарям,

отговорен, отговорност; Извършвам Единение, Единение; Благославям, благословен, благословия — Благославяне на деца; Семейство; Кръщение на деца; Спасение — спасение на деца

Млад човек, който още не е достигнал пубертета. Майките и бащите трябва да учат децата си да се под-

чиняват на Божията воля. Децата са без грях, докато достигнат възрастта на отговорността (Мор. 8:22; У. и З. 68:27).

Децата са наследство от Господа, **Псалми** 127:3–5. Възпитавайте детето в подходящия за него път, **Притчи** 22:6. Оставете дечицата и не ги възпирайте да дойдат при Мен, **Мат.** 19:14. Покорявайте се на родителите си, **Ефес.** 6:1–3 (Кол. 3:20). Без падението, Адам и Ева нямаше да имат деца, **2 Не.** 2:22–23. Учете децата да ходят в истина и трезвост, **Мосия** 4:14–15. Малките деца имат вечен живот, **Мосия** 15:25. Исус взе малките деца и ги благослови, **3 Не.** 17:21. Всичките ти чеда ще бъдат поучавани от Господа и голям ще бъде мирът на чедата ти, **3 Не.** 22:13 (Исаия 54:13). Малките деца не се нуждаят от покаяние или кръщение, **Мор.** 8:8–24. Малките деца са изкупени от основаването на света чрез Моя Единороден, **У. и З.** 29:46–47. Родителите трябва да учат децата си на евангелските принципи и практика, **У. и З.** 68:25, 27–28. Децата са свети чрез Единението на Исус Христос, **У. и З.** 74:7. На родителите е заповядано да възпитават децата си в светлина и истина, **У. и З.** 93:40. Децата, които умират преди възрастта на отговорността, са спасени в селестиалното царство, **У. и З.** 137:10.

ДЕЯНИЯТА НА АПОСТОЛИТЕ.

Виж също Лука

Тази книга е втората част от произведение в две части, написано от Лука до Теофил. Първата част е известна като Евангелието на Лука. Глави 1–12 описват някои от най-важните дейности на апостолите като мисионери, под ръководството на Петър, непосредствено след смъртта и възкресението на Спасителя. Глави 13–28 отбелязват някои от пътуванията и мисионерската дейност на апостол Павел.

ДЖОЗЕФ СМИТ-МЛАДШИ.

Виж Смит-младши, Джозеф.

ДИСПЕНСАЦИЯ. *Виж също*

Евангелие; Ключове на свещеничеството;
Свещеничество;
Възстановяване на Евангелието

Евангелската диспенсация е период от време, през който Господ има поне един овластен служител на земята, който държи ключовете на светото свещеничество.

Адам, Енох, Ной, Авраам, Моисей, Исус Христос, Джозеф Смит и други са дали началото на нови евангелски диспенсации. Когато Господ устройва нова диспенсация, Евангелието се разкрива отново, така че хората от тази диспенсация да не трябва да разчитат на миналите диспенсации за познание относно плана за спасение. Диспенсацията, започната от Джозеф Смит, е известна като “Диспенсацията на пълнотата на времената”.

Небесния Бог ще издигне царство, **Дан.** 2:44 (У. и З. 65). В последните дни ще излея Духа Си над всяка твар, **Деяния** 2:17 (Иоил 2:28). Небесата трябва да приемат Христос до времето на възстановяване на всички неща, **Деяния** 3:21. Когато се изпълнят времената, Бог ще събере заедно всички неща в Христа, **Ефес.** 1:10. Аз ще основа Църквата Си сред тях, **3 Не.** 21:22. Господ повери ключовете на Своего царство и диспенсацията на Евангелието за последните времена, **У. и З.** 27:13. Ключовете на тази диспенсация са поверени във ваши ръце, **У. и З.** 110:12–16. Всички ключове, сили и власти на миналите диспенсации са били възстановени в диспенсацията на пълнотата на времената, **У. и З.** 128:18–21.

ДОБРИЯТ ПАСТИР. *Виж също*

Исус Христос

Исус Христос е Добрият пастир. В символичен смисъл, последовате-

лите Му са като овце, над които Исус бди.

Господ е моят пастир, **Псалми** 23:1. Той ще пасе стадото Си като овчар, **Исаия** 40:11. Така ще търся Моите овце, **Езек.** 34:12. Аз съм добрият пастир, **Иоана** 10:14–15. Исус е онзи велик пастир на овцете, **Евр.** 13:20. Той преброява овцете Си и те Го познават, **1 Не.** 22:25. Добрият пастир ви зове в Своето име, което е Христос, **Алма** 5:38, 60. Ще има едно стадо и един пастир, **3 Не.** 15:21 (Иоана 10:16).

ДОБРОДЕТЕЛ. *Виж също*

Целомъдрие; Почтеност; Сила

Проява на почтеност и морално съвършенство, мощ и сила (Лука 8:46) или сексуална чистота (Мор. 9:9).

Ти си добродетелна жена, **Рут** 3:11. Оня, който е с чисти ръце и непорочно сърце, ще застане на свящото място на Господа, **Псалми** 24:3–4. Добродетелната жена е венец на мъжа си, **Притчи** 12:4. Добродетелната жена е много по-ценна от скъпоценни камъни, **Притчи** 31:10–31. Добавете към вярата си добродетел, **2 Пет.** 1:5 (У. и З. 4:6). Опитайте добродетелта на Словото Божие, **Алма** 31:5. Нека добродетелта да украсява мислите ти непрестанно, **У. и З.** 121:45. Ние вярваме в това да бъдем добродетелни, **С. на В.** 1:13 (Филип. 4:8).

ДОВЕРИЕ. *Виж също* Вярване, вярвам; Вяр; Упование

Притежаване на увереност, вярване, упование или вяра в нещо, особено в Бог и Исус Христос.

По-добре се надявайте на Господа, отколкото да уповавате на човека, **Псалми** 118:8. Господ ще бъде твоето упование, **Притчи** 3:26. Когато Христос се появи, да имаме дръзновение, **1 Иоан.** 2:28. Нечестивите нефити загубили доверието на своите деца, **Яков** 2:35. Тогава твоето доверие ще

расте в присъствието на Бога, **У. и З.** 121:45.

ДОЗЕМЕН ЖИВОТ. *Виж също*

Начало; Съвет в небесата;
Човек, хора; Война в небесата

Животът преди земния живот. Преди да дойдат на земята като смъртни същества, всички мъже и жени са живели с Бога като Негови духовни чеда. Нарича се понякога “първо състояние” (Авр. 3:26).

Когато Бог поставил основите на Земята, всички синове на Бога възклицавали от радост, **Иов** 38:4–7. Духът ще се върне при Бога, Който го е дал, **Екл.** 12:7. Преди да ти дам образ, в корема те познах, **Ерем.** 1:4–5. Ние всички сме Негово потомство, **Дения** 17:28. Бог ни е избрал преди основаването на света, **Ефес.** 1:3–4. Трябва да се покоряваме на Отца на духовете ни, **Евр.** 12:9. Ангелите, които не са опазили първото си състояние, Той държи във вечни вериги, **Юд.** 1:6 (Авр. 3:26). Дяволът и неговите ангели били свалени на земята, **Откр.** 12:9. Тези свещеници били призовани и подготвени от основаването на света, **Алма** 13:3. Христос гледал обширния простор на вечността и всички небесни множества, преди светът да е бил създаден, **У. и З.** 38:1. В началото човек е бил с Бога, **У. и З.** 93:29 (Еламан 14:17; У. и З. 49:17). Благородните духове били избрани в началото да бъдат водачи в Църквата, **У. и З.** 138:53–55. Мнозина получили своите първи уроци в света на духовете, **У. и З.** 138:56. Всички неща, преди да дойдат на земята, са били създадени духовно, **Моисей** 3:5. Аз създадох света и човеците, преди те да бяха в плътта, **Моисей** 6:51. Авраам видял интелектите, които били устроени преди света да бъде, **Авр.** 3:21–24.

ДОМ. *Виж също* Семейство

Домът трябва да бъде центърът на евангелските и семейни дейности.

Мъжът трябва да бъде свободен в

дома си, за да весели жена си, **Втор.** 24:5. Той го отпрати в дома му, **Марка** 8:26. Нека децата се учат да показват благочестие в дома си, **1 Тим.** 5:4. Бъдете разбрани, целомъдрени, работете в домовете си, **Тита** 2:5. Върнете се по домовете си и обмислете нещата, които ви казах, **3 Не.** 17:2–3. Аз ги увещавах да се бият за жените си, децата си, къщите си и домовете си, **Морм.** 2:23. На бащите е заповядано да бъдат прилежни и загрижени за дома си, **У. и З.** 93:43–44, 48–50.

ДОМЪТ ИЗРАИЛЕВ. Виж Израил

ДОМЪТ НА ГОСПОДА.

Виж Храм, Дом на Господа

ДОСТОЕН, ДОСТОЙНСТВА.

Виж също Праведен, праведност

Да бъдеш самият ти праведен и да бъдеш одобрен в очите на Бога и на назначените от Него ръководители.

Този, който не поема кръста си, не е достоен за Мене, **Мат.** 10:38. Работникът заслужава своята заплата, **Лука** 10:7 (У. и З. 31:5). Гледайте да вършите всички неща достойно, **Морм.** 9:29. Те не били кръщавани, освен ако не били достойни, **Мор.** 6:1. Ленивите няма да бъдат сметнати за достойни, **У. и З.** 107:100. Този, който не може да понесе наказанието, не е достоен за Моето царство, **У. и З.** 136:31. Свещеничеството било направено достъпно за всички достойни мъже-членове на Църквата, **У. и З.** О. И. — 2.

ДУХ, СВЯТ. Виж Светият Дух

ДУХ. Виж също Смърт, физическа;

Човек, човеци; Възкресение;

Душа

Тази част от едно живо същество, която съществува преди раждането му на земята, обитава физическото му тяло по време на земния му живот и съществува след смъртта му като отделно същество до възкресението. Всички живи неща —

човечеството, животните и растенията — са били духове преди на земята да е съществувала каквато и да било форма на живот (Бит. 2:4–5; Моисей 3:4–7). Духовното тяло изглежда като физическото (1 Не. 11:11; Етер 3:15–16; У. и З. 77:2; У. и З. 129). Духът е материя, но по-фина и чиста от земните елементи или материя (У. и З. 131:7).

Всеки човек е син или дъщеря на Бога в буквалния смисъл, бидейки роден като дух от Небесни родители, преди да бъде роден от земни родители на земята (Евр. 12:9). Всеки човек на земята, освен тяло от плът и кости, има и безсмъртно духовно тяло. Както понякога се казва в писанията, духът и физическото тяло взети заедно представяват душата (Бит. 2:7; У. и З. 88:15; Моисей 3:7, 9, 19; Авр. 5:7). Духът може да живее без физическо тяло, но физическото тяло не може да живее без дух (Яков. 2:26). Физическата смърт е разделението на духа от тялото. При възкресението духът се обединява отново със същото физическо тяло от плът и кости, което е притежавал като смъртен, но с две големи разлики: те никога няма да бъдат разделени отново и физическото тяло ще бъде безсмъртно и свършено (Алма 11:45; У. и З. 138:16–17).

Духът няма плът и кости, както виждате, че Аз имам, **Лука** 24:39. Сам Духът дава свидетелство на нашия дух, че сме чеда на Бога, **Римл.** 8:16. Славете Бога в тялото и духа си, **1 Кор.** 6:20. Това тяло е тялото на Моя дух, **Етер** 3:16. Човекът е дух, **У. и З.** 93:33. Христос проповядвал на праведните духове в рая, **У. и З.** 138:28–30 (1 Пет. 3:18–19). Вие бяхте родени на света чрез вода и кръв, и духа, **Моисей** 6:59. Той стоеше между онези, които бяха духове, **Авр.** 3:23.

Зли духове (бесове): Исус изгони много бесове, **Марка** 1:27, 34, 39. Излез от човека, ти, дух нечист, **Марка** 5:2–13. Злият дух не учи човека да се моли,

2 Не. 32:8. В името на Исус той прогони дяволи и нечисти духове, **3 Не.** 7:19. Много лъжливи духове са излезли, мамейки света, **У. и З.** 50:2, 31–32. Джозеф Смит е обяснил трите ключа за разпознаване дали един дух е от Бога или от дявола, **У. и З.** 129.

ДУХОВЕН ЗАТВОР. *Виж* Пъкъл

ДУХОВЕН СВЯТ. *Виж* Пъкъл;
Рай; Доземен живот

ДУХОВНА СМЪРТ. *Виж* Смърт,
духовна

ДУХОВНИ ДАРОВЕ. *Виж* Дарове
на Духа

ДУХОВНО СЪТВОРЕНИЕ.

Виж също Сътворявам,
Сътворение; Човек, човеци

Господ е създал всички неща духовно, преди да ги създаде физически (**Моисей** 3:5).

Господ е създал всяко растение преди то да бъде на земята, **Бит.** 2:4–6 (**Авр.** 5:5). Чрез силата на Моя Дух аз сътворих всички неща — първо духовно, след това материално, **У. и З.** 29:31–32. Онова, което е материално, е по подобие на онова, което е духовно, **У. и З.** 77:2. Аз създадох света и човеците, преди да бяха в плътта, **Моисей** 6:51.

ДУША. *Виж също* Дух; Тяло

В Писанията, терминът “души” има три значения: 1. Духовни същества както в доземния живот, така и след смъртта (**Алма** 40:11–14; **Авр.** 3:23); 2. Дух и тяло, обединени в земния живот (**Авр.** 5:7); и 3. Безсмъртен, възкресен човек, чиито дух и тяло са станали неразделни (**Алма** 40:23; **У. и З.** 88:15–16).

Кръвта извърши Единение за душата, **Лев.** 17:11. Той възстановява душата ми, **Псалми** 23:3. Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялата си душа, **Мат.** 22:37 (**Марка** 12:30). Дяволът мами душите им, **2 Не.** 28:21.

Принесете цялата си душа като приношение за Него, **Омний** 1:26. Словото започва да разширява душата ми, **Алма** 32:28. Душата му няма никога да гладува или жадува, **3 Не.** 20:8. Хлябът и водата на причастието са осветени за душите на онези, които вземат от него, **Мор.** 4–5 (**У. и З.** 20:77–79). Работниците в царството донасят спасение на душите си чрез своята служба, **У. и З.** 4:2, 4. Ценността на душите е огромна, **У. и З.** 18:10. Вие сте родени насвета чрез вода, кръв и дух и така сте станали живи души, **Моисей** 6:59.

Стойност на душите: Всички хора са духовни чедата на Бога. Той се грижи за всяко едно от чедата Си и счита, че всяко от тях е важно. Понеже те са Негови чедата, те имат възможността да станат като Него. Затова те са много ценни.

Има радост за един грешник, който се покае, **Лука** 15:10. Бог толкова възлюби света, че даде Единородния Си Син, **Иоана** 3:16. Те не можеха да понесат никоя човешка душа да погине, **Мосия** 28:3. Не е ли в това време една душа толкова скъпоценна за Бога, колкото една душа по времето на Неговото идване? **Алма** 39:17. Най-ценното за вас е да Ми доведете души, **У. и З.** 15:6. Помнете, че ценността на душите е огромна в Божиите очи, **У. и З.** 18:10–15. Това е Моето дело и Моята слава — да осъществя безсмъртието и вечния живот на човека, **Моисей** 1:39.

ДЪГА. *Виж също* Ковчег; Потоп по времето на Ной; Ной, библейски патриарх

Знамение или символ на Божия завет с Ной (**Бит.** 9:13–17). П. Дж. С., **Бит.** 9:21–25 обяснява, че заветът включва обещанията, че земята никога вече няма да бъде покривана от потоп или вода, че Сион на Енох ще се върне и че Господ ще дойде отново да обитава на земята.

ДЪРВО НА ЖИВОТА.*Виж също* Едем

Дърво в Едемската градина и в рая на Бога (Бит. 2:9; Откр. 2:7). В съня на Лехий дървото на живота представлява любовта на Бога и се счита за най-великият от всички Божии дарове (1 Не. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Херувими и пламтящ меч пазят дървото на живота, **Бит.** 3:24 (Алма 12:21–23; 42:2–6). Иоан видял дървото на живота и листата му имали изцелителна сила за народите, **Откр.** 22:2. Лехий видя дървото на живота, **1 Не.** 8:10–35. Нефи видя дървото, което видял и баща му, **1 Не.** 11:8–9. Пръта от желязо води до дървото на живота, **1 Не.** 11:25 (1 Не. 15:22–24). Ужасна бездна отделя нечестивите от дървото на живота, **1 Не.** 15:28, 36. Необходимо е да има забранен плод в противоположност на дървото на живота, **2 Не.** 2:15. Елате в Господа и вземете от плода на дървото на живота, **Алма** 5:34, 62. Ако нашите първи родители бяха взели от дървото на живота, те щяха да бъдат окаяни навеки, **Алма** 12:26. Ако не подхранвате словото, никога няма да откъснете от плода на дървото на живота, **Алма** 32:40. Господ посади дървото на живота в средата на градината, **Моисей** 3:9 (Авр. 5:9). Бог изгони Адам от Едемската градина, за да не вземе от дървото на живота и да не живее вечно, **Моисей** 4:28–31.

ДЪЛГ. *Виж също* Прощавам

Според писанията, паричният или имуществен дълг поставят длъжника в положение на своеобразно пленничество. В друг смисъл, Исус е проповядвал, че трябва да молим Отца да ни прости дълговете или да ни освободи от плащането на цената за нашите грехове — чрез Единението на Исус Христос — след като сме простили на другите за техните простъпки спрямо нас (Мат. 6:12; 3 Не. 13:11).

Нечестивият взема на заем и не отплаща, **Псалми** 37:21. Който взема на заем, е слуга на заемодавеца, **Притчи** 22:7. Аз ти простих целия оня дълг. Не трябваше ли и ти да се смелиш? **Мат.** 18:23–35. Не оставайте никому длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, **Римл.** 13:8. Вие сте вечно задължени на вашия Небесен Отец, **Мосия** 2:21–24, 34. Който взема на заем от съседа си, трябва да върне взетото назаем, **Мосия** 4:28. Изплати дълга и се освободи от робство, **У. и З.** 19:35. Забранено е да задлъжняваш на враговете си, **У. и З.** 64:27. Плати всичките си дългове, **У. и З.** 104:78. Не задлъжнявай, за да изградиш дома на Господа, **У. и З.** 115:13.

ДЯВОЛ. *Виж също* Антихрист;

Унищожител; Пъкъл;

Луцифер; Синове на

погибелта; Дух — Зли духове

Сатана. Дяволът е враг на праведността и на онези, които искат да следват Божията воля. В действителност той е духовен син на Бога и някога е бил ангел с власт в присъствието на Бога (Исаия 14:12; 2 Не. 2:17). В доземния живот, обаче, той се разбунтувал и убедил една трета от духовните чедра на Отца да се разбунтуват заедно с него (**У. и З.** 29:36; **Моисей** 4:1–4; **Авраам** 3:27–28). Те били изгонени от небесата, като им била отказана възможността да получат смъртни тела и да изживеят смъртен живот, поради което ще бъдат прокълнати завинаги. Откакто дяволът е изгонен от небесата, той постоянно търси възможност да заблуди всички мъже и жени и да ги отдалечи от Божието дело, за да направи цялото човечество толкова окаяно, колкото е и самият той (**Откр.** 12:9; 2 Не. 2:27; 9:8–9).

Исус смърми беса, **Мат.** 17:18. За дявола и неговите ангели е приготвен вечен огън, **Мат.** 25:41. Противете се на дявола и той ще бяга от вас, **Яков.**

4:7. Нечестивите ще попаднат в плен на дявола, **1 Не.** 14:7. Дяволът е бащата на всички лъжи, **2 Не.** 2:18 (Моисей 4:4). Дяволът се стреми всички хора да са окаяни като самия него, **2 Не.** 2:27. Ако плътта не се вдигне отново, духовете ще трябва да станат подвластни на дявола, **2 Не.** 9:8–9. Дяволът ще вилнее, ще усмирява и ще ласкае, **2 Не.** 28:20–23. Онова, което е зло, идва от дявола, **Омний** 1:25 (Алма 5:40; Мор. 7:12, 17). Пазете се да не възникнат раздори между вас и да не изберете да се подчините на злия дух, **Мосия** 2:32. Ако не сте овцете на добрия пастир, то ваш пастир е дяволът, **Алма** 5:38–39. Дяволът няма да подкрепи чедата си, **Алма** 30:60. Молете се постоянно, за да не бъдете подведени от изкушенията на дявола, **Алма** 34:39 (3 Не. 18:15, 18). Изградете основите си върху Изкупителя, за да нямат сила над вас мощните бури на дявола, **Еламан** 5:12. Дяволът е начинателят на всеки грях, **Еламан** 6:26–31. Дяволът се е опитал да заложи лукав план, **У. и З.** 10:12. Нужно е дяволът да изкушава чедата човешки, иначе те не биха могли да действат сами за себе си, **У. и З.** 29:39. Адам се подчини на волята на дявола, защото се поддаде на изкушението, **У. и З.** 29:40. Синовете на погибелта ще царуват с дявола и ангелите му във вечността, **У. и З.** 76:33, 44. Дяволът ще бъде вързан за хиляда години, **У. и З.** 88:110 (Откр. 20:2). Нечестивият идва и отнема светлината и истината, **У. и З.** 93:39. Дяволът не опазил първото си състояние, **Авр.** 3:28.

Църквата на дявола: Всяка нечестива и светска организация на земята, която изопачава чистото и съвършено Евангелие и се бори срещу Агнеца Божий.

Дяволът основа голямата и мерзка църква, **1 Не.** 13:6 (1 Не. 14:9). Има само две църкви — една на Агнеца Божий и една на дявола, **1 Не.** 14:10

(Алма 5:39). Не се противопоставяйте на никоя друга църква, освен на църквата на дявола, **У. и З.** 18:20. Великата и мерзка църква ще бъде разрушена от всепоглъщащ огън, **У. и З.** 29:21.

ДЯКОН. *Виж също* Аароново свещеничество

Призвание в църковното служение по времето на апостол Павел (Филип. 1:1; 1 Тим. 3:8–13) и служба на Аароновото свещеничество (**У. и З.** 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

ЕВА. *Виж също* Адам; Едем; Падение на Адам и Ева

Първата жена, живяла на тази земя (**Бит.** 2:21–25; 3:20). Била съпруга на Адам. На еврейски името означава “живот”, имайки предвид, че Ева е първата майка на земята (**Моисей** 4:26). Тя и първият мъж, Адам, ще си поделят вечна слава за ролята, която изиграли, за да стане възможен вечният напредък на цялото човечество.

Ева била изкушена и взела от забранения плод, **Бит.** 3 (2 Не. 2:15–20; **Моисей** 4). Ева познала необходимостта от падението и радостите на изкуплението, **Моисей** 5:11–12. Президент Джозеф Ф. Смит видял Ева в едно свое видение за духовния свят, **У. и З.** 138:39.

ЕВАНГЕЛИЕ,

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА. *Виж* Възстановяване на Евангелието

ЕВАНГЕЛИЯ. *Виж също* Иоана, син на Зеведей; Лука; Марк; Матей

Четири летописа или свидетелства за земния живот на Исус и събитията, свързани с Неговото служение, съдържащи се в първите четири книги на Новия завет. Написани от Матей, Марк, Лука и Иоан, те са документални свидетелства за живота на Христос. Книгата 3 Нефи от Книгата на Мормон прилича в много отношения на тези четири евангелия от Новия завет.

Книгите от Новия завет първоначално били написани на гръцки. Гръцката дума *евангелие* означава “добри новини”. Добрите новини са, че Исус Христос е извършил Единение, което ще изкупи цялото човечество от смъртта и ще възнагради всеки човек в зависимост от делата му (Иоана 3:16; Римл.

5:10–11; 2 Не. 9:26; Алма 34:9; У. и З. 76:69).

Съгласуваност на евангелията: Ученията на Спасителя, дадени в Матей, Марка, Лука и Иоана, могат да бъдат сравнени помежду си и с откровенията от последните дни по следния начин:

СЪГЛАСУВАНОСТ НА ЕВАНГЕЛИЯТА

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от последните дни
Родословие на Исус	1:2–17		3:23–38		
Раждане на Иоан Кръстител			1:5–25, 57–58		
Раждане на Исус	2:1–15		2:6–7		1 Не. 11:18–20; 2 Не. 17:14; Мосия 3:5–8; Алма 7:10; Еламан 14:5–12; 3 Не. 1:4–22
Пророчества на Симеон и Анна			2:25–39		
Посещение на храма (Пасха)			2:41–50		
Начало на Иоановото служение	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	
Кръщение на Исус	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Не. 10:7–10; 2 Не. 31:4–21
Изкушенията на Исус	4:1–11		4:1–13		
Свидетелство на Иоан Кръстител				1:15–36	У. и З. 93:6–18, 26
Сватбено тържество в Кана (първото чудо на Исус)				2:1–11	

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от послед- ните дни
Първо пречист- ване на храма				2:14–17	
Среща с Никодим				3:1–10	
Самарянката при кладенеца				4:1–42	
Исус отхвърлен в Назарет	4:13–16		4:16–30		
Рибари, призо- вани да бъдат ловци на хора	4:18–22	1:16–20			
Чудотворно напгълване на мрежите			5:1–11		
Възкресяване на Яировата дъщеря	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Изцеляване на жената с кървене	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Призоваването на Дванадесетте	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12		1 Не. 13:24– 26, 39–41; У. и З. 95:4
Възкресяване на сина на вдовицата			7:11–15		
Помазване на краката на Христос			7:36–50	12:2–8	
Укротяване на бурята		4:36–41	8:22–25		
Призоваването на Седемдесетте			10:1		У. и З. 107:25, 34, 93–97

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от послед- ните дни
Изгонване на легион бесове в свине		5:1–20			
Проповедта на планината	5–7		6:17–49		3 Не. 12–14
Притчите на Исус са кратки истории, които сравняват дадена истина с обикновен предмет или събитие. Исус често ги е използвал, за да проповядва вековни истини.					
Сеяч:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Плевели:	13:24–30, 36–43				У. и З. 86:1–7
Синапово зърно:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Квас:	13:33		13:20–21		
Съкровище в полето:	13:44				
Скъпоценен бисер:	13:45–46				
Рибарската мрежа:	13:47–50				
Домакин:	13:51–52				
Изгубената овца:	18:12–14		15:1–7		
Изгубената драхма:			15:8–10		
Блудният син:			15:11–32		
Немилости- вият слуга:	18:23–35				
Добрият самарянин:			10:25–37		
Неверният настойник:			16:1–8		

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от послед- ните дни
Лазар и богаташът:			16:14–15, 19–31		
Несправедливият съдия:			18:1–8		
Добрият пастир:				10:1–21	3 Не. 15:17–24
Работниците на лозето:	20:1–16	10:31			
Мнаси:			19:11–27		
Двамата сина:	21:28–32				
Нечестивият земеделец:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Сватбата на царския син:	22:1–14		14:7–24		
Десетте девизи:	25:1–13		12:35–36		У. и З. 45:56–59
Таланти:	25:14–30				
Овце, кози:	25:31–46				
Нахранването на петте хиляди	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Исус върви по водата	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Свидетелството на Петър за Христос	16:13–16	8:27–29	9:18–20		
На Петър са обещани ключовете на царството	16:19				
Проповедта за хляба на живота				6:22–71	
Изцеляването на слепия в събота				9:1–41	

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от послед- ните дни
Преображението; предаване на ключовете на свещеничеството	17:1–13	9:2–13	9:28–36		У. и З. 63:20–21; 110:11–13
Благославяне на деца	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Господната молитва	6:5–15		11:1–4		
Възстановяването на Лазар				11:1–45	
Триумфално влизане	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Среброменителите изгонени от храма	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Лептата на вдовицата		12:41–44	21:1–4		
Проповед за Второто пришествие	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		У. и З. 45:16–60; Дж. С. — М. 1:1–55
Изцеляването на десет прокажени			17:12–14		
Последната Пасха на Исус; установяване на причастието; наставления към Дванадесетте; умиване на нозете на учениците	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Страданията на Исус в Гетсимания	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Не. 9:21–22; Мосия 3:5–12; У. и З. 19:1–24

Събитие	Матей	Марка	Лука	Иоана	Откровение от последните дни
Исус е лозата				15:1–8	
Предателство-то на Юда	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Изслушване пред Каиафа	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Изслушване пред Пилат	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Изслушване пред Ирод			23:7–10		
Исус бичуван и подиграван	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Разпятието	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Еламан 14:20–27; 3 Не. 8:5–22; 10:9
Възкресението	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Исус се явява на учениците		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Исус се явява на Тома				20:24–29	
Възнесението		16:19–20	24:50–53		

ЕВАНГЕЛИЕ. *Виж също*

Диспенсация; Учение на Христос; План за Изкупление

Божият план за Спасение, направен възможен чрез Единението на Исус Христос. Евангелието включва вечните истини или закони, завети и обреди, необходими на човечеството, за да се върне обратно в присъствието на Бога. През деветнадесети век чрез пророка Джозеф Смит, Бог възстановява пълнотата на Евангелието на земята.

Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието, Марка 16:15. Ясните и най-ценни части от Евангелието

на Агнеца бяха задържани, **1 Не.** 13:32. Това е Моето Евангелие, **3 Не.** 27:13–21 (У. и З. 39:6). Книгата на Мормон съдържа пълнотата на Евангелието, **У. и З.** 20:8–9 (42:12). Това е Евангелието, **У. и З.** 76:40–43. Мелхиседековото свещеничество отслужва Евангелието, **У. и З.** 84:19. Всеки човек ще чуе пълнотата на Евангелието на собствения си език, **У. и З.** 90:11. Синът проповядва Евангелието на духовете на мъртвите, **У. и З.** 138:18–21, 28–37. Евангелието беше проповядвано от началото, **Моисей** 5:58. Описани са основните принципи и обреди на Евангелието, **С. на В.** 1:4.

ЕВРЕИ, ПОСЛАНИЕ ДО. *Виж също* Павел; Посланията на Павел

Книга от Новия завет. Павел написал това писмо до юдейските членове на Църквата, за да ги убеди, че в Христа са се изпълнили важни части от закона на Моисей, който е бил заменен от по-висшия евангелски закон на Христос. След като се върнал в Ерусалим в края на третата си мисия (около 60 г. от Хр.), Павел открил, че много юдейски членове на Църквата все още спазвали закона на Моисей (Деяния 21:20). Това е било поне десет години, след като на един църковен събор в Ерусалим било решено, че определени обреди от закона на Моисей не са необходими за спасението на езичниците-християни. Очевидно скоро след това Павел е писал на юдеите, за да им покаже чрез собствените им писания и чрез здравия разум защо не трябва да практикуват повече закона на Моисей.

Глави 1 и 2 обясняват, че Исус е по-велик от ангелите. Глави 3–7 сравняват Исус с Моисей и със закона на Моисей и свидетелстват, че Той е по-велик и от двете. Те учат също така, че Мелхиседековото свещеничество е по-висше от Аароновото. Глави 8–9 описват как обредите на Моисей подготвят хората за служението Христово и как Христос е Посредникът на Новия завет (Алма 37:38–45; У. и З. 84:21–24). Глава 10 е увещание за усърдие и вяра. Глава 11 е беседа за вярата. Глава 12 съдържа съвети и поздравии. Глава 13 обяснява почетната същност на женитбата и важността на подчинението.

ЕВРЕЙСКИ. *Виж също* Израил

Семитски език, говорен от чедата на Израил.

Еврейският език е бил говорен от израилтяните до момента, когато се върнали от вавилонското робство, след което говорим език станал арамейският. По времето на Исус еврей-

ският бил език на учените, на закона и на религиозната литература.

ЕГИПЕТ

Страна в североизточния край на Африка. Голяма част от Египет е неплодна и запустяла. Повечето от обитателите му живеят в долината на Нил, която се простира на дължина от около 890 километра.

Древният Египет бил богат и процъфтяващ. Построени били много обществени съоръжения, в това число напоителни канали, укрепени градове за защитата и царски паметници, особено пирамидите-гробници и храмовете, които все още са сред чудесата на света. За известно време управлението на Египет наподобявало патриархалния ред на свещеничеството (Авр. 1:21–27).

Авраам и Иосиф били доведени в Египет, за да спасят семействата си от глад, **Бит.** 12:10 (Бит. 37:28). Иосиф бил продаден в Египет, **Бит.** 45:4–5 (1 Не. 5:14–15). Яков бил отведен в Египет, **Бит.** 46:1–7. Моисей извел чедата на Израил от Египет, **Изх.** 3:7–10; 13:14 (Евр. 11:27; 1 Не. 17:40; Моисей 1:25–26). Египет символизира злото, **Езек.** 29:14–15 (Осия 9:3–7; Авр. 1:6, 8, 11–12, 23). Един ангел казал на Иосиф да избяга с Мария и Исус в Египет, **Мат.** 2:13 (Осия 11:1).

ЕГИПТАС

Името на жената и на една от дъщерите на Хам, синът на Ной. На халдейски името означава Египет или онова, което е забранено (Авр. 1:23–25).

ЕДЕМ. *Виж също* Адам; Ева

Домът на нашите първи родители Адам и Ева (Бит. 2:8–3:24; 4:16; 2 Не. 2:19–25; Моисей 3, 4; Авр. 5), обозначен като градина, намираща се на изток в Едем. Адам и Ева били изгонени от Едем, след като яли от забранения плод и станали смъртни

(Моисей 4:29). Откровение от последните дни потвърждава библейския разказ за Едемската градина. То добавя важната информация, че градината е била разположена там, където е сега континентът Северна Америка (У. и З. 116; 117:8).

ЕДЕМСКАТА ГРАДИНА.

Виж Едем

ЕДИН. Виж също Бог, божество;

Единство

ЕДИНЕНИЕ, ИЗВЪРШВАМ

ЕДИНЕНИЕ. Виж също Кръв;

Чеда на Христос; Кръст;

Разпъване на кръст; Падение

на Адам и Ева; Прощавам;

Гетсимания; Благодат;

Безсмъртен, Безсмъртие;

Исус Христос; Оправдаване,

Оправдавам; Милостив,

Милост; План за изкуплението;

Изкупвам, Изкупен, Изкупле-

ние; Опрощаване на греховете;

Покайвам се, Покаяние;

Възкресение; Причастие;

Жертва; Спасение; Освещаване;

Синове и дъщери на Бога

Означава човек да се помири и стане едно с Бог.

Така както се употребява в писанията, да се извърши Единение чрез жертва означава да се изстрада наказанието за извършен грях, като по този начин се отстранят последиците от греха на покаялия се грешник и му се позволи да се помири и да стане едно с Бога. Исус Христос е бил единственият в състояние да извърши съвършеното Единение за цялото човечество. Той е бил способен да го извърши, защото е бил избран и предопределен за това по време на Великия съвет преди сътворението на света (Етер 3:14; Моисей 4:1–2; Авр. 3:27), като е поради божествения си произход и безгрешния си живот. Неговото Единение включва страданията Му за греховете на човечеството в Гетсиманската градина, проливането на кръвта

Му, смъртта Му и последвалото я възкресение от гроба (Исаия 53:3–12; Мосия 3:5–11; Алма 7:10–13). Благодарение на Единението, всички хора ще възкръснат с безсмъртни тела (1 Кор. 15:22). Единението също осигурява начин, по който да ни бъдат опростени греховете и да заживеем завинаги с Бога. Но човек, който е достигнал възрастта на отговорността и е получил закона, може да има тези благословии само ако върва в Исус Христос, покае се за греховете си, получи обредите на спасението и спазва Божиите заповеди. Онези, които не достигнат възрастта на отговорността, и онези, които нямат закона, биват изкупени чрез Единението (Мосия 15:24–25; Мор. 8:22). Писанията учат ясно, че ако Христос не бе извършил Единението за нашите грехове, никакъв закон, нито обред, нито жертва биха задоволили изискванията на справедливостта и човек никога нямаше да може да се върне в Божието присъствие (2 Не. 2; 9).

Това е Моята кръв, пролята за мнозина за опрощение на греховете, **Мат.** 26:28. Потта Му беше сякаш големи капки кръв, **Лука** 22:39–44. Аз ще дам плътта Си за живота на света, **Иоана** 6:51. Аз съм възкресението и животът, **Иоана** 11:25. Христос е причина за вечно спасение на всички, които са Му послушни, **Евр.** 5:9. Ние сме осветени чрез проливането на кръвта на Христос, **Евр.** 9; 10:1–10. И Христос един път пострада за греховете, **1 Пет.** 3:18. Кръвта на Исус Христос ни очиства от всеки грях, **1 Иоан.** 1:7. Той беше издигнат на кръста и убит за греховете, **1 Не.** 11:32–33. Изкуплението идва за тези, които имат съкрушено сърце и разкаян дух, **2 Не.** 2:3–10, 25–27. Той се принесе в жертва за греха, **2 Не.** 2:7. Единението изкупва хората от падението и ги спасява от смъртта и ада, **2 Не.** 9:5–24. То трябва да е едно безпределно Единение,

2 Не. 9:7. Помирете се с Бога чрез Единението на Христос, **Яков** 4:11. Кръвта му извършва Единение за греховете на онези, които са съгрешили от невежество, **Мосия** 3:11–18. Човек е получил спасение чрез Единението, **Мосия** 4:6–8. Ако не беше Единението, те неизбежно щяха да погинат, **Мосия** 13:27–32. Той ще извърши безпределно Единение за греховете на света, **Алма** 34:8–16. Самият Бог извърши Единението за греховете на света, за да осъществи плана на милостта, **Алма** 42:11–30. Аз съм Богът на цялата земя, убит за греховете на света, **3 Не.** 11:14. Аз, Бог, изстрадах тези неща за всички, **У. и З.** 19:16. Малките деца са изкупени чрез моя Единороден Син, **У. и З.** 29:46–47. Вижте страданията и смъртта на Този, който не е съгрешил, **У. и З.** 45:3–5. Това е подобие на жертвата на Единородния, **Моисей** 5:7. Чрез Единението на Христос може да бъде спасено цялото човечество, **С. на В.** 1:3.

ЕДИНОРОДЕН. Виж също Роден;
Исус Христос

Друго име на Исус Христос. Той е Единородният Син на Отца (**Лука** 1:26–35; **Иоана** 1:14; 3:16; 1 **Не.** 11:18–20; 2 **Не.** 25:12; **Алма** 7:10; 12:33; **Моисей** 7:62).

ЕДИНСТВО. Виж също Бог,
Божество

Да станеш едно в мисъл, желание и цел първо с нашия Отец в небесата и с Исус Христос, а после и с другите светии.

Добре е за братя да живеят в единство, **Псалми** 133:1. Аз и Отец Ми сме едно, **Иоана** 10:30 (**У. и З.** 50:43). Исус се е молил всички да могат да бъдат едно, така както Той и Отец Му са едно, **Иоана** 17:11–23 (3 **Не.** 19:23). Умолявам ви да няма раздори между вас, но да бъдете свършено съединени, **1 Кор.** 1:10. Бъдете решителни в един дух и едно сърце, сдружени във всичко, **2 Не.** 1:21.

Светиите трябва да обвържат сърцата си в единство, **Мосия** 18:21. Исус се е молел за единство между нефитските Си ученици, **3 Не.** 19:23. Учениците бяха обединени в усърдна молитва и пост, **3 Не.** 27:1. Отец, Синът и Светият Дух са едно, **У. и З.** 20:27–28. (**У. и З.** 35:2; 50:43). Ваше задължение е да се присъедините към истинската църква, **У. и З.** 23:7. Каквото и да поискате с вяра, обединени в молитва, ще го получите, **У. и З.** 29:6. Ако не сте едно, не сте Мои, **У. и З.** 38:27. Господ нарече народа Си Сион, защото бяха едно сърце и един ум, **Моисей** 7:18.

ЕЗАВЕЛ. Виж също Ахаав

В Стария завет, нечестива жена от Финикия. Тя била омъжена за Ахаав (3 **Цар.** 16:30–31), цар на Израил, който властвал, когато Илия бил пророк.

Бракът на Езавел с Ахаав бил една от най-важните причини за падането на северното царство Израил; Езавел пренесла най-лошите форми на идолопоклоничество от своята страна (3 **Цар.** 18:13, 19), заменяйки с тях вярата в Иехова.

Езавел убила много от Божиите пророци, **3 Цар.** 18:4. Езавел се опитала да убие Илия, **3 Цар.** 19:1–3. Злините на Езавел свършили с нейната ужасна смърт, **4 Цар.** 9:30–37.

ЕЗДРА

Свещеник и книжник в Стария завет, който върнал в Ерусалим част от юдеите, намиращи се във вавилонско робство (**Ездра** 7–10; **Неем.** 8, 12). През 458 г. пр. Хр. той получил разрешение от Артаксеркс, цар на Персия, да заведе в Ерусалим всички юдейски заточеници, които искали да отидат там (**Ездра** 7:12–26).

Преди времето на Ездра свещениците имали почти пълен контрол над четенето на сборника с писания, наричан “Законът”. Ездра спомогнал писанията да станат достъпни за всеки юдеин. Откритото четене на

“Книгата на закона” станало в крайна сметка център на юдейския национален живот. Най-голямото учение на Ездра идва може би от собствения му пример за това как е подготвил сърцето си да търси закона Господен, да му се подчинява и да го проповядва на другите (Ездра 7:10).

Книгата на Ездра: Глави 1–6 описват събитията, които са се случили от шестдесет до осемдесет години преди Ездра да пристигне в Ерусалим — Декретът на Кир от 537 г. пр. Хр. и завръщането на юдеите, водени от Зоровавел. Глави 7–10 показват как Ездра отишъл в Ерусалим. Той и спътниците му постили и се молили за защита. В Ерусалим те намерили много юдеи, които били отишли там по-рано със Зоровавел и се били оженили за жени извън завета, като по този начин се били осквернили. Ездра се молил за тях и ги поставил под завет да се разведа с тези жени. По-нататъшната история на Ездра се намира в книгата на Неемия.

ЕЗЕКИИЛ

Пророк, който е написал книгата на Езекиил в Стария завет. Той бил свещеник от семейството на Садок и един от еврейските пленници, откарани от Навуходоносор. Заселил се заедно с юдейските заточеници във Вавилон и пророкувал в продължение на двадесет и две години, от 592 до 570 г. пр. Хр.

Книгата на Езекиил: Книгата на Езекиил може да бъде разделена на четири части. Глави 1–3 разказват за Божие видение и за призоваването на Езекиил да служи; в глави 4–24 се говори за наказания над Ерусалим и за това защо са били дадени; глави 25–32 възвестяват наказания над народите и глави 33–48 описват виденията за Израил от последните дни.

ЕЗЕКИЯ

В Стария завет, праведен цар на народа на Юда. Той царувал в продължение на двадесет и девет години, по времето, когато Исаия бил пророк в Юда (4 Цар. 18–20; 2 Лет. 29–32; Исаия 36–39). Исаия му помогнал да преустрои и Църквата, и държавата. Той забранил идолопоклонничеството и възстановил службите в храма. Животът на Езекия бил удължен с 15 години чрез молитва и вяра (4 Цар. 20:1–7). Първоначално неговото царуване било успешно, но бунтът му срещу царя на Асирия (4 Цар. 18:7) предизвикал две асирийски нашествия: първото е описано в Исаия 10:24–32, а второто в 4 Цар. 18:13–19:7. При второто нашествие Ерусалим бил спасен от ангел Господен (4 Цар. 19:35).

ЕЗИК

Написани или изговорени думи, съчетани помежду си съгласно специфични модели с цел да предават информация, мисли и идеи. Начинът, по който използваме езика, показва какво чувстваме спрямо Бога и другите хора. При Второто пришествие на Исус Христос Господ ще даде на цялото човечество чист език (Соф. 3:8–9).

Цялата земя говореше един език, **Бит.** 11:1. Господ разбърка езика по цялата земя, **Бит.** 11:4–9. Всеки един ги слушаше да говорят на неговия език, **Деяния** 2:1–6. Господ говореше на хората според езика им, **2 Не.** 31:3 (**У.** и **З.** 1:24). Вениамин учеше синовете си на езика на своите бащи, за да станат те разумни мъже, **Моисей** 1:2–5. Този, чийто език е кротък и назидателен, е от Бога, ако се подчинява на Моите обреди, **У.** и **З.** 52:16. Запознайте се с езици, с наречия и хора, **У.** и **З.** 90:15. Адам и децата му имаха език, който беше чист и несмесен, **Моисей** 6:5–6, 46. Бог даде на Енох голяма сила на езика, **Моисей** 7:13.

ЕЗИК. Виж също Езици, дар за

Символ на речта. Светиите трябва да контролират езика си, което означава, че трябва да контролират речта си. Думата *език* може да означава също и различните наречия и народи. С времето всяко коляно ще се преклони и всеки език ще признае Бога (Исаия 45:23; Римл. 14:11).

Пази езика си от зло, **Псалми** 34:13 (1 Пет. 3:10). Който въздържа устата и езика си, опазва душата си от смущения, **Притчи** 21:23. Ако някой не обуздава езика си, неговото благочестие е суетно, **Яков**. 1:26. Който не грещи в говорене, той е свършен, **Яков**. 3:1–13. Евангелието ще бъде проповядвано на всеки народ, племе, език и люде, **Откр.** 14:6–7 (2 Не. 26:13; Мосия 3:13, 20; У. и З. 88:103; 112:1). Господ дава на всички народи учители от собствения им народ и език да поучават на словото Му, **Алма** 29:8. Тези плочи ще достигнат до всеки народ, племе, език и люде, **Алма** 37:4. Сдобивайте се със словото Ми и езикът ви ще бъде развързан, **У. и З.** 11:21. Всеки човек ще чуе пълнотата на Евангелието на собствения си език, **У. и З.** 90:11.

ЕЗИЦИ, ДАР ЗА. Виж също Дарове на Духа; Език

Дар от Светия Дух, който позволява на хора, които са боговдъхновени, да говорят, да разбират или да превеждат непознати езици. Ние вярваме в дара за говорене на езици (С. на В. 1:7).

Те всички се изпълниха със Светия Дух и почнаха да говорят чужди езици, **Деяния** 2:4. Този, който говори на непознат език, говори не на хората, а на Бога, **1 Кор.** 14:1–5, 27–28. Езиците са белег за невярващите, **1 Кор.** 14:22–28. Тогава идва кръщението с огън и със Светия Дух; и тогава ще можете да говорите с езика на ангелите, **2 Не.** 31:13–14. Амаликий увещавал всички човеци

да повярват в дарбата за говорене на езици, **Омний** 1:25. На някои е дадено да говорят на езици; а на други—тълкуването на езици, **У. и З.** 46:24–25 (1 Кор. 12:10; Мор. 10:8, 15–16). Нека дарът за езици да се излее, **У. и З.** 109:36.

ЕЗИЧНИЦИ

Така, както се използва в писанията, терминът *езичници* има няколко значения. Понякога означава хора от неизраилско потекло, понякога хора от неюдейско потекло, а понякога народи, които не притежават Евангелието, дори и у тях да тече малко израилска кръв. Последното значение на думата е особено характерно за Книгата на Мормон и Учение и Завети.

Израилтяните не бива да се женят за неизраилтяни (езичници), **Втор.** 7:1–3. Господ ще стане светлина за езичниците, **Исаия** 42:6. На Петър било заповядано да занесе Евангелието на езичниците, **Деяния** 10:9–48. Бог даде покаянието и на езичниците, **Деяния** 11:18. Ние сме кръстени в една църква, независимо дали сме юдеи или езичници, **1 Кор.** 12:13. Езичниците са сънаследници в Христа чрез Евангелието, **Ефес.** 3:6. Книгата на Мормон е написана за езичниците, Заглавна страница на Книгата на Мормон (Морм. 3:17). Един човек сред езичниците тръгнал по водите, **1 Не.** 13:12. Други книги дойдоха от езичниците, **1 Не.** 13:39. Пълнотата на Евангелието ще стигне при езичниците, **1 Не.** 15:13 (3 Не. 16:7; У. и З. 20:9). Тази земя ще бъде земя на независимост за езичниците, **2 Не.** 10:11. Езичниците са като диво маслиново дърво, **Яков** 5. Евангелието ще излезе във времната на езичниците, **У. и З.** 45:28 (У. и З. 19:27). Словото ще стигне до краищата на земята, първо до езичниците и после до юдеите, **У. и З.** 90:8–10. Седемдесетниците трябва да бъдат специални свидетели пред езичниците, **У. и З.** 107:25. Изпрате-

те старейшините на Моята Църква да призват всички народи, първо езичниците и след това юдеите, **У. и З.** 133:8.

ЕКЛИСИАСТ

Книга от Стария завет, съдържаща размисли по някои от най-дълбоките житейски проблеми.

Проповедникът-автор на книгата написва по-голямата част от нея от гледната точка на онези, които нямат разбиране за Евангелието. Той пише според чувствата на земните хора — т.е. на онези “под слънцето” (Екл. 1:9). Голяма част от книгата изглежда отрицателна и песимистична (Екл. 9:5, 10). Това не е начинът, по който Господ би искал да възприемаме живота, а по-скоро как проповедникът вижда, че изглеждат нещата в очите на непросветените хора на земята. Най-духовната част на книгата е в глави 11 и 12, където пишещият заключава, че единственото нещо с непреходна стойност, е подчинението на Божиите заповеди.

ЕЛАМАН, СИН НА АЛМА.

Виж също Алма, син на Алма;
 Анти-Нефи-Лехити; Еламан,
 синове на

В Книгата на Мормон, най-големият син на Алма, син на Алма (Алма 31:7). Еламан бил пророк и военен водач.

Алма поверил на сина си Еламан летописите на своя народ, заедно с плочите на яредитите, **Алма** 37:1–2, 21. Алма заповядал на Еламан да продължи да пише историята на своя народ, **Алма** 45–62. Еламан възстановил Църквата, **Алма** 45:22–23. Две хиляди млади амонитски войници пожелали Еламан да бъде техен водач, **Алма** 53:19, 22. Еламан и неговите млади войници се били с ламанитите и били запазени чрез вяра, **Алма** 57:19–27.

ЕЛАМАН, СИН НА ЕЛАМАН

Пророк и летописец от Книгата на

Мормон, който проповядвал на нефитския народ. Той бил правнук на Алма-младши и баща на онзи Нефи, на когото била дадена власт над всички елементи (Еламан 5–10). Заедно със сина си Нефи, Еламан написал Книгата на Еламан.

Книгата на Еламан: Глави 1 и 2 описват време на големи политически проблеми. Глави 3–4 показват как Еламан и Морония, върховен военачалник на нефитската войска, успели най-накрая да постигнат мир за известно време. Обаче, независимо от водачеството на тези достойни мъже, хората ставали все по-нечестиви. В глави 5–6 се разказва как Нефи се отказал от съдийския си пост, също като дядо си Алма, за да поучава хората. За известно време хората се покаяли. В 6–12 глави обаче се вижда, че нефитският народ станал нечестив. Финалните глави 13–16 съдържат необикновения летопис на един пророк, наречен Самуил Ламанита, който предсказал раждането и разпъването на Спасителя и знаменията, които ще обозначат тези събития.

ЕЛАМАН, СИН НА ЦАР

ВЕНИАМИН. *Виж също*
 Вениамин, баща на Мосия

В Книгата на Мормон един от тримата сина на цар Вениамин (Мосия 1:2–8).

ЕЛАМАН, СИНОВЕ НА.

Виж също
 Анти-Нефи-Лехити; Еламан,
 син на Алма

В Книгата на Мормон, синове на обърнати във вярата ламанити, известни като амонити, които станали войници под командването на Еламан (Алма 53:16–22).

Еламан ги счел за достойни да се нарекат негови синове, **Алма** 56:10. Майките им ги били научили да не се съмняват в способността на Господа да ги избави, **Алма** 56:47. Те победили ламанитите и били запазени

поради своята вяра, така че никой не бил убит, **Алма** 56:52–54, 56; 57:26.

ЕЛАТЕ, ДОЙДЕТЕ. *Виж също*

Ученик; Послушание,
послушен, подчинявам се

В писанията, да се доближиш до някого, като го следваш или му се подчиняваш, както във фразата “елате в Христа и станете свършени в Него” (**Мор.** 10:32).

Приклонете ухото си и дойдете при Мене, **Исаия** 55:3. Дойдете при Мене всички, които се трудите, **Мат.** 11:28. Оставете децата да дойдат при Мене, **Мат.** 19:14. Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, **Лука** 9:23. Който дойде при Мене, никак няма да огладнее, **Иоанна** 6:35. Исус кани всички да дойдат при Него, **2 Не.** 26:33. Елате при Мене и бъдете спасени, **3 Не.** 12:20. Елате при Христос, **Мор.** 10:32. Поканете всички да дойдат при Христос, **У. и З.** 20:59. Дойдете при Мен и душите ви ще живеят, **У. и З.** 45:46.

ЕЛЕОНСКИ ХЪЛМ. *Виж също*

Гетсимания

Хълм, разположен източно от долината Кидрон, на изток от Ерусалим. На западния му склон, близо до подножието, се намира Гетсиманската градина. На върха и на източния му склон се намират Витфагия и Витания. Този хълм бил сцена на много библейски събития (**Мат.** 24:3) и ще бъде важно място и за събитията, които ще се случат през последните дни (**Зах.** 14:3–5; **У. и З.** 45:48–54; 133:20).

ЕЛИСАВЕТА. *Виж също* Иоан

Кръстител

В Новия завет, жена на Захария, майка на Иоан Кръстител и родственица на Мария (**Лука** 1:5–60).

ЕЛИСЕЙ

В Стария завет, пророк в северното царство на Израил и доверен съвет-

ник на няколко от царете на тази страна.

Елисей имал благ и нежен характер, без огнения устрем, с който се отличавал неговият учител Илия. Забележителните чудеса, които извършил (4 Цар. 2:5; 8) свидетелстват за това, че той наистина е получил силата на Илия, когато го е наследил като пророк (4 Цар. 2:9–12). Например, той изцелил водите на горчив извор, разделил водите на река Йордан, умножил маслото на една вдовица, вдигнал едно момче от мъртвите, изцелил един човек от проказа, накарал да изплува желязна брадва и поразил сирийците със слепота (4 Цар. 2–6). Службата му продължила повече от петдесет години по време на царуването на Иорам, Ииуй, Иоахаз и Иоас.

Получил кожата на Илия, **4 Цар.** 2:13. Умножил маслото на вдовицата, **4 Цар.** 4:1–7. Вдигнал сина на сунамката от смърт, **4 Цар.** 4:18–37. Изцелил Нееман, сириец, **4 Цар.** 5:1–14. Ослепил сирийските войници и очите на слугата му се отворили, **4 Цар.** 6:8–23.

ЕЛОХИМ. *Виж* Небесен Отец;

Бог, Божество

ЕМАНУИЛ. *Виж също* Исус

Христос

Едно от имената на Исус Христос. То произлиза от еврейски думи, които означават “Бог с нас”.

Емануил е име-титла, давано като знак за Божието избавление (**Исаия** 7:14). Споменаването на Емануил от Исаия се окачествява от Матей като пророчество за земното раждане на Исус (**Мат.** 1:18–25). Това име се среща и в писанията от последните дни (**2 Не.** 17:14; **2 Не.** 18:8; **У. и З.** 128:22).

ЕНОС, СИН НА ЯКОВ

Пророк на нефитите и летописец в Книгата на Мормон, който се молел и получил опрощение на греховете чрез вярата си в Христос (**Енос** 1:1–8).

Господ сключил завет с Енос да даде Книгата на Мормон на ламанитите (Енос 1:15–17).

Книгата на Енос: Представява книга от Книгата на Мормон, в която се разказва за молитвата на Енос към Господа за опрощение към него, към неговия народ и към другите народи. Господ му обещал, че Книгата на Мормон ще бъде запазена и предадена на ламанитите в бъдеще. Макар че книгата съдържа само една глава, тя описва силно въздействащата история на човек, който търсел своя Бог в молитва, живял, подчинявайки се на Божиите заповеди и преди смъртта си ликувал в познанието си за Изкупителя.

ЕНОХ. *Виж също* Сион

Пророк, който водил народа на град Сион. Служението му се обсъжда както в Стария завет, така и в Скъпоценен бисер. Седмият патриарх след Адам. Син на Яред и баща на Матусала (Бит. 5:18–24; Лука 3:37).

Енох бил велик човек и служението му било много по-важно, отколкото показва краткото описание в Библията. В Библията се споменава, че той е бил преселен (Евр. 11:5), но не се дават подробности за служението му. Юд. 1:14 съдържа цитат от негово пророчество. Открояване от последните дни обяснява много повече за Енох и поспециално за неговите проповеди, за града му, наречен Сион, за виденията и пророчествата му (У. и З. 107:48–57; Моисей 6–7). Сион бил взет в небесата поради праведността на онези, които живеели в него (Моисей 7:69).

Бог се явява на Енох, **Моисей** 6:26–37. Енох проповядва Евангелието, **Моисей** 6:37–68. Енох учи хората и установява Сион, **Моисей** 7:1–21. Енох вижда бъдещето до Второто пришествие на Христос, **Моисей** 7:23–68.

ЕПИСКОП. *Виж също* Аароново свещеничество

Означава “надзорник”, отговорна служба или пост. Епископ е служба в Аароновото свещеничество, която се заема след поставяне (У. и З. 20:67; 107:87–88); в Израил епископът е бил общ съдия (У. и З. 107:72, 74).

Светият Дух ви е поставил епископи, **Деяния** 20:28. Пред епископите са поставени изисквания, **1 Тим.** 3:1–7 (Тит. 1:7). Епископът трябва да бъде поставен, **У. и З.** 20:67. Едуард Партридж е трябвало да служи като епископ в Църквата, **У. и З.** 41:9. Епископът трябва да разпознава духовните дарове, **У. и З.** 46:27, 29. Висш свещеник може да изпълнява длъжността епископ, **У. и З.** 68:14, 19 (У. и З. 107:17). Епископът се назначава от Господа, **У. и З.** 72:1–26. Епископът трябва да се грижи за бедните, **У. и З.** 84:112. Епископът трябва да ръководи всички материални неща, **У. и З.** 107:68. Епископът е президент на Аароновото свещеничество, **У. и З.** 107:87–88.

ЕРЕМИЯ. *Виж също* Плачът на Еремия

Пророк от Стария завет, който бил роден в семейство на свещеник и пророкувал в Юдея от 626–586 г. пр. Хр. Той живял приблизително по едно и също време с други велики пророци: Лехий, Езекиил, Осия и Даниил.

Еремия бил поставен за пророк в доземния живот (Ерем. 1:4–5). В продължение на своите приблизително четиридесет години като пророк, той проповядвал сред еврейския народ срещу идолопоклонничеството и неморалността (Ерем. 3:1–5; 7:8–10). Бил изложен на постоянна съпротива и обиди (Ерем. 20:2; 36:18–19; 38:4). След падането на Ерусалим, юдеите, които избягали в Египет, взели Еремия със себе си (Ерем. 43:5–6), където, съгласно традицията, го убили с камъни.

Книгата на Еремия: Глави 1–6 съдържат пророчества, направени по време на царуването на Иосия. Глави 7–20 са пророчества, направени по времето на Иоаким. Глави 21–38 отразяват царуването на Седекия. Глави 39–44 съдържат пророчества и описват исторически събития, станали след падането на Ерусалим. Глава 45 съдържа обещание към неговия писар Варух, че животът му ще бъде запазен. И накрая, глави 46–51 са пророчества срещу чужди народи. Глава 52 е историческо заключение. Някои от пророчествата на Еремия се съдържали на плочите от пиринч на Лаван, съхранени от Нефи (1 Не. 5:10–13). Еремия се споменава още два пъти в Книгата на Мормон (1 Не. 7:14; Еламан 8:20).

Книгата на Еремия включва също и: признание за доземното съществуване на човека и за предопределението на Еремия (Ерем. 1:4–5); пророчество за възстановяването на Израил от неговото състояние на разпръсване, събирането на един от град и двама от род в Сион–хубава земя, където Израил и Юда ще могат да обитават в сигурност и мир (Ерем. 3:12–19); пророчество за Господа, който събира Израил от северните страни, изпращайки много “рибари” и “ловци”, за да ги намерят (Ерем. 16:14–21). Това събитие от последните дни ще е по-значимо дори и от извеждането на Израил от Египет, извършено от Моисей (Ерем. 16:13–15; 23:8).

ЕРИХОН

Заграден със стена град в долината на Йордан, 245 метра под морското равнище. Ерихон е близо до мястото, където израилтяните прекосили реката, когато за първи път влезли в Обетованата земя (Исус Н. 2:1–3; 3:16; 6).

Израилтяните се бият в битка при Ерихон, **Исус Н. 6:1–20**. Исус Навиев проклена Ерихон, **Исус Н. 6:26** (3 Цар. 16:34). Ерихон бил в терито-

рията, предназначена за Вениамин, **Исус Н. 18:11–12, 21**. Господ посетил Ерихон при последното си пътуване до Ерусалим, **Марка 10:46** (Лука 18:35; 19:1).

ЕРОВААЛ. Виж също Гедеон (Старият завет)

Име, дадено на Гедеон в Стария завет, след като разрушил олтара на Ваал (Съдии 6:32; 7:1; 9; 1 Цар. 12:11).

ЕРОВОАМ

В Стария завет Еровоам бил първият цар на северната част на разделения Израил. Той бил член на племето на Ефрем. Нечестивият Еровоам повел бунт срещу Юдовия дом и семейството на Давид.

Еровоам поставил в Дан и Ветил идоли, на които народът му да се покланя, **3 Цар. 12:28–29**. Ахия порицал Еровоам, **3 Цар. 14:6–16**. Еровоам бил запомнен с това, че е донесъл на Израил ужасен грях, **3 Цар. 15:34** (3 Цар. 12:30).

ЕРУСАЛИМ

Град, разположен в съвременен Израел, най-важният град в библейската история. Много от най-светите места за християните, евреите и мюсюлманите се намират в този град и се посещават редовно от много вярващи. Често е наричан Светият град.

Известен някога като Салим (Бит. 14:18; Псалми 76:2), до завладяването му от Давид, който го направил своя столица, Ерусалим бил Евуски град (Исус Н. 10:1; 15:8; 2 Цар. 5:6–7). Дотогава той служел предимно като планинска крепост, около 800 метра над морското равнище. От всички страни, освен от север, той е заобиколен от дълбоки долини.

Когато цар Давид царувал в Ерусалим, той живеел в дворец от дърво. По време на царуването на Соломон, било направено много за разкрасяването на града, включително построяване на царски дворец и храм.

След като царствата на Израил и Юдея се отделили едно от друго, Ерусалим останал столица на Юдея. Той често бил нападан от войските на завоеватели (3 Цар. 14:25; 4 Цар. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). При цар Езекия Ерусалим станал център за религиозно поклонение, но бил частично разрушаван през 320 г. пр. Хр., 168 г. пр. Хр. и 65 г. пр. Хр. Ирод възстановил стените и храма, но през 70 г. от Хр. римляните ги унищожили напълно.

Мелхиседек бил цар на Салем, **Бит.** 14:18 (Евр. 7:2). Исаия призовал Ерусалим да си сложи великолепните дрехи, **Исаия** 52:1. Словото Господне ще дойде от Ерусалим, **Мих.** 4:2. Христос оплаква съдбата на Ерусалим, **Мат.** 23:37–39 (Лука 13:34). Ерусалим е градът на живия Бог, **Евр.** 12:22. Ерусалим е трябвало да бъде унищожен, ако не се покае, **1 Не.** 1:4, 13, 18 (2 Не. 1:4; Еламан 8:20). Ерусалим ще бъде обитаван отново след разрушението си, **3 Не.** 20:46. Ерусалим ще бъде изграден отново, **Етер** 13:5. Христос предупредил светиите от последните дни, така както предупредил и хората от Ерусалим, **У. и З.** 5:20. Тези от Юда да бягат към Ерусалим, **У. и З.** 133:13. Господ ще говори от Ерусалим, **У. и З.** 133:21.

ЕРУСАЛИМ, НОВ. Виж Новият Ерусалим, Сион

ЕСАЯС. Виж също Илияс

Есаяс бил пророк, живял по времето на Авраам (**У. и З.** 76:100; 84:11).

ЕСЕЙ. Виж също Давид

В Стария завет, баща на Давид, прародител на Христос и на всички царе на Юда.

Синът на Рут, Овид, бил баща на Есей, **Рут.** 4:17, 22. Предшествениците на Есей проследени обратно до Юда, **1 Лет.** 2:5–12 (**Мат.** 1:5–6).

ЕСТЕСТВЕН ЧОВЕК. Виж също

Падение на Адам и Ева;
Плътски; Роден отново,
роден от Бог

Човек, който избира да се влияе по-скоро от страстите, желанията, апетитите и усещанията на плътта, отколкото от подтиците на Светия Дух. Такъв човек може да разбере физическите, но не и духовните неща. Всички хора са плътски или смъртни, поради падението на Адам и Ева. За да престане да бъде естествен човек, всеки трябва да бъде роден отново чрез Единението на Исус Христос.

Естественият човек не приема нещата на Духа, **1 Кор.** 2:14. Естественият човек е враг на Бога и трябва да бъде отстранен, **Мосия** 3:19. Този, който упорства в собствената си плътска природа, остава в падналото си състояние, **Мосия** 16:5 (**Алма** 42:7–24; **У. и З.** 20:20). Кой естествен човек знае тези неща? **Алма** 26:19–22. Естествените или плътските хора са без Бог в света, **Алма** 41:11. Поради своето прегрешение човекът стана духовно мъртъв, **У. и З.** 29:41. Никой естествен човек не може да издържи в присъствието на Бога, **У. и З.** 67:12. И човек станал плътски, похотлив и дяволски, **Моисей** 5:13 (**Моисей** 6:49).

ЕСТИР

Жена с голяма вяра и главна героиня в книгата на Естир.

Книгата на Естир: Книга в Стария завет, която съдържа историята за голямата смелост на царица Естир, проявена при спасяването на нейния народ от унищожение.

Глави 1–2 разказват как Естир, юдейска жена и осиновена дъщеря на един юдеин на име Мардохей, била избрана за царица на Персия поради красотата си. Глава 3 обяснява как Аман, главен човек в двора на царя, мразел Мардохей и се сдобил със заповед за избиването на всички юдеи. Глави 4–10 разказват как

Естир, поемайки голям риск, разкрила на царя своята народност и постигнала отмяна на първата заповед.

ЕТЕР. *Виж също* Яредити

Последният пророк на яредитите в Книгата на Мормон (Етер 12:1–2).

Книгата на Етер: Представлява книга в Книгата на Мормон, която съдържа части от летописа на яредитите. Яредитите били група хора, които живели в западното полукълбо, много векове преди народа на Лехий. Книгата на Етер е взета от двадесет и четири плочи, намерени от народа на Лимхий (Мосия 8:8–9).

Глави 1–2 разказват за това, как яредитите напуснали дома си по времето на Вавилонската кула и започнали своето пътуване към това, което се нарича сега американски континент. Глави 3–6 обясняват, как братът на Яред видял Спасителя в доземния Му вид и как яредитите пътували в осем плавателни съда. Глави 7–11 продължават разказа за нечестието, което преобладавало в историята на яредитите. Мороний, който по-късно редактирал писанията на Етер, пише в глави 12–13 за извършените с вяра чудеса, за Христос и бъдещия Нов Ерусалим. Глави 14–15 разказват как яредитите станали могъщ народ, но били унищожени от гражданска война поради нечестието си.

ЕФЕСЯНИ, ПОСЛАНИЕ ДО.

Виж също Павел; Посланията на Павел

В Новия завет, послание, написано от апостол Павел до светиите в Ефес. Посланието е от изключително значение, тъй като съдържа ученията на Павел относно Църквата на Христос.

Първа глава съдържа обичайния поздрав. В глави 2–3 се обяснява промяната, която настъпва у хората, когато станат членове на Църквата — те стават съградани със

светиите, с езичниците и юдеите, обединени в една Църква. В глави 4–6 се обяснява ролята на апостолиите и пророците, нуждата от единство и необходимостта да се постави цялото Божие всеоръжие.

ЕФРЕМ. *Виж също* Израил;

Иосиф, син на Яков; Книгата на Мормон; Манасий

В Стария завет, вторият син на Иосиф и Асенета (Бит. 41:50–52; 46:20). Противно на обичая, Ефрем получава благословията на първородния вместо Манасий, който бил по-големият син (Бит. 48:17–20). Ефрем станал баща на племето на Ефрем.

Племето на Ефрем: В Израил първородството е дадено на Ефрем (1 Лет. 5:1–2; Ерем. 31:9). В последните дни тяхна привилегия и отговорност е да носят свещеничеството, да дадат на света посланието за възстановеното Евангелие и да издигнат знаме, за да съберат разпръснатия Израил (Исаия 11:12–13; 2 Не. 21:12–13). Онези, които ще се завърнат от северните страни в последните дни, ще бъдат увенчани със слава от чедата на Ефрем (У. и З. 133:26–34).

Жезълът (свитъкът) на Ефрем или Иосиф: Летопис на една група от племето на Ефрем, която била отведена от Ерусалим в Америка около 600 г. пр. Хр. Летописът на тази група е наречен жезълът на Ефрем или Иосиф или Книгата на Мормон. Той, заедно с жезъла на Юда (Библията), образуват обединено свидетелство за Господ Исус Христос, Неговото възкресение и свещеното Му дело сред тези две части от дома на Израил.

Един клон ще бъде отчупен от Ефрем и ще напише още едно свидетелство за Христос, **П. Дж. С., Бит.** 50:24–26, 30–31. Жезълът на Юда и жезълът на Иосиф ще станат едно, **Езек.** 37:15–19. Писанията на Юда и на Иосиф ще израстнат в едно, **2 Не.** 3:12. Господ говори на много народи,

2 Не. 29. Ключовете на летописа от свитъка на Ефрем бяха дадени на Мороний, **У. и З. 27:5.**

ЖЕЗЪЛ НА ЕФРЕМ.

Виж Ефрем — Жезълът на Ефрем или Иосиф

ЖЕЗЪЛ НА ИОСИФ.

Виж Ефрем — Жезълът на Ефрем или Иосиф

ЖЕЗЪЛ НА ЮДА. Виж Юда — Жезълът на Юда

ЖЕНА, ЖЕНИ. Виж също Човек, човеци

Човек в зряла възраст от женски пол, дъщеря на Бога. В писанията терминът „жена“ се използва понякога като почетна титла (Иоана 19:26; Алма 19:10).

Бог създаде мъжът и жената, **Бит. 1:27** (Моисей 2:27; 6:9; Авр. 4:27). Добродетелната жена е много по-ценна от скъпоценните камъни, **Притчи 31:10–31**. Жената е славата на мъжа, **1 Кор. 11:7**. Нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената в Господа, **1 Кор. 11:11**. Жените да украсяват себе си в скромна премяна, **1 Тим. 2:9–10**. Аз, Господ Бог, се наслаждавам на целомъдрието на жените, **Яков 2:28**. Греховете ти са простени и ти си избрана жена, **У. и З. 25**. Жените имат право на издръжка от своите мъже, **У. и З. 83:2**.

ЖЕРТВА. Виж също Извършвам Единение, Единение; Кръв; Съкрушено сърце; Исус Христос; Причастие

В древни времена *жертва* означавало да направиш нещо или някого свят. Сега това означава да се откажеш от светски неща или да изстрадаш тяхната загуба заради Господ и Неговото царство. Членовете на Господната Църква трябва с желание да жертват всички неща за Него. Джозеф Смит учил, че „религия, която не изисква жертването на всички неща, никога няма достатъчно сила да предизвика онази вяра,

която е необходима за живот и спасение“. От гледна точка на вечността, благословиите, получени чрез жертва, са по-големи от всяко едно нещо, което е било пожертвано.

След като Адам и Ева били изгонени от Едемската градина, Господ им дал закона за жертвата. Този закон включвал принасяне в жертва на първородните от техните стада. Това символизирило жертвата, която щяла да бъде направена от Единородния Син на Бога (Моисей 5:4–8). Тази практика продължила до смъртта на Исус Христос, която прекратила жертването на животни като евангелски обред (Алма 34:13–14). Днес в Църквата хората вземат от хляба и водата на причастие то във възпоменание на жертвата на Исус Христос. Днешните членове на Христовата църква са приканени да принесат в жертва съкрушено сърце и разкаян дух (3 Не. 9:19–22). Това означава, че те са смирени, разкаяни и желаещи да се подчиняват на Божиите заповеди.

Авраам вързал сина си Исаак и го поставил на жертвеник, **Бит. 22:1–18** (Яков 4:5). Трябва да жертваш своите всеизгарания, **Их. 20:24**. Животните, които ще бъдат жертвани, трябва да са без недостатък, **Втор. 15:19–21**. Послушанието е по-добро, от жертвата, **1 Цар. 15:22**. Да обичаш, е повече от всичките всеизгарания и жертви, **Марка 12:32–33**. Ние сме осветени чрез жертвата на Христос, **Евр. 10:10–14**. Христос принесе себе си като жертва за греха, **2 Не. 2:6–7**. Тази велика и последна жертва ще бъде Синът Божий, да, безпределна и вечна, **Алма 34:8–14**. Не принасяйте повече всеизгарания; пожертвайте за Бога съкрушено сърце и разкаян дух, **3 Не. 9:19–20** (Псалми 51:16–17; У. и З. 59:8). Днес е ден на жертва, **У. и З. 64:23** (У. и З. 97:12). Всички, които желаят да съблюдают своите завети чрез жертва, биват приети от Господа, **У. и З. 97:8**. Джозеф Ф. Смит видял духовете на

праведните, които били пренесли жертви по подобие на жертвата на Спасителя, **У. и З.** 138:13. Изкуплението дойде чрез жертвата на Сина Божий на кръста, **У. и З.** 138:35.

ЖИВА ВОДА. *Виж също* Исус Христос

Символ на Господ Исус Христос и Неговите учения. Както водата е нужна, за да поддържа физическия живот, така и Спасителят и Неговите учения (жива вода) са от съществено значение за вечния живот.

С радост ще вадите вода от кладенците на спасението, **Исаия** 12:3. Те изоставиха Мен, извора на живите води, **Ерем.** 2:13. Всеки, който пие от водата, която Аз ще му дам, никога няма да ожаднее, **Иоана** 4:6–15. Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие, **Иоана** 7:37. Пръгът от желязо водеше към извора на живите води, **1 Не.** 11:25. Вземайте свободно от водите на живота, **У. и З.** 10:66. Моите заповеди ще са извор с жива вода, **У. и З.** 63:23.

ЖИВОТ ЗАВИНАГИ. *Виж* Вечен живот

ЖИВОТ. *Виж също* Вечен живот; Светлина, светлината на Христос

Телесно и духовно съществуване, направено възможно чрез силата на Бога.

Днес Аз положих пред теб живот и добро, **Втор.** 30:15–20. Ти ще ми изявиш пътя на живота, **Псалми** 16:11. Този, който следва праведността, намира живот, **Притчи** 21:21. Този, който намери живота си, ще го загуби; и този, който загуби живота си заради Мене, ще го намери, **Мат.** 10:39 (**Мат.** 16:25; **Марка** 8:35; **Лука** 9:24; 17:33). Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да ги спаси, **Лука** 9:55. В Него бе животът и животът бе светлина на човеците, **Иоана** 1:4. Онзи, който повярва на Този, Който Ме е пратил,

преминава от смърт към живот, **Иоана** 5:24. Аз съм пътят, истината и животът, **Иоана** 14:6. Ако само в този живот ние се надяваме на Христа, ние сме най-окаяните, **1 Кор.** 15:19–22. Благочестието носи обещание за живота, който е сега и за този, който ще дойде, **1 Тим.** 4:8. Нашите деца могат да очакват онзи живот, който е в Христа, **2 Не.** 25:23–27. Този живот е времето човеците да се приготвят да срещнат Бога, **Алма** 34:32 (**Алма** 12:24). Аз съм светлината и животът на света, **3 Не.** 9:18 (**Мосия** 16:9; **3 Не.** 11:11; **Етер** 4:12). Благословени са онези, които са верни, било в живота или в смъртта, **У. и З.** 50:5. Това е вечен живот — да познаеш Бога и Исус Христос, **У. и З.** 132:24. Това е Моето дело и Моята слава — да осъществя безсмъртието и вечния живот на човека, **Моисей** 1:39.

ЖРЕБИЙ

Начин за избиране или елиминиране на някой от възможностите при избор, често извършван чрез избиране на къс хартия или парче дърво измежду няколко. Това се нарича хвърляне на жребий.

Те си поделиха дрехите Му, хвърляйки жребий, **Мат.** 27:35 (**Псалми** 22:18; **Марка** 15:24; **Лука** 23:34; **Иоана** 19:24). Те хвърлиха жребий и жребият се падна на Матия, **Деяния** 1:23–26. Ние хвърлихме жребий кой от нас ще трябва да иде в къщата на Лаван, **1 Не.** 3:11.

ЖЪТВА

В писанията, думата *жътва* понякога се използва символично, като се има предвид довеждането на хора в Църквата, която е Божието царство на земята, или като време за съд, както при Второто пришествие на Исус Христос.

Премина жътвата, лятото свърши, а ние не се избавихме, **Ерем.** 8:20 (**У. и З.** 56:16). Жътвата е изобилна, а работниците са малко, **Мат.** 9:37. Жътвата е свършекът на света, **Мат.**

13:39. Каквото посее човек, това и ще пожъне, **Гал.** 6:7–9 (У. и З. 6:33). Нивата е вече бяла за жътва, **У. и З.** 4:4. Жътвата свърши, а душите ви не са спасени, **У. и З.** 45:2. Времето за жътва е дошло и Моето слово трябва да се изпълни, **У. и З.** 101:64.

ЗАБРАНЕН ПЛОД. Виж Едем; Падението на Адам и Ева

ЗАВЕСА

Дума, използвана в писанията със следните значения: 1. Средство за разделяне на отделни зони в скинията или храма. 2. Символ на разделението между Бога и човека. 3. Тънък плат, използван от хората да покриват лицето. 4. Дадена от Бога забрана, която не позволява на хората да си спомнят за своето доземно съществуване.

Завесата да разделя святото място от пресвятото, **Иzx.** 26:33. Завесата на храма се раздрала на две при разпъването на Христос, **Мат.** 27:51 (Марка 15:38; Лука 23:45). Сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице с лице, **1 Кор.** 13:12. Тъмната завеса на неверието беше премахната от съзнанието му, **Алма** 19:6. Братът на Яред не можел да бъде задържан да не погледне през завесата, **Етер** 3:19 (Етер 12:19). Завесата ще се раздере и вие ще Ме видите, **У. и З.** 67:10 (У. и З. 38:8). Завесата, покриваща храма Ми, ще бъде премахната, **У. и З.** 101:23. Завесата бе премахната от съзнанието ни, **У. и З.** 110:1. Завеса от мрак ще покрие земята, **Моисей** 7:61.

ЗАВЕТ НА АВРААМ. Виж също Авраам; Завет; Обрязване

Авраам приел Евангелието и бил поставен във висшето свещеничество (У. и З. 84:14; Авр. 2:11), той встъпил и в селестиален брак, което представлява заветът на възвисяването (У. и З. 131:1–4; 132:19, 29). Авраам получил обещание, че всич-

ки благословии на тези завети ще бъдат предложени на неговото потомство (У. и З. 132:29–31; Авр. 2:6–11). Взети заедно, тези завети и обещания се наричат Завет на Авраам. Възстановяването на Евангелието в последните дни е възстановяване на този завет, защото чрез него са благословени всички народи на земята (Гал. 3:8–9, 29; У. и З. 110:12; 124:58; Авр. 2:10–11).

ЗАВЕТ. Виж Нов завет; Стар завет

ЗАВЕТ. Виж също Завет на Авраам; Клетва; Клетва и завет на свещеничеството; Нов и вечен завет

Споразумение между Бога и човек, при което те не са равни. Бог поставя условията на завета, а хората се съгласяват да изпълнят това, което Той иска от тях. При това Бог им обещава определени благословии за тяхното послушание.

Чрез завета се получават принципи и обреди. Членове на Църквата, които сключат такива завети, обещават да ги изпълняват. Например, членовете сключват завет с Господа при кръщението и го подновяват, като вземат от причастието. Те сключват по-нататъшни завети в храма. Хората на Господа са хора на завета и са много благословени, когато спазват заветите си с Господа.

С теб ще поставя завета Си, **Бит.** 6:18. Спазвайте завета Ми; тогава вие ще бъдете Мое Собствено притежание, **Иzx.** 19:5. Не сключвайте завет с тях, нито с техните богове, **Иzx.** 23:32. Пазете съботата като вечен завет, **Иzx.** 31:16. Никога няма да наруша завета Си с вас, **Съд.** 2:1. Светиите направиха завет с Мен с жертви, **Псалми** 50:5 (У. и З. 97:8). Спомнете си светия Му завет, **Лука** 1:72 (У. и З. 90:24). Божията сила слязла върху народа на Господния завет, **1 Не.** 14:14. Заветът, сключен с Авраам, ще бъде изпълнен в последните дни, **1 Не.** 15:18 (3 Не. 16:5, 11–12;

21:7; Мормон 9:37). Народът на Вениамин беше готов да склучи завет с Бога, за да извърши волята Му, **Мосия** 5:5. Кръщението е свидетелство, че човек е влязал в завет с Бога, за да изпълнява волята Му, **Мосия** 18:13. Вие сте чеда на завета, **3 Не.** 20:25–26. Ангелите изпълняват и вършат делото по заветите на Отца, **Мор.** 7:31. Заветът е проливането на кръвта на Христос, **Мор.** 10:33. Всеки човек, който принадлежи на тази Църква на Христос, трябва да съблюдава да спазва всички завети, **У. и З.** 42:78. Благословени са онези, които са спазили завета, **У. и З.** 54:6. Този, който наруши този завет, ще загуби службата и положението си в Църквата, **У. и З.** 78:11–12. Всички тези, които приемат свещеничеството, приемат тази клетва и завет, **У. и З.** 84:39–40. Те желаят да спазят заветите си чрез жертви, **У. и З.** 97:8. Брачният завет може да бъде вечен, **У. и З.** 132. Това ще бъде заветът ни, че ще следваме всички Господни обреди, **У. и З.** 136:4.

ЗАВИЖДАМ. *Виж също*

Пожелавам; Ревнив, ревност

Според писанията, да желаяш нещо, което принадлежи на друг, е грешно. Патриарсите, движени от завист, продали Иосиф в Египет, **Деяния** 7:9. Милосърдието не завивжда, **1 Кор.** 13:4 (**Мор.** 7:45). Завистта идва от гордостта, **1 Тим.** 6:4. Където има завист, там има бъркотия и всякакво лошо нещо, **Яков.** 3:16. Господ заповяда на хората да не завивждат, **2 Не.** 26:32. Между народа на Нефи нямало завист, **4 Не.** 1:15–18. Завистта и гневът човешки са били моята обичайна участ през всичките дни от живота ми, **У. и З.** 127:2.

ЗАВУЛОН. *Виж също* Израил;

Яков, син на Исаак

В Стария завет, син на Яков и Лия (**Бит.** 30:19–20).

Племето на Завулон: Яков благословил племето на Завулон (**Бит.** 49:13).

Племето на Завулон се присъединило към Девора и Варак в боя срещу враговете на Израил (**Съд.** 4:4–6, 10). Те се присъединили също и към Гедеон в боя срещу мадиамците (**Съд.** 6:33–35).

ЗАГОВОРИ. *Виж* Тайни заговори

ЗАДЪЛЖЕНИЕ. *Виж също*

Подчинение, подчинявам се, подчинен

В писанията се употребява със сми съл на задача, поръчение или отговорност, често давана от Господа или Неговите служители.

Пази заповедите Му, понеже това е всичкото задължение на човека, **Екл.** 12:13. Какво иска Господ от тебе, освен да вършиш праведното, **Мих.** 6:8. Подобава да се покоряваме на Бога, а не на хората, **Деяния** 5:29. Те бяха поразени от бедствия, за да си спомнят своите задължения, **Мосия** 1:17. Описани са задълженията на старейшините, свещениците, учителите и дяконите, **У. и З.** 20:38–67. Носителите на свещеничеството трябва да изпълняват всички семейни задължения, **У. и З.** 20:47, 51. Описани са задълженията на членовете след кръщението, **У. и З.** 20:68–69. Моите старейшини трябва да почакаат известно време, за да могат хората Ми да узнаят постъпването си, **У. и З.** 105:10. Нека всеки човек да научи задължението си, **У. и З.** 107:99–100.

ЗАКОН. *Виж също* Благославям, благословен, благословия; Законът на Моисей; Заповеди на Бога; Подчинение, подчинен, подчинявам се

Заповедите или правилата на Бога, на които се основават всички благословии и наказания, както на небето, така и на земята. Онези, които спазват Божиите закони, получават обещаните благословии. Пророкът Джозеф Смит проповядва също, че

хората трябва да спазват, уважават и подкрепят законите на страната (С. на В. 1:12).

Законът на Моисей бил подготвителен закон, който да доведе мъжете и жените до Христос. Това бил закон на ограничения, предписания и обреди. Днес законът на Христос, който изпълнява закона на Моисей, е пълнотата на Евангелието или "съвършеният закон на свободата" (Яков. 1:25).

Бог дал заповеди на Адам, **Бит.** 1:28; 2:16–17. Бог дал закони на Ной, **Бит.** 9:1. Законът на Господа е съвършен, възвръща душата, **Псалми** 19:7. Господ е нашият законодател, **Исаия** 33:22. Има един законодател, **Яков.** 4:12. Където няма закон, няма наказание, **2 Не.** 9:25. Има даден закон, **Алма** 42:17–22. Хората ще бъдат съдени според закон, **Алма** 42:23. Христос е законът, **3 Не.** 15:9. Всички закони са духовни, **У. и З.** 29:34. Джозеф Смит получи закона на Църквата чрез откровение, **У. и З.** 42. Този, който спазва Божия закон, няма нужда да нарушава законите на страната, **У. и З.** 58:21. Светлината на Христос е законът, чрез който се управляват всички неща, **У. и З.** 88:7–13. Той е дал закон за всички неща, **У. и З.** 88:42–43. Хората трябва да спазват закона на страната, **У. и З.** 98:4–5. Когато получаваме благословия от Бога, това става чрез подчинение на закона, **У. и З.** 130:20–21. Църквата оповестява отношението си към гражданските закони, **У. и З.** 134. Човечеството може да се спаси чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието, **С. на В.** 1:3.

ЗАКОНЪТ НА МОИСЕЙ. *Виж*

също Аароново свещеничество;
Закон; Моисей; Чист и нечист

Чрез Моисей Бог даде закони на дома Израилев, за да замени по-висшия закон, който те не успели да спазят (**Изх.** 34; **П. Дж. С., Изх.** 34:1–2; **П. Дж. С., Втор.** 10:2). Законът на

Моисей се състоял от много принципи, правила, церемонии, ритуали и символи, които да напомнят на хората за техните задължения и отговорности. Той включвал закон от морални, етични, религиозни и физически заповеди и действия — включително и жертвоприношения (**Лев.** 1–7) — които били предназначени да им напомнят за Бога и техните задължения към Него (**Мосия** 13:30). Вярата, покаянието, кръщението с вода и опрощаването на греховете представлявали част от закона, тъй както и Десетте заповеди и много други заповеди с висока етична и морална стойност. Голяма част от церемониалния закон била изпълнена със смъртта и възкресението на Исус Христос, което поставило край на жертвоприношенията чрез проливане на кръв (**Алма** 34:13–14). Законът бил отслужван от Аароновото свещеничество и бил едно подготвително евангелие, което да доведе на Христа тези, които го съблюдават.

Ще им дам закона както в началото, но това ще бъде според закона на плътска заповед, **П. Дж. С., Изх.** 34:1–2. Законът беше нашият наставник, за да ни заведе при Христос, **Гал.** 3:19–24. Ние спазваме закона на Моисей и очакваме непоколебимо Христа, **2 Не.** 25:24–30. Спасението не идва само чрез закона на Моисей, **Мосия** 12:27–13:32. В Мен се изпълнява закона на Моисей, **3 Не.** 9:17. Законът, който беше даден на Моисей, има край в Мен, **3 Не.** 15:1–10. Поради неподчинение Господ отне Моисей и Святото свещеничество от чедата на Израил, като им остави закон от плътски заповеди, **У. и З.** 84:23–27.

ЗАНИФ

В Книгата на Мормон, човек, който водел група, която се върнала в земята Нефи. Заниф станал техен цар и ги ръководел праведно (**Мосия** 9–10).

ЗАПЕЧАТВАМ, ЗАПЕЧАТВАНЕ.

Виж също Илия; Обряди;
Свещеничество

Узаконяване в небесата на обредите, извършени чрез свещеническата власт на земята. Обредите са запечатани, когато получат одобрението на Светия Дух на обещанието, който е Светият Дух.

Каквото вържеш на земята, ще бъде вързано в небесата, **Мат.** 16:19 (Мат. 18:18; У. и З. 124:93; 132:46). Вие бяхте запечатани с обещания Свети Дух, **Ефес.** 1:13. Давам ви власт каквото запечатите на земята, да бъде запечатано в небесата, **Еламан** 10:7. На тях се дава власт да запечатват и на земята, и в небесата, **У. и З.** 1:8. Онези в селестиалната слава са запечатани от Светия Дух на обещанието, **У. и З.** 76:50–70. Илия предава ключовете на запечатващата власт в ръцете на Джозеф Смит, **У. и З.** 110:13–16. Това е запечатващата и свързваща сила, **У. и З.** 128:14. Посигурното пророческо слово означава човек да знае, че е запечатан за вечен живот, **У. и З.** 131:5. Всички завети, които не са запечатани от Светия Дух на обещанието, свършват, когато хората умрат, **У. и З.** 132:7. Великото дело, което трябва да бъде извършвано в храмовете, включва запечатването на децата към техните родители, **У. и З.** 138:47–48.

ЗАПОВЕДИ НА БОГА. *Виж също*

Грях; Заповеди, десетте;
Послушание, Послушен,
Подчинявам се; Слово Божие

Законите и изискванията, които Бог дава на човечеството индивидуално или колективно. Спазването на заповедите ще донесе на послушния благословии от Господа (У. и З. 130:21).

Ной извърши всичко, според както му заповядал Бог, **Бит.** 6:22. Ходете според повеленията Ми и пазете заповедите Ми, **Лев.** 26:3. Пази заповедите Ми и ще живееш, **Притчи** 4:4

(Притчи 7:2). Ако Ме любите, пазете заповедите Ми, **Иоана** 14:15 (У. и З. 42:29). Каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му, **1 Иоан.** 3:22. Заповедите Му не са тежки, **1 Иоан.** 5:3. Бъдете непоклатими в спазването на заповедите, **1 Не.** 2:10. Господ не дава заповеди, без да подготви пътя, **1 Не.** 3:7. Трябва да действам според строгите заповеди на Бога, **Яков** 2:10. Доколкото спазвате заповедите Ми, ще преуспявате в страната, **Яром** 1:9 (Алма 9:13; 50:20). Научи се в младостта си да пазиш заповедите на Бога, **Алма** 37:35. Тези заповеди са от Мен, **У. и З.** 1:24. Търсете тези заповеди, **У. и З.** 1:37. Онези, които не спазват заповедите, не могат да бъдат спасени, **У. и З.** 18:46 (У. и З. 25:15; 56:2). Моите заповеди са духовни, те не са естествени или временни, **У. и З.** 29:35. Дадена ни е заповед, та да можем да разберем волята Божия, **У. и З.** 82:8. Не знам, обаче Господ ми заповяда, **Моисей** 5:6. Господ ще изпита хората, за да види дали те ще вършат всичко, което им заповяда, **Авр.** 3:25.

ЗАПОВЕДИ, ДЕСЕТТЕ. *Виж също*

Заповеди на Бог; Моисей

Десет закона, дадени от Бог чрез пророка Моисей, за да направляват моралното поведение.

Еврейското им име е “Десетте слова”. Те се наричат още Заветът (Втор. 9:9) или Свидетелството (Изход 25:21; 32:16). Даването от Бог на десетте заповеди на Моисей, а чрез него на Израил, е описано в Изход 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Заповедите били издълбани върху две каменни плочи, които били поставени в Ковчег, от тогава той се нарича Ковчегът на завета (Числа 10:33). Господ, цитирайки от Втор. 6:4–5 и Лев. 19:18, е събрал Десетте заповеди в “две големи заповеди” (Мат. 22:37–39).

Десетте заповеди са били повторени в откровение от последните дни (Мосия 12:32–37; 13:12–24; У. и З.

42:18–28; 59:5–13; П. Дж. С., Изход 34:1–2).

ЗАРАХЕМЛА. *Виж също* Амон; Мулик

В Книгата на Мормон, името Зарахемла се отнася до: 1. Име на човек, който водил преселниците на Мулик, 2. Град, наречен на негово име, 3. Земята на Зарахемла или 4. Хората, които го последвали.

Зарахемла се радваше, че Господ бе изпратил нефитите, **Омний** 1:14. Зарахемла даде родословие на бащите, **Омний** 1:18. Амон бил потомък на Зарахемла, **Мосия** 7:3, 13. Църквата беше установена в град Зарахемла, **Алма** 5:2. Заради праведните, нечестивите в Зарахемла били пощадени, **Еламан** 13:12. Град Зарахемла бил изгорен по времето на смъртта на Христос, **3 Не**: 8:8, 24.

ЗАСТАВЯМ, ЗАСТАВЯНЕ.

Виж също Светият Дух

Да бъдеш подтикван силно да извършиш или да не извършиш нещо, особено под влиянието и силата на Светия Дух.

Духът в мене дълбоко ме притиска, **Иов** 32:18. Любовта на Христос ни принуждава, **2 Кор.** 5:14. Духът ме застави да убия Лаван, **1 Не**: 4:10. Духът ме застави, **Алма** 14:11. Аз съм заставен според завета, **Алма** 60:34. Амарон, заставен от Светия Дух, скрил летописите, **4 Не**: 1:48. Онова, което идва свише, трябва да бъде изговаряно с ограничение от Духа, **У. и З.** 63:64.

ЗАТВОРЪТ В КАРТИДЖ (САЩ).

Виж също Смит, Джозеф-младши; Смит, Хайръм

Джозеф и Хайръм Смит били убити от тълпа на 27 юни 1844 г. в затвора в Картидж, Илинойс, Съединени Американски Щати (**У. и З.** 135).

ЗАХАРИЯ (Нов Завет). *Виж също* Елисавета; Иоан Кръстител

В Новия завет, Захария е бащата на

Иоан Кръстител. Бил свещеник и служел в храма.

Ангелът Господен Гавриил обещал на Захария и на жена му Елисавета син, **Лука** 1:5–25 (**У. и З.** 27:7). Езикът му бил развързан, **Лука** 1:59–79. Захария бил убит между олтара и храм, **Мат.** 23:35 (**Лука** 11:51).

ЗАХАРИЯ (Стар Завет)

Старозаветен пророк, който пророкувал около 520 г. пр. Хр. Живял по едно и също време с пророка Агей (**Ездра** 5:1; 6:14).

Книгата на Захария: Книгата е известна с пророчествата си относно земното служение на Христос и Второто Му пришествие (**Зах.** 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Глави 1–8 съдържат поредица от видения за бъдещето на Божия народ. Глави 9–14 съдържат видения относно Месията, последните дни, събирането на Израил, последната велика война и Второто пришествие.

ЗДРАВЕ. *Виж* Слово на мъдростта

ЗЕМЯ. *Виж също* Свят;

Сътворявам, сътворение

Планетата, на която живеем, създадена от Бог чрез Исус Христос, за да бъде използвана от човека по време на земното му изпитание. Крайното ѝ предназначение е да бъде прославена и възвисена (**У. и З.** 77:1–2; 130:8–9). Земята ще бъде вечно наследство на онези, които са живели достойно за селестиялна слава (**У. и З.** 88:14–26). Те ще се радват на присъствието на Отца и Сина (**У. и З.** 76:62).

Създадена за човека: Бог даде на човека да управлява земята, **Бит.** 1:28 (**Моисей** 2:28). Земята е на Господа, **Их.** 9:29 (**Псалми** 24:1). Господ е дал земята на чедата човешки, **Псалми** 115:16. Аз създадох земята и сътворих човека на нея, **Исаия** 45:12. Чрез силата на Неговото слово човекът дойде на земята, **Яков** 4:9. Земята

ще бъде дадена на онези, които са приели за свой водач Светия Дух, **У. и З.** 45:56–58 (103:7). Онези, които се подчиняват на Евангелието, са възнаградени с добрите неща на земята, **У. и З.** 59:3. Бедните и кротките на земята ще я наследят, **У. и З.** 88:17 (Мат. 5:5; 3 Не. 12:5). Ще създадем земя и ще ги изпитаме, **Авр.** 3:24–25.

Живо съществуване: Земята стои вечно, **Екл.** 1:4. Морето от стъкло е земята в нейното осветено, безсмъртно и вечно състояние, **У. и З.** 77:1. Земята трябва да бъде осветена и готова за селестиална слава, **У. и З.** 88:18–19. Земята жалееше на глас, **Моисей** 7:48.

Разделяне на земята: Да се събере на едно място водата, **Бит.** 1:9. Земята беше разделена по времето на Фалек, **Бит.** 10:25. След като водите се отдръпнаха, тя стана отбрана земя, **Етер** 13:2. Земята ще стане тъй, както е била в дните преди да бъде разделена, **У. и З.** 133:24.

Пречистване на земята: На земята вали дъжд в продължение на четиридесет дена, **Бит.** 7:4. Земята се пази за огън до деня на страшния съд, **2 Пет.** 3:7. След днешния ден идва изгарянето, **У. и З.** 64:24. Земята иска да бъде очистена от нечистотията, **Моисей** 7:48.

Окончателно състояние на земята: Земята ще бъде нагъната като свитък и ще изчезне, **3 Не.** 26:3 (**У. и З.** 29:23). Ще има ново небе и нова земя, **Етер** 13:9 (**У. и З.** 29:23). Морето от стъкло е земята в нейното осветено, безсмъртно и вечно състояние, **У. и З.** 77:1. Земята трябва да бъде осветена и подготвена за селестиалната си слава, **У. и З.** 88:18–19. Тази земя ще бъде направена като кристал и ще бъде един Урим и Тумим, **У. и З.** 130:8–9. В продължение на хиляда години земята ще си отпочива, **Моисей** 7:64. Земята ще бъде обновена, **С. на В.** 1:10.

ЗЕНОК

Пророк на Израил от времето на Стария завет, който се споменава само в Книгата на Мормон.

Пророкувал за смъртта на Христос, **1 Не.** 19:10. Говорил за Сина Божий, **Алма** 33:15 (Алма 34:7). Бил мъченик за истината, **Алма** 33:17. Пророкувал относно идването на Месията, **Еламан** 8:20.

ЗЕНОС

Пророк на Израил от времето на Стария завет, чиито пророчества за мисията на Христос се намират само в Книгата на Мормон.

Пророкувал за погребението на Христос и три дни на тъмнина, **1 Не.** 19:10, 12. Предсказал събирането на Израил, **1 Не.** 19:16. Яков цитирал алегорията на Зенос за облагородените и дивите маслинови дървета, **Яков** 5. Яков разтълкувал алегорията на Зенос, **Яков** 6:1–10. Поучавал относно молитвата и богослужението, **Алма** 33:3–11. Учил, че Изкуплението идва чрез Сина, **Алма** 34:7. Бил убит заради смелото си свидетелство, **Еламан** 8:19. Говорил за възстановяването на ламанитите, **Еламан** 15:11. Свидетелствал за разрушения по време на смъртта на Христос, **3 Не.** 10:15–16.

ЗИЕЗРАМ

В Книгата на Мормон, съдия от град Амония. Алма и Амулик прозрели чрез Духа, че Зиезрам лъже. След това той бил обърнат към Евангелието на Христос (Алма 11:21–46; 15:1–12).

ЗЛАТНИ ПЛОЧИ. *Виж също*

Книгата на Мормон; ПЛОЧИ

Летописи, написани на плочи от злато. Те разказват историята на две големи цивилизации, на двата американски континента. Джозеф Смит превел и публикувал част от тези плочи. Този превод се нарича Книгата на Мормон. (За повече информация виж “Въведение” и

“Свидетелството на пророка Джо-зеф Смит” в началото на Книгата на Мормон.)

ЗЛИ ДУХОВЕ. *Виж Дух — Зли духове*

ЗЛОСЛОВЕНЕ. *Виж също* Лъжа; Раздор, Клюкарство; Слух

Казване на неща, които са погрешни, вредни и нечестиви. Често в писанията така се говори на даден човек специално, за да му се причини болка.

Пази езика си от зло, **Псалми** 34:13 (1 Пет. 3:10). Лошият човек копае зло, **Притчи** 16:27. Блажени сте, когато хората говорят против вас лъжливо всякакво зло, **Мат.** 5:11 (3 Не. 12:11). От сърцето произхождат нечестиви помисли, **Мат.** 15:19 (Марка 7:21). Не трябва да злословиш началника на рода си, **Деяния** 23:5. Нека всяка хула да се махне от вас, **Ефес.** 4:31. Не се одумвайте един друг, **Яков.** 4:11. Гледайте да няма одумване или злословене, **У. и З.** 20:54.

ЗМИЯ, БРОНЗОВА. *Виж също* Исус Христос; Моисей

Бронзова змия, направена от Моисей по заповед на Бог, за да изцелява израилтяните, които били ухапани от горящи змии (отровни змии) в пустошта (Числа 21:8–9). Тази бронзова змия била окачена на прът и била “издигната така, че всеки, който я погледнел, да можел да живее” (Алма 33:19–22). Господ се отнасял към вдигането на змията в пустошта, като към символ на Собственото Си вдигане на кръста (Иоана 3:14–15). Откровенията от последните дни потвърждават разказа за отровните змии и за това как хората бивали излекувани (1 Не. 17:41; 2 Не. 25:20; Еламан 8:14–15).

ЗНАМЕ НА СВОБОДАТА.

Виж също Мороний, върховен военачалник

Знаме, издигнато от Мороний, глав-

нокомандващ на нефитските войски в Книгата на Мормон. Мороний направил знамето, за да вдъхнови нефитите да бранят своята религия, свобода, мир и семейства.

Мороний направил знамето на свободата, като разкъсал наметалото си, **Алма** 46:12–13. Онези, които поддържали знамето, встъпили в завет, **Алма** 46:20–22. Мороний накарал знамето да бъде издигнато на всяка кула, **Алма** 46:36 (Алма 51:20).

ЗНАМЕ

В писанията, флаг или символ, около който хората се събират в името на общите си цели или идентичност. В древни времена знамето е служело за сборен пункт на войниците по време на битка. Книгата на Мормон и Църквата на Исус Христос са символични знамена за всички народи по земята.

Той ще издигне знаме за народите, **Исаия** 5:26 (2 Не. 15:26). Корен на Есей ще стои като знаме, **Исаия** 11:10 (2 Не. 21:10; У. и З. 113:6). Издигнете знаме на мир, **У. и З.** 105:39.

ЗНАМЕНИЕ. *Виж също* Знамения за времената; Църква, белези на истинската; Чудо

Събитие или преживяване, което хората разбират като показание или доказателство за нещо. Обикновено знаменията е чудотворно проявление от Бога. Сатана също има силата да показва знамения при определени условия. Светиите трябва да търсят даровете на Духа, но не трябва да търсят знамения, за да задоволят любопитството си или да укрепят вярата си. Господ е Този, Който ще даде знамения, според както намери за добре на онези, които вярват (У. и З. 58:64).

Сам Господ ще ти даде знамение, **Исаия** 7:14 (2 Не. 17:14). Бог извършва знамения и чудеса в небесата и на земята, **Дан.** 6:27. Нечестивото и прелюбодейно поколение иска зна-

мение, **Мат.** 12:39 (Мат. 16:4; Лука 11:29). Тези знаменания ще следват онези, които повярват, **Марка** 16:17 (Морм. 9:24; Етер 4:18; У. и З. 84:65). Серим поискал знамение, **Яков** 7:13–20. Корихор поискал знамение, **Алма** 30:48–60. Покажи ни знамение, тогава ще повярваме, **Алма** 32:17. По-голямата част от хората повярвали на знаменанията и изумленията, **3 Не.** 1:22. Хората забравили знаменанията и изумленията, **3 Не.** 2:1. Няма да получите свидетелство, докато вярата ви не бъде изпитана, **Етер** 12:6. Не изисквайте чудеса, освен ако Аз не заповядам, **У. и З.** 24:13. Вярата не идва чрез знаменания, а знаменанията следват онези, които вярват, **У. и З.** 63:7–11. В онези дни ще се повият лъжехристи и лъжепророци и ще показват големи знаменания и чудеса, **Дж. С. — М.** 1:22.

ЗНАМЕНАТА ЗА ВРЕМЕНАТА.

Виж също Второ пришествие на Исус Христос; Знамение; Последни дни

Събития или преживявания, които Бог дава на хората, за да им покаже, че се е случило, или че скоро ще се случи нещо важно за Неговото дело. В последните дни са пророкувани много знаменания за Второто пришествие на Спасителя. Тези знаци позволяват на верните хора да разпознаят плана на Бога, да бъдат предупредени и да се подготвят.

Хълмът на дома Господен ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, **Исаия** 2:2–3. Господ ще издигне знаме за народите от далеч и ще събере Израил, **Исаия** 5:26 (2 Не. 15:26–30). Слънцето ще бъде затъмнено и луната няма да изгрее със светлината си, **Исаия** 13:10 (ИоиЛ 3:15; У. и З. 29:14). Човеците ще престъпят закона и ще нарушат вечния завет, **Исаия** 24:5. Нефитите ще говорят като глас от прахта, **Исаия** 29:4 (2 Не. 27). Израил ще бъде събран със сила, **Исаия** 49:22–23 (1 Не. 21:22–23; 3 Не. 20–21). Бог ще

установи царство, което няма да бъде разрушено, **Дан.** 2:44 (У. и З. 65:2). Война, сънища и видения ще предшестват Второто пришествие, **ИоиЛ** 2. Всички народи ще се съберат за битка срещу Ерусалим, **Зах.** 14:2 (Езек. 38–39). Идва денят, който ще гори като пещ, **Мал.** 4:1 (3 Не. 25:1; У. и З. 133:64; Дж. С. — И. 1:37). Големи бедствия ще предхождат Второто пришествие, **Мат.** 24 (Дж. С. — М. 1). Павел описал вероотстъпничеството и опасните времена на последните дни, **2 Тим.** 3–4. Двама пророци ще бъдат убити и възкресени в Ерусалим, **Откр.** 11 (У. и З. 77:15). Евангелието ще бъде възстановено в последните дни чрез служение на ангели, **Откр.** 14:6–7 (У. и З. 13:27; 110:11–16; 128:8–24). Вавилон ще бъде установен и ще падне, **Откр.** 17–18. Израил ще бъде събран със сила, **1 Не.** 21:13–26 (Исаия 49:13–26; 3 Не. 20–21). Това е знамение, за да можете да познаете времето, **3 Не.** 21:1. Книгата на Мормон ще се появи чрез Божията сила, **Морм.** 8. Ламанитите ще разцъфтят, **У. и З.** 49:24–25. Нечестиви ще избиват нечестиви, **У. и З.** 63:32–35 (Откр. 9). Война ще се излее върху всички народи, **У. и З.** 87:2. Знаменания, безпорядък на стихии и ангели приготвят пътя за идването на Господа, **У. и З.** 88:86–94. Мрак покрива земята, **У. и З.** 112:23–24. Господ е заповядал на светиите да се подготвят за Второто пришествие, **У. и З.** 133.

ЗНАМЕНАТА ЗА РАЖДАНЕТО

И СМЪРТТА НА ИСУС ХРИСТОС. *Виж също* Исус Христос

Събития, които съпътствали раждането и смъртта на Исус Христос.

Раждане: Девица ще зачене и ще роди син, **Исаия** 7:14. От Витлеем ще излезе владетел на Израил, **Мих.** 5:2. Самуил Ламанитът пророкувал, че ще има един ден и една нощ, и един ден, които ще са като

един ден без нощ, ще се появи нова звезда и други знамения, **Еламан** 14:2–6. Знаменията били изпълнени, **3 Не.** 1:15–21.

Смърт: Самуил Ламанитът пророкувал за тъмнина, гръмотевици, светкавици и разтърсване на земята, **Еламан** 14:20–27. Знаменията били изпълнени, **3 Не.** 8:5–23.

ЗНАНИЕ. *Виж също* Истина; Мъдрост; Разбиране

Разбиране и схващане, най-вече за истината, така както е давана и потвърждавана от Духа.

Господ е Бог на знания, **1 Цар.** 2:3. Господ е съвършен в знанието, **Иов** 37:16. Страхът от Господа е началото на мъдростта, **Притчи** 1:7. Който щади думите си, е умен, **Притчи** 17:27. Земята ще бъде пълна със знанието за Господа, **Исаия** 11:9 (2 **Не.** 21:9; 30:15). Вие отнехте ключа на знанието, **Лука** 11:52. Никое знание не може да обгърне Христовата любов, **Ефес.** 3:19. Прибавете към вярата си добродетел и към добродетелта знание, **2 Пет.** 1:5. Нефи имаше голямо знание за добрината на Бога, **1 Не.** 1:1. Те ще достигнат до знанието за своя Изкупител, **2 Не.** 6:11. Праведните ще имат съвършено знание за своята праведност, **2 Не.** 9:14. Духът дава знание, **Алма** 18:35. Знанието ти за това нещо е съвършено, **Алма** 32:34. Ламанитите ще бъдат доведени до истинското знание за техния Изкупител, **Еламан** 15:13. Вие можете да знаете със съвършено знание, че е от Бога, **Мор.** 7:15–17. Светиите ще намерят големи съкровища от познание, **У. и З.** 89:19. Чистото познание уголемява душата, **У. и З.** 121:42. Онзи, който има ключовете на свято свещеничество, не среща трудност при получаването на знание за факти, **У. и З.** 128:11. Ако човек придобие знание в този живот, той има предимство в света, който ще дойде, **У. и З.** 130:19. Невъзможно

е някой да бъде спасен в невежество, **У. и З.** 131:6.

ЗОРАМ, ЗОРАМИТИ

В Книгата на Мормон, слуга на Лаван, който се присъединил към Нефи и Лехий, за да дойде в Обетованата земя (1 **Не.** 4:31–38). Поради верността на Зорам, Лехий го благословил заедно със собствените си синове (2 **Не.** 1:30–32). Неговите потомци били известни като зорамити (**Яков** 1:13).

ЗОРОВАВЕЛ

В Стария завет, когато Кир дал разрешение на юдеите да се върнат в Палестина, Зоровавел бил назначен за управител или представител на юдейския царски дом. Персийското му име било Сасавасар (**Ездра** 1:8). Той участвал във възстановяването на храма в Ерусалим (**Ездра** 3:2, 8; 5:2).

ИДОЛОПОКЛОННИЧЕСТВО

Почитането на идоли или изключителната привързаност или отдаване на нещо.

Не трябва да имаш други богове, освен Мен, **Изх.** 20:3 (**Мосия** 12:35; 13:12–13). Ако следваш други богове, със сигурност ще погинеш, **Втор.** 8:19. Упорството е като нечестие и идолопоклонничеството, **1 Цар.** 15:23. Ти си се открила и другиму, освен мене, **Исаия** 57:8. Ти славословеше златните и сребърните богове, **Дан.** 5:23. Не можеш да служиш на Бога и на Мамона, **Мат.** 6:24. Алчността е идолопоклонничество, **Кол.** 3:5. Деца, пазете се от идоли, **1 Иоан.** 5:21. Горко на онези, които почитат идоли, **2 Не.** 9:37. Идолопоклонничеството на народа на Нефи му донася войни и разрушение, **Алма** 50:21. Всеки човек следва образа на своя Бог, **У. и З.** 1:16. Нека се трудят със собствените си ръце, за да няма идолопоклонничество, **У. и З.** 52:39. Бащата на Авраам бил заблуден от идолопоклонничество, **Авр.** 1:27.

ИЕХОВА. Виж също АЗ СЪМ; Исус Христос

Старозаветното или собственото име на Бога на Израил. То означава “вечният АЗ СЪМ” (Изх. 3:14; Йоана 8:58). Иехова е Исус Христос от доземния Му живот. Идва на земята като син на Мария (Мосия 3:8; 15:1; 3 Не. 15:1–5). В Стария завет думата *Господ* обикновено се отнася за Иехова.

Иехова е Христос. Иехова бил известен на древните пророци (Изх. 6:3; Авр. 1:16). Апостол Павел проповядвал, че Христос бил Иехова от Стария завет (Изх. 17:6; 1 Кор. 10:1–4). Братът на Яред в Книгата на Мормон видял доземния Христос и Му се поклонил (Етер 3:13–15). Мороний също наричал Христос Иехова (Мор. 10:34). В храма в Къртлгънд Джозеф Смит и Оливър Каудъри видели възкръсналия Иехова (У. и З. 110:3–4).

ИЗБАВИТЕЛ. Виж също Исус Христос

Исус Христос е Избавителят на човечеството, защото спасява всички от робството на смъртта, а покаялите се — от наказанията за греха.

Господ е моя скала и мой Избавител, **2 Цар.** 22:2 (Псалми 18:2; 144:2). Помощ моя и избавител мой си Ти, **Псалми** 40:17 (Псалми 70:5). Избавител ще дойде от Сион, **Римл.** 11:26. Светиите признават Сина Божий за свой Изкупител и Освободител, **У. и З.** 138:23.

ИЗБИРАМ. Виж също Призовавам, призован от Бога, призвание; Свобода на избор; Свободен, свобода

Когато Господ избира даден човек или група хора, Той обикновено ги призовава и да служат.

Изберете днес кому искате да служите, **Исус Н.** 24:15 (Алма 30:8; Моисей 6:33). Испитах те в пещта на скръбта, **Исаия** 48:10 (1 Не. 20:10). Не вие Ме избрахте, а Аз вас избрах, **Йоана**

15:16. Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите, **1 Кор.** 1:27. Той ни е избрал преди създаването на света, **Ефес.** 1:4. Ние сме свободни да изберем свобода и вечен живот или пленничество и смърт, **2 Не.** 2:27. В началото са били избрани благородните и великите, **У. и З.** 138:55–56. Израил бил избран от Бога, **Моисей** 1:26. Авраам бил избран преди да се роди, **Авр.** 3:23.

ИЗБИРАНЕ. Виж също Призвание и избираме

Въз основа на достойнствата им по време на доземния живот, Бог е избрал онези, които ще бъдат потомство на Авраам и дома Израилев и ще станат народ на завета (Втор. 32:7–9; Авр. 2:9–11). На тези хора са дадени специални благословии и задължения, така че те могат да благословят всички народи по света (Римл. 11:5–7; 1 Пет. 1:2; Алма 13:1–5; У. и З. 84:99). Дори тези избраници обаче, трябва да бъдат призовани и избрани в този живот, за да получат спасение.

ИЗБОР. Виж Свобода на избор; Избирам

ИЗБРАН. Виж също Призовавам, призован от Бога, призвание

Онези, които са избрани от Бога за специални отговорности.

Направил съм завет с избрания Си, **Псалми** 89:3. Мнозина са призвани, но малцина са избрани, **Мат.** 22:14 (Мат. 20:16; У. и З. 95:5; 121:34, 40). Светиите са избрано поколение, царско свещеничество, **1 Пет.** 2:9. Христос е Възлюбеният на Бога и Избраният от началото, **Моисей** 4:2.

ИЗБРАНИ

Избраните са онези, които обичат Бог с цялото си сърце и водят живот, който Го удовлетворява. Онези, които водят такъв живот на последователи, един ден ще бъдат определени от Господа да бъдат сред избраните му чедра.

Ако това е възможно, те ще заблудят избраните, **Мат.** 24:24. Иоан ликуваше, защото децата на избраната жена бяха верни и праведни, **2 Иоан.** 1. Твоите грехове са ти простени и ти си една избрана жена, **У. и З.** 25:3. Избраните Ми чуват Моя глас и не вкоравяват сърцата си, **У. и З.** 29:7. Тъкмо тъй ще събера Аз моите избрани от четирите краища на земята, **У. и З.** 33:6. Писанията ще бъдат дадени за спасението на Моите собствени избрани, **У. и З.** 35:20–21. Тези, които увеличават свещеническото си призвание, ще станат избраници на Бога, **У. и З.** 84:33–34. Заради избраните, дните на изпитания ще бъдат скъсени, **Дж. С. — М.** 1:20.

ИЗГУБЕНИ КНИГИ ОТ

ПИСАНИЯТА. *Виж Писания — Изгубени писания*

ИЗГУБЕНИ ПЛЕМЕНА.

Виж Израил — Десетте изгубени племена на Израил

ИЗКУПВАМ, ИЗКУПЕН, ИЗКУПЛЕНИЕ.

Виж също Извършвам Единение, Единение; Исус Христос; Падение на Адам и Ева; Смърт, духовна; Смърт, физическа; Спасение

Да избавиш, да купиш или да откупиш, така че да освободиш човек от робство чрез заплащане. Изкуплението се отнася до Единението на Исус Христос и до избавлението от греховете. Единението на Исус изкупва цялото човечество от физическа смърт. Чрез Единението онези, които вярват в Него и се покаят, са изкупени също така и от духовна смърт.

Аз те изкупих, **Исаия** 44:22. Аз ще ги изкупя от смъртта, **Осия** 13:14 (Псалми 49:15). Ние получихме изкупление чрез кръвта на Христос, **Ефес.** 1:7, 14 (Евр. 9:11–15; 1 Пет. 1:18–19; Алма 5:21; Еламан 5:9–12).

Господ изкупи душата ми от пъкъла, **2 Не.** 1:15. Изкуплението идва в и чрез Светия Месия, **2 Не.** 2:6–7, 26 (Мосия 15:26–27; 26:26). Те възпявали изкупащата любов, **Алма** 5:9 (Алма 5:26; 26:13). Нечестивите остават така, като че ли не е направено изкупление, **Алма** 11:40–41 (Алма 34:16, 42:13; Еламан 14:16–18). Исус Христос донесе изкупление на света, **Морм.** 7:5–7. Силата на изкуплението пада върху всички, които нямат закон, **Морм.** 8:22 (**У. и З.** 45:54). Онези, които не вярват, не могат да бъдат изкупени от своето духовно падение, **У. и З.** 29:44. Малките деца са изкупени от основаването на света, **У. и З.** 29:46. Господ е изкупил Своя народ, **У. и З.** 84:99. Джозеф Ф. Смит видял във видение изкуплението на мъртвите, **У. и З.** 138. Адам и Ева ликували в своето изкупление, **Моисей** 5:9–11.

ИЗКУПИТЕЛ.

Виж също Исус Христос; Спасител

Исус Христос е великият Изкупител на човечеството, защото чрез Своето Единение Той е платил цената за греховете на човечеството и направил възможно възкресението на всички хора.

Аз знам, че е жив Изкупителят ми, **Иов** 19:25. Аз ще ти помагам, каза твоят Изкупител, Светият Израилев, **Исаия** 41:14 (Исаия 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Аз, Господ, съм вашият Спасител и вашият Изкупител, **Исаия** 49:26 (Исаия 60:16). Наречете го Исус, защото Той ще спаси народа Си от греховете им, **Мат.** 1:21. Човешкият Син дойде да даде живота Си като откуп за мнозина, **Мат.** 20:28 (1 Тим. 2:5–6). Господ Бог на Израил посети и изкупи народа Си, **Лука** 1:68. Ние бяхме примирени с Бога чрез смъртта на Неговия Син, **Римл.** 5:10. Исус Христос даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всичкото беззаконие, **Тита** 2:13–14. Исус Христос ни е развързал от греховете ни чрез кръвта Си, **Откр.** 1:5. Изкуплението идва в и чрез Светия Месия, **2 Не.** 2:6–7, 26.

Синът взе върху Си човешките нечестия и прегрешения, изкупи ги и задоволи изискванията на правосъдието, **Мосия** 15:6–9, 18–27. Христос дойде да изкупи всички онези, които ще бъдат кръстени за покаяние, **Алма** 9:26–27. Той ще дойде в света, за да изкупи Своя народ, **Алма** 11:40–41. Изкуплението идва чрез покаяние, **Алма** 42:13–26. Исус Христос дойде да изкупи света, **Еламан** 5:9–12. Христос изкупи човечеството от физическа и духовна смърт, **Еламан** 14:12–17. Изкуплението дойде чрез Христос, **3 Не.** 9:17. Аз съм Този, Който беше подготвен от основаването на света да изкупи Своя народ, **Етер** 3:14. Господ, вашият Изкупител, изстрада смърт в плътта, **У. и З.** 18:11. Христос пострада за всички, които се покаят, **У. и З.** 19:1, 16–20. Малките деца са изкупени чрез Единородния, **У. и З.** 29:46. Аз изпратих Единородния Си Син в света за изкупление на света, **У. и З.** 49:5. Христос е светлината и Изкупителят на света, **У. и З.** 93:8–9. Джозеф Ф. Смит получил видение за изкуплението на мъртвите, **У. и З.** 138. Ние вярваме, че чрез Единението на Христос може да бъде спасено цялото човечество, **С. на В.** 1:3.

ИЗКУПЛЕНИЕ, ПЛАН ЗА.

Виж План за изкупление

ИЗКУШАВАМ, ИЗКУШЕНИЕ.

Виж също Дявол; Издържам; Свобода на избор

Изпитване на способността на някого да избира доброто вместо злото; сблазън да се прегреша и да са последва Сатана вместо Бог.

Не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от лукавия, **Мат.** 6:13 (3 Не. 13:12). Бог не ще ви изпита повече, отколкото можете да понесете, **1 Кор.** 10:13. Христос е бил изкушаван като нас, **Евр.** 4:14–15. Благословен е човекът, който издържа на изкушенията, **Яков.** 1:12–14. Изкушенията на противника не могат да надвият

онези, които се вслушват в словото Божие, **1 Не.** 15:24 (**Еламан** 5:12). Човек не би могъл да действа самостоятелно, освен ако не е съблазняван от единия или от другия, **2 Не.** 2:11–16. Бдете и се молете непрестанно, за да не бъдете изкушени повече, отколкото можете да понесете, **Алма** 13:28. Учете ги да устояват на всяко изкушение на дявола с вярата си в Господа Исус Христос, **Алма** 37:33. Молете се винаги, за да не изпаднете в изкушение, **3 Не.** 18:15, 18 (**У. и З.** 20:33; 31:12; 61:39). Пазете се от гордост, за да не влезете в изкушение, **У. и З.** 23:1. Адам стана подчинен на волята на дявола, защото се поддаде на изкушение, **У. и З.** 29:39–40. Бях изложен на всякакви видове изкушения, **Дж. С. — И.** 1:28.

ИЗМАМА, МАМА, ЗАБЛУДА.

Виж също Лукавство

В писанията, да мамиш означава да накараш някого да повярва в нещо, което не е вярно.

Който не се е клел в лъжа, ще възлезе на хълма Господен, **Псалми** 24:3–4. Избави ме от измамлив и несправедлив човек, **Псалми** 43:1. Горко на ония, които наричат злото добро, а доброто зло, **Исаия** 5:20 (2 Не. 15:20). Никой да не се лъже, **1 Кор.** 3:18. Никой да не ви мами с празни думи, **Ефес.** 5:6. Нечестивите човеци ще мамят и ще бъдат мамени, **2 Тим.** 3:13. Сатана, който мами цялата вселена, беше свален на земята, **Откр.** 12:9. Сатана беше вързан, за да не мами вече народите, **Откр.** 20:1–3. Господ не може да бъде измамен, **2 Не.** 9:41. Ако следвате Сина и не мамите Бога, вие ще получите Светия Дух, **2 Не.** 31:13. Серим признава, че е бил измамен от силата на дявола, **Яков** 7:18. Народът на цар Ноа бе измамен чрез ласкателни слова, **Мосия** 11:7. Мъдрите са взели Светия Дух за свой водач и не са били измамени, **У. и З.** 45:57. Горко на измамниците, **У. и З.** 50:6. Той стана Сатана, баща на всички лъжи, за

да мами и заслепява човеците, **Моисей** 4:4.

ИЗПОВЯДВАМ, ИЗПОВЕД.

Виж също Покаявам се, покаяние; Прощавам

Писанията използват изповедта поне в два смисъла. От една страна, да изповядваш означава да изразиш вярата си в нещо, като напр. да изповядваш, че Исус е Христос (Мат. 10:32; Рим. 10:9; 1 Иоан. 4:1–3; У. и З. 88:104).

От друга страна, да се изповядаш означава да си признаеш вината, като например да си признаеш греховете. Задължение на всеки човек е, да изповядва пред Господа всичките си грехове, за да получи Неговата прошка (У. и З. 58:42–43). Когато е необходимо, греховете трябва да се изповядват пред човека или хората, срещу които са били извършени. Сериозните грехове трябва да бъдат изповядвани на църковен служител (най-често на епископа).

Той трябва да признае, че е съгрешил, **Лев.** 5:5. Те трябва да признаят своето беззаконие, **Лев.** 26:40–42. Въздайте слава на Господа Израилевия Бог и Му се изповядайте, **Исус Н.** 7:19. Хората бяха кръщавани от него в Йордан, като изповядваха греховете си, **Мат.** 3:5–6. Който изповяда греховете си, ще му бъде простено, **Мосия** 26:29. Изповядайте греховете си да не би да изстрадаш тези наказания, **У. и З.** 19:20. Разкайлите се ще изповядат и ще изоставят греховете си, **У. и З.** 58:43. Господ е милостив към онези, които изповядат греховете си и смиряват сърцата си, **У. и З.** 61:2. Господ прощава греховете на онези, които ги изповядат и поискат прошка, **У. и З.** 64:7.

ИЗРАЖЕНИЕ НА ЛИЦЕТО

Общият израз на лицето на човек, който често отразява духовното и умственото му състояние.

Изгледът на лицето им свидетел-

стваше против тях, **Исаия** 3:9. Изгледът на лицето на царя се измени и мислите му го смущаваха, **Дан.** 5:6. Изгледът му беше като светкавица, **Мат.** 28:3. Лицето Му светеше като слънце, **Откр.** 1:16. Получили ли сте Божия образ на лицето си, **Алма** 5:14, 19. Амон видя, че лицето на царя беше променено, **Алма** 18:12. Постете и се молете с радостно сърце и весело лице, **У. и З.** 59:14–15. Лицето му светеше повече от яркостта на слънцето, **У. и З.** 110:3.

ИЗРАИЛ. *Виж също* Авраам — потомството на Авраам; Асиновяване; Яков, син на Исаак

В Стария завет Господ дава името Израил на Яков, син на Исаак и внук на Авраам (Бит. 32:28; 35:10). Името Израил може да се отнася за самия Яков, за неговите потомци или за царството, което тези потомци са притежавали по времето на Стария завет (2 Цар. 1:24; 23:3). След като Моисей извел чедата на Израил от египетско робство (Иzx. 3:14), те били управлявани от съдии в продължение на повече от 300 години. От цар Саул нататък, обединеният Израил бил управяван от царе до смъртта на Соломон, когато десет от племената възстанали срещу Ровоам, за да формират отделна нация. След като царството Израил било разделено, северните племена, които били по-голямата част, запазили името Израил, а южното царство било наречено Юдея. Земята Ханаан днес също се нарича Израил. В друг смисъл, Израил означава истински вярващ в Христос (Римл. 10:1; 11:7; Гал. 6:16; Ефес. 2:12).

Дванадесетте племена на Израил: Авраамовият внук Яков, чието име било променено на Израил, имал дванадесет сина. Техните потомци са известни като дванадесетте племена на Израил или чедата на Израил. Дванадесетте племена са: Рувим, Симеон, Левий, Юда, Исахар и Заву-

лон (синове на Яков и Лия); Дан и Нефталим (синове на Яков и Вала); Гад и Асир (синове на Яков и Зелфа); Иосиф и Вениамин (синове на Яков и Рахил) (Бит. 29:32–30:24; 35:16–18).

Преди смъртта си, Яков дал благословия на всеки племенен вожд (Бит. 49:1–28). За допълнителна информация виж имената на всеки един от синовете на Яков.

Рувим, първородният син на Яков от първата му жена Лия, загубил благословията на първородството си и двойна част от наследството поради неморалност (Бит. 49:3–4). Тогава първородното право се прехвърлило на Иосиф, който бил първородният син на Яков от втората му жена Рахил (1 Лет. 5:1–2). Левий, чието племе Господ избрал да служи като Негови свещенослужители, не получил наследство поради специалното им призвание да служат между всички племена. Това позволило двойното наследство на Иосиф да бъде поделено между синовете му Ефрем и Манасий (1 Лет. 5:1; Ерем. 31:9), които били броени като отделни племена на Израил (П. Дж. С., Бит. 48:5–6).

Членовете на племето на Юда трябвало да бъдат управници, докато дойде Месията (Бит. 49:10; П. Дж. С., Бит. 50:24). В последните дни племето на Ефрем има привилегиата да разнася вестта за възстановяването на Евангелието по света и да събере разпръснатия Израил (Втор. 33:13–17). Ще дойде времето, когато чрез Евангелието на Исус Христос Ефрем ще има водеща роля при обединяването на всички племена на Израил (Исаия 11:12–13; У. и З. 133:26–34).

Разпръсването на Израил: Господ разпръснал и причинил мъка на дванадесетте племена на Израил поради тяхната грешност и бунтовност. Все пак Господ използва това разпръсване на Своя избран народ между

останалите народи по света, за да благослови тези народи.

Ще ви разпръсна между друговерците, **Лев.** 26:33. Господ ще ви разпръсне между всички народи, **Втор.** 28:25, 37, 64. И ще ги предам да бъдат тласкани по всичките царства на света, **Ерем.** 29:18–19. Ще посея дома на Израил между всички народи, **Амос** 9:9 (Зах. 10:9). Исус беше изпратен при изгубените овце от дома Израилев, **Мат.** 15:24. Аз имам други овце, които не са от това стадо, **Иоана** 10:16. Израил ще бъде разпръснат по цялото лице на земята, **1 Не.** 22:3–8. Яков излага алегорията на Зенос за питомните и дивите маслинови дръвчета, **Яков** 5–6. Делото на Отца ще започне между разпръснатите племена, **3 Не.** 21:26.

Събирането на Израил: Домът на Израил ще бъде събран заедно в последните дни преди Пришествието на Христос (С. на В. 1:10). Господ събира своя народ Израил, когато те Го приемат и спазват заповедите Му.

Той ще вдигне знаме и те ще дойдат, **Исаия** 5:26. С голяма милост ще те събера, **Исаия** 54:7. Израил и Юда ще бъдат събрани в своите земи, **Ерем.** 30:3. Господ ще събере дома на Израил измежду народите, сред които са пръснати, **Езек.** 28:25. В диспенсацията на пълнотата на времената Той ще събере всичко в Христа, **Ефес.** 1:10. След като Израил бъде разпръснат, те ще бъдат събрани, **1 Не.** 15:12–17. Господ ще събере всички хора от дома Израилев, **1 Не.** 19:16 (3 Не. 16:5). Те ще бъдат изведени от мрака и ще узнаят, че Господ е техният Спасител, **1 Не.** 22:12. Бог събира и преброява четата Си, **1 Не.** 22:25. Народите на езичниците ще доведат Израил в земите на неговото наследство, **2 Не.** 10:8 (3 Не. 16:4). Моят народ и Моето слово ще бъдат събрани в едно, **2 Не.** 29:13–14. Старейшините са призовани да съберат избраните, **У. и З.** 29:7 (У. и З. 39:11). Аз ще събера избранниците

Си, **У. и З.** 33:6. Съберете се, че да мога да ви дам Моя закон и да бъдете надарени, **У. и З.** 38:31–33. Аз ще възвърна Моя народ, който е от дома Израилев, **У. и З.** 39:11. Светиите ще се явят от четирите краища на земята, **У. и З.** 45:46. Моисей предаде ключовете за събирането, **У. и З.** 110:11. Праведността и истината ще пометат земята и ще съберат Господните избраници, **Моисей** 7:62. Събирането се сравнява със събирането на орли над мърша, **Дж. С. — М.** 1:27.

Десетте изгубени племена на Израил: Това се десетте племена на Израил, които образували северното царство и били откарани в плен в Асирия през 721 г. пр. Хр. По това време те отишли в “северни страни” и се изгубили от полезрението на останалите. В последните дни те ще се върнат.

Аз ще кажа на севера, Възвърни, **Исаия** 43:6. Тези ще дойдат от севера, **Исаия** 49:12 (1 **Не.** 21:12). Юда и Израил ще дойдат заедно от земята на север, **Ерем.** 3:18. Жив е Господ, Който доведе чедата на Израил от северната земя, **Ерем.** 16:14–16. Аз ще ги доведат от северната земя, **Ерем.** 31:8. Нефитите и юдеите ще имат словата на изгубените племена на Израил, **2 Не.** 29:12–13. Аз отивам да се покажа на изгубените племена на Израил, **3 Не.** 17:4. Когато Евангелието бъде проповядвано на остатъка от дома Израилев, изгубените племена ще бъдат събрани в земята на тяхното наследство, **3 Не.** 21:26–29. Моисей предаде ключовете за събирането на Израил в ръцете на Джоузеф Смит и Оливър Каудъри, **У. и З.** 110:11. Тези, които са в северните страни, ще бъдат споменати пред Господа, **У. и З.** 133:26–32. Ние вярваме в буквалното събиране на Израил, **С. на В.** 1:10.

ИЗХОД. *Виж също* Петокнижие

Книга в Стария завет, написана от Моисей, която описва бягството на израилтяните от Египет. Ранната

история на Израил, така както е записана в Изход, може да бъде разделена на три части: 1. Робството на израилтяните в Египет; 2. Бягството им от Египет, водени от Моисей; 3. Посвещаването им в служение на Бога в религиозния и в политическия им живот.

Първата част, глави 1–15, описва: потискането на народа на Израил в Египет; ранната история и призоваването на Моисей; Изходът и установяването на Пасхата; походът към Червеното море, унищожаването на войската на фараона и победната песен на Моисей.

Втората част, глави 15–18, разказва за изкуплението на Израил и за събитията по пътя от Червеното море до Синай; за горчивите води на Мера, за даването на яребици и манна, съблюдаването на Съботата, чудотворната поява на вода в Рафидим и за тамошната битката с амалекитите; пристигането на Иотор в лагера и съветът му за гражданско управление на народа.

Третата част, глави 19–40, се занимава с посвещаването на Израил в служба на Бога по време на величествените събития в Синай. Господ отделил народа като царство на свещеници и свят народ. Той дал десетте заповеди и напътствията за скинията, нейното устройване и богослужението в нея. След това следва разказ за греха на хората, изразяващ се в боготворенето на златен телец и най-накрая разказ за построяването на скинията и обезпечаването на службите ѝ.

ИЗЦЕЛЯВАМ, ИЗЦЕЛЯВАНИЯ.

Виж също Благославяне на болните; Помазвам

Да направиш така, че човек да бъде добре и здрав отново, както физически, така и духовно. Писанията съдържат много примери за чудотворни изцеления, извършени от Господ и Неговите служители.

Аз съм Господ, който те изцелява,

Изх. 15:26. Неeman се потопи седем пъти в река Йордан и се изцели, **4 Цар.** 5:1–14. С Неговите рани ние се изцелихме, **Исаия** 53:5 (Мосия 14:3). Слънцето на праведността ще изгрее с изцеление в крилата си, **Мал.** 4:2. Исус изцеляваше всички видове болести, **Мат.** 4:23 (9:35). Той им даде власт да изцеляват всички видове болести, **Мат.** 10:1. Исус е пратен да прогласи прогледване на слепите, **Лука** 4:18. Те бяха изцелени чрез силата на Агнеца Божий, **1 Не.** 11:31. Ако вярваш в изкуплението на Христос, можеш да бъдеш изцелен, **Алма** 15:8. Той ги изцели всичките, **3 Не.** 17:9. Този, който има вяра в Мен да бъде изцелен, ще бъде изцелен, **У. и З.** 42:48. В Мое име те ще изцеляват болните, **У. и З.** 84:68. Ние вярваме в дара за изцеляване, **С. на В.** 1:7.

ИЛИЙ. *Виж също* Самуил, пророк от Стария завет

Висш свещеник и съдия от Стария завет по времето, когато Господ призовава Самуил за пророк (1 Цар. 3). Господ го порица за това, че допуска злините на синовете си (1 Цар. 2:22–36; 3:13).

ИЛИЯ. *Виж също* Запечатвам, запечатване; Илияс; Спасение

Старозаветен пророк, който се върнал в последните дни, за да предаде на Джозеф Смит и Оливър Каудъри ключовете на силата да се запечатва. В своето време Илия е служил в Северното царство на Израил (3 Цар. 17–4 Цар. 2). Той имал голяма вяра в Господа и е известен с много извършени чудеса. Спрял дъжда за три и половина години. Възкресил едно момче и призовал небесен огън (3 Цар. 17–18). Еврейският народ все още очаква завръщането на Илия, пророкувано от Малахия (Мал. 4:5). Той си остава поканен гост на юдейската пасха, където винаги го очакват отворена врата и свободно място.

Пророкът Джозеф Смит е казал,

че Илия е бил последният пророк преди времето на Исус Христос, който е имал силата на Мелхиседековото свещеничество да запечатва. Той се явил на Планината на преобращението заедно с Моисей и предал ключовете на свещеничеството на Петър, Яков и Иоан (Мат. 17:3). Той се явил отново, заедно с Моисей и други на 3 април 1836 г. в храма в Къртлгънд, Охайо, и предал същите ключове на Джозеф Смит и Оливър Каудъри (У. и З. 110:13–16). Всичко това е било за подготвяне на Второто пришествие на Господ, както се казва в Малахия 4:5–6.

Силата на Илия е запечатващата сила на свещеничеството, чрез която нещата, които са свързани или разделени на земята, са свързани или разделени и в небесата (У. и З. 128:8–18). Днес тази запечатваща сила притежават избрани служители на Господа и те извършват обреди на Евангелието за спасение на живите и мъртвите (У. и З. 128:8).

Запечати небесата и беше хранен от врани, **3 Цар.** 17:1–7. Заповяда делвата с брашното и стомната с масло на вдовицата да не се изпразват, **3 Цар.** 17:8–16. Вдигна сина на вдовицата от смърт, **3 Цар.** 17:17–24. Победи свещениците на Ваал, **3 Цар.** 18:21–39. Тихият, малък глас му говорил, **3 Цар.** 19:11–12. Възкачил се на небесата в колесница от огън, **4 Цар.** 2:11. Малахия предрича завръщането му в последните дни, **Мал.** 4:5–6 (3 Не. 25:5). Появява се в храма в Къртлгънд, Охайо през 1836 г., **У. и З.** 110:13–16.

ИЛИЯС. *Виж също* Илия

В писанията има няколко значения на името или званието *Илияс*.

Илия: Илияс в Новия завет (гръцки) е форма на Елайя (еврейски), както в Мат. 17:3–4, Лука 4:25–26 и Яков. 5:17. В тези случаи става въпрос за древния пророк Илия, чиято служба се описва в 3 и 4 Царе.

Предшественик (предтеча): Илияс се

използва и като звание за някой, който е предшественик. Например Иоан Кръстител е бил един Илияс (Предтеча), защото е бил изпратен да подготви пътя на Исус (Мат. 17:12–13).

Възстановител: Званието Илияс се използва и за тези, които имат да изпълняват специални мисии, като Иоан Откровителя и Гавриил (Лука 1:11–20; У. и З. 27:6–7; 110:12).

Човек, живял в диспансацията на Авраам: Пророк, наричан Есаяс или Илияс, който по всяка вероятност е живял по времето на Авраам (У. и З. 84:11–13; 110:12).

ИМАНЕ. Виж Богатство

ИМЕ НА ЦЪРКВАТА.

Виж Църква, име на; Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

ИНТЕЛЕКТ, ИНТЕЛЕКТИ.

Виж също Дух; Истина; Светлина, светлината на Христос

Думата *интелект* има няколко значения, три от които са: (1) Това е светлината на истината, която дава живот и осветлява всички неща във вселената. Интелектът винаги е съществувал. (2) Думата *интелекти* може да се отнася също така до духовните чеда на Бога. (3) В писанията, *интелектът* се разглежда още и в смисъл на духовния елемент, който е съществувал преди ние да сме били създадени като духовни чеда.

Разумът се придържа към разум, У. и З. 88:40. Разумът не е бил сътворен или създаден, У. и З. 93:29. Всеки разум е независим в сферата, където Бог го е поставил, У. и З. 93:30. Божията слава е разум, У. и З. 93:36–37. Разумът, придобит през този живот, възкръсва с нас при възкресението, У. и З. 130:18–19. Господ властва над всички интелекти, Авр. 3:21. Господ показва на Авраам интелектите, които бяха устроени преди създаването на света, Авр. 3:22.

ИОАН КРЪСТИТЕЛ. Виж също

Аароново свещеничество;
Илияс

В Новия завет, син на Захария и Елисавета. Иоан бил изпратен да подготви хората да приемат Месията (Иоана 1:19–27). Той държал ключовете на Аароновото свещеничество и кръстил Исус Христос.

Исаия и други пророци пророкували за мисията на Иоан, **Исаия** 40:3 (Мал. 3:1; 1 Не. 10:7–10; 2 Не. 31:4). Иоан бил вкаран в затвора и обезглавен, **Мат.** 14:3–12 (Марка 6:17–29). Гавриил съобщил на Захария за раждането и служението на Иоан. **Лука** 1:5–25. Исус проповядвал, че Иоан Кръстител е велик пророк, **Лука** 7:24–28. Иоан признал Исус за Син на Бога, **Иоана** 1:29–34. Учениците на Иоан станали ученици на Исус, **Иоана** 1:25–29, 35–42 (Деяния 1:21–22). Иоан не извършил никакво чудо, **Иоана** 10:41. Като възкресен бил изпратен да извърши поставянето на Джозеф Смит и Оливър Каудъри в Аароновото свещеничество, У. и З. 13 (27:7–8; Дж. С. — И. 1:68–72). Самият Иоан бил поставен от ангел осем дни след раждането си, У. и З. 84:28.

ИОАН, СИН НА ЗАВЕДЕЙ.

Виж също Апостол; Евангелия;
Мелхиседеково свещеничество;
Откровението на Иоан;
Преселени същества

Един от Дванадесетте апостоли в Новия завет, син на Заведей и брат на Яков. През ранните години на живота си бил рибар (Марка 1:17–20). Вероятно той е неназованият ученик на Иоан Кръстител, за когото се споменава в Иоана 1:40. По-късно получава призвание да бъде ученик на Исус Христос (Мат. 4:21–22; Лука 5:1–11). Написал е евангелието на Иоан, три послания и книгата “Откровение”. Той е един от тримата, които са били с Господ при съживяването на дъщерята на Яир (Марка

5:35–42), на планината на Преображението (Мат. 17:1–9) и в Гетсимания (Мат. 26:36–46). В собствените си писания, той говори за себе си като за ученика, когото Исус обичал (Иоана 13:23; 21:20) и като за “другия ученик” (Иоана 20:2–8). Исус наричал него, а също и брат му с името Воанергес, “синове на гръмотевица” (Марка 3:17). Името на Иоан се споменава често в текстовете относно Разпъването и Възкресението (Лука 22:8; Иоана 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). По-късно бива заточен на Патмос, където написал книгата Откровение (Откр. 1:9).

Иоан се споменава често в откровенията от последните дни (1 Не. 14:18–27; 3 Не. 28:6; Етер 4:16; У. и З. 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Тези фрагменти потвърждават библейския летопис на Иоан и освен това са доказателство за неговото величие и важността на делото, което Господ му е възложил да извърши на земята по времето на Новия завет и в последните дни. Писанията от последните дни изясняват, че Иоан не е умрял, а му е било разрешено да остане на земята като проповядващ служител до времето на Второто пришествие на Господа (Иоана 21:20–23; 3 Не. 28:6–7; У. и З. 7).

Посланията на Иоан: Макар че авторът на тези три послания сам не се назовава по име, езикът им напомня толкова много този на Апостол Иоан, че се приема, че той е написал и трите.

В Първо послание, глава 1, Иоан увещава светиите да общуват с Бога. Глава 2 набляга на това, че светиите познават Бога чрез подчинение и Той ги напътства да не обичат света. Глава 3 призовава всички да станат чеда на Бога и да се обичат един друг. Глава 4 обяснява, че Бог е любов и обитава в онези, които Го обичат. Глава 5 обяснява, че светиите са родени от Бога чрез вяра в Христос.

Второто послание на Иоан е

подобно на Първото. В него Иоан ликува поради верността на чедата на “избраната госпожа”.

В Третото послание Иоан хвали човек, наречен Гаий за неговата вяност и помощ към тези, които обичат истината.

Евангелието на Иоан: В тази книга от Новия завет апостол Иоан свидетелства, че: (1) Исус е Христос или Месията и (2) Исус е Синът на Бога (Иоана 20:31). Сцените от живота на Исус, които той описва, са внимателно подбрани и подредени, като са взети предвид тези цели. Книгата започва с въведение за състоянието на Христос преди раждането Му: Той беше с Бога, Той беше Бог и Творецът на всички неща. Той беше роден в плътта като Единородният Син на Отца. Иоан проследява служението на Исус, като набляга силно на Неговата Божественост и възкресението Му от мъртвите. Той потвърждава ясно, че Исус е Синът Божий, което е засвидетелствано от чудеса, свидетели, пророци и от гласа на самия Христос. Иоан проповядва, като противопоставя светлината на тъмнината, истината на грешката, доброто на злото, Бога на дявола. Може би в никой друг летопис не е декларирана толкова ясно светостта на Исус и неверието на юдейските управници.

Иоан е писал главно за служението на Христос в Юдея, особено за последната седмица от него, докато Матей, Марка и Лука са писали предимно за служението Му в Галилея. Няколко основни положения от това евангелие са били разяснени от откровенията от последните дни (У. и З. 7 и У. и З. 88:138–141).

За резюме на главите виж *Евангелия*.

Книгата на Откровението: Виж Откровение на Иоан

ИОВ

В Стария завет, праведен човек, кой-

то изстрадал много големи огорчения, но въпреки това останал предан на вярата си в Бога. Неговата история се разказва в Книгата на Иов.

Книгата на Иов: Макар че книгата е за страданието на Иов, тя не отговаря напълно на въпроса защо Иов (или който и да е друг човек) трябвало да изстрада болка и загубата на семейството и на стоките си. Книгата пояснява, че ако някого го сполетяват нещастия, това не означава непременно, че този човек е съгрешил. Господ може да изпрати страданието за придобиване на опит, дисциплиниране и напътствие, а също и за наказание (У. и З. 122).

Книгата може да бъде разделена на четири части. Глави 1–2 са пролог към историята. Глави 3–31 предават серия от беседи между Иов и трима приятели. Глави 32–37 съдържат речи на Елиу, четвърти приятел, който осъжда Иов по причини, различни от тези на първите трима приятели. Глави 38–42 завършват книгата с уверение към Иов, че неговият път в живота е бил добър от началото.

Книгата на Иов учи, че ако човек има правилно знание за Бога и живее живот приемлив за Него, той ще бъде в състояние да устои на изпитанията, които го сполетяват. Неувяхащата вяра на Иов е характеризирана с възклицания като “Ако и да ме убие Той, аз ще Му уповавам” (Иов 13:15). Иов се споменава и в Езек. 14:14; Яков. 5:11; Учение и Завети 121:10.

ИОИЛ

В Стария завет, пророк от Юдея. Периодът на неговия живот е неуточнен — по всяка вероятност е живял някъде между царуването на Иоас, преди 850 г. пр. Хр., и завръщането на племето на Юда от пленничеството във Вавилон.

Книгата на Иоил: Книгата поставя в центъра си пророчество, което Иоил

направил, след като земята на Юда била поразена от жестока суша и скакалци (Иоил 1:4–20). Иоил уверявал хората, че чрез покаяние те ще получат отново благословиите на Бог (Иоил 2:12–14).

Глава 1 е зов за тържествено събиране в дома Господен. Глава 2 разказва за войната и опустошението, които ще предшестват Хилядолетието. Глава 3 говори за последните дни и потвърждава, че всички народи ще бъдат във война, но че накрая Господ ще обитава в Сион.

Петър цитира пророчеството на Иоил за изливането на Духа в деня Петдесетница (Иоил 2:28–32; Деяния 2:16–21). Ангелът Мороний също цитирал този пасаж на Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1:41).

ИОНА. Виж също Ниневия

Пророк от Стария завет, призван от Господ да проповядва покаяние в град Ниневия (Иона 1:1–2).

Книгата на Иона: Книга в Стария завет, която разказва за една случка от живота на Иона. Най-вероятно не самият Иона е написал книгата. Основната идея в нея е, че Иехова царува навсякъде и че не ограничаваше любовта си до един народ или група от хора.

В глава 1 Господ призовава Иона да проповядва в Ниневия. Вместо да извърши заповяданото му от Господ, Иона избягва с лодка и бива погълнат от голяма риба. В глава 2 Иона се моли на Господ и рибата го изплюва на сушата. Глава 3 описва, как Иона отишъл в Ниневия и пророкувал за падението на този град. Все пак хората се покаяли. В глава 4 Господ укорява Иона, че се е ядосал когато Господ спасил хората.

Исус проповядвал, че поглъщането на Иона от рибата послужило като предзнаменование за собствената Му смърт и възкресение (Мат. 12:39–40; Лука 11:29–30).

ИОНАТАН. *Виж също* Давид;
Саул, цар на Израил

В Стария завет син на Саул, царя на Израил. Ионатан бил близък приятел на Давид (1 Цар. 13–23, 31).

ИОСАФАТ

В Стария завет, верен цар на Юда (3 Цар. 15:24; 22).

ИОСИА

Праведен цар на Юда от 641–610 г. пр. Хр. (4 Цар. 22–24; 2 Лет. 34–35). По време на неговото царуване Книгата на Закона била намерена в дома на Господа (4 Цар. 22:8–13).

ИОСИФ ОТ АРИМАТЕЯ

Иосиф от Ариматея бил член на Синедриона, ученик на Христос и богат и верен израилтянин, който не взел участие в осъждането на нашия Господ. След разгъването Иосиф увил тялото на Спасителя в чисто ленено платно и го поставил в собствената си гробница, подобна на пещера (Мат. 27:57–60; Марка 15:43–46; Лука 23:50–53; Иоана 19:38–42).

ИОСИФ, ЖЕЗЪЛЪТ НА.

Виж Книгата на Мормон; Ефрем, жезълът на Ефрем или Иосиф

ИОСИФ, СИН НА ЯКОВ.

Виж също Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, първородният син на Яков и Рахил (Бит. 30:22–24; 37:3).

Иосиф получил първородството на Израил, защото Рувим, първородният син на Яков от първата му жена, загубил тази привилегия чрез прегрешение (1 Лет. 5:1–2). Тъй като бил достоен, Иосиф в качеството си на първороден син на втората жена на Яков, бил следващият по ред за благословията. Иосиф получил също така и благословия от баща си малко преди Яков да умре (Бит. 49:22–26).

Иосиф бил човек с изключителен характер, “разсъдлив и мъдър” (Бит.

41:39). Отказът, който дал на жената на Петефрий, е пример за вяра, целомъдрие и лична непорочност (Бит. 39:7–12). В Египет, когато Иосиф разкрил истинската си самоличност пред своите братя, той им благодарил вместо да ги обвини за отношението им към него. Той вярвал, че действията им са помогнали за изпълнението на святата воля на Бога (Бит. 45:4–15).

Откровение от последните дни разкрива по-голямата мисия, която семейството на Иосиф има през последните дни (2 Не. 3:3–24; 3 Не. 20:25–27; П. Дж. С., Бит. 50).

Яков много обичал Иосиф и му направил шарена дрешка, **Бит.** 37:3. Братята на Иосиф го намразили от ревност и заговорничели да го убият, но вместо това го продали на търговци, които били на път за Египет, **Бит.** 37:5–36. В Египет Господ дал благополучие на Иосиф и той станал управител в дома на Петефрий, **Бит.** 39:1–4. Жената на Петефрий излъгала, като казала, че Иосиф се опитал да я прелъсти; Иосиф бил погрешно осъден и вкаран в затвора, **Бит.** 39:7–20. Иосиф разгълкувал сънищата на главния виночерпец и на хлебаря на фараона, **Бит.** 40. Фараонът започнал да облагодетелства Иосиф, защото бил разгълкувал един от неговите сънища; той направил Иосиф управител на Египет, **Бит.** 41:14–45. Родени били Ефрем и Манасий, **Бит.** 41:50–52. Иосиф се събрал отново с баща си и братята си, **Бит.** 45–46. Иосиф умрял в Египет на 110 години, **Бит.** 50:22–26.

ИОСИФ, СЪПРУГ НА МАРИЯ.

Виж също Исус Христос; Мария, майка на Исус

Съпруг на Мария, майката на Исус. Иосиф бил потомък на Давид (Мат. 1:1–16; Лука 3:23–38) и живял в Назарет. Той бил сгоден за Мария. Точно преди сватбата Мария била посетена от ангела Гавриил, който ѝ съобщил, че тя е избрана за майка на

Спасителя (Лука 1:26–35). Иосиф също получил откровение за това божествено раждане (Мат. 1:20–25).

Мария била единственият земен родител на Исус, защото Бог Отец бил бащата на Исус, но юдеите смятали Иосиф за Негов баща. Самият Исус се отнасял към Иосиф по същия начин (Лука 2:48, 51). Предупреден от божествени сънища, Иосиф запазил живота на малкия Исус чрез бягство в Египет (Мат. 2:13–14). След като Ирод умрял, един ангел напътил Иосиф да върне обратно малкия Христос в Израил (Мат. 2:19–23).

ИОТОР. Виж също Моисей

В Стария завет, принц и свещеник от Мадиам, който дал подслон на Моисей, след като Моисей избягал от Египет. Той се наричал още Рагуил (Изх. 2:18). По-късно Моисей се оженил за дъщерята на Иотор Сепфора (Изх. 3:1; 4:18; 18:1–12). Иотор научил Моисей да делегира власт (Изх. 18:13–27). Моисей получил Мелхиседековото свещеничество от Иотор (У. и З. 84:6–7).

ИРОД

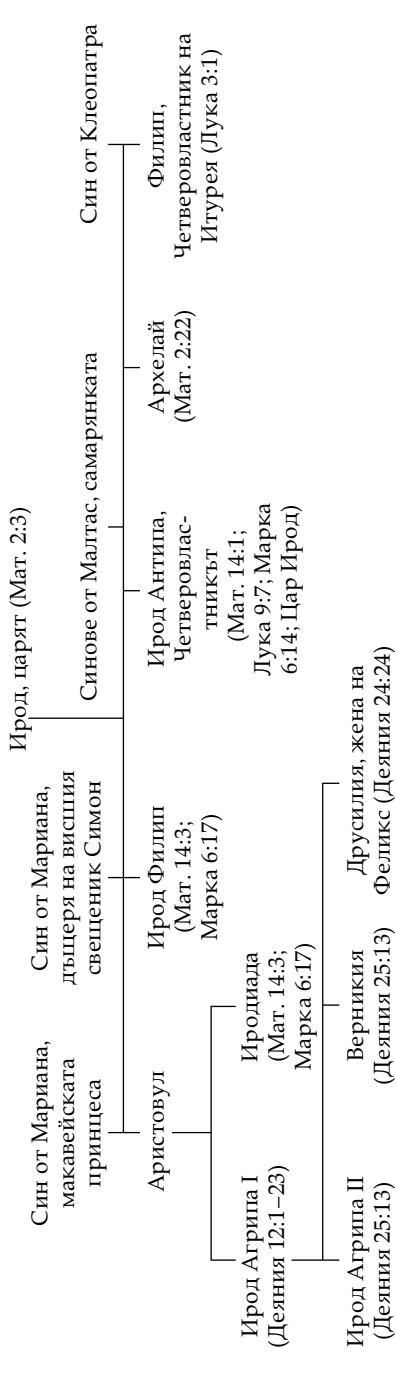
Име на потомствени владетели на Юдея, живели около времето на Исус Христос. Важни действащи лица в много от събитията, описани в Новия завет. Виж схемата по-долу:

ИРОДИАДА

В Новия завет, сестра на Ирод Агрипа. Била омъжена за чичо си Ирод Филип, от когото имала дъщеря Саломия. Тя и Саломия направили заговор, за да обезглавят Иоан Кръстител (Мат. 14:3–11).

ИСААК. Виж също Авраам

Патриарх от Стария завет. Раждането му в семейството на Авраам и Сара, при тяхната напреднала възраст, било чудо (Бит. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Готовността на Авраам да принесе Исаак в жертва е по подобие на Бога и Неговия Единороден

Син (Яков 4:5). Исаак е наследник на обещанията на Авраамовия завет (Бит. 21:9–12; 1 Не. 17:40; У. и З. 27:10).

Раждането на Исаак, **Бит.** 21:1–7. Трябвало да бъде принесен в жертва на хълма Мориа, **Бит.** 22:1–19 (У. и З. 101:4). Оженил се, **Бит.** 24. Занимавал се със синовете си, **Бит.** 27:1–28:9. Бил възвисен с Авраам и Яков, **У. и З.** 132:37 (Мат. 8:11).

ИСАВ. Виж също Исаак; Яков, син на Исаак

В Стария завет, най-големият син на Исаак и Ревека и брат-близък на Яков. Дватамата брата били съперници от раждането си (Бит. 25:19–26). Потомците на Исав — едомитите и потомците на Яков — израилтяните станали народи-съперници (Бит. 25:23).

Исав продал първородството си на Яков, **Бит.** 25:33 (Евр. 12:16–17). Исав се оженил за хетейски жени за огорчение на родителите си, **Бит.** 26:34–35. Яков и Исав се помирили, **Бит.** 33.

ИСАИЯ

Пророк от Стария завет, който прокукувал през 740–701 г. пр. Хр. Като главен светник на цар Езекия, Исаия имал голямо религиозно и политическо влияние.

Исус цитирал Исаия по-често, отколкото който и да било друг пророк. В Новия завет Исаия е цитиран често и от Петър, Иоан и Павел. Книгата на Мормон и Учение и Завети съдържат повече цитати от Исаия, отколкото от който и да било друг пророк и са от голяма помощ при тълкуването му. Нефи учил народа си от писанията на Исаия (2 Не. 12–24; Исаия 2–14). Господ казал на нефитите “велики са словата на Исаия” и, че всички неща, които е предрекъл Исаия, ще се сбъднат (3 Не. 23:1–3).

Книгата на Исаия: Книга от Стария завет. Много от пророчествата на Исаия са свързани с идването на

Изкупителя, както със земното Му служение (Исаия 9:6), така и като Велик Цар през последния ден (Исаия 63). Исаия пророкувал много и за бъдещето на Израил.

Глава 1 е пролог към останалата част на книгата. Исаия 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53:1–12; и 61:1–3 предвещават мисията на Спасителя. Глави 2, 11, 12 и 35 се занимават със събития от последните дни, когато Евангелието ще бъде възстановено, Израил ще бъде събран и жадната земя ще разцъфне като роза. Глава 29 съдържа пророчество за появяването на Книгата на Мормон (2 Не. 27). Глави 40–46 провъзгласяват превъзходството на Иехова, Който е истинският Бог, над боговете-идоли на езичниците. Останалите глави 47–66 разказват за събития при окончателното възстановяване на Израил и установяването на Сион, където Господ ще обитава сред народа Си.

ИСАХАР. Виж също Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, син на Яков и Лия (Бит. 30:17–18; 35:23; 46:13). Неговите потомци станали едно от дванадесетте племена на Израил.

Племето на Исахар: Благословията на Яков към Исахар се намира в Битие 49:14–15. След като се установило в Ханаан, племето получило някои от най-богатите земи на Палестина, включително и равнината на Есдраелон. В границите на Исахар влизали няколко важни за еврейската история места, като Кармил, Магедон, Дотан, Гелвуде, Езраел, Тавор и Назарет (Исус Н. 19:17–23).

ИСКАМ. Виж също Молитва

Да изискваш, да питаш или да помолиш Бога за специална милост.

Искайте и ще ви се даде, **Мат.** 7:7. Ако на някой от вас не му достига мъдрост, нека иска от Бога, **Яков.** 1:5 (Дж. С. — И. 1:7–20). Искайте от Мен с вяра, **1 Не.** 15:11. Ако не разбирате тези слова, това е защото не

питате, **2 Не.** 32:4. Помолете с искрено сърце, **Мосия** 4:10. Бог ви дава всичко, което помолите с вяра и което е правилно, **Мосия** 4:21. Питайте Бога дали тези неща са истинни, **Мор.** 10:4. Те обичат мрака повече от светлината и затова няма да поискат от Мен, **У. и З.** 10:21. Заповядано ви е за всички неща да се молите на Бога, **У. и З.** 46:7.

ИСМАИЛ, СИН НА АВРААМ.

Виж също Авраам; Агар

В Стария завет, син на Авраам и египтянката Агар, слугиня на Сара (Бит. 16:11–16). Господ обеща на Авраам и Агар, че Исмаил ще стане баща на велик народ (Бит. 21:8–21).

Заветът се осъществява по-скоро чрез Исаак, отколкото чрез Исмаил, **Бит.** 17:19–21 (Гал. 4:22–5:1). Бог благословил Исмаил да бъде плодовит, **Бит.** 17:20. Исмаил помогнал да бъде погребан Авраам, **Бит.** 25:8–9. Наименувани са дванадесетте сина на Исмаил, **Бит.** 25:12–16. Исмаил умира, **Бит.** 25:17–18. Исав взел Маелета, дъщерята на Исмаил, за своя жена, **Бит.** 28:9.

ИСМАИЛ, ТЪСТ НА НЕФИ.

Виж също Лехий, баща на Нефи

Персонаж от Книгата на Мормон, който заедно със семейството си се присъединява към семейството на Лехий в пътуването им към Обетованата земя.

Нефи и братята му се връщат в Ерусалим и убеждават Исмаил и семейството му да придружат Лехий и неговото семейство към Обетованата земя, **1 Не.** 7:2–5. Членовете на двете семейства сключват бракове помежду си, **1 Не.** 16:7. Исмаил умира в пустошта, **1 Не.** 16:34.

ИСТИНА. *Виж също* Знание;

Разум, интелекти; Светлина, светлината на Христос

Знание за нещата такива, каквито са, каквито са били и каквито ще

бъдат (**У. и З.** 93:24). Истината е също светлина и откровение от небесата.

Истината ще избликне от земята, **Псалми** 85:11 (Моисей 7:62). Вие ще узнаете истината и истината ще ви направи свободни, **Иоана** 8:32. Аз съм пътят, истината и животът, **Иоана** 14:6. Ако кажем, че нямаме грях, истината не е в нас, **1 Иоан.** 1:8. За виновните истината е тежка, **1 Не.** 16:2. Праведните обичат истината, **2 Не.** 9:40. Духът казва истината и не лъже, **Яков** 4:13. Ти си Бог на истината и не можеш да лъжеш, **Етер** 3:12. Чрез силата на Светия Дух можете да узнаете истината за всички неща, **Мор.** 10:5. Истината остава во веки веков, **У. и З.** 1:39. Ти беше просветен от Духа на истината, **У. и З.** 6:15. Книгата на Мормон съдържа истината и словото Божие, **У. и З.** 19:26. Утешителят беше изпратен да поучава на истината, **У. и З.** 50:14. Този, който приема словото от Духа на истината, го приема така, както се проповядва от Духа на истината, **У. и З.** 50:17–22. Оповестявайте истината съгласно откровенията, които съм ви дал, **У. и З.** 75:3–4. Всичко, което е истина, е светлина, **У. и З.** 84:45. Светлината на Христос е светлината на истината, **У. и З.** 88:6–7, 40. Моят Дух е истина, **У. и З.** 88:66. Разумът или светлината на истината не беше сътворен, **У. и З.** 93:29. Славата на Бога е разума или светлината и истината, **У. и З.** 93:36. Заповядаха ви да възпитавате децата си в светлина и истина, **У. и З.** 93:40. Моят Единороден е изпълнен с благодат и истина, **Моисей** 1:6.

ИСУС НАВИЕВ. *Виж също* Ерихон

В Стария завет, пророк, предводител и приемник на Моисей. Бил роден в Египет преди чедата Израилеви да избягат от там (Числа 14:26–31). Заедно с Халев бил сред дванадесетте съгледвачи, изпратени в Ханаан. Само те двамата дали добри отзиви за земята (Числа 13:8, 17–14:10). Умрял на 110 години (Исус Н. 24:29).

Исус Навиев бил велик пример за набожен пророк–воин.

Книгата на Исус Навиев: Книгата е наречена на името на Исус Навиев, защото той е основният герой в нея, а не защото той е авторът. Според юдейските предания, книгата на Исус Навиев била написана от Еремия, който се основавал на поранни летописи. Глави 1–12 описват завладяването на Ханаан; глави 13–24 разказват за израилските племена, които си разделят земята, а също и за последните съвети на Исус Навиев.

Два забележителни стиха в книгата на Исус Навиев са заповедта на Господа към него да размишлява върху писанията (Исус Н. 1:8) и призива на Исус Навиев към хората да бъдат верни на Господа (Исус Н. 24:15).

ИСУС ХРИСТОС. *Виж също*

Агнец Божий; АЗ СЪМ; Алфа; Безкраен; Благодат; Бог, Божество; Второ пришествие на Исус Христос; Възкресение; Възнесение; Вяра; Голгота; Господ; Добрият пастир; Евангелия; Емануил; Жертва; Жива вода; Змия, бронзова; Иехова; Избавител; Извършвам Единение, Единение; Изкупувам, изкупен, изкупление; Изкупител; Крайъгълен камък; Кръв; Кръст; Мария, майка на Исус; Месия; Младоженец; Начало; Омега; Опрощение на греховете; Падение на Адам и Ева; План на изкуплението; Покайвам се, покаяние; Помазаникът; Преображение; Преображението на Христос; Причастие; Проповед на планината; Първороден; Път; Разпъване на кръст; Роден; Светлина, светлината на Христос; Скала; Спасител; Съвест; Сътворявам, сътворение; Утешител; Хляб на живота; Ходатай; Човешкият Син

Христос (гръцка дума) и *Месия* (еврейска дума), означават “Помазаник”. Исус Христос е Първородният на Отца в Духа (Евр. 1:6; У. и З. 93:21). Той е Единородният на Отца в плътта (Иоана 1:14; 3:16). Той е Иехова (У. и З. 110:3–4) и е бил предопределен за Своето велико призвание преди създаването на света. Под ръководството на Отца, Исус е създал земята и всичко на нея (Иоана 1:3, 14; Моисей 1:31–33). Роден от Мария във Витлеем, живее безгрешен живот и извършва съвършено Единение за греховете на цялото човечество, като пролива кръвта Си и отдава живота Си на кръста (Мат. 2:1; 1 Не. 11:13–33; 3 Не. 27:13–16; У. и З. 76:40–42). Той възкръснал от мъртвите, като по този начин осигурил бъдещото възкресение на цялото човечество. Чрез Единението и възкресението на Исус, тези, които се покаят за греховете си и се подчиняват на Божиите заповеди, могат да живеят вечно с Исус и Отца (2 Не. 9:10–12; 21–22; У. и З. 76:50–53, 62).

Исус Христос е най-великата Личност, която се е раждала на тази земя. Неговият живот е съвършен пример за това как трябва да живее цялото човечество. Всички молитви, благословии и свещенически обреди трябва да бъдат извършвани в Негово име. Той е Господарят на господарите, Царят на царете, Творецът, Спасителят и Богът на цялата земя.

Исус Христос ще дойде отново в сила и слава, за да управлява на земята по време на Хилядолетието. В последния ден Той ще съди цялото човечество (Алма 11:40–41; Дж. С. — М. 1).

Кратка история на живота Му (в хронологичен ред): Раждането и мисията на Исус били предсказани, **Лука** 1:26–38 (Исаия 7:14; 9:6–7; 1 Не. 11). Роден, **Лука** 2:1–7 (Мат. 1:18–25). Обрязан, **Лука** 2:21. Представен в храма, **Лука** 2:22–38. Посетен от мъдреците, **Мат.** 2:1–12. Иосиф и Мария избягват

с Него в Египет, **Мат.** 2:13–18. Доведен в Назарет, **Мат.** 2:19–23. Посещава храма на 12 години, **Лука** 2:41–50. Имал братя и сестри, **Мат.** 13:55–56 (Марка 6:3). Бил кръстен, **Мат.** 3:13–17 (Марка 1:9–11; Лука 3:21–22). Изкушаван от дявола, **Мат.** 4:1–11 (Марка 1:12–13; Лука 4:1–13). Свиква учениците Си, **Мат.** 4:18–22 (Мат. 9:9; Марка 1:16–20; 2:13–14; Лука 5:1–11; 27–28; 6:12–16; Иоана 1:35–51). Упълномощава Дванадесетте, **Мат.** 10:1–4 (Марка 3:13–19; Лука 6:12–16). Изнася Проповедта на планината, **Мат.** 5–7. Предсказва собствената Си смърт и възкресение, **Мат.** 16:21 (Мат. 17:22–23; 20:17–19; Марка 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Лука 9:22; 18:31–34). Бил преобразен, **Мат.** 17:1–9 (Марка 9:2–8; Лука 9:28–36). Изпраща седемдесетте, **Лука** 10:1–20. Влиза триумфално в Ерусалим, **Мат.** 21:1–11 (Марка 11:1–11; Лука 19:29–40; Иоана 12:12–15). Въвежда причесието, **Мат.** 26:26–29 (Марка 14:22–25; Лука 22:19–20). Страда и се моли в Гетсимания, **Мат.** 26:36–46 (Марка 14:32–42; Лука 22:39–46). Бил предаден, арестуван и изоставен, **Мат.** 26:47–56 (Марка 14:43–53; Лука 22:47–54; Иоана 18:2–13). Бил разпънат на кръст, **Мат.** 27:31–54 (Марка 15:20–41; Лука 23:26–28, 32–49; Иоана 19:16–30). Възкресен, **Мат.** 28:1–8 (Марка 16:1–8; Лука 24:1–12; Иоана 20:1–10). Явил се след възкресението Си, **Мат.** 28:9–20 (Марка 16:9–18; Лука 24:13–48; Иоана 20:11–31; Деяния 1:3–8; 1 Кор. 15:5–8). Възнесъл се в небесата, **Марка** 16:19–20 (Лука 24:51–53; Деяния 1:9–12). Явил се на нефитите, **3 Не.** 11:1–17 (3 Не. 11–26). Явил се на Джозеф Смит, **Дж. С. — И.** 1:15–20.

Власт: Управлението ще бъде на рамото Му, **Исаия** 9:6 (2 Не. 19:6). Исус проповядвал като човек, имащ власт, **Мат.** 7:28–29 (Марка 1:22). Човешкият Син има власт на земята да прощава греховете, **Мат.** 9:6. Исус заповядал с власт на нечистите духове и те Му се покоряват,

Марка 1:27 (Лука 4:33–36). Исус поставил Дванадесетте, за да имат власт, **Марка** 3:14–15. Словото на Исус било с власт, **Лука** 4:32. Отец дал на Сина да сди всички, **Иоана** 5:22, 27. Бог помазал Исус със Светия Дух и със сила, **Деяния** 10:38. Христос бил предопределен преди основаването на света, **1 Пет.** 1:20 (Етер 3:14). Христос има ключовете на смъртта и на ада, **Откр.** 1:18. Всички хора са подчинени на Христос, **2 Не.** 9:5. Исус Христос, Синът Божий, е Бащата на земята и небето, Творецът на всички неща от началото, **Еламан** 14:12. Исус дошъл по волята на Отца, за да върши Неговата воля, **У. и З.** 19:24. Исус получил пълнотата на славата на Отца; Той получил и цялата власт, **У. и З.** 93:3–4, 16–17 (Иоана 3:35–36).

Примерът на Исус Христос: Аз ви дадох пример, **Иоана** 13:15. Аз съм пътят, истината и животът, **Иоана** 14:6. И Христос пострада за нас, давайки ни пример, за да следвате стъпките Му, **1 Пет.** 2:21. Ако човек не следва примера на Сина на живота Бог, той не може да бъде спасен, **2 Не.** 31:16. Бих желал да бъдете съвършени тъкмо като Мен, **3 Не.** 12:48. Това ще съблюдавате да правите винаги, тъкмо както Аз го правех, **3 Не.** 18:6. Аз ви дадох пример, **3 Не.** 18:16. Делата, които сте Ме виждали да върша, вие също ще ги вършите, **3 Не.** 27:21, 27. Истинските последователи на Исус Христос трябва да бъдат като Него, **Мор.** 7:48.

Славата на Исус Христос: Славата на Господа изпълни скинията, **Изх.** 40:34–38. Цялата земя е изпълнена с Неговата слава, **Исаия** 6:3 (2 Не. 16:3). Славата на Господа те осия, **Исаия** 60:1–2. Човешкият Син ще дойде в славата на Отца Си, **Мат.** 16:27. Прослави Ме у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създаването на света, **Иоана** 17:5. Светият Израилев трябва да царува с велика слава, **1 Не.** 22:24. Ние се надяваме на Неговата

слава, **Яков** 4:4. Синът Божий идва в славата Си, **Алма** 5:50. Той разясни всички неща – от началото до времето, когато трябва да дойде в славата Си, **3 Не.** 26:3. Моите апостоли ще стоят облечени в слава, тъкмо като Мен, **У. и З.** 29:12 (**У.** и **З.** 45:44). Ние видяхме славата на Сина от дясната страна на Отца, **У. и З.** 76:19–23. Иоан видя пълнотата на Моята слава и даде свидетелство за нея, **У. и З.** 93:6 (**Иоана** 1:14). Неговото изражение сияеше повече от яркостта на слънцето, **У. и З.** 110:3. Славата Му беше върху мен и аз видях лицето Му, **Моисей** 1:1–11. Това е делото Ми и славата Ми, **Моисей** 1:39.

Главата на Църквата: Христос е главата на Църквата, **Ефес.** 5:23 (**Ефес.** 1:22; 4:15). Той е главата на тялото, т.е. Църквата, **Кол.** 1:18. Това е Моята Църква, **Мосия** 26:22 (**Мосия** 27:13). Христос беше начинателят и завършителят на вярата им, **Мор.** 6:1–4. Аз установих тази Църква, **У. и З.** 33:5 (**3 Не.** 27:3–8).

Съдия: Той ще съди света в праведност, **Псалми** 9:8 (**3 Не.** 27:16). Той идва да съди земята, **Псалми** 96:13. Бог ще съди праведните и нечестивите, **Екл.** 3:17. Той ще съди между народите, **Исаия** 2:4 (**Мих.** 4:3; **2 Не.** 12:4). С праведност ще съди Той бедните, **Исаия** 11:2–4. Отец е дал на Сина да съди всички, **Иоана** 5:22. Ако съдя Аз, Моята присъда е истинна, **Иоана** 8:16. Той е поставен от Бога да бъде Съдия на живи и мъртви, **Деяния** 10:42 (**2 Тим.** 4:1). Бог ще съди тайните дела на хората чрез Исус Христос, **Римл.** 2:16. Ние всички ще застанем пред съдийския престол на Христос, **Римл.** 14:10 (**2 Кор.** 5:10; **Алма** 12:12; **Мормон** 3:20; 7:6; **Етер** 12:38; **У. и З.** 135:5). Всички хора идват при Бога да бъдат съдени от Него според истината и святостта, които са в Него, **2 Не.** 2:10. Застанете пред Бога, за да бъдете съдени според делата в смъртното тяло, **Алма** 5:15 (**Алма** 12:15;

33:22; 3 Не. 27:14). Бог и Христос са съдии на всички, **У. и З.** 76:68.

Царуването на Христос през Хилядолетието: Управлението ще е на рамото Му, **Исаия** 9:6 (**2 Не.** 19:6). Ще обитавам сред теб, каза Господ, **Зах.** 2:10–12 (**Зах.** 14:9). Бог ще даде на Исус престола на баща Му Давид, **Лука** 1:30–33. Христос ще царува во веки, **Откр.** 11:15. Светиите ще царуват с Христос хиляда години, **Откр.** 20:4 (**У. и З.** 76:63). Поради праведността на хората, Сатана няма да има власт, **1 Не.** 22:26 (**Откр.** 20:1–3). Ще пребивавам в праведност с човеците на земята хиляда години, **У. и З.** 29:11 (**У. и З.** 43:29–30). Подчинявайте се на съществуващите власти, докато зацарува Този, чието право е да царува, **У. и З.** 58:22 (**1 Кор.** 15:25). Христос ще царува лично на земята, **С. на В.** 1:10 (**Исаия** 32:1).

Явления на Христос след смъртта Му: Когато Исус бил възкресен, Той се явил първо на Мария, **Марка** 16:9 (**Иоана** 20:11–18). Исус вървял и говорил с двама от учениците Си по пътя към Емаус, **Лука** 24:13–34. Исус се явил на апостолите, които пипнали ръцете и краката Му, **Лука** 24:36–43 (**Иоана** 20:19–20). Исус се явил на Тома, **Иоана** 20:24–29. Исус се явил на учениците си на Тиверидското езеро, **Иоана** 21:1–14. Исус служил в продължение на четиридесет дни след Своето възкресение, **Деяния** 1:2–3. Стефан видял Исус да стои от дясната страна на Бога, **Деяния** 7:55–56. Исус се явил на Савел, **Деяния** 9:1–8 (**П. Дж. С.,** **Деяния** 9:7; **Деяния** 26:9–17). Христос бил видян от повече от 500 души, **1 Кор.** 15:3–8. Исус Христос се явил на народа на Нефи, **3 Не.** 11:1–17. 2500 души видели и чули Исус, **3 Не.** 17:16–25. Мормон бил посетен от Господа, **Морм.** 1:15. Джозеф Смит и Сидни Ригдън видели Исус от дясната страна на Бога, **У. и З.** 76:22–23. Джозеф Смит и Оливър Каудъри видели Господа в Крам в Къртлгънд, **У. и З.**

110:1–4. Джозеф Смит видял Исус, **Дж. С.** — **И.** 1:15–17.

Доземният живот на Христос: Господ се явил на Аврам, **Бит.** 12:7 (Бит. 17:1; 18:1; Авр. 2:6–8). Господ говорил на Моисей лице в лице, **Изм.** 33:11 (Втор. 34:10; Моисей 1:1–2). Аз видях Господ да стои на олтара, **Амос** 9:1. В началото Словото беше с Бога. И Словото стана плът и обитаваше между нас, **Иоана** 1:1, 14 (1 Иоан. 1:1–3). Преди Авраам да е бил, АЗ СЪМ, **Иоана** 8:58. Прослави Ме със славата, която имах с Теб преди създаването на света, **Иоана** 17:5. Исаия наистина видя моя Изкупител, тъй както Го видяхме аз и брат ми Яков, **2 Не.** 11:2–3. Утре идвам в света, **3 Не.** 1:12–14. Христос беше преди създаването на света, **3 Не.** 26:5 (Иоана 6:62). Както се явявам на теб в духа, тъй ще се явя на Моя народ и в плътта, **Етер** 3:14–17. Енох видя Господа и ходи с Него, **У. и З.** 107:48–49. Моят Възлюбен Син, Който беше Мой Любим и Избран от началото, **Моисей** 4:2. Господ каза: Кого да изпратя? И отговори един, подобен на Сина Човешки: Ето Ме, изпрати Мен, **Авр.** 3:27.

Пророчества за раждането и смъртта на Исус Христос: Девица ще зачене и ще роди Син, **Исаия** 7:14 (1 Не. 11:13–20). От Витлеем ще излезе владетел на Израил, **Мих.** 5:2. Самуил Ламанитът предсказва ден, нощ и ден със светлина, нова звезда и други знаци, **Еламан** 14:2–6. Самуил Ламанитът предсказва тъмнина, гръмотевици, светкавици и разтърсване на земята, **Еламан** 14:20–27. Изпълнени са знаците за раждането на Исус, **3 Не.** 1:15–21. Изпълнени са знаците за смъртта на Исус, **3 Не.** 8:5–23.

Да вземем върху нас името на Исус Христос: Няма друго име, чрез което да бъдем спасени, **Деяния** 4:12 (2 Не. 31:21). Апостолите се възрадваха, че са удостоени да претърпят опозоряване за Неговото име, **Дея-**

ния 5:38–42. Неговата заповед е, че трябва да вярваме в името на Сина Му Исус Христос, **1 Иоан.** 3:23. За свидетелствайте чрез кръщение, че желаете да вземете върху си името на Христос, **2 Не.** 31:13. Бих желал да вземете върху си името на Христа, **Мосия** 5:6–12 (Мосия 1:11). Този, който иска да вземе върху си името на Христос, се присъединява към църквата на Бога, **Мосия** 25:23. Всички, които истински вярваха в Христа, взеха върху си името Му, **Алма** 46:15. Портата на небесата е отворена за онези, които ще повярват в името на Исус Христос, **Еламан** 3:28. Благословен е този, който се намери верен на името Ми в последния ден, **Етер** 4:19. Те желаят да вземат върху Си името на Сина, **Мор.** 4:3 (**У. и З.** 20:77). Вземете върху си името на Христос, **У. и З.** 18:21–25.

Свидетелство за Исус Христос: Павел свидетелства, че Исус е Христос, **Деяния** 18:5. Дори злите духове свидетелстват, че познават Исус, **Деяния** 19:15. Никой човек не може да каже, че Исус е Господ, освен чрез Светия Дух, **1 Кор.** 12:3. Всяко коляно ще се преклони и всеки език ще признае, че Исус Христос е Господ, **Филип.** 2:10–11. Ние говорим за Христа, радваме се в Христа, ние проповядваме за Христа, пророкуваме за Христа, **2 Не.** 25:26. Книгата на Мормон е за да убеди юдеин и езичник, че Исус е Христос, **2 Не.** 26:12 (Заглавната страница на Книгата на Мормон). Пророците и писанията свидетелстват за Христос, **Яков** 7:11, 19. Търсте този Христос, за Когото са писали пророците и апостолите, **Етер** 12:41. Ние Го видяхме и чухме гласа да свидетелства, че Той е Единородният, **У. и З.** 76:20–24. Това е вечен живот — да познаваш Бога и Исус Христос, **У. и З.** 132:24. Ние вярваме в Бог, Вечния Отец, и в Неговия Син, Исус Христос, **С. на В.** 1:1. Ние вярваме, че Христос ще царува лично на земята, **С. на В.** 1:10.

Символи на Христос: Авел принесе от първородните на стадото си, **Бит.** 4:4 (Моисей 5:20). Вземи единствения си син Исаак и го прinesi в жертва, **Бит.** 22:1–13 (Яков 4:5). Господ заповяда на чедата Израилеви да принасят в жертва агнета без недостатъци, **Изх.** 12:5, 21, 46 (Числа 9:12; Иоана 1:29; 19:33; 1 Пет. 1:19; Откр. 5:6). Това е хлябът, който Господ ви даде да ядете, **Изх.** 16:2–15 (Иоана 6:51). Ударй канарата и ще потече вода от нея, за да пият людетe ти, **Изх.** 17:6 (Иоана 4:6–14; 1 Кор. 10:1–4). Козелът ще понесе на себе си всичките им беззакония, **Лев.** 16:20–22 (Исаия 53:11; Мосия 14:11; 15:6–9). Моисей издигна бронзова змия, за да спаси онези, които я погледнат, **Числа** 21:8–9 (Иоана 3:14–15; Алма 33:19; Еламан 8:14–15). Иона беше в корема на рибата три дни, **Иона** 1:17 (Мат. 12:40). Това е подобие на жертването на Единородния на Отца, **Моисей** 5:4–8.

ЙЪНГ, БРИГЪМ

Един от ранните апостоли в тази диспенсация и втори президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Той извел светиите от Наву, щата Илинойс, на запад до долината Солт Лейк и бил един велик заселник в западните Съединени Щати.

Бригъм Йънг бил призован за президент на Дванадесетте апостоли, **У. и З.** 124:127. Бригъм Йънг бил похвален за труда си и освободен от бъдещи пътувания в чужбина, **У. и З.** 126. Господ упътил Бригъм Йънг как да организира светиите за пътя им на запад, **У. и З.** 136. Бригъм Йънг бил между избраните в духовния свят, **У. и З.** 138:53.

КАВГА. Виж Раздор

КАЕЦО СЕ СЪРЦЕ.

Виж Съкрушено сърце

КАИАФА. Виж също Анна; Садукеи

В Новия завет, висш свещеник и зет на Анна. Каиафа активно се противопоставял на Исус и на Неговите ученици (Мат. 26:3–4; Иоана 11:47–51; 18:13–14).

КАИН. Виж също Авел; Адам; Тайни заговори; Убийство

Син на Адам и Ева, който убил по-младия си брат Авел (Бит. 4:1–16).

Неговият принос бил отказан от Господа, **Бит.** 4:3–7 (Моисей 5:5–8, 18–26). Убил брат си Авел, **Бит.** 4:8–14 (Моисей 5:32–37). Господ го прокълел и го белязал, **Бит.** 4:15 (Моисей 5:37–41). Адам и Ева имали много синове и дъщери, преди да се роди той, **Моисей** 5:1–3; 16–17. Обичал Сатана повече от Бога, **Моисей** 5:13, 18. Влязел в нечестив завет със Сатана, **Моисей** 5:29–31.

КАНАРА. Виж също Евангелие; Исус Христос; Откровение

В преносен смисъл, означава Исус Христос и Неговото Евангелие, които са здрава основа и подкрепа (**У. и З.** 11:24; 33:12–13). *Канара* може да се отнася също така и до откровение, чрез което Бог разкрива Евангелието Си на човека (Мат. 16:15–18).

Той е Канарата, делата Му са свършени, **Втор.** 32:4. Господ е моята канара, на Него ще се уповавам, **2 Цар.** 22:2–3. Камък беше отсечен без ръце, **Дан.** 2:34–35. Къщата беше основана на канара, **Мат.** 7:25 (3 Не. 14:25). Исус Христос е камъкът, който бил презрян, **Деяния** 4:10–11. Тази канара бил Христос, **1 Кор.** 10:1–4 (Изх. 17:6). Този, който е съграден на канарата, приема истината, **2 Не.** 28:28. Юдеите ще отхвърлят камъка (Христос), върху който можеха да градят, **Яков** 4:15–17. Върху канарата на нашия Изкупител трябва да градим основата си, **Еламан** 5:12. Всеки, който гради върху ученията

на Христос, гради върху Неговата кана̀ра и няма да падне, когато дойдат наводненията, **3 Не.** 11:39–40 (Мат. 7:24–27; 3 Не. 18:12–13). Благодарният човек гради къщата си върху кана̀ра, **3 Не.** 14:24. Ако сте построени на Моята кана̀ра, земята и пъкълът не могат да надделеят, **У. и З.** 6:34. Този, който гради върху тази кана̀ра, няма да падне никога, **У. и З.** 50:44. Аз съм Месия, Царят на Сион, Небесната Кана̀ра, **Моисей** 7:53.

КАНОН. *Виж също* Библия; Книга на Мормон; Писания; Скъпоценен бисер; Учение и Завети

Официално признат сборник от свещени книги. В Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни книгите на канона се наричат стандартни произведения и включват Стария и Новия завет, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер.

КАУДЪРИ, ОЛИВЪР

Вторият старейшина на възстановената Църква и един от тримата свидетели за божествения произход и истинността на Книгата на Мормон. Той бил писар, докато Джозеф Смит превеждал Книгата на Мормон от златните плочи (Дж. С. — И. 1:66–68).

Получил свидетелство за истинността на превода на Книгата на Мормон, **У. и З.** 6:17, 22–24. Бил поставен от Иоан Кръстител, **У. и З.** 13 (У. и З. 27:8; Дж. С. — И. 1:68–73, виж бележката към стих 71). След като сте се сдобили с вяра и сте ги видели с очите си, ще свидетелствате, че сте ги видели, **У. и З.** 17:3, 5. Аз ти заявих чрез Духа Си, че нещата, които си написал, са истинни, **У. и З.** 18:2. Бил е назначен и поставен за един от настойниците на откровенията, **У. и З.** 70:3. Получил ключовете на свещеничеството заедно с Джозеф Смит, **У. и З.** 110.

КВОРУМ. *Виж също* Свещеничество

Думата *кворум* може има две значения: 1. Определена група мъже, които притежават една и съща служба в свещеничеството; 2. Мнозинството или минималният брой членове на свещеническа група, които трябва да присъстват на една среща, за да проведат църковната дейност (У. и З. 107:28).

Описани са кворумите на Първото Президентство, на Дванадесетте апостоли и на Седемдесетниците, както и връзките помежду им, **У. и З.** 107:22–26, 33–34 (У. и З. 124:126–128). Решенията на тези кворуми трябва да бъдат единодушни, **У. и З.** 107:27. Решенията на един кворум трябва да бъдат вземани в пълна праведност, **У. и З.** 107:30–32. Описани са задълженията на президентите на свещеническите кворуми, **У. и З.** 107:85–96. Учреден е кворумът на старейшините за проповедници по места, **У. и З.** 124:137.

КИМБЪЛ, СПЕНСЪР У. *Виж също* Официално изявление — 2

Дванадесетият президент на Църквата от нейното основаване през 1830 г. Спенсър У. Кимбъл служил като президент от декември 1973 г. до ноември 1985 г. Роден е през 1895 г. и починал през 1985 г., на 90-годишна възраст.

През юни 1978 г. Първото Президентство обявило, че президент Кимбъл е получил откровение, което дава правото, свещеничеството и благословиите в храма да бъдат достъпни за всички достойни членове от мъжки пол, **У. и З.** О. И. — 2.

КИР

В Стария завет, царят на Персия, който изпълнил пророчеството на Исаия (2 Лет. 36:22–23; Исаия 44:28; 45:1), като позволил на евреите да се върнат в Ерусалим, за да построят отново храма и по този начин отчасти прекратил Вавилонския плен.

Пророчеството на Исаия било направено около 180 години преди действието на царя.

КИСКУМЕН. *Виж също*

Гадиантонови разбойници

В Книгата на Мормон, ръководител на група нечестиви мъже, известни по-късно като Гадиантонови разбойници (Еламан 1:9–12; 2).

КЛЕТВА И ЗАВЕТ НА СВЕЩЕНИЧЕСТВОТО.

Виж също Завет; Клетва; Священничество

Клетвата е потвърждение чрез заклеване, че някой ще бъде верен на обещанията си. Заветът е тържествено обещание между две страни. Аароновото свещеничество се получава само чрез завет. Носителите на Мелхиседековото свещеничество получават свещеничеството чрез неизречена клетва, както и чрез завет. Когато носителите на свещеничеството са верни и увеличават своите призвания според както ги напътства Бог, те биват благословени от Него. Онези, които са верни до края и вършат всичко, което Той изисква от тях, ще получат всичко, което Отец има (У. и З. 84:33–39).

Господ сключи завет с Авраам и Авраам се подчини, **Бит.** 15:18; 17:1; 22:16–18. По времето на Езекиил свещениците не хранели стадото, **Езек.** 34:2–3. По времето на Малахия свещениците изопачили завета, **Мал.** 1–2.

КЛЕТВА. *Виж също* Завет; Клетва и завет на свещеничеството

Така както се използва в писанията, обикновено означава свещен завет или обещание. Нечестивите, включително Сатана и неговите ангели, също дават клетва да изпълнят злите си намерения. По времето на Стария завет даването на клетви било приемливо. Исус Христос обаче проповядвал, че хората не трябва да се кълнат в името на Бога или Неговите творения (Мат. 5:33–37).

Ще изпълня клетвата, с която се закълех на Авраам, **Бит.** 26:3. Ако човек се закълне с клетва и тъй обвърже душата си, не трябва да я престъпва, **Числа** 30:2. Те дадоха клетва да ходят в Божия закон, **Неем.** 10:29. Трябва да изпълняваш клетвите си пред Господа, **Мат.** 5:33 (Екл. 5:1–2; 3 Не. 12:33). Бог се е закълел с клетва, че верните ще бъдат спасени, **Евр.** 6:13–18. Когато Зорам даде клетва, нашите страхове престанаха, **1 Не.** 4:37. Народът на Амон дал клетва, че никога няма да пролива кръв, **Алма** 53:11. Нечестивите нефити сключили със Сатана тайни клетви и завети, **Еламан** 6:21–33. Мъжете придобиват вечен живот чрез клетвата и завета на свещеничеството, **У. и З.** 84:33–42. Всички завети, договори, обвързвания, задължения и клетви, които не са запечатани от Светия Дух на обещанието, свършват със смъртта на човека, **У. и З.** 132:7.

КЛЮКАРСТВО. *Виж също*

Злословене; Слух

Да споделяш лични данни или информация за друг човек без неговото одобрение.

Хората ще отговарят за всяка празна дума, която изрекат, **Мат.** 12:36. Светиите са съветвани да не бъдат бърбиви, да не се месят в чужди работи и да не говорят неща, които не трябва, **1 Тим.** 5:11–14. Не трябва да говориш лошо за ближния си, **У. и З.** 42:27. Усилвай братята си във всичките си увещания, **У. и З.** 108:7

КЛЮЧОВЕ НА СВЕЩЕНИЧЕСТВОТО.

Виж също Диспансация; Първо Президентство; Священничество

Ключовете представляват правата на президентството или властта, дадена на човек от Бога да направлява, контролира и управлява Божието свещеничество на земята. Носителите на свещеничеството, призвани на президентски длъжности,

получават ключове от тези, които стоят над тях по власт. Носителите на свещеничеството го използват само в границите, определени от онези, които държат ключовете. Президентът на Църквата държи всички ключове на свещеничеството (У. и З. 107:65–67; 91–92; 132:7).

Петър получи ключовете на царството, **Мат.** 16:19. Михаил (Адам) получи ключовете за спасението под ръководството на Исус Христос, **У. и З.** 78:16. Ключовете на царството принадлежат винаги на Първото Президентство, **У. и З.** 81:2. Мелхиседековото свещеничество държи ключовете на тайнствата на познанието за Бога, **У. и З.** 84:19. Джозеф Смит и Оливър Каудъри получили ключове относно събирането на Израил, евангелието на Авраам и запечатващата власт, **У. и З.** 110:11–16. Дванадесетте апостоли държат специални ключове, **У. и З.** 112:16. Първото Президентство и Дванадесетте държат ключовете на диспенсацията на пълнотата на времената, **У. и З.** 112:30–34. Служителите в свещеничеството държат ключове, **У. и З.** 124:123. Този, който има ключове, може да получи знание, **У. и З.** 128:11. Аароновото свещеничество държи ключовете на служението на ангели и на Евангелието за покаяние и кръщение, **Дж. С. — И.** 1:69 (У. и З. 13).

КНИГА НА ЖИВОТА. *Виж също*

Възпоменателна книга

В определен смисъл, Книгата на живота е сбор от мисли и действия на човека — летопис на живота му. Писанията, обаче, посочват, че се води и небесен регистър на верните, включващ техните имена и описание на праведните им постъпки.

Господ ще заличи грешниците от книгата Си, **Изход** 32:33. Който победи, няма да бъде изличен от книгата на живота, **Откр.** 3:5. Беше разгъната и друга книга, която е книгата на

живота, **Откр.** 20:12 (У. и З. 128:6–7). Имената на праведните ще бъдат записани в книгата на живота, **Алма** 5:58. Вашите молитви се записват в книгата с имената на осветените, **У. и З.** 88:2.

КНИГА СЪС ЗАПОВЕДИ.

Виж също Откровение; Учение и Завети

През 1833 г. известен брой откровения, получени от пророка Джозеф Смит, били подготвени за публикуване под заглавието “Книга със заповеди за ръководството на Църквата на Христос”. Господ продължил да общува със служителите Си и две години по-късно бил публикуван разширен сборник с откровения под името Учение и Завети.

У. и З. 1 е предисловие от Господ към книгата с Негови заповеди, **У. и З.** 1:6. Господ призовава най-мъдрият човек да възпроизведе дори и най-малкото от Неговите откровения, дадени в Книгата със заповеди, **У. и З.** 67:4–9. Назначени са настоящи, за да публикуват откровенията, **У. и З.** 70:1–5.

КНИГАТА НА МОРМОН.

Виж също Ефрем — жезълът на Ефрем или Иосиф; Златни плочи; Канон; Мормон, нефитски пророк; Писания; Плочи; Свидетели на Книгата на Мормон; Смит, Джозеф-младши

Един от четирите тома Свети писания, приети от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Тя е съкращение на летописите на древните жители на Северна и Южна Америка, направено от древен пророк на име Мормон. Била е написана, за да свидетелства, че Исус е Христос. За този летопис пророкът Джозеф Смит, който го е превел чрез дарбата и силата Божия, е казал: “Казах на братята, че Книгата на Мормон е най-вярната от всички книги на земята, че тя е ключовият камък на религията ни

и че човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга.” (Виж увода в началото на книгата на Мормон).

Книгата на Мормон е религиозен летопис на три народности групи, които се преселили от Стария свят на двата американски континента. Били водени от пророци, които записвали тяхната религиозна и светска история на метални плочи. Книгата на Мормон описва посещенияето на Исус Христос след Неговото възкресение сред хората в Америка. Посещението на Христос било последвано от двеста годишен мир.

Мороний, последният нефитски пророк-историк, запечатал скрачените летописи на тези хора и ги скрил около 421 г. от Хр. През 1823 г. възкръсналият Мороний посетил Джозеф Смит и по-късно му предал тези древни и свещени летописи, за да бъдат преведени и извадени на бял свят като още едно свидетелство за Исус Христос.

Иосиф е плоносна вейка, чиито клони се простират по стената, **Бит.** 49:22–26. Верността ще изникне от земята, **Псалми** 85:11 (Морм. 8:16; Моисей 7:62). Господ ще издигне знаме за народите и ще засвири за тях, **Исаия** 5:26. Глас ще говори от земята, **Исаия** 29:4 (2 Не. 26:14–17). И всяко видение стана като думите на запечатана книга, **Исаия** 29:11 (Исаия 29:9–18; 2 Не. 27:6–26). Жезълът на Иосиф и жезълът на Юда ще станат едно в ръката на Господ, **Езек.** 37:15–20. Имам други овце, които не са от това стадо, **Иоана** 10:16 (3 Не. 15:16–24). Книгата на Мормон и Библията ще израстнат в едно, **2 Не.** 3:12–21. Думите на Господа ще свият по всички краища на земята, **2 Не.** 29:2. Господ сключил завет с Енос да изкара наяве Книгата на Мормон за ламанитите, **Енос** 1:15–16. Книгата на Мормон е написана, за да можем ние да повярваме на Библи-

ята, **Морм.** 7:9. Книгата на Мормон ще стои като свидетелство срещу света, **Етер** 5:4. Попитайте Бога дали тези неща не са истинни, **Мор.** 10:4. Христос даде свидетелство, че Книгата на Мормон е истинна, **У. и З.** 17:6. Книгата на Мормон съдържа пълнотата на Евангелието на Исус Христос, **У. и З.** 20:9 (У. и З. 20:8–12; 42:12). Ние вярваме, че Книгата на Мормон е слово Божие, **С. на В.** 1:8.

КНИЖНИК

В Стария и Новия завет терминът се различава леко по своя смисъл: 1. В Стария завет основната отговорност на книжника била да преписва писанията (Ерем. 8:8). 2. В Новия завет книжниците се споменават често и понякога са наричани законници или законоучители. Те тълкували закона в подробности и го прилагали към обстоятелствата в своето време (Мат. 13:52; Марка 2:16–17; 11:17–18; Лука 11:44–53; 20:46–47).

КОВЧЕГ НА ЗАВЕТА. *Виж също* Скиния

Известен още като Ковчегът на Иехова или Ковчегът на Свидетелството; Ковчегът на Завета бил една продълговата кутия или сандък, направен от дърво и покрит със злато. Той бил най-старият и най-свещеният религиозен символ на израилтяните. Умилиствилището, което е представлявало капака му, се и считало за земното обиталище на Иехова (Изх. 25:22). След завършването на скинията, ковчегът бил поставен в Светая светих, най-святото място в постройката (3 Цар. 8:1–8).

Моисей направил Ковчегата по заповед на Бога, **Изх.** 25. Децата на Левий били натоварени да пазят Ковчегата, **Числа** 3:15, 31. Ковчегът на завета вървял пред тях, **Числа** 10:33. Вземете тази книга на закона и я сложете в Ковчегата на завета, **Втор.** 31:24–26. Водите на Иордан се разтворили пред Ковчегата на Иехова, **Исус Н.** 3:13–17; 4:1–7. Свещениците взели

Ковчег на завета при завземането на Ерихон, **Исус Н.** 6:6–20. Филистимците пленили Божия ковчег, **1 Цар.** 5. Господ благословил дома на Овид-едом поради Господния ковчег, **2 Цар.** 6:11–12. Оза бил убит от Господ, защото не се подчинил и се опитал да закрепи Ковчег, **1 Лег.** 13:9–12 (У. и З. 85:8). Постройте светилището на Господ Бог, за да донесете Ковчег на Господния завет, **1 Лег.** 22:19. Описано е съдържанието на Ковчег на завета, **Евр.** 9:4.

КОВЧЕГ. *Виж също* Дъга; Ной, библейски патриарх; Потоп в Ноево време

В Стария завет това е корабът, построен от Ной, за да се запази животът по време на големия потоп.

Направи си ковчег от гоферово дърво, **Бит.** 6:14. Ковчегът заседнал върху Араратските планини, **Бит.** 8:4. Плавателните съдове на яредитите били непроницаеми като Ноевия ковчег, **Етер** 6:7.

КОЛ

Една от организационните и административни единици на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Колът се състои от няколко района или клона. Обикновено той има географски граници и отговаря на образа на шатрата, описана в Исаия 54:2: “Удължи въжетата си и укрепи колчетата си.” Всеки кол в Сион подкрепя и помага да се въздигне Църквата така, както една шатра или скиния се държи от своите колчета. Колът е място за събиране на останките от разпръснатият Израил (У. и З. 82:13–14; 101:17–21).

Укрепи коловете си и разшири пределите си, **Мор.** 10:31 (У. и З. 82:14). Определи на Сион други колове, освен този, **У. и З.** 109:59. Събирането в Сион и в коловете му може да бъде за отбрана, **У. и З.** 115:6 (У. и З.

101:21). Други места трябва да бъдат определени за колове, **У. и З.** 115:18. Президентът на кворума на висшите свещеници е установен, за да подготвя онези, които ще бъдат назначени за президенти на колове, **У. и З.** 124:133–134. Идете в земята на Сион, за да бъдат коловете ѝ укрепени, **У. и З.** 133:9.

КОЛОБ

Звездата, която е най-близо до трона на Бога (Авр. 3:2–3, 9).

Авраам видял Колоб и звездите, **Авр.** 3:2–18. Времето на Господа се изчислява според времето на Колоб, **Авр.** 3:4, 9 (5:13).

КОЛОСЯНИ, ПОСЛАНИЕ ДО.

Виж също Павел; Послания на Павел

Книга от Новия завет. Първоначално това било писмо, написано от апостол Павел до колосяните, след като бил посетен от Епафрас, евангелист от Църквата в Колос (Кол. 1:7–8). Епафрас казал на Павел, че колосяните изпадат в сериозна грешка — те мислели, че са по-добри от другите хора, защото спазвали внимателно някои външни обреди (Кол. 2:16), отричали се от определени физически желания и почитали ангели (Кол. 2:18). Тези действия карали колосяните да се чувстват осветени. Те, освен това чувствали, че разбират тайните на вселената по-добре от други членове на Църквата. В това писмо Павел ги поправял като ги учел, че изкуплението идва само чрез Христос и че ние трябва да бъдем мъдри и да Му служим.

Първа глава е поздрав на Павел към колосяните. Глави 2–3 са теоретични и съдържат изявления за Христос като Изкупител, за опасността от фалшиво почитане и важността на възкресението. Глава 4 поучава светиите да бъдат мъдри във всички неща.

КОНСТИТУЦИЯ. *Виж също*
Закон; Управление

В Учение и Завети “Конституция” се отнася за Конституцията на Съединените Американски Щати, която била вдъхновена от небесата, за да се подготви пътят за възстановяване на Евангелието.

Конституционният закон трябва да бъде подпомогнат, **У. и З.** 98:5–6. Господ предизвика постановяването на Конституцията, **У. и З.** 101:77, 80.

КОНТРОЛ НА

РАЖДАЕМОСТТА. *Виж също*
Брак; Женя се; Семейство

Контрол на броя на децата, които се раждат от една двойка, чрез ограничаване или предпазване от забременяване.

Плодете се и се умножават, напълнете земята, **Бит.** 1:28 (Моисей 2:28). Децата са наследство от Господа, **Псалми** 127:3–5. Семейството на Лехий трябвало да въздигнат потомство на Господа, **1 Не.** 7:1. Бракът е определен за човека от Бога, **У. и З.** 49:15–17. Възвисените ще получат пълнота и вечно продължение на потомствата си, **У. и З.** 132:19, 63.

КОРИАНТОН. *Виж също* Алма,
синът на Алма

В Книгата на Мормон, син на Алма, синът на Алма.

Отишъл при зорамитите, **Алма** 31:7. Изоставил служението, за да последва една блудница, **Алма** 39:3. Алма го поучавал относно съществуването след смъртта, възкресението и Единението, **Алма** 39–42. Бил призван да проповядва отново, **Алма** 42:31. Отишъл в земята на север с кораб, **Алма** 63:10.

КОРИАНТУМЪР. *Виж също*
Яредити

В Книгата на Мормон, цар на яредитите и последният оцелял от яредитския народ.

Намерен бил от народа на Зарахемла, **Омний** 1:21. Бил цар над цялата земя, **Етер** 12:1–2. Пленен от Саред и освободен от синовете си, **Етер** 13:23–24. Водил битки с различни врагове, **Етер** 13:28–14:31. Покаял се, **Етер** 15:3. Сражавал се в последната си битка със Сиз, **Етер** 15:15–32.

КОРИНТЯНИ, ПОСЛАНИЯ ДО.

Виж също Павел; Послания на Павел

Две книги от Новия завет. Първоначално те били писма, които Павел написал до светиите в Коринт, за да направи забележка за безредието между тях. Коринтяните живеели в общество, което било морално западнало.

Първо послание: Първа глава съдържа поздрав на Павел и послание на благодарност. Глави 2–6 представляват напомняне за грешките на коринтските светии. Глави 7–12 съдържа отговорите на Павел на определени запитвания. Глави 13–15 са посветени на милосърдието, духовните дарове и възкресението. Глава 16 съдържа съвета на Павел да стоят твърдо във вярата.

Второ послание: Първа глава съдържа поздрав на Павел и послание на благодарност. Глава 2 съдържа личен съвет към Тит. Глави 3–7 се занимават с въздействието, което Евангелието оказва върху живота на светиите и техните водачи. Глави 8–9 съветват светиите охотно да подпомагат бедните. Глави 10–12 изтъкват положението на Павел като Апостол. Глава 13 е поучение да бъдем свършени.

КОРИХОР. *Виж също* Антихрист

Един антихрист в Книгата на Мормон, който изисквал знамение като доказателство за силата на Бога; Господ направил Корихор да онемее (**Алма** 30:6–60).

КОРНИЛИЙ. *Виж също*
Езичници; Петър; Стотник

Стотник в Кесария, кръстен от Петър (Деяния 10). Вероятно той е бил първият езичник, присъединил се към Църквата, без първо да е бил обърнат в юдеизма. Кръщаването на Корнилий и семейството му сложили началото на пътя за проповядване на Евангелието на езичниците. Петър, главният Апостол, който държал ключовете на царството Божие на земята по това време, направлявал това проповядване.

КРАДА, КРАЖБА

Да вземеш нещо от друг човек нечестно или незаконно. Господ винаги е заповядвал на чедата Си да не крадат (Изх. 20:15; Мат. 19:18; 2 Не. 26:32; Мосия 13:22; У. и З. 59:6).

Събирайте си съкровища в небесата, където крадци не разбиват нито крадат, **Мат.** 6:19–21. Пораженията на нефитите дошли поради гордост, богатства, грабежи и кражди, **Еламан** 4:12. Този, който краде и не се покае, ще бъде отхвърлен, **У. и З.** 42:20. Онези, които крадат, ще бъдат предадени на закона на страната, **У. и З.** 42:84–85.

КРАЙ НА СВЕТА. *Виж Свят* —
Край на света

КРАЙЪТЪГЪЛЕН КАМЪК. *Виж също*
Исус Христос

Главният камък, образуващ ъгъла на основата на постройка. Исус Христос е наречен главният крайтъгълен камък (Ефес. 2:20).

Камъкът, който зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла, **Псалми** 118:22 (Мат. 21:42–44; Марка 12:10; Лука 20:17; Деяния 4:10–12). Евреите отхвърлиха крайтъгълния камък, **Яков** 4:15–17.

КРОТЪК, КРОТОСТ. *Виж също*
Смирявам се, смирение;
Съкрушено сърце; Търпение

Боящ се от Бога, праведен, смирен, поддаващ се на обучение и търпелив в страданието. Кротките желаят да следват ученията на Евангелието.

Моисей беше много кротък, **Числа** 12:3. Кротките ще наследят земята, **Псалми** 37:11 (Мат. 5:5; 3 Не. 12:5; У. и З. 88:17). Търсете Господа, всички вие кротки, търсете праведност, търсете кротост, **Соф.** 2:3 (1 Тим. 6:11). Научете се от Мене, защото съм кротък и смирен по сърце, **Мат.** 11:29. Кротостта е плод на Духа, **Гал.** 5:22–23. Господният слуга трябва да бъде кротък, способен да поучава, търпелив, с кротост да увещава противниците, **2 Тим.** 2:24–25. Кроткият и тих дух е много ценен в очите на Бога, **1 Пет.** 3:4. Отхвърлете естествения човек и станете кротки, **Мосия** 3:19 (Алма 13:27–28). Бог заповяда на Еламан да учи хората да бъдат кротки, **Алма** 37:33. Господната благодат е достатъчна за кротките, **Етер** 12:26. Вие имате вяра в Христос поради вашата кротост, **Мор.** 7:39. Никой не е приемлив пред Бога, освен кротките и смирени по сърце, **Мор.** 7:44. Опрощението на греховете води към кротост и поради кротостта идва посещението на Светия Дух, **Мор.** 8:26. Ходете в кротостта на Моя Дух, **У. и З.** 19:23. Управлявайте дома си с кротост, **У. и З.** 31:9. Силата и влиянието на свещеничеството могат да бъдат управлявани с нежност и кротост, **У. и З.** 121:41.

КРЪВ. *Виж също* Жертва;
Извършвам Единение,
Единение; Исус Христос

Смятана от древните израилтяни, а също и от много народи днес за основа на живота или на жизнената енергия на всяка плът. По времето на Стария завет Господ забранил на Израил да яде кръвта като храна (Лев. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Единителната сила на жертвата е в кръвта, защото кръвта е считана за есенцията на живота. Жертването на животни в Стария завет било

символ на голямата жертва, която извършил по-късно Исус Христос (Лев. 17:11, Моисей 5:5–7). Единителната кръв на Исус Христос очистива разкаялия се от греха (1 Иоан. 1:7).

Потта Му беше като големи капки кръв, **Лука** 22:44. Ние сме осветени чрез проливането на кръвта на Христос, **Евр.** 10:1–22. Кръв излизаше от всяка пора, **Моисия** 3:7 (У. и З. 19:18). Кръвта на Господ беше пролята за опрощение на греховете, **У. и З.** 27:2. Исус извърши съвършено единение, като проля кръвта Си, **У. и З.** 76:69. Чрез кръвта вие бивате осветени, **Моисей** 6:60.

КРЪСТ. *Виж също* Голгота;

Извършвам Единение,

Единение; Исус Христос;

Причастие; Разпъване на кръст

Дървената конструкция, върху която бил разпънат Исус Христос (Марка 15:20–26). Понастоящем много хора по света смятат, че това е символът на разпъването и единителната жертва на Христос; Господ, обаче, е установил Свои собствени символи на разпъването и на жертвата — хлябът и водата на причастието (Мат. 26:26–28; У. и З. 20:40, 75–79). Според писанията, тези, които поемат кръста си, са тези, които обичат Исус Христос дотолкова, че се отричат от нечестия и от всяка земна похот и спазват заповедите Му (П. Дж. С., Мат. 16: 27–29).

Исус издържа кръста и седна от дясно на Божия престол, **Евр.** 12:2. Той беше издигнат на кръста и убит за греховете на света, **1 Не.** 11:33. Тези, които са устояли на кръстовете на света, ще наследят Царството Божие, **2 Не.** 9:18. Дойди и Ме следвай, **3 Не.** 12:30 (У. и З. 23:6). Моят Отец Ме изпрати, за да бъда издигнат на кръста, **3 Не.** 27:14–15. Този, който не поеме кръста си, и не Ме последва, и не спазва заповедите Ми, няма да бъде спасен, **У. и З.** 56:2. Видя Сина Човешки, издигнат на кръста, **Моисей** 7:55.

КРЪСТИТЕЛ. *Виж* Иоан

Кръстител

КРЪЩЕНИЕ НА ДЕЦА. *Виж също*

Дете, деца; Кръщение,

кръщение не за деца;

Отговарям, отговорен,

отговорност; Спасение —

спасение на децата

Ненужната практика да се кръщават бебета и деца, които са под възрастта на отговорността, която е осем години. Господ е осъдил кръщението на деца (Мор. 8:10–21). Децата са родени невинни и безгрешни. Сатана няма сила да изкушава децата, докато не станат отговорни (У. и З. 29:46–47), така че те нямат нужда да се покайват и да бъдат кръщавани. Децата трябва да се кръщават на осем годишна възраст (У. и З. 68:25–27).

КРЪЩЕНИЕ, КРЪЩАВАМ.

Виж също Кръщение на деца;

Обреди; Роден отново, роден

от Бога; Светият Дух

Произлиза от гръцка дума, означаваща “топя” или “потопявам”. Кръщението чрез потапяне във вода, извършено от имащ власт човек, е встъпителният обред на Евангелието, необходим, за да се стане член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Предхожда се от вяра в Исус Христос и от покаяние. За да бъде пълен обредът, трябва да бъде последван от получаване на дара на Светия Дух (2 Не. 31:13–14). Преди човек да влезе в селестиалното царство, е необходимо да бъде кръстен с вода и с Духа. Първият кръстен е бил Адам (Моисей 6:64–65). Исус също бил кръстен, за да изпълни цялата праведност и да покаже пътя на цялото човечество (Мат. 3:13–17; 2 Не. 31:5–12).

Тъй като не всички имат възможността да приемат Евангелието на земята по време на смъртния си живот, Господ е узаконил кръщението, извършвани чрез пълномощ-

ник на мъртвия. По този начин тези, които приемат Евангелието в света на духовете, може да бъдат удостоени да влязат в Божието царство.

Съществено условие: Остави Ме сега да изпълним цялата праведност, **Мат.** 3:15. Исус дойде и беше кръстен от Иоан, **Марка** 1:9. Фарисеите и законниците отхвърлиха съвета на Бога, като не се кръстиха, **Лука** 7:30. Ако човек не бъде роден от вода и от Духа, той не може да влезе в Божието царство, **Иоана** 3:5. Покайте се и се кръстете всички, **Деяния** 2:38. Той заповяда на всички хора да бъдат кръстени в Негово име, **2 Не.** 9:23–24. За да бъдат спасени, хората трябва да следват Христос, да бъдат кръстени, да получат Светия Дух и да устоят до края, **2 Не.** 31. Учението на Христос е, че хората трябва да вярват и да бъдат кръстени, **3 Не.** 11:20–40. Тези, които не повярват на думите ви и не се кръстят във вода в Мое име, ще бъдат прокълнати, **У. и З.** 84:74. Бог обяснил на Енох защо покаянието и кръщението са необходими, **Моисей** 6:52–60.

Кръщение чрез пълно потапяне: Когато бил кръстен, Исус веднага излязъл от водата, **Мат.** 3:16 (**Марка** 1:10). Иоан кръщавал, защото там имало много вода, **Иоана** 3:23. Филип и скопецът слезли във водата, **Деяния** 8:38. Ние се погребваме с Него чрез кръщението, **Римл.** 6:4 (**Кол.** 2:12). Последвай твоя Господ и твоя Спасител във водата, **2 Не.** 31:13. Алма, Елам и другите бяха потопени във водата, **Мосия** 18:12–16. И тогава ще ги потопите във водата, **3 Не.** 11:25–26. Обяснен е правилният начин на кръщението, **У. и З.** 20:72–74. Те бяха кръстени по подобие на Неговото погребение, бидейки погребани във водата в Негово име, **У. и З.** 76:50–51. Адам беше положен под водата и изваден от нея, **Моисей** 6:64. Кръщението се извършва чрез пълно потапяне за опрощаване на греховете, **С. на В.** 1:4.

Кръщение за опрощаване на греховете: Стани и бъди кръстен, и се омий от греховете си, **Деяния** 22:16. След кръщението идва опрощение на Вашите грехове чрез огън и чрез Светия Дух, **2 Не.** 31:17. Елате и се кръстете в знак на покаяние, за да бъдете очистени от греховете си, **Алма** 7:14. Благословени са онези, които ще повярват и ще бъдат кръстени, защото ще получат опрощение на греховете си, **3 Не.** 12:1–2. Провъзгласявайте покаяние и вяра в Спасителя, и опрощение на греховете чрез кръщение, **У. и З.** 19:31. Ние вярваме в кръщението чрез пълно потапяне за опрощение на греховете, **С. на В.** 1:4.

Съответна власт: Вървете и учете всички народи, кръщавайки в името на Отца, Сина и Светия Дух, **Мат.** 28:19 (**У. и З.** 68:8). Лимхий и много от неговите хора искали да се кръстят, но в страната нямало никой, който да притежава власт от Бога, **Мосия** 21:33. Давам ти сила да кръщаваш, **3 Не.** 11:19–21. Аароновото свещеничество държи ключовете на кръщението чрез пълно потапяне във вода за опрощаване на греховете, **У. и З.** 13:1. Това са тези, които са поставени от Мен да кръщават в Мое име, **У. и З.** 18:29. Иоан Кръстител даде на Джозеф Смит и Оливър Каудъри властта да кръщават, **Дж. С. — И.** 1:68–69.

Изисквания за кръщение: Покайте се и се кръстете в името на Моя Възлюбен Син, **2 Не.** 31:11. Трябва да се покаете и да бъдете родени отново, **Алма** 7:14. Гледайте да не се кръстите недостойно, **Морм.** 9:29. Почукавайте родителите, че трябва да се покаят, да бъдат кръстени и да се смирят, **Мор.** 8:10. Поставени са изисквания за тези, които искат да се кръстят, **У. и З.** 20:37. Децата трябва да се кръщават за опрощаване на греховете им, когато навършат осем години, **У. и З.** 68:25, 27.

Завети, сключвани чрез кръщението:

Вие сключихте завет с Него, че ще Му служите и ще спазвате заповедите Му, **Мосия** 18:8–10, 13. Тези, които се покаят, вземат върху си името на Христос и решат да Му служат, трябва да бъдат приети чрез кръщение, **У. и З.** 20:37.

Кръщение за мъртвите: Какво ще правят тези, които се кръщават заради мъртвите, **1 Кор.** 15:29. Кръщенията за мъртвите се извършват за опрощаване на греховете, **У. и З.** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Кръщението не е за малки деца: Сериозно провинение пред Бога е кръщаването на малки деца, **Мор.** 8:4–23. Децата трябва да бъдат кръщавани, когато навършат 8 години, **У. и З.** 68:27. Всички деца, които починат преди възрастта на отговорността, са спасени в сестиялното царство, **У. и З.** 137:10.

КУМОРА, ХЪЛМ. *Виж също*

Книгата на Мормон; Мороний, син на Мормон; Смит-младши, Джозеф

Малък хълм, разположен в западната част на щата Ню Йорк, САЩ. Там, един древен пророк на име Мороний, скрил златните плочи, съдържащи някои от летописите на нефитите и яредитите. През 1827 г. Джозеф Смит бил заведен до този хълм от възкресения Мороний, за да вземе тези плочи и да преведе част от тях. Този превод представлява Книгата на Мормон.

Нефитите се събират при Кумора, **Морм.** 6:2–4. Кумора е в земя с много води, **Морм.** 6:4. Мормон скрил летописите в хълма Кумора, **Морм.** 6:6. Всички нефити, с изключение на двадесет и четири души, били убити при Кумора, **Морм.** 6:11. Ние чуваме благи вести от Кумора, **У. и З.** 128:20. Джозеф Смит взел плочите от хълма Кумора, **Дж. С. — И.** 1:42, 50–54, 59.

КЪЛНА. *Виж* Богохулствам, Богохулство; Клетва; Сквернословие

ЛАВАН, БРАТ НА РЕВЕКА.

Виж също Ревека

В Стария завет, брат на Ревека и баща на Лия и Рахил, жените на Яков (**Бит.** 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

ЛАВАН, ПАЗИТЕЛЯТ НА ПЛОЧИТЕ ОТ ПИРИНЧ.

Виж също Плочите от пиринч

В Книгата на Мормон, човекът, който съхранявал плочите от пиринч в Ерусалим по времето на семейството на Лехий. Лаван ограбил Нефи и бащата му и се опитал да ги убие (**1 Не.** 3:1–27). Духът напътил Нефи да убие Лаван, за да вземе плочите (**1 Не.** 4:1–26).

ЛАЗАР. *Виж също* Мария от Витания; Марта

В Новия завет, брат на Марта и Мария. Исус го възкресил от мъртвите (**Йоана** 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Просякът от притчата, проповядвана от Исус (**Лука** 16:19–33) не е същият Лазар.

ЛАКЪТ

Обичайна мерна единица за дължина, използвана от евреите — разстоянието от лакътя до върха на пръстите.

ЛАМАН. *Виж също* Ламанити; Лехий, баща на Нефи

В Книгата на Мормон, най-големият син на Лехий и Сария и най-големият брат на Нефи (**1 Не.** 2:5). Ламан обикновено предпочитал да върши зло вместо добро. Ламан роптаел срещу баща си, **1 Не.** 2:11–12. Бунтувал се срещу праведния си брат Нефи, **1 Не.** 7:6 (3:28–29). Във видението на Лехий не взел от плода на дървото на живота, **1 Не.** 8:35–36. Проклятие паднало върху Ламан и последователите му, **2 Не.** 5:21 (**Алма** 3:7).

ЛАМАНИТИ. *Виж също* Книгата на Мормон; Ламан; Нефити

В Книгата на Мормон, група хора, много от които били потомци на Ламан, най-големият син на Лехий. Те се чувствали онеправдани от Нефи и потомците му (Мосия 10:11–17). По тази причина те въставали срещу нефитите и често отхвърляли ученията на Евангелието. Въпреки това, малко преди раждането на Исус Христос, ламанитите приели Евангелието и били по-праведни от нефитите (Еламан 6:34–36). Двеста години след като Христос посетил Америка, ламанитите и нефитите станали нечестиви и започнали да водят война едни срещу други. Около 400 г. от Хр. ламанитите унищожили напълно народа на нефитите.

Ламанитите ще надвият потомството на Нефи, **1 Не.** 12:19–20. Ламанитите мразели нефитите, **2 Не.** 5:14. Ламанитите ще бъдат бич за нефитите, **2 Не.** 5:25. Книгата на Мормон ще възстанови на ламанитите знанието за техните праотци и за Евангелието на Исус Христос, **2 Не.** 30:3–6 (Заглавната страница на Книгата на Мормон). Ламанитите са остатък от юдеите, **У.** и **З.** 19:27. Ламанитите ще разцъфнат като роза преди идването на Господа, **У.** и **З.** 49:24.

ЛАМОНИЙ. *Виж също* Амон, син на Мосия

В Книгата на Мормон, ламанитски цар, който бил обърнат във вярата чрез Духа на Господа и чрез вдъхновените дела и учения на Амон (Алма 17–19).

ЛЕВИЙ. *Виж също* Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, третият син на Яков и Лия (Бит. 29:34; 35:23). Левий станал баща на едно от израилевите племена.

Племето на Левий: Яков благословил Левий и неговите потомци (Бит. 49:5–7). Потомците на Левий служели в светилищата на Израил (Числа 1:47–54). Аарон бил левит и неговите потомци били свещеници (Изх. 6:16–20; 28:1–4; 29). Левитите помагали на свещениците, синовете на Аарон (Числа 3:5–10; 3 Цар. 8:4). Те понякога били музиканти (1 Лет. 15:16; Неем. 11:22); умъртвявали жертвените животни. (2 Лет. 29:34; Езра 6:20); обикновено помагали в храма (Неем. 11:16). Левитите били посветени в служба на Господа, за да изпълняват обредите за чедата Израилеви. Самите левити били принесени като принос от страна на чедата Израилеви (Числа 8:11–22); така те станали особена собственост на Бога, дадена Му вместо първородните (Числа 8:16). Не били посвещавани, но били очиствани за своята служба (Числа 8:7–16). Нямали земя за наследство в Ханаан (Числа 18:23–24), но получили десятъка (Числа 18:21), четиридесет и осем града (Числа 35:6) и право да получават милостините на хората по време на празниците (Втор. 12:18–19; 14:27–29).

ЛЕВИТ. *Виж също* Петокнижие

Книга в Стария завет, която разказва за свещеническите задължения в Израил. Тя набляга на светостта на Бога и на системата от правила, по които могат да живеят Неговите хора, за да станат свети. Предназначението ѝ е да проповядва моралните правила и религиозните истини от закона на Моисей чрез ритуали. Книгата на Левит е написана от Моисей.

Глави 1–7 обясняват жертвените обреди. Глави 8–10 описват ритуалите, съблюдавани при освещаването на свещениците. Глава 11 обяснява какво може и какво не може да се яде и кое е чисто и кое е нечисто. Глава 12 говори за жените след раждане. Глави 13–15 са свързани с церемониалната нечистота. Глава 16

съдържа ритуала, който трябва да бъде спазван в деня на Единението. Глави 17–26 съдържат система от закони, съдържащи религиозни и социални норми. Глава 27 обяснява, че Господ заповядва на народа на Израил да Му посвещава посевите и сатдата си.

ЛЕВИТСКО СВЕЩЕНИЧЕСТВО.

Виж Аароново свещеничество

ЛЕКОМИСЛИЕ. Виж също

Злословене

Небрежно отношение към свети неща (У. и З. 84:54).

Светиите не трябва да имат лениви помисли, нито излишен смях, У. и З. 88:69. Откажете се от всичката си гордост и лекомислие, У. и З. 88:121.

ЛЕМУИЛ. Виж също Ламан;

Ламанити; Лехий, баща на Нефи

В Книгата на Мормон, вторият син на Лехий и един от по-големите братя на Нефи. Той се обединил с Ламан против Нефи.

Лехий увещавал Лемуил да бъде непоклатим като долина, **1 Не.** 2:10. Разгневил се на Нефи и се вслушал в Ламан, **1 Не.** 3:28. Лемуилитите били причислени към ламанитите, **Яков** 1:13–14 (Алма 47:35).

ЛЕНИВ, ЛЕНИВОСТ

Бездеен и незает с праведни дела.

Ако някой не работи, не трябва и да яде, **2 Сол.** 3:10. Те станаха ленив народ, пълен с коварство, **2 Не.** 5:24. Въздържайте се от ленивост, **Алма** 38:12. Онзи, който е ленив, не трябва да яде от хляба на трудещия се, У. и З. 42:42. Горко вам, които не искате да се трудите със собствените си ръце, У. и З. 56:17. Бъдете ревностно заети в добро начинание, У. и З. 58:27. Престанете да бъдете лениви, У. и З. 88:124.

ЛЕТОПИСИ

Две книги в Стария завет. Те дават кратка история на събитията от

Сътворението до възванието на Кир, позволяващо на юдеите да се върнат в Ерусалим.

Първа книга на летописите: Глави от 1 до 9 изброяват родословия от Адам до Саул. Глава 10 описва смъртта на Саул. Глави 11–22 проследяват събитията, свързани с царуването на Давид. Глави 23–27 обясняват, че Соломон е провъзгласен за цар и левитите са поставени в ред. Глава 28 обяснява, че Давид заповядал на Соломон да изгради храм. Глава 29 описва смъртта на Давид.

Втора книга на летописите: Глави 1–9 проследяват събитията, свързани с царуването на Соломон. Глави 10–12 разказват за царуването на сина на Соломон, Ровао, по време на което обединеното царство на Израил било разделено на северно и южно. Глави 13–36 описват царуването на различни царе, докато царството на Юда не било превзето от Навуходоносор. Книгата завършва с възванието на Кир, че пленените чеда на Юда могат да се завърнат в Ерусалим.

ЛЕХИЙ, БАЩА НА НЕФИ

Еврейски пророк в Книгата на Мормон, който извел семейството си и последователите си от Ерусалим към обетована земя в западното полукълбо около 600 г. пр. Хр. В Книгата на Мормон Лехий бил първият пророк измежду народа си.

Лехий напуснал Ерусалим със семейството си по заповед на Господа (**1 Не.** 2:1–4). Той бил потомък на Иосиф, който бил продаден в Египет (**1 Не.** 5:14). Господ му дал видение за дървото на живота (**1 Не.** 8:2–35). Лехий и синовете му построили кораб и достигнали по вода до западното полукълбо (**1 Не.** 17–18). Той и потомците му се установили в нова земя (**1 Не.** 18:23–25). Преди да умре, Лехий благословил синовете си и им казал за Христос и за появата на Книгата на Мормон в последните дни (**2 Не.** 1–3, 4:1–12).

Книгата на Лехий: Когато превеждал Книгата на Мормон, Джозеф Смит започнал с Книгата на Лехий. Това било летопис, който Мормон бил съкратил от плочите на Лехий. След като превел 116 ръкописни страници от тази книга, Джозеф дал ръкописа на Мартин Харис, който отскоро му служел като писар при превода на Книгата на Мормон. Тогава страниците били загубени. Джозеф не превел отново книгата на Лехий, за да възстанови загубения ръкопис, а вместо това превел от златните плочи други, свързани с нея, фрагменти (виж въведенията към У. и З. 3, 10). Тези други фрагменти сега са първите шест книги от Книгата на Мормон.

ЛЕХИЙ, НЕФИТСКИ ВОЕНАЧАЛНИК

В Книгата на Мормон нефитски военачалник (Алма 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

ЛЕХИЙ, НЕФИТСКИ

МИСИОНЕР. *Виж също* Еламан, син на Еламан

В Книгата на Мормон, син на Еламан, който бил син на Еламан. Лехий бил велик мисионер (Еламан 3:21; 4:14).

Бил наречен Лехий, за да си спомня за своя праотец, **Еламан** 5:4–6. Заедно с Нефи покръстил мнозина, бил хвърлен в затвор, бил обкръжен от огън и говорил с ангели, **Еламан** 5:14–48. Получавал ежедневно много откровения, **Еламан** 11:23.

ЛИАХОНА

В Книгата на Мормон, топка от пиринч с две стрелки, която указвала посоките като компас, също така давала и духовни наставления на Лехий и последователите му тогава, когато били праведни. Лиаконата била доставена от Господ и Той давал напътствия чрез нея.

Лехий намерил топка от пиринч с

две стрелки, които показвали пътя, по който трябвало да вървят той и семейството му, **1 Не.** 16:10. Топката работела според вярата и усърдието, **1 Не.** 16:28–29 (Алма 37:40). Вениамин дал топката на Мосия, **Мосия** 1:16. Топката или пътеводителта била наречена Лиаконата, **Алма** 37:38. Лиаконата е сравнена със словото на Христос, **Алма** 37:43–45. Тримата свидетели на Книгата на Мормон трябва да видят пътеводителят, даден на Лехий, **У. и З.** 17:1.

ЛИБЪРТИ, ЗАТВОР В ЦАТА МИСУРИ (САЩ). *Виж също* Смит-младши, Джозеф

Малък затвор, в който несправедливо били затворени пророкът Джозеф Смит и други, от ноември 1838 г. до април 1839 г. Докато бил при тези трудни условия, Джозеф получил някои откровения, пророкувал и бил вдъхновен да напише едно важно писмо до светиите, извадки от което се съдържат в Учение и Завети 121–123.

ЛИМХИЙ. *Виж също* Ной, син на Зениф

В Книгата на Мормон, праведен цар на нефитите в земята на Нефи; син на цар Ной (Мосия 7:7–9). Цар Лимхий сключил завет да служи на Бога (Мосия 21:32). Той извел хората си от ламанитско робство и се върнал в Зарахемла (Мосия 22).

ЛИЯ. *Виж също* Лаван, брат на Ревека; Яков, син на Исаак

В Стария завет най-голямата дъщеря на Лаван и една от жените на Яков (Бит. 29). Лия станала майка на шест сина и една дъщеря (Бит. 29:31–35; 30:17–21).

ЛОБНО МЯСТО. *Виж* Голгота

ЛОЗЕТО НА ГОСПОДА. *Виж* *също* Израил; Нива

Символ на поле за духовна дейност. В писанията, лозето на Господа обикновено се отнася до дома Изра-

илев или до Божието царство на земята, а също и до народите на света като цяло.

Лозето на Господа на Силите е Израилевият дом, **Исаия** 5:7 (2 Не. 15:7). Исус разказал притчата за работниците в лозето, **Мат.** 20:1–16. Израил прилича на облагородено маслиново дърво, което се отглежда в лозето на Господа, **Яков** 5. Служителите на Господа ще подкастрият лозето Му за последен път, **Яков** 6. Господ ще благослови всички, които се трудят на лозето Му, **У. и З.** 21:9 (Алма 28:14). Трудете се на лозето Ми за последен път, **У. и З.** 43:28.

ЛОТ. *Виж също* Авраам

В Стария завет, син на Аран и племенник на Авраам (Бит. 11:27, 31; Авр. 2:4). Аран умрял по време на глада в Ур (Авр. 2:1). Лот напуснал Ур с Авраам и Сара и пътувал с тях до Ханаан (Бит. 12:4–5). Лот решил да живее в Содом. Господ изпратил пратеници да предупредят Лот да избяга от Содом, преди да го унищожи поради нечестията на жителите му (Бит. 13:8–13; 19:1, 13, 15); Жената на Лот обаче погледнала назад по време на разрушението и се превърнала в стълб от сол (Бит. 19:26). Новият завет съдържа препратки към Лот (Лука 17:29; 2 Пет. 2:6–7). Неговият живот след разделянето му с Авраам е описан в Битие 13, 14 и 19.

ЛУКА. *Виж също* Деяния на апостолите; Евангелия

Авторът на евангелието на Лука и на книгата Деяния на апостолите в Новия завет, също мисионер и сподвижник на Павел. Бил роден в семейство на гърци и се занимавал с медицина (Кол. 4:14). Лука бил добре образован. Той се нарекъл сподвижник на Апостол Павел, когато се присъединил към него в Трояда (Деяния 16:10–11). Лука бил заедно с Павел и във Филипи при последното му пътуване до Ерусалим (Деяния

20:6), двамата били заедно до пристигането си в Рим. Лука бил с Павел и по време на повторното му залавяне в Рим (2 Тим. 4:11). Преданието твърди, че е умрял като мъченик.

Евангелието на Лука: Летопис, който Лука написал за Исус Христос и за земното Му служение. Книгата “Деяния на апостолите” е продължение на евангелието на Лука. Лука е оставил добре написан летопис за служението на Исус, който Го представя като Спасител и на юдеите, и на езичниците. Той е написал много за ученията и за делата на Исус. В Лука намираме единствените сведения за посещенията на Гавриил при Захария и Мария (Лука 1); за посещенията на пастирите при бебето Исус (Лука 2:8–18); за Исус в храма на 12-годишна възраст (Лука 2:41–52); за седемдесетте, които били натоварени с мисия и изпратени (Лука 10:1–24); за кръвавата пот на Исус, (Лука 22:44); за разговора на Исус на кръста с крадеца (Лука 23:39–43); за Исус, който ял риба и мед след възкресението (Лука 24:42–43).

За кратко описание на главите виж *Евангелия*.

ЛУЦИФЕР. *Виж също* Антихрист; Дявол; Пъкъл; Синове на погибелта; Унищожител

Името означава Светещият или Носител на светлина. Той е известен още като синът на зората. Луцифер бил духовен син на Небесния Отец и предвождал бунта в доземния живот. За сина на зората се споменава само веднъж в Библията (Исаия 14:12). Откровение от последните дни дава повече подробности за падението на Луцифер (У. и З. 76:25–29).

Падението на Луцифер в доземния живот, **Исаия** 14:12 (Лука 10:18; 2 Не. 24:12). След падението си той станал Сатана и дявол, **У. и З.** 76:25–29 (Моисей 4:1–4).

ЛЪЖА. Виж също Злословене; Измама, мамя, заблуда; Честен, честност

Всяко споменаване на нещо невярно или неистинно с цел заблуда.

Да не крадете, нито да мамите, нито да лъжете, **Лев.** 19:11. Мразя лъжата и се гнуся от нея, **Псалми** 119:163. Лъжливите устни са мерзост Господу, **Притчи** 12:22. Тези, които не лъжат, са Мой народ, **Исаия** 63:8. Дяволът е лъжец и баща на лъжите, **Иоана** 8:44 (2 Не. 2:18; Етер 8:25; Моисей 4:4). Ти не излъга хората, а Бога, **Деяния** 5:4 (Алма 12:3). Ако човек каже, че обича Бога, а мрази брата си, той е лъжец, **1 Иоан.** 4:20. Всички лъжци вземат участие във втората смърт, **Откр.** 21:8 (У. и З. 63:17). Горко на лъжеца, защото ще бъде хвърлен в пъкъла, **2 Не.** 9:34. Мнозина ще проповядват лъжливо учение, казвайки: лъжете по малко, това няма да навреди, **2 Не.** 28:8–9 (У. и З. 10:25). Можете ли да си представите, че можете да излъжете Господа? **Алма** 5:17. Ти си Бог на истината и не можеш да лъжеш, **Етер** 3:12 (Числа 23:19; 1 Цар. 15:29; Тита 1:2; Евр. 6:18; Енос 1:6). Този, който лъже и не иска да се покае, трябва да бъде отхвърлен, **У. и З.** 42:21. Лъжците наследяват телестилна слава, **У. и З.** 76:81, 103–106. Ние вярваме в това да бъдем честни, **С. на В.** 1:13.

ЛЮБОВ. Виж също Вражда; Милосърдие; Състрадание

Дълбока преданост и привързаност. Любовта към Бога включва преданост, възхищение, страхопочитание, нежност, милост, прошка, състрадание, благодат, служба, благодарност, доброта. Най-великият пример за любовта на Бога към чедата Му е безпределното Единение на Исус Христос.

Трябва да обичаш ближния си като себе си, **Лев.** 19:18 (Мат. 5:43–44; Мат.

22:37–40; Римл. 13:9; Гал. 5:14; Яков. 2:8; Мосия 23:15; У. и З. 59:6). Трябва да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, **Втор.** 6:5 (Мор. 10:32; У. и З. 59:5). Господ, вашият Бог, ви изпита, за да разбере дали любите Господа, вашия Бог, **Втор.** 13:3. Когато Господ обича, него поправя, **Притчи** 3:12. Приятелят обича всякога, **Притчи** 17:17. Бог толкова възлюби света, че даде Единородния Си Син, **Иоана** 3:16 (У. и З. 138:3). Обичайте се един друг така, както аз ви обичах, **Иоана** 13:34 (Иоана 15:12, 17; Моисей 7:33). Ако Ме обичате, спазвайте заповедите Ми, **Иоана** 14:15 (У. и З. 42:29). Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си, **Иоана** 15:13. Петре, обичаш ли Ме повече, отколкото тези? Паси овцете Ми, **Иоана** 21:15–17. Нищо няма да ни раздели от любовта на Бога в Христа, **Римл.** 8:35–39. Око не е виждало нещата, които Бог е приготвил за тези, които Го любят, **1 Кор.** 2:9. С любов служете един другиму, **Гал.** 5:13. Съпрузи, обичайте съпругите си, **Ефес.** 5:25 (Кол. 3:19). Не обичайте света, **1 Иоан.** 2:15. Бог е любов, **1 Иоан.** 4:8. Ние Го обичаме, защото Той пръв ни обикна, **1 Иоан.** 4:19. Христос страда поради любящата Си доброта към чедата човешки, **1 Не.** 19:9. Напредвайте с любов към Бога и към всички хора, **2 Не.** 31:20. Ще учите децата си да се обичат и да си служат един другиму, **Мосия** 4:15. Ако сте почувствали нужда да пеете песента на изкупващата любов, можете ли да се почувствате така сега? **Алма** 5:26. Водете се от Светия Дух, бъдете търпеливи, изпълнени с любов, **Алма** 13:28. Обуздайте страстите си, за да можете да се изпълните с любов, **Алма** 38:12. Нямахте раздори поради любовта на Бога, която обитаваше в сърцата на хората, **4 Не.** 1:15. Всичко, което приканва към любов към Бога, е вдъхновено от Бога, **Мор.** 7:13–16. Милосърдието е чистата любов

Христова, **Мор.** 7:47. Съвършената любов прогонва страха, **Мор.** 8:16 (1 Иоан. 4:18). Любовта подготвя хората за Божието дело, **У. и З.** 4:5 (У. и З. 12:8). Освещаването идва при всички онези, които обичат Бога и Му служат, **У. и З.** 20:31. Ако Ме обичаш, служи Ми и спазвай заповедите Ми, **У. и З.** 42:29 (Иоана 14:15). Покажете повече любов към онези, които поправяте или укорявате, **У. и З.** 121:43. Хората обичаха Сатана повече от Бога, **Моисей** 5:13, 18, 28.

МАГОГ. Виж също Второто пришествие на Исус Христос; Гог

В Библията, страна и народ, намиращи се близо до Черно море. Техният цар Гог ще води войските на Магог в последната голяма битка преди Второто пришествие на Христос (Езек. 38:2; 39:6). Писанията говорят за друга голяма битка на Гог и Магог в края на Хилядолетието между силите на Бога и силите на злото (Откр. 20:7–9; У. и З. 88:111–116).

МАЙКА. Виж също Ева; Родители; Семейство

Свещено название на жена, която ражда или осиновява деца. Майките подпомагат Божия план, като осигуряват смъртни тела за духовните чедра на Бога.

Адам нарекъл жена си Ева, защото тя била майката на всички живи, **Бит.** 3:20 (Моисей 4:26). Почитай майка си и баща си, **Изх.** 20:12 (Ефес. 6:1–3; Мосия 13:20). Не отхвърляй наставлението на майка си, **Притчи** 1:8. Безумен човек презира майка си, **Притчи** 15:20 (Притчи 10:1). Не презирай майка си, когато остарееш, **Притчи** 23:22. Децата ѝ и съпругът ѝ се вдигат и я наричат благословена, а съпругът ѝ я хвали, **Притчи** 31:28. Майката на Исус стояла до кръста, **Иоана** 19:25–27. Две хиляди ламанитски войници били поучавани от майките си, **Алма** 56:47 (Алма 57:21). Нашата славна майка Ева

била между великите и силните, които Господ напътствал в Света на духовете, **У. и З.** 138:38–39.

МАЛАХИЯ

Пророк от Стария завет, който писал и пророкувал около 430 г. пр. Хр.

Книгата на Малахия: Книгата или пророчеството на Малахия е последната книга в Стария завет. Може да се каже, че тя следва четири основни теми: 1. Греховете на Израил — Мал. 1:6–2:17; 3:8–9; 2. Присъдата, която ще постигне Израил поради неподчинението му — Мал. 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; 3. Обещанията за подчинение — Мал. 3:10–12, 16–18; 4:2–3. 4. Пророчества, отнасящи се до Израил — Мал. 3:1–5; 4:1, 5–6 (У. и З. 2; 128:17; Дж. С. — И. 1:37–39).

В своето пророчество Малахия писал за Иоан Кръстител (Мал. 3:1; Мат. 11:10), за закона за десетъка (Мал. 3:7–12), за Второто пришествие на Господа (Мал. 4:5) и за завръщането на Илия (Мал. 4:5–6; У. и З. 2; 128:17; Дж. С. — И. 1:37–39). Спасителят цитирал на нефитите целите глави 3 и 4 от книгата на Малахия (3 Не. 24–25).

МАМОН. Виж също Пари

Арамейска дума, означаваща “богатства” (Мат. 6:24; Лука 16:9; У. и З. 82:22).

МАНАСИЯ. Виж също Ефрем;

Израил; Иосиф, син на Яков

В Стария завет, най-големият син на Асенета и Иосиф, който бил продаден в Египет (Бит. 41:50–51). Той и брат му Ефрем били внуци на Яков (Израил), но били осиновени и благословени от него като негови собствени синове (Бит. 48:1–20).

Племето на Манасия: Потомците на Манасия били причислени към племената на Израил (Числа 1:34–35; Исус Н. 13:29–31). Благословията на Моисей към племето на Иосиф, която била дадена и на Ефрем и

Манасия, е записана във Второзаконие 33:13–17. Определената за тях земя била на запад от Иордан и близо до земята на Ефрем. Те имали също селища и на изток от Иордан в богатите пасища на Васан и Гилеад. В последните дни племето на Манасия ще помага на племето на Ефрем при събирането на разпръснатия Израил (Втор. 33:13–17). Пророкът от Книгата на Мормон Лехий бил потомък на Манасия (Алма 10:3).

МАНИФЕСТ. *Виж също* Брак, склучвам брак — Многобрачие; Уудръф, Уилфорд

Официално изявление от президента Уилфорд Уудръф, направено през 1890 г. и заявяваща ясно, че Църквата и нейните членове се подчиняват на закона на страната и вече няма да практикуват многобрачие (У. и З. О. И. — 1). Президентът Уудръф издал Манифеста след видение и откровение от Бога.

МАННА. *Виж също* Изход; Хляб на живота

Фина, люспеста, подобна на слана хранителна субстанция с вкус на медена пита (Изх. 16:14–31) или на прясно масло (Числа 11:8). Господ я изпраща, за да храни чедата на Израил по време на четиридесетгодишния им престой в пустощта (Изх. 16:4–5, 14–30, 35; Исус Н. 5:12; 1 Не. 17:28).

Чедата на Израил я нарекли манна (или на еврейски ман-ху), което означава “Какво е това?”, тъй като не знаели какво представлява (Изх. 16:15). Тя е наричана още “ангелска храна” и “хляб от небесата” (Псалми 78:24–25; Иоана 6:31). Тя била символ на Христос, Който щял да бъде Хлябът на живота (Иоана 6:31–35).

МАРИАМ. *Виж също* Моисей

В Стария завет сестрата на Моисей (Числа 26:59).

Пазела ковчежеца, направен от тръстика, Изх. 2:1–8. Водела жените

с тъпанчета, Изх. 15:20–21. Възроптала срещу Моисей и била поразена от проказа, след това била изцелена, Числа 12:1–15 (Втор. 24:9).

МАРИЯ МАГДАЛЕНА

Жена в Новия завет, която станала предан ученик на Исус Христос. Името Магдалена е свързано с Магдала, мястото, откъдето дошла Мария. То се намира на западния бряг на Галилейското езеро.

Тя била близо до кръста, **Мат.** 27:56 (Марка 15:40; Иоана 19:25). Била на погребението на Христос, **Мат.** 27:61 (Марка 15:47). Била при гробницата в утрото на възкресението, **Мат.** 28:1 (Марка 16:1; Лука 24:10; Иоана 20:1, 11). След възкресението Си, Исус се явил първо на нея, **Марка** 16:9 (Иоана 20:14–18). Седем дявола излязоха от нея, **Лука** 8:2.

МАРИЯ ОТ ВИТАНИЯ. *Виж също* Лазар; Марта

В Новия завет, сестра на Лазар и Марта.

Мария седяла и слушала в краката на Исус, **Лука** 10:39, 42. Мария и сестра й Марта изпратили да повикат Исус, **Иоана** 11:1–45. Тя помазала краката на Исус с миро, **Иоана** 12:3–8.

МАРИЯ, МАЙКА НА ИСУС. *Виж също* Иосиф, съпруг на Мария; Исус Христос

В Новия завет, девица, избрана от Бог Отец за майка на Неговия Син в плътта. След раждането на Исус Мария имала и други деца (Марка 6:3).

Тя бе сгодена за Иосиф, **Мат.** 1:18 (Лука 1:27). На Иосиф му било казано да не се развежда с Мария, нито да я освобождава от годежа, **Мат.** 1:18–25. Мъдреците посетили Мария, **Мат.** 2:11. Мария и Иосиф избягали с детето Исус в Египет, **Мат.** 2:13–14. След смъртта на Ирод семейството се върнало в Назарет, **Мат.** 2:19–23. Посетил я ангелът Гавриил, **Лука**

1:26–38. Тя посетила братовчедка си Елисавета, **Лука** 1:36, 40–45. Мария изпяла хвалебствен псалм на Господа, **Лука** 1:46–55. Мария отишла във Витлеем с Иосиф, **Лука** 2:4–5. Мария родила Исус и Го поставила в ясла, **Лука** 2:7. Пастирите отишли във Витлеем да посетят детето Христос, **Лука** 2:16–20. Мария и Иосиф завели Исус в храма в Ерусалим, **Лука** 2:21–38. Мария и Иосиф взели Исус на Пасхата, **Лука** 2:41–52. Мария била на сватбата в Кана, **Иоана** 2:2–5. Докато бил на кръста, Спасителят помолвил Иоан да се грижи за майка Му, **Иоана** 19:25–27. Мария била с апостолите, след като Христос бил взет в небесата, **Деяния** 1:14. Мария била най-красивата и най-прекрасната девица измежду всички девици, **1 Не.** 11:13–20. Майката на Христос ще се нарича Мария, **Мосия** 3:8. Мария ще бъде девица, скъпоценен и избран съд, **Алма** 7:10.

МАРИЯ, МАЙКА НА МАРКО.

Виж също Марко

В Новия завет, майката на Иоан Марко, който написал евангелието на Марка (Деяния 12:12).

МАРКО. *Виж също Евангелия*

В Новия завет, Иоан Марко бил син на Мария, която живеела в Ерусалим (Деяния 12:12); той може би е бил и братовчед (или племенник) на Варнава (Кол. 4:10). Тръгнал заедно с Павел и Варнава от Ерусалим по време на първото им мисионерско пътуване и ги оставил в Перга (Деяния 12:25; 13:5, 13). По-късно придружил Варнава до Кипър (Деяния 15:37–39). Бил с Павел в Рим (Кол. 4:10; Филип. 1:24); бил с Петър във Вавилон (вероятно в Рим) (1 Пет. 5:13). Най-накрая той бил и с Тимотей в Ефес (2 Тим. 4:11).

Евангелието на Марка: Втората книга в Новия завет. Евангелието на Марка е написано вероятно под напътствието на Петър. Целта му е да опише Господа като Син на Бога,

живеещ и действащ между хората. Марко описва вдъхновено и със смирение впечатлението, което Исус оставил у страничните хора. Преданието твърди, че след смъртта на Петър, Марко посетил Египет, организирал Църквата в Александрия и умрял мъченически.

За кратко описание на главите виж *Евангелия*.

МАРТА. *Виж също* Лазар; Мария от Витания

В Новия завет, сестра на Лазар и Мария (Лука 10:38–42; Иоана 11:1–46; 12:2).

МАРШ, ТОМАС Б.

Първият президент на Кворума на Дванадесетте апостоли след възстановяването на Църквата през 1830 г. Той държал ключовете на Царството, които принадлежали на Дванадесетте (У. и З. 112:16) и през 1838 г. му било заповядано чрез откровение да публикува словото Господне (У. и З. 118:2). Раздел 31 от Учение и Завети е насочен към него. Марш бил отлъчен от Църквата през 1839 г., но е кръстен отново през юли 1857 г.

МАСЛИНОВО ДЪРВО. *Виж също* Израил; Масло

Често срещано дърво в Израил и важен селскостопански ресурс в библейските земи. То се отглежда заради дървесината, плодовете и маслото си. В писанията маслиновото дърво се използва най-често като символ на дома Израилев.

Домът Израилев е сравнен с маслиново дърво, чиито клони са отчупени и разпръснати, **1 Не.** 10:12 (1 Не. 15:12). Господ сравнил дома Израилев с питомно маслиново дърво, **Яков** 5–6. Джозеф Смит нарекъл откровението в раздел 88 “Маслинов лист”, **У. и З.** 88:заглавие. Благородник казал на слугите си да идат в градината му и да посадят двана-

надесет маслинови дървета, **У. и З.** 101:43

МАСЛО. Виж също Благославяне на болните; Маслиново дърво; Помазвам

Когато в писанията се споменава масло, обикновено се има предвид маслиново масло. От времената на Стария завет маслиновото масло се използва за обреди в храма и скинията, за помазания, за горене в лампите и за хранителни цели. Понякога маслиновото масло е символ на чистота и на Светия Дух и Неговото влияние (1 Цар. 10:1, 6; 16:13; Исаия 61:1–3).

Свещеникът да сложи от маслото на края на дясното ухо, **Лев.** 14:28–29. Господ ме изпрати да те помажа да бъдеш цар над Неговия народ, **1 Цар.** 15:1. Стомната с масло на довицата не се изпразнила, **3 Цар.** 17:10–16. Господ помазва главата ми с масло, **Псалми** 23:5. Те помазаха с масло мнозина, които бяха болни, **Марка** 6:13. Нека старейшините се помолят над него, помазвайки го с масло, **Яков.** 5:13–15. Дръжте светилниците си приготвени и запалени и вземете масло със себе си, **У. и З.** 33:17 (Мат. 25:1–13).

МАТЕЙ. Виж също Евангелия

Апостол на Исус Христос и автор на първата книга в Новия завет. Матей бил юдеин, събирал данъци за римляните в Капернаум и по всяка вероятност бил на служба при Ирод Антипа. Преди обръщането си във вярата бил известен като Левий, син на Алфей (Марка 2:14). Скоро след призоваването му за ученик на Исус той дал тържество, на което присъствал Господ (Мат. 9:9–13; Марка 2:14–17; Лука 5:27–32). Матей вероятно е имал обширни познания върху писанията на Стария завет и е бил в състояние да види детайлното изпълнение на пророчествата в живота на Господа. За понататъшния живот на апостола се

знае малко. Едно предание твърди, че е умрял като мъченик.

Евангелието на Матей: Първата книга от Новия завет. Евангелието на Матей вероятно е било написано първоначално за юдеите в Палестина. Матей използва много цитати от Стария завет. Основната цел на Матей е била да покаже, че Исус е Месията, за Който са говорили пророците в Стария завет. Освен това той подчертавал, че Исус е Царят и Съдията на хората.

За кратко описание на главите виж *Евангелия*.

МАТИЯ. Виж също Апостол — избиране на апостолите.

Човекът, избран да замени Юда Искариотски като член на Кворума на Дванадесетте апостоли (Деяния 1:15–26). Той бил ученик през цялото земно служение на Исус (Деяния 1:21–22).

МАТУСАЛА. Виж също Енох

Син на Енох в Стария завет. Матусала живял 969 години (Бит. 5:21–27; Лука 3:37; Моисей 8:7). Той бил праведен пророк, който бил оставен на земята, когато градът на Енох бил взет в небесата. Той останал на земята, за да даде потомството, чрез което щял да дойде Ной (Моисей 8:3–4).

МЕЛХИСЕДЕК. Виж също

Мелхиседеково
свещеничество; Салем

В Стария завет, висш свещеник, пророк и водач, който е живял след потопа и по времето на Авраам. Той бил наричан царят на Салем (Ерусалим), цар на мира, цар на праведността (което е еврейското значение на Мелхиседек) и свещеник на Всевишния Бог.

Авраам платил десетък на Мелхиседек, **Бит.** 14:18–20. Народът на Мелхиседек вършил праведни дела и получил небето, **П. Дж. С., Бит.** 14:25–40. Христос бил висш

свещеник според реда на Мелхиседек, **Евр.** 5:6. Мелхиседек бил цар на Салем, свещеник на Всевишния Бог, **Евр.** 7:1–3. Никой не бил по-велик от Мелхиседек, **Алма** 13:14–19. Авраам получил свещеничеството от Мелхиседек, **У. и З.** 84:14. От уважение към името на Господа Църквата от древните дни нарекла по-висшето свещеничество Свещеничество на Мелхиседек, **У. и З.** 107:1–4.

МЕЛХИСЕДЕКОВО

СВЕЩЕНИЧЕСТВО. *Виж също*

Мелхиседек; Свещеничество;

Старейшина

Свещеничеството на Мелхиседек е по-висшето или по-великото свещеничество; Аароновото свещеничество е по-низше свещеничество. Мелхиседековото свещеничество включва ключовете на духовните благословии в Църквата. Чрез обредите на висшето свещеничество на хората се демонстрира силата на божественото (**У. и З.** 84:18–25; 107:18–21).

Бог открил това висше свещеничество първо на Адам. Патриарсите и пророците от всяка диспенсация имали тази власт (**У. и З.** 84:6–17). Първоначално се наричало Свято Свещеничество, според Реда на Сина Божий. По-късно то станало известно като Мелхиседеково свещеничество (**У. и З.** 107:2–4).

Когато чедата на Израил се оказали недостойни да живеят според привилегиите и заветите на Мелхиседековото свещеничество, Господ отнел от тях висшия закон и им дал по-низше свещеничество и по-низш закон (**У. и З.** 84:23–26). Те се наричали Аароново свещеничество и закон на Моисей. Когато Исус дошъл на земята, той възстановил сред юдеите Мелхиседековото свещеничество и започнал да изгражда Църквата между тях. Въпреки това, Църквата и свещеничеството били изгубени

отново чрез вероотстъпничество. По-късно те били възстановени чрез Джозеф Смит-младши. (**У. и З.** 27:12–13; 128:20; Дж. С. — И. 1:73).

Към Мелхиседековото свещеничество принадлежат службите старейшина, висш свещеник, патриарх, седемдесетник и апостол (**У. и З.** 107). Мелхиседековото свещеничество винаги ще бъде част от Царството Божие на земята.

Президентът на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е президент на висшето или Мелхиседеково свещеничество и държи всичките ключове, които се отнасят до Царството Божие на земята. Призванието Президент се държи само от един човек в дадено време и той е единственият човек на земята, упълномощен да упражнява всички ключове на свещеничеството. (**У. и З.** 107:64–67; **У. и З.** 132:7)

Христос ще бъде свещеник завинаги според реда на Мелхиседек, **Псалми** 110:4 (**Евр.** 5:6, 10; **Евр.** 7:11). Мелхиседековото свещеничество се разпорежда с Евангелието, **Евр.** 7 (**У. и З.** 84:18–25). Мелхиседек проявявал могъща вяра и получил длъжността висш свещеник, **Алма** 13:18. Мелхиседековото свещеничество било предадено на Джозеф Смит и Оливър Каудъри, **У. и З.** 27:12–13 (Дж. С. — И. 1:72). Това свещеничество е получено чрез клетва и завет, **У. и З.** 84:33–42. Това са две подразделения или две големи заглавия, Мелхиседековото и Аароновото свещеничество, **У. и З.** 107:6. Мелхиседековото свещеничество има правата да управлява всички духовни благословии, **У. и З.** 107:8–18. Моисей, Илияс и Илия дали на Джозеф Смит и Оливър Каудъри ключовете на свещеничеството, **У. и З.** 110:11–16. Сега ви давам службите, принадлежащи на Моего свещеничество, за да можете от тук нататък да държите техните ключове, **У. и З.** 124:123.

МЕРЗКА ЦЪРКВА. Виж Дявол — Църквата на дявола

МЕРЗЪК, МЕРЗОСТ Виж също Грях

В писанията нещо, което предизвиква отвращение или омраза у праведните и чистите.

Лъжливите устни са мерзост за Господа, **Притчи** 12:22. Гордостта е омразна в очите на Бога, **Яков** 2:13–22. Грешниците биват предадени на гледката на своите собствени мерзости, **Мосия** 3:25. Блудството е най-мерзкия от всички грехове, с изключение на убийството и отричането на Светия Дух, **Алма** 39:3–5. Гневът на Господа е разпаден срещу техните мерзости, **У. и З.** 97:24.

МЕСИЯ. Виж също Исус Христос; Помазаникът

Форма на арамейска и еврейска дума, означаваща “Помазаник”. В Новия завет Исус е наричан Христос, което е гръцкият еквивалент на *Месия*. Означава Помазаният Пророк, Свещеник, Цар и Избавител, Чиего идване юдеите очаквали с нетърпение.

Много юдеи очаквали някой само да ги избави от властта на римляните и да им даде по-голямо национално благополучие. Затова когато Месията дошъл, водачите им и мнозина други Го отхвърлили. Само смирените и верните били способни да видят в Исус от Назарет истинския Христос (**Исаия** 53; **Мат.** 16:16; **Иоана** 4:25–26).

Месията ще има Духа, ще проповядва Евангелието и ще провъзгласи освобождение, **Исаия** 61:1–3 (**Лука** 4:18–21). Ние намерихме Месията, което в превод означава Христос, **Иоана** 1:41 (**Иоана** 4:25–26). Бог издигна между юдеите Месия или с други думи Спасител, **1 Не.** 10:4. Синът на Бога бе Месията, Който трябваше да дойде, **1 Не.** 10:17. Изкуплението идва в и чрез Светия Месия, **2 Не.**

2:6. Месията идва в пълнотата на времето, **2 Не.** 2:26. Месията ще се вдигне от мъртвите, **2 Не.** 25:14. В името на Месията аз предавам Свещеничеството на Аарон, **У. и З.** 13:1. Господ каза, Аз съм Месия, Царят на Сион, **Моисей** 7:53.

МИЛОСТИВ, МИЛОСТ. Виж също Благодат; Извършвам Единение, Единение; Исус Христос; Правосъдие; Прощавам

Духът на състрадание, нежност и опрощение. Милостта е един от атрибутите на Бога. Исус Христос ни предлага милост чрез Своята Единителна жертва.

Господ е милостив и жалостив, **Изх.** 34:6 (**Втор.** 4:31). Милостта Му е вечна, **1 Лет.** 16:34. Доброта и милост ще ме следват, **Псалми** 23:6. Този, който е милостив към бедните, е щастлив, **Притчи** 14:21. Аз желая милост, а не жертва, **Осия** 6:6. Блажени са милостивите, защото те ще получат милост, **Мат.** 5:7 (3 **Не.** 12:7). Горко на лицемерите, които плащат десетък, а пропускат по-важните части на закона, правосъдието, милостта и вярата, **Мат.** 23:23. Затова бъдете милостиви, както е милостив вашият Отец, **Лука** 6:36. Не според нашите дела на праведност, а според милостта Си Той ни спаси, **Тита** 3:5. Нежните милости на Господа са над всичко, **1 Не.** 1:20. Милостта не е за непокаялите се, **Мосия** 2:38–39. Бог е милостив към всички, които вярват в името Му, **Алма** 32:22. Милостта може да удовлетвори изискванията на правосъдието, **Алма** 34:16. Смятате ли, че милостта може да ограби правосъдието? **Алма** 42:25 (**Алма** 42:13–25). Малките деца са живи в Христа поради Неговата милост, **Мор.** 8:19–20 (**У. и З.** 29:46). Ръката на милост на Исус Христос е извършила Единение за греховете ви, **У. и З.** 29:1. Чрез кръвта, която пролях, Аз молих Отца за тези, които вярват в Моето име, **У. и З.** 38:4. Онези, които са спазили завета, ще

получат милост, **У. и З.** 54:6. Аз, Господ, прощавам грехове и съм милостив към онези, които изповядват своите грехове със смирени сърца, **У. и З.** 61:2. Аз, Господ, показвам милост към всички кротки, **У. и З.** 97:2. И който ви приеме като малко дете, приема Моего царство и ще получи милост, **У. и З.** 99:3. Милостта ще върви пред лицето ти, **Моисей** 7:31.

МИЛОСТИНЯ, ДАВАНЕ НА

МИЛОСТИНЯ. *Виж също*
Беден; Благополучие; Дарение;
Пост, Постене

Дарение за подпомагане на бедните.

Не давайте милостините си пред хората, **Мат.** 6:1–4 (3 **Не.** 13:1–4). Тази бедна вдовица даде повече от всички тях, **Мар.** 12:41–44. По-блажено е да даваш, отколкото да вземаш, **Деянния** 20:33–35. Бих искал да давате от своето имущество на бедните, **Мосия** 4:26. Хората от Църквата трябва да дават от своето имущество, всеки съобразно това, което има, **Мосия** 18:27.

МИЛОСЪРДИЕ. *Виж също*

Благополучие; Любов; Служба;
Състрадание

Чистата любов Христова (**Мор.** 7:47); любовта, която Христос изпитва към чедата човешки и която чедата човешки трябва да изпитват един към друг (2 **Не.** 26:30; 33:7–9; **Етер** 12:33–34); най-висшата, най-благородната, най-силната любов, а не просто привързаност.

Знанието възгордява, а любовта назидава, **1 Кор.** 8:1. Милосърдието, една чиста любов, превъзхожда и надминава почти всичко друго, **1 Кор.** 13. Целта на това поръчване е чистосърдечна любов, **1 Тим.** 1:5. Прибавете на братолюбие си любов, **2 Пет.** 1:7. Бог е заповядал на всички хора да бъдат милосърдни, **2 Не.** 26–30 (**Мор.** 7:44–47). Гледайте да имате вяра, надежда и милосърдие, **Алма** 7:24. Любовта, която Гос-

под изпитва към хората, е милосърдие, **Етер** 12:33–34. Без милосърдие хората не могат да наследят онова място, приготвено в обиталищата на Отца, **Етер** 12:34 (**Мор.** 10:20–21). Мороний записва някои от словата на Мормон относно вярата, надеждата и милосърдието, **Мор.** 7. Милосърдието прави хората подходящи за делото Божие, **У. и З.** 4:5–6 (**У. и З.** 12:8). Облечете се като с мантия с обвързането на милосърдието, **У. и З.** 88:125. Нека вътрешностите ви се изпълнят с любов, **У. и З.** 121:45.

МИР. *Виж също* Миротворец;

Покой; Хилядолетие

В писанията мирът може да означава или освобождаване от конфликти и смутове, или вътрешното спокойствие и утеха, родени от Духа, Който Бог дава на Своите верни светии.

Свобода от конфликти и смутове: Той накара войните да спрат, **Псалми** 46:9. Нито ще се учат на война повече, **Исаия** 2:4. Живейте мирно с всички хора; не отъмщавайте, **Римл.** 12:18–21. На земята все още продължавал мирът, **4 Не.** 1:4, 15–20. Откажете се от войната и възвестете мир, **У. и З.** 98:16. Издигнете знаме на мир **У. и З.** 105:39.

Мир от Бога за тези, които се подчиняват: Спасителят ще бъде наречен Княз на мира, **Исаия** 9:6. Няма мир за нечестивите, **Исаия** 48:22. Имало небесно множество, което славело Бога, казвайки: Слава на Бог във висините, а на земята мир, **Лука** 2:13–14. Оставям ви мир, **Иоана** 14:27. Божият мир надминава всяко разбиране, **Филип.** 4:7. Народът на цар Вениамин получил спокойна съвест, **Мосия** 4:3. Колко прекрасни са върху планините нозете на онези, които оповестяват мир, **Мосия** 15:14–18 (**Исаия** 52:7). Алма призовавал Господа и намерил мир, **Алма** 38:8. Духовете на праведните биват приемани в състояние на покой, **Алма** 40:12. Не говорих ли мир на ума ти относно

този въпрос? **У. и З.** 6:23. Ходи в кротостта на Моя Дух и ще имаш мир в Мен, **У. и З.** 19:23. Онзи, който върши делото на праведността, ще получи мир, **У. и З.** 59:23. Облечете се с обвързването на милосърдието, което е обвързването на съвършенството и мира, **У. и З.** 88:125. Сине мой, мир на душата ти, **У. и З.** 121:7. Откривайки, че има по-голям мир, аз потърсих благословиите на патриарсите, **Авр.** 1:2.

МИРОТВОРЕЦ. *Виж също* Мир

Човек, който донася или установява мир (**Мат.** 5:9; **3 Не.** 12:9). Миротворец може да бъде и някой, който проповядва Евангелието (**Мосия** 15:11–18).

МИСАХ. *Виж също* Даниил

В Стария завет Седрах, Мисах и Авденаго били тримата израелски младежи, които заедно с Даниил били заведени в двореца на Навуходоносор, цар на Вавилон. Еврейското име на Мисах било Мисаил. Четиримата млади мъже отказали да се осквернят като вземат от месото и виното на царя (**Дан.** 1). Седрах, Мисах и Авденаго били хвърлени в огнена пещ от царя и били опазени от Сина на Бога (**Дан.** 3).

МИСИОНЕРСКА РАБОТА. *Виж също* Евангелие; Проповядвам

Споделянето на Евангелието на Исус Христос чрез слово и пример.

Колко са прекрасни върху планините нозете на този, който проповядва спасение, **Исаия** 52:7. Аз ще потърся овцете Си и ще ги издиря, **Езек.** 34:11. Проповядвайте Евангелието на всяко творение, **Марка** 16:15 (**Морм.** 9:22). Нивите са вече бели за жътва, **Иоана** 4:35. И как ще проповядват, освен ако не са изпратени, **Римл.** 10:15. Проповядвайте им словото Божие с цялото си усърдие, **Яков** 1:19. Господ е дал на всички народи да поучават на Неговото слово, **Алма** 29:8. Евангелието може да бъде оповестено от немощните

и простодушните, **У. и З.** 1:23. Чудно дело е на път да се появи, **У. и З.** 4:1. Ако се трудите през всичките си дни и Ми доведете една душа, колко голяма ще бъде радостта ви, **У. и З.** 18:15. Избраниците Ми чубат Моя глас и не вкоравяват сърцата си, **У. и З.** 29:7. Идете и проповядвайте Моето Евангелие двама по двама, **У. и З.** 42:6. Гласът трябва да тръгне от това място, **У. и З.** 58:64. Отворете устите си, за да оповестявате Моето Евангелие, **У. и З.** 71:1. Оповестявайте истината съгласно откровенията и заповедите, **У. и З.** 75:4. Всеки човек, който е бил предупреден, трябва да предупреди ближния си, **У. и З.** 88:81 (**У. и З.** 38:40–41). Господ ще се грижи за семействата на онези, които проповядват Евангелието, **У. и З.** 118:3. Служителите на Бога ще излязат напред, **У. и З.** 133:38. Когато верните старейшини напуснат смъртния живот, те продължават своя труд, **У. и З.** 138:57.

МИСЛИ. *Виж също* Размишлявам; Свобода на избор

Идеи, понятия и образи в ума на човека. Силата да мислим е дар от Бога и ние сме свободни да избираме как да използваме тази способност. Начинът, по който мислим, оказва голямо влияние върху отношенията и поведението ни, както и върху положението ни след този живот. Праведните мисли водят до спасение, нечестивите помисли водят до осъждане.

Господ знае всичките помисли на ума, **1 Лет.** 28:9. Каквито са мислите в душата му, такъв е и той, **Притчи** 23:7. Моите помисли не са като вашите помисли, **Исаия** 55:7–9. Исус знаеше помислите им, **Мат.** 12:25 (**Лука** 5:22; 6:8). От сърцето на човеците излизат зли помисли, **Марка** 7:20–23. Пленете всеки разум да се покорява на Христа, **2 Кор.** 10:5. Всичко, що е истинно, честно, праведно и благодатно, това зачитайте, **Филип.** 4:8. Помнете, да бъдете с

плътски помисли е смърт, а да бъде те с духовни помисли е живот вечен, **2 Не.** 9:39. Ако сами не внимавате и не следите мислите си, трябва да погинете, **Моисия** 4:30. Нашите мисли ще ни осъдят, **Алма** 12:14. Само Бог знае помислите и намеренията на сърцето ти, **У. и З.** 6:16 (**У. и З.** 33:1). Поглеждайте към Мен във всяка мисъл, **У. и З.** 6:36. Съхранявайте в умовете си словата на живота, **У. и З.** 84:85. Отхвърлете ленивите си помисли, **У. и З.** 88:69. Помислите на човешките сърца ще бъдат разкрити, **У. и З.** 88:109. Нека добродетелта украсява мислите ти непрестанно, **У. и З.** 121:45. Всеки човек се беше издигнал в мислите на сърцето си, които непрестанно бяха само зли, **Моисей** 8:22.

МИСУРИ. *Виж* Нов Ерусалим

МИХАИЛ. *Виж също* Адам;
Архангел

Името, с което бил известен Адам в доземния живот. Той е наречен Архангелът. На еврейски името означава “този, който е подобен на Бога”.

Михаил, един от главните князе, дошъл да помогне на Даниил, **Дан.** 10:13, 21 (**У. и З.** 78:16). В последните дни ще се издигне Михаил, великият княз, **Дан.** 12:1. Архангел Михаил се борил с дявола, **Юд.** 1:9. Михаил и неговите ангели воювали против змея, **Откр.** 12:7 (**Дан.** 7). Михаил е Адам, **У. и З.** 27:11 (**У. и З.** 107:53–57; 128:21). Михаил, архангелът на Господа, ще засвири с тръбата си, **У. и З.** 29:26. Михаил ще събере войските си и ще воюва със Сатана, **У. и З.** 88:112–115. Чут бе гласът на Михаил, който открива дявола, **У. и З.** 128:20.

МИХЕЙ

Пророк от Стария завет. Той бил от Моресет Гат в равнинната част на Юда и пророкувал по времето, когато Езекия бил цар (**Мих.** 1:1–2).

Книгата на Михей: Това е единстве-

ната книга в Стария завет, която назовава Витлеем като мястото, където ще се роди Месията (**Мих.** 5:2). В книгата Господ се съветва със Своя народ и им напомня за предишните добрини, които им е сторил. От тях Той изисква справедливост, милост и смирение (**Мих.** 6:8).

МЛАДОЖЕНЕЦ. *Виж също* Исус Христос

В писанията Исус Христос е оприличаван на Младоженец. Църквата е Неговата символична невеста.

Десет девици излязоха напред, за да посрещнат Младоженеца, **Мат.** 25:1–13. Младоженецът е този, който има невестата, **Иоана** 3:27–30. Блажени са тези, които са призвани на сватбената вечеря на Агнето, **Откр.** 19:5–10. Бъдете готови при идването на Младоженеца, **У. и З.** 33:17. Пригответе се за Младоженеца, **У. и З.** 65:3.

МНОГОБРАЧИЕ. *Виж* Брак,
склучвам брак — многобрачие

МОАВ. *Виж също* Лот

В Стария завет, земя, намираща се на изток от Мъртво море. Моавците били потомци на Лот и сродници на израилтяните. Те говорели на език, близък до еврейския. Между моавците и израилтяните имало непрекъсната война (**Съдии** 3:12–30; 11:17; 2 Цар. 8:2; 4 Цар. 3:6–27; 2 Лет. 20:1–25; **Исаия** 15).

МОИСЕЙ. *Виж също* Аарон, брат на Моисей; Закон на Моисей; Заповеди, Десетте; Петокнижие; Преображение — преобразование на Христос

Старозаветен пророк, който извел израилтяните от египетско робство и им дал поредица от религиозни, социални и хранителни закони, открити му от Бог.

Служението на Моисей продължило и отвъд границите на собствения му земен живот. Джозеф Смит учи, че той дошъл заедно с Илия на Планината на Преображението и

дал ключовете на свещеничеството на Петър, Яков и Иоан (Мат. 17:3–4; Марка 9:4–9; Лука 9:30; У. и З. 63:21).

Моисей се явил на Джозеф Смит и Оливър Каудъри на 3 април 1836 г. в храма в Къртлгънд, щата Охайо и им дал ключовете за събирането на Израил (У. и З. 110:11).

В откровенията от последните дни се говори много за Моисей. Той се споменава често в Книгата на Мормон, а от Учение и Завети научаваме за неговото служение (У. и З. 84:20–26) и за това, че получил свещеничеството от тъста си Иотор (У. и З. 84:6).

Откровение от последните дни утвърждава също така и библейския разказ за служението му сред чедата на Израил и препотвърждава, че той е авторът на петте книги, с които започва Старият завет (1 Не. 5:11; Моисей 1:40–41).

Бил спасен от дъщерята на фараона, **Изх.** 2:1–10. Избягал в Мадиа, **Изх.** 2:11–22. Ангел Господен се явил пред него в горящ храст, **Изх.** 3:1–15. Оповестил бедствията, които щели да сполетят египтяните, **Изх.** 7–11. Господ установил Пасхата, **Изх.** 12:1–30. Превел чедата на Израил през Червено море, **Изх.** 14:5–31. Господ пратил манна в пустинята, **Изх.** 16. Ударил скала в Хорив и избликнала вода, **Изх.** 17:1–7. Аарон и Ор поддържали ръцете му изправени, така че Исус Навиев да надвие Амалика, **Изх.** 17:8–16. Иотор го посъветвал, **Изх.** 18:13–26. Подготвил народа за появяването на Господа на Синайската планина, **Изх.** 19. Господ му открил Десетте Заповеди, **Изх.** 20:1–17. Той и седемдесет старейшини видели Бог, **Изх.** 24:9–11. Счупил плочите на свидетелството и унищожил златния телец, **Изх.** 32:19–20. Говорил с Бога лице в лице, **Изх.** 33:9–11. Появил се, когато Исус бил преобразен, **Мат.** 17:1–13 (Марка 9:2–13; Лука 9:28–36). Нека бъдем силни като Моисей, **1 Не.** 4:2. Христос е пророк като Моисей, когато Господ

Бог ще въздигне, **1 Не.** 22:20–21 (3 Не. 20:23; Втор. 18:15). Водил Израил чрез откровение, **У. и З.** 8:3. Бил видян между благородните духове, **У. и З.** 138:41. Видял Бог лице в лице, **Моисей** 1:2, 31. Бил подобие на Единородния, **Моисей** 1:6, 13. Трябвало до запише нещата, които му били открити за сътворението, **Моисей** 2:1.

Книгата на Моисей: Книга в Скъпоценен бисер, която съдържа боговдъхновения превод на Джозеф Смит на първите седем глави от Битие.

В глава 1 се описва видение, в което Моисей видял Бог, Който му открил целия план на спасение. Глави 2–5 са разказ за Сътворението и падението на човека. Глави 6–7 съдържат видение за Енох и неговото служение на земята. Глава 8 съдържа видение за Ной и големия потоп.

Петте книги на Моисей: Виж Битие; Изход; Левит; Числа; Второзаконие

Първите пет книги в Стария завет са известни като книгите на Моисей. Плочите от пиринч, които Нефи взел от Лаван, съдържали книгите на Моисей (1 Не. 5:11).

Нефи прочел много неща, написани в книгите на Моисей, **1 Не.** 19:23.

МОЛИТВА. Виж също Амин;
Искам; Покляням се;
Размишлявам

Почтително общуване с Бог, по време на което човек Му благодари и иска благословии. Молитвите се адресират до нашия Небесен Отец в името на Исус Христос. Могат да бъдат казвани на глас или мълчаливо. Мислите на човека също могат да бъдат молитва, ако са насочени към Бога. Песента на праведния може да бъде молитва към Бога (У. и З. 25:12).

Целта на молитвата не е да променим волята на Бога, а да осигурим на себе си и на други хора благословии, които Бог е готов да даде, но за

които трябва да се помолим, за да ги получим.

Ние се молим на Отца в името на Христос (Иоана 14:13–14; 16:23–24). Наистина сме способни да се молим в името на Христос, когато нашите желания са и Негови желания (Иоана 15:7; У. и З. 46:30). Тогава ние искаме неща, които са правилни и затова Бог може да ги даде (3 Не. 18:20). Някои молитви остават без отговор, защото те по никакъв начин не представяват желание на Христос, а произлизат от човешки егоизъм (Яков. 4:3; У. и З. 46:9). Ако искаме от Бог неправедни неща, те ще се превърнат в осъждане за нас (У. и З. 88:65).

Тогава почнаха хората да призовават Господното име, **Бит.** 4:26. На мястото на жертвеника Авраам призова Господното име, **Бит.** 13:4. Слугата на Авраам се молил за помощ при намирането на жена за Исаак, **Бит.** 24:10–19. Да не даде Бог да съгреша против Господа, като престана да се моля за вас, **1 Цар.** 12:23. Господ чува молитвите на праведните, **Притчи** 15:29. Ще Ме намерите, когато Ме потърсите с цялото си сърце, **Ерем.** 29:12–13. Молете се за тия, които ви гонят, **Мат.** 5:44 (Лука 6:28; 3 Не. 12:44). Помолете се на твоя Отец, който е в тайно, **Мат.** 6:5–8 (3 Не. 13:5–8). Затова се молете по този начин, **Мат.** 6:9–13 (Лука 11:2; 3 Не. 13:9). Искайте и ще ви се даде, **Мат.** 7:7 (3 Не. 14:7; У. и З. 4:7; 6:5; 66:9). Исус се изкачил в планината, за да се помоли насаме, **Мат.** 14:23. Бдете и се молете, за да не влезнете в изкушение, **Мат.** 26:41 (Марка 14:38; 3 Не. 18:15–18; У. и З. 31:12). Нека се помоли с вяра, без колебание, **Яков.** 1:5–6 (У. и З. 42:68; 46:7). Усърдната молитва на праведния има голяма сила, **Яков.** 5:16. Вслушвайте се в Духа, който учи човек да се моли, **2 Не.** 32:8–9. Аз Го призовах в усърдна молитва, **Енос** 1:4. Постих и се молих много дни, **Алма** 5:45–46 (Алма 26:22). Те се от-

дадоха на много молитви и пост, **Алма** 17:3. Помните ли какво каза Зенос за молитвата и богослужението? **Алма** 33:3. Смирете се и продължете в молитва, **Алма** 34:18–27. Съветвай се с Господа за всичките си дела, **Алма** 37:37. Винаги трябва да се молите на Отца в Мое име, **3 Не.** 18:19–20. Молете се в семействата си, **3 Не.** 18:21. Исус се молел на Отца, **3 Не.** 19:31–34 (Иоана 17; 3 Не. 18:16). Той им заповядал да не престават да се молят в сърцата си, **3 Не.** 20:1. Ако някой се моли без искрено намерение в сърцето си, това не ще му бъде от полза, **Мор.** 7:6–9. Не искай това, което не трябва, **У. и З.** 8:10. Винаги се моли, за да излезеш победител, **У. и З.** 10:5. Заповядвам ти да се молиш на глас, също и в душата си, **У. и З.** 19:28. Духът ще ти бъде даден чрез молитва на вяра, **У. и З.** 42:14. Иди в молитвения дом и върши свещенодействията си, **У. и З.** 59:9 (Мат. 21:13). Родителите трябва да учат децата си да се молят, **У. и З.** 68:28. Господ, техният Бог, е бавен да чуе молитвите им, **У. и З.** 101:7–8 (Мосия 21:15). Бъди смирен и Господ, твоят Бог, ще даде отговор на молитвите ти, **У. и З.** 112:10. На Адам било заповядано да призовава Бога в името на Сина, **Моисей** 5:8. Отец и Синът се явили на Джозеф Смит в отговор на молитвата му, **Дж. С. — И.** 1:11–20.

МОРАЛ. Виж Прелюбодеяние; Целомъдрие; Блудство; Сексуално безчестие

МОРМОН(И). Виж също Църква на Исус Христос; Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Неофициалното име *мормони* било измислено от хора, които не били членове на Църквата, като наименование на членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Името идва от свещената книга с писания, съставена

от древния пророк Мормон и озаглавена “Книгата на Мормон”. Дадено то от Господ име, с което да бъдат известни членовете на Църквата, е “светии”. Правилното име на Църквата е Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

МОРМОН, КНИГАТА НА.

Виж Книгата на Мормон

МОРМОН, НЕФИТСКИ ПРОРОК.

Виж също Книгата на Мормон

Нефитски пророк, военачалник и летописец в Книгата на Мормон. Мормон живял около 311–385 от Хр. (Морм. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). През по-голямата част от живота си, започвайки от петнадесет годишна възраст, той бил военен предводител (Морм. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Амарон наставлявал Мормон да се подготви да поеме отговорността за летописите и за тяхното водене (Морм. 1:2–5; 2:17–18). След като записал историята на времето, в което живял, Мормон съкратил големите плочи на Нефи върху плочите на Мормон. По-късно той предал този свещен летопис на сина си Мороний. Тези плочи били част от летописа, от който Джозеф Смит превел Книгата на Мормон.

Словата на Мормон: Малка книга в Книгата на Мормон. Мормон, редакторът на всичките летописи, вмъкнал този малък фрагмент между последните думи на Амаликий в книгата на Омний и първите думи в книгата на Мосия. (Виж “Кратко обяснение за Книгата на Мормон” в началото на Книгата на Мормон.)

Книга на Мормон: Отделна книга в Книгата на Мормон. В глави 1–2 се разказва за Амарон, нефитски пророк, който наставлявал Мормон кога и откъде да вземе плочите. Започнали също така големи войни и тримата нефити били взети поради нечестиято на хората. В глави 3–4 се разказва за това как Мормон призовал хората към покаяние, но те

вече били безчувствени и царяло по-голямо нечестие, отколкото когато и да било преди, в цял Израил. В глави 5–6 се описват последните битки между нефитите и ламанитите. Мормон бил убит заедно с по-голямата част от народа на нефитите. В глава 7, Мормон преди смъртта си призовал хората — тогавашните и бъдещите — да се покаят. В глави 8–9 се описва как накрая останал само Мороний, синът на Мормон. Той описал последните сцени на смърт и клане, включително края на нефитския народ и отправил послание до бъдещите поколения и читателите на този летопис.

МОРОНИЙ, ВЪРХОВЕН

ВОЕНАЧАЛНИК. *Виж също*

Знаме на свободата

В Книгата на Мормон, праведен нефитски военен командир, който живял около 100 г. пр. Хр.

Мороний бил назначен за върховен военачалник на всички нефитски войски, **Алма** 43:16–17. Вдъхновил нефитските воители да се бият за своята свобода, **Алма** 43:48–50. Взел парче от наметалото си и направил знаме на свободата, **Алма** 46:12–13. Бил Божи човек, **Алма** 48:11–18. Разгневил се на управата поради равнодушието им към свободата на страната, **Алма** 59:13.

МОРОНИЙ, СИН НА МОРМОН.

Виж също Книгата на Мормон;
Мормон, нефитски пророк

Последният нефитски пророк в Книгата на Мормон (ок. 421 г. от Хр.). Точно преди смъртта си Мормон предал на своя син Мороний един исторически летопис, наречен плочите на Мормон (С. на М. 1:1). Мороний завършил съставянето на плочите на Мормон. Той прибавил към Книгата на Мормон глави 8–9 (Морм. 8:1). Съкратил и включил книгата на Етер (Етер 1:1–2), добавил и собствената си книга, нарече-

на книгата на Мороний (Мор. 1:1–4). Мороний запечатал плочите и ги скрил на хълма Кумора (Морм. 8:14; Мор. 10:2). През 1823 г. Мороний бил изпратен като възкресен да разкрие Книгата на Мормон на Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1:30–42, 45; У. и З. 27:5). От 1823 до 1827 г. той наставлявал младия пророк всяка година (Дж. С. — И. 1:54) и накрая, през 1827 г. му предал плочите (Дж. С. — И. 1:59). След завършването на превода, Джозеф Смит върнал плочите на Мороний.

Книгата на Мороний: Последната книга в Книгата на Мормон. Написана е от последния нефитски пророк Мороний. В глави 1–3 се разказва за окончателното унищожение на нефитите и се дават напътствия за предаване на Светия Дух и на свещеничеството. В глави 4–5 се описва подробно точния начин на отслужване на причастието. Глава 6 обобщава дейността на Църквата. Глави 7–8 представляват проповеди за основните принципи на Евангелието, включвайки ученията на Мормон за вярата, надеждата и милосърдието, и за начина, по който може да се различава доброто от злото (Мор. 7), също и обяснението на Мормон, че малките деца са живи в Христа и нямат нужда от кръщение (Мор. 8). В глава 9 се описва покварата на нефитския народ. Глава 10 е заключително послание на Мороний и включва описание на начина за познаване на истинността на Книгата на Мормон (Мор. 10:3–5).

МОРОНИЯ, СИН НА ВОЕНАЧАЛНИКА МОРОНИЙ

Праведен нефитски командир в Книгата на Мормон (около 60 г. пр. Хр.).

Мороний предал командването на войските на сина си Морония, **Алма** 62:43. Възвърнал си град Зарахемла, **Еламан** 1:33. Довел ламанитите до

покаяние и отново придобил контрол над страната, **Еламан** 4:14–20.

МОСИЯ, БАЩА НА ВЕНИАМИН.

Виж също Вениамин, баща на Мосия; Зарахемла

В Книгата на Мормон нефитски пророк, който бил направен цар на народа на Зарахемла.

Мосия бил предупреден да избяга от земята Нефи, **Омний** 1:12. Той открил народа на Зарахемла, **Омний** 1:14–15. Научил народа на Зарахемла на своя език, **Омний** 1:18. Бил определен за цар на обединените народи, **Омний** 1:19. Неговият син Вениамин царувал след смъртта му, **Омний** 1:23.

МОСИЯ, СИН НА ВЕНИАМИН.

Виж също Вениамин, баща на Мосия; Мосия, синове на

Праведен нефитски цар и пророк в Книгата на Мормон. Мосия последвал праведния пример на своя баща (Мосия 6:4–7). Превел 24-те златни плочи, съдържащи летописа на яредитите (Мосия 28:17).

Книгата на Мосия: Книга в Книгата на Мормон. Глави 1–6 съдържат силната проповед на цар Вениамин към неговия народ. Духът Господен докоснал сърцата на хората, те се обърнали във вярата и не чувствали вече желание да вършат зло. В глави 7–8 се разказва за група нефити, които отишли да живеят сред ламанитите. Изпратена била група хора да ги издири. Амон, водачът на тази група, ги намерил и научил историята на техните изпитания под робството на ламанитите. В глави 9–24 се описва това робство и как техните водачи Заниф, Ной и Лимхий живели в подчинение на ламанитите. Описано е и мъченичеството на един пророк на име Авинадий. На процеса срещу Авинадий Алма бил обърнат във вярата. В глави 25–28 се разказва историята за това, как синът на Алма и четиримата сина на цар Мосия били обърнати във вярата.

та. В глава 29 цар Мосия препоръчва царете да бъдат заменени от съдийско тяло. Алма, синът на Алма, бил избран за първия върховен съдия.

МОСИЯ, СИНОВЕ НА. *Виж също*

Аарон, син на Мосия; Амон, син на Мосия; Мосия, син на Вениамин; Омнер; Химний

В книгата на Мормон, четирима сина на цар Мосия, които били обрнати във вярата, след като им се явил ангел и ги призовал към покаяние. Имената им били Амон, Аарон, Омнер и Химний (Мосия 27:34). Те прекарали четиринадесет години в успешно проповядване на Евангелието на ламанитите. Летопис на служението им сред ламанитите е даден в книгата на Алма, глави 17 до 26.

По-рано те били неверници, които се опитвали да унищожат Църквата, **Мосия** 27:8–10 (Алма 36:6). Те били укорени от ангел и се покаяли, **Мосия** 27:11–12, 18–20. Те получили разрешение да проповядват на ламанитите, **Мосия** 28:1–7.

МРАЗЯ, ОМРАЗА. *Виж също*

Вражда; Любов; Отмъщение

Да мразиш означава да изпитваш силна неприязън към някого или към нещо.

Аз, Господ, въздавам беззаконието на бащите върху чедата на ония, които ме мразят, **Изход** 20:5. Тези шест неща мрази Господ, **Притчи** 6:16. Безумен човек презира майка си, **Притчи** 15:20. Той бе презрян и отхвърлен от хората, **Исаия** 53:3. Прави добро на тези, които те мразят, **Мат.** 5:44. Или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира, **Мат.** 6:24. Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име, **Мат.** 10:22. Всеки, който върши зло, мрази светлината, **Иоана** 3:20. Никой да не презира своята мла-

дост, **1 Тим.** 4:12. Понеже са богати, те презират бедните, **2 Не.** 9:30. Не презирайте Божиите откровения, **Яков** 4:8. Те изпитваха вечна омраза към нас, **Яков** 7:24. Хората не зачитат за нищо съветите на Бога и презират Неговите слова, **У. и З.** 3:7. Бях мразен и преследван за това, че съм имал видение, **Дж. С. — И.** 1:25.

МУЗИКА. *Виж също* Пея; Химни

Мелодии и ритми, пети и свирени от ранни библейски времена, за да се изрази радост, възхвала и почит (**2 Цар.** 6:5). Музиката може да бъде вид молитва. Псалмите вероятно са били пети с прости мелодии и инструментален акомпанимент.

Мариам, сестрата на Аарон и Моисей, взела тъпанче и танцувала заедно с жените, **Изм.** 15:20. Певците-левити имали цимбали, арфи и сто и двадесет свещеници надували тръбите си, **2 Лек.** 5:12. Исус и дванадесетте пели химн след последната вечеря, **Мат.** 26:30. Поучавайте се и се увещавайте един друг с псалми, химни и духовни песни, **Кол.** 3:16. Исколо ли ви се е да пеете песента на изкупващата любов? **Алма** 5:26. Душата на Бога се наслаждава на песента на сърцето; да, песента на праведните е молитва, **У. и З.** 25:12. Прославяйте Господа с песни, музика и танци, **У. и З.** 136:28.

МУЛИК. *Виж също* Седекия

Син на цар Седекия от Стария завет (около 589 г. пр. Хр.). Библията казва, че всички синове на Седекия били убити (**4 Цар.** 25:7), но книгата на Мормон изяснява, че Мулик оцелял (**Еламан** 8:21).

Зарахемла бил потомък на Мулик, **Мосия** 25:2. Хората на Мулик се присъединили към нефитите, **Мосия** 25:13. Господ довел Мулик в земята на север, **Еламан** 6:10. Всички синове на Седекия били убити, с изключение на Мулик, **Еламан** 8:21.

МЪДРОСТ. *Виж също* Знание; Истина; Разбиране

Способност или дар от Бога да се отсъжда правилно. Човек придобива мъдрост чрез опит, чрез изучаване и като следва съветите на Бога. Без Божията помощ човек не притежава истинска мъдрост (2 Не. 9:28; 27:26).

Бог дал мъдрост на Соломон, **3 Цар.** 4:29–30. Главното е мъдростта, затова придобивай мъдрост, **Притчи** 4:7. Този, който придобива ум, обича своята си душа, **Притчи** 19:8. Исус се изпълваше с мъдрост, **Лука** 2:40, 52. Ако на някой от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, **Яков.** 1:5 (У. и З. 42:68; Дж. С. — И. 1:11). Казвам ви тези неща, за да се научите на мъдрост, **Мосия** 2:17. Учи се на мъдрост в младостта си, **Алма** 37:35. Светиите ще намерят мъдрост и големи съкровища от познание, У. и З. 89:19. Нека този, който е невеста, да се научи на мъдрост, като се смири и призове Господа, У. и З. 136:32.

МЪРТВИТЕ, СПАСЕНИЕ ЗА.

Виж Спасение за мъртвите

МЪЧЕНИК, МЪЧЕНИЧЕСТВО

Човек, който по скоро ще даде живота си, но няма да се откаже от Христос, Евангелието, или праведните си вярвания и принципи.

Всичката праведна кръв от Авел до Захария ще свидетелства срещу нечестивите, **Мат.** 23:35 (Лука 11:50). Който загуби живота си заради Христос и Евангелието, ще го спаси, **Марка** 8:35 (У. и З. 98:13). И те убиха с камъни Стефан, **Деяния** 7:59 (Деяния 22:20). Където има завещание, там трябва да се докаже и смъртта на завещателя, **Евр.** 9:16–17. Авинадий падна, изстрадвайки смърт от огън, **Мосия** 17:20. Обърнатите във вярата амонити бяха хвърлени в огъня, **Алма** 14:8–11. Мнозина бяха убити, защото свидетелстваха за тези неща, **3 Не.** 10:15. Който отдаде

живота си за Моето дело, ще намери вечен живот, У. и З. 98:13–14. Джозеф Смит и Хайръм Смит бяха мъченици за възстановяване на Евангелието, У. и З. 135. Джозеф Смит запечати своето свидетелство с кръвта си, У. и З. 136:39.

МЪРТВО МОРЕ

Соленото езеро в южния край на Сидимската долина. Известно било още като Солено море. Нивото му е приблизително на 915 метра под това на Средиземно море. Близко до бреговете му били градовете Содом, Гомора и Сигор (Вала). (Бит. 14:2–3).

В изпълнение на пророчеството и като един от знаците за второто пришествие на Спасителя, водите на Мъртво море ще бъдат изцелени и в него ще процъфти живот (Езек. 47:8–9).

НАВУ, ИЛИНОЙС (САЩ)

Град, основан в щата Илинойс през 1839 г. от светиите от последните дни. Разположен е край река Мисисипи, на около 322 км. от Сейнт Луис нагоре по течението на реката.

Поради преследванията в щата Мисури, светиите се преместили на около 322 км. североизточно през река Мисисипи в щата Илинойс, където намерили по-благоприятни условия. В последствие светиите закупили земя близо до неблагоустроенния град Комерс. Земята представлявала всъщност бластиста пустош, само с няколко обикновени сгради. Светиите пресушили блатата и си построили домове. Джозеф Смит преместил семейството си в малка дървена къща. Името на града било променено от Комерс в Наву, според еврейската дума за “красив”.

Няколко раздела от Учение и Завети били записани в Наву (У. и З. 124–129, 132, 135). На светиите било казано да построят храм в Наву (У. и З. 124:26–27). Те построили храма и организирали колове на Сион,

преди да бъдат прогонени от домовете си през 1846 г. В резултат на това преследване, светиите напуснали областта и тръгнали на запад.

НАВУХОДОНОСОР. *Виж също*

Вавилон; Даниил

В Стария завет, цар на Вавилон (604–561 г. пр. Хр.), който покорил Юда (4 Цар. 24:1–4) и обсадил Ерусалим (4 Цар. 24:10–11). На пророка Лехий било заповядано да напусне Ерусалим около 600 г. пр. Хр., за да не бъде взет в плен във Вавилон (1 Не. 1:4–13), когато Навуходоносор откарал цар Седекия и народа (4 Цар. 25:1, 8–16, 20–22). Даниил разтълкувал сънищата на Навуходоносор (Дан. 2; 4).

НАГРЪДНИЦИ. *Виж също* Урим и

Тумим

В писанията се споменават два вида нагръдници: (1) Предната част на войнишко предпазно облекло или броня. В преносен смисъл светиите трябва да носят нагръдник на праведността, за да се предпазват срещу злото (Исаия 59:17; Ефес. 6:14). (2) Част от облеклото на висшите свещеници по закона на Моисей (Изход 28:13–30; 39:8–21). Това бил лънен нагръдник, върху който имало дванадесет скъпоценни камъка. Понякога се споменава във връзка с Урима и Тумима (У. и З. 17:1; Дж. С. — И. 1:35, 42, 52).

НАДАРЯВАНЕ. *Виж също* Храм,

Дом на Господа

В общия смисъл сила, дарена от Бога. Достойните членове на Църквата могат чрез обредите в храма да получат като дар сила, която да им дава напътствието и заветите на свящото Свещеничество, които са им необходими, за да получат възвисяване. Надаряването включва напътствие относно Плана на Спасението.

Там ще бъдете надарени със сила свише, **У. и З.** 38:32, 38 (Лука 24:49; У. и З. 43:16). Постройте дом, в който

Аз замислям да надаря онези, които съм избрал, **У. и З.** 95:8. Аз съм приготвил върху тях да се излее велико надаряване и благословия, **У. и З.** 105:12, 18, 33. Мнозина ще ликуват поради надаряването, с което Моите служители са били надарени, **У. и З.** 110:9. Слава, почит и надаряване са постановени чрез обряда на Моя свят дом, **У. и З.** 124:39. Онзи, който е призван от Моя Отец, тъй както беше Аарон, Аз съм го надарил с ключовете на свещеничеството, **У. и З.** 132:59.

НАДЕЖДА. *Виж също* Вяра

Увереното очакване и бленуване за обещаните благословии за праведност. Писанията често говорят за надеждата като за очакване на вечен живот чрез вяра в Исус Христос.

Благословен е човекът, чиято надежда е Господ, **Ерем.** 17:7. Господ ще бъде надеждата на Своя народ, **Иоил** 3:16. Ние имаме надежда чрез търпение и чрез писанията, **Римл.** 15:4. Бог ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Христа, **1 Пет.** 1:3. Всеки, който има тази надежда, очистиwa себе си, **1 Иоан.** 3:2–3. Трябва да бързате напред, имайки съвършена светла надежда, **2 Не.** 31:20. Гледайте да имате вяра, надежда и милосърдие, **Алма** 7:24 (1 Кор. 13:13; Мор. 10:20). Бих искал да се вслушате в словата ми, имайки надежда, че ще получите вечен живот, **Алма** 13:27–29. Ако имате вяра, вие се надявате на неща, които не се виждат, но са истинни, **Алма** 32:21 (Евр. 11:1). Надеждата идва от вярата и е упование за душата, **Етер** 12:4 (Евр. 6:17–19). Човек трябва да се надява, иначе няма да получи наследство, **Етер** 12:32. Мормон говори относно вярата, надеждата и милосърдието, **Мор.** 7:1. Вие трябва да се надявате чрез Единението на Исус Христос да бъдете вдигнати за вечен живот, **Мор.** 7:40–43. Светият Дух ви изпълва с надежда, **Мор.** 8:26 (Римл. 15:13). Те напуснаха земния

живот твърди в надеждата си за славно възкресение, **У. и З.** 138:14.

НАЗАРЕТ. *Виж също* Исус Христос

Село сред хълмовете, западно от Галилейското езеро. Назарет бил ранният дом на Исус (Мат. 2:23). Исус проповядвал в синагогата на Назарет и обявил, че е изпълнил пророчеството на Исаия 61:1–2 (Мат. 13:54–58; Марка 6:1–6; Лука 4:16–30).

НАКАЗВАМ, НАКАЗВАНЕ.

Виж също Бедствие

Мерки за поправяне и дисциплиниране на отделни хора или на групи, за да им се помогне да станат по-добри или по-силни.

Не презирай наказанието от Всемогщия. **Иов** 5:17 (Притчи 3:11). Блажен е она човек, когото Ти, Господи, вразумяваш, **Псалми** 94:12. Всичкото писание е дадено за изобличение, за поправление, **2 Тим.** 3:16. Господ наказва този, когото люби, **Евр.** 12:5–11. Господ намира за уместно да наказва народа Си, **Мосия** 23:21–22. Ако Господ не наказва народа Си, те не биха си спомняли за Него, **Еламан** 12:3. Господ говори с брата на Яред и го укори, **Етер** 2:14. Те бяха порицани, за да могат да се покаят, **У. и З.** 1:27. Който аз обичам, също и укорявам, та греховете му да могат да бъдат опростени, **У. и З.** 95:1. Всички онези, които не издържат наказанието, не могат да бъдат осветени, **У. и З.** 101:2–5. Моите хора трябва да бъдат наказвани, докато се научат на подчинение, **У. и З.** 105:6. Онзи, който не може да изтърпи наказанието, е недостоен за Моето царство, **У. и З.** 136:31.

НАСЛЕДНИК

Човек, упълномощен да наследи материални или духовни дарове. В писанията на праведните е обещаано, че ще бъдат наследници на всичко, което Бог притежава.

Авраам жадувал за наследник, **Бит.** 15:2–5. Авраам станал наследник на

света чрез праведността на вярата, **Римл.** 4:13. Ние сме Божии чеда, и ако сме чеда, то сме и наследници, наследници на Бога и сънаследници с Христа, **Римл.** 8:16–17 (**У. и З.** 84:38). Ти си син, Божий наследник чрез Христа, **Гал.** 4:7. Бог е назначил Сина Си за наследник на всички неща, **Евр.** 1:2. Онези, които очакват опрощение на греховете, са наследници на царството Божие, **Мосия** 15:11. Хората станали чеда Христови и наследници на царството Божие, **4 Не.** 1:17. Тези, които са умрели без да узнаят за Евангелието, могат да станат наследници на селестиалното царство, **У. и З.** 137:7–8. Мъртвите, които се покаят, са наследници на спасение, **У. и З.** 138:59. Авраам станал законен наследник чрез своята праведност, **Авр.** 1:2.

НАСТОЙНИК, НАСТОЙНИЧЕСТВО. *Виж също* Призовавам, призован от Бога, призвание

Човек, който се грижи за делата или собствеността на друго. Това, за което се грижи настойника, се нарича настояничество. Всички неща на земята принадлежат на Господа; ние сме Негови настояници. Ние отговаряме пред Господа, но можем да даваме отчет за нашето настояничество и на упълномощени от Бога представители. Когато получим призвание за служба от Господа или Негови упълномощени служители, това настояничество може да включва както духовни, така и земни дела (**У. и З.** 29:34).

Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя, **Мат.** 25:14–23. Коумто е дадено много, от него ще се изисква много, **Лука** 12:48 (**У. и З.** 82:3). Исус разказал притчата за нечестния настойник, **Лука** 16:1–8. Всеки който бъде намерен за верен настойник ще влезе в радостта на своя Господ, **У. и З.** 51:19. Всеки човек трябва да даде сметка за своето настояничество, **У. и З.** 72:3–5. Този,

който е верен и мъдър настойник, ще наследи всичко, **У. и З.** 78:22. Господ ще направи всеки човек отговорен като настойник над земни блага, **У. и З.** 104:11–17 (**У. и З.** 42:32). Бъди усърден, за да можеш да бъдеш мъдър настойник, **У. и З.** 136:27.

НАТАН. *Виж също* Давид

Пророк от Стария завет по времето на цар Давид. Когато Давид предложил да съгради храм на Господа, Господ инструктирал Натан да каже на Давид да не го строи. Натан укорил Давид и за това, че причинил смъртта на Урия, един от воините си, и че взел Витсавее, жената на Урия (2 Цар. 12:1–15; **У. и З.** 132:38–39). Садок и Натан помазали за цар Соломон, сина на Давид, (3 Цар. 1:38–39, 45).

НАТАНАИЛ. *Виж също*
Вартоломей

Апостол на Христос и приятел на Филип в Новия завет (Иоана 1:45–51). Дошъл от Кана Галилейска (Иоана 21:2). Христос казал, че Натанаил е израилтянин, у когото няма лукавщина (Иоана 1:47). Често се смята, че той и Вартоломей са един и същи човек (Мат. 10:3; Марка 3:18; Лука 6:14; Иоана 1:43–45).

НАУМ

В Стария завет, пророк от Галилея, който записал пророчествата си между 642 и 606 г. пр. Хр.

Книгата на Наум: Глава 1 говори за изгарянето на земята при Второто пришествие и за милостта и силата на Господа. Глава 2 разказва за разрушението на Ниневия, което е предзнаменование за това, което ще дойде в последните дни. Глава 3 е продължение на предсказанието за злочестото разрушаване на Ниневия.

НАФТАЛИМ. *Виж също* Израил;
Яков, син на Исаак

Петият от дванадесетте сина на Яков

и второто дете на Вала, слугинята на Рахил (Бит. 30:7–8). Нафталим имал четирима сина (1 Лет. 7:13).

Племето на Нафталим: Благословията на Яков за Нафталим е записана в Битие 49:21. Благословията на Моисей за племето е записана във Второзаконие 33:23.

НАЧАЛО. *Виж също* Доземен живот; Исус Христос;
Сътворявам, Сътворение

Обикновено се отнася до времето преди земния живот — т. е. доземния живот. Понякога за Исус Христос се говори като за Началото.

В началото Бог създаде небето и земята, **Бит.** 1:1 (Моисей 2:1). В началото бе Словото, **Иоана** 1:1. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят, **3 Не.** 9:18. Христос е началото и краят, **У. и З.** 19:1. Новият и вечен завет беше от началото, **У. и З.** 22:1. В началото човек беше с Бога, **У. и З.** 93:23, 29. В началото за управници бяха избрани благородни и велики духове, **У. и З.** 138:55. Моят Единороден беше с Мен още от началото, **Моисей** 2:26.

НЕБЕСА. *Виж също* Рай;
Селестиална слава; Царство на Бога или Небесно царство

В писанията терминът *небеса* има две основни значения: 1. Мястото, където живее Бог, и бъдещият дом на светиите (Бит. 28:12; Псалми 11:4; Мат. 6:9). 2. Просторът около земята (Бит. 1:1, 17; Изх. 24:10). Небесата определено не са рай, който е временното жилище на верните духове на онези, които са живели и умрели на тази земя. Исус посетил рая след смъртта си на кръста, но на третия ден Той казал на Мария, че още не е бил при Отца (Лука 23:39–44; Иоана 20:17; **У. и З.** 138:11–37).

Аз гледам Твоите небеса, дело на Твоите пръсти, **Псалми** 8:3. Чрез словото на Господа бяха направени

небесата, **Псалми** 33:6. Как си паднал от небесата, о, Луцифер! **Исаия** 14:12 (2 **Не.** 24:12). Небето ще се навие като свитък, **Исаия** 34:4. Аз създавам нови небеса и нова земя, **Исаия** 65:17. Бог ще отвори прозорците на небесата, **Мал.** 3:10. Отче наш, Който си на небесата, да се свети името Ти, **Мат.** 6:9 (3 **Не.** 13:9). Павел беше вдигнат до третото небе, **2 Кор.** 12:2. В небето имаше тишина, **Откр.** 8:1 (**У.** и **З.** 88:95–98). Ако останат верни до края, те са приети в небето, **Мосия** 2:41. Вие можете да бъдете чеда на вашия Отец, Който е на небето, **3 Не.** 12:45. Аз ще дойда в небесни облаци, **У.** и **З.** 45:16. Илия е взет на небето без да вкуси смърт, **У.** и **З.** 110:13. Правата на свещеничеството са свързани с небесните сили, **У.** и **З.** 121:36. В небесата има два вида същества, **У.** и **З.** 129:1. Сион бе вдигат в небесата, **Моисей** 7:23.

НЕБЕСЕН ОТЕЦ. *Виж също* Бог, Божество; Отец в Небесата

Бащата на духовете на цялото човечество (**Псалми** 82:6; **Мат.** 5:48; **Иоана** 10:34; **Римл.** 8:16–17; **Гал.** 4:7; 1 **Иоан.** 3:2). Исус е Единородният Му Син в плътта. На човека е било заповядано да се подчинява и да почита Отца и да Му се моли в името на Исус.

Ако простите на хората, вашият Небесен Отец също ще ви прости, **Мат.** 6:14 (**Мат.** 18:35; 3 **Не.** 13:14). Вашият Небесен Отец знае, че се нуждаете от всички тези неща, **Мат.** 6:26–33 (3 **Не.** 13:26–33). Колко повече вашият Небесен Отец ще даде Светия Дух на ония, които Го молят? **Лука** 11:11–13. Благословен да бъде Бог и Отецът на нашия Господ Исус Христос, **Ефес.** 1:3. Вие сте вечно задължени на вашия Небесен Отец, **Мосия** 2:34. Исус прослави името на Отца, **Етер** 12:8. Светиите трябва да свидетелстват за гоненията над тях преди Небесният Отец да излезе от тайното Си място, **У.** и **З.** 123:1–3, 6. Ние получихме велики и славни

благословии от нашия Небесен Отец, **Дж. С.** — **И.** 1:73.

НЕВЕРИЕ. *Виж също* Вярване, вярвам

Липса на вяра в Бога и Неговото Евангелие.

Той не извърши много велики дела там поради тяхното неверие, **Мат.** 13:58. Поради своето неверие учениците на Исус не могли да изгонят един бяс, **Мат.** 17:14–21. Помогни на моето неверие, **Марка** 9:23–24. Исус укорил Своите апостоли за тяхното неверие и коравосърдечие, **Марка** 16:14. Неверието ще унищожи ли Божиата вярност? **Римл.** 3:3. По-добре е един човек да погине, отколкото цял народ да чезне и погине в неверие, **1 Не.** 4:13. Когато дойде времето те да чезнат в неверие, Той ще стори те да бъдат разпръснати и изтребени, **2 Не.** 1:10–11 (**У.** и **З.** 3:18). Поради своето неверие те не можеха да разбират словото Божие, **Мосия** 26:1–5. Не можах да покажа на юдеите толкова велики чудеса поради тяхното неверие, **3 Не.** 19:35. В миналото умовете ви са били помрачавани от неверие, **У.** и **З.** 84:54–58.

НЕВИННОСТ, НЕВИНЕН

Безукорен или без грях.

Преди падението, Адам и Ева са били невинни, **2 Не.** 2:23. Кръвта на невинните ще бъде свидетел, **Алма** 14:11. Всеки дух на човек е бил невинен в началото, **У.** и **З.** 93:38. Невинните няма да бъдат осъдени с несправедните, **У.** и **З.** 104:7. Дездеф и Хайръм Смит нямаха вина за никакво престъпление, **У.** и **З.** 135:6–7. Децата са чисти от основаването на света, **Моисей** 6:54.

НЕДЕЛЯ. *Виж* Съботен ден

НЕЕМАН. *Виж също* Елисей

В Стария завет, военачалник на сирийска царска войска. Бил прокажен. Благодарение на вярата на

една израилска прислужница, той отишъл в Израил да види пророка Елисей. Бил изцелен от проказата, след като се смирил и се изкъпал седем пъти в река Иордан, както му казал пророкът Елисей (4 Цар. 5:1–19; Лука 4:27).

НЕЕМИЯ

В Стария завет, израилски благородник във Вавилон (или левит, или от племето на Юда). Бил виночерпец в двора на Артаксеркс, от когото получил царско позволение, упълномоощаващо го да възстанови стените на Ерусалим.

Книгата на Неemia: Тази книга е продължение на книгата на Ездра. Тя съдържа разказ за напредъка и трудностите в работата в Ерусалим след завръщането на юдеите от вавилонския плен. В глави 1–7 се разказва за първото посещение на Неemia в Ерусалим и за възстановяването на стените на града, независимо от голямото противопоставяне. В глави 8–10 се описват религиозните и социални реформи, които се опитал да въведе Неemia. В глави 11–13 се дава списък с имената на достойните и се описва освещаването на стената. Стихове 4–31 в глава 13 описват второто посещение на Неemia в Ерусалим след дванадесетгодишното му отсъствие.

НЕМОРАЛНОСТ. *Виж* Целомъдрие; Сексуална неморалност; Нечестив, Безчестие; Чувствен, Чувственост

НЕПОРОЧНОСТ. *Виж също*

Праведен, праведност; Честен, честност

Праведност, честност и искреност.

Докато издъхна, няма да отхвърля непорочността си, **Иов** 27:5. Праведният човек ходи в непорочността си, **Притчи** 20:7. Това бяха мъже, винаги предани на всичко, което им е поверено, **Алма** 53:20. Господ обичаше

Хайръм Смит заради почтеността на сърцето му, **У. и З.** 124:15.

НЕПРАВЕДЕН,

НЕПРАВЕДНОСТ. *Виж също*

Безбожен; Грях; Нечестив, нечестие; Нечист, Нечистотия; Праведен, праведност

Нечестив, несправедлив; човек, който не обича Бога и Божиите неща и който не подкрепя делото Му.

Неправедните няма да наследят царството Божие, **1 Кор.** 6:9–10. Онези, които имат наслада в неправдата, са осъдени, **2 Сол.** 2:12. Исус Христос може да ни очисти от всяка неправедност, **1 Иоан.** 1:9. Един нечестив цар извращава пътищата на праведността, **Мосия** 29:23. Основата на унищожението се полага от неправедността на законници и съдии, **Алма** 10:27. Аз ви изпращам да परिщаете света за неправедни дела, **У. и З.** 84:87. Душата трябва да бъде осветена от всяка неправедност, **У. и З.** 88:17–18. Почти всички хора са склонни към упражняване на неправедно господство, **У. и З.** 121:39.

НЕПРОСТИМ ГРЯХ.

Виж също Богохулствам, богохулство; Светият Дух; Синове на погибел; Убийство

Грехът на отричането на Светия Дух. Това е грях, който не може да бъде опростен.

Хулата против Светия Дух няма да бъде простена на човеците, **Мат.** 12:31–32 (Марка 3:29; Лука 12:10). Невъзможно е за онези, които веднъж са станали причастници на Светия Дух, но са отпадна, да се обновят пак и доведат до покаяние, **Евр.** 6:4–6. Ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за греховете, **Евр.** 10:26. Ако отричате Светия Дух и знаете, че Го отричате, това е непростим грях, **Алма** 39:5–6 (Яков 7:19). За тях няма опрощение, след като са отрекли Единородния Син и са Го разпънали в себе си, **У. и З.**

76:30–35. Хулата срещу Светия Дух, което е проливане на невинна кръв след като сте получили Моя нов и вечен завет, няма да бъде опростена, **У. и З.** 132:26–27.

НЕСВЯТ. Виж Безбожен

НЕФИ, СИН НА ЕЛАМАН. Виж

също Еламан, син на Еламан;

Лехий, нефитски мисионер

Голям нефитски пророк и мисионер в Книгата на Мормон.

Бил по-големият син на Еламан, **Еламан** 3:21. Бил назначен за върховен съдия, **Еламан** 3:37. Той и брат му Лехий обърнали към Евангелието много ламанити, **Еламан** 5:18–19. Бил обкръжен с огън и освободен от затвора, **Еламан** 5:20–52. Молел се на кулата в градината си, **Еламан** 7:6–10. Разкрил убийството на върховния съдия, **Еламан** 8:25–28; 9:1–38. Дадена му била голяма сила от Господа, **Еламан** 10:3–11. Помолил Господ за глад и за край на глада, **Еламан** 11:3–18.

НЕФИ, СИН НА ЛЕХИЙ.

Виж също Лехий, баща на Нефи; Нефити

В Книгата на Мормон, праведен син на Лехий и на Сария (1 Не. 1:1–4; 2:5). Нефи имал силна вяра в словото Божие (1 Не. 3:7) и станал голям пророк, летописец и водач на своя народ.

Подчинявал се и се молел с вяра, **1 Не.** 2:16. Върнал се в Ерусалим да вземе плочите от пиринч, **1 Не.** 3–4. Върнал се в Ерусалим, за да отведе семейството на Исмаил в пустошта, **1 Не.** 7. Получил същото видение като Лехий, **1 Не.** 10:17–22; 11. Видял във видение бъдещето на своя народ и възстановяването на Евангелието, **1 Не.** 12–13. Разтълкувал видението за дървото на живота, **1 Не.** 15:21–36. Счупил лъка си, но с вяра успял да намери храна, **1 Не.** 16:18–32. Построил кораб и отпътувал за Обетованата земя, **1 Не.** 17–18. Нефитите и ла-

манитите се разделили, **2 Не.** 5. Дал последно свидетелство, **2 Не.** 33.

Книгата на 1 Нефи: В глави 1 до 18:8 се описва напускането на Ерусалим от пророка Лехий и семейството му. Те пътували през безплодни пустини, докато стигнали до морето. В 1 Нефи 18:9–23 се разказва за пътуването им до обетована земя под напътствията на Господа, независимо от бунта на Ламан и Лемуил. В глави 19–22 се разказва за целта, поради която Нефи водил летописите (1 Не. 6:1–6; 19:18) — да убеди всички да помнят Господа, техния Изкупител. Той цитирал Исаия (1 Не. 20–21) и разтълкувал посланията на Исаия с надеждата, че всички ще могат да познаят Исус Христос като свой Спасител и Изкупител (1 Не. 22:12).

Книгата на 2 Нефи: Глави 1–4 съдържат някои от последните учения и пророчества на Лехий преди смъртта му, включително и благословия към синовете му и техните потомци. В глава 5 се обяснява защо нефитите се отделили от ламанитите. Нефитите построили храм, поучавали на закона на Моисей и водели летописи. В глави 6–10 се съдържат думите на Яков, по-младият брат на Нефи. Яков проследил историята на Юда и пророкувал за Месията, като част от думите му били взети от писанията на пророка Исаия. В глави 11–33 се описва как Нефи записал свидетелството си за Христос, както и свидетелството на Яков, пророчества за последните дни и няколко глави от книгата на Исаия от Стария завет.

Плочите на Нефи: Виж Плочи

НЕФИ, СИН НА НЕФИ, СИНЪТ НА ЕЛАМАН. Виж *също* Нефи, син на Еламан; Ученик

Един от дванадесетте нефитски ученици, избрани от възкресения Исус Христос в Книгата на Мормон (3 Не. 1:2–3; 19:4). Този пророк се молел усърдно на Господа в полза на своя народ. Нефи чул гласа на Господа

(3 Не. 1:11–14). Нефи също така бил посетен от ангели, прогонвал бесове, вдигнал брат си от мъртвите и дал свидетелство, на което не можело да не се повярва (3 Не. 7:15–19; 19:4). Нефи водел летописите на светите писания (3 Не. 1:2–3).

Книгата на 3 Нефи: Книга от Книгата на Мормон, написана от Нефи, син на Нефи. В глави 1–10 се показва изпълнението на пророчествата за идването на Господа. Дадено било знаменieto за раждането на Христос; хората се покаяли; но след това се върнали към нечестията си. Най-накрая бури, земетресения, урагани и големи разрушения дали знак за смъртта на Христос. В глави 11–28 се описва идването на Христос в Америка. Това е централната част от третата книга на 3 Нефи. Много от думите на Христос са подобни на проповедите му, записани в Библията (напр. Мат. 5–7 и 3 Не. 12–14). В глави 29–30 са дадени думите на Мормон към народите от последните дни.

Книгата на 4 Нефи: Книгата има само 49 стиха, събрани в една глава, но въпреки това тя покрива близо триста години от нефитската история (34–321 г. от Хр.). Няколко поколения летописци, включително и Нефи, дали своя принос за този летопис. Стихове 1–19 разказват, че след посещението на възкръсналия Христос всички нефити и ламанити били обърнати към Евангелието. Царяели мир, любов и хармония. Тримата нефитски ученици, на които Христос разрешил да останат на земята до Второто Му пришествие (3 Не. 28:4–9), служели на хората. Нефи оставил летописа на своя син Амос. Стихове от 19 до 47 са летопис за служението на Амос (84 години) и за служението на неговия син Амос (112 години). През 201 г. от Хр. гордостта започнала да създава проблеми сред хората, те се разделили на класи и изградили лъжли-

ви църкви, за да се обогатяват (4 Не. 1:24–34).

Последните стихове от 4 Нефи показват, че хората отново се върнали към нечестие (4 Не. 1:35–49). През 305 г. от Хр. Амос, синът на Амос, умрял и брат му Амарон скрил всичките свещени летописи, за да ги запази. По-късно Амарон поверил летописите на Мормон, който записал много събития от своето съвремие, след което ги съкратил (Морм. 1:2–4).

НЕФИТИ. *Виж също* Книгата на Мормон; Ламанити; Нефи, син на Лехий

Група народи в Книгата на Мормон, много от които били потомци на пророка Нефи, син на Лехий. Те се отделили от ламанитите и в общи линии били по-праведни от тях. Въпреки това, в крайна сметка те били унищожени от ламанитите поради нечестие то си.

Нефитите се отделили от ламанитите, **2 Не.** 5:5–17. Всички, които не били ламанити, били нефити, **Яков** 1:13. Нефитите били вдъхновявани от по-добра кауза, **Алма** 43:6–9, 45. Нефитите никога не били по-щастливи, отколкото по времето на Мороний, **Алма** 50:23. Нефитите били пощадени поради молитвите на праведните, **Алма** 62:40. Нефитите започнали да чезнат в неверие, **Еламан** 6:34–35. Исус проповядвал и служил сред нефитите, **3 Не.** 11:1–28:12. Всички били обърнати към Господа и всичките им неща били общи, **4 Не.** 1:2–3. Нямало раздори, любовта на Бога живеела в сърцата им и те били най-щастливите хора, **4 Не.** 1:15–16. Нефитите започнали да стават горди и суетни, **4 Не.** 1:43. Кръв и зверства се разпрострели по цялото лице на земята, **Морм.** 2:8. Беззаконието на нефитите се увеличило и Мормон отказал да ги води, **Морм.** 3:9–11. Всички нефити, с изключение на двадесет и четирима, били убити, **Морм.** 6:7–15. Всеки не-

фит, който не се отрекъл от Христос, бил убит, **Мор.** 1:2. Нефитите били унищожени поради беззаконието и мерзостите си, **У. и З.** 3:18. Пазете се от гордостта, за да не станете като нефитите, **У. и З.** 38:39.

НЕФИТСКИ УЧЕНИЦИ.

Виж Трима нефитски ученици

НЕХОР. *Виж също* Антихрист;
Свещеническо лукавство

Зъл човек в Книгата на Мормон. Нехор бил един от първите, които проявили свещеническо лукавство сред нефитите. След като проповядвал лъжливо учение и убил Гедеон, Нехор бил екзекутиран заради престъпленията си (Алма 1). Последователите на Нехор продължили нечествите му дела и учения дълго време, след като той умрял.

Алма и Амулик били затворени от съдия според реда и вярата на Нехор, **Алма** 14:14–18. Те били от изповеданието на Нехор, който бил убит, **Алма** 16:11. Мнозина следвали учението на Нехор, **Алма** 21:4. Най-голям брой от онези, които убили братята си, били според реда на нехоровците, **Алма** 24:28.

НЕЧЕСТИВ, НЕЧЕСТИЕ. *Виж също*
Безбожен; Грях; Неправеден,
неправедност; Нечист,
Нечистотия; Тъмнина, духовна

Злодеяние, беззаконие; неподчинение на Божиите заповеди.

Как да сторя това голямо зло и да съгреша пред Бога?, **Бит.** 39:7–9. Господ е далече от нечестивите, а слуша молитвата на праведните, **Притчи** 15:29. Когато нечестивите управляват, хората скърбят, **Притчи** 29:2 (**У. и З.** 98:9). Отлъчете нечестивия човек измежду вас, **1 Кор.** 5:13. Нашата борба е срещу духовните сили на нечестието в небесните места, **Ефес.** 6:12. Напуснете нечестивите и не докосвайте нечистите им неща, **Алма** 5:56–57 (**У. и З.** 38:42). Това е последното състояние на не-

честивите, **Алма** 34:35 (Алма 40:13–14). Нечестието никога не е носело щастие, **Алма** 41:10. Нечестивите биват наказани чрез нечестиви, **Морм.** 4:5 (**У. и З.** 63:33). В този час настъпва пълно разделение на праведните от нечестивите, **У. и З.** 63:54. Така настъпва краят на нечестивите, **Дж. С.** — **М.** 1:55.

НЕЧИСТ. *Виж* Чист и нечист

НЕЧИСТОТИЯ. *Виж също*
Безбожен; Грях; Неправеден,
неправедност; Нечестив,
безчестие; Чист и нечист

Духовна нечистота, поради съзнателно неподчинение на Бога.

Господ ще измие нечистотията на дъщерите на Сион, **Исаия** 4:4 (2 **Не.** 14:4). Царството Божие не е нечисто, **1 Не.** 15:34 (Алма 7:21). Тези, които са нечисти, ще бъдат все още нечисти, **2 Не.** 9:16 (Морм. 9:14). Как ще се чувствате, ако застанете пред Божия съд с одежди, опетнени от всякакъв вид нечистотия?, **Алма** 5:22. Те и занаят ще трябва да останат нечисти, **У. и З.** 88:35. Кога ще си отпочина и ще бъде очистена от нечистотията?, **Моисей** 7:48.

НИВА. *Виж също* Лозето на
Господа; Свет

В писанията, открита земя, използвана за обработване или пасище. Често символизира света и народите.

Нивата е светът, **Мат.** 13:38. Царството небесно е като съкровище, скрито в нива, **Мат.** 13:44. Съзрях голямо и просторно поле, **1 Не.** 8:9, 20. Нивата беше узряла, **Алма** 26:5. Нивата е вече бяла за жътва, **У. и З.** 4:4 (6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Нивата беше светът, **У. и З.** 86:1–2. Ще упокоя тези царства на човек, който има нива, **У. и З.** 88:51.

НИКОДИМ. *Виж също* Фарисей

В Новия завет, праведен управник на юдеите (вероятно от Синедриона) и фарисей (Иоана 3:1).

Говорил с Исус през нощта, **Иоана** 3:1–21. Защитил Христос пред фарисеите, **Иоана** 7:50–53. Донесъл благовония на погребението на Исус, **Иоана** 19:39–40.

НИНЕВИЯ. *Виж също* Асирия;

Иона

В Стария завет, столица на Асирия и голям търговски център на източния бряг на река Тигър в продължение на повече от 200 години. Тя била превзета при падането на асирийската империя през 606 г. пр. Хр.

Сенахирим, царят на Асирия, живял в Ниневия, **4 Цар.** 19:36. Иона бил изпратен да призове града към покаяние, **Иона** 1:1–2 (Иона 3:1–4). Хората в Ниневия се покаяли, **Иона** 3:5–10. Христос използвал Ниневия пред юдеите като пример за покаяние, **Мат.** 12:41.

НОВ ЕРУСАЛИМ

Мястото, където ще се съберат светиите и Христос лично ще царува с тях по време на Хилядолетието. Сион (Новият Ерусалим) ще бъде построен на Американския континент, земята ще бъде обновена и ще получи райската си слава (С. на В. 1:10). Това наименование се отнася и за свят град, който ще слезе от небесата в началото на Хилядолетието.

Законът ще излезе от Сион, **Мих.** 4:2. Името на града на моя Бог е Нов Ерусалим, **Откр.** 3:12. Иоан видял светия град, Нов Ерусалим, **Откр.** 21:1–5. Този народ аз ще установя в тази земя и това ще бъде Нов Ерусалим, **3 Не.** 20:22. Нов Ерусалим ще бъде построен в Америка, **Етер** 13:3–6, 10. Градът Нов Ерусалим ще бъде подготвен, **У. и З.** 42:9, 35, 62–69. Светиите ще се съберат и ще построят Новия Ерусалим, **У. и З.** 45:63–75. Новият Ерусалим ще бъде построен в щата Мисури, **У. и З.** 84:1–5 (У. и З. 57:1–3). Агнецът ще застане на хълма Сион и на Светия град, Новият Ерусалим, **У. и З.** 133:56. Мо-

ята скиния ще бъде наречена Сион, Нов Ерусалим, **Моисей** 7:62.

НОВ ЗАВЕТ. *Виж също* Библия;

Писания

Сборник от боговдъхновени писания, написан първоначално на гръцки език, за живота и служението на Исус Христос, Апостолите и други Негови последователи. Общоприето е Новият завет да се разделя на: Евангелия, Деяния на апостолите, Посланията на Павел, Съборните послания и Книгата Откровение.

Четирите евангелия — книгите на Матей, Марка, Лука и Иоана — са разкази за живота на Христос. Книгата Деяния на апостолите описва историята на Църквата и на Апостолите, особено мисионерските пътувания на Павел след смъртта на Христос. Писмата на Павел дават напътствия на църковни водачи и членове. Другите писма са написани от други Апостоли и дават допълнителни съвети към ранните светици. Книгата Откровение, написана от апостол Иоан, съдържа предимно пророчества, отнасящи се до последните дни.

НОВ И ВЕЧЕН ЗАВЕТ. *Виж също*

Завет

Представява пълнотата на Евангелието на Исус Христос (У. и З. 66:2). Той се подновява всеки път, когато се разкрива отново след период на вероотстъпничество. Той е вечен в смисъл, че е Божи завет и бил даван във всяка евангелска диспансация, където хората са имали желание да го приемат. Новият и вечен завет бил разкрит отново на хората на земята от Исус Христос чрез пророка Джозеф Смит. Той съдържа свещени обреди, като кръщение и храмов брак, които се изпълняват чрез свещеническата власт и допринасят за спасението, безсмъртието и вечния живот. Когато хората приемат Евангелието и обещаат да спазват Божиите заповеди, Бог сключва завет да

им даде благословиите на Своя нов и вечен завет.

Ще установя Моя завет между Мен и теб, **Бит.** 17:7. Той ще има завета на вечно свещеничество, **Числа** 25:13. Хората промениха обредите и нарушиха вечния завет, **Исаия** 24:5 (У. и З. 1:15). Ще склуча с теб вечен завет, **Исаия** 55:3 (Ерем. 32:40). Това ще бъде вечен завет, **Езек.** 37:26. Господ склучи нов завет и старият отмина, **Евр.** 8:13. Исус е посредникът на новия завет, **Евр.** 12:24 (У. и З. 76:69). Това е нов и вечен завет, **У. и З.** 22:1. Аз изпратих вечния Си завет в света, **У. и З.** 45:9 (У. и З. 49:9). Господ изпрати пълнотата на Евангелието Си, Своят вечен завет, **У. и З.** 66:2 (У. и З. 133:57). За да постигне най-висшата степен на Селестиалното царство, човек трябва да влезе в новия и вечен завет на брака, **У. и З.** 131:1–2. Новият и вечен завет беше учреден за пълнотата на славата на Господа, **У. и З.** 132:6, 19.

НОЕМИН. *Виж също* Рут

В Стария завет, праведна жена и съпруга на Елимелех (Рут 1–4). Елимелех и Ноемин завели семейство си в Моав, за да избягат от глада. След като Елимелех и двамата ѝ сина починали, Ноемин се върнала във Витлеем заедно със снаха си Рут.

НОЙ, БИБЛЕЙСКИ ПАТРИАРХ.

Виж също Гавриил; Дъга; Ковчег; Потоп в Ноево време

В Стария завет, син на Ламех и десетият патриарх от Адам (**Бит.** 5:29–32). Той свидетелствал за Христос и проповядвал покаяние на едно нечестиво поколение. Когато хората отхвърлили посланието му, Бог му заповядал да построи ковчег, за да подслони семейството си и всички животни, когато земята бъде наводнена, за да бъдат унищожени нечестивите (**Бит.** 6:13–22; **Моисей** 8:16–30). Пророкът Джозеф Смит проповядвал, че Ной е ангелът Гавриил и е

втори до Адам в притежаването на ключовете за спасението.

Той и синовете му Яфет, Сим и Хам и техните съпруги били спасени, като построили ковчег по заповед на Бога, **Бит.** 6–8 (Евр. 11:7; 1 Пет. 3:20). Господ подновил с Ной завета, който бил склучил с Енох, **Бит.** 9:1–17 (**Моисей** 7:49–52; П. Дж. С., **Бит.** 9:15, 21–25). Ной бил поставен в свещеничеството от Матусал когато бил на 10 г., **У. и З.** 107:52. Опитали се да отнемат живота му, но силата Божия го спасила, **Моисей** 8:18. Станал проповедник на праведността и проповядвал Евангелието на Исус Христос, **Моисей** 8:19, 23–24 (2 Пет. 2:5).

НОЙ, СИН НА ЗАНИФ

Нечестив цар в Книгата на Мормон. Той царувал над нефитите в земята Нефи.

Ной извършил много грехове, **Моисия** 11:1–15. Заповядал да убият пророка Авинадий, **Моисия** 13:1 (**Моисия** 17:1, 5–20). Бил умъртвен чрез изгаряне, **Моисия** 19:20.

ПРАВ. *Виж* Гняв

ОБЕДИНЕНО СДРУЖЕНИЕ.

Виж също Посвещавам, Закон за посвещаването

Организация, чрез която светиите в ранните дни на възстановената Църква се опитвали да живеят според закона за посвещаването. Те споделяли имущество, стоки и печалби, като получавали от тях според нуждите и потребностите си (**У. и З.** 51:3; 78:1–15; 104).

В материалните неща трябва да бъдете равни, **У. и З.** 70:14. Светиите трябва да бъдат организирани така, че да бъдат равни във всички неща, **У. и З.** 78:3–11 (У. и З. 82:17–20). Господ дал откровение и заповед за обединеното сдружение, **У. и З.** 92:1. Джон Джонсън трябва да стане член на обединеното сдружение, **У. и З.** 96:6–9. Господ дава общи напътствия за работата на обединеното

сдружение, **У. и З.** 104. Моят народ не е обединен според обединението, изисквано от селестиялното царство, **У. и З.** 105:1–13.

ОБЕТОВАНА ЗЕМЯ

Земи, които Господ обещава като наследство на Своите верни последователи, а често и на тяхното потомство. Има много обетовани земи. Често в Книгата на Мормон Обетованата земя, за която се говори, са американските континенти.

На твоето потомство ще дам тази земя, **Бит.** 12:7 (Авр. 2:19). Ще дам на теб и на твоето потомство земята на Ханаан, **Бит.** 17:8 (Бит. 28:13). Моисей уточнил границите на земята за Израил в Ханаан, **Числа** 34:1–12 (Числа 27:12). Ще бъдете заведени в една земя на обета, **1 Не.** 2:20 (1 Не. 5:5). Господ отведе праведните в прекрасни земи, **1 Не.** 17:38. Ако потомците на Лехий спазват Божиите заповеди, те ще преуспяват в обетованата земя, **2 Не.** 1:5–9. Израил ще се върне в обетованите си земи, **2 Не.** 24:1–2 (Исаия 14:1–2). Който и народ да притежава тази Обетована земя, трябва да служи на Бога, или ще бъде пометен, **Етер** 2:9–12. Това е земя на обета и мястото за град Сион, **У. и З.** 57:2. Юда може да започне да се връща в земите на Авраам, **У. и З.** 109:64. Новият Ерусалим ще бъде изграден на американския континент, **С. на В.** 1:10.

ОБИЧАИ

Вярвания и практики, които се предават от едно поколение на друго (2 Сол. 2:15). В писанията Господ непрекъснато предупреждава праведните да избягват нечестивите обичаи на хората (Лев. 18:30; Марка 7:6–8; Мосия 1:5; **У. и З.** 93:39–40).

ОБМИСЛЯМ. *Виж* Размишлявам

ОБРАЗЕЦ

Модел, който човек може да следва, за да получи определени резултати.

В писанията *образец* означава обикновено пример или за определен начин на живот, или за построяването на нещо.

Господ заповядал на Израил да построи скиния по образаца, показан на Моисей, **Изх.** 25. Давид дал на Соломон образаца за построяване на Храма, **1 Лет.** 28:11–13. В мене Исус Христос можа да покаже пример за ония, които щяха да повярват в Него, **1 Тим.** 1:16. Ще ви дам образаца във всички неща, за да не можете да бъдете измамени, **У. и З.** 52:14.

ОБРЕДИ. *Виж също* Запечатвам,

запечатване; Родословие;

Спасение; Спасение за

мъртвите; Храм, дом на Господа

Свещени ритуали и церемонии. Обредите се състоят от действия с духовно значение. Терминът може да означава също и Божии закони и повеления.

Обредите в Църквата включват: благославяне на болните (Яков. 5:14–15), благославяне на причастието (**У. и З.** 20:77, 79), кръщение чрез пълно потапяне (Мат. 3:16; **У. и З.** 20:72–74), благославяне на деца (**У. и З.** 20:70), даване на дара на Светия Дух (**У. и З.** 20:68; 33:15), даване на свещеничеството (**У. и З.** 84:6–16; 107:41–52), обреди в храма (**У. и З.** 124:39) и брак в новия и вечен завет (**У. и З.** 132:19–20).

Поучавайте ги в обреди и закони, **Изх.** 18:20. Ходете в повеленията Ми и пазете Моите обреди, **Езек.** 11:20. Хората били точни в съблюдаването на обредите на Бога, **Алма** 30:3. Каква полза, че сме спазвали Неговите обреди?, **3 Не.** 24:13–14. Този, който се моли и се покаява, бива приет от Мен, ако се подчинява на Моите обреди, **У. и З.** 52:14–19. Цялото човечество може да бъде спасено чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието, **С. на В.** 1:3.

Посреднически обряд: Религиозен обряд, извършен от жив човек в полза

на някого, който е починал. От тези обреди има полза само когато онези, за които те са извършени, ги приемат, спазват свързаните с тях завети и бъдат запечатани със Светия Дух на Обещанието. Днес такива обреди се извършват в храмовете.

Какво ще правят онези, които се кръщават за мъртвите, ако мъртвите не възкръсват въобще?, **1 Кор.** 15:29. Кръщенията за мъртвите трябва да бъдат изпълнявани в храмовете, **У. и З.** 124:29–36. В света на духовете било проповядвано посредническо кръщение за опрощаване на греховете, **У. и З.** 138:29–34.

ОБРЪЩАНЕ, ОБЪРНАТ.

Виж също Последовател; Роден отново, роден от Бога

Да промениш вярванията си, сърцето и живота си, за да приемеш и да се подчиниш на Божията воля (Деяния 3:19).

Обръщането включва съзнателно решение да се откажеш от предишния си начин на живот и да се промениш, за да станеш ученик на Христос. Покаянието, кръщението за опрощение на греховете, получаването на Светия Дух чрез полагање на ръце и постоянна вяра в Господ Исус Христос правят обръщането пълно. Естественият човек ще бъде променен в нов, осветен и чист, роден отново в Исус Христос (2 Кор. 5:17; Мосия 3:19).

Хората трябва да бъдат обърнати и да станат като малки деца, **Мат.** 18:3 (Мосия 3:19). Когато се обърнеш, утвърди братята си, **Лука** 22:32. Онези, които с радост приеха думите му, бяха кръстени, **Деяния** 2:37–41. Обърни грешника от заблудения му път, **Яков** 5:20. Енос беше обърнат, **Енос** 1:2–5. Словата на цар Вениамин предизвикаха голяма промяна в сърцата на хората му, **Мосия** 5:2 (Алма 5:12–14). Цялото човечество трябва да бъде родено отново, да, родено от Бога, **Мосия** 27:25. Алма и синовете

те на Мосия бяха обърнати, **Мосия** 27:33–35. Бащата на Ламоний беше обърнат, **Алма** 22:15–18. Чрез силата на словото Божие бяха обърнати към Господа, **Алма** 53:10. Покаянието носи промяна в сърцето, **Еламан** 15:7. Всички, които бяха обърнати, показаха наистина, че са били посетени от силата и Духа Божии, **3 Не.** 7:21. Поради вярата им в Христос по времето, когато бяха обърнати, те бяха кръстени с огън и със Светия Дух, **3 Не.** 9:20. Те ще тръгнат и ще проповядват покаяние, и мнозина ще бъдат обърнати във вярата, **У. и З.** 44:3–4.

ОБРЯЗВАНЕ. *Виж също* Завет на Авраам

Символ на Завета на Авраам за мъжете на Израил по времето на Стария завет (Бит. 17:10–11, 23–27; П. Дж. С., Бит. 17:11). Обрязването било извършвано чрез отрязване на “краекожието на плътта” на мъжките деца, както и на възрастни мъже. Онези, които го получавали, се радвали на привилегиите и поемали отговорностите на завета. Обрязването, като символ на завета, било прекратено с мисията на Христос (Мор. 8:8; У. и З. 74:3–7).

ОБЩО СЪГЛАСИЕ. *Виж също*

Подкрепяне на църковни ръководители; Църквата на Исус Христос

Принцип, според който църковните членове подкрепят онези, които са призвани да служат в Църквата, както и други църковни решения, изискващи подкрепата им, изразявана обикновено с вдигане на дясната ръка.

Исус Христос стои начело на Своята Църква. Той направлява църковните ръководители при важни действия и решения, чрез вдъхновение от Светия Дух. Въпреки това, всички църковни членове имат правото и привилегиата да подкрепят

или да не подкрепят действията и решенията на своите ръководители.

Всички хора отговориха в един глас, **Исход** 24:3 (Числа 27:18–19). Апостолите и старейшините дойдоха до единодушие, **Деяния** 15:25. Никой човек не може да бъде поставян без гласуването на Църквата, **У. и З.** 20:65–66. Всички неща трябва да бъдат вършени чрез общо съгласие, **У. и З.** 26:2 (У. и З. 28:13). Нека всички неща бъдат извършвани чрез общо съгласие, **У. и З.** 104:21.

ОБЩУВАНЕ, ОБЩЕНИЕ.

Виж също Единство; Любоб

За светиите от последните дни общуването включва предлагане на приятелско присъствие, служение, извисяване и укрепване на другите.

Обичай ближния си като себе си, **Лев.** 19:18 (Мат. 19:19; У. и З. 59:6). Когато се обърнеш, утвърди братята си, **Лука** 22:32. Вие сте мои ученици, ако имате любов един към друг, **Иоана** 13:35. Храни овцете ми, **Иоана** 21:15–17. Умоляваха ни с голямо настояване относно благодатта, дано да участват и те в служенето на светиите, **2 Кор.** 8:1–5. Нашето общение е с Отца и с неговия Син Исус Христос, **1 Иоан.** 1:3. Нефитите и ламанитите общуваха помежду си, **Еламан** 6:3. Нека всеки човек счита своя брат като самия себе си, **У. и З.** 38:24–25. Ако не сте едно, не сте Мои, **У. и З.** 38:27. Аз приемам членството ви, за да бъда ваш приятел и брат, **У. и З.** 88:133.

ОВИД. *Виж също* Вооз; Рут

В Стария завет, син на Вооз и Рут и баща на Есей, който бил бащата на цар Давид (Рут. 4:13–17, 21–22).

ОГЪН. *Виж също* Земя —

пречистване на земята;
Кръщение, кръщавам; Пъкъл;
Светият Дух

Символ на пречистване, очистване или осветяване. Огънят може да

служи и като символ на Божието присъствие.

Твоят Бог е огън поглъщащ, **Втор.** 4:24. Господ прави слугите Си като огнен пламък, **Псалми** 104:4. Господ на Силите ще ги посети с поглъщащ огнен пламък, **Исаия** 29:6 (2 Не. 27:2). Господ ще дойде с огън, **Исаия** 66:15. Той е като огъня на пречиствач, **Малахия** 3:2 (3 Не. 24:2; У. и З. 128:24). Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън, **Мат.** 3:11 (Лука 3:16). Праведните ще бъдат запазени с огън, **1 Не.** 22:17. Нечестивите ще бъдат унищожени с огън, **2 Не.** 30:10. Нефи обяснява как получаваме кръщението с огън и със Светия Дух, **2 Не.** 31:13–14 (3 Не. 9:20; 12:1; 19:13; Етер 12:14; У. и З. 33:11). Трябва да провъзгласиш опрощение на греховете чрез кръщение и чрез огън, **У. и З.** 19:31. Великата и мерзка църква ще бъде разрушена от всепоглъщащ огън, **У. и З.** 29:21. Земята ще премине като през огън, **У. и З.** 43:32. Присъствието на Господа ще бъде като всеразтапящ огън, **У. и З.** 133:41. Адам беше кръстен с огън и със Светия Дух, **Моисей** 6:66.

ОЖИВОТВОРЯВАМ. *Виж също*

Възкресение

Връщане към живот, възкресяване или такава промяна в човека, така че той да може да бъде в присъствието на Бога.

Бог ни съживи заедно с Христос, **Ефес.** 2:4–5 (Кол. 2:6, 12–13). Христос беше умъртвен по плът, а оживотворен по дух, **1 Пет.** 3:18 (У. и З. 138:7). Никой човек не е виждал Бог, освен оживотвореният чрез Духа, **У. и З.** 67:11. Изкуплението е чрез Оногова, Който оживотворява всички неща, **У. и З.** 88:16–17. Светиите ще бъдат оживотворени и възкресени, за да срещнат Христос, **У. и З.** 88:96. Адам бил оживотворен във вътрешния човек, **Моисей** 6:65.

ОКО, ОЧИ

В писанията окоето често се използ-

ва като символ на способността на хората да приемат Божията светлина. В преносен смисъл, човешкото око показва също духовно състояние и разбиране на Божиите неща.

Заповедта на Господа е светла, просвещава очите, **Псалми** 19:8. Глупаците имат очи, но не виждат, **Ерем.** 5:21 (Марка 8:18). Светилото на тялото е око, **Мат.** 6:22 (Лука 11:34; 3 Не. 13:22; У. и З. 88:67). Блажени са очите ти, защото виждат, **Мат.** 13:16. Очите на вашето разбиране ще се осветлят, **Ефес.** 1:17–18. Горко на мъдрите в собствените им очи, **2 Не.** 15:21 (Исаия 5:21). Те започнаха да посят и да се молят, за да се отворят очите на хората, **Мосия** 27:22. Сатана заслепи очите им, **3 Не.** 2:2. Никой не ще може да изкара на бял свят Книгата на Мормон, освен с очи, отправени единствено към Божията слава, **Морм.** 8:15. Чрез силата на Духа нашите очи се отвориха и разумът ни се просветли, **У. и З.** 76:12. Светлината идва от Него, Който просветлява очите ви, **У. и З.** 88:11. Ако очите ви са отправени единствено към Моята слава, целите ви тела ще бъдат изпълнени със светлина, **У. и З.** 88:67.

ОКРЪГ ДЖАКСЪН, ШЦАТА МИСУРИ (САЩ). *Виж също* Новият Ерусалим

Мястото за събиране на светиите в последните дни; т.е. централното място, където те ще установят Новия Ерусалим (**У. и З.** 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

ОЛТАР. *Виж също* Жертва

Съоръжение, използвано за жертвоприношения, приноси и поклонение.

Ной издига олтар на Господа и му принася всеизгаряния, **Бит.** 8:20. Аврам издига олтар на Господа, **Бит.** 12:7–8. Авраам завързва сина си Исаак на олтара, **Бит.** 22:9 (Бит. 22:1–13). Яков издигна там олтар и нарече мястото Ел-Ветил, **Бит.** 35:6–7. Илия

издига олтар и предизвиква жреците на Ваал, **3 Цар.** 18:17–40. Ако принасяш дара си пред олтара, първо се помири с брата си, **Матей** 5:23–24. Аз видях под олтара душите на тези, които бяха убити заради Божието слово, **Откр.** 6:9 (**У. и З.** 135:7). Лехий построи каменен олтар и въздаде благодарност на Господа, **1 Не.** 2:7. Авраам беше спасен от смърт върху олтар на Елкена, **Авр.** 1:8–20.

ОМЕГА. *Виж също* Алфа и Омега; Исус Христос

ОМНЕР. *Виж също* Мосия, син на Вениамин; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон, син на цар Мосия. Омнер отишъл с братята си да проповядва на ламанитите (**Мосия** 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ОМНИЙ

Нефитски летописец в Книгата на Мормон, който писал около 361 г. пр. Хр. (**Яром** 1:15; **Омний** 1:1–3).

Книгата на Омний: Книга, преведена от малките плочи на Нефи в Книгата на Мормон. Има само една глава, която съдържа летопис на войните между нефити и ламанити. Омний е написал само първите три стиха в книгата. След това плочите били предадени последователно на Амарон, Хамис, Авинадом и накрая на Амаликий. Амаликий предал плочите на Вениамин, цар на Зарахемла.

ОПРАВДАНИЕ, ОПРАВДАВАМ.

Виж също Извършвам Единение, Единение; Освещаване

Освобождаване от наказание за грях и обявяване на невинност. Човек бива оправдан чрез благодатта на Спасителя, вярвайки в Него. Тази вяра се показва чрез покаяние и подчинение на законите и обредите на Евангелието. Единението на Исус Христос дава възможност на човечеството да се покае и да бъде

оправдано и освободено от наказанието, което иначе би получило.

В Господ ще бъде оправдан целият Израил, **Исаия** 45:25. Не слушателите, а изпълнителите на закона ще бъдат оправдани, **Римл.** 2:13. Човек се оправдава чрез кръвта на Христос, **Римл.** 5:1–2, 9. Вие сте оправдани в името на Господ Исус, **1 Кор.** 6:11. Бидейки оправдани чрез Неговата благодат, ние ще станем наследници, **Тита** 3:7. Не беше ли Авраам, нашият отец, оправдан чрез дела?, **Яков.** 2:21. Човек бива оправдан чрез дела, а не само чрез вяра, **Яков.** 2:14–26. По закон никоя плът не е оправдана, **2 Не.** 2:5. Моят праведен слуга ще оправдае мнозина, защото Той ще понесе техните беззакония, **Мосия** 14:11 (Исаия 53:11). Можете ли да кажете, че одежите ви са били очистени чрез Христа?, **Алма** 5:27. Оправдаването чрез благодатта на Исус Христос е истинно, **У. и З.** 20:30–31 (У. и З. 88:39). Чрез Духа вие сте оправдани, **Моисей** 6:60.

ОПРОЩАВАНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ.

Виж също Извършвам
Единение, Единение; Исус
Христос; Покаявам се,
покаяние; Прощавам

Прошка за прегрешение при условие, че има покаяние. Опрощаването на греховете е станало възможно чрез Единението на Исус Христос. Човек получава опрощение на греховете си, ако има вяра в Христос, покае се за греховете си, получи обредите на кръщение и полага не на ръце за дара на Светия Дух и спазва Божиите заповеди (С. на В. 1:3–4).

Макар греховете ви да са морави, те ще бъдат бели като сняг, **Исаия** 1:16–18. Това е Моята кръв, която е пролята за мнозина за опрощение на греховете, **Мат.** 26:28 (Евр. 9:22–28; У. и З. 27:2). Покайте се и бъдете кръстени за опрощаване на греховете,

Деяния 2:38 (Лука 3:3; У. и З. 107:20). Онези, които вярват в Исус, ще получат опрощаване на греховете, **Деяния** 10:43 (Мосия 3:13). Христос е източникът, към Когото те могат да се обърнат за опрощение на греховете, **2 Не.** 25:26. За да получим опрощение на греховете ни, ние трябва да се грижим за бедните и нуждаещите се, **Мосия** 4:11–12, 26. Който се покае, ще има право на милост за опрощение на греховете си, **Алма** 12:34. Изпълнението на заповедите носи опрощение на греховете, **Мор.** 8:25. Аароновото свещеничество държи ключовете на кръщението чрез пълно потапяне за опрощаване на греховете, **У. и З.** 13:1 (У. и З. 84:64, 74; С. на В. 1:4). Аз, Господ, не си спомням повече греховете им, **У. и З.** 58:42–43 (Езек. 18:21–22). На тези беше проповядвано кръщението чрез посредник за опрощаване на греховете, **У. и З.** 138:33.

ОСАННА

Еврейска дума, която означава “моля, спаси ни” и се използва за възхвала и умоляване.

На Празника на скиниите, който чества избавлението на Израил в Обетованата земя, извършено от Господа, хората пеели думите от Псалм 118 и размахвали палмови клонки. При триумфалното влизане на Господ в Ерусалим, множеството викало “Осанна” и постилало палмови клони по пътя на Исус, като по този начин показвало, че разбира, че Исус е същият Господ, който избавил Израил в древността (Псалми 118:25–26; Мат. 21:9; Марка 11:9–10; Йоана 12:13). Тези хора познали в Христос дългоочаквания Месия. Думата “Осанна” е станала израз на почит към Месията във всички векове (1 Не. 11:6; 3 Не. 11:14–17). Викът “Осанна” бил включен и в освещаването на храма в Къртлгнд (У. и З. 109:79) и сега е част от освещаването на съвременните храмове.

ОСВЕЩАВАНЕ. *Виж също*

Извършвам Единение,
Единение; Исус Христос;
Оправдаване, оправдавам

Процесът на освобождаване от греховете и превръщане в чист и свят човек чрез Единението на Исус Христос (Моисей 6:59–60).

Бог ви избра за спасение чрез освещаване от Духа, **2 Сол.** 2:13. Ние сме осветени чрез принасянето на тялото на Христос, **Евр.** 10:10. Исус пострадал, за да може да освети хората чрез собствената Си кръв, **Евр.** 13:12. Висшите свещеници са били осветени и оденията им са били избелени чрез кръвта на Агнеца, **Алма** 13:10–12. Освещаването идва при онези, които отдадат сърцата си на Бога, **Еламан** 3:33–35. Покайте се, за да можете да бъдете осветени чрез приемането на Светия Дух, **3 Не.** 27:20. Освещаването чрез благодатта на Исус Христос е справедливо и истинно, **У. и З.** 20:31. Исус дойде, за да освети света, **У. и З.** 76:41. Осветете себе си, за да могат умовете ви да се отправят единствено към Бога, **У. и З.** 88:68.

ОСИНОВЯВАНЕ. *Виж също*

Авраам — Потомството на Авраам; Израил; Синове и дъщери на Бога; Чедата на Христос

Писанията говорят за два вида осиновяване.

(1) Човек, който е с не-израелски произход, става член на семейството на Авраам и на Дома Израилев чрез вяра в Исус Христос, покаяние, кръщение чрез пълно потапяне и получаване на Светия Дух (**2 Не.** 31:17–18; **У. и З.** 84:73–74; **Авр.** 2:6, 11).

(2) Всички, които са получили сплителните обреди на Евангелието, стават синове и дъщери на Исус Христос чрез непрекъснатото подчинение на Неговите заповеди (**Рим.** 8:15–17; **Гал.** 3:24–29; 4:5–7; **Мосия** 5:7–8).

ОСИЯ

В Стария завет пророк, който пророкувал в северното царство на Израил през последната част от царуването на Еровоам II. Той живял във време на национален упадък и разруха, резултат от греха на Израил.

Книгата на Осия: Основната тема на книгата е любовта на Бог към Неговия народ. Всичките Му наказания са наложени с любов и Израил ще бъде възстановен, благодарение на Неговата любов (**Осия** 2:19; 14:4). Като нейна противоположност Осия показва лукавството и неверността на Израил. Въпреки това, Бог е способен да очаква окончателното изкупление на Израил (**Осия** 11:12–14:9).

ОСКЪРБЯВАМ

Да се наруши божествен закон, да се съгреша или причини неудобство или нараняване; също така да се предизвика недоволство или раздразнение.

Онеправдан брат е по-недостъпен от укрепен град, **Притчи** 18:19. Ако дясното ти око те съблазнява, извади го, **Мат.** 5:29. Който съблазни едно от тези малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се удави в морето, **Мат.** 18:6 (**У. и З.** 121:19–22). Ако брат ти или сестра ти те оскърбят и си признаят, трябва да се помириш с тях, **У. и З.** 42:88. В нищо човек не наскърбява Бога, освен онези, които не признават ръката Му и не се подчиняват на заповедите Му, **У. и З.** 59:21.

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ НА ЕВАНГЕЛИЕТО. *Виж*

Кръщение, кръщавам; Вяра; Светият Дух; Покаявам се, покаяние

ОСЪЖДАМ, ОСЪЖДАНЕ. *Виж*

също Съд, последният; Съдя, присъда

Да съдиш или да бъдеш съден от Бога като виновен.

Бог ще осъди зломисленика, **Притчи** 12:2. Ние сме наказвани от Господа, за да не бъдем осъдени със света, **1 Кор.** 11:32. Нашите слова, дела и мисли ще ни осъдят, **Алма** 12:14. Като знаете нещата и не ги вършите, се оставяте да попаднете под осъждане, **Еламан** 14:19. Ако престанем да се трудим, ще си навлечем осъждане, **Мор.** 9:6. Този, който не прости на брата си, бива осъден пред Господа, **У. и З.** 64:9. Този, който съгреша срещу по-голямата светлина, ще получи по-голямо осъждане, **У. и З.** 82:3. Цялата Църква е осъдена, докато не се покаят и не си спомнят Книгата на Мормон, **У. и З.** 84:54–57.

ОСЪЖДАНЕ. *Виж също* Дявол;

Пъкъл; Синове на погибелта;

Смърт, духовна

Състояние на наказание, при което напредъкът е спрял и е отказан достъп до присъствието на Бога и Неговата слава. Осъждането съществува в различни степени. Всички, които не получат пълнотата на селестиялното възвисяване, ще бъдат ограничени до известна степен в своя напредък и привилегии и в същата степен ще бъдат осъдени.

Горко вам, лицемери; вие ще приемете по-голямо осъждане, **Мат.** 23:14. Този, който похули Светия Дух, е виновен за вечен грях, **Марка** 3:29. Тези, които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане, **Иоана** 5:29 (3 Не. 26:5). Който яде и пие без да разпознае Господното тяло, яде и пие осъждане на себе си, **1 Кор.** 11:29 (3 Не. 18:28–29). Тези, които не се покаят, не се кръстят и не устоят до края, ще бъдат осъдени, **2 Не.** 9:24 (Марка 16:16; Етер 4:18; У. и З. 68:9; 84:74). Нечестивите ще бъдат по-окаяни, ако живеят с Бога, отколкото с осъдените души в пъкъл, **Морм.** 9:4. Но този, който не върши съвсем нищо, докато не му е

заповядано, ще бъде осъден, **У. и З.** 58:29. Този, който получи пълнотата на новия и вечен завет, трябва да изпълнява закона или ще бъде осъден, **У. и З.** 132:6.

ОТГОВАРЯМ, ОТГОВОРЕН,
ОТГОВОРНОСТ. *Виж също*
Свобода на избора

Господ е казал, че всички хора носят отговорност за мотивацията си, отношенията, желанията и действията си.

Възрастта на отговорността е тази възраст, в която децата се считат отговорни за своите действия, способни да извършват грях и да се покаяват.

Аз ще съдя всеки според постъпките му, **Езек.** 18:30. Те ще отговарят за всяка празна дума, **Мат.** 12:36. Дай сметка за настойничеството си, **Лука** 16:2. Всеки от нас ще отговаря за себе си пред Бога, **Рим.** 14:12. Мъртвите ще бъдат съдени според делата си, **Откр.** 20:12. Нашите слова, дела и мисли ще ни осъдят, **Алма** 12:14. Ние сме своите собствени съдии, било за да вършим добро или зло, **Алма** 41:7. На вас ви е разрешено да действате самостоятелно, **Еламан** 14:29–31. Това нещо ще поучавате — покаяние и кръщение за тези, които носят отговорност, **Мор.** 8:10. Всички, които са достигнали възрастта на отговорността, трябва да се покаят и да бъдат кръстени, **У. и З.** 18:42. Сатана не може да изкушава малките деца, докато не станат отговорни пред Мен, **У. и З.** 29:46–47. Децата трябва да бъдат кръщавани, когато навършат осем години, **У. и З.** 68:27. В деня на съда всеки човек ще бъде отговорен за собствените си грехове, **У. и З.** 101:78. На хората е дадено да отличават доброто от злото, затова те действат сами за себе си, **Моисей** 6:56. Хората ще бъдат наказани за своите собствени грехове, **С. на В.** 2.

ОТГОВОРНОСТ, ВЪЗРАСТ НА.

Виж Отговарям, отговорен, отговорност; Кръщение, кръщавам — не за деца; Дете, Деца; Кръщение на деца

ОТДЕЛЯНЕ. Виж също

Призовавам, призван от Бог, Призвание; Ръце, полагање на

Да бъдеш избран и осветен за свети цели. Това е назначаване на определена служба в църковната организация чрез полагање на ръце от някой, който притежава съответната власт. Само онези, които председателстват свещенически кворуми, получават ключове, когато биват отделени. Хората, които са отделени за служби, различни от президенти на свещенически кворуми, могат да получат свещеническа благословия, но с тази благословия не им се дават ключове.

Отдели ми Варнава и Савла за работата, **Деяния** 13:2–3. Да бъдат отделени други епископи, **У. и З.** 68:14. Епископът, обичаен съдия, ще бъде отделен за тази служба, **У. и З.** 107:17, 74. Човек трябва да бъде призван от Бога чрез пророчество и полагање на ръце, **С. на В.** 1:5.

ОТКРОВЕНИЕ. Виж също

Вдъхновение, вдъхновявам; Видение; Глас; Пророчество, пророкувам; Светият Дух; Светлина, светлина на Христос; Слово Божие; Сън

Начин за общуване на Бог с Неговите чедата на земята. Откровението може да дойде чрез Светлината на Христос и Светия Дух чрез вдъхновение, видения, сънища или посещения на ангели. Откровението дава напътствие, което може да отведе верните към вечно спасение в селестриалното царство.

Господ открива делото Си на Своите пророци и потвърждава на вярващите, че откровенията на пророците са истина (**Амос** 3:7). Чрез откровение Господ дава индивидуално напътствие за всеки човек,

който Го търси и който има вяра, показва се и се подчинява на Евангелието на Исус Христос. **Джозеф Смит** е казал, че “Светият Дух е откровител” и че “никой човек не може да получи Светия Дух, без да получава откровения”.

В църквата на Господа, Първото Президентство и Кворумът на Дванадесетте апостоли са пророци, гледачи и откровители за Църквата и за света. Президентът на Църквата е единственият, когото Господ е упълномощил да приема откровения за Църквата (**У. и З.** 28:2–7). Всеки човек може да получи лично откровение за своя собствена полза.

Човек живее чрез всяко слово, което излиза из Господните уста, **Втор.** 8:3 (**Мат.** 4:4; **У. и З.** 98:11). Господ говори с тих, тънък глас, **3 Цар.** 19:12. Където няма видение, хората гинат, **Притчи** 29:18. Наистина Господ Иехова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите си, пророците, **Амос** 3:7. Блажен си Симоне, сине Ионов: защото плът и кръв не са ти открили това, а Отец Ми, **Мат.** 16:15–19. Духът ще ви напътства във всяка истина и ще ви покаже неща, които ще дойдат, **Иоана** 16:13. Ако на някой от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, **Яков.** 1:5. Всички неща ще бъдат показани, **2 Не.** 27:11. Ще давам на чедата човешки ред по ред, **2 Не.** 28:30. Няма нищо тайно, което да не бъде открито, **2 Не.** 30:17. Светият Дух ще ви покаже всичко, **2 Не.** 32:5. Никой човек не знае Божиите пътища, освен ако не му бъдат открити, **Яков** 4:8. Алма постил и се молил за откровение, **Алма** 5:46. На верните ще бъдат открити неща, които никога не са били откривани, **Алма** 26:22. Онези, които отричат откровението, не познават Евангелието на Исус Христос и не разбират писанията, **Морм.** 9:7–8. Вие не получавате свидетелство преди края на изпитанието на вашата вяра, **Етер** 12:6. Моето слово ще бъде изпълне-

но всичкото, **У. и З.** 1:38. Не говорих ли мир на ума ти относно този въпрос?, **У. и З.** 6:22–23. Аз ще ви кажа в ума ви и в сърцето ви, **У. и З.** 8:2–3. Ако това е вярно, ще накарам недрарата ти да се разгорят, **У. и З.** 9:8. Не отричай духа на откровение, **У. и З.** 11:25. Онези, които искат, ще получават откровение след откровение, **У. и З.** 42:61. Каквото и да говорят, когато са повлияни от Светия Дух, то ще бъде Гласът на Господа, **У. и З.** 68:4. Бог ще ви даде познание, **У. и З.** 121:26. Джозеф Смит видял Отца и Сина, **Дж. С. — И.** 1:17. Ние вярваме във всичко, което Бог е разкрил и тепърва ще разкрива, **С. на В.** 1:7, 9.

ОТКРОВЕНИЕТО НА ИОАНА.

Виж също Апокалипсис; Иоан, син на Заведей

Последната книга в Новия завет, състояща се от едно откровение, дадено на апостол Иоан. Било му разрешено да види историята на света и особено последните дни (Откр. 1:1–2; 1 Неф. 14:18–27; **У. и З.** 77). Откровението на Иоана е известно още и като Апокалипсис.

Иоан получил това откровение в Деня на Господа на остров Патмос (Откр. 1:9–10), до брега на Азия, недалеч от Ефес. Точната дата на откровението е неизвестна.

Ключове за разбирането на тази книга се съдържат в 1 Нефи 14:18–27 и **У. и З.** 77 (Етер 4:15–16).

Глави 1–3 са въведение към книгата и писма до седемте църкви в Азия. Иоан написал писмата, за да помогне на светиите да разрешат определени проблеми. Глави 4–5 записват виденията, които получил Иоан, показващи величието и праведната сила на Бога и Христос. В глави 6–9, 11 Иоан описва как видял книга, запечатана със седем печата, като всеки печат представлявал 1000 години от земната история. Предмет на тези глави са предимно събития, съдържащи се в седмия печат (виж Откр. 8–9, 11:1–15). Глава 10 описва

книга, която Иоан изял. Книгата представлява по-късна мисия, която той щял да изпълни. Глава 12 описва видение за злото, което започнало в небесата, когато Сатана възстанал и бил изгонен. Войната, започнала там, продължава да се води на земята. В глави 13, 17–19 Иоан описва нечестиви земни царства, контролирани от Сатана и записва тяхната съдба, включително и крайното унищожение на злото. Глави 14–16 описват праведността на светиите посред злото точно преди Второто пришествие на Христос. Глави 20–22 описват Хилядолетието, красивия град Нов Ерусалим и последните събития от земната история.

ОТЛЪЧВАНЕ. *Виж също* Бунт; Вероотстъпничество

Процедурата по изключване на даден човек от Църквата и отнемането на всичките права и привилегии на членството. Властите в Църквата отлъчват даден човек, само когато той е избрал да живее в разрез със заповедите на Господа и по този начин е станал недостоен за понататъшно членство в Църквата.

Сърцата на мнозина се вкоравиха и техните имена бяха изличени, **Алма** 1:24 (Алма 6:3). Ако не се покае, той не ще бъде причислен към людето Ми, **3 Неф.** 18:31 (Мосия 26). Прелюбодейците, които не се покаят, трябва да бъдат отхвърлени, **У. и З.** 42:24. Този, който съгреша и не се покае, трябва да бъде отхвърлен, **У. и З.** 42:28. Дадени са процедури за преодоляването на важни проблеми в Църквата, **У. и З.** 102 (42:80–93). Епископът се назначава да бъде съдия в Израил, **У. и З.** 107:72. Религиозните общности имат правото да вземат мерки срещу свои членове за неправилно поведение, **У. и З.** 134:10.

ОТМЪЩЕНИЕ. *Виж също* Вражда

Отвъръщане или отплата за нанесено нараняване или обида.

Вашият Бог ще дойде с възмездие,

Исаия 35:4. На Мене принадлежи отмъщението, аз ще сторя въздаяние, **Римл.** 12:19 (Морм. 3:15; 8:20). Мечът на отмъщението е надвиснал над вас, **Морм.** 8:40–41. аз ще отмъстя на нечестивите, защото не искат да се покаят, **У. и З.** 29:17. Спасителят дойде в дните на нечестие и мъст, **Моисей** 7:45–46.

ОФИЦИАЛНО ИЗЯВЛЕНИЕ — 1.

Виж също Брак, сключвам брак — Многобрачие, Уудръф, Уилфорд; Манифест

Намира се в края на Учение и Завети. Първата част на Официално изявление–1 е известна още и като Манифест. Дадено от президент Уилфорд Уудръф и представено на членовете на Църквата на обща конференция на 6 октомври 1890 г. В продължение на двадесет и пет години, от 1862 г. нататък, в Съединените Щати излезли различни закони, които направили многобрачието незаконно. Господ показал на Уилфорд Уудръф във видение и откровение какво ще се случи със светиите, ако не престанат да практикуват многобрачието. Чрез Манифеста се обявява официално, че многобрачието няма да се практикува повече.

ОФИЦИАЛНО ИЗЯВЛЕНИЕ — 2.

Виж също Кимбъл, Спенсър У.; Свещеничество

Доктринално изявление, отнасящо се до това кой може да притежава Божието свещеничество. Понастоящем се намира на последните страници на Учение и Завети. В началото на юни 1978 г. Господ открил на президент Спенсър У. Кимбъл, че свещеничеството трябва да бъде давано на всички достойни мъже, членове на Църквата. Това направило свещеничеството достъпно за всички достойни мъже, а храмовете благословии — достъпни за всички достойни членове, независимо от расата и цвета на кожата. На

30 септември 1978 г. изявлението било представено и прието единодушно на общата конференция на Църквата.

ПАВЕЛ. *Виж също* Послания на Павел

Апостол от Новия завет. Еврейското име на Павел било Савел и той носил това име до началото на мисията си при езичниците. Първоначално той преследвал Църквата, но бил обърнат в нейната истина, след като видял Исус Христос във видение. Павел извършил три големи мисионерски пътувания и написал много писма до светиите. Четиринадесет от тези писма днес са част от Новия завет. Накрая бил закаран като затворник в Рим и убит, най-вероятно през пролетта на 65 г. от Хр.

Одобрил убиването с камъни на Стефан, **Деяния** 7:57–8:1. Преследвал светиите, **Деяния** 8:3. Пътувал за Дамаск, когато му се явил Исус, **Деяния** 9:1–9. Бил кръстен от Анания, **Деяния** 9:10–18. След като се оттеглил в Арабия, отишал отново в Дамаск да проповядва, **Деяния** 9:19–25 (Гал. 1:17). Три години след обръщането си във вярата се върнал в Ерусалим, **Деяния** 9:26–30 (Гал. 1:18–19). Бил на три мисионерски пътувания, като проповядвал Евангелието и организирал клонове на Църквата в различни части на Римската империя, **Деяния** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Когато се върнал в Ерусалим след третото си пътуване, бил арестуван и изпратен в Кесария, **Деяния** 21:7–23:35. Останал затворник в Кесария в продължение на 2 години, **Деяния** 24:1–26:32. Изпратен бил на процес в Рим и по пътя претърпял корабкрушение, **Деяния** 27:1–28:11.

ПАДЕНИЕТО НА АДАМ И ЕВА.

Виж също Адам; Ева; Естествен човек; Извършвам Единение, Единение; Изкупвам, изкупен, изкупление; Исус Христос;

План на изкуплението; Смърт, духовна; Смърт, физическа; Смъртен, смъртност

Процесът, чрез който човечеството е станало смъртно на тази земя. Когато Адам и Ева яли от забранения плод, те станали смъртни, т.е. подвластни на греха и смъртта. Адам станал "първата плът" на земята (Моисей 3:7), което означава, че той и Ева са били първите живи същества, които са станали смъртни. Откровение от последните дни изяснява, че Падението е благословия и че Адам и Ева трябва да бъдат почитани като първородители на цялото човечество.

Падението е било необходима стъпка в развитието на човека. Тъй като Бог е знаел, че то ще се случи, Той е запланувал в доземния живот Спасител. Исус Христос е дошъл в средата на времето, за да извърши Единение пред Отца за падението на Адам, както и за индивидуалните грехове на хората, при условие, че те се покаят.

В деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш, **Бит.** 2:17 (Моисей 3:17). Тя взе от плода и яде, **Бит.** 3:6 (Моисей 4:12). Както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят, **1 Кор.** 15:22. Цялото човечество бе изгубено и паднало, **1 Не.** 10:6. Пътят е приготвен от падението на човека, **2 Не.** 2:4. След като Адам и Ева взеха от забранения плод, те бяха изгонени от Едемската градина, **2 Не.** 2:19. Адам падна, за да могат хората да бъдат, **2 Не.** 2:15–26. Естественият човек е враг на Бога и е бил такъв от падението на Адам, **Мосия** 3:19. Аарон поучавал бащата на Ламоний за падението, **Алма** 22:12–14. Нужно е да бъде извършено Единение, иначе цялото човечество ще е паднало и загубено, **Алма** 34:9. Нашите първи родители били отхвърлени от присъствието на Господа и физически, и духовно, **Алма** 42:2–15 (Еламан 14:16). Заради

падението, нашето естество стана зло, **Етер** 3:2. Чрез престъпването на тези святи закони човекът е паднал, **У. и З.** 20:20 (У. и З. 29:34–44). Щом си паднал, можеш да бъдеш изкупен, **Моисей** 5:9 (9–12). Падението дойде по причина на прегрешението, **Моисей** 6:59. Хората ще бъдат наказвани заради собствени-те си грехове, **С. на В.** 1:2.

ПАРИ. Виж също Богатства;

Десятъци, Десятък; Милостиня, даване на милостиня; Светски желания

Монети, банкноти, бонове или нещо друго, което хората използват за заплащане на стоки и услуги. Понякога те са символ на материализма.

Вие ще бъдете изкупени без пари, **Исаия** 52:3. На Дванадесетте беше казано да не вземат нищо за пътуването си — ни торба, ни хляб, ни пари, **Марка** 6:8. Петър казал на Симон-магьосника, че парите му ще погинат заедно с него, **Деяния** 8:20. Любовта към парите е коренът на всяко зло, **1 Тим.** 6:10. Не харчете пари за онова, което няма стойност, **2 Не.** 9:50–51 (Исаия 55:1–2; 2 Не. 26:25–27). Ако се трудят за пари, те ще погинат, **2 Не.** 26:31. Преди да търсиш богатства, търси царството Божие, **Яков** 2:18–19. Църквци ще кажат, че за парите си ще получите прошка за вашите грехове, **Морм.** 8:32, 37. Този, който дава парите си за Сион, по никакъв начин няма да загуби наградата си, **У. и З.** 84:89–90.

ПАРТРИДЖ, ЕДУАРД

Един от първите членове и водачи на Църквата след възстановяването ѝ в днешните времена. Едуард Партридж служил като първи епископ на Църквата (У. и З. 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

ПАСТИР. Виж също Добрият пастир; Исус Христос

В преносен смисъл, човек, който се грижи за чедата на Господа.

Господ е моят пастир, **Псалми** 23:1. Пастирите трябва да пасат стадата, **Езек.** 34:2–3.

ПАСХА. *Виж също* Агнец Божий; Последната вечеря

Празникът на Пасхата бил установен, за да помага на чедата Израилеви да си спомнят за ангела на разрушението, който отминал техните домове и ги избавил от египтяните (**Изх.** 12:21–28; 13:14–15). Агнетата без недостатък, чиято кръв била използвана като знак за спасяване на Израил в древността, са символ на Исус Христос, Агнеца Божий, чиято жертва изкупи цялото човечество.

Това е обредът на Пасхата, **Изх.** 12:43. Исус и апостолите спазили Пасхата на последната вечеря, **Мат.** 26:17–29 (**Марка** 14:12–25). Виж Агнецът Божий, Който отне греха на света, **Иоана** 1:29, 36. Нашата Пасха, Христос, е пожертван за нас, **1 Кор.** 5:7. Ние сме изкупени чрез кръвта на Христос, като агне без недостатък, **1 Пет.** 1:18–19. Имай вяра в Агнеца Божий, който отне греховете на света, **Алма** 7:14. Светиите, които живеят според Словото на мъдростта, ще бъдат запазени, както са били запазени чедата на Израил, **У. и З.** 89:21. Агнецът е пожертван от основаването на света, **Моисей** 7:47.

ПАТЕН, ДЕЙВИД У.

Член на първия кворум на Дванадесетте апостоли, избран в диспансацията на последните дни. Дейвид Патен станал първият мъченик на възстановената Църква, след като бил убит в битката при Круукед Ривър, Мисури през 1838 г.

Призован да остави работата си и да изпълни мисия, **У. и З.** 114:1. Бил взет при Господа, **У. и З.** 124:19, 130.

ПАТРИАРХ, ПАТРИАРХАЛЕН.

Виж също Баща, смъртен; Благовестител; Патриархални благословии; Свещеничество на Мелхиседек

В писанията *патриарх* може да означава две неща: 1. Служба в Мелхиседековото свещеничество, която се дава чрез поставяне. Такива служители се наричат понякога благовестители; 2. Бащи на семейства. Поставените патриарси дават специални благословии на достойните членове на Църквата.

Поставени патриарси: Той дал на някоя да бъдат пророци, а други да бъдат благовестители, **Ефес.** 4:11 (С. на В. 1:6). Задължение на Дванадесетте е да поставят благовестители, **У. и З.** 107:39. Хайръм може да поеме службата на свещеничеството и тази на патриарх, **У. и З.** 124:91–92, 124; 135:1.

Бащи: Яков благословил синовете си и техните потомци, **Бит.** 49:11–28. Нека свободно ви говоря за патриарха Давид, **Деяния** 2:29. Лехий съветвал и благословил потомството си, **2 Не.** 4:3–11. Аз станах законен наследник, притежаващ правото, принадлежащо на патриарсите, **Авр.** 1:2–4.

ПАТРИАРХАЛНИ БЛАГОСЛОВИИ. *Виж също* Баща, смъртен; Благовестител; Патриарх, патриархален

Благословии, давани на достойните членове на Църквата от поставени патриарси. Патриархалната благословия съдържа съвети от Господа за човека, получаващ благословията и обявява неговата родствена връзка с дома Израилев. Бащите могат да дават специални благословии като патриарси на своите семейства, но тези благословии не се записват и не се пазят от Църквата.

Израил протегнал дясната си ръка и я поставил на главата на Ефрем, **Бит.** 48:14. Яков благословил синовете си и тяхното потомство, **Бит.** 49. Лехий благословил потомството си, **2 Не.** 4:3–11.

ПАХОРАН

Третият върховен съдия на нефитите в Книгата на Мормон (Алма 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ

Книга в Стария завет. Пророкът Джозеф Смит проповядвал, че Соломоновата Песен на Песните не е боговдъхновено писание.

ПЕТДЕСЕТНИЦА. *Виж също*
Закон на Моисей

Като част от закона на Моисей, празникът Петдесетница, наречен още Празник на първите плодове, се празнувал петдесет дни след Пасхата (Лев. 23:16). Петдесетницата е за честване на жътвата и в Стария завет се нарича празник на жътвата или празник на седмиците. По време на този празник апостолите в Ерусалим били изпълнени със Светия Дух и говорили на езици (Деяния 2; У. и З. 109:36–37).

ПЕТОКНИЖИЕ. *Виж също* Битие;
Второзаконие; Изход; Левит;
Моисей; Стар завет; Числа

Име, дадено на първите пет книги от Стария завет — Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие. Юдеите наричат тези книги Тора или закон на Израил. Били написани от Моисей (1 Не. 5:10–11).

ПЕТЪР

В Новия завет Петър бил известен първоначално като Симеон или Симон (2 Пет. 1:1). Бил рибар от Витсаида и живеел в Капернаум с жена си. Исус изцелил майката на жената на Петър (Марка 1:29–31). Петър бил призван заедно с брат си Андрей за ученик на Исус Христос (Мат. 4:18–22; Марка 1:16–18; Лука 5:1–11). Арамейското му име *Кифа* означава “гледач” или “камък” и му било дадено от Господа (Иоана 1:40–42; П. Дж. С., Иоана 1:42). В Новият завет се споменават някои от земните

слабости на Петър, а също така и как той ги е преодолял и станал силен чрез вярата си в Исус Христос.

Петър изповядал, че Исус е Христос и Син Божий (Иоана 6:68–69). Господ го избрал да държи ключовете на небесното царство (Мат. 16:13–18). На планината на Преображението Петър видял преобразения Спасител, а също Моисей и Илия (Мат. 17:1–9).

Петър бил главният апостол на своето време. След смъртта, възкресението и възнесението на Спасителя, той свикал Църквата и ръководил избирането на нов апостол, който да замени Юда Искариотски (Деяния 1:15–26). Петър и Иоан изцелили човек, който бил сакал по рождение (Деяния 3:1–16) и били освободени от затвора чрез чудо (Деяния 5:11–29; 12:1–19). Именно чрез служението на Петър Евангелието било отворено за пръв път и за езичниците (Деяния 10–11). В последните дни Петър, Яков и Иоан дошли от небеса и предали Мелхиседековото свещеничество и съответните ключове на Джозеф Смит и Оливър Каудъри (У. и З. 27:12–13; 128:20).

Първо послание на Петър: Първото послание било написано от “Вавилон” (вероятно Рим) и било изпратено на светиите в днешна Мала Азия скоро след като Нерон започнал да преследва християните.

В глава 1 се говори за предопределената роля на Христос като Изкупител. В глави 2–3 се обяснява, че Христос е главният крайъгълен камък на Църквата, че светиите при тежават царско свещеничество и че Христос проповядвал на духовете в тъмницата. В глави 4–5 се обяснява защо Евангелието се проповядва на мъртвите и защо старейшините трябва да пасат стадото.

Второ послание на Петър: Глава 1 призовава светиите да затвърдяват призиванието и избирането си. Глава

2 предупреждава срещу лъжеучителите. Глава 3 говори за последните дни и за Второто пришествие на Христос.

ПЕЯ. Виж също Музика; Химн

Да почиташ и възхваляваш Бог в песен и стих.

Пейте на Господа, **1 Лет.** 16:23–36 (Псалми 96). Пейте на Господа и отдавайте благодарност, **Псалми** 30:4. Възкликнете на Господа с веселие, **Псалми** 100:1. След като изпяха един химн, те отидоха на Елеонския хълм, **Мат.** 26:30. Светият Дух ги кара да пеят, **Мор.** 6:9. Песента на праведните е молитва към Мен, **У. и З.** 25:12. Ако ти е весело, слави Господа с пеене, **У. и З.** 136:28.

ПИЛАТ ПОНТИЙСКИ

Римски управител на Юдея, 26–36 г. от Хр. (Лука 3:1). Той мразел юдейския народ и тяхната религия и предал на смърт поне няколко галилеяни (Лука 13:1). Исус бил обвинен и осъден да бъде разпънат на кръст пред Пилат (**Мат.** 27:2, 11–26, 58–66; **Марка** 15; **Лука** 23; **Иоана** 18:28–19:38).

ПИРИНЧЕНИ ПЛОЧИ. Виж също

Плочи

Летопис на евреите от началото до 600 г. пр. Хр., съдържащ много писания на пророците (1 **Не.** 5:10–16). Този летопис бил воден от Лаван, еврейски старейшина в Ерусалим. Докато бил със семейството си в пущошта, Лехий изпратил синовете си обратно в Ерусалим, за да вземат този летопис (1 **Не.** 3–4). (За повече информация виж “Кратко обяснение за Книгата на Мормон”, което се намира в Книгата на Мормон.)

ПИСАНИЯ, ИЗГУБЕНИ. Виж

Писания — изгубени писания

ПИСАНИЯ. Виж също Библия;

Канон; Книгата на Мормон;

Скъпоценен бисер; Словото

Божие; Хронология; Учение и Завети

Думи, изречени или записани от светите хора на Бога, когато са водени от Светия Дух. Днес официалните, канонизирани писания на Църквата включват Библията, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер. Исус и писалите в Новия завет считали книгите от Стария завет за писания (**Мат.** 22:29; **Иоана** 5:39; 2 **Тим.** 3:15; 2 **Пет.** 1:20–21).

Не гореше ли в нас сърцето, когато Той ни тълкуваше писанията, **Лука** 24:32. Изследвайте писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене, **Иоана** 5:39. Словата на Христос ще ви кажат всичко, което трябва да правите, **2 Не.** 32:3. Всички, които са доведени до вяра в светите писания, са непоколебими и постоянни във вярата, **Еламан** 15:7–8. Хората грешат като изопачават писанията и не ги разбират, **У. и З.** 10:63. Тези слова не са от човеци, нито от човек, а от Мен, **У. и З.** 18:34–36. Появяването на Книгата на Мормон доказва на света, че писанията са истинни, **У. и З.** 20:2, 8–12. Нека времето ви бъде посветено на изучаване на писанията, **У. и З.** 26:1. Писанията са дадени за наставление на светиите, **У. и З.** 33:16. Писанията са дадени за спасение на избраните, **У. и З.** 35:20. Поучавайте на принципите на Моего Евангелие, които са в Библията и Книгата на Мормон, **У. и З.** 42:12. Моите закони относно тези неща са дадени в писанията Ми, **У. и З.** 42:28. Каквото е говорено под влияние на Светия Дух, е писание, **У. и З.** 68:4.

Изгубени писания: Има много свещени записи, споменати в писанията, с които днес не разполагаме. Сред тях са следните книги и автори: Заветът (**Изх.** 24:7), Войните на Господа (**Числа** 21:14), Книгата на Яшер–Праведния (**Исус Н.** 10:13, 2 **Цар.** 1:18), Деянията на Соломон (3 **Цар.** 11:41), Самуил Гледачът (1 **Лет.** 29:29), На-

тан Пророкът (2 Лет. 9:29), Пророкът Семаия (2 Лет. 12:15), Пророкът Идо (2 Лет. 13:22), Ииуя (2 Лет. 20:34), Сказанията на гледачите (2 Лет. 33:19) и на Енох (Юда 1:14), Словата на Зенок, Неум и Зенос (1 Не. 19:10), на Зенос (Яков 5:1), на Зенок и Езияс (Еламан 8:20) и Възпоменателна книга (Моисей 6:5); Послания до: Коринтяните (1 Кор. 5:9), Ефесяните (Ефес. 3:3) и от Лаодикия (Кол. 4:16).

Писанията трябва да бъдат запазени: Ние трябва да вземем тези летописи, за да можем да запазим словата, изречени от пророците, **1 Не.** 3:19–20. Аз ще запазя тези плочи, **Яков** 1:3. Тези неща са били пазени от ръката на Бога, **Мосия** 1:5. Грижете се за тези свещени неща, **Алма** 37:47. Писанията ще бъдат съхранени в безопасност, **У. и З.** 42:56. Използвай всичките си усилия, за да ги запазиш, **Дж. С. — И.** 1:59.

Стойност на писанията: Ти трябва да прочетеш този закон пред целия Израил, **Втор.** 31:10–13. Тази книга на закона да се не отдалечава от устата ти, **Исус Н.** 1:8. Законът Господен е свършен, възвръща душата, **Псалми** 19:7. Твоето слово е светилник на нозете ми, **Псалми** 119:105. Писанията свидетелстват за Мен, **Иоана** 5:39. Всяко писание е боговдъхновено и полезно за поука и наставление, **2 Тим.** 3:15–16. Аз оприличих всички свети писания за нас, та да могат да бъдат за наша полза и поука, **1 Не.** 19:23. Моята душа се наслаждава на писанията, **2 Не.** 4:15–16. Ние се трудим усърдно да пишеш, да убеждаваме децата си, също и братята си да повярват в Христа, **2 Не.** 25:23. Те четяха усърдно писанията и не се вслушваха повече в словата на този нечестив човек, **Яков** 7:23 (Алма 14:1). Ако не бяха тези плочи, щяхме да страдаме в невежество, **Мосия** 1:2–7. Те изследваха усърдно светите писания, за да имат познание за Божието слово, **Алма** 17:2–3. Писанията са запазени, за да

водят душите към спасение, **Алма** 37:1–19 (2 Не. 3:15). Словото Божие ще поведе Христовия човек, **Еламан** 3:29. Каквото изречат, когато са повлияни от Светия Дух, ще бъде писание и силата Божия за спасение, **У. и З.** 68:4. Напечатайте пълнотата на Моите писания, с цел да се изгради Моята Църква и да се подготви Моят народ, **У. и З.** 104:58–59. Който цени Моето слово, не ще бъде заблуден, **Дж. С. — М.** 1:37.

Писания, за които е пророкувано, че ще се появят: Исаия предсказва появяването на Книгата на Мормон, **Исаия** 29:11–14. Взemi един жезъл и напиши на него: за Юда, **Езек.** 37:15–20. Други книги ще излязат, **1 Не.** 13:39. Не трябва да мислите, че Библията съдържа всичките Ми слова, **2 Не.** 29:10–14. Хванете се за Евангелието на Христос, което ще ви бъде изложено и в летописите, които ще дойдат, **Морм.** 7:8–9. Благословен да е този, който ще ги изкара на бял свят, **Морм.** 8:16. Напишете тези неща и Аз ще ги покажа в определеното от Мен време, **Етер** 3:27 (Етер 4:7). Ние вярваме, че Той ще разкрие още много неща, **С. на В.** 1:9.

ПИЯ, ПИЯН. Виж Словото на мъдростта

ПЛАН ЗА ИЗКУПЛЕНИЕ.

Виж също Евангелие;
Извършвам Единение,
Единение; Исус Христос;
Падение на Адам и Ева;
Спасение

Пълнотата на Евангелието на Исус Христос, предназначено да върне безсмъртието и вечния живот на човека. Той включва Сътворението, Падението и Единението, заедно с всички закони, обреди и учения, дадени от Бога. Този план дава възможност на всички хора да бъдат възвисени и да живеят завинаги с Бога (2 Не. 2, 9). Писанията наричат този план още и план за спасение, план за щастие и план на милостта.

Той бе наранен заради нашите престъпления, **Исаия** 53:5 (Мосия 14:5). Няма друго име под небесата, чрез което да може да бъде спасен човека, **Деяния** 4:12. Както в Адам всички умират, така и в Христа всички ще оживеят, **1 Кор.** 15:22. По благодат сте спасени чрез вяра, **Ефес.** 2:8 (2 Не. 25:23). Бог обещава вечен живот преди основаването на света, **Тита** 1:2. Исус е авторът на вечното спасение, **Евр.** 5:8–9. Планът за изкуплението бил отнесен и до мъртвите, **1 Пет.** 3:18–20; 4:6 (У. и З. 138). Смъртта изпълнява милостивия план на великия Творец, **2 Не.** 9:6. Колко велик е планът на нашия Бог!, **2 Не.** 9:13. Планът за изкупление носи възкресение и опрощаване на греховете, **Алма** 12:25–34. Аарон проповядвал плана за изкупление на бащата на Ламоний, **Алма** 22:12–14. Амулик разяснил плана за спасение, **Алма** 34:8–16. Алма разяснил плана за спасение, **Алма** 42:5–26, 31. Ученията за сътворението, падението, Единението и кръщението са потвърдени в съвременни откровения, **У. и З.** 20:17–29. Планът бил постановен още преди света да бъде, **У. и З.** 128:22. Моето дело и Моята слава са да осъществя безсмъртието и вечния живот на човека, **Моисей** 1:39. Това е планът за спасението на всички човечеци, **Моисей** 6:52–62. Ние ще ги изпитаме с това, **Авр.** 3:22–26.

ПЛАН ЗА СПАСЕНИЕ. *Виж* План за Изкупление

ПЛАЧЪТ НА ЕРЕМИЯ, КНИГА НА

Книга в Стария завет, написана от Еремия. Това е сборник от стихове и песни, изпълнени с тъга, поради падането на Ерусалим и на народа на Израил. Книгата е написана след падането на града около 586 г. пр. Хр.

ПЛЕВЕЛ

Трева или отровен бурен, много приличащ на пшеница. Не може да бъде различен от пшеницата, дока-

то не порасне напълно (Мат. 13:24–30; У. и З. 86:1–7).

ПЛЕН. *Виж също* Свободен, Свобода

Да бъдеш под физическо или духовно робство.

Израилевият дом бе пленен поради беззаконието си, **Езек.** 39:23. Този, който завежда в плен, ще отиде в плен, **Откр.** 13:10. Злите ще попаднат в плен на дявола, **1 Не.** 14:4, 7. Хората са свободни да изберат свобода и вечен живот или пленничество и смърт, **2 Не.** 2:27. Желанията на плътта дават власт на духа на дявола да пленява, **2 Не.** 2:29. Достатъчно добре ли помните пленничеството на своите бащи?, **Алма** 5:5–6. Онези, които вкоравяват сърцата си, биват пленявани от дявола, **Алма** 12:11. Бдете и се молете винаги, за да не би да бъдете изкушени от дявола и бъдете отведени в плен от него, **3 Не.** 18:15.

ПЛОЧИ. *Виж също* Златни плочи; Книгата на Мормон

В древността народите, принадлежащи към определени култури, записвали историите и летописите си на метални плочи, какъвто е случаят и с Книгата на Мормон. За попълно обяснение вижте “Кратко обяснение за Книгата на Мормон” в уводните страници към Книгата на Мормон.

ПЛЪТ. *Виж също* Естествен човек; Плътски; Смъртен, смъртност; Тяло

Думата *плът* има няколко значения: 1. Меката тъкан, която изгражда телата на хората, животните, птиците или рибите; 2. Смъртност; 3. Физическата или плътската природа на човека.

Телесна тъкан: Животните ще бъдат храна за вас, **Бит.** 9:3. Животните не трябва да бъдат убивани напразно, **П. Дж. С., Бит.** 9:10–11 (У. и З. 49:21). Животните и птиците са дадени на

човека за храна и облекло, **У. и З.** 49:18–19 (59:16–20). Трябва да ядем месо умерено, **У. и З.** 89:12–15.

Смъртност: Исус е Единородният на Отца в плътта, **Иоана** 1:14 (Мосия 15:1–3). Адам бил първата плът, **Моисей** 3:7.

Плътската природа на човека: Проклет да бъде оня човек, който прави плътта своя мишца, **Ерем.** 17:5. Духът е бодър, но плътта немощна, **Марка** 14:38. Похотта на плътта не е от Отца, **1 Иоан.** 2:16. Нефи бил тъжен поради своята плът и беззакония, **2 Не.** 4:17–18, 34. Не се помирявайте с дявола и с плътта, **2 Не.** 10:24.

ПЛЪТСКО. Виж също Естествен човек; Падението на Адам и Ева; Чувствен, Чувственост

Нещо, което не е духовно; думата може да се използва също така, за да обозначи нещо смъртно и временно (**У. и З.** 67:10) или земно, плътско и похотливо (**Мосия** 16:10–12).

Да се отдадеш на плътското е смърт, **2 Не.** 9:39. Дяволът приласкава човек към плътското благополучие, **2 Не.** 28:21. Те бяха видели своето собствено плътско състояние, **Мосия** 4:2. Този, който упорства в своята плътска природа, остава в падналото си състояние, **Мосия** 16:5. Всички трябва да бъдат родени от Бога, променени от плътското си паднало състояние, **Мосия** 27:25. Човечеството бе станало плътско, похотливо и дяволско, **Алма** 42:10. Онези, които следват повелите на собствената си воля и плътските си желания, трябва да паднат, **У. и З.** 3:4. Човек не може да види Бога чрез плътския си разум, **У. и З.** 67:10–12. Хората станаха плътски, чувствени и дяволски, **Моисей** 5:13; 6:49.

ПОГИБЕЛ. Виж Синове на погибел

ПОДКРЕПЯНЕ НА ЦЪРКОВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ. Виж също Общо съгласие

Да се обещае подкрепа на онези, които служат като висши или местни църковни ръководители.

Представи Исуса Навиев пред цялото общество и му дай заръка пред тях, **Числа** 27:18–19. Всички хора извикаха и казаха “Да живее царят”, **1 Цар.** 10:24. Вярвайте на пророците Му и така ще имате добър успех, **2 Лет.** 20:20. Покорявайте се на онези, които имат власт над вас, **Евр.** 13:17. Ти ще бъдеш облагодетелстван от Господа, защото не роптаеш, **1 Не.** 3:6. Тези, които приеха пророците, бяха пощадени, **3 Не.** 10:12–13. Вслушайте се в словата на тези дванадесет, **3 Не.** 12:1. Все едно е дали чрез Моя собствен глас или чрез гласа на Моите служители, **У. и З.** 1:38. Неговото слово ще получавате като от Моята собствена уста, **У. и З.** 21:5. Този, който приема Моите служители, приема Мене, **У. и З.** 84:35–38. Който приема Мене, приема онези, които Аз съм изпратил, **У. и З.** 112:20. Ако Моите хора не се вслушват в гласа на тези мъже, които Аз съм назначил, те не ще бъдат благословени, **У. и З.** 124:45–46.

ПОДЧИНЕНИЕ, ПОДЧИНЕН, ПОДЧИНЯВАМ СЕ. Виж също Благославям, благословен, благословия; Вслушвам се; Закон; Заповеди на Бога; Радост; Ходя, ходя с Бога

В духовен смисъл подчинението е изпълнение на Божията воля.

Ной извършил всичко, според както му заповядал Бог, **Бит.** 6:22. Авраам се подчинил на Господа, **Бит.** 22:15–18. Ние ще вършим всичко, което е казал Господ, **Иzx.** 24:7. Затова чуй, о Израилу, и внимавай да го свършиш, **Втор.** 6:1–3. Обичай Господа и се подчинявай на гласа му, **Втор.** 30:20. Да се подчиняваш е по-добро от жертвата, **1 Цар.** 15:22. Бой се от Бога и спазвай заповедите Му, **Екл.** 12:13–14. Не всеки ще влезе в небесното царство, а само този, който

върши волята на Отца, **Мат.** 7:21 (3 **Не.** 14:21). Ако някой човек изпълнява волята Му, той ще знае дали учението е от Бога, **Иоана** 7:17. Ние трябва да се подчиняваме по-скоро на Бога, отколкото на хората, **Деяния** 5:29. Деца, подчинявай се на родителите си, **Ефес.** 6:1 (Кол. 3:20). Аз ще отида и ще сторя нещата, които Господ е заповядал, **1 Не.** 3:7. Аз се подчиних на гласа на Духа, **1 Не.** 4:6–18. Ако четата човешки спазват заповедите на Бог, Той ще ги храни, **1 Не.** 17:3. Внимавайте да не се подчините на злия дух, **Мосия** 2:32–33, 37 (**У.** и **З.** 29:45). Хората жънат своята награда според духа, на който се подчиняват, **Алма** 3:26–27. Човеците трябва да вършат много неща според собствената си свободна воля, **У.** и **З.** 58:26–29. Гневът на Бога не е разпален срещу никого, освен срещу онези, които не признават ръката Му и не се подчиняват на заповедите Му, **У.** и **З.** 59:21. Аз, Господ, съм обвързан, когато вие вършите това, което казвам, **У.** и **З.** 82:10. Всяка душа, която се подчинява на гласа Ми, ще види лицето Ми и ще познае, че Аз съм, **У.** и **З.** 93:1. Хората трябва да бъдат наказвани, докато се научат на подчинение, **У.** и **З.** 105:6. Когато получаваме каквато и да е благословия от Бога, това е чрез подчинение на онзи закон, на който тя се основава, **У.** и **З.** 130:21. Адам се подчинил, **Моисей** 5:5. Ние ще ги изпитаме, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ ще заповяда, **Авр.** 3:25.

ПОЖЕЛАВАМ. *Виж също*
Завиждам

Както е използвано в писанията, да пожелаеш значи да завидиш на някого или да имаш твърде голямо желание за нещо.

Не пожелавай, **Изх.** 20:17 (Втор. 5:21; **Мосия** 13:24; **У.** и **З.** 19:25). Този, който мрази грабителството, ще продължи дните си, **Притчи** 28:16. Те пожелаха ниви и ги отнеха с насилие,

Мих. 2:2. Пазете се от користолобието, **Лука** 12:15. Законът казва, Не пожелавай, **Рим.** 7:7. В последните дни хората ще бъдат сребролюбци, **2 Тим.** 3:1–2. Когато Лаван видя нашето имущество, той заламта за него, **1 Не.** 3:25. Не ламти за собственото си имущество, **У.** и **З.** 19:26. Престанете да бъдете алчни, **У.** и **З.** 88:123. Не пожелавай това, което принадлежи на брат ти, **У.** и **З.** 136:20.

ПОКАЙВАМ СЕ, ПОКАЯНИЕ.

Виж също Извършвам Единение, Единение; Изповядвам, изповед; Исус Христос; Опрощаване на греховете; Прощавам; Съкрушено сърце

Промяна в ума и сърцето, която носи ново отношение към Бога, към себе си и към живота по принцип. Покаяние означава човек да се отрече от злото и да обърне сърцето и волята си към Бога, подчинявайки се на Божиите заповеди и желания и от изоставяйки греха. Истинското покаяние идва от любов към Бога и искрено желание за подчинение на Неговите заповеди. Всички отговорни хора са грешили и трябва да се покаят, за да напредват към спасението. Само чрез Единението на Исус Христос нашето покаяние може да бъде ефективно и да бъде прието от Бога.

Изповядай се на Господа, **Ездра** 10:11. Отмахнете злото на делата си, престанете да вършите зло, **Исаия** 1:16. Покайте се и се отвърнете от всичките си престъпления, **Езек.** 18:30–31. Покайте се, понеже е близо небесното царство, **Мат.** 3:2. Ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, **Лука** 15:7. Бог заповядва на всички хора, навсякъде, да се покаят, **Деяния** 17:30 (2 **Не.** 9:23; 3 **Не.** 11:31–40; **У.** и **З.** 133:16). Скръбта по Бога докарва спасително покаяние, **2 Кор.** 7:10. Духът на Всемогъщия Господ извърши голяма промяна в сърцата ни, та да

нямаме повече склонност да вършим зло, **Мосия** 5:2. Ако изповяда греховете си и се покае, ще му простиш, **Мосия** 26:29. След проповедта на Алма много хора започнали да се покаяват, **Алма** 14:1. Не отлагайте деня на своето покаяние, **Алма** 34:33. Алма поучавал Еламан за своето покаяние и обръщане във вярата, **Алма** 36 (Мосия 27:8–32). Покаянието не може да споходи човеците, ако няма наказание, **Алма** 42:16. Нека само греховете ти те смуцават, което смуцение ще те доведе до покаяние, **Алма** 42:29. Ще ми предложите в жертва съкрушено сърце и разкаян дух, **3 Не**. 9:20. Който се покае и дойде при Мен като малко дете, него ще приема, **3 Не**. 9:22. Покайте се, във всички краища на земята, **3 Не**. 27:20. Винаги когато се покаяваха, им се прощаваше, **Мор**. 6:8. Не говорете за нищо, освен за покаяние на това поколение, **У. и З.** 6:9 (У. и З. 11:9). Колко голяма е радостта Му за душата, която се покаява, **У. и З.** 18:13. Всеки човек трябва или да се покае, или да страда, **У. и З.** 19:4. Този, който съгреша и не се покае, ще бъде отхвърлен, **У. и З.** 42:28. Този, който се изповяда и изостави греховете си, е опростен, **У. и З.** 58:42–43. Мъртвите, които се покаят, ще бъдат изкупени, **У. и З.** 138:58. Ние вярваме в покаянието, **С. на В.** 1:4.

ПОКЛАНЯМ СЕ. *Виж също* Бог, Божество

Любов, почит, служба и преданост към Бога (У. и З. 20:19). Поклонение-то включва молитва, пост, църковна служба, участие в евангелски обреди и други действия, които показват отдаденост и любов към Бога.

Да нямаш други богове освен Мен, **Иzx.** 20:3 (Иzx. 32:1–8, 19–35; Псалми 81:9). Покланяйте се на Отца с дух и с истина, **Иоана** 4:23. Поклонете се на Този, Който направи небето и земята, **Откр.** 14:7 (У. и З. 133:38–39). Поклонете Му се с цялата си мощ,

ум и сила, **2 Не**. 25:29. Те вярваха в Христос и се кланяха на Отца в Негово име, **Яков** 4:5. Зенос учил, че човек трябва да се моли и покланя навсякъде, **Алма** 33:3–11. Покланяйте се на Бога, където и да сте, в дух и в истина, **Алма** 34:38. Хората паднали в нозете на Исус и Му се поклонили, **3 Не**. 11:17. Всички човеци трябва да се покаят, да повярват в Исус Христос и да се поклонят на Отца в Негово име, **У. и З.** 20:29. Казвам ви тези неща, за да разберете и знаете как да се покланяте, да знаете на какво да се покланяте, **У. и З.** 93:19. Единствено на Този Бог ще се покланям, **Моисей** 1:12–20. Ние претендираме за правото да се покланяме на Всемогъщия Бог, **С. на В.** 1:11.

ПОКОЙ. *Виж също* Мир; Съботен ден

Насладата от мира и свобода от тревога и смут. Господ е обещал такъв покой на верните Си последователи в този живот. Той също така е приготвил за тях място на покой и в следващия живот.

Моето присъствие ще е с теб и аз ще ти дам покой, **Иzx.** 33:14. Елате при Мене всички вие, които сте обременени, и аз ще ви дам покой, **Мат.** 11:28–29. Ние се трудиме, за да могат те да влязат в Неговия покой, **Яков** 1:7 (Евр. 4:1–11). Който се покае, ще влезе в Моя покой, **Алма** 12:34. Имаше извънредно много, които бяха очистени и влязоха в покоя на Господа, **Алма** 13:12–16. Райт е състояние на покой, **Алма** 40:12 (Алма 60:13). Нищо не влиза в Неговия покой, освен онези, които са очистили одеждите си в Моята кръв, **3 Не**. 27:19. Провъзгласи покаяние на тези хора, за да можеш да почиваш с тях в царството на Моя Отец, **У. и З.** 15:6 (У. и З. 16:6). Онези, които умрат, ще си починат от всичките си трудове, **У. и З.** 59:2 (Откр. 14:13). Покоят на Господа е пълнотата на славата Му, **У. и З.** 84:24.

ПОЛАГАНЕ НА РЪЦЕ. *Виж* Ръце, полагаане на

ПОЛИГАМИЯ. *Виж* Брак, сключвам брак — многобрачие

ПОМАЗАНИКЪТ. *Виж* също Исус Христос; Месия

Исус се нарича Христос (гръцка дума) или Месия (арамейска дума). И двете означават “Помазаник”. Той е помазаният от Отца, за да бъде Негов личен представител за всички неща, свързани със спасението на човечеството.

Господ ме помаза, **Исаия** 61:1–3. Той е помазал едного да проповядва Евангелието, **Лука** 4:16–22. Исус помазан от Бог Отец, **Деяния** 4:27. Бог помазал Исус от Назарет, **Деяния** 10:38.

ПОМАЗВАМ. *Виж* също Благославяне на болните; Масло

В древните времена пророците на Господ са помазвали с масло онези, които ще изпълняват специални длъжности, като Аарон, свещениците или царете, които ще царуват над Израил. В Църквата днес помазването се извършва, като се поставят една-две капки осветено масло на главата на даден човек, като част от специална благословия. Това може да бъде извършено само с властта и силата на свещеничеството на Мелхиседек. След помазването човек, действащ с властта на същото това свещеничество, може да запечати помазването и да даде специална благословия на този, който бива помазан.

Помажете ги и ги осветете, за да могат да Ми служат, **Изх.** 28:41 (Лев. 8:6–12, 30). Помажи го за княз на Моя народ Израилев, **1 Цар.** 9:16; 10:1. Старейшините трябва да помазват и благославят болните, **Яков** 5:14–15 (У. и З. 42:44).

ПОРНОГРАФИЯ. *Виж* Прелюбодеяние; Целомъдрие; Блудство

ПОСВЕЩАВАМ, ЗАКОН ЗА ПОСВЕЩАВАНЕТО. *Виж* също Общ ред; Царство на Бога или Небесно царство

Да направиш нещо свято или да станеш праведен. Законът на посвещаването е Божествен принцип, според който мъжете и жените доброволно посвещават времето си, способностите си и имуществото си, за да установят и построят Божието царство.

Посветете себе си днес на Господа, **Изход** 32:29. И всички вярващи имаха всичко общо, **Деяния** 2:44–45. Всички неща бяха общи, затова нямаше богати и бедни, **4 Не.** 1:3. Господ обясни принципите на посвещаването, **У. и З.** 42:30–39 (У. и З. 51:2–19; 58:35–36). Човек не трябва да притежава повече от другия, **У. и З.** 49:20. На всеки човек било дадено равноправен дял според семейството му, **У. и З.** 51:3. Установен бил ред, така че светиите да бъдат равни и в небесните и в земните неща, **У. и З.** 78:4–5. Всеки човек трябвало да има равни права според желанията и потребностите си, **У. и З.** 82:17–19. Сион може да бъде построен само върху принципите на селестиялният закон, **У. и З.** 105:5. Хората на Енох били едно сърце и един ум и живели в праведност, и между тях нямало бедни, **Моисей** 7:18.

ПОСЛАНИЯ НА ПАВЕЛ. *Виж* също Заглавията на отделните послания; Павел

Четиринадесет книги от Новия завет, които първоначално били писма, написани от апостол Павел до членове на Църквата. Те могат да бъдат разделени на групи по следния начин:

1 и 2 Солунци (50–51 г. от Хр.)

Павел написал посланията до

солунците от Коринт по време на второто си мисионерско пътуване. Работата му в Солун е описана в Деяния 17. Той искал да се върне в Солун, но му било невъзможно (1 Сол. 2:18). Затова изпратил Тимотей да ободри покръстените и да му разкаже какво правят. Първото послание е в резултат на неговата благодарност от завръщането на Тимотей. Второто послание било написано малко по-късно.

1 и 2 Коринтяни, Галатяни, Римляни (55–57 г. от Хр.)

Павел написал посланията до коринтяните по време на третото си мисионерско пътуване, за да отговори на въпросите и да поправи неуредиците между светиите в Коринт.

Посланието до галатяните по всяка вероятност е било написано до много църковни единици в цяла Галатия. Някои членове на Църквата пренебрегвали Евангелието в полза на юдейския закон. В това писмо Павел обяснява целта на закона на Моисей и стойността на духовната религия.

Павел написал посланието до римляните от Коринт, като искал отчасти да подготви римските светии за посещението, което се надявал да им направи. Това писмо потвърждава също така и определени учения, оспорвани от някои юдеи, които били обрънати в християнството.

Филипяни, Колосяни, Ефесяни, Филимон, Евреи (60–62 г. от Хр.)

Павел написал тези послания докато бил в затвора в Рим за първи път.

Павел написал посланието до филипяните най-вече за да изрази благодарността си и обичта си към филипянските светии и да ги ободри след разочарованието от дългото му затворничество.

Павел написал посланието до колосяните в резултат на сведения, че колосянските светии изпадали в сериозна грешка. Те вярвали, че съвършенството идва по-скоро чрез

внимателно спазване само на външните обреди, отколкото чрез развитие на характер, подобен на Христовия.

Посланието до ефесяните е от голямо значение, защото съдържа ученията на Павел за Църквата на Христос.

Посланието до Филимон е частно писмо, отнасящо се до Онисим, роб, който ограбил господаря си Филимон и избягал в Рим. Павел изпратил Онисим обратно при господаря му с писмо, в което молел на Онисим да му бъде простено.

Павел написал посланието до евреите, юдейските членове на Църквата, за да ги убеди, че законът на Моисей е изпълнен в Христос и че е заменен от евангелския закон на Христос.

1 и 2 Тимотей, Тит (64–65 г. от Хр.)

Павел написал тези писма, след като бил освободен от затвора в Рим за първи път.

Павел отпътувал за Ефес, където оставил Тимотей, за да спре развитието на някои вредни учения, като възнамерявал след това да се върне. Написал първото си послание до Тимотей вероятно от Македония, за да го посъветва и окуражи в изпълнението на задачата му.

Павел написал посланието до Тит през време, когато бил на свобода извън затвора. Той може би е посетил Крит, където служел Тит. Писмото се занимава предимно с праведния живот и дисциплината в Църквата.

Второто си послание до Тимотей Павел написал, докато бил в затвора за втори път, малко преди мъченичеството си. Това послание съдържа последните думи на Павел и показва чудесната смелост и упование, с които посреща смъртта.

ПОСЛЕДНАТА ВЕЧЕРЯ.

Виж също Пасха; Причастие

Според Новия завет, последният

път, когато Исус ял, преди да бъде хванат и разпънат (Лука 22:14–18). Той и Дванадесетте Му апостоли яли заедно по време на пасхата (Мат. 26:17–30; Марка 14:12–18; Лука 22:7–13).

Спасителят благослови хляба и виното и ги даде на апостолите, **Мат.** 26:26–29 (Марка 14:22–25; Лука 22:7–20). Исус уми краката на апостоли-те, **Иоана** 13. Юда е назван като предател на Исус, **Иоана** 13:21–26 (Мат. 26:20–25).

ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ. *Виж също*

Второто пришествие на Исус Христос; Знамения за времената

Времето, в което живеем сега. Дните (или диспенсацията от време), непосредствено преди Второто пришествие на Господа.

Казвам ви какво ще ви се случи в последните дни, **Бит.** 49:1. В последния ден Изкупителят ще стои на земята, **Иов** 19:25. В последните дни ще бъде установен Домът на Господа, **Исаия** 2:2. В последните дни ще дойдат опасни времена, **2 Тим.** 3:1–7. В последните дни ще дойдат подиграватели, които ще отричат Второто пришествие, **2 Пет.** 3:3–7. Аз ви прокувам за последните дни, **2 Не.** 26:14–30. Така ще се нарича Моята Църква през последните дни, тъкмо Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, **У. и З.** 115:4. Христос ще дойде в последните дни, **Моисей** 7:60.

ПОСРЕДНИЧЕСТВО. *Виж*

Обреди — Обред за другиго; Спасение за мъртвите

ПОСТ, ПОСТЕНЕ. *Виж също*

Беден; Благополучие; Дарение; Милостиня, даване на милостиня

Доброволно въздържане от храна и вода с цел доближаване до Господа и молба за Неговите благословии.

Когато отделният човек или група хора постят, те трябва също така да се молят, за да разберат Божията воля и да развият по-голяма духовна сила. Постът се е практикувал винаги от истински вярващите.

Днес в Църквата всеки месец се отделя по един съботен ден за пост. По това време членовете на Църквата се въздържат от храна и вода в продължение на 24 часа. След това те даряват на Църквата парите, които биха изразходвали за храна през това време. Тези пари се наричат дарение от пост. Църквата използва даренията от пост, за да подпомага бедните и нуждаещите се.

Ние постихме и молихме нашия Бог, **Ездра** 8:21–23, 31. Постих и се молих пред Небесния Бог, **Неем.** 1:4. Постете за мен и нито яжте, нито пийте три дни, **Естир** 4:16. Смирех душата си чрез пост, **Псалми** 35:13. Не е ли това постът, който Аз съм избрал?, **Исаия** 58:3–12. Обърнах лицето си към Господа Бога да искам чрез молитва и пост, **Дан.** 9:3. Обърнете се към Мен с цялото си сърце и с пост, **Иоил** 2:12. Ниневийските жители повярваха в Бога и прогласиха пост, **Иона** 3:5. Исус пости четиридесет дена, **Мат.** 4:2 (Изх. 34:28; 3 Цар. 19:8; Лука 4:1–2). Да не те виждат човеците, че постиш, **Мат.** 6:18 (3 Не. 13:16). А тоя род не излиза, освен с молитва и пост, **Мат.** 17:21. Продължавайте в пост и молитва, **Омний** 1:26 (4 Не. 1:12). Те започнаха да постят и да се молят на Господа, техния Бог, **Мосия** 27:22. Аз постих и се молих много дни, за да узная тези неща, **Алма** 5:46. Божиите чеда се събираха заедно често в пост и усърдна молитва, **Алма** 6:6. Синовете на Мосия се отдадоха на много молитви и пост, **Алма** 17:3, 9. Смъртта на много нефити беше последвана от време на пост и молитва, **Алма** 28:5–6. Те постиха и се молиха много, **Алма** 45:1 (Еламан 3:35). Нека храната ти бъде приготвена с искрено сърце, за да бъде постът ти свършен, **У. и З.** 59:13–14. Трябва

да продължавате в молитва и пост, **У. и З.** 88:76.

ПОСТАВЯМ, ПОСТАВЯНЕ.

Виж също Власт; Призовавам, призван от Бога, призвание; Ръце, полагање на; Свещеничество; Служба, служител

Назначаване, даване на власт или служба. За да използва властта в Църквата на Господа, човек трябва да бъде призван от Бога чрез пророчество и чрез полагање на ръце от онези, които имат власт (С. на В. 1:5). Човек може да получи власт чрез поставяне, но той я използва под ръководството на онези, които държат съответните ключове за тази власт.

Аз те поставих за пророк на народите, **Ерем.** 1:5. Не вие сте Ме избрали, но Аз ви избрах и поставих, **Иоана** 15:16. Имайки власт от Бога, **Алма** поставил свещеници, **Мосия** 18:18. Мъжете са поставяни във висшето свещеничество със свят обред, **Алма** 13:1–9. Исус призовал и поставил дванадесет ученика, **3 Не.** 12:1. Старейшините поставят свещеници и учители чрез полагање на ръце, **Мор.** 3:1–4. Почакай още малко, защото още не си поставен, **У. и З.** 5:17. **Джозеф Смит** бил поставен за Апостол на Исус Христос, **У. и З.** 20:2 (У. и З. 27:12). Никой човек не трябва да бъде поставян без гласуването на Църквата, **У. и З.** 20:65. На никого няма да бъде дадено да проповядва Моето Евангелие, освен ако не е поставен от някой, който има власт, **У. и З.** 42:11. Старейшините са поставяни, за да проповядват Моето Евангелие, **У. и З.** 50:13–18. Задължение на Дванадесетте е да поставят и установяват ред сред всички други служители в Църквата, **У. и З.** 107:58. Аз търсех благословиите на бащите и правото, в което трябваше да бъда поставен, **Авр.** 1:2. **Джозеф Смит** и **Оливър Каудър** се поставили един

друг в Аароновото свещеничество, **Дж. С. — И.** 1:68–72.

ПОТВЪРЖДАВАНЕ. *Виж* Ръце, полагање на

ПОТОМСТВО НА АВРААМ. *Виж* Авраам — потомство на Авраам

ПОТОП ПО ВРЕМЕТО НА НОЙ.

Виж също Дъга; Ковчег; Ной, Библейски патриарх

По времето на Ной земята била напълно покрита с вода. Това било кръщението на земята и символизира пречистване (1 Пет. 3:20–21).

Бог ще докара на земята потоп от вода, за да изстреби всяка плът, **Бит.** 6:17 (Моисей 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Водите на потопа бяха върху земята, **Бит.** 7:10. Бог постави дъга в облака като символ на завета, **Бит.** 9:9–17. След като водите се бяха отдръпнали, Американският континент стана отбрана земя, **Етер** 13:2. Нечестивите ще погинат в потопа, **Моисей** 7:38; 8:24.

ПОХОТ. *Виж също* Чувствен, чувственост

Неуместно голямо желание за нещо. Не пожелавай хубостта ѝ в сърцето си, **Притчи** 6:25. Който погледне жена, за да я пожелае, е извършил прелюбодеяние, **Мат.** 5:28 (3 Не. 12:28). Мъже изгаряха в похотта си един към друг, **Римл.** 1:27. Ще си натрупат учители по своите страсти, **2 Тим.** 4:3–4. Лаван видя нашето имущество и силно го пожела, **1 Не.** 3:25. Не следвайте повече страстите на очите си, **Алма** 39:3–4, 9. Този, който погледне жена, за да я пожелае, ще отрече вярата, **У. и З.** 42:23. Прекратете всичките си похотливи желания, **У. и З.** 88:121.

ПОХОТЛИВ, ПОХОТЛИВОСТ.

Виж също Блудство; Похот; Прелюбодеяние; Сексуално безчестие; Целомъдрие

Склонност или желание за непра-

ведно физическо удоволствие, поспециално сексуално безчестие.

Жената на господаря хвърли очи на Иосиф, **Бит.** 39:7. Който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си, **Мат.** 5:28 (3 Не. 12:28). Въздържайте се от плътски страсти, които воюват против душата, **1 Пет.** 2:11. Похотта на плътта и пожеланието на очите не е от Отца, **1 Иоан.** 2:16. Не следвайте повече страстите на очите си, **Алма** 39:9. Чрез престъпването на свети закони човекът е станал похотлив, **У. и З.** 20:20. Ако някой извърши прелюбодеяние в сърцето си, няма да има Духа, **У. и З.** 63:16. Прекратете всичките си похотливи желания, **У. и З.** 88:121. Хората са станали плътски, похотливи, дяволски **Моисей** 5:13 (Мосия 16:3; Моисей 6:49).

ПОЧИТАМ *Виж също*

Благоговение; Цена

Така, както обикновено се използва в писанията, означава да покажеш уважение и благоговение пред някога или нещо.

Почитай баща си и майка си, **Изх.** 20:12 (1 Не. 17:55; Мосия 13:20). Почитай Господа от имуществото си, **Притчи** 3:9. Ако някой човек Ми служи, моят Отец ще го почете, **Иоана** 12:26. Мъжете трябва да почитат жените си, **1 Пет.** 3:7. Те почитат Господа само с устните си, **2 Не.** 27:25 (Исаия 29:13). Аз не търся почитта на света, **Алма** 60:36. Дяволът се разбунтува против Мен, казвайки, Дай ми почитта Си, която е моята сила, **У. и З.** 29:36. Верните ще бъдат увенчани с почит, **У. и З.** 75:5 (У. и З. 124:55). Господ е доволен да почете онези, които Му служат, **У. и З.** 76:5. Те не са избрани, защото се стремят към хорската почит, **У. и З.** 121:34–35. Ние вярваме в почитането и подкрепянето на закона, **С. на В.** 1:12 (У. и З. 134:6).

ПРАВЕДЕН, ПРАВЕДНОСТ. *Виж също* Достойнство, достоен; Заповеди на Бога; Непорочност; Неправеден, неправедност; Холя, холя с Бога

Да бъдеш справедлив, свят, добродетелен, правдив; действащ в послушание към Божиите заповеди; избягващ греха.

Господ ще благослови праведните, **Псалми** 5:12. Очите на Господа са върху праведните, **Псалми** 34:15, 17 (1 Пет. 3:12). Когато праведните са на власт, хората се радват, **Притчи** 29:2 (У. и З. 98:9–10). Благословени са тези, които гладуват и жадуват за праведност, **Мат.** 5:6 (3 Не. 12:6). Търсете първо царството на Бога и Неговата праведност, **Мат.** 6:33. Праведните отиват във вечен живот, **Мат.** 25:46. Усърдната молитва на праведния има голяма сила, **Яков.** 5:16. Този, който е праведен, е благодетелстван от Бога, **1 Не.** 17:35. Той ще запази праведните; те не трябва да се страхуват, **1 Не.** 22:17, 22. Сатана няма да има власт поради праведността на народа Господен, **1 Не.** 22:26. Ако няма праведност, няма и щастие, **2 Не.** 2:13. Праведните ще наследят царството Божие, **2 Не.** 9:18. Праведните не се боят от словата на истината, **2 Не.** 9:40. Всички хора трябва да бъдат променени в състояние на праведност, **Мосия** 27:25–26. Имената на праведните ще бъдат записани в книгата на живота, **Алма** 5:58. Вие търсехте щастие, като вършехте беззакония, което е противно на естеството на праведността, **Еламан** 13:38. Песента на праведните е молитва към Мен, **У. и З.** 25:12. Застанете, носейки нагръдника на праведността, **У. и З.** 27:16 (Ефес. 6:14). Смъртта на праведните е сладка за тях, **У. и З.** 42:46. Праведните ще бъдат отбрани изсред всички народи, **У. и З.** 45:71. Хората трябва да осъществяват по своя собствена воля много праведност, **У. и З.** 58:27. Този,

който върши делата на праведността, ще получи мир на този свят и вечен живот в идния свят, **У. и З.** 59:23. При Второто пришествие ще има пълно разделяне на праведните от нечестивите, **У. и З.** 63:54. Небесните сили могат да бъдат управлявани само чрез принципите на праведността, **У. и З.** 121:36. Между праведните имаше мир, **У. и З.** 138:22. Народът на Сион обитаваше в праведност, **Моисей** 7:18. Авраам бил последовател на праведността, **Авр.** 1:2.

ПРАВОСЪДИЕ. *Виж също*

Извършвам Единение,
Единение; Милост, милостив

Неизбежно последствие от благословии при праведни мисли и дела и от наказания в случай на грях, за който няма разкаяние. Правосъдието е вечен закон, който изисква наказание всеки път, когато е нарушен закон на Бога (**Алма** 42:13–24). Грешникът трябва да изтърпи наказанието, ако не се покае (**Моисия** 2:38–39; **У. и З.** 19:17). Ако той се покае, Спасителят поема наказанието чрез Единението, призовавайки към милост (**Алма** 34:16).

Душата, която греша, ще умре, **Езек.** 18:4. Какво друго иска Господ от теб, освен да вършиш праведни дела?, **Мих.** 6:8. Исус ще бъде справедлив и ще опрости греховете ни, **1 Иоан.** 1:9. Правосъдието на Бога разделя нечестивите от праведните, **1 Не.** 15:30. Единението задоволява изискванията на правосъдието Му, **2 Не.** 9:26. Цялото човечество е паднало и е в хватката на правосъдието, **Алма** 42:14. Единението задоволява изискванията на правосъдието, **Алма** 42:15. Да не би да смяташ, че милостта може да ограби правосъдието?, **Алма** 42:25. Правосъдието на Бога виси над вас, освен ако не се покаете, **Алма** 54:6. Правосъдие и възмездие са наказанието, придадено към Моя закон, **У. и З.** 82:4. Справедливостта следва

своя ход и изисква своето, **У. и З.** 88:40. Никой няма да бъде изключен от правосъдието и законите на Бога, **У. и З.** 107:84.

ПРАТ, ОРСЪН

Един от първите Дванадесет апостоли, призован след възстановяването на Църквата в наши дни (**У. и З.** 124:128–129). Бил член на Църквата само от 6 седмици, когато Господ му дал откровение чрез Джозеф Смит (**У. и З.** 34). Орсън Прат бил също и мисионер (**У. и З.** 52:26; 75:14) и в продължение на няколко години служил като историк на Църквата.

ПРАТ, ПАРЛИ ПАРКЪР

По-голям брат на Орсън Прат и един от първите Дванадесет апостоли, призовани след възстановяването на Църквата в наши дни (**У. и З.** 124:128–129). През октомври 1830 г. Парли Прат бил призован на първата от няколко си мисии, когато Господ му дал откровение чрез Джозеф Смит (**У. и З.** 32; 50:37).

ПРЕВЕЖДАМ

Да изразиш значението на една идея, дадена на един език, със съответните термини на друг език (**Моисия** 8:8–13; **С. на В.** 1:8). В писанията това често се смята за дар от Бога (**Алма** 9:21; **У. и З.** 8; 9:7–9). Понякога това означава да се подобри или поправи съществуващ превод на даден език или да се възстанови загубен текст (**У. и З.** 45:60–61). На Джозеф Смит му било заповядано да започне боговдъхновен превод на версията на Библията на крал Джеймс (**У. и З.** 42:56; 76:15).

Джозеф Смит имал силата да превежда чрез Божията милост, чрез Божията сила, **У. и З.** 1:29. Ти имаш дар да превеждаш, **У. и З.** 5:4. Давам ти дар, ако пожелаеш, да превеждаш, **У. и З.** 6:25. Бог дал на Джозеф Смит сила свине да преведе Книгата на Мормон, **У. и З.** 20:8. С помощта на Урима и Тумима аз преведох

някои от знаците, Дж. С. — И. 1:62 (Мосия 8:13; 28:13).

ПРЕВОД НА ДЖОЗЕФ СМИТ.

Виж също Смит-младши,
Джозеф

Представява преработка или подобен превод на английски език на варианта на Библията съгласно крал Джеймз, който пророкът Джозеф Смит започнал през юни 1830 г. Било му заповядано от Бога да направи превод и той сметнал това като част от призванието си на пророк.

Макар че Джозеф завършил по-голямата част от превода до юли 1833 г., до смъртта си през 1844 г. той продължил да прави промени, подготвяйки ръкописа за печат. Въпреки че публикувал някои части от превода още докато бил жив, вероятно е щял да направи допълнителни промени, ако бе доживял да публикува цялата творба. Реорганизираната Църква на Исус Христос на светиите дни публикува първото издание на боговдъхновения превод на Джозеф Смит през 1867 г. От тогава са публикувани няколко издания.

Пророкът научил много неща по време на превода. В резултат на преводаческата му работа били подготвени няколко глави от Учение и Завети (такива като У. и З. 76, 77, 91 и 132). Освен това, Господ дал на Джозеф специални напътствия за превода, които са записани в Учение и Завети (У. и З. 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Книгата на Моисей и Джозеф Смит — Матей, включени сега в Скъпоценен бисер, били взети на право от Превода на Джозеф Смит.

Преводът на Джозеф Смит възстановява някои от ясните и ценни неща, изгубени от Библията (1 Не. 13). Макар че това не е официалната Библия на Църквата, преводът предлага много интересен поглед и е много ценен за разбирането на Биб-

лията. Той е също така и свидетелство за божественото призвание и служение на пророка Джозеф Смит.

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНИЕ. *Виж също* Доземен живот

Поставяне на специални мисии от Бога по време на доземния живот, които Неговите доблестни духовни чеда ще трябва да изпълнят в земния си живот.

Бог постави границите на племената, **Втор.** 32:8. Преди да ти дам образ в корема, аз те поставих за пророк, **Ерем.** 1:5. Бог е определил предназначени времена, **Деяния** 17:26. Защото, които предузна, тях и предопредели, **Римл.** 8:28–30. Той ни е избрал в Себе си преди създаването на света, **Ефес.** 1:3–4. Исус Христос е бил предопределен да бъде Изкупител, **1 Пет.** 1:19–20 (Откр. 13:8). Те бяха призвани и подготвени от основаването на света, **Алма** 13:1–9. аз видях благородните и великите, които бяха избрани в началото, **У. и З.** 138:55–56. Моят Възлюбен Син беше избран от началото, **Моисей** 4:2. Авраам беше избран преди да се роди, **Авр.** 3:23.

ПРЕДОПРЕДЕЛЕНОСТ.

Виж Предопределение

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ ЕПИСКОП

Висш ръководител в Църквата. Той носи основната отговорност за материалното благополучие на Църквата (У. и З. 107:68). Председателстващи-ят епископ и неговите съветници, които също са висши ръководители, председателстват над Аароновото свещеничество на Църквата (У. и З. 68:16–17; 107:76, 87–88).

Едуард Партридж да бъде поставен за епископ, **У. и З.** 41:9. Епископите трябва да бъдат призовавани и отделяни от Първото Президентство, **У. и З.** 68:14–15. Истинските потомци на Аарон, които са първородни, имат правото да председателстват,

ако бъдат призвани, отделени и поставени от Първото Президентство, **У. и З.** 68:16, 18–20. Може да бъде съден само пред Първото Президентство, **У. и З.** 68:22–24 (**У. и З.** 107:82).

ПРЕДУПРЕЖДАВАМ, ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ. *Виж също*
Бдя, стражи

Да направиш бележка или да обрнеш внимание. Пророците, ръководителите и родителите предупреждават и учат другите да се подчиняват на Господа и на Неговите учения.

Яков предупредил народа на Нефи срещу всеки вид грях, **Яков** 3:12. Гласът на предупреждение е към всички хора, **У. и З.** 1:4. Нека вашето проповядване да бъде гласът на предупреждение, **У. и З.** 38:41. Това е ден на предупреждение, **У. и З.** 63:58. Всеки човек, който е бил предупреден, трябва да предупреди ближния си, **У. и З.** 88:81. Аз ви предупредих и ви предупреждавам, като ви давам това слово на мъдрост, **У. и З.** 89:4.

ПРЕЗИДЕНТ. *Виж също* Пророк;
Първо Президентство

Титла на служителя, председателстващ дадена организация. Президентът на Църквата е пророк, гледач и откровител (**У. и З.** 21:1; 107:91–92) и членовете на Църквата трябва да наричат пророка на Църквата с титлата “Президент” (**У. и З.** 107:65). Той е единственият човек на земята, овластен да използва всички ключове на свещеничеството.

Главите на свещеническите кворуми и на други църковни организации също могат да носят титлата “президент”.

Господ дал ключовете на царството на Джозеф Смит, **У. и З.** 81:1–2. Тринадесет президенти образуват кворума на Президентството на Църквата, **У. и З.** 107:21–24. Президентите са

поставени според реда на Мелхиседек, **У. и З.** 107:29. Описани са задълженията на президентите, на дяконите, учителите, свещениците и старейшините, **У. и З.** 107:85–89 (**У. и З.** 124:136–38, 142). Има седем президенти над всички останали седемдесетници, **У. и З.** 107:93–95. Били назначени президенти на колове, **У. и З.** 124:133–35.

ПРЕЗИДЕНТСТВО. *Виж* Първо Президентство

ПРЕЗИРАМ. *Виж* Мразя, Омраза

ПРЕЛЮБОДЕЯНИЕ. *Виж също*
Блудство; Сексуално безчестие;
Хомосексуалност; Целомъдрие;
Чувствен, Чувственост

Незаконните сексуални връзки на мъже и жени. Макар че под прелюбодеяние обикновено се разбират сексуалните връзки между партньор, сключил брак, и някой друг, който не му е съпруг или съпруга, в писанията под прелюбодеяние се разбират и връзките между неженените.

Понякога думата прелюбодеяние се използва като символ на вероотстъпничеството на един народ или на всички хора от Господните пътища (**Числа** 25:1–3; **Езек.** 16:15–59; **Ерем.** 3:6–10; **Осия** 4).

Иосиф не би извършил това голямо нечестие и грях срещу Бога, **Бит.** 39:9 (7–12). Не релюбодействай, **Иzx.** 20:14. Този, който е погледнал жена, за да я пожелае, е извършил прелюбодеяние в сърцето си, **Мат.** 5:28. Нито сладострастниците, нито прелюбодейците ще наследят царството Божие, **1 Кор.** 6:9–10. Бог ще съди блудниците и прелюбодейците, **Евр.** 13:4. Прелюбодеянието е най-мерзкия от всички грехове, с изключение на проливането на невинна кръв и отричането на Светия Дух, **Алма** 39:3–5. Този, който е извършил прелюбодеяние и не се е покаял, ще бъде отхвърлен, **У. и З.** 42:23–26. Ако някой извърши прелюбодея-

ние в сърцето си, той няма да има Духа, **У. и З.** 63:14–16.

ПРЕОБРАЖЕНИЕ. *Виж също* Исус Христос; Ключове на свещеничеството

Състоянието на хора, чиито външен вид и природа са променени временно — т.е. издигнати на по-високо духовно ниво — така че да могат да понесат присъствието и славата на небесни същества.

Преображението на Христос: Петър, Яков и Иоан видели Господа прославен и преобразен пред тях. Спасителят бил обещал преди това, че Петър ще получи ключовете на небесното царство (Мат. 16:13–19; 17:1–9; Марка 9:2–10; Лука 9:28–36; 2 Пет. 1:16–18). При това важно събитие, Спасителят, Моисей и Илия дали обещаните ключове на свещеничеството на Петър, Яков и Иоан. С тези свещенически ключове апостолите имали силата да продължат делото на царството след възнесението на Исус.

Джозеф Смит поучавал, че на планината на Преображението Петър, Яков и Иоан също били преобразени. Те видели във видение земята, така както тя ще бъде в своето бъдещо прославено състояние (**У. и З.** 63:20–21). Те видели две преселени същества, Моисей и Илия, и чули гласа на Отца. Отец казал: “Това е Моят възлюбен Син, в Който е Моего благоволение; слушайте Него.” (Мат. 17:5).

Преобразени същества: Те видяха Бога на Израил, **Изх.** 24:9–11. Кожата на лицето му блестеше, докато говореше с Бога, **Изх.** 34:29 (Марка 9:2–3). Лицето на Исус светеше, **Мат.** 17:2 (Марка 9:2–3). Израилтяните не можели да гледат Моисей в лице поради блясъка, **2 Кор.** 3:7. Лицето на Авинадий сияеше с извънреден блясък, **Мосия** 13:5–9. Те бяха обкръжени като че от огън, **Еламан** 5:23, 36, 43–45 (3 Не. 17:24; 19:14). Те

бяха толкова бели, колкото лицето на Исус, **3 Не.** 19:25. На тях това им приличаше на преобразование, **3 Не.** 28:15. Никой човек не е виждал Бога в плътта, освен оживотворения от Духа, **У. и З.** 67:10–12. Чрез силата на Духа нашите очи бяха отворени, **У. и З.** 7:16:12. Славата на Бога беше върху Моисей, **Моисей** 1:2. Неговата слава беше върху ми; и аз видях лицето Му, защото бях преобразен, **Моисей** 1:11. Аз видях небесата да се разтварят и бях облечен със слава, **Моисей** 7:3–4.

ПРЕПОДАВАМ, УЧИТЕЛ.

Виж също Светият Дух

Да предадеш знание на другите, особено относно евангелски истини, и да ги водиш към праведност. Тези, които проповядват Евангелието, трябва да бъдат напътствани от Духа. Всички родители са учители в своите собствени семейства. Светите трябва да търсят и да желаят да приемат наставления от Господа и Неговите водачи.

Предай ги на чедата си, **Втор.** 4:8–9. И на тях да учиш прилежно чедата си, **Втор.** 6:7 (Втор. 11:18–19). Възпитавай детето в подходящия за него път, **Притчи** 22:6. Твоите чеда ще бъдат научени от Господа, **Исаия** 54:13 (3 Не. 22:13). Ние знаем, че Ти си учител, дошъл от Бога, **Иоана** 3:2. Ти, който учиш друго, учиш ли себе си?, **Римл.** 2:21. Аз бях обучен донякъде във всичките познания на баща ми, **1 Не.** 1:1 (Енос 1:1). Свещениците и учителите трябва да проповядват усърдно или ще отговорят за греховете на хората със своите собствени глави, **Яков** 1:18–19. Чуйте ме и отворете ушите си, **Мосия** 2:9. Вие ще учите децата си да се обичат и да си служат един на друг, **Мосия** 4:15. Не се доверявайте на никого да бъде ваш учител, освен ако той не е Божий човек, **Мосия** 23:14. Господ изля Духа Си по цялата земя, за да подготви техните сърца да приемат словото, **Алма** 16:16. Те

проповядваха със сила и власт от Бога, **Алма** 17:2–3. Те бяха научени от майките си, **Алма** 56:47 (Алма 57:21). Доколкото те търсеха мъдрост, можеха да бъдат наставлявани, **У. и З.** 1:26. Поучавайте се един друг според службата, на която съм ви назначил, **У. и З.** 38:23. Поучавайте на принципите на Моето Евангелие, които са в Библията и в Книгата на Мормон, **У. и З.** 42:12. Вие ще бъдете обучавани свিশе, **У. и З.** 43:15–16. Родителите ще обучават децата си, **У. и З.** 68:25–28. Поучавайте се един друг за учението на царството, **У. и З.** 88:77–78, 118. Назначете измежду вас учител, **У. и З.** 88:122. Не сте научили децата си на светлина и истина и това е причината за вашето злощастие, **У. и З.** 93:39–42. Свободно обучавайте на тези неща децата си, **Моисей** 6:57–61.

Преподаване чрез Духа: Не говорите вие, а Духът, Който е във вас, **Мат.** 10:19–20. Не горяха ли в нас сърцата ни, когато Той ни тълкуваше писанията?, **Лука** 24:32. Евангелието се проповядва чрез силата на Духа, **1 Кор.** 2:1–14. Той говори със сила и власт от Бога, **Мосия** 13:5–9 (Алма 17:3; Еламан 5:17). Вие ще имате Моя Дух за убеждаването на хората, **У. и З.** 11:21. Във всички неща, които поучаваш чрез Утешителя, ти ще бъдеш чул, **У. и З.** 28:1 (У. и З. 52:9). Ако не получите Духа, няма да поучавате, **У. и З.** 42:14 (У. и З. 42:6). Поучавай чедата човешки на тези неща чрез силата на Моя Дух, **У. и З.** 43:15. Старейшините трябва да проповядват Евангелието чрез Духа, **У. и З.** 50:13–22. Ще ви бъде дадено какво да кажете в същия час, **У. и З.** 84:85 (У. и З. 100:5–8).

ПРЕСЕЛЕНИ СЪЩЕСТВА

Хора, които са променени така, че да не изпитват болка или смърт, докато не бъдат възкресени за безсмъртие.

Енох ходи след Бога: и не се намира-

ше, защото Бог го взе, **Бит.** 5:24 (Евр. 11:5; У. и З. 107:48–49). Никой човек не знае гроба на Моисей и до днес, **Втор.** 34:5–6 (Алма 45:19). Илия възлезе с вихрушка на небето, **4 Цар.** 2:11. Ако искам да остане той докато дойда, тебе що ти е?, **Иоана** 21:22–23 (У. и З. 7:1–3). Никога няма да вкусите смърт, **3 Не.** 28:7. За да не могат да вкусят смърт, телата им бяха променени, **3 Не.** 28:38 (4 Не. 1:14; Морм. 8:10–11). Възлюбеният - Иоан ще живее, докато Господ дойде, **У. и З.** 7. Аз съм взел Сион на Енох в лоното Си, **У. и З.** 38:4 (Моисей 7:21, 31, 69). Енох и неговите братя са в град, запазен, докато не дойде денят на праведността, **У. и З.** 45:12. Илия беше взет в небесата, без да вкуси смърт, **У. и З.** 110:13. Светият Дух слезе върху мнозина и те бяха грабнати в Сион, **Моисей** 7:27.

ПРЕСЛЕДВАМ, ПРЕСЛЕДВАНЕ.

Виж също Бедствие

Да се причини страдание или болка на други хора поради техните вярвания или социалното им положение; да се упражнява тормоз или подтисничество.

Блажени са гонените заради праведността, **Мат.** 5:10 (3 Не. 12:10). Молете се за тия, които ви гонят, **Мат.** 5:44 (3 Не. 12:44). Понеже са богати, те преследват кротките, **2 Не.** 9:30 (2 Не. 28:12–13). Праведните, които гледат напред към Христос, въпреки всички преследвания, няма да погинат, **2 Не.** 26:8. Всички тези неща ще ти дадат опит, **У. и З.** 122:7.

ПРИЗВАНИЕ И ИЗБИРАНЕ.

Виж също Избиране

Праведните последователи на Христос могат да бъдат причислени към избраните, които със сигурност ще бъдат възвисени. Това призвание и избиране започва с покаянието и кръщението. То завършва, когато те "продължат, угощавайки се със словото на Христа и устоят до края" (2 Не. 31:19–20). В писанията този

процес се нарича затвърждаване на нашето призвание и избиране (2 Пет. 1:4–11; У. и З. 131:5–6).

Вие ще Ми бъдете царство от свещеници, **Исход** 19:5–6 (Откр. 1:6). Още от началото Бог е определил избраните за спасение, **2 Сол.** 2:13. Постарайте се, за да затвърдите вашето призвание и избиране, **2 Пет.** 1:10. Господ може да ви запечата за Негови, **Мосия** 5:15. Аз склучвам завет с теб да имаш вечен живот, **Мосия** 26:20. Верните притежатели на свещеничеството са Църквата и царството на избраните от Бога, **У. и З.** 84:33–34. По-сигурното пророческо слово означава човек да знае, че е запечатан за вечен живот, **У. и З.** 131:5–6. Аз запечатвам върху теб твоето възвисяване, **У. и З.** 132:49.

ПРИЗОВАВАМ, ПРИЗОВАН ОТ БОГ, ПРИЗВИНИЕ. *Виж също*

Власт; Избирам, избран, избраник; Настойник, настойничество; Поставям, поставяне

Да бъдеш призван от Бога означава да получиш назначение или покана от Него или от надлежно властените от Него църковни ръководители, за да Му служиш по определен начин.

Той положи ръцете си на него и му даде заръка, **Числа** 27:23. Аз те поставих за пророк, **Ерем.** 1:5. Аз ви избрах и ви определих, **Иоана** 15:16. Павел беше призван да бъде апостол, **Рим.** 1:1. Никой човек не взема на себе си тази почит, освен когато бъде призван от Бога, **Евр.** 5:4. Исус беше призван от Бога според реда на Мелхиседек, **Евр.** 5:10. Аз бях призван да проповядвам словото Божие според Духа на откровението и пророчеството, **Алма** 8:24. Свещеници са били призовавани и подготвяни от основаването на света, **Алма** 13:3. Ако имаш желание да служиш на Бога, ти биваш призван, **У. и З.** 4:3. Стой твърдо в делото, за

което съм те призовал, **У. и З.** 9:14. Не трябва да предполагаш, че си призван да проповядваш, докато не бъдеш призван, **У. и З.** 11:15. Старейшините са призвани да осъществят събирането на избраните, **У. и З.** 29:7. Никой не трябва да проповядва Моето Евангелие или да изгражда Моята църква, освен ако не е поставен, **У. и З.** 42:11. Има мнозина, които са призвани, но малцина са избрани, **У. и З.** 121:34. Човек трябва да бъде призван от Бога, **С. на В.** 1:5.

ПРИНЦИП. *Виж също* Евангелие

Основно учение, истина или закон. Първите принципи на Евангелието са вяра в Господ Исус Христос и покаяние (С. на В. 1:4).

Без да оставаме първоначалното учение на Христа, нека се стремим към съвършенство, **Евр.** 6:1–3. Старейшините, свещениците и учителите трябва да поучават на принципите на Моето Евангелие, които са в писанията, **У. и З.** 42:12. Обучавайте се по-съвършено в принципи, учение и всички неща, **У. и З.** 88:78 (У. и З. 97:14). Всеки човек може да действа в учението и принципите според моралната свобода на избор, която Аз съм му дал, **У. и З.** 101:78. Всяко едно разумно учение, което придобием в този живот, ще възкръсне с нас при възкресението, **У. и З.** 130:18–19.

ПРИТЧА

Кратка поучителна поговорка или съвет.

Книгата Притчи: Книга в Стария завет, която съдържа много притчи, поговорки и стихове, някои от които са написани от Соломон. Книгата Притчи често се цитира в Новия завет.

В глави 1–9 се съдържа обяснение на истинската мъдрост. Глави 10–24 представляват сборник с поговорки за правилния и погрешен начин

на живот. В глави 25–29 се съдържат притчите на Соломон, които хората на Езекия, цар на Юда, записали. В глави 30–31 се съдържа описание на добродетелната жена.

ПРИТЧА. Виж също Евангелия — съгласуваност на евангелията

Проста история, използвана, за да илюстрира и учи на духовна истина или принцип. Притчата се основава на сравняване на обикновен предмет или случка с дадена истина, като скритото значение или послание на притчата често остава тайна за слушателите, които не са подготвени духовно да го приемат (Мат. 13:10–17).

Исус често проповядвал с притчи. За изобръчване на ключовите Му притчи виж “Евангелия”.

ПРИЧАСТИЕ. Виж Жертва; Жива вода; Исус Христос; Кръст; Кръщение, кръщавам; Последната вечеря; *също*, Извършвам Единение, Единение; Хляб на живота

За светиите от последните дни *причастието* е обредът за вземане на хляб и вода във възпоменание на Единителната жертва на Христос. Разчупеният хляб символизира Неговата разкъсана плът; водата символизира кръвта, която Той пролял, за да извърши Единение за нашите грехове (1 Кор. 11:23–25; У. и З. 27:2). Когато достойните членове на Църквата вземат причастие, те обещават да вземат върху си името на Христос, да си спомнят винаги за Него и да спазват Неговите заповеди. Чрез този обред членовете на Църквата подновяват своите завети, сключени при кръщението.

На последната вечеря Исус обяснил обряда на причастие, докато ядял с Дванадесетте апостоли (Мат. 26:17–28; Лука 22:1–20).

Исус взе хляба и го благослови; Той взе чашата и благодари, **Мат.** 26:26–28 (Марка 14:22–24; Лука 22:19–20).

Който яде плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот, **Иоанн** 6:54. Който яде и пие от причастие, недостойно, яде и пие осъждане на душата си, **1 Кор.** 11:29 (3 Не. 18:29). Исус поучава дванадесетте си нефитски ученици за причастие, **3 Не.** 18:1–11. Исус поучава тези ученици да забраняват на недостойни хора да вземат от причастие, **3 Не.** 18:28–29 (Морм. 9:29). Дадени са молитвите за причастие, **Мор.** 4–5 (У. и З. 20:75–79). Причастието трябва да бъде отслужвано от свещеник или старейшина, **У. и З.** 20:46, 76. Учителите и дяконите нямат право да благословят причастие, **У. и З.** 20:58. За причастие могат да бъдат използвани и други течности, освен вино, **У. и З.** 27:1–4.

ПРОКАЗА

Заразна болест, за която често се говори в Стария и Новия завет. Много известни библейски личности в определен период от време са били засегнати от тази болест, включително Моисей (Изм. 4:6–7), сестра му Мариам (Числа 12:10), Нееман (4 Цар. 5) и цар Озия (2 Лет. 26:19–21).

Исус излекувал проказата на няколко души, **Мат.** 8:2–4 (Марка 1:40–45; Лука 5:12–15; 3 Не. 17:7–9). Исус изцелил десет проказани, **Лука** 17:11–19.

ПРОКЛИНАМ, ПРОКЛЯТИЯ. Виж *също* Осъждане; Сквернословие

В писанията проклятието представлява прилагане на божествения закон, което позволява или донася осъждения и техните последствия върху предмет, лице или хора, най-вече поради несправедност. Проклятията са проявление на божествената любов и Божието правосъдие. Те могат да бъдат наложени директно от Бога, или произнесени от Негови овластени служители. Понякога цялостните причини за проклятията са известни единствено на Бога. Освен това, състояние

на проклятие преживяват онези, които преднамерено не се подчиняват на Бога и по този начин се оттеглят от Духа Господен.

Господ може да премахва проклятията, благодарение на личната или колективна вяра на хората в Исус Христос и подчинението на законите и обрядите на Евангелието (Алма 23:16–18, 3 Не. 2:14–16, С. на В. 1:3).

Бог прокълел змията заради измаването на Адам и Ева, **Бит.** 3:13–15 (Моисей 4:19–21). Земята е прокълната заради Адам и Ева, **Бит.** 3:17–19 (Моисей 4:23–25). Господ прокълел Каин заради убийството на Авел, **Бит.** 4:11–16 (Моисей 5:22–41). Господ прокълел Ханаан и неговите потомци, **Бит.** 9:25–27 (Моисей 7:6–8; Авр. 1:21–27). Израил ще бъде благословен ако се подчинява на Бог и ще бъде прокълнат ако не се подчинява, **Втор.** 28:1–68 (Втор. 29:18–28). Гиезий и потомците му са прокълнати с Неемановата проказа, **4 Цар.** 5:20–27. Господ прокълел древния народ на Израил заради неплащането на десетъци и приноси, **Мал.** 3:6–10. Исус прокълел едно смокиново дърво и то изсъхнало, **Марка** 11:11–14, 20–21. Исус прокълел градовете Хоразин, Витсаида и Капернаум, **Лука** 10:10–15. Тъй като ламанитите не поискали да чуят Господа, те били отделени от присъствието Господне и прокълнати, **2 Не.** 5:20–24. Всички са поканени да дойдат при Бога, **2 Не.** 26:33. Господ ще прокълне онези, които вършат блудства, **Яков** 2:31–33. Нефитите трябва да получат по-голямо проклятие от ламанитите, освен ако не се покаят, **Яков** 3:3–5. Бунтовните сами си навличат проклятия, **Алма** 3:18–19 (Втор. 11:26–28). Корихор е прокълнат, защото отклонявал хората от Бога, **Алма** 30:43–60. Господ прокълел нефитските земи и богатства заради беззаконията на хората, **Еламан** 13:22–23 (2 Не. 1:7; Алма 37:31). Господ прокълел нечестивите яредити, **Етер**

9:28–35. Христовото Единение премахва Адамовото проклятие от малките деца, **Мор.** 8:8–12. Онези, които се отвърнат от Господа, са прокълнати, **У. и З.** 41:1. Земята ще бъде пометена с проклятие, освен ако няма свързващо звено между бащите и децата **У. и З.** 128:18 (Мал. 4:5–6).

Сквернословие: Проклинама означава също да се използва език, който е скверен, охулващ или оскърбителен.

Хората не трябва да хулят своите бащи или майки, **Изход** 21:17 (Мат. 15:4). Не хули онези, които управляват над теб, **Изход** 22:28 (Екл. 10:20). Мъжете и жените не трябва да хулят Бога, **Лев.** 24:13–16. Петър проклинал, докато отричал, че познава Исус, **Мат.** 26:69–74. Нечестивите нефити проклинали Бога и искали да умрат, **Мор.** 2:14

ПРОПОВЕДТА НА ПЛАНИНАТА.

Виж също Блаженства; Исус Христос

Проповед на Господ Исус Христос към Неговите ученици, които трябвало да отидат на мисии. (Мат. 5–7; Лука 6:20–49). Господ изнесъл проповедта скоро след призоваването на Дванадесетте.

Проповедта е пояснена от Превода на Джозеф Смит на Библията, а също и от подобна проповед, записана в 3 Не. 12–14, която показва, че важни части от Проповедта на Планината са били изгубени от писанието на Матея.

ПРОПОВЯДВАМ. *Виж също*

Евангелие; Мисионерска работа

Предаване на послание, което осигурява по-добро разбиране на евангелски принцип или учение.

Господ Ме помаза да благовествам на кротките, **Исаия** 61:1 (Лука 4:16–21). Стани, иди в Ниневия и проповядвай, **Иона** 3:2–10. Оттогава Исус започнал да проповядва, **Мат.** 4:17. Идете по целия свят и проповядвайте Евангелието на всяко творение,

Марка 16:15. Ние проповядваме разпнатия Христос, **1 Кор.** 1:22–24. Той отишъл и проповядвал на духовете в тъмница, **1 Пет.** 3:19. Нямаше нищо, освен проповядване и непрестанно подтикване, за да ги държи в страх от Господа, **Енос** 1:23. Той им заповяда да не проповядват нищо друго, освен покаяние и вяра в Господа, **Мосия** 18:20. Проповядването на словото има голяма склонност да води хората да правят това, което е праведно, **Алма** 31:5. Не бива да предпологате, че сте призвани да проповядвате, докато не бъдете призвани, **У. и З.** 11:15. На никого не ще бъде дадено да излезе и да проповядва, освен ако не бъде поставен, **У. и З.** 42:11. Това Евангелие ще бъде проповядвано на всеки народ, **У. и З.** 133:37. Това Евангелие е било проповядвано от началото, **Моисей** 5:58.

ПРОРОК. *Виж също* Гледач;

Откровение; Президент;
Пророчество, пророкувам

Човек, който е призван от Бога и говори от Негово име. Като вестител на Бога, порокът получава заповеди, пророчества и откровения от Бога. Задачата му е да оповестява Божията воля и Неговата истинска същност на хората и да им разкрива значението на взаимоотношенията Му с тях. Пророкът разобличава греха и предсказва неговите последици. Той е проповедник на праведността. Понякога пророците може да бъдат вдъхновени да предскажат бъдещето за ползата на човечеството. Основна отговорност на пророка е да свидетелства за Христос. Президентът на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Божият пророк на земята днес. Членовете на Първото Президентство и Дванадесетте апостоли са подкрепяни като пророци, гледачи и откровители.

Дано всички Господни хора бъдат пророци, **Числа** 11:29. Ако някъде

има пророк, Аз, Господ ще му се явя във видение, **Числа** 12:6. Господ свидетелствал срещу Израил чрез всичките Си пророци, **4 Цар.** 17:13 (2 Лет. 36:15–16; Ерем. 7:25). Аз те поставих пророк на народите, **Ерем.** 1:5, 7. Той открива Своята тайна на слугите Си пророците, **Амос** 3:7. Той говори чрез устата на Своите свети пророци, **Лука** 1:70 (Деяния 3:21). Всичките пророци свидетелстваха за Христос, **Деяния** 10:43. Бог е поставил пророци в Църквата, **1 Кор.** 12:28 (Ефес. 4:11). Църквата е изградена върху основа от апостоли и пророци, **Ефес.** 2:19–20. Хората отхвърлили словата на пророците, **1 Не.** 3:17–18 (2 Не. 26:3). Чрез Духа биват известени всички неща на пророците, **1 Не.** 22:1–2. Христос дошъл при нефитите, за да изгълни всичко, което е говорил чрез устите на Своите свети пророци, **3 Не.** 1:13 (У. и З. 42:39). Онези, които не се вслушат в словата на пророците, ще бъдат отхвърлени, **У. и З.** 1:14. Онези, които вярват на словата на пророците, имат вечен живот, **У. и З.** 20:26. Ще получите словото на пророка като че от собствената Ми уста, **У. и З.** 21:4–6. Откровения и заповеди за Църквата идват само чрез този, който е назначен, **У. и З.** 43:1–7. Задължението на президента е да председателства над цялата Църква и да бъде като Моисей, да бъде пророк, **У. и З.** 107:91–92. Ние вярваме в пророци, **С. на В.** 1:6.

ПРОРОЧЕСТВО, ПРОРОКУВАМ.

Виж също Гледач; Откровение;
Пророк; Пророчица

Пророчеството се състои от боговдъхновени думи или писания, които човек получава чрез откровение от Светия Дух. Духът на пророчеството е да се свидетелства за Исус (Откр. 19:10). Пророчеството може да се отнася до миналото, настоящето или бъдещето. Когато човек пророкува, той говори или

пише това, което Бог иска той да знае за свое собствено добро или за доброто на други. Отделните личности могат да получават пророчества или откровение за собствения си живот.

Дано всички Господни хора бъдат пророци, **Числа** 11:29. Синовете и дъщерите ти ще пророкуват, **Иоил** 2:28 (Деяния 2:17–18). Той открива Своята тайна на слугите Си пророците, **Амос** 3:7. Никое пророчество в писанията не е частно обяснение на Божията воля, **2 Пет.** 1:20. Нефитите имали много откровения и духа на пророчеството, **Яков** 4:6, 13. Алма и Амулик познали намеренията на сърцето на Зиезрам чрез духа на пророчеството, **Алма** 12:7. Горко на онзи, който казва, че Господ не действа повече чрез пророчество, **3 Не.** 29:6. Изучавайте пророчествата на Исаия, **Морм.** 8:23. Всички пророчества ще се изпълнят, **У. и З.** 1:37–38. Човек трябва да бъде призван от Бога чрез пророчество, **С. на В.** 1:5.

ПРОРОЧИЦА. *Виж също*

Пророчество, пророкувам

Жена, която е получила свидетелство за Исус и се ползва от духа на откровението. Пророчицата няма свещеничеството или неговите ключове. Макар че малко жени в писанията са наричани пророчици, много са пророкували, както Ревека, Анна, Елисавета и Мария.

Мариам била назована пророчица, **Изх.** 15:20. Девора била назована пророчица, **Съдии** 4:4. Олда била назована пророчица, **4 Цар.** 22:14 (2 Лет. 34:22). Анна била назована пророчица, **Лука** 2:36.

ПРОТИВНИК. *Виж* Дявол

ПРОТИВОПОСТАВЯНЕ.

Виж Бедствие

ПРОЩАВАМ. *Виж също* Извършвам Единение, Единение; Изповядвам, изповед;

Опращане на греховете;
Покаявам се, покаяние

Така, както е използвано в писанията, прощаването означава едно от следните две неща: 1. Когато Бог прощава на хората, той отменя или отстранява заслужено наказание за грях. Чрез Единението на Христос опрощаването на греховете е достъпно за всички, които се покаят, освен за онези, които са извършили убийство или непростимия грях срещу Светия Дух. 2. Когато хората си прощават един на друг, те се отнасят един към друг с Христова любов и не таят лоши чувства към тези, които са ги обидили (**Мат.** 5:43–45; 6:12–15; **Лука** 17:3–4; 1 **Не.** 7:19–21).

Господ е дълготърпелив и много-милостив, прощава беззаконие и престъпление, **Числа** 14:18. Ако греховете ви са като мораво, ще станат бели като сняг, **Исаия** 1:18. Прости ни дълговете, както ние прощаваме на длъжниците си, **Мат.** 6:12 (**Лука** 11:4; 3 **Не.** 13:11). Синът Човешки има властта да прощава греховете, **Мат.** 9:6 (**Мат.** 18:35; **Марка** 2:10; **Лука** 5:20–24). Колко често може моят брат да съгрешава спрямо мен и аз да му прощавам?, **Мат.** 18:21–22 (**У. и З.** 98:40). Ако някой похули Светия Дух, за него няма прошка навеки, **Марка** 3:29 (**Алма** 39:6). Ако брат ти съгреси срещу теб и се покае, прости му, **Лука** 17:3. Отче, прости им, защото не знаят какво правят, **Лука** 23:34. Моли се за прошка, **1 Не.** 7:21. Приложи единяващата кръв на Христа, та да може да получим опрощение на греховете си, **Мосия** 4:2. Ако изповяда греховете си пред теб и Мен и се покае, трябва да му простиш, **Мосия** 26:29–31. Този, който се покае и изпълнява заповедите, ще бъде опростен, **У. и З.** 1:32. Прости сърпа си и греховете ти ще бъдат опростени, **У. и З.** 31:5 (84:61). Този, който се е разкалял за греховете си, е опростен, и аз, Господ, не ги

помня вече, **У. и З.** 58:42. Аз ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички човеци, **У. и З.** 64:10. Доколкото вие сте простили простъпките си един на друг, тъкмо тъй и Аз, Господ, ще ви простя, **У. и З.** 82:1. Когото обичам, него и укорявам, за да могат греховете му да бъдат простени, **У. и З.** 95:1. Аз ти простих прегрешенията, **Моисей** 6:53.

ПСАЛМ. Виж също Давид; Музика

Боговдъхновена поема или химн.

Книгата Псалми: Книга в Стария завет, която съдържа сборник с псалми, много от които са за Христос. Книгата Псалми често се цитира в Новия завет.

Много от псалмите са написани от Давид. Били написани като възхвали за Бога. Много от тях били изпълнявани с музика.

ПЪКЪЛ. Виж също Дявол;

Осъждане; Синове на погибел;
Смърт, духовна

Откровенията от последните дни говорят за пъкъл поне в два смисъла. Първо, това е временен дом в света на духовете за онези, които са били непокорни в смъртността. В този смисъл пъкълът има край. На духовете там ще бъде проповядвано Евангелието и известно време след разкаянието си те ще бъдат възкресени в степен на слава, за която са достойни. Онези, които не се покаят, но не са синове на погибелта, ще останат в пъкъла по време на Хилядолетието. След тези хиляда години на страдания те ще бъдат възкресени в телестиялна слава (**У. и З.** 76:81–86; 88:100–101).

Второ, това е постоянното обиталище на онези, които не са изкупени чрез Единението на Исус Христос. В този смисъл пъкълът е постоянен. Той е за онези, които са намерени за “все още нечисти” (**У. и З.** 88:35, 102). Това е мястото, където ще живеят

вечно Сатана, неговите ангели и синовете на погибелта — тези, които са отрекли Сина, след като Отец Го е разкрил (**У. и З.** 76:43–46).

Писанията понякога наричат пъкъла външна тъмнина.

Душата на Давид няма да бъде оставена в преизподнята, **Псалм** 16:10 (86:13). Идете в пъкъла, в неугасимия огън, **Марка** 9:43 (Мосия 2:38). Богатият човек в пъкъла повдига очите си, бидейки в мъки, **Лука** 16:22–23 (**У. и З.** 104:18). Смъртта и адът предадоха мъртвите, **Откр.** 20:13. Има място, което е приготвено, да, дори онзи ужасен пъкъл, **1 Не.** 15:35. Желанието на плътта дава власт на духа на дявола да ни завлече в пъкъла, **2 Не.** 2:29. Христос подготви пътя за нашето избавление от смъртта и пъкъла, **2 Не.** 9:10–12. Тези, които останат нечисти, отиват във вечни мъки, **2 Не.** 9:16. Дяволът мами душите им и ги завежда внимателно надолу в пъкъла, **2 Не.** 28:21. Исус изкупи душата ми от пъкъла, **2 Не.** 33:6. Освободете се от болките на пъкъла, **Яков** 3:11. Плен от дявола и отвещане според волята му към погибел-това са веригите на пъкъла, **Алма** 12:11. Нечестивите са изхвърлени във външния мрак до времето на своето възкресение, **Алма** 40:13–14. Нечистите ще бъдат по-окаяни да живеят с Бога, отколкото с прокълнатите души в пъкъла, **Морм.** 9:4. Наказанието, дадено от Моята ръка, е безкрайно наказание, **У. и З.** 19:10–12. Пъкълът е място, приготвено за дявола и неговите ангели, **У. и З.** 29:37–38. Онези, които приемат Бога, биват освободени от смъртта и веригите на пъкъла, **У. и З.** 138:23.

ПЪЛНО ПОТАПЯНЕ. Виж

Кръщение, кръщавам — чрез пълно потапяне

ПЪРВИ ПЛОДОВЕ

Първата реколта за даден сезон. По времето на Стария завет първите

плодове са били принасяни на Господа. (Лев. 23:9–20). Онези, които приемат Евангелието и издържат до края с вяроност, образно казано са първите плодове, защото принадлежат на Бога.

Онези, които следват Агнеца където и да отиде, са първите плодове на Бога, **Откр.** 14:4. Онези, които първи ще се спуснат с Христос, са първите плодове, **У. и З.** 88:98.

ПЪРВО ВИДЕНИЕ. *Виж също*

Възстановяване на Евангелието;
Смит-младши, Джозеф

Явяването на Бог Отец и Неговия Син Исус Христос пред пророка Джозеф Смит в една горичка.

През пролетта на 1820 г. Джозеф Смит-младши карал петнадесетата си година. Той живеел със семейството си в град Палмира, щата Ню Йорк. На запад, в близост до къщата на семейството, се намирала малка гора от големи дървета. Джозеф отишъл на това място, за да се помоли на Бога, за да разбере коя църква е права. Докато четял Библията, той осъзнал, че трябва да търси този отговор от Бога (Яков. 1:5–6). В отговор на неговата молитва пред него се явили Отец и Син и му казали да не се присъединява към никоя от тогавашните църкви на земята, защото всички те грешали (Дж. С. — И. 1:15–20). Това свято преживяване било началото на поредица от събития, които довели до възстановяването на Евангелието и на истинската Църква на Христос.

ПЪРВО ПРЕЗИДЕНТСТВО. *Виж също* Ключове на свещеничеството; Откровение; Президент

Президентът на Църквата и неговите съветници. Те представляват кворум от трима висши свещеници и председателстват цялата Църква. Първото Президентство държи всички ключове на свещеничеството.

Ключовете на царството винаги

принадлежат на Президентството на Висшето Свещеничество, **У. и З.** 81:2. Президентството на Висшето Свещеничество има правото да изпълнява задълженията във всички служби, **У. и З.** 107:9, 22. Който Ме приема, приема Първото Президентство, **У. и З.** 112:20, 30. Първото Президентство получава откровенията за цялата Църква, **У. и З.** 124:126.

ПЪРВОРОДЕН. *Виж също* Исус Христос; Първородство

Във времето на древните патриарси първородният син е получавал правото на първородство (Бит. 43:33) и така наследявал ръководството над семейството след смъртта на бащата. Първородният е трябвало да бъде достоен, за да поеме тази отговорност (1 Лет. 5:1–2) и е можел да изгуби първородството си при несправедност.

Според закона на Моисей, първородният син е бил считан за принадлежащ на Бога. Първородният е получавал двоен дял от имуществото на баща си (Втор. 21:17). След смъртта на баща си той е носел отговорността да се грижи за майка си и сестрите си.

Първородните мъжки животни също принадлежали на Бога. Чистите животни били използвани за жертвоприношения, докато нечистите можели да бъдат изкупени, продадени или убити (Изра. 13:2, 11–13; 34:19–20; Лев. 27:11–13, 26–27).

Първородният син символизира Исус Христос и Неговото земно служение, напомняйки на хората, че великият Месия ще дойде (Моисей 5:4–8; 6:63).

Исус е първородният от духовните чеда на нашия Небесен Отец, Единородният Син на Отца в плътта и първият, вдигнал се от смъртта чрез възкресението (Кол. 1:13–18). Верните светии стават членове на Църквата на Първородния във вечността (**У. и З.** 93:21–22).

Първородния между синовете си

ще дадеш на Мене, **Изх.** 22:29. Аз осветих за Себе Си всяко първородно в Израил, **Числа** 3:13. За да бъде Той първороден между много братя, **Римл.** 8:29. Той въведе Първородния в света, **Евр.** 1:6. Те са онези, които са Църквата на Първородния, **У. и З.** 76:54, 94. То ми беше предадено от бащите, тъкмо правото на първородния, **Авр.** 1:3.

ПЪРВОРОДСТВО. *Виж също* Завет; Първороден

Правото на наследство, принадлежащо на първородния син. В по-широк смисъл първородството включва което и да е или всички права или наследства, предавани на даден човек, когато се роди в едно семейство или общество.

Продай ми първородството си, **Бит.** 25:29–34 (**Бит.** 27:36). Първородният седна според първородството си, **Бит.** 43:33. Той постави Ефрем преди Манасий, **Бит.** 48:14–20 (**Ерем.** 31:9). Първородството беше на Иосиф, **1 Лег.** 5:2. Исав продаде първородството си, **Евр.** 12:16. Вие сте законни наследници, **У. и З.** 86:9. Сион има право на свещеничеството по потекло, **У. и З.** 113:8 (**Авр.** 2:9–11).

ПЪТ. *Виж също* Исус Христос; Ходя, ходя с Бога

Посоката или направлението, която човек следва. Исус е казал, че Той е пътят (**Иоана** 14:4–6).

Спазвайте заповедите на Господа да ходите в Неговите пътища, **Втор.** 8:6. Възпитавай детето отрано в подходящия за него път, **Притчи** 22:6 (**2 Не.** 4:5). Господ е казал, че Неговите пътища са по-високи от нашите пътища, **Исаия** 55:8–9. Тясна е портата и стеснен е пътят, който води към живот, **Мат.** 7:13–14 (**3 Не.** 14:13–14; **3 Не.** 27:33; **У. и З.** 132:22, 25). Бог ще ви приготви път, така щото да можете да издържите изпитанието, **1 Кор.** 10:13. Господ не дава заповед, за която не е подготвил път, така

че четата Му да я изпълнят, **1 Не.** 3:7 (**1 Не.** 9:6; **17:3**, **13**). Няма друг път, освен този през портата, **2 Не.** 9:41. Вие сте свободни да постъпвате сами за себе си — да изберете пътя на вечната смърт или пътя на вечния живот, **2 Не.** 10:23. Това е пътят и не е даден друг път, нито друго име, **2 Не.** 31:21 (**Мосия** 3:17; **Алма** 38:9; **Еламан** 5:9). С даряването на Своя Син, Бог е приготвил още по-превъзходен път, **Етер** 12:11 (**1 Кор.** 12:31). Всеки човек върви по своя собствен път, **У. и З.** 1:16. Нужно е това да бъде вършено по Мой собствен начин, **У. и З.** 104:16.

РАГУИЛ. *Виж* Иотор

РАДОСТ. *Виж също* Подчинение, подчинен, подчинявам се

Състояние на голямо щастие, идващо от праведен живот. Целта на земния живот е всички хора да имат радост (**2 Не.** 2:22–25). Пълната радост ще дойде само чрез Исус Христос (**Иоана** 15:11; **У. и З.** 93:33–34; **101:36**).

Кротките също ще умножат радостта си в Господа, **Исаия** 29:19 (**2 Не.** 27:30). Нося ви благи вести за велика радост, **Лука** 2:10. Вашата радост никой няма да ви я отнеме, **Иоана** 16:22. Плодът на Духа е любов, радост, мир, **Гал.** 5:22. Плодът му изпълни душата ми с извънредно велика радост, **1 Не.** 8:12. Човеците са, за да имат радост, **2 Не.** 2:25. Радостта на праведните ще бъде пълна завинаги, **2 Не.** 9:18. Те могат да обитават с Бога в състояние на нескончаемо щастие, **Мосия** 2:41. Ще се откажа от всичко, което притежавам, за да получа тази велика радост, **Алма** 22:15. По възможност нека бъда оръдие в ръцете на Бога, за да доведе някои души до покаяние и това да е моята радост, **Алма** 29:9. Каква радост и каква чудна светлина видях, **Алма** 36:20. Моят Дух ще изпълни душата ви с радост, **У. и З.** 11:13. Колко огромна ще е радостта

ви с нея в царството на Моя Отец, **У. и З.** 18:15–16. В този свят радостта ви не е пълна, но в Мен радостта ви е пълна, **У. и З.** 101:36. В този живот аз ще имам радост, **Моисей** 5:10–11.

РАЗБИРАНЕ. *Виж също* Знание; Истина; Мъдрост

Придобиване на знание или проникване в значението на някоя истина, включително и приложението ѝ в живота.

Не се облягай на своя разум, **Притчи** 3:5. При всичко, що си придобил, придобивай разум, **Притчи** 4:7. Исус говореше с притчи и някои не разбираха, **Мат.** 13:12–17. Господ отвори тяхното разбиране, **Лука** 24:45. Ако не можете да разберете тези слова, това е защото не се молите, **2 Не.** 32:4 (3 Не. 17:3). Летописите бяха запазени, за да можем да четем и да разбираме, **Моисия** 1:2–5. Поради своето неверие те не можете да разбират словото Божие, **Моисия** 26:3. Те били мъже с правилно разбиране, **Алма** 17:2–3. Словото започва да осветлява разума ми, **Алма** 32:28. Нека разискваме заедно, за да можете да разберете, **У. и З.** 50:10–12, 19–23. Родителите трябва да учат децата си да разбират, **У. и З.** 68:25. Делата и тайнствата Божии могат да бъдат разбрани само чрез Светия Дух, **У. и З.** 76:114–116. Сатана търси да отвърне сърцата на хората от разбирането, **У. и З.** 78:10. Светлината на Христос оживотворява нашето разбиране, **У. и З.** 88:11.

РАЗВОД. *Виж също* Брак, сключвам брак

Прекратяването на брака по силата на граждански или църковен закон. Според Новия завет, Бог разрешил развода при някои обстоятелства поради коравосърдечие на хората. Както обяснил Исус, обаче, “в началото не било така” (**Мат.** 19:3–12). Писанията по принцип поучават против развода и съветват съпрузи

и съпруги да се обичат в праведност (**1 Кор.** 7:10–12; **У. и З.** 42:22).

РАЗДОР *Виж също* Бунт

Свада, спор или разисквания. Раздорът, особено между членове на Църквата на Господа или между семейни членове, не е приятен за Господа.

Да няма спречкване между мене и тебе, **Бит.** 13:8. От гордостта произхожда само препиране, **Притчи** 13:10. Ако някой има оплакване против някого, прощавайте си, както и Христос е простил, **Кол.** 3:13. Отбягвайте глупавите разисквания и препирни, **Тита** 3:9. Господ е заповядал на хората да не се карат един с друг, **2 Не.** 26:32. Няма да допусках децата ти да се бият и карат едно с друго, **Моисия** 4:14. Алма заповяда да няма раздори между църковните членове, **Моисия** 18:21. Сатана разпространява слухове и раздори, **Еламан** 16:22. Дяволът е бащата на раздора и подтиква хората да спорят гневно един с друг, **3 Не.** 11:29 (**Моисия** 23:15). Установете Моето Евангелие, за да няма толкова много раздори, **У. и З.** 10:62–64. Престанете да спорите един с друг, **У. и З.** 136:23.

РАЗМИШЛЯВАМ. *Виж също* Молитва; Откровение

Дълбоко замисляне и медитация, често върху писанията или други Божии неща. Когато се съчетае с молитва, размишлението относно Божиите неща може да донесе откровение и разбиране.

Мария размишляваше за тези неща в сърцето си, **Лука** 2:19. Както седях и размишлявах в сърцето си, аз бях отнесен, **1 Не.** 11:1. Моето сърце размишляваше над писанията, **2 Не.** 4:15. Нефи изминал пътя си, размишлявайки върху нещата, които Господ му показал, **Еламан** 10:2–3. Върнете се по домовете си и обмислете нещата, които ви казах, **3 Не.** 17:3. Помнете колко милостив е бил

Господ и размислете върху тях в сърцата си, **Мор.** 10:3. Размишлявайте върху нещата, които сте приели, **У. и З.** 30:3. Докато размишлявахме върху тези неща, Господ докосна очите на разума ни, **У. и З.** 76:19. Аз седях в стаята си, размишлявайки върху писанията, **У. и З.** 138:1–11. Аз размишлявах относно това отново и отново, **Дж. С. — И.** 1:12.

РАЗПОЗНАВАНЕ, ДАР ЗА.

Виж също Дарове на Духа

Означава да разбереш или да узнаеш нещо чрез силата на Духа. Дарът за разпознаване е един от даровете на Духа. Той включва разбиране за истинския характер на хората и на източника и значението на духовните прояви.

Човек гледа външния вид, а Господ гледа сърцето, **1 Цар.** 16:7. Горко на ония, които наричат злото добро, **Исаия** 5:20 (2 Не. 15:20). Божиите неща се изпитват духовно, **1 Кор.** 2:14. На някои хора е даден дарът за разпознаване на духовете, **1 Кор.** 12:10. Амон можеше да разпознава мислите му, **Алма** 18:18, 32. Мекият глас пронази онези, които го чуваха, **3 Не.** 11:3. За да не може да бъдете измамени, търсете искрено най-добрите дарове, **У. и З.** 46:8, 23. На църковните ръководители е дадена силата да разпознават даровете на Духа, **У. и З.** 46:27. Това тяло, което е изпълнено със светлина, схваща всички неща, **У. и З.** 88:67. Моисей видя земята, различавайки я чрез Духа Божий, **Моисей** 1:27.

РАЗПРЪСВАНЕ НА ИЗРАИЛ.

Виж Израил — разпръсване на Израил

РАЗПРЪСКВАНЕ. *Виж* Израил — разпръскването на Израил

РАЗПЪВАНЕ НА КРЪСТ. *Виж също* Голгота; Извършвам Единение, Единение; Исус Христос; Кръст

Вид римска екзекуция, често прилагана по времето на Новия завет, при която човек бил убиван, като ръцете и краката му били завързвани или заковавани на кръст. Обикновено била прилагана за робите и най-долните престъпници. Разпъването на кръст често било предшествано от бичуване (Марка 15:15). Човекът, който бил разпъван, обикновено бил каран сам да носи кръста си до мястото на екзекуцията (Иоана 19:16–17). Дрехите му били вземани обикновено от войниците, които изпълнявали присъдата (Мат. 27:35). Кръстът бивал забиван в земята, така че краката на човека били само на една-две стъпки над нея. Кръстът бил наблюдаван от войници, докато човекът на него умре, което понякога отнемало до три дена (Иоана 19:31–37).

Исус Христос бил разпънат, защото група невярващи Го обвинили лъжливо в бунт срещу Цезар и в богохулство, защото бил казал, че е Син Божий. Морава дреха (Иоана 19:2), трънен венец и други обиди били приложени към Исус (Мат. 26:67; Марка 14:65).

Злодеите ще пробият ръцете и краката на Месията, **Псалми** 22:11–18. Христос ще отиде като агне на заклание, **Исаия** 53:7. Исус предсказва разпъването Си, **Мат.** 20:18–19. Описано е разпъването на кръста на Христос, **Мат.** 27:22–50 (Марка 15:22–37; Лука 23:26–46; Иоана 19:17–30). Нефи видял във видение разпъването на Агнеца Божия, **1 Не.** 11:33. Нефи разказва за страданията и разпъването на кръст на Христос, **1 Не.** 19:9–14. Яков разказва за служението и разпъването на кръст на Светия Израилев, **2 Не.** 6:9. Бури, земетресения, пожари и вихрушки на американския континент потвърждават разпъването на Христос в Ерусалим, **3 Не.** 8. Аз съм Исус, Който беше разпънат, **У. и З.** 45:51–52. Службата на Христос сред мъртвите беше през

краткото време между разпятието и възкресението Му, **У. и З.** 138:27.

РАЙ *Виж също* Небеса

Тази част от света на духовете, в която праведните духове, които са напуснали този живот, изчакват възкресението на тялото. Състояние на щастие и мир.

В писанията думата *рай* се използва също и за обозначаване на света на духовете (Лука 23:43), селестиалното царство (2 Кор. 12:4) и прославеното състояние на Земята по време на Хилядолетието (С. на В. 1:10).

На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е в средата на Божия рай, **Откр.** 2:7. Раят трябва да предаде духовете на праведните, **2 Не.** 9:13. Духовете на праведните биват приемани в състояние на щастие, което се нарича рай, **Алма** 40:11–12. Всички ученици на Исус отишли в рая, с изключение на Тримата, **4 Не.** 1:14. Аз скоро ще отида да почивам в рая Божий, **Мор.** 10:34. Христос служил на праведните духове в рая, **У. и З.** 138.

РАМЕУМПТОМ

В Книгата на Мормон, високо място за стоене, където заставали да се молят зорамитите и вероотстъпниците-нефити (Алма 31:8–14).

РАФАИЛ. *Виж също* Ангели

Ангел на Господа, който участвал във възстановяването на всички неща (У. и З. 128:21).

РАХИЛ. *Виж също* Яков, син на Исаак

В Стария завет, жена на Яков (Бит. 29–31, 35). Тя е майка на Иосиф и Вениамин.

РЕВЕКА. *Виж също* Исаак

Жената на Исаак, патриарх от Стария завет (Бит. 24–27). Ревека била майката на Исав и Яков (Бит. 25:23–26).

РЕВНИВ, РЕВНОСТ. *Виж също* Завиждам

В писанията думата *ревност* има две значения: 1. Пламенност, нежни и дълбоки чувства към някого или нещо и 2. Завист или подозрение, че друг ще получи някакво предимство.

Пламенни чувства: Аз, Господ, съм Бог ревнив, **Изх.** 20:5 (Втор. 5:9; 6:15; Мосия 11:22). Аз ще бъда ревнив спрямо святоето Си име, **Езек.** 39:25. Аз съм ревнив към Ерусалим и Сион, **Зах.** 1:14.

Завист или подозрение: Ревността е яростта на мъжа, **Притчи** 6:32–35. Аkis започна да ревнува сина си, **Етер** 9:7. Освободете се от зависти и страхове, **У. и З.** 67:10.

РЕКА ИОРДАН

Река Иордан тече от Галилейското езеро до Мъртво море. Реката е дълга 100 мили (160 километра) и се образува от съединяването на водите на няколко извора, течащи от хълма Хермон. Това е реката с най-голямо значение в Израил.

Две важни събития, свързани с тази река, са: Разделянето на реката от Господа, за да мине народът на Израил (Исус Н. 3:14–17) и кръщението на Исус Христос (Мат. 3:13–17; 1 Не. 10:9).

РИГДЪН, СИДНИ

Един от ранните членове и водач на възстановената Църква през 30-те и началото на 40-те години на XIX-ти век. Сидни Ригдън служил известно време като Първи съветник на Джозеф Смит в Първото Президентство на Църквата (У. и З. 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). По-късно той прегрешил и бил отлъчен през септември 1844 г.

РИМ. *Виж също* Римска империя

В Новия завет, столицата на Римската империя. Градът е разположен

на река Тибър в днешна Италия (Деяния 18:2; 19:21; 23:11). Павел проповядвал Евангелието в Рим, когато бил затворник на римската управа (Римл. 1:7; 15–16; Деяния 28:14–31).

РИМЛЯНИ, ПОСЛАНИЕ ДО. *Виж също* Павел; Послания на Павел

В Новия завет писмо, което Павел написал до светиите в Рим. Той замислял да отиде в Ерусалим, което със сигурност щяло да бъде опасно. Ако успеел да избяга жив, Павел се надявал след това да посети Рим. Писмото било предназначено отчасти да подготви Църквата там да го приеме, когато пристигне. Може да се разглежда и като изложение на определени учения, по които се спорело и които Павел считал вече за окончателно установени.

Глава 1 съдържа поздрав на Павел до римляните. Глави 2–11 включват няколко изявления върху учението за вярата, делата и благодатта. Глави 12–16 съдържат практически учения за любовта, дълга и светостта.

РИМСКА ИМПЕРИЯ. *Виж също* Рим

Империята на древния Рим. В ерата на апостолите Римската империя била единствената велика сила на света. Тя включвала всички земи между Ефрат, Дунав, Рейн, Атлантическия океан и пустинята Сахара. Палестина станала зависима държава през 63 г. пр. Хр., когато Помпей завзел Ерусалим. Макар че римляните дали на юдеите много привилегии, юдеите мразели римското владичество и непрекъснато се бунтували.

Римският гражданин Павел използвал гръцки, който бил най-разпространеният език в империята, за да проповядва Евангелието из нея.

Отдавайте кесаревите на Кесаря, **Мат.** 22:17–22. Павел се позовал на правата си като римски гражданин, **Деяния** 16:37–39 (Деяния 22:25–29).

РОВОАМ. *Виж също* Соломон

В Стария завет, син на цар Соломон. Той заел престола след баща си и царувал в продължение на седемнадесет години в Ерусалим (3 Цар. 11:43; 14:21, 31). По време на царуването на Ровоам, царството било разделено на царство на Израил, на север и царство на Юда, на юг (3 Цар. 11:31–36; 12:19–20). Ровоам царувал над царството на Юда.

РОДЕН ОТНОВО, РОДЕН ОТ БОГА. *Виж също* Кръщение, Кръщавам; Обръщане, Обърнат; Природен човек; Роден; Синове и дъщери на Бога; Чета на Христос

Притежаването на Духа Господен предизвиква огромна промяна в сърцето на човека, така че той повече няма желание да върши зло, а вместо това иска да търси Божиите неща.

Ще вложа във вас нов дух, **Езек.** 11:19 (Езек. 18:31; 36:26). Тези, които вярват в името на Христос, са били родени не от кръв, а от Бога, **Иоана** 1:12–13. Ако човек не е роден от вода и от Духа, той не може да влезе в Царството Божие, **Иоана** 3:3–7. Ние можем да се родим отново чрез словото на Бога, **1 Пет.** 1:3–23. Който се е родил от Бога не продължава в грях, **1 Иоан.** 3:9. Защото всичко, което е родено от Бога, побеждава света, **1 Иоан.** 5:4. Онези, които са родени от Христос, сключват завет с Бога, **Мосия** 3:19; 5:2–7. Всички хора трябва да бъдат родени отново, да, родени от Бога, **Мосия** 27:25–26 (Алма 5:49). Родени ли сте духовно от Бога?, **Алма** 5:12–19. Ако не се родите отново, не можете да наследите царството небесно, **Алма** 7:14. Всеки, който вярва в думите Ми, ще бъде роден от Мен, дори от вода и от Духа, **У. и З.** 5:16. Вие трябва да се родите отново в царството небесно, **Моисей** 6:59.

РОДЕН. *Виж също* Единороден; Роден отново, роден от Бога; Синове и дъщери на Бога; Чета на Христос

Да бъдеш роден. Да родиш означава да дадеш живот, да създадеш потомство или да сътвориш. В писанията тези думи се използват често със значението роден от Бога. Макар че Исус Христос е единственото дете, родено от Отца в смъртността, всички хора биха могли да се родят духовно от Христос, като Го приемат, като се подчинят на заповедите Му и станат нови хора чрез силата на Светия Дух.

Аз днес Те родих, **Псалми** 2:7 (Деяния 13:33; Евр. 1:5–6; 5:5). Неговата слава беше славата на Единородния на Отца, **Иоана** 1:14 (2 Не. 25:12; Алма 12:33–34; У. и З. 76:23). Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, **Иоана** 3:16 (У. и З. 20:21). Христос роди духовно народа си, **Мосия** 5:7. Онези, които са родени чрез Господа, са Църквата на Първородния, **У. и З.** 93:22.

РОДИТЕЛИ. *Виж също* Баща, смъртен; Майка

Бащи и майки. Достойните съпрузи и съпруги, които са били правилно запечатани в брак в храма на Бога, могат да продължат да изпълняват своята роля като родители и във вечността.

Деца, подчинявайте се на родителите си, **Ефес.** 6:1–3 (Кол. 3:20). Адам и Ева били първите ни родители, **1 Не.** 5:11. Проклятието може да е върху главите на родителите ви, **2 Не.** 4:6. Поучавайте родителите, че трябва да се покаят и да бъдат кръстени, **Мор.** 8:10. На родителите е заповядано да проповядват Евангелието на своите деца, **У. и З.** 68:25. Родителите на всички деца имат задължения към тях, **У. и З.** 83:4. Греховете на родителите не могат да бъдат наложени върху главите на децата, **Моисей** 6:54.

РОДОСЛОВИЕ. *Виж също* Възпоменателна книга; Кръщение, Кръщавам — Кръщение за мъртвите; Обреди — Обреди за другите; Семейство; Спасение; Спасение за мъртвите

Документално проследяване на родословната линия в семейството. В писанията, когато определени свещенически служби или благословия са били дадени само на едно определено семейство, родословието е било много важно (Бит. 5; 10; 25; 46; 1 Лет. 1–9; Ездра 2:61–62; Неем. 7:63–64; Мат. 1:1–17; Лука 3:23–38; 1 Не. 3:1–4; 5:14–19; Яром 1:1–2). Днес във възстановената Църква, членовете на Църквата продължават да проследяват своите родословни линии, за да могат да идентифицират върно своите починали предци, така че да могат да изпълнят за тях спасителните обреди. Тези обреди са валидни за тези от починалите, които приемат Евангелието на Исус Христос в духовния свят (**У. и З.** 127, 128).

РОПТАЯ. *Виж също* Бунт

Да недоволстваш и да се оплакваш от Божиите цели, планове или служители.

Хората роптаели ротив Моисей, **Изм.** 15:23–16:3. Юдеите тогава възроптали против Исус, **Иоана** 6:41. Ламан и Лемуил роптаели за много неща, **1 Не.** 2:11–12 (1 Не. 3:31; 17:17). Не роптай заради нещата, които не си виждал, **У. и З.** 25:4.

РУВИМ. *Виж също* Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, най-големият син на Яков и Лия (Бит. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Макар че Рувим бил първородният, той загубил първородството си поради грях (Бит. 35:22; 49:3–4).

Племето на Рувим: Якововата благословия за Рувим се намира в Битие 49:3 и Второзаконие 33:6. Племето постепенно намаляло на брой и

макар че продължило да съществува, то станало политически по-незначимо. Първородството на Рувим отишло у Иосиф и неговите синове, защото Иосиф бил първородният от втората жена на Яков, Рахил (1 Лет. 5:1–2).

РУТ. *Виж също* Вооз

В Стария завет, моавка, снаха на Ноемин и Елимелех, които били израилтяни. След смъртта на съпруга си, Рут се омъжила за Вооз, роднина на Ноемин. Техният син Овид бил прародител на Давид и Христос. Историята на Рут е чудесна илюстрация за приобщаването на неизраилтянка в стадото на Израил. Рут се отказала от предишния си бог и предишния си живот, за да се присъедини към дома на вярата в служене на Бога на Израил (Рут 1:16).

Книгата на Рут: Глава 1 описва живота на Елимелех и неговото семейство в Моав. След смъртта на своите съпрузи, Ноемин и Рут отишли във Витлеем. Глава 2 описва как Рут събирала останалите класове в полята на Вооз. Глава 3 разказва за това, как Ноемин накарала Рут да отиде на гумното и да падне в краката на Вооз. Глава 4 е историята на брака на Рут и Вооз. Те имали син Овид, от чието потомство били Давид и Христос.

РЪЦЕ, ПОЛАГАНЕ НА. *Виж също* Дарът на Светия Дух; Отделяне; Поставям, поставяне; Служене на болните

Поставянето на ръце върху главата на човек, като част от свещенически обред. Много свещенически обреди се извършват чрез полагагане на ръце, като поставяне, благославяне, служене на болните, потвърждаване на членството в Църквата и даването на дара на Светия Дух.

Моисей положил ръце върху главата на Исус Навиев, както му заповядал Господ, **Числа** 27:18, 22–23 (Втор.

34:9). Исус положил ръце на неколцина болни и ги изцелил, **Марка** 6:5 (Мормон 9:24). Апостолите положили ръце върху седмината, които щели да им помагат, **Деяния** 6:5–6. Дарът на Светият Дух бил даден чрез полагагане на ръце, **Деяния** 8:14–17. Аниания положил ръце върху Савел и възстановил зрението му, **Деяния** 9:12, 17–18. Павел положил ръце върху него и го изцелил, **Деяния** 28:8. Павел проповядвал учението за кръщението и за полагагането на ръце, **Евр.** 6:2. Алма поставял свещеници и старейшини чрез полагагане на ръце, **Алма** 6:1. Исус дал на учениците си силата да предават дара на Светия Дух чрез полагагане на ръце, **3 Не.** 18:36–37. Ще давате Светия Дух на този, върху когото положите ръцете си, **Мор.** 2:2. Старейшините трябва да полагат ръце върху децата за благословия, **У. и З.** 20:70. Те ще получат дара на Светия Дух чрез полагагане на ръце, **У. и З.** 35:6 (С. на В. 1:4). Старейшините трябва да полагат ръце върху болните, **У. и З.** 42:44 (66:9). Децата трябва да приемат полагагането на ръце след кръщение, **У. и З.** 68:27. Свещеничеството се получава чрез полагагане на ръце, **У. и З.** 84:6–16.

САДУКЕИ. *Виж също* Юдеи

Малка, но политически силна партия или прослойка между юдеите. Били най-известни със своята непреклонна вяра в буквалното спазване на закона на Моисей и с отхвърлянето на действителното съществуване на духове и ангели, както и на ученията за възкресението и за вечния живот (**Марка** 12:18–27; **Деяния** 4:1–3; 23:7–8).

САЛИМ. *Виж също* Ерусалим; Мелхиседек

В Стария завет градът, в който управлявал Мелхиседек. По всяка вероятност е бил разположен на мястото на днешния Ерусалим.

Името “Салим” наподобява много еврейска дума, означаваща “мир”.

Салимският цар Мелхиседек изнесе хляб и вино, **Бит.** 14:18. Мелхиседек, цар на Салим, бил свещеник на Всевишния Бог, **Евр.** 7:1–2. Мелхиседек бил цар на земята Салим, **Алма** 13:17–18.

САМ. *Виж също* Лехий, баща на Нефи

В Книгата на Мормон, третият син на Лехий (1 Не. 2:5). Той бил праведен и свят човек, който избрал да следва Господа (1 Не. 2:17; 2 Не. 5:5–6; Алма 3:6).

САМАРИЯ. *Виж също* Самаряни

В Стария завет, столицата на Северното царство на Израил (3 Цар. 16:23–24). Поради стабилното военно разположение на града на един хълм, асирийците го завзели чак след тригодишна обсада (4 Цар. 17:5–6). Ирод възстановил града и го нарекъл Севаст. В Новия завет, Самария било името на цялата централна част на Палестина, на запад от Йордан.

САМАРИЯНИ. *Виж също* Самария

Библейският народ, който живял в Самария, след като северното царство на Израил било подчинено от асирийците. Самаряните били отчасти израилтяни, отчасти езичници. Религията им била смесица от еврейски и езически вярвания и практики. Притчата за добрия самарянин в Лука 10:25–37 показва омразата, която развили юдеите към самаряните, поради това, че те отстъпили от религията на Израил. Господ напътствал апостолите да проповядват Евангелието на самаряните (Деяния 1:6–8). Филип проповядвал с успех Евангелието на Христа на народа на Самария и извършил много чудеса между тях (Деяния 8:5–39).

САМСОН

В Стария завет, дванадесетият от “съдиите” на Израил. Той бил известен с голямата си физическа сила, но не проявил мъдрост при някои свои действия и предпочитания (Съдии 13:24–16:31).

САМУИЛ ЛАМАНИТЪТ

Ламанитски пророк в Книгата на Мормон, изпратен от Господа да проповядва и предупреждава нефитите малко преди раждането на Спасителя. Самуил Ламанитът прокувал относно знаменията, свързани с раждането и смъртта на Исус Христос и с унищожаването на нефитите (Еламан 13–16).

САМУИЛ, ПРОРОК ОТ СТАРИЯ

ЗАВЕТ *Виж също* Царе, Книги на

Самуил, синът на Елкана и Анна, бил роден в отговор на молитвите на майка си (1 Цар. 1). Като дете той бил поставен под грижите на Илия, висш свещеник при скинията в Сило (1 Цар. 2:11; 3:1). Господ призвал Самуил за пророк в ранна възраст (1 Цар. 3). След смъртта на Илия, Самуил станал велик пророк и съдия на Израил и възстановил закона, реда и обичайното религиозно поклонение в страната (1 Цар. 4:15–18; 7:3–17).

1 Цар. 28:5–20 съдържа разказ за това как една запитвачка на зли духове от Ендор извикала Самуил от мъртвите по молба на цар Саул. Това не е могло да бъде видение от Бога, защото нито запитвач, нито друг духовен медиум не могат да накарат дух на пророк да се яви по тяхна молба (1 Цар. 28:20; 31:1–4).

САРА. *Виж също* Авраам

В Стария завет, първата жена на Авраам. В напреднала възраст тя родила Исаак (Бит. 18:9–15; 21:2).

САРИЯ. *Виж също* Лехий, баща на Нефи

В Книгата на Мормон, жена на Лехий (1 Не. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) и

майка на Ламан, Лемуил, Сам, Нефи, Яков, Иосиф и дъщери (1 Не. 2:5; 2 Не. 5:6).

САТАНА. *Виж Дявол*

САУЛ ОТ ТАРС. *Виж Павел*

САУЛ, ЦАР НА ИЗРАИЛ

В Стария завет, първият цар на Израил, преди той да бъде разделен. Макар че Саул бил праведен в началото на царуването си, впоследствие се изгълнил с гордост и не се подчинявал на Бога (1 Цар. 9–31).

СВЕТАЯ СВЕТИХ. *Виж също*

Скиния; Храм, Дом на Господа

Най-святото място в скинията на Моисей, а по-късно и в храма. Светая светих се нарича още и “пресветото място” (Изх. 26:33–34).

СВЕТЕЦ. *Виж също* Християни;

Църква на Исус Христос;

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Верен член на Църквата на Исус Христос.

Съберете Ми Моите светии, **Псалми** 50:5. Савел причинил много злини на светиите в Ерусалим, **Деяния** 9:1–21. Петър слязъл също и при светиите, които живеели в Лида, **Деяния** 9:32. Благодат и мир на всички, които са в Рим, призвани да бъдат светии, **Римл.** 1:7. Вие сте съграждани със светиите, **Ефес.** 2:19–21. Аз видях Църквата на Агнеца, която се състоеше от Божиите светии, **1 Не.** 14:12. Естественият човек е враг на Бога, освен ако не стане светия чрез Единението на Христос, **Мосия** 3:19. Аз, Господ, съм благословил земята да се ползва от Моите светии, **У. и З.** 61:17. Сатана воюва със светиите на Бога, **У. и З.** 76:28–29. Трудете се усърдно, за да подготвите светиите за съдния час, който ще дойде, **У. и З.** 88:84–85. Светиите трябва да дават от имуществото си на бедните и нещастните, **У. и З.** 105:3. Гореспоменатите служби Аз

съм дал за делото на проповедничеството и за усъвършенстването на Моите светии, **У. и З.** 124:143 (Ефес. 4:12).

СВЕТИЯТ ДУХ НА

ОБЕЩАНИЕТО. *Виж също*

Светият Дух

Светият Дух е Светият Дух на обещанието (Деяния 2:33). Той утвърждава като приемливи за Бога праведните дела, обреди и завети на хората. Светият Дух на обещанието свидетелства на Отца, че спасителните обреди са били изпълнени правилно и че заветите, свързани с тях, са били спазени.

Онези, които биват запечатани със Светият Дух на обещанието, получават всичко, което има Отца, **У. и З.** 76:51–60 (Ефес. 1:13–14). За да са в сила след този живот, всички завети и обреди трябва да бъдат запечатани със Светия Дух на обещанието, **У. и З.** 132:7, 18–19, 26.

СВЕТИЯТ ДУХ. *Виж също* Бог,

Божество; Вдъхновение,

вдъхновявам; Гълъб, знакът на;

Дар на Светия Дух; Кръщение,

кръщавам; Непростим грях;

Откровение; Светият Дух на

обещанието; Утешител

Третият член на Божеството (1 Иоан. 5:7; У. и З. 20:28). Духовна личност, която няма тяло от плът и кости (У. и З. 130:22). Светият Дух често се нарича Духът или Духът Божий.

Светият Дух изпълнява няколко жизнено важни роли в Плана на спасението. 1. Свидетелства за Отца и Сина (1 Кор. 12:3; 3 Не. 28:11; Етер 12:41). 2. Разкрива истината за всички неща (Иоана 14:26; 16:13; Мор. 10:5; У. и З. 39:6). 3. Пречиства онези, които са се покаjali и кръстили (Иоана 3:5; 3 Не. 27:20; Моисей 6:64–68). 4. Той е Светият Дух на обещанието (У. и З. 76:50–53; 132:7; 18–19, 26).

Силата на Светия Дух може да дойде върху човек преди кръщението и да засвидетелства, че Еванге-

лието е истинно. Но правото някой да има постоянното присъствие на Светия Дух, когато е достоен, е дар, който може да бъде получен само чрез полагане на ръце от носител на Мелхиседековото свещеничество след овластено кръщение в истинската Църква на Исус Христос.

Исус учи, че всеки грях и хула могат да бъдат простени, с изключение на хулата срещу Светия Дух (Мат. 12:31–32; Марка 3:28–29; Лука 12:10; Евр. 6:4–8; У. и З. 76:34–35).

Духът кара хората да ходят в Божиите повели, **Езек.** 36:27. Апостолите са били упълномощени да кръщават в името на Отца, Сина и Светия Дух, **Мат.** 28:19. Светият Дух ще ви научи на всички неща, **Иоана** 14:26. Светите мъже говориха така, както ги вдъхнови Светият Дух, **2 Пет.** 1:21. Нефи беше воден от Духа, **1 Не.** 4:6. Тайните на Бога ще им бъдат открити чрез силата на Светия Дух, **1 Не.** 10:17–19. Светият Дух показва всички неща, които трябва да правите, **2 Не.** 32:5. Чрез силата на Светия Дух вие можете да узнаете истината за всички неща, **Мор.** 10:5. Светият Дух ще ви каже в умовете и сърцата ви, **У. и З.** 8:2. Духът води към вършене на добро, **У. и З.** 11:12. Светият Дух знае всички неща, **У. и З.** 35:19. Светият Дух учи на миролюбивите неща на царството, **У. и З.** 36:2 (У. и З. 39:6). Ако не получите Духа, не трябва да поучавате, **У. и З.** 42:14. Светият Дух свидетелства за Отца и Сина, **У. и З.** 42:17 (1 Кор. 12:3; 3 Не. 11:32; 35–36). На някой е дадено от Светия Дух да знаят, че Исус Христос е Синът Божий, **У. и З.** 46:13. Всичко, което изрекат, когато са повлияни от Светия Дух, ще бъде писание, **У. и З.** 68:4. Светият Дух ще се излее в даването на свидетелства за всички неща, които ще кажете, **У. и З.** 100:8. Светият Дух ще бъде твой постоянен сподвижник, **У. и З.** 121:45–46.

СВЕТИЯТ ИЗРАИЛЕВ. *Виж Исус Христос*

СВЕТЛИНА, СВЕТЛИНАТА НА ХРИСТОС. *Виж също Истина; Исус Христос; Разум, интелекти; Светият Дух; Съвест*

Божествена енергия, сила или влияние, което произтича от Бога чрез Христос и дава живот и светлина на всичко. Тя е законът, чрез който се управляват всички неща в небесата и на земята (У. и З. 88:6–13). Тя също така помага на хората да разберат евангелските истини и помага да бъдат поставени на тази евангелска пътека, която води до спасение (Иоана 3:19–21; 12:46; Алма 26:15; 32:35; У. и З. 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Светлината на Христос не трябва да бъде бъркана със Светия Дух. Светлината на Христос не е личност. Тя е влияние, което идва от Бога и подготвя хората да получат Светия Дух. Тя е едно влияние за добро в живота на всички хора (Иоана 1:9; У. и З. 84:46–47).

Едно проявление на светлината на Христос е съвестта, която помага на човек да избира между доброто и злото (Мор. 7:16). Когато хората научат повече за Евангелието, съвестта им става по-чувствителна (Мор. 7:12–19). Хората, които се вслушат в светлината на Христос, биват доведени до Евангелието на Исус Христос (У. и З. 84:46–48).

Господ е моята светлина, **Псалми** 27:1. Нека ходим в светлината на Господа, **Исаия** 2:5 (2 Не. 12:5). Господ ще бъде вечна светлина, **Исаия** 60:19. Истинската светлина осветява всеки човек, който идва на света, **Иоана** 1:4–9 (Иоана 3:19; У. и З. 6:21; 34:1–3). Аз съм светлината на света, **Иоана** 8:12 (Иоана 9:5; У. и З. 11:28). Това, което е светлина, е добро, **Алма** 32:35. Христос е животът и светлината на света, **Алма** 38:9 (3 Не. 9:18; 11:11; Етер 4:12). Духът на Христос е даден на всеки човек, за да може да различава доброто от злото, **Мор.** 7:15–19. Това, което е от Бога, е светлина и тя става по-ярка и по-ярка до

свършения ден, **У. и З.** 50:24. Духът дава светлина на всеки човек, **У. и З.** 84:45–48 (93:1–2). Този, който спазва Неговите заповеди, получава светлина и истина, **У. и З.** 93:27–28. Светлината и истината отхвърлят злия, **У. и З.** 93:37.

СВЕТСКИ СТРЕМЕЖИ. *Виж също*

Богатство; Гордост; Пари;
Суетен, суета

Неправедни желания и усилия за земни богатства и материални блага, докато духовните неща биват пренебрегнати.

Понеже какво ще се ползва човек, ако спечели целия свят, а душа си изгуби?, **Мат.** 16:26. Те отдадоха сърцата си на празните светски неща, **Алма** 4:8 (Алма 31:27). Оставете настрана нещата от този свят, **У. и З.** 25:10. Сърцата на хората са насочени толкова много към нещата от този свят, **У. и З.** 121:35.

СВЕЩЕН. *Виж* Свят; Святост

СВЕЩЕНА ГОРИЧКА.

Виж Първо видение

СВЕЩЕНИК, ААРОНОВО

СВЕЩЕНИЧЕСТВО. *Виж също*

Аарон, брат на Моисей;
Аароново свещеничество;
Висш свещеник

Служба в Аароновото свещеничество. В древността най-висшата служба в левитското свещеничество била заемана само от Аарон и неговите потомци. Когато Христос изпълнил закона на Моисей, това ограничение било премахнато.

Описани са задълженията на свещеника във възстановената Църква, **У. и З.** 20:46–52.

СВЕЩЕНИК, МЕЛХИСЕДЕКОВО

СВЕЩЕНИЧЕСТВО. *Виж също*

Висш свещеник; Мелхиседеково свещеничество

Човек, който изпълнява религиозни ритуали за другите, които риту-

али са насочени към Бог. Най-често в писанията свещениците са висши свещеници според реда на Мелхиседек (**Алма** 13:2). Онези, които получат пълнотата на Божиата слава след възкресението, стават свещеници и царе в селестиалния свят.

Мелхиседек бил свещеник на Всевишния Бог, **Бит.** 14:18. Ти си свещеник навеки според реда на Мелхиседек, **Псалми** 110:4 (Евр. 5:6; 7:17, 21). Христос ни направи царе и свещеници на Бога и Неговия Отец, **Откр.** 1:6 (Откр. 5:10; 20:6). Запомни, че Господ Бог постави свещеници според светия Си ред, **Алма** 13:1–20. Онези, които излязат при възкресението на праведните, са свещеници и царе, **У. и З.** 76:50, 55–60.

СВЕЩЕНИЧЕСКО ЛУКАВСТВО

Хора, проповядващи и представящи се за светлина на света, за да могат да получат печалба и възхвала от света; те не търсят благосъстоянието на Сион (2 **Не.** 26:29).

Пазете Божието стадо драговолно, не за гнусна печалба, **1 Пет.** 5:2. Църквите, които са изградени за обогатяване, трябва да бъдат унищожени, **1 Не.** 22:23 (Морм. 8:32–41). Поради свещенически лукавства и беззаконие, Исус ще бъде разпнат, **2 Не.** 10:5. Ако свещеническото лукавство влезе сред този народ, то ще потвърди цялостното им унищожение, **Алма** 1:12. Езичниците ще се изпълнят с всякакви видове свещенически лукавства, **3 Не.** 16:10.

СВЕЩЕНИЧЕСКО ПОСТАВЯНЕ.

Виж Поставям, поставяне

СВЕЩЕНИЧЕСТВО, ААРОНОВО.

Виж Аароново свещеничество

СВЕЩЕНИЧЕСТВО, КЛЮЧОВЕ

НА. *Виж* Ключове на свещеничеството

СВЕЩЕНИЧЕСТВО,
МЕЛХИСЕДЕКОВО. *Виж*
Мелхиседеково свещеничество

СВЕЩЕНИЧЕСТВО. *Виж също*
Аароново свещеничество;
Власт; Клетва и завет на
свещеничеството; Ключове на
свещеничеството;
Мелхиседеково свещеничество;
Поставям, поставяне; Сила

Властта и силата, които Бог дава на мъжа да действа във всички неща за спасението на хората (У. и З. 50:26–27). Мъжете-членове на Църквата, които притежават свещеничество, са организирани в кворуми и им е дадена властта да извършват обреди и определени административни функции в Църквата.

Тяхното помазване със сигурност ще бъде вечно свещеничество, **Иzx.** 40:15 (Числа 25:13). Аз ви поставих, **Иоана** 15:16. Вие сте изграден духовен дом, свято свещеничество, **1 Пет.** 2:5. Вие сте избрано поколение, царско свещеничество, **1 Пет.** 2:9 (Иzx. 19:6). Мъжете са призовавани за висши свещеници поради своята изключителна вяра и добри дела, **Алма** 13:1–12. Давам ти силата да кръщаваш, **3 Не.** 11:21. Вие ще имате сила да давате Светия Дух, **Мор.** 2:2. Аз ще ви разкрия свещеничеството чрез ръката на Илия, **У. и З.** 2:1 (Дж. С. — И. 1:38). Господ потвърди свещеничество и върху Аарон и потомството му, **У. и З.** 84:18. Това по-висше свещеничество отслужва Евангелието, **У. и З.** 84:19. Той взе Моисей от средата им и Светото Свещеничество също, **У. и З.** 84:25. Описана е клетвата и заветът на свещеничеството, **У. и З.** 84:33–42. Свещеничеството продължава чрез потеклото на бащите ви, **У. и З.** 86:8. В Църквата има две свещеничества, **У. и З.** 107:1. Първото свещеничество е Светото Свещеничество, според Реда на Сина Божий, **У. и З.** 107:2–4. Правата на свещеничеството са не-

разделно свързани със силите на небесата, **У. и З.** 121:36. Никаква сила или влияние не трябва да бъдат упражнявани, освен чрез добродетелта на свещеничеството, **У. и З.** 121:41. Всеки верен достоен мъж, член на Църквата, може да получи свещеничеството, **У. и З.** О. И. — 2. Ние вярваме, че човек трябва да бъде призован от Бога, **С. на В.** 1:5.

СВИДЕТЕЛ. *Виж също*
Свидетелство

Някой, който дава изявление или друго доказателство, че нещо е истина; очевидец. Свидетел може да бъде и някой, който дава такова изявление или доказателство, основано на лично знание; някой, който свидетелства.

Не свидетелствай лъжливо, **Иzx.** 20:16. Евангелието ще бъде проповядвано по целия свят за свидетелство на всички народи, **Мат.** 24:14 (Дж. С. — М. 1:31). Вие ще ми бъдете свидетели, **Деяния** 1:8. Сам Духът дава свидетелство на нашия дух, **Римл.** 8:16 (1 Иоан. 5:6). Вие желаете да бъдете свидетели на Бога през всички времена, **Мосия** 18:8–9. Ние вземаме от причастието, за да свидетелстваме на Отца, че ще спазваме заповедите и винаги ще помним Исус, **3 Не.** 18:10–11 (Мор. 4, 5; У. и З. 20:77–79). Няма да получите свидетелство, докато вярата ви не бъде изпитана, **Етер** 12:6. Закон за свидетелите: всяка дума ще бъде установена от уста на двама или трима свидетели, **У. и З.** 6:28 (Втор. 17:6; Мат. 18:16; 2 Кор. 13:1; Етер 5:4; У. и З. 128:3). Аз съм ви поставил за апостоли и специални свидетели за Моето име, **У. и З.** 27:12 (У. и З. 107:23). Седемдесетниците са призовани да бъдат специални свидетели пред езичниците по целия свят, **У. и З.** 107:25. Нека да има регистратор и той да бъде очевидец на вашите кръщения, **У. и З.** 127:6 (У. и З. 128:2–4).

СВИДЕТЕЛИ ЗА КНИГАТА НА МОРМОН. *Виж също* Книга на Мормон; Свидетел

Господ заповядал и на други, освен на пророка Джозеф Смит, да свидетелстват за божествеността на Книгата на Мормон (У. и З. 17; 128:20). Виж свидетелствата на тези очевидци във "Въведението" в началото на Книгата на Мормон.

Чрез словата на трима ще установя Моето слово, **2 Не.** 11:3. Свидетелите да свидетелстват за Неговото слово на чедата човешки, **2 Не.** 27:12–13. Чрез устата на трими свидетели тези неща ще бъдат доказани, **Етер** 5:4. Чрез вяра тримата очевидци ще видят плочите, **У. и З.** 17.

СВИДЕТЕЛСТВОМ. *Виж също* Свидетелство

Да дадеш свидетелство чрез силата на Светия Дух; да заявиш тържествено истина, основана на лично знание или вяра.

Утешителят ще свидетелства за Мен, **Иоана** 15:26. Той ни заповяда да проповядваме и да свидетелстваме, **Деяния** 10:42. Трима свидетели ще свидетелстват за истината, **2 Не.** 27:12. Силата на Светия Дух отправя словата в сърцата на чедата човешки, **2 Не.** 33:1. Писанията свидетелстват за Христос, **Яков** 7:10–11 (Иоана 5:39). Аз ви свидетелствам, че знам, че нещата, за които говорих, са истина, **Алма** 5:45 (Алма 34:8). Вие ще свидетелствате за тях чрез Божията сила, **У. и З.** 17:3–5. Трябва да извършите това, за което Духът ви свидетелства, **У. и З.** 46:7. Аз ви изпратих да свидетелствате и да предупредявате, **У. и З.** 88:81.

СВИДЕТЕЛСТВО. *Виж също* Светият Дух; Свидетел; Свидетелствам

Знание и духовно доказателство, дадено от Светия Дух. Свидетелство може да бъде и официално или

правно заявление за това, което човек смята за истина (У. и З. 102:26).

Аз знам, че моят Изкупител е жив, **Иов** 19:25–26. Не се срамувайте от свидетелството за нашия Господ, **2 Тим.** 1:8. Свидетелството на Исус е духът на пророчество, **Окр.** 19:10. Бъдете свидетели Божии по всяко време, **Мосия** 18:9. Няма друг начин да се възвърнат хората, освен да им се изложи ясно свидетелство срещу тях, **Алма** 4:19–20. Аз имам всичко това за свидетелство, че тези неща са истина, **Алма** 30:41–44. Няма да получите никакво свидетелство, докато не бъде изпитана вашата вяра, **Етер** 12:6. Не говорих ли мир на ума ти? Какво по-велико доказателство можеш да имаш от това на Бога?, **У. и З.** 6:22–23. И сега, след многото свидетелства, дадени за Него, това е свидетелството, което ние даваме за Него, **У. и З.** 76:22–24. Аз ви изпратих, за да свидетелствате и да предупредявате хората, **У. и З.** 88:81–82. Сега завещателите са мъртви и тяхното завещание е в сила, **У. и З.** 135:4–5. Енох видял ангели, свидетелстващи за Отца и за Сина, **Моисей** 7:27. Въпреки че бях мразен и преследван за това, че казвах, че съм имал видение, все пак това бе истината, **Дж. С.** — **И.** 1:24–25.

СВОБОДА НА ИЗБОР. *Виж също*

Отговарям, отговорен, отговорност; Свободен, свобода

Възможността и привилегията, която Бог е дал на хората, да могат сами да избират и да действат.

От всяко дърво можеш свободно да ядеш, **Бит.** 2:16. Човекът не би могъл да действа за себе си, освен ако не беше съблазняван. **2 Не.** 2:15–16. Хората са свободни да избират свобода и вечен живот или пленничество и смърт, **2 Не.** 2:27. Вие сте свободни; на вас ви се разрешава да действате самостоятелно, **Еламан** 14:30. Една трета част от небесните духове Той изгони, поради техния свободен

избор, **У. и З.** 29:36. Дяволът трябва да изкушава хората, иначе те не биха могли да имат свобода на избор, **У. и З.** 29:39. Нека всеки човек избира сам за себе си, **У. и З.** 37:4. Всеки човек може да действа съгласно духовната свобода, която аз съм му дал, **У. и З.** 101:78. Сатана искаше да унищожи свободата на избор на човека, **Моисей** 4:3. Господ е дал на човека неговата свобода на избор, **Моисей** 7:32.

СВОБОДА. *Виж също*

Пленничество; Свобода на избор; Свободен, свобода

Състояние или положение, при което човек има възможност да действа и мисли свободно. Подчинението на принципите на Евангелието освобождава човек от духовното робство на греха (**Иоана** 8:31–36).

Ще ходя на широко, защото потърсих Твоите правила, **Псалми** 119:45. Където е Духът на Господа, там има свобода, **2 Кор.** 3:17. Стойте твърдо в свободата, с която Христос ни направи свободни, **Гал.** 5:1 (**У. и З.** 88:86). Хората са свободни да изберат свобода и вечен живот, **2 Не.** 2:27. Тази земя ще бъде земя на свобода, **2 Не.** 10:11. Мороний утвърди знамето на свободата сред нефитите, **Алма** 46:36. Господ и Неговите служители оповестяват свобода за пленените духове, **У. и З.** 138:18, 31, 42.

СВОБОДЕН ИЗБОР. *Виж също*

Избор

СВОБОДЕН, СВОБОДА. *Виж също*

Независимост; Плен; Свободен избор

Силата или способността да правиш личен избор, без принуда. В духовен смисъл, човек, който се покае и се подчини на волята Божия, е свободен от робството на греха чрез Единението на Исус Христос (**Мосия** 5:8).

Истината ще ви направи свободни, **Иоана** 8:32. Тези, които се освободят от греха, получават вечен живот,

Римл. 6:19–23. Праведен клон от дома Израилев ще бъде изведен от пленничеството на свобода, **2 Не.** 3:5. Те призоваха Господа за своята свобода, **Алма** 43:48–50. Мороний се радваше на свободата на своята страна, **Алма** 48:11. Духът на Бога е Дух на свободата, **Алма** 61:15. Следвайте Ме и ще бъдете свободен народ, **У. и З.** 38:22.

СВЯТ ЧОВЕК. *Виж също* Бог, Божество; Небесен Отец; Синът Човешки

Друго име на Бог Отец (**Моисей** 6:57).

СВЯТ. *Виж също* Вавилон; Земя; Смъртен, смъртност

Земята; мястото за изпитание на смъртните хора. В преносен смисъл, *свят* се отнася до хората, които не се подчиняват на Божиите заповеди.

Земно съществуване: В света ще имате скръб, **Иоана** 16:33. Не се бойте от смъртта, защото в този свят радостта ви не е пълна, **У. и З.** 101:36.

Хора, които не се подчиняват на заповедите: Ще накажа света за тяхната злина, **Исаия** 13:11 (**2 Не.** 23:11). Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди Вас е намурил, **Иоана** 15:18–19. Величественото и обширно здание беше светската гордост, **1 Не.** 11:36. Светът узрява в беззаконие, **У. и З.** 18:6. Пази се неопетнен от света, **У. и З.** 59:9. Този, който е вярващ и устои, ще победи света, **У. и З.** 63:47. Не трябва да живеете според начините на света, **У. и З.** 95:13.

Край на света: аз създавам нова земя и старата няма да бъде запомнена, **Исаия** 65:17 (**Откр.** 21:1; **С. на В.** 1:10). При свършека на този свят, плевелите ще бъдат събрани и изгорени в огъня, **Мат.** 13:40, 49 (**Мал.** 4:1; **Яков** 6:3). Ще изгоря лозето Си с огън, **Яков** 5:77 (**У. и З.** 64:23–24). Господ ще унищожи Сатана и делата му при свършека на света, **У. и З.** 19:3. Земята ще умре, но ще бъде оживотворена отново, **У. и З.** 88:25–26.

Господ показал на Енох края на света, **Моисей** 7:67.

СВЯТ. *Виж също* Освещаване;

Святост; Чист, чистота

Нещо свещено, имащо божествен характер или духовно и морално чисто. Противоположното на свят е обикновен или нечестив.

Вие ще Ми бъдете Царство от свещеници и свят народ, **Изх.** 19:5–6 (1 Пет. 2:9). Господ заповяда на Израил: Бъдете свети, защото Аз съм свят, **Лев.** 11:44–45. Онези, които са с чисти ръце и непорочно сърце, ще застанат на Неговото свято място, **Псалми** 24:3–4. Научи хората Ми на разликата между свято и нечестиво, **Езек.** 44:23. Бог ни е призовал със свято призвание, **2 Тим.** 1:8–9. От дете ти познаваш светите писания, **2 Тим.** 3:15. Светите Божии мъже говориха така, както ги вдъхнови Светият Дух, **2 Пет.** 1:21. Всички хора ще бъдат съдени според истината и светостта, които са в Бога, **2 Не.** 2:10. Естественият човек става светия чрез Единението на Христос, **Мосия** 3:19. Върви според свещения ред на Бога, **Алма** 7:22 (Алма 13:11–12). Трима ученика бяха осветени в плътта и направени свети, **3 Не.** 28:1–9, 36–39. Не се отнасяй лекомислено към свещени неща, **У. и З.** 6:12. Не можете да напишете онова, което е свещено, освен ако не ви е дадено от Мен, **У. и З.** 9:9. Трябва да се обвържете да постъпвате в пълна святост, **У. и З.** 43:9. Моите ученици ще стоят на свети места, **У. и З.** 45:32. Онова, което идва свише, е свещено, **У. и З.** 63:64. Малките деца са свети, **У. и З.** 74:7. Осветете това място и то ще бъде сторено свято, **У. и З.** 124:44. Господ ще събере избраните Си в Свят Град, **Моисей** 7:62.

СВЯТОСТ. *Виж също* Освещаване;

Свят; Чист, чистота

Духовно и морално съвършенство.

Святостта означава чистота на сърцето и на намеренията на човека.

Членовете трябва да покажат, че са достойни за Църквата, като ходят в святост пред Господа, **У. и З.** 20:69. Домът на Господа е място на святост, **У. и З.** 109:13. Името на Бога е Свят Човек, **Моисей** 6:57 (Моисей 7:35).

СЕДЕКИЯ. *Виж също* Мулик

В Стария завет, последният цар на Юда (4 Цар. 24:17–20; 25:2–7). Седекия затворил пророка Еремия (Ерем. 32:1–5) и Еремия прококувал за пленяването на Седекия (Ерем. 34:2–8, 21). Лехий и семейството му живели в Ерусалим по време на първата година от царуването на Седекия (1 Не. 1:4). Всички синове на Седекия, с изключение на един, били убити; синът му Мулик избягал към западното полукълбо (Ерем. 52:10; Омний 1:15; Еламан 8:21).

СЕДЕМДЕСЕТНИК. *Виж също*

Апостол; Мелхиседеково свещеничество

Служба, в която се поставят мъже, носители на Мелхиседековото свещеничество. Днес кворумите на Седемдесетниците са Висши ръководители на Църквата, на които е дадена апостолската власт, но не са поставени за апостоли. Те отдават цялото си време на служението.

Господ назначи други седемдесетници, **Лука** 10:1. Седемдесетниците са призовани да проповядват Евангелието и да бъдат специални свидетели на Исус Христос, **У. и З.** 107:25–26. Седемдесетниците действат в името на Господа под ръководството на Дванадесетте, като изграждат Църквата и уреждат всичките ѝ дела във всички страни, **У. и З.** 107:34. Изберете други седемдесет, дори седем пъти по седемдесет, ако трудът в лозето го изисква **У. и З.** 107:93–97. Кворумът на седемдесетниците е учреден за пътуващи старейшини, които да свидетелстват за Моето име по целия свят, **У. и З.** 124:138–139.

СЕДРАХ. Виж също Даниил

В Стария завет, Седрах, Мисах и Авденаго били трима израелски младежи, които заедно с Даниил били отведени в двореца на Навуходоносор, цар на Вавилон. Еврейското име на Седрах било Анания. Четиримата младежи отказали да се осквернят, като вземат от месото и виното на царя (Даниил 1). Седрах, Мисах и Авденаго били хвърлени от царя в горяща пещ, но били запазени от Божия Син (Дан. 3).

СЕКСУАЛНО БЕЗЧЕСТИЕ.

Виж също Блудство; Похотлив, похотливост; Прелюбодеяние

Доброволно участие в прелюбодеяние, блудство, хомосексуализъм, лесбийство, кръвосмешение или всяка друга несвята, неестествена или нечиста сексуална дейност.

Нека накараме баща ни да пие вино и ще легнем с него, **Бит.** 19:30–36. Рувим отиде и лежа с Вала, наложницата на баща си, **Бит.** 35:22 (Бит. 49:4; 1 Лет. 5:1). Хомосексуализмът и другите сексуални перверзии са мерзост, **Лев.** 18:22–23. Ако мъж насили жена да легне с него, само мъжът е виновен за грях, **Втор.** 22:25–27. Който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си, **Мат.** 5:28 (3 Не. 12:28). Блудството, нечистотата и неестествената привързаност са идолопоклоничество, **Кол.** 3:5. В последните дни хората ще бъдат без естествена привързаност, **2 Тим.** 3:1–3. Сексуалният грях е мерзост, **Алма** 39:3–5.

СЕЛЕСТИАЛНА СЛАВА. Виж

също Вечен живот; Възвисяване; Степени на слава

Най-високата от трите степени на слава, които човек може да достигне след този живот. Тук праведните ще живеят в присъствието на Бог Отец и Неговия Син Исус Христос.

Славата на селестиалното е една,

1 Кор. 15:40 (У. и З. 76:96). Павел бил занесен до третото небе, **2 Кор.** 12:2. Селестиалната слава била показана във видение, **У. и З.** 76:50–70. Ако светиите желаят място в селестиалния свят, те трябва да се подготвят, **У. и З.** 78:7. Този, който не е в състояние да понесе закона на селестиалното царство, не би могъл да понесе селестиална слава, **У. и З.** 88:15–22. Селестиалната слава има три степени; за да се стигне до най-висшата са поставени условия, **У. и З.** 131:1–2. Децата, които умрат преди да достигнат отговорна възраст, са спасени в селестиалното царство, **У. и З.** 137:10.

СЕМЕЙНА ИСТОРИЯ.

Виж Родословие; Спасение за мъртвите

СЕМЕЙСТВО. Виж също Баща, земен; Брак, сключвам брак; Дете, деца; Майка

Така, както се употребява в писанията, семейството се състои от съпруг и съпруга, деца, а понякога и други роднини, живеещи в същата къща или имащи един и същ глава на семейството. Семейството може да се състои и от един родител и деца, от мъж и жена без деца или дори от един човек, живеещ самостоятелно.

Общо: В теб всички семейства на земята ще бъдат благословени, **Бит.** 12:3 (Бит. 28:14; Авр. 2:11). Аз ще бъда Бог на всички Израилеви родове, **Ерем.** 31:1. Всяко семейство в небесата и на земята носи името на Отца, **Ефес.** 3:14–15. Адам и Ева родиха семейството на цялата земя, **2 Не.** 2:20. Твоята слава ще бъде завинаги продължение на потомството ти, **У. и З.** 132:19. Ще му дам венците на вечни животи във вечните светове, **У. и З.** 132:55. Запечатването на децата към родителите е част от великото дело на пълнотата на времената, **У. и З.** 138:48. Мъж и жена ги създадох и им казах: “Плодете се и се размножавайте,” **Моисей** 2:27–28. Не е добре чове-

кът да бъде сам, **Моисей** 3:18. Адам и Ева се трудеха заедно, **Моисей** 5:1.

Отговорности на родителите: Авраам ще заповядва на децата си и те ще пазят пътя на Господа, **Бит.** 18:17–19. Трябва да проповядваш усърдно тези слова на твоите деца, **Втор.** 6:7 (Втор. 11:19). Този, който обича сина си, го наказва, **Притчи** 13:24 (Притчи 23:13). Възпитавайте детето в пътя, по който трябва да върви, **Притчи** 22:6. Живей радостно със съпругата, която обичаш, **Екл.** 9:9. Всичките ти деца трябва да бъдат научени от Господа, **Исаия** 54:13 (3 Не. 22:13). Възпитавайте ги в наставление Господне, **Ефес.** 6:1–4 (Енос 1:1). Ако някой не промишлява за домашните си, той се е отрекъл от вярата, **1 Тим.** 5:8. Той ги поучаваше с цялото си чувство на нежен родител, **1 Не.** 8:37. Ние говорим за Христос, така че нашите деца да знаят към кой източник могат да се обърнат, **2 Не.** 25:26. Мъжете и жените обичат децата си, **Яков** 3:7. Научи ги да се обичат един друг и да служат един на друг, **Моисия** 4:14–15. Вие ще защитавате семействата си, дори до кръвопролитие, **Алма** 43:47. Молете се в семействата си, за да бъдат благословени жените и децата ви, **3 Не.** 18:21. Родителите трябва да учат децата си на Евангелието, **У. и З.** 68:25. Всеки човек е длъжен да обезпечава собственото си семейство, **У. и З.** 75:28. Всички родители са задължени на децата си, **У. и З.** 83:4. Възпитавайте децата си в светлина и истина, **У. и З.** 93:40. Подредете собствения си дом, **У. и З.** 93:43–44, 50. Носителите на свещеничеството трябва да оказват влияние върху другите само чрез любов нелицемерна, **У. и З.** 121:41. Адам и Ева са запознали децата си с всички неща, **Моисей** 5:12.

Отговорности на детето: Почитай баща си и майка си, **Изх.** 20:12. Сине мой, слушай наставленията на баща си, **Притчи** 1:8 (Притчи 13:1; 23:22). Исус се покоряваше на родителите

Си, **Лука** 2:51. Исус изпълни волята на Отца Си, **Иоана** 6:38 (3 Не. 27:13). Покорявайте се на родителите си в Господа, **Ефес.** 6:1 (Кол. 3:20). Ако децата се покаят, негодуванието ти ще се отвърне от тях, **У. и З.** 98:45–48. Верните дъщери на Ева почитали истинския и жив Бог, **У. и З.** 138:38–39.

Вечно семейство: Учение и Завети разяснява вечната природа на брака и семейството. Селестиалният брак и продължаването на семейната единица дават възможност на съпрузите и съпругите да станат богове.

СЕПФОРА. *Виж също* Моисей

В Стария завет, съпруга на Моисей и дъщеря на Иотор (Изх. 2:21; 18:2).

СЕРИМ. *Виж също* Антихрист

Човек в Книгата на Мормон, който отрекъл Христос и поискал знамение (Яков 7:1–20).

СЕСТРА. *Виж също* Братя, брат; Човек, човеци

Като чеда на нашия Небесен Отец, всички мъже и жени са духовни братя и сестри. Жените, които са членове или приятели на Църквата, често се наричат сестри.

Онзи, който върши волята на Отца Ми, той Ми е брат и сестра, **Мат.** 12:50 (Марка 3:35). Дадени са закони относно признаването на грехове между братята и сестрите в Църквата, **У. и З.** 42:88–93.

СИВЕЛОН. *Виж също* Алма, син на Алма

В Книгата на Мормон, син на Алма-младши. Сивелон проповядвал Евангелието на зорамитите и бил преследван за своята праведност. Господ го избавил от преследването поради неговата вяроност и търпение (Алма 38). За известно време Сивелон също се грижил за летописите на нефитите (Алма 63:1–2; 11–13).

СИЗ. Виж също Яредити

Яредитски военен водач в Книгата на Мормон. Той загинал в края на голяма битка, при която целият яредитски народ бил унищожен (Етер 14:17–15:31).

СИЛА. Виж също Власт;
Свещеничество

Способността да се направи нещо. Да имаш сила над някой или нещо, означава да имаш способността да контролираш или командваш този човек или нещо. В писанията често се свързва със силата на Бога или силата на небесата. Тя често се свързва тясно и със свещеническата власт, която е разрешение или право да се действа от името на Бога.

Затова те издигнах, за да покажа в теб силата Си, **Изх.** 9:16. Бог е моята подкрепа и сила, **2 Цар.** 22:33. Не въздържай доброто, когато е в силата на ръката ти да го направиш, **Притчи** 3:27. Аз наистина съм пълен със сила чрез Духа Господен, **Мих.** 3:8. Всичката власт Ми се даде в небесата и на земята, **Мат.** 28:18. Учудвах се на учението Му, защото словото Му беше с власт, **Лука** 4:32. Стойте в града, докато се облекате със сила отгоре, **Лука** 24:49. На онези, които го приеха, даде сила да станат синове Божии, **Иоана** 1:12 (У. и З. 11:30). Ще приемете сила, след като Светият Дух дойде върху вас, **Деяния** 1:8. Няма власт, която да не е от Бога, **Римл.** 13:1. Вие сте пазени от силата Божия чрез вяра към спасение, **1 Пет.** 1:3–5. Изпълнен съм със силата Божия, **1 Не.** 17:48. Това ми беше показано чрез силата на Светия Дух, **Яков** 7:12. Човек може да има велика сила, дадена му от Бога, **Мосия** 8:16. Те поучаваха със сила и власт от Бога, **Алма** 17:2–3. Нефи служил със сила и велика власт, **3 Не.** 7:15–20 (3 Не. 11:19–22). Макар че човек може да има сила да извърши велики дела, ако се хвали със собствената си сила,

той трябва да падне, **У. и З.** 3:4. Силата за вършене на добро е във всеки човек, **У. и З.** 58:27–28. В обредите на Мелхиседековото свещеничество се проявява силата на божествеността, **У. и З.** 84:19–22. Правата на свещеничеството са неразривно свързани с небесните сили, **У. и З.** 121:34–46. Ще те водя за ръка и силата Ми ще бъде върху теб, **Авр.** 1:18.

СИМ. Виж също Ной, библейски патриарх

В Стария завет, праведен син на Ной и според преданието, праотец на семитските народи, които включват араби, евреи, вавилонци, сирийци, финикийци и асирийци (**Бит.** 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; **Моисей** 8:12). В откровение от последните дни Сим е наречен “великият висш свещеник” (У. и З. 138:41).

СИМВОЛЪТ НА ВЯРАТА. Виж
също Скъпоценен бисер;
Смит-младши, Джозеф

Тринадесет основни положения на вярата, към които се придържат членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Джозеф Смит ги е написал за пръв път в едно писмо до Джон Уентуърт, редактор на “Chicago Democrat”, в отговор на молбата му да бъде запознат с това, в което вярват членовете на Църквата. Писмото е станало известно като “писмото Уентуърт” и е било публикувано за пръв път в “Times and Seasons” през март 1842 г. На 10 октомври 1880 г. Символът на вярата бил приет официално за писание чрез гласуване от членовете на Църквата и бил включен като част от Скъпоценен бисер.

СИМВОЛИЗЪМ

Да използваш едно нещо като подобие или образ на друго нещо. Символизмът в писанията използва познат обект, събитие или обстоятелство, за да обясни даден принцип

или учение от Евангелието. Например пророкът от Книгата на Мормон — Алма, използвал семе, за да представи словото на Бога (Алма 32).

Навсякъде в писанията, когато поучават за Исус Христос, пророците използват символизъм. Някои от символите включват церемонии и обреди (Моисей 6:63), жертви (Евр. 9:11–15; Моисей 5:7–8), причастие (Лука 22:13–20; П. Дж. С., Марка 14:20–24), и кръщението (Римл. 6:1–6; У. и З. 128:12–13). Много библейски имена са символни. Старозаветната церемония в скинията и законът на Моисей са представлявали вечни истини (Евр. 8–10; Мосия 13:29–32; Алма 25:15; Еламан 8:14–15). За други примери виж Матей 5:13–16; Иоана 3:14–15; Яков 4:5; Алма 37:38–45.

СИМЕОН. *Виж също* Израил; Яков, син на Исаак

В Стария завет, вторият син на Яков и жена му Лия (Бит. 29:33; 35:23; Изх. 1:2). Той се присъединил към Левий при клането на сихемитите (Бит. 34:25–31). Якововото пророчество относно Симеон се намира в Битие 49:5–7.

Племето на Симеон: Потомците на Симеон често живеели заедно с племето на Юда в границите на царството на Юда (Исус Н. 19:1–9; 1 Лет. 4:24–33). Племето на Симеон се присъединило към Юда в битката срещу ханаанците (Съдии 1:3, 17). По-късно те се присъединили също така и към войските на Давид (1 Лет. 12:25).

СИМОН ПЕТЪР. *Виж* Петър

СИМОН ХАНААНЕЦЪТ

В Новия завет, един от първоначалните Дванадесет апостоли на Исус Христос (Мат. 10:2–4).

СИН БОЖИЙ. *Виж* Бог, Божество; Исус Христос

СИНАГОГА. *Виж също* Юдеи

Място за събирания, използвано за

религиозни цели. По времето на Новия завет обзавеждането на синагогата като цяло, било скромно и се състояло от сандък, съдържаш свитъците със закона и други свещени писания, амвон и места за поклонниците.

Всяка синагога била управлявана от местен съвет от старейшини. Те решавали кой да бъде приет и кой отлъчен (Иоана 9:22; 12:42). Най-важното длъжностно лице бил началникът на синагогата (Лука 13:14; Марка 5:22). Обикновено той бил книжник, грижел се за сградата и надзиравал службите. Някой от присъстващите изпълнявал ролята на служител (Лука 4:20).

В Палестина и по други места, във всеки град, където живеели юдеи, имало синагога. Това помогнало много за разпространяването на Евангелието на Исус Христос, тъй като ранните мисионери на Църквата обикновено могли да говорят в синагогите (Деяния 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Същата практика съществувала и между мисионерите в Книгата на Мормон (Алма 16:13; 21:4–5; 32:1), както и между ранните мисионери от тази диспенсация (У. и З. 66:7; 68:1).

СИНАЙСКА ПЛАНИНА. *Виж също* Закон на Моисей; Моисей

Планина на Синайския полуостров, в близост до която Моисей и израилтяните лагерували три месеца след бягството си от Египет. Нарича се също така планината Хорив (Изх. 3:1). Тук Бог дал на Моисей Своя закон за дома Израилев и била построена също така и скинията (Изх. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

СИНАПОВО ЗЪРНО

Семената на растението синап. Макар че семето е много малко, от него израства много голямо растение. Исус сравнил небесното царство със синапово зърно (Мат. 13:31).

Ако имате вяра, колкото синапово

зърно, можете да премествате планини, **Мат.** 17:20.

СИНЕДРИОН. *Виж също* Юдеи

Юдейски сенат и най-висш юдейски съд и за гражданските, и за религиозните дела. Синедрионът се състоял от 71 члена, избрани измежду главните свещеници, законници и старейшини. (**Мат.** 26:59; **Марка** 14:55; **Деяния** 5:34).

СИНОВЕ И ДЪЩЕРИ НА БОГА.

Виж също Извършвам Единение, Единение; Роден; Роден отново, роден от Бога; Чедата на Христос; Човек, човеци

В писанията тези термини са използвани по два начина. В буквален смисъл ние всички сме духовни чедата на нашия Небесен Отец. В друг смисъл, синовете и дъщерите на Бога са онези, които са родени отново чрез Единението на Христос.

Духовни чедата на Отца: Вие сте богове, чедата на Всевишния, **Псалми** 82:6. Ние сме потомство на Бога, **Деяния** 17:29. Подчинявайте се на Отца на духовете, **Евр.** 12:9. Аз съм Божий син, **Моисей** 1:13.

Чедата, родени отново чрез Единението: На ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чедата, **Иоана** 1:12 (**Римл.** 8:14; **3 Не.** 9:17; **У.** и **З.** 11:30). Сега сме Божии чедата, **1 Иоан.** 3:1–2. Вие ще бъдете наречени чедата на Христа, Негови синове и Негови дъщери, **Мосия** 5:7. Всички хора трябва да бъдат родени отново, ставайки Негови синове и дъщери, **Мосия** 27:25. Те ще станат Мои синове и Мои дъщери, **Етер** 3:14. Ти със сигурност ще станеш чедо на Христос, **Мор.** 7:19. Всички онези, които приемат Моето Евангелие, са синове и дъщери в Моето царство, **У.** и **З.** 25:1. Те са богове, да, синове Божии, **У.** и **З.** 76:58. Така всички могат да станат Мои синове, **Моисей** 6:68. Мнозина повярваха и станаха синове Божии, **Моисей** 7:1.

СИНОВЕ НА ЕЛАМАН.

Виж Еламан, синове на

СИНОВЕ НА МОСИЯ.

Виж Мосия, синове на

СИНОВЕ НА ПОГИБЕЛТА.

Виж също Дявол; Непростим грях; Осъждане; Пъкъл; Смърт, духовна

Това са последователите на Сатана, които ще страдат заедно с него във вечността. Синове на погибелта са: 1. Онези, които са последвали Сатана и са били изхвърлени от небесата заради бунта си по време на доземния живот; 2. Онези, на които е било разрешено да се родят на този свят с физически тела, но след това са служили на Сатана и са се обърнали напълно срещу Бога. Тези, от втората група, ще бъдат възкресени от мъртвите, но няма да бъдат изкупени от втората (духовна) смърт и няма да могат да обитават в царство на слава (**У.** и **З.** 88:32, 35).

Никой от тях не е загубен, освен синът на погибелта, **Иоана** 17:12. Невъзможно е да се обновят пак и доведат до покаяние, **Евр.** 6:4–6 (**Евр.** 10:26–29). Милостта няма права спрямо този човек и неговата последна участ е нескончаемо мъчение, **Мосия** 2:36–39. За него все едно, че не е имало изкупление, **Мосия** 16:5. Онези, които отричат чудесата на Христос заради облага, ще станат като синовете на погибелта, **3 Не.** 29:7. Те не ще получат прошка нито в този свят, нито в идния, **У.** и **З.** 76:30–34 (**У.** и **З.** 84:41; 132:27). Те са единствените, които не ще бъдат изкупени от втората смърт, **У.** и **З.** 76:34–48. Синовете на погибелта са отрекли Светия Дух, след като са Го получили, **У.** и **З.** 76:35. Синовете на погибелта отричат Сина, след като Отец им Го е разкрил, **У.** и **З.** 76:43. Каин ще бъде наречан Погубление, **Моисей** 5:22–26.

СИОН. *Виж също* Енох; Нов Ерусалим

Чистите по сърце (У. и З. 97:21). Сион означава също така място, където живеят чистите по сърце. Градът, построен от Енох и неговия народ, който бил взет в небесата поради своята праведност и бил наречен Сион (У. и З. 38:4; Моисей 7:18–21, 69). В последните дни град, наречен Сион, ще бъде построен близо до окръг Джаксън, щата Мисури (САЩ), в който ще се съберат племената на Израил (У. и З. 103:11–22; 133:18). Светиите са съветвани да строят Сион, където и да живеят по света.

Градът на Давид бил наречен Сион, **3 Цар.** 8:1. От Сион ще излезе законът, **Исаия** 2:2–3 (Мих. 4:2; 2 Не. 12:2–3). Изкупителят ще дойде в Сион, **Исаия** 59:20. Ще ви взема по един от град и двама от семейство и ще ви доведе в Сион, **Ерем.** 3:14. На хълма Сион и в Ерусалим ще има избавени, **Иоил** 2:32 (Авдий 1:17). Благословени са тези, които ще се стремят да установят Моя Сион, **1 Не.** 13:37. Дъщерите на Сион са високомерни, **2 Не.** 13:16 (Исаия 3:16). Горко на оногова, комуто е леко в Сион!, **2 Не.** 28:19–25. Търсете да осъществите и да установите делото на Сион, **У. и З.** 6:6 (У. и З. 11:6). Него съм вдъхновил да движи делото на Сион с могъща сила за добро, **У. и З.** 21:7. Новият Ерусалим ще бъде наречен Сион, **У. и З.** 45:66–67. Град Индепендънс, щата Мисури, е мястото за града Сион, **У. и З.** 57:1–3. Бич и възмездие ще се изливат над чедата на Сион, докато не се покаят, **У. и З.** 84:58. Господ нарече хората Си Сион, понеже бяха един ум и едно сърце, **Моисей** 7:18–19. Сион (Новият Ерусалим) ще бъде изграден на американския континент, **С. на В.** 1:10.

СИТ. *Виж също* Адам

В Стария завет, праведен син на Адам и Ева.

Сит беше съвършен човек и неговото подобие беше точното подобие на баща му, **У. и З.** 107:42–43 (Бит. 5:3). Сит бил измежду силните в духовния свят, **У. и З.** 138:40. Бог се показал на Сит, **Моисей** 6:1–3, 8–14.

СКВЕРНОСЛОВИЕ. *Виж също* Богохулствам, богохулство

Неуважение или презрение към свети неща; особено непочтителност към името на Бога.

Не изговаряй името на Господа, твоя Бог, напразно, **Изх.** 20:7 (2 Не. 26:32; Мосия 13:15; У. и З. 136:21). Защо оскверняваме завета на бащите си?, **Мал.** 2:10. За всяка напразна дума, която изговарят хората, те ще дават отчет пред съда, **Мат.** 12:34–37. От една и съща уста излезе благословия и проклятие, което не трябва да бъде така, **Яков.** 3:10. Нашите слова ще ни осъдят, **Алма** 12:14 (Мосия 4:30). Нека всички хора внимават как изговарят името Ми в устните си, **У. и З.** 63:61–62.

СКИНИЯ. *Виж също* Ковчег на завета; Светая светих; Храм, Дом на Господа

Дом на Господа, център на израилското богослужение по време на бягството от Египет. Скинията била всъщност преносим храм и могла да бъде разглобявана и сглобявана отново. Чедата на Израил използвали скинията до построяването на храма на Соломон (У. и З. 124:38).

Бог открил плана на скинията на Моисей (Изх. 26–27) и чедата на Израил я построили според този план (Изх. 35–40). Когато скинията била завършена, облак покрил шатрата и славата на Господа изпълнила скинията (Изх. 40:33–34). Облакът бил белег на Божието присъствие. През нощта той изглеждал като огън. Когато облакът стоял над шатрата, чедата на Израил лагерували. Когато се движел, те се движели с него (Изх. 40:36–38; Числа 9:17–18).

Чедата на Израил носели скинията със себе си по време на странстванията си в пустинята и по време на завладяването на Ханаанската земя. След това завладяване скинията била поставена в Сило, мястото, избрано от Господа (Исус Н. 18:1). След като чедата на Израил построили храма на Соломон, скинията изчезнала напълно от историята.

Господ и Исаия използват скинията като символ на градовете Сион и Ерусалим по време на Второто пришествие на Господа (Исаия 33:20; Моисей 7:62).

СКРОМНОСТ. *Виж също*

Смирявам се, смирение

Поведение или външен вид, който е смирен, умерен и приличен. Скромният човек избягва излишъците и претенциите.

Бог направи облека от кожи и облече Адам и Ева, **Бит.** 3:21 (Моисей 4:27). Жените да се украсяват със скромна премяна, **1 Тим.** 2:9. Да са разбрани, целомъдрени, да работят в домовете си, **Тита** 2:5. Мнозина се възгордяват поради стойността на одеждите си, **Яков** 2:13. Нека всичките ти одежди да бъдат скромни, **У.** и **З.** 42:40. Ние вярваме, че трябва да бъдем непорочни и добродетелни, **С. на В.** 1:13.

СКЪПОЦЕНЕН БИСЕР. *Виж също*

Канон; Писания; Смит-младши, Джозеф

Божие царство на земята е оприличено на “скъпоценен бисер” (Мат. 13:45–46).

Скъпоценен бисер е също така и името, дадено на един от четирите тома писания, наречени “стандартни произведения” на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Първото издание на Скъпоценен бисер било публикувано през 1851 г. и съдържало някои материали, които сега са в Учение и

Завети. Изданията, публикувани от 1902 г. насам, съдържат: 1. Откъси от превода на Джозеф Смит на Битие, наречен Книгата на Моисей, също и от Матей, глава 24, наречен Джозеф Смит — Матей; 2. Преводът на Джозеф Смит на някои египетски папируси, които той получил през 1835 г., наречен Книгата на Авраам; 3. Откъс от историята на Църквата, написана от Джозеф Смит през 1838 г., наречена Джозеф Смит — История; 4. Символът на вярата, представляващи тринадесет изявления относно вярата и учението.

СЛАБОСТ. *Виж също* Смирявам се, смирение

Да се намираш в условия на смъртност, на липса на способност, сила или умение. Слабостта е състояние. Всички хора са слаби и само по Божията благодат получават силата за праведни деяния (Яков 4:6–7). Тази слабост се проявява отчасти и в индивидуалните слабости или грешки, които всеки човек извършва.

Укрепете немощните ръце, **Исаия** 35:3–4. Духът е бодър, а тялото немощно, **Мат.** 26:41 (Марка 14:38). Поради слабостта, която е в мен според плътта, аз бих се извинил, **1 Не.** 19:6. Беше ми заповядано да напиша тези неща, въпреки моята слабост, **2 Не.** 33:11. Не се гневи на слугата Си поради слабостта му, **Етер** 3:2. Езичниците ще се подиграят с тези неща, поради слабостта ни в писането, **Етер** 12:23–25, 40. Ще им покажа тяхната слабост, **Етер** 12:27–28. Понеже видя слабостта си, ще бъдеш направен силен, **Етер** 12:37. Този, който е слаб сред вас, от сега насетне ще бъде направен силен, **У.** и **З.** 50:16. Исус Христос знае слабостта на човека, **У.** и **З.** 62:1.

СЛАВА. *Виж също* Истина;

Светлина, Светлината на Христос; Степени на слава

В писанията думата слава често се

отнася до Божията светлина и истина. Тя може да означава също похвала или чест, определено състояние на вечния живот или славата на Бога.

Свят е Господ на Силите: цялата земя е пълна с Неговата слава, **Исаия** 6:3 (2 Не. 16:3). Ние се преобразяваме в същия образ от слава в слава, **2 Кор.** 3:18. Той ще ме вдигне, за да заживея с Него в слава, **Алма** 36:28. Степените на слава, получени при възкресението, се различават в зависимост от праведността, **У. и З.** 76:50–119. Славата Божия е разум, **У. и З.** 93:36. Славата Божия е да се осъществи безсмъртието и вечният живот на човека, **Моисей** 1:39. Аз видях две Личности, чиято яркост и слава надминаваха всяко описание, **Дж. С. — И.** 1:17.

СЛОВО БОЖИЕ. *Виж също*

Заповеди на Бога; Откровение;
Писания

Напътствия, заповеди или послание от Бога. Божиите чеда могат да получават Неговото слово директно чрез откровение посредством Духа или от Неговите избрани служители (**У. и З.** 1:38).

Човек живее чрез всяко слово, което излиза из Господните уста, **Втор.** 8:3 (**Мат.** 4:4; **У. и З.** 84:43–44). Твоео слово е светилник на нозете ми и виделина на пътеката ми, **Псалми** 119:105. Те всички били изпълнени със Светия Дух и говорили с дързост Божието слово, **Деяния** 4:31–33. Железният прът бил словото Божие, което водело към дървото на живота, **1 Не.** 11:25 (1 Не. 15:23–25). Вие бяхте безчувствени и не можахте да почувствате словата Му, **1 Не.** 17:45–46. Горко на онзи, който отхвърля словото Божие, **2 Не.** 27:14 (2 Не. 28:29; **Егер** 4:8). Напредвайте и се угощавайте със словото на Христос, **2 Не.** 31:20 (2 Не. 32:3). Поради неверието си те не могли да разберат словото Божие, **Моисия** 26:3 (**Алма** 12:10). Те изследвали писанията

усърдно, за да узнаят словото Божие, **Алма** 17:2. Опитайте добродетелта на словото Божие, **Алма** 31:5. Алма сравнил словото Божие със семе, **Алма** 32:28–43. Каквото и да изрекат, повлияни от Светия Дух, то ще бъде словото на Господа, **У. и З.** 68:4. Живейте според всяко слово, което излиза от Божията уста, **У. и З.** 84:44–45. Всеки, който цени словото Ми, не ще бъде измамен, **Дж. С. — М.** 1:37.

СЛОВО НА МЪДРОСТТА

Закон за здравето, даден от Господа чрез откровение, за физическа и духовна полза на светиите (**У. и З.** 89). Обикновено се нарича Слово на мъдростта. Господ винаги е поучавал последователите Си относно принципите на здравето. Господ разкрил на Джозеф Смит кои храни могат да се ядат и кои трябва да се избягват. Дадено е обещание за материални и духовни благословии, ако се спазва Словото на мъдростта.

Да не пиете вино или спиртни питиета, **Лев.** 10:9. Виното е присмивател, а спиртното питие е крамолник, **Притчи** 20:1. Спиртното питие ще бъде горчиво за тези, които го пият, **Исаия** 24:9. Даниил не желал да се оскверни с месото и виното на царя, **Дан.** 1:8. Ако някой човек оскверни храма на Бога, Бог ще го унищожи, **1 Кор.** 3:16–17. Пияниците няма да наследят Божието царство, **1 Кор.** 6:10 (**Гал.** 5:21). Който забранява на човека да яде месо, не е поставен от Бога, **У. и З.** 49:18–21. Всички неща, които идват от земята, трябва да бъдат използвани благоразумно, а не с излишество, **У. и З.** 59:20. Господ посъветвал светиите да не употребяват вино, спиртни питиета, тютюн и горещи напитки, **У. и З.** 89:1–9. Билките, плодовете, месото и зърното са постановени за употреба от хората и животните, **У. и З.** 89:10–17. Подчинението на Словото на мъдростта носи материални и духовни благословии, **У. и З.** 89:18–21.

СЛОВО. Виж Исус Христос — доземен живот на Христос

СЛУЖА. Виж също
Свещеничество; Служба

Да вършиш Господното дело на земята. Избраните служители на Бога трябва да бъдат призвани от Бога, за да служат на Неговото дело. Когато истинските служители изпълняват волята на Господа, те Го представляват в своите официални задължения и действат като Негови представители (У. и З. 64:29) и по този начин извършват работата, необходима за спасението на човечеството. Господ е дал апостоли, пророци, евангелисти, висши свещеници, седемдесетници, старейшини, епископи, свещеници, учители, дякони, помощници и управления за усъвършенстването на светиите, за делото на служението (Ефес. 4:11–16; 1 Кор. 12:12–28; У. и З. 20; 107).

Господ го избра да служи в името на Господа, **Втор.** 18:5. Хората ще ви нарекат служители на нашия Бог, **Исаия** 61:6. Човешкият Син не дойде, за да Му служат, а за да служи, **Мат.** 20:26–28. Аз ти се явих, за да те направя служител и свидетел, **Деяния** 26:16–18. Бог не е несправеден, та да забрави това, което извършихте с любов и че служихте на светиите, **Евр.** 6:10. Ако някой човек служи, нека го прави със способността, която Бог дава, **1 Пет.** 4:10–11. Те се поучаваха и си служеха един на друг, **3 Не.** 26:19. Задължение на Дванадесетте е да поставят евангелски проповедници, **У. и З.** 107:39–40. Висш свещеник може да бъде отделен за отслужването на материалните неща, **У. и З.** 107:71–72. Тези седемдесет трябва да бъдат пътуващи проповедници, **У. и З.** 107:93–97. Старейшините са поставени, за да бъдат постоянни проповедници в Моята Църква, **У. и З.** 124:137.

СЛУЖБА, СЛУЖИТЕЛ. Виж също
Поставям, поставяне;
Свещеничество

Положение на власт или отговорност в дадена организация. В писанията се използва често за обозначаване на положение на свещеническа власт; може да означава също така и задълженията, придадени към дадената длъжност, или човекът, който я заема.

Не всички членове имат една и също служба, **Римл.** 12:4. Ние увеличихме службата си в Господа, **Яков** 1:19. Мелхиседек получил службата на висшето свещеничество, **Алма** 13:18. Отговорността на служението на ангелите е да призоват хората към покаяние, **Мор.** 7:31. Никой човек не може да бъде поставен в някаква служба в тази църква, без гласуване от онази църква, **У. и З.** 20:65. Нека всеки човек застане в своята собствена служба, **У. и З.** 84:109. Има президенти или председателстващи ръководители, назначени измежду онези, които са поставени в службите на тези две свещеничества, **У. и З.** 107:21. Описани са задълженията на онези, които председателстват службите на свещеническите кворуми, **У. и З.** 107:85–98. Нека всеки човек научи своето задължение и да действа в службата, за която е назначен, **У. и З.** 107:99–100. Аз ви давам служителите, принадлежащи на Моето свещеничество, **У. и З.** 124:123.

СЛУЖБА. Виж също
Благосъстояние; Любов

Проявена грижа или извършена работа в полза на Бога и на другите. Като служим на другите, ние служим също и на Бога.

Изберете в този ден на кого ще служите, **Исус Н.** 24:15. Понеже сте направили това на най-скромния от тези, на Мене сте го направили, **Мат.** 25:35–45. Предоставете телата си в жива жертва като ваше духовно служение, **Римл.** 12:1. С любов

си служете един на друг, **Гал.** 5:13. Дните ти ще бъдат изживяни в служба на твоя Бог, **2 Не.** 2:3. Когато служите на ближните си, служите само на вашия Бог, **Мосия** 2:17. Онези, които притежават обетованата земя, трябва да служат на Бога или ще бъдат пометени, **Етер** 2:8–12. Онези, които се отправят в служба на Бога, трябва да служат с цялото си сърце, **У. и З.** 4:2. Господ даде заповеди човечеството да Го обича и да Му служи, **У. и З.** 20:18–19. В името на Исус Христос ти трябва да служиш на Бога, **У. и З.** 59:5. Аз, Господ, се радвам да почитам онези, които Ми служат, **У. и З.** 76:5. Покланяйте се Богу, защото само на Него трябва да служите, **Моисей** 1:15.

СЛУЖЕЩИ АНГЕЛИ.

Виж Ангели

СЛУХ. *Виж също* Злословене; Клюкарство

Сатана разпространява слухове и раздори — понякога основани отчасти на истина — за да обърне хората срещу Бога и всяко добро (**Еламан** 16:22; **Дж. С.** — **И.** 1:1). Един от знаците за Второто пришествие на Исус Христос е, че хората ще говорят за войни и слухове за войни (**Мат.** 24:6; **У. и З.** 45:26; **Дж. С.** — **М.** 1:23).

СМИРЕН, СМИРЕНИЕ. *Виж също*

Беден; Гордост; Кротък, кротост; Слабост; Съкрушено сърце

Да направиш някое кротък и поддаващ се на обучение или състоянието на кротост и готовност за обучение. Смирението включва признаване на нашата зависимост от Бога и желание да се подчиним на волята Му.

Бог те води четиридесет години в пустошта, за да те смири, **Втор.** 8:2. Аз смирих душата си чрез пост, **Псалми** 35:13. По-добре беден и мъдър младеж, отколкото стар и безумен цар, **Екл.** 4:13. Господ обитава с този, който е смирен, **Исаия** 57:15.

Всеки, който се смири като това малко дете, ще бъде най-велик в небесното царство, **Мат.** 18:4. Този, който се смири, ще бъде възвисен, **Мат.** 23:12 (**Лука** 14:11; 18:14). Исус се смири и стана послушен до смърт, **Филип.** 2:8 (**Лука** 22:42; 23:46). Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат, **1 Пет.** 5:5–6 (2 **Не.** 9:42). Смирете се до дълбините на смирението, **Мосия** 4:11 (2 **Не.** 9:42; 3 **Не.** 12:2). Достатъчно ли бяхте смирени?, **Алма** 5:27–28. По-смирената част от хората стана по-силна в своето смирение, **Еламан** 3:33–35. Давам на хората слабост, за да бъдат смирени, **Етер** 12:27. Смирението е необходимост за кръщението, **У. и З.** 20:37. Смирете се пред Мен и ще Ме видите и ще узнаете, че АЗ СЪМ, **У. и З.** 67:10. Смири се и Господ ще даде отговор на молитвите ти, **У. и З.** 112:10. Нека този, който е невеж, да се научи на мъдрост като се смири, **У. и З.** 136:32. Духът е изпратен напред, за да озари смирените, **У. и З.** 136:33.

СМИТ, ДЖОЗЕФ Ф.

Шестият президент на Църквата; единственият син на Хайръм и Мери Фийлдинг Смит. Той бил роден на 13 ноември 1838 г. и починал на 19 ноември 1918 г.

Джозеф Ф. Смит получил видение за изкуплението на мъртвите, **У. и З.** 138.

СМИТ-МЛАДШИ, ДЖОЗЕФ.

Виж също Възстановяване на Евангелието; Книгата на Мормон; Преводът на Джозеф Смит (П. Дж. С.); Първо видение; Същопоенен бисер; Учение и Завети

Пророкът, избран да възстанови истинската Църква на Исус Христос на земята. Джозеф Смит бил роден в щата Върмонт в САЩ и живял от 1805 до 1844 г.

През 1820 г. Бог Отец и Исус Христос се явили пред Джозеф и той

научил, че никоя от църквите на земята не е истинска (Дж. С. — И. 1:1–20). По-късно той бил посетен от ангела Мороний, който му разкрил мястото, където били скрити златните плочи, които съдържали летописа на древните народи на американския континент (Дж. С. — И. 1:29–54).

Джозеф превел златните плочи и през 1830 г. ги публикувал като Книгата на Мормон (Дж. С. — И. 1:66–67, 75). През 1829 г. той получил свещеническа власт от Иоан Кръстител и от Петър, Яков и Иоан (У. и З. 13; 27:12; 128:20; Дж. С. — И. 1:68–70).

Според както бил насочен от Бог, на 6 април 1830 г. Джозеф организирал възстановената Църква на Исус Христос, заедно с някои други последователи (У. и З. 20:1–4). Под ръководството на Джозеф Църквата се разраснала в Канада, Англия и източната част на САЩ, по-специално в Охайо, Мисури и Илинойс. Където и да решавали да се установят, Джозеф и светиите били подлагани на сериозни гонения. На 27 юни 1844 г. Джозеф и брат му Хайръм били убити мъченически в затвора в Картидж, Илинойс, в САЩ.

Иосиф, син на Яков, пророкувал за Джозеф Смит, **2 Не.** 3:6–15. Поради знанието си за идващото бедствие, Господ призовал служителя Си Джозеф Смит, **У. и З.** 1:17 (У. и З. 19:13). Джозеф Смит бил поставен за Апостол на Исус Христос и първи старейшина на тази Църква, **У. и З.** 20:2. Джозеф бил поставен в апостолството от Петър, Яков и Иоан, **У. и З.** 27:12. Джозеф и Сидни Ригдън свидетелствали, че са видели Единородния на Отца, **У. и З.** 76:23. Заедно с Оливър Каудъри Джозеф Смит видял Господа във видение, **У. и З.** 110:1–4. Господ призовал Джозеф за председателстващ старейшина, преводач, откровител, гледач и пророк, **У. и З.** 124:125. Джозеф Смит е напра-

вил за спасението на хората повече от всеки друг, с изключение само на Исус Христос, **У. и З.** 135:3.

Писание, извадено на бял свят от пророка Джозеф Смит: Джозеф превел части от златните плочи, които му били дадени от ангела Мороний, който превод бил публикуван през 1830 г. като Книгата на Мормон. Той получил също така и много откровения от Господа, очертаващи основните учения и организацията на Църквата. Много от тези откровения били събрани в книга, известна сега като Учение и Завети. На Джозеф Смит се дължи също така и излизането на книгата Скъпоценен бисер, която съдържа боговдъхновени преводи на някои от писанията на Моисей, Авраам и Матей, откъси от личната история на пророка и свидетелството му, както и тринадесет изявления относно учението и вярата, поддържани от Църквата.

СМИТ-СТАРШИ, ДЖОЗЕФ. *Виж също* Смит-младши, Джозеф; Смит, Луси Мак

Баща на пророка Джозеф Смит. Той бил роден на 12 юли 1771 г. Оженил се за Луси Мак и имали девет деца (Дж. С.–И. 1:4). Джозеф се превърнал в ревностен вярващ във възстановяването от последните дни и станал първи Патриарх на Църквата. Починал на 14 септември 1840 г.

Бог му разкрил напътствия чрез сина му Джозеф, **У. и З.** 4; 23:5. Нека възрастният Ми служител да остане със семейството си, **У. и З.** 90:20. Възрастният Ми служител Джозеф седи с Авраам от дясната му страна, **У. и З.** 124:19. Джозеф Смит-младши видял баща си във видение за селестиалното царство, **У. и З.** 137:5. Един ангел заповядал на Джозеф Смит-младши да каже на баща си за видението, което е получил, **Дж. С. — И.** 1:49–50.

СМИТ, ЕМА ХЕЙЛ. *Виж също*

Смит-младши, Джозеф

Съпруга на пророка Джозеф Смит. Господ заповядал на Ема да подбере химни за Църквата. Тя служила също така и като първи президент на Обществото за взаимопомощ.

На Ема Смит било дадено откровение относно волята на Господа, **У. и З.** 25. Господ посъветвал Ема Смит относно брака, **У. и З.** 132:51–56.

СМИТ, ЛУСИ МАК. *Виж също*

Смит-младши, Джозеф;

Смит-старши, Джозеф

Майката на пророка Джозеф Смит и жена на Джозеф Смит-старши (Дж. С. — И. 1:4, 7, 20). Тя била родена на 8 юли 1776 г. и починала на 5 май 1856 г.

Джозеф видял майка си във видение за селестиялното царство, **У. и З.** 137:5.

СМИТ, САМУЕЛ Х. *Виж също*

Смит-младши, Джозеф

По-малък брат на пророка Джозеф Смит (Дж. С. — И. 1:4). Самуел бил роден през 1808 г. и починал през 1844 г. Той бил един от осемте свидетели за Книгата на Мормон и служил като един от първите мисионери на възстановената Църква (**У. и З.** 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

СМИТ, ХАЙРЪМ. *Виж също*

Смит-младши, Джозеф

По-голям брат и верен сподвижник на Джозеф Смит. Хайръм бил роден на 9 февруари 1800 г. Той служил като помощник на Джозеф в Президентството на Църквата, както и като втори Патриарх на Църквата. На 27 юни 1844 г. той бил убит заедно с Джозеф в затвора в Картидж.

Бог дал напътствия на Хайръм чрез брат му Джозеф, **У. и З.** 11; 23:3. Благословен е Моят служител Хайръм Смит заради почтеността на сърцето му, **У. и З.** 124:15. На Хайръм било заповядано да поеме службата

на църковен Патриарх, **У. и З.** 124:91–96, 124. Джозеф и Хайръм били убити в затвора в Картидж, **У. и З.** 135. Хайръм и други избрани духове били запазени, за да излязат в пълнотата на времената, **У. и З.** 138:53.

СМЪРТ, ВТОРА. *Виж* Смърт, духовна

СМЪРТНО НАКАЗАНИЕ.*Виж също* Убийство

Наказание със смърт за извършено престъпление, по-специално свързано с наказание за убийство.

Който пролее човешка кръв, кръвта му ще бъде пролята от човек, **Бит.** 9:6 (П. Дж. С., **Бит.** 9:12–13). Убиецът непременно да се умъртви, **Числа** 35:16. Убийците, които убиват съзнателно ще умрат, **2 Не.** 9:35. Ти си осъден да умреш според закона, **Алма** 1:13–14. Този, който убиеше, биваше наказван със смърт, **Алма** 1:18. Законът изисква живота на онзи, който е убил, **Алма** 34:12. Този, който убива, трябва да умре, **У. и З.** 42:19.

СМЪРТНОСТ, СМЪРТЕН. *Виж**също* Падение на Адам и Ева;

Свят; Смърт, физическа; Тяло

Времето от раждането до физическата смърт. Нарича се понякога “второто състояние”.

В деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш, **Бит.** 2:16–17 (Моисей 3:16–17). При смъртта духът ще се върне при Бога, а тялото — при праха на земята, **Екл.** 12:7 (**Бит.** 3:19; **Моисей** 4:25). Не допускайте грехът да царува в смъртното ви тяло, **Римл.** 6:12. Това смъртно тяло трябва да се облече в безсмъртие, **1 Кор.** 15:53 (**Енос** 1:27; **Моисей** 16:10; **Мормон** 6:21). Състоянието на човека стана състояние на изпитание, **2 Не.** 2:21 (**Алма** 12:24; 42:10). Адам падна, за да могат хората да бъдат, **2 Не.** 2:25. Гледате ли напред и виждате ли това смъртно тяло вдигнато в безсмъртие?, **Алма** 5:15. Този живот е времето да се приготвим да срещ-

нем Бога, **Алма** 34:32. Не се бойте от смъртта, защото радостта ви не е пълна в този свят, **У. и З.** 101:36. Онези, които упазят второто си състояние, ще имат слава, **Авр.** 3:26.

СМЪРТ, ДУХОВНА. *Виж също*

Дявол; Осъждане; Падението на Адам и Ева; Пъкъл; Синове на погибелта; Спасение

Отделяне от Бога и Неговото влияние; означава да умреш за нещата, които съставляват праведността. Луцифер и една трета от небесното войнство преживяват духовна смърт, когато са изгонени от небесата (**У. и З.** 29:36–37).

Духовната смърт идва на света чрез падението на Адам (Моисей 6:48). Смъртните, които имат нечестиви помисли, думи и дела, са духовно мъртви, още докато живеят на земята (1 Тим. 5:6). Чрез Единението на Исус Христос и чрез подчинение на принципите и обредите на Евангелието мъжете и жените могат да се очистят от греха и да надвият духовната смърт.

Духовна смърт се случва също така и след смъртта на смъртното тяло. Ще бъдат съдени както възкресените, така и дяволът и неговите ангели. Тези, които съзнателно са възстанали срещу светлината и истината на Евангелието, ще изживеят духовна смърт. Тази смърт често се нарича втора смърт (**Алма** 12:16; **Еламан** 14:16–19; **У. и З.** 76:36–38).

Злосторниците ще бъдат изтребени, **Псалми** 37:9. Копнежът на плътта означава смърт, **Римл.** 8:6 (2 Не. 9:39). Страстите потопяват човека в разорение и погибел, **1 Тим.** 6:9. Грехът носи смърт, **Яков** 1:15. Който победи, няма да пострада от втората смърт, **Откр.** 2:11. Върху тези втората смърт няма сила, **Откр.** 20:6, 12–14. Нечестивите ще заемат мястото си в езерото, което гори с огън и жупел; което е втората смърт, **Откр.** 21:8 (**У. и З.** 63:17–18). Хората могат да изберат свобода и вечен живот

или пленничество и смърт, **2 Не.** 2:27 (2 Не. 10:23; **Алма** 29:5; **Еламан** 14:30–31). Бог е подготвил път за бягството ни от смъртта и пъкъла, **2 Не.** 9:10. Освободете се от болките на пъкъла, за да не изживеете втората смърт, **Яков** 3:11. Естественият човек е враг на Бога, **Мосия** 3:19. Дано Господ Бог ви удостои с покаяние, за да не изстрадате втората смърт, **Алма** 13:30. **Алма** беше обкръжен от вечните вериги на смъртта, **Алма** 36:18. Нечестивите умират според нещата, принадлежащи на праведността, **Алма** 40:26 (**Алма** 12:16). Падението донесе на цялото човечество духовна смърт, **Алма** 42:9 (**Еламан** 14:16–18). Когато Адам падна, той умря духовно, **У. и З.** 29:40–41, 44.

СМЪРТ, ФИЗИЧЕСКА. *Виж също*

Възкресение; Падението на Адам и Ева; Смъртен, смъртност; Спасение

Представлява разделянето на тялото от духа. Падението донесе тленност и смърт на земята (2 Не. 2:22; Моисей 6:48). Единението на Исус Христос победи смъртта, така че всеки ще бъде възкресен (1 Кор. 15:21–23). Възкресението е свободен дар за всички хора, независимо от това дали са вършили добро или зло в този живот (**Алма** 11:42–44). Всеки човек изживява само една физическа смърт, защото след като са възкръснали, телата ни не могат вече да умират (**Алма** 11:45).

Всяка плът ще издъхне и човек ще се върне пак в пръстта, **Иов** 34:15. Скъпоценна е пред Господа смъртта на светиите Му, **Псалми** 116:15. Пръстта ще се върне в земята, а духът ще се върне при Бога, **Екл.** 12:7. Чрез човека дойде смъртта, **1 Кор.** 15:21. Спасителят държи ключовете на ада и на смъртта, **Откр.** 1:18. Няма да има повече смърт, нито болка, **Откр.** 21:4. Смъртта е дошла за всички хора, **2 Не.** 9:6, 11 (**Алма** 12:24). Те никога не гледаха на смърт-

та с ужас, **Алма** 27:28. Алма обяснява състоянието на душата между смъртта и възкресението, **Алма** 40:11. Онези, които умрат в Мен, не ще вкусят от смъртта, **У. и З.** 42:46. Онези, които не са определени за смърт, ще бъдат изцелени, **У. и З.** 42:48. Ще ви изпитам във всичко, чак до смърт, **У. и З.** 98:14. В пръстата трябва да се върнеш, **Моисей** 4:25. Адам падна и чрез неговото падение дойде смъртта, **Моисей** 6:48.

СОДОМ. *Виж също* Гомора

В Стария завет, нечестив град, който бил разрушен от Господа (**Бит.** 19:12–29).

СОЛ

Използвана била като важен консервант на храната в древния свят; смятало се, че е от изключително значение за живота.

Жената на Лот се превърнала в стълб от сол, **Бит.** 19:26. Вие сте солта на земята, **Мат.** 5:13 (**Лука** 14:34; **3 Не.** 12:13). Господният народ на завета се счита за солта на земята, **У. и З.** 101:39–40. Ако светиите не са спасителите на хората, те са като сол, която е загубила вкуса си, **У. и З.** 103:9–10.

СОЛОМОН. *Виж също* Витсавее; Давид

В Стария завет, син на Давид и Витсавее (**2 Цар.** 12:24). Соломон бил цар на Израил за определен период от време.

Давид определил Соломон за цар, **3 Цар.** 1:11–53. Давид възложил на Соломон да ходи в пътищата Господни, **3 Цар.** 2:1–9. Господ обещал на Соломон разумно сърце, **3 Цар.** 3:5–15. Отсъдил между две жени, като установил истинската майка на дете, **3 Цар.** 3:16–28. Автор на поговорки и песни, **3 Цар.** 4:32. Построил храма, **3 Цар.** 6; 7:13–51. Осветил храма, **3 Цар.** 8. Бил посетен от Савската царица, **3 Цар.** 10:1–13. Соломон се

женил за неизраилтянки, които обърнали сърцето му към почитането на лъжливи богове, **3 Цар.** 11:1–8. Господ бил разгневен на Соломон, **3 Цар.** 11:9–13. Умрял, **3 Цар.** 11:43. Давид пророкувал за славата на Соломоновото царуване, **Псалми** 72. Соломон имал много жени и наложници, но някои не били получени от Господа, **У. и З.** 132:38 (**Яков** 2:24).

СОЛУНЦИТЕ, ПОСЛАНИЯ ДО.

Виж също Павел; Посланията на Павел

Две книги в Новия завет. Първоначално те били писма, които Павел написал до солунците, докато бил в Коринт, по време на първото си посещение в Европа около 50 г. от Хр. Неговата работа в Солун е описана в Деяния 17. Павел искал да се върне в Солун, но не могъл (**1 Сол.** 2:18). Затова той изпратил Тимотей да ободри обрънатите във вярата и да му донесе вести за това, как те се справят. Павел написал първото послание в резултат на благодарността си след завръщането на Тимотей.

Първо послание до солунците: Глави 1–2 съдържат поздравлението на Павел и молитвата му за светиите. Глави 3–5 дават наставления за духовно израстване, любов, целомъдрие, усърдие и за Второто пришествие на Исус Христос.

Второ послание до солунците: Глава 1 съдържа молитва за светиите. Глава 2 говори за приближаващото отстъпление от вярата. Глава 3 съдържа молитвата на Павел за възтържествуване на делото на Евангелието.

СОФОНИЯ

Пророк от Стария завет, който живял по време на царуването на Иосия (639–608 г. пр. Хр.).

Книгата на Софония: Глава 1 говори за приближаващ ден, който ще бъде изпълнен с ярост и трудности. Глава 2 увещава народа на Израил да търси праведност и смирение. Гла-

ва 3 разказва за Второто пришествие, когато всички народи ще се съберат за битка. Въпреки това, Господ ще царува сред тях.

СПАСЕНИЕ ЗА МЪРТВИТЕ.

Виж също Възпоменателна книга; План за Изкупление; Родословие; Спасение

Възможност за онези, които са умрели без да имат спасителните обреди на Евангелието, да ги получат в храмовете чрез посредничеството на достойни живи членове на Църквата. На мъртвите в Света на духовете се проповядва Евангелието и те могат да приемат обредите, извършени за тях в смъртността.

Верните членове на Църквата изследват и подготвят семейна история с цел уточняване имената и рождените дати на своите прародители, за да могат да бъдат извършени за тях спасителните обреди.

Кажете на вързаните, излезте, **Исаия** 49:9 (Исаия 24:22; 1 Не. 21:9). Да проглася освобождение на пленниците, **Исаия** 61:1 (Лука 4:18). Той ще обърне сърцата на бащите към децата, **Мал.** 4:5–6 (3 Не. 25:5–6; У. и З. 110:13–16). Мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, **Иоана** 5:25. Защо тогава те се кръщават заради мъртвите?, **1 Кор.** 15:29. Христос проповядвал на духовете в тъмницата, **1 Пет.** 3:18–20. Поради тази причина Евангелието било проповядвано и на тези, които са мъртви, **1 Пет.** 4:6. Синът посетил духовете в тъмницата, **У. и З.** 76:73. Тогава идва изкуплението на онези, които са получили своя дял в онази тъмница, **У. и З.** 88:99. Няма кръщелен купел на земята, тъй че Моите свети да могат да бъдат кръщавани за онези, които са мъртви, **У. и З.** 124:29. Всички онези, които са умрели и които са щели да приемат Евангелието, ще бъдат наследници на селестиалното царство, **У. и З.** 137:7–10. Синът Божий се явил,

обявявайки свободата на пленниците, които са били верни, **У. и З.** 138:18. Колкото духове имало в затвора, излезли, **Моисей** 7:57.

СПАСЕНИЕ НА ДЕЦА. *Виж* Дете, деца; Спасение — спасение на деца

СПАСЕНИЕ, ПЛАН ЗА. *Виж* План за Изкупление

СПАСЕНИЕ. *Виж също* Благодат; Възвисяване; Извършване Единение, Единение; Изкупвам, изкупен, изкупление; Исус Христос; План за Изкупление; Смърт, духовна; Смърт, физическа

Да бъдеш спасен както от физическа, така и от духовна смърт. Всички хора ще бъдат спасени от физическата смърт посредством Божията благодат чрез смъртта и възкресението на Исус Христос. Всеки може да бъде спасен и от духовна смърт, също посредством Божията благодат, чрез вяра в Исус Христос. Тази вяра се проявява в живот, подчинен на законите и обредите на Евангелието и служба на Христа.

Господ е моята светлина и моето спасение, **Псалми** 27:1. Само Той е моята канара и моето спасение, **Псалми** 62:2. Евангелието е Божията сила за спасение, **Римл.** 1:16 (У. и З. 68:4). Изработвайте със страх собственото си спасение, **Филип.** 2:12. Бог ви е избрал за спасение чрез освещение, **2 Сол.** 2:13. Спасението е даром, **2 Не.** 2:4. Няма по-велик дар от дара на спасението, **У. и З.** 6:13. Исус Христос е единственото име, чрез което ще дойде спасението, **Моисей** 6:52 (Деяния 4:10–12). Ние вярваме, че чрез Единението на Христос може да бъде спасено цялото човечество, **С. на В.** 1:3.

Спасение на деца: Ако не станете като малки деца, няма да влезете в небесното царство, **Мат.** 18:3. Малките деца също имат вечен живот, **Мосия**

15:25. Кръщението на деца е мерзост, малките деца са живи в Христа поради Единението, **Мор.** 8:8–24. Малките деца са изкупени чрез Единородния; Сатана не може да ги изкуши, **У. и З.** 29:46–47. Децата трябва да изучават Евангелието и да бъдат кръстени, когато са на 8 години, **У. и З.** 68:25–28. Малките деца са осветени чрез Исус Христос, **У. и З.** 74:7. Хората се върнали в своето невръстно състояние, отново невинни, **У. и З.** 93:38. Всички деца, които умират преди възрастта на отговорността, са спасени в селестилното царство, **У. и З.** 137:10. Децата са чисти от основаването на света, **Моисей** 6:54.

СПАСИТЕЛ. *Виж също* Исус Христос

Някой, който спасява. Исус Христос чрез Своето Единение предложи Изкупление и Спасение на цялото човечество. “Спасител” е име и титла на Исус Христос.

Господ е моята светлина и моето спасение, **Псалми** 27:1 (Изх. 15:1–2; 2 Цар. 22:2–3). Аз съм Господ и освен Мен, няма друг Спасител, **Исаия** 43:11 (У. и З. 76:1). Ще Го наречеш Исус, защото Той е, Който ще спаси людето Си от греховете им, **Мат.** 1:21. Този ден ви се роди Спасител, Който е Христос, Господ, **Лука** 2:11. Бог толкова възлюби света, че Единородният Син дойде да спаси човечите, **Иоана** 3:16–17. Няма друго име, чрез което човек може да бъде спасен, освен Христовото, **Деяния** 4:10–12 (2 Не. 25:20; Мосия 3:17; 5:8; У. и З. 18:23; Моисей 6:52). От небесата ние очакваме Спасителя, Господа Исус Христос, **Филип.** 3:20. Отец изпрати Сина, за да бъде Спасител на света, **1 Иоан.** 4:14. Господ въздигна Месия, Спасител на света, **1 Не.** 10:4. Агнецът Божий е Спасителят на света, **1 Не.** 13:40. Знанието за Спасителя ще се разпростре над всеки народ, племе, език и люде, **Мосия** 3:20. Христос трябваше да

умре, за да може да дойде спасението, **Еламан** 14:15–16. Оправдаването и освещаването чрез Спасителя е справедливо и истинно, **У. и З.** 20:30–31. Аз съм Исус Христос, Спасителят на света, **У. и З.** 43:34. Моят Единороден е Спасителят, **Моисей** 1:6. Всички, които повярват в Сина и се покаят за греховете си, ще бъдат спасени, **Моисей** 5:15.

СТАНДАРТНИ

ПРОИЗВЕДЕНИЯ. *Виж* Канон

СТАР ЗАВЕТ. *Виж също* Библия; Петокнижие; Писания

Писания на древни пророци, които били под влияние на Светия Дух и в продължение на много векове свидетелствали за Христос и за бъдещото Му служение. Съдържа също така и летопис на историята на Авраам и неговите потомци, започвайки с Авраам и завета, който Господ сключил с него и неговото потомство.

Първите пет книги на Стария завет били написани от Моисей. Това са: Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие. Битие се отнася до произхода на земята, човечеството, езиците, расите и до началото на дома Израилев.

Историческите книги разказват за събития в Израил. Тези книги са: Исус Навиев, Съдии, Рут, 1, 2, 3 и 4 Царе, 1 и 2 Летописи, Ездра, Неемия и Естир.

В поетичните книги са записани части от мъдростта и творчеството на пророците. Те са: Иов, Псалми, Притчи, Еклисиаст, Песен на песните и Плачът на Еремия.

Пророците предупреждавали Израил за неговите грехове и свидетелствали за благословиите, които идват чрез подчинение. Те пророкували за идването на Христос, Който ще извърши Единение за греховете на онези, които се покаят, получат обредите и живеят според Евангелието. Книгите на пророците са: Исаия, Еремия, Езекиил, Даниил,

Осия, Иоил, Амос, Авдий, Иона, Михей, Наум, Авакум, Софония, Агей, Захария и Малахия.

Повечето от книгите в Стария завет били написани на еврейски. Малък брой писания съдържат сродния арамейски език.

СТАРЕЙШИНА. *Виж също*

Мелхиседеково свещеничество;
Свещеничество

Терминът старейшина се използва по различни начини в Библията. В Стария завет той често се отнася до възрастните мъже в племето, които обикновено били натоварени с управлението (Бит. 50:7; Исус Н. 20:4; Рут 4:2; Мат. 15:2). Тяхната възраст и опит правели съвета им ценен. Постът, който заемали, не бил задължително свещеническо призвание.

По времето на Стария завет също имало старейшини, поставени в Мелхиседековото свещеничество (Изх. 24:9–11). В Новия завет “старейшина” се споменава като свещеническа длъжност в Църквата (Яков. 5:14–15). Между нефитите също имало старейшини, поставени в свещеничеството (Алма 4:7, 16; Мор. 3:1). В тази диспенсация първите поставени старейшини са били Джозеф Смит и Оливър Каудъри (У. и З. 20:2–3).

Днес старейшина е звание, давано на всички носители на Мелхиседековото свещеничество. Например, обръщението към мъжете-мисионери е старейшина. Апостолът също е старейшина и е правилно когато говорим за членовете на Кворума на дванадесетте, или Кворумите на седемдесетниците да употребяваме тази титла (У. и З. 20:38; 1 Пет. 5:1). Задълженията на поставените старейшини в Църквата са дадени в откровение от последните дни (У. и З. 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Моисей писа на всички старейшини в Израил, **Втор.** 31:9. Варнава изпрати напътствия на старейшините в

църквата, **Деяния** 11:30. Старейшини били ръкоположени във всяка църква, **Деяния** 14:23 (Тит 1:5). Повикайте старейшините да се помолят над болните, **Яков.** 5:14. Старейшините се поставяха чрез полагагане на ръце, **Алма** 6:1. Старейшините трябва да благославят децата, **У. и З.** 20:70. Старейшините трябва да ръководят събранията чрез Светия Дух, **У. и З.** 46:2. Старейшините трябва да дават сметка за настояничеството си, **У. и З.** 72:5. Старейшините трябва да проповядват Евангелието на народите, **У. и З.** 133:8.

СТАРИЯТ ПО ДНИ. *Виж* Адам

СТЕПЕНИ НА СЛАВА. *Виж също*

Селестиална слава; Телестиална слава; Терестриална слава

Различни царства в небесата. При последния съд на всеки човек ще му бъде отредено вечно обиталище в определено царство на слава, с изключение на онези, които са синове на погибелта.

Исус каза: В дома на Отца Ми има много обиталища, **Иоана** 14:2 (Етер 12:32). Един е блясъкът на слънцето, друг блясъкът на луната и друг блясъкът на звездите, **1 Кор.** 15:40–41. Павел бива вдигнат до третото небе, **2 Кор.** 12:2. Има място без слава, на вечно наказание, **У. и З.** 76:30–38, 43–45. Има три степени на слава, **У. и З.** 76:50–113; 88:20–32.

СТЕФАН

Стефан бил мъченик за Спасителя и за Неговата Църква по времето на Новия завет. Неговото проповядване било първообраз и по всяка вероятност повлияло на великото дело на Павел, който присъствал, когато Стефан се защитавал пред Синедриона (**Деяния** 8:1; 22:20).

Стефан е един от седемте мъже, които били назначени да помагат на Дванадесетте апостоли, **Деяния** 6:1–8. Стефан извършил големи чудеса, **Деяния** 6:8. Стефан участвал в

спорове с юдеите, **Деяния** 6:9–10. Срещу него били предявени обвинения и той бил изправен пред Синедриона, **Деяния** 6:11–15. Стефан представил своята защита, **Деяния** 7:2–53. Бидейки изпльнен със Светия Дух, той видял Отец и Син във видение, **Деяния** 7:55–56. Стефан бил убит заради своето свидетелство, **Деяния** 7:54–60.

СТОТНИК

Офицер от римската войска, който командвал дружина от 50 до 100 човека. Такава дружина образувала една шестдесета част от римския легион. (Виж **Мат.** 8:5; **Лука** 23:47; **Деяния** 10:1–8).

СТРАХ. Виж също *Благоговение*;

Вяра; Храброст, храбър

Думата страх може да има две значения: 1. Да се страхуваш от Бога означава да изпитваш благоговение и почит към Него и да се подчиняваш на заповедите Му; 2. Да се страхуваш от човек, земни опасности, болка и зло означава да се боиш от тези неща и да изпитваш ужас от тях.

Страх от Бога: Не ще има страх от Бога в това място, **Бит.** 20:11. Да се боиш от Господа, твоя Бог, **Втор.** 6:13 (Исус Н. 24:14; 1 Цар. 12:24). Служете на Господа със страх, **Псалми** 2:11. Началото на мъдростта е страх от Господа, **Псалми** 111:10. Бой се от Господа и отклонявай се от злото, **Притчи** 3:7. Ще бъде добре на ония, които се боят от Бога, **Екл.** 8:12. Изработвайте спасението си със страх и трепет, **Филип.** 2:12. Бойте се от Бога и въздайте Нему слава, **Откр.** 14:7 (У. и З. 88:104). Пророците непрестанно подтикваха хората, за да ги държат в страх от Господа, **Енос** 1:23. Алма и синовете на Мосия паднали на земята, защото ги връхлетял страхът от Господа, **Алма** 36:7. Изработете спасението си със страх и трепет, **Морм.** 9:27. Ще обезпокоя тези, които не се боят от Мен и ще

ги накарам да треперят, **У. и З.** 10:56. Този, който се бои от Мен, ще търси знаменията за идването на Сина Човешки, **У. и З.** 45:39.

Страх от човека: Не бой се, защото Аз съм с теб, **Бит.** 26:24 (Исаия 41:10). Господ е с нас; не бойте се от тях, **Числа** 14:9. Не бойте се, защото ония, които са с нас, ваят повече, **4 Цар.** 6:16. Няма да се боя какво ще ми стори плътта, **Псалми** 56:4. Не бойте се от укорите на човеците, **Исаия** 51:7 (2 Не. 8:7). Бог не ни е дал дух на страх, **2 Тим.** 1:7. Съвършената любов прогонва страха, **1 Иоан.** 4:18 (Мор. 8:16). Синовете на Еламан не се страхуваха от смъртта, **Алма** 56:46–48. Страхът от смъртта изпълва сърцето на нечестивите, **Морм.** 6:7. Не се бойте от това, което може да направи човекът, **Мор.** 8:16. Не бива да се страхувате от човека повече, отколкото от Бога, **У. и З.** 3:7 (30:1, 11; 122:9). Не се бойте да вършите добро, **У. и З.** 6:33. Който принадлежи към Моята Църква, не трябва да се бои, **У. и З.** 10:55. Ако сте подготвени, вие няма да се боите, **У. и З.** 38:30. Отървете се от страха, **У. и З.** 67:10. Затова дерзайте и не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас, **У. и З.** 68:6. Не се бойте от враговете си, **У. и З.** 136:17.

СУЕТЕН, СУЕТА. Виж също

Гордост; Светски стремежи

Лъжливост или измамливост; гордост. *Суетен* и *суета* могат да означават също и празен или без стойност.

Ония, който не е предал душата си на суета, ще застане на Свящото място на Господа, **Псалми** 24:3–4. Когато се молите, не използвайте празни повторения, **Мат.** 6:7. Голямото и обширно здание са суетните въображения и гордостта, **1 Не.** 12:18. Ще продължавате ли да отдавате сърцата си на суетните неща на света?, **Алма** 5:53. Не търсете суетните неща на този свят, защото не можете да ги вземете със себе си, **Алма**

39:14. Суетността и неверието до-
несли на Църквата осъждане, **У. и З.**
84:54–55. Когато се опитваме да за-
доволим суетните си стремежи,
небесата се оттеглят, **У. и З.** 121:37.

СЪБИРАНЕТО НА ИЗРАИЛ.

*Виж Израил — Събирането на
Израил*

СЪБОТЕН ДЕН. *Виж също* Покой; Сътворявам, Сътворение

Свят ден, отделян всяка седмица за
почивка и богослужение. След като
Бог създал всички неща, Той си по-
чинал на седмия ден и заповядал
един ден от всяка седмица да бъде
ден за почивка, за да могат хората
да си спомнят за Него (**Изх.** 20:8–11).

Преди Възкресението на Христос
членовете на Църквата, както и
юдеите, почитали последния ден
на седмицата като Събота. След
възкресението, членовете на Църк-
вата, независимо дали са били
юдеи или езичници, почитали пър-
вия ден на седмицата (денят на
Господа), за да си спомнят възкре-
сението на Господа. Църквата днес
продължава да спазва един ден
всяка седмица като свят съботен
ден, в който се покланя на Бога и си
почива от делата на света.

Съботният ден напомня на хора-
та за тяхната нужда от духовна храна
и за задължението им да се подчи-
няват на Бога. Когато един народ
започне да става небрежен при съ-
блюдаването на съботния ден, това
дава отражение върху цялостния му
живот и религиозността му запада
(**Неем.** 13:15–18; **Ерем.** 17:21–27).

На седмия ден Бог си почива, **Бит.**
2:1–3. Чедата Израилеви не събирали
манна в съботата, **Изх.** 16:22–30. Пом-
нете съботата, за да я пазите свята,
Изх. 20:8–11 (**Мосия** 13:16–19). Събота-
та била дадена като знак между Бога
и човека, **Изх.** 31:12–17 (**Езек.** 20:12,
20). Не трябва да купуваме или про-
даваме в събота, **Неем.** 10:31. Наречи
съботата наслада, като почиташ

Господа и не търсиш своето си удо-
волствие, **Исаия** 58:13–14. Съботата
е направена за човека, а не човекът
за съботата, **Марка** 2:23–28. Човеш-
кият Син е Господар на съботата,
Лука 6:1–10. Исус проповядваше в
една синагога и изцеляваше в събо-
та, **Лука** 13:10–14. Нефитите спазва-
ли съботния ден свещен, **Яром** 1:5.
Съблюдавайте съботния ден, за да
го пазите свят, **Мосия** 18:23. Прине-
сете свещеноедействията си на Моя
свят ден, **У. и З.** 59:9–13. Жителите
на Сион трябва да съблюдают Съ-
ботния ден, **У. и З.** 68:29. Аз, Бог, си
починах на седмия ден от всичките
Си дела, **Моисей** 3:1–3 (**Бит.** 2:1–3;
Авр. 5:1–3).

СЪВЕСТ. *Виж също* Светлина, Светлината на Христос

Вътрешното чувство за добро и зло,
идващо чрез Светлината на Хрис-
тос във всички хора (**Мор.** 7:16). Ние
сме родени с естествената способ-
ност да различаваме доброто от зло-
то, поради Светлината на Христос,
която е дадена на всеки човек (**У. и З.**
84:46). Тази способност се нарича
съвест. Нейното притежаване ни
прави отговорни същества. Както и
другите ни способности, нашата
съвест може да бъде умъртвена чрез
грех или неправилно използване.

Книжниците и фарисеите били
обвинени от собствената си съвест,
Иоана 8:9. Съвестта им също свиде-
телства, **Рим.** 2:14–15. Съвестта на
отстъпниците е пригоряла, **1 Тим.**
4:2. Хората са упътени достатъчно,
за да различават доброто от злото,
2 Не. 2:5. Цар Вениамин имал чиста
съвест пред Бога, **Мосия** 2:15. Имай-
ки спокойна съвест, нефитите бяха
изпълнени с радост, **Мосия** 4:3. Зиез-
рам беше изтерзан, осъзнавайки соб-
ствената си вина, **Алма** 14:6. Дава ни
се радост или угризение на съвестта
според нашите желания, **Алма** 29:5.
Наказанието и справедливият закон
водят до угризение на съвестта,
Алма 42:18. Духът на Христос е даден

на всеки човек, за да различава доброто от злото, **Мор.** 7:16. Всяка личност трябва да има свобода на съвестта си, **У. и З.** 134:2. Съвестта ми не ме обвинява в престъпление, **У. и З.** 135:4. Ние претендираме за правото да се покланяме на Всемогъщия Бог според както диктува собствената ни съвест, **С. на В.** 1:11.

СЪВЕТ В НЕБЕСАТА. *Виж също*

Война в Небесата; Доземен живот; Плана за Изкупление

Събитието в доземния живот, на което Отец е представил плана Си пред Своите духовни чедра, които щели да дойдат на тази земя.

Синовете на Бога възкличаваха от радост, **Иов** 38:7. Ще възвиша престола си над Божиите звезди, **Исаия** 14:12–13. Имаше война в небесата, **Откр.** 12:7–11. Преди раждането си те получили първите си уроци в света на духовете, **У. и З.** 138:56. Сатана възстанал в доземния живот, **Моисей** 4:1–4. Интелектите били устроени преди да бъде сътворен светът, **Авр.** 3:22. Боговете се посветвали, **Авр.** 4:26. Боговете завършили труда си, за който се посветвали, **Авр.** 5:2.

СЪВЕТ НА ДВНАДЕСЕТТЕ.

Виж Апостол

СЪВЕТ. *Виж също* Пророк

Увещания, предупреждения, мнения и напътствия от Господа и поставените от Него ръководители.

Ще те посъветвам, **Изм.** 18:19. Бог ще ме води чрез съвета Си, **Псалми** 73:24. Дето няма мъдро ръководене, народът пропада, **Притчи** 11:14. Фарисеите и законниците отхвърлили съвета на Бога, **Лука** 7:30. Да си учен е добре, ако се вслушваш в светлите Божии, **2 Не.** 9:29. Вслушай се в съвета на Оногова, Който ви е поставил свише, **У. и З.** 78:2. Получете съвет от оногова, когото аз съм назначил, **У. и З.** 108:1. Той се опитваше да създаде свой съвет наместо съвета,

който аз избрах, **У. и З.** 124:84. Вслушай се в съвета на служителя Ми Джозеф, **У. и З.** 124:89. Ако някой човек не търси съвета Ми, той няма да има сила, **У. и З.** 136:19.

СЪВЕТВАМ

Както е употребено в писанията, съветвам означава да давам съвети или да напътствам.

Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огъня, **Откр.** 3:18. Не се опитвайте да съветвате Господа, **Яков** 4:10. Той го съветва с мъдрост във всичките му дела, **Алма** 37:12. Греховете ви възлизат към Мен, защото търсите да се съветвате по ваши собствени пътища, **У. и З.** 56:14.

СЪВЪРШЕН

Завършен, цялостен, напълно развит; напълно праведен. Съвършен може да означава също така и без грях или зло. Само Христос е напълно съвършен. Верните ученици на Христос могат да станат съвършени чрез Неговата благодат и Единение.

Нека сърцата ви бъдат съвършени спрямо Господа, **3 Цар.** 8:61. Бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият Небесен Отец, **Мат.** 5:48 (3 Не. 12:48). Който не грехи в говорене, той е съвършен мъж, **Яков.** 3:2. Вярата не е да имаш съвършено знание за нещата, **Алма** 32:21, 26. Единението било извършено така, че Бог да бъде съвършен Бог, **Алма** 42:15. Мороний бил човек със съвършено разбиране, **Алма** 48:11–13, 17–18. Духът на Христос е даден на всеки човек, за да съди и знае със съвършено знание дали нещо е от Бога или от дявола, **Мор.** 7:15–17. Елате в Христа и станете съвършени в Него, **Мор.** 10:32. Постоянствайте в търпение, докато не се усъвършенствате, **У. и З.** 67:13. Това са тези, които са праведни, усъвършенствани чрез Исус, **У. и З.** 76:69. Службите в Църквата са за усъвършенстване на светиите, **У. и З.** 124:143

(Ефес. 4:11–13). Живите не са свършени без своите мъртви, **У. и З.** 128:15, 18. Ной бил справедлив мъж и свършен в поколението си, **Моисей** 8:27.

СЪД, ПОСЛЕДНИЯТ. *Виж също*

Исус Христос — съдия; Осъждам, осъждане; Съдя, правосъдие

Последният съд, който ще се състои след възкресението. Чрез Исус Христос Бог ще съди всеки човек, за да определи вечната слава, която той ще получи. Тази присъда ще се основава на подчинението на всеки човек на Божиите заповеди, включително и приемането на Единителната жертва на Исус Христос.

Отец даде на Сина да съди всички, **Иоана** 5:22. Ние всички ще застанем пред съдийския престол на Христос, **Римл.** 14:10. Мъртвите бяха съдени според делата си, които бяха записани, **Откр.** 20:12 (**У. и З.** 128:6–7). За всичките си дела ще бъдеш предаден на съд, **1 Не.** 10:20. Дванадесетте апостоли и дванадесетте нефитски ученици ще съдят Израил, **1 Не.** 12:9 (**У. и З.** 29:12). Всички трябва да се явят пред съдийския престол на Светия Израилев, **2 Не.** 9:15. Пригответе душите си за онзи славен ден, **2 Не.** 9:46. Можете ли да си представите самите себе си доведени пред съда Божий, **Алма** 5:17–25. Исус Христос ще застане да съди света, **3 Не.** 27:16. Господ ще слезе с проклятие за съд над безбожните, **У. и З.** 133:2.

СЪДИИ, КНИГА НА

Книга в Стария завет. Книгата на Съдиите се занимава с израилтяните от смъртта на Исус Навиев до раждането на Самуил.

Глави 1–3 са предговор към цялата Книга на Съдиите. Обясняват, че тъй като израилтяните не изгонили враговете си (Съд. 1:16–35), те трябва да понесат последствията: загуба на вяра, бракове с неверници и идолопоклонничество. Глави 3–5 разказ-

ват за преживяванията на Девора и Варак, които спасили Израил от ханаанците. Глави 6–8 съдържат пробуждащите вярата преживявания на Геденон, когото Господ благослови да спаси Израил от мадиамците. В глави 9–12 няколко различни мъже служат като съдии в Израил, в условия на вероотстъпничество и подтисничество. Глави 13–16 разказват за възхода и падението на последния съдия, Самсон. Заключителните глави 17–21 представяват едно допълнение, което разкрива дълбочината на греховете на израилтяните.

СЪДЯ, ПРАВОСЪДИЕ. *Виж също*

Исус Христос — съдия; Осъждам, осъждане; Съд, последният

Да оценяваш поведение според принципите на Евангелието; да решаваш; да различаваш доброто от злото.

Моисей седнал да съди хората, **Изм.** 18:13. В праведност ще съдиш твоя съсед, **Лев.** 19:15. Не съдете, за да не бъдете съдени, **Мат.** 7:1 (П. Дж. С., **Мат.** 7:1–2; **Лука** 6:37; **3 Не.** 14:1). Тия, които са съгрешили под закон, под закона ще бъдат съдени, **Римл.** 2:12. Светиите ще съдят света, **1 Кор.** 6:2–3. Синът на Вечния Бог беше съден от света, **1 Не.** 11:32. Дванадесетте апостоли на Агнеца ще съдят дванадесетте племена на Израил, **1 Не.** 12:9 (**У. и З.** 29:12). Смъртта, пъкълът, дяволът и всички, които са били хванати от тях, трябва да бъдат съдени, **2 Не.** 28:23 (1 Не. 15:33). И ако осъдите човека, който ви моли за имущество, колко по-справедливо ще бъде вашето осъждане за това, че задържахте имуществото си, **Мосия** 4:22. Хората трябва да бъдат съдени според делата им, **Алма** 41:3. Съдете справедливо и правдата ще ви бъде възстановена отново, **Алма** 41:14. Светът ще бъде съден по книгите, които ще бъдат написани, **3 Не.** 27:23–26 (**Откр.** 20:12). Остатъкът от този народ ще бъде съден от дванадесетте, които Исус избра в тази

страна, **Морм.** 3:18–20. Мормон обяснява начина за различаване на доброто от злото, **Мор.** 7:14–18. Доверете се на онзи Дух, Който води към праведно отсъждане, **У. и З.** 11:12. Трябва да кажете в сърцата си — нека Бог отсъди между теб и мен, **У. и З.** 64:11. Църквата на Господа ще съди народите, **У. и З.** 64:37–38. Синът посети духовете в тъмницата, та да могат да бъдат съдени като човеците в плътта, **У. и З.** 76:73 (1 Пет. 4:6). Епископът трябва да бъде съдия, **У. и З.** 107:72–74. Господ ще съди всички човеци според техните дела и според желанието на сърцата им, **У. и З.** 137:9.

СЪКРУШЕНО СЪРЦЕ. *Виж също*

Жертва; Кротък, кротост;
Покайвам се, покаяние;
Смирявам се, смирение; Сърце

Да имаш съкрушено сърце означава да бъдеш смирен, съкрушен, разкаян и кротък — т.е. възприемчив за волята Божия.

Аз обитавам с този, който е със съкрушен и смирен дух, **Исаия** 57:15. Христос се пожертва за онези, които имат съкрушено сърце и разкаян дух, **2 Не.** 2:7. Предложете като жертва пред Господа съкрушено сърце и разкаян дух, **3 Не.** 9:20 (**У. и З.** 59:8). Само онези, които имат съкрушени сърца и каещ се дух се приемат за кръщение, **Мор.** 6:2. Исус беше разпънат за опрощаването на греховете на каещото се сърце, **У. и З.** 21:9. Онзи, чийто дух е каещ се, бива приет, **У. и З.** 52:15. Светият Дух е обещан на онези, които се разкайват, **У. и З.** 55:3. Моят Дух е изпратен, за да осветли смирените и скромните, **У. и З.** 136:33.

СЪН

Състояние на почивка, при което човек се намира в неактивно и несъзнателно състояние. Господ е посъветвал Своите светии да не спят по-дълго, отколкото е нужно (**У. и З.** 88:124). Сънят може да бъде

също така и символ на духовна смърт (1 Кор. 11:30; 2 Не. 1:13) или на физическа смърт (**Морм.** 9:13).

СЪН. *Виж също* Откровение

Начин, по който Бог открива волята Си на мъжете и жените на земята. Не всички сънища обаче са откровения. Богодъхновените сънища са плод на вяра.

Той сънува и видя стълба, стигаща до небесата, **Бит.** 28:12. Иосиф сънува сън, **Бит.** 37:5. Господ ще говори с него в сън, **Числа** 12:6. Навуходоносор сънува сънища, **Дан.** 2:1–3. Старците ще сънуват сънища, **Иоил** 2:28 (Деяния 2:17). Ангел Господен му се яви на сън, **Мат.** 1:20 (**Мат.** 2:19). Лехий написа много неща, които беше видял в сънищата си, **1 Не.** 1:16. Лехий сънува сън, **1 Не.** 8.

СЪПРИЧАСТИЕ. *Виж* Причастие

СЪПРУГ. *Виж* Семейство; Брак, женя се

СЪПРУГА. *Виж* Семейство; Брак, сключвам брак

СЪРЦЕ. *Виж също* Роден отново, роден от Бога; Съкрушено сърце

Символ на ума и волята на човека; в преносен смисъл, източник на всички емоции и чувства.

Обичай Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, **Втор.** 6:5 (**Втор.** 6:3–7; **Мат.** 22:37; **Лука** 10:27; **У. и З.** 59:5). Господ потърси човек според сърцето Си, **1 Цар.** 13:14. Човек гледа външния вид, но Господ гледа сърцето, **1 Цар.** 16:7. Този, който има чисти ръце и непорочно сърце, ще се въздигне на хълма на Господа и ще бъде благословен, **Псалми** 24:3–5 (2 Не. 25:16). Каквито са мислите в сърцето на човека, такъв е той, **Притчи** 23:7. Илия ще обърне сърцата на бащите към децата и сърцата на децата към техните бащи, **Мал.** 4:5–6 (**Лука** 1:17; **У. и З.** 2:2; 110:14–15; 138:47; **Дж. С.** — **И.** 1:39).

Благословени са чистите по сърце, **Мат.** 5:8 (3 **Не.** 12:8). Човек говори според доброто или злото в сърцето си, **Лука** 6:45. Следвайте Сина с цялостно намерение в сърцето си, **2 Не.** 31:13. Бяхте ли родени духовно от Бога и изпитате ли голяма промяна в сърцата си?, **Алма** 5:14. Принесете в жертва на Господа съкрушено сърце и разкаян дух, **3 Не.** 9:20 (3 **Не.** 12:19; **Етер** 4:15; **Мор.** 6:2). Ще ви кажа в ума и в сърцето ви чрез Светия Дух, **У. и З.** 8:2.

СЪСТРАДАНИЕ. *Виж също* Любов; Милостив, милост; Милосърдие

В писанията, състрадание означава буквално “да страдаш със”. То означава още да покажеш съчувствие, съжаление и милост към някого.

Господ призовавал хората си към състрадание, **Зах.** 7:8–10. Исус изпитал състрадание, **Мат.** 9:36 (**Мат.** 20:34; **Марка** 1:41; **Лука** 7:13). Един самарянин проявил състрадание към него, **Лука** 10:33. Имайте съчувствие един към друг, **1 Пет.** 3:8. Христос е изпълнен със състрадание към чедата човешки, **Мосия** 15:9. Сърцето Ми е изпълнено със състрадание към вас, **3 Не.** 17:6. Джозеф Смит се молил за състрадание от Господа, **У. и З.** 121:3–5.

СЪТВОРЯВАМ, СЪТВОРЕНИЕ.

Виж също Духовно сътворение; Земя; Исус Христос; Начало; Съботен ден

Организирам, устройвам. Бог, действайки чрез Своя Син Исус Христос, организирал елементите на природата, за да образува земята. Небеният Отец и Исус сътворили човека по Свой образ (**Моисей** 2:26–27).

В началото Бог създаде небето и земята, **Бит.** 1:1. Да създадем човека по Наш образ, **Бит.** 1:26 (**Моисей** 2:26–27; **Авр.** 4:26). Всички неща бяха направени чрез Него, **Иоана** 1:3, 10. Чрез Него бяха сътворени

всички неща, които са на небето, **Кол.** 1:16 (**Мосия** 3:8; **Еламан** 14:12). Бог създаде световите чрез Своя Син, **Евр.** 1:2. Човекът беше създаден в началото, **Мосия** 7:27. Аз сътворих небесата и земята, и всички неща, **3 Не.** 9:15 (**Мормон** 9:11, 17). Всички хора бяха сътворени в началото по Моя собствен образ, **Етер** 3:15. Исус Христос сътвори небесата и земята, **У. и З.** 14:9. Той сътвори човека, мъжа и жената, по Свой собствен образ, **У. и З.** 20:18. Аз сътворих безброй светове, **Моисей** 1:33. Чрез Моя Единороден Аз сътворих небесата, **Моисей** 2:1. Аз, Господ Бог, сътворих всички неща духовно преди те да съществуват физически по лицето на земята, **Моисей** 3:5. Милиони земи като тази не биха били и началото на броя на Твоите творения, **Моисей** 7:30. Боговете устройха и направиха небесата, **Авр.** 4:1.

ТАЙНИ ЗАГОВОРИ. *Виж също*

Гадиантонови разбойници; Каин

Организация от хора, свързани взаимно чрез клетви с цел постигане на зли намерения.

Бащата на лъжите подтиква чедата човешки към тайни заговори, **2 Не.** 9:9. Трябва да унищожа тайните дела на мрака, **2 Не.** 10:15. Възмездията Божии сполетяха тези, които вършеха тайни заговори, **Алма** 37:30. Гадиантон се опита почти напълно да унищожи народа на Нефи, **Еламан** 2:4–13. Сатана подтикна сърцата на хората да създават тайни клетви и заговори, **Еламан** 6:21–31. Господ не действа чрез тайни заговори, **Етер** 8:19. Народите, които поддържат тайни заговори, ще бъдат унищожени, **Етер** 8:22–23. Заради своето тайно сдружение, те отхвърлиха всички слова на пророците, **Етер** 11:22. От дните на Каин съществувал таен заговор, **Моисей** 5:51.

ТАЙНСТВАТА НА БОГА

Тайнствата на Бога са духовни истини, които стават известни само чрез откровение. Бог открива Своите тайнства на онези, които се подчиняват на Евангелието. Някои от Тайнствата на Бога тепърва ще бъдат открити.

На вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, **Мат.** 13:11. Ако зная всички тайни, но нямам милосърдие, нищо не съм, **1 Кор.** 13:2. Нефи имал голямо познание за тайнствата Божии, **1 Не.** 1:1. На мнозина е дадено да познават тайнствата Божии, **Алма** 12:9. На такъв е дадено да познава тайнствата Божии, **Алма** 26:22. Тези тайнства все още не са ми открити напълно, **Алма** 37:11. Има много тайнства, които никой човек не знае, освен самият Бог, **Алма** 40:3. Колко велико е тайнството на божествеността, **У. и З.** 19:10. Ако поискате, вие ще получите откровение и ще узнаете тайнствата на царството, **У. и З.** 42:61, 65 (1 Кор. 2:7, 11–14). На този, който спазва заповедите, ще бъдат дадени тайнствата на царството, **У. и З.** 63:23. На тях аз ще открия всички тайнства, **У. и З.** 76:7. Повисшето свещеничество държи ключовете на тайнствата, **У. и З.** 84:19. При Своето пришествие Господ ще разкрие скрити неща, които никой човек не е знаел, **У. и З.** 101:32–33. Мелхиседековото свещеничество има преимушеството да получи тайнствата на царството, **У. и З.** 107:19.

ТАЛАНТ

Старинна мярка за тежина или парична сума с голяма стойност. Служи и като символ на нещо много ценно, като Евангелието на Исус Христос (**Мат.** 25:14–29; **Етер** 12:35; **У. и З.** 60:2, 13).

ТВОРЕЦ. *Виж* Сътворявам, сътворение; Исус Христос

ТЕАНКУМ

Велик военен предводител на нефитите от Книгата на Мормон (**Алма** 50:35; 51–52; 61–62).

ТЕЙЛЪР, ДЖОН

Третият президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Бил призван в Съвета на Дванадесетте, **У. и З.** 118:6 (**У. и З.** 124:128–129). Писал за мъченичеството на Джозеф и Хайръм Смит, **У. и З.** 135. Бил ранен по време на мъченичествата им смърт, **У. и З.** 135:2. Бил измежду великите, които Джозеф Ф. Смит видял в света на духовете, **У. и З.** 138:53–56.

ТЕЛЕСТИАЛНА СЛАВА.

Виж също Степени на слава

Най-низшата от трите степени на слава, в която хората ще обитават след Последния съд.

Павел видя една слава на звездите, **1 Кор.** 15:40–41. Джозеф Смит и Сидни Ригдън видели телестиалната слава, **У. и З.** 76:81–90. Обитателите на телестиалния свят били безбройни като звездите, **У. и З.** 76:109–112. Този, който не е способен да съблюдава закона на телестиалното царство, не може да устои на телестиална слава, **У. и З.** 88:24, 31, 38.

ТЕРЕСТРИАЛНА СЛАВА.

Виж също Степени на слава

Втората от трите степени на слава, в които хората ще обитават след Последния съд.

Павел видял терестриална слава, оприличена на славата на луната, **1 Кор.** 15:40–41. Джозеф Смит и Сидни Ригдън видели терестриалната слава, **У. и З.** 76:71–80. Славата на терестриалното надминава тази на телестиалното, **У. и З.** 76:91. Онези, които не могат да съблюдават закона на терестриалното царство, не могат да издържат на терестриална слава, **У. и З.** 88:23, 30, 38.

ТИМОТЕЙ. *Виж също* Павел

В Новия завет, млад мисионер-съратник на Павел по време на неговото служение (Деяния 16:1–3; 2 Тимотея 1:1–5). Бил син на баща грък и майка юдейка и живеел с родителите си в Листра.

Павел говорил за Тимотей като за свой “собствен син във вярата” (1 Тим. 1:2, 18; 2 Тим. 1:2). Тимотей бил може би най-довереният и най-способен съратник на Павел (Филип. 2:19–23).

ТИМОТЕЯ, ПОСЛАНИЯ ДО.

Виж също Павел; Посланията на Павел; Тимотей

Две книги в Новия завет. Първоначално и двете били писма, които Павел написал до Тимотей.

Първо послание до Тимотея: Павел написал първото послание след първото си затваряне. Оставил Тимотей в Ефес с намерението да се върне по-късно (1 Тим. 3:14). Павел обаче чувствал, че може да се забави, затова писал на Тимотей, вероятно от Македония (1 Тим. 1:3), за да го посъветва и окуражи при изгълнението на задълженията му.

Глава 1 съдържа поздрав на Павел и неговите напътствия относно вредни учения, които си пробивали път в Църквата. Глави 2–3 съдържат напътствия относно публичните богослужения и относно характера и поведението на свещенослужителите. Глави 4–5 съдържат описание на вероотстъпничеството в последните дни и съвет към Тимотея за това как да служи на онези, които ръководи. Глава 6 е съвет да покаже вярност и да избягва земните богатства.

Второ послание до Тимотея: Павел написал второто писмо по време на второто си затваряне, малко преди мъченическата си смърт. То съдържа последните думи на апостола и показва изключителната смелост и

упование, с които той посрещнал смъртта.

Глава 1 съдържа поздрав на Павел и наставление към Тимотей. Глави 2–3 отправят някои предупреждения, напътствия и призив да се посрещнат опасностите, които предстоят. Глава 4 е послание до приятелите на Павел, съдържащо съвет за това как да се отнасят към вероотстъпниците.

ТИТ, ПОСЛАНИЕ ДО. *Виж също*

Павел; Посланията на Павел; Тит

Когато Павел бил освободен временно от римския затвор, той написал послание до Тит, който се намирал в Крит. Писмото отговаряло предимно на въпроси, свързани с вътрешната дисциплина и организация на Църквата.

Глава 1 съдържа поздрав на Павел, както и напътствия и основни изисквания към епископите. Глави 2–3 съдържат общи учения и лични послания до Тит за отношението към различни групи в критската Църква. Павел насърчил светиите да преодолеят своенравието, да бъдат трезви и верни и да постоят в добри дела.

ТИТ. *Виж също* Павел; Посланията на Павел; Тит, послание до

В Новия завет, доверен грък, обрънат във вярата, който пътувал до Ерусалим с Павел и по-късно станал мисионер (Гал. 2:1–4; 2 Тим. 4:10). Тит занесъл първото послание на Павел до светиите в Коринт (2 Кор. 7:5–8, 13–15).

ТОМА

В Новия завет, един от първоначалните Дванадесет апостоли, избрани от Спасителя по време на земното Му служение. На гръцки името му е Дидимус (Близнак) (Мат. 10:2–3; Иоана 14:5; 20:24–29; 21:2). Макар че Тома се съмнявал във възкресението на Исус чак докато не видял

лично Спасителя, силният му характер му позволил да прояви готовност да се изложи на преследване и смърт заедно със своя Господ (Иоана 11:16; 20:19–25).

ТРИМАТА НЕФИТСКИ

УЧЕНИЦИ. *Виж също* Нефити;
Преселени същества; Ученик

Трима от избраните от Христос нефитски ученици, за които се споменава в Книгата на Мормон.

На тези ученици Господ дал същата благословия, както на възлюбения Си Иоан — да могат да останат на земята, за да доведат души при Христос, докато Господ дойде отново. Те били преобразени така, че да не изпитват болка и да не умрат (3 Не. 28).

Христос удовлетворил желанието на тримата ученици да останат до Неговото идване, **3 Не.** 28:1–9. Те никога няма да изпитат болките на смъртта и скръб, **3 Не.** 28:7–9. Те ще имат пълнотата на радостта, **3 Не.** 28:10. Били временно уловени нагоре в небесата, **3 Не.** 28:13–17. Служили на хората и претърпели преследване, **3 Не.** 28:18–23. Служили на Мормон, **3 Не.** 28:24–26 (Морм. 8:10–11). Те ще служат на езичниците, на юдеите, на разпръснатите племена и на всички народи, **3 Не.** 28:27–29. Сатана няма сила над тях, **3 Не.** 28:39.

ТЪМНИНА, ВЪНШНА.

Виж Смърт, духовна; Дявол;
Пъкъл; Синове на погибелта

ТЪРПЕНИЕ. *Виж също* Издържам;
Кротък, кротост

Спокойна издръжливост; способност да се устои на болка, обида или нараняване, без да се оплаква или отгъщава.

Почивайте в Господа и Го чакайте търпеливо, **Псалми** 37:7–8. Този, който не бърза да се гневи, е благоразумен, **Притчи** 14:29. Чрез търпението си ще притежавате душите

си, **Лука** 21:19. Ние имаме надежда чрез търпението и утехата на писанията, **Римл.** 15:4. Подражайте на онези, които чрез вяра и устояване наследяват обещанията, **Евр.** 6:12–15. Нека твърдостта извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, **Яков.** 1:2–4. Чули сте за търпението на Иов, **Яков.** 5:11. Те се подчиниха с желание и търпение на волята на Господа, **Мосия** 24:15. Ти си понесъл всички тези неща с търпение, понеже Господ е бил с тебе, **Алма** 38:4–5. Постоянствай в търпение, докато не се усъвършенстваш, **У. и З.** 67:13.

ТЪМНИНА, ДУХОВНА. *Виж също*
Нечестив, нечестие

Нечестие или невежество за духовните неща.

Горко на ония, които турят тъмнина за виделина, **Исаия** 5:20 (2 Не. 15:20). Тъмнина ще покрие земята и мрак племената, **Исаия** 60:2. Исус ще даде светлина на онези, които са в тъмнина, **Лука** 1:79. Светлината свети в тъмнината, а тъмнината я не схвана, **Иоана** 1:5 (У. и З. 45:7). Нека отхвърлим делата на тъмнината и да се облечем в оръжието на светлината, **Римл.** 13:12. Не участвайте в безплодните дела на тъмнината, **Ефес.** 5:8–11. Понеже не се молите, вие няма да бъдете доведени в светлина, а ще погинете в тъмнина, **2 Не.** 32:4. Сатана разпространява делата на тъмнината, **Еламан** 6:28–31. Силите на мрака надделяват на земята, **У. и З.** 38:8, 11–12. Целият свят стене в мрак под игото на греха. **У. и З.** 84:49–54. И ако очите ви са отправени единствено към Моята слава, целите ви тела ще бъдат изпълнени със светлина. **У. и З.** 88:67. Делата на мрака започнаха да се разпространяват сред всичките синове човешки, **Моисей** 5:55.

ТЮТЮН. *Виж* Слово на мъдростта

ТЯЛО. Виж също Възкресение;
 Душа; Смърт, физическа;
 Смъртен, смъртност

Смъртната физическа структура от плът и кости, създаена по Божия образ, която, комбинирана с дух, представлява живия човек. При възкресението физическите тела на всички мъже и жени ще бъдат съединени завинаги с техните духове. Понякога в писанията съединените тяло и дух се наричат жива душа (Бит. 2:7; У. и З. 88:15; Моисей 3:7, 9, 19; Авр. 5:7).

Господ Бог създаде човека от пръстта на земята, **Бит.** 2:7 (Моисей 3:7). Пипнете Ме и вижте, защото духът няма плът и кости, **Лука** 24:39. Уморявам тялото си и го поробвам, **1 Кор.** 9:27. Има одушевено тяло и духовно тяло, **1 Кор.** 15:44. Тялото без духа е мъртво, **Яков** 2:26. Смъртното тяло ще бъде вдигнато като безсмъртно, **Алма** 11:43–45. Всяка част от тялото ще бъде възстановена, **Алма** 41:2. Исус показал възкресеното си тяло на нефитите, **3 Не.** 10:18–19; 11:13–15. Отец има тяло от плът и кости, осезаемо като човешкото; Синът — също, **У. и З.** 130:22. Бог е създал мъжа и жената по образа на собствено Си тяло, **Моисей** 6:9 (Бит. 9:6).

УБИВАМ. Виж Смъртно наказание; Убийство

УБИЙСТВО. Виж също Каин;
 Смъртно наказание

Да се убие човек незаконно и съзнателно. Убийството е грях, осъден от най-ранни времена (Бит. 4:1–12; Моисей 5:18–41).

Който пролее човешка кръв, кръвта му ще бъде пролята от човек, **Бит.** 9:6 (П. Дж. С., Бит. 9:12–13; Изх. 21:12; Алма 34:12). Не убивай, **Изх.** 20:13 (Втор. 5:17; Мат. 5:21–22; Мосия 13:21; У. и З. 59:6). Исус е казал да не убиваш, **Мат.** 19:18. Убийците ще участват във втората смърт, **Откр.** 21:8.

Вие сте убийци в сърцата си, **1 Не.** 17:44. Горко на убиеца, който убива съзнателно, **2 Не.** 9:35. Бог е заповядал хората да не убиват, **2 Не.** 26:32. Убийството е мерзост за Господа, **Алма** 39:5–6. Онзи, който убива, няма да получи прошка, **У. и З.** 42:18. Всеки човек, който убива, трябва да бъде предаден на законите на страната, **У. и З.** 42:79.

УИТМЪР, ДЕЙВИД

Един от ранните водачи на възстановената Църква и един от тримата свидетели за божествения произход и истинността на Книгата на Мормон (У. и З. 14, 17–18). Господ му дал лични напътствия в Учение и Завети 14 и 30:1–4.

УИТМЪР, ДЖОН

Един от ранните водачи на възстановената Църква и един от осемте свидетели за Книгата на Мормон. Виж “Свидетелството на осемте очевидци” в уводните страници на Книгата на Мормон. Той също бил призван да проповядва Евангелието (У. и З. 30:9–11).

УИТМЪР-МЛАДШИ, ПИТЪР

Един от ранните водачи на възстановената Църква и един от осемте свидетели за Книгата на Мормон. Виж “Свидетелството на осемте очевидци” в уводните страници на Книгата на Мормон. Господ му дал лични напътствия в Учение и Завети 16 и 30:5–8.

УИТНИ, НЮЪЛ К.

Един от ранните водачи на възстановената Църква. Нюъл К. Уитни бил епископ на Къртлънд, щата Охайо (Съединени щати), а по-късно служил като председателстващ епископ на Църквата (У. и З. 72:1–8; 104; 117).

УЙЛЯМС, ФРЕДЕРИК Г.

Един от ранните ръководители на възстановената Църква, който служил за известно време като съветник

в Президентството на Висшето Свещеничество (У. и З. 81; 90:6, 19; 102:3).

УМ

Умствени способности; съзнателна сила на мисълта.

Служи Му със съвършено сърце и с желание в ума, **1 Лет.** 28:9. Обичай Господа, твой Бог, с всички си ум, **Мат.** 22:37. Да насочиш ума си към плътското е смърт; да го насочиш към духовното е вечен живот, **2 Не.** 9:39. Гласът на Господа дойде в съзнанието ми, **Енос** 1:10. Словото имаше по-силно въздействие върху съзнанието на хората, отколкото мечт, **Алма** 31:5. Ще ти кажа в ума ти, **У. и З.** 8:2. Прочи го в ума си, **У. и З.** 9:8. Нека тържествеността на вечността почива в умовете ви, **У. и З.** 43:34. В миналите времена вашите умове са били помрачени, **У. и З.** 84:54. Лягайте си рано и ставайте рано, за да могат телата и умовете ви да бъдат ободрени, **У. и З.** 88:124. Сатана не познава ума на Бога, **Моисей** 4:6. Господ нарече народа Си Сион, защото те бяха едно сърце и един ум, **Моисей** 7:18.

УМИВАМ, УМИТ, УМИВАНИЯ.

Виж също Извършвам
Единение, Единение;
Кръщение, кръщавам

Изчистване от физическа или духовна нечистота. Образно казано, животът на един човек, който се е покаял, може да бъде очистен от бремето на греховете и техните последици чрез Единителната жертва на Исус Христос. Някои умивания, извършени с подходяща свещеническа власт, са свещени обреди.

Свещеникът да изпере дрехите си и да окъпе тялото си във вода, **Числа** 19:7. Измий ме напълно от моя грях, **Псалми** 51:2, 7. Измийте се, очистете се, престанете да вършите зло, **Исаия** 1:16–18. Исус измил нозете на апостолите Си, **Иоана** 13:4–15 (У. и З. 88:138–139). Кръстете се и се омийте

от греховете си, **Деяния** 22:16 (Алма 7:14; У. и З. 39:10). Никой човек не може да бъде спасен, ако одеждите му не са избелени, **Алма** 5:21 (3 Не. 27:19). Одежанията им бяха избелени чрез кръвта на Христос, **Алма** 13:11 (Етер 13:10). Чрез спазването на заповедите те могат да бъдат умити и очистени от всичките си грехове, **У. и З.** 76:52. Вашите помазвания и умивания са постановени чрез обряда на Моя свят дом, **У. и З.** 124:39–41.

УНИЦОЖИТЕЛ. *Виж също* Дявол
Сатана е унищожителят.

Господ не ще остави погубителят да влезе в къщите ви, **Изход.** 12:23. Унищожителят се носи по водите, **У. и З.** 61:19. Стражът на кулата можеше да спаси лозето ми от ръцете на разрушителя, **У. и З.** 101:51–54.

УПОВАНИЕ. *Виж също* Вярa;
Доверие

Да разчиташ или да се доверяваш на някого или на нещо. В духовно отношение упованието включва разчитане на Бога и на Неговия Дух.

Ако и да ме убие Той, пак ще се уповавам на Него, **Иов** 13:15. Уповавайте се на Господа с цялото си сърце, **Притчи** 3:5. Бог избавя слугите Си, които се уповават на Него, **Дан.** 3:19–28. Аз ще се уповавам на Тебе навеки, **2 Не.** 4:34. Ликувайте и се уповавайте на Бога, **Мосия** 7:19. Който се уповава на Бог, ще бъде вдигнат в последния ден, **Мосия** 23:22. Които се уповават на Бога, ще бъдат подкрепяни в изпитанията си, **Алма** 36:3, 27. Не се уповавайте на ръката от плът, **У. и З.** 1:19. Уповавайте се на онзи Дух, Който води към вършене на добро, **У. и З.** 11:12. Нека се уповава на Мен и не ще бъде посрамен, **У. и З.** 84:116.

УПРАВЛЕНИЕ. *Виж също*
Конституция

Когато Исус Христос се върне, Той ще установи управление на праведността.

Управлението ще бъде на рамото Му, **Исаия** 9:6 (2 Не. 19:6). Отдавайте кесаревото на Кесаря, **Мат.** 22:21 (У. и З. 63:26). Покорявайте се на висшите власти, **Римл.** 13:1. Молете се за царете и всички, които са властиници, **1 Тим.** 2:1–2. Покорявайте се на началствата и властите и се подчинявайте на съдиите, **Тита** 3:1. Покорявайте се заради Господа на всяка човешка власт, **1 Пет.** 2:13–14. Исус Христос ще царува до вечни векове, **Откр.** 11:15. Избирайте праведни мъже за ваши царе, **Мосия** 23:8. Вършете делата си съгласно гласа на народа, **Мосия** 29:26. Христос ще бъде нашият управник, когато дойде, **У. и З.** 41:4. Този, който спазва Божиите закони, няма нужда да престъпва законите на страната, **У. и З.** 58:21. Когато нечестивите управляват, хората скърбят, **У. и З.** 98:9–10. Правителствата са поставени от Бога за доброто на човечеството, **У. и З.** 134:1–5. Хората са длъжни да подкрепят и поддържат правителствата, **У. и З.** 134:5. Ние вярваме, че трябва да се подчиняваме на крале, президенти, управници и съдии, **С. на В.** 1:12.

УР

В Стария завет Ур Халдейски бил първоначалният дом на Аврам (Бит. 11:27–28, 31; 15:7; Неем. 9:7; Авр. 2:1, 4).

УРИМ И ТУМИМ. *Виж също*
Гледач; Нагръдник

Средства, приготвени от Бога, за да подпомагат хората при получаването на откровения и при превеждането на езици. На еврейски тези думи означават “светлини и съвършенства”. Уримът и Тумимът се състоят от два камъка, поставени в сребърна обковка и използвани понякога заедно с нагръдник (У. и З. 17:1; Дж. С. — И. 1:35, 42, 52). Тази земя ще стане велик Урим и Тумим в осветеното си и безсмъртно състояние (У. и З. 130:6–9).

На съдебния нагръдник да положиш Урима и Тумима, **Изх.** 28:30. На този, който победи, ще дам бял камък, **Откр.** 2:17. Той притежава това, чрез което може да погледне и преведе, **Мосия** 8:13. Тези два камъка ще ти дам, **Етер** 3:23–24, 28 (Етер 4:5). Джозеф Смит получавал откровения чрез Урима и Тумима, **У. и З.** Заглавието към раздел 6, 11, 14–16. Ти си имал сила, дадена ти да превеждаш посредством Урима и Тумима, **У. и З.** 10:1. Тримата свидетели трябвало да видят Урима и Тумима, дадени на брата на Яред в планината, **У. и З.** 17:1. Мястото, където обитава Бог, е един голям Урим и Тумим. Белият камък ще стане Урим и Тумим за всеки човек, който го получи, **У. и З.** 130:6–11. Аз, Авраам, имах Урима и Тумима, **Авр.** 3:1, 4.

УСТОЯВАМ. *Виж също* Бедствие;
Искушавам, изкушение;
Търпение

Да останеш твърд в поетото задължение да бъдеш верен на Божиите заповеди, независимо от изкушението, противопоставянето и бедствията.

Този, който устои до края, ще бъде спасен, **Мат.** 10:22 (Марка 13:13). Те нямат корен в себе си, но са привременни, **Марка** 4:17. Милосърдието изтърпява всичко, **1 Кор.** 13:7. Авраам получи обещанието, след като устоя, **Евр.** 6:15. Ако устоят до края, те ще бъдат вдигнати в последния ден, **1 Не.** 13:37. Ако се подчинявате на заповедите и устоите до края, ще бъдете спасени, **1 Не.** 22:31 (Алма 5:13). Ако се стремите напред, угощайки се със словото на Христа и устоите до края, ще имате вечен живот, **2 Не.** 31:20 (3 Не. 15:9; У. и З. 14:7). Който вземе върху си Моето име и устои до края, ще бъде спасен, **3 Не.** 27:6. Който е от Моята Църква и устои до края, него ще установя върху Моята канара, **У. и З.** 10:69.

Този, който устоява с вяра, ще надделе, **У. и З.** 63:20, 47. Всички престоли и владения ще бъдат дадени на всички онези, които са устоявали смело Евангелието на Исус Христос, **У. и З.** 121:29.

УСЪРДИЕ

Означава последователно, доблестно усилие и старание, особено в служба на Господа и изпълняване на словото Му.

Послушайте Ме с внимание, **Исаия** 55:2. Бог възнаграждава онези, които Го търсят, **Евр.** 11:6. Положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, **2 Пет.** 1:5. Проповядвайте словото Божие с цялото си усърдие, **Яков** 1:19. Те бяха изследвали усърдно писанията, **Алма** 17:2. Те желяеха да спазват заповедите с всичкото си усърдие, **3 Не.** 6:14. Нека се трудим усърдно, **Мор.** 9:6. Заемете се ревностно с добро начинание, **У. и З.** 58:27. Не бъдете лениви, а се трудете с всички сили, **У. и З.** 75:3. Усърдно да се вслушвате в словото на вечния живот, **У. и З.** 84:43. Нека сега всеки човек да научи задължението си и да действа с цялото си усърдие, **У. и З.** 107:99.

УТЕШИТЕЛ. *Виж също* Исус Христос; Светият Дух

В писанията се говори за двама Утешители. Първият е Светият Дух (Иоана 14:26–27; **Мор.** 8:26; **У. и З.** 21:9; 42:17; 90:11). Вторият Утешител е Господ Исус Христос (Иоана 14:18, 21, 23). Когато някой получи втория Утешител, Исус Христос ще му се явява от време на време, ще му разкрие Отца и ще го поучава лице в лице (**У. и З.** 130:3).

УУДРЪФ, УИЛФОРД. *Виж също* Манифест; Официално изявление — 1

Четвъртият президент на Църквата след възстановяването на Евангелието чрез пророка Джозеф Смит.

Той бил роден през 1807 г. и починал през 1898 г.

Бил призван да заеме длъжност в Съвета на дванадесетте, **У. и З.** 118:6. Бил измежду избраните духове запазени да излязат в пълнотата на времената, **У. и З.** 138:53. Получил откровение да спре многобрачието в Църквата, **У. и З.** О. И. — 1.

УХО. *Виж също* Вслушвам се

В писанията ухото често се използва като символ на способността на човека да слуша и разбира Божиите неща.

Те имат уши, но не чуват, **Псалми** 115:6. Господ събуди ухото ми, за да чуя, **Исаия** 50:4–5 (2 **Не.** 7:4–5). Този, който има уши да слуша, нека слуша, **Мат.** 11:15. С ушите си тежко чуват, **Мат.** 13:15 (Моисей 6:27). Око не е видяло и ухо не е чуло нещата, които Бог е приготвил за тези, които Го обичат, **1 Кор.** 2:9 (**У. и З.** 76:10). Дяволът шепне в ушите им, **2 Не.** 28:22. Отворете ушите си, за да чуете, **Мосия** 2:9 (3 **Не.** 11:5). Бях призоваван много пъти, но не исках да чуя, **Алма** 10:6. Надай ухо на словата ми, **Алма** 36:1 (Алма 38:1; **У. и З.** 58:1). Няма да има ухо, което да не чуе, **У. и З.** 1:2. Ушите се отварят чрез смирение и молитва, **У. и З.** 136:32.

УЧЕНИЕ И ЗАВЕТИ. *Виж също*

Канон; Книга със заповеди;
Писания; Смит-младши,
Джозеф

Сборник с божествени откровения и боговдъхновени изявления от последните дни. Господ ги дава на Джозеф Смит и някои от неговите приемници за установяването и управлението на Божието царство на земята през последните дни. Учение и Завети е едно от стандартните произведения с писания на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, наред с Библията, Книгата на Мормон и Скъпоценен бисер. Учение и Завети, обаче, е уникална книга, тъй като не е превод

от древни документи. Господ е дал тези откровения на Своите избрани пророци в днешни дни, за да възстанови царството Си. В откровенията се чува нежният, но твърд глас на Господ Исус Христос (У. и З. 18:35–36).

Пророкът Джозеф Смит е казал, че Учение и Завети е основата на Църквата през тези последни дни и полза за света (У. и З. 70:заглавието). Откровенията в тях полагат началото на делото, подготвящо пътя за Второто пришествие на Господа, в изпълнение на всичко казано от пророците от основаването на света.

УЧЕНИЕ НА ХРИСТОС. *Виж също*

Евангелие; План на Изкуплението

Принципите и ученията на Евангелието на Исус Христос.

Учението Ми ще капе като дъжд, **Втор.** 32:2. Онези, които са роптали, ще приемат поука, **Исаия** 29:24. Хората бяха удивени от Неговото учение, **Мат.** 7:28. Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Ме е изпратил, **Иоана** 7:16. Всичкото писание е полезно за поука, **2 Тим.** 3:16. Това е учението на Христа и е единственото и истинско учение на Отца, **2 Не.** 31:21 (2 Не. 32:6). Между вас не трябва да има спорове относно точките на Моето учение, **3 Не.** 11:28, 32, 35, 39–40. Сатана подбужда сърцата на хората към раздори относно точките на учението Ми, **У. и З.** 10:62–63, 67. Поучавайте децата с учението за покаяние, вяра в Христос, кръщение и дара на Светия Дух, **У. и З.** 68:25. Поучавайте се един друг за учението на царството, **У. и З.** 88:77–78. Учението на свещеничеството ще поръси душата ви като небесна роса, **У. и З.** 121:45.

УЧЕНИК. *Виж също* Апостол;

Обръщане, обърнат;
Християни; Ярем

Последовател на Исус Христос, който живее според ученията на Христа

(У. и З. 41:5). Думата *ученик* се използва спрямо Дванадесетте апостоли, които Христос призовавал по време на земното Си служение (Мат. 10:1–4). *Ученик* се използва също така относно дванадесетте мъже, които Исус избрал да ръководят Църквата сред нефитите и ламанитите (3 Не. 19:4).

Запечатай поуката между учениците Ми, **Исаия** 8:16. Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици, **Иоана** 8:31. Мормон е ученик на Исус Христос, **3 Не.** 5:12–13. Вие сте Мои ученици, **3 Не.** 15:12. Трима ученика не ще вкусят смърт, **3 Не.** 28:4–10. Гласът на предупреждението ще бъде към всички люде чрез устата на учениците Ми, **У. и З.** 1:4. Учениците Ми ще застанат на свети места, **У. и З.** 45:32. Онези, които не си спомнят за бедните, нуждаещите се, болните и огорчените, не са Мои ученици, **У. и З.** 52:40. Този, който не желае да отдаде живота си заради Мен, не е Мой ученик, **У. и З.** 103:27–28.

УЧИЛИЩЕ ЗА ПРОРОЦИТЕ. *Виж също* Смит-младши, Джозеф

През зимата на 1832–1833 г. в Къртлънд, щата Охайо (Съединени Американски Щати), Господ заповядал на Джозеф Смит да организира училище за обучение на братята във всичко, отнасящо се до Евангелието и до царството Божие. От това училище излезли много от ранните водачи на Църквата. Друго училище за пророците или старейшините било ръководено от Парли П. Прат в окръг Джаксън, щата Мисури (У. и З. 97:1–6). Такива училища се организирали непосредствено след като светиите емигрирали на запад; скоро обаче действието им било прекратено. Днес изучаването на Евангелието се извършва по домовете, в свещеническите кворуми и в различните помощни организации, а също и в църковни училища, в семинарни и институтски класове.

Осветете се и се поучавайте един друг на ученията на царството, **У. и З.** 88:74–80. Търсете усърдно и се поучавайте един друг, **У. и З.** 88:118–122. Изложен е редът в училището за пророци, **У. и З.** 88:127–141. Първото Президентство държи ключовете на училището за пророци, **У. и З.** 90:6–7.

УЧИТЕЛ, ААРОНОВО

СВЕЩЕНИЧЕСТВО. *Виж също*

Аароново свещеничество

Служба в Аароновото свещеничество.

Задължението на учителя е да се грижи за Църквата, **У. и З.** 20:53–60. Службата на учителя е необходимо допълнение към по-низшето свещеничество, **У. и З.** 84:30, 111. Президентът на кворума на учителите председателства над двадесет и четирина учители, **У. и З.** 107:86.

ФАЙЕТ, НЮ ЙОРК (САЩ)

Местонахождението на фермата на Питър Уитмър-старши, където пророкът Джозеф Смит-младши получил много откровения. Тук, на 6 април 1830 г. е била организирана Църквата и е бил чул гласът на Господа (**У. и З.** 128:20).

ФАЛЕК

В Стария завет, син на Евер и праправнук на Сим. По негово време земята била разделена (**Бит.** 10:22–25).

ФАРАОН. *Виж също* Египет;

Египтас

Най-големият син на Египтас, дъщерята на Хам (**Авр.** 1:25). Също така и титла, давана на египетските царе (**Авр.** 1:27).

ФАРИСЕИ. *Виж също* Юдеи

В Новия завет това е религиозна група сред юдеите, чието име предполага, че са разделени или отделени. Фарисеите се гордеели, че спазват стриктно закона на Моисей и избягват всичко, свързано с езичниците. Те вярвали в живота след смъртта,

във възкресението и в съществуването на ангели и духове. Вярвали, че устният закон и традиции са толкова важни, колкото и написаните. Техните учения свеждали религията до съблюдаване на правила и окуражавали духовното възгордяване. Заради тях много юдеи се съмнявали в Христос и в Неговото Евангелие. Господ избличава фарисеите и техните дела в Матей 23; Марка 7:1–23 и Лука 11:37–44.

ФЕЛПС, УЙЛЯМ У.

Един от първите членове и водачи на Църквата, след като тя била възстановена през 1830 г. Господ призовал Уйлям Фелпс да бъде печатар на Църквата (**У. и З.** 57:11; 58:40; 70:1).

ФИЛИМОН, ПОСЛАНИЕ ДО.

Виж също Павел; Послания на Павел

Книга в Новия завет, представляваща писмо, написано от Павел до Филимон. Това е частно писмо, отнасящо се до Онисим — един роб, който ограбил господаря си Филимон и избягал в Рим. Павел изпратил Онисим обратно при господаря му в Колос. Бил придружен от Тихика, който носел писмото на Павел до колосяните. Павел искал да бъде простено на Онисим и той да бъде приет отново като брат-християнин. Павел написал това писмо, докато бил в затвора в Рим за пръв път.

ФИЛИМОН. *Виж също* Павел

Християнин от Новия завет, който притежавал роб на име Онисим. Робът избягал и се присъединил към Павел. Павел върнал Онисим на Филимон с писмо, като го помолил да прости на роба.

ФИЛИП

В Новия завет, Филип от Витсаида бил един от първоначалните Дванадесет апостоли на Спасителя (**Мат.** 10:2–4; **Иоана** 1:43–45).

Друг Филип бил един от седмината, избрани да помагат на Дванаде-

сетте апостоли (Деяния 6:2–6). Той проповядвал в Самария, също и на един етиопски евнух (Деяния 8).

ФИЛИПИЯНИ, ПОСЛАНИЕ ДО.

Виж също Павел; Послания на Павел

Писмо, което Павел написал до светиите във Филипи, докато бил в затвора в Рим за пръв път. Сега то представлява Посланието до Филипийците в Новия завет.

Глава 1 съдържа поздравите на Павел и неговите напътствия за единство, смирение и постоянство. В глава 2 се подчертава, че всички трябва да се покланят на Христос и че всеки човек сам изработва спасението си. В глава 3 Павел обяснява, че той е жертвал всички неща за Христос. В глава 4 Павел благодари на филипийските светици за тяхната помощ.

ФИЛИСТИМЦИ

Племя в Стария завет, което дошло първоначално от Кафтор (Амос 9:7) и още преди времето на Авраам заело богатата долина по средиземноморския бряг от Иопия до египетската пустиня (Бит. 21:32). В продължение на много години между филистимците и израилтяните имало военни конфликти. В следствие Палестина, името на филистимската територия, станало обичайно наименование на цялата Света земя.

Израил бил под филистимско робство в продължение на четиридесет години, **Съдии** 13:1. Самсон се бил срещу филистимците, **Съдии** 13–16. Голиат бил филистимец от Гет, **1 Цар.** 17. Давид победил филистимците, **1 Цар.** 19:8.

ХАЙД, ОРСЪН

Член на първия кворум на Дванадесетте апостоли, призван в тази диспенсация (У. и З. 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Изпълнил много

мисии за Църквата, включително освещаването на Светата земя през 1841 г. за завръщането на юдейския народ.

ХАЛЕВ

Един от онези, които били изпратени от Моисей да проучат земята Ханаан във втората година след Изхода. Само той и Исус Навиев се върнали с вярно описание на земята (Числа 13:6, 30; 14:6–38). От всички, които напуснали Египет, само те преживели четиридесетте години в пустошта (Числа 26:65; 32:12; Втор. 1:36) и влезли в Ханаан (Исус Н. 14:6–14; 15:13–19).

ХАМ. *Виж също* Ной, библейски патриарх

В Стария завет, третият син на Ной (Бит. 5:32; 6:10; Моисей 8:12, 27).

Ной, синовете му и техните семейства влезли в ковчега, **Бит.** 7:13. Ханаан, чийто баща е Хам, бива прокълнат, **Бит.** 9:18–25. Управлението на Хам било патриархално и е благословено със земните неща и с мъдрост, но не и със свещеността, **Авр.** 1:21–27. Жената на Хам, Египтас, била потомка на Каин; синовете на дъщеря им Египтас се установили в Египет, **Авр.** 1:23, 25 (Псалми 105:23; 106:21–22).

ХАНААН, ХАНААНЕЦ

По времето на Стария завет четвъртият син на Хам (Бит. 9:22; 10:1, 6) и внук на Ной. Ханаанци се наричат жителите на страната, където е живял първоначално Ханаан, а също и неговите потомци. Така са наричали и народа, който обитавал долината по продължение на палестинския бряг на Средиземно море. Понякога това име било използвано за обозначаване на всичките неизраелски обитатели на страната на запад от Йордан, които гърците наричали финикийци.

ХАРИС, МАРТИН. *Виж също*
Свидетели на Книгата на
Мормон

Един от тримата свидетели за божествения произход и истинността на Книгата на Мормон. Той помогнал финансово на Джозеф Смит и на Църквата. Господ поискал от Мартин Харис да продаде собствеността си и да даде парите за публикуването на Книгата на Мормон (У. и З. 19:26–27, 34–35), да бъде пример за Църквата (У. и З. 58:35) и да помогне за плащането на разходите за службата (У. и З. 104:26).

Мартин Харис бил отлъчен от Църквата, но по-късно се върнал към пълноправно членство. До края на живота си той свидетелствал, че е виждал ангела Мороний и златните плочи, от които Джозеф Смит е превел Книгата на Мормон.

ХВАЛЕНЕ. *Виж Гордост*

ХЕВРОН

Древен град в Юдея на 20 мили (32 километра) южно от Ерусалим. Това е мястото, където са били погребани Авраам и неговото семейство (Бит. 49:29–32). Столица на Давид през ранната част от неговото царуване (2 Цар. 5:3–5).

ХЕРУВИМИ

Небесни същества, чиято точна форма е неизвестна. Херувимите са били призвани да пазят свещени места.

Господ Бог поставил херувими да пазят пътя към дървото на живота, **Бит.** 3:24 (Алма 12:21–29; 42:2–3; Моисей 4:31). Символични образи на херувими били поставени върху умилостивилицето, **Изх.** 25:18, 22 (3 Цар. 6:23–28; Евр. 9:5). Херувими са споменати във виденията на Езекил, **Езек.** 10; 11:22.

ХИЛЯДОЛЕНИЕ. *Виж също*

Пъкъл, Второ пришествие на Исус Христос

Период на мир от хиляда години, който ще започне когато Христос се завърне, за да царува лично на земята (С. на В. 1:10).

Хората няма да вдигат меч, нито ще се учат повече на война, **Исаия** 2:4 (2 Не. 12:4; Мих. 4:3). Земята, която беше запустяла, стана като градината на Едем, **Езек.** 36:35. Те оживяха и царуваха с Христа хиляда години, **Откр.** 20:4. Поради праведността, Сатана няма никаква власт, **1 Не.** 22:26. Ще пребивавам в праведност на земята хиляда години, **У. и З.** 29:11. Когато изминат хилядата години, аз ще пощадя земята за кратко време, **У. и З.** 29:22. Великото Хилядолетие ще дойде, **У. и З.** 43:30. Децата на праведните ще растат без грях, **У. и З.** 45:58. Децата ще растат, докато остарееят; хората ще бъдат изменени за един миг, **У. и З.** 63:51. В началото на седмте хиляда години Господ ще освети земята, **У. и З.** 77:12. Те няма да оживеят отново, докато не се свършат хилядата години, **У. и З.** 88:101. Сатана ще бъде вързан за хиляда години, **У. и З.** 88:110. Описано е Хилядолетието, **У. и З.** 101:23–34. В продължение на хиляда години земята ще отпочива, **Моисей** 7:64.

ХИМН. *Виж също* Музика; Пея

Песен за възхвала на Бога.

Преди Господ да се оттегли в Гетсиманската градина, дванадесетте апостоли изпели химн, **Мат.** 26:30. Господ призовал Ема Смит да направи подбор на свещени химни, **У. и З.** 25:11. Песента на праведните е молитва към Мен и ще ѝ бъде отговорено с благословия върху главите им, **У. и З.** 25:12. Възхвалявай Господа с пеене и с музика, **У. и З.** 136:28.

ХИМНИЙ. *Виж също* Мосия, син на Вениамин; Мосия, синове на

В Книгата на Мормон, син на цар Мосия. Химний отишгъл с братята

си да проповядва на ламанитите (Мосия 27:8–11; 34–37; 28:1–9).

ХИТРОСТ. *Виж също* Измама, мамя, заблуда

В писанията хитрост е измамното хитруване.

Благословен е човекът, в чийто дух няма хитрост, **Псалми** 32:2 (Псалми 34:13; 1 Пет. 2:1). Натанаил е израелецът, в който нямало лукавщина, **Иоана** 1:47 (У. и З. 41:9–11). Чистото знание обогатява душата без хитрост, **У. и З.** 121:42.

ХЛЯБ НА ЖИВОТА. *Виж също* Исус Христос; Причастие

Исус Христос е хлябът на живота. Хлябът на причастиято символизира тялото на Христос.

Аз съм хлябът на живота, **Иоана** 6:33–58. Яжте и пийте от хляба и водата на живота, **Алма** 5:34. Хлябът е за възпоменание на тялото на Христос, **3 Не.** 18:5–7. Хлябът е символ на Христовата плът, **У. и З.** 20:40, 77 (Мор. 4:1–3).

ХОДАТАЙ. *Виж също* Извършвам Единение, Единение; Исус Христос

Застъпник или посредник. Исус Христос е ходатай между Бога и човека. Неговото Единение направи възможно за хората да се покаят за греховете си и да бъдат помирени с Бога.

Никой човек не дохожда при Отца освен чрез Исус Христос, **Иоана** 14:6. Има един Ходатай между Бога и хората, **1 Тим.** 2:5. Христос е Ходатаят на по-добър завет, **Евр.** 8:6 (Евр. 9:15; 12:24; У. и З. 107:19). Светият Месия ще направи застъпничество за всички чеда човешки, **2 Не.** 2:9 (Исаия 53:12; Мосия 14:12). Трябва да гледате към великия Ходатай, **2 Не.** 2:27–28. Ние сме направени свършени чрез Исус, Ходатая на Новия завет, **У. и З.** 76:69.

ХОДАТАЙ. *Виж също* Исус Христос Исус Христос е нашият ходатай при Отца (Мор. 7:28) и се застъпва за нас пред Него.

Исус Христос е нашият ходатай при Отца, **1 Иоан.** 2:1 (У. и З. 110:4). Исус ще ходатайства за всички, **2 Не.** 2:9 (Евр. 7:25). Исус спечели победа над смъртта и това Му даде сила да ходатайства за всички човешки чеда, **Мосия** 15:8. Аз съм вашият ходатай пред Отца, **У. и З.** 29:5. Исус Христос ходатайства за вас, **У. и З.** 45:3–5.

ХОДЯ, ХОДЯ С БОГА. *Виж също* Послушание, послушен, подчинявам се; Праведен, праведност; Път

Да бъдеш в хармония с Божиите учения и да живееш така, както Бог би искал да живеят Неговите хора; да приемаш и да се подчиняваш на напътствията на Светия Дух.

Да мога да ги изпитам дали ще ходят според закона Ми или не, **Изх.** 16:4. Господ няма да лиши от никакво добро ходещите в праведност, **Псалми** 84:11. Онези, които ходят в Моите повеления и спазват Моите обреди, ще бъдат Мой народ, **Езек.** 11:20–21 (Втор. 8:6). Какво изисква Господ от вас, освен да ходите смирено с Бога?, **Мих.** 6:8 (У. и З. 11:12). Да ходим в светлината, както Бог е в светлината, **1 Иоан.** 1:7 (2 Иоан. 1:6; 4 Не. 1:12; 3 Иоан. 1:4). Вървете в стеснената пътека, която води към живот, **2 Не.** 33:9. Цар Вениамин ходеше с чиста съвест пред Бога, **Мосия** 2:27. Вашето задължение е да ходите невинни според светия ред Божий, **Алма** 7:22. Членовете на Църквата трябва да ходят в святост пред Господа и да имат благочестиво поведение, **У. и З.** 20:69. Вслушвайте се в пророка и ходете в пълна святост пред Господа, **У. и З.** 21:4. Учете децата да се молят и да ходят праведно пред Господа, **У. и З.** 68:28. Ти ще пребиваваш в Мен и аз в теб, ето защо ходи с Мен, **Моисей** 6:34.

ХОМОСЕКСУАЛНОСТ. *Виж също*
Прелюбодеяние; Чувствен,
Чувственост

Сексуална връзка между индивиди от един и същи пол. Бог забранява подобни сексуални контакти.

Изведи ни ги да ги познаем, **Бит.** 19:1–11 (Моисей 5:51–53). С мъжко да не легнеш; това е мерзост, **Лев.** 18:22 (Лев. 20:13). Да няма содомити сред синовете на Израил, **Втор.** 23:17. И те като Содом вършат греха си явно, не го крият, **Исаия** 3:9 (2 Не. 13:9). Мъжете горяха в страстта си един към друг, **Римл.** 1:27. Мъжеложниците няма да наследят Божието царство, **1 Кор.** 6:9–10. Законът не се налага за праведния, а за мъжеложниците, **1 Тим.** 1:9–10. Тези, които изпадат в противоестествени пороци, са поставени за пример, като носят наказанието на вечния огън, **Юд.** 1:7.

ХОРА. *Виж* Човек, хора.

ХРАБРОСТ, ХРАБЪР. *Виж също*
Вяра; Страх

Да не се сракуваш, особено от това да правиш добро.

Бъдете силни и дързостни, **Втор.** 31:6 (Исус Н. 1:6–7). Бъдете много храбри, да пазите и да вършите всичко, което е написано, **Исус Н.** 23:6. Бог не ни е дал духа на страха, **2 Тим.** 1:7. Сърцето му се ободри, когато чу, **Алма** 15:4 (Алма 62:1). Синовете на Еламан бяха извънредно храбри, **Алма** 53:20–21. Никога не съм виждал такава велика смелост, **Алма** 56:45. Кураж, братя, напред, напред към победа, **У. и З.** 128:22.

ХРАМ, ДОМ НА ГОСПОДА.

Виж също Надаряване; Обреди;
Светая светих; Скиния

Буквално, Домът на Господа. Господ винаги е заповядвал на хората Си да строят храмове, свети сгради, в които достойните светии да изпълняват свещени церемонии и обреди на Евангелието за себе си и за мърт-

вите. Господ посещава храмовете Си и те са най-светите от всички места за богослужение.

Скинята, издигната от Моисей и чедата на Израил, била преносим храм. Израилтяните я използвали по време на бягството си от Египет.

Най-известният храм, споменат в Библията, е този, построен от Соломон в Ерусалим (2 Лет. 2–5). Той е бил разрушен през 600 г. пр. Хр. от вавилонците и възстановен от Зоровавел след около сто години (Ездра 1–6). Част от храма била изгорена през 37 г. пр. Хр. и Ирод Велики го построи отново по-късно. Римляните разрушили храма през 70 г. от Хр.

В Книгата на Мормон праведните последователи на Бога били насочени да строят храмове и да извършват богослужения в тях (2 Не. 5:16; Мосия 1:18; 3 Не. 11:1). Построяването и правилното използване на храма са белези на истинската Църква във всички диспенсации, включително и на възстановената Църква в наши дни. Храмът в Къртлгънд бил първият храм, построен и посветен на Господа в тази диспенсация. След него са били осветени храмове в много страни по цялата земя.

Кой ще стои в свято то място?, **Псалми** 24:3–5. Нека се възкачим до дома на Бога на Яков, **Исаия** 2:2–3 (Мих. 4:1–2; 2 Не. 12:2–3). Господ ще дойде внезапно в Своя храм, **Мал.** 3:1 (3 Не. 24:1; У. и З. 36:8; 42:36). Исус очисти храма, **Мар.** 21:12–16 (Марка 11:15–18; Лука 19:45–48). На светиите било заповядано да построят храм в Мисури, **У. и З.** 57:3 (У. и З. 84:3–5). Основете Дом Божи, **У. и З.** 88:119 (У. и З. 109:8). Господ укорява светите за това, че не успели да построят храм, **У. и З.** 95:1–12. Аз не ще дойда в несвети храмове, **У. и З.** 97:15–17. Аз съм приел този дом и Моето име ще бъде тук, **У. и З.** 110:7–8. На народа на Господа винаги е заповядвано да строи домове в Негово име, **У. и З.** 124:39. Великото дело, което трябва да бъде извършвано в храмовете,

включва запечатването на деца към техните родители, **У. и З.** 138:47–48. Великото дело на последните дни включва построяването на храмове, **У. и З.** 138:53–54.

ХРАМЪТ В КЪРТЛЪНД

Първият храм, построен от Църквата в днешно време. Светиите го построили в Къртлънд, щата Охайо, САЩ, съгласно заповедта на Господ (**У. и З.** 94:3–9). Една от целите била да се осигури място, където достойните членове на Църквата да могат да получат духовна сила, власт и просветление (**У. и З.** 109; 110). Той бил осветен на 27 март 1836 г.; молитвата за освещаване била дадена на пророка Джозеф Смит чрез откровение (**У. и З.** 109). В този храм Господ дал няколко важни откровения и възстановил необходимите ключове на свещеничеството (**У. и З.** 110; 137). Храмът не е бил използван за пълните храмови обреди, изпълнявани в днешните храмове.

ХРАНИЛИЩЕ. *Виж също*

Благосъстояние

Място, където епископът получава, съхранява и разпределя сред бедните дарове, посветени от светиите от последните дни. Всяко хранилище може да бъде голямо или малко, в зависимост от изискванията и обстоятелствата. Верните светии даряват способности, умения, материали или финансови средства на епископа, за да може той да подпомага бедните, когато имат нужда. Затова в хранилището може да има списък с

услуги, пари, храни или други предмети за потребление. Епископът е управителят на хранилището и разпределя стоките и услугите според нуждата и така, както е напътстван от Духа на Господа (**У. и З.** 42:29–36; 82:14–19).

Нека съберат храна и да я запазят за седемте години на глад, **Бит.** 41:34–36, 46–57. Донесете всички десятъци в хранилището, **Мал.** 3:10 (3 Не. 24:10). Нека епископът да определи хранилище за тази Църква, **У. и З.** 51:13. Излишъкът от блага ще бъде предаван в Моето хранилище, **У. и З.** 70:7–8. Светиите трябва да организират и установят хранилище, **У. и З.** 78:1–4. Децата имат право да изискват от хранилището на Господа, ако родителите им нямат, **У. и З.** 83:5.

ХРИСТИЯНИ. *Виж също*

Последовател; Светия

Име, дадено на вярващите в Исус Христос. Макар че този термин се употребява често по целия свят, Господ е определил истинските последователи на Христос като светии (**Деяния** 9:13, 32, 41; **1 Кор.** 1:2; **У. и З.** 115:4).

Учениците бяха наречени християни, **Деяния** 11:26. Ако някой човек страда като християнин, нека не се срамува, **1 Пет.** 4:16. Поради завета, вие ще бъдете наречени чеда на Христос, **Моися** 5:7. Истинските вярващи били наречени християни от онези, които не били членове на Църквата, **Алма** 46:13–16.

ХРИСТОС. *Виж* Исус Христос

ХРОНОЛОГИЯ

Следната хронология (изреждане на събития) не е изчерпателна и има за задача само да даде на читателя идея за последователността на случилото се по времето на Библията и на Книгата на Мормон:

Събития по времето на ранните патриарси:

(Поради трудността в определянето на точните дати на събитията, в този раздел дати не са дадени.)

Година пр. Хр. (или пр. н. е. — Преди новата ера)

- 4000 Падението на Адам.
 Служението на Енох.
 Служението на Ной; земята е наводнена.
 Построена е Вавилонската кула; яредитите пътуват до Обетованата земя.
 Служението на Мелхиседек.
 Ной умира.
 Роден е Аврам (Авраам).
 Роден е Исаак.
 Роден е Яков.
 Роден е Иосиф.
 Иосиф е продаден в Египет.
 Иосиф се явява пред фараона.
 Яков (Израил) и семейството му отиват в Египет.
 Яков (Израил) умира.
 Умира Иосиф.
 Роден е Моисей.
 Моисей извежда чедата на Израил от Египет (Изход).
 Моисей е преселен.
 Умира Исус Навиев.
 След смъртта на Исус Навиев започва периодът на съдиите, като първият съдия бил Готониил, а последният Самуил;
 последователността и датировката на останалите са много несигурни.
 Саул е помазан за цар.

Събития по времето на Обединеното царство на Израил:

- 1095 Започва царуването на Саул.
 1063 Давид е помазан за цар от Самуил.
 1055 Давид става цар в Хеврон.
 1047 Давид става цар в Ерусалим; Натан и Гад пророкуват.
 1015 Соломон става цар на цял Израил.
 991 Завършен е храмът.
 975 Соломон умира; десетте северни племена въстават срещу Ровоам, неговия син, и Израил е разделен.

Събития в Израил:

- 975 Еровоам е цар на Израил.
 875 Ахаав царува в Самария над северен Израил; Илиа пророкува.
 851 Елисей извършва големи чудеса.
 792 Пророкува Амос.

Събития в Юда:

- 949 Сисак, цар на Египет, плячкосва Ерусалим.

Събития от историята на Книгата на Мормон:

<i>Събития в Израил:</i>	<i>Събития в Юда:</i>	<i>Събития от историята на Книгата на Мормон:</i>
790 Пророкуват Иона и Осия.	740 Исаия започва да пророкува. (Създаден е Рим; Набонасар става цар на Вавилон през 747; Теглат-феласар III царува в Асирия от 747 до 734 пр. Хр.)	
721 Северното царство е разрушено; десетте племена са пленени; Михей пророкува.	728 Езекия е цар на Юда. (Салманасар IV е цар на Асирия.)	
	642 Наум пророкува.	
	628 Еремия и Софония пророкуват.	
	609 Пророкува Авдий; Даниил е отведен в плен във Вавилон. (Ниневия пада през 606; От 604 до 561 Навуходоносор е цар на Вавилон.)	
	598 Езекиил пророкува във Вавилон; Авакум пророкува; цар на Юда е Седекия.	600 Лехий напуска Ерусалим
		588 Мулик напуска Ерусалим на път за Обетованата земя
	587 Навуходоносор превзема Ерусалим.	588 Нефитите се отделят от ламанитите (между 588 и 570)

<i>Събития от еврейската история:</i>	<i>Събития от историята на Книгата на Мормон:</i>
537 Кир издава декрет, че евреите могат да се върнат от Вавилон.	
520 Пророкуват Агей и Захария.	
486 Живее Естир.	
458 Ездра е угълномощен да направи реформи.	
444 Неемия е назначен за управител на Юдея.	
432 Пророкува Малахия.	
	400 Яром получава плочите.
	360 Омний получава плочите.
332 Александър Велики завоюва Сирия и Египет.	

Събития от еврейската история:

- 323 Александър умира.
 277 Започнат е Септагинтът, превод на еврейските писания на гръцки език.
 167 Мататия, Макавеецът, въстава срещу Сирия.
 166 Юда Макавеев става водач на евреите.
 165 Храмът бива очистен и осветен отново; учредява се Анука, юдейски празник на светлините.
 161 Юда Макавеев умира.
- 63 Помпей превзема Ерусалим и управлението на Макавеите в Израил завършва.
 51 Царува Клеопатра.
 41 Ирод и Фасаил са съвместно четверовластници (тетрарси) на Юдея.
 37 Ирод става водач на Ерусалим.
 31 Битката при Акциум; Август е император на Рим от 31 г. пр. Хр. до 14 г. от Хр.
 30 Умира Клеопатра.
 17 Ирод възстановява храма.

Събития от християнската история:

- от. Хр. (или от н.е. — Новата ера)
 Раждането на Исус Христос:
 30 Започва служението на Христос.
 33 Христос е разпънат.
 35 Павел е обърнат във вярата.
 45 Павел предприема първото си мисионерско пътуване.
 58 Павел е изпратен в Рим.

Събития от историята на Книгата на Мормон:

- 148 Авинадий умира като мъченик; Алма възстановява Църквата сред нефитите.
 124 Вениамин произнася последната си реч пред нефитите.
 100 Алма-младши и синовете на Мосия започват своето дело.
 91 Сред нефитите започва управлението на съдиите.
- 6 Самуил Ламанитът пророкува за раждането на Христос.

Събития от историята на Книгата на Мормон:

- от. Хр. (или от н.е. — Новата ера)
- 34 или
 35 Възкръсналият Христос се явява в Америка.

Събития от християнската история:

от. Хр. (или от н.е. — Новата ера)

- 61 Завършва историята на Деянията на апостолите.
 62 Рим е изгорен; Нерон преследва християните.
 70 Християните се оттеглят в Пела; Ерусалим е обсаден и превзет.
 95 Християните са преследвани от Домициан.

Събития от историята на Книгата на Мормон:

от. Хр. (или от н.е. — Новата ера)

385 Народът на нефитите е унищожен.

421 Мороний скрива плочите.

ХУЛЕНЕ. Виж Злословене**ХЪЛМ НА ЕЛЕОН.** Виж Елеонски хълм**ЦАРЕ.** Виж също Самуил, пророк от Стария завет; Хронология

Четири книги в Стария завет. Първата и втората книга обхващат период от около 130 години — от раждането на пророка Самуил, непосредствено до смъртта на цар Давид. Книги трета и четвърта разказват историята на Израил от въстанието на Адония, четвъртия син на цар Давид (около 1015 г. пр. Хр.) до окончателното покоряване на Юда (около 586 г. пр. Хр.). Включват цялата история на северното царство (десетте племена на Израил) от отделянето им, до пленяването и отвеждането им от асирийците в страните на север.

1 *Книга на Царете*: Глави 1–4 описват как Господ проклел и наказал семейството на Илия и призвал Самуил за висш свещеник и съдия. Глави 4–6 разказват как ковчегът на завета попаднал в ръцете на филистимците. Глави 7–8 отбелязват предупрежденията на Самуил срещу езическите богове и нечестивия цар. Глави 9–15 описват коронаването на Саул и управлението му като цар. Глави 16–31 разказват историята на Давид и как той придобил власт — Давид убил Голиат и бил

помазан от Самуил. Саул мразел Давид, но Давид отказал да го убие, макар че имал възможност за това.

2 *Книга на Царете*: Книгата съдържа подробности за царуването на Давид като цар на Юда и накрая като цар на цял Израил. Глави 1–4 разкриват продължителната борба между последователите на Давид, след като бил коронован от Юда и последователите на Саул. Глави 5–10 показват как Давид става властник над много земи. Глави 11–21 разказват за упадъка на духовната сила на Давид поради греховете му и бунта в собственото му семейство. Глави 22–24 описват опитите на Давид да се помири с Господа.

3 *Книга на Царете*: Глава 1 описва последните дни от живота на цар Давид. Глави 2–11 описват живота на Соломон. Глави 12–16 разказват за непосредствените наследници на Соломон, Ровоам и Еровоам. Еровоам предизвикал разделянето на царството на Израил. Споменати са и други царе. Глави 17–21 описват моменти от служението на Илия, докато той увещавал Ахав, царя на Израил. Глава 22 описва война срещу Сирия, в която Ахав и Иосафат, царя на Юда, обединяват силите си. Пророкът Михей прави предсказания, насочени срещу тези царе.

4 *Книга на Царете*: В глави 1–2:11

продължава описанието на живота на Илия, включително и въздигането му в небесата в огнена колесница. Глави 2–9 описват вратата и голямата сила на служението на Елисей. Глава 10 разказва за Ииуй, царят, и как той разрушил дома на Ахав и на свещениците на Ваал. Глави 11–13 описват праведното царуване на Иоас и смъртта на Елисей. Глави 14–17 описват различните царе, царували в Израил и Юда, често в нечестивост. Глава 15 разказва за пленяването на десетте племе на Израил от асирийците. Глави 18–22 описват праведния живот на Езекия, царят на Юда, и на пророк Исаия. Глави 21–23 разказват за царете Манасий и Иосия. Според преданието, Манасий бил отговорен за мъченическата смърт на Исаия. Иосия бил праведен цар, който възстановил закона сред юдеите. Глави 24–25 описват вавилонския плен.

ЦАРСКИ ПОДДЪРЖНИЦИ

В Книгата на Мормон, група, която искала да свали управлението на Нефитите (Алма 51:1–8).

ЦАРСТВО НА БОГА ИЛИ

НЕБЕСНО ЦАРСТВО. *Виж също*
Селестиална слава; Църквата на Исус Христос

Царството на Бога на земята е Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни (У. и З. 65). Целта на Църквата е да подготви членовете си да живеят вечно в Селестиалното царство или Небесното царство. Въпреки това, понякога в писанията Църквата е наричана Небесно царство, което означава, че Църквата е Небесното царство на земята.

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е царството на Бога на земята, но в момента то е ограничено до едно църковно царство. По време на Хилядолетието, Царството на Бога ще бъде и политическо, и църковно.

Господ е цар навеки, **Псалми** 10:16 (Псалми 11:4). Богът на небето ще издигне царство, което никога няма да бъде разрушено, **Дан.** 2:44 (У. и З. 138:44). Покайте се, защото небесното царство е близо, **Мат.** 3:2 (Мат. 4:17). Да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля на земята, **Мат.** 6:10. Търсете първо Царството Божие, **Мат.** 6:33 (3 Не. 13:33). Аз ще ти дам ключовете на царството, **Мат.** 16:19. Елате, наследете царството, пригответно за вас, **Мат.** 25:34. Когато взема причастието с вас в царството на Моя Отец, **Мат.** 26:26–29. Вие ще видите всички пророци в Царството на Бога, **Лука** 13:28. Неправедните няма да наследят царството Божие, **1 Кор.** 6:9. Кръв и плът не могат да наследят Божието царство, **1 Кор.** 15:50. Преди да търсите богатство, потърсете царството на Бога, **Яков** 2:18. Нищо нечисто не може да наследи царството небесно, **Алма** 11:37. Можете да почивате с тях в царството на Моя Отец, **У. и З.** 15:6. Дадени са ви царството или ключовете на Църквата, **У. и З.** 42:69 (У. и З. 65:2). Нека Божието царство напредва, за да може да дойде Царството небесно, **У. и З.** 65:5–6. Ключовете на това царство няма да бъдат отнети никога от вас, **У. и З.** 90:3. Който ви приеме като малко дете, приема Моето царство, **У. и З.** 99:3. Така ще се нарича Моята Църква в последните дни, тъй като Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, **У. и З.** 115:4. Небесата бяха отворени и аз видях селестиалното царство на Бога, **У. и З.** 137:1–4.

ЦЕЗАР, КЕСАР

В Новия завет това е титлата, с която били известни някои римски императори. В писанията тя се използва като символ на светско управление или власт.

Дайте кесаревото Кесарю, **Мат.** 22:21 (Марка 12:17; Лука 20:25; У. и З. 63:26).

ЦЕЛОМЪДРИЕ. *Виж също*

Блудство; Добродетел;
Прелюбодеяние; Чувствен,
чувственост

Сексуална чистота на мъжете и жените.

Иосиф устоял на ласките на жената на Петефрий, **Бит.** 39:7–21 (У. и З. 42:24; 59:6). Не прелюбодействай, **Изх.** 20:14. Добродетелната жена е венец на мъжа си, **Притчи** 12:4 (Притчи 31:10). Не знаете ли, че вашето тяло е храм на Светия Дух?, **1 Кор.** 6:18–19. Бъди пример в чистота, **1 Тим.** 4:12. Нищо нечисто не може да живее с Бога, **1 Не.** 10:21. Защото Аз, Господ Бог, се наслаждавам на целомъдрието на жените, **Яков** 2:28. Половият грях е мерзост, **Алма** 39:1–13. Целомъдрието и добродетелта са най-съкровеният и най-скъпоценният измежду всички неща, **Мор.** 9:9. Ние вярваме, че трябва да бъдем непорочни, **С. на В.** 1:13.

ЦЕНЯ. *Виж също* Почитам,
Благоговение

Отношение към някого или към нещо, което е достойно и има стойност, особено в евангелския смисъл.

Той беше презиран и ние не Го ценяхме, **Исаия** 53:3–4. Това, което се цени високо между хората, е мерзост пред Бога, **Лука** 16:15. Нека всеки цени другите повече от себе си, **Филип.** 2:3. Господ счита еднакво всяка плът, **1 Не.** 17:35. Всеки човек трябва да счита ближния си като самия себе си, **Мосия** 27:4 (У. и З. 38:24–25). В деня на спокойствието си те подцених Моят съвет, **У. и З.** 101:8.

ЦЪРКВА, БЕЛЕЗИ НА

ИСТИНСКАТА. *Виж също*
Знамения; Църквата на Исус Христос; Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Ученията и делата на една църква са това, което показва, че тя е одобрена от Бога и е средството, което

Господ е установил за своите чеда, за да получат пълнотата на благословиите Му. Някои от белезите на истинската Църква са следните:

Правилно разбиране на Божеството: Бог създал човека по Свой собствен образ, **Бит.** 1:26–27. Господ говорил на Мойсей лице в лице, **Изх.** 33:11. Вечен живот означава да познаваш Бог Отец и Исус Христос, **Иоана** 17:3. Отецът и Синът имат тела от плът и кости, **У. и З.** 130:22–23. Отецът и Синът се явили на Джозеф Смит, **Дж. С. — И.** 1:15–20. Ние вярваме в Бога, Вечния Отец, **С. на В.** 1:1.

Първи принципи и обреди: Освен ако човек не бъде роден от вода и от Духа, **Иоана** 3:3–5. Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос, **Деяния** 2:38. След това те полагаха ръцете си върху им и те приемаха Светия Дух, **Деяния** 8:14–17. Станете чеда на Бога чрез вяра в Исус Христос, **Гал.** 3:26–27. Покайте се и се кръстете в името на Моят Възлюбен Син, **2 Не.** 31:11–21. Онези, които повярваха, бяха кръстени и получиха Светия Дух чрез полагане на ръце, **У. и З.** 76:50–53. Необходимо е Мелхиседековото свещеничество, за да се кръщава и да се дава дара на Светия Дух, **Дж. С. — И.** 1:70–72. Описани са първите принципи и обреди на Евангелието, **С. на В.** 1:4.

Откровение: Дето няма пророческо видение, хората се разкъсват, **Притчи** 29:18. Господ разкрива тайните Си на Своите пророци, **Амос** 3:7. Църквата е построена върху скалата на откровението, **Мат.** 16:17–18 (У. и З. 33:13). Горко на онзи, който ще рече, че Господ не действа повече чрез откровения, **3 Не.** 29:6. Откровения и заповеди идват само чрез този, който е назначен, **У. и З.** 43:2–7. Ние вярваме във всичко, което Бог е разкрил, **С. на В.** 1:9.

Пророци: Църквата е изградена на основата на апостоли и пророци, **Ефес.** 2:19–20. Апостолите и пророците са изключително важни за

Църквата, **Ефес.** 4:11–16. Джозеф Смит бил призван да бъде гледач, пророк и апостол, **У. и З.** 21:1–3. Ние вярваме в пророци, **С. на В.** 1:6.

Власт: Исус даде на учениците си сила и власт, **Лука** 9:1–2 (Йоана 15:16). Нефи, синът на Еламан, имал голяма власт и сила от Бога, **Еламан** 11:18 (3 **Не.** 7:17). Пророкът е, за да получава заповеди за Църквата, **У. и З.** 21:4–5. Никой не бива да проповядва Евангелието или да изгражда Моята Църква, освен ако не е поставен от някого, който има власт, **У. и З.** 42:11. Старейшините трябва да проповядват Евангелието, действайки с власт, **У. и З.** 68:8. Всеки, който проповядва или служи на Бога, трябва да бъде призван от Бога чрез онези, които имат власт, **С. на В.** 1:5.

Ще излязат допълнителни писания: Жезълът на Юда ще се свърже с жезъла на Иосиф, **Езек.** 37:15–20. Предсказано било появяването на писане в последните дни, **1 Не.** 13:38–41. Ние вярваме, че Бог ще разкрие още много велики и важни неща, **С. на В.** 1:9.

Организация на Църквата: Църквата е изградена на основата на апостолите и пророците, **Ефес.** 2:19–20. Апостолите и пророците са изключително важни за Църквата, **Ефес.** 4:11–16. Христос е главата на Църквата, **Ефес.** 5:23. Църквата на Христос трябва да бъде наречена на Негово име, **3 Не.** 27:8. Ние вярваме в същата организация, която е съществувала в Първоначалната Църква, **С. на В.** 1:6.

Мисионерска дейност: Идете и научете всичките народи, **Мат.** 28:19–20. Седемдесет бяха призвани да проповядват Евангелието, **Лука** 10:1. Те желяха спасението да бъде прогласено на всяко създание, **Мосия** 28:3. Старейшините трябва да отидат да проповядват Моето евангелие двама по двама, **У. и З.** 42:6. Евангелието

трябва да се проповядва на всяко създание, **У. и З.** 58:64.

Духовни дарове: Те започнаха да говорят на чужди езици, **Деяния** 2:4. Старейшините трябва да изцеляват болните, **Яков.** 5:14. Не отричайте дарбите Божии, **Мор.** 10:8. Изброе-ни са духовни дарове, **У. и З.** 46:13–26 (1 **Кор.** 12:1–11; **Мор.** 10:9–18).

Храмове: Ще направя завет и ще положа Светилището Си на след тях до века, **Езек.** 37:26–27. Господ ще дойде неочаквано в храма Си, **Мал.** 3:1. Нефи построи храм, **2 Не.** 5:16. Светиите са укорени за това, че не успели да построят Дома Господен, **У. и З.** 95 (У. и З. 88:119). Народът на Господа винаги строи храмове за изпълнението на светите обреди, **У. и З.** 124:37–44. Изграждането на храмове и извършването на обредите е част от великото дело през последните дни, **У. и З.** 138:53–54.

ЦЪРКВА, ГОЛЯМА И МЕРЗКА.

Виж Дявол — Църквата на дявола

ЦЪРКВА, ИМЕ НА. *Виж също* Мормон(и); Църквата на Исус Христос; Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

В Книгата на Мормон, когато Исус Христос посетил праведните нефити малко след възкресението Си, Той казал, че Църквата трябва да носи Неговото име (3 **Не.** 27:3–8). В съвременната епоха Господ разкрил, че името на Църквата трябва да бъде “Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни” (**У. и З.** 115:4).

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ. *Виж също* Възстановяване на Евангелието; Църква, белези на истинската; Църква, име на; Църквата на Исус Христос

Името, дадено на Църквата на

Христос в последните дни, за да се различава от Църквата в други периоди (У. и З. 115:3–4).

Господ ще излее знание върху светиите от последните дни, **У. и З. 121:33**. Джозеф Смит е пророкът и гледачът на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, **У. и З. 127:12**. Великият ден на Господа е близо за светиите от последните дни, **У. и З. 128:21, 24**. Джозеф Смит е помогнал да се съберат светиите от последните дни, **У. и З. 135:3**. Групи от светиите от последните дни трябва да бъдат организирани за пътуване до западните територии на Съединените Щати, **У. и З. 136:2**. На светиите от последните дни са изяснени законите на брака, **У. и З. О. И. — 1**. Свещеничеството се дава на всички достойни мъже, които са членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, **У. и З. О. И. — 2**. Описание на първото видение за всички светиите от последните дни, **Дж. С. — И. 1:1**.

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС.

Виж също Възстановяване на Евангелието; Светия; Царство на Бога или Небесно царство; Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Църква, белези на истинската; Църква, име на

Организация на вярващи, които са взели върху си името на Исус Христос чрез кръщение и потвърждаване. За да бъде истинска църквата, тя трябва да бъде Господна църква, трябва да има Неговата власт, учения, закони, обреди и име; и трябва да бъде управлявана от Него чрез пълномощници, които Той е назначил.

Господ всеки ден прибавяше на църквата, **Деяния 2:47**. Ние, мнозината, сме едно тяло в Христа, **Рим. 12:5**. Ние всички се кръстихме в един Дух да съставяваме едно тяло, **1 Кор. 12:13**. Църквата е построена на осно-

вата на апостоли и пророци, **Ефес. 2:19–20**. Апостолите и пророците са изключително важни за Църквата, **Ефес. 4:11–16**. Христос е главата на Църквата, **Ефес. 5:23**. При все че имаше много църкви, те всички бяха една Църква, **Мосия 25:19–22**. Църквата беше прочистена и поставена в ред, **Алма 6:1–6**. Църквата на Христос трябва да бъде наречена на Негово име, **3 Не. 27:8**. Църквата често се събираше наедно, за да постанат, да се молят и да разговарят, **Мор. 6:5**. Това е единствената истинска и жива Църква, **У. и З. 1:30**. Възникването на Христовата Църква в тези последни дни, **У. и З. 20:1**. Господ призовава служителите Си, за да изградят Църквата Му, **У. и З. 39:13**. Защото тъй ще се нарича Църквата Ми през последните дни, **У. и З. 115:4**.

ЧЕДА НА БОГА. *Виж* Човек, хора; Синове и дъщери на Бога

ЧЕДА НА ИЗРАИЛ. *Виж* Израил

ЧЕДА НА ХРИСТОС. *Виж също* Исус Христос; Роден; Роден отново, роден от Бога; Синове и дъщери на Бога

Онези, които са приели Евангелието на Исус Христос.

По-голям е този, който се смири като това дете, **Мат. 18:1–4**. Вярвайте в светлината, за да станете синове на светлината, **Иоана 12:36**. Отхвърлете естествения човек и станете като деца, **Мосия 3:19; 27:25–26**. Поради завета вие ще бъдете наречени чедата на Христос, **Мосия 5:7**. Ако се хванете за всяко добро нещо, със сигурност ще бъдете чедата на Христос, **Мор. 7:19**. На всички, които Ме приеха, дадох сила да станат Мои синове, **У. и З. 39:4**. Не бойте се, дечица, защото сте Мои, **У. и З. 50:40–41**. Ти си едно с Мен, син Божий, **Моисей 6:68**.

ЧЕРВЕНО МОРЕ. *Виж също* Моисей
Водното пространство между Египет

и Арабския полуостров. Двата му северни залива оформят бреговата линия на Синайския полуостров. Господ чудотворно разделил Червено море, така че израилтяните, водени от Моисей, да минат през него по суша (Изх. 14:13–31; Евр. 11:29). Разделянето на морето от Моисей е потвърдено в откровение от последните дни (1 Не. 4:2; Еламан 8:11; У. и З. 8:3; Моисей 1:25).

ЧЕСТЕН, ЧЕСТНОСТ. *Виж също*

Непорочност

Да бъдеш искрен, верен и да не мамиш.

Ония, които постъпват вярно, са приятни Господу, **Притчи** 12:22. Плати това, което си обрекъл, **Екл.** 5:4–5. Ние се отрекохме от скритите дела на безчестието, **2 Кор.** 4:1–2. Да живеете благоприлично, **1 Пет.** 2:12. Горко на лъжеца, защото ще бъде хвърлен в пъкъла, **2 Не.** 9:34. Духът казва истината и не лъже, **Яков** 4:13. Всеки, който е взел назаем от съседа си, трябва да върне това, което е взел, **Мосия** 4:28 (У. и З. 136:25). Гледай да действаш справедливо, да съдиш праведно и да вършиш добро, **Алма** 41:14. Нека всеки човек постъпва честно, **У. и З.** 51:9. Всички, които знаят, че сърцата им са искрени, биват приети от Мен, **У. и З.** 97:8. За политически длъжности трябва да бъдат търсени честни, мъдри и добри мъже, **У. и З.** 98:4–10. Ако намериш нещо, което твой близък е загубил, усърдно търси начин да му го върнеш, **У. и З.** 136:26. Ние вярваме в това да бъдем честни, **С. на В.** 1:13.

ЧИСЛА. *Виж също* Петокнижие

Четвъртата книга в Стария завет. Книгата “Числа” била написана от Моисей. Разказва историята за пътуването на израилтяните от планината Синай до равнините на Моав на границата с Ханаан. Един от важните уроци, на които тя учи е, че ако искат да продължат успешно,

Божиите хора трябва да вървят с вяра и упование в обещанията Му. Тя припомня за Божието наказание над Израил заради неподчинението му и дава сведения за законите на Израил. Името на книгата произлиза от важността на данните от преброяването в Израил (Числа 1–2, 26).

В глави 1–10 се разказва за подготовката на израилтяните да напуснат Синай. В глави 11–14 се описва самият поход, изпращането на съгледвачи в Ханаан и отказът на Израил да влезе в Обетованата земя. В глави 15–19 са отбелязани различни закони и исторически събития. Глави 20–36 съдържат историята на последната година, прекарана от народа в пустошта.

ЧИСТ И НЕЧИСТ. *Виж също*

Законът на Моисей;

Нечистотия; Чист, чистота

В Стария завет Господ открил на Моисей и на древните израилтяни, че само определени храни се считат за чисти или с други думи, подходящи за ядене. Разграничението, което израилтяните правели между чисти и нечисти храни, имало голям ефект върху техния религиозен и социален живот. Определени животни, птици и риби били считани за чисти и приемливи за ядене, докато други били нечисти и забранени (Лев. 11; Втор. 14:3–20). Някои болни хора също били смятани за нечисти.

В духовен смисъл, да бъдеш чист означава да бъдеш свободен от грях и греховни желания. В този смисъл думата се използва, за да опише човек, който е добродетелен и е с чисто сърце (Псалми 24:4). Хората на Божия завет винаги са получавали изрични наставления да бъдат чисти (3 Не. 20:41; У. и З. 38:42; 133:5).

Онзи, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, ще възлесе на хълма Господен, **Псалми** 24:3–5. Не наричай никой човек мръсен или нечист, **Деяния** 10:11–28. Ще можете ли в

онзи ден да погледнете към Бога с непорочно сърце и чисти ръце?, **Алма** 5:19. Господ ще укорява Сион, докато той се очисти, **У. и З.** 90:36. Бъдете чисти, вие, които носите съдовете Господни, **У. и З.** 133:4–5, 14 (Исаия 52:11).

ЧИСТ, ЧИСТОТА. *Виж също*

Освещаване; Чист и нечист

Без грях или вина, неопетнен. Човек става чист, когато мислите и действията му са неопетнени във всякакъв смисъл. Човек, който е извършил грях, може да се очисти чрез вяра в Исус Христос, покаяние и получаване на обредите на Евангелието.

Онзи, който е с чисти ръце и непорочно сърце, ще получи Господните благословии, **Псалми** 24:3–5. Очистете се вие, които носите съдовете Господни, **Исаия** 52:11 (**У. и З.** 133:4–5). Благословени са чистите по сърце, **Мат.** 5:8 (3 **Не.** 12:8). Ако има нещо добродетелно, за него мислете, **Филип.** 4:8 (С. на В. 1:13). Всички вие, които сте чисти по сърце, вдигнете главите си и приемоте приятното слово Божие, **Яков** 3:2–3. Можете ли да погледнете Бога в онзи ден с непорочно сърце и чисти ръце?, **Алма** 5:19. Бидейки чисти и неопетнени пред Бога, те не можеха да погледнат към греха по друг начин, освен с отвръщение, **Алма** 13:12. Да можем да бъдем очистени, тъкмо както Той е чист, **Мор.** 7:48 (**Морм.** 9:6). Христос ще запази за Себе Си чист народ, **У. и З.** 43:14. Господ заповяда да бъде построен дом в Сион, в който чистите да видят Бог, **У. и З.** 97:10–17. Това е Сион — чистите по сърце, **У. и З.** 97:21.

ЧОВЕК, ХОРА. *Виж също* Бог,

Божество; Дух; Духовно сътворение; Синове и дъщери на Бога

Отнасят се до цялото човечество, и мъже и жени. Всички мъже и жени са в буквалния смисъл духовно по-

томство на Небесния Отец. Когато се родят на земята, те получават физически, смъртни тела. Тези тела са създадени по Божия образ (**Бит.** 1:26–27). Мъжете и жените, които са верни при получаването на необходимите обреди, спазват заветите си и се подчиняват на Божиите заповеди, ще бъдат възвисени и ще станат като Бог.

Бог създаде човека по Свой собствен образ, **Бит.** 1:27 (**Мосия** 7:27; **У. и З.** 20:17–18). Що е човек, та да го помниш? **Псалми** 8:4–5. Проклет да бъде оня човек, който уповава на човек и прави плътта своя мишца, **Ерем.** 17:5 (2 **Не.** 4:34; 2 **Не.** 28:26, 31). Откакто станах мъж, изоставих детските неща, **1 Кор.** 13:11. Хората са, за да могат да имат радост, **2 Не.** 2:25. Естественият човек е враг на Бога, **Мосия** 3:19. Какви хора трябва да бъдете?, **3 Не.** 27:27. Осуетяват се делата на хората, а не на Бога, **У. и З.** 3:3. Не трябва да се боите от хората повече, отколкото от Бога, **У. и З.** 3:7 (**У. и З.** 30:11; **У. и З.** 122:9). Всички неща са създадени за полза и употреба от човека, **У. и З.** 59:18. Зная, че човек е нищо, **Моисей** 1:10. Божието дело и слава е да донесат на човека безсмъртие и вечен живот, **Моисей** 1:39.

Човек, духовно дете на Небесния Отец: Те паднаха по лице и казаха: О, Боже, Боже на духовете на всяка плът, **Числа** 16:22 (**Числа** 27:16). Вие сте чедата на Господа, вашия Бог, **Втор.** 14:1. Богове сте вие, всички сте синове на Всевишния, **Псалми** 82:6. Вие сте синовете на живия Бог, **Осия** 1:10. Нямаме ли всички ние един Отец? Не ни ли създаде един Бог?, **Мал.** 2:10. Ние сме потомството на Бога, **Деяния** 17:29. Самият Дух дава свидетелство, че сме чедата на Бога, **Римл.** 8:16. Покорявайте се на Отца на духовете, **Евр.** 12:9. Духовете на всички хора се връщат обратно при Този Бог, Който им е дал живот, **Алма** 40:11. Обитателите на свето-

вете са родни синове и дъщери на Бога, **У. и З.** 76:24. В началото човек беше с Отца, **У. и З.** 93:23, 29. Бог създаде всички хора духовно преди да се появят по лицето на земята, **Моисей** 3:5–7. Аз съм Бог; Аз създадох света и хората преди да бяха в плътта, **Моисей** 6:51.

Човек, възможност да стане като Невесния Отец: Затова бъдете свършени, дори като вашия Отец, **Мат.** 5:48 (3 **Не.** 12:48). Не е ли писано в закона ви, че сте богове, **Иоана** 10:34 (**У. и З.** 76:58). Ние можем да станем наследници на Бога и сънаследници с Христа, **Римл.** 8:17. Ти си син и ако си син, то тогава си наследник на Бога чрез Христа, **Гал.** 4:7. Когато Той се яви, ние ще бъдем подобни Нему, **1 Иоан.** 3:2. На онзи, който победи, ще дам да седи с Мен на Моя престол, **Откр.** 3:21. На тях съм дал да станат синове на Бога, **3 Не.** 9:17. Онези, които наследят Слестилното царство, са богове, тъкмо синове Божии, **У. и З.** 76:50, 58. Тогава те ще бъдат богове, защото ще имат всичката сила, **У. и З.** 132:20.

ЧОВЕШКИ СИН. *Виж също* Бог, Божество; Исус Христос

Название, което Исус Христос употребявал, когато говорел за себе Си (**Лука** 9:22; **Лука** 21:36). Означава Синът на Светия Човек. Светият Човек е едно от имената на Бог Отец. Когато Исус наричал себе си Син Човешки, това било едно открито заявяване на Божествената Му връзка с Отца. Това название често се среща в евангелията. Откровенията от последните дни потвърждават особеното значение и святостта на това име на Спасителя (**У. и З.** 45:39; 49:6, 22; 58:65; **Моисей** 6:57).

ЧУВСТВАМ. *Виж също* Светият Дух

Да усещаш подтика на Духа.

Бяхте безчувствени и не можахте да почувствате словата Му, **1 Не.** 17:45. Като почувствате тези движения на

набъбване, ще започнете да си казвате, че това семе е добро, **Алма** 32:28. Ще почувствате, че това е правилно, **У. и З.** 9:8. Всички хора, които ще влязат в къщата на Господа, ще могат да почувстват силата Му, **У. и З.** 109:13.

ЧУДО. *Виж също* Вяра; Знамения

Необикновено явление, причинено от силата на Бога. Чудесата са важен елемент от делото на Исус Христос. Те включват изцелявания, съживяване на мъртви и възкресение. Чудесата са част от Евангелието на Исус Христос. За осъществяването на чудесата е необходима вяра (**Марка** 6:5–6; **Мормон** 9:10–20; **Етер** 12:12).

Когато ви рече Фараонът, покажете чудо, **Изм.** 7:9. Никой човек, който извърши чудо в Мое име, не може с лекота да говори зло за Мен, **Марка** 9:39. Кана беше мястото, където Исус извърши първото Си чудо, **Иоана** 2:11. Аз съм Бог на чудесата, **2 Не.** 27:23. Силата на Бога извършва чудеса, **Алма** 23:6. Христос можа да покаже по-големи чудеса на хората на американския континент, защото те имаха голяма вяра, **3 Не.** 19:35. Бог не е престанал да бъде Бог на чудесата, **Морм.** 9:15. Не искайте чудеса, освен ако Господ не ви запоева, **У. и З.** 24:13–14. На някой е даден дарът да извършват чудеса, **У. и З.** 46:21 (**Мор.** 10:12).

ЩАСТЛИВ, ЩАСТИЕ.

Виж Радост

ЮДА ИСКАРИОТ

Един от дванадесетте апостоли на Исус в Новия завет (**Мат.** 10:4; **Марка** 14:10; **Иоана** 6:71; 12:4). Презимето му означавало “човек от Кариот”. Той бил от племето на Юда и е единственият апостол, който не бил от Галилея. Юда предал Господа.

Получил тридесет сребърника за това, че предал Христос на един от главните свещеници, **Мат.** 26:14–16

(Зах. 11:12–13). Предал Господа с целувка, **Мат.** 26:47–50 (Марка 14:43–45; Лука 22:47–48; Иоана 18:2–5). Обещал се, **Мат.** 27:5. Сатана влязъл в Юда, **Лука** 22:3 (Иоана 13:2, 26–30). Давид говорил за предателството на Юда спрямо Исус, **Деяния** 1:16 (Псалми 41:9).

ЮДА

В Новия завет, един от братята на Исус и вероятният автор на посланието на Юда (**Мат.** 13:55; **Юд.** 1:1).

Посланието на Юда: Тази книга се състои от писмо на Юда до някои светии, които отслабили вярата си. Те се разколебали заради онези измежду тях, които претендирали, че са християни, но практикували неморални езически служби, като твърдели, че са освободени от спазването на моралния закон. Юда искал да пробуди светиите, за да усетят духовната опасност и да ги окуражи да останат верни.

Някои важни фрагменти в книгата на Юда са стих 6, който разказва за войната в небесата и изгонването на Луцифер и ангелите му от доземното състояние (**Авр.** 3:26–28), също и стихове 14–15, които цитират пророчество, направено от Енох.

ЮДА, БРАТ НА ЯКОВ

В Новия завет, един от първоначалните Дванадесет апостоли на Исус Христос (**Лука** 6:13–16). Вероятно е бил известен още и като Левей Тадей (**Мат.** 10:2–4).

ЮДА. *Виж също* Библия; Израил; Юдеи

В Стария завет, четвъртият син на Яков и Лия (**Бит.** 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Яков благословил Юда да бъде естествен водач измежду синовете на Яков, и Сило (Исус Христос) да му бъде потомък (**Бит.** 49:10).

Племето на Юда: Племето на Юда поело водачеството след установяването в Ханаан. Главният му съпер-

ник било племето на Ефрем. Моисей благословил племето на Юда (**Втор.** 33:7). След царуването на Соломон племето на Юда се превърнало в царството на Юда.

Царството на Юда: По време на царуването на Ровоам владенията на Соломон били разделени на две отделни царства, главно поради ревност между племената на Ефрем и Юда. Южното царство или Царството на Юда включвало племето на Юда и по-голямата част от племето на Вениамин. Негова столица бил Ерусалим. Като цяло, то останало по-вярно в преклонението си пред Иехова, отколкото северното царство. Царството на Юда било в по-малка степен изложено на атаки от север и изток и главната власт останала в ръцете на рода на Давид до времето на вавилонското робство. Царството на Юда съумяло да просъществува 135 години след падането на по-многолюдното и по-мощно царство на Израил.

Жезълът на Юда: Отнася се до Библията, като летопис на дома на Юда (**Езек.** 37:15–19). В последните дни, когато се съберат различните клонове на дома Израилев, техните свещени летописи също ще бъдат събрани в едно. Тези писания се допълват взаимно и образуват единно свидетелство за Исус като Христос, Бог на Израил и на цялата земя (**2 Не.** 3; 29; **П. Дж. С., Бит.** 50:24–36).

ЮДЕИ. *Виж също* Израил; Юда

Юдеи са: (1) потомци на Юда, един от дванадесетте сина на Яков; (2) хора от старото южно царство на Юда или (3) хора, които спазват религията, начина на живот и традициите на юдеизма, но могат и да не бъдат юдеи по рождение. Станало е обичайно да се използва думата *юдеи* по адрес на всички наследници на Яков, но това е грешка. Употребата ѝ трябва да се ограничи до онези, които принадлежат към

царството на Юда, или особено днес, до онези от племето на Юда и неговите съюзници.

Не ще липсва скиптър в Юда, докато дойде Сило, **Бит.** 49:10. Евангелието на Христос е силата на Бога за спасение, първо на юдеите, **Римл.** 1:16. Господ ще въздигне пророк между юдеите, тъкмо Месия, **1 Не.** 10:4. Когато книгата излезе от уста на юдеите, нещата бяха ясни и чисти, **1 Не.** 14:23. Юдеите ще бъдат разпръснати сред всички народи, **2 Не.** 25:15. Юдеите са Моя старозаветен народ, **2 Не.** 29:4. Юдеите, които са разпръснати, ще започнат да вярват в Христос, **2 Не.** 30:7. Юдеите ще отхвърлят камъка, върху Който можеха да градят, **Яков** 4:14–16. Юдеите ще имат и друг свидетел, че Исус е истинският Христос, **Морм.** 3:20–21. Двама пророци ще бъдат издигнати за еврейския народ в последните дни, **У. и З.** 77:15. Призовете всички народи, първо езичниците и след това юдеите, **У. и З.** 133:8. В онези дни ще има много изпитания за юдеите, **Дж. С. — М.** 1:18.

ЯКОВ, БРАТ НА ГОСПОДА

В Новия завет брат на Господа и на Иосиф, Симон, Юда; имал и няколко сестри (Гал. 1:19; Мат. 13:55–56; Марка 6:3; Юда 1:1). Бил известен още като Яков Праведният и заемал важно положение в Църквата в Ерусалим (Деяния 12:17; 15:13; 1 Кор. 15:7; Гал. 2:9–12). Вероятно той е написал посланието на Яков.

Посланието на Яков: Книга от Новия завет. Първоначално това било писмо, адресирано до дванадесетте племена на Израил, разпръснати навред и било написано вероятно в Ерусалим. Посланието съдържало няколко ясно посочени основни момента на практическата религия, включително и важния съвет в глава 1, че ако на някой човек му липсва мъдрост, трябва да помоли Бога за помощ (Яков 1:5–6; Дж. С. — И.

1:9–20). Глава 2 се занимава с вярата и делата. Глави 3–4 говорят за нуждата да се контролира езика и да се убеждават светиите да не говорят лошо един за друг. Глава 5 окуражава светиите да имат търпение и да искат благословия от старейшините, когато са болни. Тя поучава също така относно благословиите, получавани когато се помага за обръщането във вярата на други хора.

ЯКОВ, СИН НА АЛФЕЙ

Един от Дванадесетте апостоли, избран от Исус по време на земното Му служение (Мат. 10:3; Марка 3:18; Лука 6:15; Деяния 1:13).

ЯКОВ, СИН НА ЗАВЕДЕЙ

Един от Дванадесетте апостоли, избран от Исус по време на земното Му служение. Той бил брат на Иоан. Бил един от тримата апостоли, избрани да бъдат с Исус по време на специални събития: при съживяването на дъщерята на Яир (Марка 5:37), при Преображението (Мат. 17:1; Марка 9:2; Лука 9:28) и в Гетсиманската градина (Мат. 26:37; Марка 14:33). С Петър и Иоан възстановяват на земята Мелхиседековото свещеничество като поставят Джозеф Смит (У. и З. 27:12; 128:20; Дж. С. — И. 1:72).

ЯКОВ, СИН НА ИСААК.

Виж също Израил; Исаак; Исав

В Стария завет, патриарх и пророк; по-младият от братята-близнаци на Исаак и Ревека (Бит. 25:19–26). Яков получил първородството на брат си Исав. Това се дължало на неговото достойнство и на това, че се оженил в завета, докато Исав презрял първородството си и се оженил извън завета (Бит. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Евр. 12:16).

Ревека научила от Господа, че Исав ще служи на Яков, **Бит.** 25:23. Яков купува първородството от Исав, **Бит.** 25:29–34. Сънува стълба към небесата, **Бит.** 28. Жени се за Лия и Рахил,

Бит. 29:1–30. Има дванадесет сина и една дъщеря, **Бит.** 29:31–30:24; 35:16–20. Жени се за Вала и Зелфа, **Бит.** 30:3–4, 9. Името му било променено на Израил, **Бит.** 32:28. Видял Бог лице в лице, **Бит.** 32:30. Отдал предпочитание на Иосиф, **Бит.** 37:3. Отигнал в Египет със семейството си, **Бит.** 46:1–7. Благословил синовете си и потомството им, **Бит.** 49. Умрял, **Бит.** 49:33. Следвал заповедите и днес е възвисен на престол в небесата, заедно с Авраам и Исаак, **У. и З.** 132:37.

ЯКОВ, СИН НА ЛЕХИЙ.

Виж също Лехий, баща на Нефи

Пророк в Книгата на Мормон и автор на няколко проповеди в книгите 2 Не. и Яков (2 Не. 6–11; Яков 1–7).

Книгата на Яков: Третата книга в Книгата на Мормон. Глава 1 разказва как Нефи предал летописа на Яков и после посветил Яков и брат му Иосиф да бъдат свещеници и учители на народа. Глави 2–4 са проповеди, увещаващи хората да бъдат морално чисти. Яков проповядвал също така за пришествието на изкупватия Месия и посочил причини, поради които някои хора в Израил няма да Го приемат при Неговото идване. Глави 5–6 съдържат свидетелството на Яков и пророческа алегория за историята и мисията на народа на Израил. Глава 7 съдържа описание на един учен бунтовник на име Серим, който бил победен от божественото свидетелство на Яков.

ЯРЕД, БРАТ НА. *Виж също* Яред; Яредити

Пророк в Книгата на Мормон. Той и брат му дали началото на народа на яредитите, когато повели колония от хора от Вавилонската кула към Обетованата земя в западното полукълбо (Етер 1–6). Бил човек с толкова голяма вяра, че говорил с Господа лице в лице (У. и З. 17:1). Неговата

история е разказана в книгата на Етер.

Братът на Яред бил едър и могъщ човек, много облагодетелстван от Господа, **Етер** 1:34. Поради вярата си братът на Яред видял пръста Господен, **Етер** 3:6–9 (Етер 12:20). Христос показал духовното си тяло на брата на Яред, **Етер** 3:13–20. Никога не са били показвани по-велики неща, от онези, показани на брата на Яред, **Етер** 4:4. Братът на Яред поучавал народа си срещу монархията, **Етер** 6:22–23. Господ показал всички неща на брата на Яред, **Етер** 12:21. Братът на Яред бил могъщ в писането, **Етер** 12:24. Чрез вяра братът на Яред преместил хълма Зарин, **Етер** 12:30.

ЯРЕД. *Виж също* Яред, брат на; Яредити

Водач в Книгата на Мормон, който заедно с брат си повел колония от хора от Вавилонската кула към Обетованата земя в западното полукълбо (Етер 1:33–2:1).

Яред казал на брат си да се помоли на Господа да не обръква езика на техните семейства и приятели, **Етер** 1:34–37. Стигнали до морския бряг и живели там четири години, **Етер** 2:13. Отплували за Обетованата земя, **Етер** 6:4–12.

ЯРЕДИТИ. *Виж също* Книгата на Мормон, Яред; Яред, брат на

Народ в Книгата на Мормон, потомци на Яред, неговия брат и техните приятели (Етер 1:33–34). Бог ги превел от Вавилонската кула до Обетованата земя в западното полукълбо (Етер 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Въпреки че имало време, когато народът им наброявал милиони, те всички били унищожени от гражданска война, причинена от нечестие (Етер 14–15).

ЯРЕМ, ИГО. *Виж също* Ученик

Устройство, слагано около вратовете на животните или на хора, за да ги държи заедно. Игото на Христос

символизира обединените му последователи, докато яремът на робството е символ на подтисничество.

Моето иго е благо и Моето бreme е леко, **Мат.** 11:29–30. Не се впрягайте заедно с невярващите, **2 Кор.** 6:14. Не се заплитайте в робско иго, **Гал.** 5:1. Нито пък желаем да наложим ярема на робството на някого, **Алма** 44:2. Странанията на светиите са железен ярем, здрава връзка и окови на пъкъла, **У. и З.** 123:1–3, 7–8.

ЯРОМ

В Книгата на Мормон, син на Енос и пра-правнук на Лехий. Той водил летописите на нефитите в продължение на шестдесет години, през периода 420–361 г. пр. Хр. (Енос 1:25; Яром 1:13). Бил праведен човек, който решил да не пише много в историческите летописи (Яром 1:2).

Книгата на Яром: В тази книга от Книгата на Мормон има само петнайсет стиха. Яром записал, че нефитите продължили да живеят по закона на Моисей и да очакват идването на Христос. Били предвождани от царе, които били мъже могъщи във вярата. Те преуспявали, тъй като се вслушвали в своите пророци, свещеници и учители.

ЯРОСТ *Виж* Гняв

ЯФЕТ. *Виж също* Ной, библейски патриарх

Най-големият син на Ной, пророк от Стария завет (Моисей 8:12).

Ной роди Яфета, **Бит.** 5:32 (Бит. 6:10; Моисей 8:12). Яфет и жена му влязоха в ковчега на Ной, **Бит.** 7:13. Яфет излезе от ковчега, **Бит.** 9:18. Бог да разшири Яфета, **Бит.** 9:27.

